AZ.

BIBLIOTECA NAZ.
Vittorio Emanuele III
XXXVII
B
56
NAPOLI

56

Google

Digitized by Google

XXXVII
B
50

LOCVTIONVM GRÆCARVM, IN

communes locos, per alphabeti ordinem, digeſtarum, Volumen.

*

Per D. Iacobum Billium Prunæum, S. Michaëlis in eremo Cœnobiarcham.

Editio nouiſſima, auctior & emendatior.

APVD SAMVELEM CRISPINVM.

CIↃ. IↃ. CIII.

BIBLIOTECA NAZIONALE VITTORIO EMANUELE III NAPOLI

AMPLISSIMO ATQVE illuſtriſſimo viro, D. Antonio Carafæ S.R.E. digniſſimo Cardinali, Iacobus Billius, S. Michaelis in eremo Cœnobiarcha, S. D.

VICESIMVS *jam annus eſt, & eo amplius, illuſtriſſime Cardinalis, quum ego, vt mihi Græcæ linguæ, cujus tum incredibilis quædam in animo meo cupiditas ardebat, copiam nonnullam pararem, vt quidque in optimis auctoribus, quos & diurna & nocturna manu verſabam, occurrebat, quod ad variandam & locupletandam orationem pertinere videretur, id ſummo ſtudio colligebam, atque, vt eo promptius vti poſſem, in certos locos conferebam.*

Qua quidem ex re illud aſſequebar, vt quum vno obtutu varia loquendi genera, quibus eadem res efferri poſſet, conſpicerem, multò faciliùs ea memoriæ mandarem, ac, ſiquando exciderent, conſultis locis ſtatim in animo refigerem; ac præterea, ex hac loquutionum varietate atque collatione, pleniorem & ſolidiorem hujus linguæ cognitionem haurirem. Adde, quòd ad ſedulò ac diligenter euoluendos optimos quoſq; ſcriptores hac ratione quotidie magis ac magis inflammabar. Quamobrem quum, quantum hinc vtilitatis caperem, haud me pœniteret, ſuſceptam operam proſequutus ſum, eoq; tandem perduxi, vt omnis illa congeries penè juſti voluminis molem obtineret.

Quicquid autem hoc erat, magis id mihi ad priuatum vſum, atque ad labentis memoriæ ſubſidium coaceruabam, quàm vt de eo in lucem mittendo

tendo aliquid animo agitarem. Quo etiam factum eſt, vt liber permultos annos inter ſchedas meas prorſus neglectus iacuerit, atque etiam in horrendo cœnobij noſtri excidio parum omnino abfuerit, quin vnà cum quibuſdã alijs meis lucubrationibus interiret. Verùm quum poſtea illud mihi in mentem veniſſet, non eſſe diffidendum, quin vt mihi hoc ſtudij genus vtilitati fuiſſe ſenſiſſem, ſic etiam nonnullis item alijs hic liber profuturus, eorumq́ laborem nonnihil leuaturus eſſet, ac præterea hæc cogitatio animum ſubiret, Deo optimo maximo, qui imminenti noſtræ domus expugnationi eum ſubduxiſſet, non ingratam fortaſsis eius editionem fore, ſententiam mutaui, nec diutiùs premendum hunc qualemcumque fœtum exiſtimaui. Itaque ad aliquot dies intermiſsis grauioribus, atq; hac ætate, & hoc vitæ inſtituto digniori-

bus ſtudijs, librum relegi, ac multis eruditorum & diſertorum Theologorum exemplis additis amplificaui: eumq; ordinem ſequutus ſum, qui mihi maximè familiaris, atque ad ea, quæ exquiruntur, confeſtim inuenienda longè facillimus videbatur. Quod quidem etiam me impulit, vt Latinarum potiùs, quàm Græcarum litterarum ſeriem ſequerer. Nam alioqui faciendum mihi potiùs fuiſſet, vt Græcas loquēdi formas in litterarum ordinem digerens, Græcorum elementorum numerum mihi ſequēdum proponerem. De vtilitate autem libri nihil hîc dico. Modeſtius enim eſſe puto, id in doctorum & candidorum virorum judicio relinquere, quàm in hac epiſtola ponere. Certè, ſi nihil aliud, ipſa certè argumenti nouitas aliquid commendationis ei fortaſſe allatura eſt. Nam de Pollucis onomaſtico, quis non videt quantum ab hujus

hujus operis instituto remotum ſit? vt ipſe vere affirmare poßim, me in toto eo libro tam pauca inueniſſe, quæ ad rem meam facerent, vt hinc noſtrum librũ vix dimidia paginæ parte auctum eſſe putem. Meum enim id vnicum ſtudium fuit, vt de ijs rebus, quæ frequentißimo ſermone teruntur, elegantes quaſdam ac varias & multiplices phraſes ex melioris notæ auctoribus collectas in commodißimum ordinem redigerem. Polluci autem longè alium ſcopum fuiſſe clarius eſt, quàm vt ſit commemorandum. Ac ſanè, qui Græcè interdum ſcribere, ac ſtylum exercere volent, ijs, niſi vehementer opinione fallor, noſtri hi loci multo majori, ſi vti velint, quàm Pollucis volumen, ad eam rem adjumento erunt. Quanquam autem innumeris adhuc alijs phraſibus ſi plus temporis atque operæ à nobis impenſum fuiſſet, liber hic locu-

pletari potuerit (etenim hoc ſcripti genus infinitum eſt) tamen neminem tam moroſum ac malignum fore arbitror, qui non mihi potiùs ob ea, quæ præſtiterim, gratiam aliquam habendam putet, quàm vt ob ea, quæ, vt in re infinita, prætermiſſa ſunt, conqueratur: quis enim non conuiuam illum præpoſterum, atque humanitatis omnis expertem judicet, qui alienæ menſæ adhibitus, ac libenti animo exceptus, pro eo atque de oblatis cibis hoſpiti gratiam habere debeat, ipſe contrà, ob ea, quibus cœna careat, ſtomachetur? Sed de libro, pro epiſtolæ breuitate, ſatis multa dicta ſunt. Cur autem eum in tuo nomine apparere voluerim, duas has potiſſimùm cauſas habui. Alteram, quòd cùm liber (ſi interpretationem, quam in rudiorum gratiam adjungere placuit, exceperis) merè Græcus eſſet, res ipſa, & decori ratio, hanc

mihi

mihi panè legem imponebat, vt eum ipſi patronum quærerem, qui & Græcam linguam calleret, & ea apprimè delectaretur. Quorum vtrumque in te eſſe, omnibus, qui te norunt, eſt exploratum. Alteram, vt pro tuo ſtudio ac volũtate, quam ex multis tuis elegantiſſimis, ac ſumma ſuauitate perfuſis epiſtolis, non vulgarem erga me perſpexi; atq; etiam pro iis libris, quos pro tua ſingulari benignitate mihi partim commodaſti, partim deſcribendi poteſtatem feciſti, hoc à me velut χαριστήριον *haberes. Quod ſi tibi gratum eſſe ſenſero, id non tam libro, qui Amplitudine tua prorſus indignus eſt, quàm tuæ humanitati adſcribam, nouoq; me rurſum beneficio tibi hoc nomine deuinctum iudicabo. Incolumem ac florentem tuam Dominationem quàm diutiſſimè velim Deus conſeruet. Nannetibus kal. Mart. anno* M. D. LXXVIII.

IOANNES CHATARDVS
ad Lectorem.

*

Billius à puero, dum Graſum ſcripta volutat,
Graiorum didicit verba phraſesq́ ſimul:
Ex quibus hunc mira contexuit arte libellum,
E varijs vt mel floribus aptat apis.
Dulces ergo manu grata tibi collige fructus,
Quos ſibi, quosq; tibi ſedula fudit apis.

Google

INDEX CAPITVM, QVÆ in hoc Græcarum locutionum volumine continentur, per litteras Alphabeti in ordinem coactus.

Abducere aliquē à ſententia vel inſtituto 1
Abeſſe 3
Abeſt impersonaliter 3
Abijcere iram 305
Abſoluere 5
Abſtinere 5
Abuti 5
Accedere, pro appropinquare 6
Accidit 6
Accipere 7
Accipere beneficium 75
Accipere iniuriam 288
Accuſare 7
Accuſare innocentem 8
Accuſare, pro queri de aliquo 8
Accuſator 9
Accuſationibus reſpondere 9
Acquieſcere 10
Addendi formulæ 11
Adminiſtratio publica 12
Adminiſtratio mala 14
Admittere reprehenſa. 558
Adulari 15
Adulterium 16
Adulteri deprehenſi 17
Aedificare 18
Aequare 19
Aequo animo ferre 222
Aër 20
Aes alienum 20
Aeſtimare magni 21
Aeſtimare pluris, vel minoris 22
Aeſtimare parui 23
Aetas puerilis 24
Aetas iuuenilis, virilis et matura 24
Aetas ſenilis 25
Aetas conſtans & matura 25
Aetate ſuperior, vel contrà 26
Aetatis impedimenta 26
Afferre cauſam 92

Affer

nius publicum 115
Comparatio 116
Comparatiui gradus formulæ 644
Compenſare 119
Componere litem, aut cõtrouerſiam 120
Concedere vel fateri 119
Concitare inuidiam 297
Conditio melior vel deterior 120
Conditio qua aliquid trãſigitur 120
Condolere 121
Confirmare 122
Confiſcare 123
Confugere 123
Conijcere 123
Coniungere 124, 364
Coniuratio 124
Conſcientia 124
Conſenſus 125
Conſilium 125
Conſolatio 128
Conſtituere negotia 131
Conſuetudo 131
Conſumere, pro corrodere 134
Conſumere tempus 133
Contendere iudicio 311
Contentio 135
Contradicere 136
Contrahere bellicas copias 64
Contrahere nuptias 410
Contrarius, a, um 137
Conuitium 138
Corporis infirmitas 279
Corporis vires 699
Corporis voluptates 715
Corrodere 134
Creare periculum alicui 478
Credere, pro fidem adhibere, vel contrà 140
Crimen 142
In Crimine deprehẽdi 155
Crudelitas vel durities 143
Curare 144
Cura & ſollicitudo 147

D

Damnare 148
Dare alicui electionem 192
Dare nuptui 419
Dare poteſtatem 510
Deambulare 150
Decens 150
Deditio 151
Dedere ſe alicui rei 152
Dedecorare 152
Deficere ab aliquo 153
Defici animo 153
Delere 153
Deliberatio 154
Deplorare 154
Deprehendi in crimine 155
Deridere 573

Deriu

Deriuare iram in aliquem 155
Deſiderare 156
Deſinere, vel contra 158
Deſperare 160
Diabolus 169
Dicere ſententiam 588
Dies 169
Differre 164
Differre aliquid in longius 164
Difficultas 165
Dignus 166
Dignè, pro ſufficienter 167
Dignitas 167
Digredi à propoſito 198
Diluere calumniam 86
Diſcedere 167
Diſiunctus 3, 168
Diſplicere 170
Diſputare 170
Diſsimulare 600
Diuitiæ 170
Diuitias colligere 172
Doctrina 173
Doctrina vel nulla, vel parua 175
Dolor 176
Dolorem leuare 331
Dolus 178
Domus 178
Donum 178
Dubitatio, & anxietas animi 179
Duellum 180
Duplicare 182
Durities animi 182
Dux bellicus 183

E

Ebrietas 184
Edere 186
Effugere pœnam 499
Egere 187
Eligere 188
Eligere aliquid ex diuerſis rebus 189
Electionem alicui dare 192
Eloquentia, vel infantia 193
Emendare 194
Eniti 194
Equus 195
Errare 197
Errare, pro, digredi à propoſito 198
Euertere 198
Eunuchus 200
Excipere 200
Excipere, pro ſuſcipere 201
Excitare ſomno 607
Excuſatio 201
Excutere 203
Exemplum 203
Exemplum aliis per alicuius ſupplicium dare 204
Exercitatio 205

Ex

Exilium 205
Exire 206
Expectare ibid.
Expectationem fallere, vel contrà 207
Expellere 208
Experientia 208
Expers 210

F

Facere imperata 270
Facere vel fieri certiorē 103
Facere participem 464
Facetus 211
Facilitas ibid.
Facinora præclara 212
Facinora vituperanda 214
Fallere 214
Fallere expectationem 207
Fallere ſpem 620
Falli opinione 453
Fama 215
Fames 217
Familiaris 218
Fateri, vel concedere 219
Fauor 219
Febris 219
Felicitas 220
Ferre 222
Ferre æquo aut patienti animo 222
Ferre iniquo animo 224
Ferre iudicium rectū 309
Ferre primas vel ſecundas 527
Feſtum 226
Fidem adhibere 140
Fidibus canere 87
Fiducia animi 227
Fiduciam afferre 227
Fieri participem 464
Finis 228
Finem imponere 229
Finitimi 229
Flores 230
Fluuius vel fons 230
Forma elegans 230
Forma parū elegans 232
Forma mediocris 232
Fortuna 232
Frangi re aliqua laborioſa 233
Frigus 234
Frigus, vel calor 85
Fructus 234
Fruſtrari re aliqua optata, vel contrà 235
Fucus 237
Fugere 238
Fugare 240
Furari 240

G

Genius 241
Gloria 242
Gratiarum actio & gratitudo 245
Gratia, pro lepôre 247
Gratum 248

Grat

Gratulari 249
Graue 249

H

Habere inimicitias 283
Habitare, vel non 250
Hactenus 251
Hæreſis, vel paganiſmus 251
Honore afficere 252,353
Honorari 253
Hortari 254
Hoſpitium 255
Hoſtes 255
Humilem eſſe, fieri, vel efficere 255
Hoſtes viuos bello capere 70

I

Iactatio 257
Ianua 258
Idem 258,596
Ieiunium 259
Ignauia 259
Ignis 260
Ignoro 261
Imitari 261
Impedimentum 263
Impellere 265
Impendere 266
Impenſa 266
Impenſis vel pares, vel impares facultates 267
Imperare, pro Imperium habere 268
Imperare, pro Iubere 269
Imperata facere 270
Imperata non facere 270
Impetus bellicus 68
Implere pollicitationem 502
Imprecari 271
Implere 272
Imponere finem 229
Incantare 272
Incitare 273
Inconſiderantia 627
Inducere ad plorandum 491
Induciæ 274
Indulgere 274
Infamiam afferre 274
Infamia affici 276
Infantia, vel eloquentia 193
Inferior 276
Inferre iniuriam 287
Infirmitas corporis 279
Ingenij ſiue naturæ bonitas 279
Ingenij ſiue naturæ tarditas 280
Ingluuies 281
Ingratus 281
Inimicitiæ mutuæ 282
Inimicitias aduerſus aliquem ſuſcipere vel habere 283
Inimicitias ſerere 285
Inimicitiam alicujus ſubire 285

ẽ *Inim*

pius 382
Morbo liberari, vel nonnihil leuari 382
Mores in laudem 384
Mores in vituperationẽ 385
Mori 386
Mors 389
Mors laudabilis 392
Mors turpis 393
Morti propinquus 390
Mortis diuerſa genera 391
Mouere iram 304
Mouere riſum 575
Mulcta 393
Multitudo 394
Munitus locus 394
Munus publicum alicui committere 115
Mutatio 395
Mutatio pro permutatione 396
Mutatio ſententiæ 397
Mutatio in melius 397
Mutatio in peius 398
Mutabilis 399
Mutuare, mutuari 400

N

Narrare 401
Natare 402
Naualis pugna, aut victoria 407
Naufragium 405
Nauigare 403
Neceſſitas 407
Negare 409
Negligentia 410
Negotia 411
Negotia conſtituere 131
Negotium vel moleſtiam exhibere 411
Nocere 412
Nomen 413
Nomen, pro fama & exiſtimatione 415
Nota 415
Nouare 416
Noua res 416
Nubere 421
Nubilis 417
Nuptiæ 418
Nuptias alicuius ambire 418
Nuptui dare 419
Nuptias cum aliqua contrahere 420
Nupta grauida 421
Nuptiæ ſecundæ, vel contrà 422
Nuptijs alligati 423
Numerare, pro aſcribere & exiſtimare 423
Numerus 425
Numerus certus 426
Numerus cum numero cõparatus 426
Nunciare 426
Nuncius, vel tabellarius 427

Obiurg

O

Obiurgare 427, 629
Obligare ſibi aliquē 428
Obliuio 428
Obliuionem afferre 430
Obliuioſus 431
Obſes 431
Obſidio 432
Obſeſſæ vrbis oppugnatio 433
Obſeſſorum defenſio 435
Obſeſſorum deditio 436
Obſeſſæ, vel non obſeſſæ vrbis captio 437
Obſeſſi in magna rerum anguſtia 433
Obſidio ſoluta 438
Obuiam ire 439
Occaſio 439
Occaſus ſolis 603
Occidere, vide Cædes 81
Occupationes 441
Oculi 443
Odium actiuè 444
Odium paſſiuè 445
Officium 447
Officia diuerſa 448
Onus 448
Operando victum quærere 449
Opere, vel reipſa aliquid oſtendere 450
Operibus ſimilia verba 599
Opinio paſſiuè 451
Opinio actiuè 452
Opinionem afferre 453
Opinione falli 453
Opportunitas 439
Optandi formulæ 453
Optandi formulæ negatiuæ 455
Orbari ſenſibus corporis 588
Orbitas 456
Ordo 457
Oriri 457
Oſculari 458
Oſtendere 458
Otium 459

P

Pactum 460
Pactis ſtare 460
Pacta violare 461
Paganiſmus, vel hæreſis 251
Paratus 461
Parentare 462
Parentes 463
Parêre 463
Particeps 464
Participem facere 464
Participem fieri 465
Paupertas 466
Pax 467
Pacem, vel fœdus, vel inducias facere 467
Peccare 468
Peccata aliena cernere, ad ſua conniuere 470

Pecunia 471
Peierare 471
Peregrinari 472
Perficere 473
Periculum 474
Periclitari 475
Periculum ſuſcipere 477
Periculum alicui creare 478
Periculum propulſare 479
Periculum redimere 479
Permittere 479
Perſequi 480
Perſequutio 480
Perſeuerare 481
Perſuadere, vel diſſuadere 482
Percipere 483
Perturbatio 483
Perturbationes animi 484
Peruaſtatio hoſtilis agri 67
Petitio 484
Pietas 485
Pignus 485
Pinguedo 485
Piraca 486
Placare 486
Placere 487
Plorare 489
ad Plorandum inducere 491
Ploratum, ſeu lacrymas cohibere 491
Pluuia 492
Pœnam ſtatuere 492
Pœna afficere 493
Pœna affici 495
Pœna capitis 497
Pœna digna 498
Pœnam effugere 499
Pœnitentia 499
Polliceri 501
Pollicitationem implere 502
Pollicitationem non implere 503
Portus 504
Poſſe, vel, pro viribus 506
Poſſibile, vel impoſſibile 507
Poſſidere 506
Poſteritas 509
Poſtponere 509
Potentia 510
Poteſtatem dare, vel habere 510
Præcidere 511
Præcipitium 511
Præda 545
Prædicere 512
Præfectus 512
Præferre 513
Præmium 515
Præmia, pro mercede 516
Præſentia 516
Præſidium 517
Præſ.

Prætermittere 518
Prætermitto dicere 519
Prætextus 519
Præuenire 520
Preces 484, 521
Preces diuinæ 523
Preces exauditæ 524
Preces irritæ 525
Primas ferre, vel ſecundas 527
Priuare 528
Probatio 529
Prodigus 335
Proditor 530
Proficere 530
Prolabi 530
Prolixitas 532
Propẽſus ad aliquid 533
Propulſare periculũ 479
Proſperitas 533
Prouehere 534
Prouentus 552
Prouocare ad ſuperiorem iudicem 535
Prouocare ad certamen 535
Pudor, paſſiuè 536
Pudor, actiuè 538
Pugna 538
Pugna anceps 542
Pugna naualis 407
Purgare, vel contrà 543

Q

Quærere 543
Quæſtus 544
Querela 544
Queri de aliquo 8
Quies 544

R

Rapina 545
Rarò, vel ſæpe 576
Ratio 545
Rationes reddere 546
Reconciliatio actiuè 546
Reconciliari alicui 547
Recuperare 548
Recuſare 549
Reddere rationes 546
Redemptio 550
Redimere periculũ 479
Redire, vel reuerti 550
Redire ad propoſitũ 551
Reditus, id eſt prouentus 552
Regio 552
Rei alicui ſe dedere 552
Relaxare 544, 553
Relinquere 555
Reliquiæ 556
Renouare 556
Renunciare 556
Repellere 557
Repetere 557
Reprehendere 557
Reprehenſa in aliis admittere 558
Reprimere 559
Reſcribere 561
Reſipiſcere 562
Reſiſtere 563

Reſonare 565
Reſpondere 566
Reſpondere accuſationibus 9
Retia 567
Retribuere ibid.
Reuelare 571
Rex 572
Ridere 572
Ridere, pro deridere 573
Ridiculus 574
Riſum mouere 575

S

Sæpe, vel rarò 576
Salus 576
Salutare 577
Salutare per litteras 577
Sanitas 578
Sapiens 579
Satietas 579
Satietas aliarum rerum, quàm cibi & potus 580
Scire 582 Scopus 582
Scribere ad aliquem 583
Scribere, pro aliquid cõponere, vel in lucem edere 583
Securitas 584
Secretò alloqui 584
Sedare iram 305
Sedare tumultum 584
Sedere vel quieſcere 585
Seditio 585
Semen 586
Senectus decrepita 586
Senſus 587
Senſibus corporis orbari 588
Sententiæ mutatio 397
Sententiam dicere 588
à Sententia aliquem abducere 1
Sepelire 589
Sequi 590
Serere inimicitias 285
Seriò agere 590
Sermo 591
Seruitus 592
Sic 593
Signa hominis irati 303
Signa lugentis 341
Significare internam animi affectionem externis ſignis 593
Silentium 594
Similis, vel idem 596
Similia verba operibus 599
Simulare vel diſsimulare 600
Societas 602
Sol 603
Solis occaſus 603
Solitudo 604
Solicitudo & cura 147
Somnus 604
Somnum afferre 606
Somno carere 606
Somno excitare 607
Somnium 608

Somn

Somno excuſſo è lecto ſurgere 609
Specimen edere, vel oſtendere 610
Spernere 612
Sperare 615
Spe majus 617
Spem afferre 618
Spem in aliquo, vel in aliqua re ponere 619
Spem fallere, vel ſpe falli 620
Spondere, pro fidejubere, vel in ſe recipere 621
Stare pactis 460
Statuere pœnam 492
Status rerum 622
Studium litterarum 623
Studium, pro labore atque opera 626
Stultitia, vel inconſiderantia 627
Subjectus pro obnoxius 628
Subigere bello 69
Subire alicujus inimicitias 285
Succedere 628
Succenſere 629
Succeſſus felix 533,629
Succeſſus parùm felix 631
Succumbere 632
Sufficiens, ſufficere & ſufficienter 167,633
Summitas virtutis, vel extremitas vitij 636
Superare alia re, quàm bello 637
Superbia 643
Superlatiui, vel comparatiui gradus formulæ 644.
Superuiuere 647
Supplicare, & ad genua prouolui 647
Suſcipere inimicitias 283
Suſcipere periculum 477
Suſpendere 648
Suſpicio 649

T

Tabellarius 427,652
Talio 652
Tarditas 653
Temeritas 654
Temperantia 655
Tempeſtas 655
Tempus 656
Tempus, quod, ex quo aliquid factum eſt, effluxit 657
Tempus præteritum, tam breue, quàm longum 657
Tempus idem 659
Tempus poſterum 659
Tempus vtrumque 660
Tempus opportunum 660
Tenebræ 661
Tenuis vita 706
Termini 661

Teſtamentum 661
Teſtimonium 662
Timere 663
Timor grauis, & tremor 666
Timiditas 668
Timorem afferre 669
Tolerantia 671
Tormenta 671
Tormenta bellica 672
Tractare, pro agere cum aliquo vel humanè vel contrà 673
Tranquillitas maris 674
Transferre de lingua vna in alteram 675
Transferre aliò 675
Transfodere 676
Tremor 666
Tribulatio 676
Tributum 676
Tumultus 678
Turpe 678
Tyrannis 679

V

Vacare, pro occupatum eſſe in re aliqua 679
Vagari 680
Valedicendi formulæ in fine litterarum vel colloquij 680
Valedicere 681
Validius eſſe, ſeu maiorem vim habere, quàm aliquid aliud, vel contrà 681
Vaticinari 682
Venatio 683
Venditio & emptio 683
Venenum 685
Venia 685
Venia dignus 686
Ventus 687
Verberare 688
Veritas 689
Veſtitus 690
Veſtis egregia 691
Veſtis vilis 692
Vicarius 693
Victum quærere operando 449
Victus ratio 693
Vincere bello 694
Vincere facile 696
Vincere iudicio 313
Vinci 697
Vincula 698
Vinum 698
Violare pacta 461
Vires corporis 699
pro Viribus 699
Virginitas 700
Virtus 701
Virtutis ſummitas 636
Viſitare 703
Viſus 703
Vita 704
Vita honeſta 705
Vita lauta 706
Vita longa 707
Vita

Vita meretricia 358
Vita monaſtica 371
Viuere cum aliquo 708
Vitare 708
Vitij extremitas 636
Vitioſus 709
Viciſci 711
Vltro 713
Voluntas 713
Voluptates corporis 715
Vomitus 718
Vox 718
Vrbs 718
Vſura 719
Vtilitas 719
Vulnerare 724
Vulnus lethale 727
Vultus color 115

Z

Zelus 727

Quarundam particularum appendicis index.

Cùm, tum 728
Etſi, tamen : vel, quidem, tamen 729
Ita, vt, vel, adeò vt 729
Nedum, vel, non modò non 730
Nullus eſt qui non, vel quin 731
Tantum quantum, vel tale quale 732

F I N I S.

Digitized by Google

AVCTORES, TAM GRÆCI, quàm Latini, è quibus ſunt excerptæ hæ formulæ.

*

Aelianus.
Aeneas.
Aeſchines.
Alciphron.
Alexander Aphrodiſæus.
Andocides.
Antipho.
Apollonius.
Ariſtides.
Ariſtophanes.
Ariſtoteles.
Athenæus.
Baſilius.
Brutus.
Budæus.
Chion.
Chryſoſtomus.
Cicero.
Cteſias.
Demoſthenes.
Dinarchus.
Diodorus.

Dio

τοὺς ἄλλους ἐπιλήθεσθαι τῇ Λιβύῃ. Diod. exitio ac ſtrage eorum, qui primi tranſierant, alios ab Aphrica auertere. ἐπεὶ συμβουλεύων οὐχ οἷός τ' ἦν ἀποτρέπειν, Iſocr. quoniam nullo cõſilio eos de ſentẽtia dimouere poteram. Et Lucianus, οὐδὲν τούτων ἀπέτρεπέ σε μὴ οὐχὶ πίνειν παρ' αὐτοῦ, nihil eorum prohibuit, quominus, &c.

ἀπάγειν propriè abducere ſignificat. Lucia. δεδίασι γὰρ μὴ αὐτῶν ἡ ἀπόγνωσις ἀπαγάγῃ τῆς ἄγαν ἐπιθυμίας, metuunt, ne eum deſperatio ab acri deſiderio abducat, id eſt, ne huius rei ſtudium & cupiditatẽ abiiciat, quam ſe conſequi poſſe deſperet. Idem, ἐκείνων ἀπαγαγόντες τὴν μνήμην, ab his rebus abducta memoria. πολλῶν ἀπαγαγόντων με τῆς ἐκείνων συνουσίας, Baſ. cùm multi me ab eorũ conſuetudine abſtrahere conarentur. Qua etiam in ſignificatione vtitur Lucianus verbo ἀποσπᾶν, in dial. amator. ἡ παμπόνηρος, φίλη δοκοῦσα εἶναι, ἀπέσπασεν ἀπ' ἐμοῦ ὑπαγαγοῦσα, improbiſſima mulier, per amicitiæ ſpeciem, cum, illecebris delinitum, à me auulſit.

Idem vſus eſt verbi ἀφίεμαι apud Iſocratem his verbis, ἐκείνως ὑμᾶς ἡγοῦμαι τάχεσ' ἂν ἀφεῖσθαι τῆς δόξης ταύτης, εἴ τις ἐπιδείξειεν, &c. ſic demum exiſtimo fore, vt ab hac ſententia quamprimum diſcedatis, ſi quis oſtenderit. ἐπεὶ δ' ἀμετάθετον τὴν ὁρμὴν αὐτῶν ἑώρων, Diod. obfirmatum & obſtinatum impetum.

ἀφέλκεσθαι ἀπὸ τῆς θεοῦ μνήμης, & ἀποσπᾶσθαι τῆς μνήμης θεοῦ, Baſil. abſtrahi, auelli. Vnde etiam apud eundem ἀφελκυσμὸς τῆς διανοίας pro abſtractione & aberratione mẽtis accipitur. διὰ τὴν τοῦ νοῦ περιφορὰν, καὶ ἀφελκυσμὸν διανοίας αὐτῶν ὑπὸ τῆς ἐν ματαιότητι μερίμνης, ob mẽtis iactationem, & animi aberrationem, inanibus ſcilicet curis

occup

occupati.

¶ Abeſſe, vide diſiunctus.

ἀπῆν ἔτυχεν ἐν τῷ στρατοπέδῳ ὤν, aberat à caſtris, Xenophon.

ποίας εἰσβολῆς ἀπελείφθησαν; Iſocr. cui expeditioni non interfuerunt? ἡδίστου θεάματος ἀπελείφθης, Luci. iucundiſſimo ſpectaculo caruiſti. ἐκ τῆς οἴκοι πολὺ ἀπελθεῖν οὐκ ἂν ὑπομείναιμι, diutius à meis domeſticis abeſſe non ſuſtinerem.

ἦν δὲ αὐτῷ δεινὸν οὐχ ἡ νόσος, ἀλλά σου τῆς ἱερᾶς κεφαλῆς ἀπεῖναι, Syneſ. non tam eum morbus angebat, quàm quòd à te ſacro capite aberat. Vel, ſi mauis ex Gregorio, ἐλύπει δέ με οὐ τοσοῦτον ἡ νόσος, ἀλλ' ὅτι τῆς ἱερᾶς σοῦ καὶ ἀγαθῆς συντυχίας ἀπεστερούμην, quòd cõgreſſu tuo priuabar.

ἀποτυχεῖν etiam dicere poſſumus, & διαμαρτάνειν. Gregor. διαμαρτεῖν με τῆς σῆς συντυχίας, me congreſſus tui ſpe excidiſſe.

μακρὰν ἀπόντες. Iſoc. longè diſsiti. Inde ἀπουσία, abſentia.

ἀλλήλων χωρὶς γεγονότες, Plat. inter ſe diſiuncti, διεζευγμένοι.

ηὐλίσθην χρόνον ἱκανὸν ἀφ' ὑμῶν, Baſil. diu à vobis abfui.

μακρὰν εἶναι ἀπὸ θεοῦ, Idem de eo, qui per peccatum à Deo ſeſe remouit. παμπληθὲς τῆς ἀληθινῆς ἀγάπης ἀπολειπόμενος, Idem eodem ſenſu.

ἐξ ὀφθαλμῶν γενόμενος, Proc. ab oculis remotus.

μηδεμίαν ἀπ' αὐτῶν νύκτα ἀπογενόμενος, Æſchines. qui numquam abnoctauit. μηδεμίαν νύκτα ἀπόδημος ἐγένετο παρ' ἡμῶν. Lucia.

¶ Abeſt, imperſonaliter.

πόῤῥω εἰμὶ τοῦ οἴεσθαι. Plat. multum abeſt, vt exiſtimem, &c.

δέω etiam, & ἀποδέω, in hac ſignificatione à Græcis ferè vſurpantur, Plat. τοσοῦτον ἀποδέω τοῦ δεδιέναι τὸν θάνατον, ὥστε ἤδη καὶ ἔχειν αὐτοῦ ἔρωτα, tantum ab eo abſum vt mortem extimeſcam, vt iam ipſius quoque cupiditate tenear. τοσοῦτον ἐδέησάν με τῆς παλαιᾶς ἐκείνης ἀγνοίας ἀπαλλάξαι, ὥστε καὶ εἰς μείζονας ἀπορίας φέροντες ἐνέβαλον, tantum abfuit, vt me veteri ignorantia liberarent, vt etiam me in maiores animi perplexitates coniecerint. Iungitur etiam hoc verbum cum gignendi caſu, τοσούτου δέουσι χάριν ἔχειν, Iſocr. Gal. *tant s'en faut qu'ils en ſcachent gré.* τοσοῦτον ἀπέχειν, Demoſthen. Id em quod δεῖν vel ἀποδεῖν, Demoſth. ἀπέχεσθαι, etiam eodem ſenſu accipitur apud Themiſtium. τοσοῦτον ἀπέχειν τοῦ τι κατασκευάζεσθαι ὧν ἐβούλετο, tantum abfuit, vt quicquam eorum quæ cupiebat, conficeret.

παμπολὺ τοῦ τοῦ πατρὸς ἐγκλημάτων ἀφεστηκὼς, Luci. à paternis criminibus longè remotus.

ἀλλ' οὐδ' ἰσχὺς εἶναι τοῦ τὰ δέοντα γινώσκειν, Demoſthen. Id eſt πολλοῦ δεῖν. Quòd ſi ſignificare volumus, parum abeſſe quin aliquid acciderit, his formis id exprimere licebit, μικροῦ γε παρῆλθον, Demoſthen. pene præterij. μικρὸν ἀπέλιπον τοῦ μὴ ταῖς ἐσχάταις συμφοραῖς περιπεσεῖν, Iſocr. nihil propius factum eſt, quàm vt in extremas calamitates inciderem. μικρὸν ἐξέφυγε τοῦ μὴ καταπετρωθῆναι, Xenoph. non multum abfuit, quin lapidibus opprimeretur. Μέγαρα ἑάλω παρὰ μικρὸν, penè capta eſt Megara. ἐς ὀλίγον ἀφίκετο πᾶν τὸ στράτευμα νικηθῆναι, minimum abfuit quin exercitus totus ſuperaretur. ἐλαχίστου ἐδέησαν διαφθαρῆναι, Thuc. παρὰ μικρὸν ἐλθόντα ἀποθανεῖν, Luc. idem effert Diodorus per verbum κινδυνεύειν. ἐκινδύνευσε μὲν ἅπαντας ἀποβαλεῖν

λεῖν τὴν δύναμιν, copias omnes penè amiſit. Vel, vt Græcè cum Memnone dicam, ἐγγὺς κατέστη τῆς ἐκπτώσεως τῆς ἀρχῆς. παρὰ τοσοῦτον ἦλθε διαφυγεῖν, Luc. tantillum abfuit quin effugeret. ἐπὶ θύραις ὁ τῆς κρίσεως ἕστηκε καιρὸς, Chryſ. pro foribus eſt iudicij tempus.

¶ *Abſoluere.*

τῆς αἰτίας ἀφεῖναι Lucia. crimine liberare, ἀφεῖσθαι τοῦ ἐγκλήματος, crimine ſolui. Et apud Gazam in lib. de Senect. ψήφῳ τῶν δικαστῶν ἀφείθη, iudicum ſententiis abſolutus eſt. vbi ἀφείθη idem valet quod, τοῦ ἐγκλήματος ἀφείθη. ἀφιεῖσα ψῆφος, ſententia abſoluens. Baſ. τῆς ἀφιείσης παρ' ὑμῶν ψήφου τυχάνειν, id eſt, ὑφ' ὑμῶν ἀφεῖσθαι. τῆς αἰτίας ἐλευθερούμενος, Æſch. Idem quod, ἀφεῖναι.

ἀπολύειν ἐγκλήματος, Luc. μεγίστου ἐγκλήματος ἀπολύειν τὸν ἀδίκως συκοφαντούμενον. Idem, hominem iniqua calumnia exagitatum abſoluere.

ἀποφεύγειν dicitur etiam reus cùm abſoluitur. τὸ ἔγκλημα ἀποφυγεῖν etiam Philo dicit, pro ἀποφυγεῖν abſolutè.

ἀποψηφίζεσθαι, Idem quod τῆς αἰτίας ἀφεῖναι. Demoſth. εἰ γὰρ ἀποψηφιεῖσθε τούτου, ſi enim eum abſolueritis.

περιγίνεσθαι τοῦ ἀντιδίκου, Suidas, de reo, qui aduerſarium iudicio ſuperauit.

¶ *Abſtinere.*

τὸ παράπαν οἴνου μὴ γεύεσθαι vel ἀπέχεσθαι, Plato. vino prorſus abſtinere.

τῆς μητρὸς μὴ ἀποσχέσθαι τὼ χεῖρε, Demoſthen. Ne à matre quidem manus abſtinere.

¶ *Abuti.*

τῇ γνώσει σου εἰς τὰ προσήκοντα χρήσασθαι. vel εἰς οὐδὲν χρησίμως, Chryſoſt. ſcientia abuti. εἰς

οὐδὲν δέον χρῆσθαι. Idem quod ἐν οὐδενὶ χρησίμῳ. τοῖς χρήμασι εἰς οὐδὲν δέον vel οὐκ εἰς δέον ἐχρήσατο, Chryſoſtomus.

τῷ μεγέθει τῆς χάριτος πρὸς ῥαθυμίας ὑπόθεσιν ἀποχρήσασθαι, diuinæ gratię magnitudine ad inertiæ occaſionem abuti. κατακόρως χρῆσθαι τῆς ἐξουσίας κατὰ τῶν οἰκετῶν, Philo. herili potentia inſolenter vti.

¶ *Accedere, pro appropinquare.*

οὐχ οἷός τ᾽ ἔσομαι οὐδὲν ἰσχὺν τούτων καλὸν εἰπεῖν. Plat. nihil afferre potero, quod ad præclaras eorum,qui ante me dixerunt, orationes accedat. ἡλικία θανάτου ἐγγύς, Idem. ætas morti vicina. πλησίον γενόμενος τῆς εὐδαιμονίας, Luc. felicitati propinquus.

τοῖς ὅτι ἐγγυτάτω τῆς ἐκείνου παιδεύσεως, Gregor.iis,qui ad illius eruditionem proximè accedunt. οἱ ἐγγύτεροι τῶν προεστώτων καὶ βαθμῷ καὶ συνέσει, Baſ.qui non minus conſilio atque prudentia, quàm dignitatis gradu ad antiſtitem accedunt. Contrà apud Æſch. οἷς ἦσαν ἀπωτέρω οἱ κίνδυνοι, qui longiùs à periculo aberant.

¶ *Accidit.*

δοκῶ γάρ μοι ὅμοιόν τι πεπονθέναι πρὸς φιλοσοφίαν, οἷόνπερ καὶ Ἰνδοὶ πρὸς τὸν οἶνον λέγονται παθεῖν, Luc. eodem modo mihi videor erga philoſophiam affectus, quo Indos circa vinũ affectos eſſe aiunt,vel idem mihi circa philoſophiam vſu veniſſe videtur. εἴ ποτε καὶ αὖθις τὰ ὅμοια καταλάβοιμεν, ſi quando in huiuſmodi rerum difficultates incideremus.

στοχασάμενος ἐκ τῆς σφόδρα λύπης προσαπηλωκέναι τι νεώτερον, Philo. cùm ex graui ipſius mœrore noui aliquid accidiſſe coniicerem.

συνηνέχθη πρᾶγμα θαυμάσιον, Gregor.res mira

ra accidit, τὰ συνενεχθέντα μαθών, Memnon. idē quod τὰ συμβάντα. αὐτομάτῳ φορᾷ καὶ συντυχίᾳ διδοὺς τὰ συμβαίνοντα, Idem. fortunæ temeritati rerum euentus adſcribens.

ὅσα γὰρ εἶπας, ἀπέβη πάντα οὕτω, Herod. omnia enim quæ prędixeras, cum exitum habuerunt.

Accipere.

λαμβάνειν ἐπιστολὴν, δέχεσθαι, κομίζεσθαι epiſtolam accipere. τὰ δῶρα ἀσμένως λαμβάνειν, Plat. vel πάνυ φαιδρῷ τῷ προσώπῳ, Luc. vel φιλοφρόνως, Herod. læto animo hilaríq; vultu accipere.

Accuſare.

γράφεσθαι. γράψομαί σε παρανόμων ἐπὶ τοῦ Ῥαδαμάνθυος, Luci. iniuriarū te accuſabo apud Rhadamanthum. τίς σε οὐ γράψεται τῆς ἐσχάτης ὠμότητος; Chryſoſt. dicitur etiam γράφεσθαι γραφὴν, & γράφεσθαι δίκην apud Platonē pro eodem. Et in paſſiua ſignificatione apud Iſæum γραφὴν ὕβρεως γραφεὶς id eſt, iniuriarum poſtulatus.

αἰτιᾶσθαι, Demoſthen. εἰ τοῦ πράγματος αἰτιῷντο, ſi hanc dicam mihi impingerent. αἰτίαν ἐπάγειν, idem quod αἰτιᾶσθαι.

μοιχείαν τινὶ προφέρειν, adulterium alicui obijcere. Et Philo, αἰτίαν ἡμῖν ὡς κατασκόποις ἐπέφερεν, nos vt exploratores criminabatur.

προδοσίαν ἐπικαλεῖν, Gregor. proditionis inſimulare. ἐγκαλεῖν, Idem.

διώκειν ἀσεβείας, Syneſ. impietatis arceſſere. θανάτου διώκεσθαι, Xenophon. εἰσάγειν etiam pro alicuius nomen deferre, eumq; in iudicium adducere, vt apud Platonem, ὡς ἀπέβη γὰρ οἱ μὲν εἰσήγαγον, οἱ δὲ κατεψηφίσαντο, alij eum impietatis reum egerunt, alij condemnarunt.

κατηγορεῖν; & κατηγορίαν διεξελθεῖν, vt apud Lucianum, κατηγορίαν ὑπὸ δίκην κατὰ τοῦ τότε βίου

Pecunia 471
Peierare 471
Peregrinari 472
Perficere 473
Periculum 474
Periclitari 475
Periculum ſuſcipere 477
Periculum alicui creare 478
Periculum propulſare 479
Periculum redimere 479
Permittere 479
Perſequi 480
Perſequutio 480
Perſeuerare 481
Perſuadere, vel diſſuadere 482
Pertinere 483
Perturbatio 483
Perturbationes animi 484
Peruaſtatio hoſtilis agri 67
Petitio 484
Pietas 485
Pignus 485
Pinguedo 485
Pirata 486
Placare 486
Placere 487
Plorare 489
ad Plorandum inducere 491
Ploratum, ſeu lacrymas cohibere 491
Pluuia 492
Pœnam ſtatuere 492
Pœna afficere 493
Pœna affici 495
Pœna capitis 497
Pœna digna 498
Pœnam effugere 499
Pœnitentia 499
Polliceri 501
Pollicitationem implere 502
Pollicitationem non implere 503
Portus 504
Poſſe, vel, pro viribus 506
Poſsibile, vel impoſsibile 507
Poſsidere 506
Poſteritas 509
Poſtponere 509
Potentia 510
Poteſtatem dare, vel habere 510
Præcidere 511
Præcipitium 511
Præda 545
Prædicere 512
Præfectus 512
Præire 513
Præmium 515
Præmia, pro mercede 516
Præſentia 516
Præſidium 517
Præſt.

Prætermittere 518
Prætermitto dicere 519
Prætextus 519
Præuenire 520
Preces 484, 521
Preces diuinæ 523
Preces exauditæ 524
Preces irritæ 525
Primas ferre, vel ſecundas 527
Priuare 528
Probatio 529
Prodigus 335
Proditor 530
Proficere 530
Prolabi 530
Prolixitas 532
Propẽſus ad aliquid 533
Propulſare periculũ 479
Proſperitas 533
Prouehere 534
Prouentus 552
Prouocare ad ſuperiorem iudicem 535
Prouocare ad certamen 535
Pudor, paſſiuè 536
Pudor, actiuè 538
Pugna 538
Pugna anceps 542
Pugna naualis 407
Purgare, vel contrà 543

Q

Quærere 543
Quæſtus 544
Querela 544
Queri de aliquo 8
Quies 544

R

Rapina 545
Rarò, vel ſæpe 576
Ratio 545
Rationes reddere 546
Reconciliatio actiuè 546
Reconciliari alicui 547
Recuperare 548
Recuſare 549
Reddere rationes 546
Redemptio 550
Redimere periculũ 479
Redire, vel reuerti 550
Redire ad propoſitũ 551
Reditus, id eſt prouentus 552
Regio 552
Res alicui ſe dedere 552
Relaxare 544, 553
Relinquere 555
Reliquiæ 556
Renouare 556
Renunciare 556
Repellere 557
Repetere 557
Reprehendere 557
Reprehenſa in alijs admittere 558
Reprimere 559
Reſcribere 561
Reſipiſcere 562
Reſiſtere 563

Reſonare 565
Reſpondere 566
Reſpondere accuſationibus 9
Retia 567
Retribuere ibid.
Reuelare 571
Rex 572
Ridere 572
Ridere, pro deridere 573
Ridiculus 574
Riſum mouere 575

S

Sæpe, vel rarò 576
Salus 576
Salutare 577
Salutare per litteras 577
Sanitas 578
Sapiens 579
Satietas 579
Satietas aliarum rerum, quàm cibi & potus 580
Scire 582 *Scopus* 582
Scribere ad aliquem 583
Scribere, pro aliquid cōponere, vel in lucem edere 583
Securitas 584
Secretò alloqui 584
Sedare iram 305
Sedare tumultum 584
Sedere vel quieſcere 585
Seditio 585
Semen 586
Senectus decrepita 586
Senſus 587
Senſibus corporis orbari 588
Sententiæ mutatio 397
Sententiam dicere 588
à Sententia aliquem abducere 1
Sepelire 589
Sequi 590
Serere inimicitias 285
Seriò agere 590
Sermo 591
Seruitus 592
Sic 593
Signa hominis irati 303
Signa lugentis 341
Significare internam animi affectionem externis ſignis 593
Silentium 594
Similis, vel idem 596
Similia verba operibus 599
Simulare vel diſſimulare 600
Societas 602
Sol 603
Solis occaſus 603
Solitudo 604
Solicitudo & cura 147
Somnus 604
Somnum afferre 606
Somno carere 606
Somno excitare 607
Somnium 608

Somn

Somno excuſſo è lecto ſurgere 609
Specimen edere, vel oſtendere 610
Spernere 612
Sperare 615
Spe majus 617
Spem afferre 618
Spem in aliquo, vel in aliqua re ponere 619
Spem fallere, vel ſpe falli 620
Spondere, pro fidejubere, vel in ſe recipere 621
Stare pactis 460
Statuere pœnam 492
Status rerum 622
Studium litterarum 623
Studium, pro labore atque opera 626
Stultitia, vel inconſiderantia 627
Subjectus pro obnoxius 628
Subigere bello 69
Subire alicujus inimicitias 285
Succedere 628
Succenſere 629
Succeſſus felix 533, 629
Succeſſus parùm felix 631
Succumbere 632
Sufficiens, ſufficere & ſufficienter 167, 633
Summitas virtutis, vel extremitas vitij 636
Superare alia re, quàm bello 637
Superbia 643
Superlatiui, vel comparatiui gradus formulæ 644.
Superuiuere 647
Supplicare, & ad genua prouolui 647
Suſcipere inimicitias 283
Suſcipere periculum 477
Suſpendere 648
Suſpicio 649

T

Tabellarius 427, 652
Talio 652
Tarditas 653
Temeritas 654
Temperantia 655
Tempeſtas 655
Tempus 656
Tempus, quod, ex quo aliquid factum eſt, effluxit 657
Tempus præteritum, tam breue, quàm longum 657
Tempus idem 659
Tempus poſterum 659
Tempus vtrumque 660
Tempus opportunum 660
Tenebræ 661
Tenuis vita 706
Termini 661

Teſtamentum 661
Teſtimonium 662
Timere 663
Timor grauis, & tremor 666
Timiditas 668
Timorem afferre 669
Tolerantia 671
Tormenta 671
Tormenta bellica 672
Tractare, pro agere cum aliquo vel humanè vel contrà 673
Tranquillitas maris 674
Transferre de lingua vna in alteram 675
Transferre aliò 675
Transfodere 676
Tremor 666
Tribulatio 676
Tributum 676
Tumultus 678
Turpe 678
Tyrannis 679

V

Vacare, pro occupatum eſſe in re aliqua 679
Vagari 680
Valedicendi formulæ in fine litterarum vel colloquij 680
Valedicere 681
Validius eſſe, ſeu maiorem vim habere, quàm aliquid aliud, vel contrà 681
Vaticinari 682
Venatio 683
Venditio & emptio 683
Venenum 685
Venia 685
Venia dignus 686
Ventus 687
Verberare 688
Veritas 689
Veſtitus 690
Veſtis egregia 691
Veſtis vilis 692
Vicarius 693
Victum quærere operando 449
Victus ratio 693
Vincere bello 694
Vincere facile 696
Vincere iudicio 313
Vinci 697
Vincula 698
Vinum 698
Violare pacta 461
Vires corporis 699
pro Viribus 699
Virginitas 700
Virtus 701
Virtutis ſummitas 636
Viſitare 703
Viſus 703
Vita 704
Vita honeſta 705
Vita lauta 706
Vita longa 707

Vita

Vita meretricia 358
Vita monaſtica 371
Viuere cum aliquo 708
Vitare 708
Vitij extremitas 636
Vitioſus 709
Viciſci 711
Vltro 713
Voluntas 713
Voluptates corporis 715
Vomitus 718
Vox 718
Vrbs 718
Vſura 719
Vilitas 719
Vulnerare 724
Vulnus lethale 727
Vultus color 115

Z

Zelus 727

Quarundam particularum appendicis index.

Cum, tum 728
Etſi, tamen : vel, quidem, tamen 729
Ita vt, vel, adeò vt 729
Nedum, vel, non modò non 730
Nullus eſt qui non, vel quin 731
Tantum quantum, vel tale quale 732

FINIS.

AVCTORES, TAM GRÆCI, quàm Latini, è quibus ſunt excerptæ hæ formulæ.

*

Aelianus.
Aeneas.
Aeſchines.
Alciphron.
Alexander Aphrodiſæus.
Andocides.
Antipho.
Apollonius.
Ariſtides.
Ariſtophanes.
Ariſtoteles.
Athenæus.
Baſilius.
Brutus.
Budæus.
Chion.
Chryſoſtomus.
Cicero.
Cteſias.
Demoſthenes.
Dinarchus.
Diodorus.

Dio.

Dion Nicæus.
Dionyſius Alexandrinus.
Dionyſius Areopagita.
Dionyſius Halicarnaſſeus.
Epiphanius.
Eraſiſtratus.
Euripides.
Euſebius.
Gemiſtius.
Gregorius Nazianzenus.
Gregorius Niſſenus.
Gregorius presbyter.
Gregorius primus.
Herodianus.
Herodotus.
Hippocrates.
Hyperides.
Ioſephus.
Iſæus.
Iſocrates.
Iulianus.
Iuſtinus Martyr.
Libanius.
Lucianus.
Lyſander.
Lyſias.
Memnon.
Muſurus.

Nicetas.
Origenes.
Pauſanias.
Phalaris.
Philo.
Philoſtorgius.
Philoſtratus.
Plato.
Plutarchus.
Pollux.
Procopius.
Quintilianus.
Suidas.
Syneſius.
Theano.
Themiſtius.
Theodorus Gaza.
Theophanes.
Theophylactus.
Theophraſtus.
Thucydides.
Titus Liuius.
Xenophon.

LOCVTIONVM GRÆCARVM, IN communes locos per Alphabeti ordinem digeſtarum, volumen.

A

Abducere aliquem à ſententia.

Τοῦ βελτίστου παρατρέπειν, Plato. ab optima vitæ ratione auertere.

ἵν' αὐτοὺς παύσω τοιαύτην γνώμην ἔχοντας, Iſoc. vt eiuſmodi ſententiam ex animis eorum euellam.

ἀποστῆσαι μὲν τὴν ἐμὴν διάνοιαν τῶν ἐχομένων οὐχ οἷός τ' ἦν, Idem. animum ab iis, quæ in manibus habebam auocare minimè poteram.

οὐκ ἂν ἀποσταίην ὧν διενοήθην, Idem. ab iis rebus, quas cogitatione ſuſcepi atq; inſtitui, nō deſtiterim. Paſſiuè etiã apud eundem, τῆς δὲ πραγματείας οὐκ ἀπέστην. Et apud Diodor. ἀποστῆναι τῆς ἐπιβολῆς, conatu abſiſtere. Nec alia eſt ſignificatio verbi μεθιστάναι apud Philonem in his verbis, Νέρωνα δὲ τῆς μὲν τοῦ Ἰσθμοῦ τομῆς οὐδ' ἂν Θαλῆς μετέστησεν. Neronem autem ne Thales quidem ipſe de perfodiendi Iſthmi ſententia deduxiſſet.

ἀποτρέπειν τοῦ γάμου, Lucia. diſſuadere nuptias. τοὺς τῷ προσώπῳ διαβάντας ἀπειλαῖς ἀποτρέψαι

τοὺς ἄλλους ἐπιλήθεσθαι τῇ Λιβύῃ. Diod. exitio ac ſtrage eorum, qui primi tranſierant, alios ab Aphrica auertere. ἐπεὶ συμβουλεύων οὐχ οἷός τ' ἦν ἀποτρέψειν, Iſocr. quoniam nullo conſilio eos de ſentẽtia dimouere poteram. Et Lucianus, οὐδὲν τούτων ἀπείργει πώ σε μὴ οὐχὶ πίνειν παρ' αὐτοῦ, nihil eorum prohibuit, quominus, &c.

ἀπάγειν propriè abducere ſignificat. Lucia. δεδίασι γὰρ μὴ αὐτῶν ἡ ἀπόγνωσις ἀπαγάγῃ τῆς ἄγαν ἐπιθυμίας, metuunt, ne eum deſperatio ab acri deſiderio abducat, id eſt, ne huius rei ſtudium & cupiditatẽ abiiciat, quam ſe conſequi poſſe deſperet. Idem, ἐκείνων ἀπαγαγόντες τὴν μνήμην, ab his rebus abducta memoria. πολλῶν ἀπαγαγόντων με τῆς ἐκείνων συνουσίας, Baſ. cùm multi me ab eorũ conſuetudine abſtrahere conarentur. Qua etiam in ſignificatione vtitur Lucianus verbo ἀποσπᾶν, in dial. amator. ἡ παμπόνηρος, φίλη δοκοῦσα εἶναι, ἀπέσπασεν ἀπ' ἐμοῦ ὑπαγαγοῦσα, improbiſſima mulier, per amicitiæ ſpeciem, eum, illecebris delinitum, à me auulſit.

Idem vſus eſt verbi ἀφίεμαι apud Iſocratem his verbis, ἐκείνως ὑμᾶς ἡγοῦμαι τάχιστ' ἂν ἀφεῖσθαι τῆς δόξης ταύτης, εἴ τις ἐπιδείξειε, &c. ſic demum exiſtimo fore, vt ab hac ſententia quamprimum diſcedatis, ſi quis oſtenderit. ἐπεὶ δ' ἀμετάθετον τὴν ὁρμὴν αὐτῶν ἑώρων, Diod. obfirmatum & obſtinatum impetum.

ἀφέλκεσθαι ἀπὸ τῆς θείου μνήμης, & ἀποσπᾶσθαι τῆς μνήμης θεοῦ, Baſil. abſtrahi, auelli. Vnde etiam apud eundem ἀφελκυσμὸς τῆς διανοίας, pro abſtractione & aberratione mẽtis accipitur. διὰ τὴν τοῦ νοῦ ἀσφορίαν, καὶ ἀφελκυσμὸν διανοίας αὐτῶν ὑπὸ τῆς ἐν ματαιότητι μερίμνης, ob mẽtis iactationem, & animi aberrationem, inanibus ſcilicet curis

occup

occupati.

¶ *Abeſſe, vide diſiunctus.*

οὐκ ἐτύγχανεν ἐν τῷ στρατοπέδῳ ὤν, aberat à caſtris, Xenophon.

ποίας εἰσβολῆς ἀπελείφθησαν; Iſocr. cui expeditioni non interfuerunt? ἡδίστου θεάματος ἀπελείφθης, Luci. iucundiſſimo ſpectaculo caruiſti. & τῶν οἴκοι πολὺ ἀπελθεῖν οὐκ ἂν ὑπομείναιμι, diutius à meis domeſticis abeſſe non ſuſtinerem.

ἦν δὲ αὐτῷ δεινὸν οὐχ ἡ νόσος, ἀλλά σου τῆς ἱερᾶς κεφαλῆς ἀπεῖναι, Syneſ. non tam eum morbus angebat, quàm quòd à te ſacro capite aberat. Vel, ſi mauis ex Gregorio, ἐλύπει δέ με οὐ τοσοῦτον ἡ νόσος, ἀλλ' ὅτι τῆς ἱερᾶς σοῦ καὶ ἀγαθῆς συντυχίας ἀπεστερούμην, quòd cõgreſſu tuo priuabar.

ἀποτυχεῖν etiam dicere poſſumus, & διαμαρτάνειν. Gregor. διαμαρτεῖν με τῆς σῆς συντυχίας, me congreſſus tui ſpe excidiſſe.

μακρὰν ἀπόντες. Iſoc. longè diſsiti. Inde ἀπουσία, abſentia.

ἀλλήλων χωρὶς γεγονότες, Plat. inter ſe diſiuncti, διεστηκότες.

ηὐλίσθην χρόνον ἱκανὸν ἀφ' ὑμῶν, Baſil. diu à vobis abſui.

μακρὰν εἶναι ἀπὸ θεοῦ, Idem de eo, qui per peccatum à Deo ſeſe remouit. πάμπολυ ληθεὶς τῆς ἀληθινῆς ἀγάπης ἀπολειπόμενος, Idem eodem ſenſu.

ἐξ ὀφθαλμῶν γενόμενος, Proc. ab oculis remotus.

μηδεμίαν ἀπ' αὐτῶν νύκτα ἀπογενόμενος, Æſchines. qui numquam abnoctauit. μηδεμίαν νύκτα ἀπόκοιτος ἐγένετο παρ' ἡμῶν. Lucia.

¶ *Abeſt, impersonaliter.*

πόῤῥω εἰμὶ τοῦ οἴεσθαι. Plat. multum abeſt, vt exiſtimem, &c.

δεῖν etiam, & ἀποδεῖν, in hac ſignificatione à Græcis ferè vſurpantur, Plat. τοσοῦτον ἀποδέω τοῦ δεδοικέναι τὸν θάνατον, ὥστε ἤδη καὶ ἔχειν αὐτοῦ ἔρωτα, tantum ab eo abſum vt mortem extimeſcam, vt iam ipſius quoque cupiditate tenear. τοσοῦτον ἐδέησαν με τῆς παλαιᾶς ἐκείνης ἀγνοίας ἀπαλλάξαι, ὥστε καὶ εἰς μείζονας ἀπορίας φέροντες ἐνέβαλον, tantum abfuit, vt me veteri ignorantia liberarent, vt etiam me in maiores animi perplexitates coniecerint. Iungitur etiam hoc verbum cum gignendi caſu, τοσούτου δέουσι χάριν ἔχειν, Iſocr. Gal. *tant s'en faut qu'ils en ſçachent gré.* τοσοῦτον ἀπέχειν, Demoſthen. Id·m quod δεῖν vel ἀποδεῖν, Demoſth. ἀπέχεσθαι, etiam eodem ſenſu accipitur apud Themiſtium. τοσοῦτον ἀπεῖχε τοῦ τι κατεργάζεσθαι ὧν ἐβούλετο, tantum abfuit, vt quicquam eorum quæ cupiebat, conficeret.

παμπολὺ τῶν τοῦ πατρὸς ἐγκλημάτων ἀφεστηκώς, Luci. à paternis criminibus longè remotus.

ἀλλ' οὐδ' ἐγγὺς εἶναι τοῦ τὰ δέοντα γινώσκειν, Demoſthen. Id eſt πολλοῦ δεῖν. Quòd ſi ſignificare volumus, parum abeſſe quin aliquid acciderit, his formis id exprimere licebit, μικροῦ γε παρῆλθον, Demoſthen. pene præterij. μικρὸν ἀπέλιπον τοῦ μὴ ταῖς ἐσχάταις συμφοραῖς περιπεσεῖν, Iſocr. nihil propius factum eſt, quàm vt in extremas calamitates inciderem. μικρὸν ἐξέφυγε τοῦ μὴ καταπετρωθῆναι, Xenoph. non multum abfuit, quin lapidibus opprimeretur. Μέγαρα ἑάλω παρὰ μικρόν, penè capta eſt Megara. ἐς ὀλίγον ἀφίκετο πᾶν τὸ στράτευμα νικηθῆναι, minimum abfuit quin exercitus totus ſuperaretur. ἐλαχίστου ἐδέησαν διαφθαρῆναι, Thuc. παρὰ μικρὸν ἐλθόντα ἀποθανεῖν, Luc. idem effert Diodorus per verbum κινδυνεύειν. ἐκινδύνευσε μὲν ἅπαντας ἀποβα-

λεῖν

λεσεν τὴν δύναμιν, copias omnes penè amiſit. Vel, vt Græcè cum Memnone dicam, ἐγγὺς κατέστη τοῦ ἐκπεσεῖν τῆς ἀρχῆς. παρὰ τοσοῦτον ἦλθε διαφυγεῖν, Luc. tantillum abfuit quin effugeret. ἐπὶ θύραις ὁ τῆς κρίσεως ἕστηκε καιρὸς, Chryſ. pro foribus eſt iudicij tempus.

Abſoluere.

τῆς αἰτίας ἀφεῖναι Lucia. crimine liberare, ἀφεῖσθαι τοῦ ἐγκλήματος, crimine ſolui. Et apud Gazam in lib. de Seneƈt. ψήφῳ τῶν δικαστῶν ἀφείθη, iudicum ſententiis abſolutus eſt. vbi ἀφείθη idem valet quod, τοῦ ἐγκλήματος ἀφείθη. ἀφιεῖσα ψῆφος, ſententia abſoluens. Baſ. τῆς ἀφιείσης παρ' ὑμῶν ψήφου τυγχάνειν, id eſt, ὑφ' ὑμῶν ἀφεῖσθαι.

τῆς αἰτίας ἐλευθεροῦν, Æſch. Idem quod, ἀφεῖναι.

ἀπολύειν ἐγκλήματος, Luc. μεγίστου ἐγκλήματος ἀπολύειν τὸν ἀδίκως συκοφαντούμενον. Idem, hominem iniqua calumnia exagitatum abſoluere.

ἀποφεύγειν dicitur etiam reus cùm abſoluitur. τὸ ἔγκλημα ἀποφυγεῖν etiam Philo dicit, pro ἀποφυγεῖν abſolutè.

ἀποψηφίζεσθαι, Idem quod τῆς αἰτίας ἀφεῖναι. Demoſth. εἰ γὰρ ἀποψηφιεῖσθε τούτου, ſi enim eum abſolueritis.

περιγίνεσθαι τοῦ ἀντιδίκου, Suidas, de reo, qui aduerſarium iudicio ſuperauit.

Abſtinere.

τὸ παράπαν οἴνου μὴ γεύεσθαι vel ἀπέχεσθαι, Plato. vino prorſus abſtinere.

τῆς μητρὸς μὴ ἀποσχέσθαι τὼ χεῖρε, Demoſthen. Ne à matre quidem manus abſtinere.

Abuti.

τῇ γνώσει σου εἰς τὰ προσήκοντα χρήσασθαι, vel ἐν οὐδενὶ χρησίμῳ, Chryſoſt. ſcientia abuti. εἰς

οὐδὲν δέον χρῆσθαι. Idem quod ἐν οὐδενὶ χρησίμῳ τοῖς χρήμασι εἰς οὐδὲν δέον vel οὐκ εἰς δέον ἐχρήσατο, Chryſoſtomus.

τῷ μεγέθει τῆς χάριτος πρὸς ῥαθυμίας ὑπόθεσιν ἀποχρήσασθαι diuinæ gratię magnitudine ad inertiæ occaſionem abuti. καταχόρως χρῆσθαι ταῖς ἐξουσίαις κατὰ τῶν οἰκετῶν, Philo. herili potentia inſolenter vti.

Accedere, pro appropinquare.

οὐχ οἷός τ' ἔσομαι οὐδὲν ἐγγὺς τούτων καλὸν εἰπεῖν. Plat. nihil afferre potero, quod ad præclaras eorum, qui ante me dixerunt, orationes accedat. ἡλικία θανάτου ἐγγύς, Idem. ætas morti vicina. πλησίον γενόμενος τῆς εὐδαιμονίας, Luc. felicitati propinquus.

τοῖς ὅτι ἐγγυτάτω τῆς ἐκείνου παιδεύσεως, Gregor. iis, qui ad illius eruditionem proximè accedunt. οἱ ἐγγύτεροι τῶν προεστώτων καὶ βαθμῷ καὶ συνέσει. Baſ. qui non minus conſilio atque prudentia, quàm dignitatis gradu ad antiſtitem accedunt. Contrà apud Æſch. οἷς ἦσαν ἀπωτέρω οἱ κίνδυνοι, qui longiùs à periculo aberant.

Accidit.

δοκῶ γάρ μοι ὅμοιόν τι πεπονθέναι πρὸς φιλοσοφίαν, οἷόνπερ καὶ Ἰνδοὶ πρὸς τὸν οἶνον λέγονται παθεῖν, Luc. eodem modo mihi videor erga philoſophiam affectus, quo Indos circa vinũ affectos eſſe aiunt, vel idem mihi circa philoſophiam vſu veniſſe videtur. εἴ ποτε καὶ αὖθις τὰ ὅμοια καταλάβοιμεν, ſi quando in huiuſmodi rerum difficultates incideremus.

στοχασάμενος ἐκ τῆς σφόδρα λύπης προσαπηντηκέναι τι νεώτερον, Philo. cùm ex graui ipſius mœrore noui aliquid accidiſſe coniicerem.

συνηνέχθη πρᾶγμα θαυμάσιον, Gregor. res mi-

ra accidit, τὰ συνενεχθέντα μαθών, Memnon. idẽ quod τὰ συμβάντα. αὐτομάτῳ φορᾷ καὶ συντυχίᾳ διδοὺς τὰ συμβαίνοντα, Idem. fortunæ temeritati rerum euentus adſcribens.

ὅσα γὰρ εἶπας, ἀπέβη πάντα οὕτω, Herod. omnia enim quæ prędixeras, eum exitum habuerunt.

¶ Accipere.

λαμβάνειν ἐπιστολὴν, δέχεσθαι, κομίζεσθαι epiſtolam accipere. τὰ δῶρα ἀσμένως λαμβάνειν, Plat. vel πάνυ φαιδρῷ τῷ προσώπῳ, Luc. vel φιλοφρόνως, Herod. læto animo hilariq; vultu accipere.

¶ Accuſare.

γράφεσθαι. γράψομαί σε παρανόμων ἐπὶ τοῦ Ῥαδαμάνθυος, Luci. iniuriarũ te accuſabo apud Rhadamanthum. τίς σε οὐ γράψεται τῆς ἐσχάτης ὠμότητος; Chryſoſt. dicitur etiam γράφεσθαι γραφὴν, & γράφεσθαι δίκην apud Platonẽ pro eodem. Et in paſſiua ſignificatione apud Iſæum γραφὴν ὕβρεως γραφεὶς id eſt, iniuriarum poſtulatus.

αἰτιᾶσθαι, Demoſthen. εἰ τοῦ πράγματος αἰτιῷντό με, ſi hanc dicam mihi impingerent. αἰτίαν ἐπάγειν, idem quod αἰτιᾶσθαι.

μοιχείαν τινὶ προσφέρειν, adulterium alicui obijcere. Et Philo, αἰτίαν ἡμῖν ὡς κατασκόποις ἐπέφερεν, nos vt exploratores criminabatur.

προδοσίαν ἐπικαλεῖν, Gregor. proditionis inſimulare. ἐγκαλεῖν, Idem.

διώκειν ἀσεβείας, Syneſ. impietatis arceſſere. θανάτου διώκεσθαι, Xenophon. εἰσάγειν etiam pro alicuius nomen deferre, eumq; in iudicium adducere, vt apud Platonem, ὡς ἀσεβῆ γὰρ οἱ μὲν εἰσήγαγον, οἱ δὲ κατεψηφίσαντο, alij eum impietatis reum egerunt, alij condemnarunt.

κατηγορεῖν, & κατηγορίαν διεξελθεῖν, vt apud Lucianum, κατηγορίαν ἔπειτα δ' ἡν κατὰ τοῦ τοιούτου βίου

διεξελθεῖν. κατηγορίαν πλέκειν, Chryſoſtomus.

γραφῇ περιπίπτειν, in culpã incidere. Gregor. *δέδοικα μὴ ῥᾳθυμίας ἔγκλημα φεύγων, ἀπληστίας περιπέσω γραφῇ*, vereor ne negligentiæ notam fugiens, in loquacitatis culpam incidam.

ἀποφέρειν γραφὴν, Demoſt. *ἀπενήνεγκε κατὰ Κτησιφῶντος παρανόμων γραφὴν*, id eſt, *παρανόμων ἐγράψατο*. Et Gregor. *γραφὴν ἀποίσεις καθ' ἡμῶν, ὡς παραχαραττόντων τι τῆς γραφῆς*, Litem nobis intẽdes, vt ſcripturam torquentibus atque inuertentibus.

ἀγωνίζεσθαι. Lyſ. *ἀγωνίζεσθαι κατηγορίας τοῦ σώσαντα τὰ ὅπλα*, id eſt, *γράφεσθαι*.

Accuſare innocentem.

ἀνοσιωτάτην αἰτίαν ἐπιβαλεῖν, καὶ ἥκιστα Σωκράτει προσήκουσαν. Plat. nefarium crimen Socrati objicere, quodq́; in talem virũ minimè cadat.

ἐγκλήματα ψευδῆ καθ' υἱοῦ συνθεῖναι, Luc. falſa crimina aduerſus filium comminiſci.

ἀδικωτάτην αἰτίαν ὑπομένειν, Philo. iniquiſſime accuſari.

ἐπιψεύδεσθαι κατηγορίαν ἀθώοις ἐνδέχεται, Idem. nihil impedit quominus nonnunquam crimen inſontibus hominibus affingatur.

προφασιζόμενος ἐπιβουλὴν, μηδὲ τῆς ἡλικίας χωρούσης ἔγκλημα τοιοῦτον, Idem. Inſidias cauſatus, cùm tamen tam atrox crimen in illam ætatem minimè cadere poſſe videretur.

ἐπάγειν αἰτίαν ψευδῆ, Dem. falſum crimen intendere.

κατηγόρηκας ἡμῶν ἄττα οὐκ ἄξιον, Syneſ. Indignis criminibus nos exagitaſti.

Accuſare, pro queri de aliquo.

ἐγκαλεῖν, Iſocrat. *τούτῳ μὲν οὐδὲν ἔχων ἐγκαλεῖν ἄλλο, πλὴν ὅτι*, &c. cùm huic nihil aliud haberet, quod

quod ſuccenſeret, quàm quòd, &c. ἐγκαλεῖν ἐμοὶ τὴν βραδυτῆτα, ſup. ἕνεκα, tarditatem mihi vitio vertere. πάλαι μὲν ἐγκαλέσαι ἐφ' οἷς οὐκ ἠξίωσας γραμμάτων. Syneſ. cùm iampridem eo nomine tecum expoſtulaſſem, quòd nullas abs te literas accepiſſem.

μέμφεσθαι, Lucia. καὶ ἑαυτοῦ ἐπεμέμφετο τῆς τόλμης, temeritatem ſuam incuſabat. πολλὰ καταμέμφεσθαι τὴν προτέραν ζωῆς ἑαυτὸν, Philo. de ſuperioris vitæ vitiis ſeipſum vehementer accuſare, ingenti anteactæ vitæ pœnitudine duci. μέμψεως ἄξιοι εἶναι, Xenophon. μέμψεώς γε πῶς ἐσμὲν ἄξιοι, eſt ne cur accuſemur?

καταγινώσκειν. ὀλιγωρίαν αὐτοῦ καταγινώσκειν, vel καταδικάζειν, Luc. negligentiæ nomine eum accuſare, vel condemnare.

αἰτιᾶσθαι βραδυτῆτος, Idem. tarditatis accuſare. δι' αἰτίας ἔχειν, δι' αἰτίας καὶ ἐγκλήσεως ἔχειν τὸν ἄνδρα ἐπὶ τούτῳ, Bud. idem quod αἰτιᾶσθαι, ἐν αἰτίᾳ τίθεσθαι, Philo. οὐ πᾶσαν κάκωσιν ἐν αἰτίᾳ τίθεμαι, non omnem afflictionem vitio & crimini dandam cenſeo. ἑαυτὸν τῶν συμβεβηκότων αἰτιᾶσθαι, Idem. omnium quæ acciderunt, culpã in ſe conferre.

¶ *Accuſator.*

ὁ κατήγορος, ὁ κρίνων, ὁ διώκων, ὁ κατηγορῶν, ὁ διώκων, ὁ γραψάμενος. Actionum for: nſium nomina vide apud Polluc. lib. 8. cap. 1. Reus autẽ Græcis dicitur ὁ κρινόμενος, ὁ κατηγορούμενος, ὁ διωκόμενος, ὁ εὐθυνόμενος, ὁ ἀπολογούμενος, ὁ ἐν αἰτίᾳ ὤν. ὁ φεύγων δίκην vel γραφὴν. φεύγων ἀνδροφονίας dicitur, qui reus eſt cædis. ſic apud Demoſt. γραφὴν ὕβρεως φεύγειν, id eſt, cõtumeliarũ accuſari.

¶ *Accuſationibus reſpondere.*

ἀπολογεῖσθαι, Luc. ἐγὼ δὲ ἀπολογήσομαι πρὸς τὰ ἐγκλήματα, ad ea quæ mihi obiecta ſunt, re-

tenti erimus, ſatis habebimus, ſi gehennam effugerimus?

ἀγαπᾷν τοῖς ἐγνωσμένοις, vel στέργειν, Lucian. grata habere, quæ conſtituta ac decreta ſunt.

ἀγαπᾷν εἰς αὖ ἐκείνη διαγνῷ, Idem eodem ſenſu.

ἀγαπᾷν etiam eleganter vſurpatur pro, præclarè ſecum agi exiſtimare. Ariſtid. ἠγάπησαν ἀναχωρήσαντες, bene ſecum agi putarunt, quòd ſeceſſiſſent. ἀγαπήσειν με ἔφη, ἐὰν τὸ σῶμα σώσω, Lyſ. præclarè mecum actum iri dixit, ſi vitam ſeruauero.

καί σοι ὅ,τι ἂν δοκῇ τέλος ποιήσει τῆς δίκης, Luc. arbitrio tuo res tranſigetur.

ἐμμένειν ταῖς συνθήκαις, ſtare conuentis.

κατὰ χώραν ἐᾶν τὰ ἐσπεισμένα, Bud. fœdus minimè violare, fœderis iura ſanctè tueri.

τῷ σῷ ψηφίσματι ἀκολουθεῖν καὶ προσθέσθαι, Demoſth. in ſententiam tuam pedibus ire, eiq; aſſentiri.

¶ *Addendi formula.*

οὐχ ὅπως ἐπηνωρθώκασι, ἀλλὰ πρὸς τοῖς ἐξ ἀρχῆς ἀδικήμασι πολλῷ μείζω προσεξημαρτήκασι, Demo. non modò errata non correxerunt, ſed veteres etiam iniurias multo maioribus cumularunt.

πρὸς τῇ ἐπιφερομένῃ κατηγορίᾳ κολακείας αἰτίαν προσλαβὼν εὑρίσκομαι, Luc. ad crimen, quod mihi intentatur, aſſentationis quoque culpam adiunxiſſe reperior.

τὰ πεζὰ τοῖς μέτροις προσθεῖναι, Idem. orationem ſolutam verſibus adiungere.

χωρὶς τοῦ οἴεσθαι ὠφελεῖσθαι, ὑπερφυῶς ὡς χαίρω, Plat. præterquā quòd eam rē mihi vtilitati fuiſſe exiſtimo, maiorem quoque in modum gaudeo.

χωρὶς ὧν ὑβρίσθην καὶ τῆς νίκης προσαπεστερήθην. De-

moſth. contra Midiam. ad eam contumeliam quam accepi, hoc quoque acceſſit, quòd victoria mihi erepta eſt.

τῆς ὑπεροψίας πρὸς πολλοῖς ἄλλοις καὶ τοῦτο σημεῖον, Xenophon. contemptionis, vt alia multa omittam, id quoque indicium eſt.

κάλλιστε ἀρχόντων, εἴη δὲ προσθεῖναι καὶ ἡμερώτατε, Greg. prætorum optime, atque vtinam addere liceat clementiſſime.

μετὰ τοῦ ἀπρεποῦς, θάρσος ἐμβαλοῦμεν τοῖς βαρβάροις, Herod. vt mittam quantum dedecoris ca res nobis allatura eſt, audaciam barbarorũ animis inijciemus.

ἱκανῶς ἠρυθριάσαμεν ἐπὶ σοί. τὸ γὰρ ὅτι ἐλυπήθημεν, τί χρὴ γράφειν; Gregor. magno rubore tua cauſa ſuffuſi ſumus. nam de mœrore in quem incidimus, quid attinet ſcribere? Id ſi ſimplicius dicere voluiſſet, ita extuliſſet, οὐ μόνον ἐλυπήθημεν ἐπὶ σοί, ἀλλὰ καὶ ἠρυθριάσαμεν.

ὅσης ἀθυμίας ἐνέπλησεν ἡμᾶς ἡ περί σε φήμη, δεῖ δὲ εἰπεῖν καὶ δέους, Idem. quanto mœrore nos rumor is, qui de te excitatus eſt, impleuerit, addo etiam metu. κίνδυνος δὲ περίεστι τούτῳ πρὸς τοῖς εἰρημένοις, præter alia, quæ iam commemorauimus, hoc quoque periculum ei imminet.

Administratio publica.

τὰ τῆς πόλεως πράττειν, Plat. rempublicã gerere.

ἰέναι ἐπὶ τὰ τῆς πόλεως, idẽ. rempubl. capeſſere.

πολλὰς ἀρχὰς καὶ τὰς μεγίστας ἦρξαν, Idem. multos maximosq; magiſtratus geſſerunt. μεταχειρίζεσθαι τὰς ἀρχάς, Idem. τὰς μεγίστας ἀρχὰς καὶ τιμὰς μεταχεχείρισται, maximis muneribus præfectus eſt, ſummi honores ei mandati ſunt. διαχειρίζειν τὰ πράγματα, vel τὰ χρήματα, Andocid.

ὀρθῶς τὰ πολιτικὰ διοικεῖν, Plat. negotia publica

blica rectè adminiſtrare, vel, vt idem ait, πράττειν τὰ κοινὰ καὶ πολιτικά, Idem. vel τὰ δημόσια.

ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν πραγμάτων, Demoſt. rerum adminiſtrationem ſuſcipere.

τὴν ἐπιμέλειαν καὶ προστασίαν τῶν κοινῶν λαμβάνειν, Philo. curam reipub. ſubire.

τῶν κοινῶν ἐπιμελεῖσθαι, Andocid.

ἅπτεσθαι πολιτικῶν πραγμάτων, Idem quod ἰέναι ἐπὶ τὰ τῆς πόλεως.

τοῖς κοινοῖς ἐπιβάλλειν, vel, πολιτείας ἅπτεσθαι, ad rempublicam gerendam ſe conferre. ἐν πράγμασι πολιτικοῖς ἀναστρέφεσθαι, Syneſ. in reipub. adminiſtratione verſari. Qui in hoc munere commodè ſe gerit, hunc Suidas πρὸς πραγμάτων οἰκονομίαν εὐφυῆ vocat, id eſt, ad res gerendas optimè à natura comparatum.

ἑαυτὸν ἀφειδῶς εἰς τὰ πράγματα δοῦναι, Demo. de eo, qui non velut extremis digitis rempub. attingit, ſed ſe totum ipſius commodis tradit ac conſecrat.

τὰ πράγματα ἐπορθοῦν καὶ διέπειν, Herod. gubernare.

ἀρχὴν ὅλου ἔθνους πιστεύεσθαι, id eſt, μεταχειρίζεσθαι. Baſ. de eo, cuius fidei vniuerſa natio commiſſa eſt.

ἐγκατατετριμμένος ἐν πράγμασι, Syneſ. diu multumq; verſatus in rebus gerendis. ad verbum, contritus.

ὕπατον ἀρχὴν τελέσας δεύτερον, Herodo. bis conſulatu functus. Qui reipub. gerendæ peritiã conſecutus eſt, τὰ πολιτικὰ δεινὸς Platoni, vel ὁμιλῶν τοῖς πράγμασι δυνάμενος Demoſtheni.

παραπεμφθεὶς ὑπὸ τῆς φύσεως ἐπὶ τὴν πρύμναν τὴν ἀσφαλεστάτην, καὶ τοὺς οἴακας ἐγχειρισθεὶς, πηδαλιουχεῖ τὸ κοινὸν ἀνθρώπων γένος, Philo. ad ſummam

puppim à natura demiſſus & collocatus, traditiſq; ſibi gubernaculis commune mortaliũ genus moderatur.

¶ Adminiſtratio mala.

τὰ πράγματα πάντα τῆς πόλεως λυμαίνεσθαι, Demoſth. rempub. perditiſſimè gubernare. βιαίως καὶ ὑβριστικῶς χρῆσθαι τῇ ἐξουσίᾳ, Diod. tyrannicè & flagitioſè imperium gerere.

κακῶς προΐστασθαι τῶν πραγμάτων, Iſocrat. τῆς ἡγεμονίας, Diod. negotia publica vel imperium malè adminiſtrare.

τῇ τῶν δημοσίων ἐπιμελείᾳ ῥαθύμως προσφέρεσθαι, eodem ſenſu Herodot.

τῆς καρχηδονίας τραχύτατα καὶ μετὰ πάσης ὠμότητος ἐπιτροπεύειν, id eſt, in Carthaginenſi adminiſtratione acerbiſſimè crudeliſſiméq; ſe gerere.

ἐμπλήκτως καὶ ἀνοήτως τὴν ἀρχὴν διῳκήσατο, Suidas, vel, vt idem alio loco, αἴσχιστα καὶ φαυλότατα τῆς ἡγεμονίας προέστη, turpiſsimè flagitioſiſsiméq; imperium adminiſtrauit. διοικεῖν τὴν οὐσίαν μὴ καλῶς μηδ' ὀρθῶς, Demoſth. κακῶς τὰ περὶ τὴν οὐσίαν διοικεῖν, Gaza ex Cicerone, quod etiã Æſchines dicit, τὴν οὐσίαν κακῶς (vel ταῖς καθ' ἡμέραν δαπάναις) ἀναλίσκειν, & τὰ ὑπάρχοντα καταφαγεῖν, vel κατεδηδοκέναι, &, τὰ πατρῷα κατακυβεύειν καὶ κατοψοφαγεῖν, de eo qui rem familiarem alea & ganeis, atque comeſſationibus abſumit.

εἰς τοῦτο φέρων περιέστησε τὰ πράγματα. vel οὑτωσὶ τὴν πόλιν διέθηκεν, Æſch. in eum ſtatum rempublicam adduxit.

Qui autem reipub. præeſt, προστάτης τῶν κοινῶν dicitur, τῶν πραγμάτων ἐπιστατῶν, Iſocrat. τοῖς πράγμασι ἐφεστὼς, & τὰ κοινὰ διὰ χειρὸς ἔχων Luciano, τῆς πόλεως προστατεύων Gregorio. Qui populi paſtor institutus eſt, ὁ διδάσκειν τοὺς ἄλλους λαχὼν dicitur

citur Chryſoſtomo, id eſt, cui docendi munus obtigit. & τὸ λαϐὼν προεδρίαν, Gregor. & τὸ ἄλλων ἐπιστασίαν λαϐὼν Baſ.

Διὰ τὴν τῶν κοινῶν ἐπιμέλειαν οὐ δύνανται τοῖς αὐτῶν ἰδίοις προσέχειν τὸν νοῦν, Demoſt. ita in repub. gerenda occupati ac diſtenti ſunt, vt eis negotia ſua curare non vacet.

κακῶς τῷ πολέμῳ χρῆσθαι, Demoſt. bellum infeliciter gerere.

κακῶς πράττειν τῷ πολέμῳ, Herod. Idem quod χρῆσθαι.

Adulari.

ταῖς κολακείαις ψυχαγωγεῖσθαι, Demoſth. adulatoriis ſermonibus deliniri atq; oblectari. συναγορεύειν ταῖς ὑμετέραις ἐπιθυμίαις, Iſocr. fauere, obſequi.

κολακεία κλέπτειν τὴν εὔνοιαν, Grego. beneuolētiam aſſentatione captare ac velut ſuffurari.

τὴν εὔνοιαν τὴν παρὰ τῶν ἐπαίνων θηρᾶσθαι, Lucia. laudibus aditum ſibi ad eorū beneuolentiam munire, vel eorum beneuolentiam aucupari. τῶν φίλων προσποιήτων, τὴν ἀπ' αὐτοῦ χάριν θηρευόντων, Baſ. fictorum amicorum ipſius gratiam captantium.

Proprium eſt adulatoris πρὸς χάριν τοῖς πλουσίοις ἐντυγχάνειν, ad diuitum gratiam loqui, cūq; ipſis ita verſari, vt eorum omnia tum dicta tum facta probent, atque, vt ait Baſ. ταῖς ἐπιθυμίαις αὐτῶν συνεργεῖν, eorum cupiditatibus auxiliarem operam præbere.

πᾶσι προφανῆ τὴν κολακείαν ἐξεργάσασθαι, Lucia. apertè atque imprudenter adulari.

Adulator, κόλαξ, θωπεύων, Luciano, κύων περὶ ζωνὴν Polluci.

Contrà, qui eo eſt animo, vt adulari neſciat,

is πάσης θωπείας καὶ κολακείας κρείττω τὴν ψυχὴν ἔχει Gregorio. quam laudem ſibi arrogat Demoſthenes his verbis, ἐγὼ δ᾽ οὐδὲ πώποτε ἔγνων ἕνεκα τοῦ παραχρῆμα ἀρέσειν, λέγειν τι πρὸς ὑμᾶς, ego verò nunquam ad vos ſermonem vllum habere conſtitui, quo id agam, vt vobis in præſentia placeam.

θεραπείᾳ τινὶ ποιεῖσθαι τὸν ἔπαινον, Æſch. aſſentatione quadam laudare.

θεραπείαις καὶ μαλακίαις παράγειν ἄνδρα πρεσβύτερον, Iſæus. pellicere.

Adulterium.

μοιχεύειν γυναῖκα, Lucia. διαφθείρειν Demoſt. conſtuprare.

πατρὸς εὐνὴν καταισχύνειν, Philo, patris thorum contaminare.

ἀλλοτρίᾳ γυναικὶ κοινωνεῖν, Demoſth. cum aliena vxore commercium habere.

ἐνυβρίζειν τοῖς γάμοις, Lucian. eodem ſenſu. καθυβρίζειν τοὺς γάμους, Suidas.

ἀλλοτρίοις γάμοις ἐφεδρεύειν, Philo. alienis matrimoniis inſidias ſtruere.

ἐφ᾽ οὗ καὶ λανθανούσῃ συνουσίᾳ διεβάλλετο, Herod. cum quo clam ſtupri conſuetudinem habere ferebatur. vel, vt idem alibi, ἐπὶ συνουσίᾳ αὐτοῦ διεβάλλετο.

τῷ μοιχῷ συμπλέκεσθαι, Philo, adulterum amplecti.

μοιχικώτατος γὰρ γενόμενος ἀνθρώπων, καὶ τὰς γυναῖκας ἡρμοσμένας καὶ γεγαμημένας ἐλάμβανε, Suid. nam cùm mortalium omnium ad venerem propenſiſſimus eſſet, mulieres etiam matrimonio coniunctas rapiebat.

ἀναιρεῖν φθορέα τῆς ἀδελφῆς, cum qui ſorori ſtuprum intulit, obtruncare.

ἄλλοτ

ἀλλοτρίοις γάμοις ἐπιμαίνεσθαι, Baſ. furioſo impetu in alienas vxores inſilire.

φοιτᾶν παρὰ τοῦ Ισαγόρεω τὴν γυναῖκα, Hero. id eſt, μοιχεύειν.

τὰ τῆς μοιχείας ἀπεργάζεσθαι πράγματα, Baſ. idē.

ἑαυτὴν τούτῳ πρὸς τὴν παράνομον πρᾶξιν ἐπιδοῦναι, idem ad flagitioſum facinus ſeipſam illi permiſit.

ἅπτεσθαι τῆς ἀλλοτρίας, idem.

τῇ τοῦ κυρίου κοίτῃ μανιωδῶς ἐπιβῆναι καὶ ἀσεβῶς, Idē. heri ſui lectū furenter & impiè conſcendere. Loquitur de eo, qui horrendo & ſacrilego cōcubitu virginem Deo ſacram corrupit: quemadmodum è regione, de ea loquens, quæ tam impium nefas in ſe admittit, τῇ δεσποτικῇ κοίτῃ τὸν οἰκέτην ἐπισπάσασθαι, in herilem thorum ſeruum inducere. De inceſtuoſo etiam loquens, κοίτῃ κυρίου ἑαυτὸν ἀσελγῶς ἐπιρρίπτειν, in heri lectum petulanter ac libidinosè ſe iniicere, ac παρανόμοις μίξεσιν, vt idem ait, εἰς αὐτὸν ἀσεβεῖν, per nefarios concubitus impietatis crimine ſe apud eum conſtringere.

τὸν ἑτέρου διορύττειν γάμον, Chryſoſt. alienū coniugium perfodere, id eſt, violare.

ἀλλοτρίαις ἐπιπηδᾶν γυναιξὶν, Idem. in alienas vxores inſilire.

λύειν τὰ δίκαια τοῦ γάμου, Nyſſ. matrimonij iura frangere.

¶ *Adulteri deprehenſi.*

ἡ Ἀφροδίτη ξυνοῦσα τῷ Ἄρει κατελήφθη, Lucian. in adulterio deprehenſa eſt. ἑάλω μοιχεύων τοῦ ἀδελφοῦ τὴν γυναῖκα, vel ἐφωράθη, Idem. i. deprehenſus eſt cum fratris vxore rem habens.

οἱ ταῖς ἑαυτῶν γυναιξὶ λαμβάνοντες συνόντας ἀλλοτρίους ἄνδρας, Xenoph. Sic etiam Suidas de

de Vulcano, εὑρηκὼς μοιχευομένην γυναῖκα, μιγνυμένην τῷ Ἄρει, cùm vxorem cum Marte concumbentem inueniſſet.

φοβούμενοι φωραθῆναι ἐπὶ τῷ ἔργῳ, Baſil. timentes ne in opere ipſo deprehenderentur.

¶ *Aedificare.*

τείχη μεγάλα δείμασθαι, Philo. ingentia mœnia conſtruere.

ἀποκαταστῆσαι, vel κατασκευάζειν τὰ πεπονηκότα τῶν τειχῶν, Diodorus. diſiectas ac labefactatas muri partes inſtaurare.

βάλλεσθαι θεμέλιον, Demoſth. fundamenta iacere. βάλλεσθαι τὴν κρηπῖδα τῆς πίστεως, fidei fundamenta iacere.

τὸν θεμέλιον τῆς πνευματικῆς οἰκοδομῆς τίθεσθαι, Baſilius & Chryſoſto. τὰ θεμέλια κατατίθεσθαι, id eſt, βάλλεσθαι, vel καταβάλλεσθαι, vt in hoc Baſilij loco, καὶ τῆς πρὸς ἡμᾶς ἀγάπης, ὃν κατέβαλες θεμέλιον, ἐποικοδομεῖν σπούδαζε τῇ συνεχείᾳ τῶν προσρήσεων, iactis iam amoris erga nos tui fundamentis, vide vt ſuperſtruas, crebrò videlicet nos per litteras ſalutando.

οἰκίας οἰκοδομούμενοι καλὰς καὶ μεγάλας, Plat. magnas & egregias domos exſtruentes.

μνῆμα ἐς κάλλος ἐξησκημένον, Luc. monumentum ad ſummam elegantiam elaboratum. εἴ τις ἴδοι δεδημιουργημένην οἰκίαν ἐπιμελῶς, Philo. ſi quis domum ſummo ſtudio ac diligentia conſtructam cerneret.

εὖ συνῳκοδομημένη καὶ συνηρμοσμένη ἐκ θεμελίων ἄχρι στέγους ἡ οἰκία, Idem. domus à fundamentis ad tectum vſque præclarè concinnéque exædificata.

οἴκους γραφῇ καὶ πλαξὶ μαρμάρων διαπρεπεῖς, καὶ ψηφῖσι διηνθισμένους, Gregor. preſbyter. domos

mos picturis marmoreisq; tabulis lapillisq; inſignes.

οἰκίας λαμπρὰς ἐγείρειν, Idem. præclaras ædes extruere.

¶ *Aequare, vide Comparare.*

τὴν αὐτῶν δύναμιν τῇ τῶν πολεμίων ἐξισοῦν, Iſoc. exæquare, parem cenſere. τοῖς ὑπερβάλλουσι τῶν ἔργων χαλεπῶς ἐξισοῦσι τοὺς ἐπαίνους, Idem. ad eximia & excellentia belli facinora difficile eſt parem laudem afferre. ποῖος γὰρ ἂν λόγος ἐξισωθείη ταῖς ἡμετέραις δυσπραξίαις; ecqua eſt tanta dicendi facultas, quæ calamitatum noſtrarum magnitudini reſpondere queat? παρισοῦσθαι etiã idem eſt quod ἐξισοῦσθαι. Greg. τίς λόγον εὑρήσει τῇ συμφορᾷ παρισούμενον; Et in actiua ſignificatione apud Herodotum, ὃς ὕστερον χρόνῳ ἑαυτὸν παρισώσῃ Δαρείῳ, διεφθάρη, id eſt, vt Gregorij verbis vtar, εἰς ἴσον ἄγων.

Ἡρακλεῖ καὶ Διονύσῳ ἀνάμιλλον ἀξιοῦσί με, Luci. cum Hercule ac Baccho conferendum me duxerunt.

καὶ τοῖς πεπαιδευμένοις ἐξομοιοῦσθαι ἐθέλεις, Idem. id eſt, ἐξισοῦσθαι.

οὐκ ἀρκεῖ ὁ λόγος τῷ πάθει, Greg. cedit omnis oratio tantæ calamitati.

πᾶς λόγος ἐλάττων ἐστὶ τῆς μακαρίας ψυχῆς. Baſ. beatæ huic animæ impar eſt omnis oratio.

ἀντίρροπος ἡ παράκλησις τῶν παθημάτων, Chryſoſt. conſolatio afflictiones compenſat. ὁ καλὸς ποιμὴν μυρίοις ἁμιλλᾶται μάρτυσι, Idẽ Hom. 29. ad Rom. i. μυρίων μαρτύρων ἐστὶν ἀντάξιος, probus paſtor ſexcentos martyres æquat.

τοὺς ἄλλους ἐξ ἴσου ἑαυτῷ ποιεῖν, Ariſt. alios ſibi exæquare. τοῖς πολίταις ἐξ ἴσου χρῆσθαι, Andocid. nihil ſibi præter alios ciues arrogare, æquo iure

iure cum aliis ciuibus viuere.

¶ *Aër.*

ἀὴρ δὲ κοῦφος καὶ εὔπνους περιεκέχυτο τὴν χώραν, Luci. regio porrò aëre leui ac facili circumfuſa erat.

Regio temperata cælo & ſalubris, Polluci ὑγιεινὴ, ἄνοσος, καθαρὰ, εὔκρατος, εὐκραὴς, τοῦ ἀέρος ἔχουσα καλῶς, οὐρανοῦ κειμένη dicitur. Contrà inſalubris locus, νοσερὸς, νοσώδης, δύσαερος, κατηφὴς, δύσχερος, φθοροποιός.

τὴν τῶν ὡρῶν κρᾶσιν οὕτω σύμμετρον εἴληχεν, Ariſt. de vrbe Athenienſi loquens, in qua ſaluberrima erat aëris temperies.

¶ *Aes alienum.*

οὐσία καταχρέως, καταδάνειστος, ὑπόχρεως dicitur, cùm res familiaris conflato ære alieno impedita eſt.

οἰκία ὑπόχρεως, Gallic. *maiſon fort hypothequee.*

πολλοὺς καταδανείους εἶναι πυνθανόμενος, ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ τὰ δάνεια διέλυσε, Diodor. cùm multos ære alieno conſtrictos eſſe accepiſſet, vno die quod debebant perſoluit.

χάριτος ἀιδίου εἰσὶ χρεωσταί, Herodo. ſempiternum beneficium tibi debent, immortali beneficio tibi deuincti ſunt.

διὰ τὴν τῶν πολέμων συνέχειαν, καὶ τὴν τοῦ βίου πολυτέλειαν καταχρέοι ἐγένοντο, Ath. æs alienum contraxerunt.

Cùm quis plus æris alieni conflauit, quàm vt ſoluendo ſit, tunc τὰ βάρη τῶν ὀφλημάτων νικᾷ τὸ τῆς οὐσίας, Suidæ. τοῦ βίου παντὸς χρεώστης ἐστί μοι, Luc. vitam mihi debet, meo beneficio viuit.

Qui autem ſe ære alieno liberat, is ἐκλύειν τὰ ὀφειλόμενα Platoni dicitur. ἐκλύειν, ὅτι ἂν αὐτῶν καταγνωσθῇ. Demoſth. pecuniam, qua multati

tati ſunt,numerare. Abſolutè etiam vſurpatur interdum,vt apud eundẽ,πεπορισμένου μοι τοῦ ἀργυρίου, ὃ ἤμελλον αὐτῷ ἐκτίνειν, ſuppeditata mihi pecunia, qua illi ſatisfacerem. ἀποτίνειν etiam idem quod ἐκτίνειν, Demoſth. ἐπειδὰν ἀποτίσω τὰ τρία τάλαντα, ἃ ὦφλον. ἔκτισιν ἀποπληροῦν, idẽ quod ἐκτίνειν. Baſil. παλαιοῦ χρέους ἔκτισιν ἀποπληρώσων ἥκω, veteri debito me liberaturus venio. πονηροῦ δανείου πονηρὸς ἐκτιστής, Baſ. Gall. *mauuais payeur d'vne mauuaiſe debte.* Loquitur de eo, qui conuitium acceptum conuitio vlciſcitur.

τὰ χρέα διαλύειν. Luc. idem quod ἐκτίνειν, æs alienum diſſoluere. Et abſolutè apud Demoſth. ἐπειδὴ διαλύειν ἐδέησεν οἷς ὤφειλεν, ἐξέστησαν ἁπάντων τῶν ὄντων, cùm eò ventũ fuit, vt creditoribus ſatisfaciendum eſſet, bonis omnibus ceſſerunt.

καταβαλεῖν etiam idem interdum quod ἐκτίνειν. Luci. οἵτινες ὀφείλοντες τὸ ἐνοίκιον, καταβαλεῖν οὐκ ἔχουσι, pretium conductæ domus perſoluere nequeunt.

λύτρα καταθεῖναι τῆς ψυχῆς, Philo. vitam ſuam redimere, redemptionis pretium numerare. At creditor, cùm ei ſatisfit, κομίσασθαι dicitur τὰ χρέα ἃ δεδανείκει.

¶ *Aeſtimare magni.*

πολλοῦ τιμῶμαι τὴν παρὰ σοῦ κατάκλισιν, Plat. plurimi duco.

τί καθ' ἕκαστον ἐκδιηγεῖσθαι; ἐγὼ μὲν τοῦ παντὸς ἂν ἐτιμησάμην, Greg. peruellem, vel, nihil eſt quod mallem quàm, &c. πόσου δοκεῖς τιμῶμαι πάλιν εἰρήνην ἰδεῖν, Syneſ. quanti à me æſtimari cenſes, quòd pacem rurſum videam? παντὸς ἂν ἐτιμησάμην τοῦ ἐμαυτοῦ βίου, ἐμοὶ εἶναι τὰ ἀδικήματα ταῦτα. Baſ. vel vita ipſa emptũ vellem, Gall. *Ie voudrois qu'il m'euſt couſté la vie.*

ἐν

ἐν μεγάλῳ ἡγεῖσθαι, magni ducere. Iſocr. ἐν μεγάλῳ εἶχεν τὸ ἐπαρκεῖν, magni æſtimabant. τὴν περὶ αὐτὴν συνουσίαν πολλοῦ ποιούμενος, Chryſoſt. plurimi faciens cum ea conſuetudinẽ habere.

μέγα ποιεῖσθαι, Idẽ quod πολλοῦ τιμᾶσθαι. μέγα ποιούμεθα τὸ ἐν λόγῳ σέ τινι τὰ καθ' ἡμᾶς ἄγεσθαι, Baſil. nos aliquo apud te loco ac numero eſſe, præclarũ atque honorificum cenſemus. Sic etiam in plurali numero apud Herod. μεγάλα μὲν ποιοῦμαι ἀξιούμενος θυγατρὸς τῆς σῆς, honorificum quidem cenſeo filiam tuam mihi in matrimonio collocari. περὶ πολλοῦ, vel περὶ πλείστου, idem quod μέγα ποιεῖσθαι. At περὶ πλείστου εἶναι, magni æſtimari ſignificat. ἃ μέγιστα, καὶ περὶ πλείστου ἐστὶν ἀνθρώποις, Antiphon. quæ ſummo apud mortales in pretio ſunt.

μέγιστον νέμειν, plurimum tribuere. Lucia. μέγιστον νέμων τῇ συνουσίᾳ.

κατὰ σοῦ οἶδ' τι εἶναι, Plat. de te magnificè ſentis.

ἐν ὅσῳ λόγῳ ἐστὶν αὐτῷ ὁ Ἐπαφρόδιτος, Chryſo. quanti Epaphroditum ęſtimat. μακαριστὸν κρίνειν καὶ ζηλωτὸν, Baſ. πρὸς τὸ ὄντως καλὸν καὶ ἐπαινετὸν ἀπιδὼν, πολλοῦ ἂν τι δέοις τῶν φθαρτῶν καὶ γηΐνων μακαριστὸν κρῖναι καὶ ζηλωτὸν, ſi in id quod verè bonũ eſt ac laudabile oculos conieceris, multum ab eo abfuturus es, vt quicquam caduci ac terreni pręclarum & expetendum ducas.

Ὀρφεῖ ξυγγενέσθαι, καὶ Μουσαίῳ, καὶ Ἡσιόδῳ, καὶ Ὁμήρῳ ἐπὶ πόσῳ ἄν τις δέξαιτ' ἂν ὑμῶν; Plat. in Apol. quanti mereat quiſpiam veſtrum, quanti emptum vellet? πόσου ἂν τιμήσαιτο;

¶ *Aeſtimare pluris vel minoris.*

περὶ πολλοῦ ποιησαίμην ἄν σοι κεχαρισμένως εἰπεῖν, Iſocr. i. πλείονος τιμησαίμην, vel, vt idem au ctor alio loco ait, περὶ πολλῶν ἂν χρημάτων τιμησαίμην,

σάμην, vel, vt Demoſth. περὶ παντὸς ἂν δεξαίμην.

οὐκ ἔστ' ὅ, τι μεῖζον τούτου ἂν ἡγησαίμην ἕρμαιον, Plat. nullum lucrum cum hoc conferendũ putem. Δίωνα περὶ πλείονος ποιούμενος αὑτοῦ, Idem. Dionem vita ſua chariorem habens. θνητὸν σῶμα περὶ πλείονος ποιεῖσθαι ἢ δόξαν ἀθάνατον, Demoſth. vel ἡγεῖσθαι, vt Iſocr. corpus mortale pluris facere, quàm gloriam immortalem. Sic in ſuperlatiuo apud Plat. ὃν ἡγεῖτό μου περὶ πλείστου ποιεῖσθαι τῶν ἐν Σικελίᾳ.

ἣν εἶχε τῶν παλλακίδων τιμιωτάτην, Herod. quam præ omnibus pellicibus amabat, id eſt, ἣν μάλιστα ἔστεργε τῶν παλλακίδων, Idem. contrà apud Syneſium περὶ ἐλάττονος ποιοῦμαι τὴν ἐν ἀργυρίῳ ζημίαν, ἢ τὴν ἐν φίλῳ, leuiorem duco pecunię quã amici iacturam. Et Iſocr. τὴν ψυχὴν τὴν ἐμαυτοῦ περὶ ἐλάττονος φαίνομαι ποιούμενος τοῦ παρ' ὑμῖν εὐδοκιμεῖν, tanti facio apud vos celebritatem nominis adipiſci, vt vitam ipſam minoris æſtimem.

ἀνθρώπου οὐδὲν ἴσον τῶν ὁρωμένων τῷ θεῷ, Chryſo. ex omnibus, quæ in oculorum ſenſum cadunt, nihil tanti facit Deus, vt hominem.

¶ *Aeſtimare parui.*

παρ' οὐδὲν τίθεσθαι, Plat. vel ἐν οὐδενὶ λόγῳ. Sic Luc. τῶν Ἀρσάκων βασιλεὺς ἐν οὐδενὶ λόγῳ τὰ Ῥωμαίων τίθεται, nihili æſtimat. ſic ἐν οὐδενὶ ποιεῖσθαι. Proc. παρ' οὐδὲν ἡγεῖσθαι.

Dicunt etiam Græci μηδὲν τίθεσθαι, vt Baſ. πάντα τὰ τῇδε μηδὲν τιθέμενος, omnia huius vitæ bona nihili ducens.

ἐν σμικρῷ λόγῳ εἶναι, dicitur Platoni, qui parui pretij eſt, exiguæq; auctoritatis. Quod etiã de rebus dicitur, vt apud Lucianum, οὐ πάνυ τοιαῦτα ἐν λόγῳ παρ' αὐτοῖς ἐστι.

περὶ

πρᾶγμα σμικρὸν καὶ οὐδενὸς ἄξιον, res leuis,nulliusq; pretij.Sic qui vilis eſt & cõtemnẽdus, οὐδενὸς ἄξιος dicitur, τριωβόλου ἄξιος Ariſtot. ταύτην τὴν σωτηρίαν ἐν οὐδενὶ λογίζει, Chryſ.nihili ducit.

οὔποτε ἐκτήσατο ἵππον πλείονος ἄξιον ἢ τριῶν μνῶν, Iſęus,nullum vnquam equum habuit tribus minis cariorem.

¶ *Aetas pueriliſ.*

σφόδρα νέος ὤν, Plato. νέος ὢν παντελῶς τὴν ἡλικίαν, Idem.

μειρακίσκιον ὢν κομιδῇ, Demoſthen. admodum adoleſcens.

βρέφος ἐπιμαστίδιον, vel ἔτι ἐν γάλακτι, qui adhuc lactat. Qui autem lacte vti deſijt, is ἐπαύσατο τῆς ἐν γάλακτι τροφῆς Philoni.

παρὰ τὴν πρώτην ἡλικίαν, in prima ætate, ἐκ νέας ἡλικίας, ab ineunte ætate. παιδάριον, puellus.

εἰς ἡλικίαν ἐφήβων ἤδη τελεῖν, Herod. inter ephebos cenſeri.

¶ *Aetas iuuenilis, virilis, & matura.*

τῆς ἡλικίας ἤδη μετρίως ἔχων, Plato. qui mediocri ætate eſt.

ἤδη πρόσηβος ὤν, Lucia. qui iam ex ephebis exceſſit, ἐκ παίδων ἀπαλλαγείς. Idem. ἐπειδὴ ἅπαξ εἰς ἀκμὴν κατέστη, Idem. id eſt,poſtquam ad ætatis florem peruenit.

εἰς τοὺς ἐφήβους κριθείς, Idem.inter adoleſcentes numeratus.

ὅθεν ἐκβαίνοντες τῆς παιδικῆς ἡλικίας μειρακιοῦσθαι μέλλομεν, Philo. cùm iam è puerili ætate excedẽtes, adoleſcere incipimus. ἐκ παίδων εἰς μειράκιον μετιέναι, è pueritia ad adoleſcentiam tranſire, Idẽ. τὴν ἡλικίαν ἤδη μετρίως προβεβηκώς, Herod.cùm iam ętate aliquantum proceſſiſſet.

εἰς

εἰς ἄνδρας ἥκων, vel, εἰς ἄνδρας ἤδη ταχθεὶς, τελῶν, ἐγγεγραμμένος, qui iam virilem ætatem attigit, vel inter viros cenſetur, adſcriptus eſt, ἐκβὰς εἰς ἄνδρας, Suid. εἰς ἄνδρας ἀφικόμενος, Demoſth.

ἀνὴρ ἀκμάζων τὴν ἡλικίαν, vel, αὐτὸ τῆς ἡλικίας ἄγων τὸ ἄνθος. Baſ. vel, νέος ἔτι ὢν, καὶ τὰ μάλιστα ἐν ἀκμῇ, Suid. qui in ætatis flore eſt. νέος ἤδη ὢν, καὶ ἐν τούτῳ τῆς ἡλικίας, ἐν ᾧ μάλιστα αὐτὸ τῆς ἡλικίας ἦγε τὸ χαριέστατον, Xenoph. vel, vt Baſilius, τὸ βιώσιμον, cùm iam iuuenis eſſet, eaq́; ætate, qua nulla iucundior, ſuauiorq́; eſſe poteſt.

ὑπὲρ εἰκοστὸν πέμπτον γεγονὸς ἔτος, annis vigintiquinque ſuperior, Greg.

ἐπειδὴ ὥραν εἶχον παιδεύεσθαι, Iſæus. quoniam iam pro ætate litteris operam nauare poterã. gallicè, *l'eſtois en aage d'eſtudier.*

¶ *Aetas ſenilis.*

εὖ μάλα πρεσβύτης, Plat. admodum natu grandis.

σφόδρα πολιὸς valdè canus. εἶτα λαθὼν ὑπεισῆλθε τὸ γῆρας, Idem. ſenſim irrepſit ſenectus.

γήρᾳ βαρύνεσθαι, Baſ. ſenecture premi. γήρᾳ καὶ ἀῤῥωστίᾳ κρατεῖσθαι, ſenecture ac morbo teneri, Greg.

ἐπ' ἔσχατον γῆρας ἐλάσας, Baſ. ἐς γῆρας μακρὸν προελθὼν, Suid.

πόῤῥω γενόμενος τῆς ἡλικίας, Gaza. ætate valde prouectus. ἀνὴρ παλαιὸς μὲν ἤδη, καὶ πολὺς τῷ χρόνῳ, Suid. vir ſenex iam diuturnæq́; vitæ. βαθύ σοι γῆρας καὶ λιπαρὸν προσειμένοιεν, Syneſ. vtinam tibi detur quàm longiſſimè vitam propagare.

ἐσχατόγηρως, βαθύγηρως, qui decrepita ętate eſt.

¶ *Aetas conſtans & matura.*

εἰς ἡλικίαν ἐλθεῖν, παραγενέσθαι, προϊέναι, ἡλικίας εἰς τὸ πρόσθεν προβαίνειν, Plat. ad ætatem

peruenire.

ὡς γὰρ ἐλάβετο τῆς ἡλικίας ἡ παῖς, Luc. ſimulatque adoleuit puella.

ἐν ἡλικίᾳ γενόμενος, Suid.

ἐπειδὰν εἰς ἡλικίαν ἥκιστα ἀφίκωνται τοῦ ἤδη φρονεῖν, Eraſiſt. poſtquam per ætatem eis ſapere contigerit. gall. *atteindre l'aage de diſcretion.*

ἐν ἡλικίᾳ ἐν μέσῃ καὶ καθεστηκυίᾳ, Plat. ætate media & conſtante.

εἰς πλέον ἐφθακότες τῆς ἡλικίας μέτρον, Baſil. qui ad maturam ætatem peruenerunt.

¶ *Aetate ſuperior, vel contrà.*

ἡλικίᾳ προέχειν, dicitur apud Plat. qui maior natu eſt. Contrà apud Philonem, ἐν τοῖς κατὰ γένεσιν χρόνοις ὑστερίζειν, qui minor natu eſt.

¶ *Aetatis impedimenta.*

οὐδὲ τοῦ σώματος διὰ τὴν ἡλικίαν ἱκανῶς ἔχω πλανᾶσθαι, Plat. ne per ætatem quidem mihi licet exteras regiones adire.

μηδέπω αὐτῇ ἡ ἡλικία πάρεστι, gall. *elle n'eſt pas encor en aage.*

οὐκ ἔχοντά πω ἡλικίαν ἀποδημίας, Philo. de eo qui nondum ea eſt ætate, vt peregrinari poſſit.

οἱ ὑπὲρ τὰ στρατεύσιμα ἔτη γεγονότες, Xenoph. milites emeriti, qui iam ætatis excuſatione vti queunt.

οὐ γὰρ ἡλικίαν εἶχε κω στρατεύεσθαι, Herod. nondũ id ætatis erat, vt ad bellũ proficiſci poſſet.

¶ *Affici animo.*

τίνα οἴει καρδίαν ἔχειν; Plat. vel ψυχήν, Demoſt. quo animo eſſe cenſes?

πῶς ἔχουσι πρὸς τὴν ἡμετέραν πόλιν, quomodo affecti ſunt.

πῶς γὰρ οἴει τὴν ψυχὴν διακεῖσθαί μοι ὅλον ἤδη, &c. quid me animi habere exiſtimas? quo-

etiam.

etiam verbo abſolutè vtitur Iſocr. πῶς αὖ διακειμένως, id eſt, quomodo afficeris? ſic Baſi. πῶς διετέθημεν, οὐκ ἀμφιβάλλεις πάντως, quo animo fuerimus, quanto mœrore affecti fuerimus, prorſus non dubitas.

παθεῖν, etiam in hac ſignificatione accipi ſolet, vt apud Æſch. ἐκεῖνο πρὸς Δημοσθένη πεπόνθατε, eo modo erga Demoſthenē affecti eſtis.

τίνα τρόπον ὁ πατὴρ τὴν τῶν συμβεβηκότων ἀκοὴν δέξεται, Philo, τίνα καρδίαν ἕξει, quo mœrore profligabitur, cùm huiuſce rei nuncius ad eum perferetur?

¶ *Aggredi.*

μανικὸν ἐπιχείρημα ἐπιχειρεῖν, Plat. furioſum opus aggredi.

τοσοῦτον ἐπιβαλλόμενος ἔργον, idem. i. ἐπιχειρῶν.

ὅσον ἔργον ἐνίσταμαι τὸ μέγεθος, Iſocrat. quàm magnum atq; arduū opus aggredior, inſtituo.

πρᾶγμα τολμᾶν ἐπικινδυνότατον, periculoſiſſimum facinus audere, aggredi.

ἀτόλμητα τολμᾶν, Chryſ. non audēda aggredi.

ἐγχειρεῖν, idem quod ἐπιχειρεῖν, Diod. μεγάλαις ἐπιβολαῖς ἐγχειρεῖν.

τραχύτερον ἢ ἀσφαλέστερον τοῦ ἔργου προσαψάμενος ἐσφάλη, Suid. id eſt, audacter magis quàm cautè hoc facinus aggreſſus, in fraudē incidit.

ἰταμώτερον ἅμα καὶ θᾶττον τοῦ δέοντος πρὸς πάσας τὰς πράξεις φέρεσθαι, Plat. temerario ac præcipiti impetu ad omnia ferri. εἴτις οὕτω δυσκόλοις ἑαυτὸν ἑκὼν φέρων ἐπέβαλε, Luci. ſi quis ſeipſum vltro in tam arduum opus iniecit, pręcipitémque egit.

μεῖζον ἢ κατ' ἐμαυτὸν φορτίον ἄρασθαι, Gregor. onus viribus meis grauius ſubire.

ἐφ' ἑτέρας πράξεις τὸν νοῦν ἐπιβάλλειν, Diod. ad

 alias

alias res animum adijcere, conferre, conuertere, alias res mente agitare.

πάσας μηχανὰς τεχνάζοντες, καὶ πάσας πείρας καθιέντες, Philo. nihil non comminiſcentes, atque tentantes.

¶ *Agricultura.*

γεωργεῖν τὴν γῆν, Demoſth. colere.

τὸ ἀγρὸν φιλοπόνως ἐργάζεσθαι, Lucia. in excolendo agro ſedulam operam nauare.

τὸ γεωπόνων κάμνειν μεθ' ἡμέραν καὶ νύκτωρ ἀτρύτως ἐνδέχεσθαι, Phil. dies nocteſq; indefeſſo labore agriculturæ ſtudere.

σκληρὰν γῆν καὶ λιθώδη ἀροῦσι, Philo. durum ac petroſum agrum colunt.

¶ *Ager fertilis.*

βαθύγειος καὶ ἔνυδρος χώρα παντοίων ἀνὰ πᾶν ἔτος καρπῶν εὐφορίαν ἤνεγκε, Philo. terra profunda atq; humida quotannis omnis generis fructus copioſiſſimè ferebat.

πεδίας σιτοφόρος, campus tritici ferax.

τόπος ἔνυδρος, καὶ εὔχορτος καὶ προσβατοτρόφος, ἀφθονον πόαν ἀπαυτομαχίζων, Philo. locus humēs, pabuloq; abūdans, alendiſq; pecoribus aptus, maximam herbæ copiam vltrò producens.

φορὰ σίτου, tritici vbertas, maximus tritici prouentus. Tranſlatè etiam hoc nomine plerumque Græci vtuntur, τοσαύτη φορὰ τις ἐγένετο τὸ τηνικαῦτα τὴν Ἑλλάδα προδοτῶν, Demoſthen. tanta erat tunc in Græcia proditorum vbertas. Gall. telle portee lors y auoit de traiſtres.

¶ *Agri ſterilitas, vide Fames.*

σιτοδείας παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις γενομένης, Demoſth. cunctis mortalibus annonæ penuria laborantibus.

ἐν σιτοδείᾳ καθεστῶτες, Iſoc. frumento carētes.

δυσ-

δυσχερὴς γῆ πρὸς ἐπίδοσιν καρπῶν, Theophy. de terra ſterili & ingrata loquens.

χώρα πάντων τῶν εἰς τὸ ζῆν χρησίμων σπανίζουσα, Diod. regio omnibus rebus ad vitam neceſſarijs carens.

ἀνήμερος καὶ ξηρὰ καὶ ἄφορος γῆ, Lucian. terra agreſtis, ſicca & ſterilis.

τῷ αὐχμῷ πιέζεται ἡ γῆ Luciano, cùm æſtu opprimitur. ὑπὸ καύσωνος καὶ ἀνυδρίας μαραίνεται καρπὸς, Baſi. fruges nimio ſolis ardore ac ſiccitate marceſcunt.

¶ *Alacritas.*

προθυμίας οὐδὲν ἀπολείπειν, Plat. vel, πᾶσαν ἐπιδείκνυσθαι προθυμίαν, Luc. omni alacritate in rem aliquam incumbere, omnem alacritatem præſtare.

προθυμίαν σβέσαι, καὶ ψυχῆς παραλῦσαι δύναμιν, Chryſoſt. 5. de ſacerd. promptitudinem extinguere, ac neruos animi frangere.

¶ *Alienum.*

οὐδὲν ἀλλότριον ποιῶν, οὐδὲ τῆς αὐτοῦ πατρίδος, οὐδὲ τοῦ τρόπου, Demoſth. nihil à patriæ ſplendore, ſuisq; moribus alienum faciens.

ἀλλότριον, ἀνάξιον, ἀποικὸς, ſynonyma.

πόῤῥω χαρίτων ὢν, Lucian. à gratiis remotus

¶ *Allegare, hoc eſt ex aliquo auctore teſtimonium proferre.*

ἵνα καθ' Ὅμηρον εἴπω, Lucian. vt Homeri verbis vtar.

ὡς αἱ περὶ αὐτῶν μηνύουσιν ἱστορίαι. Phil. vt narrant, qui ipſorum hiſtoriam litteris commendarunt.

ἐπάγεσθαι τὸν Ὅμηρον, Ariſt. Homerum teſtem laudare.

βουλόμενος καὶ τὴν Ὁμήρου μαρτυρίας ἀξιόπιστον τὴν

ἑαυτοῦ δήκνυῦναι δόξαν, Iuſt. opinionem ſuam Homeri teſtimonio confirmare ſtudens.

ὡς ἡ τῶν πράξεων ἱστορία παρίστησι, λέγουσα, Baſil. vt liber ille, qui de Apoſtolorum actis conſcriptus eſt, declarat, his verbis.

τὸν ἀπόστολον προσκαλεῖσθαι εἰς μαρτυρίαν. Idem. Apoſtolum teſtem citare, in teſtimonium adhibere.

¶ *Allicere ad amorem.*

ὑπαγαγεῖν καὶ ἐρασὴν ποιεῖν, ad ſui amorem allicere, Lucian.

τοὺς δὲ παντοίαις τιμαῖς ἐφελκόμενος, Greg. omni honorum genere ad ſe pertrahere ſtudens.

ἐν πορνικοῖς καὶ σχήμασι καὶ ὀνόμασι ψυχὰς ἀγρεύειν, idem. in meretricio habitu, meretriciiſq; nominibus animas venari.

ἐπὶ τῶν νέων ἀγκιστρεύειν ψυχὰς, Philo. metaphora ducta ab hamo, quo piſces capiuntur. Tranſlatè item vtitur idem auctor verbo ἀνδραποδίζεσθαι, de eo loquens, qui mulierculę donis ac promiſſis pellectus, in fraudem incidit.

μὴ ἀνδραποδισθεὶς ἀπαχθῇ τοσαύταις δωρεαῖς καὶ ὑποσχέσεσι, ne tot tantiſq; muneribus ac promiſſis illectus, in ſeruitutem abducatur.

ἐμοὶ δέ σε ὁ τρόπος φίλον ἐποίησε, Syneſ. mores tui te mihi conciliarunt, me tui amore inflammarunt.

τῇ τοῦ προσώπου περικαλλείᾳ καταγοητεύειν, Baſil. oris venuſtate dementare, vultus elegantia quaſi præſtigiis quibuſdam aliquem ad amorem pertrahere.

τὸ τοῦ σώματος κάλλος τὰς τοῦ ἔρωτος λαμπάδας ἐπὶ πλέον ἐξάπτει. idem. corporis pulchritudo amoris faces vehementiùs accendit.

δωρεαῖς καὶ ἐπαγγελίαις τοὺς δυνατοὺς προσάγεσθαι, Gemiſt.

Gemiſt. eos, qui operibus ac potentia florebãt, donis ac pollicitationibus demereri ſtudere.

τοιούτοις λόγοις ὑποσαίνων, καὶ δελεάζων τὸν ἄθλιον, Baſil. huiuſmodi oratione miſerum demulcẽs atque ineſcans.

ὃ δὲ μάλιστά σε πρὸς τὸν ἔρωτα ἐπηγάγετο, Lucia. quod autem te præcipuè ad amãdum induxit.

ἱκανὸν τοῦτο ἐκπυρῶσαι βλᾶκα ἐραστήν, Lucia. hoc vel ad languidum amatorem inflammandum ſufficit. τοῦ δεσπότου καινοτέροις φίλτροις ὑπηγμένου, Phil. hero nouis philtris illecto.

¶ *Ambitio.*

δόξης ἐραστής, δόξης ὀρεγόμενος, τῷ ἔρωτι τῆς δόξης ἐχόμενος, Luc. homo honoris cupiditate flagrans, φιλότιμος, φιλόδοξος.

δύσερως τῆς δόξης, qui perdito quodam gloriæ amore æſtuat, idem.

φιλοτιμίας ἡττώμενος, honoris appetens, Gregor. vel ἥττων ὤν.

φιλοτιμίᾳ ἀπλήστως χρώμενος, qui immodica quadam gloriæ cupiditate ardet, Suid.

δοξομανὴς ἔδοξεν ὑπάρχειν, idẽ, ad inſaniã vſq; ambitioſus. τιμὴν ἐπιζητῶν, honori ſtudẽs, Baſ.

τῷ φιλοδοξεῖν τὸν τρόπον πέρα τοῦ μετρίου ἐσχημένος, Agath. qui immodico gloriæ ſtudio tenetur. πρὸς δόξης κτῆσιν σπουδάζειν, Demoſth. gloriæ inhiare, adipiſcendæ gloriæ ſtudere. ἐπὶ δόξῃ καὶ τῷ παρὰ πολλῶν ἐπαίνῳ ἅπαντα εἰπεῖν καὶ πράττειν. Philo. omnia ſua tum dicta tum facta eò conferre, vt vulgi exiſtimatione ac prædicatione floreret: vel, vt à promiſcua plebe laudaretur.

φιλότιμος ὢν καὶ οὐδενὸς ἐθέλων δεύτερος γενέσθαι, Suid. honoris vſqueadeo cupidus, vt nemini ſecundus eſſe ſuſtineret.

τὴν ὀλιγοχρόνιον τῶν ἀνθρώπων τιμὴν περιέπειν, Baſil. humanos honores fluxos ac breui perituros amplecti.

τοῦτο πρῶτον ἀγαθὸν ἡγούμενος τῶν ἐν ἀνθρώποις, τιμὴν καὶ δόξαν ἔχειν, Suid. primarium omnium bonorum humanorum exiſtimans gloriam, nominiſq; ſplendorem.

δόξης ἕνεκεν οἱ πολλοὶ τὸ καλὸν ἐπιτηδεύουσι, Gregor. plerique; gloriæ tantùm ſtudio virtutem colunt.

ἡλικία μαραίνει μοι τὸ φιλότιμον, Syneſ. ętas iam affecta gloriæ ſtudium mihi extinguit.

μὴ μόνον οὐκ ἐπιζητεῖν τὰς τιμὰς, ἀλλὰ καὶ διδομένας παραιτεῖσθαι καὶ ἀποκρούεσθαι, Baſil. honores non modò non quærere, ſed oblatos quoque deprecari ac repellere.

πρὸς δόξαν ἀνθρωπίνην βλέπειν, Chryſ. gloriam humanam ſibi propoſitam habere.

περὶ τὴν δόξαν ἐκκαίεσθαι, idem, gloriæ cupiditate flagrare.

τιμῆς δοῦλον εἶναι, idem. gloriæ mancipium eſſe.

Qui temere ad ampliſſimas dignitates proſiliunt ac prouolant, Chryſoſtomo ἐπιδραμεῖν καὶ ἐπιπηδᾶν ταῖς ἀρχαῖς dicuntur.

¶ *Amittere.*

πᾶσαν τὴν οὐσίαν ἀποβαλεῖν, vel, ἀπολέσαι, Plat. πάντων τῶν ὄντων ἐκπεσεῖν, facultatibus omnibus labi.

ὃν τρόπον ἀπολώλοτα εἰσὶ τὰ χρήματα; Demoſt. quomodo amiſſæ ſunt pecuniæ?

κενῶσαι ἅπαντα μετὰ πολλοῦ συλλεγέντα χρόνου, Chryſoſt. exhaurire, iacturam facere. De eo loquitur, quem inanis gloriæ cupiditas omni laborum fructu ſpoliat.

Amor

¶ *Amor venereus.*

ἐραςὴς ὢν Νεαίρας παλαιὸς, καὶ πολλὰ ἀνηλωκὼς εἰς αὐτὴν, Demoſth. vetus Neæræ amator, quiq; eam multa inſumpſerat.

κάλλους ἡττηθῆναι, Iſocrat. amore capi, amori ſuccumbere.

ἐπιμαίνεσθαί σοι, Lucia. inſano tui amore capi. τῷ κάλλει τῆς γυναικὸς ἐπιμαίνεσθαι, idem. ἀπόλλυσθαι ὑπ᾽ ἔρωτος, idem. amore perire, perditè amare.

ἐπιμανῶς ἀγαπᾶν, idem. ἤρα πολλοῦ ἤδη χρόνου Ἑλένης, καὶ αὐτὴ δὲ οὐκ ἀφανὴς ἦν ἐπιμανῶς ἀγαπῶσα τὸν νεανίσκον, iampridem Helenam adamabat, itemq; ipſa iuuenem non obſcurè deperibat.

ἔρωτι ἁλίσκεσθαι, idem. τὴν σελήνην ἔρωτι ἁλῶναι αὐτοῦ, ipſius amore correptam eſſe. τούτης ὁ μέγας ἤρα Κυπριανὸς, Greg. huius amore captus eſt.

ἔρως με ἀπόλλυσι, καὶ οὐκ ἔτ᾽ ἀντέχω πρὸς τὸ δεινὸν, Lucian. amore intereo, nec iam huic malo obluctari queo.

ἑάλωκα ὁ κακοδαίμων καὶ συνείλημμαι πρὸς αὐτῆς, idem. captus ſum miſer correptusq; ab ea.

ἐπεὶ ᾔσθετο διάβροχον ἤδη τῷ ἔρωτι καὶ ὑπακερὸν γεγενημένον, idem. poſteaquam ſenſit me amore iam penitus madentem ac colliqueſcentem.

τοῖς Ἐφεσίων γυναιξὶ περιπόθητος, idem. ab Epheſiis mulieribus certatim appetitus.

εἰς ἔρωτά μου θερμὸν ἐμπίπτει, Idem. in amorem mei non vulgarem incidit.

ἔρωτος βέλεσι τιτρώσκεσθαι, Philo. amoris telis vulnerari.

τῷ πόθῳ σου βληθεὶς, amore ſaucius, idem.

τῆς γυναικὸς ἔρωτι κνίζεσθαι, Herod. titillari.

τῷ κάλλει τούτῳ πληγεὶς τὴν ψυχὴν, εἰς ἐκείνης

ἔρωτι ἐκινήθη, Baſil. hac pulchritudine ſauciatus, ipſius amore concitatus eſt.

ἧς ἐρῶν ἐτύγχανε, Demoſth. cuius amore tenebatur.

πρὸς αὐτὴν διακεῖσθαι ἐρωτικῶς, Greg. eâ amore complecti.

ἐρωτικῶς διατεθῆναι πρὸς τὸν Ἀγαθοκλέα, Diodor. idem quod διακεῖσθαι.

ὑπερφιλεῖν τὴν γυναῖκα, eximiè amare, Xenoph. i. φιλεῖν ἰσχυρῶς, vt idem alibi dicit, vel, vt ait Plutarchus, ὑπερφυῶς στέργειν, vel, ἐκθύμως ποθεῖν, vt Theoph.

νεανίδος ἐρᾷν εὐπρεποῦς, idem. puellam eleganti forma præditam amare. Paſſiuo vtitur Andocides, τῆς γραὸς ἀνηράσθη. id eſt, εἰς ἔρωτα ἦλθε, Suid. vel, εἰς ἐπιθυμίαν, Baſil.

τὸν ἔρωτα εἰς ἄλλον μεταθεῖναι, idem. vel vt Theophr. μεταχειρίζειν. amorem in alium transferre, nouis amoribus delectari.

ἀγαπᾷν παιδὸς εἰς κάλλος, Plat. ἐν ἐπιθυμίᾳ αὐτοῦ ὤν, vt idem alibi loquitur.

πόθῳ ἀλέκτῳ τοῦ παιδὸς ἐκκεκρεμασμένος, Philo. incredibili pueri deſiderio ſuſpenſus.

σφοδρῷ τῷ περὶ αὐτὸν πόθῳ συντήκεσθαι, Gregor. preſbyter. vehementi ipſius deſiderio contabeſcere.

πρὸς τοὺς τῶν ἀρρένων ἔρωτας λυσσᾷν ἐκθύμως, Suid. in puerorum amorem furioſo impetu ruere.

ταύτης ἔρως ἥψατο, Phil. hanc amor attigit.

ἐρῶντες ἀκόλαστον ἔρωτα, Chryſo. impudico amore laborantes.

πάσχειν nonnunquam idem ſignificat; quod amoris illecebris quibuſdam titillari, ac cupiditate venerea affici. Chryſ. ὅταν ἴδῃς γυναῖκα καλὴν, καὶ πάθῃς τι πρὸς αὐτὴν, cùm formoſam

aliq

quam mulierem conſpicis, atque aliquo libidinis œſtro percitũ te ſentis. Contrà is πρὸς γυναῖκας μηδὲν πάσχειν dicitur, qui ex earum intuitu nullas libidinis flammas concipit.

¶ *Amor honeſtus.*

λίαν πρὸς ἡμᾶς ἔχει φιλικῶς, Greg. φιλικῶς διάκειται.

τὰ φίλα ἡμῖν φρονεῖ, Bud. amico erga nos eſt animo.

Ἀρταφέρνης μοι τυγχάνει ὢν φίλος, Herod. i. ἐστί.

φίλτατος καὶ κατὰ πᾶσαν εὔνοιαν συνημμένος, Baſil. vir amiciſſimus, mihiq; omni beneuolentiæ genere coniunctiſſimus, vel, cum quo mihi omnes neceſſitudines intercedunt.

πρὸς πάντας οἰκείως ἔχειν, idem. i. φιλικῶς.

οὕτως ἐμαυτὸν ἀνθρώπῳ συνῆψα, idem. ſic cum eo amicitiam contraxi.

ἐκ καρδίας φιλεῖν, Luc. toto pectore, vel, medullitùs amare.

εὐνόως, vel, ἐπιτηδείως ἔχειν, idem quod φιλεῖν.

περὶ αὐτὸν σπουδάζειν, Phalar. ipſi ſtudere.

χρώμενος αὐτῷ, eius conſuetudine vtens, ei familiaris. τούτῳ πάνυ φιλανθρώπως ἐκεχρήμην, Demoſth. eo perquàm familiariter vtebar.

τούτους ἀγαπᾷ, καὶ περὶ αὐτὸν ἔχει, Demoſth. hos amat, his ſtipatur.

πρὸς σε ἐπιτηδείως ἔχω, καὶ φιλικῶς, Plat. i. σφόδρα φιλῶ, vt idem ait.

οἱ δοκοῦντες οἰκειότατ' αὐτῷ διακεῖσθαι, Demoſt. i. πρὸς αὐτόν.

ὅτι ὑμῖν οἰκείως ἔχειν ἐδόκει, idem. i. πρὸς ὑμᾶς.

τοσοῦτον ἔρωτα εἶχον πρὸς αὐτὸν οἱ Ἀθηναῖοι, Lucia. vſque adeò eum amabant.

τοῖς ὀψιγόνοις ἐπιμεμήνασιν οἱ τοκῆες, Philo, parentes eos ardentiſſimè amant, quos proueca

ætate genuerunt, ἐκεῖνοι πῶς στέργουσιν, idem.

οὕτωσὶ διάγνου περὶ ἐμοῦ, ὡς ἐγώ σε πάνυ φιλῶ, Plat. de me ſic velim exiſtimes, te mihi eſſe chariſſimum.

ὃς ἦν αὐτοῦ θυμηρέστατος, Greg. preſb. qui erat in delicijs, chariſſimus.

πᾶσι διὰ συμφερούσης ἐπέραστος, Greg. i. περιπόθητος, ποθεινότατος.

ὅτι σοὶ ἐκ τῆς ψυχῆς φίλος ἦν, Xenoph. ex animo amicus erat.

εἰς τὴν ἄκραν αὐτοῦ φιλίαν συνδεδεμένος, Baſil. arctiſſima amicitia cum eo deuinctus. συνημμένος, συνηρμοσμένος, idem.

φιλίαν καὶ συμμαχίαν πρὸς αὐτοὺς ποιεῖσθαι, Luc. amicitiæ ac ſocietatis fœdus cum ipſis coire.

In eadem etiam ſignificatione vtitur verbo ἐπαναιρεῖσθαι. φιλίαν μηδὲ πρὸς τοὺς οἰκειοτάτους ἐπαναιρεῖσθαι, ſuſcipere, contrahere.

ἐξαιρέτῳ φιλίᾳ αὐτὸν γεραίρειν, Phil. eum præcipuum amicum habere.

δεσμοῖς ἀλλήλοις εὐνοίας ἁρμοσθῆναι, idem. arctiſſimis beneuolentiæ vinculis inter ſe conſtringi.

ἐκ τίνος ἀρχῆς συνέστη τὸ τῆς φιλίας, Greg. ex quo fonte fluxit amicitia, quo pacto primum inter nos amicitia coaluit.

ἐπ' ἀλλήλοις ἐτρώθημεν, idem. mutuo amore ſauciati ſumus.

ὃν ἐν πρώτοις τῶν ἑαυτοῦ φίλων ἐγκρίνειν, idem. quem inter primarios amicos numerabat, quẽ in præcipuorum amicorum numero habebat. πρὸς Ἀλέξανδρον ἔχειν φιλίαν, Diod.

Eleganter etiam vtitur Greg. verbo ἡττᾶσθαι. ἥττημαί σου τῆς εὐλαβείας, id eſt, διὰ τὴν σὴν εὐλάβειαν ἀγαπῶ σε. ſic ἥττημαί σου τῆς ἀρετῆς.

οὓς ἐν τοῖς φίλοις τοῖς σαυτοῦ ἀριθμεῖν κατηξίωσας, Baſil. quos dignos amicitia tua duxiſti, vel, quos inter amicos numerare minimè gratatus es.

Ἡμῖν ὁ καὶ τῶν φίλων ἐν τοῖς γνησίοις, Gregor. germanus ac ſyncerus amicus. οὐ γὰρ οὕτω σε μακρὰν τῆς ἑαυτῶν φιλίας τίθεν), Baſil. non enim tam longè ab eorum amicitia remotus es.

παιδόθεν φίλος dicitur Luciano, qui à puerilibus annis initam cum aliquo amicitiam conſeruauit. ἐκ πρώτης ἡλικίας συνεβάφη τῷ περὶ αὐτὸν φίλτρῳ, vt Baſil. loquitur.

περικαίεσθαι τῷ Χριστοῦ, Chryſoſt. ardentiſſimo erga Deum amore affici. μηδέποτε τὴν πρὸς τὸ βλάπτον φιλίαν καταδέχεσθαι, Baſil. id eſt, τὸ βλάπτον φιλεῖν. ὑμᾶς ἀσπάζομαι καὶ φιλῶ, Plat. amo atque amplector.

τῶν ὀφθαλμῶν ἴσον ἀγαπᾶν, Chryſoſt. æquè atq; oculos ſuos amare.

ἐξάπτεσθαι τῆς φιλίας αὐτοῦ, id eſt, ἐξέχεσθαι, ἐξαρτᾶσθαι, ἐκκρέμασθαι, ex alicuius amore pendere.

σπλάγχνοις ὑμᾶς περιπλέκομαι πατρικοῖς, Chryſoſt. paternis viſceribus vos amplector.

οἱ τὸν θεῖον κεκτημένοι ἔρωτα, idem. diuino amore præditi.

Plerumq; autem amoris nomen apud Græcos pro deſiderio accipitur, vt patet ex ſequentibus exemplis.

ἐρωτικῶς ἔχειν τοῦ ποιεῖν τι, Xenoph. rei cuiuſpiã faciendæ cupiditate teneri.

ἔρωτι τῆς αὐτῆς δόξης ἑαλωκώς, Gregor. eiuſdem gloriæ cupiditate correptus.

οὐδεὶς γὰρ οὐδενὸς πράγματος οὕτω θερμὸς ἔρως ἐνέπνευσεν, ὡς ἐκεῖνα χειρωνοῦσι αὐξηθῆναι, idem. nemo quicquam vnquam ita ardenter expetiuit,

vt ille Chriſtianas res augeri cupiebat.de Cõſtantio loquitur.

δεινὸς ἔρως εἶχε τῇ βασιλείᾳ τῇ τοῦ Καισαρίου παιδεύσεως συνεῖναι, idem. Cæſarij eruditione frui mirè cupiebat.

οὕτω δεινός τις αὐτοῖς ἔρως εἰσῄει τοῦ ἄρχεσθαι ὑπ' ἐκείνου, Xenoph. ita ſub ipſius imperio eſſe geſtiebant.

βίβλων κτήσεως μοι δεινὸς ἔρως ἐντέτηκε, Iulian. in epiſt. id eſt, ἐντέτηκε, vt ſuprà, vel, vt Plato, ἐνδέδυκε: ſic enim ſcribit in Theæteto, οὕτω τις ἔρως δεινὸς ἐνδέδυκε τῆς περὶ ταῦτα γυμνασίας. Verbo ἐμπίπτειν in eadem ſignificatione vtitur Iſocrates. τοσοῦτος ἔρως ἐνέπεσε τῶν πόνων, tantus laboris amor obortus eſt.

τίς δέ σε ἔρως τοῦ θανάτου ἔχει, Luc. vnde hęc mortis libido animum tuum inuaſit? ad Gręcorum imitationem Vergilius quoque nomen amoris pro deſiderio vſurpauit 2. Æneid. Sed ſi tantus amor caſus cognoſcere noſtros.

πᾶσιν ἀνθρώποις ἔρως τοῦ μέλλοντος ἐνίδρυται, Philo. omnium mortalium animis futurarum rerum deſiderium inſitum eſt.

¶ *Amore frui.*

αὐτῆς δὲ εἰς ἐπιθυμίαν ἐλθὼν ὁ Ποσειδῶν, συμμίγνυται, Plato.

ἀπολαύειν τοῦ κάλλους, Lucia.

τυχεῖν τῆς ἐπιθυμίας, vel ἔρωτος, Baſ. τῆς γυναικός, Herod.

ἔκδοτον ἑαυτὴν παρέχει, Luc. ipſius libidini obſecuta eſt, ſeipſam permiſit.

ἐν τῷ τυχεῖν διάλυσις τοῦ ἔρωτος γίνεται, idem. fruendo amor langueſcit. εἰ τύχῃς τούτων ὧν ἐρᾷς, idem. ſi amoribus tuis potiaris.

ἄγεις αὖ εἰσιόντι τῶν παθημάτων εἰς ἀπόλαυσιν ἐλθεῖν,

θεῖν, Philo. quouſque optatis rebus frui contingat.

Cui autem parùm ex animi ſententia cedūt amores, is ἀποτυγχάνειν τῆς ἐπιθυμίας dicitur Baſilio, vel ſimpliciter ἀποτυγχάνειν.

ἀπολαῦσαι δὲ, ἀλλ' οὐδὲ μέχρι φιλήματος ἄχρι μεταδιδόντες, Lucian. ne oſculum quidem impertientes, nedum corporis ſui copiam facientes.

¶ *Amatoria verba.*

ἐπεὶ δὲ καὶ λόγους ἐτόλμησέ μοι προσενεγκεῖν, Luci. at vbi eo temeritatis prorupit, vt me de ſtupro ſollicitaret.

κοινολογεῖν τῇ Θαΐδι, idem. ſermones cum Thaide miſcere.

πρὸς τὴν Θαΐδα πολλὰ πρὸς τὸ οὖς ἐλάλει, idem. multa in aurem inſuſurrabat.

τοὺς περὶ μίξεως λόγους προσφέρειν αὐτῇ, idem. de concubitu ad eam verba facere, eam interpellare.

¶ *Amor rerum.*

ἐρᾶν ἐρημίας, Greg. ſolitudinis amore teneri.

τὸ φίλτρον ἔχει αὐτοὺς τοῦ βίου, Luc. vitæ cupidi ſunt.

τοσοῦτον ἔρωτα ἐρᾷ βαρέως κτήματος, idem. id eſt, ἐρᾷ ſimpliciter.

ἔρωτι φιλοσοφίας ἐχόμενος, idem.

οἷς ἔμφυτος ἔρως ἐστὶ πρὸς τὸ ψεῦδος, Lucia. qui mentiendi ſtudium in animis inſitum habent.

ἔρωτι καὶ πόθῳ σοφίας διάνοια κατεσχημένη, Phil. mens ſapientiæ amore correpta.

τῷ ἔρωτι τῆς θέας ταύτης δοὺς ἐμαυτὸν, Luc. huius ſpectaculi amore captus.

οὗ περ ἐξ ἀρχῆς δεινόν τινα ἔρωτα ἐρῶν ἐτύγχανε, idem. cuius amore antiquitus flagrabat.

ἔρωτα καὶ πόθον ἔχειν ἐπιστήμης, Philo. ad ſcientiæ

tiæ amorem inardeſcere, vel, vt idem rurſus ait, *ἐπιθυμίαν ἔχειν παιδείας.*

φιλοσοφίας ἱμέρῳ πεπλῆχθαι, idem. philoſophiæ amore ſaucium eſſe.

ἐπεισῆλθέ μέ τις ὑποδύσεσθαι ἔρως τοῦ καλοῦ, Grego. ſubibat animum nonnullus amor honeſti, vel ſummi boni.

τί τοῖς ἀστάτοις προστετήκαμεν; Chryſoſt. quid fluxis & caducis intabeſcimus?

μέχρι τίνος οὐκ ἀντιλαμβανόμεθα τῶν μενόντων; non capeſſimus fixa & ſtabilia?

¶ *Amor litterarum.*

λόγους ἀγαπᾶν, Iſoc.

τὸν ἐκ προτέρας ἡλικίας ἐνιδρυμένον τῇ ψυχῇ παιδείας ἵμερον ἔχων, Philo. infixum animo à prima vſque ætate doctrinæ deſiderium habens.

λόγων ἔρωτι κάτοχος, Greg. Preſb. vel, *κάτοχος*, Nazian.

τιμᾷ τε λίαν τοὺς ἐνηθληκότας περὶ τὰ κάλλιστα τῶν μαθημάτων, Suid. magnopere charos habet atque ornat eos, qui optimis diſciplinis operam dederunt.

ἐρωτομανῶς ἔχειν πρὸς τὴν παιδείαν, Bud. perditè amare, deperire. vel *τῷ ἔρωτι τῆς παιδείας περιέχεσθαι*, vt idem ait, litterarum ſtudium toto pectore amplecti.

¶ *Amor diuinus.*

μόνῳ ἔρως οὐράνιος ἐνδιαιτᾶται, Philo. familiaris eſt, vel in ipſius animo verſatur, *ἔρωτι καὶ φιλίᾳ θεοῦ κατέχεσθαι*, idem.

ἐν κατοχῇ τοῦ θείου γεγονὼς ἔρωτος, Dionyſ. Areopag. i. *τῷ θείῳ ἔρωτι κάτοχος*, amore diuino correptus.

εἰς τὴν ἄκραν τοῦ θεοῦ ἀγάπην αἱ ψυχαὶ ἐκκαυθεῖσαι, Baſ. ſummo Dei amore incenſæ.

τῷ

..ῦ θείῳ ἔρωτι προσετήκασι, idem. penitùs addiſunt.

..ται ὁ θεῖος ἔρως τὴν ψυχὴν περικατέσχε, idem. ..cuparit, obſederit. εἰ ὁ θεῖος ἔρως ἡμῖν ἐνακμάζει, idem. in nobis viget.

οὔπω ἐτρώθημεν ὑπὸ τοῦ θείου ἔρωτος, οὐδὲ ἐπλήγη.. ὑπὸ τῆς πνευματικῆς ἀγάπης, idem. & rurſus, ..ς ὁ οὐράνιος ἔρως πρὸς τὴν τοῦ καλοῦ καταvόησιν ..γωσεν.

ἔρωτα τοῦ καλοῦ ἐν σπέργοις λαβεῖν, idem. i. τὸ καλὸν ἐν καρδίαις ἀγαπᾶν.

..ὸ θεῖος πόθος τῆς ψυχῶν ἥψατο, idem. hoc ..ſt, vt cum Philone dicam, εἰ τοῦ θείου ἔρωτος ..ἐδέσμευτο.

ἀγάπη ἐπιτεταμένη, καὶ θερμὴ, καὶ διάπυρος, Chryſ. intentiſſima charitas atque ardens.

ψυχὴ τῷ θεῷ προσηλωμένη, animus infixus in Dei charitate.

περικαίεσθαι τοῦ θεοῦ, Chryſo. Dei amore ardere.

¶ *Anni vita.*

περὶ ὀκτωκαίδεκα ἔτη γεγονὼς, Demo. annos natus circiter duodeuiginti. ἔτη οὔπω γεγονὼς εἴκοσι, Plat. nondum viginti annos natus.

ἐγγὺς ἐτῶν τετταράκοντα ὢν, idem. i. vt alibi ait, ἔτη σχεδὸν τετταράκοντα γεγονὼς, annum agens ferè quadrageſimum.

οὐδὲ τοῖς ἔτεσι τοῖς ἐνενήκοντα καὶ τέσσαρσιν ὧν ἐγὼ τυγχάνω γεγονὼς, Iſocra. nondum nonageſimum quartum ætatis annum attigi.

ὀκτωκαιδεκαέτης ἢ ἔλαττον οὖσα τυγχάνεις, Lucia. decem & octo annos habes, aut etiam pauciores.

δύο καὶ εἴκοσιν ἔτη εἰς τὸν ἐσόμενον ἐλαφηβολιῶνα πλέων, Lucian. proximo decembri vigeſimum ſecundum annum explebit. Pro πλέων, verbo

δια

διαφυέσιν vtitur Greg. preſb. ἐννενήκοντα ἤδη διηνυκὼς ἔτη, i. τελέσας.

αὐτόν τε ἤδη ἑκατὸν ἔτεσι πλησιάζοντα, καὶ τὴν μητέρα βραχὺ τι ἀποδέουσαν, Naz. tum ipſum annum agentem penè centeſimum, tum matrem non multum ab ea ætatę remotam.

μικρὸν ἀπολείποντα γεγονὼς ἔτη ὀγδοήκοντα, annos natus paulò minus octoginta.

ἐτέων ὢν πέντε τὴν ἡλικίαν καὶ τριήκοντα, Herod.

οἱ ὑπὲρ ἑξήκοντα ἔτη γεγονότες, Plat. qui ſexageſimum vitæ annum exceſſerunt, vel, vt idem alio loco loquitur, οἱ ἑξήκοντα ἔτη ἐκβεβηκότες.

ἐπιβαίνειν δ' δυωδεκάτου ἔτους, Herod. duodecimum ætatis annum ingredi.

ἔτη βιοὺς ἐννέα καὶ πέντε ἐτελεύτησεν, Æſch. decimoquarto ætatis anno mortem obijt.

ἐβίου δ' ἔτη ὀλίγου δέοντα τῶν ἑκατὸν, Lucia. fermè ad centeſimum vſque annum vitam produxit.

εἰς ἔτος ὀγδοηκοστὸν ἐλήλασεν, Herod. ad octuageſimum ætatis annum peruenit. τοσαῦτα γὰρ πρὸς τὸ νῦν ἀπ' ἐκείνου γέγονεν ἔτη, Plat. ab eo tempore tot anni interfluxerunt.

¶ *Ante.*

σχεδὸν ἡμέρας εἴκοσι πρότερον τῆς ἐμῆς ἐκ Συρακουσίων οἴκαδε ἀποδημίας, Plato. dies ferè viginti, priuſquam ex vrbe Syracuſana domum repeterem.

τυχὸν αὖ φθάσει τελευτήσας πρὶν δοῦναι δίκην, Iſocrat. priùs fortaſſe fato intercipietur, quàm pœnas luat.

ἢν μή με προλάβῃ τὸ γῆρας, idem. niſi me priùs ſenectus occupet.

μικρῷ ἔμπροσθεν, paulò antè.

πρὶν ἡλίου δυσμάς, ante Solis occaſum.

πρὸ ὥρας ἀποθανεῖν, Luc. præmaturè mori.

ὑπὸ τ̃ εἱμαρμένης ἔφθη συναρπασθεὶς, πρὶν, &c. Philo. fato prius abreptus eſt, quàm, &c.

πρὸ μηνὶν ἀνωτέρω τ̃ Ἀλεξάνδρυ παρουσίας, Diod. id eſt, πρὶν Ἀλέξανδρον παρεῖναι.

φανερὸς ἦν οὐκ ἀποςησόμενος, ἕως ἂν ἕλῃ τὴν πέτραν, idem. perſpicuum erat eum non antè abſceſſurum, quàm rupe potitus eſſet.

πρὶν ἐξελθεῖν τριάκοντα ἡμέρας, Æſch. ante exactos triginta dies.

τῇ δὲ προτεραίᾳ ἢ ἀνήγετο, Lyſias. pridie eius diei, quo nauem conſcendit.

¶ *Arbitror.*

τὴν γὰρ σιγὴν σου συγχώρησιν θήσω, Plat. ſilentium tuum aſſenſum interpretabor. τὸ μὴ προσεύχεσθαι συνεχῶς, ἐν ταῖς μεγίσταις ἀριθμεῖν ζημίαις, Chryſoſt. non aſſiduè precari, ſummo detrimento ducere. ἐν εὐεργεσίας ἀριθμεῖν μέρει, Demoſth. in beneficij parte ponere, vt apud Vergiliũ, Pars mihi pacis erit dextram tetigiſſe tyranni. Et apud Cicer. in beneficij parte numerabitur.

ἐν ἀδικήματος μέρει θεῖναι, Demoſth. iniuriæ loco ducere.

τιθέναι ἐν τοῖς εἴδεσι, Luc. i. ἀριθμεῖν. ἐν δορυφόρων λόγῳ τιθέναι, Philo.

ἐν παιδείᾳ αὐτὸς εἶναι ἔδοξεν, idem.

τ̃ τ̃ κολακευόντων μερίδος εἰκότως ἂν νομισθείη, Luci. meritò in adulatorum numero habendus eſſet.

οἱ δὲ οὐδὲν ὑποτοπήσαντες εἶναι ἀγαθὸν ἔξω τ̃ παρ' ἀνθρώποις διηγημένων, Philo. cùm nullum aliud bonum eſſe ſuſpicarentur.

κέρδος ποιεῖσθαι τὴν συμφορὰν, Greg. calamitatem lucro ducere, vel ex calamitate fructum capere.

ὑπερβαλλούσης ἐγὼ ἡγοῦμαι πονηρίας, idem. im-

mod

modicæ cuiuſdam ac redundantis improbita-tis eſſe ſtatuo.

μέρος εὐσεβείας ἅπασιν ἐνομίζετο, ὅτι πλεῖστα ἐκεῖνον δρᾶσαι κακὰ, idem, id eſt, *ἐν εὐσεβείας μέρει ἐτίθετο*, pietatis officio ita demùm ſeſe fungi quiſque cenſebat.

τὸ εὔδαιμον γαστρὶ καὶ τοῖς αἰσχίστοις μετρεῖν, Herodia. felicitatem voluptatibus ventris, turpiſſimiſq; rebus metiri, vel, in obſcœnis corporis voluptatibus beatam vitam ſitam putare.

ὅπερ ἐν τοῖς μεγίστοις δοκεῖν μοι εἶναι, Xenophon. quod ego præclariſſimum cenſeo. *τὴν εὐδαιμονίαν πλούτῳ ὁρίζεσθαι*, id eſt, *μετρεῖν*.

ἐν τοῖς πρώτοις τῶν ἀγαθῶν τοῦτο ἄγομεν, Baſil. inter præcipua bona hoc collocamus.

ἐν παρέργου μέρει ἔχειν, Greg. nõ magni facere, negligentiùs ac velut obiter aliquid tractare.

τῆς ὑμετέρας τύχης εὐεργέτημα ἔγωγε κρίνω, Demoſth. fortunæ veſtræ beneficio id vobis contigiſſe iudico.

¶ *Arrogans.*

τὰς ὀφρῦς ἐπαίρειν, Lucia. ſupercilia efferre. *πρὸς ἀλαζονείαν ἐπαίρεσθαι*, Baſ. *τὸν αὐχένα ἐπαίρειν καὶ φρυάττεσθαι*, Philo. ceruicem attollere, atque inſolenter ſe gerere.

σοβαρὸν ὁρᾶν, vel *βλέπειν*, Bud. faſtum præ ſe ferre.

εἰς ἄκρον ἀλαζονείας ἐλάσαι, Memnon. in ſummam arrogantiam prorumpere.

ἐφ' ἑαυτῷ φρονεῖν, Demoſth. *οὐδεὶς τηλικοῦτον ἐφ' ἑαυτῷ φρονήσει*, nemo tam arroganter de ſe ſentiet.

μεγαλοφρονεῖν, vel, *μέγα φρονεῖν*, magnos ſpiritus aſſumere.

φρονήματος ἀλόγου ὑπόπλεως, Philo. vecordi

arrog

arrogantia turgens.

ὄγκου πλήρης, καὶ πεφρονηματισμένος, Diod. faſtu turgidus, animoq; elatus.

χαυνοῦσθαι καὶ λαμπρόν τι λογίζεσθαι περὶ ἑαυτοῦ, Syneſ. de homine inani ac de ſeipſo ſplendidè ſentiente.

ὑπερφυσώμενος, καὶ μέγα τι νομίζων ἑαυτὸν εἶναι, Baſ. faſtu inflatus, magnumq; aliquid de ſe exiſtimans.

πρὸς τὴν ἐσχάτην φυσίωσιν ἑαυτὸν ὑπεραίρειν, idem. ad extremum vſque tumorem ſeipſum attollere.

πετόμενος ὑψηλότερος τῶν νεφῶν, Dionyſ. ſupra nubes volans.

οὐκ ὑπερήφανος δοκῶν εἶναι οὐδ᾽ ὀγκώδης καὶ ἐπαχθής, Plat. in Meno. non ſuperbi hominis ſpeciem gerens, nec tumidi atque importuni.

ὑψηλὸν καὶ ὑπέραυχον φρόνημα, Philo. animus altus & arrogans.

τὴν ἀπόνοιαν κενῶσαι, Chryſ. faſtum atque arrogantiam effundere.

καταφέρειν vel καταστέλλειν τὸ φρόνημα, arrogantiam deprimere.

¶ *Arrogantiæ cauſa expreſſa.*

ἐφρόνουν γὰρ ἐπὶ τῇ ὥρᾳ θαυμαστῶν ὄντων, Plat. de formæ elegantia ſibi mirifice placebant, mirè ſe attollebant.

χρήμασιν ἐπαίρεσθαι ἢ σώματος εὐμορφίᾳ, idem. inſoleſcere, quod etiam διὰ χρήματα ἐπαίρεσθαι dicitur. τοῖς φρονήμασιν ἐπαίρεσθαι διὰ τὴν εὐημερίαν, Diod. ἐν ταῖς περιφανείαις τοῦ βίου ἐπαίρεσθαι πρὸς ὕβριν, Baſ.

ἐπὶ τῇ τῆς ὄψεως εὐπρεπείᾳ σεμνύνεσθαι, Demoſt. pulchritudinis nomine gloriari.

ἐπὶ μέγα φρονήματος προελθεῖν, τοῦ, &c. idem.

eo

eo nomine de ſe magnificè ſentire, quòd, &c.

ἐπὶ τούτοις φυσᾶσθαι, idem. hoc nomine intumeſcere.

ἀποφυσᾶσθαι πλούτου μεγέθει, Philo. magnitudine inflari. φυσᾶσθαι ταῖς τυχηραῖς εὐπραγίαις, idem. fortuitis ſucceſſibus efferri. ἐπὶ τοῖς εὐημερήμασιν, vt idem alio loco dicit.

ἐπὶ πλούτῳ τετυφωμένος, Lucian. propter opes animum faſtu efferens.

ἐπ' εὐγενείᾳ μέγα κομᾶν καὶ φυσᾶσθαι, Greg. i. μεγαλοφρονεῖν, nobilitate gloriari.

ἐπὶ ταῖς εὐτυχίαις καυχᾶσθαι ἀφρόνως, idem. id eſt, ἐπαίρεσθαι.

μέγα τι καὶ ὑπέρογκον ἐπὶ τῷ κάλλει φρονεῖν, Theophil. i. ἐπὶ τῇ τοῦ σώματος εὐπρεπείᾳ μέγα φρονεῖν.

καταφρυαττόμενος ἐπὶ σεμνότητι, Baſ. καυχώμενος.

ἐπὶ πλούτῳ μεγαλαυχεῖσθαι, Suid. i. μέγα φρονεῖν.

κἂν μόνον αὔρα τις εὐτυχίας ἐπιπνεύσῃ, φυσῶσι καὶ πνέουσι μεγάλα, Philo. quòd ſi vel leuiſſima quædam rei proſperæ aura oborta fuerit; confeſtim inflantur, ac magnos ſpiritus gerunt.

ἐπαγάλλεσθαι, Baſ. ἐπαγαλλόμενος τῷ κάλλει, καὶ τῷ πλούτῳ κομῶν, exultans, ſuperbiens.

ὑπὸ πλούτου φλεγμαίνειν, Chryſo. intumeſcere. ὀγκοῦσθαι, idem. ὑπὸ τῶν εὐπραγιῶν ὀγκούμενος. ἐξογκοῦσθαι τοῖς ἐπαίνοις, idē. cui opponitur apud eundem καταπίπτειν τοῖς ψόγοις, ad vituperationes animo conſternari.

¶ *Artes, vel vitæ genera.*

τὸν ἐμπορικὸν βίον μεταχειρίζειν, mercaturam facere. τὴν κεραμευτικὴν τέχνην μεταχειρίζεσθαι. Diod. figlinam artem colere. Et ſine ſubſtantiuo, vt apud Platonem τὴν ἰατρικὴν μεταχειρίζεσθαι, medicinæ artem exercere. μετιέναι, Bud. ἐπιτηδεύειν, Philo.

διοῖν

διοῖν τέχναιν ἐπιμελεῖσθαι, Demoſth. duas artes tractare.

ἣν τὴν ἄσκησιν ἐπαγγέλλεται; Lucian. quam artem profitetur?

ἁμαρτίαν ἔργον ποιεῖσθαι, Gall. *faire meſtier de pecher.* τέχνην τὸ πρᾶγμα πεποιημένος, Lucia. id pro arte habens ſerioq; opere. vel, vt Philo, τὸ ἔργον ἐπιτήδευμα ποιούμενος, hanc rem artis loco habens.

τὰ περὶ τὸν πόλεμον μελετᾶν, vel ἀσκεῖν, Iſocr. rei bellicæ ſtudere.

ἰατρῶν παῖδες, φιλοσόφων παῖδες, &c. medici, philoſophi.

¶ *Aſpicere aliquem.*

βλέψας εἰς τὸν Κέβητα, Plato. oculis in Cebetem coniectis.

ὡς τὸν Κριτίαν ἀποβλέπειν, idem. Critiã intueri.

οἱ τοὺς χασμωμένους κατ' αὐτὴν ὁρῶντες, idem. qui oſcitantes contuentur.

κατιδὼν αὐτόν, idem. hunc conſpicatus. Et cũ præpoſitione apud Lucianum, πατὴρ εἰς θεῖον ἀπιδών, in auunculum oculos coniiciens.

ἀτενίσιν ὀφθαλμοῖς ἡμᾶς καθορῶν, Lucian. fixis oculis nos intuens.

τοὺς ἐν κύκλῳ περιαθρούμενος, Phil. quaquauerſus omnes intuens.

ἐποφθαλμιᾶν τῇ ἐρωμένῃ, oculos in amicam coniicere, Gall. *guigner.*

διαβλέπειν αὐτὸν εἶδον ὀφθαλμοῖς, Proc. blandis oculis eum perſpexerunt.

ἀτενὲς ἀφεώρα ἐς ἐμέ, Lucia. defixos in me oculos habebat.

κάτω κεκυφώς, καὶ μηδένα τῶν ἁπάντων ἐξ ἐναντίας προσβλέπων, Lucia. oculos humi demittens, nec quenquam ex omnibus aduerſa frõte proſpic

ſpiciens.

ἱλεῷ τῷ βλέμματι καὶ πρᾳοτέρᾳ τῇ φωνῇ, Philo. benigno vultu, ac leni voce. *ἡ δὲ ὄψις εἶχε τὴν θάλατταν*, Greg. oculis patebat maris proſpectus.

οὔτε προσβλέπειν ἡμᾶς ἀξιοῖς; Luc. nec intueri nos ſuſtines?

ἐπ' αὐτὴν διηνεκῶς τὰς τῶν ὀμμάτων βολὰς ἀπερείδειν, Luc. in eam oculos perpetuò defigere.

τῆς ὥρας αὐτοῦ πάντων τὰς ὄψεις εἰς ἑαυτὴν ἐπιστρεφούσης, Herod. ipſius pulchritudine oculos omnium in ſe conuertente.

εἰς σε πάντες ἀποβλέψονται, Lucia. omnes te cum admiratione aſpicient, omnes te ſuſpicient.

Non ſolùm autem dicunt Græci, *βλέπειν εἴς τινα*, ſed etiam *πρός τινα*. ſic apud Plat. *ἐπὶ πολὺν χρόνον πρὸς αὐτὸν ἔβλεπον*, diu oculos in eũ coniectos habuerunt. Quanquam illud annotandum eſt, nonnunquã *βλέπειν πρός τινα*, haudquaquam ſimplicem duntaxat aſpectum ſignificare, ſed quidpiam amplius, vt apud Greg. *πρὸς τὰς τοῦ θεοῦ χεῖρας βλέπειν*, ex ope ac præſidio Dei pendere, eiusq; auxilium ſuppliciter implorare.

φίλων ἡδίστης καὶ ποθεινοτάτης ὄψεως ἀπολαῦσαι, Philo. amicorum iucundiſſimo atque optatiſſimo aſpectu frui.

τὰς ὄψεις τείνειν ἐπ' αὐτὸν, Philo. oculorum aciem in eum tendere.

τὰ ἐν μυχοῖς ὥσπερ ἐν ἡλίῳ περιαθρεῖν, idem. ea quæ in latebris fiunt, non ſecus atque in Sole cernere.

φαιδροῖς, καὶ εἰρηνικοῖς, καὶ εὐμενέσιν ὀφθαλμοῖς τὰ καθ' ἡμᾶς ἰδεῖν, Procop.

Aſpect

¶ *Aſpectus aſper.*

δεινόν τι καὶ θηριῶδες ἐν τοῖς ὄμμασιν ὑποβλέπειν, Luc. horrendum ac ferinum quiddam præ oculis ferre.

τί με ὑποβλέπεις; idem. i. *πλαγίαις ὄψεσι παραβλέπεις;* vt loquitur Philo: quid me limis oculis intueris?

βλέμματι δριμεῖ ἀφορῶν εἰς τοὺς ἐκείνου φίλους, Herod. acri atque acerbo vultu illius amicos aſpiciens.

ἐμβλέψας μοι καὶ μάλα τυραννικῶς, Plat. tum ille me intuitus, & quidem admodũ tyrannicè.

ἀνέβλεψε πρὸς αὐτὸν γοργὸν ὥσπερ οἱ λέοντες, Dion. truculento oculo eum leonum inſtar intuitus eſt.

¶ *Aſſentiri.*

τοῖς λεγομένοις συγκατατίθεσθαι, Diod. aſſentiri. *οὐκ ἀντιτείνειν, ὁμοδοξεῖν, συνομολογεῖν, συναινεῖν, ὁμογνωμονεῖν, σύμψηφον εἶναι*, Plat. *ἔγωγέ μοι δοκῶ τούτου σοι πάνυ σύμψηφος εἶναι*, in eadem tecum de hac re ſum ſententia.

ἕπεσθαι τοῖς λεγομένοις, idem. ijs, quæ dicuntur, aſſentiri.

ἐπιγράφεσθαι ταῖς ἀλλοτρίαις γνώμαις, aliorum ſententijs ſubſcribere, Demoſt. vel in aliorum ſententiam ire.

ἐχόμενοι ταύτης δὲ τῆς γνώμης εἴχοντο, Herod. huic ſententiæ hærebant. *συνεπαινεῖν*, Demoſt. *συνεπαινεσάντων δὲ πάντων, καὶ οὐδενὸς εἰπόντος ἐναντίον οὐδέν*, quod cùm omnes vno ore comprobaſſent.

συμφῆσαι. Ariſtid. *οὐδεὶς οὕτω σκαιός ἐστιν, οὐδὲ τοῖς ἐναντία τοῖς φανεροῖς φρονῶν, ὅστις οὐ συμφήσει*, nemo vſque adeò præpoſterus eſt, perſpicuisq́; rebus aduerſatur, quin hoc mihi ſit aſſenſurus,

rus, &c.

¶ *Attentio.*

τὸν νοῦν προσέχειν ὡς οἷόν τε μάλιστα, Plat. animum quàm maximè attentum habere.

σιγῇ τοίνυν μου ἄκουε, idem. tacitus me audi.

πάρεργον ποιήσασθαι τὸ προσέχειν τὸν νοῦν τοῖς λεγομένοις, Demoſth. negligenter ac defunctoriè aliquem audire.

πολλοὶ ἐπ' ἀκρόασιν ἥκοντές τινος, οὐκ ἐληλύθασι ταῖς διανοίαις, ἀλλ' ἔξω πλανῶνται, Philo. multi ita ad aliquem audiendum veniunt, vt tamen animis non veniant, ſed foris vagentur.

τὸν νοῦν ἀλλαχόσε ἀποστέλλειν, Phil. mentem aliò ablegare, mente alibi verſari. μετὰ τῆς πάσης προσοχῆς ἀκροάσασθαι, idem, attentiſſimè audire.

πάντες σιωπὴν παρείχοντο, Diod. omnes ſilentium præbebant, conticebant.

πρὸς ἑτέρῳ τινὶ τὴν γνώμην ἔχειν, Æſch. aliud animo agitare.

ἀτενῶς τὸν νοῦν ἐπέχειν, Bud. animum intentum habere, animo incumbere.

προσεχεστέρους τοὺς διδασκομένους παρασκευάζει, diſcipulorum animos attentiores reddit. Baſ.

τρέψωμεν τὰς ἀκοὰς καὶ τὰς διανοίας τοῖς ἐνταῦθα λεγομένοις, idem. ad ea quæ hîc dicuntur aures animosq; conuertamus. Cicero, animis adſimus.

ἐκδεδωκότος ἐκείνου ἀκρόασίν μοι ἐκτενῶς, Bud. cùm ille mihi attentam aurem præbuiſſet.

οὐκ ἐπὶ τούτῳ τὴν διάνοιαν εἶχον, Iſocr. animum hîc non aduertebam.

¶ *Attonitus.*

οὐδ' ὁπωσοῦν ἐκπλαγείς, Plat. ne tantillum quidem expaueſcens.

θορύβου πλέως τὴν ψυχὴν καὶ πρὸς ἕκαστα ἐκπε-

πληγ

πληγμένος, Luc. animo omninò perturbatus, atque ad omnia pauore perculſus.

οὕτως ἐπαράχθησαν πρὸς τὸ παράδοξον τῆς ὄψεως, idem. ad tam inopinatum ſpectaculum tanta perturbatione affecti ſunt.

ὑπ' ἐκπληξίας ἀφανὴς γίνεται, Philo. de homine in extremum ſtuporem prolapſo.

ἐκπεπληγμένον καὶ ἀποροῦντα θεασάμενος αὐτὸν, idem. metu fractum ac debilitatum conſpicatus, animiq; impotem.

τοσαύτη κατάπληξις καὶ δέος αὐτοὺς κατεῖχε, Diod. tantus pauor animos eorum inuaſerat.

εἰς ἔκπληξιν καὶ δέος ἐμπίπτειν, idem. in metum ac ſtuporem incidere, metu conſternari.

ἔκθαμβος γενόμενος ἐπὶ τῷ παραδόξῳ τοῦ πράγματος, Baſil. rei nouitate attonitus, inopinato rei euentu perterritus, τῷ μηνύοντι καταπλαγείς, Greg. Et cum præpoſitione, ἐπὶ τῇ ἀγγελίᾳ ταύτῃ ἐκπεπληγμένος, hoc nuncio perculſus, exanimatus. Sic cum præpoſitione πρὸς, vt apud eundem, πρὸς τὴν οὕτω παράλογον καὶ ἀθρόαν μεταβολὴν ἐκπλαγείς.

συνεστάλθαι, ἐκπεφοβῆσθαι, δεδειματῶσθαι, ἐκπλαγῆναι, ſynonyma.

¶ *Attribuo.*

τὸ πλεῖστον ἄν τις μέρος τῇ τύχῃ μεταδοίη, Iſocr. fortunæ maximam partem quiſpiam adſcribere queat, fortuna maximam partem ſibi vendicare poſſit.

νίκης τὴν ἐπιγραφὴν οὐδ' αὐτῷ παραχωρεῖν Ἀλεξάνδρῳ, Diodor. victoriæ decus ne ipſi quidem Alexandro concedens.

Σαρακηνῷ τινι τὸ κλέος διδόασι, Gregor. ſunt qui huiuſce rei laudem Saraceno cuipiam tribuant, qui Saracenum quendam præclari huiuſce

iuſce facinoris auctorem fuiſſe aſſerant. Loquitur de necè Iuliani Apoſtatæ.

καὶ σαυτὸν ἐπὶ τῷ γεγενημένῳ ἐπιγράψεις; Æſch. & tu rei benè geſtæ gloriam tibi vendicabis? vel, rei præclarè geſtæ decus tibi arrogabis?

τοῖς αἰτίοις λογίζου τὸν χωρισμὸν, Baſil. diſiunctionem hanc auctoribus imputa, vel aſcribe.

σεαυτῷ λογίζου τὸν κλυδώνιον, Chryſoſt. tempeſtatis cauſam in te confer.

Σιμωνίδῃ δὲ προσάπτουσι τὴν προμήθειαν ταύτην, Lucia. attribuunt, aſcribunt.

τῷ κέρδει τὰ πρῶτα νέμουσι, Greg. quæſtum rebus omnibus anteponunt, lucro primas tribuunt.

αἰτιᾶσθαι, Aphrod. (*τῶν μὲν δεξιῶν ἁπάντων ἢ ἑαυτοὺς ἢ τὸ θεῖον αἰτιῶνται*), rerum omnium proſperarum aut ſeipſos, aut Deum auctorem eſſe dicunt.

¶ *Auarus.*

ἐλάττων χρημάτων, χρήμασι τὴν εὐδαιμονίαν μετρῶν, ἐκ παντὸς χρηματιζόμενος, τὴν ψυχὴν ἂν καταλλάξας τοῦ χρυσίου, Pollux. qui pecunijs imperare neſcit, qui felicitatem metitur pecunia, qui vndique opes captat, atque ita ſordidus eſt, vt animam ipſam auro commutare non dubitet.

πλούτῳ προσέχειν, Plat. animum ad opes quærendas adijcere.

περὶ χρήματα σπουδάζειν, idem. opibus ſtudere.

πρὸς χρηματισμὸν τρέπεσθαι, idem. ad conquirendarum opum ſtudium ſe conuertere. *ἐπὶ τῇ τοῦ πλεονεκτεῖν προαιρέσει ζῆν*, Demoſt. inexplébilem auiditatem pro vitæ inſtituto habere.

χρημάτων ἀπρὶξ ἔχεσθαι, Luc. pecuniam mordicus retinere, eiq; penitus hærere. *πρὸς τὸ*

ἀργυρίῳ κεχηνέναι, idem. argento inhiare.

ἐγὼ γάρ σε πάνυ φειδόμενον ἠπιστάμην, idem.ego quippe te præparcum noram.

χρημάτων ἥττων; vel ἡττώμενος, Herod. οὐδεὶς οὔπω χρημάτων ἡττήθη, nemo pecuniæ ita vnquã addictus fuit.

δεινῶς φιλάργυρος, Lucia. admodum ſordidus, vehementer auarus.

γλίσχρος καὶ ἀνελεύθερος περὶ τὰς δαπάνας, Philo. ſordidus in impenſis.

φιλοχρήματος καὶ περὶ τοῦτο ὑπερφυῶς ἐσπουδακὼς, Herod. pecuniæ maiorem in modum ſtudioſus.

πρὸς τὰ χρήματα ἐμπαθῶς, vel ἐμμανῶς διακείμενος, Baſil. inſano pecuniæ amore flagrans.

τῶν χρημάτων περιέχεσθαι, idem. pecuniam arctiſſimè complecti.

ἀντέχεσθαι τῶν χρημάτων, Chryſoſt. idem quod περιέχεσθαι.

προστετηκέναι τῇ φιλαργυρίᾳ, Baſ. pecuniæ intabeſcere.

πρὸς χρημάτων ἀκόρεστον ἐπιθυμίαν τρέπεσθαι, Suid. ad cumulandas opes inexplebili cupiditate ſeſe conuertere.

χρημάτων ἐπιμελεῖσθαι, Syneſ. pecuniæ curam habere.

ὀυσθανατῶντες περὶ πᾶσαν ἰδέαν κέρδους, Philo. ad omne lucri genus ita affecti, vt cupiditate penè intereant.

τὸ ἀκόρεστον τῆς τοῦ πλούτου ἐπιθυμίας, Herod. inexplebilis opum ſitis.

οἱ τὸν πλοῦτον μεθ' ὑπερβολῆς συνάγοντες, vel σωρεύοντες, Baſ. immenſos pecuniæ aggeres ſtruentes.

πολὺς τ' ἦν πρὸς ἐπιθυμίαν χρημάτων, Suid. pecuniæ

cuniæ admodum cupidus. *φιλοχρηματίας ὑπερβαλλούσης ἐστὶν ἔργον*, Phil. ſingularis eſt auaritiæ.

οὐδὲν τὴν πλεονεξίαν χωρεῖ τῶν ἀνθρώπων, Demoſt. nihil auaritiam hominis capere poteſt, id eſt explere.

περικαίεσθαι τοῦ χρυσοῦ, Chryſoſt. auri amore flagrare.

πρὸς τὸ χρυσίον μεμηνέναι, idem. *ἐμμανῶς διακεῖσθαι*, aurum deperire.

κέρδους μεταποιεῖσθαι, Naz. quæſtui ſtudere.

¶ *Audacia.*

πῶς τοῦτο εἰπεῖν ἐθάρρησας; Greg. hoccine dicere non dubitaſti?

ἀνεθάρρησά τε, καί μοι κατὰ σμικρὸν πάλιν ἡ θρασύτης ξυνηγείρετο, καὶ ἀνεζωπυρούμην, Plato. animum reſumpſi, ac paulatim fiduciam collegi.

τοὺς πολεμίους οὐδὲ πώποτε ἔτρεσας, ἀλλὰ φιλοκινδύνως ἠγωνίζου πρὸ τῶν ἄλλων, Lucia. hoſtes nunquam pertimuiſti, ſed ſtrenuo animo ante alios omnes decertaſti.

μέγα τόλμημα τολμᾶν, idem. periculoſum facinus, vel, audax facinus aggredi. *μεγαλότολμος*, audax.

εὐτολμίας καὶ παραστήματος γέμων, Philo. de homine præſtanti ac ſtrenuo.

πολλῷ ῥέων, Demoſth. vel, *πολλῷ θράσει ῥέων*, vel *φερόμενος*, vt Naz. audacia furens. Cic.

ἀνδρικὸς, καὶ στερρὸς τὸ φρόνημα, Greg. vir maximi firmiq; animi.

καίτοι δοκῶν ψυχῆς εἶναι ἐρρωμένης, καὶ πρὸς πάντα ἀνδρεῖος, Herod. tametſi alioqui vir eſſe videretur firmi animi, atque ad omnia pericula ſubeunda fortis ac ſtrenui.

δραστικὸς καὶ τεθαρρηκὼς κατὰ τὴν ἐν τοῖς κινδύνοις εὐτολμίαν, Suid.

ὑπὸ τῆς συνήθους θράσους ἐπαρθεὶς, Iulian. ſolito furore elatus.

εὔψυχος καὶ ἐπικίνδυνος, Syneſ. quoduis periculum intrepido animo adiens. i. διαθάρσης πρὸς πάντα κίνδυνον ὤν, Suidas.

θρασεῖς, εἰ συνιέντες καταβάλλωσι τοῦ πράγματος, Greg. nimis profectò audaces, ſi huius muneris difficultate perſpecta, id tamen ſuſcipere non verentur.

παραβάλλεσθαι, præcipiti animo in periculum ruere, vel, vt Cic. præliorum pericula audacius inire. quod tamen tam in bonam, quàm in malam partem vſurpatur. Inde παράβολος, de homine præcipiti audacia quoduis periculum adeunte. Chryſ. οὐδὲν οὕτως ἀνδρείαν καὶ παράβολον πρὸς ἅπαντα τὴν ψυχὴν ποιεῖ, ὡς ἐλπὶς χρηστή, nihil animum æquè ad omnia ſtrenuum atque audacem reddit, vt ſpes bona.

κινδύνων καταφρονεῖν, idem. ad pericula intrepidum eſſe.

ἀφειδεῖν ἑαυτοῦ dicitur, qui omni metu poſito periculis omnibus ſe exponit, nec vitæ ſuæ parcit. Dionyſ. Alexand. apud Euſeb. lib. 7.

¶ *Audire.*

ἔστι δὲ τοῦτο, ὥς γέ φασι μὲν ἀκοῦσαι, λόγον τινὰ ἔχων, Demoſt. hoc autem, vt quidem dicitur, rationem quandam habet. i. prima fronte ſpeciem quandam rationis habere videtur.

ὡν τινῶν ὑμῶν ἐστιν ἀκοῦσαι, idem, vt ex quibuſdam veſtrum audire eſt.

ὡς ἐγὼ τῶν παραγενομένων τινὸς ἐπυθόμην, idem, vt à quodam ex iis, qui affuerunt, accepi.

παρὰ πολλῶν ἐστὶ πυθέσθαι τοῖς εἰδέναι βουλομένοις, Iſocr. ex multis audire poſſunt, qui hoc ſcire voluerint.

ἴστε γὰρ δήπου τῇ ἀκοῇ, Demoſt. auditione hoc percepiſtis.

ἤκουσα πρεσβύτου ἀνδρὸς διεξιόντος ὅπως, &c. Lucian. audiui de quodam ſene, cùm narraret quemadmodum, &c.

ἢν ἅπασιν ἀναπετάσῃς τὰ ὦτα, idem. ſi omnium ſermonibus aures tuæ pateant.

ἀκροᾶσθαι & ἀκρόασιν ποιεῖσθαι, Andocid. δέομαι ὑμῶν μετ' εὐνοίας ἀκρόασιν τῆς ἀπολογίας ποιεῖσθαι.

ἡ ἀκοὴ θείαις σχολάζει ἀκροάσεσι, Chryſ. aures diuinis ſermonibus audiendis occupatæ ſunt.

ἐφ' ἡμετέραις ἀκοαῖς τοῦτο εἰπεῖν, Euſeb. nobis audientibus.

τούτων ἀνήκοος οὐδείς, nemo harum rerum expers & ignarus eſt.

ταῦτα μὲν εἰς ἀκοὰς ἦλθε τὰς ὑμετέρας, Philo. hæc ad aures veſtras peruenerunt.

ἔχω ἀκροατικῶς, idem. fando audiui, auditione tantùm accepi.

ἀκοὴν ἑστιᾶν, Greg. aures paſcere.

ὁπόσων νῦν ὑπὸ τὸν οὐρανὸν ἀκοὴν παρεδεξάμεθα, Plat. fama accepimus.

ὅσα τὰς ἀκοὰς ἡμῶν διέφυγε, Greg. quæcunque noſtras aures effugerunt.

ὑπέχειν τὰ ὦτα παντὶ λαλοῦντι, cuiuis loquenti aures accommodare.

οὐκ ἀπάξιον ἀκούειν, Plato. auditu minimè indignum eſt.

πύλας πάνυ μεγάλας τοῖς ὠσὶν ἐπιθέσθαι. Plat. auribus ingentes portas imponere.

ἐπιβύσασθαι τὰ ὦτα, Luc. aures occludere.

ἀκούειν εἰλικρινῶς, Chryſoſt. auditu valere, liquidò audire.

¶ *Auferre.*

ἀφαιρούμενοι βίᾳ τἀλλότρια, Demoſth. aliis

per

per vim ſua extorquentes.

τῶν ἀλλοτρίων ἀντιποιεῖσθαι. Luc. aliena vendicare.

ἐκ μέσων, ὡς ἔπος εἰπεῖν τῶν κόλπων ἥρπασαν, idẽ. è medio, vt ita dicam, ſinu extorſerunt.

πολύ σε τῆς δόξης ἀφῃρεῖτο τῶν κατορθωμάτων, idẽ. magnam rerum benè ac proſperè geſtarum gloriæ partem tibi adimebat.

ὁ τοῦ θανάτου φόβος ἀναισθησίαν μοι τῆς ὀδύνης ἔθηκεν, idem. mortis terror ſenſum doloris mihi abſtulit.

Μόμμιος τοῦ Μετέλλου τὴν ἐν χερσὶν οὖσαν τὴν νίκην ἀφείλετο, Suid. Mummius Metello ſitam iam in manibus victoriam eripuit.

ὅ, τι μοι λοιπὸν ἦν εἰς ψυχαγωγίαν ἀφείλετο, Syneſ. quod vnum mihi reliquum erat ſolatium, ademit.

¶ *Augere.*

ἐπιτείνεις μοι τὸν ἔρωτα, Luc. auges mihi amorem.

ὅσῳ γὰρ ἂν ἐπιτείνηται τὰ τῶν διωγμῶν, Chryſoſt. quo magis ingraueſcunt perſecutiones.

παρὰ πατρὸς παραλαβὼν τὴν ἀρχὴν, ηὔξησέ τε καὶ παραπολὺ ἐξέτεινεν, idem. acceptum à patre imperiũ magnopere amplificauit ac propagauit.

τὰ κοινὰ βελτίω ποιεῖν, rempublicam augere.

πάντα αἴροντες τῷ λόγῳ πρὸς τὸ μεγαλεῖον, Philo. ad majeſtatem rei conciliandam omnia verbis amplificantes.

πλέον ἐπ᾽ αὐτῷ ἐξήφθη φιλοστοργίας, Greg. Preſb. acriore erga eum amore exarſit.

οὐδὲ μιᾷ δραχμῇ πλείω τὴν οὐσίαν πεποίηκε, Naz. ne vna quidem drachma facultates ſuas ampliores fecit.

μεγάλη αὐτῷ προσεγένετο δύναμις, Diodor. magnæ ipſi copiæ acceſſerunt.

ἐκ τούτων εἰς μεῖζον ἀνήφθη μῖσος, Greg. ex his rebus ardentius Dei odium concepit.

μεγάλην προσθήκην ἔσεσθαι τοῖς ἰδίοις πράγμασιν ἡγούμενος τὴν τῶν ἑλλήνων εὔνοιαν, Diod. res ſuas ex Græcorum beneuolentia non paruam acceſſionem facturas exiſtimans.

προσθήκην ποιεῖν, Chryſoſt. *κἂν μὴ δυνηθῇς αὐξῆσαι τὴν εὐημερίαν, εἴσαγε τὴν χαρὰν, καὶ πολλὴν τὴν προσθήκην ἐποίησας*, ſi. ſecundam proximi fortunam amplificare nequis, lætitiam & gratulationem affer. ita efficies, vt ingens ad eam cumulus accedat.

ἐνδέξω προσθήκῃ τῆς ἑλληνικῆς αὔξειν τὴν ἀρχὴν, Ariſtid. illuſtri Græciæ acceſſione imperium adaugere.

εἶχε προσθήκην τῆς συμφορᾶς τὴν γυναῖκα, Gregor. de vxore Iobi loquens, quæ mariti calamitatem exulcerabat.

τοσοῦτον ἐξέκαυσέ μου τὸ πρὸς σε φίλτρον, Baſil. meum erga te amorē vſqueadeo inflammauit.

μεῖζον ἡμῖν ἐξάπτεις τῆς ἔρωτος, καὶ πόρρω γινόμενος, Procop. ardentiorem nobis amoris flammam abſens excitas. pro *μεῖζον*, *ἐπὶ πλεῖον* alio loco dicit.

συμπροϊοῦσαν τῷ χρόνῳ τὴν ἔχθραν, Baſil. ſimultatem ſimul cum tempore gliſcentem, vel, altiùs graſſantem, vel, in dies ingraueſcentem.

μεγάλην ἐπίδοσιν ἡ ἀρχὴ ἔλαβε, magnopere auctum eſt imperium. *ὁρῶν καθ' ἑκάστην ἐπιδιδοῦσαν τῶν πολεμίων ἰσχὺν*, Thucyd. vires hoſtium quotidie creſcentes cernens.

τὴν ἀρχὴν ἐπὶ μείζω τῆς ὑπαρχούσης ἐποιησάμην, Iſoc. amplificauimus.

τῷ λόγῳ τὸ πρᾶγμα αἴρω καὶ φοβερὸν ποιῶ, Demoſt. rem verbis exaggero ac terribilē reddo.

τοῖς

τοῖς κατὰ μικρὸν προσθήκαις αὔξανεσθαι, Greg. tacitis incrementis augeſcere, Liuius.

¶ *Auctoritas.*

μέγιστον δύναται ἐν τοῖς κάτω, Luc. plurimùm poteſt apud inferos.

μέγιστον ἀξίωμα ἐν τῇ πόλει ἔχοντες, idem. id eſt, πλεῖστον ἰσχύοντες, Philo.

¶ *Auxilium.*

βοήθειαν οὐ σμικρὰν ξυμβάλλονται, Plat. opem haud paruam afferunt. ἡ ἐμὴ παρουσία πρὸς τὴν σωτηρίαν ὑμῶν συμβάλλεται, Chryſoſt. ſalutem veſtram iuuat.

τοῖς δεομένοις τὸν βίον ἐκπορίζειν, Demoſth. victum egentibus ſuppeditare. ἥδιον εἰς θάλατταν τὰ σφέτερα αὐτῶν βάλοιεν, ἢ τοῖς δεομένοις ἐπαρκέσειν, idem. lubentiùs bona ſua in mare abiicerent, quàm egentibus opem ferrent.

ἐπικουρεῖν τοῖς δεομένοις, Luc. idem quod ἐπαρκεῖν.

ἐπικουφίζειν τὴν αὐτῶν πενίαν εἰς δύναμιν, Greg. egeſtatem eorum pro viribus leuare.

τοῖς δεομένοις χεῖρα βοηθείας ὀρέγειν, Syneſ. vel, τοῖς ἐν ἀνάγκῃ, vel, συμφορᾷ, Baſil. egentibus vel calamitoſis auxiliatrem manum porrigere.

συνεργοὺς τῆς ἀπάτης προσέλαβεν, fraudis ſocios aſciuit. Philo.

πλείστην μοῖραν, ὡς λόγος, εἰσηνέγκεν αὐτῷ πρὸς τὸ τυχεῖν ἡγεμονίας, Philo. ad adipiſcendum imperium ei plurimum contulerat, vel magno ei adiumento extiterat.

ὑπερμάχῳ σοι χρώμενος καὶ προαγωνιστῇ, idem. defenſore te vtens.

σύμμαχος, idem quod ὑπέρμαχος, Baſil. ὅταν σύμμαχος ᾖ τῷ λόγῳ κατὰ τῆς ἁμαρτίας, cùm rationi aduerſus peccatum ſubſidio fuerit.

τῇ τελευταίας βοηθείας παρασχεῖν τῷ ἔθνει, Phil. vltimas ſuppetias patriæ ferre. βοηθείαν παρέχεσθαι, Baſil.

ἐπαμύνειν τῷ τυραννουμένῳ, Gregor. opem oppreſſo ferre. ἐπαμύνειν ταῖς ἐνδείαις, Iſocr. inopiam leuare.

συνεπιλαβέσθαι τοῦ πολέμου, Diodor. belli ſocietatem inire, bellum communibus opibus ſuſcipere.

πόλεσιν ἐρήμοις οὔσαις τῶν βοηθησόντων, idem. vrbibus præſidio deſtitutis. μεμονωμένοι τῆς τῶν ἱππέων βοηθείας, idem. ab equitatu deſerti.

προεχαρίζειν αὐτοῦ, Herod. eum defendere.

τὴν ὑπὲρ τῶν πολεμίων ἀφανῶς τεταγμένος τάξιν, Philo. hoſtibus clàm fauens.

φίλοις ἀρήγειν, vel, ἀλέξειν, Xenoph. id eſt, βοηθεῖν. quæ tamen verba poëſim redolent.

ἐπεκαλέσαντο συμμάχους τοὺς γείτονας, Suid. vicinorum opem implorarunt. τῶν προσφευγόντων τῇ σῇ ἐπιστασίᾳ αὐτεποιεῖσθαι, Syneſ. eorum, qui ad te confugiunt, patrocinium ſuſcipere, vel, defenſorem te profiteri.

αὐτῷ συλλαβέσθαι δίκαιός εἶ, idem. æquum eſt te ei opitulari.

τὰ δίκαια χρῄζει συμμάχων, idem. Gal. *bon droit a bon beſoing d'aide.*

καὶ ἡμεῖς ὅ,τι δυνάμεθα συνεργοῦμεν, Herod. nos quoque, quam poſſumus, opem præſtamus.

ἐπὶ βοήθειας εἰς τὰς Ἀθήνας ἐπεμπον, idem. Athenis auxilia accerſebant. Sic idem rurſus, ἐπικαλέοντο ἐκ Θεσσαλίας ἐπικουρίην ἐμεῦ προτέρου δεηθέντος βαρβαρικοῦ στρατοῦ συνεφάψασθαι, idem. id eſt, συνεπιλαβέσθαι, ſimul ſuſcipere.

ἐν ταῖς χρείαις καὶ τοῖς κινδύνοις ἐν προβολῆς μοῖρα γέγονε τοῖς Ἕλλησιν, Ariſtid. de Athenienſi vrbe

lōq

loquens, quæ vniuerſæ Græciæ difficillimis temporibus propugnaculi inſtar fuit.

συνεφάπτεσθαι τῶν πόνων, Chryſoſt. alicuius labores ſubleuare, idem quod ἀντέχεσθαι, συνάρασθαι τοῦ φορτίου, id eſt, συνεφάπτεσθαι.

συμπράττειν, idem. συμπράττει αὐτῇ πρὸς ἀρετήν, ei ad virtutem adjumentum adfert.

μεθ᾽ ἑτέρων ἦσαν, Thucyd. ab aliis ſtabant.

βασιλέα τῆς Συρίας ἐπιβοηθήσαντα τῷ ἐπτηχότι δουλώσασθαι, Baſil. regem Syriæ, qui victo opem tulerat, profligare, atq; in ſeruitutem redigere.

ἀντέχεσθαι, idem quod ἀντιποιεῖσθαι.

προσθέσθαι, alicui ſe adjungere, Diod. ᾧ γὰρ ἂν τῶν στασιασάντων οὗτος προσθοῖτο, μεγίστην ἐποιεῖτο ῥοπήν, ad cujuſcumque ex his, qui ſeditionem excitaſſent, partes ſeſe adjunxiſſet, magnum momentum afferebat.

B

¶ *Barba.*

Πωγωνος ἐμπίμπλασθαι, Plat. barba impleri.

πυκνωθὲν ἰούλοις τὸ γένειον, Luc, mentum lanugine denſatum & coopertum.

γενειάσκειν, apud Xenoph. pubeſcere.

ἰούλοις κατασκιάζειν τὰς παρειάς, Baſil. lanugine malas obducere.

πρὸ τῆς γενειάδος διδάσκειν τοὺς γέροντας, Naz. ante lanuginem ſenes docere.

¶ *Bellum.*

πόλεμος ἡμᾶς κατεῖχε, Plat. bello diſtinebamur, Cic. ἦν γὰρ ὅτε πόλεμος ἐν Σικελίᾳ, idem. id eſt, τοὺς Σικελιώτας κατεῖχε.

πάντες οὗτοι διεπολεμήθησαν οἱ πόλεμοι, Philo. omnia

omnia hæc bella geſta ſunt, vel, confecta.

μισθοφορίας ἀξιολόγου προκειμένης πολλοὶ ἐθελονταὶ κατήντων, καὶ πρὸς τὴν στρατείαν ἀπεγράφοντο, Diod. ingentibus ſtipendiis propoſitis, multi vltrò ad eum ſe conferebãt, nomenq; militiæ dabãt.

ἐνὶ κινδύνῳ κεφαλαιοῦν πάντα τὸν πόλεμον, idem. vnius pugnæ periculo totũm bellum cõficere.

δι' ἃς μέγας κεκίνηται πόλεμος, Procop. ob quas ingens bellum excitatum eſt.

Dicunt etiam Græci, ἀνάπτειν πόλεμον, vt apud Suid. ὁ ἐμφύλιος ῥωμαίων ἀνήφθη πόλεμος, ciuili bello Romani exarſerunt, vel, ciuile bel lum inter Romanos exarſit.

πόλεμον συνεχῆ καὶ μακρὸν πολεμεῖν, Demoſth. bellum continuum ac diuturnum gerere.

πλείους τοὺς πολέμους ποιεῖσθαι τοῦ δέοντος, Iſocr. plura, quàm par ſit, bella gerere.

πόλεμος ἀκήρυκτος καὶ ἄσπονδος, bellum atrox & implacabile.

τὰς εἰς τὴν Εὔβοιαν στρατείας στρατεύεσθαι, expeditiones Euboicas obire.

εἰς πόλεμον καθίστασθαι, Andocid. εἰς πόλεμον κατέστημεν, Gall. *Nous auons eſté conſtitués en guerre.* εἰς πόλεμον κατέστημεν πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους, idem.

¶ *Bellum inferre.*

πολεμεῖν πρὸς μεγάλην καὶ πλουσίαν πόλιν, Plat. magnæ atque opibus florenti reipub. bellum inferre. πόλεμον ποιεῖσθαι, Iſocr.

ἐφ' ἡμᾶς ἐλθεῖν, Demoſth. πρὸς ἡμᾶς πολεμεῖν.

πόλεμον πρὸς αὐτὸν ἄρασθαι, & ἀναιρεῖσθαι, idem. bellum aduerſum nos ſuſcipere.

διὰ ταῦτα συνέστησαν ἐφ' ἡμᾶς τὸν τελευταῖον τουτονὶ πόλεμον, idem. conſiarunt, excitarunt.

ἐφ' ἡμᾶς μεθ' ὅπλων ἐλθεῖν ἐν ἐχθροῦ τάξει, idem.

in

in nos hoſtilem in modum cum armis venire.
τῷ στρατηγῷ ἡμετέρῳ ἐναντία ὅπλα τίθεσθαι, idē. id eſt, πολεμεῖν.

ὑπὸ Κυζικηνῶν κατέχονται τῷ πολέμῳ, idem. Cyziceno bello diſtinentur.

ἐκφέρειν τὸν πόλεμον πρὸς τοὺς καζικηνοῦντας, Luc. ποιεῖσθαι. εἰς τὴν Ἀσίαν τὸν πόλεμον ἐκφέρειν, Iſocr. & ſimpliciter, ἐκφέρειν τὸν πόλεμον, vt apud Lucianum. Nam is epiſtolarum, quæ Phalaridis nomine circumferuntur, auctor eſſe non immeritò cenſetur. οὐδὲν ὑπ' ἐμοῦ πλημμεληθέντες ἐξενηνόχασιν ἀδίκως τὸν κατ' ἐμοῦ πόλεμον, nulla vnquam à me affecti injuria, bellum iniquum mihi indixerunt.

ἐπιφέρειν etiam eandem ſignificationem habet, vt apud eundem, ὅπλα ἐπιφέρειν τοῖς ἡλιώταις. dicunt etiam Græci, ὅπλα ἄρασθαι. ὅπλα κατὰ τῶν φίλων ἤρατο, Philo, arma cepit. & ὅπλα ἀναλαβεῖν, vt Phalaris, vel Lucianus potiùs in epiſtolis. Et eleganti tranſlatione Philo de gloriæ cupiditate loquens, τὰ κατὰ τῶν παθῶν καὶ τῆς δόξης ἀναλαβεῖν ὅπλα, aduerſus animi morbum, gloriæq; cupiditatem arma capere, induere.

ἐπ' Ἰνδοὺς στρατιὰν ἤλασε, à verbo ἐλαύνω, Lucia. aduerſus Indos expeditionem ſuſcepit. ἐλάσαι εἰς Αἴγυπτον χειρὶ πολλῇ, Herod. & ἐξέλασιν ποιεῖσθαι.

μεγάλους καὶ βαρεῖς πολέμους ἀναδέχεσθαι, Philo. idem quod ἀναλαβεῖν. δυνατωτέρᾳ χειρὶ τοῖς αὐτόχθοσι περὶ ἀρχῆς ἁμιλλῶνται, idem. valentioribus copiis cum indigenis de imperio certare.

κατὰ τῆς Ἑλλάδος στρατεύειν, Greg. aduerſus Græciam cum exercitu procedere. Et cum præpoſitione ἐπὶ apud Diodorum, ἐπὶ Σάμον πολλῇ δυνάμει στρατεύειν, aduerſus Samios ingentes copias ducere. Dicunt etiam ἐπιστρατεύειν, vt ἐπι-

στρατ

στρατεύειν ἐπὶ τοὺς ἐναγεῖς, Æſch.

πόλεμον ἐγείρειν, vel ἐξεγείρειν, Herod. id eſt, κινεῖν, mouere, excitare, πολεμεῖν, vel διαπολεμεῖν. Nam hoc quoque verbo vtitur Diod. διαπολεμεῖν πρὸς Φίλιππον, bellum gerere cum Philippo. πολεμεῖν etiam nonnunquam accuſandi caſu gaudet, vt apud eundem, πολεμεῖν τοὺς ἀφεστηκότας, id eſt, πρὸς τοὺς, eos qui defecerunt armis inſectari.

Quorum opera bellum excitatur, ij τὴν εἰρήνην ὑπάρχουσαν καταλύουσι, καὶ πόλεμον παρασκευάζουσιν, Æſch.

ἀναιρεῖσθαι πόλεμον, frequens eſt locutio apud Græcos cum præpoſitione πρός. Interdum tamen datiuo iunctum hoc verbum videmus, vt apud Herod. πόλεμον ἀναιρεῖσθαι τῷ βασιλεῖ, bello regem laceſſere, vel ad verbum, bellum aduerſus regem ſuſcipere.

ἀναρριπίζειν πόλεμον, Chryſ. ſopitum bellum exſuſcitare.

¶ Bellicas copias contrahere, vel contrà.

πλείστην δύναμιν συναγαγεῖν, Iſocr. ingentem militum numerum cogere, vel στρατιὰν πολλήν, vt Luc.

δύναμιν ἀξιόλογον ἀθροίζειν, Diod. copias haud contemnendas colligere. δύναμιν ἀδρὰν συστήσασθαι, idem. firmam militum manum contrahere. στρατόπεδον συνίστασθαι, Iſocrates.

συναγείρειν ἐξ ἁπάσης Εὐβοίας στρατόπεδον, Æſchi. ex tota Eubœa delectus habere, exercitũ conſcribere.

ἔχειν δύναμιν ἀνδρῶν ἐκ ὀλίγων, Herod. vel ἔχων δύναμιν πολλὴν περὶ αὐτὸν Demoſth.

χεῖρα οὐ μικρὰν ἤδη περιβεβλημένος, Lucia. manu iam haud exigua cinctus, δυνάμεις μεγάλας

παρασκευὰς ποιεῖσθαι, Diod. *δύναμιν μεγάλην παρασκευάζειν*, ampliſſimas copias comparare, exercitum maximum conficere. Cic.

Contrà, qui exercitum dimittit, is *ἀφεῖναι τὴν δύναμιν* dicitur. *Ἀθηνοδώρῳ συνέβη διαφεῖναι τὴν δύναμιν χρήματα οὐκ ἔχοντι παρ᾽ ὑμῶν*, Demoſt. Athenodoro, quòd pecunias à vobis nullas acciperet, exercitum dimittere contigit.

ἀμισθὸν τὸ στράτευμα κατελύθη, idem. ſtipendio non perſoluto, ſolutus eſt exercitus. *διελύθη ὁ στόλος ἀκλεῶς*, Herod.

Qui autem caſtra mouet, exercitumq; ex aliquo loco educit, is *ἐξελαύνειν τὸν στρατὸν* dicitur Herodoto, & *ἀνιστᾶν* Xenophonti.

¶ *Bellica caſtra.*

βουλόμενος χάρακι καὶ τάφρῳ βαθείᾳ τὴν παρεμβολὴν ὀχυρώσας, Diod. cùm vallo ac foſſa caſtra muniuiſſet.

ἐκτὸς τῶν βέλους τὴν παρεμβολὴν ποιεῖσθαι, idem. extra telorum iactum caſtra metari.

πήξασθαι σκηνὰς ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ, Philo. in littore tentoria figere. *σκηνοῦν*, vt apud Xenophontem, *οἱ μὲν Ἕλληνες παρ᾽ αὐτὴν ἐσκήνωσαν*, tentoria habuerunt, *περιεσκήνωσαν*. nam idem hoc verbo vtitur.

παρεμβολῆς κρατεῖν, Diod. caſtris potiri.

στρατόπεδον ἔρημον ἀνδρῶν, Xenoph. vacua caſtra.

Qui receptui canere iubet, is *σημαίνειν κελεύει τὴν ἀναχώρησιν*, Thucyd. vel *σημῆναι τὸ ἀνακλητικὸν*, vt apud Diod. *κελεύσαντος βασιλέως σημῆναι τὸ ἀνακλητικὸν, ἀνεχώρησαν εἰς τὸ στρατόπεδον*, cùm receptui canere rex iuſſiſſet, ad caſtra ſe retulerunt. *ἀνακαλέσασθαι τῇ σάλπιγγι τοὺς στρατιώτας*, idem. tubæ clangore milites à certami-

ne reuocare.

¶ *Bellica arma.*

τὴν πολεμικὴν σκευὴν ἐνδεδυκότας ἑκάστους, Plat. omnes armis inſtructos.

μεθ᾽ ὅπλων ἐξέρχεσθαι, Demoſth.

ἐν τοῖς ὅπλοις ὡς ἐπίπαν ἦμεν, Luc.

ἐπιστίλβοντα τὸν βάρβαρον ἐπιχρύσοις τοῖς ὅπλοις, καὶ κραδαίνοντα τὴν λόγχην, idem. aureis armis fulgentem barbarum, lanceamq́; quatientem, haſtam vibrantem.

ὁπλοφορεῖν, apud Philo. οὔτε ὁπλοφοροῦντος, οὔτε σίδηρον, οὔτε τι τῶν ἀμυντηρίων ἐπιφερομένου, nec arma geſtante, nec ferrum, aut quicquam omnino, quo iniuriam à corpore propulſare poſſet, ſecum ferente.

ἐν τοῖς ὅπλοις ἐκτεταγμένοι πρὸς μάχην, idem. ad prælium inſtructi.

στρατιὰ ἐπαργύροις καὶ ἐπιχρύσοις ὅπλοις διακεκοσμημένη, idem. exercitus argenteis aureisq́; armis inſignis.

ἔνοπλος, id eſt, ἐν ὅπλοις ὤν, vel ὡπλισμένος.

παντοδαπῇ ὅπλων παρασκευῇ ἐξηρτυμένοι, Herod. omni armorum genere inſtructi.

ἐν τοῖς ὅπλοις διεσκευασμένοι, vt loquitur Æſc.

πολυτελεῖς, καὶ χρυσοῖ τοῖς ὅπλοις, Philoſt. ſplendidè inſtructi, aureisq́; armis exornati.

διασμήχειν τὰ ὅπλα, arma perfricare. Gal. *deſrouiller, fourbir.*

ὁπλοθήκη, armamentarium.

τὰ ὅπλα τίθεσθαι, Chryſoſt. τὰ ὅπλα ὑπὲρ τῆς πατρίδος τίθεσθαι, id eſt, λαβεῖν.

ὅταν ὥσπερ τις στρατιώτης παρὰ τοῦ στρατηγοῦ ὅπλα θέμενος, &c. Baſil. Homilia aduerſus Iraſc. id eſt, ἐνδυσάμενος. huic opponitur ἀποθέσθαι τὰ ὅπλα, arma de manibus deponere.

Bellica

§ *Bellica hoſtilis agri peruaſtatio.*

τὴν χώραν καὶ τὰ κτήματα κακουργεῖν, Plat. regionem vaſtare, ac magnis detrimentis afficere. κακῶσαι. Xenoph. ἕως αὖ ἡ ἡμετέρα χώρα κάκωται, quouſque regio noſtra belli calamitates ſenſerit. ſic Suid. τὴν Ἰταλίαν μακρῷ πολέμῳ ἐκάκωσεν, Italiam diuturno bello afflixit. κεκακωμένη χώρα apud eundem dicitur terra omni belli clade peruaſtata, vt Liuij verbo vtar.

λεηλατεῖν τὴν χώραν, prædas agere.

πυρπολεῖν τὴν χώραν, Luc. incendere, igne vaſtare.

ἄνω καὶ κάτω ποιεῖν, Demoſth. Ἀρκαδίαν εἰσελθὼν, πάντ' ἄνω καὶ κάτω τὰ ἐκεῖ πεποίηκεν, Arcadiam ingreſſus, omnia illic ſurſum deorſúmque miſcuit.

ἄγειν καὶ φέρειν, idem. ἄγοντα καὶ φέροντα βίᾳ τὰ ἐμὰ ἐν πολεμίου μοίρᾳ, facultates meas hoſtis ritu diripientem. vel, ad verbum, agentem, ferentem. nam totidem verbis hæc verba reddit Liuius.

τὰ τῶν πολεμίων δῃοῦν χωρία, καὶ σῖτον καὶ τὸν ἄλλον καρπὸν φθείρειν ἐπιχειροῦντες, Phil. hoſtiles agros populari, ac fruges cæteroſq; fructus perdere conantes.

τέμνειν τὴν χώραν, idem. vaſtare.

κείρειν καὶ δενδροτομεῖν τὴν τῶν ἀντιπάλων χώραν, hoſtili regioni calamitatem inferre, ad verbum, arbores exſcindere.

πολλὴν τῆς χώρας πορθήσαντες, ἤθροισαν λαφύρων πλῆθος, Diod. terram latè populati ampliſſimas prædas egerunt.

εἰσβολὰς ποιούμενοι καὶ λεηλατοῦντες, Diod. incurſantes ac diripientes.

καταστρέχειν τὴν γῆν, percurſare ac populari. Herod. κατατρέχοντες τὴν χώραν καὶ λείαν ἀπάγοντες

ζῶντες καὶ πορθήσαντες.

καθαιρεῖν, idem quod καθαιρεῖν.

ἀνηκέστως λυμήνασθαι τὴν χώραν, Herod. certiſſimam perniciem inferre, incurabilibus malis afficere.

διαπορθεῖν, idem quod πορθεῖν. Thucyd. τὴν χώραν καλῶς κατεσκευασμένην διεπόρθησαν, diripuerunt.

Dicunt etiam Græci, κακῶς ποιεῖν τὴν χώραν, Demoſth. κακῶς ποιήσας τὴν χώραν, id eſt, κακώσας.

Qui autem terram aliquam ab omni iniuria belli integram atque incolumem conſeruant, tum eam ἀσυλαῖον διαφυλάττειν dicuntur. vt apud Suidam, τὴν χώραν αὐτοῖς ἀσυλαῖον διεφύλαξαν, vel ἀσινῆ, vt apud Diod. τὴν τῶν συμμάχων χώραν ἀσινῆ διαφυλάττειν, à ſociorum agris omnem iniuriam arcere. ad verbum, illæſam ſociorum regionem tueri.

¶ *Bellicus impetus.*

χωρεῖν ἐπὶ τοὺς πολεμίους, Luc. aduerſus hoſtes ire.

αὐτοὶ δὲ διαταξάμενοι τεταραγμένοις ἐμπίπτουσι τοῖς πολεμίοις ἀτάκτοις, περὶ τὴν δίωξιν καὶ τὰ λάφυρα διεσκεδασμένοις, idem. ipſi autem inſtructa acie impetum faciunt in perturbatos hoſtes, temereq; ad victos perſequendos, ac ſpoliandos diſperſos.

πολλαῖς μυριάσι ἐπιτρέχειν, Phil. ingentem hoſtium multitudinem adoriri.

ἐπῄεσαν τοῖς πολεμίοις μετὰ πολλῆς κραυγῆς, Diod. cum magno clamore in hoſtes ferebantur.

κοιμωμένοις ἐπιχειρεῖν, Lucia. ſomno oppreſſos aggredi.

οὐ προσδοκωμένοις τὴν ἔφοδον αὐτῶν ἐπιπεσόντες,

τεσ ἀπιωνέως τρέπουσιν, idem: eos nec opinantes adorti, omnes fundunt fugantq;.

ἁπάσῃ τῇ στρατείᾳ βαδίζειν ἐπὶ τοὺς πολεμίους, idem. id eſt, χωρεῖν.

ἐξαπιναίως ὃ προσδοκωμένοις ἐπισῆναι βουλόμενος, Phil. eos, nihil tale proſpicientes, repente inuadere atque opprimere cupiens.

ἐμβαλεῖν εἰς ἀσυντάκτους καὶ προσδοκωμένους διὰ τὸ παράδοξον, Diod. in perturbatos atque inopinato incurſu perculſos impetum facere.

ἧκον πρὸς ἡμᾶς μεθ᾽ ὅπλων πανδημεί, Æſch. id eſt, ἐχώρουν.

ἄγειν ἐπὶ τοὺς πολεμίους, Xenoph. χωρεῖν, proficiſci.

ἐμβάλλειν, idem quod ἐμβάλλειν. ἐὰν δ᾽ ἐμβαλόμενοι ὥρμη ῥώμῃ καὶ θυμῷ ἐπὶ τοὺς πολεμίους, ſi ſtrenue acriq; animi impetu hoſtes inuaſerimus.

ἀλαλάξαντες ἵεντο ἐπὶ τοὺς πολεμίους, idem. id eſt, ἐχώρουν. Sic Herod. δρόμῳ ἵεντο εἰς τοὺς βαρβάρους, in Barbaros effuſo curſu ruebant.

ἐξ ἀπροσδοκήτου τοῖς πολεμίοις ἐπιθέσθαι, idem. ex improuiſo hoſtes adoriri, vel, vt loquitur Herodot. ἐπιπεσεῖν ἐξαίφνης μὴ προσδεχομένοις. Sic Baſil. αὐθὺς ἀπαρασκεύῳ ὄντι ἐπιτίθεσθαι, imparatum aggredi.

ὁρμᾶν & ὁρμᾶσθαι, properare. χωρεῖν ἐπὶ τὰ δοθέντος αὐτοῖς τοῦ σημείου, ἐπεὶ καιρὸς ἐδόκει εἶναι, ὥρμησαν ἐπὶ τοὺς Ἀθηναίους, Thucyd. poſtea, quia tempus id poſtulare videbatur, aduerſus Athenienſes inſtructa acie perrexerunt.

Bello ſubigere.

ὑπὸ τῷ βαρβάρῳ γενέσθαι, Demoſth. in barbari poteſtatem venire.

προσποιῆσαι Ῥόδον αὐτῷ, idem. Rhodum ei acquirere, eius ditioni atque imperio Rhodum ſibi

ſubiicere.

παραςήσαϑαι, Gregor. οἱ μικρȣ̃ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην παραςησάμενοι, qui vniuerſum penè terrarum orbem armis ſubegerunt.

χειρώσαϑαι, idem quod παραςήσαϑαι. Iſocr. χειρώσαϑαι τὴν Ἑλλάδα, Græciam domare, ſuperare. ὡς ἐχειρώϑησαν ὑπὸ Δαρείȣ, Xenoph. vt primùm à Dario victi ſunt.

καταςρέφεϑαι quoque eandem planè ſignificationem habet. ȣ̓ μόνον τ̃ Σικελίας ἐκυρίευσεν, ἀλλὰ καὶ πολλὴν τ̃ Ἰταλίας καὶ Λιβύης ἀρχὴν καταςρέψας, Suid. non ſolum Siciliæ imperium obtinuit, verumetiã magnam Italiæ Africæq; partem in ſuam poteſtatem redegit.

πόλεις μεγάλας ϗ χώραν πολλὴν ἀφελέϑαι τ̃ βαρβάρων, Iſoc. magnas vrbes barbaris adimere.

μεγάλην ἑώας μοῖραν ὑπάγεϑαι ὅπλοις, Philo. ingentem orientalis oræ partem armis ſubigere.

ὑποζάττειν, id eſt, χειρώσαϑαι. πᾶσαν τὴν ἀνατολὴν ὑπέταξε, Herodot. Orientem totum ſub ditionem ſuam redegit.

ὑποχείριον ποιεῖν, idem eſt quod χειρώσαϑαι. ὑποχείριον ποιῆσαι τ̀ χωρίον, Xenoph. in poteſtatem accipere. ὑποχείριον ποιεῖϑαι, Herod.

καταδȣλώσαϑαι in ſeruitutem redigere, ſeruitutem imponere, Æſch.

πολλὰς κτήσαϑ πόλεις, Suid. id eſt, ὑπεποιῆσαι.

ὑπὸ χεῖρα γίνεϑ, id eſt, χειρωϑῆναι. ἡ πόλις ὑπὸ χεῖρα Μιϑριδάτη γίνεται, Memnon. à Mithridate capitur.

τȣ̀ς μὲν ἄλλȣς πάντας ἐφ' ἑωυτῷ εἶχε καταςρεψάμενος, Herod. ſibi ſubiecerat.

¶ Bello viuos hoſtes capere.

πολλȣ̀ς ἐν πολέμῳ ζῶντας λαβεῖν, Demoſth.

πρὶν κύριοι γένοιντο τῶν σωμάτων, Iſocr. priùs quam corporibus potiantur.

οἱ δὲ ζῶντες ἐλαμβάνοντο, id eſt, *ἡλίσκοντο.* nam vtroque vtitur Lucianus.

ζωὸς ὑπὸ Συρακουσίων ἁλίσκεται. Gemiſt.

ζωγρεῖν, viuum capere. *ἑπτακοσίους ἐζώγρησαν*, Herodot. ſeptingentos viuos ceperunt. Dicũt etiam Græci pro *ζωγρεῖν, ζωγρίᾳ λαβεῖν. αὐτὸν Ἱστιαῖον ζωγρίῃ ἔλαβε*, Herod. id eſt, *ἐζώγρησε.* Et Diodor. *ἐφιλοτιμοῦντο ζωγρίᾳ λαβεῖν τὸν στρατηγὸν*, ducem viuum capere modis omnibus contendebant. Paulo aliter hoc vocabulo, non minùs tamen eleganter, vtitur Polybius, *οἱ δὲ γενόμενοι ζωγρίᾳ κύριοι τοῦ στρατηγοῦ τοῦτον ἀνεσταύρωσαν*, at illi ducem, qui viuus in eorum manus venerat, in crucem ſuſtulerunt.

τινὰς μὲν τῶν νεῶν κατέδυσαν, τινῶν δ' ἐγκρατεῖς κατέστησαν, Diod. è nauibus alias vndis obruerunt, alias ceperunt.

ἐποιεῖτο τὸν διωγμὸν, σπεύδων ἐγκρατὴς γενέσθαι τοῦ Δαρείου, idem. fuſos inſequebatur, Darium capere geſtiens.

εἷλε δὲ σὺν αὐτοῖς ἀνδράσι οὐκ ἐλάττους τῶν μ. idem. naues non minus quadraginta vnà cum victoribus cepit. *τῶν μ. νεῶν αὐτάνδρων ἐκυρίευσε*, vt idem alibi loquitur. *μία τῶν νεῶν ὑποχείριος ἐγένετο τοῖς περὶ τὸν Δημήτριον*, idem. nauis vna in Demetrij poteſtatem venit.

§ *Bello clarus.*

Διαφερόντως ἀγαθὸς ἀνὴρ τὰ πολεμικά, Plat. vir bellica laude præſtans. *θαυμαστὸς τὰ τοῦ πολέμου* Demoſt. bello egregius.

ἐν πολέμοις καρτερὸς, Lucian. belli ærumnas fortiter ferens.

πολεμικῶν ἔμπειρος, καὶ ἐν πολλαῖς Ῥωμαϊκαῖς πρά-

ξεσιν

ἔϛιν ἐξητασμένος, idem. artis militaris peritus, quiq; in multis Romanorum bellis ſingulare virtutis ſpecimen edidit.

τὰ πολεμικὰ κράτιϛος. Greg. bello excellens.

ἀνδρίᾳ καὶ ϛρατηγικῇ συνέσει διαφέρων, Diod. animi magnitudine, ducendiq; exercitus ſcientia præſtans. πρὸς τὰς πολεμικὰς χρείας διαφέρων, Suid. τὰ πολεμικὰ διαφέρων, Æſch. διάφορος ταῖς ἀνδραγαθίαις, Xenoph.i. διαφέρων. μεγάλην ἐμπειρίαν ἔχων τῶν κατὰ πόλεμον ἔργων, Suid. rei bellicæ admodum peritus. ἐπὶ δεινότητι τῆς ϛρατηγίας θαυμαζόμενος, idem. eximia rei militaris ſcientia præditus. ἐν ὅπλοις ἀεὶ, καὶ πολεμικοῖς ἔργοις διητημένος, Herod.i. ὅπλοις ἐνδεδιητημένος, in bellis gerendis ſemper verſatus.

τὰ πολεμικὰ λεγόμενος ἐν τοῖς ἀρίϛοις τῶν περσῶν εἶναι, Xenoph. quantum ad rem militarem ſpectat, inter præſtantiſſimos Perſarum habitus.

ϛρατείαις ὡμιληκὼς, in caſtris verſatus. Suid.

τὰ πολεμικὰ ἐξησκημένος, idem. excultus, exercitatus, δεινῶς ἠσκημένος, idem.

τετριμμένος ἐν πολέμοις, idem. tritus in bellis, qui rei militari aſſiduam operam nauauit.

ϛρατηγὸς δεινότατος καὶ τῶν πολεμικῶν ἔργων συνετώτατος, idem. dux ſingulari animi robore præditus, rerumq; bellicarum peritiſſimus.

ἐν τοῖς πολεμικοῖς λαμπρότατος, Herod. bello clariſſimus. λαμπρότατος, καὶ περιφανέϛατος ἐν τοῖς κατὰ πόλεμον ἀνδραγαθήμασιν, in bellicis facinoribus illuſtriſſimus.

ἄνδρες ἀγαθοὶ ἐν τῷ δὲ τῷ πολέμῳ γεγενημένοι, Demoſt. qui in hoc bello ſtrenuam reipub. operam nauarunt: quorum virtus in hoc bello emicuit. Cic. ἀνδρείας καὶ προθυμίας οὐδὲν ἐλλείπειν, Greg. ad ſummam animi magnitudinem

&

& alacritatem nihil ſibi reliqui facere.

ἐναθλεῖν τοῖς πολεμικοῖς κινδύνοις, Diod. Bellica pericula exantlare, perferre.

τῶν κατὰ τὸ πόλεμον ἀγώνων πολλάκις πεῖραν εἰληφώς, idem. i. *πεπειραμένος*, qui bellicorum certaminum periculum ſæpe fecit. *ἐν στρατιωτικαῖς πράξεσιν εὐδοκιμεῖν*, ſplẽdorem adipiſci, Herod.

Contrà *ἀνανδρως διακείμενος*, homo ignaui animi, Iſocr.

ἀπόλεμος ὢν καὶ δειλίᾳ συζῶν, imbellis ac timidus.

οὐ μάλα τι ἀγαθὸς τὰ πολεμικά, idem. bello non admodum ſtrenuus.

τὰ κατορθώματα τὰ ἐν τῷ πολέμῳ. Chryſ. bellica facinora.

¶ *Beneficio afficere.*

εὐεργετεῖν, Demoſt. *ὅσα εὐεργέτηκεν ὑμᾶς οὗτος ἀνήρ*, quot beneficia in vos contulit.

πρὸς τὰς εὐεργεσίας προχείρως ἔχειν, idem. id eſt, *πρόχειρον εἶναι*, ad bene merendum promptum eſſe.

ἀγαθὸν ποιεῖν, idem quod *εὐεργετεῖν*, Demoſth. *τί τὴν πόλιν ἡμῶν ἀγαθὸν πεποίηκας*; quam vnquam egregiam operam ciuitati noſtræ nauaſti? quod vnquam abs te beneficium accepit ciuitas? *πρόθυμος τοὺς φίλους ἀγαθόν τι ποιεῖν*, Syneſ. id eſt, *προχείρως ἔχων πρὸς τὸ τοὺς φίλους εὐεργετεῖν*. *μηδὲ ποτ' οὖν ἀγαθὸν ὑμᾶς πεποιήκασι*, Demoſt. nullo vnquam beneficio vos affecerunt.

Verbo *ὑπάρχειν*, elegãter vtuntur Græci, pro, beneficio aliquem prouocare. Demoſt. *διὰ τὰς εὐεργεσίας ἃς ὑπῆρξαν εἰς ὑμᾶς*. beneficia, quæ in vos auſpicati ſunt, vel, quibus ipſi priores vos affecerunt. *τὰς εὐεργεσίας ἃς ὑμεῖς ὑπήρξατε Ἀμύντᾳ*, Æſch. *διεξιέναι τὰς ὑπηρεσίας τὰς ὑπηργμένας*

εἰς Φίλιππον αὐτῷ, idem. id eſt, ὡς αὐτὸς ὑπῆρξε τῷ Φιλίππῳ, καὶ πολλὰ ἕτερα ὑμῖν ὑπάρχει φιλάνθρωπα παρὰ τῶν Θηβαίων. Demoſt. multa alia beneficia habetis à Theban. ac rurſum, ταύτης τῆς οἰκίας ὑπάρχουσι πολλαὶ καὶ μεγάλαι πρὸς τὸν δῆμον εὐεργεσίαι, huius familiæ multa ac magna in populum extant beneficia.

ἐν ὁποίοις καιροῖς χρησίμους ἑαυτοὺς παρέσχον ὑμῖν, idem. in quibus quamq; periculoſis temporibus magno vſui vobis extiterunt. εἰ πολλοῦ τῇ πόλει ἄξιον ἑαυτὸν παρέσχηκεν, idem. ſi præclarè de repub. meritus eſt.

βέλτιστος περὶ αὐτὸν γεγενημένος, idem. optimi atque amiciſſimi hominis erga eum officio functus.

ἔξεστί σοι ἐμὲ εὖ ποιῆσαι, καὶ σεαυτὸν μηδὲν βλάπτειν, idem. licet tibi nullo tuo incommodo me beneficio afficere. οὐ μικρὸν οὐδὲ τὸ τυχὸν εὖ πεποιηκὼς αὐτὸν, Lucia. non vulgari beneficio eum proſecutus.

τοσούτους εἰς ὕψος αἴρειν, καὶ πλουσίους ἐκ πενήτων ἀποφαίνειν, Luc. tot homines in altum eueh e-re, atque ex pauperibus diuites efficere.

εὐεργέτης ἀεὶ ἀναγεγράψῃ, idem. me ſemper tibi debere profitebor, id eſt, inter homines de me bene meritos nomen tuum ſemper adſcribam. καταθέσθαι εὐεργεσίαν, Demoſth. μεγάλην εὐεργεσίαν καταθέσθαι πρὸς αὐτὸν, magnum beneficium in eum conferre. Et apud Philonem, τοιαύτην μέλλεις καταθέσθαι χάριν, ἧς οὐκ ἂν δύναιο μείζονα λαβεῖν, hoc ei beneficium daturus es, quo maius nullum abs te accipere queat. Et Ariſtides, οὐχ ἡ χάρις θαυμαστὴ, ἣν οἴονται τῇ πόλει καταθέσθαι.

Διὰ τὸ πλῆθος εὐεργεσιῶν, αἷς με κατεπλούτη-

σας

σας, Philo. ob beneficiorum multitudinem, quibus me cumulaſti.

ὑπέρμεγα ἴση μοι πεποιηκὼς εὐεργέτημα, Bud. ſingulari beneficio me tibi diuinxeris.

ἕτοιμος εἰς εὐεργεσίας. Suid. id eſt, πρόθυμος, πρόχειρος, ad bene merendum promptus.

μηδαμῶς ἀποκάμης χαριζόμενος ἡμῖν, Plat. ne pigeat nobis gratificari. Gall. *ne te laſſe point de nous faire plaiſir.* τὰ μέγιστα ἐμοὶ χαρίζεσθαι. Naz. mihi ſummopere gratificari. χάριν διδόναι, idem quod χαρίζεσθαι. δότε ἡμῖν τὴν χάριν ταύτην. Nazian. Gall. *faites moy ceſte grace.* εἴ μοι βουληθείητε δοῦναι μικρὰν χάριν καὶ ἄπονον, Andocid. ἡ ἐν ὑπερβολαῖς ἀκριβὴς τῶν σῶν εὐεργεσιῶν, Philo. incredibilis quædam tuorũ beneficiorũ magnitudo.

οὐ κακῶς σοι κείσεται ὅ, τι ἂν ἡμᾶς εὐεργετήσῃς, Plat. non male abs te collatum erit beneficium, quo nos complexus fueris.

τοὺς φίλους ταῖς εὐεργεσίαις ὑφ' αὑτῷ ποιούμενος, Iſocrat. beneficiis deuinciens.

τοὺς ἡγεμόνας δωρεαῖς ἰδιοποιεῖσθαι, vel, ἰδίους ποιεῖσθαι, Diod. ſibi adiungere.

πολλοῦ ἄξιον γενέσθαι αὐτοῖς, Herod. præclaram operam ipſis nauare.

¶ *Beneficium accipere.*

εὖ πάσχειν, Plat. εὖ παθόντες ὑπ' αὐτοῦ, beneficiis ab eo affecti. Et Demoſth. ὡς θαυμάσια ἡλίκα πεισόμενοι ἀγαθὰ, vt mirifica quædam beneficia accepturi.

ἀγαθὰ παθεῖν, idem quod εὖ. πλείω γὰρ ἀγαθὰ ὑφ' ἑαυτοῦ ἔφη ἀπὸ τοῦ βήματος πεπονθέναι, ἢ ὑπὸ τοῦ, &c. Æſch. pluribus vos commodis ſe opera ſua affeciſſe gloriatur, quàm, &c. vel plura ad vos commoda ex opera ſua forenſi rediiſſe prædicat.

D 2 φιλ

φιλικὰ παθεῖν, Xenoph. πολλὰ γὰρ φιλικὰ ἔπαθον ὑπ' ἐκείνου. Gall. *I'ay receu beaucoup d'amitié de luy.*

εὖ πάσχειν πρός τινος, Luc. idem quod ὑπό τινος εὐεργετεῖσθαι. μεγίστων εὐεργεσιῶν τυγχάνειν. Lucia. δεῖ γὰρ οὐκ ἀχαρίστους εἶναι τοὺς τῶν μεγίστων εὐεργεσιῶν τυχόντας, eos minimè ingratos eſſe decet, qui maximis beneficiis ornati ſunt.

ἐὰν καταλέγωμαι τὰς εἰς ἐμαυτὸν ἐκ σοῦ γενομένας εὐεργεσίας, Philo. Si recenſere velim tua erga me beneficia.

διὰ τὰ ὑπό σου ἐμοὶ προϋπηργμένα, ob ea beneficia, quæ à te mihi priùs acciderunt.

πολλαί σου πρός με ὑπάρχουσιν εὐεργεσίαι, Demoſt. multa ſunt tua erga me beneficia.

τίνες αὐτοὺς εὐεργεσίαι εἶχον ἐκ Κροίσου πρότερον γεγονυῖαι; Herod. quibus eos beneficiis Crœſus priùs affeciſſet;

ἀπολαύειν εὐεργεσίας, Chryſ. πολλῆς ἀπήλαυσαν παρὰ θεοῦ τῆς εὐεργεσίας, multis à Deo beneficiis affecti ſunt.

¶ *Beneuolentia.*

καί μοι μηδὲν ἀχθεσθῇς, εὐνοίᾳ γὰρ ἐρῶ τῇ σῇ. Plat. nec mihi, quæſo, ſuccenſeas: beneuolentia enim erga te ductus, id dicam. Gall. *d'amour que ie te porte.*

παρὰ πάντων ἀνυπόπτου τυχεῖν εὐνοίας, Demoſt. omnium beneuolentiam minimè fictam obtinere, Cic.

εὐνοϊκῶς ἔχειν τινὶ, vel, πρός τινα, Demoſth. οὐκ ἐφοβήθησαν εὐνοϊκῶς ἡμῖν ἔχοντες φαίνεσθαι, haudquaquam timuerunt, ne beneuolo erga nos animo eſſe viderentur. *Ils n'ont craint de faire paroiſtre la bonne affection qu'ils nous portoyent.*

εὔνοιαν ἔχειν, idem quod εὐνοϊκῶς ἔχειν. οὐκ ἠ-

γνόουν

γνόντ' ὅσην ἐκεῖνος εὔνοιαν πρὸς τὸν υἱὸν ἔχει, Lucia. nec enim fugiebat,qua erga filium beneuolentia eſſet.

τῶν φίλων οἱ μάλιστα εὐνοοῦντες, Luc. id eſt, εὐνοϊκῶς ἔχοντες, vel, διακείμενοι, ſic enim loquitur Diod. διέκειντο πρὸς αὐτὸν εὐνοϊκῶς καθ' ὑπερβολήν, incredibili quadam erga eum erant beneuolentia. Et rurſus, καλῶς διακείμενος ταῖς εὐνοίαις πρὸς αὐτόν, id eſt, animo erga eum propenſo & beneuolo.

εὐνοίας μετέχειν, Herodo. πάσης εὐνοίας μετέχειν πρὸς τῶν ὑπηκόων, in omni beneuolentia eſſe apud ſubditos, ſummo apud eos amore flagrare.

πατρῴαν σοὶ εὔνοιαν παρεχόμενος, Bud. paternã tibi beneuolentiam exhibens, filij loco te amans.

πίστευε τοῖς ἐμοῖς λόγοις ἐκ φιλαδέλφου καρδίας προφερομένοις, Baſil. ſermonibus meis fidem adhibe, ex amico ac beneuolo pectore manantibus.

τοῖς εὐεργέταις πᾶσαν τὴν εὔνοιαν ἀντιπληροῦμεν, idem, eos,à quibus beneficium accepimus, omni beneuolentia complectimur, iis omnem beneuolentiam rependimus. πρὸς πάντας ἀνυπέρβλητον ἐφύλαξεν εὔνοιαν μέχρι τελευτῆς, Suid. ſummam erga omnes beneuolentiam vſque ad mortem conſeruauit.

εὑρίσκω ἐμοί τε καὶ τοῖς ἐμοῖς πρήγμασι οὐδένα εἶναι εὐνοέστερον, Herod. neminem erga me ac res meas maiore beneuolentia comperio.

Θετταλοὺς πρώτους Ἑλλήνων εἰς εὔνοιαν ἑαυτοῦ προσέλαβε, Gemiſt. beneuolos ſibi reddidit.

ὅσην εὔνοιαν ἐπιδείκνυνται πρὸς αὐτούς, Baſil. quantę beneuolentiæ ſpecimen erga eos edũt.

σπουδάζων τοῖς σοῖς πράγμασι, Bud. id eſt, εὔνους, vel, εὐνοῶν.

οὐδὲ ἀπέστω τῆς εἰς ὑμᾶς εὐνοίας, Demoſt. nec beneuolo in vos animo eſſe deſtiti. τὰ πρὸς ἡμᾶς ἔχειν ἐν εὐνοίᾳ, idem. id eſt, εὐνοϊκῶς ἡμῖν ἔχειν.

μικρῷ τῷ δελέατι τούτῳ ἀνασπᾶν τὴν παρ' ἡμῶν εὔνοιαν, Luc. exigua hac velut eſca beneuolentiam noſtram attrahere.

ταύτην εὔνοιαν αὐτοῖς ἡ σὴ φύσις παρέχει, Demoſt. tantam erga te beneuolentiam præclara illa animi tui indoles ingenerauit, vel, vſqueadeo præclara illa tua indole beneuolentiam eorum tibi conciliaſti.

εὐνουστέρους ἀπεργάζεσθαι, Luc. propenſiores reddere.

κἀκ τῆς ὄψεως ἔτι μᾶλλον σπᾶν, Phil. atque ex conſpectu plus adhuc beneuolentiæ trahere, id eſt, maiore beneuolentia affici.

διὰ τῶν μεγίστων δωρεῶν εἰς τὴν μεγίστην εὔνοιαν τὰ πλήθη προάγεσθαι. Diod. ingentibus donis ad beneuolentiam ſuam vulgus allicere. Qua etiã in ſignificatione vtitur verbo παρασπάσασθαι. οἰκείοις λόγοις παρεσπάσατο πρὸς εὔνοιαν τὰ πλήθη.

εἰς εὔνοιαν οἰκειώσατο, Herod. beneuolentia deuinxit, ad beneuolentiam ſuam pertraxit.

οἰκειοῦσθαι etiam ſimpliciter, idem ſignificat quod εἰς εὔνοιαν οἰκειοῦσθαι, quemadmodum, προσάγεσθαι, idem quod εἰς εὔνοιαν προσάγεσθαι, vel, προσάγεσθαι. Iſoc. τῷ ποιεῖν ἡμᾶς εὖ προσάγεσθαι, beneficiis nos demereri. Et rurſus apud Diod. τοὺς στρατιώτας διὰ τῆς εὐεργεσίας εἰς μεγάλην εὔνοιαν προσαγόμενος.

πολλὴν εὔνοιαν ἐν τοῖς ἡγεμόσι πρὸς ἑαυτὸν κατεσκεύασε, Diodo. magnam ducum beneuolentiam ſibi peperit, vel, magnam erga ſe bene-

uolen

uolentiam in ducum animis excitauit.

κτήσασθαι τὴν εὔνοιαν αὐτῶν, Herod. eos demereri, eorum beneuolentiam colligere.

εἰς εὔνοιαν καὶ φιλίαν προκαλεῖσθαι, idem. id eſt, προκαλεῖν, ad beneuolentiam & amicitiam inuitare.

εὔνοιαν ἑαυτῷ παρὰ τῶν στρατιωτῶν μνώμενος, Herod. id eſt, θηρώμενος, militum beneuolentiam aucupans. Atque in eadem ſignificatione Baſilius eleganter vſurpauit verbum πραγματεύεσθαι. σὺ δὲ θνητοῦ ἀνδρὸς φιλίαν πραγματευόμενος, δι' εὐεργεσίας αὐτὸν προσάγῃ, at tu mortalis hominis beneuolentiam captās, beneficiis ipſum demereri ſtudes. Gallicè, *practiquant l'amitié.*

εὔνοιαν περιποιεῖσθαι, id eſt, κτᾶσθαι παρὰ τῶν ὑποτεταγμένων εὔνοιαν περιποιεῖσθαι, acquirere, parare.

πάντας ὑμᾶς εὔνους ἑαυτῷ παρεσκευάσατο, Syneſ. παρέχετο, idem.

ὥστε παντάπασιν ἀνεκτήσατο τὸν Ἀστυάγην, Xenoph. ita Aſtyagis animum ſibi deuinxit, Aſtyagis beneuolentiam collegit.

Qui totus ex alicuius amore pendet, is ἐκείνου τῆς φιλίας ἐξάπτεσθαι dicitur, ἐξέχεσθαι, ἐξαρτᾶσθαι, ἐκκρέμασθαι, Bud.

πάντας οἰκείως διατίθησι πρὸς ἡμᾶς, Chryſ. omnium beneuolentiam nobis conciliat. ἡδέως ἔχειν πρὸς τὸν διδάσκαλον, idem. iucundè affici, οἰκείως ἔχειν.

¶ *Bibere.*

ὅσαπερ ἂν πίνωσι, τοσούτῳ μᾶλλον ὀρέγονται τοῦ πίνειν, Luc. quo plus bibunt, plus bibere appetūt.

ναματιαίῳ ποτῷ χρῆσθαι, Philo. aqua ſitim ſedare.

τὸ δίψος ἀκέσασθαι, idem. ſiti mederi. ἀκέσασθαι δίψαν ὕδατι, idem. ſitim aqua reſtinguere.

ἔκδιψοι γενόμενοι λάβρως ἔπινον, Diodor. ſiti confecti, auidiſſimè bibebant.

πιεῖν ἀπὸ καταῤῥέοντος ποταμοῦ, Xenoph. è profluente bibere.

ψυχροποσίας ἀκαίρως ἐπιθυμεῖν, Chryſ. de ægroto loquens, qui intempeſtiuam frigidæ potionem ardenter appetit.

διηνεκῶς ἐν τῷ διψῆν εἶναι, idem. perpetua ſiti excruciari.

¶ *Breui.*

ὡς ἂν βραχυτάτοις δύνωμαι διηγήσομαι, Demoſt. quàm breuiſſimè potero exponam. *ὡς βραχεῖ λόγῳ περιλαβεῖν*, Luc. vt breui complectar.

ποιήσομαι δὲ αὐτὴν (τὴν παραίνεσιν) ὡς οἷόν τε βραχυτάτην, Greg. faciam autem quàm potero breuiſſimam.

ὡς δὲ συντόμως δηλώσω, vel, *εἰπεῖν*, idem. vt breue faciam, vel, ne multa. *τὸ συνελόντι φάναι*, vel, *φράσαι*, Demoſth. vel, *ἵνα πάντα συνελὼν εἴπω*, Baſil. vt rem in pauca contraham.

συνέστειλα τῆς ἐπιστολῆς τὸ μῆκος, Syneſ. epiſtolæ longitudinem contraxi.

ἀλλὰ βραχέων ἐπανέλθε αὐτά, Plat. breui euolue.

ὡς ἐν βραχεῖ διηγήσασθαι, Greg. vt breui commemorem.

Eleganter etiam vtuntur Græci verbo *συντέμνειν*, vt Plat. *σύντεμνέ μοι τὰς ἀποκρίσεις*. Gall. *tranche court ta reſponſe.* Aliquando tamen hoc verbum non tam ſignificat præciſè ac breuiter aliquid dicere, quàm proiſus præcidere, atque omittere. *πολλὰ ἔτι ἔχων εἰπεῖν ὧν ὑπεσχόμην, οὐδὲν ἐποίησας, ἀλλὰ τὸ πλῆθος αὐτῶν συντέμνω*, idem. ob eorum multitudinem omitto, vel, ad verbum, incido. Nam Cicero quoq; ipſe me-

dia

dia incidere dixit, pro eo quod Græci dicunt, τὰ ἐν μέσῳ σιωπήσειν.

ἐν βραχεῖ, καὶ συντόμως, καὶ ὡς ἐν κεφαλαίῳ, Chry. breuiter & compendiariè, & velut ſummatim.

εἰς βραχὺ συστέλλειν τὰ διὰ μακρῶν λεγόμενα, vel, συντόμως εἰπεῖν, Chryſ. in pauca conferre & contrahere, quæ pluribus dicta ſunt.

C

¶ Caduca bona.

Ὀλιγοχρόνιον, καὶ ἐφήμερον, καὶ ὠκύμορον ἀγαθὸν, Philo. fluxum ac fragile bonum, breuiq; periturum.

τὸ μὲν ἀΐδιον καὶ ἀθάνατον, τὸ δὲ θνητὸν, καὶ πρὸς ὀλίγον ἐστὶν ἡμέτερον, Theoph. illud immortale atque æternum, hoc mortale atque ad breue tempus eſt noſtrum. μηδὲν ἔχων ἑστηκὸς καὶ ἀκίνητον, Procop. nihil certum ac ſtabile habens. ὀνείρου σαθροτέραν ἔχοντες δόξαν, καὶ ματαιοτέραν φασμάτων νυκτερινῶν. Baſil. gloriam habentes ſomnio imbecilliorem, nocturnisq; ſpectris vaniorē.

σκιᾶς ἀμυδρότερα, καὶ ὀνείρων ἀπατηλότερα, idē. vmbra obſcuriora, atque incertiora, inſomniisq; fallaciora.

ποταμοῦ δίκην παραῤῥεῖ, Chryſoſt. amnis inſtar fluunt.

¶ Cædes.

ὑφ' ἑτέρων ἐτελεύτησαν, Plat. ab aliis occiſi ſunt, aliorum manu interierunt. ὑφ' ἑτέρων ἔθανον, idem enim alio loco his verbis vtitur, νηποινὶ τεθνάτω ὑπὸ τοῦ ὑβρισθέντος, impunè ab eo, quem iniuria affecit, interficiatur.

ἐκποδὼν ποιεῖν, Iſoc. εἰ ἐκεῖνον ἐκποδὼν ποιή-

τεῖς, ſi eum de medio tolleret. ἑαυτὸν διεργάσασθαι, Luc. ſibi ipſi manus afferre. κατεργάζεσθαι, Chryſ. ταχέως αὐτὸν οἱ λῃσαὶ κατεργάζονται.

τὸ ζῆν ἑκουσίως ἀποβαλεῖν, Philo. voluntariam mortem obire.

οὐ λῃστὴς ὑμᾶς διέφθειρεν, οὐ πόλεμος παρανάλωσε, Greg. non latro vos iugulauit, non bellum abſumpſit.

ἑκουσίως ἐκ τοῦ ζῆν μεθιστάναι, Diod. vltrò è vita migrare, mortem ſibi conſciſcere.

αὑτὸν ἐκ τοῦ ζῆν μεθιστάναι, idem. ἐξαγαγεῖν, Suid.

τοῦ βίου προαπηλλάξαντο ξίφεσιν, ἢ φαρμάκοις, ἢ ἀγχόναις, Philo. partim gladiis, partim veneno, partim laqueo vitam finierunt.

ἑαυτὸν διαχειρίσασθαι, Æſch. ſeipſum obtruncare. αὐτοχειρίᾳ διαχειρίσασθαι τὸν ἄνθρωπον, manu propria conficere, confodere.

διαχειρίζεσθαι, etiam interdum idem quod διαχειρίσασθαι, vt apud Herod.& Chryſoſt. φόνον ἐργάσασθαι τοῦ τυράννου, Luc.id eſt, φονεύειν.

σφαγῆναι ὑπὸ τούτου, iugulari.

διὰ τυραννίδα τὸν βίον ἐπιβουλευθέντες ἀφῃρέθησαν, Plat. ob tyrannidem ex inſidiis vitam amiſerunt.

ἐξ ἐνέδρας ἀνελεῖν αὐτὸν ἐπεχείρησαν, Baſil. ex inſidiis ei necem afferre conati ſunt. ἀπαλλάττεσθαι Ανδοκίδου, Lyſ. defungi Andocide, Gall. *ſe defendre & deſpeſcher d'Andocides.*

τὸν διὰ ξίφους ὄλεθρον ὑποστῆναι, Memnon. gladio interire.

Verbo κατακαίνειν vtitur aliquoties Xenophon: poëticũ tamen magis eſt, quàm forenſe.

παίσας εἰς τὰ στέρνα τὸν μόνον μοι παῖδα ἀφείλετο τὴν ψυχὴν, idem. adacto in pectus pugione filium,

lium, quem vnicum habebam, vitâ orbauit.

ἐξ ἐπιβουλῆς αὐτὸν ἀπέκτεινε, vel, ἀπεσκεύασε. Herod. interemit, è medio ſuſtulit.

προσφέρειν τὰς χεῖρας ἀνδρὶ φίλῳ, Diodor. homini amico manus afferre. ἐξαίφνης καὶ ἀπροβουλεύτως ἀποκτεῖναι, Plat. ſubitò atque improuiſò hominem necare. Cædes non antè cogitata ac deſtinata, ſed repentino animi impetu perpetrata, ὁ ἐκ τοῦ παραχρῆμα φόνος dicitur. ὁ δὲ ἀταμιεύτως τῆς ὀργῆς, καὶ ἐκ τοῦ παραχρῆμα εὐθὺς χρώμενος ἀπροβουλεύτως. Plato, de eo loquens, qui irâ haudquaquam diu in pectore conditâ, ſed repentino impetu, nec re antè animo deliberatâ, cædem admittit. Et Philo, μὴ προβουλευσάμενοι, μηδ' ἐκ πολλοῦ παρ' αὐτοῖς λελογισμένοι τὸ ἄγος, ἐκ συμβάντος διακινηθέντες, καὶ θυμῷ δυνατωτέρῳ χρησάμενοι τοῦ λογισμοῦ τὸν φόνον ἔδρασαν, non diu antè ſcelus meditati, ſed repẽtino impetu concitati, nimirum iracundiâ mentem ac rationem ſuperante, cædem admiſerunt.

Contrà, προνενοημένοι apud Lyſ. dicuntur, qui ſcelus aliquod antè meditatum perpetrârunt, οὐ τοῦτ' ἐστὶ προνοίας, idem. Gall. *Ce n'eſt choſe pourpenſee.* ἐκ προνοίας καὶ ἐκ παρασκευῆς ἀναιρεῖν, Andoc. Gall. *De guet à pens.*

κἂν μέλλῃ κατὰ σοῦ τὸ ξίφος ὠθεῖν, καὶ τὴν δεξιὰν βαπτίζειν εἰς αὐτὸν τὸν λαιμὸν, Chryſoſt. etiam ſi gladium in te impellere paret, dextramq; in guttur ipſum immergere. θανατοῦν, Baſ. πεντακοσίους ἄνδρας ἐθανάτωσε, necauit.

¶ *Cædes bellica.*

πᾶσαν τὴν χώραν καταστορέσουσι νεκρῶν, Philo. totam regionem cadaueribus ſternent. καταστορέσαι etiam vnico verbo, pro interficere, dicit Herodot. φόνον πολλὸν ἐργάσασθαι τῶν ἐναντίων,

Suid. ingentem hoſtium ſtragem edere. ποιεῖν, Diod.

ἐπὶ παρατάξεως πίπτειν, Baſil. in acie cadere.
οἱ πεσόντες, occiſi.

πάντα τὸν ἐμπίπτοντα ἐφόνευον, Herod. obuium quemque trucidabant.

ἐνταῦθα ἄνδρες ἀγαθοὶ γενόμενοι κατεκόπησαν, καὶ ἀπέθανον, Xenoph. hic fortiter pugnantes occubuerunt. Gall. *Furent taillés en pieces.*

ἐν μέσοις τοῖς πολεμίοις ἀπέθανον, Iſocr. inter confertiſſimos hoſtium globos pugnantes interfecti ſunt.

¶ *Calamitas.*

χρῆσθαι συμφοραῖς, Plat. calamitatibus affici.
ὅταν τις αὐτὸν ξυμφορὰ καταλάβῃ, idem. cùm eum aliqua calamitas apprehenderit.

ἐν συμφοραῖς, καὶ πένθεσι, καὶ θρήνοις ἔχεσθαι, idem. in calamitatibus ac mœroribus verſari. συμφορῇ ἔχεσθαι, Herod. idem.

εἴς τινα ξυμφορὰν πίπτειν, idem. in calamitatem aliquam prolabi.

ἐν τοιαύτῃ ξυμφορᾷ καθεστηκώς, Demoſth. in tali calamitate poſitus.

πολλὰ καὶ δεινὰ ἀτυχήματα συνέβη αὐτοῖς, idem. multa & grauia infortunia ipſis acciderunt. πολλὰ δεινὰ πάσχειν, Chryſoſt. multis incommodis affici. ταῖς ἐσχάταις συμφοραῖς περιπεσεῖν, Iſoc. in extremas calamitates incidere.

μεγίστην καρποῦσθαι συμφοράν, Phil. colligere, decerpere, capere. τὰς τῆς πόλεως καρποῦσθαι συμφοράς, Lyſ. ex vrbis calamitatibus ſua commoda comparare.

πολλαῖς πλήττεσθαι, καὶ χαλεπαῖς τοῦ καιροῦ προσβολαῖς, Greg. multis grauibusq; aduerſæ tempeſtatis vulneribus premi.

τὴν καταχῦσαν ἡμᾶς συμφορὰν διηγήσῃ αὐτός, Baſil. calamitatem, in quam lapſi ſumus, ipſe narrabis.

ὑπὸ μεγάλων συμφορῶν κατέχεσθαι, idem. magnis calamitatibus teneri, vexari. οἱ ταλαίπωροι Θηβαῖοι, Demoſth. miſeri, ærumnoſi, calamitoſi.

τοῦ βίου δυσκολίαι, Baſil. vitæ difficultates, aduerſitates.

πράττειν οὐ κατ' ἀξίαν, dicitur vir bonus, cùm in calamitate verſatur.

νιφάδας πειρασμῶν ὑπομένειν, tentationum agmen (ad verbum niues) ſuſtinere. Chryſoſt. περίστασις, apud Græcos Theologos ſæpe pro calamitate accipitur, Chryſ. τοῖς ἐν περιστάσεσιν οὖσι παρίστασθαι, iis, qui in calamitatibus verſantur, præſtò eſſe & opitulari.

μυρίοις δεινοῖς περιβάλλειν, idem. innumeris malis inuoluere.

κακοῖς περιπείρειν, idem. malis afficere, ac velut transfigere. πόσοις κακοῖς τοὺς ἑαυτοῦ περιπείρει, id eſt, περιβάλλει.

πολλῇ μάχεσθαι ταλαιπωρίᾳ, Chryſoſt. multis ærumnis conflictari.

¶ Calor, vel frigus.

τοιαῦτ' ἄττα προσφέρειν τοῖς σώμασιν, ὥστε θερμαίνειν ἐὰν βούλῃ, καὶ ψύχειν ἐὰν δόξῃ, Plato. hujuſmodi quædam corporibus adhibere, quibus, prout voluntas tulerit, vel incaleſcant, vel refrigerentur.

τὸ πνῖγος ἠπιώτερον γέγονεν, idem. æſtus remiſſior factus eſt, mitior.

ἐπειδὰν ἀποψύξῃ, idem. poſteaquam ſe calor fregerit, Cic. τοὺς ὀδόντας ὑπὸ τοῦ κρύους συγκροτῶν, Luc. præ frigore dentes quatiens. μὴ φέροντες τὸ πνῖγος τοῦ ἀέρος διὰ τὸ ὑπερβάλλον τοῦ ἡλίου πῦρ,

Herod.ob immodicum Solis ardorem,æſtum aëris ferre nequeuntes.

¶ *Calumnia.*

πονηρὰν ἐπισπάσασθαι διαβολὴν, Baſil.contra here. Sic Lucian. ἐπὶ τὴν ὁμοίαν διαβολὴν συγκατασπᾶσθαι, in eandem calumniam trahi.

ἀναπεπταμένοις ὠσὶ τ̃ πάσας μυρίας διαβολὰς ἐπαντλεῖν, Phil. patulis aui auribus ſexcentas calumnias infundere.

ταῖς διαβολαῖς περιπίπτειν μὴ δικαίαις, Diod. iniquis calumniis premi.

μὴ διαβολήν τινα μείζω ἐνέγκῃ τὸ ἀποτυχεῖν, Lucia.ne,ſi id quod cupio non aſſequar,majorem mihi calumniam afferat.

ὁποῖον ἡ παρὰ τ̃ μισούντων φήμη ταῖς ἀγνοούντων ἀκοαῖς παρέδωκεν, idem. quo rumore obtrectatores mei ignarorum hominum aures imbuerunt.

εἰς ὑπόκρισιν διαβάλλειν Παῦλον, Chryſoſt. hypocriſis Paulum inſimulare.

δεινήν τινα διαβολὴν καταχέειν αὐτοῦ. Euſeb.grauem quandam calumniam in eum ſtruere,horrenda quadam calumnia eum aſpergere.

¶ *Calumniam diluere.*

ἐπιχειρητέον ὑμῶν ἐξελέσθαι τὴν διαβολὴν, Plat. conandum eſt iniuſtam mihi calumniam ex animis veſtris euellere.

μεγάλην διαβολὴν ἀπολύσασθαι, diluere, idem.

τὰς τ̃ διαβαλλόντων βλασφημίας ἔργῳ ἀπολύσασθαι, Demoſth. obtrectatorum maledicta re ipſa refutare.

διαλύσασθαι τὰς διαβολὰς, Iſocr. idem quod ἀπολύσασθαι.

οὐχ ὅπως τ̃ δια λῆς σεαυτὸν ἀπήλλαξας, Iſocr. non modò te calumnia liberaſti, non modò calum

calumniam à te depuliſti.

τὰς διαβολὰς ἀποτρίβεσθαι, Diodor. λόγοις φιλανθρώποις ἐπειρᾶτο τὰς καθ' ἑαυτῦ διαβολὰς ἀποτρίβεσθαι, calumnias, quibus flagrabat, leni oratione abſtergere conabatur.

¶ *Canere.*

ποιητὴς αἰχρῶν ἀσμάτων, Demoſth. obſcœnarum cantionum conditor.

ᾄδειν πάνυ λιγυρῶς, Lucia. perquam ſuauiter cantillare.

ὄρνεα ᾄδοντα ἐπὶ τῶν κλάδων, idem. aues ſuper arborum ramis garrientes.

μυσικῇ ἐπὶ τῷ δείπνῳ χολάζειν, idem. inter cœnandum muſica animum oblectare. ἀηδόνες καὶ χελιδόνες εὔηχα κελαδῦσιν, idem. dulces cantus edunt.

λιγυρὸν ὑπηχῦσι τέττιγες, idem. amœnum quid dam modulantur.

ὅταν τὸ ἔαρ τὰς ἀηδόνας πρὸς ᾠδὰς ἀναςήσῃ, Baſil. cùm verna tempeſtas luſcinias ad cantum excitârit.

διακεκλασμένα μέλη, Chryſoſt. cantiones laſciuæ.

ἀκοὴ καταυλιζομένη, aures tibia delinitę. Chryſoſt.

¶ *Canere fidibus.*

κρέκειν τὴν λύραν, Luc. κρέκοντός μου τὴν λύραν, ἐκοιμήθη ὑπὸ τῦ μέλυς, ſimulatque citharæ fides pulſare cœpi, præ cantus ſuauitate obdormiuit. ἥδιστον καὶ παναρμόνιον ἀποτελεῖται μέλος, Phil. perquàm ſuauem ac concinnum cantum efficit.

καταγνύειν τὴν λύραν, ἢ διατέμνειν καὶ διαῤῥηγνύειν τὰς χορδὰς, Plat. citharam perfringere, vel fides incidere ac rumpere.

Carcer.

¶ *Carcer.*

ἐν δεσμῷ δημοσίῳ δεθῆναι, Plato. publico carcere includi.

εἰς δεσμωτήριον ἕλκεσθαι. Demoſth. in carcerem trahi, in vincula duci.

δὶς εἰς τὸ δεσμωτήριον καταθέσθαι, idem. vel, vt Diod. παραδοθῆναι, bis in carcerem coniectum eſſe.

εἰς τὸ δεσμωτήριον καταβαλεῖν, vel, ἐμβαλεῖν, Lucia. in vincula conijcere, vinculis mandare.

ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ βραχύν τινα κατακλείεσθαι χρόνον, Baſil. ad breue aliquod tempus carcere incluſum teneri.

συλληφθεὶς ἐπὶ τούτῳ ἐνέπεσεν εἰς τὸ δεσμωτήριον, Lucian. ob hoc facinus arreptus, in carcerem coniectus eſt.

ἐν δεσμωτηρίῳ καθείργεσθαι, Philo. idem quod κατακλείεσθαι.

ἀπάγειν εἰς τὸ δεσμωτήριον. Demoſthe. ducere in carcerem.

φυλακὴ ſæpè pro carcere accipitur. τριετῆ χρόνον ἐν φυλακῇ τηρεῖσθαι, Diod. id eſt, ἐν δεσμωτηρίῳ κατακλείεσθαι.

εἰς φυλακὴν ἀπέθετο, idem. id eſt, ἀπέκλεισε, καθεῖρξεν.

ἐν φυλακῇ ἔχειν, Syneſ. vinctum tenere.

τοὺς ἐν φυλακῇ ἐπισκέπτεσθαι, Greg.

εἱρκτὴ, etiam vel εἱργμὸς, & interdum φρουρὰ carcerem ſignificant, εἰς εἱρκτὴν ἐμβάλλειν, Luc. ἐν ταῖς ἀφύκτοις εἱρκταῖς τοῦ ᾅδου κατέχεσθαι, Baſil. ineuitabili orci carcere cõſtrictum teneri. τῷ εἱργμῷ κατακλείεσθαι, id eſt, δεσμωτηρίῳ. vnde οἱ καθειρχθέντες, qui in carcere tenentur. Sic ἔχειν ἐν φρουρᾷ, Lucian. id eſt, ἐν φυλακῇ. δι' ἐμὲ γὰρ αὐτὸν καθείρξας ἔχει εἰς ἀνεπιχείρητον φρούριον, Syneſ.

id

id eſt, κατέκλεισεν. vnde etiam ἔμφρουροι dicuntur qui in vinculis tenentur.

δεῖν, idem quod εἰς δεσμωτήριον ἐμβάλλειν. δεδέσθω μέχρις ἂν ἐκτίσῃ, Demoſt. in vinculis tantiſper ſit, donec ſoluerit.

Carceris cuſtos, δεσμοφύλαξ dicitur, vel, vt apud Platonem in Crit. δεσμωτηρίου φύλαξ.

¶ *Carcere liberari, vel elabi.*

τὸ δεσμωτήριον διορύξας ἀπέδρα, Demoſth. fracto carcere effugit.

ἀποδρὰς ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου, idem. fuga exceſſit è carcere.

τὰ δεσμὰ ἀπορρήξαντες, idem. ruptis vinculis.

τῶν δεσμῶν οἷς ἐπεσφίγγοντο διαφθαρμένων, Phil. ſolutis vinculis quibus aſtringebantur. δεσμὸν ἐκλύειν ἐπιχειροῦσιν, idem. ſoluere, frangere.

δεσμωτήρια βίᾳ ῥηγνύντες τοὺς καθειρχθέντας δεσμῶν ἐλευθέρους ἀφιέντες, Her. perruptis vi carceribus vinctos liberos dimittentes. ad verbum, vinculis ſoluentes.

ἀφεῖναι, etiam abſolutè, idem eſt, quod δεσμῶν ἀφεῖναι. ἀφῆκε τοὺς ἐν ταῖς φυλακαῖς εἰσκεκλεισμένους, Suid. vinctos omnes liberauit, abire ſiuit.

ἀνεῖναι δεσμῶν, Eurip. idem quod ἀφεῖναι.

¶ *Carere.*

ἀπορεῖν. χρημάτων παντελῶς ἀπορεῖν, Baſil. ἀπορῶν ὅ,τι ἐγκαλοῖς ἐμοὶ ἀληθὲς ἀδίκημα, Plat. in Apolog. crimen nullum habens, quod in me verè conferre queas.

οὐκ εὐπορεῖν, idem quod ἀπορεῖν. οὐκ εὐπορεῖν ἀργυρίου, Demoſth. μηδενὸς εὐποροῦμεν ἔς γε τὸ παρὸν, Luc. nũc quidem omnibus rebus caremus.

σπάνει χρυσίου ἀπόλλυσθαι, Plat. auri penuria perire. σπανίζειν χρημάτων, pecuniarum inopia labor

borare.

ἐμοὶ μὲν οὐκ ἔτυχε παρὸν ἀργύριον, Demoſt. mihi quidem minimè in promptu erat pecunia. ἀργύριον μὲν ἐμοὶ οὐ πάρεστιν, idem. pecunia mihi non ſuppetit. ἔρημον εἶναι θεραπεύοντος τὸ νόσημα, idem. non habere qui morbum curet. medico deſtitui, ἐν ἐρημίᾳ εἶναι τοῦ ἰατροῦ.

μηδ' ἡμεῖς οὕτω πένητες εὐλόγου ἀπολογίας, Lucia. probabili defenſione non ita deficimur.

ἀμηχανεῖν, idem quod ἀπορεῖν. ἀμηχανήσεις χρήματος οὐδενὸς, Herod. nulla re egebis. ᾧ δὲ μηδὲν ἄπεστι τῶν ἱκανῶν, Plat. cui ad mediocrem vitam nihil deeſt. verbum ἔχειν eleganter ad huiuſmodi res adhiberi ſolet, vt ἐνδεῶς ἔχειν χρημάτων, vel, ἀπόρως ἔχειν χρημάτων, pro δεῖσθαι, vel ἀπορεῖν. Atque item verbum καθίστασθαι, vt, ἐν ἐνδείᾳ καθίστασθαι τῆς ἀρετῆς ταύτης apud Chryſoſt. ἐν σπανίᾳ σιτίων καθίστασθαι.

¶ *Cauſa.*

τί ποτ' ἐστὶν ὁ παθὼν, &c. Demoſt. quid eum mo uit, vt, &c. οὐκ οἶδα ὅ,τι παθὼν παρέλιπε, Luc. neſcio quo pacto prętermiſit, vel, haud ſcio, quid illi acciderit, vt præteriret.

καὶ τούτων οὐδὲν ἕνεκα τοῦ λυσιτελοῦντος εἰς χρήματα πεποίηκεν, ἀλλὰ φιλανθρωπίᾳ καὶ τρόπου ἐπιεικείᾳ, Demoſth. ac nihil horum priuati commodi cauſa fecit, ſed benignitate ductus, morumq́; probitate. ἕνεκα τοῦ σαφεστέρας γίνεσθαι τὰς πράξεις, Diod. δυοῖν ἕνεκα, ἑνὸς μὲν, ἑτέρου δὲ. Sic Græci loqui ſolent, cùm duplex cauſſa affertur.

πρὸς δόξαν ὁρῶν τοῦτο πεποίηκε, Chryſoſt. 3. de ſacerd. id eſt, δόξης ἕνεκα. ἓν ὁρῶν θέμενος παντὶ τρόπῳ με ἀνελεῖν, Demoſth. aduerſ. Midian. vnum hoc ſibi proponens, vel, hoc vnum ſpectans, vt me morte afficeret.

Διὰ

διὰ τὸ πόλεμον εἶναι, Demoſth. quia bellum erat.

ἐκείνου ἕνεκα, ὅπως, &c. Luc. ob id nimirum, vt, &c. τίνος αἰτίας ἕνεκα; Philo.

τί εἶναι ἀγανακτεῖς κατ᾽ αὐτῶν; Lucian. quid cauſæ eſt, quòd ipſis ſuccenſes? ὑπὸ φθόνου τοῦτο ποιεῖν δοκεῖτε, idem. inuidia ad hoc faciendum impelli videmini.

ἠπίστατο γὰρ ἤδη ἐφ᾽ ὅ,τι ἄγοιτο, idem. nec enim ignarus erat, quam ob cauſam duceretur.

οὐκ ἔχω εἰπεῖν τίνος ἕνεκα προτιμηθείη ἄν, idem. cauſam nullam afferre queo, cur præferri debeat.

οὐδέν ἐστιν ἐφ᾽ ὅτῳ οἰμώξαιμι, idem. nihil eſt, cur meritò eiulare debeam. vel, cur meritò mihi ſit flendum. ἐπὶ τίνι συνειλεγμένον στράτευμα, Xenoph. τὰς αἰτίας ἐφ᾽ αἷς κολάζονται, Luc. vel, ἐφ᾽ αἷς ἔμελλον ἀποθνήσκειν, Æſch.

πρὸς δὴ τί τοῦτ᾽ ἔφην; idem. quò ſpectat hæc oratio?

δεῦρο ἐληλύθει ἐπ᾽ αἰτίᾳ τοιαύτῃ, idem. ob hanc cauſam huc venerat, eam huc veniendi cauſam habuerat.

ἐκ νόσου μακρᾶς τοῦτο ἐπεπόνθει, Luc. ex diuturno morbo hoc ei acciderat. ἢ τί ποτε ἄλλο διανοηθέντα τὸν Ἡσίοδον ὑπολαμβάνομεν ταυτὶ ποιῆσαι τὰ ἔπη, ἢ οὐχὶ προτρέποντα τοὺς νέους ἐπ᾽ ἀρετήν, Baſil. aut quid aliud tandem Heſiodo cauſæ fuiſſe cenſemus, cur hos verſus conſcriberet, quàm vt adoleſcentes ad virtutis ſtudium hortaretur? Huic non multum abſimile eſt illud Luciani, τοῦτο τὸ ὄνειρον διηγησάμην ἐκείνου ἕνεκα, ὅπως οἱ νέοι πρὸς τὰ βέλτιστα τρέπωνται.

ἐρομένου τίνα χρείαν ἔχουσα πάρεστι; Demoſthe. διὰ τίνα αἰτίαν; pour quel affaire eſt elle venue?

τί δή

τί δή μοι τοῦτο εἴρηται, τὰ νῦν ἐγώ σοι φράσω, Plato in Phileb. cur hoc dixerim, iam nunc tibi exponam.

τί τοίνυν τηλικοῦτον ἔχων ἐγκαλεῖν τοιοῦτο με διατίθης; Lucia. ecquod tantum crimen mihi obijcere potes, quòd tam acerbè me mulctas?

γνοὺς καθ᾽ ἣν τινα αἰτίαν ἥκει, Xenoph.

ἧς χάριν αἰτίας; Philo.id eſt, *τίνος ἕνεκα*;

¶ *Cauſam afferre, id eſt, in cauſa eſſe cur aliquid fiat.*

πάντων τῶν τότε γενομένων αἴτιος, Plato. omniũ, quæ tunc acciderunt, cauſa. *αἴτιος κατέστη*, Demoſth. *διὰ τῶν ἰδίων κινδύνων κοινῆς σωτηρίας πᾶσι τοῖς Ἕλλησιν αἴτιοι κατέστησαν*, priuatis ſuis periculis,vel,vitæ ſuæ periculo, communi Græcorum omnium ſaluti conſuluerunt,&c. Luc. *μυρίων κακῶν μοι αἴτιος οὗτος κατέστη*, ſexcentorũ malorum mihi auctor fuit. Superlatiuo etiam vtitur Demoſth. *αἰτιώτατος τοῦ μὴ νικῆσαι κατέστη*, ipſiſſima cauſa extitit, cur minimè vicerimus. *αἴτιον* etiam in neutro genere Græci vſurpant. *ταῦτα οὖν ἐστὶ τοῦ ἀποθανεῖν μοι αἴτιον γεγένηται*, hæc igitur mihi mortis cauſam attulerunt. Et Baſ. *τῆς καθ᾽ ἡμῶν δυσμενείας τὸ αἴτιον λέγουσιν*, hanc ſui aduerſum nos odij cauſam afferunt. *παραίτιος*, idem quod *αἴτιος*, Baſil. *μὴ αὐτοὶ παραίτιοι θανάτου γενώμεθα*, ne ipſi mortem accerſamus.

Plerique apud Græcos modi ſunt, quibus eandem rem ſignificent, quorum aliquot ſubiiciemus.

τοιαύτην σοι τὴν εὐδαιμονίαν προξενοῦμεν, Lucia. conciliamus, comparamus. Et in malam partem apud Xenop. *ἴστέ με οὐδένα πω κίνδυνον προξενήσαντα ὑμῖν ἑκούσιον*, ſcitis me nullius, niſi neceſſarij, periculi auctorem vnquam vobis extitiſſe.

titiſſe. πρόξενος idem quod αἴτιος, tam in bonam, quàm in malam partem. πρόξενος σωτηρίας, vel ἀπωλείας.

ὅπερ οὐ μικρὸν αὐτῷ ἀξίωμα περιεποίησε πρὸς τὸν ἑξῆς βίον, Luc. quod quidem ei non parum in reliquam omnem vitam auctoritatis attulit.

μεγάλα καὶ παντοδαπὰ τίκτειν νοσήματα φιλεῖ, Philo. graues omnis generis morbos parere conſueuit.

τοσαύτην φορὰν κακῶν ἐνήνοχεν ὁ γάμος, idem. tantam malorum ſegetem matrimonium illud attulit, tantum prouentum.

γαστρὸς ἐπιθυμία νόσους κατασκευάζει πολλάκις ἀνιάτους, ventris libido ſæpe incurabiles morbos efficit.

εἰς τὰς ἐσχάτας ἀτυχίας τὴν πόλιν ἐμβάλλειν, Dinarch. in extremas calamitates Rempublicam coniicere.

ὅσας συμφορὰς παρασκευάζει τὸ ἐθέλειν ἀκροᾶσθαι αὐτῶν, Demoſth. quantas calamitates afferat eos audire velle.

ὁ τούτῳ πρὸς τὴν ἀπώλειαν καθηγησάμενος, Baſil. qui ei ad exitium præiuit, qui eum in exitium pertraxit.

ὅσην ἡμῖν ἀπὼν παρέσχες τὴν φροντίδα, Suid. quanta abſens cura nos affeciſti. εἰ ἐθελήσειας τὰ κινήσαντά σε πρὸς τὴν καθ' ἡμῶν λύπην ἐξαγγέλλειν, Baſil. ſi tuæ aduerſus nos offenſionis cauſas patefacere velles, ſi quid animum tuum offenderit, vel exulcerârit, aperire velis.

ὃ μᾶλλον στάσεις ἐγείρει, Dionyſ. ſeditiones excitat.

πολλοῖς ὁ κόρος ἤγαγε θάνατον, Baſil. multis ingluuies exitio fuit, mortem accerſiuit. ᾧ τὸ εἶναι παρέσχημαι, Luc. cui vitam dedi.

ἀρχῆ

ἀρχιτέκτων τῆς ὅλης ἐπιβουλῆς, Demoſth. inſidiarum architectus.

πολλῶν ἀγαθῶν ἡγεμόνες, Suid. auctores, αἴτιοι.

τοὺς Φωκέας ἐποίησεν ἀπολέσθαι, Demoſth. Phocenſes perdidit, Phocenſibus peſtem atque interitum comparauit.

ἡ γὰρ ἐξ ἀρχῆς ἔχθρα, καὶ τὰ προσκρούσματα ἐκεῖθεν συνέβη, Demoſth. veteres inimicitiæ atque offenſiones ex eo fonte fluxerunt.

ἔχθρα πρὸς Ἀργείους ἀπὸ τοῦ δὲ ἤρξατο αὐτοῖς πρῶτον γενέσθαι, Thucyd. inimicitiæ, quas cum Argiuis geſſerunt, ab eo primùm manarunt.

ἐρυθριᾶν αὐτὸν ἐποίησας, Luc. rubore eum affeciſti. Gall. *Tu le fis rougir.* ἅπαντα ποιεῖ με ὀδύρεσθαι, Diod.

εἰ πολλοὶ περιετράπησαν ὑπὸ τῶν δεινῶν, οὐ παρὰ τὴν τῶν πειρασμῶν φύσιν, Chryſoſt. quòd ſi multi calamitatibus euerſi ſunt, non id eis ex tentationum natura accidit, id eſt, non hoc calamitatibus eſt aſſignandum, ſed eorum ignauiæ.

θλιβώμεθα θλῖψιν ἀφ' ἧς ἄνεσις βλαστάνει, idem. eiuſmodi afflictionem ſubeamus, ex qua quies & relaxatio oritur.

¶ *Cauſam alicuius rei in aliquem conferre.*

τὸ γὰρ πολλὰ ἀπολωλέναι, τῆς ἡμετέρας ἀμελείας, ἄν τις θείη δικαίως, Demoſth. quòd multa amiſimus, vel, quòd multas clades acceperimus, id incuriæ noſtræ quiſpiam non iniuria adſcribere queat.

ἡμεῖς τούτων τῶν ἀγαθῶν τὴν αἰτίαν ἕξομεν, Iſocr. horum bonorum auctores cenſebimur.

τῆς εὐπαιδίας αἰτίαν εἰς τοὺς θεοὺς ἀναφέρειν, idem. præclaræ ſobolis cauſam ad Deos referre. εἰς κενοδοξίαν τοῦτο ἀναφέρειν, Luc. inani gloriæ hoc aſſignare.

ἁπάντων μοι τῶν γεγενημένων ᾐτιᾶτο, idem. omnia quę acciderāt, mihi imputabat. τούτων τὴν αἰτίαν μάλιστα δίκαιοι ἔχειν, Luc. digni, quibus hæc accepta ferantur. κἂν οἱ ἄλλοι εἰς ἀπαιδευσίαν τὸ πρᾶγμα παραφέρωσιν, idem. tametſi alij id imperitiæ tribuant.

τὴν αἰτίαν τοῦ μακροῦ γήρως τῷ ἀέρι προστιθέναι, idem. lōgæ ſenectutis cauſam aëri adſcribere.

θεὸν ἐπιγράφεται τῆς σωτηρίας αἴτιον, Philo. Deum ſalutis auctorem profitetur. τὰ κατορθωθέντα εἰς ἐκείνου σοφίαν τὴν ἀναφορὰν ἔχει, id eſt, ἀναφέρεται. ipſius ſapientiæ tribuuntur.

αὐτὸς δὲ ὧν ἐνεκαλεῖτο, τὰς αἰτίας τῇ Φουλβίᾳ προσετρίβετο, Plut. ipſe autem eorum criminum, quibus accuſabatur, culpam in Fuluiam conferebat.

εἰς ὑμᾶς ἀνάγω τῶν ἀγαθῶν τὴν αἰτίαν, Procop. hæc bona vobis accepta fero. ἀνατίθημι, idem quod προστίθημι, Baſil. πῶς οὐκ εἰκότως ταῖς ἐμαυτοῦ κακίαις ἀνατίθημι τὰ παρόντα προσλογίζομαι. an nōn peccatis meis præſentem rerum ſtatum iure adſcribo?

¶ Cedere alicui.

ἐκστήσομαι ὑμῖν τῆς ὁδοῦ, Luc. via vobis cedam. πρεσβείων ἐξίστασθαι τῷ μετ' αὐτὸν, Philo. minori natu primogeniorum iure cedere. φρονήματος οὐδενὶ τῶν Ῥωμαίων ἐξιστάμενος, Plut. animi magnitudine nulli Romanorum cedens. πάσης οὐσίας ἐξίστασθαι, idem. bonis omnibus cedere. τῶν ὄντων μηδενὶ ἀνθρώπων ἀφείμην βέλτιον ἐμοῦ βεβιωκέναι μέχρι τοῦδε, Xenoph. nemini mortalium concedam, quòd meliùs me ad hunc vſque diem vixerit.

τῶν πρωτείων τῶν κατὰ παιδείαν παραχωρεῖν, Bud. primam eruditionis laudem cedere.

εὔχειν

εἴκειν τῷ καιρῷ ὥσπερ νέφει τινὶ, tempori, velut nubi cuidam cedere.

εἴκουσι τῆς ὁδοῦ, καὶ ἐκτρέπονται, Herod. cedunt via, atque iter deflectunt.

ὑπεξίστασθαι τῆς ἀρχῆς, idem quod ἐξίστασθαι, Herod.

ἐξανίστασθαι τῶν βάθρων, Baſil. è ſubſelliis exurgere.

διδόναι τι καὶ χαρίζεσθαι συγγενείας ὀνόματι, Philo. cognationis nomini aliquid concedere. ὥστε τὰ πέλεκη παρὰ πάντων τῷ συγκεχωρηκότι. Ariſt. vſque adeò omnes ei concedunt, ac velut faſces ſubmittunt.

¶ *Cedere animis.*

τὰς χεῖρας ὑπ' ἀσθενείας, ὥσπερ ἀπειρηκότες ἀθληταὶ, καθῆκαν, Phil. manus præ imbecillitate, velut athletæ fracti ac debilitati, demittunt.

ταῖς περιστάσεσι ἐνδοῦναι, Baſil. rebus aduerſis cedere. ſic ἐνδοῦναι πρὸς τὰ ἐπίπονα, Baſil.

ἀπαυδᾶν καὶ ἀποκνεῖν ἐν ταῖς θλίψεσι, idem. in afflictionibus languere, animumq; deponere.

καταμαλακισθῆναι πρὸς τοὺς πόνους, idem. laboribus frangi. ταῖς ψυχαῖς μαλακιῶντας, Diodo. animis languere.

ἀνενδότως ἔχειν πρὸς τὰ παρὰ τῶν πειράζοντος ἐπιχειρήματα, idem. tentatoriis machinis minimè cedere.

μηδὲ ὅτι χαλεπὰ ταῦτα καὶ πόνου δεόμενα, διὰ τοῦτο ἀποκνητέον, idem. nec, quia ardua hæc & laborioſa ſunt, idcirco animis frangi ac fatiſcere debemus. κέκμηκε, καὶ ἀπείρηκε πρὸς τὰς συνεχεῖς προσβολάς, idem. animis concidit, atque elanguit. Et Philo, σφαδάζοντες, καὶ τῷ μεγέθει τῶν κακῶν ἀπειρηκότες, fatiſcentes, ac malorum mole fracti. ἀπειρηκέναι τῷ πολέμῳ, Demoſth.

τῷ

τῷ βάρει τῶν φορτίων ἀπαγορεῦσαι, Phil. φίληβος ἀπείρηκεν, Plat. *Il n'en peut plus.*

ἀποκάμνει, Plat. διὰ μαλακίαν τῆς ψυχῆς ἀποκάμνειν, præ animi mollitie deficere.

ἀπειπεῖν. οὐκ ἀπεῖπον, ἐν πολλοῖς πολέμοις γενόμενοι, Iſoc. id eſt, οὐκ ἀπεκάμον, vel ἀπειρήκασι.

¶ *Celare aliquid, vel contrà.*

εἴτε ἐξοιστέον αὐτὸς ἐς φῶς, εἴτε μή, Plat. ſiue hoc in lucem efferendum eſt, ſiue non. ἀπὸ τοῦ ἐκφέρω.

ἂν οὐδεμία λαθεῖν τὸ γεγενημένον ὡς αἰσχρὸν ἔχον ἐζήτησεν, Iſoc. quarum nulla tectum & obſcurũ eſſe curauit id quod acciderat, vt turpe atque infame. οὐκ ἂν δυναίμην σιωπῆσαι πρὸς σε, Lucia. tacitum id habere apud te non poſſem. Et alibi, σιωπήσομαι, καὶ πρὸς οὐδένα ἐρῶ, nemini dicã.

εἰ δὲ ἐχεμυθήσειν ὑπόσχοιό μοι, οὐκ ἂν ὀκνήσαιμι, idem. ſi fidem das te taciturum, haud cunctanter dicam.

τὸ μῖσος ἐν αὑτῷ κατάκλειστον αὔξειν, idem. pectore preſſum odium augere.

οὐ φιλεῖς, οὐ γὰρ ἂν ἀπέκρυπτες τὰ τοιαῦτα, idem. haud me amas, neque enim alioqui res hujuſmodi reticeres. ἀποκρύπτομαί σε τὸ ἀπόρρητον, Dion. Halic. μέχρι τοῦ νῦν αὐτὸν ἀπεκρυψάμεθα πολλαῖς ἐπινοίαις, Greg. variis artibus à nobis factũ eſt, ne ille hęc ſciret. ἐπικρύπτειν etiam idem quod ἀποκρύπτειν. οὐδὲν αὐτὴν τῶν σῶν ἔργων ἐπικέκρυψαι, Phil. nihil rerum tuarum eam celaſti.

τὸ δὲ μῖσος οὐκ ἐξελάλουν, ἀλλ' ἐν ἑαυτοῖς ἐταμίευον, idem. ſuum in illum odium non efferebant, ſed in pectore conditum habebant.

μηδὲν φθόνῳ συσκιάζειν ὧν ἡ μήνυσις ὠφελήσει, idẽ. nihil eorum, quorum enunciatio profutura eſt, per inuidiam obſcurare.

σιωπῇ τὸ θαῦμα κατέχον, ἐξειπεῖν οὐ θαῤῥήσαντες, Greg. hoc miraculum ſilentio tenuerunt, enunciare minimè auſi.

πρὸς ὃν οὐδὲν ἀπόῤῥητον ἦν αὐτῷ, idem. cum quo nihil ipſi arcanum erat, id eſt, nihil habebat, quod in ipſius ſinum non effunderet.

ἀπηλλοτριώθη πρὸς αὐτὸν, καὶ κεκρυμμένην ἐτήρει τὴν ἔχθραν, Diod. animo alienatus eſt ab eo, ſic tamen vt odij nullam ſignificationem daret.

τὴν ἔχθραν οὐκ ἐτόλμων ἐνδείκνυσθαι. Diod. apertè indicare.

οὐδὲν αὐτῷ περὶ τῆς ἐπιθέσεως ἀνακοινοῦται. Herod. de inſidiis nihil cum eo communicat, nullum ei verbum facit.

τὴν θυγατέρα ἔκρυπτε τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρὸς, Lyſ. filiam de mariti morte celabat. ἐν τῷ βάθει τῆς καρδίας ἀποστέγειν τὴν ἀλγηδόνα, Baſ. in intimo pectore dolorem animi coërcere. Et στέγειν ſimpliciter. ἐν ἑαυτοῖς λύπην στέγειν, idem. tacitum mœrorem continere, vel mœrorem ſuum nemini impertire.

ἐναποκλείειν τῷ βάθει τῆς καρδίας τὴν ἐκ τῆς συκοφαντίας ἐγγινομένην ὀδύνην, idem. dolorem ex illata calumnia ſuſceptum, imis præcordiis incluſum tenere.

ἐν ἑαυτῷ κατέχειν τὴν ὠδῖνα τῆς λύπης, Greg. erumpentem mœrorem ſinu continere. ἐν ἡσυχίᾳ πέσσειν τὴν λύπην, Baſil. mœrorem tacitè concoquere.

ἃ μέχρι τοῦ νῦν κεκρυμμένα ἔχω παρ' ἐμαυτῷ, idem. quæ ego ad hunc vſque diem apud me occulta habeo. ἃ ἐν τῇ καρδίᾳ κρύπτω, vt idem alio loco loquitur.

στεγανώτατα τὴν αὐτοῦ καθεῖχεν ἔνδον γνώμην, Memnon. ſententiam ſuam animo firmiſſimè incluſam

clauſam tenebat. Vnde etiã στεγανώτερος ἀῤῥεοπαγίτου, prouerbio dicitur, qui arcani tenax eſt.

οὐ μὴν λαθεῖν οἷός τ᾽ ἦν κλέπτων τὴν διωγμὸν σοφιστικαῖς ἐπινοίαις, Greg. nec tamen verſuta ipſius conſilia ita obſcura eſſe poterant, quin ſatis appareret ſub hac externa clementiæ larua perſecutionem occultari. οὐκ ἀνέχομαι λαθεῖν τι τῶν βουλευμάτων ἐκεῖνον τῶν ἐμῶν, Chryſoſt. lib. 1. de Sac. non ſuſtineo quicquam rerum mearum ipſi incognitum eſſe.

ἤλπιζε λήσειν ἀποκτείνας αὐτὸν, Antiph. ſperabat, ſi ei necem attuliſſet, neminem id reſciturum.

ἐξειπεῖν & ἐξαγορεύειν τὸ ἀπόῤῥητον, arcanum prodere.

Verbo κατειπεῖν vtitur Iſocr. οὐκ ὀκνήσω δὲ κατειπεῖν τὴν γενομένην ἐν τῇ διανοίᾳ μου ταραχὴν, animi mei perturbationem prodere nõ verebor.

ἐκλαλεῖν τὸ ἀπόῤῥητον, Greg. idem quod ἐξαγορεύειν. ἐκλαλήσω πρὸς ὑμᾶς πᾶν τὸ ἀπόῤῥητον, expromam apud vos.

ἐκερεύγειν, idem plerumque quod ἐκλαλεῖν ſignificat, ἐκερεύξω γὰρ τὸ λυποῦν, Greg. efferam, expromam, effundam.

παραγυμνοῦν τὸ τῆς γνώμης ἀπόῤῥητον, idem. mentis arcanum aperire.

τῶν ἀποῤῥήτων ἐκείνῳ κοινωνοὶ, idem. arcanorum ipſius conſcij.

πολὺν χρόνον συνεζηκὼς καὶ μετεσχηκὼς παντὸς ἀποῤῥήτου, Diod. de eo loquens, qui diu cum aliquo vixit, atq; ad omnia arcana admiſſus eſt.

μὴ ἐκβιασθῆτέ με ἀφεῖναι ῥήματα, Baſil. ne me huc adigatis, vt ea verba proferre cogar.

ἔκπυστα ποιεῖν τὰ ἄξια κρύπτεσθαι, Syneſ. euulgare quæ ſilentio digna ſunt. Sic etiam Greg. μηδὲ ἐκφορα τοῖς ἔξω τὰ πολλὰ τῶν ἡμετέρων μυστη-

ἐίων, foras exportanda non ſunt, peruulganda non ſunt.

ἀπογυμνῶν, idem quod παραγυμνῶν. Phil. ὐδενὶ ζὰς ἀτυχίας ἀπεγύμνωσε, nemini calamitates ſuas detexit.

πάντων ἐκοινώνη μοι τῶν ἀπορρήτων, Luc. omnium illius arcanorum particeps eram.

ἀναφέρειν, etiam in eadem ſignificatione nõ rarò accipitur, Δαιδάλῳ τὴν κατέχουσαν συμφορὰν ἀνενεγκεῖν, Philo. referre. Sic cum præpoſitione πρὸς apud eundem, ὡς πρὸς ὁμογνώμονας ἀνενεγκεῖν ζὰ συμβαίνα, λυπηρά τε αὖ, καὶ ὅσα καθ' ἡδονήν, vt ad homines animo coniunctos tam triſtia, quàm iucunda referre. Quin abſolutè quoque interdum idem auctor hoc verbo vtitur. ὐ γὰρ ἀνενεγκεῖν ἀσφαλὲς, id eſt, ἐξενεγκεῖν, non enim tutum erat id indicare.

¶ *Celeritas itineris.*

ὠκύτητ⊚ δεῖ, Plato. celeritate opus eſt.

ἁπάσῃ μηχανῇ ᾠχόμεθ' οὖν, καὶ εἰσήλθομεν ὡς τὸ Διονύσιον, idem. celerrimè itaque profecti ſumus.

ἐκ παντὸς τρόπου ἐλθεῖν ὅτι τάχιστα, idem. omnino quàm celerrimè venire. βουλεύεσθαι μὲν ἐφ' ἡσυχίας, ποιεῖν δὲ τὰ δόξαντα μετὰ σπουδῆς, Demoſth. lentè deliberare, quę autem conſtituta fuerint, maturè exequi.

δεῖ σπεύδειν, καὶ μηδεμίαν ποιεῖσθαι διατριβήν, Iſoc. nulla mora interponenda eſt.

ὠκύτερ⊚ ὀρνέων, Luc. ocyor auibus.

σπουδῇ βαδίζειν, id eſt, σπεύδειν. cui opponitur ἠρέμα, vel, βραδέως.

ἐπιτείνωμεν τὸν πορείαν, ὡς καταλάβωμεν αὐτὸν, idem. *allons, haſtons le pas, à fin de l'attraper.*

ῥύμῃ καὶ ἀπνευστὶ θεῖν, Philo. magno impetu, atque vno ſpiritu currere, *ſans prendre haleine.*

συντείνων ἐπὶ σπουδῆς, μηδὲν τάχους ἀνιείς, idem. ntentiſſimè properabat, nihil ad omnem ce ritatem ſibi reliqui faciens. καὶ συντείνας ἄ-μα τῷ πλήρης, hors d'haleine, idem.

τῇ ποδωκείᾳ τὴν προθυμίαν ἐπιδεικνύμενοι, idē. , quam adhibebant, celeritate alacritatem imi ſui declarantes.

συντόμως τὴν πορείαν ποιήσασθαι, Diodor. ſum-a feſtinatione iter exequi.

τὸν θάνατον ἐπεῖξαι τοῦ γέροντος, Herodot. ſe-s mortem adurgere.

μηδὲν τάχους ἀνιεὶς συντείνειν ἄχρι τῆς οἰκίας, Phi-omni celeritate vſque ad domum perrexit, ntendit.

ὀξεῖαν δὲ καὶ παντελῶς ἐπιτεταμένην τὴν πορείαν ποιησάμενος ἐν ἡμέραις ἑπτὰ διήνυσε σταδίους 250. ntam celeritatem adhibuit, vt ſeptem di-s ducenta quinquaginta ſtadia confecerit.

τὴν ὁδὸν ἐπιταχύνειν, Herod. id eſt, ἐπείγειν, ἐπι-σπεύδειν, maturare.

ὁδοιπορεῖν μετὰ πάσης ἐπείξεως, idem. iter face-cum omni feſtinatione.

ἠπειγμένως δραμεῖν, Baſil. contento curſu pro-iſci.

πορεύεται ᾗ ἐδύνατο τάχιστα, Xenoph. quàm lerrimè poteſt, proficiſcitur. οἱ τὴν συντεταμένην πορείαν ἀνύοντες. Baſil. conficientes, ποιοῦ-μενοι.

¶ *Celeritas in alijs rebus.*

τὸ πρᾶγμα κατασπεύδειν, Xenoph. id eſt, ἐπιτα-χύνειν, vrgere negotium.

καὶ δὴ θᾶττον λόγου τοῦτο ἐπράττετο, Gregor. eſb. Gall. *Plus toſt faict que dict.*

θᾶττον ὡς ἐνὶ διὰ τάχους τὴν δίκην, Syneſ. pri-o quoque tempore pœna luenda eſt.

ἅμα τε ἐφθέγγετο, καὶ ὁ χόλος τοῖς ῥήμασι συναπήρχετο, Greg. ſimul cum verbis abſcedebat ira.

οὐ γὰρ ἔφθανε πολλάκις κεκινημένος, καὶ ὑπεραπολογεῖτο τοῦ ἠδικηκότος, idem. ſæpenumero vix iracundiæ ſtimulis agitari cœperat, cùm ſtatim, eius, à quo læſus fuerat, defenſionem ſuſcipiebat.

οὐ γὰρ ἦν αὐτὸν ἢ εὐχῆς ἢ κατάρας προέσθαι ῥῆμα, καὶ μὴ παραυτίκα δοῦναι ἢ ἀγαθὸν διαρκὲς, ἢ λυπηρὸν πρόσκαιρον, idem. non enim accidebat, vt cuiquam benè vel malè precaretur, quin confeſtim ille aut diuturnum aliquod bonum, aut breuem quandam moleſtiam acciperet. & interiecto vno verſu, πολλοῖς γέ τοι τῶν λελυπηκότων οὐδὲ ὑστερήμερος ἀπήντησεν ἡ ἀντίδοσις, οὐδ' ὀπισθόπους ἡ δίκη, τοῦτο δὴ τὸ ποιητικὸν, ἀλλὰ παρ' αὐτὸν τῆς κινήσεως ἐπλήγησαν, ac multos quidẽ ex iis, à quibus mœrore affectus fuerat, ne ſeriùs quidem, ac claudo pede, vt Poëtico verbo vtar, vindex numinis ira aſſecuta eſt: verùm eo ipſo temporis puncto, quo pater commotus fuiſſet, pœnas luebant.

τὰ ἀσπίδων δήγματα ἀνυπερθέτως ἀναιρεῖ, Phil. aſpidum morſus pręſentem mortem afferunt.

¶ *Certitudo.*

οὐδὲν ἔχω σαφὲς λέγειν, Plat. nihil habeo, quod planè atque aſſeueranter dicam.

σαφῶς εἰδέναι διϊσχυρίζου, idem. id te perſpicuè ſcire aſſerebas.

οὐδὲν σαφὲς ἔχουσα ἀπαγγεῖλαι, Lucia. nihil habens, quod pro certo narrare poſſet. ἀδήλων χάριν ἀγαθῶν ὁμολογούμενα αἱρεῖσθαι κακά, Philo. dubia bona conſectantem certa mala ſuſcipere atque amplecti.

ἄμεινόν ἐστιν ἕνα προΐεσθαι τοῦ μέλλοντος ἀδήλου

καὶ

ἐμφιβόλῳ περὶ τῆς ὁμολογουμένης τῆς πρώτων ἀπω-
ας, idem. præſtat vnum ad dubium futuri
entum exponere, quàm tantam multitudi-
m in certam perniciem adducere.

ἀκίνδυνος νίκη, idem. certa & explorata vi-
ria.

ὅταν ἴδω τινὰ μὴ φιλοῦντα πρὸς εὐχὴν, ἤδη μοι ὅ-
ν δῆλός ἐστιν, ὡς οὐδὲν γενναῖον ἐν τῇ ψυχῇ κέκτη-
, Chryſoſt. cùm aliquem à precatione ab-
rrere video, tum hoc pro certo habeo, eum
hil in animo generoſi habere. οὐ γὰρ ἔχω τοῦτ
εῖν ἀκριβῶς, Greg. pro certo dicere.

πιθανώτερον καταμαθεῖν τἀληθές, Bud. *en eſtre plus
orme à la verité.*

τὰ μὲν ἡμέτερα ἐν ἀδήλῳ ἕστηκεν ἕως ἐσχάτης ἀνα-
πνῆς, Chryſoſt. res noſtræ ad extremum vſq;
iritum in incerto poſitæ ſunt.

οὐδὲν ἐν αὐτῷ μόνιμον καὶ βέβαιον, οὐδὲν διαρκὲς, idē.
hil in eo eſt firmum ac ſtabile, nihil perpe-
um. οὐδὲν διαρκὲς καὶ πεπηγὸς ἔχει, ἀλλὰ πάντα
πρόσκαιρα, idem.

¶ *Certiorem facere, vel fieri.*

ὧν ἀκούοντά μεν, καὶ παρὰ τῶν ἀφικνουμένων λόγῳ, τὰ
δ' ἐπιστολῶν παρὰ τῶν οἰκείων, Demoſth. quæ
m partim eorum, qui huc veniebant, ſermo-
, partim ex amicorum epiſtolis accepiſſem.

τὴν ἀποίκησιν τὴν σὴν παρ' ἄλλων πυνθανόμενος,
α, Iſocrat. de diſceſſu tuo ab aliis certior fa-
is ſum.

δήλωσαί μοι σαφῶς μέχρι τίνος οὐ δύνασαι τὴν
υκέραν ἰδεῖν, Alciph. fac planè ſciam quanti-
r Glyceram videre non potes.

φυλάττεσθαι ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς φαμένη, πεπυσμένου τὸ
α, Luc. eam à marito, qui amores ipſius re-
uiſſet, cuſtodiri dicens. vide plura in verbo,

Audire. γνωρίζειν, Naz. αὐτῷ γνωριεῖς τὴν ἁμαρτίαν, ei peccatum indicabis. ἐκ Ἰουδαίων πλημμελείας γνωρίμους καθίστησι τῷ βασιλεῖ, Socrat. lib. 7, cap. 13. id eſt, γνωρίζει.

¶ *Clarus.*

ἦν ποτὲ τῶν οὐκ ἀφανῶν, ἀλλὰ καὶ λίαν ἐπιφανῶν, Gregor. erat quondam non obſcuri nominis, imo perquàm illuſtris.

παρὰ πᾶσιν Ἕλλησι τὸ ἐκείνου ὄνομα γινώσκεται, Dion. nulli Græcorum nomen ejus obſcurum eſt.

πολλοὶ ὧν ὀνόματα μεγάλα λέγεται ἐπὶ σοφίᾳ, Plut. multi ſapientiæ laude celebres.

εὐδοκιμεῖν ἐπὶ συνέσει ἐν πᾶσι τοῖς Ἕλλησιν, idem. ingenij laude inter omnes Græcos excellere, in gloria eſſe, Cic.

ἐλλόγιμος καὶ ὀνομαστὸς, idē. κατά τε σωμάτων κάλλη, καὶ κατὰ τὴν τῶν ψυχῶν παντοίαν ἀρετὴν, ἐλλόγιμοί τε ἦσαν καὶ ὀνομαστότατοι πάντων τῶν τότε, tum corporū pulchritudine, tū omni animi virtute, omniū qui tum erant, clariſſimi ac celeberrimi.

ἀρετῇ καὶ παιδείᾳ διαφέρων, Plat. præſtans.

περίβλεπτος ἐπ' ἀρετῇ γενόμενος, Iſocr. virtute conſpicuus.

βοᾶσθαι, pro celebrari, Ariſtid. ἡ πάνυ ποτὲ ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἐβεβόητο, clara erat, omnium ſermone celebrabatur.

ἐπὶ συνέσει διαβεβοημένος, Luc. celebris.

μέγα κλέος ἐπὶ σοφίᾳ αὐτοῦ ἐγένετο, idem. magnam ſapientiæ laudem obtinuit. ἐπὶ σωφροσύνῃ γνώριμος, idem. id eſt, διαβεβοημένος.

ἐπὶ συνέσει περιφανὴς, ingenij laude clarus.

ἃς ἐπὶ τοῖς αἰσχίστοις ὀνομαστὰς πεποίηται, Gregor. quas (vrbes) turpiſſimis rebus nobilitauit.

ἐν παιδείᾳ καὶ συνέσει δεδοξασμένος, Diodor. id

eſt,

eſt, εὐδοκιμήσας.

μεγάλην ἐπ' ἀνδρίᾳ δόξαν ἔχειν, idem. fortitudinis laude florere.

ἐπὶ τῇ ἰατρικῇ λαμπρυνόμενος, Suid. id eſt, ἐπιφανής.

διαβόητος, Alciph. *διαβόητόν σε ἐν τῇ Ἑλλάδι ἁπάσῃ ὁ ἀγὼν ἐκεῖνος πεποίηκε*, nomen tuum illuſtrauit, celebre reddidit.

περιβόητος, idem quod *διαβόητος*. *ἐπὶ τῇ ἀρετῇ περιβόητος*. Cujus etiam vocabuli aliud ſynonymum eſt *πολυθρύλητος*, Bud. *ἐπὶ δεινότητι τῆς φύσεως, καὶ λογιότητι πολυθρύλητος*, celebratiſſimus.

μέγα ἐπ' ὀρθότητι βίου παρ' ἡμῖν λαβὼν ὄνομα, Baſil. magnum ob vitæ integritatem nominis ſplendorem aſſequutus.

ἐς μέγιστον εὐφημούμενος, Luc. i. *ἐπαινούμενος*.

περιττῆς δόξης ἐπὶ τῷ εἴδει τυγχάνειν, Dion. magnam gloriam de formæ pręſtantia conſequi.

¶ *Cogitare.*

πρὸς ἐμαυτὸν ἐννοῶ, Luc. mecum cogito.

ἐσκοπεῖτο πρὸς ἑαυτὸν ὅπως ἂν γένοιτο, idem. vel, *ἐσκόπει*, ſecum conſiderabat. *μηχανὴν τινα ἐζήτουν δι' ἧς ἐξελθεῖν γένοιτο*, idem. rationem aliquam quærebant.

ταῦτα ταῖς ψυχαῖς ἀναπολῶν, Phil. hæc animo voluens.

ἀνειλίσσειν, idem quod *ἀναπολεῖν*, Baſ. *ταῦτα καθ' ἐμαυτὸν ἀνειλίσσων, καὶ συνεχῶς στρέφων ἐν τῇ καρδίᾳ*. hæc mecum volutans, aſſidueq; in animo verſans. *χρὴ δὲ περὶ τὴν ἡμέραν ταύτην ταῖς ψυχαῖς διατρίβειν*. Iſoc. animo & cogitatione verſari.

ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ δέους νῷ τῷ λογισμῷ γινόμενος, Lucia. in eodem metu, animo & cogitatione poſitus.

ἀφανής τις ἔννοια μεταξὺ βαδίζοντα ὑπεισῆλθέ τε ...

τέτων ἔννοιαν ὑποτρεχέτω σε τὴν διάνοιαν, Baſi. mentem tuam ſubeat.

¶ *Cognatio.*

τὶς τῶ ἐν γένει, Demoſth. propinquus quiſpiā, vel, τῶ ἀπὸ γένους, Luc. τυγχάνει μοι ἐγγύτατα γένους ὤν, Plat. eſt mihi genere propinquiſſimus.

ὐδεὶς ἦν ἀγχότερος τῷ Κόνωνι γένει ἐγγυτέρω ἐμοῦ, Demo. *Il n'auoit point de plus proche parent.*

ἄγχιστα γένους, pro ἐγγύτατα, Lucia. ὅτος γὰρ ἄγχιστα ἦν αὐτῷ γένους.

οἰκεῖος γένει, genere coniunctus. Demoſth. ἐμοὶ δ' ἐστὶ Δημοσθένης οἰκεῖος γένει. οἱ ἀφ' αἵματος, conſanguinei. Phil. ὁ τῶ ἀφ' αἵματος ὅσοι πρὸς πατρὸς ἢ μητρὸς ἦσαν, non vlli è conſanguineis tam paternis, quàm maternis. ὁμαιμόνοι κατὰ γένος, genere cōiuncti, idem. οἱ ὑπὸ ἀγχιστείας ὁμαιμόνοι, Chryſ. οἱ πρὸς ἀγχιστείαν αἵματος, Greg. id eſt, οἱ ἀφ' αἵματος. οἱ κατ' ἀγχιστείαν προσήκοντες, vel, οἱ τῷ γένει, vel, κατὰ γένος, idem quod οἱ ἀφ' αἵματος, propinqui ac neceſſarij. κατ' ἐπιγαμίαν προσήκοντες, Herod. affinitate iuncti.

κοινωνίαν πρὸς αὐτὸν τὴν ἐξ αἵματος ἔχοντες. Memnon. αὐτῷ κατὰ γένος προσήκοντες. Nepos ex filia dicitur, ὁ ἐκ τῆς θυγατρὸς υἱός, Demoſth.

ὅτι γὰρ ἀπὸ γένους μοι ἦν, Dion. neq; enim mihi conſanguineus erat. Sic Demoſth. ὅτι γένει προσήκει ἐμοὶ ἡ ἄνθρωπος ὐδέν, nec me vlla generis neceſſitudine mulier hæc attingebat. Et rurſum, εἰ καὶ μηδὲν προσήκων ἔτυχον Ἀστυφίλῳ, idem etiam ſi nullum mihi propinquitatis ius intercederet cum Aſtyphilo. Gall. *Encores que ie ne luy appartinſſe en rien de parenté.*

οἱ γένει ἀπωτέρω ὄντες, idem, qui remotiori conſanguinitatis gradu ſunt; Gall. *qui ne ſont couſins que de loing.* ἀπωτέρω τυγχάνουσιν ὄντες, Iſæus.

us, id eſt, ἀπωτέρω εἰσιν. οἰκεῖος etiam dicitur, ὁ γένει προσήκων.

οἱ τὰς αὐτὰς ἡμῖν λύσαντες ὠδῖνας, Chryſo. id eſt, ἀδελφοί.

οἱ πρὸς τὸ γένος διαφέροντες, idẽ. id eſt, προσήκοντες.

¶ *Cognoſco, vel contrà.*

ὡς καὶ σοὶ πρόδηλον γένοιτο λαβόντι πεῖραν αὐτοῦ. Baſil. vt tu quoque perſpicuè cognoſces, vbi periculum ipſius feceris.

οἱ ἐμὲ καὶ σὲ σαφῶς ἴσασι, Plat. qui me & te probè norunt.

τοῦτον οὐδ᾽ εἰ γέγονεν εἰδὼς, οὐδὲ γινώσκων, Demoſt. de eo ne hoc quidem cognitum habens, an vnquam extiterit.

οὐδὲ ὁπωστιοῦν ἐγνώριζον τοὺς ἀνθρώπους τούτους, idẽ. nullo prorſus modo hos homines cognoſcebam. In paſſiuo ὁπόθεν δήποθεν ἐγνωρισμένοι τούτῳ, vndenam huic noti ſunt? idem. γνωρίζειν etiam interdum pro cognitum reddere, Greg. de Athenis loquens, ἐκεῖναι γάρ μοι τὸν ἄνδρα ἐγνώρισαν, noſcendum præbuerunt, vel, eius viri notitiam mihi pepererunt. Hinc nomen adiectiuum γνώριμος, notus. ἴσως ἐστὶν ἡμῖν πάλαι γνώριμον, Herod. id eſt, ἐγνωσμένον. γνωρίμως ἔχειν, αὐτὸ τοῦ γινώσκειν, Demoſth. γνωρίμως ἔχω τοῖς πλείστοις τῶν πλεόντων τὴν θάλατταν, plurimis nauigantium notus ſum.

ἀναγνωρίζειν, agnoſcere. Plato, ἀνεγνώρισέ με ἐκ τῆς προτέρας ἐπιδημίας, Gall. *il me recongnut.*

πολλὴν ἐνεῖδον τὴν εὔνοιαν πρὸς ἐμὲ, Demoſth. magnã in eo beneuolẽtiam erga me perſpexi.

ἐμπείρως ἔχειν, plerumque idem quod γινώσκειν, vt apud Xenophontem.

συνῆκα δὲ βοῆς τὴν αἰτίαν, Baſil. intellexi.

ἀρχιτέκτων τῆς ὅλης ἐπιβουλῆς, Demoſth. inſidiarum architectus.

πολλῶν ἀγαθῶν ἡγεμόνες, Suid. auctores, αἴτιοι.

τοὺς Φωκέας ἐποίησεν ἀπολέσθαι, Demoſth. Phocenſes perdidit, Phocenſibus peſtem atque interitum comparauit.

ἡ γὰρ ἐξ ἀρχῆς ἔχθρα, καὶ τὰ προσκρούματα ἐκεῖθεν συνέβη, Demoſth. veteres inimicitiæ atque offenſiones ex eo fonte fluxerunt.

ἔχθρα πρὸς Ἀργείους ἀπὸ τοῦ δὲ ἤρξατο αὐτοῖς πρῶτον γενέσθαι, Thucyd. inimicitiæ, quas cum Argiuis geſſerunt, ab eo primùm manarunt.

ἐρυθριᾶν αὐτὸν ἐποίησας, Luc. rubore eum affeciſti. Gall. *Tu le fis rougir.* ἀπαντα ποιεῖ με ὀδύρεσθαι, Diod.

εἰ πολλοὶ περιετράπησαν ὑπὸ τῶν δεινῶν, οὐ παρὰ τὴν τῶν πειρασμῶν φύσιν, Chryſoſt. quòd ſi multi calamitatibus euerſi ſunt, non id eis ex tentationum natura accidit, id eſt, non hoc calamitatibus eſt aſſignandum, ſed eorum ignauiæ.

θλιβῶμεν θλίψιν ἀφ' ἧς ἄνεσις βλαστάνει, idem. eiuſmodi afflictionem iubeamus, ex qua quies & relaxatio oritur.

¶ *Cauſam alicuius rei in aliquem conferre.*

τὸ γὰρ πολλὰ ἀπολωλέναι, τῆς ἡμετέρας ἀμελείας, ἄν τις θείη δικαίως, Demoſth. quòd multa amiſimus, vel, quòd multas clades acceperimus, id incuriæ noſtræ quiſpiam non iniuria adſcribere queat.

ἡμεῖς τούτων τῶν ἀγαθῶν τὴν αἰτίαν ἕξομεν, Iſocr. horum bonorum auctores cenſebimur.

τῆς εὐπαιδίας αἰτίαν εἰς τοὺς θεοὺς ἀναφέρειν, idem. præclaræ ſobolis cauſam ad Deos referre. εἰς κενοδοξίαν τοῦτο ἀναφέρειν, Luc. inani gloriæ hoc aſſignare.

ἀπαύτ

ἁπάντων μοι τῶν γεγενημένων ἠτιᾶτο, idem. omnia quę acciderãt, mihi imputabat. *τούτων τὴν αἰτίαν μάλιστα δίκαιοι ἔχειν*, Luc. digni, quibus hæc accepta ferantur. *κἂν οἱ ἄλλοι εἰς ἀπαιδευσίαν τὸ πρᾶγμα παραφέρωσιν*, idem. tametſi alij id imperitiæ tribuant.

τὴν αἰτίαν τοῦ μακροῦ γήρως τῷ ἀέρι προστιθέναι, idem. lõgæ ſenectutis cauſam aëri adſcribere.

θεὸν ἐπιγράφεται τῆς σωτηρίας αἴτιον, Philo. Deum ſalutis auctorem profitetur. *τὰ κατορθωθέντα εἰς ἐκείνου σοφίαν τὴν ἀναφορὰν ἔχει*, id eſt, *ἀναφέρεται*. ipſius ſapientiæ tribuuntur.

αὐτὸς δὲ ὧν ἐνεκαλεῖτο, τὰς αἰτίας τῇ Φουλβίᾳ προσετρίβετο, Plut. ipſe autem eorum criminum, quibus accuſabatur, cúlpam in Fuluiam conferebat.

εἰς ὑμᾶς ἀνάγω τῶν ἀγαθῶν τὴν αἰτίαν, Procop. hæc bona vobis accepta fero. *ἀνατίθημι*, idem quod *προστίθημι*, Baſil. *πῶς οὐκ εἰκότως ταῖς ἐμαυτοῦ κακίαις ἀνατίθημι τὰ παρόντα προσαλογίζομαι*. an nõn peccatis meis præſentem rerum ſtatum iure adſcribo?

❡ *Cedere alicui.*

ἐκστήσομαι ὑμῖν τῆς ὁδοῦ, Luc. via vobis cedam.

πρεσβείων ἐξίστασθαι τῷ μετ' αὐτὸν, Philo. minori natu primogeniorum iure cedere. *φρονήματος οὐδενὶ τῶν Ῥωμαίων ἐξιστάμενος*, Plut. animi magnitudine nulli Romanorum cedens. *πάσης οὐσίας ἐξίστασθαι*, idem. bonis omnibus cedere. *τῶν ὄντων μηδενὶ ἀνθρώπων ἀφείμην βέλτιον ἐμοῦ βεβιωκέναι μέχρι τοῦδε*, Xenoph. nemini mortalium concedam, quòd meliùs me ad hunc vſque diem vixerit.

τῶν πρωτείων τῶν κατὰ παιδείαν παραχωρεῖν, Bud. primam eruditionis laudem cedere.

εἴκειν τῷ καιρῷ ὥσπερ νέφει τινὶ, tempori, velut nubi cuidam cedere.

εἴκουσι τῆς ὁδοῦ, καὶ ἐκτρέπονται, Herod. cedunt via, atque iter deflectunt.

ὑπεξίστασθαι τῆς ἀρχῆς, idem quod ἐξίστασθαι, Herod.

ἐξανίστασθαι τῶν βάθρων, Baſil. è ſubſelliis exurgere.

διδόναι τι καὶ χαρίζεσθαι συγγενείας ὀνόματι, Philo. cognationis nomini aliquid concedere. τοσούτῳ τετίμηται παρὰ πάντων τῷ συγκεχωρηκότι. Ariſt. vſque adeò omnes ei concedunt, ac velut faſces ſubmittunt.

¶ *Cedere animis.*

τὰς χεῖρας ὑπ' ἀσθενείας, ὥσπερ ἀπειρηκότες ἀθληταὶ, καθῆκαν, Phil. manus præ imbecillitate, velut athletæ fracti ac debilitati, demittunt.

ταῖς περιστάσεσιν ἐνδοῦναι, Baſil. rebus aduerſis cedere. ſic ἐνδοῦναι πρὸς τὰ ἐπίπονα, Baſil.

ἀπαυδᾶν καὶ ἀποκνεῖν ἐν ταῖς θλίψεσι, idem. in afflictionibus languere, animumq; deponere.

καταμαλακισθῆναι πρὸς τοὺς πόνους, idem. laboribus frangi. ταῖς ψυχαῖς μαλακισθέντες, Diodo. animis languere.

ἀνενδότως ἔχειν πρὸς τὰ παρὰ τοῦ πειράζοντος ἐπιχειρήματα, idem. tentatoriis machinis minimè cedere.

μηδὲ ὅτι χαλεπὰ ταῦτα καὶ πόνου δεόμενα, διὰ τοῦτο ἀποκνητέον, idem. nec, quia ardua hæc & laborioſa ſunt, idcirco animis frangi ac fatiſcere debemus. κέκμηκε, καὶ ἀπείρηκε πρὸς τὰς συνεχεῖς προσβολάς, idem. animis concidit, atque elanguit. Et Philo, σφαδάζοντες, καὶ τῷ μεγέθει τῶν κακῶν ἀπειρηκότες, fatiſcentes, ac malorum mole fracti. ἀπειρηκέναι τῷ πολέμῳ, Demoſth.

τῷ

τῷ βάρει τῶν φορτίων ἀπαγορεύουσι, Phil. φίληβος ἀπείρηκεν, Plat. *Il n'en peut plus.*

ἀποκάμνει, Plat. διὰ μαλακίαν τῆς ψυχῆς ἀποκάμνειν, præ animi mollitie deficere.

ἀπειπεῖν. οὐκ ἀπεῖπον, ἐν πολλοῖς πολέμοις γενόμενοι, Iſoc. id eſt, οὐκ ἀπέκαμον, vel ἀπειρήκασι.

¶ *Celare aliquid, vel contrà.*

εἴτε ἐξοιστέον αὐτὸ ἐς φῶς, εἴτε μή, Plat. ſiue hoc in lucem efferendum eſt, ſiue non. ἀπὸ τοῦ ἐκφέρω.

ὧν οὐδεμία λαθεῖν τὸ γεγενημένον ὡς αἰσχρὸν ἔχον ἐζήτησεν, Iſoc. quarum nulla tectum & obſcurũ eſſe curauit id quod acciderat, vt turpe atque infame. οὐκ ἂν δυναίμην σιωπῆσαι πρὸς σε, Lucia. tacitum id habere apud te non poſſem. Et alibi, σιωπήσομαι, καὶ πρὸς οὐδένα ἐρῶ, nemini dicã.

εἰ δὲ ἐχεμυθήσειν ὑπόσχοιό μοι, οὐκ ἂν ὀκνήσαιμι, idem. ſi fidem das te taciturum, haud cunctanter dicam.

τὸ μῖσος ἐν αὑτῷ κατάκλειστον αὔξειν, idem. pectore preſſum odium augere.

οὐ φιλεῖς, οὐ γὰρ ἂν ἀπέκρυπτες τὰ τοιαῦτα, idem. haud me amas, neque enim alioqui res hujuſmodi reticeres. ἀποκρύπτομαί σε τὸ ἀπόρρητον, Dion. Halic. μέχρι τοῦ νῦν αὐτὸν ἀπεκρυψάμεθα πολλαῖς ἐπινοίαις, Greg. variis artibus à nobis factũ eſt, ne ille hęc ſciret. ἐπικρύπτειν etiam idem quod ἀποκρύπτειν. οὐδὲν αὐτῇ τῶν σῶν ἔργων ἐπικέκρυψαι, Phil. nihil rerum tuarum eam celaſti.

τὸ δὲ μῖσος οὐκ ἐξελάλουν, ἀλλ' ἐν ἑαυτοῖς ἐταμίευον, idem. ſuum in illum odium non efferebant, ſed in pectore conditum habebant.

μηδὲν φθόνῳ συσκιάζειν ὧν ἡ μήνυσις ὠφελήσει, idẽ. nihil eorum, quorum enunciatio profutura eſt, per inuidiam obſcurare.

σιωπῇ τὸ θαῦμα κατέσχον, ἐξειπεῖν οὐ θαῤῥήσαντες, Greg. hoc miraculum ſilentio tenuerunt, enunciare minimè auſi.

πρὸς ὃν οὐδὲν ἀπόῤῥητον ἦν αὐτῷ, idem. cum quo nihil ipſi arcanum erat, id eſt, nihil habebat, quod in ipſius ſinum non effunderet.

ἀπηλλοτριώθη πρὸς αὐτὸν, καὶ κεκρυμμένην ἐτήρει τὴν ἔχθραν, Diod. animo alienatus eſt ab eo, ſic tamen vt odij nullam ſignificationem daret.

τὴν ἔχθραν οὐκ ἐτόλμων ἐνδείκνυσθαι. Diod. apertè indicare.

οὐδὲν αὐτῷ περὶ τῆς ἐπιθέσεως ἀνακοινοῦται. Herod. de inſidiis nihil çum eo communicat, nullum ei verbum facit.

τὴν θυγατέρα ἔκρυπτε τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρὸς, Lyſ. filiam de mariti morte celabat. ἐν τῷ βάθει τῆς καρδίας ἀποστέγειν τὴν ἀλγηδόνα, Baſ. in intimo pectore dolorem animi coërcere. Et στέγειν ſimpliciter. ἐν ἑαυτοῖς λύπην στέγειν, idem. tacitum mœrorem continere, vel mœrorem ſuum nemini impertire.

ἐναποκλείειν τῷ βάθει τῆς καρδίας τὴν ἐκ τῆς συκοφαντίας ἐγγινομένην ὀδύνην, idem. dolorem ex illata calumnia ſuſceptum, imis præcordiis incluſum tenere.

ἐν ἑαυτῷ κατέχειν τὴν ὠδῖνα τῆς λύπης, Greg. erumpentem mœrorem ſinu continere. ἐν ἡσυχίᾳ πέσσειν τὴν λύπην, Baſil. mœrorem tacitè concoquere.

ἃ μέχρι τοῦ νῦν κεκρυμμένα ἔχω παρ' ἐμαυτῷ, idem. quæ ego ad hunc vſque diem apud me occulta habeo. ἃ ἐν τῇ καρδίᾳ κρύπτω, vt idem alio loco loquitur.

στεγανώτατα τὴν αὐτοῦ κατεῖχεν ἔνδον γνώμην, Memnon. ſententiam ſuam animo firmiſſimè incluſam

cluſam tenebat. Vnde etiã στεγανώτερος ἀρξοπαχίτου, prouerbio dicitur, qui arcani tenax eſt.

οὐ μὴν λαθεῖν οἷός τ' ἦν κλέπτων τὸν διωγμὸν σοφιστικαῖς ἐπινοίαις, Greg. nec tamen verſuta ipſius conſilia ita obſcura eſſe poterant, quin ſatis apparerer ſub hac externa clementiæ larua perſecutionem occultari. οὐκ ἀνέχομαι λαθεῖν τι τῶν βουλευμάτων ἐκεῖνον τῶν ἐμῶν, Chryſoſt. lib. 1. de Sac. non ſuſtineo quicquam rerum mearum ipſi incognitum eſſe.

ἤλπιζε λήσειν ἀποκτεῖναι αὐτὸν, Antiph. ſperabat, ſi ei necem attuliſſet, neminem id reſciturum.

ἐξειπεῖν & ἐξαγορεύειν τὸ ἀπόῤῥητον, arcanum prodere.

Verbo κατειπεῖν vtitur Iſocr. οὐκ ὀκνήσω δὲ κατειπεῖν τὴν γενομένην ἐν τῇ διανοίᾳ μου ταραχὴν, animi mei perturbationem prodere nõ verebor.

ἐκλαλεῖν τὸ ἀπόῤῥητον, Greg. idem quod ἐξαγορεύειν. ἐκλαλήσω πρὸς ὑμᾶς καὶ τὸ ἀπόῤῥητον, expromam apud vos.

ἐκρηγνύειν, idem plerumque quod ἐκλαλεῖν ſignificat, ἐκρήξω γὰρ τὸ λυποῦν, Greg. efferam, expromam, effundam.

παραγυμνοῦν τὰ τῆς γνώμης ἀπόῤῥητα, idem. mentis arcanum aperire.

τῶν ἀποῤῥήτων ἐκείνῳ κοινωνοὶ, idem. arcanorum ipſius conſcij.

πολὺν χρόνον συνεζηκὼς καὶ μετεσχηκὼς παντὸς ἀποῤῥήτου, Diod. de eo loquens, qui diu cum aliquo vixit, atq; ad omnia arcana admiſſus eſt.

μὴ ἐκβιασθῆτέ με ἀφεῖναι ῥήματα, Baſil. ne me uc adigatis, vt ea verba proferre cogar.

ἔκπυστα ποιεῖν τὰ ἄξια κρύπτεσθαι, Syneſ. euulare quæ ſilentio digna ſunt. Sic etiam Greg. δὲ ἐκφορεῖ τοῖς ἔξω τὰ πολλὰ τῶν ἡμετέρων μυστη-

εἶναι, foras exportanda non ſunt, peruulganda non ſunt.

ἀπογυμνοῦν, idem quod παραγυμνοῦν. Phil. οὐδενὶ τὰς ἀτυχίας ἀπεγύμνωσε, nemini calamitates ſuas detexit.

πάντων ἐκοινώνει μοι τῶν ἀπορρήτων, Luc. omnium illius arcanorum particeps eram.

ἀναφέρειν, etiam in eadem ſignificatione nõ rarò accipitur, Δαιδάλῳ τὴν κατέχουσαν συμφορὰν ἀνενεγκεῖν, Philo. referre. Sic cum præpoſitione πρὸς apud eundem, ὡς πρὸς ὁμογνώμονας ἀνενεγκεῖν τὰ συμβαίνοντα, λυπηρά τε αὖ, καὶ ὅσα καθ' ἡδονήν, vt ad homines animo coniunctos tam triſtia, quàm iucunda referre. Quin abſolutè quoque interdum idem auctor hoc verbo vtitur. οὐ γὰρ ἀνενεγκεῖν ἀσφαλὲς, id eſt, ἐξειπεῖν, non enim tutum erat id indicare.

¶ *Celeritas itineris.*

ὠκύτητος δεῖ, Plato. celeritate opus eſt.

ἁπάσῃ μηχανῇ ἠρχόμεθ' ὁδοῦ, καὶ εἰσήλθομεν ὡς τὸν Διονύσιον, idem. celerrimè itaque profecti ſumus.

ἐκ παντὸς τρόπου ἐλθεῖν ὅτι τάχιστα, idem. omnino quàm celerrimè venire. βουλεύεσθαι μὲν ἐφ' ἡσυχίας, ποιεῖν δὲ τὰ δόξαντα μετὰ σπουδῆς, Demoſth. lentè deliberare, quę autem conſtituta fuerint, maturè exequi.

δεῖ σπεύδειν, καὶ μηδεμίαν ποιεῖσθαι διατριβήν, Iſoc. nulla mora interponenda eſt.

ὠκύτερος ὀρνέων, Luc. ocyor auibus.

σπουδῇ βαδίζειν, id eſt, σπεύδειν. cui opponitur ἠρέμα, vel, βραδέως.

ἐπιτείναμεν τὸν πορείαν, ὡς καταλάβωμεν αὐτὸν, idem. *allons, haſtons le pas, à fin de l'attrapper.*

ῥύμῃ καὶ ἀπνευστὶ θεῖν, Philo. magno impetu, atque vno ſpiritu currere, *ſans prendre haleine.*

σπου

συντείνων ἐπέσπευδε, μηδὲν τάχους αὐτῷ ἀνιείς, idem. contentiſſimè properabat, nihil ad omnem celeritatem ſibi reliqui faciens. καὶ συντείνας ἄσθματος πλήρης, *hors d'haleine*, idem.

τῇ ποδωκείᾳ τὴν προθυμίαν ἐπιδεικνύμενοι, idẽ. ea, quam adhibebant, celeritate alacritatem animi ſui declarantes.

συντόμως τὴν πορείαν ποιήσασθαι, Diodor. ſumma feſtinatione iter exequi.

τὸν θάνατον ἐπεῖξαι τοῦ γέροντος, Herodot. ſenis mortem adurgere.

μηδὲν τάχους ἀνιεὶς συνέτεινεν ἄχρι τῆς οἰκίας, Philo. omni celeritate vſque ad domum perrexit, contendit.

ὀξεῖαν δὲ καὶ παντελῶς ἐπιτεταμένην τὴν πορείαν ποιησάμενος ἐν ἡμέραις ἑπτὰ διήνυσε σταδίους 250. tantam celeritatem adhibuit, vt ſeptem diebus ducenta quinquaginta ſtadia confecerit.

τὴν ὁδὸν ἐπιταχύνειν, Herod. id eſt, ἐπείγειν, ἐπισπεύδειν, maturare.

ὁδοιπορεῖν μετὰ πάσης ἐπείξεως, idem. iter facere cum omni feſtinatione.

ἠπειγμένως δραμεῖν, Baſil. contento curſu proficiſci.

πορεύεται ᾗ ἐδύνατο τάχιστα, Xenoph. quàm celerrimè poteſt, proficiſcitur. οἱ τὴν συντεταμένην πορείαν ἀνύοντες. Baſil. conficientes, ποιούμενοι.

¶ *Celeritas in alijs rebus.*

τὸ πρᾶγμα κατασπεύδειν, Xenoph. id eſt, ἐπιταχύνειν, vrgere negotium.

καὶ δὴ θᾶττον λόγου ταῦτα ἐπράττετο, Gregor. Preſb. Gall. *Plus toſt faict que dict.*

δοτέον ὡς ἐνὶ διὰ τάχους τὴν δίκην, Syneſ. primo quoque tempore pœna luenda eſt.

ὁμοῦ τε ἐφθέγξατο, καὶ ὁ χόλος τοῖς ῥήμασι συναπήρχετο, Greg. ſimul cum verbis abſcedebat ira.

οὐ γὰρ ἔφθανε πολλάκις κεκινημένος, καὶ ὑπεραπολογεῖτο τοῦ ἠδικηκότος, idem. ſæpenumero vix iracundiæ ſtimulis agitari cœperat, cùm ſtatim, eius, à quo læſus fuerat, defenſionem ſuſcipiebat.

οὐ γὰρ ἦν αὐτὸν ἢ εὐχῆς ἢ κατάρας προέσθαι ῥῆμα, καὶ μὴ παραυτίκα δοῦναι ἢ ἀγαθὸν διαρκὲς, ἢ λυπηρὸν πρόσκαιρον, idem. non enim accidebat, vt cuiquam benè vel malè precaretur, quin confeſtim ille aut diuturnum aliquod bonum, aut breuem quandam moleſtiam acciperet. & interiecto vno verſu, πολλοῖς γέ τοι τῶν λελυπηκότων οὐδ' ὑστερήμερος ἀπήντησεν ἡ ἀντίδοσις, οὐδ' ὀπισθόπους ἡ δίκη, τοῦτο δὴ τὸ ποιητικὸν, ἀλλὰ παρ' αὐτὰ τῆς κινήσεως ἐπλήγησαν, ac multos quidẽ ex iis, à quibus mœrore affectus fuerat, ne ſeriùs quidem, ac claudo pede, vt Poëtico verbo vtar, vindex numinis ira aſſecuta eſt: verùm eo ipſo temporis puncto, quo pater commotus fuiſſet, pœnas luebant.

τὰ ἀσπίδων δήγματα ἀνυπερθέτως ἀναιρεῖ, Phil. aſpidum morſus preſentem mortem afferunt.

¶ *Certitudo.*

οὐδὲν ἔχω σαφὲς λέγειν, Plat. nihil habeo, quod planè atque aſſeueranter dicam.

σαφῶς εἰδέναι διισχυρίζου, idem. id te perſpicuè ſcire aſſerebas.

οὐδὲν σαφὲς ἔχουσα ἀπαγγεῖλαι, Lucia. nihil habens, quod pro certo narrare poſſet. ἀδήλων χάριν ἀγαθῶν ὁμολογούμενα αἱρεῖσθαι κακά, Philo. dubia bona conſectantem certa mala ſuſcipere atque amplecti.

ἀμήχανόν ἐστιν ἕνα προέσθαι τι τοῦ μέλλοντος ἀδήλου

καὶ

καὶ ἀμφιβόλῳ περὶ τῆς ὁμολογουμένης τῶν τοσούτων ἀπωλείας, idem. præſtat vnum ad dubium futuri euentum exponere, quàm tantam multitudinem in certam perniciem adducere.

ἀνενδοίαστος νίκη, idem. certa & explorata victoria.

ὅταν ἴδω τινὰ μὴ φιλοῦντα πρὸς εὐχήν, ἤδη μοι οὗτος δῆλός ἐστιν, ὡς οὐδὲν γενναῖον ἐν τῇ ψυχῇ κέκτηται, Chryſoſt. cùm aliquem à precatione abhorrere video, tum hoc pro certo habeo, eum nihil in animo generoſi habere. οὐ γὰρ ἔχω τοῦτο εἰπεῖν ἀκριβῶς, Greg. pro certo dicere.

πιστότερον καταμαθεῖν τἀληθές, Bud. *en eſtre plus informé à la verité.*

τὰ μὲν ἡμέτερα ἐν ἀδήλῳ ἕστηκεν ἕως ἐσχάτης ἀναπνοῆς, Chryſoſt. res noſtræ ad extremum vſq; ſpiritum in incerto poſitæ ſunt.

οὐδὲν ἐν αὐτῷ μόνιμον καὶ βέβαιον, οὐδὲν διαρκές, idē. nihil in eo eſt firmum ac ſtabile, nihil perpetuum. οὐδὲν διαρκὲς καὶ πεπηγὸς ἔχει, ἀλλὰ πάντα πρόσκαιρα, idem.

Certiorem facere, vel fieri.

ὧν ἀκούοντά με, καὶ παρὰ τῶν ἀφικνουμένων λόγῳ, τὰ δὲ καὶ δι' ἐπιστολῶν παρὰ τῶν οἰκείων, Demoſth. quæ cùm partim eorum, qui huc veniebant, ſermone, partim ex amicorum epiſtolis accepiſſem.

τὴν ἀποίκησιν τὴν σὴν παρ' ἄλλων πυνθανόμενος, οἶδα, Iſocrat. de diſceſſu tuo ab aliis certior factus ſum.

δήλωσαί μοι σαφῶς μέχρι τίνος οὐ δύνασαι τὴν Γλυκέραν ἰδεῖν, Alciph. fac planè ſciam quantiſper Glyceram videre non potes.

φυλάττεσθαι ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς φαμένη, πεπυσμένου τὸν ἔρωτα, Luc. eam à marito, qui amores ipſius reſciuiſſet, cuſtodiri dicens. vide plura in verbo,

Audire. *γνωρίζειν*, Naz. *αὐτῷ γνωριεῖς τὴν ἁμαρτίαν*, ei peccatum indicabis. *τὰς Ἰουδαίων πλημμελείας γνωρίμους καθίστησι τῷ βασιλεῖ*, Socrat. lib. 7, cap. 13. id eſt, *γνωρίζει*.

¶ *Clarus.*

ἦν ποτὲ τῶν οὐκ ἀφανῶν, ἀλλὰ καὶ λίαν ἐπιφανῶν, Gregor. erat quondam non obſcuri nominis, imo perquàm illuſtris.

παρὰ πᾶσιν Ἕλλησι τὸ ἐκείνου ὄνομα γινώσκεται, Dion. nulli Græcorum nomen ejus obſcurum eſt.

πολλοὶ ὧν ὀνόματα μεγάλα λέγεται ἐπὶ σοφίᾳ, Plut. multi ſapientiæ laude celebres.

εὐδοκιμεῖν ἐπὶ συνέσει ἐν πᾶσι τοῖς Ἕλλησιν, idem. ingenij laude inter omnes Græcos excellere, in gloria eſſe, Cic.

ἐλλόγιμος καὶ ὀνομαστὸς, idē. *κάλλει τε σωμάτων κάλ-λῃ, καὶ κατὰ τὴν τῶν ψυχῶν παντοίαν ἀρετὴν, ἐλλόγιμοί τε ἦσαν καὶ ὀνομαστότατοι πάντων τῶν τότε*, tum corporũ pulchritudine, tũ omni animi virtute, omniũ qui tum erant, clariſſimi ac celeberrimi.

ἀρετῇ καὶ παιδείᾳ διαφέρων, Plat. præſtans.

περίβλεπτος ἐπ᾽ ἀρετῇ γενόμενος, Iſocr. virtute conſpicuus.

βοᾶσθαι, pro celebrari, Ariſtid. *ἡ πάνυ ποτὲ ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἐβεβόητο*, clara erat, omnium ſermone celebrabatur.

ἐπὶ συνέσει διαβεβοημένος, Luc. celebris.

μέγα κλέος ἐπὶ σοφίᾳ αὐτοῦ ἐγένετο, idem. magnam ſapientiæ laudem obtinuit. *ἐπὶ σωφροσύνῃ γνώριμος*, idem. id eſt, *διαβεβοημένος*.

ἐπὶ συνέσει περιφανὴς, ingenij laude clarus.

ἃς ἐπὶ τοῖς αἰσχίστοις ὀνομαστὰς πεποίηται, Gregor. quas (vrbes) turpiſſimis rebus nobilitauit.

ἐν παιδείᾳ καὶ συνέσει δεδοξασμένος, Diodor. id eſt,

eſt, διδοκιμήσας.

μεγάλην ἐπ' ἀνδρίᾳ δόξαν ἔχειν, idem. fortitudinis laude florere.

ἐπὶ τῇ ἰατρικῇ λαμπρυνόμενος, Suid. id eſt, ἐπιφανής.

Διαβόητος, Alciph. Διαβόητον σε ἐν τῇ Ἑλλάδι ἁπάσῃ ὁ ἀγὼν ἐκεῖνος πεποίηκε, nomen tuum illuſtrauit, celebre reddidit.

Περιβόητος, idem quod Διαβόητος. ἐπὶ τῇ ἀρετῇ περιβόητος. Cujus etiam vocabuli aliud ſynonymum eſt πολυθρύλητος, Bud. ἐπὶ δεινότητι τῆς φύσεως, καὶ λογιότητι πολυθρύλητος, celebratiſſimus.

μέγα ἐπ' ὀρθότητι βίου παρ' ἡμῖν λαβὼν ὄνομα, Baſil. magnum ob vitæ integritatem nominis ſplendorem aſſequutus.

ἐς μακρὰν διαφημιζόμενος, Luc. i. ἐπαινούμενος.

Περιττῆς δόξης ἐπὶ τῷ εἴδει τυγχάνειν, Dion. magnam gloriam de formæ prętantia conſequi.

¶ *Cogitare.*

πρὸς ἐμαυτὸν ἐννοῶ, Luc. mecum cogito.

ἐσκοπεῖτο πρὸς ἑαυτὸν ὅπως ἂν γένοιτο, idem. vel, ἐσκόπει, ſecum conſiderabat. μηχανὴν ἵνα ἐζήτουν δι' ἧς ἐξελθεῖν γένοιτο, idem. rationem aliquam quærebant.

Ταῦτα τῆς ψυχῆς ἀναπολῶν, Phil. hæc animo voluens.

ἀνελίττειν, idem quod ἀναπολεῖν, Baſ. ταῦτα καθ' ἐμαυτὸν ἀνελίττων, καὶ συνεχῶς στρέφων ἐν τῇ καρδίᾳ, hæc mecum volutans, aſſidueq; in animo verſans. χρὴ δὲ περὶ τὴν ἡμέραν ταύτην τῆς ψυχῆς διατρίβειν. Iſoc. animo & cogitatione verſari.

ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ δέους νῷ τῷ λογισμῷ γενόμενος, Lucia. in eodem metu, animo & cogitatione poſitus.

καὶ τίς ἔννοια μεταξὺ βαδίζοντα ὑπελθοῦσα πα-

 ἐφη-

ἐγκῦσα ὑμῶν ἐποίησεν, idem. noua quædam cogitatio animum inter ambulãdum ſubiens, fecit, vt vos minus exaudirem.

εἰς τὸ μέγεθος ἀφορῶν τοῦ πράγματος, Philo. rei magnitudinem mihi ob animum proponens. διαλογιζόμενος ἐν ἑαυτῷ πολλάκις ἐπηπόρησα, idẽ. ſæpe mecum conſiderans, addubitaui. ἐκεῖνο λογίζου πρὸς σεαυτὸν, Chryſoſt.

ἔννοιά τις αὐτὸν εἰσῄει, idem. ſubibat ejus animum quædam cogitatio.

τούτοις ἐγὼ στρέφομαι νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν τοῖς λογισμοῖς, Gregor. in his cogitationibus noctu diuq; verſor.

ἐν νῷ ἔχειν, Xenoph. meditari, cogitare. ἐν νῷ λαμβάνειν, Chryſ. ἐννοεῖν. ὥσπερ οἱ ἀργοὶ τὴν διάνοιαν εἰώθασιν ἑστιᾶσθαι ὑφ' ἑαυτῶν, ὅταν μόνοι πορεύωνται, Plat. vt qui animo vacant, ſeipſos paſcere ſolent, cùm ſoli ambulant, Gall. *Entretiennent leurs penſees.*

οὐ γὰρ δὴ ἄλλην τινὰ αἰτίαν ἔχω τοῖς γινομένοις ἐπινοεῖν, Baſ. excogitare, comminiſci.

εἰς ἔννοιαν ἐλθεῖν, idem. i. ἐννοεῖν, εἰς ἔννοιαν καταστῆσαι, Suid.

ταῦτα οὐδεὶς οὐδὲ εἰς ἔννοιαν λαμβάνει, Chryſoſt. id eſt, ἐννοεῖ. τούτων ἕκαστον ὑπεισῄει μου τῇ διανοίᾳ, Baſil. ἐπῄει, ſubibat.

τί στρέφουσιν ἐν τοῖς λογισμοῖς; Suid. quid cogitant? εἰ ταῦτα διαπαντὸς ἐστρεφόμεθα, εἰ ταῦτα ἐλογιζόμεθα, Chryſoſt. ſi hæc ſemper animo atq; cogitatione voluerimus. ἐπὶ πολλὰ ἀγαγεῖν τὴν διάνοιαν, Baſil. multa cogitans, animum huc atque illuc inflectens.

συνεισῆλθε δὲ τούτοις διαλογισμοῖς κἀκείνη ἡ ἔννοια, Greg. ad has diſceptationes hæc quoque cogitatio acceſſit.

[illegible]

ῥαθύμως διασκέψασθαι, negligenter rem conſiderare.

ταῦτα πολλάκις ἐπ' ἐμαυτοῦ γινόμενος ἐσκόπουν, Baſ.i. *πρὸς ἐμαυτὸν*, vel, *κατ' ἐμαυτὸν*, Gall. *à par moy.*

μήτε ἐνθυμεῖται, μήτε λογίζεται, Demoſth. illud nec cogitat, nec reputat.

μή ποτε αὐτῶν ἐπὶ νοῦν ἀναβαίη τοῦτο, idem. vtinam id nunquam ipſis in mentem veniat. Gal. *que iamais cela ne leur monte en la teſte.*

ταύτην τὴν διάνοιαν ἔχων, vel, *κεκτημένος*, *εἰς Σικελίαν ἦλθον*, Plato. hoc animo in Siciliam profectus ſum.

λόγον δὲ ἐμαυτῷ διδοὺς, εὑρίσκω, Demoſth. rationem mecum iniens, reperio.

εἴ τις ἐκ τῆς ἀληθείας λογίζοιτο, Luc. ſi quis verè conſideret, ſi quis recta ratione rem reputet.

καί μοι ὑπ' ὀφθαλμῶν λάβε τὴν ἐπανάστασιν τῶν κυμάτων, idem. intumeſcentes fluctus pone ante oculos.

εἴ τις ἐπίῃ τῷ λογισμῷ, id eſt, *λογίζηται*.

ἔννοιαν λαμβάνειν, pro *εἰς ἔννοιαν ἐλθεῖν*, loquutio Baſilio familiaris. *ἔννοιαν λαμβάνειν τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν*, &c. diem illum animo complecti, quo, &c. ſic Diod. *τίς γὰρ οὐκ ἂν λαβὼν ἔννοιαν τῆς κατὰ τὸν ἀνθρώπινον βίον ἀνωμαλίας καταπλαγείη;* & quis eſt, qui humanæ vitæ inconſtantiam animo perpendens, non obſtupeſcat?

εἰ μή με λογισμὸς εἰσῆλθεν, ὡς, &c. Procop. niſi hæc cogitatio occurriſſet, vel, niſi mihi in mentem veniſſet.

περισκέπτεσθαι καὶ ἐπιλογίζεσθαι, Suid. accuratiſſimè conſiderare, ac perpendere. *αὐτοὺς διαπαντὸς ἔχειν ἐπὶ τῆς διανοίας*, Chryſoſt. perpetua eos cogitatione circumferre.

τούτων ἕκαστον ὑποτρεχέτω σου τὴν διάνοιαν, Baſi. mentem tuam ſubeat.

¶ *Cognatio.*

τις τῶν ἐν γένει, Demoſth. propinquus quiſpiã, vel, τῶν ἀπὸ γένους, Luc. τυγχάνει μοι ἐγγύτατα γένους ὤν, Plat. eſt mihi genere propinquiſſimus.

οὐδεὶς ἦν ἄλλος τῷ Κόνωνι γένει ἐγγυτέρω ἐμοῦ, Demo. *Il n'auoit point de plus proche parent.*

ἄγχιστα γένους, pro ἐγγύτατα, Lucia. οὐτος γὰρ ἄγχιστα ἦν αὐτῷ γένους.

οἰκεῖος γένει, genere coniunctus. Demoſth. ἐμοὶ δ' ἐστὶ Δημοσθένης οἰκεῖος γένει. οἱ ἀφ' αἵματος, conſanguinei. Phil. οὐ τῶν ἀφ' αἵματος ὅσοι πρὸς πατρὸς ἢ μητρὸς ἦσαν, non vlli è conſanguineis tam paternis, quàm maternis. ὡμαιμόνοι κατὰ γένος, genere cõiuncti, idem. οἱ ὑπὸ ἀγχιστείας ὡμαιμόνοι, Chryſ. οἱ περὶ ἀγχιστείαν αἵματος, Greg. id eſt, οἱ ἀφ' αἵματος. οἱ κατ' ἀγχιστείαν προσήκοντες, vel, οἱ τῷ γένει, vel, κατὰ γένος, idem quod οἱ ἀφ' αἵματος, propinqui ac neceſſarij. κατ' ἐπιγαμίαν προσήκοντες, Herod. affinitate iuncti.

κοινωνίαν πρὸς αὐτὸν τὴν ἐξ αἵματος ἔχοντες. Memnon. αὐτῷ κατὰ γένος προσήκοντες. Nepos ex filia dicitur, ὁ ἐκ τῆς θυγατρὸς υἱός, Demoſth.

οὔτε γὰρ ἀπὸ γένους μοι ἦν, Dion. neq; enim mihi conſanguineus erat. Sic Demoſth. οὔτε γένει προσῆκεν ἐμοὶ ἡ ἄνθρωπος οὐδὲν, nec me vlla generis neceſſitudine mulier hæc attingebat. Et rurſum, εἰ καὶ μηδὲν προσήκων ἔτυχον Ἀστυφίλῳ, idem. etiam ſi nullum mihi propinquitatis ius intercederet cum Aſtyphilo. Gall. *Encores que ie ne luy appartinſſe en rien de parenté.*

οἱ γένει ἀπωτέρω ὄντες, idem. qui remotiori conſanguinitatis gradu ſunt, Gall. *qui ne ſont tenſins que de loing.* ἀπωτέρω τυγχάνουσιν ὄντες, Iſæus.

us, id eſt, ἀπωτέρω εἰσιν. οἰκεῖος etiam dicitur, ὁ γένει προσήκων.

οἱ τὰς αὐτὰς ἡμῖν λύσαντες ὠδῖνας, Chryſo. id eſt, ἀδελφοί.

οἱ πρὸς τὸ γένος διαφέροντες, idē. id eſt, προσήκοντες.

¶ *Cognoſco, vel contrà.*

ὡς καὶ σοὶ πρόδηλον γένοιτο λαβόντι πεῖραν αὐτοῦ. Baſil. vt tu quoque perſpicuè cognoſces, vbi periculum ipſius feceris.

οἵ ἐμὲ καὶ σὲ σαφῶς ἴσασι, Plat. qui me & te probè norunt.

τοῦτον οὐδ᾽ εἰ γέγονεν εἰδὼς, οὐδὲ γινώσκων, Demoſt. de eo ne hoc quidem cognitum habens, an vnquam extiterit.

οὐδ᾽ ὁπωστιοῦν ἐγνώριζον τοὺς ἀνθρώπους τούτους, idē. nullo prorſus modo hos homines cognoſcebam. In paſſiuo ὁπόθεν δήποθεν ἐγνωρισμένοι τούτῳ, vndenam huic noti ſunt? idem. γνωρίζειν etiam interdum pro cognitum reddere, Greg. de Athenis loquens, ἐκεῖναι γάρ μοι τὸν ἄνδρα ἐγνώρισαν, noſcendum præbuerunt, vel, eius viri noticiam mihi pepererunt. Hinc nomen adiectiuum γνώριμος, notus. ἴσως ἐστὶν ἡμῖν πάλαι γνώριμον, Herod. id eſt, ἐγνωσμένον. γνωρίμως ἔχειν, ἀντὶ τοῦ γινώσκειν, Demoſth. γνωρίμως ἔχω τοῖς πλείστοις τῶν πλεόντων τὴν θάλατταν, plurimis nauigantium notus ſum.

ἀναγνωρίζειν, agnoſcere. Plato, ἀνεγνώρισέ με ἐκ τῆς προτέρας ἐπιδημίας, Gall. *il me recongnut.*

πολλὴν ἐνεῖδον τὴν εὔνοιαν πρὸς ἐμὲ, Demoſth. magnã in eo beneuolẽtiam erga me perſpexi.

ἐμπείρως ἔχειν, plerumque idem quod γινώσκειν, vt apud Xenophontem.

συνῆκα δὲ βοῆς τὴν αἰτίαν, Baſil. intellexi.

ἀνὴρ πάλαι ἐγνωσμένος τῷ βασιλεῖ, Suid. *πλείστοις γνωστὸς ὑπῆρχεν*, idem. permultis notus erat.

Διὰ τὴν οἰκείαν ἐπιφάνειαν οὐκ ἔστι τὸν ἀγνοηθῆναι δυνάμενον, Phalar. is eſt hominis ſplendor, vt ignotus atque obſcurus eſſe nequeat.

οὐδὲ αὐτοὶ ἀγνῶτές ἐσμεν οὐδενὶ Ἑλλήνων, Plat. nemini Græcorum ignoti ſumus. *οὐ γὰρ εἴα λανθάνειν αὐτὸν, οὔτε ὁ τρόπος, οὔτε τὸ ἐπώνυμον*, Syneſ. non enim obſcurum eum eſſe ſinebat morum elegantia, nec cognomen. *ἐμφανῆ πᾶσι καταστῆσαι πειράσομαι*, omnibus perſpicua facere conabor. *τοῦτο πάνυ ὀλίγοις τῶν εἰς ἡμετέραν γνῶσιν ἡκόντων κατώρθωται*, idem. hoc pauci omnino homines, quos quidem norim, præſtiterunt.

πάλαι σοι δῆλός εἰμι σοῦ μὲν οὐδὲν φροντίζων, Plat. iampridem perſpicuum habes, me nullam tui curam gerere.

ἀνεπιφάτως, καὶ ἀφωράτως κατάγεται, Demoſt. id eſt, *λεληθότως, λαθραίως*.

¶ *Cogere.*

οὐχ ἑκὼν μὲν, ἀποῤῥίψω δὲ, Luc. inuitus quidem, ſed tamen abijciam.

ταῦτα ποιεῖν καὶ πάσχειν ἀναπείθει πενία, Luc. hæc facere ac pati paupertas perſuadet.

ἣ τοὺς γεννήσαντας ἕλκει πρὸς πόθον τῶν γεγεννημένων πολλῶν, Philo. quæ parentes ad prolis amorem trahit.

μή τι καὶ καινότερον ἐργάζεσθαι βιασθῶ, idem. ne quid noui facere cogar.

ἀνάγκην ἔχει αὕτη τὰ καθ' ἡδονὰς πράττειν, Baſil. neceſſe ipſa habet voluptatibus operam dare.

¶ *Coitus.*

μίγνυσθαι γυναικὶ, miſceri, Plat. *ἀδελφαῖς μιχθέντες λαθραίως*.

πλησιάζειν, Iſocr. *οὐδενὶ φανήσομαι σώματι πεπληκώς*.

περιστικῶς, πλὴν τ̃ ἐμαυτοῦ γυναικός. nullius corpus attigiſſe, quàm meæ vxoris.

συνευνάζεσθαι, Luc. τῇ μείρακι συνευναζόμενος, cum puella concumbens. συγκαθεύδειν, idem. Cteſias. δυνήσεσθαι τ̃ μέλλειν παλλακῇ συγκαθεύδοντα.

ὁμιλεῖν. Lucia. ἀφ' οὗ γυναιξὶν ὁμιλεῖν ἤρξατο, ex quo tempore conſuetudinem habere cum mulieribus cœpit. inde nomen ὁμιλία, coitus. ταῖς παρθένοις εἰς ὁμιλίαν ἐλθεῖν, Philo. id eſt, ὁμιλεῖν. Et rurſus, ταῖς ὁμιλίας πρὸς οὓς ἂν ἐθέλωσι ποιεῖσθαι ἐπιτρέπει, fœminis liberum facit, vt quibuſcum libuerit, concumbant. ὁμιλίαις ἀκολάστοις χρώμενος, Philo. qui etiam συνόδου vocabulo in eadem ſignificatione vtitur. τὸ περὶ τὴν πρώτην σύνοδον ἀτύχημα, primi cõgreſſus infortunium. De Dina per vim conſtuprata loquitur.

χρῆσθαι γυναικὶ, pro ὁμιλεῖν, Demoſth. ᾗ ἐτύγχανε κεχρημένος ποτὲ, qua quondam vſus fuerat, cum qua ſtupri conſuetudinem habuerat. Et alio loco, καὶ εἶχον ἑ χρῆσθαι ὅσον ἠβούλοντο αὐτῇ χρόνον. *Ils la tenoyent à pot & à pinte.*

συνεῖναι, idem. συνεῖναι δ' ἑκατέρῳ ἡμέραν παρ' ἡμέραν, cum vtroque alternis diebus rem habere. συγγίνεσθαι, idem quod συνεῖναι, vel, συνουσιάζειν.

προσάψασθαι ἀκμαίας καὶ καλῆς παρθένου, Lucia. egregiam, ac florentem virginem attingere, cũ virgine congredi, θιγεῖν τ̃ γυναικὸς, Plut. i. ἅπτεσθαι.

κοινωνεῖν, idem quod ὁμιλεῖν, Luc. μηδὲν κοινωνήσῃς τῇ Νηρεΐδι, ne quid tibi ſit rei cum Neride. εὐνῆς κοινωνεῖν, Herodi. ad lecti ſocietatem admittere. Hinc nomen κοινωνία, id eſt, συνουσία. Baſil. γυνὴ εἰς ἀνδρὸς κοινωνίαν ἀφιγμένη, καὶ σαρκικὴν ἔχουσα τὴν συνάφειαν αὐτῷ, mulier quæ cõmerc

mercium cum viro habuit, & carne cum eo copulata eſt.

συνέρχεσθαι, Philo. γαμέτῃ νομίμῳ συνέρχεσθαι, cum legitimo marito rem habere.

προσιέναι, idem. ἐξώρους γηρωμένας οὐδεὶς προσίησι, vetulas nemo adit.

ὀπυίειν τὴν γυναῖκα. inire, Luc. συνεῖναι, καὶ ὀπυίειν.

σποδεῖν, idem quod ὀπυίειν, Luci. τὴν παλλακίδα μου ἐσπόδει, ſubigebat.

εὐνῆς ἀνδρὸς ἐπιβαίνειν, Philo. cum viro cubare. Et Lucia. ἐπεὶ δὲ ἐπέβησαν τοῦ λέχους, καὶ ἐν ἔργῳ ἦσαν, poſtquam in lectum ſe coniecerunt, ac rei venereæ operam dare cœperunt.

ἀναβαίνειν, idem ſæpe quod σποδεῖν, Luc. ἠπόρουν ὅπως ἀναβήσομαι τὴν ἄνθρωπον, addubitabā quomodo mulierem inſcenderem, inirem.

τὰ ὑπὸ κόλπου πράττειν, periphraſticè pro συνουσιάζειν, Luc. τάχ' ἂν δὲ καὶ τὸ ὑπὸ κόλπου ἐπέπρακτο, fortaſſe res vſq; ad concubitum proceſſiſſet. τὰ ὑπὸ γαστέρα, etiam perſæpe pro rebus venereis accipit Grego. δουλεύειν γαστρὶ καὶ τοῖς ὑπὸ γαστέρα. τὰ ὑπογάστρια, idem quod τὰ ὑπὸ γαστέρα.

διαφθείρειν, Luc. παρθένους διαφθείρειν, conſtuprare, διακορεῖν, idem. ταύτην διεκόρησεν, ἀλοὺς ἔρωτι, huic virginitatis florem abſtulit, eam compreſſit. παῖδα ἐλευθέραν βιάσασθαι, idem. ingenuæ puellæ vim afferre. ἐπανίστασθαι παρθένοις, Ælian. in virgines inſilire. Qui autem facinus admiſit, is Philoni τὴν βίαν διαπράξασθαι dicitur, vel, βίᾳ διαπαρθενεῦσαι. Herod. διαλύειν παρθενίας, vel, ἀποτίθεσθαι, Phal. virginitatis vincula ſoluere.

διαπαρθενεύειν, Alciph. τὴν πρώτην ἀφροδίτην ἔμαθον παρ' αὐτοῦ, αὐτὸς γάρ με διεπαρθένευσεν, καὶ

id

id eſt, διεκόρησεν, vſum venereorum primum ex eo didici: nam me ipſe virginitate exuit.

αἰσχῦναι τὸ σῶμα, Philo. ἀλλὰ καὶ ἐμοῦ ἐπεβάλλησεν αἰσχῦναι τὸ σῶμα, quin corpus quoq; meum contaminare aggreſſus eſt, pudicitiam meam violare. τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ ᾔσχυναν, Suid.

συγκαταγειμηθῆναι, συμπλέκεσθαι, idē quod συνελθεῖν & ὁμιλεῖν. κοῖται ἀσελγεῖς καὶ βέβηλοι συμπλοκαὶ, Baſ. impuri & profani complexus.

πορνεύειν τὴν μητέρα, Demoſth.

παραρρίπτειν ἑαυτὴν ἐπ' αἰσχύνῃ, Philo. παραδοῦναι αὐτοῦ τὸ σῶμα, Diod.

ἐμπαρέχειν ἑαυτὴν, Philo. de muliere ſalaci, ac ſui copiam quibuſuis faciente. vide Meretrix.

ἐντυγχάνειν, idem quod μίσγεσθαι. Athen. Λυδῶν γυναῖκες ἄφετοί εἰσι τοῖς ἐντυχοῦσι, Lydorum vxores cujuſlibet viri libidini expoſitæ ſunt. διὰ συνηθείας γίνεσθαι, Philo. καί ποτε νομισθεῖσα διὰ συνηθείας αὐτῷ γίνεσθαι, exiſtimata illi quondam familiaris fuiſſe, id eſt, cum eo concumbere conſueuiſſe.

ἐπιφοιτᾶν ταῖς θυγατράσιν, Herod. i. ὁμιλεῖν.

ὑβρίζειν, Suid. ὑβρίσαι μὲν ὡς αἰχμάλωτον οὐκ ἠθέλησε, contumelioſè abuti.

ὕβρει πολλῇ καὶ ἀσελγείᾳ κατὰ τῆς τῆς φύσεως θεσμῶν φερόμενος, Baſil. de eo qui in præpoſteram venerem ruit.

ἐνυβρίζειν & ἐμπαροινεῖν, ſępe vſurpātur de eo, qui vel mulieribus, vel etiam adoleſcentibus fœdè abutitur.

χρήσασθαι, Æſch. ἐχρήσατο τῷ σώματι τοῦ Τιμάρχου. Quod etiam παραχρήσασθαι dicit Epiphanius, de Origene loquens, cujus corpus Gentiles εἰς παράχρησιν Æthiopi dedituros ſe minabantur, niſi thus idolis adhiberet.

¶ *Colloqui.*

συμμίγνυσθαι διὰ λόγων, Plat. *Θεαιτήτῳ δὲ αὐτὸς χθὲς συνέμιξα διὰ λόγων*, heſterno die cum Theæteto ſermones miſcui, conſerui.

ὁμιλεῖν φιλοφρόνως ἀλλήλοις, idem. humaniſſimè inter ſe colloqui.

περιτυχεῖν, Iſocr. *ἐπειδὴ δ' οὔπω περιτετυχήκαμεν ἀλλήλοις*, alter alterum non vidimus, nec collocuti ſumus.

κοινωνεῖν λόγων, Lucian. *λόγων ἐκοινώνησα πολλάκις*, cum eo ſæpe verba feci.

πρὸς τὸ οὖς αὐτῷ κοινολογεῖσθαι, Luc. in aurem cum eo colloqui. *κοινολογίας μεταχεῖν*, Diod. colloquio frui.

προσιέναι & *προσελθεῖν τινί*, aliquem conuenire, alloqui.

εἰς λόγους ἐλθεῖν, Greg. *εἴς τε ὄψιν ἦλθε, καὶ λόγους ποθῶν ἐκ πλείονος*, tum eum vidit, tum, quod iampridem expetebat, cum eo ſermones habuit.

ἀφικέσθαι εἰς λόγους, idem quod *ἐλθεῖν εἰς λόγους*. Herod. *οὔτε Λιβύων, οὔτε Ἑλλήνων οὐδεὶς τῶν ἐμοὶ ἀπικομένων* (pro *ἀφικ*) *εἰς λόγους*, nec Aphrorum, nec Grecorum quiſpiam, quos quidem conuenerim, vel quibuſcum mihi colloquium habere contigerit.

οἷς πρότερον οὔτε διελέχθην, οὔτε συνήθης ἐγενόμην, Iſoc. cum quibus mihi priùs nec ſermo vllus, nec vſus fuit. *περὶ τῶν Δίωνος πραγμάτων οὐδὲν ἔτι διαλεγόμενον αὐτῷ*, Plat. de Dione nullum iam verbum cum eo habebam.

προσδιαλέγεσθαι, & *συνδιαλέγεσθαι*, confabulari. *περὶ τῶν τυχόντων συνδιαλέγεσθαι*, de rebus vulgaribus, ac parui momenti inter ſe loqui.

Color

¶ *Color vultus.*

χρόα τρεπομένη, καὶ βλέμμα πεταραγμένον, Luc. color immutatus, & vultus perturbatus.

παντοῖος ἦν, ἐς μυρία τρεπόμενος χρώματα, καὶ ψυχρῷ τῷ ὕδατι ῥεόμενος, idem. varius erat, ſexcentos ſubinde colores induens, gelidoq; ſudore diffluens. ἤδη νεκρικῶς τὴν χροιὰν ἔχων, idem. iam emortua cute.

τὴν χροιὰν ἠλλάξατο, vel, μετέβαλε, Philo. vultum mutauit.

ὑπ' ἀγωνίας παντοδαπὰς χρόας ἐνήλλαττεν, ἐν ταὐτῷ γινόμενος αἱματώδης, ὠχρὸς, πελιδνὸς, idem. præ animi angore vultum immutabat, eodem tem poris puncto ſanguineus, pallidus, liuidus exiſtens.

οὐδὲν παραστρέψας τοῦ χρώματος, Baſil. eodem omninò, quo ſolebat, vultu. ad verbum, vultu nihil immutato.

¶ *Commendare.*

συνίστασθαι, Plat. βούλομαι αὐτὸν ἰατρῷ συστῆσαι, medico commendare. In paſſiuo, καὶ συνεστάθη Κύρῳ, Xenoph. & Cyro commendatus eſt. συστατικὴ ἐπιστολή, commendatoria epiſtola.

¶ *Committere alicui munus publicum.*

καθιστάναι ἐπὶ τὰ πράγματα, Iſoc. τοῦτον ἐπὶ τῶν μεγίστων πραγμάτων καθίσταμεν, hunc ſummis mu neribus præfecimus. καθίσταται τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ τῆς χώρας ἐπίτροπος, Phil. Alexandrinæ prouinciæ præficitur.

ἐμπιστεύειν αὐτῷ τὴν τῶν ὅλων ἡγεμονίαν, Diod. ei ſumnium imperium credere, committere.

ἐγχειρίζειν, in manus tradere, munus aliquod delegare, Diodor. τούτοις τὴν ἡγεμονίαν ἐνεχείρησαν, id eſt, ἐνεπίστευσαν. τῶν ἄλλων αὐτῷ τὴν ἐπιστασίαν ἐνεχείρισε, Chryſ. aliorũ curam ei mandauit.

ἐπισ

ἐπιςῆσαι, Herod. ἐπιςῆσαι τῆς ςρατιῆς Περσικῆς, copiis militaribus præficere. Et rurſus, τῶν ἐπίςησε τῇ νεολαίᾳ τ̃ ςρατοῦ, huic imperium militare in tirones tradidit.

ἔπαρχον ποιεῖν τ̃ ςρατιῆς, idem. hoc eſt, τῇ ςρατοπέδῳ ἐπιςῆσαι.

ἐπιτρέπει αὐτῷ τὴν τ̃ πολέμου ἡγεμονίαν, Suid. belli prouinciam ipſius fidei committit.

ὑπερτίθεσθαι, Herodot. τούτῳ τῷ Γύγῃ καὶ τὰ σπουδαιέστερα τ̃ πραγμάτων ὑπερετίθετο ὁ Κανδαύλης, ad Gygem Candaules etiam maximè ſeria negotia remittebat, *Il s'en remettoit ſur luy.*

ἐπιτρέπεσθαι, Baſ. τοὺς οἴακας ἐπιτράπη, ei gubernacula commiſſa ſunt.

ἀναβάλλεσθαι, idem quod ὑπερτίθεσθαι, Luci. ἐπί σε τὸ πᾶν ἀνεβαλλόμεθα, rem totam ad te reiicimus, arbitrij tui facimus, Gall. *de tout cela nous nous en rapportons ſur toy.*

ἦν μὲν πεπιςευμένος ἐπὶ τ̃ κατὰ τὴν Ἑλλάδα πραγμάτων, Græcarum rerum cura ei mandata fuerat, Græciæ negotijs præerat. *Il auoit la ſuperintendance ſur les affaires de Grece.*

ἀνατίθημί σοι τήν δὲ τὴν ἐπιμέλειαν, hanc tibi curam impono, Bud.

¶ Comparatio.

συμβάλλειν, Herod. οὐδὲ εἷς τ̃ Ἑλλήνων ἄξιός ἐςι τὴν μεγαλοπρέπειαν τῷ Πολυκράτει συμβληθῆναι, nullus Græcorum eſt, qui cum Polycrate magnificentia comparandus ſit. Inde συμβλητὸς, conferendus. Luc. μεγάλην καὶ οὐ συμβλητὴν ὑπερβολὴν ἔχοντι πρὸς τὰς ἡμετέρας δυνάμεις, magnas, nec cum noſtris conferendas, vires habenti.

παραβάλλειν vſitatius eſt in hac ſignificatione, quàm συμβάλλειν. Greg. ὥςε πολλῶν ἐκ παντὸς τ̃ αἰῶνος κακοπαθησάντων μηδένα εἶναι τοῖς ἐκεί-

τὰς παραβαλεῖν συμφοραῖς, adeò vt cùm ex omni hominum memoria multi magnis calamitatibus affecti fuerint, nullus tamen ſit, qui cum eius afflictionibus comparari queat. ὡς μηδὲ δόξαν ἐκείνην φαίνεσθαι ταύτῃ παραβαλλομένην, Chryſoſt. adeò vt præ hac, ne gloria quidem illa appareret. συγκρίνειν, idem quod παραβάλλειν, Luc. ἵνα εἰδῇς ὡς παιδιὰ τὰ ὑμέτερα ἐστὶ πρὸς τὰ Σκυθικὰ συγκρινόμενα, vt ſcias ludum eſſe res veſtras, ſi cum Scythicis comparentur. Et eodem modo Phil. ἀλλ᾽ ὅμως ταῦτα συγκρινόμενα τοῖς τῶν ἡμετέρων, γέλως ἀναφαίνεται, hæc cum noſtrorum hominum virtutibus collata, merus riſus exiſtent, vel ridicula planè apparebunt. Hinc nomen σύγκρισις, Phil. ἥδιστον ἀνάγνωσμα τοῦτο αὐτῷ, ὡς τὰ τῶν ἄλλων συγγραφέων ἀηδέστατα συγκρίσει τῆς ἐν τούτοις χάριτος νομισθῆναι, tantam ex hac lectione voluptatem capiebat, vt aliorum hiſtoricorum ſcripta præ horum librorum lepore planè iniucunda cenſeret. ἐπιδέχεσθαι σύγκρισιν, Baſ. τοῦ βίου οὐδεμίαν πρὸς τοὺς ἄλλους ἐπιδέχεται σύγκρισιν, vitæ integritate nullam cum aliis comparationem admittit, vitæ probitate omnes antecellit. Et rurſus, ἡμεῖς δὲ παῖδές ἐσμεν, πρός γε τὴν τῶν τελείων σύγκρισιν, nos autem pueri ſumus dumtaxat cum perfectis viris comparati.

θεωρεῖσθαι, pro συγκρίνεσθαι, Greg. ὡς μηδὲν εἶναι τὴν Κράτητος ἁπλότητα, πρὸς τὴν ἐκείνου θεωρουμένην, adeò vt nihil futura ſit Cratetis ſimplicitas, ſi cum eius ſimplicitate conferatur.

ἀντεξετάζειν, ex aduerſo conferre, idem. ἀντεξετάζειν τῇ τοῦ σώματος θεραπείᾳ τὴν τῶν ψυχῶν ἰατρείαν, animorum medicinam cum corporis curatione conferre. Et in paſſiua voce, ἀνθομοίας γέμει, πρός γε τὸ ἡμέτερον παρεξεταζόμενος. i.

θεωρ

θεωρούμενος, συγκρινόμενος.

ἐξετάζειν παραλλήλως, vel, παράλληλα, idem quod ἀντεξετάζειν. Demoſth. ἐξέταζε τοίνυν παράλληλα τὰ σοὶ καὶ ἐμοὶ βεβιωμένα, tuam ac meam vitam inter ſe compone, expende.

ἀντιτίθημι, idem quod ἀντεξετάζω, Philo. τὴν τῆς ἐκεῖ πάντων ἀφθονίαν ἀντιτιθέντες τῇ πάντων ἐνταῦθα ἐνδείᾳ, opponentes, ex aduerſo conferentes.

ἐξομοιοῦν, Baſil. εἰ χρὴ τὰς πονηρὰς διδασκαλίας ὀλεθρίοις φαρμάκοις ἐξομοιοῦν, vel, vt Æſch. ἀφομοιοῦν, ſi pernicioſas doctrinas cum peſtiferis medicamentis comparare oportet.

εἰκάζειν, vel, προσεικάζειν, Xenoph. in Apol. ἐμὲ δὲ θεῷ μὲν οὐκ εἴκασε, Deo ſimilem me eſſe minimè dixit. Στησιχόρῳ σεαυτὸν προσεικάζεις, Phal.

Præpoſitio παρὰ comparationibus ſæpe ſeruit, Herodot. ὥστε τὸν Δαρείου στρατὸν παρὰ τοῦτον μηδὲν φαίνεσθαι, adeò vt Darij exercitus præ hoc perexiguus videretur. Ad comparationes etiã, & quidem multò frequentiùs, adhibetur præpoſitio πρὸς. Greg. ὡς μηδὲν εἶναι τὴν Ἐχέτου ἀπανθρωπίαν πρὸς τὴν ἐκείνων ὠμότητα, ſupple συγκρινομένην, tanta fuit illorum crudelitas, vt prę ea Echeti ſæuitia nihil fuiſſe videatur, σκοπεῖτε τὰ ὑμέτερα πρὸς τὰ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, Demoſth. ταῦτα πάντα γέλως πρὸς τὴν ἐκεῖ κόλασιν, Chryſoſt. hæc omnia merus riſus ſunt, præut eſt futuræ vitæ ſupplicium. Aliquando hanc præpoſitionẽ antecedit particula ὡς. τυφλὸς ὁ Λυγκεὺς ἐκεῖνος, ὡς πρὸς ἐμέ. Luc. præ me vel Lynceus ipſe cæcus eſt. Particula etiam γε, eleganter præpoſitioni ſubiicitur, vt ex eo loco Baſil. quem adduximus, patet, πρός γε τὴν τῶν τελείων σύγκρισιν, ſiquidẽ cum perfectis cõparemur.

ἐν

ἐν τρόπῳ βοσκήματος, Plat. pecudis ritu. βοσκήματος δίκην, vel, κατὰ τὰ βοσκήματα.

Ad comparationis vſum, verbum ἀποδείκνυσι Græci vſurpant, vt Plato in epiſtola quadam, & Gregor. de Maximini tyrannide loquens, ὡς πολλοῖς ἐπιφὺς παῖδας πρᾶξεις ὡς φιλανθρώπους ἀπέδειξε, tam immani crudelitate vſus eſt, vt præ eo omnes, qui imperium ante eum tenuerūnt, humani ac lenes fuiſſe viderentur.

τίνος οὐκ ἂν ἄξιος μάρτυρος οὗτος, Chryſo. de Iobo loquens, ecquem hic martyrem virtute non æquat? μυρίων ἀντάξιος ἂν εἴη μαρτύρων, ſexcentis martyribus çquari queat, par eſſe queat.

ἀνθρώπου οὐδὲν ἴσον τῶν ὁρωμένων, idem. ex omnibus rebus, quæ in aſpectum cadunt, nulla eſt homini comparanda. τί ταύτης γένοιτ' ἂν ἴσον τῆς φιλανθρωπίας; idem. quidnam huic humanitati ac beneficentiæ conferri queat?

καθ' ἑαυτὸν μὲν πλούσιός ἐστι, κατὰ δὲ τὴν σύγκρισιν τῶν θησαυρῶν βασιλικῶν σφόδρα πένης, idem. eſt quidem ipſe diues & copioſus, cæterùm præ theſauris regiis valde pauper. τί μέρος ἐστὶ τῶν ὑπὸ Τιμοθέου πεπραγμένων, ἡ τῆς Δημοσθένους πρεσβεία; Dinarch. quota pars eſt rerum geſtarum Timothei?

¶ *Compenſare.*

ἀντισταθμᾶν, Baſ. οὐκ ἀντεστάθμησαν τὴν περὶ τοῦτο δουλείαν ἡμῶν, ἣν ἐδουλεύσαμεν αὐτοῖς ἐν κυρίῳ, τὸ πταίσμα τοῦτο, non compenſarūt cum hac culpa tot priora officia noſtra, quibus ipſis in Domino inſeruiuimus. ſic Cicero, non compenſabit cum vno verſiculo tot volumina laudum ſuarum.

ἀνταλλάττειν, Dinarch. οὐδὲ τῶν ὅρκων, οὓς ὀμωμοκότες ἐφέρετε τὴν ψῆφον, ἀντηλλάξατε τὰς δωρεάς,

Digitized by Google

σίας, haud eam vim habuerunt erga vos ipſius beneficia, vt ſententiam eam, quam iurati ferebatis, infringerent: vel iudicii religionẽ ipſius erga vos beneficiis antiquiorem habuiſtis.

ἀντιπαλαιστεῖν, idem quod ἀντιτάττεσθαι.

¶ *Componere litem aut controuerſiam.*

μετὰ λόγου καὶ μὴ μετὰ βίας διαλύσασθαι τὰ πρὸς ἀλλήλους, Iſocrat. non vi, ſed ratione mutuas controuerſias dirimere. ἐν τοῖς φίλοις διαλύσαι περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων, idem. controuerſias inter amicos diſceptare, ac transfigere. Gall. *appointer leurs differents entre amis.*

λόγοις ἐξαιρεῖν τὰς διαφορὰς, vel, διαλύσασθαι, idẽ. ſermonibus euellere, ac de medio tollere.

ἀπαλλάττεσθαι τῆς διαφορᾶς, idem. προσιόντες μοι συνεβούλευον ἀπαλλάττεσθαι τῆς πρὸς τοῦτον διαφορᾶς, vt ab ea, quæ mihi cum eo erat, ſimultate diſcederem, ſuadebant.

¶ *Conditio melior, vel deterior.*

πολλὰ μὲν ἐλαττοῦμαι Αἰσχίνου, Demoſt. longè inferiore conditione ſum, quàm Æſchines.

ὁρῶ τὴν συκοφαντίαν ἄμεινον τῆς φιλοσοφίας φερομένην, Iſocrat. video obtrectationem & calumniam meliore loco atque conditione eſſe, quàm philoſophiam, ſuperiora omnia habere, πλεονεκτοῦσαν, παρευδοκιμοῦσαν, παρευημεροῦσαν. nam hæc vocabula in hanc ſententiam nõ ineleganter adhiberi ſolent, vt & cætera verba, quæ vincendi ſignificationem habent.

¶ *Conditio, qua aliquid transfigitur.*

τὸ τελευταῖον διελύθησαν ἐφ' ᾧτε, &c. Demoſt. tandem his conditionibus tranſactum eſt, vt &c.

ἐπὶ τοῖς δὲ διήλλαξαν οἱ διαλλακταὶ, τὸ μὲν, &c. idem, controuerſiam hiis demum conditionibus

bus arbitri diremerunt, vt ille, &c.

ἀφίεμέν σε, ἐπὶ τούτῳ μέν τοι, ὥστε μηκέτι ἐν ταύτῃ τῇ ζητήσει διατρίβειν, Plat. in Apol. abſoluimus te, ſed ita tamen, vt deinceps in hac quæſtione minimè verſeris.

ἐφ' συνθήκας ἐποιήσατο, καθ' ἃς οὐκ ἐξῆν Γλαυκίᾳ στρατεύειν ἐπὶ τοὺς Κασσάνδρου συμμάχους, Diod. eas conditiones inijt, quibus interdicebatur Glauciæ, ne aduerſus Caſſandri ſocios bellum ſuſciperet.

ἐπὶ δὲ λόγῳ τοιούτῳ τάδε ὑπίσχομαι (pro *ὑπισχνοῦμαι*) *ἐφ' ᾧ στρατηγός τε καὶ ἡγεμὼν τῶν Ἑλλήνων γενήσομαι πρὸς τὸν βάρβαρον*, Herod. hac omninò conditione hæc promitto, vt dux ſim & imperator Græcorum aduerſus barbarum.

¶ *Condolere.*

συνάχθεσθαι, Demoſt. *τοῖς φίλοις δὲ ὡς ἀνάξια πάσχουσι συνάχθονται*. Et rurſus, *συναχθεσθεὶς ἐπὶ τῇ ἀτυχίᾳ τῇ τούτου*, huius calamitate commotus, vel ex eius calamitate mœſtitia affectus.

συναλγεῖν, Phil. *ταῖς τῶν προσηκόντων συμφοραῖς συναλγεῖν*, propinquorũ ac neceſſariorum aduerſis rebus indoleſcere. *ἀκούσας τὰ δεινὰ τῆς ἀχαρίστου σου τύχης ἀπλωτημένα καθ' ὑπερβολὴν ἤλγησα, νομίσας οὐ σοὶ μᾶλλον, ἢ μοὶ συμβεβηκέναι τὸ γεγονός*, Phalar. poſteaquam mihi renunciatum eſt de iis calamitatibus, quæ tibi ab ingrata fortuna acciderũt, grauiſſimè omninò, ac moleſtiſſimè tuli, communemq́; tecum eam mihi fortunam exiſtimaui. Seru. Sulpitius. *συμπάσχειν*, vel, *συμπεπονθότως ἔχειν*, idem quod *συναλγεῖν*. Inde *συμπαθής*, homo humanitate præditus, quiq́; aliorum calamitatibus afficitur. *συμπαθεῖς ἐγίνοντο τοῖς ἠτυχηκόσι*, Diod. miſerorum vicem dolebant.

 συν-

συνοικτίζειν, idem quod συναλγεῖν. καὶ συνῴκτισέ με, Xenoph. vicem meam luxit. ἐπιδακρύειν, Syneſ. ἐπιδακρῦσαι ταῖς σαῖς συμφοραῖς, tuis calamitatibus ingemiſcere, illacrymare.

ἐπιστενάζειν, Baſil. ἐπεστενάξαμεν τῷ συμβάντι, ad eam calamitatem quæ accidit, ingemuimus.

χωρὶς τοῦ νομίσαι μεγάλην συμφορὰν, εἴ τι πάθοι, Baſil. præterquam quòd magnę calamitati ducturus ſim, ſi quid ei accidat.

Plerumque in his verbis, quæ condoleſcentiæ ſignificationem habent, eleganter ſubauditur ἕνεκα, vt apud Procop. συνηχθέσθην σοι τῆς συμφορᾶς, i. συνηχθέσθην ταῖς σοῦ συμφοραῖς, vel, τοῖς σοῖς ἀτυχήμασιν.

ἐπὶ ταῖς συμφοραῖς κατακλᾶσθαι, commoueri, frangi, Chryſoſt.

¶ *Confirmare.*

βεβαιώσεις τὴν δόξαν τοῖς δικασταῖς ὥστε δοκεῖν ὀρθῶς τὴν δίκην δικάσαι, Plat. iudicum opinionem confirmabis, ita vt ſe rectè iudicaſſe cenſeant. Et Baſil. ἣν ἔκπαλαι περὶ τῆς σῆς τιμιότητος ὑπόληψιν ἔχομεν, ὁ χρόνος προϊὼν ἀεὶ βεβαιοῖ, quam de tua ſingulari virtute iampridem opinionē habuimus, ea in dies magis ac magis confirmatur. ταῖς ὑποθήκαις ὑποστηρίξαι, καὶ βεβαιώσασθαι, Baſil. conſiliis fulcire, & confirmare.

ἐπισφραγίσασθαι τὰς περὶ τέρας καθ' αὐτῶν αἰτίας, Philo. id eſt, βεβαιώσασθαι. ἐπικυρῶσαι, vel, ἐπικυρώσασθαι τὴν εὔνοιαν. i. βεβαιῶσαι. Inde ἐπικύρωσις, confirmatio. . Hoc nomen ἐπικύρωσις apud D. Iuſtinum in Apolog. pro Chriſtianis corruptè legitur, pro ἐκπύρωσις, id eſt, inflammatio, vel conflagratio.

τοῦτο παρ' ἐμοὶ πίστιν ἐποιήσατο ἡ στρατεία. Baſil. huius rei mihi fidem fecit, vel, hoc mihi confirm

firmauit, expeditio ea, &c.

ἐπεὶ πολλοὶ τὴν σιωπὴν ἡμῶν εἰς βεβαίωσιν τῶν διαβολῶν προσεδέξαντο, idem: quoniã multi ſilentium noſtrũ perinde interpretati ſunt, ac ſi ea, quæ nobis falsò obijciantur, agnoſcamus.

ἐπιρρωννύειν etiam Græci dicunt pro βεβαιοῦν. & ἐπίρρωσιν ἀντὶ βεβαιώσεως. τὴν ἐμὴν προσδοκίαν ἐπιρρώννυσι, Budæus.

ἀκυρῶσαι, vel ἄκυρον ποιεῖν τὴν κρίσιν, Dinarch. ſententiam reſcindere, ἀθετεῖν.

¶ *Confiſcare.*

δημεύειν, proſcribere, publicè poſſidere, fiſco addicere. τὰ χρήματα αὐτοῦ γίγνεσθαι δημόσια, Plat. id eſt δημεύεσθαι. inde δήμευσις.

¶ *Confugere.*

προσφεύγειν, Baſil. τοὺς προσπεφευγότας τῇ ἐπιστασίᾳ σου.

ἀναφεύγειν, idem quod προσφεύγειν, Luc. ἀλλ' ἐς τὸ σύνηθες ἀναφυγών, καὶ τοῦτο κρησφύγετον εὑράμενος ἀφείθη, hoc perfugium nactus.

¶ *Conijcere.*

εἰκάζειν, Demoſt. ἐγὼ δὲ ὅσα ἂν ἐκ λογισμοῦ σκοπῶν τις εἰκάσαι. ego autem, quantum ratiocinando quiſpiam colligere queat. Lucian. τὸ μὲν ἀληθὲς οὐκ ἔχω λέγειν, εἰκάζειν δὲ χρή, coniectura vtendum eſt. ὃ καὶ μᾶλλόν ἐστιν εἰκάσαι, Baſil. quod ipſum quoque veriſimilius eſt. inde nomen εἰκασία. Lucia. τὰ δὲ πολλὰ καὶ εἰκασίᾳ περιελάμβανον, multa item coniectando præcipiebam. Sic Greg. ἐκ τῶν κάτω τῶν ἄνω τὴν εἰκασίαν λαμβάνειν, id eſt, εἰκάζειν.

τεκμαίρεσθαι, Greg. εἰ δεῖ καὶ τοῖς προλαβοῦσι τεκμαίρεσθαι, ſi ex iis, quæ pæceſſerunt, de futuro coniectura ineunda eſt. ἐῴκει δέ μοι ἀπὸ τῶν προσώπων τεκμαιρομένῳ, Luci. mihi autem videba-

 tur,

tur, ex ipſius vultu coniecturam capienti. *ὡς ἐνῆν τεκμαίρεσθαι*, Philo. vt coniicere erat, quantum coniectura conſequi licebat. Hinc *τεκμήριον*, coniectura. *μόνον τοῦτο εἰς ἀπόδειξιν ἀληθείας μέγα τεκμήριον ἡγοῦμαι*, Lucia. hoc vnum ad veritatis demonſtrationem magnum ac certum argumentum eſſe duco. Et Syneſ. *τοῦτο μέγιστον τεκμήριον δέξομαι τοῦ μὴ παντάπασι τὸν ἄνθρωπον ἀπεγνῶσθαι παρὰ θεοῦ*, hoc erit mihi maximum argumentum, eum non omninò à deo abiectum ac deſperatum eſſe.

στοχάζεσθαι, idem quod *τεκμαίρεσθαι*, Phil. *στοχασάμενος ἐκ τῆς σφόδρα λύπης προσπεπτωκέναι τι νεώτερον*, ex graui eo mœrore, in quo erat, noui aliquid accidiſſe ſuſpicatus, coniectura aſſecutus. *καταστοχασάμενος τὴν ἐπίνοιαν τοῦ στρατηγοῦ*. Diod.

συμβάλλεσθαι, Herod. *ὡς ἐγὼ συμβάλλομαι, τοῖσι ἐμφανέσι μὴ γινωσκόμενα τεκμαιρόμενος*, vt ego coniicio, ex rebus perſpicuis minùs nota colligens. *δυνατώτατος ὢν ἀφανὲς ἀνθρώπου βούλημα συνιδεῖν*, Philo. id eſt, *τεκμαίρεσθαι*.

σημεῖα ἐναργέστερα ἔχειν, Plat. id eſt, *τεκμήρια*.

ὑποπτεύειν & *ὑποτοπάζειν*, coniicere, ſuſpicari.

¶ *Coniungere.*

συμπλέκειν, συζευγνύναι, συνάπτειν, Chryſoſt.

¶ *Coniuratio.*

συνωμοσίας συγκροτεῖν, Luc. coniurare, coniurationis fœdus inire.

σύστασις, idem plerumque quod *συνωμοσία*, Suid. *πρὸς τῶν οἰκείων συστάντων ἐπ' αὐτῷ καταλείπεται*, à propinquis ac domeſticis, qui in eum coniurarant, obtruncatur.

¶ *Conſcientia.*

συνείδησις, vel, *τὸ συνειδὸς*, Philo. *τὸ συνειδὸς*

οὐκ ἐάσῃ ὀρθοῖς ὄμμασι προσβλέπειν, cõſcientia eos non ſinet rectis oculis quenquam intueri.

οἱ καὶ μικρὸν ἁμάρτημα σφίσιν αὐτοῖς συνειδότες, Iſoc. qui vel parui cuiuſpiam peccati ſibi conſcii ſunt.

πονηρὰ συνειδέναι ἑαυτοῖς, Chryſ. ſcelerũ ſibiipſis conſcios eſſe. οὐ συνοίδεν ἑαυτῷ πενίαν, Baſil.

συνεπίστασθαι, idem quod συνειδέναι, Luc. ταῦτα οὖν ξυνεπιστάμενοι αὐτοῖς, id eſt, συνειδότες.

ἐπαισθάνεσθαι, Baſil. ἐπαισθανόμενος τῆς ἐμαυτοῦ εὐτελότητος καὶ ἀσθενείας, vilitatis & imbecillitatis meæ probè mihi conſcius.

τὸ συνειδὸς ἑαυτοῦ ἐξετάζειν, Chryſoſt. ſuam ipſius conſcientiam excutere.

πονηρῷ πιέζεσθαι συνειδότι, idem. mala conſcientia vexari.

ἀνέχει καὶ μικροῦ πέτεσθαι ποιεῖ συνειδὸς ἀγαθόν, ſurrigit, ac penè volare facit, pennas propemodum addit.

¶ *Conſenſus.*

ἐκ κοινῆς συγχωρήσεως τὸ πρωτεῖον καρπούμενος, Baſil. ſine controuerſia facilè princeps, vel omnium conſenſu primas ferens.

ὁμολογουμένην ἔχει παρὰ πάντων τὴν προτίμησιν ἡ ἀρετὴ, idem. virtuti omnes ſine dubio primas deferunt.

ἀπήγγελλόν μοί τινες ἐξ Ἀγκύρας πρὸς ἡμᾶς ἀφικνουμένων, πάντες συμφώνως φθεγγόμενοι, idem. renunciarunt mihi quidam, Ancyra huc venientes, & quidem omnes vno ore.

συμφρονεῖν, ὁμονοεῖν, vide aſſentiri.

¶ *Conſilium.*

βουλή, conſilium. οὐδεὶς περὶ αὐτοῦ προτίθησι βουλὴν, Demo. de eo nemo conſultat. βουλῆς ἀγαθῆς τὰ παρόντα πράγματα προσδεῖται, bono con-

 ſilio

ſilio præſentia negotia opus habent. βουλὴν ἀγαθὴν ἐπιτεχνᾶται Πεισίστρατος, Herod. ſcitum conſilium excogitat Piſiſtratus.

συμβουλή, idem quod βουλή. συμβουλὴ ἱερὸν χρῆμα, Plat. conſilium res ſacra. Lucian. Πηλουσίου κατάληψιν ἐξ Ἀπέλλου συμβουλῆς γεγονέναι, quòd Peluſium captum eſſet, ab Apelle profectum fuiſſe, Apellis conſilio contigiſſe. συμβουλὴν ποιεῖσθαι, idem quod συμβουλεύειν. Chryſo. ὑπὲρ ὁμονοίας πολλὴν πανταχοῦ ποιεῖται τὴν συμβουλήν.

παρακαλεῖν εἰς συμβουλὴν, Plat. καὶ εἰς συμβουλὴν τούς τε φίλους αὖ παρεκάλεις, καὶ τοὺς οἰκείους, & amicos, & propinquos ad conſilium adhiberes, conſilium amicorum implorares.

συμβουλεύομαι, conſulto, conſilium capio. ᾧ ἐγὼ μάλιστα ἐβουλόμην περὶ τῶν τοιούτων ξυμβουλεύσασθαι. Plat. cuius ego potiſſimum conſilio in huiuſmodi rebus vti vellem.

συμβούλῳ χρῆσθαι, in conſilio aliquem adhibere, Bud. εἰ μὴ οὖν χρεῶ ὁ μοι συμβούλῳ, ſi meo conſilio vtẽdum putes. σύμβουλον προσλαβεῖν, Luc. μηδὲ σύμβουλόν τινα περὶ τούτων προσλαμβάνειν, id eſt, μηδέ τινι ξυμβουλεύεσθαι, vt Plato loquitur, nec de ijs rebus cuiuſquam conſilium ac ſententiã exquirere, vel, ad quenquam referre.

βουλεύεσθαι dicitur, qui ſecum aliquid cogitat, conſiliumq; ex ſe capit. ἐβουλευόμην δὴ μετὰ ταῦτα κατ' ἐμαυτὸν γενόμενος μάλα συγκεχυμένος, Plat. poſtea remotis arbitris mecum conſultabam, non ſine magna animi perturbatione. κακῶς καὶ ἀνοήτως δόξεις περὶ τῶν σῶν βεβουλεῦσθαι Bud. malè & imprudenter tibi conſuluiſſe videberis.

περὶ τῶν μελλόντων σκοπεῖν, vel, σκέπτεσθαι, Luc. de rebus futuris deliberare, vel, conſiliũ agitare.

σύμβουλος, vel, ὁ συμβουλεύων, vel, ὁ παραινέτης, qui

qui conſiliũ dat. οὐ μὴν διὰ ταῦτα παραινοίην ἄν, &c. Demoſt. non tamen propterea hoc tibi conſilium dederim, vt, &c.

Σοὶ τούτου αὐτίχα ξύμβουλός εἰμι, Plato. auctor tibi ſum.

ξυμβουλεύειν ὑμῖν τὰ συμφέροντα, conſilium vtile vobis dare. Plat.

τὰ φαινόμενα βέλτιστα συμβουλεύειν, Syneſ. quæ optima videantur, ſuadere. παραγγέλλειν τὰ δοκοῦντα συμφέρειν, Philo. συμβουλεύειν, vel, παραινεῖν τὰ φαινόμενα χρήσιμα, quæ in rem fore videantur.

ὅ μοι δοκέει τοῖς σοῖσι πρήγμασι προσφέρειν, φράσω, Herod. quód mihi tuis rebus maximopere conducere videtur, dicam.

Τίς σοι τοῦτο εἰς νοῦν ἤγαγε, Gregor. quis hoc tibi in mentem inuexit? quo auctore hoc feciſti?

γνώμη, ſententia, conſilium. τὴν ἐναντίην ταύτῃ γνώμην ἐτίθετο, Herod. contrariam huic ſententiam protulit.

οἱ πάντες γνώμην κατὰ τούτων ἐξεφέροντο, κελεύοντες, &c. idem omnes aduerſus eos ſententiam ferebant, cenſentes, &c.

δοῦναι γνώμην ἡμῖν περὶ τῶν προκειμένων, Baſil. id eſt, ξυμβουλεύειν.

ἐγὼ δὲ γνώμην τὴν εὑρίσκω ἀρίστην, σοὶ ἐς μέσον φέρω, Herod. ego autem quid optimum factu cenſeam, in medium affero.

γνώμη κρατεῖν, vel, νικᾷν dicitur, in quam itur, ἡ γνώμη ἐκράτησε, Baſil. hæc ſententia obtinuit. αὕτη δὲ ἡ γνώμη ἐνίκα. Herod. hæc ſententia potior videbatur; in eam diſcedebatur.

εἰσηγεῖσθαι etiam, idem quod συμβουλεύειν ſignificat. ἀρίστην εἰσηγεῖσθαι γνώμην. Chryſoſt. Et

cum datiuo apud Xenophontem, ταῦτα εἰσηγεῖσθαι αὐτοῖς, hæc ipſis ſuadere. ἄγεσθαι τὴν παρ᾽ ἐκείνου γνώμην, Chryſ. illius conſilium cõprobare, amplecti.

Conſolatio.

παραμυθεῖσθαι, Luc. παρεμυθήσατο τῇ μαντικῇ τὴν συμφορὰν, vaticinandi arte calamitatem ſolatus eſt. ἀπειρηκότα ἤδη θαυμαστῶς αὐτὸν ἀνεκαλέσω ἢ παρεμυθήσω τοῖς γράμμασι, Baſil. fractum iam, & languentem, tuis literis mirum in modum recreaſti.

παραμυθία, conſolatio. ἔχων παραμυθίαν, τὸ καὶ πολλοὺς ἄλλους τὰ ὅμοια παθεῖν αὐτοῖς, Lucian. eo animum ſuum conſolans, quòd multi quoque alij eadem perpeſſi fuerint. Et Herod. ταύτην παραμυθίαν ἐποιεῖτο ἔρωτος ἀτυχήκτου, hoc ſibi ſolatium fingebat parum felicis in amore ſucceſſus.

παραμυθίαν ἡγήσασθαι, Baſil. τῶν τοῦ σώματος ἀρρωστημάτων καὶ τῶν ἀλγεινῶν τῆς ψυχῆς παραμυθίαν ὑγησάμενον εἶναι τὴν τοῦ ἀδελφοῦ παρουσίαν. De fratre loquitur, cuius aduentu tum corporis morbos, tum animi dolores magnopere ſibi leuatos ait.

χρῆσθαι παραμυθίᾳ, idem. μιᾷ παραμυθίᾳ κεχρήμεθα, vnum ſolatium nobis adhibemus, vel, vt alio loco ait, μία ἡμῖν ἀπολέιπεται τῶν δεινῶν παραμυθία, vnica nobis reliqua eſt conſolatio.

ἀφαιρεῖσθαι παραμυθίαν, Syneſ. ὑμεῖς δὲ καὶ ταύτης με τῆς παραμυθίας ἀφῄρησθε, hoc quoque ſolatium mihi ademiſtis.

παραμύθιον etiam in neutro genere dicitur. Phil. ἓν ἔχοντες συμφυὲς παραμύθιον, congruum ſolatium.

παρηγορεῖν, idem quod παραμυθεῖσθαι, Plato.

ἀφιε

ἀφικόμενον ἐν παρηγορήσω αὐτὸν ὅπως, &c. Demo. δεῖ δὲ πειρᾶσθαι καὶ πρὸς τὰ παρηγοροῦντα τρέπειν τὴν ψυχὴν, conandum eſt mentem quoque ad ea conuertere, quæ ſolatio eſſe queunt. Hinc nomen παρηγορία. λύπης ἀπαύστου γεμισθέντες οὐδὲ παρηγορίας διὰ ὑπερβολὰς κακῶν ἀνέξονται, Philo. perpetuo mœrore afflicti, atque obruti, præ magnitudine malorum, ne conſolatoriam quidem orationem ſuſtinebunt.

παρηγορικοὶ λόγοι, idem quod παρηγορίαι. τὴν λύπην τῇ ἐπαντλήσει τῶν παρηγορικῶν λόγων διεφόρησας, Baſ. conſolatoria ea oratione, quam mihi infudiſti, mœror animi mei abs te diſcuſſus eſt.

παραψυχὴ, idem quod παρηγορία, vel, παραμυθία. παραψυχὴν τοῦ πένθει τὴν τούτων εὔκλειαν ἔχοντες, Demo. luctum ſuum horum gloria conſolantes, mitigantes. Et rurſus, ἣν εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο, ταύτην γ᾽ ἔχωμεν παραψυχὴν, τὸ, &c. vt ſi nihil aliud, hoc certè ſolatium habeamus.

λόγῳ κουφίζειν τὰς συμφορὰς, idem. ſermone leuare.

ἄκος ὑποτίθεσθαι τῆς λύπης, Lucian. mœroris medicinam ſuggerere, ſubminiſtrare.

ἀναπεπτωκυίας τὰς γνώμας ἐγεῖραι, Philo. iacentes animos excitare.

ἐλαφρίζειν τὰς ἀνίας, idem. mœrores lenire.

τὴν λύπην ἀφαιρεῖν, Greg. ἐγὼ δὲ τῆς λύπης ἀφῄρουν τὸ πλεῖστον, καὶ ἐπανῆγον πρὸς τὸ εὔθυμον, ego verò maximam mœroris partem adimebam, eumq; ad animi tranquillitatem reuocabam.

τὴν ὀδύνην ἀποκρούσασθαι, Chryſoſt. depellere.

τοῦ πάθους κρατεῖν, Syneſ. οὐ τοῖς ἐκ φιλοσοφίας δόγμασι τοῦ παρόντος πάθους ἐκράτησα, præſentem

ægritudinem philoſophiæ præceptis minimè profligaui,

τὴν ἀπουσίαν θεραπεύειν τοῖς γράμμασι, Procop. id eſt, παρηγορεῖν, abſentiam literis lenire, vel, abſentis deſiderium. vel, ſi Græcè ex eodem mauis, πυκνοῖς γράμμασι τὴν ἀπουσίαν ἀνεπαίσθητον ποιεῖν, literis crebrò miſſis hoc aſſequi, vt abſentia minimè ſentiatur. φρονήσει τὸ πάθος θεραπεύειν. Theophanes.

ἐπικουφίζειν, idem quod κουφίζειν. ἡ μὲν οὖν συμφορὰ δυσπαρηγόρητος, καὶ βαρυτέρα, ἢ ὥστε λόγοις ἐπικουφισθῆναι, Phal. in epiſt. ac vix quidem conſolabilis eſt hæc calamitas, atrociórque, quàm vt verbis leuari queat.

ἐπιτείνειν μᾶλλον τὰς συμφορὰς ἢ καταπραΰνειν. Baſil. calamitates potiùs augere, atque exulcerare, quàm mitigare.

Qui conſolationes omnes reſpuit, is Suidę τ. παραμυθίας τῇ λύπῃ κρατεῖ. mœroris grauitate conſolationem omnem vincit.

φαρμακεύειν apud Greg. tranſlatè pro conſolari. τίς φαρμακεύσει τὴν ἀσθένειαν τιμαῖς; quis infirmam corporis valetudinem honoribus conſolabitur? Gall. *qui charmera ma maladie.*

κατεπάδειν τοῖς λογισμοῖς τὸ λυπεῖν, idem. animi mœſtitiam rationibus velut excantare, lenire, ſedare, mitigare, conſopire.

Verbo παραμυθῆσαι in voce actiua quandoque, rariſſimè tamen, vtuntur Græci. παραμυθῆσαι ἡμῶν τὴν ψυχὴν καταξίωσον, Baſil. animum noſtrum conſolari ne graueris.

φέρει παραμυθίαν, idem quod παραμυθεῖται. Luci. φέρει δὲ παραμυθίαν ἡ κοινωνία τοῦ σφάλματος, ſolatium affert.

ἀπώσασθαι τὴν παραμυθίαν, Chryſ. conſolation

lationem capere.

τοὺς ἀναπεπτωκότας διανίστησιν, idem. iacentes excitat.

τοὺς διαπίπτοντας ἀνακτᾶσθαι, idem. iacentes ac fractos animos reficere ac recreare. ἀνακτᾶσθαι τὴν πεπονηκυῖαν ψυχὴν, laboribus fatiſcentem animum inſtaurare. ψυχαγωγεῖν, idem ſæpe quod παραμυθεῖσθαι.

¶ *Conſtituere negotia.*

τὰ περὶ τὴν ἀρχὴν ἀσφαλεστέρως καταστήσαι ἑαυτῷ, Plat. imperium ſibi conſtabilire, tutius cõſtituere.

εἰς τὸ εὔτακτον καὶ κόσμιον μετάγειν πάντα ἐπειρᾶτο. Herodia. ad meliorem diſciplinam omnia reuocare conabatur.

τὰ κατὰ τὰς Γαλλίας ἄριστα διατίθεσθαι, idem. id eſt, καταστῆσαι.

τὴν σὴν εὐλάβειαν τηνικαῦτα ὄψομαι, ἡνίκα ἂν τὰ πράγματα καταστῇ, Greg. pietatem tuam tum demum viſurus ſum, cùm res meæ conſtitutæ fuerint.

τὰ ἔνδον εὐταξίᾳ κατακοσμεῖν, Baſil. res domeſticas & inteſtinas præclarè conſtitutas habere.

¶ *Conſuetudo.*

χρόνιον ἔθος, Baſil. longa & inueterata conſuetudo.

ἔθος γάρ τοι τοῦτ' ἔχει, Plat. hoc quippe habet conſuetudo, hoc in more poſitum eſt.

τοῦτο ὁσημέραι ποιεῖν ἔθος αὐτῇ, Lucia. hoc ipſi familiare eſt & vſitatum.

ὥσπερ τὰ πολλὰ εἰώθει, Plat. vt plerumq; ſolebat. οὐδὲν καινὸν διαπράττονται, ἀλλ' ἅπερ εἰώθασι, Demoſth. nihil noui faciunt, ſed eadem, quæ conſueuerunt, morem ſuum retinent.

τοῦτο δὲ πλέον τοῦ συνήθους εἶναί μοι δοκεῖ, Luc. hoc autem mihi plus quàm de more eſſe videtur, plus quàm ſolebat.

δι' ἔθους ἔχειν, Philo. δι' ἔθους ἔχουσα οἴκοι καταμένειν, de more domi manens, domi manere aſſueta.

πολλάκις τοῦτο συνήθης ἦν αὐτῷ, Herod. hoc ipſi familiare erat.

ἡ παρ' αὐτοῖς ἐπικρατοῦσα συνήθεια, Baſil. conſuetudo, quæ apud eos obtinet. Verbum φιλεῖν, in hac ſignificatione perſæpe reperitur, Greg. ὥσπερ φιλεῖ συμβαίνειν ἐν τοῖς τοιούτοις, vt in eiuſmodi rebus accidere ſolet. ἐθάς ἐθάδος, Phil. ἐθάδες γεγόναμεν ἤδη τῶν κακοπραγιῶν, calamitatibus iam aſſueuimus, non nobis nouum eſt in calamitatibus verſari. Et rurſus, παντάπασιν ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ τῶν κατὰ τὴν Αἴγυπτον πραγμάτων ἐθὰς γίνεται, Gall. *en peu de temps il fut tout accouſtumé aux faciendes d'Egypte.*

In eadem ſignificatione vtitur Gregorius verbo γυμνάζομαι. τούτων ἤδη γεγυμνάσμεθα φέρειν τὴν ὑπεροψίαν, horum faſtum & arrogantiam ferre longo iam vſu didicimus.

Contrà, qui alicui rei minimè aſſueuit, is ἀήθης dicitur Demoſt. ἀνθρώπους ἀήθεις ὄντας τοῦ προπηλακίζεσθαι, homines ignominiæ inſolentes. Et Philo, χαλεπὰ καὶ ἀφόρητα, οἷα ἀνδρὶ ἐκείνων ἀήθει, his rebus haud aſſueto. ἄπειρος, pro eodẽ ſæpe accipitur quod ἀήθης. Demoſt. ἄπειροι τοῦ ζημιοῦσθαι, qui damnis & incommodis affici minimè conſueuerunt. Sic ἄπειρος τοῦ ὑβρίζεσθαι, Græcè reddi poteſt quod ait Liuius, Animus ad contumeliam inexpertus.

ἀμελέτητος, idem ſignificat apud Phil. ἀμελέτητος πρὸς οὕτω σκληρὰν δίαιταν, huic tam du-

tæ vitę degendæ rationi haud quaquam aſſuetus. *ἀγύμναστος, ἀπείρως ἔχων.*

In eundem quoque ſenſum elegantiſſimè flectit Gregorius verbum *καινοτομεῖν*, de ijs loquens, qui, cùm priùs ſemper in omnium rerum copia vixiſſent, coorta perſecutione, in magnas calamitates inciderunt. *καινοτομοῦντες τὸ δυσπαθεῖν*, graues & acerbas afflictiones præter morem perpetientes.

ἔργον ἐπιτηδεύειν τὴν ἁμαρτίαν, Chryſoſt. peccatum inſtar artis habere. Gall. *faire meſtier de pecher.*

οὐδὲν ξένον ἐποίησαν ἐπὶ Χριστοῦ καὶ τῶν Ἀποστόλων, ἀλλὰ τὰ συνήθη, καὶ μεμελετημένα, idem. nihil in Chriſto atque Apoſtolis noui fecerunt, ſed antiquum morem tenuerunt. De Iudæis loquitur, qui pios viros inſectari nunquam deſtiterunt.

οἱ τρυφᾶν μεμελετηκότες, idem. id eſt, *οἱ τῇ τρυφῇ συνειθισμένοι.*

¶ *Conſumere tempus.*

ἀναλίσκειν. μίαν ἡμέραν ὅλην ἐπὶ τούτοις ἀναλίσκειν, Demoſt. diem vnum totum in his rebus inſumere. Et rurſus, *πρὶν ἐς Μακεδονίαν ἐλθεῖν, τρεῖς καὶ εἴκοσιν ἡμέρας ἀνηλώσαμεν. μάτην ἀναλίσκειν τὸν καιρὸν*, Chryſoſt. fruſtra ac temerè. *εἰς οὐδὲν δέον*, idem quod *μάτην*. Et cum præpoſitione *εἰς*, Diod. *διετῆ χρόνον ἀναλώσας εἰς τὴν παρασκευήν.*

προσαναλίσκειν, Baſil. *τὴν νεότητα ταῖς ἁμαρτίαις προσαναλίσκειν*, iuuenilem ætatem in peccatis conſumere.

καταναλίσκειν, idem quod *ἀναλίσκειν*, Theoph. *περὶ κύβους τὸν τοῦ βίου χρόνον καταναλίσκειν*, aleæ totum vitæ tempus impendere.

κατατρίβειν τὸν χρόνον, tempus terere. Demo-

ſthe. κατέτριψε τὴν ἡμέραν δημηγορῶν, diem dicendo duxit. ἀναζητοῦντες τὰ γένη τῶν ἡμιθέων τὸν βίον τὸν αὐτῶν κατέτριψαν, Iſoc. in inueſtiganda ſemideorum proſapia totum vitæ ſuæ tempus contriuerunt.

διατρίβειν pro κατατρίβειν, idem. ἐν τούτῳ τὸν πλεῖστον χρόνον διέτριβον, in ea re plurimum temporis impendebant. Et alio loco, ἀξίως τῆς δόξης καὶ τοῦ χρόνου τοῦ περὶ τοὺς λόγους διατριφθέντος, id eſt, ἀναλωθέντος.

σχολάζειν, Demoſth. πάντα τὸν βίον ἐσχόλακεν ἐν τούτῳ, per omnem vitam hoc vnum egit, huic vni rei operam dedit.

τῇ πείρᾳ ἑκάστῃ τοσαῦτα ἔτη ἀποδιδόναι, Luci. tot annos dare. τὴν ἡμέραν ἐκείνην πότῳ δοῦναι, idem. comeſſationi dare.

ἐκπανᾶν. ὅλην τὴν νύκτα ἐδαπάνησεν, idem. impẽdit. Et Baſil. δαπανᾶν τὴν ἡμέραν εἰς διηγήσεις.

ἀπονέμειν τὸν χρόνον. ὁ πλεῖστος χρόνος ἀπενέμετο τοῖς ἀπὸ παιδείας, Phil. plurimum tempus doctrinæ tribuebatur, aſſignabatur.

περιϊδεῖν τὸν καιρὸν, Greg. μηδὲ περιϊδεῖν τὸν καιρὸν, ὃ πάλιν τυχεῖν ἀμήχανον, nec tempus temerè projicere atq; effundere, quod poſtea recuperari nulla ratione poſſit.

ἐννεάζειν, Syneſ. ἐννεάσας τῇ κατὰ φιλοσοφίαν σχολῇ, conſumpta iuuentute in philoſophiæ ſtudio.

ἀπολεῖταί μοι τοσαῦτα ἔτη, Lucia. tot anni mihi peribunt, fruſtrà conſumpti erunt.

¶ *Conſumere, pro corrodere.*

τὴν ψυχὴν διεσθίειν, δαπανᾶν, ἐξαναλίσκειν, Baſil. exedere, conficere.

τὰ σπλάγχνα κατεσθίειν καὶ ὑποτμήχειν, idem. præcordia corrodere, atque adurere. ζωὴ μου

τὰ μυελὸν ἐκτήκει καὶ δαπανᾷ τὰς σάρκας, Gregor. hæc mihi medullas ipſas exhauriunt, carnéſq; conficiunt.

σπαράττειν, Greg. τὰ σπλάγχνα σπαράττεσθαι, initimis præcordijs diſtorqueri.

ὑπὸ λέοντος καταβρωθῆναι, Luc. δαπανηθῆναι, Phil.

¶ *Contentio.*

ἀμφισβητεῖν, Plat. ἐγὼ δέ σοι οὐκ ἠμφισβήτουν μὴ οὐχί σε εἶναι σοφώτερον ἢ ἐμέ. non contendebam, quin me ſapientia, atque eruditione anteires. ἁμιλλᾶσθαι, Philo. τῷ ἰσχυρῶν τοῖς ἱκανὰ κεκτημένοις ἐν τῷ πλεονεκτάζειν ἁμιλλώμενος, de opibus contendens. διαμιλλᾶσθαι, idem apud Diodo. διημιλλῶντο πρὸς ἀλλήλους περὶ τῆς εἰς τοὺς Ἕλληνας εὐεργεσίας, de eo inter ſe certabant, vter pluribus beneficijs Græcos afficeret.

διαγωνίζεσθαι, Xenoph. πάντες γὰρ οὗτοι αὐτεποιοῦντο ἀρετῆς, καὶ διηγωνίζοντο πρὸς ἀλλήλους, omnes hi virtutem ſtudioſiſſimè capeſſebant, déque ea honeſta æmulatione inter ſe decertabant.

φιλονεικεῖν, contentionis ſtudio flagrare. πέρα τοῦ μετρίου φιλονεικεῖν αἱρούμενος, Philo. immodica contendendi libidine flagrans. Aliquando tamen ſimpliciter accipitur pro ἁμιλλᾶσθαι. φιλονεικοῦσι πρὸς τὴν Ἀλεξάνδρειαν περὶ δευτερείων, Herod.

πλέον ἢ καλῶς εἶχεν ἀντιτείνειν καὶ αὐθαδίζεσθαι, Greg. plus quàm æquum erat aduerſari, & contumaciter obſiſtere.

ἔριν ἐνέβαλλε πρὸς ἀλλήλους τοῖς φίλοις, ὅπως φανοῦνται, &c. Xenoph. contentionem inter amicos iniecit, &c.

ἐρίζειν, rixari, contendere.

φιλόνεικος, vel, *φιλονεικίας ἥττων*, contentioſus, peruicax.

πρὸς αὐτοὺς διαφέρεσθαι, Iſæus. *ἐρίζειν*. Gall. *auoir different auec eux. οὔποτε διάφορος ἐγενόμην*, ſubaud. *πρὸς τοῦτον*, id eſt, *οὐδέποτε διαφορά μοι ἐγένετο πρὸς αὐτὸν*, idem Iſæus.

¶ *Contradicere.*

ἀντιλέγειν, Plat. *σοὶ οὐκ ἂν δυναίμην ἀντιλέγειν*. Et rurſus, *χαλεπὸν ἀντιλέγειν πρὸς τὰ καλῶς εἰρημένα*, difficile eſt ijs contradicere, quæ rectè dicta ſunt.

ἀντερεῖν, idem. *πρὸς ταῦτα οὐδεὶς οἷός τ' ἂν εἴη ἀντερεῖν*, ad hæc nemo eſt, qui dicere quicquam contrà poſſit. *οὐδείς σοι τῶν νοῦν ἐχόντων ἀντερεῖ*, idē. nemo prudens tibi contradixerit.

ἀντειπεῖν, idem quod *ἀντερεῖν*.

ἀντιτείνειν, vel, *ἀντιτείνεσθαι*, Plat. *παντὶ τῷ λόγῳ ἀντιτείνεται*, aduerſatur.

ἐναντιοῦσθαι. *οὐκ ἔχω πρὸς ἃ λέγεις ἐναντιοῦσθαι*, idem. id eſt, *ἀντιτείνειν*. Et Andocid. *ἐγὼ δὲ ἠναντιώθην καὶ ἀντεῖπον*, aduerſatus ſum, & contradixi.

αὐτὸς ἑαυτῷ ἐναντίως εἴρηκε, Dionyſ. pugnantia dixit, ſecum ipſe pugnauit. *δοκεῖς σὺ οὐ πάνυ ἀκόλουθα λέγειν οὐδὲ σύμφωνα οἷς τὸ πρῶτον ἔλεγες*, Plat. parùm conſentanea loqui videris, ijsq; quæ priùs abs te dicebantur, conſona, *tes paroles ne ſe ſuyuent gueres bien.*

ἀσύμφωνα λέγειν, id eſt, *ἀντιλέγειν*. *ἀσύμφωνα τοῖς πρόσθεν ῥηθεῖσι*, Plat. à priori oratione diſsidētia. *οὐ μάχεται τοῖς ἀνώτερον ἐκτεθεῖσι τὰ εἰρημένα*, Herodot. non diſſentiunt. *συνεπαινεσάντων δὲ πάντων, καὶ οὐδενὸς εἰπόντος ἐναντίον οὐδέν*, Demo. quam ſententiam cùm omnes comprobaſſent, nec quiſpiam inuentus eſſet, qui contrà quicquam.

quam diceret.

ἀπῳδὰ, vel ἀπᾳδόντα λέγειν, diſſentanea loqui.

περιπίπτειν ἑαυτῷ dicitur, qui ſibiipſi contradicit, ſecumq; ipſe pugnat. Æſch. in orat. περὶ παραπρεσβ. dicebat hoc ſibi objici à Demoſthene, quòd cùm in Timarchi accuſatione famæ fidem habendam diceret, eidem tamen famæ in ſua cauſa auctoritatem abrogaret, nec eius teſtimonio ſe premi pateretur. περιπίπτειν ἑαυτῷ, καὶ μάχεσθαι φανερῶς, Chryſ.

¶ *Contrarius.*

ἀπάντων τῶν ἐναντίων, ὧν πρὸς ὑμᾶς οὗτος ἀπήγγελλεν, ἔτυχον. Demoſth. contrà quàm ille vobis renunciauit, omnia mihi contigerunt, vel, omnia ſum conſecutus. Et rurſus, δέδοικα μὴ τοὐναντίον οὗ βούλομαι ποιήσω, vereor, ne contrà atque cupio faciam.

αὐτιστατεῖν, καὶ μηδαμῶς συνᾴδειν, Philo. aduerſari, nec vllo modo cohærere, vel congruere.

τοὐναντίον οὗ προσεδόκησεν, idem. contrà quàm expectabat.

οὐ χριστιανοὺς μόνον, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐναντίον ἡμῖν τεταγμένους, Greg. non Chriſtianos duntaxat, ſed eos quoque, qui religioni noſtræ aduerſantur.

τὴν ἄσκησιν ἐξ ἐπιμέτρου διηγήσατο, Suid. id eſt, ἐκ διαμέτρου.

τούτῳ ἐναντίαν ἔχω γνώμην, Iul. ab eo prorſus diſſentio.

περιέστη αὐτῷ εἰς τὸ ἐναντίον ὧν ἐπενόει, Dionyſ. contrà omnino res ei ceſſit, quàm ſibi cogitatione finxerat.

περιετρέπετο, Baſil. εἰς τὸ ἐναντίον ὁ λόγος αὐτοῖς περιτραπήσεται, in contrarium eis oratio ceſſur

aſpergere, obruere. Baſil. Nos etiam vernacula lingua dicimus, *bien lauer quelcun*, cùm in eum multa maledicta congeruntur.

ὀνειδιστικῶς λόγοις πρὸς αὐτὸν ἐχρήσατο, Diod. τὸ ἐπονείδιστον, Baſil. καὶ τί γὰρ οὐχὶ τῶν ἐπονειδίστων ἀποκαλοῦσι; denique quo probroſo nomine eum non appellant?

δύσφημον ἔχειν στόμα, ore maledico eſſe, ad maledicendum promptum eſſe. Huic opponitur apud Chryſoſt. εὔφημον στόμα ἔχειν.

Διασύρειν, Lucia. ὁπόσους διέσυρεις ἐν τοῖς λόγοις, id eſt, ἐκακηγόρεις.

λόγοις καὶ φανερῶς καὶ πλαγίως ὑβρίζειν τὸν βασιλέα, Philo. maledictis tam apertis, quàm obliquis, regem proſcindere.

λόγῳ βαλεῖν τὸν ἀλιτήριον, Greg. oratione petere, proſternere, configere.

πολλὰ κακὰ ἔλεγε τὸν Ἀρταύντην, καὶ γυναικὸς κακίω φὰς αὐτὸν εἶναι, Herodo. multis probris Artautem figebat, eumq; muliere ignauiorem eſſe dictitabat, *il diſoit qu'il ne valoit pas vne femme.*

ἡμᾶς πικροῖς βάλλειν ῥήμασιν, acerbis verbis impetere.

Διὰ κακολογίας ἄγειν, Bud. idem quod κακῶς λέγειν.

γλῶσσα πρὸς τὸ κακῶς λέγειν ἕτοιμος, Greg. lingua ad maledicendum procliuis. ἄπρακτος ὑλακτεῖν dicitur, cui cum eo homine res eſt, qui conuitijs non mouetur, Baſil. ἐᾶσον αὐτὸν ἄπρακτόν σου καθυλακτεῖν, ſine eum vano latratu te inſectari.

¶ *Credere, pro, fidem adhibere, vel contrà.*

εἴ τι δεῖ Πλάτωνι πείθεσθαι, Baſil. ſi Platoni fides habenda eſt. εἴ τι οὖν ἐμοὶ πείθῃ, τοῦτο ποιήσεις, Greg.

Greg. tu, ſi me audiendum putabis, hoc facies. πείθεις ἀληθῆ τὴν ἀγγελίαν εἶναι, Diodor. cũ verum eſſe, quod allatum fuerat, credidiſſet.

ἐμαυτὸν ἀκριβῶς πέπεικα, Herod. hoc perſuaſiſſimum habeo. οὐκ ἐπιστόμην τοῖς ὀφθαλμοῖς, Iul. oculis meis diffidebam.

ἀξιόχρεώς εἰμι πρὸς πίστιν, Philo. dignus ſum, cui credatur.

Διὰ τῶν τρόπων ἄνευ ὅρκων ἐπιστεύετο, Suid. ijs erat moribus, vt vel iniurato crederetur. Διὰ τὴν ἐρημίαν τὴν ἐμὴν ἐπιστεύθησαν αἱ κατ' ἐμοῦ ψευδεῖς κατασκευαί, Dinar. ijs, quæ falsò in me ſtructa ſunt, ob meam abſentiam fides habita eſt.

οὔτ' οὖν ἀπιστεῖν εἶχον ἀνδρὶ καλῷ κἀγαθῷ, Syneſ. nec igitur viro honeſto ac probo fidem non habere poteram.

ὀκνηρῶς ἔχειν πρὸς τὸ πιστεύειν, Baſil. cunctantiorem eſſe ad credendum, non facilè adduci ad credendum.

θαυμαστὰ μᾶλλον ἢ πίστεως ἄξια διεπράξατο, Suid. res miras potiùs, quàm credibiles geſſit.

τοῖσι μὴ ἀφιγμένοισι εἰς τὴν Βαβυλῶνα τὰ εἰρημένα εἰς ἀπιστίην πολλὴν ἄφικται, Herod. apud os, qui nunquam Babylonem profecti ſunt, erba mea fidem nullam inuenerunt.

πάλαι γὰρ ἐφαίνετό μοι ἄπιστον, Baſil. antè enim mi incredibile videbatur.

Διαπιστῶ ἐμαυτῷ, Dionyſ. mihi ipſi fidem rogo.

οἶδα μὲ ἀπίστοις ἐοικότα ἱστορήσων, Luc. non me ɜit ea, quæ narraturus ſum, fabulis ſimilia ɜm iri.

παράδοξα γὰρ καὶ οὐ πάνυ πιστὰ φῄς, idem. mira, ɜc haud admodum credibilia narras.

ſilio præſentia negotia opus habent. βελὴν ἀγαθὴν ἐπιτεχνᾶται Πεισίστρατος, Herod. ſcitum conſilium excogitat Piſiſtratus.

συμβουλή, idem quod βουλή. συμβουλὴ ἱερὸν χρῆμα, Plat. conſilium res ſacra. Lucian. Πηλουσίου κατάληψιν ἐξ Απελλοῦ συμβουλῆς γεγονέναι, quòd Peluſium captum eſſet, ab Apelle profectum fuiſſe, Apellis conſilio contigiſſe. συμβουλὴν ποιεῖσθαι, idem quod συμβουλεύειν. Chryſo. περὶ ὁμονοίας πολλὴν πανταχοῦ ποιεῖται τὴν συμβουλήν.

παρακαλεῖν εἰς συμβουλήν, Plat. καὶ εἰς συμβουλὴν τοὺς τε φίλους αὖ παρεκάλεις, καὶ τοὺς οἰκείους, & amicos, & propinquos ad conſilium adhiberes, conſilium amicorum implorares.

συμβουλεύομαι, conſulto, conſilium capio. ᾧ ἐγὼ μάλιστα ἐβουλόμην περὶ τῶν τοιούτων ξυμβουλεύσασθαι. Plat. cuius ego potiſſimum conſilio in huiuſmodi rebus vti vellem.

συμβούλῳ χρῆσθαι, in conſilio aliquem adhibere, Bud. εἰ μὴ οὖν χρεῶδό μοι συμβούλῳ, ſi meo conſilio vtēdum putes. σύμβουλον προσλαβεῖν, Luc. μηδὲ σύμβουλόν τινα περὶ τούτων προσλαμβάνειν, id eſt, μηδέ τινι ξυμβουλεύσασθαι, vt Plato loquitur, nec de ijs rebus cuiuſquam conſilium ac ſententiā exquirere, vel, ad quenquam referre.

βουλεύεσθαι dicitur, qui ſecum aliquid cogitat, conſiliumq; ex ſe capit. ἐβουλευόμην δὴ μετὰ ταῦτα κατ' ἐμαυτὸν γενόμενος μάλα συγκεχυμένος, Plat. poſtea remotis arbitris mecum conſultabam, non ſine magna animi perturbatione. κακῶς & ἀνοήτως δόξεις περὶ τῶν σαυτοῦ βεβουλεῦσθαι. Bud. malè & imprudenter tibi conſuluiſſe videberis.

περὶ τῶν μελλόντων σκοπεῖν, vel, σκέπτεσθαι, Luc. de rebus futuris deliberare, vel, conſiliū agitare.

σύμβουλος, vel, ὁ συμβουλεύων, vel, ὁ παραινέτης, qui

qui conſiliū dat. *ὡ μὴν διὰ τοῦτο παραινέσαιμ' ἄν*, &c. Demoſt. non tamen propterea hoc tibi conſilium dederim, vt, &c.

Σοὶ τούτου αὐτίχα ξύμβουλός εἰμι, Plato. auctor tibi ſum.

ξυμβουλεύειν ὑμῖν τὰ συμφέροντα, conſilium vtile vobis dare. Plat.

τὰ φαινόμενα βέλτιστα συμβουλεύειν, Syneſ. quæ optima videantur, ſuadere. *παραγγέλλειν τὰ δοκοῦντα συμφέρειν*, Philo. *συμβουλεύειν*, vel, *παραινεῖν τὰ φαινόμενα χρήσιμα*, quæ in rem fore videantur.

ὅ μοι δοκέει τοῖς σοῖσι πρήγμασι προσφερέστατον, φράσω, Herod. quód mihi tuis rebus maximopere conducere videtur, dicam.

Τίς σοι τοῦτο εἰς νοῦν ἤγαγε, Gregor. quis hoc tibi in mentem inuexit? quo auctore hoc feciſti?

γνώμη, ſententia, conſilium. *τὴν ἐναντίην ταύτῃ γνώμην ἔθετο*, Herod. contrariam huic ſententiam protulit.

οἱ πάντες γνώμην κατὰ τούτων ἐξεφέροντο, κελεύοντες, &c. idem omnes aduerſus eos ſententiam ferebant, cenſentes, &c.

δοῦναι γνώμην ἡμῖν περὶ τῶν προκειμένων, Baſil. id eſt, *ξυμβουλεύειν*.

ἐγὼ δὲ γνώμην τὴν εὕρισκον ἀρίστην, σοὶ ἐς μέσον φέρω, Herod. ego autem quid optimum factu cenſeam, in medium affero.

γνώμη κρατεῖν, vel, *νικᾶν* dicitur, in quam itur, *ἡ γνώμη ἐκράτησε*, Baſil. hæc ſententia obtinuit. *αὕτη δὲ ἡ γνώμη ἐνίκα*. Herod. hæc ſententia potior videbatur; in eam diſcedebatur.

εἰσηγεῖσθαι etiam, idem quod *συμβουλεύειν* ſignificat. *ἀρίστην εἰσηγεῖσθαι γνώμην*. Chryſoſt. Et

cum datiuo apud Xenophontem, *ταῦτα εἰσηγεῖσθαι αὐταῖς*, hæc ipſis ſuadere. *δέχεσθαι τὴν παρ' ἐκείνου γνώμην*, Chryſ. illius conſilium cõprobare, amplecti.

¶ Conſolatio.

παραμυθεῖσθαι, Luc. *παρεμυθήσατο τῇ μαντικῇ τὴν συμφοράν*, vaticinandi arte calamitatem ſolatus eſt. *ἀπειρηκότα ἤδη θαυμαστῶς ἀνεκαλέσω καὶ παρεμυθήσω τοῖς γράμμασι*, Baſil. fractum iam, & languentem, tuis literis mirum in modum recreaſti.

παραμυθία, conſolatio. *ἔχων παραμυθίαν, τὸ καὶ πολλοὺς ἄλλους τὰ ὅμοια παθεῖν αὐτοῖς*, Lucian. eo animum ſuum conſolans, quòd multi quoque alij eadem perpeſſi fuerint. Et Herod. *ταύτην παραμυθίαν ἐποιέετο ἔρωτος ἀπρήκτοιο*, hoc ſibi ſolatium fingebat parum felicis in amore ſucceſſus.

παραμυθίαν ἡγήσασθαι, Baſil. *τῶν τοῦ σώματος ἀρρωστημάτων καὶ τῶν ἀλγεινῶν τῆς ψυχῆς παραμυθίαν ἡγησάμην εἶναι τὴν τοῦ ἀδελφοῦ παρουσίαν*. De fratre loquitur, cuius aduentu tum corporis morbos, tum animi dolores magnopere ſibi leuatos ait.

χρῆσθαι παραμυθίᾳ, idem. *μιᾷ παραμυθίᾳ κεχρήμεθα*, vnum ſolatium nobis adhibemus, vel, vt alio loco ait, *μία ἡμῖν ὑπολέλειπται τῶν δεινῶν παραμυθία*, vnica nobis reliqua eſt conſolatio.

ἀφαιρεῖσθαι παραμυθίαν, Syneſ. *ὑμεῖς δὲ καὶ ταύτης με τῆς παραμυθίας ἀφῄρησθε*, hoc quoque ſolatium mihi ademiſtis.

παραμύθιον etiam in neutro genere dicitur. Phil. *οἱ ἔχοντες συμφυὲς παραμύθιον*, congruum ſolatium.

παρηγορεῖν, idem quod *παραμυθεῖσθαι*, Plato.

ἀφικ

ἀφικόμενος ἐν παρηγορήσω αὐτὸν ὅπως, &c. Demo. δεῖ δὲ πειρᾶσθαι καὶ πρὸς τὰ παρηγοροῦντα τρέπειν τὴν ψυχὴν, conandum eſt mentem quoque ad ea conuertere, quæ ſolatio eſſe queunt. Hinc nomen παρηγορία. λύπης ἀπαύστου γεμισθέντες οὐδὲ παρηγορίας δι᾽ ὑπερβολὰς κακῶν ἀνέξονται, Philo. perpetuo mœrore afflicti, atque obruti, præ magnitudine malorum, ne conſolatoriam quidem orationem ſuſtinebunt.

παρηγορικοὶ λόγοι, idem quod παρηγορίαι. τὴν λύπην τῇ ἐπαντλήσει τῶν παρηγορικῶν λόγων διεφόρησας, Baſ. conſolatoria ea oratione, quam mihi infudiſti, mœror animi mei abs te diſcuſſus eſt.

παραψυχή, idem quod παρηγορία, vel, παραμυθία. παραψυχὴν τοῦ πένθει τὴν τούτων εὔκλειαν ἔχοντες, Demo. luctum ſuum horum gloria conſolantes, mitigantes. Et rurſus, ἓν μὲν εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο, ταύτην γ᾽ ἔχωμεν παραψυχήν, τὸ, &c. vt ſi nihil aliud, hoc certè ſolatium habeamus.

λόγῳ κουφίζειν τὰς συμφοράς, idem. ſermone leuare.

ἄκος ὑποτιθέναι τῆς λύπης, Lucian. mœroris medicinam ſuggerere, ſubminiſtrare.

ἀναπτερῶσαι τὰς γνώμας ἐγείρειν, Philo. iacentes animos excitare.

ἐλαφρίζειν τὰς ἀνίας, idem. mœrores lenire.

τὴν λύπην ἀφαιρεῖν, Greg. ἐγὼ δὲ τῆς λύπης ἀφῄρουν τὸ πλεῖστον, καὶ ἐπανῆγον πρὸς τὸ εὔθυμον, ego verò maximam mœroris partem adimebam, eumq; ad animi tranquillitatem reuocabam.

τὴν ὠδῖνα ἀποκρούσασθαι, Chryſoſt. depellere.

τῶν πάθους κρατεῖν, Syneſ. ὁ τοῖς ἐκ φιλοσοφίας ὅπλοις τοῦ παρόντος πάθους ἐκράτησα, præſentem

 ægrit.

ægritudinem philoſophiæ præceptis minimè profligaui,

τὴν ἀπουσίαν θεραπεύειν τοῖς γράμμασι, Procop. id eſt, παρηγορεῖν, abſentiam literis lenire, vel, abſentis deſiderium. vel, ſi Græcè ex eodem mauis, πυκνοῖς γράμμασι τὴν ἀπουσίαν ἀνεπαίσθητον ποιεῖν, literis crebrò miſſis hoc aſſequi, vt abſentia minimè ſentiatur. φρονήσει τὸ πάθος θεραπεύειν. Theophanes.

ἐπικουφίζειν, idem quod κουφίζειν. ἡ μὲν οὖν συμφορὰ δυσπαρηγόρητος, καὶ βαρυτέρα, ἢ ὥστε λόγοις ἐπικουφισθῆναι, Phal. in epiſt. ac vix quidem conſolabilis eſt hæc calamitas, atrociórque, quàm vt verbis leuari queat.

ἐπιτείνειν μᾶλλον τὰς συμφορὰς ἢ καταπραΰνειν. Baſil. calamitates potiùs augere, atque exulcerare, quàm mitigare.

Qui conſolationes omnes reſpuit, is Suidæ τῆς παραμυθίας τῇ λύπῃ κρατεῖ. mœroris grauitate conſolationem omnem vincit.

φαρμακεύειν apud Greg. tranſlatè pro conſolari. τίς φαρμακεύσει τὴν ἀσθένειαν τιμαῖς; quis infirmam corporis valetudinem honoribus conſolabitur? Gall. *qui charmera ma maladie.*

κατεπᾴδειν τοῖς λογισμοῖς τὸ λυποῦν, idem. animi mœſtitiam rationibus velut excantare, lenire, ſedare, mitigare, conſopire.

Verbo παραμυθῆσαι in voce actiua quandoque, rariſſimè tamen, vtuntur Græci. παραμυθῆσαι ἡμῶν τὴν ψυχὴν καταξίωσον, Baſil. animum noſtrum conſolari ne graueris.

φέρειν παραμυθίαν, idem quod παραμυθεῖται. Luci. φέρει δὲ παραμυθίαν ἡ κοινωνία τοῦ σφάλματος, ſolatium affert.

παραιτήσασθαι τὴν παραμυθίαν, Chryſ. conſolation

lationem capere.

τὺς ἀναπεπλωκότας διανίστησιν, idem. iacentes excitat.

τὺς διαπεπτωκότας ἀνακτᾶσθαι, idem. iacentes ac fractos animos reficere ac recreare. ἀνακτᾶσθαι τὴν πεπονηκυῖαν ψυχὴν, laboribus fatiſcentem animum inſtaurare. ψυχαγωγεῖν, idem ſæpe quod παραμυθεῖσθαι.

¶ *Conſtituere negotia.*

τὰ περὶ τὴν ἀρχὴν ἀσφαλεστέρως καταστήσασθαι ἑαυτῷ, Plat. imperium ſibi conſtabilire, tutius cõſtituere.

εἰς τὸ σύνταχθον καὶ κόσμιον μετάγειν πάντα ἐπεχειρεῖτο. Herodia. ad meliorem diſciplinam omnia reuocare conabatur.

τὰ κατὰ τῆς Γαλλίας ἄριστα διατίθεσθαι, idem. id eſt, καταστῆσαι.

τὴν σὴν εὐλάβειαν τηνικαῦτα ὄψομαι, ἡνίκα αὖ τὰ πράγματα καταστῇ, Greg. pietatem tuam tum demum viſurus ſum, cùm res meæ conſtitutæ fuerint..

τὰ ἔνδον εὐταξίᾳ κατακοσμεῖν, Baſil. res domeſticas & inteſtinas præclarè conſtitutas habere.

¶ *Conſuetudo.*

χρόνιον ἔθος, Baſil. longa & inueterata conſuetudo.

ἔθος γάρ τοι τοῦτ' ἔχει, Plat. hoc quippe habet conſuetudo, hoc in more poſitum eſt.

τοῦτο ὁσημέραι ποιεῖν ἔθος αὐτῇ, Lucia. hoc ipſi familiare eſt & vſitatum.

ὥσπερ τὰ πολλὰ εἰώθει, Plat. vt plerumq; ſolebat. οὐδὲν καινὸν διαπράττονται, ἀλλ' ἅπερ εἰώθασι, Demoſth. nihil noui faciunt, ſed eadem, quæ conſueuerunt, morem ſuum retinent.

τοῦτο δὲ πλέον τῆς συνήθης εἶναί μοι δοκεῖ, Luc. hoc autem mihi plus quàm de more eſſe videtur, plus quàm ſolebat.

δι' ἔθους ἔχειν, Philo. δι' ἔθους ἔχουσα οἴκοι καθῆσθαι, de more domi manens, domi manere aſſueta.

πολλάκις τοῦτο συνήθης ἦν αὐτοῖς, Herod. hoc ipſi familiare erat.

ἡ παρ' αὐτοῖς ἐπικρατοῦσα συνήθεια, Baſil. conſuetudo, quæ apud eos obtinet. Verbum φιλεῖν, in hac ſignificatione perſæpe reperitur, Greg. ὥσπερ φιλεῖ συμβαίνειν ἐν τοῖς τοιούτοις, vt in eiuſmodi rebus accidere ſolet. ἐθάς ἐθάδος, Phil. ἐθάδες γεγόναμεν ἤδη τῶν κακοπραγιῶν, calamitatibus iam aſſueuimus, non nobis nouum eſt in calamitatibus verſari. Et rurſus, παντάπασιν ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ τῶν κατὰ τὴν Αἴγυπτον πραγμάτων ἐθὰς γίνεται, Gall. *en peu de temps il fut tout accouſtumé aux faciendes d'Egypte.*

In eadem ſignificatione vtitur Gregorius verbo γυμνάζομαι. τούτων ἤδη γεγυμνάσμεθα φέρειν τὴν ὑπεροψίαν, horum faſtum & arrogantiam ferre longo iam vſu didicimus.

Contra, qui alicui rei minimè aſſueuit, is ἀήθης dicitur Demoſt. ἀνθρώπους ἀήθεις ὄντας τοῦ προπηλακίζεσθαι, homines ignominiæ inſolentes. Et Philo, χαλεπὰ καὶ ἀφόρητα, οἷα ἀνδρὶ ἐκείνων ἀήθει, his rebus haud aſſueto. ἄπειρος, pro eodē ſæpe accipitur quod ἀήθης. Demoſt. ἄπειροι τοῦ ζημιοῦσθαι, qui damnis & incommodis affici minimè conſueuerunt. Sic ἄπειρος τοῦ ὑβρίζεσθαι, Græcè reddi poteſt quod ait Liuius, Animus ad contumeliam inexpertus.

ἀμελέτητος, idem ſignificat apud Phil. ἀμελέτητος πρὸς οὕτω σκληρὰν δίαιταν, huic tam du-

ræ vitę degendæ rationi haud quaquam aſſuetus. ἀγύμναστος, ἀπείρως ἔχων.

In eundem quoque ſenſum elegantiſſimè flectit Gregorius verbum καινοτομεῖν, de ijs loquens, qui, cùm priùs ſemper in omnium rerum copia vixiſſent, coorta perſecutione, in magnas calamitates inciderunt. καινοτομοῦντες τὸ δυσπαθεῖν, graues & acerbas afflictiones præter morem perpetientes.

ἔργον ἔθεντο τὴν ἁμαρτίαν, Chryſoſt. peccatum inſtar artis habere. Gall. *faire meſtier de pecher.*

οὐδὲν ξένον ἐποίησαν ἐπὶ Χριστοῦ καὶ τῶν Ἀποστόλων, ἀλλὰ τὰ συνήθη, καὶ μεμελετημένα, idem. nihil in Chriſto atque Apoſtolis noui fecerunt, ſed antiquum morem tenuerunt. De Iudæis loquitur, qui pios viros inſectari nunquam deſtiterunt.

οἱ τρυφᾶν μεμελετηκότες, idem. id eſt, οἱ τῇ τρυφῇ ἐνειθισμένοι.

¶ *Conſumere tempus.*

ἀναλίσκειν. μίαν ἡμέραν ὅλην ἐπὶ τούτοις ἀναλίσκειν, Demoſt. diem vnum totum in his rebus inſumere. Et rurſus, πρὶν ἐς Μακεδονίαν ἐλθεῖν, τρεῖς καὶ εἴκοσιν ἡμέρας ἀνηλώσαμεν. μάτην ἀναλίσκειν τὸν καιρόν, Chryſoſt. fruſtra ac temerè. εἰς οὐδὲν δέον, idem quod μάτην. Et cum præpoſitione εἰς, Diod. διετῆ χρόνον ἀναλώσας εἰς τὴν παράθεσιν.

προσαναλίσκειν, Baſil. τὴν νεότητα ταῖς ἁμαρτίαις προσαναλίσκειν, iuuenilem ætatem in peccatis conſumere.

καταναλίσκειν, idem quod ἀναλίσκειν, Theoph. περὶ κύβους τὸν τοῦ βίου χρόνον καταναλίσκειν, aleæ totum vitæ tempus impendere.

κατατρίβειν τὸν χρόνον, tempus terere. Demoſthe.

ſthe. κατέτριψε τὴν ἡμέραν δημηγορῶν, diem dicendo duxit. ἀναζητοῦντες τὰ γένη τῶν ἡμιθέων τὸν βίον τὸν αὑτῶν κατέτριψαν, Iſoc. in inueſtiganda ſemideorum proſapia totum vitæ ſuæ tempus contriuerunt.

διατρίβειν pro κατατρίβειν, idem. ἐν τούτῳ τὸν πλεῖστον χρόνον διέτριβον, in ea re plurimum temporis impendebant. Et alio loco, ἀξίως τῆς δόξης καὶ τοῦ χρόνου τοῦ περὶ τοὺς λόγους διατριφθέντος, id eſt, ἀναλωθέντος.

σχολάζειν, Demoſth. πάντα τὸν βίον ἐσχόλακεν ἐν τούτῳ, per omnem vitam hoc vnum egit, huic vni rei operam dedit.

τῇ πείρᾳ ἑκάστῃ τοσαῦτα ἔτη ἀποδιδόναι. Luci. tot annos dare. τὴν ἡμέραν ἐκείνην πότῳ δοῦναι, idem. comeſſationi dare.

δαπανᾶν. ὅλην τὴν νύκτα ἐδαπάνησεν, idem. impēdit. Et Baſil. δαπανᾶν τὴν ἡμέραν εἰς δικαστήρια.

ἀπονέμειν τὸν χρόνον. ὁ πλεῖστος χρόνος ἀπενέμετο τοῖς ἀπὸ παιδείας. Phil. plurimum tempus doctrinæ tribuēbatur, aſſignabatur.

προΐεσθαι τὸν καιρὸν, Greg. μηδὲ προΐεσθαι τὸν καιρὸν, οὗ πάλιν τυχεῖν ἀμήχανον, nec tempus temerè projicere atq; effundere, quod poſtea recuperari nulla ratione poſſit.

ἐννεάζειν, Syneſ. ἐννεάσας τῇ κατὰ φιλοσοφίαν σχολῇ. conſumpta iuuentute in philoſophiæ ſtudio.

ἀπολοῦνταί μοι τοσαῦτα ἔτη, Lucia. tot anni mihi peribunt, fruſtrà conſumpti erunt.

¶ *Conſumere, pro corrodere.*

τὴν ψυχὴν διεσθίειν, δαπανᾶν, ἐξαναλίσκειν, Baſil. exedere, conficere.

τὰ σπλάγχνα κατεσθίειν καὶ ὑποσμύχειν, idem. præcordia corrodere, atque adurere. τοῦτό μου

τὸ μου

τὸ μυελὸν ἐκτήκει καὶ δαπανᾷ τὰς σάρκας, Gregor. hæc mihi medullas ipſas exhauriunt, carnésq; conficiunt.

σπαράττειν, Greg. τὰ σπλάγχνα σπαράττεσθαι, initimis præcordijs diſtorqueri.

ὑπὸ λέοντος καταβρωθῆναι, Luc. δαπανηθῆναι, Phil.

¶ *Contentio.*

ἀμφισβητεῖν, Plat. ἐγὼ δέ σοι οὐκ ἠμφισβήτουν μὴ οὐχί σε εἶναι σοφώτερον ἢ ἐμὲ, non contendebam, quin me ſapientia, atque eruditione anteires. ἁμιλλᾶσθαι, Philo. τῶν ἐσχωρίων τοῖς ἱκανὰ κεκτημένοις ἐν τῷ περιουσιάζειν ἁμιλλώμενος, de opibus contendens. διαμιλλᾶσθαι, idem apud Diodo. διημιλλῶντο πρὸς ἀλλήλους περὶ τοῦ εἰς τοὺς Ἕλληνας εὐεργεσίας, de eo inter ſe certabant, vter pluribus beneficijs Græcos afficeret.

διαγωνίζεσθαι, Xenoph. πάντες γὰρ οὗτοι αὐτεποιοῦντο ἀρετῆς, καὶ διηγωνίζοντο πρὸς ἀλλήλους, omnes hi virtutem ſtudioſiſſimè capeſſebant, déque ea honeſta æmulatione inter ſe decertabant.

φιλονεικεῖν, contentionis ſtudio flagrare. πέρα τοῦ μετρίου φιλονεικεῖν αἱρούμενος, Philo. immodica contendendi libidine flagrans. Aliquando tamen ſimpliciter accipitur pro ἁμιλλᾶσθαι. φιλονεικοῦσα πρὸς τὴν Ἀλεξάνδρειαν περὶ δευτερείων, Herod.

πλέον ἢ καλῶς εἶχεν ἀντιτείνειν καὶ αὐθαδίζεσθαι, Greg. plus quàm æquum erat aduerſari, & contumaciter obſiſtere.

ἔριν ἐνέβαλλε πρὸς ἀλλήλους τοῖς φίλοις, ὅπως φανῇ, &c. Xenoph. contentionem inter amicos iniecit, &c.

ἐρίζειν, rixari, contendere.

φιλόνεικος, vel, *φιλονεικίας ἥττων*, contentioſus, peruicax.

πρὸς αὐτοὺς διαφέρεσθαι, Iſæus. *ἐρίζειν*. Gall. *auoir different auec eux*. *οὔποτε διάφορος ἐγενόμην*, ſubaud. *πρὸς τοῦτον*, id eſt, *οὐδέποτε διαφορά μοι ἐγένετο πρὸς αὐτόν*, idem Iſæus.

¶ *Contradicere.*

ἀντιλέγειν, Plat. *σοὶ οὐκ ἂν δυναίμην ἀντιλέγειν*. Et rurſus, *χαλεπὸν ἀντιλέγειν πρὸς τὰ καλῶς εἰρημένα*, difficile eſt ijs contradicere, quæ rectè dicta ſunt.

ἀντερεῖν, idem. *πρὸς ταῦτα οὐδεὶς οἷός τ' ἂν εἴη ἀντερεῖν*, ad hæc nemo eſt, qui dicere quicquam contrà poſſit. *οὐδείς σοι τῶν νοῦν ἐχόντων ἀντερεῖ*, idē. nemo prudens tibi contradixerit.

ἀντειπεῖν, idem quod *ἀντερεῖν*.

ἀντιτείνειν, vel, *ἀντιτείνεσθαι*, Plat. *παντὶ τῷ λόγῳ ἀντιτείνεται*, aduerſatur.

ἐναντιοῦσθαι. *οὐκ ἔχω πρὸς ἃ λέγεις ἐναντιοῦσθαι*, idem. id eſt, *ἀντιτείνειν*. Et Andocid. *ἐγὼ δὲ ἠναντιώθην καὶ ἀντεῖπον*, aduerſatus ſum, & contradixi.

αὐτὸς ἑαυτῷ ἐναντίως εἴρηκε, Dionyſ. pugnantia dixit, ſecum ipſe pugnauit. *δοκεῖς σὺ οὐ πάνυ ἀκόλουθα λέγειν, οὐδὲ σύμφωνα οἷς τὸ πρῶτον ἔλεγες*, Plat. parùm conſentanea loqui videris, ijsq́; quæ priùs abs te dicebantur, conſona, *tes paroles ne ſe ſuyuent gueres bien.*

ἀσύμφωνα λέγειν, id. eſt, *ἀντιλέγειν*. *ἀσύμφωνα τοῖς πρόσθεν ῥηθεῖσι*, Plat. à priori oratione diſſidētia. *οὐ μάχεται τοῖς ἀνώτερον ἐκτεθεῖσι τὰ εἰρημένα*, Herodot. non diſſentiunt. *συνεπαινεσάντων δὲ πάντων, καὶ οὐδενὸς εἰπόντος ἐναντίον οὐδέν*, Demo. quam ſententiam cùm omnes comprobaſſent, nec quiſpiam inuentus eſſet, qui contrà quicquam.

Google

quam diceret.

ἄπῳδα, vel ἀπᾳδῦντα λέγειν, diſſentanea loqui.

περιπίπτειν ἑαυτῷ dicitur, qui ſibiipſi contradicit, ſecumq; ipſe pugnat. Æſch. in orat. περὶ παραπρεσβ. dicebat hoc ſibi obijci à Demoſthene, quòd cùm in Timarchi accuſatione famæ fidem habendam diceret, eidem tamen famæ in ſua cauſa auctoritatem abrogaret, nec eius teſtimonio ſe premi pateretur. περιπίπτειν ἑαυτῷ, καὶ μάχεσθαι φανερῶς, Chryſ.

Contrarius.

ἁπάντων τῶν ἐναντίων, ὧν πρὸς ὑμᾶς οὗτος ἀπήγγελλεν, ἔτυχον. Demoſth. contrà quàm ille vobis renunciauit, omnia mihi contigerunt, vel, omnia ſum conſecutus. Et rurſus, δέδοικα μὴ τὐναντίον ἢ βούλομαι ποιήσω, vereor, ne contrà atque cupio faciam.

αὐτοστατεῖν, καὶ μηδαμῶς συνᾴδειν, Philo. aduerſari, nec vllo modo cohærere, vel congruere.

τὐναντίον ἢ προσεδόκησεν, idem. contrà quàm expectabat.

οὐ χριστιανοὺς μόνον, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐναντίον ἡμῖν πεπεισμένους, Greg. non Chriſtianos duntaxat, ſed eos quoque, qui religioni noſtræ aduerſantur.

τὴν ἄσκησιν ἐξ ἐπιμέτρου διηνηκότης, Suid. id eſt, ἐκ διαμέτρου.

τούτῳ ἐναντίαν ἔχω γνώμην, Iul. ab eo prorſus diſſentio.

περιέστη αὐτῷ εἰς τὸ ἐναντίον ὧν ἐπενόει, Dionyſ. contrà omnino res ei ceſſit, quàm ſibi cogitatione finxerat.

περιτρέπεσθαι, Baſil. εἰς τὸ ἐναντίον ὁ λόγος αὐτοῖς περιτραπήσεται, in contrarium eis oratio

ceſſur

ceſſura eſt.

ἢν τὰ ἐναντία τῆς Μαρδονίου γνώμης γένηται, Herodot. ſi res aliter ceciderit, quàm Mardonius exiſtimat.

τὸ ἐναντίον τοῦ ἐπαγγέλλονται πράττουσι, Baſil. contra id quod profitentur, faciunt.

πολλὴ διαφωνία τοῦ βίου πρὸς τὸ σύγγραμμα, Luci. plurimũ à ſcriptis vita diſcrepat, vel, vt idẽ rurſus ait, πολλὴν διαφωνίαν ἔχει ὁ βίος πρὸς τὸ σύγγραμμα.

ταῦτα ἀλλήλοις ἀντίκειται, Baſil. hæc inter ſe oppoſita ſunt.

οὐχ οὕτως, ἀλλὰ ἀντιστρόφως, Chryſ. id eſt, ἐναντίως.

¶ *Conuitium.*

λοιδορεῖν, Plat. λοιδοροῦντα τοὺς ἀλαζόνας, arrogantes conuitijs inceſſentem. In voce tamen paſſiua frequentior huius verbi vſus eſt. ἐλοιδορεῖτο αὐτῷ, Xenoph. maledictis eum impetebat. ἀγανακτῆσαι, καὶ πολλὰ τῷ ἀδελφῷ λοιδορῆσαι, Lucia. incandeſcere animo, ac multis conuitijs fratrem inſectari.

εἰς δυσγένειαν αὐτῷ λοιδορούμενος, Plutarch. generis obſcuritatem ei conuitij loco obijciens. λοιδορεῖσθαι λοιδορίαν, idem quod λοιδορεῖσθαι. Demoſth. orat. aduerſ. Midiam, τὴν λοιδορίαν ἣν ἐλοιδορήθη Κρατίνῳ, conuitium, quo Cratinum affecit.

λοιδορίας κατειπεῖν τινός. Gregor. Presb. ὁπόσας λοιδορίας τοῦ Μαξίμου κατεῖπον, quot in Maximum conuitia iecerunt.

λοιδορίας καταχέειν, idem quod κατειπεῖν, Baſil. ὁ δὲ λοιδορίας ἡμῶν καταχέων, maledicta in me profundens.

εἰς λοιδορίαν ἀκονᾶν τὴν γλῶσσαν, Baſi. πλείστοις δὲ γλῶσσα πρὸς πᾶσαν ἠκόνηται λοιδορίαν, permulti

multi ſunt, qui linguam ad omnem maledicentiam acuerunt.

λοιδορεῖν ἐσχάτῃ λοιδορίᾳ, Plat. acerbiſſimum conuitium iacere.

βλασφημεῖν. κακῶς ἀλλήλους βλασφημοῦντες λέγουσι, Plat. id eſt, κακηγοροῦσι. βλασφημίας ποιεῖσθαι. Demoſt. βλασφημίας οὐ προσηκούσας καθ᾽ αὑτοῦ ποιούμεθα, id eſt, αὐτὸν βλασφημοῦμεν.

ὅσας βλασφημιῶν ἁμάξας κατεσκέδασαν ἀλλήλων, Lucian. quot conuitiorum plauſtra alter in alterum congeſſerunt.

λόγους βλασφήμους κατὰ τοῦ βασιλέως ἀπορρίπτειν, maledicos ſermones aduerſus regem effundere.

βλασφημίᾳ χρῆσθαι, Demoſt. τὴν βλασφημίαν, ἣ κατ᾽ ἐμοῦ κέχρηται Θηραμένης, conuitium, quo in me vſus eſt Theramenes.

πάντες ἡμᾶς ῥητὰ καὶ ἄρρητα κακὰ ἐξεῖπον, idem contra Midiam. fanda atque infanda de nobis dixerunt. Sic Baſil. ῥητὰ καὶ ἄρρητα καθ᾽ ἡμῶν δημηγοροῦσιν. ἀσεβεῖς καὶ δεινοὺς λόγους ἐτόλμησε περὶ ἐμοῦ λέγειν, Demoſth.

ὀνειδίζειν, pro, λοιδορεῖν. Diod. ὀνειδιζόμενος ὑπὸ τῶν πολιτῶν εἰς δειλίαν. τὰ ὀνείδη ἐπαντλεῖν. Philo. ἐπαντλοῦντες τοῖς ὠσὶν αὐτῶν ἀθρόα ὀνείδη, mille probra in eos jacientes.

ὀνείδεσι περιβάλλειν, Demoſth. σοῦ βελτίους, καὶ ἐκ βελτιόνων ψευδέσι καὶ χαλεποῖς ὀνείδεσιν ᾤου δεῖν περιβάλλειν, meliores te, ac melioribus parentibus natos, falſis grauibusq; probris afficiendos putabas.

τὰ ἑαυτῶν ὀνείδη τοῖς σεμνῶς βεβιωκόσι περιτρίβεσθαι, Baſil. probris ſuis eos, qui honeſtè atque integrè vixerunt, aſpergere.

πλύνειν ὀνείδεσιν, idem quod ὀνειδίζειν, probris

aſpe

aſpergere, obruere. Baſil. Nos etiam vernacula lingua dicimus, *bien lauer quelcun*, cùm in eum multa maledicta congeruntur.

ὀνειδιστικοῖς λόγοις πρὸς αὐτὸν ἐχρήσατο, Diod.

τὸ ἐπονείδιστον, Baſil. καὶ τί γὰρ οὐχὶ τῶν ἐπονειδίστων ἀποκαλοῦσι; denique quo probroſo nomine eum non appellant?

δύσφημον ἔχειν στόμα, ore maledico eſſe, ad maledicendum promptum eſſe. Huic opponitur apud Chryſoſt. εὔφημον στόμα ἔχειν.

διασύρειν, Lucia. ὁπόσους διέσυρες ἐν τοῖς λόγοις, id eſt, ἐκακηγόρεις.

λόγοις καὶ φανερῶς καὶ πλαγίως ὑβρίζειν τὸν βασιλέα, Philo. maledictis tam apertis, quàm obliquis, regem proſcindere.

λόγῳ βαλεῖν τὸν ἀλιτήριον, Greg. oratione petere, proſternere, configere.

πολλὰ κακὰ ἔλεγε τὸν Ἀρταΰτην, καὶ γυναικὸς κακίω φὰς αὐτὸν εἶναι, Herodo. multis probris Artautem figebat, cumq; muliere ignauiorem eſſe dictitabat, *il diſoit qu'il ne valoit pas vne femme.*

ἡμᾶς πικροῖς βάλλειν ῥήμασιν, acerbis verbis impetere.

διὰ κακολογίας ἄγειν, Bud. idem quod κακῶς λέγειν.

γλῶσσα πρὸς τὸ κακῶς λέγειν ἕτοιμος, Greg. lingua ad maledicendum procliuis. ἄπρακτα ὑλακτεῖν dicitur, cui cum eo homine res eſt, qui conuitijs non mouetur, Baſil. ἔασον αὐτὸν ἄπρακτά σου καθυλακτεῖν, ſine eum vano latratu te inſectari.

¶ *Credere, pro, fidem adhibere, vel contrà.*

εἴ τι δεῖ Πλάτωνι πείθεσθαι, Baſil. ſi Platoni fides habenda eſt. εἴ τι ἂν ἐμοὶ πείθῃ, τοῦτο ποιήσεις, Greg.

Greg. tu, ſi me audiendum putabis, hoc facies. πεισθεὶς ἀληθῆ τὴν ἀγγελίαν εἶναι, Diodor. cũ verum eſſe, quod allatum fuerat, credidiſſet. ἐμαυτὸν ἀκριβῶς πέπεικα, Herod. hoc perſuaſiſſimum habeo. οὐκ ἐπιστευόμην τοῖς ὀφθαλμοῖς, Iuſ. oculis meis diffidebam.

ἀξιόχρεώς εἰμι πρὸς πίστιν, Philo. dignus ſum, cui credatur.

Διὰ τῶν τρόπων ἄνευ ὅρκων ἐπιστεύετο, Suid. ijs erat moribus, vt vel iniurato crederetur. Διὰ τὴν ἐρημίαν τὴν ἐμὴν ἐπιστεύθησαν αἱ κατ' ἐμοῦ ψευδεῖς κατασκευαί, Dinar. ijs, quæ falsò in me ſtructa ſunt, ob meam abſentiam fides habita eſt.

οὔτ' οὖν ἀπιστεῖν εἶχον ἀνδρὶ καλῷ κἀγαθῷ, Syneſ. nec igitur viro honeſto ac probo fidem non habere poteram.

ὀκνηρῶς ἔχειν πρὸς τὸ πιστεύειν, Baſil. cunctantiorem eſſe ad credendum, non facilè adduci ad credendum.

θαυμαστὰ μᾶλλον ἢ πίστεως ἄξια διαπράξασθαι, Suid. res miras potiùs, quàm credibiles geſſit.

τοῖσι μὴ ἀπιγμένοισι ἐς τὴν Βαβυλῶνα τὰ εἰρημένα ἐς ἀπιστίην πολλὴν ἀπῖκται, Herod. apud eos, qui nunquam Babylonem profecti ſunt, verba mea fidem nullam inuenerunt.

πάλαι γὰρ ἐφάνη μοι ἄπιστον, Baſil. antè enim mihi incredibile videbatur.

διαπιστῶ ἐμαυτῷ, Dionyſ. mihi ipſi fidem abrogo.

οἶδα μὲ ἀπίστοις ἐοικότα ἱστορήσων, Luc. non me fugit ea, quæ narraturus ſum, fabulis ſimilia viſum iri.

παράδοξα γὰρ καὶ οὐ πάνυ πιστὰ φῇς, idem. mira, atque haud admodum credibilia narras.

πρᾶξ

πρᾶξιν ἐπιτελεῖν οὐδὲ αὐτοῖς ὁρῶσι πιστευομένην, Diod. facinus eiuſmodi peragere, quod nec apud ipſos, qui interfuere, fidem inueniat.

εἰ δέ τισιν ὑμῶν ἐξαίφνης ἀκούουσιν ἀπιστοτέρως προσπέπτωκεν ὁ λόγος οὗτος, Æſch. quòd ſi quibuſdam veſtrûm prima fronte parùm credibilis hæc oratio viſa eſt.

ἤδη πιστοὶ ὑμῖν ἔσονται οἱ λόγοι οἱ περὶ ἐμοῦ λεγόμενοι, Demoſt. fidem apud vos nanciſcantur.

ἀπιστίαν ἔχειν περὶ τῶν εἰρημένων, Plat. in Phæd. id eſt, τοῖς εἰρημένοις ἀπιστεῖν.

ἔτι γὰρ ἀπιστία μοι περιέχει, Baſil. adhuc enim hoc minimè credo.

εὐάγωγος πρὸς τὸ ψεῦδος, Lucia. cui falſum facilè perſuadeatur.

εὐπαράδεκτος, καὶ πιστὸς λόγος, Suid. plauſibilis oratio.

ἀπιστεῖσθαι, fidem minimè facere, Chryſo. ἀπιστεῖσθαι μέλλει περὶ τῶν πολλῶν τοὺς ἐκ τῶν ὀνείρων (ſic enim legendum, non θηρίων) ἀπαίδευς πιστοτέρους τῶν εὐαγγελικῶν διδαγμάτων ποιεῖσθαι, Nyſſ. libr. de virg. certiores ducere, pluſque ijs fidei habere.

τοὺς λόγους πιστοτέρους ἡγεῖσθαι τῶν ἔργων, Lyſ.

πόλεμοι δὲ οὐδὲ εἰ πώποτε ἐγένοντο, ἔτι πιστεύονται, ἀλλ' ἐν ἄλλων μύθων τάξει τοῖς πολλοῖς ἀκούονται, Ariſtid. bella ne vnquam quidem fuiſſe creduntur, ſed à pleriſq; perinde audiuntur, atque aliæ fabuloſæ narrationes.

¶ *Crimen.*

ταύτης τῆς αἰτίας ἐνέχεσθαι, Plat. id eſt, ἔνοχον εἶναι, obnoxium eſſe, obſtrictum teneri.

εἰκότως ἂν εἶχον τὴν αἰτίαν ταύτην, Iſoc. meritò mihi hoc crimen obijceretur, μαχλοσύνην ἐπιφέρειν, Suid. ἐπιβάλλειν, Plat. obijcere.

αἰτ.

αἰχρὰς αἰτίας ψυχῇ ἀγαθῇ προσάπτειν, Herodo. id eſt, ἐπιφέρειν.

ἐγκλήματα προσφέρειν ὁσίῳ, Baſil.

πάσης αἰτίας ἐκτὸς φαίνεται, Chryſo. extra omnem culpam eſſe videtur. *ἀποδύσασθαι τὰ ἐγκλήματα*, idem. diluere. *ἀπολύσασθαι, ἀποτρίψασθαι, ἀποκρούσασθαι, ἀποσείσασθαι*.

¶ *Crudelitas, vel durities.*

ὠμῶς καὶ σχετλίως ἔχειν, Iſocr. duro ac crudeli animo eſſe.

ἄγριος καὶ ἀνήμερος ἄνθρωπος, Luci. ferus & immitis.

ὑπερβολὴ ἀγριότητος, inuſitata crudelitas.

μὴ γῆρας, μὴ νεότητα, μὴ παίδων ἀνάκων ἡλικίαν οἰκτείρασθαι, Phil. non ſenectutem, non iuuentutem, non puerilis ætatis innocentiam miſerari.

σιδήρεος καὶ ἀνηλεέστατος, ferreus ac duriſſimus.

τοιαύτην ὠμότητα κατὰ τῶν ὑποτεταγμένων ἔχειν, Diod. tanta eſſe in ſubditos crudelitate.

τῆς ἐσχάτης ὠμότητος οὐδὲν ἀπολείπειν. Herod. nihil ſibi ad extremam crudelitatem reliqui facere. Et Suid. *οὐδὲν ὠμότητος παραλείπειν εἶδος*, nullum crudelitatis genus prætermittere..

πικροτάτην ὀφλεῖν ὠμότητα, Phal. crudelitatis acerbiſſimæ notã ſubire. *ὠμότητι συζῶ*, Baſil. de eo, cui familiaris eſt ſæuitia, ac morum immanitas. *ἐπὶ ὠμότητι κακῶς ἀκούειν*, Bud. crudelitatis ergò malè audire, crudelitatis infamia flagrare.

τὸ πικρὸν καὶ ἀνήμερον τῆς ψυχῆς, Baſi. id eſt, ἄγριον, ἀνηλεές.

συγκείμενος ἐξ ἀδάμαντος καὶ πέτρας, Philo. ex adamante & rupe compactus, conflatus.

τὶς

τίς γὰρ οὕτως ἀδαμάντινος τὴν ψυχὴν, τίς οὕτω παντελῶς ἀσυμπαθὴς καὶ ἀνήμερος; Baſil. quis animo eſt adeò duro ac rigido, quis tam expers humanitatis ac commiſerationis?

ἐκτεθηριωμένος, καὶ ἀπηγριωμένος, Baſil. qui trucem ac belluinum animum induit.

ἀπαραίτητος ἐν ταῖς κολάσεσι, Suid. rigidus, inexorabilis.

¶ *Curare.*

εἰ δὲ τίς σοι καὶ τῶν ἡμετέρων τιμῶν λόγος, Grego. ſi tibi curæ ſunt noſtri honores.

οὐ γὰρ φαίνεται βραχὺς μοι λόγος, parùm laboro.

λόγον ἔχειν τῆς ὑγιείας, Lucia. valetudinis rationem habere.

λόγον ποιεῖσθαι, Chryſoſt. τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων οὐδένα λόγον ποιούμεθα, nihil curamus.

τί ἡμῖν οὕτω τῆς τῶν πολλῶν δόξης μέλει; Plat. quid vulgi laudem tantopere affectamus?

τούτοις γὰρ οὐδενὸς ἔμελεν, Demoſth. *Il ne leur en chaloit aucunement.*

οὐδὲ τοὐλάχιστον αὐτοῖς ἐμέλησεν, idem. εἴ τι μέλει σοι τῶν σῶν ἑταίρων, Iul. ſi qua tibi amicorum cura eſt. ποιητικῇ οὐ πάνυ μέλον ἐστὶ τῆς ἀληθείας, Poëtica veritatem haud multùm curat.

περὶ μηδενὸς ποιεῖσθαι τὰς διαβολὰς, Iſoc. de calumnijs haud quaquam laborare.

ἐπιστροφὴν ποιεῖσθαι, idem quod πρόνοιαν ποιεῖσθαι, Suid. οὔτε δόξης ἀμείνονος ἐπιστροφὴν ποιησάμενος. quod etiam vnico vocabulo dicitur, ἐπιστρέφεσθαι., Chryſoſt. 5. de Sacerd. ἐκείνων οὔτε ὑβριζόντων οὔτε πληττόντων ἐπιστρεφόμεθα, οὐδὲν ἡμῖν μέλει, Gall. *nous ne nous en ſoucions.* ἐπιμελεῖσθαι. Plat. ἀρετῆς διὰ παντὸς βίου ἐπιμελεῖσθαι. ἐπιμελῶς ἔχειν, & δι' ἐπιμελείας ἄγειν, apud eundem,

dem, idem quod ἐπιμελεῖσθαι. ἐκείνε ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι, Iſæus. id eſt, ἐπιμελεῖσθαι. ἐκεῖνοι ἤσκει, καὶ δι᾽ ἐπιμελείας εἶχεν, idem. cum ſedulò curabat. ἐπιμέλειαν ἔχειν ἀρετῆς, Plat. id eſt, ἐπιμελεῖσθαι.

προνοεῖν, vel, πρόνοιαν ποιεῖσθαι, Liban. πάνυ τούτου πρόνοιαν πεποίηται, hoc ei magnæ curæ fuit. ἀληθείας πρόνοιαν ποιεῖσθαι, Luc.

προμηθεῖσθαι, Phil. γονεῖς τέκνων προμηθοῦνται, liberis proſpiciunt. προμήθειαν ποιεῖσθαι. Plat. πάνυ πολλὴν χρὴ προμήθειαν ποιεῖσθαι, ὅταν μέλλῃς ἄνδρα ψέξαι, ἢ ἐπαινέσαι, magna cura ac prouidentia opus eſt, cùm laudare aliquem, aut vituperare paras: φροντίζειν τοῦ δικαίου, Demoſth. æqui iuſtiq; curā habere. μικρὰ φροντίζειν τῶν διαβαλλόντων, Greg. obtrectatores nihil morari.

σπουδὴν ποιεῖσθαι, idem quod φροντίζειν. Lucia. θαυμάσιόν τινα σπουδὴν περὶ δεῖπνα ποιούμενος, inſtruendis cœnis mirificum quoddam ſtudium impendens. προσαναλῶσαί τινα φροντίδα σώματι, Baſil. corporis valetudini nonnihil curæ impertire.

φροντίδα καὶ ἐπιμέλειαν πολλὴν ἔχειν τῶν ἐκκλησιῶν, id eſt, ἐπιμελεῖσθαι καὶ φροντίζειν.

φροντίδα καταβάλλεσθαι, Plat. εἰς μικρὰ καὶ οὐδενὸς ἄξια μεγάλην φροντίδα καταβάλλεσθαι, in rebus exiguis, nulliuſq; momenti, magnam curam & ſollicitudinem ponere.

ἀφροντίστως ἔχειν τοῦ βίου, Baſil. nulla victus cura affici.

μηδὲν ἄλλο ἀναλαμβάνειν εἰς φροντίδα, idem. hoc vnum curare, nullam aliam curam ſuſcipere.

φροντίδι τῶν αὐτῷ ἐπιβαλλόντων ὅλον ἑαυτὸν ἀποδοῦναι, idem. negotiis ad ſe attinentibus totum ſe dare.

πολλὴν φροντίδα ἔχειν ὀφειλόμενον, ὅπως μὴ, &c.

idē magnā curā adhibere debemus, vt ne, &c.

κήδεσθαι, Chryſoſt. *τῶν οἰκείων ἀμελοῦντες, τῶν κοινῶν κήδονται πραγμάτων*, neglectis priuatis rebus publica negotia curant. *κηδεμονίαν ποιεῖσθαι*, idem quod *κήδεσθαι*, Baſil. *τοῦ μέλλοντος κηδεμονίαν ποιεῖσθαι*, id eſt, *φροντίζειν*.

οὔτε τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων μέριμναν ἀνέχεσθαι, idem. vel, *ἀναδέχεσθαι*, ne rerum quidem ad vitam degendam neceſſariarum curam ac ſollicitudinem ſuſtinere, vel ſuſcipere.

οὐ γὰρ ἀμελὲς ἦν αὐτῷ περὶ τοῦ σώματος, vel, *οὐκ ἠμέλει τοῦ ὑγιαίνειν*; Dionyſ. corporis curam non negligebat.

ὑπολογίζεσθαι, idē quod *λόγον ποιεῖσθαι*. Andoc. *οὐδὲν ὑπελογίζοντο τὰς νίκας*, id eſt, *οὐδένα λόγον*. vel, *ὑπόλογον ἐποιοῦντο τῶν νικῶν*, nihil curabāt victorias, victoriis nihil mouebantur. *οὐχ ὁδοιπορίας μῆκος ὑπολογίσασθαι*, Baſil. longitudinis viæ rationem non habere, longinquitate viæ nihil moueri, Gal. *ne reputer aucunement la longueur du chemin.*

σπουδάζειν, Plat. *περὶ πραγμάτων προσποιούμενος σπουδάζειν, ὧν οὐδὲν πώποτε αὐτῷ ἐμέλησεν*, earum rerum ſtudio teneri ſe ſimulans, quarum nulla vnquam ei cura fuit.

σπουδὴν ποιεῖσθαι, Demoſth. *πᾶσαν σπουδὴν καὶ προθυμίαν ποιήσασθαι*, omnē diligentiam, animiq; alacritatē adhibere. *ὅπως οἰκήσεις μεγαλοπρεπῶς, πᾶσαν σπουδὴν ποιεῖσθαι*, Greg. *σπουδὴν εἰσφέρεσθαι*, idem quod *σπουδὴν ποιεῖσθαι*. Luci. *πᾶσαν σπουδὴν εἰσφερόμεθα σῶσαι τὸν νοσοῦντα*, omni ſtudio ac diligentia in ægroti ſalutem incumbimus. Et Baſil. *πᾶσαν σπουδὴν εἰσφέρεσθαι, ὅπως ὡς κάλλιστα ἔξοι σοι τὸ σῶμα*, nullam non operam dare, quo quàm optimè corpore valeas.

σπου

διὰ σπουδῆς τίθεσθαι, Phil. διὰ σπουδῆς τιθέμενος ἐντυγχάνειν ταῖς βίβλοις, id eſt, διὰ σπουδῆς ἔχειν, vel, ἄγειν. Et Greg. πᾶσαν αὖ ἔθου σπουδὴν ἐλευθερῶσαι με τῆς ἐπηρείας, in propulſanda à me iniuria ſedulam operam nauaſſes.

ἀφροντιστεῖν τῆς ἄλλης πολυτελείας, Diod. idē quod ἀφροντίστως ἔχειν, vel, ἀμερίμνως διακεῖσθαι.

ὥσπερ μηδὲν αὐτῷ διαφέρον, αὖ καί τις ὡς ἰδιώτῃ προσφέρηται, Syneſ. tanquam nihil ipſius interſit, an quis cum eo, vt priuato, ſe gerat.

οὐδαμοῦ τίθεσθαι, Baſi. τὸ σαυτοῦ αἰσχρὸν οὐδαμοῦ τίθης, nihil curas, nullo loco ponis.

¶ *Cura, & ſollicitudo.*

φροντίδος ἀνάπλεως, Luc. curis plenus. φροντίδος τὸ μέτωπον ἀνάπλεων, idem. fronte curis plena.

συντετηκὼς ὑπὸ φροντίδων τὸ πρόσωπον, cui vultus curis cōtabuit. φροντίσι πιέζεσθαι, Luc. vexari.

εἰς οὐ τυχοῦσαν φροντίδα ἐμπίπτειν, Diod. in non vulgarem curam incidere.

κυμαίνουσαν ἔχειν πολλαῖς φροντίσι τὴν ψυχὴν, Herod. animum habere curis turbatum ac fluctuantem.

φροντίσι μεγίσταις τὴν ψυχὴν περιπίπτεσθαι, idem. animo eſſe grauiſſimis curis perturbato.

μυρίαις φροντίσι πεπεδημένος, συνεχόμενος, ἐνοχλούμενος. Baſil. infinitis curis conſtrictus.

ταῖς χθονίαις φροντίσιν ἐγκαλινδεῖσθαι, idē. terrenis curis immergi, in terrenis curis volutari.

ὑπὸ μυρίων φροντίδων τῶν κατὰ κόσμον περιέλκεσθαι, idem. ſexcentis mundi curis diſtrahi.

ταῖς βιωτικαῖς μερίμναις φορτίζεσθαι, id eſt, βαρύνεσθαι, idem.

μερίμναις ἐκτήκεσθαι, idem. curis confici, contabeſcere.

πολλὴν ἄβυσσον φροντίδων ἐξαντλεῖσθαι, idem. curis exhauriri.

τῶν φροντίδων ἐ μεθ' ἡμέραν, ἐ νύκτωρ ἀφίστασθαι, Philo. curas, nec diu, nec noctu intermittere.

πολλὴν μέριμναν ἐμποιεῖν, vel, ἐνεργάζεσθαι, Baſil. magnam ſollicitudinem afferre.

φροντίδα ἐ μικρὰν ἐθέμεθα, γνῶναι βουλόμενοι εἰ ἄρα, &c. Baſil. magnæ nobis curæ fuit ſcire, an, &c.

φροντίδων ἐπιπλοκαί, curarum nexus, Baſil. φροντίσιν ἐμπλέκεσθαι, curis implicari. μεμεριμνῶσα ψυχὴ καὶ πεφροντισμένη, καὶ ἐναγώνιος ἔσα, Chryſo. ſollicitus animus, & curis affectus, & ſumma anxietate laborans.

ἀπορεῖσθαι, ἰλιγγιᾶν, ἀμηχανεῖν, vel, εἰς ἀμηχανίαν ἐμπίπτειν, idem. animo hærere atque æſtuare, & in ſumma perplexitate verſari.

D

Damnare.

Καταψηφίζεσθαι. Suid. ὁ δῆμος ἁπάσαις ταῖς ψήφοις τ ἀνδρὸς κατέγνω, populus omnibus calculis eum condemnauit. τούτου κατεγνώσθη θάνατος, Antiph.

μωρίαν καταγινώσκειν τ πέμψαντος, Iſocr. eum, qui miſit, ſtultitiæ notare. Sic καταγινώσκειν σου θάνατον. & in paſſiuo, κατέγνωσταί σου θάνατος, vel, ἐχάτη σε τιμωρία κατεγνώσθη, ad mortem damnatus es.

ὑπ᾽ ἐξ κατηφὴς ὡς θανάτου καταδικασθείς, Luc. non minus triſtis, quàm ſi capitalem ſententiam accepiſſet.

καταχρίνεσθαι. πολλοῖς ταλάντοις κατεκρίθησαν, Diod.

Diod. multis pecuniis mulctati ſunt. Et Gregor. τοῦ θανάτου ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων κατακριθεὶς, capitis damnatus ab Athenienſibus. κατεκέκριτο θηρίοις ἀποθανεῖν, Luc.

καταδικάζειν & καταδικάζεσθαι. κατεδίκασαν αὐτοὺς πολλοῖς χρήμασι, Diodor. pecunias multas eis mulctæ nomine impoſuerunt, multis pecuniis eos mulctarunt. θανάτῳ καταδικάζειν, Baſil. καταδικάζεται ἀποθανεῖν, Luc. i. θανάτῳ καταδικάζεσθαι. καταδικάζειν ἑαυτοῦ θάνατον, Herodot. ſibi mortis ſupplicium irrogare, ſeipſum morte damnare. μηδετέρου μέρους ἐξ ἐρήμου καταδικασθέντος. Phil. neutra parte, incognita cauſa, condemnata.

ἁλίσκεσθαι τὴν γραφὴν, Æſch. δικαίως δήπου τὴν γραφὴν ἁλώσεται, iuſtè nimirum condemnabitur. ἐὰν ὁ φεύγων ἁλῷ, Plat. de leg. 12 ſi reus criminis conuictus fuerit. ἐξ ἐρήμης ἁλίσκεσθαι, indicta cauſa dammari.

θανάτου τιμᾶν, pœnam capitalem conſtituere. θανάτου τιμήσεται τοῦ καταδίκου, extremum in eum, qui iudicio damnatus fuerit, ſuppliciũ ſtatuere. ſic Dinarch. θανάτου τετιμημένος ἑαυτοῦ, ἐὰν ἐξελεγχθῇ ὁτιοῦν εἰληφὼς παρὰ Ἁρπάλου, capitali pœna ſeipſum mulctans, vel, capitis pœnam ſibiipſi indicens, ſi quicquam ab Harpalo accepiſſe compertus fuerit.

ὀφλεῖν δίκην φαρμάκων, Plat. leg. 11. veneni dati reum peragi.

δίκην δὲ τούτῳ λαχὼν τῆς κατηγορίας, εἷλον ἐρήμην· ὁ γὰρ οὐκ ἀπήντα, Demoſt. indicta cauſa, quòd ad iudicium non affuiſſet, condemnatus eſt. Gall. *Ie l'ay emporté par defaut, ou contumace.*

ἐρήμην ἡμῶν οὐκ ἐχρῆν καταδιαιτᾶν, Lucia. nos indicta cauſa condemnare minimè oportebat.

καταψηφίσασθαι. Demoſth. οὗ δὶς θάνατον καταψηφίσαντο, id eſt, ὃν δὶς θανάτῳ κατεδίκασαν.

¶ *Deambulare.*

ποιεῖσθαι τοὺς περιπάτους, Plat. id eſt, περιπατεῖν.

ἐπὶ συννοίᾳ ἠρέμα βαδίζειν, Luc. cogitabundo animo ſenſim ambulare.

ἥκειν παραμυθίας χάριν πρὸς τὴν ὄψιν τῶν ἀγρῶν, idem. recreandi animi cauſa ad ſpectandos agros venire.

ἐβάδιζον κατ' ἐμαυτόν, Greg. inambulabam egomet mecum, id eſt, ſeorſim, ſemotis arbitris, συμπεριπάτουν ἐκ τοῦ μὲν ἐπὶ θάτερα, ἐκ δὲ τοῦ ἐπὶ θάτερα, cum iis ſpatiabar, alterius dextrum, alterius læuum latus claudens.

Idem de eo, qui inambulandi cauſa pedem nunquam limine effert, οὐδὲ ἔξω τείχους ἐμοίγε δοκεῖς τὸ παράπαν ἐξιέναι, ne ex vrbis quidẽ mœnibus omninò excedere videris.

¶ *Decens.*

ἐμοί τε εἰπεῖν, καί σοι ἀκοῦσαι πάνυ ἄξιον, Plat. quod & me dicere, & te audire æquum ſit.

πρωϊαίτερον τοῦ δέοντος, idem. maturiùs quàm deceat.

πρωϊαίτερα τοῦ καλῶς ἔχοντος, id eſt, τοῦ δέοντος. Demoſt.

ἥκιστα πρέπει πολιῷ πώγωνι καὶ βαθεῖ, Luc. canã hanc & denſam barbam minimè decet.

πάντα ὅσα προσῆκε τὸν ἀγαθὸν πολίτην, ἔπραττον. Demoſth. omnia quæ bono ciue digna erant, faciebam, quæ à bono ciue requirebantur.

παρὰ τὸ προσῆκον, idem. præter æquum.

ἐνδεεστέρως τοῦ προσήκοντος θεραπευτικὸς εἶναι δοκεῖς, Plat. in Epiſt. minùs quàm par ſit, comis atque officioſus eſſe videris.

λυπηρῶς καὶ βαρέως ἔφερον, τὰ προσήκοντα ποι-

ὄντες, Iſoc. grauiter moleſteq́;, vt par erat, ferebant. quod etiã τῷ πιέζοντες ſępe Græci dicunt.

¶ *Deditio.*

ἀπογνόντες ἅπαντες ἑαυτοὺς ἐγχειρίζουσι, Demoſthe. deſperatis rebus deditionem faciunt.

παραδοῦναι αὐτοὺς Φιλίππῳ, καὶ ἐγχειρίζειν ἐκείνῳ τὰς πόλεις, idẽ. ἐνδιδόναι σφᾶς, Iſoc. id eſt, παραδοῦναι, ſe dedere. ἵνα ἀπορίᾳ τῶν ἀναγκαίων πιεσθέντες ἐνδῶσι, Phil. vt rerum neceſſariarũ inopia oppreſſi, deditionem faciant.

κατηγγυόμενοι συνθήκας ἠξίωσαν παραδοῦναι τὴν πόλιν τῷ βασιλεῖ, ὥστε ἀπελθεῖν τοὺς πολίτας ἔχοντας ἐν ἱμάτιον ἕκαστον, Diodor. hac conditione vrbem dediderunt, vt quiſq; eiuis cum vna veſte diſcederet.

τοῦ Λακράτους διὰ τῶν ὅρκων δόντος πίστεις, ὅτι παραδόντων αὐτῶν τὸ Πηλούσιον ἀποκομισθήσονται πάντες εἰς τὴν Ἑλλάδα μεθ' ὧν ἂν ἐξενέγκωσι, παραδιδοῦσι τὰς πόλεις, idem. cùm Lacrates eis fidẽ dediſſet, ſe præſtiturum, vt ſi Peluſium traderent, omnes in Græciam cum omnibus iis rebus, quas ſecum extuliſſent, deportarentur, vrbes dediderunt.

τῇ τοσούτων ἀπωλείᾳ περίφοβοι γενόμενοι παρεχώρησαν τῷ βασιλεῖ, idem. tot hominum exitio atque interitu perterriti, totos ſe regis fidei permiſerunt. τὰ καθ' ἑαυτοὺς ἐπέτρεψαν τῷ βασιλεῖ, vt idem alibi loquitur, regis arbitrio ſe commiſerunt.

συνεχώρησεν ἀπελθεῖν ἔχουσι τὰ ἑαυτῶν, idẽ. eis, vt cum omnibus ſuis bonis abirent, permiſit.

δι' ὁμολογίας παραλαβεῖν τὴν πόλιν, idem. Gall. *la prendre par compoſition.*

Ἁρπάγου ἐπιόντι σὺν τῷ στρατῷ, ἀμαχητὶ αὐτοὺς παρέδοσαν, Herodot. Harpago ad eos cum exercitu

ercitu venienti, citra pugnam ſe dediderunt.

ἑκουσίως προσίθεσθαι, id eſt, προσχωρεῖν, voluntariam deditionem facere.

ὅσα μὲν ἑκουσίως προσετέθη ἡμῖν τῶν πολισμάτων, φρουρὰς εἰσαγηοχότες, oppida, quæ vltrò in deditionem noſtram ac poteſtatem conceſſerunt, præſidiis firmantes.

¶ *Dedere ſe alicui rei.*

ὅστις ἡδονῇ πᾶσαν τὴν ψυχὴν ἐπιτρέπει, Luc. quiſquis animum voluptati prorſus addicit.

μή τι ἀθυμίᾳ τοσαύτῃ δῷς σεαυτὸν, nec te tanto mœrori dato.

ἐνδοῦναι ἐμαυτὸν τρυφῇ, Greg. deliciis me totum dedere.

ἀνεῖναι τὰς ψυχὰς ἑαυτῶν εἰς πᾶσαν ἡδονὴν, idē. in omnem voluptatem animos laxare, omnibus voluptatibus ſe totos permittere.

¶ *Dedecorare, vide Infamia.*

ἐδένα τῶν προγόνων καταισχύνειν, Plat. in Charm, nulli majorum dedecori eſſe. Et Luc. καταισχύνειν τὸν πατέρα, καὶ ἀνάξια πράττειν τοῦ γένους, parenti ſuo probro eſſe, ac majoribus ſuis indigna perpetrare.

αἰσχύνειν τὸ κάλλος, dicitur Luciano, qui corporis pulchritudini vitæ probitate minimè reſpondet.

τὸ τῶν προγόνων ἀξίωμα καθαιρεῖν ἔργοις ὑπαιτίοις. Philo. majorum decus & gloriam turpibus facinoribus oblitterare.

ὑβρίζειν, Philo. idem quod αἰσχύνειν. τὰς δυνάμεις, ἃς ἔσχον διὰ παιδείας, ὕβρισαν ἔν τε ποιήμασι καὶ τοῖς καταλογάδην συγγράμμασι, doctrinæ ſuæ vim ac facultatem ſcribendo dedecorarunt, turparunt, hoc eſt, imparem ſtilum eruditioni habuerunt.

τῇ

τῇ κακίᾳ τρόπων ὅσοι ἐν τῷ γένει λαμπροὶ ἐξαμαυρῶντες, καὶ σβεννῦντες, Philo. morum turpitudine omnem majorum ſuorum ſplendorem obſcurantes & extinguentes.

αἰσχρόν ἐστι πατρῴαν δόξαν ἐν σοὶ καταλῦσαι, Demoſth. turpe eſt tibi paternam gloriam in te deſinere, interire.

τῆς τῶν προγεγονότων ἀνδραγαθίας ἐξίστασθαι, Bud. à majorum virtute deſciſcere.

τὴν δόξαν τῶν προβεβιωμένων ἐξέχεαν, Plato. vitæ anteactæ gloriam effuderunt.

¶ *Defici animo.*

ἀποθυμεῖν, ἀποψυχεῖν. vide, cedere animis.

¶ *Deficere ab aliquo.*

ἀποστῆναι τῆς ὑμετέρας φιλίας, Demoſth. ab amicitia veſtra deſciſcere.

ἀφίστασθαι τῆς Ἀθηναίων συμμαχίας, idem.

δραπετεύσας παρ' αὐτῆς ηὐτομόλησεν ὡς ἐμέ, Luc. ea fuga relicta ad me ſe tranſtulit, vel, ab ea ad me transfugit. πρὸς τοὺς ἐναντίους αὐτομολεῖν, Baſil.

πρὸς ἀπόστασιν μετεωρίζεσθαι, Diod. ſuſpenſo ad defectionem animo eſſe.

πόλιν ἀπέστησεν, Æſch. oppidum ad defectionem impulit.

πρὸς ἀπόστασιν ἰδεῖν, Suidas. defectionem moliri.

¶ *Delere.*

ἐξ ἀνθρώπων ἀφανίζειν, Iſocr. ex hominnm numero exterminare, Cic.

ἐξαλείφειν, ἢ κατακαίειν, idem. delere, aut igni cremare.

ἐκποδὼν ποιεῖσθαι, de medio tollere. ἐκποδὼν γίνεσθαι, de medio tolli, Iſocrat. πρὶν ἐκποδὼν αὐτὸς γένοιτο.

ἀνάστατον πόλιν ποιεῖν, vrbem euertere, ac ſolò æquare. ἀνάστατον γίνεσθαι, diripi, à fundamentis erui. Neque de vrbibus ſolùm & caſtellis hoc verbum vſurpatur, ſed de regnis quoque, atque ampliſſimis prouinciis, ἀνάστατον Σικελίαν γίνεσθαι, Plat. in Epiſt.

κἂν πάντες οἱ χαρακτῆρες ἐξίτηλοι γίνωνται, Philo. quamuis omnes notæ deletæ ſint. χρόνῳ καθάπερ γραφὴν ἐξίτηλον γινομένην ἀρχήν, Philo. imperium inſtar picturæ cuiuſdam vetuſtate deletum.

τὰ δ' ἄλλα τῆς στήλης ὁ χρόνος ἐλυμήνατο, Lucian. reliquæ columnæ partes vetuſtate conſumptæ & corruptæ ſunt.

¶. *Deliberatio, vide conſilium.*

βουλευσάμενος ἔφην εἰς τὴν ὑστεραίαν αὐτῷ περὶ τούτων τὰ δόξαντα ἀπαγγελεῖν, Plato. in epiſtol. reſpondi, me, habita deliberatione, poſtridie de iis, quid mihi placeret, ei renunciaturum.

σκοπουμένῳ μοι καὶ διστάζοντι πότερον αὖ εἴη πορευτέον καὶ ὑπακουστέον, ἢ πῶς, ὅμως ἔρρεψε δεῖν, idem. cogitanti mihi, atque ambigenti proficiſcerérne, atque obtemperarem, an ſecus, tandem eo inclinauit animus, vt, &c.

εἰ αὐτῷ ἐγνωσμένον εἴη στέλλεσθαι τὴν ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος, Lucian. ſi ei certum eſt ac deliberatum in Græciam nauigare.

προτεθείσης βουλῆς περὶ τούτων, ἔδοξεν ὁμογνωμόνως, Diod. ſuſcepta de iis rebus deliberatione, omnes vno animo cenſuerunt, &c.

φήσας ἀκριβέστερον κατ' αὐτὸν ἐπισκέψασθαι, Herod. dicens ſe maturiùs & accuratiùs apud ſe deliberaturum.

¶. *Deplorare.*

μεγάλα κλαύσας τὴν ἰδίαν κακοπραγίαν ὁ δείλαιος, Phil.

Phil. magno fletu proſequitur.

θρηνεῖν, idem quod κλαίειν. idem, ἰδίας ὁμοῦ, καὶ κοινὰς τύχας ἐθρηνοῦμεν. καταδύρεσθαι τὴν αὑτοῦ τύχην, Diod. fortunam ſuam deplorare.

καταδακρύειν, Xenoph. καταδακρύειν τὴν ἑαυτοῦ τύχην. στενάζειν καὶ ὀδύρεσθαι τὴν τοῦ καιροῦ κακότητα. Baſil. i. θρηνεῖν.

ὀλοφύρεσθαι, Suid. τὴν αὑτοῦ ἀπαιδίαν ὠλοφύρετο, orbitatem ſuam complorabat.

ἀποκλαύσασθαι τὴν ἑαυτοῦ ταλαιπωρίαν, Baſil. id eſt, ὀλοφύρεσθαι.

διακλαίειν, idem quod ἀποκλαίεσθαι. idē, πολλὰ τὴν ἐλεεινήν μου ζωὴν διακλαύσας, vberrimis lacrymis miſerandam vitā meam proſequutus.

¶ *Deprehendi in crimine.*

τοῖς πράγμασιν αὐτοῖς ἁλίσκεσθαι, Demoſt. in ipſo facinore deprehendi. ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἀδικήμασι πάλιν εἰλήπται. idem. id eſt, ἑάλω.

ἐπ᾽ αὐτοφώρῳ λαμβάνειν, idem. in ipſo facinore. ἐπ᾽ αὐτοφώρῳ χρήματα λαμβάνων εἴληπται.

παρ᾽ αὐτὸ τὸ ἀδίκημα, flagranti crimine.

περιφανῶς ἐξηλέγχθησαν ψευδόμενοι, Andocid. ἑάλωσαν ψευδομαρτυροῦντες, idem. ἐλήφθησαν, idē. ἐὰν ἐξελεγχθῇ ὅπου εἰληφὼς παρ᾽ Ἁρπάλου, Dinarc.

¶ *Deriuare iram in aliquem.*

ἐπ᾽ ἐμοὶ τὴν ὀργὴν ἔτρεψας, Syneſ. iram in me conuertiſti.

ἣν τοῖς ἐξηπατηκόσιν ἀπέχθειαν προσῆκεν ὑπάρχειν παρ᾽ ὑμῶν, ταύτην ἀπενέγκασθαι, Demoſt. de ſe loquens, in quem Athenienſes odiū illud, quod iis, à quibus in fraudem inducti erant, debebatur, iniquè detorquebant.

ἀδίκως τὴν πρὸς ἀνθρώπους ὀργὴν ἀποσκήπτειν εἰς τὰ μηδενὸς ἄξια, Phil. effundere. ἴσως τὴν ἀπειλὴν πρὸς ἐκείνους ἔσται αὐτοῖς ἕλξει, idem. minas aliis

illatas in meum caput traham.

εἰς τοὺς μηδὲν ἀδικήσαντας τὴν ὀργὴν ἐπαφίησι, Baſil. in eos, à quibus nihil injuriarum accepit, iram effundit, ἐκχέει.

¶ Deſiderare.

ἐπιθυμεῖν, Luc. ἐπιθυμοῦσα τῆς ἐνθάδε οἰκήσεως.

ἐν ἐπιθυμίᾳ εἶναι, idem quod, ἐπιθυμεῖν, Plat. ὡς Διονύσιος θαυμαστῶς φιλοσοφίας ἐν ἐπιθυμίᾳ εἴη γεγονὼς τὰ νῦν, fama percrebuerat, Dionyſium mirabili Philoſophiæ cupiditate iam æſtuare. ἐν ἐπιθυμίᾳ τυγχάνει ὤν, pro ἐστιν, idem.

εἰς ἐπιθυμίαν ἀφικέσθαι, Plat. in cupiditatem venire.

ἐπιθυμίᾳ ἁλίσκεσθαι, Herod. τῶν οἴκοι ἐπιθυμίᾳ ἐαλώκαμεν, rerum domeſticarum deſiderio laboramus, rerum domeſticarum nos cepit deſiderium.

ἐπιθυμίαν ἐμβάλλειν πᾶσι τοῦ στρατεύεσθαι, Xenoph. cupiditatem militandi omnibus iniicere.

οὐδὲ ἐπιθυμία ταύτης τῆς συνουσίας τῶν παρθένων εἰσέρχεται τοὺς πολλούς, Plat. id eſt, οὐδὲ ταύτην τὴν συνουσίαν οἱ πολλοὶ δι' ἐπιθυμίας ἔχουσιν.

ἀναπαῦσαι πολυχρονίου ἐπιθυμίας, Luc. diuturno alicujus deſiderio ſatisfacere. τὰς ὑμετέρας ἐπιθυμίας ἀποπληρῶσαι, vel, ἀναπληρῶσαι, Baſil. veſtras cupiditates explere.

ἐπιθυμίαν ἔχειν, idem quod ἐπιθυμεῖν. ταύτην ἔχω περὶ τὸ ἰδεῖν σου τὸ πρόσωπον ἐπιθυμίαν, Baſil. id eſt, τοῦτο ἐπιθυμῶ.

τῇ ἐπιθυμίᾳ κατέχεσθαι, Baſil. ὁ σφόδρα τῇ ἐπιθυμίᾳ τοῦ ἀκολουθεῖν Χριστῷ κατεχόμενος, qui Chriſti veſtigiis hærere vehementer cupit. εἰς ἐπιθυμίαν ἄγειν, deſiderium ciere, Chryſoſt. ὁ δεσμὸς εἰς ἐπιθυμίαν ἄγει τὸν Παῦλον δεδεμένον ἰδεῖν, vinculum iſtud vincti Pauli conſpiciendi deſiderio

me

me afficit.

ἐφίεσθαι, δι' ἐφέσεως ἔχειν, vel, ἐφιεμένως ἔχειν, idem quod ἐπιθυμεῖν. ἐφιεμένως ἔχειν τῶν γραμμάτων, Bud.

ὀρέγεσθαι, appetere, affectare.

γλίχεσθαι. Ariſt. τῶν ἐναντίων ἡ φύσις γλίχεται, contraria appetit. Et Luci. ὃ πολλοῖς τοῖς πάνυ γλιχομένοις μόλις ἂν γένοιτο παρὰ τύχης, quod quamlibet valde cupientibus vix à fortuna cõtingit.

λιπαρῶς ἔχειν, pro ἐπιθυμεῖν, legitur apud Plat. in Protag. καίπερ λιπαρῶς ἔχων ἀκούειν Προδίκου, etſi mirè geſtiens Prodicum audire.

ἔρωτα ἔχειν, pro ἐπιθυμεῖν. Plat. in Axioch. ὥστε καὶ ἤδη ἔρωτα θανάτου ἔχειν, id eſt, θανάτου ἐφίεσθαι. Et inuerſa loquendi forma apud Euſeb. τοσοῦτος ἔρως τῆς μαρτυρίας τὴν Ὠριγένους κατεῖχε ψυχὴν, tanto martyrij deſiderio tenebatur Origenes.

ἐρωτικῶς ἔχειν, pro eodem. λίαν ἔχομεν ἐρωτικῶς πυνθάνεσθαι, mirè auemus percontari.

ἐπιβουλεύειν, apud Lucia. pro ἐπιθυμεῖν. δοκῶ γάρ μοι ἐκ πολλοῦ κατανενοηκέναι σε τούτῳ τῷ βίῳ ἐπιβουλεύοντα, iampridem mihi animaduertiſſe videor, te ad hanc vitam aſpirare, hoc vitæ genus affectare. ad verbum, huic vitæ generi inſidiari.

ποθεῖν & ἐπιποθεῖν, idem quod ἐπιθυμεῖν. ποθῶ ἀκοῦσαι, Demoſth. aueo audire. Et Phil. οὐ σφόδρα ποθεῖς λαβεῖν τὴν ἐπιστήμην.

πόθος ἐγγίνεται τῆς πατρίδος, Luci. patriæ deſiderium innaſcitur.

πόθον ἐνιδρύσασθαι ἑκατέρῳ τῆς πρὸς θάτερον κοινωνίας, Philo. mutuæ amicitiæ ac familiaritatis deſiderium vtrique inſerere, infigere.

ἔτ' ἐστὶν ἐν τοῖς τῶν γάμων πόθοις, Baſil. adhuc nuptias deſiderat.

εἴγε πόθος αἱρεῖ σέ τις τῶν ἐκεῖ ἀγαθῶν, Alciph. ſi

διαλείπεται. Suid. οὐδὲ ἔστιν ἐξαίρετός ὥρα τις, ἣν διαλείπει, Demoſth. nullo tempore ceſſat, nullum tempus intermittit. ὁ μηδένα καιρὸν τοῦ ποιεῖν εὖ παραλείπων, Philo. nullam bene de hominibus merendi occaſionem prætermittens. οὔτε καιρὸν παρεὶς, οὔτε ὥραν ἔτους παραλείπων οὐδεμίαν. Demoſth.

οὐδέποτε αὐίαι, οὐδέποτε δυσθυμίαι τὸ βάσκανον ἐπιλείπουσι, Baſil. nunquam mœrores, nunquam ægritudines inuidum deſerunt. μηδέποτε ἡμᾶς τῆς ἐννοίας ἐπιλειπούσης, Baſil. nunquam ea cogitatione à nobis abſcedente.

χαρὰ ἄληκτος, καὶ διηνεκὴς εὐφροσύνη, idem. perpetuum atque indeſinens gaudium.

οὐδένα χρόνον ἐπισχὼν, Iſoc. nulla intermiſſione vſus.

οὔπω δ' ἔτη ἐστὶν ἑπτὰ, ἀφ' οὗ τὸ πλεῖν καταλέλυκα, Demoſth. nondum ſeptem anni ſunt, ex quo nauigare deſtiti. καταλύειν τοὺς πόνους, Chryſoſt. labores abiicere.

εἰς θάνατον καταστρέφειν, in mortem deſinere.

χάσασθαι τὴν ἱππικὴν, Syneſ. idem quod καταλύειν.

¶ *Deſperare.*

ἀπογιγνώσκειν τὰς ἀμείνους ἐλπίδας, Philo. meliorem ſpem abiicere. τῆς πόλεως ἅλωσιν ἀπογιγνώσκειν, Bud. de vrbis expugnatione deſperare.

ἀπογνοὺς πρὸς τὰς ἀλγηδόνας, Chryſoſt. deſperatione affectus ob dolores. Et cum infinitiuo apud Plutarch. ἀπεγίνωσκεν ἐκβιάζεσθαι τοὺς πολεμίους. ἀπολέγεσθαι, Phil. χεῖρας ὑπ' ἀσθενείας καθεῖσα, ἀπολέγεται, manibus præ imbecillitate demiſſis, animum deſpondet. ἀπολέγεσθαι τὴν ψυχὴν, Greg. idem quod ſimpliciter ἀπολέγεσθαι.

πρὸς ἀπόγνωσιν σωτηρίας τρέπεσθαι, Philo. ſalutem

tem deſperare.

εἰς ἀπόγνωσιν ἐμβαλεῖν, Æſch. in deſperationem iniicere.

πᾶσαν ἀγαθὴν ἀπορρίπτειν ἐλπίδα, vel, *ἀποκόπτειν*, Baſil. ſpem omnem meliorem proiicere.

ἐν σκυθρωποτέρᾳ καταστάσει ἀπελπίζειν ἑαυτὸν, idem. ſibi diffidere.

εἰς ἀπόγνωσιν ἔρχεσθαι παντελῆ, idem. in omnimodam deſperationem venire. *καταπροΐεσθαι τὰς ἐσχάτας ἐλπίδας*, Syn. extremas ſpes abiicere.

αὐτοῖς οὐδεμία ἦν ἐλπὶς ἀποφεύξεσθαι. Antiph. de abſolutione prorſus deſperabant. *τὸ μέγιστον τῶν κακῶν, ὃ καί μοι δύσελπιν εἶναι τὸν βίον ποιεῖ*, Syn. omnium malorum grauiſſimum, quodq; mihi vitæ deſperationem propemodum affert. *τοῦτο δὲ οὐ παντάπασιν ἀνέλπιστον ἦν αὐτῷ*, Ariſtid. hoc autem non prorſus deſperabat.

οὐκ ἀνέπεσεν, οὐδὲ ἀπέγνω τὰ πράγματα, Gemiſt. non animo concidit, nec rerum ſuarum deſperatione affectus eſt.

εἰς ἀπόνοιαν καθεστήκασι, Thucy. i. *εἰς ἀπόγνωσιν*.

μὴ ἀποκινδυνεύειν πρὸς ἀνθρώπους ἀπονενοημένους, idem. non dimicationis aleam ſubire cum hominibus deſperatis.

τὸ ἐφεξῆς παντελῶς ἀπογνῶναι, Baſil. *μηδεὶς ἑαυτὸν ἀπογινωσκέτω*, idem. id eſt. *ἀπελπιζέτω*.

τὸν ἅπαξ εἰς ἁμαρτίαν ὀλισθήσαντα μὴ ἑαυτὸν προΐεσθαι διὰ τῆς ἀνελπιστίας, Baſil. eum qui ſemel in peccatum prolapſus eſt, nequaquam per deſperationem omnem ſuiipſius curam abiicere. deſperatione meliorum adhærere peioribus. D. Hieronym.

ἀθυμεῖν, apud Græcos ad eandem ſignificationem ſæpe accedit, vt apud Iſocr. *οὐ μὴν ἐπὶ τούτοις ἀθυμήσας προεῖμαι ἐμαυτὸν ἄδοξον γενέσθαι*, non

idẽ, magnã curã adhibere debemus, vt ne, &c.

κήδεσθαι, Chryſoſt. τῶν οἰκείων ἀμελοῦντες, τῶν κοινῶν κήδονται πραγμάτων, neglectis priuatis rebus publica negotia curant. κηδεμονίαν ποιεῖσθαι, idem quod κήδεσθαι, Baſil. τοῦ μέλλοντος κηδεμονίαν ποιεῖσθαι, id eſt, φροντίζειν.

οὔτε τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων μέριμναν ἀνέχεσθαι, idem. vel, ἀναδέχεσθαι, ne rerum quidem ad vitam degendam neceſſariarum curam ac ſollicitudinem ſuſtinere, vel ſuſcipere.

οὐ γὰρ ἀμελὲς ἦν αὐτῷ περὶ τοῦ σώματος, vel, οὐκ ἠμέλει τοῦ ὑγιαίνειν; Dionyſ. corporis curam non negligebat.

ὑπολογίζεσθαι, idẽ quod λόγον ποιεῖσθαι. Andoc. οὐδὲν ὑπελογίζοντο τὰς νίκας, id eſt, οὐδένα λόγον. vel, ὑπόλογον ἐποιοῦντο τῶν νικῶν, nihil curabãt victorias, victoriis nihil mouebantur. οὐχ ὁδοιπορίας μῆκος ὑπολογίσασθαι, Baſil. longitudinis viæ rationem non habere, longinquitate viæ nihil moueri, Gal. *ne reputer aucunement la longueur du chemin.*

σπουδάζειν, Plat. περὶ πραγμάτων προσποιούμενος σπουδάζειν, ὧν οὐδὲν πώποτε αὐτῷ ἐμέλησεν, earum rerum ſtudio teneri ſe ſimulans, quarum nulla vnquam ei cura fuit.

σπουδὴν ποιεῖσθαι, Demoſth. πᾶσαν σπουδὴν καὶ προθυμίαν ποιήσασθαι, omnẽ diligentiam, animiq; alacritatẽ adhibere. ὅπως οἰκήσεις μεγαλοπρεπῶς, πᾶσαν σπουδὴν ποιεῖσθαι, Greg. σπουδὴν εἰσφέρεσθαι, idem quod σπουδὴν ποιεῖσθαι. Luci. πᾶσαν σπουδὴν εἰσφερόμεθα σῶσαι τὸν νοσοῦντα, omni ſtudio ac diligentia in ægroti ſalutem incumbimus. Et Baſil. πᾶσαν σπουδὴν εἰσφέρεσθαι, ὅπως ὡς κάλλιστα ἔξοι σοι τὸ σῶμα, nullam non operam dare, quo quàm optimè corpore valeas.

διὰ σπουδῆς τίθεσθαι, Phil. διὰ σπουδῆς τιθέμενος ἐντυγχάνειν ταῖς βίβλοις, id eſt, διὰ σπουδῆς ἔχειν, vel, ἄγειν. Et Greg. πᾶσαν αὖ ἔθου σπουδὴν ἐλευθερῶσαι με τῆς ἐπηρείας, in propulſanda à me iniuria ſedulam operam nauaſſes.

ἀφροντιστεῖν τῆς ἄλλης πολυτελείας, Diod. idē quod ἀφροντίστως ἔχειν, vel, ἀμερίμνως διακεῖσθαι.

ὥσπερ μηδὲν αὐτῷ διαφέρειν, αὖ καί τις ὡς ἰδιώτῃ προσφέρηται, Syneſ. tanquam nihil ipſius interſit, an quis cum eo, vt priuato, ſe gerat.

οὐδαμοῦ τίθεσθαι, Baſi. τὸ σεαυτοῦ αἰσχρὸν οὐδαμοῦ τίθης, nihil curas, nullo loco ponis.

¶ *Cura, & ſollicitudo.*

φροντίδος ἀνάπλεως, Luc. curis plenus. φροντίδος τὸ μέτωπον ἀνάπλεων, idem. fronte curis plena.

συντετηκὼς ὑπὸ φροντίδων τὸ πρόσωπον, cui vultus curis cōtabuit. φροντίσι πιέζεσθαι, Luc. vexari.

εἰς οὐ τυχοῦσαν φροντίδα ἐμπίπτειν, Diod. in non vulgarem curam incidere.

κυμαίνουσαν ἔχειν πολλαῖς φροντίσι τὴν ψυχὴν, Herod. animum habere curis turbatum ac fluctuantem.

φροντίσι μεγίσταις τὴν ψυχὴν ταράττεσθαι, idem. animo eſſe grauiſſimis curis perturbato.

μυρίαις φροντίσι πεπεδημένος, συνεχόμενος, ἐνοχλούμενος. Baſil. infinitis curis conſtrictus.

ταῖς χθονίαις φροντίσιν ἐγκαλινδεῖσθαι, idē. terrenis curis immergi, in terrenis curis volutari.

ὑπὸ μυρίων φροντίδων τῶν τοῦ κόσμου περιέλκεσθαι, idem. ſexcentis mundi curis diſtrahi.

ταῖς βιωτικαῖς μερίμναις φροντίζεσθαι, id eſt, βαρύνεσθαι, idem.

μερίμναις ἐκτήκεσθαι, idem. curis confici, contabeſcere.

πολλὴν ἄβυσσον φροντίδων ἐξαντλεῖσθαι, idem. curis exhauriri.

τὸ φροντίδων ἐ μεθ' ἡμέραν, ἐ νύκτωρ ἀφίστασθαι. Philo. curas, nec diu, nec noctu intermittere.

πολλὴν μέριμναν ἐμποιεῖν, vel, ἀπεργάζεσθαι, Baſil. magnam ſollicitudinem afferre.

φροντίδα ἐ μικρὰν ἐθέμεθα, γνῶναι βουλόμενοι εἰ ἄρα, &c. Baſil. magnæ nobis curæ fuit ſcire, an, &c.

φροντίδων ἐπιπλοκαί, curarum nexus, Baſil. φροντίσιν ἐμπλέκεσθαι, curis implicari. μεμεριμνῶσα ψυχὴ καὶ πεφροντισμένη, καὶ ἐναγώνιος ἔσα, Chryſo. ſollicitus animus, & curis affectus, & ſumma anxietate laborans.

ἀπορεῖσθαι, ἰλιγγιᾶν, ἀμηχανεῖν, vel, εἰς ἀμηχανίαν ἐμπίπτειν, idem. animo hærere atque æſtuare. & in ſumma perplexitate verſari.

D

¶ *Damnare.*

Καταγινώσκειν. Suid. ὁ δῆμος ἁπάσαις ταῖς ψήφοις τ' ἀνδρὸς κατέγνω, populus omnibus calculis eum condemnauit. τούτου κατεγνώσθη θάνατος, Antiph.

μωρίαν καταγινώσκειν τ' πέμψαντος, Iſocr. eum, qui miſit, ſtultitiæ notare. Sic καταγινώσκειν σου θάνατον. & in paſſiuo, κατέγνωσταί σου θάνατος, vel, ἐσχάτη σου τιμωρία κατεγνώσθη, ad mortem damnatus es.

ὑπεξηκατηφὴς ὡς θανάτου καταδικασθείς, Luc. non minus triſtis, quàm ſi capitalem ſententiam accepiſſet.

καταδικάζεσθαι. πολλοῖς ταλάντοις κατεκρίθησαν, Diod.

Diod. multis pecuniis mulctati ſunt. Et Gregor. τ θανάτου ὑπὸ τ Ἀθηναίων κατακριθεὶς, capitis damnatus ab Athenienſibus. κατεκέκριτο θηρίοις ἀποθανεῖν, Luc.

καταδικάζειν & καταδικάζεσθαι. κατεδίκασαν αὐτοὺς πολλοῖς χρήμασι, Diodor. pecunias multas eis mulctæ nomine impoſuerunt, multis pecuniis eos mulctarunt. θανάτῳ καταδικάζειν, Baſil. καταδικάζεται ἀποθανεῖν, Luc. i. θανάτῳ καταδικάζεσθαι. καταδικάζειν ἑαυτοῦ θάνατον, Herodot. ſibi mortis ſupplicium irrogare, ſeipſum morte damnare. μηδετέρου μέρους ἐξ ἐρήμου καταδικασθεῖσα. Phil. neutra parte, incognita cauſa, condemnata.

ἁλίσκεσθαι τὴν γραφήν, Æſch. δικαίως δήπου τὴν γραφὴν ἁλώσεται, iuſtè nimirum condemnabitur. ἐὰν ὁ φεύγων ἁλῷ, Plat. de leg. 12 ſi reus criminis conuictus fuerit. ἐξ ἐρήμης ἁλίσκεσθαι, indicta cauſa damnari.

θανάτου τιμᾶν, pœnam capitalem conſtituere. θανάτου τιμῆσαι τῷ καταδίκῳ, extremum in eum, qui iudicio damnatus fuerit, ſuppliciũ ſtatuere. ſic Dinarch. θανάτου τετιμημένος ἑαυτῷ, ἐὰν ἐξελεγχθῇ ὁτιοῦν εἰληφὼς παρ' Ἁρπάλου, capitali pœna ſeipſum mulctans, vel, capitis pœnam ſibiipſi indicens, ſi quicquam ab Harpalo accepiſſe compertus fuerit.

ὀφλεῖν δίκην φαρμάκων, Plat. leg. 11. veneni dari reum peragi.

δίκην δὲ τούτῳ λαχὼν τῆς κατηγορίας, εἷλον ἐρήμην· ὁ γὰρ οὐκ ἀπήντα, Demoſt. indicta cauſa, quòd ad iudicium non affuiſſet, condemnatus eſt. Gall. *Ie l'ay emporté par deffaut, ou contumace.*

ἐρήμην ἡμῶν οὐκ ἐχρῆν καταδιαιτᾶν, Lucia. nos indicta cauſa condemnare minimè oportebat.

καταψηφίσασθαι. Demoſth. οὗ δὶς θάνατον κατεψηφίσαντο, id eſt, ὃν δὶς θανάτῳ κατεδίκασαν.

¶ *Deambulare.*

ποιεῖσθαι τοὺς περιπάτους, Plat. id eſt, περιπατεῖν.

ἐπὶ συννοίᾳ ἠρέμα βαδίζειν, Luc. cogitabundo animo ſenſim ambulare.

ἥκειν παραμυθίας χάριν πρὸς τὴν ὄψιν τῶν ἀγρῶν, idem. recreandi animi cauſa ad ſpectandos agros venire.

ἐβάδιζον κατ' ἐμαυτὸν, Greg. inambulabam egomet mecum, id eſt, ſeorſim, ſemotis arbitris, συμπεριεπάτουν ἐν τῷ μὲν ἐπὶ θάτερα, ἐν δὲ τῷ ἐπὶ θάτερα, cum iis ſpatiabar, alterius dextrum, alterius læuum latus claudens.

Idem de eo, qui inambulandi cauſa pedem nunquam limine effert, οὐδὲ ἔξω τείχους ἐμοίγε δοκεῖς τὸ παράπαν ἐξιέναι, ne ex vrbis quidē mœnibus omninò excedere videris.

¶ *Decens.*

ἐμοί τε εἰπεῖν, καί σοι ἀκοῦσαι πάνυ ἄξιον, Plat. quod & me dicere, & te audire æquum ſit.

πρωϊαίτερον τοῦ δέοντος, idem. maturiùs quàm deceat.

πρωϊαίτερον τοῦ καλῶς ἔχοντος, id eſt, τοῦ δέοντος. Demoſt.

ἥκιστα πρέπει πολιῷ πώγωνι καὶ βαθεῖ, Luc. canā hanc & denſam barbam minimè decet.

πάντα ὅσα προσῆκε τὸν ἀγαθὸν πολίτην, ἔπραττον. Demoſth. omnia quæ bono ciue digna erant, faciebam, quæ à bono ciue requirebantur.

παρὰ τὸ προσῆκον, idem. præter æquum.

ἐνδεεστέρως τοῦ προσήκοντος θεραπευτικὸς εἶναι δοκεῖς, Plat. in Epiſt. minùs quàm par ſit, comis atque officioſus eſſe videris.

λυπηρῶς καὶ βαρέως ἔφερον, τὰ προσήκοντα ποι-

οιοῦντ

ὄντες, Iſoc. grauiter moleſteq́;,vt par erat, ferebant.quod etiã εὖ ποιοῦντες ſępe Græci dicunt.

¶ *Deditio.*

ἀπογνόντες ἅπαντες ἑαυτοὺς ἐξέδειξαν, Demoſthe. deſperatis rebus deditionem faciunt.

παραδοῦναι αὐτοὺς Φιλίππῳ, καὶ ἐκδεῖξαι ἐκείνῳ τὰς πόλεις, idẽ. ἐνδιδόναι σφᾶς, Iſoc. id eſt, παραδοῦναι, ſe dedere. ἵνα ἀπορίᾳ τῶν ἀναγκαίων πιεσθέντες ἐνδῶσι, Phil. vt rerum neceſſariarũ inopia oppreſſi, deditionem faciant.

καταπληγέντες συνωμολογήσαντο παραδοῦναι τὴν πόλιν τῷ βασιλεῖ, ὥστε ἀπελθεῖν τοὺς πολίτας ἔχοντας ἐν ἱμάτιον ἕκαστον, Diodor. hac conditione vrbem dediderunt, vt quiſq; eiuis cum vna veſte diſcederet...

τοῦ Λακράτους διὰ τῶν ὅρκων δόντος πίστις, ὅτι παραδόντων αὐτῶν τὸ Πηλούσιον ἀποκομισθήσονται πάντες εἰς τὴν Ἑλλάδα μεθ' ὧν ἂν ἐξενέγκωσι, παρέδωσαν τὰς πόλεις, idem. cùm Lacrates eis fidẽ dediſſet, ſe præſtiturum, vt ſi Peluſium traderent, omnes in Græciam cum omnibus iis rebus, quas ſecum extuliſſent, deportarentur, vrbes dediderunt.

τῇ τοσούτων ἀπωλείᾳ περίφοβοι γενόμενοι παρεχώρησαν τῷ βασιλεῖ, idem. tot hominum exitio atque interitu perterriti, totos ſe regis fidei permiſerunt. τὰ καθ' ἑαυτοὺς ἐπέτρεψαν τῷ βασιλεῖ, vt idem alibi loquitur, regis arbitrio ſe commiſerunt.

συνεχώρησεν ἀπελθεῖν ἔχοντας τὰ ἑαυτῶν, idẽ. eis, vt cum omnibus ſuis bonis abirent, permiſit.

διὰ ὁμολογίας παραλαβεῖν τὴν πόλιν, idem. Gall. *la prendre par compoſition.*

Ἁρπάγου ἐπελθόντος σὺν τῷ στρατῷ, ἀμαχητὶ αὐτοὺς παρέδοσαν, Herodot. Harpago ad eos cum ex-

ercitu venienti, citra pugnam ſe dediderunt.

ἑκουσίως προσέθετο, id eſt, προσχωρεῖν, voluntariam deditionem facere.

ὅσαι μὲν ἑκουσίως προσετέθησαν ἡμῖν τῶν πολισμάτων, φρουρὰς εἰσαγηοχότες, oppida, quæ vltrò in deditionem noſtram ac poteſtatem conceſſerunt, præſidiis firmantes.

¶ *Dedere ſe alicui rei.*

ὅστις ἡδονῇ πᾶσαν τὴν ψυχὴν ἐπιτρέπει, Luc. quiſquis animum voluptati prorſus addicit.

μή τι ἀθυμίᾳ τοσαύτῃ δὸς σεαυτὸν, nec te tanto mœrori dato.

ἐνδοῦναι ἐμαυτὸν τρυφῇ, Greg. deliciis me totum dedere.

ἀνεῖναι τὰς ψυχὰς ἑαυτῶν εἰς πᾶσαν ἡδονὴν, idẽ. in omnem voluptatem animos laxare, omnibus voluptatibus ſe totos permittere.

¶ *Dedecorare, vide Infamia.*

οὐδένα τῶν προγόνων καταισχύνειν, Plat. in Charm, nulli majorum dedecori eſſe. Et Luc. καταισχύνειν τὸν πατέρα, καὶ ἀνάξια πράττειν τοῦ γένους, parenti ſuo probro eſſe, ac majoribus ſuis indigna perpetrare.

αἰσχύνειν τὸ κάλλος, dicitur Luciano, qui corporis pulchritudini vitæ probitate minimè reſpondet.

τὸ τῶν προγόνων ἀξίωμα καθαιρεῖν ἔργοις ὑπαιτίοις. Philo. majorum decus & gloriam turpibus facinoribus oblitterare.

ὑβρίζειν, Philo. idem quod αἰσχύνειν. τὰς δυνάμεις, ἃς ἔσχον διὰ παιδείας, ὕβρισαν ἔν τε ποιήμασι καὶ τοῖς καταλογάδην συγγράμμασι, doctrinæ ſuæ vim ac facultatem ſcribendo dedecorarunt, turparunt, hoc eſt, imparem ſtilum eruditioni habuerunt.

τῇ κακίᾳ τρόπων ὅσοι ἐν τῇ γένει λαμπρὸν ἐξαμαυρῶντες, καὶ σβεννῦντες, Philo. morum turpitudine omnem majorum ſuorum ſplendorem obſcurantes & extinguentes.

αἰσχρὸν ἐςὶ πατρῴαν δόξαν ἐν σοὶ καταλῦσαι, Demoſth. turpe eſt tibi paternam gloriam in te deſinere, interire.

τῆς τῶν προγεγονότων ἀνδραγαθίας ἐξίςασθαι, Bud. à majorum virtute deſciſcere.

τὴν δόξαν τῶν προβεβιωμένων ἐξέχεαν, Plato. vitæ anteactæ gloriam effuderunt.

¶ *Defici animo.*

ἀποθυμεῖν, ἀποψυχεῖν. vide, cedere animis.

¶ *Deficere ab aliquo.*

ἀποςῆναι τῆς ὑμετέρας φιλίας, Demoſth. ab amicitia veſtra deſciſcere.

ἀφίςασθαι τῆς Ἀθηναίων συμμαχίας, idem.

δραπετεύσασα παρ' αὐτῆς πρὸς ἐμὲ ηὐτομόλησεν ὡς ἐμὲ, Luc. ea fuga relicta ad me ſe tranſtulit, vel, ab ea ad me transfugit. πρὸς τοὺς ἐναντίους αὐτομολεῖν, Baſil.

πρὸς ἀπόςασιν μετεωρίζεσθαι, Diod. ſuſpenſo ad defectionem animo eſſe.

κώμην ἀπέςησεν, Æſch. oppidum ad defectionem impulit.

πρὸς ἀπόςασιν ἰδεῖν, Suidas. defectionem moliri.

¶ *Delere.*

ἐξ ἀνθρώπων ἀφανίζειν, Iſocr. ex hominum numero exterminare, Cic.

ἐξαλείφειν, ἢ κατακαίειν, idem. delere, aut igni cremare.

ἐκποδὼν ποιεῖσθαι, de medio tollere. ἐκποδὼν γενέσθαι, de medio tolli, Iſocrat. πρὶν ἐκποδὼν αὐτοὺς γένεσθαι.

ἀνάστατον πόλιν ποιεῖν, vrbem euertere, ac ſolo æquare. *ἀνάστατον γενέσθαι*, diripi, à fundamentis erui. Neque de vrbibus ſolùm & caſtellis hoc verbum vſurpatur, ſed de regnis quoque, atque ampliſſimis prouinciis, *ἀνάστατον Σικελίαν γενέσθαι*, Plat. in Epiſt.

κἂν πάντες οἱ χαρακτῆρες ἐξίτηλοι γένωνται, Philo. quamuis omnes notæ deletæ ſint. *χρόνῳ καθάπερ γραφὴν ἐξίτηλον γενομένην ἀρχήν*, Philo. imperium inſtar picturæ cuiuſdam vetuſtate deletúm.

τὰ δ' ἄλλα τῆς στήλης ὁ χρόνος ἐλυμήνατο, Lucian. reliquæ columnæ partes vetuſtate conſumptæ & corruptæ ſunt.

¶. *Deliberatio, vide conſilium.*

βουλευσάμενος ἔφην εἰς τὴν ὑστεραίαν αὐτῷ περὶ τούτων τὰ δόξαντα ἀπαγγελεῖν, Plato. in epiſtol. reſpondi, me, habita deliberatione, poſtridie de iis, quid mihi placeret, ei renunciaturum.

σκοπουμένῳ μοι καὶ διστάζοντι πότερον ἂν εἴη πορευτέον καὶ ὑπακουστέον, ἢ πῶς, ὅμως ἔρρεψε δεῖν, idem. cogitanti mihi, atque ambigenti proficiſcerérne, atque obtemperarem, an ſecus, tandem eo inclinauit animus, vt, &c.

εἰ αὐτῷ ἐγνωσμένον εἴη στέλλεσθαι τὴν ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος, Lucian. ſi ei certum eſt ac deliberatum in Græciam nauigare.

προτεθείσης βουλῆς περὶ τούτων, ἔδοξεν ὁμογνωμόνως, Diod. ſuſcepta de iis rebus deliberatione, omnes vno animo cenſuerunt, &c.

φήσας ἀκριβέστερον κατ' αὑτὸν ἐπισκέψασθαι, Herod. dicens ſe maturiùs & accuratiùs apud ſe deliberaturum.

¶. *Deplorare.*

μεγάλα κλαύσας τὴν ἰδίαν κακοπραγίαν ὁ δείλαιος, Phil.

Phil. magno fletu proſequitur.

θρηνεῖν, idem quod κλαίειν. idem, ἰδίας ὁμοῦ, καὶ κοινὰς τύχας ἐθρηνοῦμεν. καταδύρεσθαι τὴν αὐτοῦ τύχην, Diod. fortunam ſuam deplorare.

καταδακρύειν, Xenoph. καταδακρύειν τὴν ἑαυτοῦ τύχην. στενάζειν καὶ ὀδύρεσθαι τὴν τοῦ καιροῦ κακότητα. Baſil. i. θρηνεῖν.

ὀλοφύρεσθαι, Suid. τὴν αὐτοῦ ἀπαιδίαν ὠλοφύρετο, orbitatem ſuam complorabat.

ἀποκλαύσασθαι τὴν ἑαυτοῦ ταλαιπωρίαν, Baſil. id eſt, ὀλοφύρεσθαι.

διακλαίειν, idem quod ἀποκλαίεσθαι. idē, πολλὰ τὴν ἐλεεινὴν μου ζωὴν διακλαύσας, vberrimis lacrymis miſerandamvitã meam proſequutus.

¶ *Deprehendi in crimine.*

τοῖς πράγμασιν αὐτοῖς ἁλίσκεσθαι, Demoſt. in ipſo facinore deprehendi. ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἀδικήμασι πάλιν εἰλῆπται, idem. id eſt, ἑάλω.

ἐπ' αὐτοφώρῳ λαμβάνειν, idem. in ipſo facinore. ἐπ' αὐτοφώρῳ χρήματα λαμβάνων εἴληπται.

παρ' αὐτὸ τὸ ἀδίκημα, flagranti crimine.

περιφανῶς διηλέγχθησαν ψευδόμενοι, Andocid. ἑάλωσαν ψευδομαρτυροῦντες, idem. ἐλήφθησαν, idē. ἐὰν ἐξελεγχθῇ ὅπου εἰληφὼς παρ' Ἁρπάλου, Dinarc.

¶ *Deriuare iram in aliquem.*

ἐπ' ἐμοὶ τὴν ὀργὴν ἔτρεψας, Syneſ. iram in me conuertiſti.

ἣν τοῖς ἐξηπατηκόσιν ἀπέχθειαν προσῆκεν ὑπάρχειν παρ' ὑμῶν ταύτην ἀπερείσασθαι, Demoſt. de ſe loquens, in quem Athenienſes odiũ illud, quod iis, à quibus in fraudem inducti erant, debebatur, iniquè detorquebant.

ἄδικον τὴν πρὸς ἀνθρώπους ὀργὴν ἀποσκήπτειν εἰς τὰ μηδενὸς ἄξια, Phil. effundere. ἴσως τὴν ἀπειλὴν πρὸς ἐκείνους ἔσεσθαι αὐτοῖς ἔδοξε, idem. minas aliis

illatas in meum caput traham.

εἰς τοὺς μηδὲν ἀδικήσαντας τὴν ὀργὴν ἐπαφίησι, Baſil. in eos, à quibus nihil injuriarum accepit, iram effundit, ἐκχέει.

¶ Deſiderare.

ἐπιθυμεῖν, Luc. ἐπιθυμοῦσα τῆς ἐνθάδε οἰκήσεως.

ἐν ἐπιθυμίᾳ εἶναι, idem quod, ἐπιθυμεῖν, Plat. ὡς Διονύσιος θαυμαστῶς φιλοσοφίας ἐν ἐπιθυμίᾳ εἴη γεγονὼς τὰ νῦν, fama percrebuerat, Dionyſium mirabili Philoſophiæ cupiditate iam æſtuare. ἐν ἐπιθυμίᾳ τυγχάνει ὤν, pro ἐστὶν, idem.

εἰς ἐπιθυμίαν ἀφικέσθαι, Plat. in cupiditatem venire.

ἐπιθυμίᾳ ἁλίσκεσθαι, Herod. τῶν οἴκοι ἐπιθυμίᾳ ἐαλώκαμεν, rerum domeſticarum deſiderio laboramus, rerum domeſticarum nos cepit deſiderium.

ἐπιθυμίαν ἐμβάλλειν πᾶσι τοῦ στρατεύεσθαι, Xenoph. cupiditatem militandi omnibus iniicere.

οὐδὲ ἐπιθυμίᾳ ταύτης τῆς συνουσίας τὸ παράπαν εἰσέρχεται τοὺς πολλοὺς, Plat. id eſt, οὐδὲ ταύτην τὴν συνουσίαν οἱ πολλοὶ δι᾽ ἐπιθυμίας ἔχουσιν.

ἀναπαῦσαι πολυχρονίου ἐπιθυμίας, Luc. diuturno alicujus deſiderio ſatisfacere. τὰς ὑμετέρας ἐπιθυμίας ἀποπληρῶσαι, vel, ἀναπληρῶσαι, Baſil. veſtras cupiditates explere.

ἐπιθυμίαν ἔχειν, idem quod ἐπιθυμεῖν. ταύτην ἔχω περὶ τὸ ἰδεῖν σου τὸ πρόσωπον ἐπιθυμίαν, Baſil. id eſt, τοῦτον ἐπιθυμῶ.

τῇ ἐπιθυμίᾳ κατέχεσθαι, Baſil. ὁ σφόδρα τῇ ἐπιθυμίᾳ τοῦ ἀκολουθεῖν Χριστῷ κατεχόμενος, qui Chriſti veſtigiis hærere vehementer cupit. εἰς ἐπιθυμίαν ἄγειν, deſiderium ciere, Chryſoſt. ὁ δεσμὸς εἰς ἐπιθυμίαν ἄγει τὸν Παῦλον δεδεμένον ἰδεῖν, vinculum iſtud vincti Pauli conſpiciendi deſiderio

me afficit.

ἐφίεσθαι, διαφόρως ἔχειν, vel, ἐφιεμένως ἔχειν, idem quod ἐπιθυμεῖν. ἐφιεμένως ἔχειν τῶν γραμμάτων, Bud.

ὀρέγεσθαι, appetere, affectare.

γλίχεσθαι. Ariſt. τῶν ἐναντίων ἡ φύσις γλίχεται, contraria appetit. Et Luci. ὃ πολλοῖς τοῖς πάνυ γλιχομένοις μόλις ἂν γένοιτο παρὰ τύχης, quod quamlibet valde cupientibus vix à fortuna cõtingit.

λιπαρῶς ἔχειν, pro ἐπιθυμεῖν, legitur apud Plat. in Protag. καὶ τοῦ λιπαρῶς ἔχων ἀκούειν Προδίκου, etſi mirè geſtiens Prodicum audire.

ἔρωτα ἔχειν, pro ἐπιθυμεῖν. Plat. in Axioch. ὥστε καὶ ἤδη ἔρωτα θανάτου ἔχειν, id eſt, θανάτου ἐφίεσθαι. Et inuerſa loquendi forma apud Euſeb. τοσοῦτος ἔρως τοῦ μαρτυρίου τὴν Ὠριγένους κατεῖχε ψυχήν, tanto martyrij deſiderio tenebatur Origenes.

ἐρωτικῶς ἔχειν, pro eodem. λίαν ἔχομεν ἐρωτικῶς πυνθάνεσθαι, mirè auemus percontari.

ἐπιβουλεύειν, apud Lucia. pro ἐπιθυμεῖν. δοκῶ γάρ μοι ἐκ πολλοῦ καταμεμαθηκέναι σε τούτῳ τῷ βίῳ ἐπιβουλεύοντα, iampridem mihi animaduertiſſe videor, te ad hanc vitam aſpirare, hoc vitæ genus affectare. ad verbum, huic vitæ generi inſidiari.

ποθεῖν & ἐπιποθεῖν, idem quod ἐπιθυμεῖν. ποθῶ ἀκοῦσαι, Demoſth. aueo audire. Et Phil. οὐ σφόδρα ποθεῖς λαβεῖν τὴν ἐπιστήμην.

πόθος ἐγγίνεται τῆς πατρίδος, Luci. patriæ deſiderium innaſcitur.

πόθον ἐνιδρύσασθαι ἑκατέρῳ τῆς πρὸς θάτερον κοινωνίας, Philo. mutuæ amicitiæ ac familiaritatis deſiderium vtrique inſerere, infigere.

ἔτ' ἐστὶν ἐν τοῖς τῶν γάμων πόθοις, Baſil. adhuc nuptias deſiderat.

εἴγε πόθος αἱρεῖ σέ τις τῶν ἐκεῖ ἀγαθῶν, Alciph. ſi qua

qua te bonorum illorum cupiditas tenet.

πόθῳ μεθέλκεσθαι, Procop. πόθῳ τῶν σῶν γραμμάτων μεθέλκομαι, diſtrahor deſiderio literarum tuarum.

πόθῳ κρατεῖσθαι, Gaza. cupiditate teneri. Cic.

πόθον ἔχειν, Chryſoſt. πόσον εἶχε τῆς Μακεδονίας τὸν πόθον; quanta adeundæ Macedoniæ cupiditate flagrabat: αὐτοῦ πόθον οὐκ ἔχομεν ὃν προσήκει, huius deſiderio, vt debemus, minimè flagramus.

διψᾶν pro ἐπιθυμεῖν. Xenoph. οὕτως ἐγὼ ὑμῖν διψῶ χαρίζεσθαι, ita vobis gratificari geſtio.

ἐπεὶ δὲ διαφέρει σοι τὰ ἡμῶν εἰδέναι. Syneſ. quoniam tua intereſſe putas ſcire, ecquid agamus, id eſt, ἐπιθυμεῖς.

ἵμερον ἔχειν. Herod. τὸν πάλαι ἵμερον εἶχον, vetera deſiderabam.

ἀλλ᾽ οἱ δεινὸς ἐνέστακτο ἵμερος ἐς Ἀθήνας ἑλεῖν, mira cupiditas eius animo inſidebat Athenas capiendi.

ἔρως εἶχε τὸν βασιλέα συνεῖναι Καισαρείᾳ παιδεύσεως. Greg. id eſt, ἐπιθύμει.

ὠδίνειν, trãſlatè, αὐτὶ τοῦ σφόδρα ἐπιθυμεῖν, Chryſ. ὠδίνων αὐτοὺς ἰδεῖν, ſummo affectu eos videre deſiderans. Et rurſus, τοσοῦτον ὤδινες χρόνον εἰπεῖν σου τὰ κατορθώματα, tandiu æſtuabas deſiderio tua rectè facta commemorandi. Sic etiam vernacula lingua dicere ſolemus, *ie ſuis gros de faire cela*: ὠδίνω τοῦτο ποιεῖν.

κεχηνέναι, inhiare, deſiderare. τάχα παρ᾽ ἐμοῦ τι προοίμιον ἀκοῦσαι κεχήνατε, idem. id eſt, auetis. Et rurſus, πρὸς δόξαν κεχηνέναι, gloriæ inhiare. προσπαθῶς διακεῖσθαι πρὸς τὴν ἀρχήν, idem. imperium auidè expetere. πρὸς ἀρχὴν κεχηνέναι.

¶ *Deſinere, vel contrà.*

τοσαῦτα εἰπὼν ἀπεπαύσατο τοῦ λόγου, Plat. in Protag.

tag. hæc locutus, finem dicendi fecit.

ἀπαλλάττεσθαι τ͂ περὶ τούτων λέγειν, Demoſth. de his rebus loqui deſinere.

καταπαύειν τ͂ λόγον, Luc. orationi finem imponere.

παύομαι, cum genit. παυσάμενος γέλωτος, Phil. παύεσθαι τ͂ πρὸς ἀλλήλους μανίας, Iſoc. ἓν ἔτι λοιπὸν, καὶ λόγου πεπαύσομαι, Syneſ. vnum adhuc ſupereſt, ac poſtea finem orationi afferam.

παύεσθαι περὶ τούτων. Demoſt. περὶ τούτων παύομαι πολλὰ γράφειν ἔχων, de his rebus hîc finem facio, multa licet adhuc ſcribere habens.

ἵστασθαι λόγου, Baſil. ἐνταῦθά με στῆναι τ͂ λόγου ἢ τ͂ σώματος καταναγκάζει ἀσθένεια, hîc vt ſermoni finem imponam, vel, vt ſermonem claudã, cogit corporis infirmitas.

οὐδὲ νῦν ἀποστήσεται ὁ Ἀθηναίων δῆμος τ͂ Θηβαίοις συμφερόντων, Demoſth. ne nunc quidem populus Athenienſis Thebanorum commodis conſulere deſiſtet, μήτε νύκτωρ μήτε μεθ᾽ ἡμέραν ἀφιστάμενος, Phil.

λήγειν, Xenoph. περιφανῶς ἔδοξε λῆξαι τὸ χαλεπὸν τ͂ πνεύματος, vis venti conquieuiſſe viſa eſt.

πλείω τούτων ἔχοντα λέγειν ὁ τ. ἐπιστολῆς ἐπιστρέφει νόμος, Iul. lex epiſtolaris velut iniecta manu retinet, reprimit, reuocat.

οὐκ ἀπαλλάττεσθαι τ͂ πράγματος, Iſæus. de eo loquitur, qui cùm in adulterio deprehenſus, male mulctatus fuiſſet, haud tamen propterea ab huiuſmodi flagitio abſtinebat. Gall. *ſe departir, ſe deporter.* οὐδένα διαλέλοιπα χρόνον ὑπὸ σοφιστῶν διαβαλλόμενος, Iſoc. nunquam non à ſophiſtis mihi obtrectatum eſt. οὐδένα χρόνον διαλείπει διαλεγόμενος, Baſil. vel, παρ᾽ ὅλην ἡμέραν διαλ...

διαλείπεται. Suid. οὐδὲ ἔστιν ἐξαίρετος ὥρα τις, ἣν διαλείπει, Demoſth. nullo tempore ceſſat, nullum tempus intermittit. ὁ μηδένα καιρὸν τοῦ ποιεῖν εὖ παραλείπων, Philo. nullam bene de hominibus merendi occaſionem prætermittens. οὔτε καιρὸν παρεὶς, οὔτε ὥραν ἐτοὺς παραλείπων οὐδεμίαν. Demoſth.

οὐδέποτε λύπαι, οὐδέποτε δυσθυμίαι τὸ βάσκανον ἐπιλείπουσι, Baſil. nunquam mœrores, nunquam ægritudines inuidum deſerunt. μηδέποτε ἡμᾶς τῆς ἐννοίας ἐπιλειπούσης, Baſil. nunquam ea cogitatione à nobis abſcedente.

χαρὰ ἄληκτος, καὶ εὐφροσύνη διηνεκής, idem. perpetuum atque indeſinens gaudium.

οὐδένα χρόνον ἐπισχὼν, Iſoc. nulla intermiſſione vſus.

οὔπω δ᾽ ἔτη ἐστὶν ἑπτὰ, ἀφ᾽ οὗ τὸ πλεῖν καταλέλυκα, Demoſth. nondum ſeptem anni ſunt, ex quo nauigare deſtiti. καταλύειν τοὺς πόνους, Chryſoſt. labores abiicere.

εἰς θάνατον καταστρέφειν, in mortem deſinere.

χάσασθαι τὴν ἱππικὴν, Syneſ. idem quod καταλύειν.

¶ *Deſperare.*

ἀπογινώσκειν τὰς ἀμείνους ἐλπίδας, Philo. meliorem ſpem abiicere. τῆς πόλεως ἅλωσιν ἀπογινώσκειν Bud. de vrbis expugnatione deſperare.

ἀπογνοὺς πρὸς τὰς ἀλγηδόνας, Chryſoſt. deſperatione affectus ob dolores. Et cum infinitiuo apud Plutarch. ἀπεγίνωσκεν ἐκβιάζεσθαι τοὺς πολεμίους. ἀπολέγεσθαι, Phil. χεῖρας ὑπ᾽ ἀσθενείας καθεῖσα, ἀπολέγει, manibus præ imbecillitate demiſſis, animum deſpondet. ἀπολέγεσθαι τὴν ψυχὴν, Greg. idem quod ſimpliciter ἀπολέγεσθαι.

πρὸς ἀπόγνωσιν σωτηρίας τρέπεσθαι, Philo. ſalutem

tem deſperare.

εἰς ἀπόγνωσιν ἐμβαλεῖν, Æſch. in deſperationem iniicere.

πᾶσαν ἀγαθὴν ἀπορρίπτειν ἐλπίδα, vel, ἀποκόπτειν, Baſil. ſpem omnem meliorem proiicere.

ἐν σκυθρωποτέρᾳ καταστάσει ἀπελπίζειν ἑαυτὸν, idem. ſibi diffidere.

εἰς ἀπόγνωσιν ἔρχεσθαι παντελῆ, idem. in omnimodam deſperationem venire. καταπροΐεσθαι τὰς ἐσχάτας ἐλπίδας, Syn. extremas ſpes abiicere.

αὐτοῖς οὐδεμία ἦν ἐλπὶς ἀποφεύξεσθαι. Antiph. de abſolutione prorſus deſperabant. τὸ μέγιστον τῶν κακῶν, ὃ καί μοι δύσελπιν εἶναι τὸν βίον ποιεῖ, Syn. omnium malorum grauiſſimum, quodq; mihi vitæ deſperationem propemodum affert. τοῦτο δὲ οὐ παντάπασιν ἀνέλπιστον ἦν αὐτῷ, Ariſtid. hoc autem non prorſus deſperabat.

οὐκ ἀνέπεσεν, οὐδὲ ἀπέγνω τὰ πράγματα, Gemiſt. non animo concidit, nec rerum ſuarum deſperatione affectus eſt.

εἰς ἀπόνοιαν καθεστήκασι. Thucy. i. εἰς ἀπόγνωσιν.

μὴ ἀποκινδυνεύειν πρὸς ἀνθρώπους ἀπονενοημένους, idem. non dimicationis aleam ſubire cum hominibus deſperatis.

τὸ ἐφεξῆς παντελῶς ἀπογνῶναι, Baſil. μηδεὶς ἑαυτὸν ἀπογινωσκέτω, idem. id eſt: ἀπελπιζέτω.

τὸν ἅπαξ εἰς ἁμαρτίαν ὀλισθήσαντα μὴ ἑαυτὸν προΐεσθαι διὰ τῆς ἀνελπιστίας, Baſil. eum qui ſemel in peccatum prolapſus eſt, nequaquam per deſperationem omnem ſuiipſius curam abiicere. deſperatione meliorum adhærere peioribus. D. Hieronym.

ἀθυμεῖν, apud Græcos ad eandem ſignificationem ſæpe accedit, vt apud Iſocr. οὐ μὴν ἐπὶ τούτοις ἀθυμήσας περιεῖδον ἐμαυτὸν ἄδοξον γιγνόμενον,

non

non tamen ob id animo fractus & conſternatus,&c.

πρὸς τὰ παρόντα ἀθύμως διακεῖσθαι, idem. id eſt, δύσελπιν εἶναι πρὸς τὰ παρόντα. εἰς ἀθυμίαν ἐμπεσεῖν, Diod. id eſt, ἀπόγνωσιν. Sic Baſil. μηδὲ ἀπογνῶσαι πρὸς ἀθυμίαν ἀνθυμίαν καταπεσεῖν, nec per deſperationem animo conſternari ἀκηδιάζειν πρὸς τὰ παρόντα, Baſil. id eſt, ἀθύμως διακεῖσθαι, graui anxietate affici. τὴν ψυχὴν παρειμένος ὑπὸ τῆς συμφορᾶς, Plutarch. animo confectus, animi languore affectus.

παραιρεθείσης τῆς κατὰ φυγὴν ἐλπίδος, Diodor: deſperata fuga.

πάνυ πονηρὰς ἔχειν τὰς ἐλπίδας, Luci. malam ac miſeram ſpem habere. Sic Plato, ἐγὼ δὲ ταῦτα γενέσθαι οὐ πολλὴν ἐλπίδα ἔχω, quòd autem hæc fiant, vix vlla in ſpe habeo. Et Demoſth. ἣν ἐγὼ οὐ πολλὰς ἐλπίδας εἶχον ζῶσαν καταλήψεσθαι, quam ego haud admodum ſperabam me viuam inuenturum..

ἔρριπται παῖδα, οἴχεται, προεικήνοπται, ἀπόλωλε πᾶσα ἐλπὶς, Greg. ἀποβαλεῖν τὸ εὔελπι, idem. i. bonam omnem ſpem abiicere.

ἀπαγορεύειν, Chryſoſt. homil. 3. ad Philipp: ἐν οἷς (κινδύνοις) πάντες ἡμᾶς ἀπηγόρευσαν, è quibus nulla ſpes erat nos euaſuros. in quibus ſpẽ omnem de nobis omnes abiecerant. Sic apud eumdem medicus ἀπαγορεύειν τὸν ἀρρωστοῦντα dicitur, cùm eius ſalutem pro deplorata habet.

¶ *Diabolus.*

ἀλάστωρ, καὶ παλαμναῖος, καὶ πάσης ἀρᾶς ἐπάξιος, Phil.

ἀποστάτης, καὶ πλάνος, Suid. ὁ πονηρός.

¶ *Dies.*

ἤδη γὰρ ὑπέφαινέ τι ἡμέρας, Plat. iam ſublucebat.

bat. Et Luc. ἡμέρας ὑποφαινούσης, cùm iam dilu-ceſceret.

ὑπαυγάζειν, idem quod ὑποφαίνειν. Luci. καὶ ἐπεὶ ἡμέρα ὑπηύγαζεν, id eſt, ὑπέφαινεν.

ἐπιλαμβάνειν. Greg. τῆς ἡμέρας ἐπιλαβούσης, ſe-quenti die. τῇ μετ᾽ ταύτην ἡμέρᾳ, Plato. poſtridie, τῇ ὑστεραίᾳ.

διαφωσκούσης ἡμέρας, Diod. lucente die.

ἕωθεν εἰς νύκτα πονούμενος, Philo. laborem ab aurora ad noctem vſque continuans.

τὸ περιόρθριον, diluculum. Herod.

ἑσπέρας ἤδη προσιούσης, idem. cùm iam adue-ſperaſceret.

ἤδη δὲ πόῤῥω τῆς ἡμέρας οὔσης, Æſch. cùm iã mul-tum diei fluxiſſet. κατ᾽ τὸ τῆς μεσημβρίας σταθηρώτατον, Syneſ. ipſiſſima hora meridiana.

ἡμέρα ἀνέτελλεν, idem. dies ortus eſt, illuxit.

ἤδη τὸ πλεῖστον τῆς νυκτὸς προυκεχωρήκει, Herod. iã plurimum noctis proceſſerat.

μέσον ἡμέρας, Æſch. id eſt, μεσημβρίας, dici-tur etiam Greg. μεσούσης ἡμέρας, Gall. *en plein iour, en plein midy.*

ἐπειδὴ συνεσκόταζε, Xenoph. poſteaquam nox tenebras inuexit.

ἀμφὶ πελευταίαν φυλακήν, circa quartam vi-giliam.

ἀμφ᾽ ἡλίου δυσμὰς ἦν, *Il eſtoit enuiron ſoleil cou-ché.*

τῆς ἡμέρας τελευτώσης, Plutarch.

ἐπείδαν τάχιστα νὺξ ἐπέλθῃ, Herod. quàm pri-mùm nox venerit.

ὡς δὲ πρόσω τῆς νυκτὸς προεληλάκατο, Herodot. id eſt, προεκεχωρήκει.

ὡς γὰρ ὤφθη ὁ ἥλιος, Alciph.

καὶ μεθ᾽ ἡμέραν καὶ διὰ νυκτὸς, Plat. id eſt, noctu

noctu atque interdiu.

¶ *Differre.*

πλεῖστον κεχώρισται τὸ, τε εἶναι καὶ τὸ φάσκειν, Demoſth. inter rem ipſam ac ſermonem plurimum intereſt.

ὅσον αὐτη τῆ ὅτε διέσηκεν, Iſocrat. cui ſimile eſt illud Vergilij, quantum mutatus ab illo Hectore, &c.

παραπολὺ τῆ ἄλλων ἐξηλλαγμένος διανοίας, idem. multum ab aliorum mente & cogitatione diſſidens.

διαφέρειν. οὗτοι δὲ ἐκείνου τοσοῦτον διενηνόχασι, idem. hi autem tantum ab eo differunt. Et Luc. πάμπολυ τὸ μὴ βούλεσθαί τι, τὸ μὴ δύνασθαι διαφέρει. inter nolle, & non poſſe permultum intereſt.

ὁ πόῤῥω τῶν ναυτιώντων ἐσμὲν, Greg. non multũ diſſimiles ſumus nauſea laborantibus.

τὴν ἄσκησιν ἐξ ἐπιμέτρου διεσηκότες, id eſt, ἐκ διαμέτρου, Suid.

πάντα μεγίσταις διαφοραῖς ἀλλήλων κεχωρισμένα. Baſil. maximo diſcrimine inter ſe diſiuncta, ac ſeparata.

ἐν τοιαύτῃ τῇ πρὸς ἀλλήλους διαφορᾷ γνώμης, καὶ δόξης καθεστῶτες, id eſt, οὕτω καὶ γνώμῃ καὶ δόξῃ πρὸς ἀλλήλους διαφέροντες. Et τὸ διάφορον αὐτὴ τῆς διαφορᾶς, Chryſoſt. 6. de ſacerd. ὅσον ψυχῆς καὶ σώματος τὸ μέσον, τοσοῦτον ἐκείνης καὶ ταύτης τὸ διάφορον, quantum inter corpus & animum intereſt, tantum inter hanc & illam eſt diſcriminis.

διαλλάττειν, idem ſæpe quod διαφέρειν. Euſeb. εἰς ἔξαλλος μὲ πολὺ, διαλλάττων δὲ χημάτων τρόπος, id eſt, ab aliis diſcrepans.

¶ *Differre aliquid in longius.*

χρόνους ἐμποιεῖν, Demoſt. moras nectere, producere.

εἰς τοῦτον ἀποθέσθαι τὸν χρόνον ἀδικεῖν, Iſocr.in hoc tempus reiicere.

εἰς ἄλλον καιρὸν ταμιεύεσθαι, Luc.reſeruare.

παρέγειν, Diod. ἀεὶ δὲ προφάσεις τινὰς ποιούμενος παρῆγε τὴν πρᾶξιν, rem producebat, protrahebat, extrahebat.

ἀναβάλλεσθαι τὸ ἔργον, differre. inde nomen ἀναβολή, dilatio. τοῦτο ἡμῶν τὴν ἀναβολὴν πεποίηκε, Dion. hoc nobis dilationis cauſa fuit. μηδεμίαν ἀναβολὴν ποιούμενος, Demoſth. nullam moram interponens. ἀναβολῇ καιρὸν οὐκ ἐδίδου τὸ δυσκάθεκτον τῆς ὀργῆς, Baſil. iræ impotentia dilationi locum non dabat.

ὑπερθέσθαι, Baſil. ἐπεὶ δὲ ἡμέραν ἐξ ἡμέρας ὑπερτιθέμενοι, εἰς πολὺ τοῦ χρόνου παρεξετάθημεν, poſtquam autem rem de die in diem ducentes, in longũ tempus producti ſumus. & Bud. ἡμέραν ἐξ ἡμέρας ὑπερτίθεσθαι. ἀνυπερθέτως ἥκειν, Phalar. citra omnem moram & cunctationem venire.

¶ *Difficultas.*

τοσοῦτόν μοι χαλεπώτερον ἐφαίνετο. Plat. tanto mihi difficilius videbatur. οὓς οὔτε ἦν εὑρεῖν εὐπετές, Demoſth. quos ne inuenire quidem facile erat.

τοῦτο παμπόλλην δυσκολίαν ἔχειν νομίζω, idem. hoc magnam difficultatem habere cenſeo.

παρὰ τοιοῦτον καιρὸν ἐν ᾧ ἔργον ἦν εὑρεῖν, idem. id eſt, χαλεπόν.

οὐδ᾽ ἐστὶ τὸ πρᾶγμα τοιοῦτον, ὡς ὀλίγῳ χρόνῳ καταπεραθῆναι, Luc. negotium iſtud non eſt huiuſmodi, quod exiguo tempore confici poſſit.

μὴ γὰρ οὕτω ῥᾴδιον μηδ᾽ εὔχερες ὑπολάβητε εἶναι τὸ πρᾶγμα, idem. δυσχερὴς etiam idem quod χαλεπὸς, moleſtus, arduus. & δυσχέρεια, difficultas, δυσκολία. σφόδρα δυσχερῶς ἔχω πρὸς δακρύων ἐπίρροιαν, Chryſo. lacrymas admodum ægre fundo.

οὐκ

οὐκ ἀπραγμόνως νὴ Δία, Lucia. non ſine negotio ac labore.

ἡ ἀμφοτέρων συζυγία οὐδὲ παραστῆσαι ῥάδιον ὅσον ἑκάτερον ὤνησε, Gregor. preſb. difficile dictu eſt, quantum commodi ex hoc conjugio vterque tulerit. *ἐργώδης*, idem quod *δυσχερὴς*, Greg. *τὴν ἰατρικὴν ἐργωδεστέραν ἡγοῦμαι μακρῷ*, medicinæ artem ac ſcientiam longè magis arduam ac difficilem eſſe ſtatuo.

ἵνα δυσέφικτόν τι νομίσῃς εἶναι τὴν ἀρετὴν, Chryſoſt. virtutem adeptu difficilem eſſe exiſtimes.

οὐκ ἀρετή ἐστιν ἐπίπονος, οὐ δυσκατόρθωτος, idem. haud ardui laboris eſt virtus, atque ejuſmodi, quæ vix præſtari poſſit.

¶ *Dignus.*

ὅς, εἴπερ τις ἄλλος, δικαίως ἠξιώθη ταύτης τῆς τιμῆς. Demoſth. qui, ſi quis alius, meritò eſt hoc honore affectus.

ἄξια θανάτου αὐτῷ εἴργαστο εἰς ἐμὲ, idem. morte digna in me perpetrarat.

ἄξιον ἐμαυτὸν παρασχεῖν τῆς παρ᾽ ὑμῶν τιμῆς, Herod. dignum me prębere eo honore, quo à vobis ornatus ſum. ita me gerere, vt eo honore, quo me affeciſtis, non indignus videar.

εἰ δὲ ταῦτα ἀπαξίοις λόγου, ſi hæc ſermone indigna cenſes.

ἀξίως τῆς ὠμότητος καταστρέφει τὸν βίον, Memn. dignam crudelitate ſua mortem obit.

ἀγαθὸν αὐτάξιον τῶν τοσούτων πόνων, Diod. bonũ tot laboribus dignum.

ἀξίαν τῆς δωρεᾶς τὴν πολιτείαν ἐνδείκνυσθαι, Chryſoſt. dignam munere accepto vitam, ac mores exhibere.

παθὼν ὅ, τι προσήκει τοὺς τὰ τοιαῦτα ποιοῦντας, Iſæus. id ſupplicium paſſus, quo digni ſunt, qui

talia

talia committunt.

¶ *Dignè, pro ſufficienter.*

ὧν οὐδ' ἂν εἷς ἀξίως ἐφικέσθαι δυνάμει τοῦ λόγου. Demoſth. oratione conſequi, pro rei dignitate explicare.

οὐδ' εἰπεῖν ἔχοις ἂν κατὰ τὴν ἀξίαν, ὅπως ἐστὶ καταγέλαστα, Luc. ne verbis quidem vllis conſequi poſſis, quàm ſint ridicula.

πῶς μὲν ἀξίως ὀδύρωμαι ταύτην τὴν συμφορὰν οὐχ εὑρίσκω, Baſil. quo pacto hanc calamitatem pro rei atrocitate deplorem, non inuenio. ἐλαττόνως ἢ κατ' ἀξίαν τὸν ἄρξαντα ἀμύνεσθαι, Antiph. minus, quàm par ſit, eum vlciſci, à quo ſis laceſſitus.

παρὰ πολὺ τῆς ἀξίας ἐλθεῖν, Greg. longè infra rei meritum ac dignitatem ſubſiſtere.

τῆς ἀληθείας ἐλλείπειν, eidem dicitur, qui veras alicuius virtutes dicendo repræſentare nequit, tantùm abeſt, vt eas plus æquo amplificet.

ὅσαπερ ἂν εἴπῃ τις, οὐδὲν ἄξιον ἐρεῖ, Chryſoſt. quicquid dicat aliquis, nihil ſatis dignum dixerit. Et rurſus, τοὺς τοιούτους κἂν ὄνοις, κἂν λίθοις τις παραβάλλοι, οὐδὲν οὐδέπω τῆς ἀνοίας αὐτῶν καὶ ἀναισθησίας ἄξιον ἐρεῖ, huiuſmodi homines etiam ſi quis aſinis, aut ſaxis ſimiles eſſe dixerit, eorum tamen amentiam ac ſtuporem haud ſatis expreſſerit.

¶ *Dignitas.*

οἱ ἐν ἀξιώματι, οἱ ἐπ' ἀξιώσεως, οἱ ἐν τέλει, οἱ τὰς ἀρχὰς ἄρχοντες, ἄνδρες ἐν ἀξιώμασι διαπρέποντες, Baſil. dignitatibus inſignes.

ἐπὶ ταύτην παρῆλθε τὴν δυναστείαν, idem. ad hanc dignitatem atque imperium peruenit.

¶ *Diſcedere.*

ἄπρακτος ἀπελήλυθε, Lucia. re infecta diſceſſit.

ἐκπ

ἐκποδὼν ἀπαλλάττεσθαι, idem. è medio abire. ἀπαλλάττεσθαι τῆς Σπάρτης, Sparta excedere, faceſſere.

ἀπαίρειν, Phil. ἀπήρκασιν ἐντεῦθεν, hinc abierunt.

ἐκκλέπτειν, & ὑποκλέπτειν ἑαυτὸν, clàm ſe proripere.

ἀπανίστασθαι, Herodot. οὐ γὰρ πρότερον ἀπανίστη ἐκ τῶν χωρίων τουτέων, non priùs ex his regionibus abſceſſit.

προηγόρευε, vel, προεῖπε ἐκ τῆς νήσου ἐξιέναι, idem. edixit, vt ex inſula excederent.

καὶ εἰπὼν ταῦτα, ἀποστρεφόμενος ᾠχόμην ἔξω, his verbis habitis, è cubiculo exceſſi. ἀποίχεσθαι, abire.

ἔξοδος, exceſſus.

¶ *Diſiunctus.*

καὶ συνάγειν ποτὶ τοὺς τοσοῦτον ἀλλήλων ἀπέχοντας, Procop. tam longè inter ſe diſſitos.

πλεῖστον ἀλλήλων τῇ θέσει διωρισμέναι, Baſil. ſitu plurimùm inter ſe diſtinctæ. οὐκ ὀλίγῳ πρὸς ἡμᾶς διείργεσθαι διαστήματι, idem. non paruo interuallo dirimi.

εἰ καὶ τῇ οἰκήσει τῇ ἐπὶ τῆς γῆς παμπληθὲς ἀπῳκίσμεθα, idem. etſi, quod ad terrenam habitationem attinet, longiſſimè abs te abſumus, diſtamus.

ἔνιοι καὶ τῶν σφόδρα ἀπῳκισμένων, Dionyſ. nonnulli etiam remotiſſimi.

πλεῖστον ἡμᾶς τῇ θέσει τῶν τόπων διῃρημένους, vel, διεστηκότας ἔδωκεν ἀλλήλοις συνάπτεσθαι διὰ τῆς ἐν τοῖς γράμμασι προσφωνήσεως, nos loci ſitu permultùm diſtinctos, ac diremptos, &c.

πῶς διάζευξιν φέρει τῶν φίλων, Greg. quo pacto amicorum diſſidium fert, quo animo fert ſe

ab

ab amicis diſiunctum eſſe.

εἰ καὶ πολὺ σου διάστημα τυγχάνω κεχωρισμένος, τῷ σώματι μόνον τοῦτο πάσχω, Baſil. etſi magno locorum interuallo abs te diſiunctus ſum, corpore tantùm, non item animo à te ſeiungor.

οὐδὲ σμικρὸν χρόνον ἀλλήλων χωρίζεσθαι, Plato. ne tantillum quidem temporis à ſe inuicem ſeparari.

ἀποσπώμενος αὐτῶν ἤχθετο, Lucian. diuelli ſe ab illis moleſtè ferebat. ἀνιαρῶς διαζεύγνυσθαι. idem. id eſt, χωρίζεσθαι.

διοικίζεσθαι, pro ἀποικίζεσθαι, apud Philonem. καὶ μὴ μόνον χώραις, ἀλλὰ καὶ κλίμασι γῆς διῳκισμένος τυγχάνῃ, id eſt, κεχωρισμένος ᾖ.

ὃν οὐδὲν ἄλλο ἢ ὁ θάνατος διαζεύξει, Philo. quem ſola mors ſeparabit.

τῶν συνηθεστάτων, καὶ φιλτάτων ὥσπερ τινῶν λωβωμένων μερῶν ἀπαρτᾶσθαι, idem. ab hominibus amiciſſimis & familiariſſimis, tanquam à membris, auelli ac ſeparari. πολλοῖς σταθμοῖς ἀπηρτημένος τῆς ἑταίρης, magna locorum intercapedine ab amaſia diſiunctus.

πλεῖστον ἀλλήλων ἀφεστηκότες, Greg. preſb. id eſt, διῃρημένοι.

σχίζεσθαι, Greg. καὶ πορρωτέρω ἀπ' ἀλλήλων ἐσχίσθημεν, id eſt, vno verbo, ἀπεσχίσθημεν, ἀπεχωρίσθημεν.

τῆς μεγάλης ἀπερρωγὼς συζυγίας, idem. id eſt, ἀποχωρισμένος, diſtractus, diuulſus. ἀπὸ τοῦ ἀπορρήγνυσθαι.

μὴ πολλῶν ἡμερῶν ὁδὸν ἀπεῖχον Κτησιφῶντος, Herod. haud multorum dierum itinere à Cteſiphonte diſtabant.

μηδὲ τὸν ἕτερον πόδα ἑκὼν εἶναι ἀπολειπόμενος, Luc. ne altero quidem pede, niſi inuitus, ab eo remotus, id eſt, ne tantillum quidem. Gall. *ne*

l'abandonnant d'un ſeul pas.

ἀπῴκισαι τῆς θαλάσσης σταδίοις οὐ πλέον εἴκοσι, Iul. id eſt, ἀπέχει.

¶ *Diſplicere.*

τὸ πρᾶγμα ἀπαρέσκεσθαι, rem minus gratam habere.

εἴ τι λόγῳ σοι ἀπηνὲς εἴπομεν, Plat. ſi quid tibi minùs iucundum diximus. οὐδαμῇ οὐδαμῶς ἤρεσεν, idem. nullo modo placuit.

δυσχεραίνειν τοῖς τόποις, locis offendi. Quod etiam δυσχερῶς ἔχειν dicitur. vt apud Baſilium, δυσχερῶς εἶχον πρὸς τὴν ἐπάνοδον, id eſt, reditum ad ſanitatem moleſto animo ferebam.

οὐ πάνυ μὲν ἡμῖν φίλα ποιῶν οὐδὲ κατὰ γνώμην, Greg. non ſanè rem gratam nobis faciens, nec ex animi noſtri ſententia.

φανερὸς ἦν οὐχ ἡδέως ἔχων ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις, Iſocr. perſpicuum erat minùs grata ei eſſe, quæ dicta fuerant.

ἀηδῶς ἔχειν, Muſur. εἰ δέ τις ἀηδῶς ἔχοι πρὸς ἣν ἔκκειται τάξιν. quòd ſi cui minùs placet hic ordo, quo collocata ſunt.

ὁπότε μὴ κατ' ἡδονήν τι πράξειαν αὐτοῖς οἱ φίλοι, Phil. cùm amici aliquid fecerint, quod minimè arrideat ipſis.

εἰ δέ τις ταύτην οὐ προσίεται τὴν ἐξήγησιν, vel προσδέχεται, Baſi. ſi cui minùs placet hęc expoſitio.

¶ *Diſputare.*

περὶ τινὸς λόγου διαλεγόμεθα, ὃς ἡμῖν κατὰ τὴν ὁδὸν συνέπεσε, Plato. de ſermone quodam diſputabamus, qui nobis inter ambulãdum coortus eſt.

πολλοῖς ἤδη εἰς ἀγῶνα λόγων ἀφικόμην, Plat. cum multis diſputationem habui.

¶ *Diuitiæ.*

πολὺ χρυσίον κεκτημένος, Plat. πολλὰ χρήματα.

Dem

Demoſt. οὐκ ὀλίγα. Philo. ἀργυρίου πλήρης. Plato. ὁ πλήρη ἀργυρίου σε ἀπέπεμψαν, argento onuſtum.

ἐν περιουσίᾳ ὤν, Pol. copioſus.

πλούτῳ διαφέρων, Plat. opibus excellens.

εὐπόρως διακείμενος, Demoſt. rerum copia abundans.

ταῖς οὐσίαις προτρέχοντες, vel, προέχοντες, Iſoc. id eſt, διαφέροντες.

πλούτου πρὸς τὸ ἀκρότατον ἀφικόμενος, Lucian. ad ſummas opes euectus.

πολύχρυσος ἐν τοῖς μάλιστα ὤν, Philo. Gall. *des plus pecunieux.*

πλήθει κτημάτων, καὶ προσόδων, καὶ ἄλλων ἀγαθῶν ἀφθονίᾳ περιρρεόμενος, Phil. prædiorum ac prouentuum copia affluens. πλούσιος, καὶ περιρρεόμενος τοῖς χρήμασι, Suid.

πλουτῶν εἰς ὑπερβολήν, Lucian. infinitis opibus præditus.

τῶν πλουσιωτάτων εἷς ἠριθμεῖτο. Diod. id eſt, πλούσιος ἦν ἐν τοῖς μάλιστα.

ἁδρὸν βαλάντιον κεκτημένος, idem. plenũ marſupium habens.

ἐν εὐπορίᾳ χρημάτων ὤν, Herod. id eſt, εὐπορῶν χρημάτων.

περιουσία καὶ ἀφθονία πλούτου, Phil. opum copia.

οὐσίαν μάλα πολλὴν κατέλιπε, Plat. magnas opes reliquit.

πλοῦτον κεκτημένοι τοσοῦτον, ὅσος οὐδέπω πρόσθεν ἐν δυναστείαις καὶ βασιλέων γέγονεν, οὔτε νῦν ποτε ὕστερον γενέσθαι ῥᾳδίως, Plat. tantas opes nacti, quantæ nondum in principis cujuſquam imperio extiterunt, nec facilè in poſterum exiſtent.

πλούτῳ καὶ τρυφῇ συζῆν, Chryſoſt. in diuitiis ac deliciis vitam agere. χρήματα περιβάλλεσθαι,

frequens loquutio apud eundem, id eſt, opibus abundare, ac velut vndique cinctum eſſe. πλήθεσι κτήσεως περιβεβλημένος, Baſil. id eſt, κεκτημένος. πλούτου περιβολή, id eſt, ἀφθονία, εὐπορία, copia. Herod. πλούτου περιβολᾶς λαμπρὸς, id eſt, πλούτῳ λαμπρῷ περιβεβλημένος.

χρημάτων περιουσία, idem. opes & copiæ, opũ affluentia.

χρήματα προέσθαι, idem. opum jacturã facere.

πρὸς τὰ χρήματα κεχηνέναι, idem. pecuniis inhiare.

πρὸς τὰ χρήματα ἐπτοημένος, idem. diuitiarum admiratione perculſus. εἰς ὑπερβάλλοντα πλοῦτον ἐλαύνειν, Euſeb. ad immenſas opes peruenire.

πορισμὸν ἡγεῖσθαι τὴν θεοσέβειαν, Euſeb. lib. 7, c. 30, pietate Chriſtiana ad quæſtum abuti.

¶ *Diuitias colligere.*

ἵνα εὐπορίαν τινὰ ἕκαστος αὐτοῦ κτησάμενος ἀπαλλαγῇ τῆς ὑπαρχούσης πενίας, Demoſth. vt opes aliquas quiſque adeptus, paupertatis ſarcina leuaretur.

περὶ χρημάτων κτῆσιν οὐδεπώποτε ἐσπούδασεν, idem. nunquam conquirendis opibus ſtuduit.

ἐπὶ χρηματισμὸν ὁρμᾶν, Iſocr. ad rem faciendam animum adiicere, conuertere. οὐσίαν πολλὴν ἐκτήσατο, idem. magnas opes adeptus eſt. γῆς πλέθρα κτησάμενος μυρία, Baſil.

φυλάττειν ἃ μετὰ πολλῶν καμάτων ὁ πατὴρ αὐτῷ κτησάμενος κατέλιπε. Lucian. opes eas, quas multis laboribus partas pater ipſi reliquit, conſeruare. αὐτίκα μάλα πλούσιος ἐν βραχεῖ ἐγένετο, idem. breui ad magnas opes peruenit. τὸν ἴδιον αὔξειν οἶκον, idem. rem familiarem augere. περιποιεῖσθαι, Phil. βαθὺν πλοῦτον ἰδίᾳ τε ἑκάστῳ, καὶ πᾶσι κοινῇ περιποιήσαντα, maximas opes, tum

priu

priuatim cuique, tum publicè vniuerſis comparauit. Et Diod. διὰ τῆς ἐμπορίας μεγάλους πλούτους περιποιεῖσθαι, magnos ex mercatura quæſtus facere.

σύμμετρον οὐσίαν συλλέξασθαι, idem. mediocres opes parare, colligere, ἀθροίζειν, συναγείρειν.

ἑαυτὸν πλουτίζειν. Xenoph. *s'enrichir.*

χρυσὸν συνάγειν ἄπλετον, Baſil. immenſas opes ſtruere, συναθροίζειν.

τηλικαῦτα πελάγη διαπερᾷν ἕνεκα τοῦ πλείω ποιῆσαι τὴν οὐσίαν, Baſil. tot ac tanta maria amplificandæ rei familiaris cauſa tranſmeare. ἐξ ἡμῶν πεπλουτήκασι, Demoſth. *Ils ſe ſont enrichis ſur nous.*

κακῶς τοῖς οὖσι χρῆσθαι, Chryſoſt. malè rem gerere. Cic. bona ſua dilapidare.

πολλὴν τὴν οὐσίαν ποιεῖν, idem.

τοὺς ὑπεραυξομένους φυλάττεσθαι χρή, And. ab iis cauendum, qui immodicis opibus augentur, Gall. *qui trop s'aggrandiſſent.*

διπλασίαν οὐσίαν κέκτηται, idem. facultates ſuas duplo auxit.

πανταχόθεν ἀργυρίζεσθαι, Dinarch. vndecunq; pecunias conflare.

¶ *Doctrina.*

παιδείας ἐπὶ πλεῖστον ἥκειν, Dionyſ. doctrina inſtructiſſimum eſſe.

πόῤῥω που ἤδη τῆς σοφίας ἐλαύνειν, Plat. eruditione ac ſapientia iam longè progredi.

παιδεύσεως, καὶ φιλοσοφίας ἐπὶ τέλει εἶναι, idem. Philoſophiæ, atque eruditionis culmen attingere. πάσης παιδεύσεως ἐς τὸ ἀκρότατον ἀφικνεῖσθαι, ad doctrinæ arcem peruenire.

νόμων ἔμπειρος, Luc. legum gnarus.

ἀνὴρ δαιμόνιος τὴν σοφίαν, idem. vir diuina

quadam ſapientia præditus., περὶ λόγους ἔχων, Luc.id eſt, λόγιος ὤν, vel certè, περὶ λόγους σπουδάζων. φιλοσοφίας ἐπ' αὐτὴν φθάνειν ἀκρότητα, Philo. id eſt, πρὸς τὸ ἄκρον ἀφικνεῖσθαι, vel, ἐλαύνειν.

τὸ ἅπτεσθαι περάτων ἐπιστήμης ὑπολαμβανόντα, idem. hoc eſt, vt Platonis verbis vtar, τὸ πάσης παιδεύσεως ἐπὶ τέλει ἡγούμενον εἶναι, metam eruditionis ſeſe attigiſſe exiſtimantem.

μὴ χείλεσιν ἄκροις γεύσασθαι φιλοσοφίας, ἀλλὰ τῶν λόγων καὶ δογμάτων αὐτῆς ἐπὶ πλεῖον ἐστιαθῆναι, Philo. non ſummis duntaxat labris Philoſophiam deguſtare, ſed ipſius ſermonibus atque decretis perdiu paſci.

ἐλλόγιμος ὢν τὴν ἐλλήνων παίδευσιν, Greg. presby. profanis literis eruditus.

ἐξικέσθαι, pro ἀφικέσθαι, Greg. κἂν ἐπὶ πλεῖστον ἐξίκηται παιδεύσεως, quamlibet eruditione longè proceſſerit.

ποῖον εἶδος οὐκ ἐπῆλθε παιδεύσεως; idem. ecquod doctrinæ genus eſt, quod non perluſtrarit? in quo verſatus non ſit?

ἀνὴρ ἐν φιλοσοφίᾳ μεγάλην ἔχων προκοπὴν, Diod. in Philoſophia magnopere prouectus.

ἐπὶ παιδείᾳ ἐπαινούμενος, Herod. doctrinę laude clarus.

ἣν καὶ αὐτὴν ἐς τὰ μάλιστα ἦν ἠσκηκυῖα, Iſocr. quam etiam ipſam apprime callebat.

πάσης ὑπάρχων παιδείας ἀνάπλεως, Suid. omni doctrinæ genere refertus. πολυμαθέστατος τῶν ἐκεῖ παιδείας μετειληχότων, idem. omnium, qui illic doctrinæ ſtudiis operam dederant, eruditiſſimus.

ἄκραν ὡς εἰπεῖν ἐπιστήμην ἐν θεολογίᾳ προβεβλημένος, Suid. ſumma rerum diuinarum cognitione præditus.

λαλησὶ ἀκριβῶς πεπαιδευμένος, Bud. Latinè egregiè doctus. ἀπὸ τῆς τῶν νόμων ἐπιστήμης ἐπαινούμενος, Æneas. id eſt, ἐπὶ τῇ νομικῇ. πολυμαθὴς καὶ πᾶσαν παιδείαν, Suid. omni doctrina ornatiſſimus.

μετελθεῖν ἅπασαν παιδείαν, idem. omnia doctrinarum genera percurrere, peruoluere.

τὰ θεῖα διαφερόντως πεπαιδευμένος, idem. diuinarum litterarum peritiſſimus. περιέχειν κατὰ σοφίαν, Luc. eruditione præſtare, excellere.

λόγων ἤδη μοῖραν κεκτημένος μεγάλην, Liban. magnam iam eloquentiæ ſcientiã conſecutus.

ἐξασκεῖσθαι. Suid. κατὰ πᾶσαν παιδείαν εἰς ἄκρον ἐξησκημένοι, omni doctrinæ genere ad ſummum vſque exculti.

τῆς ἔξωθεν καλουμένης παιδεύσεως ἐπὶ πλεῖστον προελθεῖν, idem. id eſt, προβαίνειν, προήκειν.

ἐν λόγοις πολλὴν ἰσχὺν ἔχειν, idem. & rurſus, τῶν ἐν φιλοσοφίᾳ δογμάτων πολλὴν ἐπιστήμην ἔχειν, dogmatum philoſophię magnam habere cognitionem.

¶ *Doctrina vel nulla, vel parua.*

παιδείας μετέχειν, Plat. doctrinæ minimè expertem eſſe.

σοφίας, καὶ ἀμαθίας ἐν μέσῳ εἶναι, idem. vel, vt alibi loquitur, μεταξὺ ἀγνοίας καὶ ἐπιστήμης εἶναι, in doctrinæ atque inſcitiæ confinio eſſe. λόγων μὴ ἀμύητος, Phil. vel, ἄμοιρος, doctrinæ haud expers.

ἱκανῶς ἔχων παιδεύσεως, mediocriter eruditus.

αὐθημερινὸς σοφὸς, Gregor. qui vnico die doctus euadit.

πονήρως τὴν ῥωμαίαν φωνὴν βαρβαρίζων, Luc. Gall. *eſcorchant le Latin.*

ῥωμαίων φωνῆς ἐπαΐειν, idem. linguam Latinã

vtcunque intelligere.

παιδείας ἐπὶ βραχὺ γεύσασθαι, Phil. litteras leuiter deguſtare.

παιδείας εἰς ἅπαν ἄγευστος, idem. litterarum omninò expers. vel, vt Æſch. loquitur, οὐδεμιᾶς παιδείας μετεσχηκώς.

ἐνδεεστέρως ἔχων πρὸς τοὺς λόγους, Suid. litteris haud multum imbutus. ἐπ' ὀλίγον ἥκων φιλοσοφίας, idem. id eſt, ἐνδεεστέρως ἔχων.

κατὰ παιδείαν οὐ γνώριμος, idem. eruditione haudquaquam celebris, à doctrina minimè clarus ac nobilis.

ἀμελίτητος, καὶ ἄγευστος παιδεύσεως, idem. id eſt, ἄμοιρος.

παιδείας ἄπειρος εἰς τέλος ἦν, idem. litterarum prorſus expers erat.

οὐδεμίαν ἔχειν λόγων δύναμιν, vel, ἰσχύν. Liban. οὐδεμίαν εἶναι παρά σοι λόγων δύναμιν, te nulla eloquentiæ facultate pollere.

¶ *Dolor.*

ἀλγηδόνα προσάπτειν. Plat. τέμνοντες, ἢ καίοντες, ἤ τινα ἄλλην ἀλγηδόνα προσάπτοντες, incidentes, aut vrentes, aut alium quendam dolorem adhibentes.

ὀδύνας τὰς ἐσχάτας, καὶ ἀλγηδόνας παρέχει, idem. extremos dolores ciet. πικρὰς καὶ δυσάτους ἀλγηδόνας ἐπιφέρειν, Philoſtr. acerbiſſimos dolores inferre.

συνεχεῖς δὲ ὀδύναι ὅλον τὸ σῶμα κατέτεινον, Memnon. aſſiduis doloribus toto corpore cruciabatur.

μέγιστα καὶ ὀδυνηρότατα πάθη πάσχειν, Plat. maximis & acerbiſſimis doloribus affici.

ὀδυνώμενον μήποτε λήγειν, idem. in perpetuis doloribus verſari.

σφαδ.

σφαδασμῶν καὶ ὀδυνῶν πλήρης, doloribus & cruciatibus plenus, idem.

ἀπόλλυμαι ὑπὸ τῶν ὀδυνῶν, Lucian. doloribus enecor.

ἀλήκτοις ὀδύναις ἔχεσθαι, idem. perpetuis doloribus angi.

συνέχεσθαι, idem quod ἔχεσθαι, Baſil. ἀφορήτοις ὀδύναις συνέχεσθαι, & κατέχεσθαι. ἀλγηδόσι, καὶ περιωδυνίαις πιέζεσθαι, Phil. acerrimis doloribus opprimi.

δειναῖς ἀλγηδόσι συσχεθείς, Diod. id eſt, κατεχόμενος.

κακοδαιμόνως διάγειν ὑπὸ τῶν ἀλγηδόνων, Luc. doloribus miſerrimum in modum cruciari.

οὐδ' ἑστάναι ἠδύνατο ὑπὸ τῆς ὀδύνης, idem. præ dolore ne pedibus quidem ſtare poterat.

ὑπ' ὀδυνῶν τότε μὲν δριμέως στρεβλούντων, Baſi. præ doloribus, quibus tum ſæuiſſimè diſtorquebar. ταῖς δριμυτάταις ὀδύναις στρεβλοῦσθαι, idem. ἀλγήματα ὅλου τοῦ σώματος σφόδρα, καὶ πάνυ δεινά, Demoſth. totius corporis dolores perquàm vehementes & acerbi.

ὀδύνη δυσκαρτέρητος, Philo. dolor vix tolerabilis.

ὀδύνη δή τις δριμεῖα αὐτῶν καθικνουμένη τῶν μυελῶν, Baſi. dolor vſq; adeò acer ac ſæuus, vt vſque ad medullas ipſas graſſaretur, pertingeret. καταξαίνειν ἑαυτὸν ταῖς ὀδύναις, Chryſoſt. doloribus ſeipſum lacerare. τὰ σπλάγχνα σπαράττεσθαι; intimis ſenſibus angi. Sæpe apud Theologos de eo dicitur, qui alienis calamitatibus commouetur. ἐσπαράττετο αὐτοῦ τὰ σπλάγχνα, πιπτόντων ἐκείνων, Chryſoſt. diſtorquebantur ipſius viſcera, cadentibus illis. τὰ σπλάγχνά μοι διεσπάσθη, idem. in cad. homil. quæ eſt viceſima

octaua, in epiſtol. ad Romanos.

περιωδυνίᾳ κατέχεσθαι, idem. acerrimis doloribus vexari.

¶ *Dolus.*

τέχνῃ μᾶλλον, ἢ ῥώμῃ περιγίνεσθαι τῶν ἐναντίων, Philo. aſtu potiùs, quàm apertis viribus hoſtes vincere.

τί μηχανᾶται, καὶ τίνα τοῖς ἐῤῥωμενεστέροις ἵστησι δόλον; Gregor. quid molitur, & quam fraudem fortioribus nectit? quem robuſtioribus dolum ſtruit?

δολοφονηθεὶς ὑπό τινων κατελύθη, dolo à quibuſdam interemptus, ac de medio ſublatus eſt.

δόλους ῥάπτειν, Chryſo. dolos cõcinnare. πλέκειν.

¶ *Domus.*

οἰκίσκος οὐ πάνυ φαιδρὸς, οὐδὲ εἰς κόρον τοῦ φωτὸς δεχόμενος, Luci. domuncula non valde clara, nec lucem plenè excipiens.

οἰκίαν οἰκεῖν ὑπέρλαμπρον, Greg. domũ ſplendidam & magnificam incolere. οἴκημα ὑπερῷον, Luc. ſuperius cubiculum.

¶ *Donum.*

Δωρεῖσθαι, Ariſtid. ὅσπερ ἀνθρώπῳ μόνῳ ἐδωρήσαντο, id eſt, ἔδωκαν. ἑκατὸν ταλάντοις Ἀπελλῆν ἐδωρήσατο, idem. centum talenta Apelli dono dedit.

ὑπὲρ τὴν δύναμιν δωρεῖσθαι τὸν θεόν, idem. maiora quàm pro facultatum modulo munera Deo offerre.

τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων μεγίστην δωρεὰν παρέχειν, vel, παρασχεῖν, Phil. ſingulari beneficio genus humanum afficere. Sic idem alio loco, τῆς δωρεᾶς, ἣν ἐπ' εὐθείας ἐδόκει παρασχεῖν, πλάγιός τις ἀφαίρεσις, beneficij illius, quod apertè præbere videbatur, obliqua quædam extorſio. Gall. *Ce qu'il*

donn

donnoit d'une main, il oſtoit de l'autre.

μεγάλαις δωρεαῖς τιμᾶν, Diod. magnis beneficiis ornare. ὁ βασιλεὺς με τῇ ῥωμαίων πολιτείᾳ τετίμηκε. Luc. ciuitate me donauit.

ὅτι με παλτὸν ἔδωκας, Xenoph. quia me ſtragula donaſti, quia abs te ſtragulam accepi.

μεγάλων δωρεῶν ἀξιῶσαι, id eſt, μεγάλαις δωρεαῖς τιμᾶν.

¶ *Dubitatio, & anxietas animi.*

ἀπορῶν ὅ,τι χρήσαιτο ἑαυτῷ. Æſch. animi pendens, quid ageret.

ἀπορεῖν τί χρὴ δρᾶν, Philo. ancipiti animo eſſe, quid ſit agendum.

διαπορεῖν, idem quod ἀπορεῖν, Plat. διαπορήσεις τί χρὴ δρᾶν περὶ τῶν τοιούτων, addubitet ecquid de his rebus agēdum ſit. ὅ με μάλιστα ποιεῖ ἀπορεῖν. And.

Hinc nomen ἀπορία, animi anxietas conſilij inopia laborantis.

ἀπορίᾳ ἔχεσθαι, & συνέχεσθαι, Plat. πάσῃ συνεχόμεθα ἀπορίᾳ, ancipiti plane, atque incerto animo eramus. ἀπορίας μεστοὶ ἦμεν, vt idem loquitur in dialogo de philoſoph.

ἐν ἀπόρῳ εἰχόμεθα τί χρὴ δρᾶν, id eſt, ἐν ἀπορίᾳ συνειχόμεθα. ἀπορίᾳ καταλαμβάνεσθαι, Herodot. πολλῇ καταλαμβανόμενος ἀφασίᾳ, καὶ ἀπορίᾳ, id eſt, κατεχόμενος.

εἰς ἀπορίαν ἀφικνεῖσθαι, Herod. εἰς ἀπορίαν μεγάλην ἀπιγμένος, pro ἀφιγμένος, in ſummam rerum difficultatem, animiq; inopiam adductus.

ἀπόρως διακεῖσθαι, Æſch. idem quod ἀπορεῖν, vel ἐν ἀπορίᾳ εἶναι.

εἰς ἀπορίαν καθιστάναι, Demoſt. εἰς τοῦτο κατέστησε τὸν Ἰφικράτην ἀπορίας, in eas anguſtias Iphicratem redegit. Et Lucian. ὃ δή με μάλιστα εἰς

ἀπορίαν καθίστησιν, ἐκεῖνό ἐστι, quod autē me præſertim anxium reddit, illud eſt.

καταστῆναι in voce ac ſignificatione paſſiua, Iſoc. ὥστε εἴ τις ἔροιτό με τί νομίζω μέγιστον τῶν Εὐαγόρᾳ πεπραγμένων, εἰς πολλὴν ἀπορίαν ἂν κατασταίην. quocirca ſi quis ex me quæreret, ecquid ex omnibus rebus geſtis Euagoræ maximum & præclariſſimum exiſtimem, dubio planè, atq; admodum ancipiti animo eſſem.

εἰς ἀπορίας τὰς ἐσχάτας ἐμβάλλειν, Plat. in ſummas rerum difficultates iniicere, vel, in extremam animi perplexitatem.

τὴν γνώμην ταλαντεύειν, Greg. animum huc atque illuc verſare, in vtrāque partem librare. ἀμφοτέρωθεν ἑαυτὸν ταλαντεύειν, idem. ἀρνήσεως, καὶ συγκαταθέσεως μεταξὺ φέρεσθαι, Phil. inter inficiationem & aſſenſum nutare, vel, ancipitē ferri.

μέσος δύο φόβων ἱστάμενος, Greg. inter duos metus poſitus.

ἀμφικλινῶς ἔχειν. Phil. τῆς διανοίας ἀμφικλινῶς ἐχούσης, καὶ ἀντιπαστωμένης, variante animo, atque in vtramque partem viciſſim propendente.

οὐδὲ προϊέναι πορρωτέρω, οὐδ' ἀναστρέφειν ἠδύνατο, Diod. nec progredi, nec regredi poterat.

σκοπουμένῳ καὶ διστάζοντι πότερον ἂν εἴη προσδοτέον τῷ ὑπακουστέον, ἢ πῶς, ὅμως ἔρρεψε δεῖν, &c. Plato. Sic Virgil, tandem alternanti potior ſententia viſa eſt.

αὐτός τε πέπεισμαι, καὶ τὴν σὴν χρηστότητα νομίζω μὴ ἀμφιβάλλειν, Baſil. tum ipſe certiſſimum habeo, tum tibi minimè dubium eſſe confido.

οὐκ εἶχον ὅ, τι χρήσονται τοῖς πράγμασιν, Ariſto. id eſt, ἠπόρουν, quid agerent non habebant.

¶ *Duellum.*

μονομαχία, duellum. μονομαχεῖν, Luc. ὅτε ἐμονομάχει.

ὁμομαχήσας τῷ Σατράπῃ, quando cum Satrapa ſingulari certamine dimicaſti.

ὑποστὰς δ᾽ ὁ Θρᾷξ τῇ πέλτῃ, ὑποδὺς ἀποσείεται τὸ Ἀρσάκου κόντον, idem. ictum ſcuto excipiẽs, Arſaci contum è manibus excutit.

τῇ πέλτῃ ἀποκρούσασθαι τὴν προσβολὴν, idem. ictum ſcuto propulſare. ῥᾳδίως διαδιδράσκειν ἐπ᾽ αὐτὸν ἀφιεὶς τὴν ἀκοντίαν, idem. vim iaculorũ, quæ in eum mittebantur, facilè vitare, eludere.

καὶ εἰ μὴ ὁ πῖλος κατέσχε, καὶ τὸ πολὺ τῆς πληγῆς ἀπεδέξατο, idem. niſi pileus obſtitiſſet, ac magnam plagæ partem excepiſſet.

θρασύτερον δ᾽ ἐπιφερόμενον περιέσας τὸν ἀντίπαλον, παίει εἰς στέρνον, καὶ διήλασεν, idem. hoſtem furioſè ac temere irruentẽ conſpicatus, in pectore ferit, mediumq; traiicit, vel ferro tranſadigit.

ὕπτιον, καὶ πρηνῆ τείνει εἰς γῆν, Philo. pronum ſternit.

συμπλέκεται αὐτῷ, καὶ ἐκ τῶν ποδῶν ὑποσπάσας εἰς τὴν ὁδὸν ἐκτείνει. Luc. cum eo congreditur, ac ſubductis pedibus in terram pronum extendit.

πρὸς χειρῶν ἅμιλλαν ἥκοντες, Phil. Gall. *venans aux mains*, manus conferentes.

εἰς μέσον τοῦ Σατράπου στῆθος ἐνέπηξε τὸ ξυστόν, Diod. in medio Satrapæ pectore ſpiculum defixit.

τῆς ἐπιδορατίδος περὶ θώρακα συντεθλασθείσης, idem. lanceæ cuſpide circa thoracem fracta.

ὁ μὲν Πέρσης σπασάμενος τὸ ξίφος ἐπὶ τὸν Ἀλέξανδρον ἐπιφέρετο, idem. Perſa diſtricto enſe in Alexandrum impetu ferebatur.

οἱ βασιλεῖς ἐπ᾽ ἀλλήλους ἱέμενοι, idem. alter in alterum impetum facientes. ἀκοντίσας τὸν ἡνίοχον παραλαβὼν, κατέβαλεν, idem. aurigam iaculo aſſecutus, proſtrauit.

γινομένης μάχης καρτερᾶς, συνέβη νικῆσαι τὸν Ερύκιον, idem. commiſſo acerrimo certamine, Erygium vincere contigit.

ῥιφέντος δὲ ἐπὶ τὴν γῆν, ἐπιβὰς ἐπὶ τὸν τράχηλον τῷ ποδὶ, idem. eo autem humi proſtrato, collum ipſius pedibus terens, Gall. *luy marchant du pied ſur le col.*

τοῖς ξίφεσιν ἀλλήλων καθικόμενοι, παράδοξον ἐποιήσαντο τὴν μονομαχίαν, idem. gladiis ſeſe mutuò petentes, miro certamine confixerunt.

τεθνᾶσι πρὸς ἀλλήλων μαχόμενοι, Lucian. mutuis vulneribus pugnantes oppreſſi ſunt, mutuis vulneribus ſeſe confoderunt, cõfecerunt.

¶ *Duplicare.*

διπλασίαν πεποιηκέναι τὴν Ἑλλάδα τῆς ἐξ ἀρχῆς συστάσης, Iſoc. duplo auctiorem reddidiſſe Græciam.

παρὰ τοῖς ἄλλοις διπλασίοις γινομένοις, ἢ νῦν εἰσὶν, idem Gall. *deux fois autant qu'ils ſont de preſent.*

τῇ τῶν Βοιωτῶν συμμαχίᾳ διπλασιάζειν τὴν προϋπάρχουσαν δύναμιν, Diod. Thebanorum auxiliis copias ſuas conduplicare.

¶ *Durities animi.*

καὶ εἰ σιδήρου ἢ ἀδάμαντος τὴν ψυχὴν κατεσκεύαστο, Philo. vel etiam ſi ex ferro aut adamante animum compactum haberet.

ἀκαμπὴς, καὶ ἀμείλικτος, σκληραύχην, idem. inflexibilis, rigidus.

οὐδεὶς οὕτω λίθινος τὴν καρδίαν, Baſil. nemo pectore eſt adeò ſaxeo. ἀλλ᾽ ἦν τῆς ἀγροικοτέρας, καὶ ἀτέγκτου μοίρας, Suid. agreſtioris ac rigidioris animi erat.

ἀτεράμων, καὶ ἀπόσκληρος, Baſil. durus, & inexorabilis.

ὁ ἀδάμαντι σκληρότερον, ὁ στερεὸς καρδίαν, μελάνερος.

σἰ, ἀλλ' ἄτεγκτος καὶ ἀμείλικτος εἶ, non te lacrymæ mouent, non gemitus pectus emollit, ſed inflexibilis ac rigidus es.

¶ *Dux bellicus.*

στρατηγεῖν στόλον ἄγων, Plat. Perfice claſſis ductor. τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν στρατηγήσαντα, Demoſth. id eſt, στρατηγὸν γενόμενον.

στρατιωτικῶς, pro στρατηγός, idem. ὁ στρατηγὸς τῶν στρατιωτίδων. Herod. στρατάρχης τοῦ πολέμου, Xenoph. ἑλόντες με στρατάρχην τοῦ πολέμου. ἑκατὸν στρατιωτῶν ἀρχὴν πιστευθείς, Baſil. centurio.

τὸ κράτος εἶχε τῆς στρατιῆς ἐκ βασιλέως, Herod. elli imperium ei a rege mandatum fuerat.

τὸ στράτευμα ἄγων ἐβάδιζε Φίλιππος, Demoſt. cum exercitu proficiſcebatur. πολέμαρχος, id eſt, στρατηγός. Demoſt. τρεῖς τῶν πολεμάρχων ἀπέκτεινα, tres imperatores occiderunt.

ἡγεμών, Iſoc. προδοθέντας ὑπὸ τῶν ἡγεμόνων, à ducibus ipſis proditos.

Χάρης ὁ πεζοῦ στρατεύματος ἡγεμών, Diodo. Chares peditatus ductor.

ἀφηγεῖσθαι, idem quod ἡγεῖσθαι. Philo, μετὰ τῆς τάξεως τῶν στρατιωτῶν, ἧς ἀφηγεῖτο, cum ea militum manu, cui præerat.

ὁ τῶν στρατοπέδων προηγούμενος, Chryſoſt. id eſt, στρατοπεδάρχης.

εὖ φερόμενος ἐν στρατηγίαις, Xenoph. in obeundo Imperatoris munere felix. Et Thucyd. πλεῖστα τῶν τότε εὖ φερόμενος ἐν στρατηγίαις, feliciſſimus omnium, qui tum erant, in re militari. Gall. *ſe portant tres-heureuſement en conduite d'armee.*

μετὰ Πύρρου τηλικαύτης δυνάμεως ἀποδείκνυται ἡγεμών, Suid. creatur Imperator.

ἐπὶ τὴν στρατηγίαν αὐτὸς ἀπεδείκνυτο, Gemiſt.

rurſus Imperator deſignatus eſt.

ναυαρχεῖν, claſſi præeſſe, maritimarum copiarũ imperium habere. Demoſt. ὃν ἐναυάρχει Λεωμέδων. ἄρχειν pro στρατηγεῖν, Iſoc. πολλοῖς ἄρχουσι χρώμενος.

E

¶ *Ebrietas.*

Πίνειν εἰς μέθην, Plat. bibere ad ebrietatem. μεθυσθεὶς νέκταρος, idem. nectare temulentus.

ἐγχέεσθαι, Xenophon. ἢν ἀθρόοι τὸν ποτὸν ἐγχεώμεθα, Gall. *ſi nous beuuons à groſſes gorgees.* Et Baſil. οἴνου πλήθει ἄμετρον ἐγχεόμενοι, immodico vino ſe proluentes.

διαβρέχεσθαι, Plat. τῶν σωμάτων διαβεβρεγμένων ὑπὸ μέθης, corporibus nimio mero obrutis.

τὸ ἄμετρον τῆς πόσεως καὶ τὸ πέρα τοῦ καλῶς ἔχοντος ἐμφορεῖσθαι τοῦ ἀκράτου. Luc. immoderato mero impleri.

πάντα οὖν ἐδόκει μοι περιφέρεσθαι, καὶ τὸ σπήλαιον αὐτὸ ἀναστρέφεσθαι, idem. omnia mihi rotare videbantur: quin antrum quoque ipſum inuertebatur.

πίνειν ἐπιεικῶς, idem. egregie potare.

τὴν γλῶτταν διολισθαίνων, καὶ σφαλερῶς βαδίζων καὶ παραφόρως, idem. lingua titubans, pedibus vacillans.

πλεῖον τοῦ ἱκανοῦ πίνειν οἴνου λεπτοῦ καὶ δριμέος, idem. vini tenuis & acris plus ſatis bibere.

οἴνῳ παλαιῷ πολλῷ ὑποβεβρεγμένος, idem. vino multo veteri prolutus. ὑπὸ τοῦ ἀκράτου τὴν γλῶτταν πεπεδημένος, idem. præ vini copia linguam

guam quaſi vinculis quibuſdam aſtrictam habens.

τῇ μέθῃ διάβροχος, madidus, perfuſus.

μήτε ἑστάναι ὑπὸ τοῦ ἀκράτου δυνάμενος, idem. ne pedibus quidem ſtare præ temulentia valens.

οἴνῳ πλείονι τοῦ μέτρου χρήσασθαι, Phil. plus vini bibere, quam par ſit.

οἴνῳ βαρύνεσθαι καὶ πιέζεσθαι, idem. vino grauari, atque opprimi.

βεβαρημένος τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀπ' οἴνου, καὶ τὴν κεφαλὴν περιβάλλων, καὶ τὸν αὐχένα ἐγκάρσιον πλησιάζων, καὶ ὑπὸ ἀμετρίας ἐρευγόμενος, idem. oculos mero graues habens, caputq; intorquens, atque tranſuerſum collum admouens, ac præ temulentia ructus edens.

πολὺν ἐμφορησάμενος ἄκρατον, Diod. multo vino exhauſto.

μέθῃ χρήσασθαι, perpotare, perbacchari.

ἐπεὶ ἥττους τοῦ οἴνου ἐγένοντο, Xenoph. poſtquam vino ferendo impares fuerunt, poſteaquam inebriati ſunt.

διαψιλεῖ δὲ πότῳ χρησαμένους τοὺς φύλακας ὑπερμεθυσθῆναι, καὶ κρατηθέντας ὑπὸ τοῦ οἴνου, αὐτοῦ ἐνθάπερ ἔπινον κατακοιμηθῆναι. Herodo. copioſioribus poculis cuſtodes ingurgitatos fuiſſe, vinóque oppreſſos, eomet loco, vbi potabant, obdormiuiſſe.

μεθύσκειν, & καταμεθύειν, inebriare, καταμεθύειν τοὺς φύλακας, Herod. cuſtodes ebrios reddere.

καλῶς ἔχοντας ὑμέας ὁρῶ μέθης. Herod. egregiè potos vos video.

ἐγκρατεύεσθαι ἀπὸ οἰνοποσίας, Baſil. vino abſtinere.

ὑπὸ τῆς μέθης βαπτισθῆναι, Chryſ. mero obrui.

ἐξ οἴνου παρεπαίειν, idem. præ vino mente excidere.

οἰνοφλυγίᾳ κατέχεσθαι, idem. id eſt, μέθῃ. οἰνοφλυγία, opponit τῷ μετριοπότῃ Xenoph. in Apolog.

ὑπὸ μέθης παραπλὴξ γίνεται, idem. id eſt, παραπαίει.

τὸν ἐσπέριον κινῶσαι οἶνον, Chryſ. digerere. 12. homil. in 1. ad Timoth.

¶ *Edere.*

τροφὴν προσίεσθαι, Luc. cibum admittere.

σῖτα καὶ ποτὰ μὴ ἐν καιρῷ προσίεσθαι, Phi. i. προσενέγκασθαι, cibum ac potum haud tempeſtiuè capere.

ὅπως τὰ παρατεθέντα συλλαβὼν κατέφαγε, Luci. vt appoſitos cibos corripuerit, ac deuorarit.

τῇ γαστρὸς ἀνάγκῃ τὸν ὀφειλόμενον δασμὸν ἐπιμετρεῖν, idem. ventris neceſſitati debitum vectigal perſoluere.

σῖτον αἱρεῖσθαι, id eſt, προσίεσθαι, idem. καὶ μηδὲ σῖτον αἱρεῖσθαι θέλειν. ἀριστοποιεῖσθαι, prandere, Phil.

γλίσχρως, καὶ μόγις παρεῖχον αὐτῷ τροφάς, idē. ægrè, ac præparcè alimenta ei præbebant.

λιμὸν ἀκίστασθαι διὰ ψιλῆς, καὶ εἰς δὲ τέλειαν ἀπηκριβωμένης τῆς ἀναλγησίας χρήσεως, idem. parciſſimè ac duriſſimè viuere, frugaliſſimo victus genere vti.

παραληφθεὶς ἐπὶ τὸ δεῖπνον ὑπὸ τοῦ Ἀγαθοκλέους, Diod. cœna exceptus.

οὐδὲ σίτου, οὐδὲ ποτοῦ τυγχάνειν δύναται διὰ τὸν φόβον, Xenoph. id eſt, σῖτον καὶ ποτὸν προσίεσθαι.

ἐπιχορηγήματα. ἐπίδειπνα, ἐπιδορπίσματα, ἐπιφορήματα, ſecundæ menſæ. τραγήματα, bellaria.

πολυτελεῖς ὑπὲρ τὴν χρείαν παρατίθεσθαι τραπέζας,

ζάς, Baſil. profuſis ac ſuperuacaneis epulis mēſas onerare, lautiores ac profuſiores, quàm neceſſe ſit, cœnas apponere.

περὶ κρέα ἐμπαθῶς ἔχειν, Baſil. carnium nimis auidum eſſe.

σίτους ἐπιφέρειν, cibos inferre, adhibere. σιτίων ἐπιφορὰ, illatio ciborum, Phil.

οὐκ ἀπὸ τῆς αὐτῆς σιτησόμεθα, Syneſ. eadem mēſa non vtemur, cibum vnà non ſumemus.

ἐφ' ἑστίασιν καλεῖν δεῖνα ἄνδρας, Dionyſ. ad epulas inuitare.

τροφῆς μετέχειν, vel μεταλαμβάνειν, Gregor. id eſt, τροφὴν προσίεσθαι:

Contrà, σιτίων ἀποκλείεσθαι, apud eundem dicitur, qui præ morbi grauitate cibum minimè admittit.

σιτίοις καὶ ὄψοις προσφέρεσθαι, Plut. id eſt, σιτία προσίεσθαι.

μεταποιεῖσθαι τροφῆς, Orig. in Iob. μηκέτι μοι καὶ ἡδονὴν ἐστι μεταποιεῖσθαι τροφῆς, non iam iuuat cibum capere.

¶ *Egere.*

εἰ τοῦ δέῃ τῶν τῇδε, ὧν ἡμεῖς δυνατοὶ, φράζε, Plat. in Parmen. ſi hîc tibi re aliqua opus eſt, quæ quidem noſtræ ſit facultatis, loquere. οὐδὲ τῆς παρ' ἑτέρων ἐπικουρίας δεόμεθα, Baſil. nec aliorum ope atque auxilio indigemus. Et rurſus Plat. παρ' οὗ ἐκέλευες, εἴ τι δεοίμην, τοῦ ὑμετέρου ξένου λαμβάνειν. per quem iubebas, vt, ſi quid mihi opus eſſet, à veſtro hoſpite acciperem. Et imperſonaliter, τί δεῖ ὑμῖν γέροντος δειλοῦ; Gregor. quid vobis timido ſene opus eſt? οὐ μικρᾶς δεῖ βουλῆς πρὸς τὴν αἵρεσιν, Luc.

ἐν χρείᾳ τυγχάνειν, Demoſth. ὧν οἱ ἄλλοι δέονται, οὐδενὸς ἂν ἐν χρείᾳ τυγχάνοι, quibus rebus alij indigent,

digent, ille omninò opus non habet.

εἰς χρείαν ἀφικέσθαι, Demoſth. ἄν ποτε εἰς χρείαν ἀφίκηται, ſi quando eguerit.

ὅταν αὐτῷ χρεία γένηται χρημάτων, Diodor. cùm pecuniis opus habuerit, cùm in rei pecuniariæ difficultatem ac penuriam inciderit.

ἐν χρείᾳ εἶναι, Phal. id eſt, χρήζειν. ἐν χρείᾳ εἰμὶ οὐ μετρίᾳ, magna penuria laboro.

ἔνδεια, idem quod χρεία. Alciph. ἐν ἐνδείᾳ χρημάτων καθεστῆναι, pecuniis egere. ἐνδεῶς ἔχειν, vel ἀπορεῖν χρημάτων.

ἐνδεῆ εἶναι, idem quod δεῖσθαι. Plat. γάλακτος γὰρ καὶ κρεῶν οὐδαμῶς ἐνδεεῖς ἦσαν.

ἀσθενὴς ψυχὴ, καὶ πάνυ ἐνδεὴς παραμυθίας, idem. animus infirmus, ac conſolatione magnopere egens.

προσδεῖν, & προσδεῖσθαι, idem quod ſimpliciter δεῖσθαι. χρῆσαι χιλίας δραχμάς· τοσούτου γὰρ ἔφη προσδεῖσθαι. Demoſth. mille drachmas mutuare: tot enim ſe habere opus dixit.

ἡ μὲν ἀπροσδεὴς τοῦ ἀλόγου, Plat. non indiget ea parte, quæ rationis eſt expers.

ἐνδεὴς τυγχάνω ἄν, pro δέομαι, Xenoph. λαβεῖν ὧν ἂν ἐνδεὴς τυγχάνῃ ὤν, ea accipere, quibus opus habeat.

χρήζειν. Baſi. χρήζομεν τῆς παρ' ὑμῶν βοηθείας.

χρείαν ἔχειν, idem quod χρήζειν, Plat. ἴσως γὰρ χρείαν ποτ' αὐτῶν ἕξομεν.

ἐν χρείᾳ ἀλλήλων κατέστησεν ἡμᾶς ὁ θεὸς, Chryſoſt. ita diuinitus eſt comparatum, vt alij aliorum opera atq; auxilio indigeremus. ἐν χρείᾳ καταστῆναι, idem.

¶ *Eligere.*

στρατηγὸν αἱρεῖσθαι, Plat. πολλάκις ἑαυτῶν στρατηγὸν ᾕρηνται ξένον ὄντα, eum ſæpe imperatorem ſuum

ſuum crearunt, tametſi exterum, ac peregrinum.

εἰς στρατηγίαν ἄγειν. idem, εἰς στρατηγίας, καὶ ἄλλας ἀρχὰς ἄγει ὁ δῆμος, ad imperatoria munera, & alias dignitates euehit.

προΐστασθαι, Demoſth. καὶ στρατηγόν τινα τοῦ πολέμου νοῦν ἔχοντα προστήσασθαι, cordatum belli ducem creabitis.

χειροτονεῖν. idem, ἐκ προκρίτων κατ᾽ ἀνδραγαθίαν βασιλέα χειροτονῶν, ex eorum numero, qui eximia quadam virtute præditi ſunt, regem eligens.

καθιστάναι ἐπὶ τὸν πόλεμον, Demoſt. Χαβρίαν ἐπὶ τὸν πόλεμον τοῦτον κατεστήσατε, Chabriam huic bello præfeciſtis.

ποιεῖν στρατηγόν. Lucian. τῶν ἐρρωμένων τινὰ ποίησον στρατηγόν.

ἀποδεικνύειν. Phil. Γαΐου δὲ ἀποδειχθέντος βασιλέως, imperatore nominato.

τῷ τῆς ἀρχιερωσύνης θρόνῳ ἐγκαθιδρύσαι, Gregor. Preſb. in Archiepiſcopali ſede collocare.

ἀποφαίνειν. idem quod ἀποδεικνύειν. Suid. στρατηγὸν ἀπέφηναν τὸν Ἀννίβαν, Annibalem ducem crearunt.

ἀπαλλαγῆναι τοῦ στρατηγεῖν, Demoſth. imperio militari defungi.

ἀποχειροτονεῖν. magiſtratu abdicare. στρατηγὸν ἀπεχειροτονήσατε, Demoſth. imperium militare ei abrogaſtis.

¶ *Eligere aliquid ex diuerſis rebus.*

οἴει σοι κρεῖττον εἶναι ζῆν μᾶλλον, ἢ τεθνάναι, Plat. ſatiùs tibi eſſe putas viuere, quàm mori.

ἐν ταῖς μάχαις αἱρεῖσθαι πρὸ τῆς ἥττης τε, καὶ δουλείας θάνατον, idem. in præliis mori optabilius duceſe, quàm vinci, atque in ſeruitutem redigi.

θάνατ

θάνατον ἑλέσθαι μᾶλλον, ἢ βίον αἰσχρόν, Demoſt. potiorem habere mortem, quam turpem & ignominioſam vitam.

Cum præpoſitione *ἀντὶ*, Demoſth. *δόξαν ἀντὶ τοῦ ζῆν ἀσφαλῶς αἱρεῖσθαι* gloriam vitæ tutę prę-optare. Et Iſocr. *ἀντὶ τοῦ ζῆν ἀποθνήσκειν εὐκλεῶς αἱρεῖσθαι*, optatius habere honeſtè & glorioſè mori, quàm viuere. Atque hîc etiam compoſito quandoque Græci vtuntur. Demoſt. *κινδυνεύειν ἀντὶ τοῦ μετ᾽ ἀσφαλείας ζῆν, προῄρηνται*, id eſt, *ἀντὶ τοῦ ἀσφαλοῦς ζωῆς*. apertior enim eſt ſenſus cum Genit.

πολλοὺς αὖ θανάτους ἀντὶ τῆς δὲ τῆς λειτουργίας εἱλόμην, Syneſ. prætuliſſem.

ἀνθελέσθαι, idem quod *ἑλέσθαι ἀντί*. *ἀνθελέσθαι φιλοσοφίαν τῆς διατριβῆς ταύτης*, Syneſ. philoſophiā huic ſtudio atque occupationi anteferre.

μᾶλλον ἑλέσθαι, Luc. *ἑλοίμην ἂν τεθνάναι μᾶλλον, ἢ*, &c.

θᾶττον ἑλέσθαι, idem quod *μᾶλλον ἑλέσθαι*, Luc. *πολὺ ἂν θᾶττον ἑλοίμην*, &c.

αἱρεῖσθαι πρό, idem quod *προαιρεῖσθαι*. *τὸ συμφέρον πρὸ τοῦ ἡδέος αἱρεῖσθαι*, Phil. vtilitatem voluptate antiquiorem habere. Et Thucy. *εἱλόμεθα γὰρ πρὸ τούτου αἴσχιστῳ ὀλέθρῳ διαφθαρῆναι*, id eſt, *ἐξελεξάμεθα*, vt Baſil. loquitur.

αἱρετώτερον ἡμῖν ἐστὶ μᾶλλον, &c. Iſocr. optabilius eſt nobis.

τὸ λυσιτελὲς ἐάσας, τὸ δίκαιον προειλόμην. idem. commodis meis, id quod iuſtū erat, antetuli.

τὸ μὲν ἑλέσθαι, τὸ δὲ ἀποστρέφεσθαι, Phil. illud amplecti, hoc auerſari.

μᾶλλον ἐθέλειν, id eſt, *προαιρεῖσθαι*, idem. *μυρίους θανάτους, εἴπερ δυνατὸν ἦν, ὑπομένειν ἐθέλειν μᾶλλον, ἢ προσιδεῖν τι τῶν ἀπειρηκότων δρώμενον*, infinitas,

tas, ſi fieri poſſet, mortes ſubire malle, quàm pati aliquid eorum, quæ lege interdicta ſunt, perpetrari.

προέσθαι ἂν ἀποθνήσκειν, ἢ τὰ ὅπλα παραδοῦναι, Xeno. id eſt, ἀποθανεῖν μᾶλλον ἂν αἱρεῖσθαι, ἢ τὰ ὅπλα παραδοῦναι.

προτιμᾶν, idem quod προαιρεῖσθαι, Plat. προτιμᾶν τὸ πάσχειν ἀνόσια τοῦ δρᾶν πρότερον, optabilius habere impia pati, quàm facere.

προσκατάζεσθαι, Herod. οἷσιν ἡ τυραννὶς προτιμοτέρη τῆς ἐλευθερίης ἦν, quibus ſeruitus libertate charior erat.

οὕτως ἠγάπα τοὺς ἀνθρώπους, ὡς αἱρέσεως οὔσης ἀναλύεσθαι, καὶ σὺν χριστῷ εἶναι, ἑλέσθαι ἐνταῦθα εἶναι, Chryſo. homil. vii. ad Roma. tanto amorē homines complectebatur, vt cùm optio illius eſſet, diſſolui, & cum Chriſto eſſe, an hîc manere mallet, potius habuerit hîc eſſe. De Paulo loquitur. Puto tamen eo loco legendum eſſe, ἐνταῦθα μένειν.

τοσοῦτον θανάτου κατεφρόνησε παρὰ τὸ αἰσχρόν τι ὑπομεῖναι, ὥστε, &c. Plat. in Apol. vſque adeò mortem contempſit, vt ne quid dedecoris cōtraheret, &c. id eſt, τοῦτον μᾶλλον εἵλετο ἀποθανεῖν, ἢ αἰσχρόν τι ποιεῖν. Electionis quoque vim habet id, quod paulò pòſt ſequitur, μηδὲν ὑπολογιζόμενον, μηδὲ θάνατον, μηδὲ ἄλλό τι μηδὲν πρὸ τοῦ αἰσχροῦ, non mortis, non cuiuſuis alius rei tantam rationem habentem, quàm vitandæ turpitudinis: nihil perinde metuentē, ac ne quid dedecoris in ſe conſciſcat.

ἐκ παντὸς τοῦ πλήθους Ἀρισείδην ἐπιλέγεσθαι, Phil. id eſt, αἱρεῖσθαι.

ἐπειδὴ βίου αἱρέσεως καιρὸς ἐδόκει, Greg. quoniam tempus iam poſtulare videbatur, vt certū

vitæ

vitæ genus nobis conſtitueremus.

ζωῆς ἀδόξου τὸν σὺν εὐκλείᾳ θάνατον προκρίνειν, Phil.id eſt, *προαιρεῖσθαι.*

δέχεσθαι etiam nõnunquam pro *αἱρεῖσθαι* accipitur. Lyſ. *δεξαίμην ἂν πάσας τὰς ἀσπίδας ἐῤῥιφέναι, ἢ τοιαύτην γνώμην ἔχειν πρὸς τὸν πατέρα,* mallem omnes clypeos abjeciſſe, quàm hoc animo in patrem eſſe. *μυρίους ἂν κατεδέξαντο θανάτους, ὥστε μὴ τοῦτο παθεῖν,* Chryſoſt. homil. 4. ad Rom. mille mortes ſubire maluiſſent, quàm vt hoc ipſis accideret. *τοῖς κόλαξι μᾶλλον καταδέχονται τὰ ἑαυτῶν διανέμειν, ἢ Χριστῷ,* facultates ſuas adulatoribus impertire malunt, quàm Chriſto.

τὴν γῆν αὐτῷ διαστῆναι ηὔξατο μᾶλλον, ἢ τοσούτους μάρτυρας τῆς κακίας ἔχειν, idem. dehiſcere ſibi terram potiùs optaret, quàm vt flagitiorum ſuorum teſtes haberet.

¶ Electionem alicui dare.

αἵρεσιν ὑμῖν δοῦναι περὶ τῶν βουλομένοις ὑμῖν ἐστὶν ἀκούειν, Demoſth. arbitrij veſtri facere, quidnã primùm audire velitis.

αἱρέσεώς μοι δοθείσης. ἤ. &c. idem. cùm mihi optio data eſſet, vtrum,&c.

δέδωκα αἵρεσιν τούτῳ ὁποτέραν βούλεται τῶν μερίδων λαβεῖν, optionem huic feci; vt ex duabus partibus, vtram mallet, acciperet.

εἰ αἵρεσίς μοι προτεθείη, πότερα βούλομαι. &c. Luci. ſi optio mea eſſet, vtrum,&c. Et Chryſ. de ſacerd. *εἴ τις αἵρεσίν μοι προὐτίθει, πῶς μᾶλλον βουλοίμην εὐδοκιμεῖν. ἐν τῇ τῆς ἐκκλησίας προστασίᾳ, ἢ κατὰ τὸν τῶν μοναχῶν βίον, μυρίαις ἂν ψήφοις τὸ πρότερον ἐδεξάμην ἔγωγε,* Si quis mihi optionem proponeret, vtrum maliem, &c.

αἵρεσιν ὑμῖν δίδομεν ὁποτέροις βούλεσθαι προσφέρεσθαι

μεῖϑαι, liberum vobis facimus, vtris libuerit vti.

¶ *Eloquentia, vel infantia.*

τ' γλώττης εὐϛομία, κ͵ χάρις, Syneſ. linguę facundia & lepos.

ἡ κομψοφωνία δεινῶς ἀττική, Lucia. eloquentia perquàm attica.

λόγων δύναμις, vis dicendi, idem. λόγων δεινότης, idem.

τὸ χαρίεν τ' φράσεως. Grego. dictio ſcita & elegans.

Πλάτων εὔγλωττία, idem.

μηδὲ ὁπωςτιῦν δεινὸς λέγειν, Plat. prorſus infans.

φαῦλος ὢν ἐν τοῖς λόγοις, idem.

ἀπαιδότων ἀμηχανώτατος ἦν ὅ, τι χρὴ λέγειν πορίσασθαι, Demoſth. homo omnium mortalium infantiſſimus erat. nemo ex omnibus mortalibus erat, qui, quid diceret, minùs inuenire poſſet.

ἀπείρως ἔχων τ' λέγειν, idem. oratoriæ facultatis expers.

πανδάπασι τὴν ἀπὸ λόγων δόξαν ἀγαπᾶν, idem. ad eloquentiæ laudem toto pectore aſpirare.

περὶ τὸ λέγειν γεγυμνασμένος, Iſocr. in dicendo exercitatus.

ὁπόσην δεινότητος ἐπεπόριστο ἐν τοῖς λόγοις, Luc. quantam vim in dicēdi facultate comparararat.

λόγων μετεσχηκὼς, pro λόγιος. Luc. τίς αὖ εἴη τοσοῦτον λόγων μετεσχηκὼς, ὥστ' ἐπαινέσαι πρὸς ἀξίαν ἀρκέσαι; ecquis eſt tanta verborum copia & grauitate, qui hæc pro dignitate laudare queat?

τὴν εὐέπειαν ἐκ παντὸς διώκειν, Halic. verborum elegantiam ſtudioſiſſimè affectare. μέγας ἐν λόγων δεινότητι, Luc. magna eloquentiæ vi & facultate prædit*us*. γλαφυρῶς, vel κόμψως λέγειν,

politè ac lepidè dicere.

τὴν ἀπὸ τοῦ λόγου δύναμιν ἔχειν, Chryſoſt. eloquentia pollere.

λόγος κομψείαν ἔχων τὴν ἔξωθεν, oratio externa elegantia ac lepore prædita.

τῇ λέξει πτωχεύειν, idem lib.4 de Sacerd. verborum inopia laborare.

ἡ τοῦ λέγειν ἀδυναμία, Antiph. infantia.

λέγειν ἀφυής, Æſch. λέγειν εἰς ὑπερβολὴν δυνατός, idem.

¶ *Emendare.*

τὰ πταισθέντα ἐπανορθοῦν, Luc. errata corrigere. ἐν ἀλλοτρίοις πάθεσι τὸ οἰκεῖον ἐπανορθοῦσθαι, Baſ. ἀτιμοτέρας ἀγωγῆς ἐπανόρθωσις, Gregor. flagitioſæ & ignominioſæ vitæ correctio. διδόασιν αὐτῷ φ' τάλαντα εἰς ἐπανόρθωσιν τῶν γεγενημένων περὶ αὐτὸν ἐλαττωμάτων, Diod. ad ſarcienda, quæ acceperat, incommoda, quingenta talenta ei dono dederunt. διόρθωσιν ἵνα τοῦ ἤθους ποιεῖσθαι. Baſil. id eſt, τὸ ἦθος διορθώσασθαι ἐπανορθούμενος, καὶ ἀναπειθόμενος τὸ διημαρτημένον, Luc. erratum corrigens. τὸ σφάλμα οὐκ ἀνίατον, ἀλλὰ ῥᾳδίως τὴν θεραπείαν δεχόμενον, hic error minimè inſanabilis eſt, verùm ejuſmodi, vt medicinam facilè admittat.

βουλῇ δευτέρᾳ θεραπεῦσαι τὴν προλαβοῦσαν, Greg. poſteriori conſilio priori mederi. τὸ ἁμάρτημα μέχρι νῦν ἰάσιμόν ἐστι, Phil. peccatum adhuc tale eſt, vt ſanari poſſit.

¶ *Eniti.*

πειρατέον εἰπεῖν, ἄν πῃ καὶ δυνώμεθα, Plat. dicere conandum eſt, ſi modò poſſumus. πάντα ποιοῦντες εἰς διάλυσιν, Phil. omnem operam ponentes, nihil non facientes. ὑπὲρ τοῦ τὴν Ἀμφίπολιν ἀνακτήσασθαι πᾶσαν φιλοτιμίαν εἰσφέρεσθαι. Diodor.

dor. in Amphipolis recuperationem omni cõtentione incumbere.

ἣν σπουδαστέον πάσῃ μηχανῇ περιποιεῖσθαι, Phil. ad quam adipiſcendam omni ſtudio elaborandum eſt, vel, quã vt adipiſcamur, nullus labor eſt recuſandus. πάντα κάλων κινεῖν, Gregor. omnem rudentem mouere. πάντα λίθον κινεῖν, pro eodem.

¶ *Equus.*

ἐφιππάζεσθαι, Luci. equo vehi. ἐφιππάσομαι γὰρ ἐπ' αὐτοῦ τάχιστα, Lucia. ἐπὶ τοῦ ἵππου λευκοῦ ἐλαύνειν, idem. albo equo vehi.

ἐποχεῖσθαι, vehi. ἵππῳ γενναίῳ ἐποχούμενος, φθάνει μετ' ὀλίγων, Herod. equo acri ac generoſo vectus. τὸ γὰρ ὑποζύγιον ᾧ συνέβαινεν αὐτὸν ἐποχεῖσθαι, Philo. aſinus, cui inſidebat. ἐποχούμενος pro ſeſſore, quem Græci ἐπιβάτην propriè appellant. idem, ὡς τὸν ἐποχούμενον μικροῦ καταβαλεῖν, adeò vt ſeſſorem penè deiecerit. Et Herodia. ἵππον φέροντα ἐποχούμενον τὸν Περτίνακα, id eſt, ᾧ ἐποχεῖτο ὁ Περτίναξ. dicunt etiam Græci ἐφ' ἵππου ὀχεῖσθαι, pro, ἵππῳ ὀχεῖσθαι Demoſt. ἐπ' ἀστράβης ὀχούμενος, mulo dorſuario inſidens.

ἔποχος, qui equo vehitur, vel qui aptus eſt ad equitandum. Xenoph. οὐ πάνυ ἔποχος ὤν, non admodum bonus eques, equitandi non admodum peritus. ἄφιππος, equitandi ignarus. Luc. ἐγὼ γὰρ δεινῶς ἄφιππός εἰμι, καὶ οὐδὲ ὅλως ἐπέβην ἵππου ἐν τῷ πρὸ τοῦ χρόνῳ, ego quippe equitandi mirè imperitus ſum, vt qui ne ſemel quidem vnquam in equum conſcenderim.

τῷ ἵππῳ προσβαλεῖν τὰ κέντρα, Diodo. equum admittere. Cic. equo calcaria admouere. προσελαύνειν τὸν ἵππον, Dio. equum incitare.

ἀπὸ κράτους ἐλαύνειν, idem. totis viribus equi-

ſtimulare. *piquer tant qu'on peut.* ἀνακρότως ἐλαύνειν, idem.

οὐδὲν φείδεσθαι τῶν ἵππων, ἀλλὰ ἐξαιμάττειν καταπολὺ τῷ κέντρῳ, Xenoph. equis minimè parcere, verùm crebris ſtimulis eos cruentare.

ἐπιταχύνειν τὸν ἵππον, Plut. equum vrgere.

ἀνακρότως ἀφεῖναι τοὺς ἵππους, Xenoph. habenas omnes equis laxare.

διατείνειν, pro ἐλαύνειν. Diodo. διέτεινεν εἰς Ἄζωτον περὶ μέσας νύκτας, Azotum contendebat.

προσβαλὼν τοὺς μύωπας τῷ ἵππῳ ἤλαυνε, Luc. admotis equo calcaribus currebat.

ἵπποις περιελαύνειν τὸ στρατόπεδον, Xenoph. equis caſtra peragrare, agmen obequitare, Liuius.

πωλοδαμνεῖν ἄριστα, Greg. equos optimè domare, equitandi arte præſtare.

ἵπποις φέρεσθαι τρυφερῶς, idem. id eſt, ἱπποχεῖσθαι.

μεταλαμβάνων ἄλλον ἀπ' ἄλλου τῶν ἀρίστων ἵππων, Diod. ſubinde equos mutans. ἵππου ἐπιβαίνειν, in equum aſcendere.

ἀναβιβάζειν, equo admouere. Herod. τὸν δὲ Σέβηρον τοῦ ἵππου ἐπεβίβασαν, Seuerum in equum ſuſtulerunt. Cic.

πονηρὸν ἱππάριον, Xeno. *vn meſchant bidet.*

ἀναβαίνειν ἐπὶ τοῦ ἵππου, vel, ἐπὶ τὸν ἵππον. idem, ἀναβὰς ἐπὶ τὸν ἵππον, ἤλαυνε, καὶ πρὸς τὸν Κυαξάρην ἦλθε, Gall. *il ſe mit à piquer.*

ἀναπηδᾶν ἐπὶ τοὺς ἵππους, idē. in equos inſilire. Contrà ἀποπηδᾶν τοῦ ἵππου, vel, καταπηδᾶν, aut καταβαίνειν ἀπὸ τοῦ ἵππου, apud eundem, ex equo deſilire, vel deſcendere.

πίπτει εἰς γόνατα, κἀκεῖνον μικροῦ ἐξετραχήλισε, Xenoph. genibus procumbit, eiq; penè ceruicem infringit.

ὅπως

ὅταν ἐπὶ τ̃ ἵππου γένωμαι, idem. cùm equum aſcendero. Gall. *quand ie ſeray à cheual.*

ἀναχαιτίζειν, equum comprimere, Philo. ὅταν ἐκφέρηται ἀναχαιτίζειν, ὥστε ἀνεῖναι τ̃ τάχους, cùm incitatiùs fertur iniecto freno eum compeſcere, remorari. ἀποσείσασθαι dicitur equus τ̃ ἐποχούμενον, cùm ſeſſorem excutit. Xenoph. ὁ δὲ ἵππος σφαδάζων ἀποσείεται τ̃ Κῦρον, præ dolore atque cruciatu Cyrum excutit. ἀπορρίπτειν, vel, χαμαὶ ῥίπτειν, idem quod ἀποσείεσθαι, Gregor. ἵπποι θερμοὶ, καὶ δυσκάθεκτοι, τ̃ ἐπιβάτην ἀπορρίψαντες, &c. equi feroces, & indomiti, ſeſſore in terrã abiecto. Et Baſil. αὐχαίνεις, καὶ χαμαὶ ἔρριψε, commorſo freno in terram proſtrauit: aliquando enim ἀναχαιτίζειν hanc ſignificationem habet. ἵππος ὀξὺς δρόμου εὖ ἔχων, Dionyſ. *cheual de legere taille, qui eſt pour bien courir.*

ἵππος θυμοειδὴς, καὶ γαῦρος, idem. equus ferox & contumax, inſolens. Contrà, νωθρὸς ἵππος, ſegnis equus.

πάντα χαλινὸν ἡδονῆς ἀνεῖναι, Baſil. omnes voluptatis habenas remittere. ἀπολακτίσας ἀμφοτέροις, καὶ καταβαλὼν αὐτὸν ἐπὶ τ̃ λαχάνων, Lucian. cùm vtroque pede calcitraſſet, hominemq́; pronum ſuper olera ſtrauiſſet. ἀντιτείνειν, & ἀφηνιάζειν dicitur equus refractarius, atque aduerſus frenum contumax. ὑπὸ πληγῆς, καὶ χαλινῷ καταβιάζεσθαι τ̃ ἵππον, καὶ ἀνακρούειν, idem. ſtimulis ac freno equum premere, atque inhibere.

ἐπισχεῖν τ̃ ἵππον, idem. comprimere.

¶ *Errare.*

τ̃ ἀληθείας πολὺ ἀπολείπεσθαι, Herod. à vero lõgè abeſſe.

δόξης ἀληθοῦς διαμαρτεῖν, Phil. à vera opinio-

ne ac ſententia aberrare.

Διαψεύδεσθαι, Ariſt. εἰ μὴ διεψεύσμεθα τῆς ἀληθείας, id eſt, διημάρτομεν.

πλάνη, error. πλάνῃ κατέχεσθαι, Greg. Preſb. errore teneri.

Ἑλληνικὴ πλάνη, error Gentilis.

¶ *Errare, pro digredi à propoſito.*

μακρότερον τοῦ δέοντος ἀπὸ τοῦ προτεθέντος λόγου πεπλανήμεθα, Plat. diutiùs, vel, longiùs quàm par erat, à propoſita materia aberrauimus.

τί δὲ ταῦτ' ἐστὶ πρὸς τὸν λόγον, ὃν ἔφησθα ἐρεῖν; idem. quorſum tandem ad id, quod dicere inſtituiſti?

οὐδ' ὁτιοῦν δοκεῖ πρὸς λόγον εἰρηκέναι, idem. nihil ad rem dixiſſe.

ἴσως δὲ ταῦτα οὐκ ἀπὸ τοῦ πράγματος, Demoſt. hæc ab inſtituta materia minimè aliena erunt.

τὰς πράξεις οὐδὲν πρὸς τὸ παρὸν φερούσας, Iſocr. nihil ad inſtitutum huius orationis attinentes.

περὶ τούτων λέγειν προθέμενος πάμπολυ ἀποπεπλανῆσθαι τοῦ λόγου, Lucian. cùm de his rebus dicere propoſuiſſem, longiſſimè ab inſtituta diſputatione digreſſus ſum.

τῆς παρούσης ὑποθέσεως οὐκ ἴδιον, Luc. ab inſtituto alienum.

τὴν Γέλωνος γυναῖκα τί ἔδει καλεῖν ἐκ τῶν Συρακουσῶν πρὸς τὸν λόγον, idem. vxorem Gelonis, quid tandem ex vrbe Syracuſana, ad hunc ſermonem adducere neceſſe erat? quorſum attinebat Gelonis vxorem huic ſermoni inſerere?

¶ *Euertere.*

τὰς πόλεις ἄρδην διαφθείρειν, Plat. vrbes funditus euertere. Et καταφθείρειν, Diod. τὴν πόλιν εἰς τέλος καταφθεῖραι.

ἀνατρέπειν. Æſch. τὴν πόλιν ἄρδην ἀνατρέπειν. & in paſſiua voce, Plat. ἡ πατρὶς αὐτοῦ ὅλη ἀνατέτραπται.

πράπειν.

αἰϊλεῖν, Iſoc. τὼ μὲ πόλει τέτω κατεπέπυσιν αἰϊλεῖν, duas has vrbes penitus exſcindere. Et Diod. τ Ολωνθίοι ἄρδlω αἰϊλεῖν.

καθελεῖν, idem quod αἰϊλεῖν. Phil. τείχη καθεῖλεν Ἱεριχοῦντα, Hierichûs muros dîruit. Et Suid. τὴν Καρχηδόνα εἰς ἔδαφ☉ καθεῖλε, Carthaginem à fundamentis eruit.

ἀφανίζειν, Iſoc. ἐξ ἀνθρώπων ἀφανισθῆναι τὰς πόλεις, ex hominum memoria delere. Et Phil. τὰς πόλεις ἢ κατασκάπτοντες, ἢ ἐμπιπρῶντες ἠφάνισαν.

ἐδαφίζειν, Greg. πόλις ἠδαφισμένη, ſolo adæquata.

ἀνάστατον ποιεῖν. Plat. καὶ πόλιν ἄρδlω ἀνάστατον ἐποίησεν, vrbi vaſtitatem intulit, vrbem diripuit & euertit. ὥστε ἀνάστατον γενέσθαι ἅπασαν τὴν πόλιν, Phal. ita vt ciuitas funditus deleretur.

σκάπτειν, & κατασκάπτειν. πόλεις κατέσκαπτεν, Phil. diruere. Et rurſus, τὰς πόλεις αὐτοῖς τοῖς θεμελίοις κατέσκαψαν, funditus euerterunt.

καταβάλλειν. τὴν πόλιν εἰς ἔδαφ☉ κατέβαλε, Plut. diruit.

ἀπολέσαι, μὴ περιορᾶν πόλιν μέλλουσαν ἄρδlω, καὶ ἐκ θεμελίων ἀπόλλυσθαι, Diodo. nec vrbem iam iamq; funditus opprimendam ac delendam deſerere.

ἐξανδραποδίζεσθαι, Iſoc. ἐξανδραποδίσασθαι τὴν πόλιν, diripere.

τὴν χώραν μηλόβοτον ἀφεῖναι, Iſoc. vaſtam, ac deſertam relinquere. Et Herodia. κατασκάψας τὴν πόλιν μηλόβοτον, καὶ ἔρημον τὴν χώραν καταλείπει.

κατερρίπτειν. Ἴλιον καθεῖλε, καὶ εἰς ἔδαφ☉ κατέρριψε, Luc. διαρπάζειν, vel ἀναρπάζειν. Diod. τὴν πόλιν ἑλὼν κατὰ κράτος διήρπασεν. Et Æſch. ὁ πόλεις

ἄρδην ἀνηρπασμένας, de medio ſublatæ. ἡ συμμάχων πόλις ἐκ μέσης τῆς Ἑλλάδος ἀνήρπασται, Dinarch. de Thebis loquitur ab Alexandro euerſis.

δαπανᾶν. Phil. μέχρι θεμελίων εἰς τέφραν ἐδαπανήθησαν, ὡς μηδὲ ἴχνος ὑπολελεῖφθαι τοῦ πάλαι συνοικισμοῦ, vſque ad fundamenta ipſa ita exuſtæ ſunt, vt veteris habitationis ne veſtigium quidem vllum ſupereſſet.

καταπρήζειν. τὴν πόλιν κατεπρήσαμεν, Brut. vrbem incendimus.

• τὰς πόλεις ἐκ βάθρων ἀνασπᾶν, Chryſ. vrbes funditus euellere, exſcindere.

¶ *Eunuchus.*

θλασίας καὶ ἀποκεκομμένος, Phil. contuſis atque exectis teſticulis eſt. ἀποκεκομμένος τὰ γεννητικά, idem.

ὁμοῦ μετὰ τῶν διδύμων ἀποκόπτοντες τὰ μόρια, Baſil.

τοῦτον συλλαβὼν ἐξέτεμε, Xenoph. hunc arreptum execuit, euirauit.

¶ *Excipere.*

Σωκράτη δ' ἐξαίρω τοῦ λόγου, Plat. Socratem excipio.

ἐξαίρετον ποιεῖσθαι, pro ἐξαίρειν. idem, Δίωνα δὲ μόνον ἐξαίρετον ποιῇ, vnum Dionem excipis.

ὑπεξαιρεῖσθαι. Phil. οὐδενὸς ὑπεξῃρημένου τὸ παράπαν, nemine omninò excepto. οὔτε πώποτε ὅτι μὴ ἅπαξ, Plat. nunquam niſi ſemel.

ἐκτὸς δή τινων μάλα ὀλίγων, idem. exceptis admodum paucis.

ἔχω τῶν λόγων τἆλλα ἐοικέναι τῷ διδασκάλῳ, Luc.

αἱ αὐταί, πλὴν ὅτι πενθοῦσι, Luc. eædem, niſi quòd lugent.

ἐκτὸς εἰ μή, Plat. niſi ſi, niſi fortè.

ὧν οὐδὲν τοὺς ἐγχειρήσαντας πλὴν δόξης ὀλίγης ὤνησε, Greg.

Greg. quorum nihil extructoribus, pręter exiguam gloriam, vtilitatis attulit.

πλὴν ἤ, Iuſt. ἄδηλον παντὶ, πλὴν ἢ τῷ θεῷ, omnibus obſcurum, Deo excepto.

¶ *Excipere, pro ſuſcipere.*

ὑποδέχεσθαι. Plat. οὐκ εὐμενῶς σε ὑποδέξονται. & Herod. μετὰ πάσης τιμῆς, καὶ εὐφημίας ὑπεδέξατο, cum omni honore, ac fauſtis acclamationibus excepit. & ἀναπεπταμένοις τοῖς κόλποις ὑποδέχεσθαι, Lucian. aperto ſinu, expaſſo.

ὑπτίαις χερσί, Baſi. ὑπτίαις χερσὶν ἕτοιμοι τὴν παρουσίαν ἡμῶν ὑποδέξασθαι, ſupinis manibus, id eſt, cum omni humilitate.

σφόδρα φιλοφρόνως ἀσπάσασθαι, Luc. complecti, καταφιλεῖν.

ξενίζειν, Lucian. πάνυ λαμπρῶς καὶ δεξιῶς ξενίζειν, magnifico & lauto hoſpitio accipere, ſcitè & feſtiuè tractare.

δεξιοῦσθαι, Greg. πλήρει τραπέζῃ τοὺς φίλους δεξιοῦσθαι, plena menſa amicos accipere. Gall. *careſſer.*

εὐμενῶς προσίεσθαι, idem. comiter & benignè excipere.

ἀποδοχῆς τυγχάνειν, Suid. μεγάλης ἀποδοχῆς ἔτυχε παρ᾽ αὐτοῦ, magnificè ab eo exceptus eſt. Gall. *il a eſté receu honorablement.* ἀποδοχή, Gall. *reception.*

¶ *Excuſatio.*

σκήπτεσθαι. Plat. σκηπτόμενος ὅτι ὀψὲ εἴη, προσηνάγκασε μένειν, manere me coëgit, cauſatus iam adueſperaſcere. σκήπτεσθαι ἀσθένειαν, infirmitatem cauſari, vel, ſimulare. τὰς προφάσεις ἄλλοτε ἄλλας σκήπτεσθαι, Philo. alias atque alias ſubinde excuſationes confingere. Inde σκῆψις, fictio, prætextus. Demoſth. τίς ὑπολείπεται ὑμῖν σκῆψις ἁρμόττουσα; quæ tergiuerſatio vobis ſupereſt? Et rurſus, ὥστε ἀεὶ ἂν ταύτην τὴν σκῆψιν εἰκότως αὐ-

τῶν ἀποδείξεως, quare ne hanc quidem eorum cauſificationem quiſquam admiſerit. σκήψεις ταῦτα, καὶ πρόφασις, Chryſoſt. Gall. *ce ſont excuſes que celà.* πρόφασις ταῦτα, καὶ ὄκνου προσχήματα, idem. meræ ſunt excuſationes iſta, inertiæq; prætextus.

προφασίζεσθαι: Xenoph. ἀσχολίαν προφασίζεσθαι, occupationem excuſare. Inde nomen πρόφασις. Plat. οὐ μήν τοι μοι δοκεῖ προφάσεις ὁ ἀγὼν εἰσδέχεσθαι, nullas excuſationes admittere. Et in epiſt. οὐκ ἔστιν οὐδεμία πρόφασις ὑμῖν τοῦ μὴ δρᾷν ταῦτα, nulla eſt vobis excuſatio, quo minùs hæc faciatis. Et Demoſth. ποία γὰρ πρόφασίς τις ἀνθρωπίνη, καὶ μετρία σκῆψις φαίνεται τῶν πεπραγμένων αὐτῷ; ecqua enim vlla humana excuſatio & mediocris prætextus apparet, quo ea, quæ perpetrauit, defendere queat?

προτείνεσθαι. Plat. τὴν ἡλικίαν προτείνεσθαι, ſenectutem prætendere, ætatis excuſatione vti.

προτίθεσθαι, excuſationis cauſa aliquid afferre. Luc. τὴν τῆς ἀναγκαίας χρείας προθέμενοι, ἱκανὸν τοῦτο προκάλυμμα οἴονται προβεβλῆσθαι τῆς πρὸς τὸν βίον τοῦτον αὐτομολίας, cùm egeſtatem ſuam commemorarunt, abundè ſe habuiſſe exiſtimant, quod defectioni ſuæ prætexant. Gall. *Ils penſent auoir vne aſſez honeſte couuerture d'auoir changé de vie.*

προβάλλεσθαι, Chryſoſt. εἰς τὴν τῶν ἁμαρτημάτων ἀπολογίαν προβάλλεσθαι τὸ τῆς ἡμῆς μέγεθος, id eſt, προφασίζεσθαι πρόφασιν, καὶ ἀπολογίαν προβάλλεσθαι, idem. excuſationem obtendere, προτείνεσθαι.

αἰτιάσασθαι. Euſeb. lib. 7, γῆρας ὁμοῦ, καὶ τὴν ἀσθένειαν αἰτιασάμενος, id eſt, προφασισάμενος, cauſatus.

οὐδὲν τοῦτο δυνήσεται πρὸς ἀπολογίαν ἀρκέσαι, Chryſoſt. nihil hoc ad excuſationem prodeſſe potuerit.

terit. τὸ δὲ εἰς τὰ τοιαῦτα ἀλλάξαι, πάσης ἀπολογίας ἐκτός ἐστι, Chryſoſt. id eſt, οὐδεμίαν ἀπολογίαν ἐπιδέχεται. Et Luc. εἶτα εἰς τὴν ὑστεραίαν μία ἦν ἀπολογία ἡ μέθη, καὶ εἰς τὸ οἶνον αὐτὸ φάσκειν, poſtridie nulla tibi alia erat excuſatio, quàm quòd temulentus tum fuiſſes.

τὸ πικρὸν τοῦτο τῆς ἀσχολιῶν, ἐν ᾧ νῦν ἐσμὲν, παραίτησιν φέρει, acerbæ iſtæ ac permoleſtæ occupationes, in quibus nunc ſumus, ſatis nos excuſant, vel, nobis veniam juſtam expoſcunt. Inde verbum παραιτεῖσθαι. οὐ γὰρ δὴ τὸ ἑτέρου κατάρξαι, ἱκανὸν εἰς παραίτησιν, Baſil. ad pœnam deprecandam minimè ſufficit, quòd ab altero ſis laceſſitus.

¶ *Excutere.*

ῥαθυμίαν ἀποθέσθαι, Demoſth. ignauiam deponere, excutere.

μεθιέναι. Phil. δι' ἣν ὄκνον μεθιέμεν, ſegnitiem abiicimus. τὸ βραδὺν ὄκνον μεθιέμενος, idem.

ἀπώσασθαι, vel, παρώσασθαι, Baſil. τὸ κατέχοντα ἡμᾶς ὄκνον παρωσάμενοι, excuſſo eo veterno, quo torpemus.

ἀποσείσασθαι, Bud. τὴν ἀθυμίαν ἀπεσείσατο, mœrorem animi excuſſit, depulit. τὴν ἀθυμίαν ἐναπομάττειν, abſtergere moleſtiam.

ἐκτινάσσειν, Bud. τὸ ὄκνον τοῦτον ἐμοὶ ἐξετίναξεν, id eſt, ἀπεσείσατο.

ῥαθυμίας ἀπαλλαγῆναι, Chryſoſt. inertia liberari.

τὴν βλακείαν ἀποδύσασθαι, idem. mollitiem abiicere.

¶ *Exemplum.*

ἱκανὸν ἑαυτῷ παράδειγμα ἐμὲ προστήσασθαι, Lucian. pro idoneo exemplo me ſibi proponere. vel, me ſibi tanquam idoneum exemplar adi-

 mitand

mitandum proponere.

ἐκεῖνον χρὴ ποιεῖσθαι παράδειγμα ταύτης τῆς ἀρετῆς. Halicar. hic in huiuſce virtutis exemplũ proponendus eſt.

ὑπόδειγμα, ἢ χαρακτῆρα παρεῖχεν ἑαυτὸν ἀρετῆς. Suid. virtutis exemplar ſeipſum præbebat. vel, ita viuebat, vt omnes ab eo virtutis exemplũ ſibi petendum ducerent.

παρέχοντες ἡμῖν εἰδέναι, καὶ μανθάνειν, Chryſoſt. ſuo exemplo nos docentes. Gall. *nous donnans à congnoiſtre.*

¶ *Exemplum aliis per alicuius ſupplicium dare.*

τοὺς δ' ἄλλους παράδειγμα ὀνήσει. Plat. aliis profuturum eſt hoc exemplum, alij hoc exemplo meliores fient.

πάντες τοῖς ἑτέρων παραδείγμασι χρώμενοι, μᾶλλον εὐλαβεῖς αὐτοὶ γίγνονται. Demoſthen. omnes aliorum exemplis eruditi, cautiores in poſterum fiunt.

παράδειγμα γενήσεται τοῖς ἄλλοις μὴ τίθεσθαι τοιούτους νόμους, documento aliis erit, vt ne tales leges inſtituant.

αἱ προκαταγνωσθέντων ἀπαραίτητοι τιμωρίαι αὐαχαιτίζουσιν οὐ βραχεῖαν ἐργάζονται τοῖς ζηλωταῖς τῶν ὁμοίων ἐπιτηδευμάτων, Phil. ſeuera eorum, qui priùs condemnati ſunt, ſupplicia, non parùm eos reprimunt, qui iiſdem vitiis ſtudent.

ὧν αἱ συμφοραὶ τοὺς ἄλλους ἐνουθέτησαν, δέει τοῦ μὴ παραπλήσια παθεῖν, quorum calamitatibus alij eruditi ſunt, metuentes nimirum, ne in eaſdem pœnas inciderent.

ταῦτα ἑώρων τὰ παραδείγματα, σωφρονίζονται. Phil. id eſt, *νουθετοῦνται, βελτίους ποιοῦνται,* vel, vnico verbo, *βελτιοῦνται,* vt apud eundem, *αἱ γὰρ ἑτέρων τιμωρ.*

μωρίαι βελτίωσι τοὺς πολλοὺς, φόβῳ τοῦ μὴ παραπλήσια παθεῖν, meliores reddunt.

παράδειγμα τοῦτον ποιῆσαι τοῖς ἄλλοις, ἵν' ὦσι μετριώτεροι, Demoſth. exemplum in eo ſtatuere, vt alij modeſtiùs ſe gerant.

¶ *Exercitatio.*

ἑαυτὸν τοῦ γυμνάσασθαι χάριν, Phil. exercitationis cauſa.

γεγυμνασμένος ἐν ὅπλοις, Æſch.

εἰς ἀγῶνα ἄμεινον ἡμῶν ἤσκηται ἐκεῖνος, Demoſth. in cauſis agendis exercitatior. τὰ τοιαῦτα οὐ παρέργως μεμελέτηται αὐτῷ, Lucian. non leuiter ac perfunctoriè hujuſmodi rebus ſtuduit.

¶ *Exilium.*

εἰς τὴν ὑπερορίαν ἐκπέμπεσθαι, Plat. in exilium mitti.

φυγὴν καταγνῶναι, exilio afficere. Iſoc. περὶ τῶν πολιτῶν φυγὴν κατέγνωσαν. φεύγειν, exulare Lucian: κατεπέμφθη εἰς Γύαρον μίαν νῆσον τῶν Κυκλάδων, ἐνταῦθα φεύγειν εἰς ἀεὶ πεπεισμένος, Gyarum, vnam ex Cycladibus inſulis, deportatus eſt, vbi perpetuum exilium ei indictum erat.

ἡ ἐσαεὶ φυγὴ, vel, vnico vocabulo, ἀειφυγία, vel, ἀΐδιος φυγὴ, perpetuum exilium.

ἀειφυγίᾳ ζημιοῦσθαι, Demoſth. perpetuo exilio mulctari. ἐπὶ ἐλάσεις ὑπερορίους, καὶ ἐπὶ ἐσαεὶ φυγάς. Phil. ἀΐδιον φυγὴν ἐπ' αὐτοῖς ψήφῳ ποιησάμενος, id eſt, ψηφισάμενος.

πέραν ὅρων ἐλαύνειν, è patriis finibus exterminare. Phil. τὴν ἐξουσίαν πέραν ὅρων ἐλαύνοντες.

οὓς ὑπερορίους ὁ νομοθέτης τῆς κατ' αὐτὸν πολιτείας ἤλασεν, idem. id eſt, ὑπερώρισε, vel, ἐφυγάδευσε, Greg. ὑπερορίζει τὸν ἄνδρα τῆς πόλεως, ciuitate pellit.

οἱ ἐξορίαν ἀΐδιον ἔχοντες, id eſt, ἀειφυγίαν κατα-

κατελθόντες. Suid. τοὺς ἐξορίαν ἀΐδιον ἔχοντας ἀνεκαλέσατο πρὸς τὴν πατρίδα, eos, qui perpetuo exilio affecti fuerant, in patriam reuocauit.

ἐκκηρύττειν, in exilium eijcere. Herod. αὐτὸν ἐξεκήρυξεν. & Æſch. ἐξεκήρυξαν ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἐξ ἁπάσης ἧς Ἀθηναῖοι ἄρχουσι, ex vrbe, ac tota regione, quæ ditionis eſt Athenienſium, eum exterminarunt.

ἄπολιν, καὶ φυγάδα ποιεῖν, vel, καταστῆσαι. Baſil. eiicere è ciuitate, atque in exilium pellere. φυγάδα καταστήσας, idem. id eſt, φυγαδεύσας.

ἐπὶ τοῖς πλημμελήμασιν εἰς τὴν ὑπερορίαν ἐκ τῆς ἐνεγκούσης ἀπελαθέντες, Baſil. id eſt, φυγαδευθέντες, è patria in exilium ob ſcelera eiecti.

ἐξορίαις παραδοῦναι. Baſil. ἐξορίαις παρέδωκε, καὶ διήρπασεν τὰς ὑπάρξεις, in exilium ablegauit, ac bona eorum diripuit.

ἐξόριστον γίγνεσθαι, idem quod ἐξορίζεσθαι. ἐξόριστος γίνεται ὁ παραδείξας, Greg: ἐκβάλλεσθαι. Plat. ἐκτὸς τῶν ὅρων τῆς χώρας ἐκβαλλέσθω, è regionis finibus eiiciatur.

ἐκπεσεῖν τῆς πατρίδος, Iſocr. è patria eiici.

¶ *Exire.*

ὧν πολὺς διεκδῦναι πόνος, Lucia. è quibus ſe extricare non facile eſt.

ὅθεν μὴ νικήσασι μάχην, οὐκ ἦν αὐτοῖς ἀναχώρησις, Æſi. vnde, niſi parta victoria, reditus nullus patebat.

ἐκβαίνειν, ἐξέρχεσθαι, ἐξαναχωρεῖν.

¶ *Expectare.*

ἐπιεικῶς συχνὸν ἐπιμένειν χρόνον, Plat. perdiu operiri.

ἀναμένειν idem, ἡμεῖς δὲ καὶ χθὲς ἐπὶ πολὺν χρόνον ἀνεμείναμεν, expectauimus. ἑτέραν ζωὴν ἀναμένειν. Chryſoſt.

περιμένειν, idem quod ἀναμένειν. Luc. οὐ περιμείνας ἐγὼ τὸ τέλος τοῦ λόγου, non præſtolatus tantiſper, dum ipſe dicendi finem feciſſet. περιμένοντες ἐς αὖ ἀντιγράφῃ, Lucian. opperientes, dum reſcribat.

καραδοκεῖν, Phil. ἐκαραδόκει τὸ τῆς εἱμαρμένης τὸ πέρας.

ἐκδέχεσθαι. Greg. ἐκδέχεσθαι τὸ τέλος, fatum expectare. τὴν πληγὴν ἐκδεχομένους ἀπήλλαξεν. Chryſoſt. ad Galat.

Cùm aliquid in expectatione eſt, ἐπίδοξον dicitur, vel, ἐν ἐπιδόξῳ εἶναι. Herod. πολλοὶ πεπτώκασιν ἐς νόσους, πολλοὶ δὲ ἐπίδοξοι ταῦτα πείσεσθαι, multi in morbos inciderunt, de multis idem expectatur. Gall. *on n'attend autre choſe qu'ils y tombent.* μεγάλα μὲν κακὰ πεπονθὼς, ἔτι δὲ μείζονα ἐπίδοξος ὢν πάσχειν, Antiph.

προσδοκᾶν expectare. inde προσδόκιμος, idem quod ἐπίδοξος. Diod. τοῦ δὲ Πολυσπέρχοντος προσδόκιμον εἶναι συντόμως ἥξειν εἰς τὴν Ἀττικὴν μετὰ δυνάμεως, Polyperchontis autem aduentum in Atticam cum militaribus copiis iam iamq; expectari. Et Thucyd. ἄλλη στρατεία προσδόκιμος ἦν, alius exercitus expectabatur.

τὸ θέατρον μεγάλην προσδοκίαν ἔχον, ὡς εὖ ἐροῦντος ἐμοῦ, Plat. in Sympoſ. mirabile quiddam à me expectans.

¶. *Expectationem fallere, vel contrà.*

προσδοκίας ἐνδεέστεραν τὴν ἐπιμέλειαν παρέχειν. Bud. minorem expectatione mea curam ac diligentiam adhibere.

κατέστησε τὰ κατὰ τὴν ἀρχὴν πολὺ κάλλιον ἢ πάντες προσεδόκησαν, Diodo. regni negotia multò melius conſtituit, quàm omnes expectarant.

ἀπέβη μειζόνως ἢ κατὰ τὴν πρώτην προσδοκίαν ἀπλῶ-
[illegible]

τυχεῖν αὐτοῖς, Luc. quod quidem ipſis vberiùs ac luculentiùs obtigit, quàm primò expectarant.

μηδὲν τῆς προσδοκίας ἄξιον ἀποφήνασθαι, nihil hominum expectatione dignum præſtare, exhibere.

τὴν ἐμὴν προσδοκίαν ὑπερβάλλεσθαι, Bud. expectationem meam vincere.

¶ *Expellere, vide exilium.*

ἐξελαύνειν ἐκ τῆς πόλεως, Plat. in Gorg. ex vrbe exigere.

ἐξελαύνειν ἀφ' ἑαυτοῦ. Phil. φθόνον ἐληλακὼς ἀφ' ἑαυτοῦ, liuorem à ſe procul amolitus.

μακρὰν ἀπελαύνειν. idem, τῆς ἡσυχίας μακρὰν ἀπεληλαμένης, quiete procul ablegata.

Inde ἔλασις, vel, ἀπέλασις, eiectio.

ἐκβάλλειν ἐκ τῆς πατρίδος, Plat. in Gorg. id eſt, ἐξελαύνειν. inde nomen ἐκβολή, idem in epiſt. ἐκβολὴ ἄδικος καὶ φυγή.

ἐκπεσεῖν τῆς πατρίδος, Iſoc. è patria expelli.

φυγαδεύειν. Phil. φυγαδεύειν ἀφ' ἑαυτοῦ πορρωτάτω, longiſſimè à ſe propellere.

Et alio loco, ἐφυγάδευσεν ἐκ τοῦ παραδείσου.

διώκειν, Herod. τῆς αὐλῆς ἐδιώκετο, ex aula ſummouebatur.

διακρούεσθαι τὴν ἀθυμίαν, Chryſoſt. ἐξωθεῖσθαι, idem.

πορνείαν ἀποσοβεῖν τῆς ψυχῆς, idem. propellere.

φθόνος δὲ ἐκποδὼν ἐστιν. Ariſti. procul abeſt, de medio ſublata eſt inuidia.

¶ *Experientia.*

τὴν ἐμπειρίαν τοῦ πολέμου κτήσασθαι, Demoſt. vſum belli colligere.

οἱ διὰ πείρας ἰόντες, Plat. in Axioch. qui periculum fecerunt.

τούτων ἔμπειρος ἤδη γεγονέναι. idem in epiſt. harum

rum rerum peritum eſſe oportebat.

βουλόμενος δοκιμάσαι πῶς ἔχουσι πειθαρχίας, Phil. experiri ac tentare volens, quàm ſint dicto audientes. Hinc nomen δοκιμασία. Demoſth. ὧν δὲ μηδέπω δοκιμασίαν ἔχετε ἀκριβῆ, quorum autem virtutem nondum ſatis certo experimento cognitam ac perſpectam habetis.

λαβεῖν ἔργῳ τῆς φιλίας αὐτοῦ πεῖραν, idem. ipſius amicitiam re ipſa experiri.

διάπειραν ποιεῖσθαι. idem, διάπειραν ποιούμενος τῶν τρόπων ἑνὸς ἑκάστου, morum cujuſque experimentum faciens. Quintil.

πεῖραν ἔχειν. Baſil. ἀκριβεστάτην πεῖραν ἔχω αὐτοῦ, certiſſimis experimentis eum cognitum habeo, certiſſimum ipſius experimentum habeo.

ἀποπειρᾶσθαι. Dionyſ. ἢ οὐκ ἀποπειρῶμαι τοῦ δήμου τῆς εὐπειθείας; quin populi obſeruantiam experior? ἀποπειρώμενος ὑμῶν τῆς γνώμης, Andocid. periculum faciens veſtri animi.

πειρᾶσθαι τινός. Lucia. ἐπὶ τηλικούτοις πάνυ φιλανθρώπου τοῦ Διὸς πεπειραμένος, tam grauibus criminibus admiſſis admodum lenem ac facilem Iouem expertus, id eſt, perquàm humanè & clementer tecum egit Iupiter, qui tantis ſceleribus tam leuem pœnam irrogarit.

ὅσοι ἡμῶν ἐν ὅπλοις ἐπειράθησαν, Luci. qui noſtri in bello periculum fecerunt.

Qui experimentum ſui præbet, πεῖραν ἑαυτοῦ διδόναι dicitur, Lucian. πεῖραν ἑαυτοῦ διδοὺς ὅπως ἔχει πίστεως, καὶ σπουδῆς πρὸς τὰ ἐγκεχειρισμένα, idē. fidei ſuæ, ac diligentiæ in rebus ſibi commiſſis ſpecimen edens.

πεῖραν παρέχειν, idem. πεῖραν μὴ πολλὴν τῆς εὐνοίας παρεσχημένος; id eſt, μὴ πεῖραν δοὺς, ὅπως ἔχει πρός με εὐνοίας.

βασ

βάσανος, idem quod πεῖρα. Phil. βάσανον ἀκριβῆ λαβεῖν ἐκ μακρῶν χρόνων τῆς καλοκαγαθίας, morum probitatem iampridem expertam & perſpectam habere.

βάσανον ἀρετῆς τελείας σοι διδόναι, idem. documentum numeris omnibus abſolutæ virtutis tibi præbere.

ἐμπειρίαν προσλαμβάνειν, Plat. id eſt, κτήσασθαι.

πεῖραν διαφυγεῖν. Baſi. ἧς εὔχομαί σε τὴν πεῖραν διαφυγεῖν, cuius vtinam tibi periculum facere minimè contingat.

πειθώμεθα τῷ διὰ πείρας ἥκοντι, Chryſoſt. fidẽ habeamus ei, qui experimentum fecit.

ἔλεγχον δοῦναι, idẽ quod βάσανον δοῦναι, Andoc. ἀρετῆς τῆς μεγίστης ἔλεγχον ὑμῖν ἔδοσαν.

¶ *Expers.*

πολλὴ ἀπειρία ἐστὶ περί σε, Plat. magna rerum inſcitia laboras, parum in te vſus eſt atque experientiæ.

μηδὲ τῶν νοσημάτων μεταλαχεῖν, Iſocr. nec morborum periculum facere, morborum expertem eſſe.

οὐδὲ μίαν οἰκίαν ἀμοιρῆσαι φασὶ τῆς συμφορᾶς, Philo. ne domum quidem vllam ac familiam calamitatis huius expertem fuiſſe dicunt.

ὅσοι τῶν δυσχερῶν ἄγευστοι πείρας ἐμείναμεν, Baſil. quicunque rerum aduerſarum moleſtias & acerbitates minimè deguſtauimus, vel experti ſumus.

ἀπείρως ἔχειν, inexpertum eſſe, Demoſt. τοὺς τρόπους τοῦ Καλλίππου οὐκ ἀπείρως ἔχετε, non ſunt ignoti vobis Callippi mores. ἀπείρως ἔχων ἀγαθῶν, dici poteſt, quod ait Liuius, bonis inexpertus, & inſuetus.

Plerumque αὐτὴ τοῦ ἄπειρος, ἀμελέτητος, dicit Phil.

Phil. οὐδὲ ἡμεῖς τῶ βιάτων ἀμελετήτως ἔχομεν, id eſt, ἀπείρως, vel ἀηθῶς.

F.

¶ *Facetus.*

Χάριν ἐπὶ τῶ λόγων ἔχειν, Demoſth. ſermonis lepore præditum eſſe.

χάριτος Ἀττικῆς μεστὸς, Luci. lepore Attico plenus, affluens.

ἡ περὶ λόγους χάρις, Phil. verborum lepos, venuſtas dicendi.

ἀστεῖος, καὶ εὔχαρις, Xenoph. vrbanus ac feſtiuus, elegans ac lepidus.

στωμύλος, facetus. στωμυλία, facetia.

εὐτράπελος ἱκανῶς, καὶ σκώπτειν εὐφυέστατος, & χαριέστατος, Suid. mirè feſtiuus, atque ad cauillandum optimè à natura comparatus. ἀποσκώπτων εἰς αὐτὸν, ἔφη, idem. cauillo eum impetēs.

χαριεντίζεσθαι, iocari, ſalibus vti. Philo.

γελωτοποιὸς, Greg. ſcurra, *diſeur de mots pour rire.*

¶ *Facilitas.*

τὰ μὲν οὖν πρὸς τὴν πόλιν οὐ χαλεπῶς διεπράξαντο, καὶ γὰρ οὐδὲ παντελῶς ἦν ἐργώδη, Plat. in epiſt. negotia, quæ ipſis cum ciuitate noſtra erāt, haud magno labore confecerunt, neque enim admodum ardua erant.

ὡς ῥᾷστα περαίνειν, Demoſth. quàm facillimè conficere, abſoluere.

μικρὸν μὲν ἔργον εἶναι ἡγησάμενος τὴν Ἑλλάδα χειρώσασθαι, Iſoc. rem pronā ac facilem eſſe ratus, Græciam ſuæ ditioni ſubiicere.

τέχνη ἀρίστη, καὶ ῥᾴστη ἐκμαθεῖν, Luc. ars præſtantiſſima, quæq; facillimè perdiſci poſſit.

οὐ πολλ

ὀ πολλῦ δεήσει τοῦ πόνου, idem, haud magnó labore opus erit.

παιδιαὶ ἡγεῖσθαι, Græci dicunt, cùm aliquid eiuſmodi ſignificare volunt, vt nihil difficultatis habeat. Ariſt. ἀπειρηκότων ἡμῶν, Λακεδαιμόνιοι παιδιὰν τὰ λοιπὰ ἐποιήσαντο, id eſt, ἐν παιδιᾶς μέρει ἔθεντο, cùm nos animi fracti eſſemus, Lacedæmonij reliqua pro ludo duxerunt.

πέπρακται τὸ πᾶν εὐμαρῶς, idem. res tota facilè peracta eſt.

οὐ τῆς ῥαδίων, καὶ τῆς εὐμεταχειριστῶν οὔσαν τὴν τέχνην, idem. artem non ita facilem ac procliuem, quæq; paruo negotio tractari poſſit.

ἀπόνως, καὶ χωρὶς πραγματείας, Phi. citra laborem ac negotium.

κατὰ πολλὴν ἰσχὺν εὐκολίαν ὑπάγεσθαι, idem. facillimè ſubiugare. Sic Grego. ἐκ περιουσίας, vel, πολλῆ τῆ περιόντι κρατεῖν. Gall. *ſurmonter tout à l'aiſe, ſans grande reſiſtance.*

σώζειν εὐπετῶς ὅταν βούλωνται, Xenop. id eſt, ῥᾳδίως.

ἀκονιτί, vel, ἀνιδρωτὶ νικᾶν, citra puluerem ac ſudorem vincere.

ἐξευμαρίζειν, Chryſ. πάντα ἐξευμαρίζει, omnia facilia reddet.

τὸ ἀγωγὸν ἄκρατον ἔχειν, Orig. meram facilitatem habere. in contemptum, inquit, veniſſet ſcriptura, ſi omnia perſpicua in ea eſſent, ac nulla prorſus obſcuritate velut temperata.

¶ *Facinora præclara.*

τί πότε ἀπειργάσαντο γενναῖον ἐν τῷ πρὸς αὐτὸν πολέμῳ, Lucia. ecquod vnquam in eo bello, quod ipſis cum eo fuit, egregium facinus obierunt?

κατεργάζεσθαι, idem quod ἀπεργάζεσθαι. μεγάλα τῇ πατρίδι κατειργασμένος, Æſchin. præclarè de

patr

patria meritus. Et Iſocra. ὅσω μείζω ϰαὶ πλείονα ἄξια κατειργάσαντο, quo maiora & præclariora facinora ediderunt. κατεργάζεσθαι, propriè conficere, vel perficere, ſignificat.

ἐξεργάζεσθαι, Suid. πολλὰ γενναῖα ἐξεργάσασθαι, multa egregia facinora patrare.

πράττειν. Luc. ὁπόσα ἔπραξα μεγάλα, καὶ στρατηγικὰ παρὰ τὸν βίον, quęcumque toto vitę meę curriculo pręclara, atque imperatore digna geſſi. Et in paſſiua voce, ὧν ἑκάστῳ πολλὰ καὶ καλὰ ἔργα κατὰ τὸν πόλεμον πέπρακτο, Æſchin. quorum vniuſcuiuſq; multæ egregiæq; res ſunt bello geſtæ.

διαπράξασθαι, idem quod πράττειν. κάλλιστον ἔργον διαπράξασθαι, Diod. pulcherrimũ facinus efficere. Et Demoſth. πολλὰ καὶ καλὰ ἔργα διαπραξάμενος, πολεμούσης τῆς πόλεως Λακεδαιμονίοις, id eſt, ἀριστευσάμενος, qui in bello, quod ciuitas cum Lacedæmoniis geſſit, eximiam operã nauauit.

πρᾶξιν οὐδεμίαν οὔτε τῆς πατρίδος, οὔτε τῆς περὶ τὸ γένος ἐπιφανείας ἀξίαν διεπράξατο. Diodor. nec patria, nec generis ſui ſplendore dignum quicquam geſſit.

ἀποφαίνεσθαι. Plat. in Menex. πολλὰ δὲ, καὶ καλὰ ἔργα ἀπεφήναντο εἰς πάντας ἀνθρώπους, id eſt, ἀπεδείξαντο, ediderunt.

δὶς δὲ παραταξάμενοι, θαυμαστοὺς ἐδείξατε ὑμᾶς, Demoſth. bis conſerto prælio mirificum virtutis ſpecimen exhibuiſtis.

ἔργον ἐργάζεσθαι, Luc. μέγα καὶ λαμπρὸν ἔργον ἐργάσασθαι, magnum ac luculentum facinus obire.

ἐνεανιεύσατο νεανιείαν ἀνδρὶ καλῷ πρεπόντως, Phil. facinus egregio viro dignum aggreſſus eſt.

ἀποδείξασθαι ἔργα μεγάλα, vel, λόγου ἄξια, Herodo. id eſt, ἀποφήνασθαι, edere.

οὐδὲν μέγα ἔργον ἀπ' αὐτοῦ ἐγένετο, Herod. nihil præclari geſſit, nullum ab eo egregium facinus editum eſt.

¶ *Facinora vituperanda.*

αἰσχρὸν καὶ ἀνόσιον ἔργον ἐργάσασθαι, Plat. in Menex. turpe ac nefarium facinus committere. ἃ συνεχῶς ἅπαντα τὸν βίον εἴργασται, Demoſt. Gall. *dont il a faict meſtier toute ſa vie.*

πολλὰ, καὶ δεινὰ ἔργα ποιεῖν, idem. multa, atque horrēda flagitia admittere. θανάτου ἄξια ἀδικεῖν, Plat. in Gorg. capitale crimen perpetrare.

ἀνόσιον φόνον δρᾷν, vel, δρᾶσαι, id eſt, ἐργάσασθαι, Phil. impiam cædem edere.

παρέπεσε πράξει μοχθηρᾷ καὶ τῆς ἰδίας χρηστότητος ἀλλοτρίᾳ, Diod. in flagitioſum facinus incidit, ac à ſua bonitate alienum.

μικροψύχου ποιεῖν ἔργον ἀνθρώπου, Demoſth. *faire vn acte d'homme de petit cœur.*

πάσης ἀνοσίας πράξεως κατατολμᾶν, Baſil. nullum impium facinus aggredi dubitare.

¶ *Fallere.*

ἀπατᾷν, vel, ἐξαπατᾷν, Baſil. διὰ κενῆς ἐπαγγελίας τὰς καρδίας ἡμῶν ἐξαπατᾷ, inanibus promiſſis nos ludificatur.

κατασοφίσασθαι. Lucia. κατασοφίσασθαι ἀφελῆ κόρην οὖσαν, ſimplicem puellam decipere, ſimplici atque incautæ puellæ imponere.

φενακίζειν, Demoſt. οὐδείς ἐστιν, ὃν τινα οὐ πεφενάκικεν ἐκεῖνος τῶν αὐτῷ χρησαμένων, nemo eſt ex iis quibus aliquid cum eo negotij fuit, cui fucum non fecerit.

σόφισμα κατὰ σαυτοῦ συντέθεικας, Lucia. fraudem in teipſum texuiſti, in teipſum fraus recidit.

γόητας ϗ ἀπατεῶνας ἀποκαλῶν, idem.præſtigiatores atque impoſtores eos appellans.

παραλογίζεσθαι, Luc. παραλελόγισταί σε ἡ Ἄτροπος, Atropos te circumuenit. ἡμᾶς ἀπατᾷς, καὶ παραλογίζῃ, Chryſoſt.

παρακρούεσθαι, idem quod παραλογίζεσθαι. Baſil. σοφίσμασι, καὶ παραγωγαῖς παρακρουσθεὶς, captioſis orationibus, ac verborū illecebris in fraudem impulſus.

ὑποσκελίζειν, ſupplantare, tranſlatè, pro in fraudem inducere. τὴν δεῖνα ὑποσκέλισα, Chryſoſt. de eo loquens, qui gloriatur ſe mulierculæ fucum feciſſe, eamq; ad ſtuprum impuliſſe.

βουκολεῖν, & ἀποβουκολεῖν, Socr. οἱ δὲ τοιοῦτοις ἐλπίσι βουκολόμενοι, id eſt, φενακιζόμενοι.

Fama.

ὁ λόγος ἔχει δακρύειν. Phil. quem in lacrymis ac luctu verſari ſermo eſt.

καὶ λόγος ἐρρύη τοιοῦτος, ὡς ἐμὲ ἐμποδὼν γενόμενον, &c. Dionyſ. huiuſmodi ſermo fluxit.

ὡς πολλαχόθεν ἐχώρουν οἱ λόγοι, οἱ δὴ καὶ κρατήσαντες παρὰ Διονυσίῳ, Plat. in epiſt. vt variis è locis ſermones graſſabantur, qui etiam apud Dionyſium fidem nacti, &c.

παρ' ἡμέας γὰρ περὶ σοῦ λόγος ἀπῖκται πολλὸς σοφίας εἵνεκα, Herod. apud nos magna de tua ſapientia fama peruenit. Et rurſus, ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα τῆς σῆς δικαιοσύνης πολλὸς ἦν λόγος, de tua iuſtitia frequens per totam Græciam ſermo erat. Atque his non multum abſimile eſt illud Hippocratis in epiſt. πολύ γέ τοι τὸ κλέος τῆς ἐν ἰητρικῇ σοφίης πεφοίτηκεν ὡς ἐμέ, magnæ tuæ in medicinæ arte doctrinæ gloria ad me manauit.

περὶ ἐμοῦ διῆλθε λόγος ὡς ἐν Συρακούσαις, ὡς πεθνεὼς

φνὼς εἴη ὑπὸ Διονυσίου, Plato in epiſt. de me hîc rumor Syracuſis ſparſus eſt, mihi à Dionyſio necem illatam fuiſſe.

Διασπείρεσθαι, Diod. ταχέως εἰς ἅπαντας τοὺς κατὰ τὴν Αἴγυπτον πόλεις ὁ λόγος ὁ προειρημένος διεσπάρη, diſſeminatus eſt.

διέδωκε λόγον εἰς τοὺς Ἕλληνας, ὡς καύσων ἑαυτὸν, Lucian. rumorem hunc per totam Græciam fudit, quòd videlicet ſeipſum exuſturus eſſet. Sic in paſſiua voce, ἐνδοθέντος οὐκ οἶδ᾽ ὅπως τοῦ λόγου ἀνὰ πόλιν, Bud. ſparſo, neſcio quo modo, hoc ſermone per vrbem. Et Grego. τοῦτο διεδόθη ταῖς τῶν πολλῶν ἀκοαῖς. dicitur etiam, διαδίδοται φήμη, vt διαδίδοται λόγος. Diod. διαδοθείσης δὲ φήμης, ὡς τέθνηκεν ὁ βασιλεὺς, cùm fama precrebuiſſet, regem extinctum eſſe. πολὺς λόγος περὶ τούτου ἐγήγερται, idem. multus ſermo de hac re excitatus eſt.

καταβαίνειν, Luc. κατέβη δὲ ἐκ Κορίνθου λόγος, οὔπω σαφὴς, ὡς τοῦ Νέρωνος μετεγνωκότος, fluxit ex Corintho ſermo, haud dum tamen certus, Neronem ſententiam mutaſſe.

ἁπάσας πόλεις τοιούτων λόγων ἔπλησε, Demoſthe. vrbes omnes huiuſmodi rumoribus impleuit.

Διαφοιτᾶν, Herodia. ἐπεὶ δὲ διεφοίτησεν εἰς τὸν δῆμον ἡ τοῦ βασιλέως ἀναίρεσις, poſtquam ad aures populi manauit imperatoris cædes. Et cũ nominis adiectione apud eundem. ἐπεὶ δὲ διεφοίτησεν ἡ φήμη τῶν λεχθέντων. διασκεδάζειν τὴν φήμην, vel, ἐκδιασπείρειν, idem. famam aſpergere.

ὧν ἀκοὴ καὶ εἰς τὰ ἔσχατα τῆς οἰκουμένης διέδραμε, Baſ. quorum auditio vſque etiam extremos orbis terræ receſſus peruaſit, peragrauit.

ταῦτα λέγω, οὐ μόνον ταῖς τῶν πολλῶν ἑπόμενος φήμαις, idem. hæc autem dico, non vulgi tantùm

rum

rumores ſequens.

πολλὰς πόλεις διαδραμὼν τοῦ σοῦ ὀνόματος πάσας ἐνέπλησεν, Æneas. tui nominis fama cõpleuit.

οὐχ ἡ σύμπασα χθὼν ταῖς συμφοραῖς αὐτῶν διατεθρύλληται; Dionyſ. nónne toto orbe terrarum eorum calamitates peruulgatę ſunt? *tout le monde en a les oreilles battues.*

περιϊόντος γὰρ ἡ πρᾶξις ἐγένετο, Demoſt. facinus illud percrebuit.

ἤδη γὰρ τὸ πρᾶγμα διεβεβόητο, Lucian. iam enim peruulgatum erat hoc facinus. Et διαβόητος, vt περιβόητος. Diod. πρὶν διαβόητον γενέσθαι τὸ πρᾶγμα, antequam id in vulgus manaſſet.

φήμης προσαγγειλάσης αὐτοῖς, ὅτι, &c. idem. cùm fama ád eos attuliſſet, &c.

φήμη δὲ ἐσέπτατο ἐς τὸ πᾶν στρατόπεδον, Herodot. ad omnem exercitum peruolauit. Et apud Herodianum, ὡς γὰρ διιπταμένη ἡ φήμη πάντα ὑπῆλθεν ἔθνη, vt autem celeri volatu fama gentes omnes peruaſit.

λέγεται γενέσθαι ἐπὶ τῶν προγόνων ἡμετέρων ἀνήρ, Xenoph. majorum noſtrorum memoria fertur extitiſſe vir.

προλαβοῦσα ἡ φήμη φανερὰ ἐποίησε τὰ πεπραγμένα, anteuertens fama, ea, quæ geſta ſunt, peruulgauit.

ψευδὴς ἡ φήμη παραχρῆμα ἐλεγχθήσεται, Gemiſt. falſum rumorem fuiſſe confeſtim patebit.

πολὺς περιεφέρετο λόγος τότε, ἐπὶ καινοτομίᾳ διαβάλλων τοὺς Ἀποστόλους, Chryſoſt. multus ſermo tunc circumferebatur, rerum nouandarum ſtudij Apoſtolos inſimulans.

¶ *Fames.*

ἐξετρύχωσεν αὐτοὺς ὁ λιμός, Suid. vexauit, attriuit.
λιμῷ πιέζεσθαι, idem. fame premi.

ἀπορίᾳ σιτίων ἐλίμωττον, Philo. annonæ penuria laborabant.

ἐλαύνει λιμὸς τὴν πόλιν, idē. exagitat, diuexat.

λιμῷ παλαίειν, vel μάχεσθαι, Chryſoſt. fame conflictari.

λιμῷ τήκεσθαι, idem. fame confici, contabeſcere.

λιμῷ συζῆν, idem. in fame vitam agere.

εἰς ἔσχατον κατακλείεσθαι λιμόν, idem. in extremas famis anguſtias cogi.

¶ *Familiaris.*

οἰκεῖος, γνώριμος. Plat. in epiſtol. τούτων δή τινες οἰκεῖοί τε ὄντες, καὶ γνώριμοι ἐτύγχανον ἐμοί, horum nonnulli mihi familiares erant, ac neceſſarij.

τούτοις δὲ πάνυ οἰκείως χρῶμαι, Demoſt. his perquam familiariter vtor. Et rurſus, ἐπιτήδειοι μοί εἰσι, καὶ χρώμεθα ἀλλήλοις ὡς οἷόν τε μάλιστα, familiares mihi ſunt, atque inter nos permagnus eſt vſus ac neceſſitudo.

συνήθως ἔχων ἐμοὶ, καὶ γνώριμος ὤν, idem. conſuetudine, ac familiaritate mecum cōiunctus.

ἄνδρες ἐκ παλαιοῦ χρόνου συνήθεις, Luc. veteri conſuetudine coniuncti. Sic Phil. φίλος καὶ γνώριμος ἐκ πρώτης σχεδὸν ἡλικίας γενόμενος.

ἐν τοῖς ἑταίροις κρίνεσθαι, idem. inter ſodales, atque intimos amicos cenſeri.

οἰκείως διακεῖσθαι, pro οἰκεῖον εἶναι, Æſch. οἱ μάλιστα οἰκείως ἐκείνῳ διακείμενοι qui maximam neceſſitudinem cūm eo habent. οἱ πρὸς αὐτὸν οἰκείως ἔχοντες, Bud.

ὁ δεῖνα τὸν δεῖνα ἐνεδύσατο, prouerbialis locutio, qua ſummus amor, atque intima familiaritas ſignificatur : cuius meminit Chryſoſtomus homilia 24. in epiſt. ad Rom.

ἐπὶ

ἐπὶ βραχὺ χρῆσθαι, Iſæus. parum familiariter aliquo vti. Gall.*peu practiquer quelcun.*

¶ *Fateri, vel concedere.*

τίθημι ταῦτα οὕτως ἔχειν, Plat. in Gorg. demus hoc ita eſſe, ſit ita. φανερῶς ὁμολογεῖν, Demoſth. apertè confiteri.

ὃ δώσω αὐτῷ ἴσως, Luc. quod ipſi fortaſſe concedam.

τὴν ἁμαρτίαν εὐήθως ἀνομολογεῖσθαι, Bud. erratum ingenuè fateri.

Contrà, ἐξαρνεῖσθαι, Æſch. οὐδ᾽ αὐτὸς ἐξαρνοῦμαι, μὴ οὐ γεγονέναι ἐρωτικῶς, ne ipſe quidē inficias eo.

ἔξαρνον εἶναι, idem quod ἐξαρνεῖσθαι. Luc. οὐδ᾽ αὐτὸν ἔξαρνον ὄντα μὴ οὐχὶ πεφονευκέναι, ne ipſum quidem cædem inficiantem.

¶ *Fauor.*

ἔχειν οὐ μικρὰν ἐπίβασιν ἐπὶ τὰ βασίλεια, καὶ τὴν αὐλὴν, Lucia. non paruum ad aulam acceſſum habere. Gall. *auoir beaucoup d'entree à la Cour.*

πάντα ἦν Ἀλέξανδρος, Demoſt. quiduis erat, ſummam auctoritatem & gratiam obtinebat.

σύμπαντα δύνασθαι παρά τινι. Philo, σύμπαντα παρὰ Γαΐῳ δυνηθέντα κατ᾽ ἀρχάς, qui in imperij auſpiciis auctoritate ac potentia apud Caium plurimùm valebat, qui apud Caiū primò gratioſiſſimus fuerat, vel, gratia flagrarat.

παρά σοι τιμῶμαι, καί τινα ἰσχὺν ἔχειν νομίζομαι, Baſil. apud te honori habeor, ac quippiam poſſe exiſtimor.

τὰ δεύτερα φέρεσθαι παρὰ βασιλέως, Herod. à rege ſecundum eſſe.

¶ *Febris.*

ἁλίσκεσθαι πυρετῷ. Luci. ἑάλω πυρετῷ μάλα σφοδρῷ, καὶ τὸ φλέγμα οὐ φέρων, &c. vehementi admodum febre correptus eſt, æſtumq; haud ferens,

rens, &c.

ὅταν ἐκ δυσκρασίας τῶν ἐν ἡμῖν σωμάτων πυρετοὶ συνεχεῖς ἐπισκήψωσι, Philo. cùm ex corporum noſtrorum intemperie continuæ febres ingruerint.

πυρετῷ πιέζεσθαι, idem. febre vexari.

πυρετὸς σφοδρὸς, ὃ διακαὴς πᾶν τὸ βάθος συνέφλεγε, Gregor. febris acris & ardens pectus totum incendebat, adurebat.

πυρετοῦ λαβροῦ διακαίοντος τὰ ἔνδον, καὶ ὑποσμύχοντος, Baſil. id eſt, *πᾶν τὸ βάθος συμφλέγοντος*.

οἱ ἐκ περιόδου πυρετοὶ, Lucia. febres intermittentes, atque ad certum diem recurrentes.

¶ *Felicitas.*

ἐπ' αὐτὸν τὸν ὅρον, vel, *ἐπ' αὐτὸ τὸ πέρας φθάσαι τῆς ἀνθρωπίνης εὐτυχίας*, Phil. humanæ felicitatis metam attingere.

πάσης εὐδαιμονίας ἀνάπλεως, idem. omni felicitatis genere cumulatus.

τῆς εὐδαιμονίας ἐγγυτέρω εἶναι νομίζω, Bud. me penè beatum exiſtimo. *βρώμασι μετρεῖν*, vel *ὁρίζειν τὴν εὐδαιμονίαν*, Demoſth. beatitudinem cibis metiri.

εὐτυχέστατα τὸν βίον διάγειν. Plat. in Epinom. feliciſſimè vitam ducere. *εὐδαιμόνως ζῆν*. Demoſthe.

ἐν πάσῃ καθεστάναι εὐδαιμονίᾳ, idem.

εὐδαιμονίζοντες, vel, *μακαρίζοντές σε τῆς εὐποτμίας*, ſup. *ἕνεκα*, Luc. beatum te ducentes, cui tam læta ſors contigerit. Huic opponitur *ταλανίζειν*.

πανευδαίμονα βίον βιοῦσιν, idē. id eſt, *εὐτυχέστατα ζῶσι*. vitam omnibus felicitatis numeris abſolutam degunt.

ἀθρόαν τὴν ἀγαθὴν τύχην ὥσπερ ἕκαστος εἰς τὴν

οἰκ

οἰκίαν αὐτοῦ εἰσρυήσεσθαι, idẽ. nemo erat, qui plenam quandam atque confertam felicitatem in domum ſuam influxuram non putaret.

μέτρον εὐδαιμονίας ταῖς τῆς γαςρὸς ἡδοναῖς ὁρίζεσθαι, idem. hoc eſt, ταῖς τῆς γαςρὸς ἡδοναῖς εὐδαιμονίαν μετρεῖν, ventris voluptatibus beatam vitam definire.

ἐν ἀκράτῳ διατρίβειν εὐδαιμονίᾳ, Phil. in mera, id eſt, ſumma felicitate verſari.

πέραν ὅρων παρελθεῖν τῆς ἀνθρωπίνης εὐδαιμονίας, idem. humanæ felicitatis terminos præterire.

πολλῇ τινὶ εὐτυχίᾳ ἔοικα κεχρῆσθαι, Plat. in Mem. vel, πολλῇ ἀγαθῇ τύχῃ, vt leg. lib. 1. magna quadam felicitate me vſum exiſtimo, vel, admodum feliciter mecum actum cenſeo.

καὶ γάρ μοι τῆς ἄλλης εὐτυχίας τῆς σῆς, καὶ τοῦθ᾽ ἓν εἶναι δοκεῖ, Demoſth. hoc quoque inter alias tuas felicitates numerandum puto. hoc quoque, vt quidem exiſtimo, pro cætera tua felicitate tibi contingit. Sic Plinius in epiſtol. facis tu quidem pro cætera tua reuerentia.

ἄριστα πρᾶξαι τὴν πόλιν, id eſt, εὐτυχίᾳ μεγάλῃ κεχρῆσθαι, idem. Demoſt.

ἐν τῷ παρὰ τῆς τύχης χρηστῶν τιθέμενος, τὸ μὴ στρατηγεῖν τῷ Δημοσθένει, Lucian. hoc inter ea beneficia, quæ à fortuna acceperat, numerans, quòd Demoſtheni belli imperium habere non contigiſſet.

εὐροεῖν res aliqua dicitur, cùm eum curſum habet, quem optamus. Hinc εὔροια. vt apud Plat. εὔροια πραγμάτων, pro rebus ſecundis & ad voluntatem noſtrã fluentibus.

Cùm cuipiam ita arridet fortuna, vt ſecunda omnia in hac vita habeat, hic Græco prouerbio ἐξ οὐρίας πλεῖν dicitur. Gregor. ἕως ἐξ

δέχεσθαι, idem. patienti ac forti animo ſolitudinis moleſtias ſuſcipere. ἀτρύτως ἀναδέχεσθαι, idē. ἡσυχίαν ἄγειν ἐν ταῖς συμφοραῖς, καὶ μὴ ἀγανακτεῖν, Plat. ſedato animo eſſe in calamitatibus, minimeq; ſtomachari.

ἐν ὑπομονῇ πολλῇ δέχεσθαι τὰς τοῦ θεοῦ πληγάς, Baſil.

πράως αὐτῶν τῆς ὀργῆς ἀνέχεσθαι, idem. placido animo eorum iram ferre.

ἐπάνω πάσης ἀλγηδόνος ἵστασθαι, Phil. omnem doloris acerbitatem vincere. εὐρώστως ὑπομένειν τὸ δεινὸν, Diod.

ὑπὲρ ἧς οὐδὲν ὅ,τι τῶν δεινῶν οὐχ ὑπομενητέον, Iſocr. pro qua nullum periculum eſt recuſandum.

τὰ μὲν ἄλλα οἰστὰ, καὶ φέρειν ἄν τις δυνηθείη, χαλεπὸν δὲ τοῦτο, Phil. ac cætera quidem ferenda, poſſetq; ea quiſpiam vtcumque tolerare: hoc autem ægrè ferri queat.

ἐν ταῖς δυσκολίαις τῶν πραγμάτων ἀταπείνωτον διασώσασθαι τὴν ψυχὴν, Baſil. in rebus aduerſis animi magnitudinem conſeruare.

¶ *Ferre iniquo animo.*

ἀνιαρῶς φέρειν τὴν τελευτὴν, Plat. in Axioch. mortem permoleſtè ferre.

λυπηρῶς, καὶ βαρέως ἔφερον, Iſocr. grauiter, moleſteq; ferebant. δεινῶς φέρειν τὸ πεπραγμένον, Herod. id eſt, χαλεπῶς, καὶ δυσφόρως φέρειν τὸ πραχθὲν, vt idem alio loco ait.

ἣν ἐγὼ ξυμφορὰν, ὥς μοι δοκῶ, ἐν τοῖς βαρύτατα ἂν ἐνεγκοίμι, Plat. in Crit. quam ego calamitatem, vt mihi videor, ſanè quàm grauiter & acerbè ferrem.

περιαλγῶν ταύτῃ τῇ ἀτιμίᾳ, idem in Hipparch. hanc ignominiam ægerrimè ferre. τῇ τοῦ σώματος ὕβρει περιαλγὴς γενόμενος, Diod. ex corporis cont

contumelia grauiſſimo dolore affectus.

δυσχεραίνειν τὸ πρᾶγμα, Demoſthe. iniquo animo ferre. δυσχεραίνειν τὴν παραίνεσιν, admonitione offendi, Philo. Et cum dat. ταῖς λοιδορίαις αὐτῶν δυσχεραίνειν, Æſch. eorum conuitiis commoueri. οὐδὲν ἐντεῦθεν ἐδυσχέρανε, Chryſoſt. nihil ob eam cauſam ſtomachatus eſt. δυσχερῶς ἔχειν, idem quod vno verbo, δυσχεραίνειν. Baſil. δυσχερῶς εἶχον πρὸς τὴν ἐπάνοδον, moleſtè ferebam me ex morbo conualeſcere.

ἀγανακτεῖν, Demoſth. οὐδ᾽ ἀγανακτῶν ὤφθης ὑπὲρ ὧν ἡ πόλις πάσχει, nec vllum vnquam ob vrbis calamitates dolorem animi præ te tuliſti, nullam dolentis ſpeciem præbuiſti. Et alio loco, ἐπὶ τοῖς γεγενημένοις ἠγανάκτει, βαρέως ἔφερεν, ob ea, quæ acciderant, animo excruciabatur, grauémque dolorem inde hauriebat. Aliter etiam cõſtruitur nonnumquam hoc verbum, vt apud Luc. ἓν ὃ μάλιστα ἀγανακτῶ, quodq; potiſſimum ægrè fero. Cui non abſimile eſt illud apud eundem, ὃ δέ με μάλιστα πνίγει, τοῦτ᾽ ἐστιν, quod autem me maximè pungit.

ἀλγεῖν σφοδρῶς ἐπὶ τῇ τοῦ ἀδελφοῦ ἀναιρέσει, Herod. acerbiſſimum ex fratris cęde dolorem capere.

συμφορὰν ποιεῖσθαι τὸ πρᾶγμα, Luc. rem calamitati ducere, hoc eſt, permoleſto animo ferre.

οὐ πάνυ τι ἐδακνόμην ἐπ᾽ αὐτοῖς, Lucia. eorum ergo non magnopere commouebar. ad verbum, mordebar.

σφόδρα τῷ πράγματι ἄχθεσθαι, Lucia. periniquo animo ferre. Et cum præpoſitione, ἄχθεσθαι ἐπὶ τῇ συμφορᾷ, idem.

τραχέως δέχεσθαι. Gregor. μὴ τραχέως δέχεσθαι τὸν περὶ τούτων λόγον, aſpero & iniquo animo acci-

βάσανος, idem quod *πεῖρα*. Phil. *βάσανον ἀκριβῆ λαβεῖν ἐκ μακρῶν χρόνων τῆς καλοκαγαθίας*, morum probitatem iampridem expertam & perſpectam habere.

βάσανον ἀρετῆς τελείας σοι διδόναι, idem. documentum numeris omnibus abſolutæ virtutis tibi præbere.

ἐμπειρίαν προσλαμβάνειν, Plat. id eſt, *κτήσασθαι*.

πεῖραν διαφυγεῖν. Baſi. *ἧς εὔχομαί σε τὴν πεῖραν διαφυγεῖν*, cuius vtinam tibi periculum facere minimè contingat.

πιστεύωμεν τῷ διὰ πείρας ἥκοντι, Chryſoſt. fidē habeamus ei, qui experimentum fecit.

ἔλεγχον δοῦναι, idē quod *βάσανον δοῦναι*, Andoc: *ἀρετῆς τῆς μεγίστης ἔλεγχον ὑμῖν ἔδοσαν*.

¶ *Expers.*

πολλὴ ἀπειρία ἐστὶ περί σε, Plat. magna rerum inſcitia laboras, parum in te vſus eſt atque experientiæ.

μηδὲ τῶν νοσημάτων μεταλαχεῖν, Iſocr. nec morborum periculum facere, morborum expertem eſſe.

οὐδὲ μίαν οἰκίαν ἀμοιρῆσαί φασι τῆς συμφορᾶς, Philo. ne domum quidem vllam ac familiam calamitatis huius expertem fuiſſe dicunt.

ὅσοι τῶν δυσχερῶν ἄγευστοι πείρας ἐμείναμεν, Baſil. quicunque rerum aduerſarum moleſtias & acerbitates minimè deguſtauimus, vel experti ſumus.

ἀπείρως ἔχειν, inexpertum eſſe, Demoſt. *τῶν τρόπων τῶν Καλλίππου οὐκ ἀπείρως ἔχετε*, non ſunt ignoti vobis Callippi mores. *ἀπείρως ἔχων ἀγαθῶν*, dici poteſt, quod ait Liuius, bonis inexpertus, & inſuetus.

Plerumque *αὐτὶ τοῦ ἄπειρος, ἀμελέτητος*, dicit Phil.

Phil. οὐδὲ ἡμεῖς τῶ βιώτων ἀμελετήτως ἔχομεν, id eſt, ἀπείρως, vel ἀηθῶς.

F.

¶ *Facetus.*

Χάριν ἐπὶ τῶ λόγων ἔχειν, Demoſth. ſermonis lepore præditum eſſe.

χάριτος Ἀττικῆς μεστὸς, Luci. lepore Attico plenus, affluens.

ἡ περὶ λόγους χάρις, Phil. verborum lepos, venuſtas dicendi.

ἀστεῖος, καὶ εὔχαρις, Xenoph. vrbanus ac feſtiuus, elegans ac lepidus.

στωμύλος, facetus. στωμυλία, facetia.

εὐτράπελος ἱκανῶς, καὶ σκώπτειν εὐφυέστατος, καὶ χαριέστατος, Suid, mirè feſtiuus, atque ad cauillandum optimè à natura comparatus. ἀποσκώπτων εἰς αὐτὸν, ἔφη, idem. cauillo eum impetēs.

χαριεντίζεσθαι, iocari, ſalibus vti. Philo.

γελωτοποιός, Greg. ſcurra, *diſeur de mots pour rire.*

¶ *Facilitas.*

τὰ μὲν οὖν πρὸς τὴν πόλιν οὐ χαλεπῶς διεπράξαντο, καὶ γὰρ οὐδὲ παντελῶς ἦν ἐργώδη, Plat. in epiſt. negotia, quæ ipſis cum ciuitate noſtra erāt, haud magno labore confecerunt, neque enim admodum ardua erant.

ὡς ῥᾷστα πράγειν, Demoſth. quàm facillimè conficere, abſoluere.

μικρὸν μὲν ἔργον εἶναι ἡγησάμενος τὴν Ἑλλάδα χειρώσασθαι, Iſoc. rem pronā ac facilem eſſe ratus, Græciam ſuæ ditioni ſubiicere.

τέχνη ἀρίστη, καὶ ῥάστη ἐκμαθεῖν, Luc. ars præſtantiſſima, quæq; facillimè perdiſci poſſit.

οὐ πολλ

ὀ πολλῆς δεήσει τῷ πόνου, idem, haud magno labore opus erit.

παιδιαὶ ἡγεῖσθαι, Græci dicunt, cùm aliquid eiuſmodi ſignificare volunt, vt nihil diffi-cultatis habeat. Ariſt. ἀπειρηκότων ἡμῶν, Λακεδαιμόνιοι παιδιὰν τὰ λοιπὰ ἐκείνοις, id eſt, ἐν παιδιᾶς μέρει ἔθεντο, cùm nos animi fracti eſſemus, Lacedæmonij reliqua pro ludo duxerunt.

πέπρακται τὸ πᾶν εὐμαρῶς, idem. res tota facilè peracta eſt.

ὀ τῆ ῥᾳδίων, καὶ τῆ εὐμεταχειρίστων οὖσαν τὴν τέχνην, idem. artem non ita facilem ac procliuem, quæq; paruo negotio tractari poſſit.

ἀπόνως, καὶ χωρὶς πραγματείας, Phi. citra laborem ac negotium.

κατὰ πολλὴν ἰσχὺν περιουσίαν ὑπάγεσθαι, idem. facillimè ſubiugare. Sic Grego. ἐκ περιουσίας, vel, πολλῷ τῷ περιόντι κρατεῖν. Gall. *ſurmonter tout à l'aiſe, ſans grande reſiſtance.*

σώζειν εὐπετῶς ὅταν βούλωνται, Xenop. id eſt, ῥᾳδίως.

ἀκονιτὶ, vel, ἀνιδρωτὶ νικᾶν, citra puluerem ac ſudorem vincere.

ἐξευμαρίζειν, Chryſ. πάντα ἐξευμαρίζει, omnia facilia reddet.

τὸ ἀγωγὸν ἄκρατον ἔχειν, Orig. meram facilitatem habere. in contemptum, inquit, veniſſet ſcriptura, ſi omnia perſpicua in ea eſſent, ac nulla prorſus obſcuritate velut temperata.

¶ *Facinora præclara.*

τί ποτε ἀπειργάσαντο γενναῖον ἐν τῷ πρὸς αὐτὸν πολέμῳ, Lucia. ecquod vnquam in eo bello, quod ipſis cum eo fuit, egregium facinus obierunt?

κατεργάζεσθαι, idem quod ἀπεργάζεσθαι. μεγάλα τῇ πατρίδι κατειργασμένος, Æſchin. præclare de patr

patria meritus. Et Iſocra. ὅσῳ μείζω ϗ πλείονα ἄξια κατειργάσαντο, quo maiora & præclariora facinora ediderunt. κατεργάζεσθαι, propriè conficere, vel perficere, ſignificat.

ἐξεργάζεσθαι, Suid. πολλὰ γενναῖα ἐξειργάσασθαι, multa egregia facinora patrare.

πράττειν. Luc. ὁπόσα ἔπραξα μεγάλα, καὶ στρατηγικὰ παρὰ τὸν βίον, quęcumque toto vitę meę curriculo pręclara, atque imperatore digna geſſi. Et in paſſiua voce, ὧν ἑκάστῳ πολλὰ καὶ καλὰ ἔργα κατὰ τὸν πόλεμον πέπρακτο, Æſchin. quorum vniuſcuiuſq; multæ egregiæq; res ſunt bello geſtæ.

διαπράξασθαι, idem quod πράττειν. κάλλιστον ἔργον διαπράξασθαι, Diod. pulcherrimũ facinus efficere. Et Demoſth. πολλὰ καὶ καλὰ ἔργα διαπραξάμενος, πολεμήσας τὸν πόλεμον Λακεδαιμονίοις, id eſt, ἀριστεύσας, qui in bello, quod ciuitas cum Lacedæmoniis geſſit, eximiam operã nauauit.

πρᾶξιν οὐδεμίαν οὔτε τῆς πατρίδος, οὔτε τοῦ περὶ τὸ γένος ἐπιφανείας ἀξίαν διεπράξατο, Diodor. nec patria, nec generis ſui ſplendore dignum quicquam geſſit.

ἀποφαίνεσθαι. Plat. in Menex. πολλὰ δὲ, καὶ καλὰ ἔργα ἀπεφήναντο εἰς πάντας ἀνθρώπους, id eſt, ἀπεδείξαντο, ediderunt.

δὶς δὲ παραταξάμενοι, θαυμαστὰς ἐδείξατε ὑμᾶς, Demoſth. bis conſerto prælio mirificum virtutis ſpecimen exhibuiſtis.

ἔργον ἐργάζεσθαι, Luc. μέγα καὶ λαμπρὸν ἔργον ἐργάσασθαι, magnum ac luculentum facinus obire.

ἐγχειρίσασθαι πάνυ ἀνδρὶ καλῷ πρέπον, Phil. facinus egregio viro dignum aggreſſus eſt.

ἀποδείξασθαι ἔργα μεγάλα, vel, λόγου ἄξια, Herodo. id eſt, ἀποφήνασθαι, edere.

οὐδὲν μέγα ἔργον ἀπ' αὐτοῦ ἐγένετο, Herod. nihil præclari geſſit, nullum ab eo egregium facinus editum eſt.

¶ *Facinora vituperanda.*

αἰσχρὸν καὶ ἀνόσιον ἔργον ἐργάσασθαι, Plat. in Menex. turpe ac nefarium facinus committere. ἃ συνεχῶς ἅπαντα τὸν βίον εἴργασται, Demoſt. Gall. *dont il a faict meſtier toute ſa vie.*

πολλὰ, καὶ δεινὰ ἔργα ποιεῖν, idem. multa, atque horrẽda flagitia admittere. θανάτου ἄξια ἀδικεῖν, Plat. in Gorg. capitale crimen perpetrare.

ἀνόσιον φόνον δρᾷν, vel, δρᾶσαι, id eſt, ἐργάσασθαι, Phil. impiam cædem edere.

περιέπεσε πράξει μοχθηρᾷ καὶ τῆς ἰδίας χρηστότητος ἀλλοτρίᾳ, Diod. in flagitioſum facinus incidit, ac à ſua bonitate alienum.

μικροψύχου ποιεῖν ἔργον ἀνθρώπου, Demoſth. *faire vn acte d'homme de petit cœur.*

πάσης ἀνοσίας πράξεως καταβάλλειν, Baſil. nullum impium facinus aggredi dubitare.

¶ *Fallere.*

ἀπατᾷν, vel, ἐξαπατᾷν, Baſil. διὰ κεναῖς ἐπαγγελίαις τὰς καρδίας ἡμῶν ἐξαπατᾷ, inanibus promiſſis nos ludificatur.

καταςοφίσασθαι. Lucia. καταςοφίσασθαι ἀφελῆ κόρην οὖσαν, ſimplicem puellam decipere, ſimplici atque incautæ puellæ imponere.

φενακίζειν, Demoſt. οὐδείς ἐστιν, ὃν τινα οὐ πεφενάκικεν ἐκεῖνος τῶν αὐτῷ χρησαμένων, nemo eſt ex iis quibus aliquid cum eo negotij fuit, cui fucum non fecerit.

σόφισμα κατὰ σαυτοῦ συντέθεικας, Lucia. fraudem in teipſum texuiſti. in teipſum fraus recidit.

ῥύειν

γόητας καὶ ἀπατεῶνας ἀποκαλῶν, idem. præſtigiatores atque impoſtores eos appellans.

παραλογίζεσθαι, Luc. παραλελόγισταί σε ἡ Ἄτροπος, Atropos te circumuenit. ἡμᾶς ἀπατᾷς, καὶ παραλογίζῃ, Chryſoſt.

παρακρούεσθαι, idem quod παραλογίζεσθαι. Baſil. σοφίσμασι, καὶ παραγωγαῖς παρακρουσθεὶς, captioſis orationibus, ac verborũ illecebris in fraudem impulſus.

ὑποσκελίζειν, ſupplantare, tranſlatè, pro in fraudem inducere. τὴν δεῖνα ὑπεσκέλισα, Chryſoſt. de eo loquens, qui gloriatur ſe mulierculæ fucum feciſſe, eàmq; ad ſtuprum impuliſſe.

βουκολεῖν, & ἀποβουκολεῖν, Socr. οἱ δὲ τοιαύταις ἐλπίσι βουκολούμενοι, id eſt, φενακιζόμενοι.

¶ *Fama.*

ὃν λόγος ἔχει δακρύειν. Phil. quem in lacrymis ac luctu verſari ſermo eſt.

καὶ λόγος ἐῤῥύη τοιοῦτος, ὡς ἐμὲ ἐμποδὼν γενόμενον, &c. Dionyſ. huiuſmodi ſermo fluxit.

ὡς πολλαχόθεν ἐχώρεον οἱ λόγοι, οἳ δὴ καὶ κρατήσαντες παρὰ Διονυσίῳ, Plat. in epiſt. vt variis è locis ſermones graſſabantur, qui etiam apud Dionyſium fidem nacti, &c.

παρ' ἡμέας γὰρ περὶ σοῦ λόγος ἀπῖκται πολλὸς σοφίας ἕνεκα, Herod. apud nos magna de tua ſapientia fama peruenit. Et rurſus, ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα τῆς σῆς δικαιοσύνης πολλὸς ἦν λόγος, de tua iuſtitia frequens per totam Græciam ſermo erat. Atque his non multum abſimile eſt illud Hippocratis in epiſt. πολύ γέ τοι τὸ κλέος τῆς ἐν ἰητρικῇ σοφίης πεφοίτηκεν ὡς ἐμέ, magnæ tuæ in medicinæ arte doctrinæ gloria ad me manauit.

περὶ ἐμοῦ διῆλθε λόγος εἰς τοὺς ἐν Συρακούσαις, ὡς τε-

θνεὼς

θνὼς εἴη ὑπὸ Διονυσίου, Plato in epiſt. de me hic rumor Syracuſis ſparſus eſt, mihi à Dionyſio necem illatam fuiſſe.

Διασπείρεσθαι, Diod. ταχέως εἰς ἅπασας τὰς κατὰ τὴν Αἴγυπτον πόλεις ὁ λόγος ὁ περὶ τούτων διεσπάρη, diſſeminatus eſt.

διέδωκε λόγον εἰς τοὺς Ἕλληνας, ὡς καύσων ἑαυτὸν, Lucian. rumorem hunc per totam Græciam fudit, quòd videlicet ſeipſum exuſturus eſſet. Sic in paſſiua voce, ἐκδοθέντος οὐκ οἶδ' ὅπως τοῦ λόγου ἀνὰ πόλιν, Bud. ſparſo, neſcio quo modo, hoc ſermone per vrbem. Et Grego. τοῦτο διεδόθη ταῖς τῶν πολλῶν ἀκοαῖς. dicitur etiam, διαδίδοται φήμη, vt διαδίδοται λόγος. Diod. διαδοθείσης δὲ φήμης, ὡς τέθνηκεν ὁ βασιλεὺς, cùm fama precrebuiſſet, regem extinctum eſſe. πολὺς λόγος περὶ τούτου ἐγήγερται, idem. multus ſermo de hac re excitatus eſt.

καταβαίνειν, Luc. κατέβη δὲ ἐκ Κορίνθου λόγος, οὔπω σαφὴς, ὡς τοῦ Νέρωνος μετεγνωκότος, fluxit ex Corintho ſermo, haud dum tamen certus, Neronem ſententiam mutaſſe.

ἁπάσας πόλεις τοιούτων λόγων ἔπλησε, Demoſthe. vrbes omnes huiuſmodi rumoribus impleuit.

διαφοιτᾶν, Herodia. ἐπεὶ δὲ διεφοίτησεν εἰς τὸν δῆμον ἡ τοῦ βασιλέως ἀναίρεσις, poſtquam ad aures populi manauit imperatoris cædes. Et cũ nominis adiectione apud eumdem. ἐπεὶ δὲ διεφοίτησεν ἡ φήμη τῶν λεχθέντων. διασκεδάζειν τὴν φήμην, vel, ἐκσκεδαννύειν, idem. famam aſpergere.

ὧν ἀκοὴ καὶ εἰς τὰ ἔσχατα τῆς οἰκουμένης διέδραμε, Baſ. quorum auditio vſque etiam extremos orbis terræ receſſus peruaſit, peragrauit.

ταῦτα λέγω, οὐ μόνον ταῖς τῶν πολλῶν ἑπόμενος φήμαις, idem. hæc autem dico, non vulgi tantùm

rum

rumores ſequens.

πολλὰς πόλεις διαδραμὼν ὁ σοῦ ὀνόματος πάσας ἐνέπλησεν, Æneas. tui nominis fama cõpleuit.

οὐχ ἡ σύμπασα χθὼν τῶν συμφορῶν αὐτῶν διατεθρύλληται; Dionyſ. nónne toto orbe terrarum eorum calamitates peruulgatę ſunt? *tout le monde en a les oreilles batues.*

περιϊόντος γὰρ ἡ πρᾶξις ἐγένετο, Demoſt. facinus illud percrebuit.

ἤδη γὰρ τὸ πρᾶγμα διεβεβόητο, Lucian. iam enim peruulgatum erat hoc facinus. Et διαβόητος, vt περιβόητος. Diod. πρὶν διαβόητον γενέσθαι τὸ πρᾶγμα, antequam id in vulgus manaſſet.

φήμης προσπεσούσης αὐτοῖς, ὅτι, &c. idem. cùm fama ád eos attuliſſet, &c.

φήμη δὲ ἐσέπτατο ἐς τὸ πᾶν στρατόπεδον, Herodot. ad omnem exercitum peruolauit. Et apud Herodianum, ὡς γὰρ διίπτατο ἡ φήμη πάντα ὑπῆλθεν ἔθνη, vt autem celeri volatu fama gentes omnes peruaſit.

λέγεται γενέσθαι ἐπὶ τῶν προγόνων ἡμετέρων ἀνήρ, Xenoph. majorum noſtrorum memoria fertur extitiſſe vir.

προλαβοῦσα ἡ φήμη φανερὰ ἐποίησε τὰ πεπραγμένα, anteuertens fama, ea, quæ geſta ſunt, peruulgauit.

ψευδὴς ἡ φήμη παραχρῆμα ἐλεγχθήσεται, Gemiſt. falſum rumorem fuiſſe confeſtim patebit.

πολὺς περιεφέρετο λόγος ἐπὶ καινοτομίᾳ διαβάλλων τοὺς Ἀποστόλους, Chryſoſt. multus ſermo tunc circumferebatur, rerum nouandarum ſtudij Apoſtolos inſimulans.

¶ *Fames.*

ἐξετρύχωσεν αὐτὸν ὁ λιμός, Suid. vexauit, attriuit. λιμῷ πιέζεσθαι, idem. fame premi.

ἀπορίᾳ σιτίων ἐλίμωττον, Philo. annonæ penuria laborabant.

ἐλαύνει λιμὸς τὴν πόλιν, idẽ. exagitat, diuexat.

λιμῷ παλαίειν, vel μάχεσθαι, Chryſoſt. fame conflictari.

λιμῷ τήκεσθαι, idem. fame confici, contabeſcere.

λιμῷ συζῆν, idem. in fame vitam agere.

εἰς ἔσχατον κατακλείεσθαι λιμόν, idem. in extremas famis anguſtias cogi.

¶ *Familiaris.*

οἰκεῖος, γνώριμος. Plat. in epiſtol. τούτων δή τινες οἰκεῖοί τε ὄντες, καὶ γνώριμοι ἐτύγχανόν μοι, horum nonnulli mihi familiares erant, ac neceſſarij.

τούτοις δὲ πάνυ οἰκείως χρῶμαι, Demoſt. his perquam familiariter vtor. Et rurſus, ἐπιτήδειοι μοί εἰσι, καὶ χρώμεθα ἀλλήλοις ὡς οἷόν τε μάλιστα, familiares mihi ſunt, atque inter nos permagnus eſt vſus ac neceſſitudo.

συνήθως ἔχων ἐμοὶ, καὶ γνώριμος ὤν, idem. conſuetudine, ac familiaritate mecum cõiunctus.

ἄνδρες ἐκ παλαιοῦ χρόνου συνήθεις, Luc. veteri conſuetudine coniuncti. Sic Phil. φίλος καὶ γνώριμος ἐκ πρώτης σχεδὸν ἡλικίας γενόμενος.

ἐν τοῖς ἑταίροις κρίνεσθαι, idem. inter ſodales, atque intimos amicos cenſeri.

οἰκείως διακεῖσθαι, pro οἰκεῖον εἶναι, Æſch. οἱ μάλιστα οἰκείως ἐκείνῳ διακείμενοι qui maximam neceſſitudinem cum eo habent. οἱ πρὸς αὐτὸν οἰκείως ἔχοντες, Bud.

ὁ δεῖνα τῷ δεῖνα ἐνσείσεται, prouerbialis locutio, qua ſummus amor, atque intima familiaritas ſignificatur: cuius meminit Chryſoſtomus homilia 24. in epiſt. ad Rom.

ἐπὶ

ἐπὶ βραχὺ χρῆσθαι, Iſæus. parum familiariter aliquo vti. Gall.*peu practiquer quelcun.*

¶ *Fateri, vel concedere.*

τίθημι ταῦτα οὕτως ἔχειν, Plat. in Gorg. demus hoc ita eſſe, ſit ita. φανερῶς ὁμολογεῖν, Demoſth. apertè confiteri.

οὐ δώσω αὐτῷ ἴσως, Luc. quod ipſi fortaſſe concedam.

τὴν ἁμαρτίαν εὐήθως ἀνομολογεῖσθαι, Bud. erratum ingenuè fateri.

Contrà, ἐξαρνεῖσθαι, Æſch. οὐδ᾽ αὐτὸς ἐξαρνοῦμαι, μὴ οὐ γεγονέναι ἐρωτικῶς, ne ipſe quidē inficias eo.

ἔξαρνον εἶναι, idem quod ἐξαρνεῖσθαι. Luc. οὐδὲ αὐτὸν ἔξαρνον ὄντα μὴ οὐχὶ πεφονευκέναι, ne ipſum quidem cædem inficiantem.

¶ *Fauor.*

ἔχειν οὐ μικρὰν ἐπίβασιν ἐπὶ τὰ βασίλεια, καὶ τὴν αὐλήν, Lucia. non paruum ad aulam acceſſum habere. Gall.*auoir beaucoup d'entree à la Cour.*

πάντα ἦν Ἀλέξανδρος, Demoſt. quiduis erat, ſummam auctoritatem & gratiam obtinebat.

σύμπαντα δύνασθαι παρά τινι. Philo, σύμπαντα παρὰ Γαΐῳ δυνηθέντα κατ᾽ ἀρχάς, qui in imperij auſpiciis auctoritate ac potentia apud Caium plurimùm valebat, qui apud Caiũ primò gratioſiſſimus fuerat, vel, gratia flagrarat.

παρά σοι τιμᾶσθαι, καί τινα ἰσχὺν ἔχειν νομίζομαι, Baſil. apud te honori habeor, ac quippiam poſſe exiſtimor.

τὰ δεύτερα φέρεσθαι παρὰ βασιλέως, Herod. à rege ſecundum eſſe.

¶ *Febris.*

ἁλίσκεσθαι πυρετῷ. Luci. ἑάλω πυρετῷ μάλα σφοδρῷ, καὶ τὸν φλογμὸν οὐ φέρων, &c. vehementi admodum febre correptus eſt, æſtumq; haud fe-

rens, &c.

ὅταν ἐκ δυσκρασίας τῶν ἐν ἡμῖν σωμάτων πυρετοὶ συνεχεῖς ἐπισκήψωσι, Philo. cùm ex corporum noſtrorum intemperie continuæ febres ingruerint.

πυρετῷ πιέζεσθαι, idem. febre vexari.

πυρετὸς σφοδρὸς, ὁ διακαὴς πᾶν τὸ βάθος συνέφλεγε, Gregor. febris acris & ardens pectus totum incendebat, adurebat.

πυρετοῦ λάβρου διακαίοντος τὰ ἔνδον, καὶ ὑποσμήχοντος, Baſil. id eſt, πᾶν τὸ βάθος συμφλέγοντος.

οἱ ἐκ περιόδου πυρετοὶ, Lucia. febres intermittentes, atque ad certum diem recurrentes.

¶ *Felicitas.*

ἐπ' αὐτὸν τὸν ὅρον, vel, *ἐπ' αὐτὸ τὸ πέρας φθάσαι τῆς ἀνθρωπίνης εὐτυχίας*, Phil. humanæ felicitatis metam attingere.

πάσης εὐδαιμονίας ἀνάπλεως, idem. omni felicitatis genere cumulatus.

τῆς εὐδαιμονίας ἐγγυτέρω εἶναι νομίζω, Bud. me penè beatum exiſtimo. *βρώμασι μετρεῖν*, vel *ὁρίζειν τὴν εὐδαιμονίαν*, Demoſth. beatitudinem cibis metiri.

εὐτυχέστατα τὸν βίον διάγειν. Plat. in Epinom. feliciſſimè vitam ducere. *εὐδαιμόνως ζῆν*. Demoſthe.

ἐν πάσῃ καταστῆναι εὐδαιμονίᾳ, idem.

εὐδαιμονίζοντες, vel, *μακαρίζοντές σε τῆς εὐποτμίας*, ſup. *ἕνεκα*, Luc. beatum te ducentes, cui tam læta ſors contigerit. Huic opponitur *ταλανίζειν*.

πανευδαίμονα βίον βιοῦσιν, idē. id eſt, *εὐτυχέστατα ζῶσι*. vitam omnibus felicitatis numeris abſolutam degunt.

ἀθρόαν τὴν ἀγαθὴν τύχην ὥσπερ ἐκχεῖ τις εἰς τὴν

οἰκίαν αὐτοῦ εἰσρυήσεσθαι, idẽ. nemo erat, qui plenam quandam atque confertam felicitatem in domum ſuam influxuram non putaret.

μέτρον εὐδαιμονίας ζῶν τῇ γαστρὸς ἡδονᾶς ὥρισαν, idem. hoc eſt, *ταῖς τῆς γαστρὸς ἡδοναῖς εὐδαιμονίαν μετρεῖν*, ventris voluptatibus beatam vitam definire.

ἐν ἀκράτῳ διατρίβειν εὐδαιμονίᾳ, Phil. in mera, id eſt, ſumma felicitate verſari.

πέραν ὅρων παρελθεῖν τῆς ἀνθρωπίνης εὐδαιμονίας, idem. humanæ felicitatis terminos præterire.

πολλῇ τινὶ εὐτυχίᾳ ἔοικα κεχρῆσθαι, Plat. in Men. vel, *πολλῇ ἀγαθῇ τύχῃ*, vt leg. lib. 1. magna quadam felicitate me vſum exiſtimo, vel, admodum feliciter mecum actum cenſeo.

καὶ γάρ μοι τῆς ἄλλης εὐτυχίας τῆς σῆς, καὶ τοῦτ' εἶναι δοκεῖ, Demoſth. hoc quoque inter alias tuas felicitates numerandum puto. hoc quoque, vt quidem exiſtimo, pro cætera tua felicitate tibi contingit. Sic Plinius in epiſtol. facis tu quidem pro cætera tua reuerentia.

ἄριστα πράξαι τὴν πόλιν, id eſt, *εὐτυχίᾳ μεγάλῃ κεχρῆσθαι*, idem. Demoſt.

ἐν τῷ παρὰ τῆς τύχης χρηστῶν τίθεμενος, τὸ μὴ στρατηγεῖν τῷ Δημοσθένει, Lucian. hoc inter ea beneficia, quæ à fortuna acceperat, numerans, quòd Demoſtheni belli imperium habere non contigiſſet.

εὐροεῖν res aliqua dicitur, cùm eum curſum habet, quem optamus. Hinc *εὔροια*. vt apud Plat. *εὔροια πραγμάτων*, pro rebus ſecundis & ad voluntatem noſtrãm fluentibus.

Cùm cuipiam ita arridet fortuna, vt ſecunda omnia in hac vita habeat, hic Græco prouerbio *ἐξ οὐρίας πλέειν* dicitur. Gregor. *ἕως ἐξ*

ἐρίας πλέῃς, φοβῆθητι τὸ ναυάγιον, quandiu ſecundo vento nauigas. Et Baſil. ἕως ἐξ οὐρίας, τὸ λεγόμενον, αὐτοῖς ὁ βίος χωρεῖ.

κατὰ ῥοῦν φέρεσθαι, ſecundo curſu ferri. Baſil. παντὸς τοῦ βίου κατὰ ῥοῦν φερομένου. Et rurſus, πάντων ἡμῖν τῶν κατὰ τὸν βίον κατὰ ῥοῦν φερομένων, rebus omnibus nobis ex animi ſententia fluentibus.

ἡ ὑπερφυὴς καὶ παντὸς λόγου κρείττων εὐπραγία, Phil. eximia & omni ſermone maior felicitas.

μακαρίαν καὶ πανολβίαν ἔζη ζωήν, Suid. beatiſſimam vitam ducebat. εὖ φέρεσθαι ἐν στρατηγίαις Thucyd. bella feliciter adminiſtrare.

¶ *Ferre.*

φέρειν τὸ τοῦ πολέμου βάρος, Diodor. belli pondus ferre.

οὐδὲ αὖ τῆς βοῆς ἡμῶν ἀνέχοιντο, Herodia. ne vocem quidem noſtram ſuſtinerent.

τὴν ὕβριν ἀνέχεσθαι, Demoſthen. contumeliam ferre.

οὐκ ἐκαρτέρουν ἀκροώμενος, Æſch. audire minimè ſuſtinebam.

πολλοὺς καὶ μεγάλους κινδύνους ὑποστῆναι, Demoſthe. multa ac magna pericula ſubire.

¶ *Ferre æquo, aut patienti animo.*

ὡς ῥᾷστα φέρειν. Plat. πειρῶ, ὡς ῥᾷστα φέρειν τὰ ἀναγκαῖα, da operam, vt quæ neceſſariò eueniunt, quàm facillimè feras.

ῥαδίως, καὶ πράως φέρειν, idem in apol. τὴν παροῦσαν συμφορὰν ῥαδίως καὶ πράως φέρειν, præſentem calamitatem æquo & placido animo ferre.

ἀνδρείως, κούφως, καὶ μετρίως φέρειν, idem in Menex.

εὐσχημόνως φέρειν, Demoſth. honeſtè, ac compoſito animo.

εὐκ

εὐκόλως, καὶ ῥᾳδίως φέρειν τὰς ἄλλων βαρύτητας, Iſocr. aliorum acerbitates, & importunitates facilè ferre.

ἐπιεικῶς φέρειν. idem, εἰ καὶ ὅτι μάλιστα ἐπιεικῶς ἤνεγκας τὸ γεγονὸς, belliſſimè tuliſti.

εὐγενῶς φέρειν τὰ ἐν ποσί, Lucian. præſtanti ac generoſo animo ferre præſentia. πρᾳότατα, καὶ ἀνδρειότατα φέρειν τὴν καταγνῶσιν τοῦ θανάτου, Xenoph. capitalem ſententiam leniſſimè ac fortiſſimè ferre.

ἀνεπαχθῶς φέρειν τὴν τύχην, Plut. tranquillo animo ferre.

ἀλύπως τοῦ βίου τὰ ἀλγεινὰ, vel, τὰ ἀνθρώπινα διαφέρειν, Baſil. æquo animo perferre.

κούφως τε, καὶ γαληνῶς φέρειν, Suid. placidè ac ſedatè ferre.

Qui nulla conuiciorum, atque contumeliarum acerbitate de æquanimitatis gradu deiici poteſt, is Baſilio ὕβρεων ὑψηλότερος dicitur, & ἀνέφικτος τοῖς ὑβρίζουσι, in homil. aduerſ. Iraſc.

φέρειν τὰς τοῦ ἀέρος κακοπαθείας σὺν πολλῇ τῇ μακροθυμίᾳ, Baſil. aëris iniurias patientiſſimè ferre.

τὰς συμφορὰς φέρειν τῇ σιωπῇ, idem. calamitates tacitè ferre, clàm ferre, Liuius.

* φέρειν τὰ δεινὰ λογισμοῖς ἰσχυρογνώμοσι, Philo. firmiſſimo ac conſtantiſſimo animo ferre.

πρᾴως ἐπὶ τοῖς γιγνομένοις φέρειν, Demoſth. id eſt, πρᾴως τὰ γιγνόμενα φέρειν. ἐγκαρτερεῖν τοῖς δεινοῖς, Luc. id eſt. τὰ δεινὰ καρτερῶς φέρειν.

πρὸς μηδὲν τῶν δεινῶν ἐνδιδόναι, Luc. nulla rerum acerbitate frangi.

τλητικῶς πάνθ' ὑποστήσασθαι, Phil. id eſt, καρτερῶς φέρειν.

τλητικῶς, καὶ ἐῤῥωμένως τὰ δεινὰ τῆς ἐρημίας ἀνα-

δέχεσθαι, idem. patienti ac forti animo ſolitudinis moleſtias ſuſcipere. ἀτρύτως αἰνδέχεσθαι, idẽ. ἡσυχίαν ἄγειν ἐν ταῖς συμφοραῖς, καὶ μὴ ἀγανακτεῖν, Plat. ſedato animo eſſe in calamitatibus, minimeq; ſtomachari.

ἐν ὑπομονῇ πολλῇ δέχεσθαι τὰς ἐκ θεοῦ πληγάς, Baſil.

πράως αὐτῶν τῆς ὀργῆς ἀνέχεσθαι, idem. placido animo eorum iram ferre.

ἐπαίω πάσης ἀλγηδόνος ἵστασθαι, Phil. omnem doloris acerbitatem vincere. εὐρώστως ὑπομένειν τὸ δεινόν, Diod.

ὑπὲρ ἧς οὐδεὶς ὅ,τι τῶν δεινῶν οὐχ ὑπομενητέον, Iſocr. pro qua nullum periculum eſt recuſandum.

τὰ μὲν ἄλλα οἰστὰ, καὶ φέρειν ἄν τις δυνάμενος, χαλεπὸν δὲ τοῦτο, Phil. ac cætera quidem ferenda, poſſetq; ea quiſpiam vtcumque tolerare: hoc autem ægrè ferri queat.

ἐν ταῖς δυσκολίαις τῶν πραγμάτων ἀταπείνωτον διασώσασθαι τὴν ψυχήν, Baſil. in rebus aduerſis animi magnitudinem conſeruare.

¶ *Ferre iniquo animo.*

ἀνιαρῶς φέρειν τὴν τελευτήν, Plat. in Axioch. mortem permoleſtè ferre.

λυπηρῶς, καὶ βαρέως ἔφερον, Iſocr. grauiter, moleſteq; ferebant. δεινῶς φέρειν τὸ πεπραγμένον, Herod. id eſt, χαλεπῶς, καὶ δυσφόρως φέρειν τὸ πραχθέν, vt idem alio loco ait.

ἣν ἐγὼ ξυμφορὰν, ὡς μοι δοκῶ, ἐν τοῖς βαρύτατα ἂν ἐνέγκαιμι, Plat. in Crit. quam ego calamitatem, vt mihi videor, ſanè quàm grauiter & acerbè ferrem.

περιαλγεῖν ταύτῃ τῇ ἀτιμίᾳ, idem in Hipparch. hanc ignominiam ægerrimè ferre. τῇ δὲ σώματος ὕβρει περιαλγὴς γινόμενος, Diod. ex corporis

cont

contumelia grauiſſimo dolore affectus.

δυχεραίνειν τὸ πρᾶγμα, Demoſthe. iniquo animo ferre. δυχεραίνειν τὴν παραίνεσιν, admonitione offendi, Philo. Et cum dat. ταῖς λοιδορίαις αὐτῶν δυχεραίνειν, Æſch. eorum conuitiis commoueri. οὐδὲν ἐντεῦθεν ἐδυχέρανε, Chryſoſt. nihil ob eam cauſam ſtomachatus eſt. δυχερῶς ἔχειν, idem quod vno verbo, δυχεραίνειν. Baſil. δυχερῶς εἶχον πρὸς τὴν ἐπάνοδον, moleſtè ferebam me ex morbo conualeſcere.

ἀγανακτεῖν, Demoſth. οὐδὲ ἀγανακτῶν ὤφθης ὑπὲρ ὧν ἡ πόλις πάσχει, nec vllum vnquam ob vrbis calamitates dolorem animi præ te tuliſti, nullam dolentis ſpeciem præbuiſti. Et alio loco, ἐπὶ τοῖς γεγενημένοις ἠγανάκτει, βαρέως ἔφερεν, ob ea, quæ acciderant, animo excruciabatur, grauémque dolorem inde hauriebat. Aliter etiam cōſtruitur nonnumquam hoc verbum, vt apud Luc. ὃ μάλιστα ἀγανακτῶ, quodq; potiſſimum ægrè fero. Cui non abſimile eſt illud apud eundem, ὃ δέ με μάλιστα πνίγει, τοῦτ' ἐστιν, quod autem me maximè pungit.

ἀλγεῖν σφοδρῶς ἐπὶ τῷ τοῦ ἀδελφοῦ ἀναιρέσει, Herod. acerbiſſimum ex fratris cęde dolorem capere.

συμφορὰν ποιεῖσθαι τὸ πρᾶγμα, Luc. rem calamitati ducere, hoc eſt, permoleſto animo ferre.

οὐ πάνυ τι ἐδακνόμην ἐπ' αὐτοῖς, Lucia. eorum ergo non magnopere commouebar. ad verbum, mordebar.

σφόδρα τῷ πράγματι ἄχθεσθαι, Lucia. periniquo animo ferre. Et cum præpoſitione, ἄχθεσθαι ἐπὶ τῇ συμφορᾷ, idem.

τραχέως δέχεσθαι. Gregor. μὴ τραχέως δέχεσθαι τὸ τούτων λόγον, aſpero & iniquo animo accipere.

pere. βαρέως, & δεινῶς δέχεσθαι, Baſil.

δυσκόλως δέχεσθαι. idem, οὐκ ἐδεξάμην τοῦτο δυσκόλως, non ægrè tuli. μετ' ἀλγημάτων δέχεσθαι τὴν διχοτομίαν, Xenoph. id eſt, ἀλγεινῶς φέρειν.

χαλεπῶς φέρειν, ἐφ' οἷς ὑβρίσθην. Demoſt. idem quod χαλεπῶς φέρειν τὴν ὕβριν.

μὴ φέρειν, Baſil. μὴ φέροντες τὰς δυσκολωτέρας τῶν πραγμάτων περιστάσεις, aduerſos rerum euentus minimè ferentes, hoc eſt, grauiſſimè ferentes.

δυσαναχετεῖν, idem quod ἀγανακτεῖν, ἀλγεῖν, ἄχθεσθαι, δυσχεραίνειν, Theoph. ἄξιον δυσαναχετεῖν τῷ πράγματι.

δυσφορεῖν, Greg. μὴ σφόδρα τῇ παρούσῃ πληγῇ δυσφορεῖν.

τηλίκον ἂν στενάξειαν, Demoſth. quantum ingemiſcent.

τίς οὐκ ἂν ἀλγήσειεν; Æſch. quis non doleret?

ἐν δεινῷ ποιεῖσθαι, idem quod vno verbo δεινοποιεῖν. Syneſ. σχετλιαζόντων δὲ ἡμῶν, καὶ ἐν δεινῷ ποιουμένων τὸ ἀπηρτῆσθαι τοσοῦτον τῆς γῆς, quiritantibus nobis, ac moleſtè ferentibus, tam longè nos à terra diſſitos eſſe. ἐν ταῖς συμφοραῖς καταπίπτειν, Baſil. in calamitatibus fracto atque abiecto animo eſſe.

ἀσχάλλειν, Chryſoſt. μὴ ἀσχάλλωμεν μὴ ἀκουόμενοι, ne moleſtè feramus nos minimè exaudiri, vel, preces noſtras repudiari.

διαρρήγνυσθαι, & διαπρίεσθαι, Baſil. dolore atque iracundia diſrumpi. τὴν ἀσχήμονα θέαν οὐκ ἀνεχόμενος, idem. id eſt, μὴ φέρων.

¶ *Feſtum.*

ἑορταστικὴν ἡμέραν ἄγειν, Lucia. diem feſtum agitare.

ἑορτάζειν θάνατον, Ioſeph. οἶδα Ἰουδαίους τὸν ἐμὸν ἑορτάσοντας θάνατον, de mea morte mirificam vo-

lup

luptatem capturos. Gall. *Ie ſçay que les Iuifs feront grande feste de ma mort.* loquitur de Herode animam agente.

¶ *Fiducia animi.*

προθύμους αὐτοὺς ἐν τοῖς κινδύνοις παρέχεσθαι, vel, παρέχειν, Demoſth. promptos & alacres ad pericula ſeſe præbere.

θαρρεῖν χρή, καὶ θυμὸν ἔχειν ἀγαθόν, Luc. bono ac præfidenti animo eſſe oportet.

θαρρεῖν, καὶ μηδένα κίνδυνον ὑφορᾶσθαι, idem. bonum animum habere, ac nullum periculum vereri, vel, ſuſpicari.

ὃ καὶ θαρρεῖν με ἐν τῷ παρόντι ποιεῖ, idem. quod mihi quoque nunc fiduciam affert. οὐδὲ ὁπωστιοῦν ἐκπλαγέντες, ne tantillum quidem exterriti.

θάρσος λαβεῖν, Chryſoſt. fidentem animum ſumere.

¶ *Fiduciam afferre.*

λόγοις θαρρύνειν, Phil. oratione confirmare. τούτοις θαρρύνας αὐτοὺς λόγοις. θάρσος ἐμπνεῖν τοῖς στρατιώταις, idem. militibus animos addere. ad verbum, fiduciam inſpirare militibus.

ταῖς ἐλπίσιν ἀνεθάρρησε, Diod. ſpe ingentium præmiorum animos eorum excitauit. θάρσος παρέχειν τῷ συστήματι, Gregor. agmini fiduciam afferre. ἐμποιεῖν, Phil.

εὐθαρσεστέρους ἐποίησε τοὺς Μακεδόνας, Diodor. Macedonibus fiduciam addidit. προθύμους κατεσκεύασε πρὸς τοὺς μέλλοντας κινδύνους, idem. ad futura pericula ſuſcipienda promptos & alacres reddidit.

εὐθαρσεστέρους κατασκευάζειν, id eſt, ποιεῖν εὐθαρσεστέρους παρασκευάζει τοὺς ὑποτεταγμένους πρὸς τὰ δεινὰ τῶν ἔργων, Suid. ad ſubeunda pericula fideliores reddidit eos, qui ſub ipſius imperio erant.

rant. ἐπιῤῥωννὺς τοὺς ὑπὸ χεῖρα πρὸς τοὺς κινδύνους.

πρὸς τοὺς ἐπιφερομένους κινδύνους εὐθαρσεῖς κατέστησε, Diod. id eſt, ἐποίησε, vel, κατεσκεύασε.

τῶν μὲν συμμάχων τὰς ψυχὰς προκαταπεπληγμένας ἀνεκτήσατο, idem. ſociorum animos prius timore perterritos, atque conſternatos, recuperauit.

ἀναλαμβάνειν ἑαυτὸν ἐκ τῆς ἀθυμίας, idẽ. è pauore ac deſperatione ſeſe recipere, recolligere.

θάρσος ἐμβάλλειν. Herod. θάρσος ἐμβαλοῦμεν τοῖς βαρβάροις, Barbaris animos iniiciemus.

προθυμίαν ἐμβαλεῖν, Xenophon. alacritatem afferre.

παρεκάλουν τὸν Ἀλκέταν θαῤῥεῖν, Diodor. Alcetam bono animo eſſe jubebant. τὰς προθυμίας ὑποσκελίζετε τῶν ἀνδραγαθίζεσθαι προαιρουμένων, Philo. *vous deſcouragez ceux qui ont enuie de bien faire.* Græco verbo ὑποσκελίζειν, reſpõdet id quod Cicero in Philippicis ait, neruos incidere, hoc eſt, fortium virorum animos debilitare atque infringere.

εἰ ἄλλοις εἰμὶ αἴτιος θάῤῥους, Chryſo. ſi per me alij fidentiori animo ſint. θάρσος παρέχειν, idẽ. θάρσος ἐνθεῖναι, idem.

τὴν προθυμίαν αὐτῶν ἀκμάζειν ποιεῖ, idem. exuſcitat.

¶ *Finis.*

καὶ πέρας οὐδὲν φαίνεταί ποτε, Plat. in Sophiſt. nec finis vllus exiſtit.

ἐπὶ τέλος ἥκειν τοῦ μεγίστου μαθήματος, idem Polit. 6, ad maximæ ſcientiæ finem peruenire.

καὶ πέρας οὐκ εἶχέ μοι τὰ ἑρμηνεία, Luc. finem habebat.

ἄχρις ἂν τὸ πρᾶγμα λάβῃ τέλος ἐξαίσιον, Philo. quouſque negotium finem acceperit.

τῆ

τῆ ζωῆς καταστροφή, vitæ finis, extremus vitæ actus.

πρὸς ὐδὲν πέρας χρήσιμον ἀπαντῶσι, Baſil. in nullum vtilem finem tandem deſinunt, vel, tendunt.

ὔτε ὅθεν ἤρξατο, ὔτε εἰς ὃ κατέληξεν, idem. nec vnde incœpit, nec vbi deſiit.

οὐκ ἀγαθὴν ἕξουσιν ἔκβασιν, idem. exitũ haudquaquam bonum habebunt.

οἰκτρότατω τέλει ἐχρήσατο, idem. miſerrimum vitæ finem habuit.

ὐδὲν πέρας τῶν πόνων ἔχοντες, idem. nullum laborum finem inuenientes.

¶ *Finem imponere.*

Διαπεραίνειν τὸν λόγον, Plat. in Gorg. ſermonem concludere.

μέχρις ἂν τὸν ἀπονεμηθέντα τοῦ βίου χρόνον διαντλήσῃ, Phil. quouſque attributum ſibi vitæ tempus exantlarit, vel, conceſſum ſibi vitæ curriculum confecerit.

συντελοῦνται τοῦ λόγου λήξομεν, idem. finem dicendi faciemus.

ὅρον καὶ μέτρον ταῖς λύπαις ἐπιθεῖναι, Baſil. modum ac finem mœroribus afferre, imponere, conſtituere.

πότε ὁ ψαλμῳδὸς τοὺς στίχους συμπληρώσει, idem. quando is, qui pſalmos canit, verſus abſoluet.

ἔπαυσε τῆς μανίας, Chryſoſt. id eſt, παύσασθαι μαινόμενον, furori finem imponere. ὐδὲ οὕτω τὴν ἔχθραν ἔπαυσε, Baſil. ne ſic quidem odij finem fecit.

¶ *Finitimi.*

οἱ γείτονες, ἀστυγείτονες, ὅμοροι, πρόσχωροι, πλησιόχωροι, γειτνιῶντες, Pollux. οἱ χώραν ὅμοροι τῇ Λακεδαιμονίων οἰκοῦντες, Demoſt. vicini & finitimi Lacedæmoniorum.

οἱ ἄγχιστα αὐτῶν οἰκοῦντες. Herod.

¶ *Flores.*

τὸ ἄνθος ἀνελεξάμην, Luc. florem legi.

ἀναπλέξασθαι, καὶ ἁρμόσασθαι τὰ ἄνθη, idem. è floribus ſertum aliquod aut coroilam compingere, atque concinnare.

τὸν λειμῶνα ἐκεῖνον ἀναπετάσαντες, οὐκ ἐκωλύσαμεν δρέπεσθαι, καὶ τὸ προκόλπιον ἐμπλησάμενον ἀπελθεῖν, idem. per nos ei licuit flores legere, atque oppleto ſinu abire.

¶ *Fluuius, vel fons.*

πολλαὶ πηγαὶ ζέον ὕδωρ ἐκδιδοῦσι, Philo. multi fontes feruidam aquam edentes, feruida aqua manantes.

ποταμὸς τοσοῦτος τὸ βάθος, ὡς μηδὲ τὰ δόρατα ὑπερέχειν, Xenoph. flumen tantæ altitudinis, vt ne lanceæ quidem ſupra vndam emineant. Et rurſus, καὶ βάθος γε ὡς οὐδ' ἂν δύο ἄνδρες ἕτερος ἐπὶ τοῦ ἑτέρου ἑστηκὼς τοῦ ὕδατος ὑπερέχοιεν, eaq; altitudine, vt ne duo quidem viri, alter alteri ſuperſtans, aquæ ſupereminere queant.

Forma elegans.

κάλλος τῆς παρὰ σοὶ εὐμορφίας πάμπολυ διαφέρον, Plat. in Symp. pulchritudine longè te ſuperior.

τὸ εἶδος πάγκαλος, idem in Charmid. pulcherrima forma præditus.

γυνὴ καλὴ, καὶ εὐειδὴς, idem in Crit. fœmina eleganti pulchritudine.

καλὸς καὶ ἀγαθὸς τὴν ὄψιν, idem in Parmenid.

εὐμήκης καὶ χαρίεις ἰδεῖν, ibidem. procerus ac formoſus.

κάλλους μετέχων, Demoſth. non inelegans.

τὴν ἰδέαν ἑτέρου βελτίων, idem. altero pulchritudine præſtantior. εὐπρεπὴς τὴν ὄψιν ὤν, idē.

ἡ δὲ μάλα δὴ ὡραιοτάτη, καὶ τὸ σχῆμα εὐπρεπὴς, Luc. hæc autem ingenti pulchritudine ac venuſtate prædita.

Νηρέως εὐμορφότερος, idem. Nereo formoſior.

οὐκ οἶδ᾽ ἔγωγε καλλίω παῖδα ἰδών, idem. pulchriorem puerum vidiſſe me haud memini.

μάλα ἡδυειδὴς, καὶ καλὸς ἰδεῖν, idem.

γυνὴ ὑπερφυὴς τὸ κάλλος, idem. mulier eximia & incomparabili pulchritudine. πάγκαλόν τι χρῆμα παρθένου, idem. Gall. *c'eſt vne moult belle choſe que de ceſte pucelle.*

μειράκιον πάνυ ὡραῖον, idem. adoleſcens perquam formoſus.

ὡραιοτάτους, καὶ κάλλει διαφέροντας, idem. venuſtiſſimos, atque excellenti pulchritudine.

μορφῆς εὖ ἥκειν, idem. id eſt, εὔμορφον εἶναι.

τὴν ὥραν λαμπρὸς, idem. luculenta forma præditus.

γύναιον εἰς ὑπερβολὴν πάγκαλον, idem. muliercula incredibili pulchritudine. τὸ σῶμα τῶν καθ᾽ ἑαυτὴν ὑπερκαλλεστάτη, Philo. omnium ſui temporis pulcherrima. διαπρεπεστάτη.

ἐπ᾽ ἄκρον ἐλθεῖν εὐμορφίας, idem. ad ſummam pulchritudinem peruenire. κάλλει περίβλεπτος, Grego. forma conſpicuus, Plin.

τὴν ὥραν τοῦ σώματος εὐπρεπὴς, idem. ἄριστος, Alciph. eximia forma præditus. τὴν μορφὴν ἀξιέραστος, idem. vel, ἐπέραστος, Luc amabilis.

κάλλος ἐξαίσιον, Grego. admirabilis & inuſitata pulchritudo.

παρθένος καλὴ τῷ εἴδει σφόδρα, idem.

κάλλει διαπρεπὴς, Diod. κάλλει διάφορος, idē. præſtanti forma.

τὴν ὄψιν ἀξιοθέατος, Herod. viſenda forma

præd

præditus.

τὴν θέαν ἡδύς, Procop. τὸ σῶμα κάλλιςος, καὶ περιβλεπτότατος.

κάλλει ἔξοχος, Phal. id eſt, διαφέρων, eximius.

εὐμορφία σώματος, Syneſ. corporis elegãtia.

κάλλος ἔχειν ἀμήχανον οἷον, Chryſoſt. 6. de ſacerd. incredibili pulchritudine.

¶ *Forma parum elegans.*

εἰδεχθής. Luc. & εἰδεχθὴς τὴν ὄψιν, Syneſ. deformis. δύσμορφος, δυσειδής. ἐ πάνυ μορφῆς εὐφυῶς ἔχοντες, Luc. forma haud admodum honeſta, ac liberali.

ὑπέραισχρος, Xenoph. homo inſigni deformitate.

τὸ πρόσωπον τοῦ ἀνδρὸς ὑπερβάλλον αἴσχει, idem. hominis vultus ſupra modum fœdus, homo prodigioſæ deformitatis.

οὕτω κακοδαίμονα οὖσαν τὴν ὄψιν, Luci aſpectu ita miſerè deformem. εἰ αὐτὸς μὲ αἴσχιςος ὀφθῆναι εἴη τὴν ὄψιν, idem. ſi ipſe fœdiſſima forma eſſet.

¶ *Forma medioeris.*

οὐ καὶ ὁπωσοῦν μετρίαν ἡ φύσις ὄψιν ἀποδῷ, Demoſt. ſi vel tantulam pulchritudinem ipſis natura conceſſerit.

τὸ μὲ εἶδος οὐκ ἀφυής, Luci. vultu non ingeneroſo.

τὴν ὄψιν ἱκανή, idem. Gall. *de beauté aſſez paſſable.*

τὸ σῶμα οὐκ ἀφυής, Xenoph. corpore non ineleganti.

μετρίως τοῦ κάλλους μετειληφώς, Diony. id eſt, μετέχων. pulchritudinis haud expers.

¶. *Fortuna.*

τὰ μὲ τῆς φύσεως καλῶς ἡ τύχη σοι παραδέδωκε, Dem.

Demoſt. naturæ dotes luculenter tibi obtigerunt.

ἀπὸ τύχης, idem. fortè fortuna accidit.

τύχης δὲ συμβάσης τοιαύτης τῷ Λύκωνι, ὥστε &c. cùm ita tuliſſet caſus Lyconi, vt, &c.

κατά τινα συντυχίαν, Phil. caſu quodam.

ὅ, τι ποτ' ἂν δοκῇ τῇ τύχῃ, παθεῖν, Diod. quemcumque caſum fors tulerit, ſubire. quicquid fortunæ libuerit, pati.

τὴν τύχην ὁρῶν ἤδη ἁπαλόν μοι προσμειδιῶσαν, Luci. fortunam cernens mihi iam leniter arridentem.

¶ *Frangi re aliqua laborioſa.*

ὑπὸ τῶν συνεχῶν πόνων ἐκτετρυχωμένος, Luc. continuis laboribus exhauſtus. συνεχεία πόνων, γήρα τε, καὶ ἀσθενεία ἤδη κάμπτεσθαι, Greg. Preſb. curuari, debilitari. ἀθυμία καταβάλλεσθαι, deiici, conſternari.

συμμάτων μακροῖς νόσοις, ἢ ἐπιπόνῳ γήρᾳ κατασκελετευμένος, Phil. attenuatus, deſiccatus.

τετριμμένοι ταλαιπωρίαις, Herod. ærumnis attriti, γήρᾳ καὶ νόσῳ συντετριμμένος, Greg. ſenio ac morbo confectus. ὑπὸ τῆς συνεχοῦς ὁδοιπορίας συντετριμμένος, Herod.

ἐρρικνωμένων τούτῳ καὶ χρόνῳ καὶ νόσῳ μελῶν, idem. curuatis, contortis.

ταῖς συνεχέσι στρατείαις καταπεπονημένος, Diodo. aſſiduis bellis fractus.

τῷ βάρει τῆς λύπης ὑποκλασθείσης αὐτοῦ τῆς δυνάμεως, Baſil. mœroris mole fractis ac debilitatis ipſius viribus.

ἐκεκμήκεσαν ὑπὸ τῆς πορείας. Xenoph. vexatus erat, fatiſcebat, languebat. τῷ πλήθει τῶν ἐτῶν ἐκλελοιπώς, Greg. annis confectus.

μηδὲ ἐνδοῦναι, μηδὲ μαλακισθῆναι τοῖς δυσχερέσιν

ρίαν ἐντυγχάνοντα. Luc. nec ſuccũbere, nec ignauia languere, in multas rerum difficultates ac moleſtias incidentem.

τὸ σώματος ἐκ πολλῆς καὶ συνεχοῦς ταλαιπωρίας ἀπειρηκότος, Dionyſ. corpore multis atque aſſiduis afflictionibus exhauſto, atque confecto.

Διανοίας στερρότητα ἀναμοχλεῦσαι, animi infirmitatem infringere.

πρὸς τοὺς πόνους ἀποκάμνειν, laboribus frangi, facifcere.

¶ *Frigus.*

βορέου σφοδροῦ πνεύσαντος, μέγα κρύος ἐγένετο, Luci. magnum frigus extitit. κρύος ἦν, καὶ βορρᾶς πολὺς, καὶ κρύσταλλοι, καὶ χιών· ἐγὼ δὲ ἥκιστα ἐπεφράγμην πρὸς αὐτά, idẽ. frigus erat, ac ventus vehemens, & gelu, ac nix: porrò, ego aduerſus huiuſmodi iniurias haudquaquã munitus eram. Gall. *ie n'eſtois armé contre le froid.*

κρυμοῖς ἀγρίοις ταλαιπωρεῖσθαι, Gregor. frigoribus immitibus afflictari, intenſiſſimis frigoribus vexari.

ἰσχυρότατος χειμών, Xenoph. hyems acerrima, gelidiſſima.

τῷ ῥίγει ἀπολλύμεσθα, idem. frigore conficimur, opprimimur.

ὁ κρυμὸς δὲ εἰσεδύετο μέχρι μυελῶν αὐτῶν, καὶ ὀστέων. Alciph. frigus porrò ad ipſas vſque medullas atque oſſa penetrabat.

¶ *Fructus.*

πολύχουν ἀμώμενοι καρπὸν, Gregor. Preſb. vberrimum fructum metentes, vberrimã meſſem facientes.

καρπὸν ἀγαθὸν ἐνέγκασθαι, Gregor. bonum fructum referre.

Fruſtr

¶ *Fruſtrari re aliqua optata, vel contrà.*

τυχεῖν τ͂ ἐφέσεως, Gregor. Preſb. optato frui. τοῦ χάνειν ὧ μάλιςα ἐφίεντο, Luc.

ἐπεὶ ἧ σκοποῦ πετύχηκε, Baſil. poſtquam, quod proponebat, aſſequutus eſt.

τ͂ κ͂ γνώμlω τυχὼν, ἐπανήξεις, Gregor. ea, quæ cupis, adeptus, reuerteris.

κατατυχεῖν, Demoſth. ἐὰν δ᾽ ἄρα μὴ συμβῇ κατατυχεῖν, ſi propoſitum aſſequi non contigerit. κρατεῖν τ͂ ἐπιβουλῆς, Diod. conata perficere.

Contrà, ἀποτυγχάνειν. Demoſth. ἐπεὶ ἦ τούτου ἀπέτυχε, poſtquam id fruſtrà tentauit. ὡς ἦ ἀπέτυχον οἱ Θηβαῖοι τ͂ πείρας, idem. poſtquam hic conatus fruſtrà fuit. οὐδεὶς ἀπῆλθεν ἀποτυχὼν ἂν ἐβούλετο, Baſil. nemo, repulſam paſſus, diſceſſit.

Διαμαρτεῖν, idem quod ἀποτυγχάνειν. Iſoc. Διαμαρτεῖν τ͂ δόξης, ἧς προσῆκε τυχεῖν αὐτὸν, merita gloria fruſtrari. τ͂ προθέσεως διαμαρτάνειν. Phil. Propoſitū nō aſſequi. εἰ μὴ ἡ ὑμῶν διαμαρτάνω τ͂ γνώμης, Baſil. niſi me mea de vobis fallit opinio. Sic διαμαρτάνειν τ͂ ἐλπίδ☉, ſpe falli, Proc.

σφάλλεσθαι. Lucia. σφαλεὶς ἐν ταύτης τ͂ ἐλπίδ☉, hac ſpe lapſus. τ͂ ἐλπισθείσης εὐπραγίας ἐσφάλησαν, Phil. ab ea felicitate, quam ſibi ſpe fingebant, exciderunt. ἀπ᾽ ἐλπίδ☉ ἐσφῆλας, Lucia. ſpes te fruſtrata eſt.

Διασφάλλεσθαι, idem quod σφάλλεσθαι, Diod. διεσφάλη τ͂ ἐλπίδ☉.

ἀποσφάλλεσθαι quoque in eadem ſignificatione Græci dicunt, vt apud Herod. τ͂ ἐλπίδος ἀποσφαλέντες, ſpe ſua lapſi, vel depulſi.

ἐκπεσεῖν, Herod. τ͂ ἐλπίδος ταύτης ἐκπεσόντες, id eſt, διαμαρτόντες.

ὧν μ͂ ἠλπίζομlu, οὐδὲν ἀποβέβηκεν, Iſocr. ſpes omnes

mnes noſtræ caſſæ atque irritæ fuerunt. οὐ μὴν ἀπέβη τὸ τέλος κατὰ τὴν ἐλπίδα τοῖς περὶ τὸν Ἀντίγονον, Diod. non exitum eum habuit, quem ſperabat Antigonus. αὐτοῖσι παρὰ δόξαν ἀπέβη τὰ πρήγματα, Herod.

τὸ δ' ἔμπαλιν ὧν σὺ ἤλπιζες γίνεται, Lucia. hoc autem contrà omninò, quàm ſperabas, cadit.

οὐ μόνος ἔξω μένεις τῶν ἐλπισθέντων ἀγαθῶν, idem. minimè ſolus es, qui bona ſpe concepta non obtineas.

τὰ πράγματα μὴ ὅμοιον τοῖς προσδοκηθεῖσι τὸ τέλος ἔλαβε, Philo. res parem expectationi noſtræ finem haudquaquam acceperunt.

ἐπὶ τῷ παρ' ἐλπίδας ἀπαντῆσαι αὐτῷ τὰ τῆς μαντικῆς, idem. eo quòd ipſi ſuſcepta vaticinatio cõtrà, ac ſperabat, cederet, vel, eueniret. ἐλπίδος ἀπάτῃ φενακίζεσθαι, idem. ſpei impoſtura deludi, atque in fraudem impelli. τὸ τέλος τῶν κατελπισθέντων εἰς τοὐναντίον μετατίθησι τοῖς ὑπερηφάνως λογιζομένοις, Diodor. his, qui ſuperbas cogitationes ineunt, finem rerum in cõtrarium mutat, quàm ſperauerant.

πανταχόθεν αἱ ἐλπίδες περικόπτονται, Diod. ſpes vndique præciduntur. ἀπταίων τῆς ἐλπίδος, ἀθύμως διέκειτο, Herod. ſpe ſua lapſus, in ſummo mœrore animiq; conſternatione verſabatur.

μὴ ψεῦσαι με ταύτας τὰς ἐλπίδας, Xenoph. has meas ſpes minimè fruſtrari. Et in paſſiua voce apud Procop. πολλάκις ἐμβαλὼν ἐλπίδας ὡς ἥξεις, εἶτα πάλιν ἀφεῖλες, καὶ διεψεύσμεθα, ſæpe quidem aduentus tui ſpem nobis inieciſti: verùm rurſus id retractaſti, ac nos fefelliſti.

οὐδὲ ταύτης οἱ δείλαιοι τῆς ἐλπίδος ἀπώναντο, Baſil. ne hac quoque ſpe frui miſeris contigit.

οὐδὲν διεπραξάμην ὧν ἐβουλόμην, Greg. nihil eorum,

rum,quę cupiebam,confeci. *πάντα εἰς αἰσχύνην, καὶ γέλωτα τοῖς ἐχθροῖς τὰ μηχανήματα τελευτᾷ*, Chryſoſt. omnes conatus aduerſariis probro ac ludibrio ceſſerunt.

τοῦ προσδοκηθέντος ἀποτυχεῖν, Euſeb. id eſt ; *διαμαρτεῖν*, metaphora ducta à iaculatoribus.

¶ *Fucus.*

φαρμάττειν, καὶ ὑπογράφεσθαι τὴν ὄψιν, ἵνα τὸ περὶ αὐτὰς αἶσχος ἐπικρύψωσι, Philo. medicamentis quibuſdam ac picturis faciem illinire, vt fœditatem ſuam obtegant.

γνήσιον οὐδὲν ἐπιφέρεσθαι κάλλος, νόθον δὲ εὐμορφίαν, idem. nullam veram ac ſynceram pulchritudinem afferre, ſed fictam & adulterinam.

χρώμασι τὴν ὄψιν ὑπογράφεσθαι χήτει φυσικῆς εὐμορφίας, idem. ob natiuæ pulchritudinis penuriam fuco faciem illinire. *χρώμασι διαγράφειν τὸ πρόσωπον*, Chryſoſt. idem.

χήτει γνησίου κάλλους τὸ νόθον μεταδιώκειν, Phil. ob veræ pulchritudinis inopiam, adulterinam & ementitiam conſectari.

ἄμορφοι καὶ εἰδεχθεῖς ἑταῖραι περιάπτοις, ἢ νόθῳ κόσμῳ χηρείᾳ γνησίου τοὺς ὀφθαλμοὺς καλλωπίζουσιν, idem. deformes & obſcœnæ meretrices appēſis quibuſdam, atq; adulterina elegantia, quòd vera ac genuina deſtitutas ſe ſentiant, oculos exornant.

ἀπορούσαι κάλλους οἰκείου, πρὸς τὰ χρώματα καταφεύγουσι, Gregor. id eſt; *χήτει φυσικῆς εὐμορφίας χρώμασι τὴν ὄψιν ὑπογράφονται*, natiua formæ pulchritudine carentes, ad fucum confugiunt.

πρόσωπον ὡραῖον ὑβρίζειν βαφαῖς ἀσχήμοσιν. Herod. elegantem faciem indecoris ac fœdis tincturis dehoneſtare.

τὸ εὐειδὲς τοῦ καλοῦ πρόσωπον τοῦ ἔξωθεν περιττοῦ πα-

ραμυ

ϛαμυθεῖσϑαι, Luci. pulchritudinis inopiam externæ venuſtatis acceſſione ſolari.

ἐπιτριμμασι χρῆσϑαι, Chryſoſt. pigmentis vti.

¶ *Fugere.*

φεύγειν. σὺν οὐδενὶ κόσμῳ φεύγειν, Luc. perturbatis ordinibus fugere. Gall. *Fuïr en deſordre.* Et rurſus, τὸ μὲν εὐώνυμον ἔφυγεν, οὐδ᾽ εἰς χεῖρας δεξάμενοι τοὺς ἐναντίους, ſiniſtrum cornu ſine vllo certamine ſe in fugam dedit. φεύγειν καὶ κατὰ κράτος. Xenoph. ἔφευγον δὲ καὶ αὐτοὶ κατὰ κράτος, quàm celerrimè fugiebant. Et Plat. in Clitiph. τὰ δὲ φεύξομαι κατὰ κράτος, hæc autem omni celeritate fugiam.

οἴχεσϑαι φεύγοντα, idem quod φεύγειν. ἐκπλαγεὶς καὶ ὑπερδείσας ᾤχετο φεύγων, Herod. nimio timore perterritus, in fugam ſe coniecit. Et Plat. in Symp. ὑπ᾽ αἰσχύνης ἀποδρὰς ᾠχόμην εἴ πῃ εἶχον, prę pudore fugam corripui.

ἐκφυγεῖν, pro φεύγειν, Æſch. εἰ μὴ δρόμῳ μόλις ἐξεφύγομεν εἰς Δελφούς, niſi celeri fuga Delphos contendiſſemus.

λιπεῖν φυγῇ τὴν πόλιν, Plat. lib. leg. 6. fuga ciuitatem relinquere.

διαφεύγειν, idem quod φεύγειν. Demoſth. ὡς δ᾽ οὗτοι διαφεύγουσι, καὶ ἄλλος ἄλλῃ ἀπεχώρησαν, vt autem hi fugæ ſe mandarunt, aliusq; aliò ſeceſſerunt.

ἀπόδρασιν βουλεύειν, Luc. vel βουλεύεσϑαι, Herodot. fugam animo agitare, meditari.

δρασμὸν ἐπιχειρεῖν, idem. fugã moliri, parare.

εἰς φυγὴν ἐκκλίνειν, Baſil. in fugam inclinari, Liuius.

φυγῇ σώζειν ἑαυτόν, fuga ſaluti ſuæ conſulere. Luc. φυγῇ σῶζε σεαυτὸν ἀπὸ δεσποτῶν ἀνδροφόνων, fuga te ſubducito ab heris crudelibus, & ſanguin

guinariis.

φυγῇ τὴν ἰδίαν σωτηρίαν πορίζεσθαι, Phil. fuga ſibi ſalutem comparare.

ἀποφεύγειν, idem. *ὑπὸ δέους ἐξαναχωρήσαντες ἀπέφυγον.*

φεύγειν προτροπάδην. idem, *φεύξονται προτροπάδην πολλαῖς ὁδοῖς, οἱ κατὰ μίαν ἐπελθόντες*, concitato curſu fugient, effuſè fugient.

πρὸς φυγὴν ὁρμᾶν, Diod. *συνηναγκάσθη τὸ πλῆθος πρὸς φυγὴν ὁρμῆσαι*, coacta eſt multitudo fugam capeſſere.

φυγὴν ποιεῖσθαι, idem quod *φεύγειν*. Diod. *ἐν ξενοῖς τόποις φυγὴν ποιουμένων. εἰς φυγὴν τρέπεσθαι*, Herod. in fugam conuerti.

τὰ νῶτα δεῖναι, Æſch. terga dare. *τὰ νῶτα στρέφειν*, Baſil. terga vertere.

μεταβάλλειν, Grego. *ἤδη δὲ κλινομένων αὐτῶν, καὶ τὰ νῶτα μεταβαλλόντων*, inclinatis iam ipſis, ac terga vertentibus.

φυγῇ χρήσασθαι, Lyſ. in fugam ſe dare.

καταφυγεῖν pro *φεύγειν*, Thuc. *μάχης γενομένης ὀλίγον μέν τινα χρόνον ὑπέστησαν οἱ Κυθήριοι, ἔπειτα τραπόμενοι κατέφυγον*, conſerto prælio, cùm aliquantiſper hoſtilem impetum ſuſtinuiſſent Cytherij, poſtea in fugam ſe conuerterunt.

ἀναχώρησιν ποιεῖσθαι, vt *φυγὴν ποιεῖσθαι*, Suid. *ἀγεννῆ, καὶ ἀνελευθέραν ἐποιήσαντο τὴν ἀναχώρησιν*, Gall. *ils firent vne vilaine retraicte.*

δρασμῷ τὴν σωτηρίαν ἐπινοεῖν, Euſe. fuga ſaluti ſuæ proſpicere. *δρασμῷ χρήσασθαι*, Æſch. id eſt, *φεύγειν.*

Qui cum aliis minimè fugit, is Diodo. *οὐ μετέχειν τοῖς ἄλλοις τῆς κατὰ φυγὴν αἰσχύνης.*

τροπή, idem quod *φυγή*, Luci. *τροπῆς δὲ λαμπρᾶς γενομένης*, effuſa fuga coorta.

ἐκ τ̃ τροπῆς διασώζεσϑαι, è bellica clade incolumem euadere, Phil.& Diodo. οἱ διαφυγόντες τ̃ κίνδυνον, μόλις εἰς τὸ Λιλύβαιον διεσώϑησαν. Gall. *à peine ſe ſauuerent ils en Lilybee.*

ταχὺ τροπὴν συνέβη γίνεσϑαι τ̃ Ἑλλήνων. Diod. ſtatim fuſi fugatiq; ſunt Græci. confeſtim in fugam acti ſunt. Et Herod. φυγή τε πολλὴ καὶ τροπὴ γίνεται τ̃ στρατιωτῶν τ̃ Νίγρε, in fugam effuſi ſunt Nigri milites.

¶ *Fugare.*

πάντας τρέπουσι, Luci. omnes in fugā vertunt.

καὶ συμπλακέντες, τοὺς μὲν εὐθὺς εἰς φυγὴν ἀπεσκέδασαν, Phil. conſertisq; manibus, confeſtim hoſtes partim in fugam diſiiciunt, Tacit.

πολλοὺς ἀνελὼν, τοὺς λοιποὺς φυγεῖν ἠνάγκασε, Diod. multis obtruncatis, reliquos ad fugam compulit.

τροπὴν ποιεῖν τ̃ πολεμίων. Suid. hoſtes in fugam agere, *mettre les ennemis en route.*

¶ *Furari.*

τὰς μεγίστας κλοπὰς ἐργάζεσϑαι, idem. maxima furta facere.

λῃστῶν ἔφοδος, impetus latronum, idem. λῃστεύειν, latrocinari. λῃστεία, latrocinium. is qui tributa legit, cùm publicam pecuniam auertit, perperamq; exigit, dicitur apud Phi. ἐκλογεὺς φόρων τεταχθεὶς, καὶ ἐξ ὧν νοσφίζεται, καὶ παρεκλέγει ποικίλον τινὰ πλοῦτον ἠθροικὼς, &c. πάντα πάσχω ὥστε μὴ τ̃ θησαυρὸν συληϑῆναι, Chryſoſt. ne mihi theſaurus furto eripiatur.

ἀπὸ λῃστείας τ̃ βίον ἔχειν, Xenophon. furto viuere.

νοσφίζεσϑαι. Phil. οὐδεμίαν δραχμὴν νοσφίσασϑαι, ne vnam quidem drachmam ſurripere. νοσφίζεσϑαι, καὶ παρεκλέγειν.

G

¶ *Genus.*

Πατρὸς δὲ πλουσίου, καὶ σοφοῦ, Plat. in Men. patre natus locuplete, & ſapiente. πατρὸς ἀγαθοῦ γεγονότες, Greg. bono patre orti.

ἀπὸ πτωχῶν καὶ εὐτελῶν γονέων τυχὼν, Suid. abiectis ac pauperibus parentibus editus.

ἀπὸ τούτου εἷλκε τὸ γένος, Suid. ab eo genus trahebat.

εἰς ὃν ἀνέτεινε τὸ Κλεοκράτους γένος, Æſch. ad quem Cleocratis genus referebat, à quo Cleocratem oriundum eſſe prædicabat.

ἐξ οἰκίας μεγάλης, καὶ εὐδαίμονος, Plat. in Protag. ex magna, ac beata domo. ἐξ οἰκίας μεγάλης, καὶ γένους περιφανοῦς, Baſil. ex ampliſſima familia, atque illuſtri genere. ἐξ οἰκίας λαμπρᾶς καὶ ἀποβλέπτου, idem. ex ſplendida & conſpicua domo. οἰκίης μὲν ἐὼν δοκίμου, Herod. ex proba quidẽ atque honeſta familia ortus. οἰκίης ὑποδεεστέρας ὢν, idem. *eſtant de baſſe maiſon.*

γένους δὲ πρώτου ἐν τῇ πόλει εἶναι, Luci. ex familia totius ciuitatis nobiliſſima eſſe. Et rurſus, γένους δὲ δοκιμωτάτου ὄντα, καὶ ἐν τοῖς πρώτοις Σκυθῶν. Contrà, ἐξ ἰδιωτικοῦ καὶ ἀσήμου γένους, Herodia. ex plebeio & obſcuro genere.

τὸ μὲν γένος τῶν Ἑλλήνων οὐκ ἐν ἀφανεστάτοις, Æſc. genere non inter obſcuriſſimos Græcorum. Gall. *de maiſon non des plus petites de la Grece.*

τῶν γένος περιφανής, Baſil. illuſtri genere ortus.

οὔτε γένους εὖ ἥκων, Suid. nec genere honeſto ac laudabili natus. οἱ ἐκ παλαιοπλούτων καὶ παλαιενδόξων οἰκιῶν, antiquiſſima familiâ atque copioſiſſima

pioſiſſima & clariſſima editi.

οἱ τ͂ γένους ἀρχηγέται. Phil. generis auctores.

ἀνέφερεν εἰς Αἰνείαν τὴν τ͂ γένους διαδοχήν, Herodo. id eſt, *ἀνέπεμπε*, generis ſui ſeriem ad Æneam referebat.

ὃς ἦν ἐξ ἀνδρῶν τ͂ ἐπιφανεστάτων ἐν Ἀρκαδίᾳ, Suid. qui parentes habebat totius Arcadiæ illuſtriſſimos. Sic Syneſ. *ὅστις ἐκ τ͂ προγόνων λαμπρότατος ἦν*, qui clariſſimis maioribus oriundus erat.

ἑπτὰ πλουσίους πάππους ἔχων ἀποφῆναι, Plat. in Theæt. ea generis nobilitate, vt ſeptem diuites, & copioſos auos proferre poſſet.

ἀφανῆ σε εἶπε, καὶ ἄδοξον, καὶ μηδένα μηδαμόθεν, Baſil. obſcurum, atque ignobilem te dixit, ac nullius omninò pretij.

¶ *Gloria.*

τυγχάνειν δόξης τ͂ προσηκούσης, Plat. meritam gloriam conſequi. *μεγίστης*, Iſocrat. *ἀθανάτου*, Plut. & Dionyſ. *ἤνθησαν ἐν τῇ Ἑλλάδι, καὶ θαυμαστῆς δόξης ἐτύγχανον*, floruerunt in Græcia, & mirificam gloriam obtinuerunt.

τηλικαύτην δόξαν ἔλαβεν, Iſocr. id eſt, *τοιαύτης δόξης ἔτυχεν*. Et alio loco, *μεγίστην δόξαν ἐκ τ͂ νίκης λαβόντες*. Sic apud Cic. maximam gloriam cepit ex conſeruata amicitia.

ἀξιωθῆναι δόξης. Demoſthe. *μεγίστης δόξης ἀξιωθῆναι*, id eſt, *τυχεῖν*, maxima gloria affectum.

μέγα κλέος ἐκφέρεσθαι, Phil. magnam gloriam reportare, *μέγα κλέος ἐ πολλῷ χρόνῳ διελθόντος ἐκτήσατο*, Greg. & rurſus, *ὅσον κλέος ἐν τῷ ὀλίγῳ χρόνῳ παρὰ πᾶσιν ἐκτήσατο*, quantam gloriam breui apud omnes eſt conſecutus. Et in actiua voce, *τοῖς ζῶσι ζῶντι ἂν ἐνέγκοι πολλὴν εὐδοξίαν*, magnam nominis celebritatem afferent. *τοῦτ*

σοι παρὰ πολλῶν εὐδοξίαν οἴσει, ὡς φιλοσόφῳ ὄντι, Plat. in epiſt. hoc tibi, vt philoſopho homini, gloriam apud multos allaturū eſt, conciliabit.

κλέος καταθέσθαι. Plat. in ſymp. ὀνομαστοὶ γενέσθαι, καὶ κλέος εἰς τὸν ἀεὶ χρόνον ἀθάνατον καταθέσθαι, ſempiternæ gloriæ nomen ſuum commendare. Et apud Herod. ῥυσάμενος τὴν Ἑλλάδα, κλέος μέγιστον κατέθετο, liberata Græcia ſummam gloriam adeptus eſt.

εἰ μὴ ἐμπλήσεις τοῦ σοῦ ὀνόματος πάντας ἀνθρώπους, Plat. in Alcib. niſi tui nominis fama mortales omnes impleueris. Et Phil. ἡ δὲ φήμη ῥυεῖσα τὰς ἑξῆς πόλεις κατέπλησε τῆς ἐπὶ τῷ δὲ τῷ ἀνδρὶ εὐκλείας, fama autem latiùs fuſa, reliquas vrbes ipſius gloria compleuit.

μνήμη αὐτῆ τῆς εὐκλείας. Plat. σοὶ οἰόμενοι ἀθάνατον μνήμην ἀρετῆς πέρι αὐτῶν ἔσεσθαι, immortalem virtutis eorum memoriam fore.

μνήμην παρέχειν, vel παρέχεσθαι. idem, ἃ ἐκείνοις ἀθάνατον κλέος καὶ μνήμην παρέχεται, quæ ipſis nunquam intermoriturum decus ac memoriam conciliant, afferunt, φέρει.

τὴν δόξαν ἔχειν. Demoſth. ὕστατον ἐλθόντα τὴν δόξαν ἔχειν, eum, qui poſtremus venerit, gloriam obtinere. μέγα κλέος εἶχε, Suid. magnam gloriam habebat, in magna gloria erat.

εὔκλειαν καταλείπειν. Demoſth. ἀντὶ μικροῦ χρόνου εὔκλειαν ἀγήρων καταλιπεῖν, pro exiguo vitæ tempore gloriam ſenij expertem relinquere. Et rurſus, ἀθάνατον κλέος αὐτῶν λελοίπασι, ſempiternam ſui nominis memoriam reliquerunt.

μνημόσυνον λιπέσθαι. Herod. ἐν σοὶ ἐστὶ νῦν ἐλευθέρας ποιήσαντα τὰς Ἀθήνας μνημόσυνον λιπέσθαι εἰς τὸν ἅπαντα ἀνθρώπων βίον. in te ſitum eſt, Athenis libertatem afferendo, nomen tuum ſempiternæ

hominum memoriæ commendare.

αὐτὶ θνητοῦ σώματος ἀθάνατον δόξαν ἀντικαταλλάξασθαι, Iſocr. mortalem vitam immortali gloria commutare. Et alio loco, ψυχῆς ἧς οὐκ εὐπορήσομεν ὀλίγων ἐτῶν, πρίασθαι τοιαύτην εὔκλειαν, vita, qua ante perpaucos annos carebimus, tantum decus emere.

μνημονεύεσθαι. Iſocr. εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον μνημονευθησομένην, de qua nulla vnquam poſteritas conticeſcet, nulla vnquam obliuione conterendam. τῶν νόμων τὸ κλέος, οὓς ἀπελέλοιπε, διὰ πάσης τῆς οἰκουμένης πεφοιτηκὸς, ἄχρι καὶ τῶν γῆς περάτων ἔφθακε, Phil. legum, quas reliquit, gloria, per totum terrarum orbem graſſata, vſq; ad extremos terræ fines permeauit. ἐπὶ μέγα προελθεῖν εὐκλείας, idem. ad magnam gloriam prouehi. εἰς πλεῖστον δόξης προελθεῖν, Greg.

ὥστε εἰς πάντας τὴν ἐκείνου μνήμην διελθεῖν, Demoſt. adeò vt ipſius memoria ad omnes mortales permanaret.

τὸ κλέος ἐφοίτα πανταχόσε, Phil. quoquo gentium graſſabatur.

οὗ καὶ μέχρι τοῦ νῦν τοσαύταις ὕστερον γενεαῖς ᾄδεται τὸ κλέος, idem. cuius ad hanc vſque ętatem tot iam ſeculis interiectis gloria celebratur. κλέος περιποιέσασθαι, idem. adipiſci.

τὴν δόξαν ὑπέρλαμπρος, Grego. gloria excellens, circumfluens, Cic.

μέγιστον εἰς δόξαν αὑτοῖς τοῦτο εἶναι νομίζοντες, idē. exiſtimantes hoc magni ad gloriam momenti ſibi eſſe.

ὧν ἀθάνατος ἡ μνήμη τῷ χρόνῳ παντὶ παραδέδοται, Baſil. quorum ad omnem immortalitatem conſecrata eſt memoria.

λύ τὸν τοῖς διωγμοῖς καὶ θλίψεσι συνπλεξάμενοι δόξαν,

ξαν, ταύτην εὖ πράττοντες κατελύσαμεν, Greg. gloriam eam, quã in perſecutionibus & calamitatibus collegeramus, in ſecundis rebus obtriuimus. ὅσην ὁ ἥλιος ἐφορᾷ γῆν, τοσαύτην ἐπιτρέχει καὶ ἡ δόξα γυναικός, Chryſoſt. homil. 29. ad Rom. quàm latè Sol hic per orbem radios ſparſit, tam latè ſe diffundit huius mulieris gloria.

Gratiarum actio & gratitudo.

ἀποδοῦναι χάριν, Demoſth. οἱ δικαίως ἂν εὐεργετῶν τὴν χάριν ᾤοντο δεῖν ἀποδοῦναι, qui meritò pro beneficiis acceptis gratiam referendam eſſe putabant.

ὥστε ἐκεῖνον μὴ νομίζειν αὑτὸν ἄξιον δυνάμεως χάριν ἀποδοῦναι, Iſocr. adeò vt ipſe referendæ gratiæ imparem ſe eſſe iudicaret.

ἀποδιδόναι τῆς εὐεργεσίας χάριτας, Phil. & Baſil. ἀποδότε τὴν εὐχαριστίαν τῷ εὐεργέτῃ.

οὐδὲ γὰρ τὸν βίον ὑπέρ σου προϊέμενος, ἀξίαν ἀποδοίην χάριν ὧν εὖ πέπονθα, nam ne ſi vitam quidem pro te profunderem, meritam tamen pro tuis in me beneficiis gratiam rependerem.

χάριν ὀφείλειν, Plato in Polit. πολλὴν χάριν ὀφείλω σοι τῆς Θεαιτήτου γνωρίσεως, magno tibi beneficio ſum obſtrictus, qui mihi Theæteti notitiam comparaſti.

οὐδένα πώποτε ἀπεστέρησα χάριτος, idẽ in Hipp. 2. nemo eſt, quem beneficij accepti gratia fraudarim.

χάριν εἰδέναι, Lucia. ἐγώ σοι μεγίστην χάριν εἴσομαι ἐπὶ τούτῳ, magnam hoc nomine tibi gratiam habebo. αὐτὶ ταύτης τῆς εὐεργεσίας χάριν αὐτῷ εἰδέναι. Xenoph. Gall. *luy ſçauoir gré.*

χάριν γινώσκειν, idem quod εἰδέναι. Herodo. καὶ ἐπὶ τῇ σπουδῇ, καὶ ὑποσχέσει χάριν ἐγίνωσκον. Et

Chryſo. χάριν ἔγνω τοῦ παρακουσθῆναι, gratiam habuit, quòd non exauditus eſſet.

χάριν, vel, χαριστήρια ὁμολογεῖν. χαριστήρια ὁμολογεῖν τῆς φυλαχθείσης πίστεως, Herod. de ſeruata fide gratias eis agere.

χάριν ἔχειν, Æſch. τῆς εὐνοίας ἣν ἀπόντι μοι παρέσχησθε, πολλὴν χάριν ἔχω, de veſtra erga me abſentem beneuolentia plurimas vobis grates ago.

οὐχ ὧν εὖ ἔπαθον χάριν ἔχειν διὰ τέλους, Ariſtid. accepta beneficia haud ſemper memoria tenuerunt.

τὰς χαριστηρίους ὁμολογίας ἐπιτελεῖν, Philo. id eſt, χάριτας ὁμολογεῖν.

θύειν τῷ θεῷ τὰ χαριστήρια, Greg. gratitudinis ergò Deo litare.

εὐχαριστεῖν ἐπὶ ταῖς εὐεργεσίαις, Phil. de beneficiis gratias agere.

εὐχαριστηρίους νόμους εἰς τὸν σωτῆρα θεὸν ᾄδειν, idē. pro gratiarum actione laudes Deo ſeruatori canere.

ἐκτίνειν χάριτας. ὧν εὖ πέπονθας ἐκτίνειν χάριτας, grates rependere. τῶν ὑπηργμένων ἀξίους εὗρεν, Ariſtid. dignos eos comperit beneficiis à ſe acceptis.

ἀποτίνειν τὰ χαριστήρια, Bud. οὐδὲ λόγῳ γοῦν τὰ χαριστήρια αὐτῷ ἀποτίσας, id eſt, χάριν ἐκτίσας.

τὰ χαριστήρια ἀναφέρειν θεῷ, Baſil. gratias Deo agere.

τὰ χαριστήρια παρέχειν, Euripid. in epiſt. πειράσομαι τοῦ καλοῦ τούτου ἔργου πολλὰ πάνυ καὶ μεγάλα παρασχεῖν σοι τὰ χαριστήρια, pro hoc egregio opere ingentes tibi gratias referrē conabor.

δόξαι, τιμαί, χάριτες παρὰ τῶν εὖ πεπονθότων ἐγίγνοντο, Demoſth. ab iis, de quibus bene meriti erant, laudibus atque honoribus afficiebantur,

tur, ab iis gratiæ ipſis agebantur.

καὶ ὅτι ταῦτα ποιήσασι χάρις οὐδεμίη ἐφαίνετο πρὸς τῶν Ἀθηναίων, Herod. & quia his rebus geſtis nulla eis grati animi ſignificatio ab Athenienſibus elucebat.

ζητοῦσι τὰς παρὰ τῶν εὖ παθόντων χάριτας, gratiam ſibi ab iis, in quos beneficium contulerunt, haberi cupiunt. Chryſoſt. homil. vltima ad Philippen. quæ verba parùm commodè tranſtulit interpres.

ἀεὶ ὡς εὐεργέτου μεμνῆσθαι ὑπισχνοῦμαι, Xenoph. polliceor fore, vt ille, tãquam de me bene meritus, ſemper mihi in memoria verſetur.

¶ Gratia, pro lepôre.

αἱ περὶ τὴν ὄψιν καὶ τὴν ἄλλην ὁμιλίαν ἄλεκτοι, καὶ ἐξαίρετοι χάριτες, Phil. eximiæ, atque omni ſermone præſtantiores, tum in facie, tum in colloquio gratiæ.

ὅσαι ταῖς ὁμιλίαις αὐτῆς Σειρῆνες ἐνίδρυνται, Alciph. quot in ipſius ſermonibus Sirenes inſidebant.

ἐπ' ἄκροις τοῖς χείλεσί μοι δοκεῖ αὐτῆς ἐγκάθηται ἡ Πειθώ, idẽ. in ſummis, opinor, ipſius labiis Suada conſedit.

οὐδέ σε φέρειν ἐπὶ τῇ γλώττῃ τὰς μύζας εἶπε, Procop. mutas in lingua ferre.

ἡδίστην παρείχετο τοῖς ἐντυγχάνουσι τὴν ἑαυτοῦ συνδιαίτησιν, Suid. hoc eſt, vt Lucian. loquitur, *χάριτος ἀττικῆς μεστοὺς ἀπέφαινε τὰς συνουσίας*, ea erat morum feſtiuitate & elegantia, vt iis, qui cum eo verſabantur, iucundiſſima eſſet ipſius conſuetudo.

ἐπίχαρις, lepidus, feſtiuus.

ἡδὺς καὶ ἐπαφρόδιτος ἀνήρ, Æſch. de Philippo Macedone, ſuauis & feſtiuus, lepidus.

¶ *Gratum.*

ὅ,τι ἂν σοι ποιοῦντες ἡμεῖς ἐν χάριτι μάλιστα ποιοῖμεν, Plat in Phædone. ecquid facere queamus, quod tibi gratiſſimum futurum ſit?

καὶ Δίων εὖ οἶδ' ὅτι πολλὴν χάριν ἕξει σοι διαπραξαμένῳ ταῦτα ὑπὲρ ἐκείνου. idem in epiſt. ac Dion quoq; ipſe, mihi crede, magnam tibi gratiam habiturus eſt, qui hæc pro eo confeceris. vel, à Dione quoque ipſe magnam gratiam initurus es, &c. ἢ Φιλίππῳ τι ποιῆσαι μὴ πρὸς ἡδονὴν, Demoſth. quàm aliquid facere, quod Philippo minùs gratum ſit.

ἅπαντα ποιοῦντα, ὅσα ἐκείνῳ χαριεῖσθαι μέλλοιμι, idem. nihil non facientem, quò ipſius gratiam emereri queã, vel, quò ipſi gratificari queam.

χάριν οὐ μικρὰν αἰτοῦσι, δὸς, μηδὲν ἀντειπών, Lucia. haud leue beneficium poſcunt, da quæſo ſine vlla recuſatione.

ἐκείνῳ τὰ μέγιστα χαριεῖσθαι δοκῶ, idem. ei me rem ſummè gratam facturum exiſtimo. Et rurſus, οὐδεὶς αὐτῷ χαρίζοιτο μεῖζον, ἢ, &c. nemo ei quicquam gratius facere poteſt, quàm ſi, &c. Et Baſil. ὅσῳ περ ἂν συνεχέστερον ποιῇς, τοσούτῳ πλείονα ἡμῖν χαριῇ, quo crebriùs hoc feceris, eò gratiùs nobis feceris.

κεχαρισμένον τῷ ὄντι ἔσῃ μοι πρᾶγμα πεποιηκώς, vel, λίαν ἔσῃ κεχαρισμένος, Bud. gratiſſimum mihi feceris.

διαιτητὴς πλεῖστα πρὸς χάριν, idem. arbiter gratus admodum, & acceptus.

ἔργον καθ' ἡδονὴν ἐργάσασθαι, id eſt, κεχαρισμένον. ὑπερήδιστόν μοι τὸ ἄκουσμα γένοιτο, Luc. iucundiſſimum mihi hoc acroama fuerit.

οὐδὲν τῆς δαπάνης ἐπιχαριτώτερον αὐτοῖς, Xenop. nihil ipſis impenſa gratius eſt.

τοῦτό μοι χάρισαι, Plat. Gall. *Fay moy tant de plaiſir.*

χάριν τ̃ ἀνδρα ἀπέκτεινεν, Antiph. eum, vt ab aliquo gratiam iniret, obtruncauit.

παῖδα ἐποίουν τὰ ἐκείνῳ δοκοῦντα, idem. τὸ πρὸς χάριν ἐκείνῳ, ad ipſius voluntatem & arbitrium omnia faciebam.

¶ *Gratulari.*

πέμψαι πρέσβεις στέφανον φέροντας τῷ Ἀλεξάνδρῳ, καὶ συνησθησομένους τῇ κτ̃ Κιλικίαν νίκῃ, Diodor. legatos cum corona ad Alexandrum mittere, qui de parta ad Ciliciam victoria ipſi gratularentur.

συνήσθην σοι τ̃ εὐπλοίας, Cic. lætatus ſum felicitate nauigationis tuæ.

ἧκον πρέσβεις συγχαίροντες ἐπὶ τοῖς κατωρθωμένοις, idem. veniunt legati gratulatum ob res proſperè ac feliciter geſtas.

συγχαίρειν ἐπὶ τῷ διασεσῶσθαι αὐτὸν παραδόξως ἐκ τ̃ μεγίστων κινδύνων, idem. ei hoc nomine gratulari, quòd præter hominum expectationem è maximis periculis ſaluus & incolumis euaſiſſet.

¶ *Graue.*

ἡράκλεις βαρὺ, καὶ οὐχὶ δίκαιον, Demoſthe. graue Hercle, nec æquum.

ὃ δέ μοι μάλιστα δεινὸν κατεφαίνετο, τοῦτο ἦν, Lucia. quod autem mihi omnium grauiſſimum videbatur, hoc erat.

δεινὰ μὲν οὖν καθ' ἑαυτὰ καὶ ταυτά· πῶς γὰρ οὔ; κουφότερα δὲ τ̃ μελλόντων λέγεσθαι, Phil. acerba quidem hæc quoque ſunt, ſi per ſe conſiderentur: quis neget? leuiora tamen his, quæ poſt à nobis dicentur. δεινὰ ταῦτα καὶ πέρα δεινῶν, ὡς αὐτερεῖς ἀλλ' ὅπω τοῦτον οὐδὲν, ὅσον εἰρήνη διελυμένη, Gregor.

grauia ſunt hæc, imò grauiſſima, quis inficias eat? nihil tamen horum perinde graue & acerbum, ac pax expulſa & profligata.

δεινὸν οὐχὶ τοῦτο ὑπελάμβανες, καὶ περὶ ὃν δεινὸν, ἀλλ᾽ ἐκεῖνο παγχάλεπον, Phil. cui non abſimile eſt illud Baſilij, *καὶ οὐ τοῦτο μόνον δεινὸν, καὶ περὶ ἀφόρητον, ἔστι γὰρ τοῦτο χαλεπώτερον.*

Eodem quoque ſpectat illud Gregorij, *τοσοῦτον βεβάπτισαί μοι ὑπὸ συμφορῶν ἡ ψυχὴ, ὥστε τὰ μὲν ἴδια τῆς ἐμῆς ζωῆς ἀλγεινὰ μηδὲ ἐν κακοῖς εἶναι λογίζεσθαι, τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα ὄντα, ὡς μὴ ἐν ἑτέρῳ τινὶ συμβάντα, φορητὰ εἶναι νομισθῆναι, πρὸς μόνα δὲ βλέπειν τὰ κοινὰ τῶν ἐκκλησιῶν πάθη*, &c. ita calamitatum mole depreſſus atq; obrutus eſt animus, vt ne priuatas quidem vitæ moleſtias, tot licet, ac tantas, vt ſi alius in eas incidiſſet, intolerabiles eas exiſtimaturus fuiſſet, in malis ducam, verùm ad publicas tantùm Eccleſiæ calamitates oculos conjiciam.

εἰ δέ σοι φορτικοὶ δοκοῦμεν, idem. quòd ſi tibi graues & importuni videmur, *ἐπαχθεῖς.*

βαρὺ, καὶ ἀπευκτὸν, cui opponitur apud Chryſ. *ποθεινὸν, καὶ εὐχῆς ἄξιον. ἐπὶ τῆς αἰσθητικῆς πανοπλίας. βαρὺ καὶ ἀπευκτὸν τὸ ὁπλίζεσθαι, ἐνταῦθα δὲ ποθεινὸν, καὶ εὐχῆς ἄξιον*, in corporea, & in ſenſum cadente armatura graue, atque odioſum eſt armari: hîc contrà, iucundum, ac perquàm expetendum.

H

¶ Habitare, vel non.

Οἰκῶ ἐντεῦθεν ἐκ μειρακίου. Demoſt. hîc iam inde ab adoleſcentia habito.

τὴν πλησίον κώμην οἰκῶν, Luci. in propinquo

vico

vico ædes habere.

χωρία πανέρημα ὄντα ὑπὸ τῶν πολέμων, idem. loca ob bellicas calamitates vaſta, ac deſerta.

¶ *Hactenus.*

μέχρι τοῦ παρόντος, adhuc, vſque ad hoc tempus. μέχρι τοῦ νῦν. καὶ ταῦτα μὲν εἰς τοσοῦτον, vel, τούτων μὲν ἅλις, Greg. vel, ταῦτα μὲν ἐπὶ τοσοῦτον εἰρήσθω, vel, ταῦτα μὲν δὴ τοιαῦτα, vel, ταύτῃ, ac de his hactenus, vel, atque hæc nobis dicta ſint.

¶ *Hæreſis, vel paganiſmus.*

κατὰ χριστιανῶν τὴν μιαρὰν καὶ ἐφύβριστον αὐτοῦ γλῶσσαν ἐκίνησε, Suid. aduerſus Chriſtianos ſceleratam & contumelioſam linguam mouit.

ἀλλότριος κατὰ πάντα τῆς τῶν χριστιανῶν πίστεως, idem. à fide Chriſtiana prorſus alienus.

τοῖς τῆς ἀληθείας δόγμασι πολεμεῖν, idem. veræ doctrinæ bellum inferre.

οὐδένα οἴδαμεν λόγον ἐχθρὸν τῆς ὑγιαινούσης διδασκαλίας ταῖς καρδίαις ἡμῶν παραδεξάμενοι, Baſil. nullam omnino doctrinam (quod quidem ſciam) ſanæ fidei aduerſam & inimicã pectore excepi.

μὴ ὀρθὰς ἔχειν περὶ θεοῦ τὰς ὑπολήψεις, idem. de Deo haud rectè ſentire.

τῆς ὑγιαινούσης πίστεως ἀλλοτρίως ἔχειν, idem. à ſana fide abhorrere.

πρὸς τὴν ἀληθῆ πίστιν ὀκλάζειν, idem. in vera fide claudicare.

αἱρετικῶς ἔχειν, Syneſ. id eſt, αἱρετικὸν εἶναι.

εἰς τὴν αἵρεσιν τῶν Μονοθελιτῶν ἐξεκυλίσθη, Suid. in Monothelitarum errorem prolapſus eſt.

ἐπανίσταται τῇ ἀληθείᾳ, Greg. Preſb. aduerſus veritatem inſurgere; veritatem impugnare.

γαλήνην ἔχειν ἀπὸ τῶν αἱρέσεων, Greg. ab hæreſibus pacata omnia habere, nullis hęreſum procellis agitari.

ἐγγὺς εἶναι τῆς Ἑλληνικῆς ἡγήμεθα πλάνης, Baſil. ab Ethnicorum errore haud longè abeſſe cenſemus.

τὸ πολὺ τῆς ἐκκλησίας διέσεισε, καὶ διέφθειρε, Greg. haud paruam Eccleſię partem labefactauit, atque corrupit.

τὸ ἱεράτευμα κακῶς διακείμενον, εἰς μυρίας δόξας καὶ πλάνας διεσπασμένον. Baſil. ſacroſanctum ordinem ægrum, atque in ſexcentas opiniones & errores diuulſum ac diſtractum.

τῆς ἀληθινῆς θεολογίας ἀλιτήριος, Baſil. veræ Theologiæ peſtis & exitium. ὃν συνόδου χριστιανῶν ἐκκηρύττομεν, Syneſ. quem ab Eccleſiæ cœtu proſcribimus.

ὥσπερ μέλος ἀνιάτως ἔχον ἀποκοπτέον ἡμῖν, ἵνα μὴ τῇ κοινωνίᾳ, καὶ τὸ ὑγιαῖνον συμφθείρηται, idem. tanquam incurabile membrum, à nobis excindendus eſt, ne contagione, quod ſanum eſt, vnà corrumpatur.

τὸ δυσσεβὲς Ἀρείου δόγμα πρεσβεύειν, Baſil. impium Arij dogma tueri atque aſſerere.

προεστάτης τῆς τῶν πνευματομάχων αἱρέσεως, Macedonianæ hæreſis antiſtes, anteſignanus.

κορυφαῖος τοῦ κατὰ Ἄρειον κύκλου, idem. Arianæ factionis coryphæus.

ἐλεήσας τοὺς ἀπολλυμένους ὑπὸ τῆς φθοροποιοῦ τῆσδε διδασκαλίας, Greg. Preſb. eos quibus peſtifera hæc doctrina exitium afferebat, miſeratus.

Honore afficere.

τοῦτον διαφερόντως ἐτίμα, Gemiſt. hunc ſingulari honore complectebatur.

τιμὴν νέμειν, Herodo. ἐδόκει δὲ τούτοις μεγίστην τιμὴν νέμειν, hos maximo honore impertire videbatur, Plin.

τιμὴν ἀπονέμειν, Plat. 1. leg. Et Phil. καὶ τιμὴν

τιμ.

τιμὴν, ἣν ἀπένεμε τῇ γαμετῇ, honorem quē vxori deferebat. πατρὸς αὐτῷ τιμὴν ἀπονέμων, Grego. Preſb. eum loco parentis colens.

διὰ τιμῆς ἄγειν, Lucia. οὐκ ἔτι διὰ τιμῆς ἦγεν, ὡς πρὸ τοῦ, non iam eum in honore habebat, vt antè.

ἔχειν ἐν τοῖς τιμίοις, Greg. ὃν εἶχεν ἄγαν ἐν τοῖς τιμίοις, quem plurimi faciebat, quem inter chariſſimos habebat.

διὰ τιμῆς ἔχειν, idem quod διὰ τιμῆς ἄγειν. Herod. ὃν διὰ τιμῆς καὶ θαύματος ἔχετε, quem obſeruatis & ſuſpicitis.

ἔντιμον ἔχειν, Chryſoſt. in honore ac pretio aliquem habere.

εἰς τιμὰς καθιστάναι, Lyſ. ad honores prouehere.

τιμὴν καὶ ὠφέλειαν σοι τοῦτο οἴσει, Antiph. afferet.

ἄγειν ἐν τιμῇ, idem quod τιμᾶν, vel, διὰ τιμῆς ἄγειν, Luc. ἄγουσι δ᾽ αὐτὸν ἐν τιμῇ.

τιμὴν περιέχειν, Gregor. ὅταν τινὶ περιέχωσι τιμὴν δημοσίαν, cùm aliquem publico honore afficiunt.

καταθέσθαι τιμὴν, idem. ταύτην γυναικῶν τινὶ τῶν ἀξίων τὴν τιμὴν καταθέμενος, hoc honore lectiſſimam quandam matronam complexus.

τιμῆς ἀξιῶσαι, ornare, honore afficere.

τοσαύτῃ περὶ αὐτοὺς ἐχρήσατο τῇ τιμῇ, Chryſoſt. id eſt, τοσοῦτον αὐτοὺς ἐτίμησε.

πρὸς τὰς ἀνωτάτω τιμὰς ἄγειν, idem. ad ſummos honores prouehere.

ἄρχοντος παρόντος ὑπαναστῆναι, καὶ τὴν κεφαλὴν ἀνακαλύπτειν, idem. caput aperire.

¶ *Honore affici.*

ἐν τιμῇ εἶναι, Luc. in honore eſſe. τοὺς καλλίστους αὐτῶν εἶδον ἐν πλείοσιν ὄντας τιμῇ, Chryſoſt. id

eſt, *μᾶλλον τιμωμένους*, honoratiores eſſe, Cic.

τὰς μεγίστας καρποῦται τιμάς, Gregor. maximis honoribus fruitur.

τιμῆς τυγχάνειν, honorem conſequi. Xenoph. *τοῦτον ὁρῶ παρὰ Κύρῳ τιμῆς τυγχάνοντα*, hunc apud Cyrum in honore eſſe video.

ἐκ πάντων τιμᾶσθαι, Suid. apud omnes in honore haberi.

ἀπολαύειν τιμῆς, idem quod *τυγχάνειν*. *παρ' ᾧ καὶ διῆγε τῆς ἄκρας ἀπολαύων τῆς τιμῆς*, Suid. apud quem etiam degebat, ſummiſq; honoribus fruebatur.

ἔντιμον γενέσθαι, pro *τιμᾶσθαι*. Plat. *σφόδρα τε γενέσθαι παρ' αὐτοῖς ἔντιμον*, magnis honoribus apud eos floruiſſe, vel, ornatum fuiſſe.

τιμῆς ἀξιοῦσθαι. Baſil. *τῶν μεγάλων τιμῶν ἠξιώθησαν*, magnos honores conſecuti ſunt, magni ipſis honores habiti ſunt.

τιμὴν ἔχειν, idem. *τὰς πρώτας εἶχον παρὰ βασιλέως τιμάς*, primos honoris gradus apud regem obtinebant.

τὰ πρῶτα τῶν ἐπὶ τιμαῖς φέρεσθαι, Philo. primum honoris ac dignitatis locum ferre inter eos, qui magiſtratibus fungebantur. Et alio loco; *τὰ πρωτεῖα τῶν ἐν ταῖς ἀνωτάτω τιμαῖς ἐνέγκασθαι*, Gall. *emporter les premiers degrés d'honneur.*

πάντα ποιεῖν ἐθέλουσα ὑπὲρ τῆς ἰδίας ἐπιτιμίας, Phil. id eſt, *τιμῆς*. *μεγίστη παρὰ πάντων αἰδὼς ἐστι τῇ πόλει*, Ariſtid. id eſt, *πάντες τὴν πόλιν αἰδοῦνται*, in ſumma eſt apud omnes veneratione.

¶ *Hortari.*

παρακαλῶ πάντας ἀνθρώπους, Plat. in Gorg. omnes mortales hortor.

οὐδὲν παρακαλοῦντος εἰς τοῦτο δεόμενος, Luci. ad hanc rem hortatore nihil opus habens. Cui ſimile.

mile eſt illud Grego. οὐ πολλῶν ἐδεήθη λόγων πρὸς τὸ συμμαχεῖν, non longa oratione cohortandus nobis fuit ad belli ſocietatem ineundam.

προτρέψασθαι, ἐπὶ τὸν ὅμοιον ζῆλον ἀγαγεῖν, Phil. id eſt, παρακαλεῖν.

παρακέλευσμα, cohortatio, Plat. in epiſt. τὰ μὲν παρακελεύσματα ἦν ταῦτα, καὶ τοιαῦτα ἕτερα πολλὰ, ac cohortationes quidem iſtæ adhibebantur, ac pleræque aliæ huiuſmodi.

¶ *Hoſpitium.*

καταλύει παρὰ Κλινίᾳ, Plato in Protag. apud Cliniam hoſpitatur.

καταγεσθαι, Demoſth. καταγόμενον παρὰ τούτοις ὁπότε ἐπιδημήσειν ἀθήναζε, apud eos, cùm Athenas veniret, diuerſantem.

Inde καταγώγιον, diuerſorium, & καταγωγὴ apud Herodianum. οὐδὲ γὰρ καταγωγαῖς ταῖς αὐταῖς ἐχρῶντο, neque enim iiſdem domiciliis vtebantur.

αὐλίζεσθαι, Xenoph. ταύτην τὴν ἡμέραν ηὐλίσθησαν ἐν ταῖς κώμαις, Gall. *Ils ſe logerent en des bourgades.*

¶ *Hoſtes.*

οἱ πολέμιοι, οἱ ὑπεναντίοι, οἱ τὴν ἐναντίαν ἡμῖν πεπεισμένοι, Gregor. οἱ ἐναντία ἡμῖν ὅπλα ἠρημένοι, Luc.

¶ *Humilem eſſe, fieri, vel efficere.*

καταδέχεσθαι τὸ πρὸς πάντας ὑποδεῖς καὶ ἔσχατον, Baſ. omnibus æquo animo cedere, infimo ac poſtremo loco acquieſcere.

φρονεῖν ἔλαττον, ἢ πρότερον, Iſocr. ſubmiſſiores, quàm priùs, animos gerere.

παύσασθαι τῶν φρονημάτων, idem. inſolentiæ finem facere.

καλλωπίζεσθαι ἀφρύς, ὑποπεπτωκέναι, Philo. ſuper-

percilium demittet, animi elationem dediſcens.

οὐδέ τι καταβαλεῖν τοῦ φρονήματος, Gregor. nec quicquam de faſtu demittere.

ἀποθέσθαι τὴν ἐκ τῆς νίκης ὑπερηφανίαν, Diod. inſolentiam ex victoria contractam deponere.

καταπτῆσαι τῷ φρονήματι, idem. animis deiici, *s'abbaiſſer de courage.*

καταπίπτειν ἀπὸ τοῦ φρονήματος, καθαιρεῖσθαι ἐκ τοῦ φρονήματος, idem quod καταπτῆσαι τῷ φρονήματι..

τὸ φρόνημα ἐπηρμένον καθελεῖν, τὸ γαυρίαμα καθεῖναι, Budæus. animos elatos deprimere, demittere.

καταστέλλειν τοὺς λόφους, idem. criſtas contrahere.

τὴν ὀφρὺν καταβαλεῖν, Baſil. idem quod χαλᾶν, ſupercilium deiicere.

τοῦτο τὸν νοῦν συστέλλει, Gregor. hoc mentem contrahit.

οὐκ ἐᾷ θρασὺν εἶναι, οὐδὲ ἄνω βλέποντα περιϊέναι, idem. non me ſinit audaciâ efferri, atque ſublatis in altum oculis incedere.

τὸ φρόνημα παρελεῖν, vel, παρελέσθαι, Diod. εἰ δὲ νικήσας τὰ φρονήματα παρέλοιτο τῶν Καρχηδονίων, quòd ſi victoriam adeptus, Carthaginienſium animos atque audaciam fregerit.

στορεῖν vel, καταστορεῖν, Thucyd. ἵνα Πελοποννησίων στορέσωμεν τὸ φρόνημα, vt Peloponneſiorum inſolentiam ſternamus, reprimamus, compeſcamus.

καταστρέψασθαι τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς, Baſil. vt carnis ferocitatem atque inſolentiam comprimamus, vel euertamus.

καταπατεῖν τὴν ὀφρὺν, deprimere. cui opponitur ἐπαίρειν, apud Greg. Theſſalon.

I

¶ *Iactatio.*

Μέμνηται τούτων, ὡς καλῶς αὐτοὺς διῳκημένων, Demoſt. μόνος αὐχήσεις προῖκα πεπλευκέναι, Lucia. ſolus te, nulla mercede perſoluta, nauigaſſe gloriaberis. Et cum accuſatiuo apud Ariſt. εὐγένειαν αὐχῆσαι, nobilitatem iactare.

ἀλαζονεύεσθαι. Herod. οὐ γὰρ τοσαῦτα ἦν αὐτῷ οἴκοθεν χρήματα, ὅσα ἠλαζονεύετο, non enim tot domi pecunias habebat, quot iactabat.

κομπάζειν, magnificè ſe oſtentare atque efferre. κόμπασμα, iactatio, Greg.

ὄναρ ἐφάνη τῶν ἀσεβῶν τὰ κομπάσματα, impiorum iactationes ſomnio inaniores apparuerũt, ſomnij inſtar euanuerunt.

μεγαληγορεῖν, magnificis verbis ſeſe oſtentare. οὐ μάλα μεγαλήγορος ἦν, Xenoph. non admodum iactabundus erat. non is erat, qui de ſe magna prædicaret.

μεγαλαυχεῖσθαι, idem quod μεγαληγορεῖν.

καυχᾶσθαι, gloriari: inde καύχημα, gloriatio. Greg. οὐ γὰρ πολλῶν, εὖ ἴστε, τὸ ὑμέτερον καύχημα, nõ multorum, mihi credite, eſt veſtra hæc gloriatio. rarius eſt hoc veſtrum decus, quàm vt multi id vſurpare queant, atque hoc nomine gloriari.

ἐμπομπεύειν, id eſt, ἐγκαυχᾶσθαι.

σεμνύνεσθαι, Chryſoſt. homil. 27. ad Roman. πολλῶν ἔγωγε ἤκουσα σεμνυνομένων ἐπὶ τῷ μὴ προσίεσθαι, τοὺς ἀποστρεφομένους αὐτούς, multos equidem hoc nomine gloriantes audiui, quòd eos, qui ſe odiſſent atq; aduerſarentur, non admitterẽt.

καλ

καλλωπίζεσθαι, Chryſoſt. καλλωπίζεσθαι ἐφ' οἷς αἰσχύνεσθαι ἔδει, ob ea gloriari ac ſibi placere, ob quæ par erat erubeſcere.

¶ *Ianua.*

ἐγκεκλῃσμένης τῆς θύρας, Plat. in Protagora, foribus occluſis.

ἔτυχε γὰρ ἀνεωγμένη ἡ θύρα, Demoſthen. aperta erat ianua.

καταβαλεῖν τὴν θύραν, idem. ianuam deiicere.

κόπτω τὴν θύραν, καὶ μόλις μὲν, ὑπήκουσε δ' οὖν ἡ γυνή, Luc. fores pulſo, atque ægrè quidem, ſed tamen exaudiuit mulier.

κατασχίσειν τὰς πύλας ἔφασαν, εἰ μὴ ἑκόντες ἀνοίξουσι, Xenoph. portas ſe effracturos minati ſunt, niſi vltrò aperirent.

διακόψαντες ἀξίναις τὰ κλεῖθρα, ἀναπεταννύουσι τὰς πύλας, idem. ſeris ac peſſulis aſcia diſciſſis, portas reſerant.

καταῤῥῆξαι τὰς θύρας, Baſil. fores effringere.

¶ *Idem.*

οὐδὲ παθεῖν ταυτὸν, ὅπερ πολλάκις πεπόνθατε, Demoſth. in eandem fraudem labi, in quam ſæpe incidiſtis. idem erratum admittere, quod ſæpe commiſiſtis. περὶ τὸ αὐτὸ πταῖσμα πάλιν καλινδεῖσθαι, Bud. in eandem culpam rurſus prouolui. δὶς πρὸς τῷ αὐτῷ λίθῳ προσκρούειν, Gregor. bis ad eundem lapidem impingere.

μὴ ταυτὸν πάσχωμεν τοῖς πολλοῖς, idem. ne idem nobis, quod pleriſque, accidat.

ἡμεῖς μὲν μικροὶ καὶ ταπεινοὶ, ἀεὶ μέν τοι οἱ αὐτοί, Baſil. ſemper tamen iidem, vel, ſemper tamen ij qui ſolebamus, hoc eſt, in fide conſtantes.

νῦν ἐν τοῖς ὁμοίοις ἐστί, Syneſ. eodem valetudinis ſtatu eſt.

πῶς οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς ἔσονται τοῖς δικαίοις,

οις, Chryſoſt. id eſt, τῆς αὐτῶν τεύξονται, in eadem beatitudine erunt.

¶ *Ieiunium.*

ἕωθεν ἐς ἑσπέραν ἄσιτος διαμένων, Luc. à luce vſque ad veſperam ieiunus permanens.

ἐν ᾗ σιτίων, καὶ ποτῶν ἀποχὴ διείρηται, Philo. in qua cibi, potusq; abſtinentia indicitur.

ἀσιτίαις κατασκελετεύεσθαι, idem. inedia contabeſcere.

νηστείαις τὴν σάρκα ὑποσπᾶν, Greg. ieiuniis carnem ſubducere, id eſt, extenuare. τὸ σῶμα νηστείαις καταπαλαίειν, ſubigere, domare. Baſil.

τὸ σῶμα νηστείαις ὑποπιέζειν, κατατήκειν, idem. vexare, abſumere.

νηστείαις προσκεῖσθαι, idem. ieiuniis deditũ eſſe.

νηστείαις ἐκτήκεσθαι. idem, ταῖς μακραῖς νηστείαις ἐκτετηγμένοι, καὶ ἡμιθνῆτες, diuturnis ieiuniis confecti, ac pene exanimati.

ἀπόσιτος, idem quod ἄσιτος. Syneſ. πέμπτην ταύτην τὴν ἡμέραν ἀπόσιτος ὤν, quintum iam diem inedia laborans.

νηστείᾳ καὶ λιμῷ διηνεκεῖ ἑαυτοὺς κατατείνουσι, Chryſoſto. perpetua fame atque inedia ſeſe conficiunt.

¶ *Ignauia.*

οὐκ ἐπὶ τὸ ῥαθυμεῖν ἀπέκλινε, Demoſthen. non ſe inertiæ ac languori dedit. ὄκνῳ καὶ ῥαθυμίᾳ χρῆσθαι: Phil. id eſt, ὀκνεῖν, καὶ ῥαθυμεῖν, deſidia torpere.

μὴ νωθεῖς ὦμεν πρὸς τὸ καλόν, Greg. ad bonum ne pigri ac deſides ſimus. ῥαθύμως εἶχον τὰ περὶ τὰς φυλακάς, Diod. negligentius excubias agebant. ῥαθυμότερον προσφέρεσθαι τῷ ἔργῳ. Herod. ſegnius manum operi admouere, operi incumbere.

πρὸς τὰς πολεμικὰς χρείας ἀγεννὴς καὶ γυναικώδης, Suid. ad belli munia ignauus, ψυχὴ ἀγεννής, Baſ. ἔπαθον πάθος ψυχῆς ἀγεννοῦς.

Ignis.

πολλὰς κώμας ἐνέπρησε, Herod. multos vicos exuſſit.

πῦρ ἀνακαύσας, ἀφῆκε ζῶντα ἑαυτὸν εἰς τὴν πυρὰν, Suid. accenſo igne, ſeſe viuum in rogum iniecit.

ἀναιρεῖσθαι ὑπὸ πυρὸς, idem. flammis conflagrare.

ζῶντας καταφλεχθῆναι, Diodor. viuos exuſtos fuiſſe.

πῦρ ἅψαντας ἑαυτοὺς ἐμπιπρᾶναι, vel, ἀναφλέγεσθαι, Phil. accenſo igne ſeipſos concremare.

διὰ πυρὸς ἐξάγειν τοῦ βίου διέγνωκεν ἑαυτὸν, Luc. flammis ſibi mortem conſciſcere ſtatuit.

πυρὶ δαπανᾷ τὴν ἀπάτην, Greg. de Cypriano loquens, magicos libros in ignem iniiciente.

κατὰ τὴν τοῦ πυρὸς ὁρμὴν οὐδεμίαν φωνὴν ἀγεννῆ προΐεσθαι, Diodor. in ignis ardore nullam ignauam atque ingeneroſam vocem emittere.

καταλαμβάνουσιν αὐτοὺς ἀμφὶ πῦρ καθημένους, Xenoph. eos ad ignem ſedentes offendunt.

πῦρ ἀνάψαντες τὸ πικρὸν τοῦ κρυμοῦ παραμυθούμεθα, Alciph. frigoris acerbitatem mitigamus.

πυρὸς σφοδρότερον πᾶσαν ἐπῄει τὴν οἰκουμένην Chryſoſt. de Euangelij prædicatione loquens, quæ igne vehementiùs per totum orbem terrarum vagabatur.

πάντα ἐπιὸν τὸ πῦρ ἐβόσκετο, Herod. omnia vorabat, populabatur. τῆς πλάνης ἐπενέμετο ἡ πυρὰ ὁλόκληρον Γαλατῶν ἔθνος, idem. abſumebat, depaſcebatur.

ἐμπρησμὸς τὸ πᾶν ἐλυμήνατο, Chryſoſt. perhaſtauit.

ſtauit.

κατεργάζεσθαι apud eundem. homil. 10. ad Epheſ. eandem ſignificationem habet. κίονας πῦρ κατεργάζεται, id eſt, λυμαίνεται, conficit.

¶ *Ignoro.*

ὡς οὐδὲ ἡ σὴ φρόνησις ἀγνοεῖ, Baſil. vt ne prudentia quidem tua ignorat.

οὐχὶ λέληθα ἐμαυτὸν οὐδ᾽ ἀγνοῶ, Demoſth. non me latet. λανθανέτω δέ σε μηδὲ τοῦτο, Xenoph. nec verò hoc quoque te lateat. Baſil. κἂν σε διαφύγῃ, τὸν κριτὴν οὐ λήσεται, quamuis te hoc fugiat, judicem certè non latebit.

ἅπαντας τοὺς ἐν πόλει λαθὼν ὑπεξῆλθε, Phil. inſcientibus omnibus oppidanis furtim exceſſit. Elegans eſt vſus verbi λανθάνω, cum participio. ἔλαθεν ἑαυτὸν σμῆνος ἀρετῶν ἀγείρας. Gall. *il ne s'apperceut qu'il eut amaſſé vn grand nombre de vertus.* Vertit ad verbum interpres noſter illud Pauli, ἔλαθόν τινες ἀγγέλους ὑποδεξάμενοι, latuerunt angelis hoſpitio ſuſceptis. Quæ locutio quia Latinis eſt inuſitata, pro latuerunt, à quibuſdam ſubſtitutum eſt, placuerunt. Vertendum autem erat, inſcientes angelos hoſpitio exceperunt. Idem porrò in hac ſignificatione nonnunquam vſus eſt τοῦ ἀγνοεῖν, vt apud Plut. de mor. ὃ μάλιστα συμβαίνει τοῖς ἐρῶσιν, εἶτα ἀκούσασιν ὡς ἀδελφῆς ἐρῶντες, ἢ θυγατρὸς ἠγνόησαν, id quod potiſſimum iis vſu venit, qui amant, ac poſtea intellexerunt ſe inſcientes in ſororem vel filiã amorem ſuum contuliſſe.

διαλαθεῖν, idem quod λαθεῖν. Iſoc. οὐδὲ γὰρ ἐμὲ τοῦτο διέλαθεν.

ἐν ἀγνοίᾳ τῇ πολλῇ ἐσμέν, Plat. in Sophiſt. in magna ignoratione verſamur.

τὰ πολλὰ νοσήματα διαφεύγει ἰατρούς, idem in

Charm,

Charmid. plerique morbi medicorum ſcientiam fugiunt, medicis incogniti ſunt.

τοῦ ὄντος ἑκάστου ἐστερημένους τῆς γνώσεως, idem 6. Polit. id eſt, πάντων, ὅ τι τὸ ὂν ἐστιν, ἀγνοούντων, nemine, quid ſit ſummum illud ens, perſpectum habente.

ἀποκεκριμένου δέ μου ὅτι οὐκ εἰδείην, Demoſthe. cùm reſpondiſſem me neſcire.

ἀγνοίᾳ κεχρημένοι τοῦ καλλίστου μαθήματος, Phil. id eſt, ἐν ἀγνοίᾳ γενόμενοι, pulcherrimam ſcientiam ignorantes.

τοῖς τὰ Ῥωμαίων οὐκ ἀκριβοῦσιν, Herod. hoc eſt, ἀκριβῶς εἰδόσιν, Rerum Romanarum expertibus & ignaris.

αὐτός τε πέπεισμαι, καὶ τὴν σὴν χρηστότητα νομίζω μὴ ἀμφιβάλλειν, Baſil. & ego perſuaſiſſimum habeo, ac tibi minimè dubium eſſe confido.

καὶ γὰρ οὐδὲ αὐτὸς τὸν πρὸ τούτου χρόνον ἤμην ἐπιστάμενος, Baſil. nam ne ipſe quidem ante hoc tēpus id ſciebam.

οὐκ εἰδότες τῶν γεγενημένων οὐδὲν, Thucyd. i. ἀγνοοῦντες.

λάθρα τῶν Σιδωνίων ἐξέπεμπε πρὸς τὸν Ἀρταξέρξην, Diod. clam Sidoniis. *au deſceu des Sidoniens.*

¶ *Imitari.*

ζηλοῖ τε τὸν πατέρα, καὶ τὰ ἐκείνου ἴχνη διώκει, Plat. 8. Polit. patrem æmulatur, ipſiusq; veſtigiis hæret.

ὅπως τῷ πρεσβυτέρῳ σαυτὸν ὅμοιον παρασκευάσῃς, Iſocr. ſimilem te præbeas.

ἵνα ἀτενὲς ἀποβλέπων εἰς τοὺς κανόνας οὓς προτεθείκατε, πρὸς τούτους ῥυθμίζοι, καὶ ἀπευθύνοι τὸν ἑαυτοῦ βίον, Luc. vt in regulas à vobis propoſitas oculis intentiſſimè defixis, ad eas vitam ſuam componat ac dirigat.

πρὸς τὰ ἀρχαῖα τῶν παραδειγμάτων ἀποβλέπειν, idem. vetera exempla ſibi ad imitandum proponere.

πολλάκις σοι λήψῃ, ἵνα φθάνῃς αὐτοῦ πρὸς τὴν μίμησιν, Baſil. hom. de Iraſc. mendoſa hoc loco Græca eſſe conſtat, ſic, vt opinor, corrigenda, πολλά σοι λείψει, multa adhuc tibi reliqua ſunt, vt ad ipſius imitationem perũenias.

ἐναπομάξασθαι τι τοῦ ἀρχετύπου, Chryſoſt. exprimere.

¶ *Impedimentum.*

ἐνασχολεῖσθαι, occupari in re aliqua.

ἐξείργεσθαι, prohiberi. ὑπὸ νόσου ἐξειργόμενος, Plat. Hipp. 2. morbo impeditus.

ἐμποδίζειν, & ἀντεμποδίζειν, impedire. Baſil. καὶ ἀεὶ ἐγίνετο κώλυμα ἐμποδίζον μου τῇ προθυμίᾳ, ſemper impedimentum aliquod interceſſit, quod animi mei alacritatem inhiberet. Et in paſſiua voce, ὑπ' οὐδενὸς ἐμποδίζονται ποιεῖν, à nemine impediuntur. ἀντεμπόδιζε τὴν θεραπείαν, Lucian. curationi obſtitit.

ἐμποδὼν γενέσθαι. ὡς ἐμποδὼν σοι γέγονα τοῦ μὴ ἐλευθέρας ποιεῖν τὰς Συρακούσας, Plat. in epiſt. quòd tibi impedimento fuerim, quominus vrbem Syracuſanã in libertatem vindicares. ἐμποδὼν γενέσθαι τοῖς πραττομένοις, Iſoc. οὐδὲν διακώλυμα ἐμποδὼν γενησόμενον, Plat.

ἐμποδὼν εἶναι. ταῦτα οὐκ ἦν ἐμποδὼν τῷ σώζεσθαι Φωκέας, Demoſth. ſalutem Phocenſium non impediuerunt.

ἐμποδὼν ἱστάναι, vel, καθιστάναι. καὶ μυρίαι νόσοι ἐμποδὼν ἱστῶνται, Lucia. μηδεμιᾶς αἰσθήσεως ἱσταμένης ἐμποδὼν, Philo. nullo è ſenſibus impedimentum afferente. καὶ τοῦ μὴ λαβεῖν Ἀμφίπολιν τοῦτ' ἐμποδὼν κατέστη, quodq; Amphipoli potitus

non

grauia ſunt hæc, imò grauiſſima, quis inficias eat? nihil tamen horum perinde graue & acerbum, ac pax expulſa & profligata.

δεινὸν οὐχὶ τοῦτο ὑπελάμβανε, καὶ περὶ ὃν δεινὸν, ἀλλ' ἐκεῖνο παγχάλεπον, Phil. cui non abſimile eſt illud Baſilij, *καὶ οὐ τοῦτο μόνον δεινὸν, καὶ περὶ ἀφόρητον, ἔστι γὰρ τούτου χαλεπώτερον.*

Eodem quoque ſpectat illud Gregorij, *τοσοῦτον βεβάπτισαί μοι ὑπὸ συμφορῶν ἡ ψυχὴ, ὥστε τὰ μὲν ἴδια τῆς ἐμῆς ζωῆς ἀλγεινὰ μηδὲ ἐν κακοῖς εἶναι λογίζεσθαι, τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα ὄντα, ὡς μὴ ἐν ἑτέρῳ τινὶ συμβαίνοντα, φορητὰ εἶναι νομισθῆναι, πρὸς μόνα δὲ βλέπειν τὰ κοινὰ τῶν ἐκκλησιῶν πάθη*, &c. ita calamitatum mole depreſſus atq; obrutus eſt animus, vt ne priuatas quidem vitæ moleſtias, tot licet, ac tantas, vt ſi alius in eas incidiſſet, intolerabiles eas exiſtimaturus fuiſſet, in malis ducam, verùm ad publicas tantùm Eccleſiæ calamitates oculos coniiciam.

εἰ δέ σοι φορτικοὶ δοκοῦμεν, idem. quòd ſi tibi graues & importuni videmur, *ἐπαχθεῖς*.

βαρὺ καὶ ἀπευκτὸν, cui opponitur apud Chryſ. *ποθεινὸν καὶ εὐχῆς ἄξιον. ἐπὶ τῆς αἰσθητικῆς πανοπλίας βαρὺ καὶ ἀπευκτὸν τὸ ὁπλίζεσθαι, ἐνταῦθα δὲ ποθεινὸν, καὶ εὐχῆς ἄξιον*, in corporea, & in ſenſum cadente armatura graue, atque odioſum eſt armari: hîc contrà, iucundum, ac perquàm expetendum.

H

¶ *Habitare, vel non.*

Οἰκῶ ἐνταῦθα ἐκ μειρακίου, Demoſt. hîc iam inde ab adoleſcentia habito.

τὴν πλησίον κώμην οἰκεῖν, Luci. in propinquo vico.

vico

vico ædes habere.

χωρία πανέρημα ὄντα ὑπὸ τῶ πολέμων, idem. loca ob bellicas calamitates vaſta, ac deſerta.

¶ *Hactenus.*

μέχρι τοῦ παρόντος, adhuc, vſque ad hoc tempus. *μέχρι τοῦ νῦν. καὶ ταῦτα μὲν εἰς τοσοῦτον*, vel, *τούτων μὲν ἅλις*, Greg. vel, *ταῦτα μὲν ἐπὶ τοσοῦτον εἰρήσθω*, vel, *ταῦτα μὲν δὴ τοιαῦτα*, vel, *ταύτῃ*, ac de his hactenus, vel, atque hæc nobis dicta ſint.

¶ *Hæreſis, vel paganiſmus.*

κατὰ χριστιανῶν τὴν μιαρὰν καὶ ἐφύβριστον αὐτοῦ γλῶσσαν ἐκίνησε, Suid. aduerſus Chriſtianos ſceleratam & contumelioſam linguam mouit.

ἀλλότριος κατὰ πάντα τῆς τῶν χριστιανῶν πίστεως, idem. à fide Chriſtiana proιſus alienus.

τοῖς τῆς ἀληθείας δόγμασι πολεμεῖν, idem. veræ doctrinæ bellum inferre.

οὐδένα οἶδαμεν λόγον ἐχθρὸν τῆς ὑγιαινούσης διδασκαλίας ταῖς καρδίαις ἡμῶν παραδεξάμενοι, Baſil. nullam omninò doctrinam (quod quidem ſciam) ſanæ fidei aduerſam & inimicā pectore excepi.

μὴ ὀρθὰς ἔχειν περὶ θεοῦ τὰς ὑπολήψεις, idem. de Deo haud rectè ſentire.

τῆς ὑγιαινούσης πίστεως ἀλλοτρίως ἔχειν, idem. à ſana fide abhorrere.

πρὸς τὴν ἀληθῆ πίστιν ἐκλάζειν, idem. in vera fide claudicare.

αἱρετικῶς ἔχειν, Syneſ. id eſt, *αἱρετικὸν εἶναι*.

εἰς τὴν αἵρεσιν τῶν Μονοθελιτῶν ἐξεκυλίσθη, Suid. in Monothelitarum errorem prolapſus eſt.

ἐπανίστασθαι τῇ ἀληθείᾳ, Greg. Preſb. aduerſus veritatem inſurgere; veritatem impugnare.

γαλήνην ἔχειν ἀπὸ τῶν αἱρέσεων, Greg. ab hæreſibus pacata omnia habere, nullis hęreſum procellis agitari.

ἰ[illegible] εἶναι τῆς Ἑλληνικῆς πλάνης, Baſil. ab Ethnicorum errore haud longè abeſſe cenſemus.

τὸ πολὺ τῆς ἐκκλησίας διέσεισε, καὶ διέφθειρε, Greg. haud paruam Eccleſię partem labefactauit, atque corrupit.

τὸ ἱεράτευμα κακῶς διακείμενον, εἰς μυρίας δόξας καὶ πλάνας διεσπασμένον, Baſil. ſacroſanctum ordinem ægrum, atque in ſexcentas opiniones & errores diuulſum ac diſtractum.

τῆς ἀληθινῆς θεολογίας ἀλιτήριος, Baſil. veræ Theologiæ peſtis & exitium. ὃν συνόδῳ χριστιανῶν ἐκκηρύττομεν, Syneſ. quem ab Eccleſiæ cœtu proſcribimus.

ὥσπερ μέλος ἀνιάτως ἔχων ἀποκοπτέος ἡμῶν, ἵνα μὴ τῇ κοινωνίᾳ, καὶ τὸ ὑγιαῖνον συμφθείρηται, idem. tanquam incurabile membrum, à nobis excindendus eſt, ne contagione, quod ſanum eſt, vnà corrumpatur.

τὸ δυσσεβὲς Ἀρείου δόγμα πρεσβεύειν, Baſil. impium Arij dogma tueri atque aſſerere.

προστάτης τῆς τῶν πνευματομάχων αἱρέσεως, Macedonianæ hæreſis antiſtes, anteſignanus.

κορυφαῖος τῶν περὶ Ἄρειον κύκλου, idem. Arianæ factionis coryphæus.

ἐλεήσας τοὺς ἀπολλυμένους ὑπὸ τῆς φθοροποιοῦ ταύτης διδασκαλίας, Greg. Preſb. eos quibus peſtifera hæc doctrina exitium afferebat, miſeratus.

¶ *Honore afficere.*

τοῦτον διαφερόντως ἐτίμα, Gemiſt. hunc ſingulari honore complectebatur.

τιμὴν νέμειν, Herodo. ἐδόκει δὲ τούτοις μεγίστην τιμὴν νέμειν, hos maximo honore impertire videbatur, Plin.

τιμὴν ἀπονέμειν, Plat. 1. leg. Et Phil. καὶ τὴν

τιμ.

τιμὴν, ἣν ἀπένεμε τῇ γαμετῇ, honorem quē vxori deferebat. πατρὸς αὐτῷ τὴν τιμὴν ἀπονέμων, Grego. Preſb. eum loco parentis colens.

διὰ τιμῆς ἄγειν, Lucia. οὐκ ἔτι διὰ τιμῆς ἦγεν, ὡς πρὸ τοῦ, non iam eum in honore habebat, vt antè.

ἔχειν ἐν τοῖς τιμίοις, Greg. ὃν ἔχειν ἄγαν ἐν τοῖς τιμίοις, quem plurimi faciebat, quem inter chariſſimos habebat.

διὰ τιμῆς ἔχειν, idem quod διὰ τιμῆς ἄγειν. Herod. ὃν διὰ τιμῆς καὶ θαύματος ἔχετε, quem obſeruatis & ſuſpicitis.

ἔντιμον ἔχειν, Chryſoſt. in honore ac pretio aliquem habere.

εἰς τιμὰς καταστῆσαι, Lyſ. ad honores prouehere.

τιμὴν καὶ ὠφέλειάν σοι τοῦτο οἴσει, Antiph. afferet.

ἄγειν ἐν τιμῇ, idem quod τιμᾶν, vel, διὰ τιμῆς ἄγειν, Luc. ἄγουσι δ' αὐτὸν ἐν τιμῇ.

τιμὴν πλέκειν, Gregor. ὅταν τινὶ πλέκωσι τιμὴν δημοσίαν, cùm aliquem publico honore afficiunt.

καταθέσθαι τιμὴν, idem. ταύτην γυναῖκα τινὶ τῶν ἀξίων τὴν τιμὴν καταθέμενος, hoc honore lectiſſimam quandam matronam complexus.

τιμῆς ἀξιῶσαι, ornare, honore afficere.

τοσαύτῃ περὶ αὐτοὺς ἐχρήσατο τῇ τιμῇ, Chryſoſt. id eſt, τοσοῦτον αὐτοὺς ἐτίμησε.

πρὸς τὰς ἀνωτάτω τιμὰς ἄγειν, idem. ad ſummos honores prouehere.

ἄρχοντος παρόντος ὑπαναστῆναι, καὶ τὴν κεφαλὴν ἀποκαλύπτειν, idem. caput aperire.

Honore affici.

ἐν τιμῇ εἶναι, Luc. in honore eſſe. τοὺς καθεστῶτας αὐτῶν εἶδεν ἐν πλείονι ἢ ἄλλους τιμῇ Chryſoſt. id

eſt, μᾶλλον τιμωμένους, honoratiores eſſe, Cic.

ταῖς μεγίσταις καρποῦται τιμαῖς, Gregor. maximis honoribus fruitur.

τιμῆς τυγχάνειν, honorem conſequi. Xenoph. τοῦτον ὁρῶ παρὰ Κύρῳ τιμῆς τυγχάνοντα, hunc apud Cyrum in honore eſſe video.

ἐκ πάντων τιμᾶσθαι, Suid. apud omnes in honore haberi.

ἀπολαύειν τιμῆς, idem quod τυγχάνειν. παρ' ᾧ καὶ διῆγε τῆς ἄκρας ἀπολαύων τῆς τιμῆς, Suid. apud quem etiam degebat, ſummiſq; honoribus fruebatur.

ἔντιμον γίνεσθαι, pro τιμᾶσθαι. Plat. σφόδρα τε γενέσθαι παρ' αὐτοῖς ἔντιμον, magnis honoribus apud eos floruiſſe, vel, ornatum fuiſſe.

τιμῆς ἀξιοῦσθαι. Baſil. τῶν μεγάλων τιμῶν ἠξιώθησαν, magnos honores conſecuti ſunt, magni ipſis honores habiti ſunt.

τιμὴν ἔχειν, idem. τὰς πρώτας εἶχον περὶ βασιλέως τιμάς, primos honoris gradus apud regem obtinebant.

τὰ πρῶτα τῶν ἐπὶ τιμαῖς φέρεσθαι, Philo. primum honoris ac dignitatis locum ferre inter eos, qui magiſtratibus fungebantur. Et alio loco; τὰ πρωτεῖα τῶν ἐν ταῖς ἀνωτάτω τιμαῖς ἐνέγκασθαι, Gall. *emporter les premiers degrés d'honneur.*

πάντα ποιεῖν ἐθέλουσα ὑπὲρ τῆς ἰδίας ἐπιτιμίας, Phil. id eſt, τιμῆς. μεγίστη παρὰ πάντων αἰδὼς ἐστι τῇ πόλει, Ariſtid. id eſt, πάντες τὴν πόλιν αἰδοῦνται, in ſumma eſt apud omnes veneratione.

¶ *Hortari.*

παρακαλῶ ἅπαντας ἀνθρώπους, Plat. in Gorg. omnes mortales hortor.

οὐδὲν παρακαλοῦντος εἰς τοῦτο δεόμενος, Luci. ad hanc rem hortatore nihil opus habens. Cui ſimile:

mile eſt illud Grego. ὁ πολλῶν ἐδεήθη λόγων πρὸς τὸ συμμαχεῖν, non longa oratione cohortandus nobis fuit ad belli ſocietatem ineundam.

προτρέψασϑαι, ἐπὶ τὸ ὅμοιον ζῆλον ἀγαγεῖν, Phil. id eſt, παρακαλεῖν.

παρακέλευσμα, cohortatio, Plat. in epiſt. τὰ μὲν παρακελεύσματα ἦν ταῦτα, καὶ τοιαῦτα ἕτερα πολλὰ, ac cohortationes quidem iſtæ adhibebantur, ac pleræque aliæ huiuſmodi.

¶ *Hoſpitium.*

καταλύει παρὰ Κλεινίᾳ, Plato in Protag. apud Cliniam hoſpitatur.

καταγεσθαι, Demoſth. καταγόμενοι παρὰ τούτοις ὁπότε ἐπιδημήσειν ἀθήναζε, apud eos, cùm Athenas veniret, diuerſantem.

Inde καταγώγιον, diuerſorium, & καταγωγὴ apud Herodianum. οὐδὲ γὰρ καταγωγαῖς ταῖς αὐταῖς ἐχρῶντο, neque enim iiſdem domiciliis vtebantur.

αὐλίζεσϑαι, Xenoph. τὴν μὲν ἡμέραν ηὐλίσθησαν ἐν ταῖς κώμαις, Gall. *Ils ſe logerent en des bourgades.*

¶ *Hoſtes.*

οἱ πολέμιοι, οἱ ὑπεναντίοι, οἱ τὴν ἐναντίαν ἡμῖν πεπραγμένοι, Gregor. οἱ ἐναντία ἡμῖν ὅπλα ἠρμένοι, Luc.

¶ *Humilem eſſe, fieri, vel efficere.*

καταδέχεσϑαι τὸ πρὸς πάντας ὑποδεῖς καὶ ἔσχατον, Baſ. omnibus æquo animo cedere, infimo ac poſtremo loco acquieſcere.

φρονεῖν ἔλαττον, ἢ πρότερον, Iſocr. ſubmiſſiores, quàm priùs, animos gerere.

παύσασϑαι τῶν φρονημάτων, idem. inſolentiæ finem facere.

καλῶς [illegible] ἀφρὺς ἀποκαθιστᾶν [illegible], Philo. ſuperci-

percilium demittet, animi elationem dediſcens.

οὐδέ τι καταβαλεῖν τοῦ φρονήματος, Gregor. nec quicquam de faſtu demittere.

ἀποθέσθαι τὴν ἐκ τῆς νίκης ὑπερηφανίαν, Diod. inſolentiam ex victoria contractam deponere.

ταπεινῶσαι τῷ φρονήματι, idem. animis deiici, *s'abbaiſſer de courage.*

καταπίπτειν ἀπὸ τοῦ φρονήματος, καθαιρεῖσθαι ἐκ τοῦ φρονήματος, idem quod ταπεινῶσαι τῷ φρονήματι.

τὸ φρόνημα ἐπηρμένον καθελεῖν, τὸ γαυρίαμα καθεῖναι, Budæus. animos elatos deprimere, demittere.

καταστέλλειν τοὺς λόφους, idem. criſtas contrahere.

τὴν ὀφρὺν καταβαλεῖν, Baſil. idem quod χαλᾶν, ſupercilium deiicere.

τοῦτο τὸν νοῦν συστέλλει, Gregor. hoc mentem contrahit.

οὐκ ἐᾷ θρασὺν εἶναι, οὐδὲ ἄνω βλέποντα πορεύεσθαι, idem. non me ſinit audaciâ efferri, atque ſublatis in altum oculis incedere.

τὸ φρόνημα περιελεῖν, vel, περιελέσθαι, Diod. εἰ δὲ νικήσας τὰ φρονήματα περιέλοιτο τῶν Καρχηδονίων, quòd ſi victoriam adeptus, Carthaginienſium animos atque audaciam fregerit.

στορεῖν vel, καταστορεῖν, Thucyd. ἵνα Πελοποννησίων στορέσωμεν τὸ φρόνημα, vt Peloponneſiorum inſolentiam ſternamus, reprimamus, compeſcamus.

καταρρίψαι τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς, Baſil. vt carnis ferocitatem atque inſolentiam comprimamus, vel euertamus.

κατασπᾶν τὴν ὀφρὺν, deprimere. cui opponitur ἐπαίρειν, apud Greg. Theſſalon.

I

¶ *Iactatio.*

ΜΕ'μνηνται τούτων, ὡς καλῶς αὐτοὺς διῳκημένων, Demoſt. μόνος αὐχήσεις προῖκα πεπλευκέναι, Lucia. ſolus te, nulla mercede perſoluta, nauigaſſe gloriaberis. Et cum accuſatiuo apud Ariſt. εὐγένειαν αὐχῆσαι, nobilitatem iactare.

ἀλαζονεύεσθαι. Herod. οὐ γὰρ τοσαῦτα ἦν αὐτῷ οἴκοθεν χρήματα, ὅσα ἠλαζονεύετο, non enim tot domi pecunias habebat, quot iactabat.

κομπάζειν, magnificè ſe oſtentare atque efferre. κόμπασμα, iactatio, Greg.

ὄναρ ἐφάνη τῶν ἀσεβῶν τὰ κομπάσματα, impiorum iactationes ſomnio inaniores apparuerũt, ſomnij inſtar euanuerunt.

μεγαληγορεῖν, magnificis verbis ſeſe oſtentare. οὐ μάλα μεγαλήγορος ἦν, Xenoph. non admodum iactabundus erat. non is erat, qui de ſe magna prædicaret.

μεγαλαυχεῖσθαι, idem quod μεγαληγορεῖν.

καυχᾶσθαι, gloriari: inde καύχημα, gloriatio. Greg. οὐ γὰρ πολλῶν, εὖ ἴστε, τὸ ὑμέτερον καύχημα, nõ multorum, mihi credite, eſt veſtra hæc gloriatio. rarius eſt hoc veſtrum decus, quàm vt multi id vſurpare queant, atque hoc nomine gloriari.

ἐμπομπεύειν, id eſt, ἐγκαυχᾶσθαι.

σεμνύνεσθαι, Chryſoſt. homil. 27. ad Roman. πολλῶν ἔγωγε ἤκουσα σεμνυνομένων ἐπὶ τῷ μὴ προσίεσθαι, τοὺς ἀποστρεφομένους αὐτούς, multos equidem hoc nomine gloriantes audiui, quòd eos, qui ſe odiſſent atq; aduerſarentur, non admitterẽt.

καλ

καλλωπίζεσθαι. Chryſoſt. καλλωπίζεσθαι ἐφ' οἷς αἰσχύνεσθαι ἔδει, ob ea gloriari ac ſibi placere, ob quæ par erat erubeſcere.

¶ *Ianua.*

ἐγκεκλεισμένης τῆς θύρας, Plat. in Protagora, foribus occluſis.

ἔτυχε γὰρ ἀνεῳγμένη ἡ θύρα, Demoſthen. aperta erat ianua.

καταβαλεῖν τὴν θύραν, idem. ianuam deiicere.

κόπτω τὴν θύραν, καὶ μόλις μὲν, ὑπήκουσε δ' οὖν ἡ γυνή, Luc. fores pulſo, atque ægrè quidem, ſed tamen exaudiuit mulier.

κατασχίσειν τὰς πύλας ἔφασαν, εἰ μὴ ἑκόντες ἀνοίξουσι, Xenoph. portas ſe effracturos minati ſunt, niſi vltrò aperirent.

διακόψαντες ἀξίναις τὰ κλεῖθρα, ἀναπεταννύουσι τὰς πύλας, idem. feris ac peſſulis aſcia diſciſſis, portas reſerant.

καταρρῆξαι τὰς θύρας, Baſil. fores effringere.

¶ *Idem.*

ἀδὲ παθεῖν ταὐτὸν, ὅπερ πολλάκις πεπόνθατε, Demoſth. in eandem fraudem labi, in quam ſæpe incidiſtis. idem erratum admittere, quod ſæpe commiſiſtis. περὶ τὸ αὐτὸ πταῖσμα πάλιν καλινδεῖσθαι, Bud. in eandem culpam rurſus prouolui. δὶς πρὸς αὐτὸν λίθον προσκρούειν, Gregor. bis ad eundem lapidem impingere.

μὴ ταὐτὸν πάσχωμεν τοῖς πολλοῖς, idem. ne idem nobis, quod pleriſque, accidat.

ἡμεῖς μὲν μικροὶ καὶ ταπεινοὶ, ἀεὶ μέν τοι οἱ αὐτοί, Baſil. ſemper tamen iidem, vel, ſemper tamen ij qui ſolebamus, hoc eſt, in fide conſtantes.

νῦν ἐν τοῖς ὁμοίοις ἐσί, Syneſ. eodem valetudinis ſtatu eſt.

πῶς οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς ἔσονται τοῖς δικαίοις,

οις, Chryſoſt. id eſt, τ̃ αὐτῶν τὀ δόξης, in eadem beatitudine erunt.

¶ *Ieiunium.*

ἄσιτον ἐς ἑσπέραν ἄσιτος διαμένων, Luc. à luce vſque ad veſperam ieiunus permanens.

ἐν ᾗ σιτίων, καὶ ποτῶν ἀποχὴ διείρηται. Philo. in qua cibi, potuſq; abſtinentia indicitur.

ἀσιτίαις καταςκληρύνεσθαι, idem. inedia contabeſcere.

νηςείαις τὰς σάρκας ὑποσπᾶν, Greg. ieiuniis carnem ſubducere, id eſt, extenuare. τὸ σῶμα νηςείαις καταπαλαίειν, ſubigere, domare. Baſil.

τὸ σῶμα νηςείαις ὑποπιέζειν, καταστήκειν, idem. vexare, abſumere.

νηςείαις προσκεῖσθαι, idem. ieiuniis deditū eſſe.

νηςείαις ἐκτήκεσθαι. idem, ταῖς μακραῖς νηςείαις ἐκτετηγμένοι, καὶ ἡμιθνῆτες, diuturnis ieiuniis confecti, ac pene exanimati.

ἀπόσιτος, idem quod ἄσιτος. Syneſ. πέμπτην ταύτην τὴν ἡμέραν ἀπόσιτος ὤν, quintum iam diem inedia laborans.

νηςείᾳ καὶ λιμῷ διηνεκεῖ ἑαυτοὺς καταναλίσκουσι, Chryſoſto. perpetua fame atque inedia ſeſe conficiunt.

¶ *Ignauia.*

οὐκ ἐπὶ τὸ ῥαθυμεῖν ἀπέκλινε, Demoſthen. non ſe inertiæ ac languori dedit. ὄκνῳ καὶ ῥαθυμίᾳ χρήσασθαι. Phil. id eſt, ὀκνεῖν, καὶ ῥαθυμεῖν, deſidia torpere.

μὴ νωθεῖς ὦμεν πρὸς τὸ καλόν, Greg. ad bonum ne pigri ac deſides ſimus. ῥαθύμως εἶχον τὰ περὶ τὰς φυλακάς, Diod. negligentiùs excubias agebant. ῥαθυμότερον προσφέρεσθαι τῷ ἔργῳ. Herod. ſegniùs manum operi admouere, operi incumbere.

πρὸς τὰς πολεμικὰς χρείας ἀγεννὴς καὶ γυναικώδης, Suid. ad belli munia ignauus, ψυχὴ ἀγεννής, Baſ. ἔπαθον πάθος ψυχῆς ἀγεννοῦς.

Ignis.

πολλὰς κώμας ἐνέπρησε, Herod. multos vicos exuſſit.

πῦρ ἀνακαύσας, ἀφῆκε ζῶντα ἑαυτὸν εἰς τὴν πυράν, Suid. accenſo igne, ſeſe viuum in rogum iniecit.

ἀναιρεῖσθαι ὑπὸ πυρὸς, idem. flammis conflagrare.

ζῶντας καταφλεχθῆναι, Diodor. viuos exuſtos fuiſſe.

πῦρ ἅψαντας ἑαυτοὺς ἐμπιπρᾶναι, vel, ἀναφλέγεσθαι, Phil. accenſo igne ſeipſos concremare.

διὰ πυρὸς ἐξάγειν τοῦ βίου διέγνωκεν ἑαυτόν, Luc. flammis ſibi mortem conſciſcere ſtatuit.

πυρὶ δαπανᾷ τὴν ἀπάτην, Greg. de Cypriano loquens, magicos libros in ignem iniiciente.

παρὰ τὴν τοῦ πυρὸς ὁρμὴν οὐδεμίαν φωνὴν ἀγεννῆ προΐεσθαι, Diodor. in ignis ardore nullam ignauam atque ingeneroſam vocem emittere.

καταλαμβάνουσιν αὐτοὺς ἀμφὶ πῦρ καθημένους, Xenoph. eos ad ignem ſedentes offendunt.

πῦρ ἀνάψαντες τὸ πικρὸν τοῦ κρυμοῦ παραμυθούμεθα, Alciph. frigoris acerbitatem mitigamus.

πυρὸς σφοδρότερον πᾶσαν ἐπῄει τὴν οἰκουμένην, Chryſoſt. de Euangelij prædicatione loquens, quæ igne vehementiùs per totum orbem terrarum vagabatur.

πάντα ἐπιὸν τὸ πῦρ ἐβόσκετο, Herod. omnia vorabat, populabatur. τῆς πλάνης ἐπενέμετο ἡ πυρὰ ὁλόκληρον Γαλατῶν ἔθνος, idem. abſumebat, depaſcebatur.

ἐμπρησμὸς τὸ πᾶν ἐλυμήνατο, Chryſoſt. perhaſtauit.

ſtauit.

κατεργάζεται apud eundem homil. 10. ad Epheſ. eandem ſignificationem habet. *κίονας πῦρ κατεργάζεται*, id eſt, *λυμαίνεται*, conficit.

¶ *Ignoro.*

ὡς οὐδὲ ἡ σὴ φρόνησις ἀγνοεῖ, Baſil. vt ne prudentia quidem tua ignorat.

οὐχὶ λέληθα ἐμαυτὸν οὐδὲ ἀγνοῶ, Demoſth. non me latet. *λανθανέτω δέ σε μηδὲ τοῦτο*, Xenoph. nec verò hoc quoque te lateat. Baſil. *κἂν σε διαφύγῃ, τὸν κριτὴν οὐ λήσεται*, quamuis te hoc fugiat, judicem certè non latebit.

ἀπάντας τοὺς ἐν πόλει λαθὼν ὑπεξῆλθε, Phil. inſcientibus omnibus oppidanis furtim exceſſit. Elegans eſt vſus verbi *λανθάνω*, cum participio. *ἔλαθεν ἑαυτὸν σμῆνος ἀρετῶν ἀγείρας*. Gall. *il ne s'apperceut qu'il eut amaſſé vn grand nombre de vertus.* Vertit ad verbum interpres noſter illud Pauli, *ἔλαθόν τινες ἀγγέλους ὑποδεξάμενοι*, latuerunt angelis hoſpitio ſuſceptis. Quæ locutio quia Latinis eſt inuſitata, pro latuerunt, à quibuſdam ſubſtitutum eſt, placuerunt. Vertendum autem erat, inſcientes angelos hoſpitio exceperunt. Idem porrò in hac ſignificatione nonnunquam vſus eſt τῷ *ἀγνοεῖν*, vt apud Plut. de mor. *ὃ μάλιστα συμβαίνει τοῖς ἐρῶσιν, εἶτα ἀκούουσιν ὡς ἀδελφῆς ἐρῶντες, ἢ θυγατρὸς ἠγνόησαν*, id quod potiſſimum iis vſu venit, qui amant, ac poſtea intellexerunt ſe inſcientes in ſororem vel filiã amorem ſuum contuliſſe.

διαλαθεῖν, idem quod *λαθεῖν*. Iſoc. *οὐδὲ γὰρ ἐμὲ τοῦτο διέλαθεν*.

ἐν ἀγνοίᾳ τῇ πολλῇ ἐσμέν; Plat. in Sophiſt. in magna ignoratione verſamur.

τὰ πολλὰ νοσήματα διαφεύγει ἰατρούς, idem in Charm,

πρὸς τὰ ἀρχαῖα τῶν παραδειγμάτων ἀποβλέπειν, idem. vetera exempla ſibi ad imitandum proponere.

πολλάκις σοι λείψῃ, ἵνα φθάνῃς αὐτοῦ πρὸς τὴν μίμησιν, Baſil. hom. de Iraſc. mendoſa hoc loco Græca eſſe conſtat, ſic, vt opinor, corrigenda, πολλά σοι λείπει, multa adhuc tibi reliqua ſunt, vt ad ipſius imitationem peruenias.

ἐναπομάξασθαί τι τοῦ ἀρχετύπου, Chryſoſt. exprimere.

¶ *Impedimentum.*

ἐνασχολεῖσθαι, occupari in re aliqua.

ἐξείργεσθαι, prohiberi. ὑπὸ νόσου ἐξειργόμενος, Plat. Hipp. 2. morbo impeditus.

ἐμποδίζειν, & ἀναποδίζειν, impedire. Baſil. καὶ ἀεὶ ἐπῆλθέ τι κώλυμα ἐμποδίζον μου τῇ προθυμίᾳ, ſemper impedimentum aliquod interceſſit, quod animi mei alacritatem inhiberet. Et in paſſiua voce, ὑπ' οὐδενὸς ἐμποδίζονται ποιεῖν, à nemine impediuntur. ἐνεπόδιζε τὴν θεραπείαν, Lucian. curationi obſtitit.

ἐμποδὼν γενέσθαι. ὡς ἐμποδὼν σοι γέγονα τοῦ μὴ ἐλευθέρας ποιεῖν τὰς Συρακούσας, Plat. in epiſt. quòd tibi impedimento fuerim, quominus vrbem Syracuſanã in libertatem vindicares. ἐμποδὼν γενέσθαι τοῖς πραττομένοις, Iſoc. οὐδὲν διακώλυμα ἐμποδὼν γενησόμενον, Plat.

ἐμποδὼν εἶναι. ταῦτα οὐκ ἦν ἐμποδὼν τοῦ σώζεσθαι Φωκέας, Demoſth. ſalutem Phocenſium non impediuerunt.

ἐμποδὼν ἱστάναι, vel, καθιστάναι. καὶ μυρίαι νόσοι ἐμποδὼν ἱστῶνται, Lucia. μηδεμιᾶς αἰσθήσεως ἱσταμένης ἐμποδὼν, Philo. nullo è ſenſibus impedimentum afferente. καὶ τοῦ μὴ λαβεῖν Ἀμφίπολιν τοῦτ' ἐμποδὼν κατέστη, quodq; Amphipoli potitus non

non ſis, hoc impedimento fuit.

ἐμποδὼν ποιεῖσθαι, Demoſthen. ὑπὸ θεοὺς ἐμποδὼν ἐποιήσατο τῷ λόγῳ, nec deorum metu prohibitus eſt.

ἐμπόδιον, impedimentum. Grego. μέγα πρὸς ἀρετὴν ἐμπόδιον ἡ κενοδοξία, magno ad virtutem adipiſcendam impedimento eſt inanis gloriæ ſtudium.

καὶ ἑτέρῳ ἐμπόδιον γίνῃ, Baſil. alteri obes. Et rurſus, ἐμπόδιον γίνεται πρὸς τὴν τῶν καλῶν κτῆσιν.

οὐδὲν ἡμᾶς ἐστὶ τὸ κατεπεῖγον τὸ μὴ πάντῃ πάντως σκέπτεσθαι τὰ περὶ νόμους, Plat. leg. 6. nihil eſt quod nos vrgeat, quo minus accuratiſſimam de legibus conſiderationem habeamus.

οὐ γὰρ εἴα τὸ πνεῦμα, Luci. neque enim ſinebat ventus. ἔρως με οὐκ ἐᾷ ὑπὸ τοῦ λογισμοῦ κυβερνᾶσθαι, Alciph. non me ſinit amor ratione gubernari.

οὐκ ἐπιτρέπειν, Baſil. πάλαι με θέλοντα τῶν λόγων παύσασθαι ἡ ὀδύνη τῆς καρδίας οὐκ ἐπιτρέπει, iamdudum epiſtolæ finem imponere me cupientem, animi dolor id facere minimè ſinit. Et in paſſiua voce, idē. ἐξικέσθαι πρὸς τὸ πέρας τοῦ λόγου ὑπὸ τῆς ὥρας οὐκ ἐπετράπημεν, ad diſputationis finem nobis per horam peruenire minimè licuit.

ὑπὸ δακρύων οὐκ οἷός τ' ἐγενόμην πλείονα γράψαι, Apoll. præ lacrymis plura ſcribere non potui. quominus longiorem ad te epiſtolam ſcriberem, lacrymæ obſtiterunt.

τὰ πράγματα ἀφέλκουσί με τῆς ἐν φιλοσοφίᾳ ῥᾳστώνης, Syneſ. negotia me à philoſophica quiete abſtrahunt.

κατέχεσθαι, retineri, impediri. τὰς αἰτίας, ὑφ' ὧν μέχρι τοῦ παρόντος κατεσχέθην, Baſil.

οὐδεὶς οὐδὲν αὐτὸν κωλύει ποιεῖν ὧν βούλεται, Dionyſ. quominus, quicquid libet, faciat, nemo

pro

prohibet.

οὐ τὸ κωλῦον ἐστὶ τυχεῖν τῶν μελλόντων ἡμᾶς. Chryſoſt. id eſt, οὐ κωλύει. ἐμποδίζει. Philo, ἐὰν ἐμποδοστατῇ πρὸς τὰς ἀμείνους ἐπιδόσεις ἡ φύσις, ſi meliores profectus naturæ tarditas impediuerit.

Impellere.

ἐξάγειν. Demoſt. νῦν λέγειν ἐξάγομαι, compellor.

προάγειν. Lucia. καὶ ἤδη γελᾶν προάγομαι ἀκούων, iam ridere cogor hæc audiens. οὔτε χάρις, οὔτε φόβος, οὔτ' ἄλλ' οὐδὲν προηγάγετο οὐδὲν προδοῦναι τῶν συμφερόντων, Demoſth. non gratia, non metus, non quidquam aliud adducere potuit, vt Reipub. commoda proderem. ἐπειδὰν τὰς αἰτίας, ὑφ' ὧν εἰς αὐτοὺς λογισμοὺς προήχθην, μάθῃς, Baſ. poſtquam cauſas intellexeris, quæ me in has cogitationes impulerunt. In actiua voce apud Lucia. προάγεις γάρ με λοιδορεῖσθαί σοι, cogis me tibi conuitiari.

ὑπάγειν. φιλονεικίᾳ ὑπαχθέντα ταῦτα ποιεῖν, Demoſt. contentionis peruicacia motum, hæc facere. χωρὶς ἀποδείξεων ὑπαχθῆναι πρὸς τὰς ἀτόπους ὑπονοίας, Baſ. ſine firmis probationibus ad ſiniſtrè ac præpoſterè ſuſpicandum adduci.

ἕλκειν τῇ ταλαιπωρίᾳ τοῦ σώματος τὸν ἔλεον, Gregor. corporis afflictatione Dei miſericordiam elicere.

ὕβρει καὶ οὐκ οἴνῳ ταῦτα ποιεῖν, Demoſth. procacitate atque inſolentia, & non temulentia, hæc admittere, vel, ad hæc impelli.

παρεξωρμᾶς μᾶλλον ἂν ἵνα μισεῖν, ἢ προτρέψειν ἐλεεῖν, idem. ad odium potius aliquem prouocaret, quàm ad miſericordiam induceret.

ὑφ' ὧν εἰς δάκρυα κατεσπῶντο οἱ ἀκούοντες, Luc. ad lacrymas cogebantur, pertrahebantur. ἐπισπᾶσθαι, idem. ὥστε καὶ ἡμῶν τοὺς πολλοὺς ἐπὶ τὸ ὅμοιον ἐπισπάσασθαι.

ὁ κατὰ φιλοτιμίαν ἐρχόμενος ἐπὶ τὸ γράφειν, Baſil. id eſt, φιλοτιμίᾳ ὑπαχθεὶς πρὸς τὸ γράφειν. Et cũ datiuo, δόξης ἐπιθυμίᾳ ἐπὶ τὸ νεωτερίζειν ἐλήλυθεν, idem. gloriæ cupiditate ad res nouandas impulſus eſt.

πόθεν δέ σοι ἐπῆλθεν ὑποβολιμαίους ἡμᾶς καλεῖν; Dion. quid tibi in mentem venit, vel, quid te impulit, vt me ſuppoſititium appellares?

ὑπὸ πενίας ὠθούμενος, Chryſoſt. impulſus paupertate.

οἶστρον ὑπομένειν δαιμόνιον, idem 3. de ſac. Dæmonis œſtro percitum eſſe.

¶ *Impendere.*

μυρίων φόβων ἐπηρτημένων, Luci. ſexcentis timoribus impendentibus. τὸ μέγεθος τῶν ἐπικειμένων κινδύνων, Diod. imminentium, incumbentium.

ὁ ἐπικρεμάμενος κίνδυνος, Æſch. id eſt, ἐπηρτημένος. ὁ ἐπιὼν κίνδυνος, idem. imminens, vrgens.

¶ *Impenſe.*

ἀναλίσκειν. εἴς τι τῶν ἐμῶν τοσαῦτα χρήματα ἀνήλωκε, Demoſth. ecquam in meam rem tot pecunias inſumpſerit. ἃ παρὰ τῶν πατέρων παρέλαβον, εἰς αἰσχρὰς ἡδονὰς ἀναλίσκειν, Iſocr. bona à parentibus accepta, in turpes & obſcœnas voluptates effundere.

προσαναλίσκειν. ἃ ἐκ τῶν ἰδίων προσαναλώκατε εἰς οὐδὲν δέον, Demoſth. temerè, atque incaſſum inſumitis. οὕτω πολυτελῶς καὶ ἀσώτως ζῇ, ὥστε πρὸς τοῖς αὑτοῦ, καὶ τὰ τῶν ἄλλων προσαναλίσκειν, idem. ita copiosè ac profusè viuit, vt non modò ſuas, ſed aliorum quoque facultates abliguriat, conſumat.

καταναλίσκειν. εἰς τὴν στρατείαν ταύτην πλεῖον, ἢ

πεντ

πεντάκις μυρία τάλαντα κατηνάλωσεν, Iſocr. in hanc expeditionem pluſquam quinquaginta talentorum millia effudit.

ἐξαναλίσκειν. ὅλας οὐσίας ἐξαναλοῦν εἰς ἑνὸς δείπνου παρασκευήν, Philo. in vnius cœnæ inſtructionem omnes opes inſumere.

ἀνάλωμα, impenſa. *πρὸς τοῖς ἄλλοις ἀναλώμασιν, οἷς ἀνήλωσεν εἰς αὐτήν*, Demoſth. præter alias impenſas, quas in eam egit.

δαπανᾶν. εἰς τὰς τῆς πόλεως χρείας ὑπὲρ τὴν δύναμιν δαπανᾶν, Iſocr. in Reip. vſus plures, quàm pro facultatum modulo, impenſas facere.

περιέργους τινὰς δαπάνας δαπανῶν, Ælian. ſuperuacaneas impenſas agens.

τὴν ἀμπελῶνα δαπάναις ἀφειδέσι φυτεύων, Philo. vitem maximis impenſis conſerens.

δαπανηρός. Demoſth. *οὕτω δαπανηρὸς ἦν*, ita ſumptuoſus, vel, profuſus in expenſis erat.

ἐν ἀκαρεῖ τοῦ χρόνου ἐκχέειν ἀθλίως τὰ κατ' ὀλίγον ἐκ πολλῶν ἁρπαγῶν συνειλεγμένα, Luc. puncto temporis ea omnia, quæ paulatim ex multis rapinis collegerat, miſerè effundere.

ἐν βραχεῖ ὁ Λυσίνου οἶκος ὀνομαστότατος τῶν ἐν Γωνίᾳ γενόμενος, ἤδη ἐξήντληται, καὶ ἐξεκένωται, idem. exhauriebatur, atque exinaniebatur.

ἐξαντλεῖν ἢ τὸ πᾶν, ἢ τὸ πολὺ τῆς οὐσίας, Alciph. opes ſuas, ſi non omninò, at certè magna ex parte exantlare, exhaurire, effundere, dilapidare.

τὰ ὄντα καταβέβρωκεν, Hyper. bona ſua abliguriuit. *Il a mangé tout ſon bien.*

¶ *Impenſis vel pares, vel impares facultates.*

οὐσία μὲν γὰρ οὐχ ὑπῆρχε Στεφάνῳ, ὥστε τὰ καθ' ἡμέραν ἀναλώματα ὑποφέρειν, non ex Stephano

facultates erant; vt quotidianas impenſas ſuſtinere poſſet.

προφασιζόμενος τὸ μὴ κεκτῆσθαι πρὸς τοσαύτην ἀφθονίαν ἀναλωμάτων ἱκανὴν οὐσίαν, Phi. cauſatus ſe tam profuſis impenſis haudquaquam pares facultates habere.

καὶ πίνω Χῖον οἶνον, καὶ τἄλλα ἀρκούντως παρασκευάζομαι, τῶν ἰδίων μου προσόδων εἰς τὴν τοιαύτην ἐκποιουσῶν, Athen. Chium vinum bibo; cæteriſq; rebus abundè inſtructus ſum, prouentibus meis annuis ad hæc ſufficientibus.

τῇ δαπάνῃ ἀπειπεῖν, Æſch. impenſæ imparem eſſe. Gall. *ne pouuoir plus porter la deſpenſe.*

¶ *Imperare, pro imperium habere.*

βασιλεύειν τῆς Ἀσίας, Dion. Aſiæ imperium tenere. πάντων ἀνθρώπων γένους βασιλεύειν, Philo. omnibus hominibus imperare.

ἀρχὴν ἦρχον οὐκ ὀλίγης χώρας, Luc. non exiguę regioni dominabantur. Et abſolutè, οὐ μόνον ἀνεπιλήπτως, ἀλλὰ καὶ σφόδρα ἐπαινετῶς ἦρξε, Philo. non modò ſine vlla reprehenſionis nota, ſed maxima quoque cum laude imperium adminiſtrauit.

ὑπάρχειν. καὶ χώρας ὑπάρχει πολλῆς, Xenoph. id eſt, ἄρχει.

κρατεῖν. τριήρων ἡμετέρων τῆς θαλάσσης κρατουσῶν, Demoſt. triremibus noſtris maris imperio potientibus. Et in paſſiua voce κρατεῖται ἡ πόλις ὑπ' ἀρχόντων ἀγαθῶν, Phil. à bonis & facilibus dominis tenetur.

κυριεύειν, & κύριον εἶναι. Xenoph. πάντων κυριεύειν, omnibus dominari. Λακεδαιμονίων ὑπαρχόντων, κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον κυρίων τῆς θαλάσσης. Iſoc. id eſt, θαλάττης κρατούντων. vel, κυριευόντων.

δυναστεύειν. εἰ μὴ αἱ ἄλογοι ἡδοναὶ ψυχὴν δυναστεύοιν

ϛεύσωσι, Philo. id eſt, τὴν τ̃ ψυχῆς δυναϛείαν ἔχωσι. Τ̃ θυμοῦ δυναϛεύοντ☉, Greg. ira dominante.

δυναϛείαν παραλαμβάνειν. Baſ. ὅταν ὁ θυμὸς τὴν δυναϛείαν τ̃ ψυχῆς παραλάβῃ, animæ imperium ſibi vindicarit.

τὴν ἐφ' ἅπασιν ἀνάψαϑ ἀρχὴν, idem. amplecti, ac velut induere. Gall. *inueſtir l'empire.* δόξης καὶ χρημάτων ἐπιθυμίαι τ̃ Τ̃ βίου κράτ☉ ἀνάπτονται, idem. gloriæ, atque opum cupiditates vitæ humanę imperium tenent.

τὸ τ̃ ἀσεβείας κράτ☉ ἀναδήσαϑ, Greg. id eſt, ἀνάψαϑ, impietatis principatum aſſequi, vel obtinere.

ἡγεῖϑ. Herodi. Συρίας ἡγεῖτο πάσης, id eſt, ἐκυρίδυε.

οὐδέ τι τῆς γῆς μέρ☉, ὅπου μὴ Ῥωμαῖοι τὴν ἀρχὴν ἐξέτειναν, idem. neque vlla erat pars orbis terrarum, ad quam Romani imperium non protenderint, diffuderint, propagarint.

πρὶν Ἀλέξανδρον εἰς τὴν ἀρχὴν καταϛῆναι, Æſc. priuſquam Alexander imperio potiretur.

ἀκρατῶς αὐτὸς ἑαυτοῦ γινόμεν☉, Philo. ſui ipſius impos. ἑαυτοῦ κρατεῖν μὴ δυνάμεν☉, idem.

πάσης ὁμοῦ τ̃ ὑφ' ἡλίῳ κρατεῖ, καὶ οὐκ ἔϛιν ἔθνη τοῖς αὐτοῦ σκήπτροις μὴ ὑποκύπτοντα, Baſil. totius orbis terrarum imperium tenet, nec vllæ ſunt gentes, quæ ipſius ſceptris non ſint ſubiectæ.

περιτίθεϑ τὸ διάδημα, Chryſoſt. diademate cingi. ἐξ οὗ τὸ διάδημα περιτέθειτο, ex quo tempore diadema ſuſceperat.

¶ *Imperare, pro iubere.*

ἦν δ' αὐτοῖς ἐπεσταλμένον ὑπὸ Τ̃ Ἀλεξάνδρου, ἀραμένους ῥίπτειν ἡμᾶς εἰς θάλατταν, Luc. mandatum autem erat iis ab Alexandro, vt naui à terra ſoluta, me in mare proiicerent.

ἃ χρὴ πράττειν ἐξ ἐπιτάγματος παραγγέλλει, Phil. imperioſè præcipit. ἐπεὶ ἧκον οἱ ἄνδρες, οἷς κτείνειν διείρητο, idem. poſteaquàm viri illi venerunt, quibus hæc cædes imperata erat. μὴ πεμφθείσης αὐτῷ τινὸς ἐντολῆς παρὰ Διονυσίου, Plat. niſi iuſſu ac mandato Dionyſij.

ἐντέλλεσθαι, κελεύειν, προστάττειν, ἐπιτάττειν.

ταῦτα τοῖς δούλοις ἀπεῖπον μὴ ποιεῖν, Æſch. vetui.

¶ *Imperata facere.*

τὰ προσταχθέντα δρᾶν, Plato in poli. imperata facere.

λίαν ἑτοίμως τὸ προστεταγμένον ποιεῖν, Iſoc.

ὅσα μὲν προστάττετε ποιοῦντες προθύμως, Demoſt. imperia omnia veſtra impigrè exequentes. ὡς οὐ δεῖ ποιεῖν ὑμᾶς ἑκόντας, καὶ προθύμως ἅττ' ἂν προστάξω, Iſoc. vel, ἐπιτάξω, Herod.

τὰ ἐντεταλμένα δρᾶν, Plat. i. τὰ προσταχθέντα ποιεῖν, vel, πράττειν, vel etiam διαπράττειν, vt Demoſt. τὸ προστεταγμένον διεπράττετο.

πρὸς τὰ παραγγελλόμενα πειθαρχεῖν, Diod. dicto audientem eſſe.

τοῖς παραγγέλμασιν ὑπακοῦσαι, idem. iuſſis obedire, iuſſa faceſſere.

ὡς ποιήσουσα, ὅ, τι ἂν παραγγέλλῃς, Xenoph. vt factura, quod imperaris.

πληροῦν τὰ διατεταγμένα, Herod.

ταχέως τὸ πρόσταγμα ἀνύσαι, Philo. id eſt, πληροῦν, vel, ἐπιτελεῖν.

ταῖς ἐπισκήψεσι πειθαρχεῖν τοῦ πατρὸς, Philo. paternis mandatis obſequi.

¶ *Imperata non facere.*

παρακούειν τῶν προσταγμάτων, Luc. iuſſa negligere, iuſſis minimè parere. τοὐναντίον τῶν προστεταγμένων ποιεῖν, Herod. contra imperata facere. πα-

ρείναι

ἐλλείπειν τι τῶν ἐντεταλμένων, ἢ ἀμελῶς ποιεῖν, aliquid prætermittere; vel certè negligenter obire.

σωφρονίσαι τοὺς ἐξημαρτηκότας εἰς τὸ πρόσταγμα τῆς ἐξουσίας, Greg. in eos animaduertere, qui aduerſus edictum tuum peccarint, qui edictũ tuum violarint.

¶ *Imprecari.*

οὐδὲν κατὰ σοῦ δεινὸν εὔξομαι, Lucia. nihil grauius tibi imprecabor. καθάρας φαυλὰς κατά τινος προθεῖναι, Greg. aliquem execrari, ac diris deuouere. alicui malè precari.

ἐπαρᾶσθαι. ἐπαρασάμενος ἑαυτῷ τὸ φρικωδέστατον, αὐτοῦ τοῦ πνεύματος ἐκπεσεῖν, εἰ μὴ σέβοι τὸ πνεῦμα μετὰ πατρὸς, καὶ τοῦ υἱοῦ, idem. rem maximè horrendam ſibi imprecatus, nimirùm vt ab ipſomet ſpiritu ſancto excideret, niſi eum vnà cũ patre ac filio coleret. ἐξώλειαν ἑαυτῷ ἐπαρασάμενος, Demoſth. exitium ſibi imprecatus.

καταρᾶσθαι διδασκάλῳ, Ariſtoph. execrari magiſtrum, eiq; peſtem exoptare. ὅρκος ἦν μεγάλας ἀρὰς ἐπιδεχόμενος τοῖς ἀπειθοῦσι, Plat. in Crit. iuſiurandum erat multis execrationibus eos obſtringens, qui fidem datam fregiſſent.

κατεντυχεῖν, aduerſus aliquem orare. Baſil. οὐ κατεντέτυχε τούτοις τῷ θεῷ, non iis perniciem eſt precatus.

ἀρᾶσθαι τὰς μεγίστας ἀρὰς ὑμῖν, εἰ μὴ ψηφιεῖσθε περὶ ἐμοῦ τὰ δίκαια, Andocid. atrociſſima quæq; vobis imprecari.

ἐπεύχεσθαι εὐορκοῦντι μὲν εἶναι πολλὰ καὶ ἀγαθὰ, ἐπιορκοῦντι δὲ ἐξώλη αὐτὸν εἶναι, καὶ γένος, Andocid. optare, vt ſi, quod concepto jurejurando pollicitus fuiſſet præſtaret, multa ipſi bona cõtingerent: ſin autem peieraſſet, ipſe cum vniuerſa familia ſua periret.

ἀρὰς ποιήσασθαι. Dinarch. ἀρὰς ποιησάμενοι κατὰ τῶν πονηρῶν εἴ τις δῶρα λαμβάνῃ, ἐξώλη τοῦτον εἶναι, peſtem, atque exitium ei imprecari, qui munera ſuſciperet.

¶ *Implere.*

εἰ δέ τι ἐλλείποι, αὐτὸς ἔφη προσθήσειν, Demoſth. quòd ſi quid deeſſet, additurum ſe ipſe recepit.

ἥλιος ὅλον τοῦ οὐρανοῦ κύκλον φέγγους ἀναπληροῖ, Luc. totum cæli orbẽ luce complet, perfundit.

τέλει τὰ δεδογμένα, idem. imple, perfice.

ὅλον χωρίον καθαρᾶς αὐγῆς μεστὸν ἀπεργάζεσθαι, Phil. id eſt, αὐγῆς ἀναπληρῶσαι. πᾶν τὸ χωρίον εὐωδίας ἀναπίμπλησιν, idem. ſuauiſſimo odore implet.

ἀγαλμάτων κατέπλησε τὴν οἰκουμένην, idẽ quod ἀνέπλησε, orbem terrarum ſtatuis impleuit.

βίος αἰσχύνης κατάπλεως, idẽ. vita plena probri ac dedecoris. ὀνείδους ἀνάπλεως, ἐπονείδιστος.

¶ *Incantare.*

γόης, præſtigiator : ἐπαοιδὸς, incantator.

γοητείαν δοκεῖς προσάγειν τῷ πράγματι, Lucian. præſtigias huic rei adhibere videris.

τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν ὁρώντων ἐξαπατᾶν, Luc. ſpectatorum oculis impoſturam facere.

κατεγοήτευσαν τὴν ἑβραίων νεότητα, Phil. Hebræorum iuuentutem quaſi præſtigiis quibuſdam in fraudem impulerunt, dementarunt.

φίλτροις, καὶ ἐπῳδαῖς πρὸς εὔνοιαν ἄγειν, idem. philtris quibuſdam, atque carminibus aliquẽ ad beneuolentiam adducere.

ἐπῳδὰς ἐπᾴδειν, Xenoph. carminibus vti.

κατεπᾴδειν, apud Gregor. in orat. Baſ. tranſlatè ſumitur pro lenire, ac mitigare alicuius mœrorem. ἐγὼ δὲ τῆς λύπης ἀφῄρουν τὸ πλεῖστον, κατεπᾴδων τοῖς λογισμοῖς.

Incit

¶ *Incitare.*

τὴν ὁρμὴν ἐπιτείνειν, Greg. Preſb. Βασιλεὺς τὴν ὁρμὴν αὐτῷ συνεπιτείνοντος, Baſil. ei calcar addente. ἱππευδοκοῦντα τὴν ὁρμὴν ἐπιτείνομεν, Baſ. currentem incitamus.

παρορμᾶν πρὸς τὸ πόλεμον, Diod. hortari.

ἐγείρειν, Herodi. ἤγειρεν αὐτῷ τὰς ὀρέξεις εἰς τὴν ἡδονῶν ἐπιθυμίαν, eum ad appetendas voluptates excitarunt. ἐπιπλέον ἡμῶν ἐπεγείρει τὴν ὁρμὴν, Baſi. ſtudiũ animi noſtri magis ac magis excitat.

ἀκονᾶν εἰς ὠμότητα ἠκόνησαν τὴν τοῦ Μαξιμίνου ψυχὴν, Herod. Maximini animum ad crudelitatem acuerunt.

ἐκκαίειν. εἰς πορνείαν καὶ πᾶσαν ἀσέλγειαν ἐκκαίειν, Baſ. ad libidinem omnemq; petulantiam ac laſciuiam inflammare.

ἐξοιστρεῖν. ἐπιθυμίαι πονηραὶ ἐξοιστρῶσαί σου τὴν ψυχὴν εἰς ὁρμὰς ἀκρατεῖς, καὶ ἀσελγείας ἐμβάλλουσιν, idem. flagitioſæ cupiditates animum tuum quaſi œſtro quodam percitum in impuras & effrenatas libidines coniiciunt.

ἀναφλέγειν. τὰς μὲν τρυφὰς ἀναφλέγει, καὶ τὰς φιληδονίας συναύξει, idem. luxum enim ac delicias incendunt, & voluptatum amorem augent.

κέντρα ἐνιέναι. κέντρα ταῖς περιέργοις ἐπιθυμίαις ἐνίησιν, idem. ſuperuacaneis cupiditatibus ſtimulos ſubdit. κέντρα ἐνιέναι, idem quod ἐκκεντρίζειν.

ἐρεθίζειν, vel, διερεθίζειν. πρὸς τὴν ἁμαρτίαν διερεθίζει, ad peccatum irritat. Et alio loco, πρὸς τὰς μίξεις τὰ σώματα ἐρεθίζουσιν, ad coitus prouocant.

δριμύτερον πρὸς τὰς συνουσίας οἰστρᾶσθαι, idẽ. acrius ad res venereas extimulari.

προάγειν εἰς πικρίαν καὶ ὠμότητα τὴν πόλιν, Demoſth.

moſth. ciuitatem ad acerbitatem & crudelitatem impellere.

ἐμποιῆσαι τῷ ῥαθυμοῦντι τὴν ὁρμήν, Procop. ſegnem ac languentem excitare.

θήγειν, idem quod ἀκονᾶν. Xenoph. τὰς ψυχὰς αὐτῶν θήγειν, animos eorum acuere. παρέχεται πρὸς τὰ ἀφροδίσια, idem. venereorum appetitũ ciet. διεγείρει. παροξύνει, ἐπεγείρει, πρoάγει.

τὴν αὐτόματον ὁρμὴν τὴν προτέραν προσπαροξῦναι, Bud. inſuper acuere, id eſt, augere.

προσκαλεῖσθαι. Greg. μηδὲ τὴν νεότητα προσκαλούμενοι, nec iuuentuti animos addentes.

¶ *Induciæ.*

ἐκεχειρία. Luc. οὐδέποτε ἦγες πρὸς αὐτοὺς ἐκεχειρίαν, nunquam tibi cum iis erant induciæ.

ἀνακωχὴ πολέμου. Phil. ἀνακωχὴν ποιεῖται τοῦ πολέμου. Gall. *il fait ſurſeance de guerre.*

ἀνοχή. Diod. πρὸς τοὺς Σιδωνίας εἰς τέτταρας μῆνας ἀνοχὰς ἐποιήσατο, inducias quattuor menſiũ cum Sidoniis pepigit.

¶ *Indulgere.*

γαστρὸς ἡδοναῖς χαρίζεσθαι, Greg. ventris voluptatibus indulgere.

τῇ ὀργῇ πέρα τοῦ δέοντος ἀπονέμειν, Baſ. iræ plus æquo tribuere.

θυμῷ δουλεύειν, Herod. iracundiæ obſequi.

ἐν τούτοις παραχωρήμασι πληρῶσαι τὸν ἑαυτῆς θυμόν, Dio. iram ſuam explens.

θεραπεύειν τὴν ἡδονὴν τὴν ἐμήν, Xenoph. idẽ quod χαρίζεσθαι τῇ ἡδονῇ. τῷ ὀργιστικῷ ἐνδοῦναι, iræ cedere, ac totum ſe permittere.

¶ *Infamiam afferre.*

ἀτιμίαν φέρει. Demoſth. τοῦτο γὰρ μεγάλην ἀτιμίαν φέρει, hoc magnam ignominiam affert. Et alio loco, αἰσχύνην φέρειν εἴωθε, dedecus afferre ſolet.

ſolet, probro eſſe conſueuit. οὐκ αὐτοῖς αἰσχύνην φέρει οὗτος, &c.

ἀδοξίαν παρασκευάζειν. Plat. in epiſt. ἀδοξίαν μὴ πλείστην τῷ διδόντι σοι παρασκευάζων, οὐδὲ πολλῷ ἐλάττω κἀμοὶ λαμβάνοντι, cùm tibi donanti maximum decus conflans, tum mihi accipienti non multò minus.

αἰσχύνειν, vel, *καταισχύνειν τοὺς λόγους*, ſtudiis dedecori eſſe. Cic.

αἰσχύνην περιάπτειν τῇ πόλει, idem in Apol. infamiam inurere ciuitati. εἰς ἀτιμίαν καθιστάναι. Demoſth. εἰς ὅσην ἀτιμίαν τὴν πόλιν ἡμῶν ἡ τούτου πονηρία καὶ ψευδολογία καθέστησεν ἔχει, id eſt, καθέστησεν, quanta ignominia iſtius improbitas, ac mentiendi libido ciuitatem affecerit.

αἰσχύνης ὅλην ἀναπίμπλησι τὴν πόλιν, idem. ciuitatem totam dedecore atque ignominia perfundit.

εἰς αἰσχύνην περιέχει. idem, εἰς ὅσην αἰσχύνην, καὶ ἀδοξίαν περιέχει τὴν πόλιν, quantam infamiam ciuitati impreſſerit.

οὐδένα τῶν προγόνων καταισχύνειν, Plat. in Charm. nulli majorum probro ac dedecori eſſe.

αἰσχύνην περιποιεῖν, Iſocr. αἱ μεγάλην αἰσχύνην περιποιοῦσι τῇ πόλει, quæ magnam ciuitati ignominiam conflant.

αἰσχύνην ἐπιφέρειν τοῖς γεννήσασι, Philo. id eſt, τοὺς γεννήσαντας καταισχύνειν, parentibus labem ac dedecus inferre.

καθυβρίζειν τὸ ἀξίωμα αἰσχίστῳ σχήματι, Herodot. fœdiſſimo geſtu dignitatem infamare, dehoneſtare, obterere, καταισχύνειν.

ζῶντα διαφανεῖς πολλὴ αἰσχύνη, Luc. id eſt, πολλὴν αἰσχύνην φέρει. Gall. *C'eſt grand'honte.*

πατρῴᾳ δόξῃ ἑαυτὸν περιβαλεῖν, Chryſoſt. magnum

gnum ſibi dedecus conflare.

καταχέειν τὴν αἰσχύνην. idem, ἐκεῖνο πολλὴν ἡμῶν καταχέει τὴν αἰσχύνην, magnam nobis infamiam aſpergit.

¶ *Infamia affici.*

ἀτιμίαν ἔχειν, Plat. in Phileb. ἀτιμίαν τινὰ σχοίη πρὸς τῶν αὐτοῦ ἐραστῶν, apud homines ſui amantes infamiam quandam ſubiret.

αἰσχύνης μετέχειν, idem in epiſt. ignominiæ notam ſubire.

αἰσχύνην ὀφλεῖν, vel, ὀφλισκάνειν, Demoſthe. τοσούτῳ πλείονα αἰσχύνην ὠφλήκατε, tantò maiorem labem atque infamiam contraxiſtis.

οὔτε τὴν μετὰ ταῦτα γενησομένην αἰσχύνην ἐπὶ τοῖς τοιούτοις ἔργοις, idem. neque infamiam, in quam poſtea ob eiuſmodi facinora incidetis.

ἐν αἰσχύνῃ ζῆν τὸν ἄλλον βίον, idem. reliquum omne tempus cum dedecore atque ignominia ducere.

γέμειν αἰσχύνης, καὶ πολλῶν ὀνειδῶν, Phil. probro ac dedecore plenum eſſe, infamia flagrare.

ἀδοξεῖν, Baſil. κἂν ἀδοξεῖν δέῃ, καὶ κινδυνεύειν ὑπὲρ τοῦ καλοῦ, etiamſi pro virtute ignominia ſuſcipienda ſit, vitæq; periculum adeundum.

¶ *Inferior.*

οὐδενὸς χείρων εἰς σοφίαν ὅτευοῦν ἀνθρώπων. Plat. in Theæt. ſapientia nemini mortalium cedens. Et in Theag. ὥστε καὶ μηδενὸς χείρων φαίνεσθαι ἐν τοῖς λόγοις, adeò vt litteris atque doctrina nemine inferior eſſe videretur.

δεύτερος. Philo, οὐδενὸς δεύτερος τῶν ἐν συγκλήτῳ, nulli ſenatorum ſecundus. διανοίᾳ δὲ οὐδενὸς δεύτερος, ἵνα μὴ λέγω πρῶτος, Phil.

ὕστερος πλούτῳ καὶ γένει οὐδενὸς ὢν τῶν ἐκεῖ, Plato. in Tim. opibus ac generis nobilitate nullo eorum;

rum, qui ſedem illic habebant, poſterior.

ὥστε ὁμολογεῖν τοὺς τῶν Ἑλλήνων πρώτους ὑστέρους εἶναι τὰ πρὸς πόλεμον ἐκείνου, Xenoph. adeò vt præſtantiſſimi quique Grecorũ rei militaris ſcientia eo inferiores ſe eſſe faterentur. *ἀνὴρ τῶν καθ' ἑαυτὸν οὐδενὸς ὕστερος ἀρετῇ*, Thucyd. vir nemine ſui ſeculi virtute poſterior.

καταδεέστερος. πολλῷ καταδεέστερα κεκτημένος, Phil. opibus longè inferior.

πολὺ καταδεέστερα τῆς δόξης ἧς νῦν ἔχομεν περὶ αὐτῶν, Iſoc.

ἐλάττων. κατ' οὐδὲν ἐλάττων ἐμοῦ. Luc. id eſt, *χείρων. οὐδὲν τούτου ἔλαττον ἔχειν* Chryſoſt. id eſt, *ἐλάττονα εἶναι*, nihilo inferiorem eo eſſe.

οὐχ ἧττον Δημοσθένους λέγειν δυνάμενος, Æſch. non minus eloquens; quàm Demoſt. *πόλις καὶ τῇ ἰσχύϊ, καὶ μεγέθει οὐδεμιᾶς ἡττωμένη τῶν ὅποι ποτὲ ἐνδόξων*, Dion. vrbs viribus, ac magnitudine nulli ex omnibus, quæ vnquam claræ, atque illuſtres extiterunt, cedens.

φαυλότερος. Δαρεῖος δὲ ἑπταπλασίως φαυλότερος, Herod. Dario ſeptuplo peior.

ἄξια μὲν χάριτος, καὶ ἐπαίνου κρίνω, πόρρω μέν τοι τῶν ἐμαυτῷ πεπολιτευμένων ἡγοῦμαι, Demo. digna quidem hæc laude & gratia cenſeo, cæterum ab his, quæ geſſi, longè remota eſſe duco.

λείπεσθαι, vel, *ἀπολείπεσθαι*. Iſocr. *ἐγὼ δὲ ὁμολογῶ μὲν ἀπολελεῖφθαι τὴν ἐμὴν φρόνησιν τῆς σῆς, ὡς δυνατὸν πλεῖστον*, atque ego quidem haud inficior, prudentiam meam à tua quàm longiſſimo intervallo diſtare. Et Greg. *ὥστε μηδενὸς λείπεσθαι τῶν ἐπὶ πλεῖστον πεπονηκότων*, adeò vt nulli ex his, qui diuturnos in litterarum ſtudiis labores ſuſceperant, ſecundus eſſet. *μεγέθει μόνης Ῥώμης ἀπολείπεται*, Herod. Romæ vni magnitudine cedit.

ἀπολιμπάνεσθαι. Chryſoſt. σφόδρα αὐτοῦ ἀπολιμπάνεσθε, longè ab ejus virtute abeſtis, diſſiti eſtis. τοῦ πατρὸς οὐ πολύ τι λειπόμενος κατὰ τὴν εὐσεβῆ προθυμίαν, Suid. pia alacritate haud multò inferior parente. Contrà, κατὰ πολὺ λείπεσθαι, vt apud eundem, ὁ τοῦ ἀδελφοῦ κατὰ πολὺ ἐλείπετο φύσεως, à fraterna indole plurimum diſtabat. Et abſolutè, ὅσον λειπόμεθα ἐν τοῖς περὶ φιλίας λόγοις, τοσοῦτον ἐν τοῖς ἔργοις αὐτοῖς πλεονεκτοῦμεν, Luci. quanto in his ſermonibus, qui de amicitia habentur, inferiores ſumus, tanto rebus ipſis, muneribusq; amicitiæ præſtamus.

ἀποδεῖν. γνώμην. ἢ ῥώμην μηδεμιᾶς ἀποδεῖν, Xenoph. id eſt, ἀπολείπεσθαι.

ἕτερον τοῦ λεχθέντος οὐκ ἀποδέον, Phil. alterum, eo quod dictum eſt, haud inferius. οὐ καταδεέστερον ὄν. πολὺ τῆς δυνάμεως ἀποδέων τοῦ πατρός, Chryſoſt.

ὑστερίζειν. χρόνῳ μόνον οὐ προθυμίαις ὑστερίζουσι. Phil. ætate duntaxat, non item animi alacritate inferiores ſunt. τῶν ὀρνίθων ὑστερίζειν κατ᾽ ἀρετήν, Baſil. ab auibus virtute ſuperari.

δεύτερεύειν, idem quod ὑστερίζειν, vel, δεύτερον εἶναι.

ἐπεὶ δ᾽ αὐτῷ μὴ τοσαύτην ὑπάρχειν δύναμιν ἡγεῖτο ὡς ἐξαρκεσούσης ἰσοῤῥόπως καὶ φανερῶς ἐφόδου συστῆναι πρὸς τὸν Κόμμοδον, Herodi. quoniam autem non tantas ſibi vires atque copias eſſe exiſtimabat, vt æquo atque aperto marte cum Commodo congredi poſſet. Atque ad eundem modum Diodo. θεωρῶν τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν ἀσθενεστέραν οὖσαν τῆς τῶν πολεμίων, copias ſuas hoſtilibus imbecilliores eſſe perſpiciens.

μεῖον ἔχειν, vel, vno verbo, μειονεκτεῖν. μεῖον ἔχοντες ἐν τῇ τότε ἀκροβολίσει, Xenoph. Gall. *ayans du pire*

pire en ceſte eſcarmouche.

ὀπίσω, vel, καθόπιν εἶναι. Ariſt. τοσοῦτον ὑμῶν λειπόμενοι τοῖς ὅπλοις, ἔτι τῇ γνώμῃ πλέον εἰσὶν ὀπίσω, cùm rei militaris ſcientia tam longè à vobis abſint, tum conſilio ac prudentia longiùs adhuc remoti ſunt. τί ὑμῖν ἐπίλοιπόν ἐστι τῆς ἐκείνου ἀρετῆς, Andocid. quid reſtat, quominus ejus virtutem æquetis?

¶ Infirmitas corporis.

οἱ ἀσθενέστατοι τὰ σώματα, Plato Polit. 2, qui corporibus ſunt maximè imbecilles.

παντάπασιν ἀσθενὴς τὸ σῶμα, Demoſth. valetudine prorſus imbecilla.

τὸν μὲν ἐῤῥωμένον καὶ καρτερὸν, τὸν δὲ ἀσθενῆ καὶ ὕπωχρον, Luc. illum quidem firmum ac valentem, hunc autem infirmum ac pallidum.

τὰ σώματα ἐκ φύσεως ἐπίκηρα ἔχοντες, Philo. corpora natura caduca ac fragilia habentes.

ποιεῖ τὰ σώματα ἐπίνοσα, καὶ παντελῶς ὀλιγοχρόνια, Diod. morboſa corpora efficit.

οἱ κατὰ σῶμα σαθροί, Baſil. ἀσθενεῖς.

εἰ καὶ ἀσθενῆ σάρκα περιφέρομεν, Baſil. etſi infirmam carnem circumferimus, vel, etſi imbecilliore valetudine ſumus.

ταῖς τῆς ψυχῆς ὁρμαῖς ὑπουργεῖν οὐ δύναται τὸ σῶμα, Baſil. animi alacritati corpus ſubſeruire nequit.

νόσοις ἔνοχος, ſeu ἐπίχειρος, morbis obnoxius, valetudinarius.

¶ Ingenij, ſiue naturæ bonitas.

εὐμαθεῖς, καὶ μνήμονες, καὶ ἀγχίνοι, καὶ ὀξεῖς νεανίσκοι, καὶ μεγαλοπρεπεῖς τὰς διανοίας, Plat. Politic. 6, dociles, præſtantiq; memoria, atque ingenio perquam acri & acuto.

φύσεως ἔχων δεξιᾶς, Lucian. egregia indole

præd

præditus.

φύσιν οὐκ ἀγεννῆ διαφθείρων, idem. indolem haud ingeneroſam corrumpens.

τὴν φύσιν θεσπέσιος, idem. eximia atque admirabili indole præditus.

εὐμοίρως φύσεως λαχών, Phil. feliciter à natura comparatus.

φύσιν εὐμοιρον κτήσασθαι, idem. felicem naturam nanciſci.

φύσεως ἁπλῆς μεμοίραται, idem. ſimplex ei ingenium natura præbuit, ſimplicem naturam nactus eſt.

φύσεως εὐμοιρία, idem. naturæ præſtantia. εὐμοιρία φύσεως φθάνων τὰς ἀφηγήσεις, naturæ felicitate atq; præſtantia conſilia ipſa præuertens.

εὐκληρία φύσεως, idem quod εὐμοιρία, Gregor. preſb.

τάχος, καὶ μέγεθος φύσεως, Greg. ingenij celeritas, ac magnitudo.

ἐπιτηδείως ἔχει πρὸς τὰ μαθήματα, Baſil. ad litterarum ſtudium aptus eſt.

ὀργᾶν. Suid. κατὰ φύσιν ὀργῶσαν ἔχει τὴν ψυχὴν πρὸς τὰ μαθήματα, naturâ ad litterarum atque doctrinæ ſtudium propenſus eſt, naturali animi propenſione ad diſciplinarũ ſtudia fertur.

οὐχὶ τῶν πεφυκότων κατὰ ταῦτα ἂν ἀνθρώπων, Demoſthe. homo in his rebus haud admodum à natura comparatus.

¶ *Ingenij, ſiue naturæ tarditas.*

δυσμαθῶς ἔχειν, Plat. Polit. 6. natura parùm valere, tardè aliquid percipere, Cic.

καταδεεστέραν τὴν φύσιν ἔχειν, Iſocr. ingenio minùs pollere.

μηδὲν ἠδυνήθησαν διὰ σκληρότητα φύσεως μάθημα παραδέξασθαι, ob naturæ duritiem ingeniiq; tard

tarditatem, nullum doctrinæ genus percipere potuerunt, Phil.

ἐὰν ἐμποδὼν στῇ πρὸς ἀμείνους ἐπιδόσεις ἡ φύσις, idem. ſi ampliores progreſſus natura impediuerit.

νωθεστέρᾳ, καὶ ἀμβλυτέρᾳ κεχρημένοι τῇ ψυχῇ. idẽ. ſegniori, atque obtuſiori natura præditi.

κἂν τυγχάνωσι τῶν ἁπλουστέρων ὄντες, καὶ μὴ βαθεῖς τὴν διάνοιαν, Greg. etiamſi ſimpliciores ſint, nec admodum acris ingenij.

¶ *Ingluuies.*

ὑπὸ ὀψοφαγίας, καὶ ἀκράτου πιέζεσθαι, Phil. helluatione, ac mero vexari.

ἐμφορεῖσθαι ἐδεσμάτων παντοίων, οἴνου δὲ ὑπερεμπίπλασθαι, Grego. omnis generis eduliis, ac vino ingurgitari.

φαγεῖν δεινός, Xenoph. edax, helluo.

¶ *Ingratus.*

ἀνάξιαν χάριν ἐκτείνειν τῇ πόλει, Plat. in Menex. indignam gratiam vrbi rependere.

παρ' οὐδὲν τίθεσθαι τὴν εὐεργεσίαν, vel, τὸν εὐεργέτην, Luc. παρ' οὐδὲν ἡγήσασθαι τὸν εὐεργέτην, hominem de te benè meritum pro nihilo ducis, atque contemnis. δίκην ἀχαριστίας ὀφείλειν, Phil. ingratitudinis crimine obſtrictum teneri.

ἀγαθὰ κακοῖς ἀμείψασθαι, Suid. bona malis remunerari.

ἀχαρίστως πρὸς τὸν εὐεργέτην διατίθεσθαι, Baſi. vel, διακεῖσθαι, ingratum ſe præbere erga beneficij auctorem.

οὐδεμίαν χάριν τῷ δεδωκότι γινώσκειν, vel, εἰδέναι, nullam ei, à quo beneficium acceperis, gratiã habere.

ὅσα ἀγαθὰ πεπονθότες ὑπ' ἐμοῦ, οἷά με ἐξειργασμένοι εἰσί, Demoſt. quantis à me beneficiis affe-

cti,

cti,quanta in me perpetrarunt.

οὐδ᾽ ὅταν εὖ πάσχωσι χάριν ἴσασιν, Iſoc. *Ils n'en ſçauent gré.*

ἀγνώμονες φαινόμενοι πρὸς ἄνδρα εὐεργέτην, Luci. id eſt, ἀχαρίστως διατιθέμενοι, vel, ἔχοντες.

ἄδικος ἐφάνη περὶ τὸν εὐεργέτην, Suid. iniqui animi ſpecimen edidit erga hominem præclarè de ſe promeritum.

οἱ ἐπιλήσμονες χαρίτων, vel, εὐεργετημάτων, Philo. beneficiorum immemores.

ὀλιγωροῦντες τῶν τὰς μεγίστας παρεσχημένων δωρεὰς, ὧν ἐνίων δ᾽ ὑπερβολὴν οὐδ᾽ ἀμοιβὰς ἐνδέχονται, idem. aſpernantes eos, à quibus ſummis beneficiis affecti ſunt, quorum etiam nonnulla tantę magnitudinis ſunt, vt ne vices quidem vllæ ipſis rependi queant.

μεγάλων δέ μοι καταθεισῶν εἰς αὐτὸν εὐεργεσιῶν, ἀχαρίστους τὰς ἀμοιβὰς ἀποδίδωσιν, Herodi. magnis à me in eum collatis beneficiis iniquam gratiam refert.

τηλικαῦτα ὑφ᾽ ὑμῶν εὖ πεπονθότες, οὐ τὰς ὁμοίας ἀπέδοσαν χάριτας, Æſch. id eſt, μεγάλων δ᾽ ὑμῖν εἰς αὐτοὺς καταθεισῶν εὐεργεσιῶν, ἀχαρίστους τὰς ἀμοιβὰς ἀπέδωκαν, tantis a vobis beneficiis ornati, haud parem gratiam rependerunt. Contrà, qui eum cujus beneficiis vſus eſt, ſumma beneuolentia complectitur, is εὐνόστατον ἑαυτὸν τῷ εὐεργέτῃ ἀποδείκνυσι.

¶ *Inimicitiæ mutuæ.*

προσκρούειν ἀλλήλοις, Demoſth. offenſionem inter ſe ſuſcipere.

εἰς ἔχθραν ἀλλήλοις καθίστασθαι, Plat. in Polit. mutuas inimicitias ſuſcipere.

περὶ τῆς ἑταίρας ἦν αὐτοῖς διαφορά, Lucia. de ſcorto erat inter eos ſimultas, diſſidium, contentio,

tentio.

ἀειμνήςυς ὧδε ἔχθρας πρὸς ἀλλήλους ἔχειν, Iſocr. immortales inimicitias inter ſe habere.

δυσαρέςως ἔχειν πρὸς ἀλλήλους, Bud. mutua offenſione flagrare.

λέγονται διαφορηθῆναι πάντα χρόνον τῆς ζωῆς αὐτῶν ἀλλήλοισι, Herod. ſimultates per omnem vitam inter ſe geſſiſſe feruntur.

συνέβη διαφέρεσθαι τούτους, Æſch. orta eſt inter eos ſimultas.

ἐλθόντες ἐπὶ μέγα ἀπεχθείας, Pauſan. id eſt, ἐπὶ μεγάλην ἔχθραν.

διαῤῥηγνείσης τῆς πλαςῆς φιλίας εἰς ἀπέχθειαν ἦλθον, Suid. abſciſſa amicitiæ larua, ad inimicitias venerunt.

εἴ τι πρότερον γέγονεν ἀλλότριον ταῖς πόλεσι πρὸς ἀλλήλας, Demoſth. ſi quid mutuæ offenſionis priùs inter ciuitates extitit.

οὐδὲν ἐμοὶ καὶ τούτῳ γέγονεν εἰς τὴν ἡμέραν ταύτην οὐδέν, Demoſth. ad hunc diem nihil omnino inter nos offenſionis ortum eſt.

ἐγένετο ςάσις πρὸς ἀλλήλους Κλεοχάρει καὶ Σελεύκῳ, Memn. inter Cleocharem & Seleucum contentio interceſſit.

ἔχθρας ἔχοντες πρὸς ἀλλήλους, Iſæus.

διαφορᾶς τινὸς αὐτοῖς γενομένης, idem. orta inter eos aliqua ſimultate.

¶ *Inimicitias aduerſus aliquem ſuſcipere, vel habere.*

φιλαπεχθημόνως ἔχειν πρός τινα, Plat. Polit. 6, inimico atq; infeſto animo eſſe in aliquem.

ὑπῆρχέ μοι πρὸς τοῦτον ἀπέχθειά τις, Demoſt. intercedebat mihi cum eo quædam ſimultas.

φασὶν Ἰφικράτη Διοκλεῖ τὰ μάλιςα εἰς ἔχθραν ἐλθεῖν, idem. Iphicratem aiunt Diocli in ſummum

mum odium veniſſe.

ἐχθρότατος ὑμῖν διακείμενος, vobis infeſtiſſimus inimicus.

ἔχθρας πρὸς δῆμον ἀνάμεστος, idem. populo Athenienſi inimiciſſimus.

διαφόρως ἔχειν τῷ Φορμίωνι, idem. ſimultatē habere cum Phormione. Gall. *auoir different auec Phormion.*

διαφορᾶς οὔσης αὐτῷ παλαιᾶς πρὸς τοὺς οἰκείους τοὺς ἑαυτοῦ καὶ ὀργῆς καὶ μίσους, idem. id eſt, διαφόρως ἔχοντος αὐτοῦ.

δυσμενῶς εἶχε πρὸς ἡμᾶς, Iſocra. id eſt, διαφόρως, ἐχθρῶς. Et cum Datiuo, Ξενοφῶντι δ' εἶχε δυσμενῶς.

διὰ τὴν πρὸς Ἰουδαίους ἀπέχθειαν, Philo. ob eã, quam aduerſus Iudæos conceptam habebat, inimicitiam.

ἀπογράψασθαι ἄντικρυς τὴν δυσμένειαν, idem. inimicitias apertè profiteri, atque indicere.

ἀσύμβατος καὶ ἀκατάλλακτος δυσμένεια. idem. irreconciliabile atque implacabile odium.

κατὰ τὸν πότον διηνέχθη πρός τινα τῶν ἑταίρων, Diod. jurgatus eſt, rixam iniit.

ἔχθραν τινὰ ἐξαίρετον πρὸς τοὺς Στωϊκοὺς ἐπανῃρεῖσθαι, vel, ἀναιρεῖσθαι, ſingularem quandam inimicitiam aduerſus Stoicos ſuſcipere, καταδέξασθαι. διὰ σμικρὰ ἰσχυρὰν ἔχθραν ἀναιρεῖσθαι, Plato in Phæd.

ἔχθραν ἄρασθαι, Demoſthe. τοῦ ἡσυχίου τῶν πολιτῶν ἔχθραν ἐπ' οὐδενὶ τηλικαύτην ἠράμενον. id eſt, πρὸς τοὺς πολίτας ἐπανῃρημένον. φανερὰν πρὸς αὐτὸν ἔχθραν ἄρασθαι, Herod.

φανερὰν ἔχθραν ὁμολογεῖν, Gregor. inimicitias apertè fateri, præ ſe ferre.

ἔχθραν ἀνειπεῖν, Syneſ. indicere.

οὐκ

ἐκ ζηλοτυπίας ἡμῖν εἰς ἔχθραν κατέστη, Baſil. ob zelotypiam inimicus nobis extitit.

ἐν ἐχθρῷ μοι ἰδεῖν ἡμᾶς ὁρᾷ, Baſil. hoſtili oculo nos intuetur.

τὸ ἀπεσφάπεσθαι καθ᾽ ἡμῶν μῖσος ἀναλαβεῖν, idē. id eſt, ἀναιρεῖσθαι, ἀναδέχεσθαι.

πρὸς ἐκεῖνον διὰ ταύτας τὰς αἰτίας ταύτας ἀπηλλοτριώθην, Iſoc. hæ cauſæ animum meum ab eo alienarunt, me ei infenſum reddiderunt.

ἀπεχθῶς ἔχειν, infeſto animo eſſe. Chryſoſt. ἀπεχθῶς ἔχων πρὸς ἡμᾶς.

¶ Inimicitias ſerere.

ἀλλοτρίαν κατεσκεύαζε τὸν τύραννον, Diod. ab ea tyrannum alienauit.

συνέκρουον δ᾽ αὐτοὺς οἱ κόλακες, Herodi. committebant eos.

εἰς ἔχθραν προάγειν, Iſocr. ad inimicitias adducere.

εἰς στάσιν καθιστάναι, idem.

ἐχθροὺς ἀλλήλοις ποιεῖν, inimicitiam inter eos conflare.

εἰς ἀλλοτριότητα τοὺς Θηβαίους πρὸς ὑμᾶς ἐμβάλλειν κατεσκεύασται, Demoſt. id molitur, vt Thebanorum animos à vobis auertat.

¶ Inimicitias alicuius ſubire.

πολλή μοι ἀπέχθεια γέγονεν, Plato in Apol. in multorum offenſionem incurri, multorum hominum odium mihi conflaui.

τῇ προτεραίᾳ μοι δι᾽ ἀπεχθείας ἐν λόγοις τοῖσιν ἐγεγόνει, Plat. in Theag. in ipſius offenſionem incidi.

ἀδιάλλακτον ἐχθρὸν ἡγούμην, Demoſt. teterrimum hoſtem iudicabam.

τῇ μητρὶ πρὸς ὀργὴν ἐλθεῖν, idem. maternam iram ſubire.

ἔχειν πρὸς αὐτελῶς αἰτίας τινὸς προσκρούειν, Luci. leui de cauſa alicuius animum offendere.

ἐχθρὸν μηδένα ἑαυτῷ κατασκευάζειν, inimicum nullum ſibi ſtruere, nullius inimicitiam colligere.

προσέκρουσά ποτε τῶν θερμοτέρων ἐνίοις καὶ προσκεκρούκαμεν, Greg. vſque eò nonnullos feruentioris animi offendimus.

καθ' ἡδονήν τινα τὰς ἀπεχθείας ἐπαναιρεῖσθαι, Plat. in Charm. *prendre des inimitiés de gayeté de cœur.*

ὑπὲρ ὑμῶν καὶ δι' ὑμᾶς ἐχθροὺς ἐφ' ἑαυτὸν εἵλκυσε, Demoſth. pro vobis, ac veſtra cauſa, inimicitias ſibi accerſiuit.

ἐχθρὸν οὐδένα πώποτε ἔσχηκε, Lucia. neminem vnquam inimicum habuit.

χαλεποὺς ἐφ' ἑαυτῷ τοὺς ἐχθροὺς ἐπεσπάσατο, Suid. id eſt, εἵλκυσε, graues ſibi hoſtes conflauit, graues inimicitias contraxit.

μὴ ἔχε οὕτω πρὸς ἡμᾶς ἐθελέχθρως, Demoſth. ne ita in nos inimicitiarum auidum te præbe. φιλαπεχθημόνως ἔχειν, Plat. polit. 6, idem quod φιλέχθρως. vel, ἐθελέχθρως ἔχειν. vel, διαμάχεσθαι, inimicitiis capeſſendis facilem eſſe, Tacit.

ἐχθροὺς ἀσυμβάτους εἰργάσατο ἑαυτῷ, Philo. infeſtiſſimos atque immaniſſimos hoſtes ſibi reddidit.

ἀπεχθάνεσθαί τινι, alicui inuiſum eſſe.

περιττὰς ἔχθρας κατασκευάζειν, Chryſoſt. minimè neceſſarias inimicitias ſibi conflare.

περιττὰς ἔχθρας ἀναδέχεσθαι, ſubire, ſuſcipere, idem. apud eundem hom. vlt. in 1. ad Cor. epiſtolam, hujuſmodi prouerbium affertur, εἰκῆ φιλεῖν, εἰκῆ δὲ μὴ μισεῖν, id eſt, temerè ameris, temerè autem ne odio ſis. Gall. *Ne te fay point haïr à credit.*

Inim

¶ *Inimicitiæ ex amicitia ortæ.*

βέλοιτ' ἡμᾶς εἰς ἔχθραν ἐλθεῖν, Plat. in epiſt. cupiunt inter nos inimicitiam exoriri.

ἡ τῶν συμμάχων εὔνοια ταχέως λήψεται μεταβολήν, Iſoc. citò mutationem acceptura eſt ſociorum erga nos beneuolentia.

τὴν φυσικὴν εὔνοιαν μεθαρμόζεσθαι εἰς ἀνήκεστον ἔχθραν, Philo. naturalem beneuolentiam in capitalem atque inexpiabilem inimicitiam cõmutare.

τὸ φίλτρον εἰς ἔχθραν ἔτρεψαν, Greg. amorem illum, quo erga me flagrabant, in odium atque inimicitiam verterunt.

ἔδεισε μὴ ἐκ τῆς Σεύθου φιλίας ἐκβληθείη, Xenophon. veritus eſt, ne è Seuthis amicitia excideret, vel deiiceretur.

τί ὑμᾶς διέστησε; Luci. ecquid amicitiam veſtrã diremit? διέστησαν τὴν φιλίαν ἐπιτήδειοι, Diod. iis ſuccenſuit, qui inter eos diſſidium ſerebãt, vel qui amicitiam eorum diſſuere conabãtur.

οὐδὲ τῆς ἔχθρας παντελῶς τὸ σπινθῆρα τῆς ἐν ἡμῖν ἀγάπης καταλυούσης, nec inimicitia veſtræ erga me beneuolentiæ igniculum prorſus extinguente. Greg.

¶ *Iniuriam inferre.*

οὐδένα οὔτε ἰδίᾳ οὔτε δημοσίᾳ κακὸν οὐδὲν ἐργάζεσθαι, οὔτε ἀδικεῖν, Demoſt. nemini nec priuatim, nec publicè quicquam iniuriæ inferre. ἐκεῖνοί με τὰ ἀνάξια εἰργάσαντο, Lucia. malè me mulctarunt, indignis modis me acceperunt. Et rurſus, μηδέν σε δεινὸν εἰργασμένον, nulla te iniuria affeci. οἱ οὐδὲν πώποτε εἰς ἡμᾶς ἐξαμαρτόντες, Iſoc. à quibus nihil vnquam in nos iniuriæ ortum eſt. οἱ μηδὲν περὶ ἡμᾶς πλημμελήσαντες, Memn.

εἴ τι δύσκολον πέπρακται Θηβαίοις πρὸς ἡμᾶς, Dem

Demoſt. ſi quid grauius in nos Thebàni admiſerunt.

τί κακὸν τῷ ἔθνει οὐ προσετρίψαντο; Philo. ecquid mali eſt, quod genti noſtræ non inuſſerint?

οὓς λίαν ἀδικοίην, Greg. de quibus malè admodum mererer.

¶ *Iniuriam accipere.*

τοσούτῳ δεινότερα ἠδικήθην Εὐκτήμονος ὑπ' αὐτοῦ, Demoſth. tanto Euctemone grauius ab eo læſus ſum.

ὑφ' οὗ κακὸν οὐδὲν πώποτε ἦν πεπονθώς, idem. à quo nihil iniuriæ acceperat.

παθὼν ὑπὸ Φορμίωνος ὑβριστικὰ καὶ δεινά, idem. atrociſſimis cõtumeliis à Phormione affectus.

οὐδὲν ὑφ' ὑμῶν πώποτε οὔτε ἔργῳ, οὔτε λόγῳ κακὸν παθών, nec re, nec verbis, à vobis vnquã læſus.

ὁρᾷς οἷα πάσχω ὑπὸ Λυσίου; Luc. vides, quas à Lyſia iniurias accipiam? ἀνήκεστα πάσχειν πρὸς ἡμῶν, idem. crudeliſſimis iniuriis à nobis affici. κακῶς πάσχειν, idem quod κακὰ πάσχειν. Iſocra. πρὶν ἤ τινα κακῶς παθεῖν ὑπ' αὐτῶν.

ὑβρίζεσθαι, vel, περιυβρίζεσθαι, contumelioſè vexari. ὑβρισμένος τὰ αἴσχιστα, Luc fœdiſſimis contumeliis affectus. τὰ ἔσχατα ὑβρισμένος παρ' ὑμῶν, Baſil. περιυβρίζεσθαι, καὶ κακῶς ἀκούειν, Luc. contumelioſè tractari, ac malè audire.

οὐδὲν πώποτε ὑπ' ἐμοῦ πλημμεληθέντες, οὔτε ἔλαττον, οὔτε μεῖζον, Phalar. id eſt, ἀδικηθέντες. Sic noſtri, *Ne leur ayant jamais eſté par nous faict aucun tort, ny petit, ny grand.*

¶ *Inniti.*

σκίπωνα ἔχων ὑποστηρίζετο, Luc. ſcipione nitebatur.

καὶ ἐν ταῖς ὁδοιπορίαις εἰ κάμνοι στηρίζεσθαι. Phil. atque, ſi in itinere defatigaretur, ſuſfulciri.

καθ

καθάπερ βάκτρῳ τινὶ ἐφιδρύεσθαι, idem. id eſt, ἐπιστηρίζεσθαι.

ἐμοὶ ζῶντι βακτηρία γένου, τὸ γῆρας ὑποστηρίζων. Gregor. preſb. mihi, tantiſper dum viuam, ſcipionis inſtar eſto, ſenectutem fulciens.

γηροκόμον γινώσκομεν οἷον ἔρεισμα, καὶ βακτηρίαν τῆς ἀσθενείας ἡμῶν ὑποβεβλήμεθα, Grego. ſenectutis noſtræ curatorem eum cenſemus, atque agnoſcimus, ac velut bacillum infirmitati noſtræ ſupponimus, vel, eoq; velut ſcipione nitimur.

ὑπέχειν τὴν χεῖρα, Greg. manu aliquem ſuſtinere, alicui adminiculari. Apud Philonem, vbi habetur, εἰ μὴ τῶν παρόντων τινὲς ὑπέβαλον αὐτὸν, puto legendum ὑπέλαβον, ſuſcepiſſent, caſumq; inhibuiſſent. de Agrippa rege loquitur.

¶ Inſania.

παρακινεῖν, Plat. νουθετεῖται δὲ ὑπὸ πολλῶν ὡς παρακινῶν, vt furore percitus ac mentis emotæ.

μανίαις ἔχεσθαι, idem leg. 8. furore teneri. νόσῳ παραφροσύνης ἔχεσθαι, idem in epiſt. amentia laborare.

οὐ σφόδρα καθεστηκώς, Luci. mente haud admodum conſiſtens, de gradu deiectus. ἔξω εἶναι τοῦ καθεστηκότος apud eundem dicitur, qui de poteſtate exiit, mentiſq; errore afficitur. ἐξεστηκότες etiam dicuntur, qui mente exciderunt: additurq; interdum genitiuus. ἐξέστη τῶν φρενῶν, καὶ ἦν ἀλλοῖος αὐτοῦ, Suid. mente captus eſt, à ſeq; ipſo deſciuit. διὰ τὸ γῆρας ἐξέστηκα τῶν φρενῶν, Iſoc. ob ſenectutem mente excidi. ἔξω φρενῶν καθέστηκα, Herod. Et cum accuſat. ὑπὸ φρενίτιδος ἐξεστηκὼς τὴν διάνοιαν.

ἀθεραπεύτῳ μανίᾳ κρατεῖσθαι, Phil. id eſt, ἔχεσθαι. πλάνῃ διανοίας κρατεῖσθαι, idem. παραπαίειν, καὶ

μαίνεσθαι, idem. deſipere, ac furere.

ἀφαιρεῖσθαι τὴν ἕξιν, Suid. id eſt, τὰς φρένας, mēte orbari.

ἀπολείπεσθαι τῶν φρενῶν, Eurip. à ratione ac mente deſeri.

ἐμμανὴς, καὶ οὐ φρενήρης, Herod. furioſus, ac mentis impos.

αὐτίκα ὑπέλαβε μανίης νοῦσος, idem. confeſtim furor mentem ſubiit.

ἐλαύνεσθαι τὴν γνώμην, eidem dicitur, qui mente aberrat.

οἱ ὑπὸ μανίας παράφοροι, Baſil. qui furore præcipites aguntur.

οὐ γὰρ δὴ οὕτως ἐστὶ μανίας ὑπόπλεως, idem. non enim ita prorſus inſanit.

λογισμοῦ ἄμοιρος, idem. mentis ac rationis expers.

τοῦ λογισμοῦ ἐκπεσὼν, idem. mente lapſus, λογισμοῦ ἄμοιρος, vel, ἀμοιρῶν.

μικροῦ ἔξω ἐποίησε τῶν λογισμῶν, idem. pænè mihi mentem excuſſit, pęnè me de gradu dejecit.

μηδὲ τὰς φρένας ὑγιαίνειν, Herodo. nec mente valere.

οὐκ ἐν ἑαυτοῦ ὢν αὐτοῦ, Demoſth. extra ſe raptus, *eſtant hors de ſoy.*

ὑπὸ τῆς ὀργῆς ἔξω φέρεσθαι, Iſocr. præ ira ſui impotem eſſe. ἐκφέρεσθαι, vnde etiam ἔκφορος, mente aberrans. αἰσθάνομαι γιγνόμενος ὑπὸ τοῦ πάθους ἔκφορος, Baſ. præ iracundia mentem mihi excidere ſentio.

οὐκέτι ἐν ἐμαυτοῦ ἤμην, Luc. jam mei compos non eram.

ὑπὸ τοῦ πότου μαίνεσθαι, eidem dicitur, qui ad inſaniam vſque perbacchatus eſt.

ἔκφρονας καὶ παραπλῆγας ποιεῖ, Demoſth. a-
men

mentes ac væcordes efficit.Et Gregor. ἔκφρονας αὐτοὺς τὸ παράδοξον τοῦ πάθους ἐποίησε. ἔκφρων ὑπὸ δέους γινόμενος, metu attonitus, ac de mente deturbatus.

παράφρων, idem quod ἔκφρων. Gregor. ἐποίει γὰρ αὐτοὺς παράφρονας τὸ πάθος, animi dolor eos in furorem verterat, furore affecerat.

οὐδὲ λογισμῶν ὢν τῶν σῶν κύριος, Baſil. nê mentis quidem tuæ compos ac dominus, ne mentem quidem imperio tenens.

λογισμοῦ μετέχων ὅτι ἥκιστα δυνατὸς, Plato. id eſt, λογισμοῦ ἀμοιρῶν.

παραληρεῖν, Iſoc. idem quod παραπαίειν.

κορυβαντιᾶν, furere more Corybantum.

ταῦτα κινεῖ, ταῦτα ἐξίστησιν ἀνθρώπους αὐτῶν, Demoſth. contra Mid. id eſt, παράφρονας ποιεῖ.

ὑπὸ νόσου τὰ τῆς διανοίας εἰς ἔκστασιν αὐτοῦ παρήγετο, Euſeb. de Dioclet. loquens. id eſt, vno verbo, ἐξίστατο.

¶ *Inſidiæ.*

τὴν ἐπιβουλὴν καὶ ἔνεδραν συνθεῖναι κατ᾽ ἀνδρὸς ὁμαίμου καὶ φίλου, Lucia. viro propinquo atq; amico inſidias ſtruere.

ἐπιβουλῇ τἀδελφοῦ ἐδολοφονήθη, idem. fraternis inſidiis interfectus eſt.

ὑπανίστασθαι τῆς ἐνέδρας, Phil. Gall. *ſortir de l'embuſcade.*

ἐξ ἐνέδρας ἀφνιδίως ἐπιθέσθαι, idem. ex inſidiis repentè aliquem adoriri.

ἐπιβουλὴν συνεστήσατο κατ᾽ αὐτοῦ, vel, πεποίηται, Diod. id eſt, συντέθεικε, fabricatus eſt, parauit.

ἐπιβουλὴν συσκευάζειν, id eſt, συνίστασθαι, machinari.

ἐλοχήσαντο τὴν ἐπὶ δίον ὁδὸν, inſidias tetenderunt.

ἐνεδρεύειν, inſidiari.

¶ *Inſtituta, vel genera vitæ.*

ἐν φιλοσοφίᾳ διατρίβειν τὸν βίον, Plat. in Phæd. Philoſophiæ ſtudio ætatem impendere.

τούτων τῶν διατριβῶν ἐπιθυμεῖν, Iſocr. hæc vitæ inſtituta expetere.

τῷ τοιούτῳ βίῳ ἡ τύχη προσεκλήρωσέ σε, Luci. fortuna hoc vitæ genus tibi aſſignauit. Gall. *elle t'a deſtiné.*

εἴ τινες τὴν ὁμοίαν προαίρεσιν ἐπανῄρηνται τοῦ βίου, Phil. ſi qui idem vitæ genus ſuſceperunt, ſibi conſtituerunt.

ἔγνων ἐμαυτὸν ἐπιδοῦναι τῇ θαλάσσῃ, Alciph. certum eſt mihi, mari me dedere, maritimam vitam capeſſere.

ἐκ παίδων λόγοις ἐλευθερίοις ἐντραφείς, Suid. ab ineunte ætate in liberalibus diſciplinis educatus.

τὰ αἴσχιστα ἐπιτηδεύειν, Baſil. turpiſſimis rebus operam dare.

τοῦτο ἔργον ποιεῖσθαι, Plat. hoc pro arte ducere. Gall. *faire meſtier de celà.* quod etiam ἐπιτηδεύειν dicit, μὴ τοῦτο ἐπιτηδεύων, ἀλλὰ παρέργῳ χρώμενος, non in hoc potiſſimum incumbens, ſed ſucciſiuis horis eo vtens.

κακῆς παιδαγωγίας τυχεῖν, Plat. 6. Politic. malè educari atque inſtitui.

κοσμικὸν ἐπαναιρεῖσθαι βίον, Chryſoſt. homi. 12. in 1. ad Timoth. mundanam vitam amplecti. Gall. *ſe mettre du monde.*

χρῆσθαι πράγμασι βιωτικοῖς, Chryſoſt. idem cum præced. ἐν τῷ βίῳ τούτῳ στρέφεσθαι, idem.

¶ *Inſultare miſeriis.*

ἐπιτίθεσθαι τοῖς ἀτυχήμασι, Demoſth. calamitatibus imminere, inſultare.

Πρόσ

ἐφήδεσθαι ταῖς ἡμετέραις συμφοραῖς, Iſoc. noſtris calamitatibus lætari. τοῖς ἀλλήλων κακοῖς ἐπευφραίνεσθαι, Philo. mutuis malis oblectari. ἐπιχαίρειν, ἐπιγελᾶν, Luc. οὐκ ἔδει ἑταίρῳ ἀνδρὶ ἐπιγελᾶν, ex ſodalis infortunio riſum ſibi fingere minimè decebat.

κακοπραγίαις ἀθλίων ἀνδρῶν ἐπεμβαίνειν, Philo. miſerorum hominum fortunas inſectari. ἐπέβησαν ἐπιτωθάζοντες τοῖς ἐμοῖς κακοῖς, Baſil. cum riſu ac ludibrio malis meis inſultarunt. τῷ κειμένῳ ἐπεμβαίνειν, Baſil.

ἐνάλλεσθαι τῷ πεσόντι, Iſoc. jacenti inſultare.

ἐπικερτομεῖν καὶ ἐπιχλευάζειν, Phil. calamitatem alicuius irridere; miſeri hominis fortunis illudere.

ταῖς ἀλλοτρίαις συμφοραῖς ἐντρυφᾶν, alienas calamitates pro deliciis habere. ταῖς συμφοραῖς ἐπιπηδᾶν, Gregor. id eſt, ἐπεμβαίνειν, ἐνάλλεσθαι, vt ſuprà.

τὴν συμφορὰν ἐκείνῳ ὀνειδίζειν, Iſocr. calamitatem ipſi exprobrare.

¶ *Interdicere.*

ἀπεῖπε Φιλίππῳ μὴ ἐπιβαίνειν, Demoſth. Philippo interdixit, ne aſcenderet. ἀπαγορεύω σοι μὴ κινεῖσθαι, Xenoph. edico tibi, ne te moueas.

τὸ ἀπηγορευμένον τι ποιεῖν, Greg. veritum aliquid perpetrare.

ἀπείρηται ὑπὸ Ῥαδαμάνθυος. Luc. vetuit Rhadamanthus. οἷς ἄντικρυς ἀπείρηται εἰς Ἐκκλησίαν Θεοῦ φοιτᾶν, Phil. quibus planè interdictum eſt, ne ad Dei Eccleſiam accedant.

οὐδὲν ἐφεῖται δρᾶν ἐν αὐτῇ, idem. nihil in ea agere conceſſum eſt.

προείρητο δὲ ὑπὸ Φορμίωνος μὴ ἐπιχειρεῖν, πρὶν ἂν αὐτὸς σημήνῃ, Thuc. id eſt, ἀπείρητο, denuncia-

tum antè fuerat à Phormione, &c.

¶ *Interdicere aqua & igni.*

μὴ ποτοῦ, μὴ βρωτοῦ μηδένα μηδενὸς κοινωνεῖν αὐτῷ, Demoſt. ne quis ei quicquam vel poculenti, vel eſculenti impertiat.

τὸν τοιοῦτον οὔτε στέγη τις ἐδέχετο, οὔτε πυρὸς ἢ ὕδατος ἐκοινώνει. Lucian. hominem huiuſmodi nec tecto quiſquam excipiebat, nec ignem aut aquam ei porrigebat.

Διάγραμμα προὔθηκεν εἴργειν πυρὸς καὶ ὕδατος τὸν ἄνδρα, Plut. in Cic. edicto ſanxit, vt ei igne atque aqua interdiceretur.

μηδὲ πόλει δέχεσθαι, μηδὲ πῦρ ἐνάψαι, Polyb. nec in vrbem admittere, nec ignem ei accendere.

¶ *Internecio.*

ἁλούσης τῆς πόλεως κατὰ κράτος ἀπεσφάγησαν ἅπαντες οἱ ἡβῶντες, Demo. vi capta ciuitate, puberes omnes interfecti ſunt.

ἐκπολιορκήσαντες, ἅπαντας ἀπέκτειναν πλὴν τῶν ἀποδρᾶναι δυνηθέντων, Iſoc. expugnata ciuitate, omnes obtruncarunt, &c.

πάντας ἄρδην ἐκκόψαι, Luc. omnes prorſus concidere.

κατεπόθησαν, ὡς μηδὲ πυρφόρον ἀπολειφθῆναι τὸν ἀπαγγελοῦντα τοῖς ἐν Αἰγύπτῳ τὰς αἰφνιδίους συμφοράς, Phil. de Ægyptiis loquens: ita vndis abſorpti ſunt, vt ne ignifer quidem ſupereſſet, qui repentinam cladem Ægyptiis nunciaret.

ἀναστραπεῖσα ἡ αὐτόπτολος δύναμις ἡ ἔνδον αὐτῇ καὶ ἠφανίσθη, penitus deleta eſt. idem.

πλείστη μοῖρα τοῦ Ἑλληνικοῦ παντὸς ἐξεφθάρη πανωλεθρίᾳ, idem. maxima pars Græcorum ad internecionem cæſa eſt.

πάντες μαχόμενοι κατεσφάγησαν, Diod. id eſt, ἀπεσφάγησαν διεφθάρησαν, Herod.

παυ

πανωσὶ διαφθείρειν, internecione occidere. Dion Chryſoſt.

¶ Interpretari, pro transferre.

μεταφέρειν, Plat. in Crit. εἰς τὴν αὐτῶν φωνὴν μεταφέρειν, in linguam ſuam transferre.

μεταβαλεῖν, Phi. εἰς τὴν ἡμετέραν διάλεκτον μεταβαλεῖν, in linguam noſtrã conuertere.

μεταλαβεῖν, Suid. μεταλαβόντων αὐτῶν εἰς τὴν σφετέραν διάλεκτον καὶ φωνήν. Quo tamen loco legendum cenſuiſſem μεταβαλόντων, vt in præcedenti exemplo, niſi apud Philonẽ aliquoties verbum μεταλαμβάνεσθαι in eadem ſignificatione reperiiſſem. ταῦτα δ' εἰ μεταληφθείη τὰ ὀνόματα εἰς Ἑλλάδα γλῶτταν, hæc porrò nomina, ſi in linguam Græcam traducantur. Et rurſus, Ζέλφα μεταληφθεῖσα, καλεῖται στόμα πορευόμενον, Zelpha, ſi interpreteris, os ambulans vocatur.

μεταφράζειν, traducere, interpretari.

¶ Interpretari, pro exponere.

πρὸς τὸ εὐφημότατον ἐξηγούμενος τὸ εἰρημένον, Luci.in optimam partem, quod dictum erat, interpretans.

τὰ βίβλων τὰς μὲν ἐξηγεῖτο, καὶ διεσάφει, idem.enarrabat, & explicabat.

πρὸς τὸ ἑαυτῶν βούλημα τὸν νοῦν τῶν ἐν αὐτῇ ἕλκειν, eorum, quæ in ipſa ſcripta erant, ſenſum ad voluntatem ſuam torquere.

ὑποκρίνεσθαι, coniicere, atq; interpretari, propriè de ſomniis. Gregor. τὴν ὄψιν πρὸς τὸ ἥδιστον ὑποκρίνεσθαι. nocturnum viſum in iucundiſſimã partem interpretari. ὑποκρίνασθαι τὸ ὄναρ, Hippocrates.

¶ Interrogare.

πυνθάνεσθαι. ἐπυνθάνετο τὴν αἰτίαν, Phil. cauſam ſciſcitabatur.

ἡδέως δ' ἂν παρὰ σοῦ πυθοίμην, Lucia. libenter ex te quærerem, vel, ex te audirem: nã vtrumque ſignificat.

ἐρέσθαι. τοῦτον ἡδέως ἂν ἐροίμην, Demoſth. libens ex eo percontarer. ἤρετο Τιμόθεον, Lucian. quærebat ex Timotheo. ἤρετό τινα, ἐφ' ᾧ τοσοῦτον γελῶσιν, idem. ſciſcitabatur ex quodam, cur tam effuſè riderent.

ἐπέρεσθαι, etiam idem quod ἔρεσθαι.

Xenoph. ἐπήρετο τὴν γυναῖκα, vxorem interrogabat.

ἀνακρίνειν, ſciſcitari, interrogare. *ἀνέκρινέ με περὶ τῶν ἐν τῇ γῇ πραγμάτων*, Luc. percontabatur me ecquid in terra ageretur. *Il s'enqueroit de moy, comme ſe portoyent les affaires de la terre.* χωρὶς καταπλήξεως ἡσυχῇ τὸν ἄνθρωπον ἀνέκρινε, τίς ἄν, καὶ τί βουλόμενος ταῦτα ἔπραξε, Diod. leniter, ac ſine vlla terroris injectione, ab eo requirebat, ecquis eſſet, quamq; ob cauſam iſta perpetraſſet.

ἐρωτᾶν, ἐπερωτᾶν, ἀνερωτᾶν, interrogare. Inde ἐρώτημα, & ἐρώτησις. ἔστιν ἥν τινα τυγχάνεις ἐπιστάμενος τέχνην, Lucian. eſt ne ars vlla quam calleas.

¶ *Inuidia, paßiuè.*

διαλαβέσθαι τὰς ἐκ τῶν φθόνων διαβολάς, Plat. obtrectatorum calumniis occurrere, calumnias inuidorum cauere.

οὐδὲ γὰρ ὁ φθόνος αὐτοῖς ἔτι ἐναντιοῦται, Demoſt. nec enim jam ipſis liuor aduerſatur, jam extra inuidiam poſiti ſunt.

ἐπίφθονος πολλοῖς, ὅτι, &c. Luci. apud multos eo nomine inuidioſus, quòd, &c.

τῆς φιλοσοφίας φθονουμένης, Demoſth. philoſophia

phia inuidia flagrante.

ἐλπίζων διὰ τῶν λόγων τούτων ἐμοὶ μέν τινα φθόνον συνίστασθαι παρ' ὑμῶν, Iſæus. aliquid mihi conflatum iri inuidiæ.

¶ *Inuidia, actiuè.*

φθόνος ἀπείη τοῦ λόγου, Demoſth. abſit verbo inuidia.

μηδεὶς φθόνῳ τὸ λοιπὸν ἀκούσῃ, idē. nemo quod reliquum eſt maleuolo atque inuido animo audiat.

λύπην ἀπαραμύθητον τὴν τῶν ἄλλων εὐπραγίαν ἡγεῖσθαι, Gregor. acerbiſſimum dolorem ex aliorum proſperis rebus capere. intolerabili mœrore ex aliorum ſecundis rebus affici.

φθόνος γὰρ αὐτοὺς εἰς τοῦτο παρώξυνεν, Herod. liuor eos ad hoc incitauit. ἐπιφθόνως πρὸς ἀλλήλους ἔχειν, Xenoph. mutua inuidia laborare.

φθόνῳ χρῆσθαι πρὸς ἀλλήλους, Herod. idem.

δυσμεναίνειν ἐπὶ τοῖς κοινοῖς ἀγαθοῖς, Demoſth. publicis commodis diſcruciari, affligari. διαπρίεσθαι, ἄχθεσθαι, λυπεῖσθαι, δυσφορεῖν.

ἀπάγχειν γὰρ αὖ τὸ πρᾶγμα μέλλει αὐτοὺς, Lucian. in Tim. ea res ad ſuſpendium eos adegerit, ob eam rem inuidia diſrumpentur.

ἁλίσκεσθαι βασκανίᾳ, Chryſoſt. liuore affici. Et ὑπὸ βασκανίας ἁλίσκεσθαι.

φθόνον ἔχειν, Ariſti. οὐδὲ φθόνον εἰκὸς ἔχειν τῇ πόλει, vrbi inuidere. διαῤῥήγνυσθαι, ſæpe pro inuidia diſrumpi.

¶ *Inuidiam alicui concitare.*

τὰς βλασφημίας ἐνόμιζες ἐν τῇ βίβλῳ φθόνον ὑποτιθέναι, Iſoc. inuidiam conflare.

βουλόμενος φθόνον τινὰ ἐμοὶ διὰ τούτων τῶν λόγων συνάγειν, Demoſt. huiuſmodi ſermonibus inuidiam quandam mihi colligere ſtudens.

καὶ ὁ ζεσὺς ὁ πλοῦτος φθόνον αὐτῷ ἐκίνει, Memn. ac tantæ opes inuidiam ei commouebant.

τὸν ἐπὶ πλούτῳ φθόνον ἐκκρούων, opum inuidiam à ſe propulſans, vitans.

τοῦτο φθόνον ἐπισπᾶται, Chryſoſt. hoc inuidiam accerſit.

τοῦτο ἐκκαίει τῶν φθονερῶν τοὺς ὀφθαλμούς, idem.inuidorum oculos incendit, perſtringit.

φθόνον ἐπάγεσθαι, Xenoph. in Apol. διὰ τὸ μεγαλωθῆναι ἑαυτὸν ἐν τῷ δικαστηρίῳ φθόνον ἐπαγόμενος, quia de ſe magnificè in iudicio loquebatur, inuidiam ſibi conflans.

¶ *Iracundus, vel contrà.*

πρὸς ὀργὴν δύσχερής. Luc. κατηγόρει τὴν πρὸς ὀργὴν δυσχέρειαν, iracundiam ipſius accuſabat.

τὰ ἐς ὀργὴν ὀξύτερος, idem.ad irã proclinior.

ὀξύχολος, καὶ μικραίτιος, καὶ πρὸς ὀργὴν ῥᾴδιος, idem. leuiſſimis de cauſis in iram facilè proruens.

ἀπὸ τῆς τυχούσης αἰτίας ἐπιζεῖ αὐτοῖς ἡ χολή, leuiſſimas quaſque ob cauſas bilis ipſis inferueſcit.

χαλεπὸς, καὶ βαρύμηνις, καὶ ἀπαραίτητος τὴν ὀργὴν, Phil. acerbus & implacabilis.

εὔληπτος ἂν ὀργῇ, idem.id eſt, πρὸς ὀργὴν δυσχερής, vel, τῇ ὀργῇ εὐάλωτος.

προχείρως εἰς ὀργὴν καταφέρεσθαι, Greg. procliuem eſſe ad iram.

ὀργῆς ἥττων φύσει, Herod. iracundię obnoxius.

ἀκρατῶς ἔχοντες θυμοῦ, καὶ ἀλλήλοις εἰς τοὺς κατ' ἀλλήλων παροξυσμοὺς ἐρεθιζόμενοι. Baſil. iræ imperare neſcientes, atque ita affecti, vt facilè in mutuam indignationem extimulentur.

ἀκρόχολος, bilioſus. Inde ἀκροχολεῖν.

πρὸς θυμὸν ὀξύῤῥοπος, idem. ad eſt, ὀξύχολος.

ὑπὸ τῆς τυχούσης προφάσεως ἐξάπτεσθαι, idem. ad leuiſſimam quamque occaſionem ira exardeſcere.

ὀργίλως ἔχειν, Demoſth. iracundo animo eſſe.

ὀξύθυμος, καὶ ἀκμαῖος τὴν ὀργὴν, Lucia. ad iram acerrimus.

Qui hujuſmodi animi morbo vacat, ὀργῆς κρατεῖν, vel, ὑψηλότερος εἶναι dicitur Baſil.

ἄτρωτος τῷ θυμῷ, Greg. iracundiæ telis minimè patens.

μέτριος, καὶ πρὸς τὰς ὀργὰς ἤπιος, Lucia. animi moderatione præditus, atq; ad iram lentus.

ἄληπτος, vel, δυσάληπτος ὀργῇ, qui vel nullo modo, vel non facilè in iram cadit.

θυμοῦ φείδεσθαι, Greg. iræ parcere, iram comprimere.

¶ *Iraſci.*

ὀργῇ φθάσαι τὸν λογισμόν, Demoſth. ira rationem anteuertere.

ὀργὴν ἔχειν, idem quod ὀργίζεσθαι. οὐδεὶς ὑμῶν χολὴν, οὐδ' ὀργὴν ἔχων φανήσεται, idem. Et rurſus, εἰ μὴ μετριωτέραν ἕξετε τὴν ὀργὴν τῆς ἐκείνου προπετείας, niſi vos majorem modum iræ veſtræ adhibuiſſetis, quàm ille temeritati ac petulantiæ.

οὐκ ἂν ᾠήθην ποτὲ ὡς ὀργὴ Πλάτωνος καθίκοιτο ἄν, Luc. nunquam exiſtimaſſem fore, vt Platonis animum iracundia ſubiret.

πικραίνεσθαι, καὶ πληροῦσθαι ὀργῆς δικαίας, Philo. exacerbari, ac juſta ira impleri.

πρὸς δικαίαν ὀργὴν ἀκονᾶσθαι, idem. acui, extimulari.

ἐκτόπως ἔχειν, iratum eſſe. idem.

εἰς ὀργὴν καθίστασθαι. Iſæus, εἰς ὀργὴν πρὸς αὐτὸν καθίστασθαι, id eſt, αὐτῷ ὀργίζεσθαι. ὑπὸ ὀργῆς κατέχεσθαι, Baſil. ira correptum teneri.

εἰς ὀργὴν ὑπερβάλλουσαν φέρεσθαι, Diod. immodica ira efferri.

τὴν ἰδίαν ὀργὴν ἀναπληρῶν, Diodo. iræ indulgere, iram explere. Gall. *aſſouuir ſon courroux.*

θυμοῦσθαι, Plat. θυμωθέντες οἱ στρατιῶται ξυνελέγησαν ἀθρόοι, milites irá perciti confertim in vnum coacti ſunt.

ὀργῆς πάθει κρατεῖσθαι, Baſil. id eſt, κατέχεσθαι, vel, ἡττηθῆναι.

φλέγεσθαι, Plat. in Charm. ἐφλεγόμην, καὶ οὐκ ἔτι ἐν ἐμαυτοῦ ἦμην, ardebam iracundia, nec iam mei compos eram.

ὀργῆς ἀκρατὴς ὤν, Plat. ibidem. iram cohibere neſciens, animi impotens.

ὡς οἷόν τε μάλιστα παροργίζεσθαι, καὶ ἀγανακτεῖν ἐπὶ τῇ ἀναισχυντίᾳ, Demoſth. propter impudentiam quàm grauiſſimè iraſci, ac ſtomachari.

ἐγὼ δὲ ἐνεπιμπράμην μὲν, οὐκ εἶχον δὲ ὅμως, ὅ, τι καὶ δράσαιμι αὐτόν, Luc. ego autem incendebar quidem iracundia, &c. ἐφλεγόμην.

ἀγριαίνειν, καὶ μανικῶς ἔχειν, idem. exaſperari, ac furere.

ζέων, καὶ πεπυρωμένος ὑπὸ τῆς ἀγανακτήσεως, Philo. indignatione æſtuans, atque inflãmatus.

διῴδει, καὶ μεστὸς ἦν ὀργῆς, idem. tumeſcebat, ac totus ira correptus tenebatur. δι' ἀμετρίας ὀργῆς τυφλώττειν, Greg. animi impotentia cæcutire.

ὅθεν Ἀλέξανδρος περιαλγὴς γενόμενος εἰς ὑπερβάλλουσαν ὀργὴν προῆλθεν, Diod. id eſt, προήχθη, vt ſuprà. In acerbiſſimam iram prorupit.

διὰ τὸν θυμὸν ἠγριωμένοι τὰς ψυχάς, idem. præ iracundia animis efferati.

τοῖς λόγοις τούτοις ἀγριαίνεσθαι, Baſil. ad hæc verba ira incandeſcere.

καί τί γε ἀγανακτῶ καὶ αὐτὸ τοῦτο, Demoſth. atque hoc quoque ipſum permoleſtè fero.

ἀνοιδεῖν, ἀναφλεγμαίνειν, ἀναφυσᾶσθαι ὀργῇ, Suid. ira intumeſcere, atque inflari. ὀργῇ ἔχεσθαι, Herod. id eſt, κατέχεσθαι.

θυμῷ πάντα ἐπιτρέπειν, idem. iræ omnia permittere, iræ omnibus in rebus indulgere.

ὅταν ὁ θυμὸς τὸν λογισμὸν παρωσάμενος τὴν δυναστείαν τῆς ψυχῆς παραλάβῃ, Baſil. cùm iracundia, depulſa ratione, imperium animæ occuparit.

ὀργὴ ἐκ τοῦ λογισμοῦ κατεκράτησεν, idem. ira mẽtem ac rationem ſubegit, profligauit.

χαλεπαίνειν. idem, τίς δ' οὐκ ἂν χαλεπήνειεν; quis non ægrè ferat, ac ſuccenſeat?

ἐκφέρεσθαι ὑπὸ θυμοῦ πρός τε ῥήματα ἀπρεπῆ, καὶ πράξεις χαλεπάς, καὶ θηριώδεις, idem. iracundia præcipitem ferri, tum ad turpia atque obſcœna verba, tum ad flagitioſas & belluinas actiones. εἰς θυμὸν ἐκφέρεσθαι. Chryſoſt. εἰς τὸ ἀνήκεστον τῆς ὀργῆς ἐκραγείσης, idem. cùm in implacabilem acerbitatem ira irruperit.

ὑπὸ τῆς ὀργῆς ἐκμαίνεσθαι, Baſil. in furias agi.

ῥήματα ἐκ καρδίας ἐκθερμανθείσης ἐξενεχθέντα, idem. verba ex calente atque irato pectore eiata.

ἐν χαλεπῷ τὴν ἀντίστασιν τοῦ Ἐπισκόπου ποιεῖσθαι, Suid. id eſt, χαλεπαίνειν ἐπὶ τῇ ἀντιστάσει. Epiſcopi obluctatione offendi.

πικραινόμενον διατελεῖν, Plat. leg. 6. in iracundia & animi acerbitate perſeuerare. Cic. βαρύμηνις, καὶ δυσδιαλλάκτως τῷ λελυπηκότι, Baſil. iniuriæ memor, atque ita affectus, vt ei, à quo offenſus ſit, ægrè reconciliari queat.

θυμοῦσθαι, id eſt, ὀργίζεσθαι. Baſil. εἰ μὴ θυμωθείης ὑπὸ τοῦ πονηροῦ.

εἰς δέον χρήσασθαι τῷ θυμῷ, idem de ſancto zelo Phinees loquens, commodè iraſci.

¶ *Iraſci alicui.*

τούτοις ἐν ὀργῇ ποιεῖσθε, Demoſth. id eſt, τούτοις ὀργίζεσθε.

ὀργίλως ἔχειν πονηροῖς, idem. infeſto atque irato animo eſſe in improbos.

ἀείμνηστον πρὸς αὐτοὺς ὀργὴν ἔχουσιν, Iſoc. immortali in eos ira affecti ſunt.

χαλεπῶς ἔχειν μοι, Lucia. id eſt, ἐμοὶ χαλεπαίνειν, mihi ſuccenſere.

ὀργῇ πρὸς τοὺς νοσοῦντας χρῆσθαι, idem. ægrotantibus iraſci.

ἢ ἀλόγως ἀγανακτῆσαι κατά σου δοκῶ; idem. num temerè tibi ſuccenſuiſſe videor?

μείζω κατὰ τοῦ φίλου παροξυνέσθαι, idem. παροργίζεσθαι.

δι᾽ ὀργῆς ἔχειν τὸν ἄνθρωπον, idem. homini ſtomachari, homini iratum atque infenſum eſſe.

πικραίνεσθαί τισι. Phil. id eſt, ἀγανακτεῖν.

κακῷ ἐφιέναι δεῖ τὴν ὀργήν, Plato leg. 5. in improbum, & flagitioſum hominem iram effundere decet. Quod etiam per ἀφιέναι dicitur, τὴν ὀργὴν εἰς τὸ τυχὸν τῶν πολιτῶν ἀφιέναι, Demoſthe.

παροργίζεσθαι πρός τινα, καὶ μᾶλλον τοῦ δέοντος παροξυνέσθαι, idem. plus æquo alicui ſuccenſere, atque iraſci.

ἐβρεμεῖτο τῷ Κύρῳ καὶ τοῖς Μήδοις, Xenoph. frendebat iracundia.

δεόμενος ὑμῶν μηδὲν ἀχθεσθῆναί μοι, εἰ λέγω, Demoſt. vos rogans, ne quid mihi ſuccenſeatis, ſi dicam.

κελεύω ὑμᾶς ἐμοὶ πικρῶς ἔχειν, idem. hoc eſt, vnico verbo πικραίνεσθαι.

πρὸς ἐσχάτην κατ' αὐτῆς ὀργὴν ἐκκαίεσθαι, Baſil. acerbiſſima aduerſus eam ira inflammari.

εἰς σὲ τὴν ὀργὴν ἀπερείδεσθαι, ἀποσείεσθαι, ἀποπνεύσασθαι, Bud. deriuare, excutere, Gall. *deſcharger ſa cholere ſur toy.*

ἤδη μὲν ἐκ πλείονος ἐν ὀργῇ τοῖς Ἀρεθουσίοις, Greg. iampridem iratos habebat Arethuſios.

ἰσχυρᾶς παρὰ τοῦ δήμου ὀργῆς τυγχάνειν, Demoſth. id eſt, ἐν ἰσχυρᾷ ὀργῇ εἶναι τοῦ δήμου, iratiſſimum atque infenſiſſimum habere populum.

ἀξιῶ μηδεμίαν μοι διὰ τοῦτο ὀργὴν ὑμῶν γενέσθαι, Demoſth. peto à vobis, ne mihi eo nomine quicquam ſuccenſeatis, ne ob id iracundiam veſtram ſubeam.

πάντα τὸν θυμὸν κενοῦν κατὰ τῆς τοῦ διαβόλου κεφαλῆς, Chryſoſt. bilem omnem in diaboli caput effundere, *eſpuiſer ſa cholere.*

¶ *Irati hominis ſigna.*

τοὺς ὀδόντας πρίειν, vel, vt apud Lucianum, ἐμπρίειν, dentes ſtringere.

ἀπειλητικόν τι, καὶ χολῶδες ὑποβλέπειν, idem. minaciter atque iracundè aliquem ſuſcipere. Liuius, obliquis oculis intueri.

κρατούσης ὀργῆς οἰδοῦσι, καὶ ὕφαιμον, καὶ πυρωπὸν ἐμβλέπουσι, Phil. dominante ira intumeſcunt, atque ſanguineum quiddam & igneum cernunt. ſanguineam voluens aciem, Verg. ὕφαιμον βλέπουσι.

ἀνεφλέχθη τε, καὶ παντοδαπὰ χρώματα ἦκεν, οἷα ἂν θυμούμενος ἀφείη, Plato. illico exarſit, atq; in omnes colores, vt irati ſolent, vultum commutauit.

πῦρ βλέπων, τοὺς ὀδόντας παραθήγων, καὶ ἀφρίζων, Baſi. igneos oculos voluens, ac dentes acuens, & ſpumans. πῦρ βλέπειν, idem. de eo, qui ardet irae.

iracundia.

θυμοῦ τὸ βλέμμα πληρώσας, idem. oculis iracundia perfuſis.

¶ *Iram mouere.*

τοῦτο παμπόλλην ὑμῖν ὀργὴν εἰκότως ἂν παραστῆσαί μοι δοκεῖ. Demo. ea res, meo quidem judicio, grauiſſimam iram vobis concitare debet, vos maximè commouere debet.

ὀργὴν ἐμποιεῖν, Iſocr. iram facere alicui, Fab.

εἰς ὀργὴν καταστῆσαι. idem, ὡς ἐκ τούτων μάλιστ' ὑμᾶς εἰς ὀργὴν καταστήσων, vt his de rebus maximam vobis iram conflaturus.

παροξύνεσθαι κατ' ἐμοῦ. Luci. in me irritare, inflammare.

ἐρεθίζειν τὸν Θεὸν τὴν ἄπαυστον ὀργήν, idem. Deum ad perpetuam iracundiam incitare. εἰς ὀργὴν παρακαλέσασθαι τὸν ἀκροώμενον, idem. auditoris animum ad iracundiam prouocare. τὴν ὀργὴν ἐκκαλέσασθαι τοῦ Θεοῦ, Chryſoſt.

ἐκτετραχύνθαι, Luc. τὸ τελευταῖον τοῦτο μάλιστα αὐτὸν ἐξετετράχυνεν, hoc poſtremum maximè eum exaſperauit, offendit, exulcerauit.

τὸν ἐν σοὶ θυμὸν πῶς κοιμώμενον, καὶ ἡσυχάζοντα διεγείρειν, Baſil. quieſcentem, ac velut dormientem iracundiam excitare.

τούτοις τοῖς λόγοις τὸν θυμὸν τοῦ ἄρχοντος ὡς πυρὰν ἀναφλέγειν, idem. his ſermonibus præfecti animum quaſi rogum ingentem accendere.

ἐπεσπάσατο εἰς ὀργὴν κατ' ἑαυτοῦ τὸν Θεόν, interpr. Homer. Deum ad iram aduerſum ſe pertraxit, Dei iram contraxit.

ὀργὴν ἐκκαίειν, iram inflammare.

τίνα οὐκ ἂν ἐξέκαυσε τὰ ῥήματα; Chryſ. ecquis ad hæc verba non exarſiſſet?

ὀργὴν ἐγείρειν. in vita Ariſtid. διδάσκειν μὲν διὰ τὸ

μὴ

μὴ λαβεῖν ἰγείρῃ κατ' αὐτοῦ τὴν τοῦ βασιλέως ὀργὴν, id eſt, κινῆσαι.

¶ *Iram abijcere, vel ſedare.*

παύεσθαι τῆς ὀργῆς, Luci. iraſci deſinere. παύσασθαι τοῦ πρὸς ὑμᾶς θυμοῦ, Phal.

οὐδέπω τῆς ὀργῆς ἐπέπαυτο, Dion Chryſoſto. τῆς ὀργῆς πεπαυμένος, Iſocrat. τοῦ θυμοῦ λήγειν, idem. id eſt, παύεσθαι.

οὐδὲν παρέλυσαν τῆς ὀργῆς, idem. nihil remiſerunt de iracundia.

ὁ δὲ οὐδ' ὁπωσοῦν ἐμαλάχθη, idem. id eſt, ἐπραΰνθη, mollitus eſt. οὐδὲν παρέλυσε τῆς ὀργῆς.

Crebrior eſt tamẽ vſus verbi καταλύειν. Chryſ. τὴν ἐκείνου καταλύσεις μανίαν, illius furorem franges. καταλύειν τὴν ὀργὴν, idem. iram comprimere, extinguere, abiicere. Et ſimpliciter, λύειν, vt, ἔλυσε τοῦ θεοῦ τὴν ὀργὴν, Deum placauit.

οὔπω μοι τῆς ὀργῆς ὑφῆκας, Theophr. nondum mihi iram remiſiſti, nondum mihi iraſci deſiiſti. Qua etiam in ſignificatione verbum ἀφεῖναι, non minùs frequenter vſurpatur. τῷ παιδοφόνῳ τὴν ὀργὴν ἀφεῖναι, Baſil. ei, qui filium interemerat, ignoſcere.

τὸν θυμὸν πραΰνειν, Plat. leg. 6, iracundiam ſedare.

σβέννυ, idem leg. 10. σβέσαντές τε θυμόν, oppreſſa atque extincta ira.

ἀνακόπτεσθαι τῆς ὀργῆς. Luc. οὕτω μὲν ἀνεκόπην τῆς ὀργῆς, ſic ergo iracundiam cohibui, vel repreſſi.

εὐθὺς ἐξέῤῥηξε τὴν ὀργὴν, καὶ τὸν θυμὸν ἐξέχεεν, idẽ. confeſtim iram fregit, atque indignationem ex animo effudit.

ἴσως τούτοις τοῖς λόγοις μαλαχθήσεται, mitior fiet.

ἀνεῖναι τὴν ὀργὴν, idem quod ἀφεῖναι. ἀνεῖναι etiam ὁ θυμὸς τὴν ψυχὴν dicitur Diodor. cùm anim

animum ira linquit. Quinetiam, vt Plato in legib. dicit, *αἰίημι ἐπιτιμᾶν*, ita ex analogiæ lege dicere poſſumus *αἰίημι ὀργιζόμενος*, iram remitto, iram miſſam facio.

ἡ ὀργὴ πέπαυται, καὶ ἄπεισι. Xenoph. ira concoquitur, atque abſcedit.

ὀργὴν μαραίνειν καὶ καταχοιμίζειν, Ælian. iram debilitare atque conſopire. *ὀργὴ μαραίνεται*, deflagrat, marceſcit.

καταστέλλειν τὸν θυμὸν ὡς ἵνα πῶλον ἀπειθῆ, καὶ δυσήνιον, Baſil. iram, quaſi ferocem & contumacem quendam equuleum, coërcere, compeſcere. *καταστέλλειν τὴν φλεγμονὴν*, Baſil. inflammationem comprimere, tumorem ſedare. *τὸ μανικὸν κίνημα τῆς ψυχῆς καταστέλλειν*, idem.

¶ *Iter.*

δεῖ καθ' ἑτέραν ὁδὸν πορευθῆναι, Plato in polit. id eſt, *πορεύεσθαι. ἠρώτων, ὅθεν πορεύοιτο, καὶ ὅποι βαδίζει*, Lucia. percontabar, vnde veniret; & quò proficiſceretur.

ἀφικόμενος οἷ ἐγὼ πορεύομαι, Plat. in Phæd. cùm eò quò proficiſcor, peruenero.

διαπορεύεσθαι, pro *πορεύεσθαι*. idem in epiſt. *εἰς Συρακούσας διαπορευόμενον, ᾠχόμενον*, Syracuſas contendebam.

ἀφικνεῖσθαι. idem ibid. *ὅτε γὰρ κατ' ἀρχὰς εἰς Σικελίαν ἀφικόμενον*, cùm primùm in Siciliam me cõtuli. *εἴ τις ὑμῶν εἰς Φέρας ἀφῖκται*, Demoſth. ſi quis veſtrûm Pheras aliquando profectus eſt. *ἐπειδὴ Ἀθήναζε οἴκοθεν ἐκ Κλαζομενῶν ἀφικόμεθα*, Plat. in Parm. poſteaquam Clazomenis, patria domo, Athenas venimus.

ἐκ Σκυθίας Ἀθήναζε ἀφίκετο ἐπιθυμίᾳ παιδείας ἑλληνικῆς, Luc.

ὁδοιπορεῖν, iter facere. *τῆς ὁδοιπορίας ἔχεσθαι*, iter cap

capeſſere.

βαδίζειν, id eſt, πορεύεσθαι.

ἔρχεσθαι, nõ modò venire ſignificat, ſed etiam proficiſci, quemadmodum & ἀφικνεῖσθαι. Plato in Prota. ἐλθεῖν γάρ ποί με δεῖ, certum in locum mihi proficiſci neceſſe eſt.

οὐ θαμίζω εἰς τοὺς δὲ τοὺς τόπους, Plat. in Hipp. haud frequens huc commeo.

οὔπω ἐληλύθειν Luc. οὔπω στάδιον αὐτὸ ἐληλύθειν, καὶ ἡ σελήνη, &c. nondum ſtadium vnum emenſus eram, cùm Luna, &c. Et alio loco, καὶ μάτην ἴσῃ τοσαύτην ὁδὸν ἀπεληλυθώς, fruſtra tam longum iter conſeceris.

ἐπιδημεῖν Lucia. ὅτε πρῶτον ἐπεδήμησα ὑμῶν τῇ πόλει. cùm primùm peregrè ad vrbem veſtram profectus ſum.

ἀποδημεῖν, peregrinari, peregrè proficiſci. παρ' ὅλην ἀποδημίαν ἅπασαν, Demoſth. toto peregrinationis tempore.

ὁδεύειν, vel, διοδεύειν, Lucia. τοσαύτην γῆν διοδεύειν, tantum terræ ſpatium emetiri.

ποιεῖσθαι τὴν πορείαν, idem quod πορεύεσθαι: idẽ, εἰς Αἴγυπτον τὴν πορείαν ἐποιεῖτο, ad Ægyptum iter habebat.

τὰς μὲν πόλεις αὐτῶν παρημείψατο, Philo. vrbes eorum peragrauit.

καταντᾶν, pro peruenire. κατήντησεν ἕκτῃ ἡμέρᾳ εἰς τὴν ἐπαρχίαν, Diod. ſexto demum die in prouinciam peruenit.

ἔχειν περὶ ἔξοδον, Herodi. Gall. *eſtre ſur ſon partement.*

ὅλος ἦν τῆς ἐκδημίας, Gregor. totus in diſceſſum incumbebat.

γίνεσθαι quandoque pro ἀφικνεῖσθαι accipitur. Xenoph. ἐπεὶ δ' ἐγένοντο πρὸς τῷ στρατοπέδῳ, poſtquam ad

ad caſtra peruenerunt.

ἀπαίρειν, abire. Herod. δήλου μοι πότε ἀπαίρειν κέκρικας εἰς Ἰταλίαν, fac ſciam, quonam tempore in Italiam abire conſtitueris.

διὰ Κιλικίας ὁδὸν ποιεῖσθαι, idem. id eſt, πορεύεσθαι.

ἐπειδὴ ἔτι πολὺ ἡμῖν τὸ λοιπόν ἐστι πρὸς τὸ ἄστυ, Luc. quandoquidem multum adhuc nobis ad vrbem reſtat viæ.

ἡγεῖσθαι τῆς ὁδοῦ, Luc. ἡγήσομαι ὑμῖν τῆς ὁδοῦ, dux itineris vobis exiſtam.

προοδευούσης εὐχῆς ἡγουμένης καὶ προλεαινούσης τὴν τοιαύτην ὁδὸν, Chryſ. præeunte oratione, atque huiuſmodi viam complanante. τῆς ὁδοῦ καθηγεμόνες apud Herodot. itineris duces.

ἐπὶ φειδωλίαν ἡ τρίβος ἄγει, Philo. ſemita hæc ad tenacitatem ducit.

κατὰ λεωφόρον καὶ εὐθυτενοῦς βαίνει, idem. via publica ac recta incedit.

ὁδὸς λεία, καὶ τετριμμένη, via plana, & trita: cui opponitur, ἀτριβὴς, καὶ τραχεῖα, Gregor. ſalebroſa minimeq; trita.

τὴν ὁδὸν ἅπασαν μετὰ ῥᾳστώνης διαπεραίνειν, Plat. 1. leg. totum iter facillimè conficere.

ἐργαλέαν ὁδὸν ἀνύσαντες, Luc. id eſt, διαπεράναντες. συντόνως τὴν ὁδὸν διανύσαντες, Baſil. idem quod ἀνύσαντες.

στέλλεσθαι μακρὰς ἀποδημίας, Chryſoſt. 1. de Sacerd. longas peregrinationes inire. μακρὰν ἀποδημεῖν.

ἐπὶ τὸ τῆς ὁδοῦ πέρας ἐπείγεσθαι, idem. ad viæ finem omni celeritate contendere.

τελέσαι τὸν δρόμον τῆς ἀγαθῆς πολιτείας, idem. optimæ vitæ curriculum abſoluere.

τῆς ὁδοῦ ἀποσφάλλεσθαι, Luc. à via aberrare.

πιπλ

πεπλανῆσθαι τῆς πρὸς δίοσέβειαν ὁδοῦ, Phil. id eſt, ἀποσφάλη.

ἐκτρέπεσθαι τῆς εὐθείας, Baſil. à recto tramite diuertere. ἐκτρέπεταί με ἀπαντῶν, Demoſt. cùm mihi obuius fit, via decedit, meq; auerſatur.

παρατρέπεσθαι τῆς λεωφόρου, idem.

τέμνειν ὁδὸν, Gall. *trancher chemin.* Chryſ. τέμνειν τὴν ἐκεῖ φέρουσαν ὁδὸν, viam illuc ferentem inire. τί ταύτην ἀφέντες ὁδὸν ἑτέραν αὖθις τέμνετε; idem.quid relicta hac via, alteram vobis ſtruitis? ὁδὸν ἡμῖν πολιτείας ἔτεμεν ὀρθῆς. idem. rectè viuendi viam nobis muniuit, patefecit.

ῥυθμῷ βαδίζειν, idem homil. 30. ad Rom. noſtri ad Græcorum imitationem dicunt, *marcher par compas, meſurer ſes pas.*

¶ *Iudicium rectum ferre.*

θεῖναι ψῆφον, Plat.in Apol. ſententiam ferre. ὁσίαν, καὶ δικαίαν τίθεσθαι τὴν ψῆφον, Demoſth.

ὀρθῶς τὴν δίκην δικάσαι, idem in Crit.rectè de cauſa pronunciare.

καλῶς τὴν δίκην ἐδίκαζες, Luc. τὰ δίκαια δικάζειν, idem quod ὀρθῶς καὶ ὁσίως τὴν δίκην δικάζειν. εἰ τὰ δίκαια αἱ Μοῦσαι δικάσαι ἤθελον, Lucia. ſi Muſæ incorruptè atque integrè iudicare vellent.

τὴν δικαίαν ψῆφον ἐνεγκεῖν, idem. id eſt, τίθεσθαι τὴν κρίσιν ὀρθῶς, καὶ εὐθυβόλως ἐξενεγκεῖν, Baſil. κατ' αὐτοῦ ψῆφον ἐκφέρειν, Chryſoſt.

ἐπιτυχεῖν τῆς πρεπούσης κρίσεως, idem. æquam ac congruentem ſententiam ferre.ad verbum,aſſequi.

τὰ δίκαια καὶ ἀληθῆ κρίνειν, Plat.leg.8,id eſt, δικαίως καὶ ἀληθῶς κρίνειν.

μήτε πρὸς ὀργὴν, μήτε διαβολὴν τὸ δίκαιον κρίνειν, Luc.nec iram, nec calumniam ad iudicandum adhibere.

δικαστὴς ὅσιος, δίκαιος, ἀδωροδόκητος, judex ſanctus, æquus, minimeq; nummarius. κατὰ σαυτοῦ τὴν ἀπόφασιν ἐξήνεγκας, Chryſoſt. in te ipſum ſententiam tuliſti.

τὴν ἀπόφασιν ἀνακαλέσασθαι, idem. ſententiam retexere, reſcindere.

δικαιοτάτην κρίσιν περὶ αὐτῶν ποιεῖσθαι, Lyſ.

τὰ δίκαια ψηφίζεσθαι περὶ ἐμοῦ, Andocid.

δικάζειν τὰς δίκας τοῦ φόνου ἐν ὑπαίθρῳ, Antiph. diſceptare, judicare.

¶ *Iudicium iniquum.*

ἀδίκως ὑπ' αὐτῆς ἀπόλλυνται, Plato in Gorg. iniquo ab ea judicio circumuenti pereunt.

ἐξήλεγξεν ὡς ἀδίκως ἐδικάσθη τὰ κριθέντα, Demoſth. perſpicuis argumentis judices iniquè pronunciaſſe demonſtrauit.

τῷ δὲ Μίνωι μία τις πρὸς χάριν ἐδικάσθη δίκη, Lucia. at Minos in vna duntaxat cauſa fauore ductus eſt ad judicandum.

ταῖς κρίσεσι πολλάκις ἐπισφαλῶς ποιεῖσθαι, Suid. in ſententia ferenda perſæpe labi.

κτείνεις ἄνδρας ἐπ' οὐδεμιῇ αἰτίῃ ἀξιοχρέῳ ἑλών, Herodot. homines nulla juſta cauſa obtruncas.

¶ *Iudicium pecuniis corruptum.*

ἐπ' ἀργυρίῳ τοὺς νόμους προέσθαι, Demoſth. legum religionem ob pecuniam prodere, vel deſerere.

ὅν τινα μή σὺ δωροδοκήσας πείσεις ὑπὲρ σοῦ ψηφίσασθαι, idem. quem quidem muneribus haudquaquam adduces, vt ſecundùm te iudicet.

πρὸς χάριν, ἢ πρὸς ἀπέχθειαν δικάζειν. Lucia. ἐπὶ μισθῷ δικάζειν, iudicij religionem pretio addictam habere.

τὴν ψῆφον χρημάτων ὠνεῖσθαι, Suid. iudicum calculos pecuniis emere.

τοὺς

τοὺς τῆς δίκης προεστῶτας δώροις διαφθείρειν, idem. iudices largitione corrumpere.

ἐπὶ χρήμασι δίκην ἄδικον δικάζειν, Herod.

δωροδοκίᾳ τῶν δικαζόντων ἐπερείδεσθαι, Baſil. iudicum corruptela niti.

πρὸς ἀργύριον ῥέπων, Pol. de auaro ac ſordido iudice.

Malus iudex, ἢ χρήμασι διαφθείρεται, ἢ φιλίᾳ χαρίζεται, ἢ ἔχθραν ἀμύνεται, ἢ δυναστείαν δυσωπεῖται, Baſil. vel pecuniis labefactatur & corrumpitur, vel amicitiæ tribuit, vel inimicos vlciſcitur, vel potentium virorum animos offendere veretur.

κατασοφίσασθαι τὸν δικάζοντα, παραλογίσασθαι, παρακρούσασθαι, iudici impoſturam facere.

¶ *Iudicio contendere cum aliquo.*

Δανάης τινὸς πρὸς τὸν ἀδελφὸν δίκην ἐχούσης, Lucia. Danaë neſcio qua controuerſiam cum fratre habente.

δίκης γὰρ αὐτῇ πρός τινα τῶν ἐν τῇ πόλει συνεστώσης, Baſi. nam cùm lis ipſi cum ciue quodam intercederet.

συμβόλαιόν τι πρὸς αὐτὸν ἔχειν, idem. forenſem quandam controuerſiunculã cum eo habere.

οὐδὲ εἰς δίκην τινὰ τῶν πολιτῶν καταστῆσαι, Æſch. Gall. *Conſtituer en proces.*

ἀγῶνα κατασκευάζειν, pro, εἰς δίκην καθιστάναι. Iſæus, οὐ περὶ μικρῶν τινῶν ἡμῖν τὸν ἀγῶνα κατεσκεύακε. quod etiam παρεσκεύακε dicit.

εἰσάγειν εἰς τὸ δικαστήριον, Plato in epiſt. in iudicium adducere.

ἐπειδὴ τὰς δίκας ἔλαχον τοῖς ἐπιτρόποις τῶν πατρῴων, Demoſt. cùm litem tutoribus intendiſſem. δίκην ἑκατέρῳ λαγχάνει, Æſc. litem vtriq; mouit. Iſæus, λαγχάνει αὐτῷ τοῦ κλήρου, id eſt, δικάζεται.

εἰς

εἰς κρίσιν καθίστασθαι, idem. *eſtre conſtitué en jugement.*

ἀναγκάζομαι περὶ τούτων πρὸς τουτονὶ δικάζεσθαι, idem.de his rebus cum iſto litigare cogor, *περὶ μισθῶν τῷ μαθητῇ δικάζεσθαι*, Lucia.de mercede judicio conflictari cum diſcipulo,vel,diſcipulo litem creare.

δεδώκασιν οἱ νόμοι ἀχαριστίας δικάζεσθαι κατὰ τῶν τοὺς εὐεργέτας μὴ ἀντευποιούντων,idem. per leges licet ingratitudinis eos arceſſere, qui de ſe bene meritis vicem non rependunt. *οὐδενὶ πώποτε δίκην ἐδικασάμεθα, οὐδ' ἐφύγομεν*, Lyſ. nec quemquam vnquam in jus vocauimus, nec à quoquam vocati ſumus.

τὴν ἐπιδικασίαν ποιεῖσθαι, Lucian. id eſt, *δικάζεσθαι.*

εἰς δικαστήριον προσκαλεῖσθαι, idem. in judicium vocare.

τὸν κρινόμενον ὑπὸ Δημοσθένους, Demoſth. cum qui à Demoſthene in judicium pertractus eſt.

ἐμὲ εἰς ἀγῶνα κατέστησεν, Iſæus. litem mihi intendit,*εἰς δίκην κατέστησεν.*

οὐδεὶς ἠμφισβήτησε τῆς κληρονομίας ἐκείνῳ, idem. nemo de hæreditate cum eo contendit. *οἱ ἀμφισβητήσεις ἔχοντες*, Philo. *δίκας ἀμφισβητεῖν πρὸς τὰς διαθήκας*, idem.

παντάπασιν ἀπείρως ἔχειν τῶν δικαστηρίων, Iſæus. rerum forenſium prorſus ignarum & expertem eſſe.

πρὸς τούτους διαφέρεσθαι,idem,pro *δικάζεσθαι.*

πρὸς αὐτὴν ἀντιδικεῖν, idem. *ἀμφισβητεῖν, plaider contre elle.*

ἀγωνίζεσθαι, de patrono apud Iſæum. *ὑπὲρ ἑτέρων πολλάκις ἐν ὑμῖν ἠγώνισται*, id eſt, *δίκας εἴρηκεν*, vt idem ait,Gall.*plaider pour les parties.*

Iudic

¶ *Iudicio vincere, vel contrà.*

τὴν δίκην ἑλεῖν, Plat. leg. 6. cauſam obtinere, iudicio vincere.

τὴν γραφὴν ἑλεῖν, Demoſt. de accuſatore reũ iudicio ſuperante.

ἐπειδὴ ἐνίκησεν ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἅπαντας τοὺς ἀμφισβητήσαντας ἑαυτῇ, Demoſt. poſtquam omnes, qui cũ ea cõtrouerſias habuerant, iudicio vicit.

περιγίνεσθαι τῶν ἀντιδίκων, Suid. id eſt, νικᾶν τοὺς ἀντιδίκους.

μεγάλην ὀφλεῖν δίκην, Demoſth. Gall. *perdre vn grand proces.*

ἁλίσκεσθαι τὴν γραφὴν, Antiph. conuinci.

τοσοῦτον ὑπερφέρω τοῖς δικαίοις, Luci. tanto ſuperior ſum iure.

τὴν καταδίκην ἐκτίνειν, Demoſth. iudicatum ſoluere.

τὸν ἀντίδικον ἑλεῖν, Iſæus. Gall. *l'emporter ſur ſa partie.*

κρίσεως ἀποτυχεῖν dicitur Dinarcho qui cauſa cadit: κατορθῶσαι, contrà, qui cauſam obtinet.

μεγάλας γραφὰς διώξας, οὐδεμίαν εἷχεν, Antiph. legendum tamen puto εἷλεν. Gall. *Il n'en emporta iamais vne.*

μεγάλας γραφὰς διωχθεὶς, οὐδεπώποτ' ἀπέφυγεν. Antiph. ingentium criminum accuſatus, nunquam abſolutus eſt.

¶ *Iurare affirmatiuè.*

ὀμνύειν πιθανότητος χάριν, Plat. leg. 12, jurare fidei faciendæ cauſa.

ἔθει πονηρῷ καταφόρως, καὶ ἀνεξετάστως ὀμνύειν ἐπὶ τοῖς τυχοῦσιν, οὐδενὸς ἀμφισβητουμένου τὸ παράπαν, Philo. praua conſuetudine temerè, atque ad ſatietatem vſque leues ob cauſas jurare, nemine etiam omnino ambigente atque obluctante.

O μὴ

μὴ ὀμνύειν τὸ σύνολον, Baſil. prorſus à juramento abſtinere.

πάντας ὑμῖν ὄμνυμι τοὺς θεοὺς ἦ μὴν ἐρεῖν τἀληθῆ, Demoſthe. Deos omnes teſtor, me vera dicturum.

ὅρκους ὀμνύειν. Demoſth. ὅρκους ἰσχυροὺς ὠμόσαμεν ἀλλήλοις, ἦ, &c. alter alteri fidem dedimus, &c. vel, mutuo ſacramento alter alterum aſtrinximus. τοὺς συνήθεις ὅρκους ὀμνύειν, Herodia. vſitato more juſiurandum præſtare. εἴτι ὅρκους ὀμόσαιεν, ἠμπέδουν, Xenoph. ſi quid juraſſent, præſtabant.

καταμνύειν, idem quod ὀμνύειν. Demoſth. κατωμόσατο ἐκ τοῦ πατρὸς εἶναι τοῦ ἐμοῦ, dejerauit ſe patre meo natum eſſe.

ἐπομνύειν. Lucia. εἰ δὲ τοῦτο ποιήσει, ἐπωμοσάμην ἐλεύθερον ἀφήσειν αὐτόν, quòd ſi hoc fecerit, jurauí me eum libertate donaturum.

διομνύειν. Lyſ. σεμνὸν, καὶ μέγαν ὅρκον διομοσάμενος, magno ac ſancto jurejurando interpoſito.

ὅρκον διδόναι, Iſæus. Iuſiurandum deferre.

ὅρκον ἐπάγειν τῷ λόγῳ, Luc. juramentum adhibere ſermoni.

ἐπ' ἄκρου τοῦ χείλους τοὺς ὅρκους ἔχειν, idem. ſummis duntaxat labris jurare.

ὅρκῳ τὴν σπουδὴν ἐμπεδώσασθαι, Philo. jureiurando firmare.

τῷ τοῦ θεοῦ ὀνόματι χρήσασθαι πρὸς ἀσέβειαν, idē. Dei nomine ad impietatem abuti.

ὅρκον προσθεῖναι εἰς τὴν τοῦ λόγου βεβαίωσιν, Greg. ad ſermonis confirmationem juſiurādum adjungere, interponere.

ὅρκοις πιστοῦσθαι τὴν πρὸς αὐτὸν εὔνοιαν, Herodi. ſuam erga eum beneuolentiam jurejurando confirmare. δι' ὅρκων πιστούμενος μηδόλως ἐπισκοπῆς ὀρέγεσθαι, Euſeb.

πίστιν διδόναι, Lyſias. fidem dare.

ἐμοῦ δὲ καθηγησαμένου τὸ πραχθὲν, ἀπιστούντων πάντων, ὅρκοις τοῦτο ἐβεβαίωσα, id eſt, ἐπιστωσάμην, Suid. me autem quod factum fuerat narrante, fidem abrogantibus cunctis, id interpoſito iureiurando confirmaui.

ὑπερειδεῖν τοὺς ὅρκους, Demoſt. fidem datam nihili ducere, peierare.

διαβεβαιούμενος οὕτως ἔχειν, Interp. Nazianz. aſſerens rem ita habere.

διατεινόμενος ἦ μὴν οὕτως ἔχειν, Baſil. affirmans ita eſſe.

ὁρκίζειν, vel ὁρκῶσαι, ex iureiurando aliquem aſtringere. ὁρκώσαντες πίστεσι μεγάλαις μηδὲν μνησικακεῖν, Thuc. cùm ab eis accepta fide exegiſſent, vt iniuriarum omnem memoriam ex animo eiicerent.

ὁρκῶσαι ἡμᾶς ἐμμένειν τοῖς ἐγνωσμένοις, Iſæus. Gall. *obliger par ſerment.*

νὴ τὸν Δία, per Iouem. νὴ τὰς χάριτας, Luci. per Gratias, vel Gratias ipſas teſtor. μὰ τὴν ἱερὰν, καὶ τριπόθητόν σου κεφαλὴν, Syneſ.

¶ *Iurare negatiuè.*

διωμόσατο μὴ εἶναι αὐτῷ ἐφόδια, Demoſt. viaticum ſibi deeſſe negauit.

τὰ πρῶτα ἀπώμνυτο, μὴ εἰδέναι φάσκων, Herodi. primùm adhibito iureiurando inficiabatur, neſcire ſe inquiens.

ἀνατείνας τὰς χεῖρας εἰς τὸν οὐρανὸν, ἀπώμοσεν ἦ μὴν μὴ πεπεῖσθαι ὑπὸ Ὑστάσπους, Xenoph. protenſis in cælum manibus, ſe ab Hyſtaſpe minimè inductum fuiſſe deierauit. ὤμοσεν ἦ μὴν μὴ εἶναι ἄλλον υἱὸν αὐτῷ, Andocid.

ἐ νῦν ἐθέλομεν πίστιν διδόναι ἥτις ἐστὶ μεγίστη ἐν ἀνθρώποις, μὴ ἔχειν τῶν Ἀριστοφάνους χρημάτων, Lyſ. ac

nunc eam, quæ apud mortales maxima ac ſanctiſſima cenſetur, fidem dare voluimus, nullas penes nos eſſe Ariſtophanis pecunias.

καταρώμενος, καὶ διομνύμενος μὴ ἔχειν, Æſch.

οὐ μὰ τοὺς Θεοὺς, non per Deos.

ὤμνυε κατ' ἐξωλείας μηδὲν εἰρηκέναι περὶ αὐτοῦ φλαῦρον, Demoſt. contr. Midi. dira omnia ſibi imprecabatur, ſi quid mali de eo dixiſſet.

¶ *Ius.*

ποίῳ δικαίῳ χρώμενος ὁ Ξέρξης ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἐστράτευσε, Plato in Gorgia. quo iure ſubnixus.

ὑπερφέρειν τοῖς δικαίοις, Lucia. iure ſuperiorem eſſe.

¶ *Ius dicere.*

τὰ δίκαια καὶ ὅσια διανέμειν ὀρθῶς πᾶσι, Plato in Polit. ius ſuum cuique rectè tribuere.

διανέμειν τὰ περὶ τὰς δίκας ὀρθῶς, idem primo de Legib. in cauſis diſceptandis probi iudicis munere fungi.

ἄριστα, καὶ ὁσιώτατα τὰς δίκας τοῖς πολίταις διακρίνειν, idem leg. 6. optimè ac ſanctiſſimè ius ciuibus dicere; ciuium controuerſias diſceptare.

¶ *Iuſtè.*

δικαίως, ὀρθῶς, ὁσίως, εἰκότως, εὐλόγως, &c.

εὔλογος, καὶ δικαία ἡ ὑμῶν ἀγανάκτησις, Philo. æqua ac iuſta eſt veſtra indignatio.

ὀρθῶς μοι ἐπέπληξας, Plat. Polit. 7. rectè, ac meritò mihi ſuccenſuiſti.

οὐκ ἄνευ δικαίας ὀργῆς αὐτὸν ἐκόλασε, Greg. non ſine juſta ira eum ſupplicio affecit.

καὶ μάλα ἐν δίκῃ, idem, id eſt, μάλα δικαίως, optima de cauſa.

Labor.

L

¶ *Labor.*

Πόνους ὑπομένειν, Demoſthe. labores ſuſtinere. οὐκ ἔστιν ὃν τινα πόνον οὐχ ὑπομένουσι, nullus eſt labor, quem non perferant. αὐτὸ πόνου κίνδυνον dicit Iſoc. ſed eſt eadem ratio. βραχείας ἡδονῆς ἔρωτι πολλὰς πραγματείας ὑπομένειν, Lucia. exiguæ voluptatis gratia multos labores ſubire. οὗ ἕνεκα ἡ πολλὴ πραγματεία ἐν τῷ παρελθόντι βίῳ γέγονε, Plat. plurimum operæ atque laboris ſuſceptum eſt.

ἀφόρητόν τινα πόνον ὑφίστασθαι, Luc. id eſt, ὑπομένειν, in intolerabili quodam labore verſari. παντὰ κάματον καρτερῶς ὑποστῆναι, Philo.

τοσαῦτα ὑπὲρ ὑμῶν πονεῖν. Lucia. tot labores veſtra cauſa perferre.

ἐπὶ ἐπαίνῳ πάντα πόνον ὑποδύεσθαι, Xenoph. laudis adipiſcendę cauſa nullum laborē defugere.

πόνους καρτερεῖν. Luc. οἱ δυνάμενοι πόνους καρτερεῖν, qui tolerandis laboribus pares ſunt.

τοσούτους πόνους ἀνέχεσθαι, καὶ ταλαιπωρεῖν νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν, idem. tot labores ferre, dieq; ac nocte vexari.

πόνοις ἑαυτὸν καταστρέψαι, idem. laboribus ſeipſum conficere, opprimere, frangere.

πόνον ποιεῖν, idem. ὑπὲρ ὧν πεπονήκαμεν πόνον τὸν πολύν, pro quibus diuturnos labores exhauſimus.

πόνῳ πολλῷ καὶ προθυμίᾳ λιπαρεῖ χρήσασθαι, multum laboris adhibere.

ἐπὶ μήκιστον διαρκεῖν ἐν τοῖς πόνοις, idem. in laboribus diutiſſime perſeuerare.

πάντες οἱ ὑπὲρ κτήσεως ἀρετῆς πόνον διαθλεῖται, Phil. omnes, qui adipiſcendæ virtutis cauſa laborant.

διαθλεῖν τοὺς πόνους, labores exantlare.

ἀτρύτοις πόνοις, καὶ ἀκαμπέσι περιποιεῖσθαι τὸ καλόν, idem. firmiſſimis, conſtantiſſimiſq; laboribus virtutem adipiſci.

πόνους τε, καὶ ἀγρυπνίας, καὶ φροντίδας ἔχειν, Grego. id eſt, ὑπομένειν, ὑφίστασθαι.

πολλοῖς ἱδρῶσι καὶ πόνοις ταῦτα κτησάμενος, idē. id eſt, περιποιησάμενος, multis laboribus ac ſudoribus ea conſecutus.

αἱ ἀμοιβαὶ τῶν πόνων, οὓς ἐμόχθησας, idem. præmium laborum, quos pertuliſti.

μυρίοις πόνοις Συρίαν καταλαβεῖν. Baſil. infinitis laboribus in Syriam peruenire.

τὴν τοῦ σώματος ἰσχὺν ἱκανὴν ἐπὶ τοὺς πόνους ἔχειν, Plat. Polit. 2. ea eſſe corporis valetudine, ac firmitate, quæ labores ferre queat.

ποίου ἦν, ἢ πόσου ὁ κάματος ἰσχίου φάρμακον, Luc. cuius laboris ac difficultatis eſt, venenū infundere.

πόνον τῇ ἐπανορθώσει πλεῖστον εἰσφέρεσθαι, Suid. plurimum laborem impendere.

ὑπὲρ ταύτης οὐδὲ πόνον ἐλλείπειν ὅν ἄν τινα ἔγνωκα, Baſil. pro ea mihi certum eſt nulli labori parcere, nullum laborem recuſare.

κοπιάζειν, Suid. ὑπὲρ τῆς θρησκείας πάνυ ἐκοπίασε, magnopere laborauit, magnos labores adiit.

πόνοις ὁμιλεῖν διηνεκῶς, Baſil. in perpetuis laboribus verſari, continenter laborare.

συχνοὺς πόνους ὑπὲρ αὐτῶν ἀναιρεῖσθαι, Herod. ἀναδέχεσθαι, Baſil. excipere.

ἀσθενέστερος ὢν τῶν ὑπὲρ τῆς νίκης ἐνεῖναι πόνων. Demoſth. imbecillior, quàm vt adipiſcendæ vi-

ctor

ctoriæ cauſa laborare queat.

ἀπαθεῖς ὄντες πόνων, Herodot. laboribus inſueti, laborum expertes. ἄϊδμονες, ἄπειροι, ἀπείρως ἔχοντες.

πρὸς πάντα πόνον ἀήττητος, Baſil. qui nullo labore frangitur.

πάντα πόνον ἀναθλῆσαι, Baſ. quemuis laborem exhaurire, exantlare.

πολλὰ μὲ τοῖς γυμναστικοῖς ἐνιδρώσαντες πόνοις, idē. qui multum diuq; arti palæſtricæ inſudarunt.

ὅλον ἑαυτὸν δοῦναι τῷ πόνῳ τούτῳ, Chryſ. huic labori totum ſe dedere.

ὑποκλέπτειν τὸ πόνον, idem. laborum moleſtiam fallere.

πόνοις συζῆν. Chryſ. χρεμετίζειν, καὶ δι' ὅλης ἡμέρας πόνοις συζῶντες, totum diem in laboribus conſumentes.

πονεῖν, καὶ ταλαιπωρεῖν, καὶ μυρία κάμνειν, idem.

¶ *Labor irritus.*

ἐάν τι λέγῃς παρὰ ταῦτα, μάτην ἐρεῖς, Plat. in Crit. ſi quid præterea dixeris, fruſtrà dixeris.

μάτην κάμνειν, Luc. fruſtrà laborare.

μοχθεῖν διακενῆς, Baſi. idem quod μάτην κάμνειν. ἀπραγμα, καὶ ἀνόνητα μοχθεῖν, Alciph. vanum atque inutilem laborem ſuſcipere.

μάτην ἡμῖν πονεῖται, idem. incaſſum nobis labor cadit.

ἀνήνυτα πράγματα ἕξομεν, Demoſth. fruſtra nobis laborandum erit.

πόνοις ἀνονήτοις τοὺς ἑαυτοῦ περιέβαλε, Chryſoſt. inuoluit.

μὴ κενώσητέ μου τοσούτους ἱδρῶτας, idem. ne tot meos ſudores inutiles reddatis.

¶ *Laceſſere.*

τῆς ἔχθρας πρότερος οὗτος ὑπῆρξε, Demoſthe.

inimicitiarum auctor fuit, prior inimicitiam excitauit.

ἄρχειν ἀδίκων χειρῶν, Xenoph. laceſſere. *πρῶτος ὑπῆρξεν ἀδίκων ἔργων ἐς τοὺς Ἕλληνας*, Herod. prior Græcos iniquo bello laceſſiuit, prior Græcis iniuriam intulit. *ὁ μὲν ἦρξε χειρῶν ἀδίκων, ὁ δὲ ἠμύνατο*, Baſilius. Hanc autem phraſim non intellexit is, qui apud Baſil. in princ. Prouer. hæc verba *χειρῶν ἀδίκων ἄρχειν οὐκ ἐπιτρέπει*, vertit, manus iniuſtas cohibere pręcipit. Eodémq; modo emendandus eſt hic locus apud Orig. cap. 12 Comment. in Iob, Odit omnes improbos, omnesq; qui imperarũt manibus iniquis. Græcè enim eſt, *τοὺς ἄρξαντας χειρῶν ἀδίκων*, id eſt iniuriæ auctores : vel, eos, qui iniuriam aliis inferunt.

κατάρχειν, idem. *τί δὲ ἀπολογήσῃ; ὅτι παρώξυνας, κατήρξας*, quòd ad iracundiam prouocauit.

¶ Lætitia.

εὐφραίνεσθαι. τί με δεῖ λέγειν ὅπως εὐφραίνοντο Iul. *πάνυ τὴν ψυχὴν ηὐφραίνετο*, Herod. animo perquam læto erat.

ἥδεσθαι. Baſ. *ἥσθην, καὶ περιχαρὴς ἐγενόμην*, magna lætitia ſum perfuſus.

ἀπὸ βαθείας τῆς γνώμης ἥσθην, Syneſ. intimo pectore gauiſus ſum, Gall. *du fond du cœur*. Et Naz. *ἥσθην τοῖς γράμμασι*, litteris tuis ſum delectatus.

οὐκ εἶχεν ὅπως χρήσαιτο τῷ πλήθει τῆς χαρᾶς, Syneſ. de eo, qui tanta voluptate afficitur, vt eam vix capere queat.

ἐκπαθὴς ὑπὸ ἡδονῆς γενομένη, Alci. immodica quadam animi oblectatione affecta.

διαχεῖσθαι, lætitia diffundi. *τὸ διαχεῖσθαι καὶ γελᾶν*, opponit Chryſoſt. *τῷ πενθεῖν*, quemadmodũ

& τῇ θλίψει τὴν ἄνεσιν

ἐπιεικῶς φαιδρύνεσθαι, maiorem in modum exhilarari.

ἐμφορεῖσθαι τῆς ἡδονῆς, Procop. voluptate impleri. εἰς ὑπερβολὴν ἥδεσθαι, Luc. incredibiliter delectari.

ἐν εὐφροσύναις, καὶ θυμηδίαις εἶναι, idem. in lętitia, animiq; hilaritate verſari.

οὐδ' ἂν εἰπεῖν δυναίμην ὡς ὑπερευφράνθην, idem. ne verbis quidem vllis conſequi poſſem, quanta voluptate affectus ſum.

γήθους, καὶ χαρᾶς πλέοι, idem. gaudio ac lætitia pleni. γήθεσθαι, lætari, γεγηθὼς, lætus. γεγήθαμεν οὐ μετρίως, Phil. non mediocrem cepimus voluptatem. ὑπὸ πλήθους, καὶ μεγέθους χαρᾶς ἀνασκιρτᾶν, idem. gaudio exultare.

εὐφροσύνην καρποῦσθαι, idem. lætitiam percipere. γλυκυτάτην ἡδονὴν καρποῦται, Plat. in Phæd. ſuauiſſima voluptate fruitur.

πληρωθεὶς τὴν ψυχὴν χαρᾶς, idem. id eſt, πλήρης, ἀνάπλεως, ἀνάμεστος.

τὰς ψυχὰς ἀνεχύθησαν, idem. animis diffuſi ſunt. ὑπὸ τῆς χαρᾶς ἀναχέεσθαι, vel διαχέεσθαι, lætitia diffluere.

ἐν ἱλαρότησι διάγειν εὐθυμίαις, idem. id eſt, ἐν εὐφροσύναις, καὶ θυμηδίαις εἶναι, vt ſuprà.

ἐν ἡδονῇ τιθέμενοι τὸ κακῶς ποιεῖν ὅσους ἂν δύνωνται, idem. voluptatem ſibi fingentes, Gall, *prenans plaiſir à mal faire, &c.*

εἴ μοι βουληθείητε δοῦναι χάριν μικρὰν καὶ δικαίαν, πάνυ ἄν μοι τοῦτο ἐν μεγάλῃ ἡδονῇ γένοιτο, Andoc. hoc mihi ſummæ voluptati futurum eſt.

πᾶν τὸ θέατρον μεστὸν ἦν χαρᾶς ἀνυπερβλήτου, Diod. incomparabili lætitia plenum erat.

χαίρειν, gaudere. χαρμονὴ, gaudium. Xenoph.

ἥσθη ὡς οὐδέποτε, Dion. nunquam æquè gaui-ſus eſt.

περὶ τὴν εὐθυμίαν ἐτύγχανεν ἄν, Xenoph. id eſt, ἐν εὐθυμίᾳ ἦν.

ἡδίων τε καὶ εὐθυμότερος γενόμενος, Baſil. lætior, atque animis alacrior.

ἀκρατῶς ἔχων τῆς χαρᾶς, Xenoph. geſtiētis animi lætitiam continere nequiens. ἄσμενός με ἑώρακε, Demoſt. libenter me vidit.

ἐξ ὧν ἁπάντων ποικίλης τινὸς ἡδονῆς αὐτὸς ἐπιμπλάμην, Luc. multiplici quadam voluptate perfundebar.

πτερῦξαι ὑπὸ τῆς ἡδονῆς, Chryſ. lætitia exilire, ac penè volare. ὥσπερ πτηνὸς ὑπὸ τῆς χαρᾶς, idem. σκιρτᾶν, καὶ ἀγάλλεσθαι, exultare.

¶ *Lætitia cum cauſæ adiectione.*

τῇ ἀγγελίᾳ ταύτῃ περιχαρὴς ἐγενόμην, Bud. hoc nuncio exhilaratus ſum.

τοῖς παρὰ τῆς ἡμῶν ὁσιότητος σου γράμμασιν ὑπερήσθην, Baſ. litteris tuis magnopere ſum delectatus. ὑπὲρ enim ad auxeſim facit, vt apud Lucianum, θαυμάσιον ὡς ὑπερηδόμεθα, καὶ ὑπερεχαίρομεν, eximium, ac mirum in modum lætabamur.

ἐφ' οἷς νῦν λίαν χαίρουσι, Iſoc. ob quæ nunc lætitia geſtiunt.

ἡσθέντες τῇ παρουσίᾳ τῶν ἀνδρῶν, κρότῳ μεγάλῳ τὸ γεγονὸς ἐπεσημήναντο, Diodor. gaudium, quod ex eorum aduentu ſentiebant, plauſu magno ſignificarunt, vel teſtati ſunt.

ἥδεσθαί με ἐμαυτὸν εἰδὼς εὐτυχοῦντα, Demoſth. id eſt, πάνυ ἥσθην τῇ ἐμῇ εὐτυχίᾳ ἑορτάζειν. Ioſephus de Herode loquens, οἶδα τοὺς ἰουδαίους τὸν ἐμὸν θάνατον ἑορτάσοντας, mortem meam ſumma lætitia celebraturos Iudæos ſcio. *Ils feront feſte de ma mort.*

Lætitiam afferre.

τὰς καρδίας ἡμῶν χαρᾶς ἐνέπλησαν, Baſil. voluptate pectora noſtra impleuerunt.

εὐφροσύνην ἡμῖν ἐνεποίησας, idem. voluptate nos affeciſti.

τὰ γράμματα εὐφροσύνης ἡμῖν αἴτια γίνεται, lætitiæ materiam nobis ſuppeditant.

τέρψιν παρασκευάζειν, comparare, afferre. τὸ γοῦν πλείστην παρεσκεύασεν ἡμῖν τέρψιν, Alciph. ἡδονὴν τοῖς ἐχθροῖς παρασκευάζειν, Baſil. id eſt, ἐμποιεῖν. παρασκευάζεσθαι interdum idem quod παρασκευάζειν. Phil. τέρψιν καὶ ὠφέλειαν τῇ ψυχῇ παρασκευάζεσθαι. τέρψιν παρέχειν, vel, παρέχεσθαι. μεγίστην ἡμῖν τέρψιν παρέχεται, Baſil. maximam nobis delectationem præbet. πολλὴν ἔμοιγε οὐ τὴν τυχοῦσαν τερπωλὴν παρέχουσι στένοντες, Luci. non vulgarem mihi gemitu ſuo voluptatem conciliarunt.

ἐμπαρέχειν, etiam pro παρέχειν apud Philonem. ἄλεκτον ἐμπαρέχει τῇ ψυχῇ τέρψιν καὶ ἡδονήν, id eſt, ἐμποιεῖ, ἐνεργάζεται, ineffabilem animæ voluptatem parit.

πάνυ δέ με καὶ εὔφραινε, Lucia. magnam mihi voluptatem afferebat.

ἐνηδύνειν. ἡ μελῳδία τῶν ὀρνέων τὰς ἀκοὰς ἐνηδύνουσα, idem. aures voluptate permulcens, exhilarans.

ἡδίους ἔσεσθε ἀκούσαντες, Demoſth. Gall. *vous en ſerez plus ioyeux.*

ἡδονὴν φέρειν. Baſil. εἰ μὴ ἡδονήν τινα φέρει θησαυροῖς καταορωρυγμένοις ἐπαγρυπνεῖν, niſi verò volupe eſt, defoſſis theſaurrs incubare.

τῷ ὄντι ἀμύθητον ὅσην ἡδονὴν εἶχεν ὁ λόγος, Baſil. dici profectò nequit, quantum voluptatis hæc oratio afferebat.

οὐδὲ γὰρ ἡδονὴν τὸ πρᾶγμα ἔχει, Chryſoſt. nullam hæc res voluptatem habet.

¶ *Laſſus.*

ἐπειδὰν ἀπὸ τῆς θήρας κοπωθείη, Memn. poſteaquam venando defatigatus fuerit.

κεκμήκαμεν συνεχῶς ὁδεύοντες, Luc. κεκμηκότες ὁδοιπορίαις, Phil. de via feſſi, ac languentes.

ἀπειρηκότες ὑπὸ τοῦ κόπου, Dion. labore fracti ac debilitati.

¶ *Laudare.*

ἐπαινεῖν, Iſoc. ἐπῄνεσε δὲ ὡς δυνατὸν μάλιστα, Iſoc. ἐπαινεῖν οὐκ ὀλίγα τὴν παρασκευήν, Phil. apparatum non paruis laudibus efferre.

ἐκπλήττεσθαι σιωπῇ μᾶλλον, ἢ ἐπαινεῖν ῥᾷδιον, Suidas. tacitè admirari facilius eſt, quàm laudare. Huic contrarium eſt κακίζειν. Greg. ἃ σήμερον ἐπαινοῦμεν, αὔριον ἐκακίσαμεν, quæ hodie laudamus, cras reprehendemus. ἐπαινέσω σε τῆς συνέσεως, ſubaud. ἕνεκα. ἐπαινεῖν ἐς τὸ κάλλος, Luc. alicujus formam collaudare.

Πάμφιλος τὸ μέγα κλέος τῆς Καισαρέων παροικίας, Euſeb. Gall. *l'honneur de tout l'Eueſché.* Sic cùm Petrum Alexandrinum antiſtitem laudat, θεῖόν τι χρῆμα διδασκάλων, eum dicit, hoc eſt, eximium quendam ac ſingularem magiſtrum. Sicq; apud eundem initio primi libri de Præparatione Euangelica legendum, θεῖον ἐπισκόπων χρῆμα, pro eo quod corruptè legitur θείων. ἀδιήγητόν τι χρῆμα τοῦ κάλλους, idem. pro ἀδιήγητον κάλλος. Et eo modo eleganter Græci loquuntur, cùm aliquid eximia laude afficere volunt.

θαυμάζειν perſæpe ἀντὶ τοῦ ἐπαινεῖν accipitur, ac potiſſimùm apud Naz. ἀδελφὴν ἐπαινῶν τὰ οἰκεῖα θαυμάσομαι. id eſt, ἐπαινέσομαι.

αὔξειν τῷ λόγῳ, amplificare. Baſil. τοσοῦτον ἡγεῖσ-

τω

τοῦ λόγου εἰς ὕψος αἴρειν. Lucia. τοὺς μὲν οἰκείους εἰς ὕψος αἴροντες, τοὺς δὲ πολεμίους πέραν τοῦ μετρίου καταρρίπτοντες, ſuos in cælum laudibus ferentes, hoſtes autẽ immodicè deprimentes. ἐξαίρειν quoque idem quod αἴρειν. Procop. τὴν μικρὰν ἐξαίρειν τὴν ἐπιστολήν, exiguam epiſtolam verbis extollere. Et Suid. ἐπὶ μέγα ἐξᾶραι τὸν ἄνδρα βουλόμενος, laudibus eum altiſſimè efferre cupiens.

ᾄδειν. Δημόκριτον Ἕλληνες ᾄδουσιν, ὅτι, &c. Philo. laudibus celebrãt. Σκιπίωνα ᾄδων, Suid. Scipionis laudes prædicans.

πανδήμοις ἐπαίνοις τιμᾶν τὸν εὐεργέτην, Diod. publicis laudibus ornare.

δι' εὐφημίας μνήμης ἄγειν, Baſ. alicujus memoriam cum laude colere.

τὰς ἁπάντων ἀκοὰς ἐνέπλησε τῶν ἐπαίνων τῶν κατὰ σοῦ, Syneſ. omnium aures tuis laudibus impleuit.

ἐν ἐπαίνοις ἄγειν κατὰ τὸ εἰκός, Suid. id eſt, εἰκότως ἐπαινεῖν.

πάντες Ζώπυρον ἐν στόματι εἶχον ἐπαινέοντες, Herodot. Omnes Zopyrum in ore habebant, omnium ſermone celebrabatur Zopyrus. ἐν στόμασι πάντες αὐτοὺς ἔχουσι, Chryſ. omnibus in ore verſantur. διὰ στόματος ἔχειν, idẽ quod ἐν στόματι, vel, ἐπὶ στόματος. τὸν ὀφειλόμενον ὕμνον ἀποπληρῶσαι τῷ κτίσαντι, Baſ. debitã creatori laudẽ perſoluere.

μυρίοις ἐγκωμίοις ἀποσεμνύνειν, idem. infinitis laudibus decorare. ἀπὸ τραγημάτων τὴν εὐωχίαν σεμνύνειν, Ariſt. A bellariis conuiuiũ cõmendare.

ἀρετῆς ἔπαινον ἐν μακρῷ διεξελθεῖν, idem. longam de virtutis laudibus orationem habere.

διὰ λόγου καὶ θαύματος ἄγειν, Procop. laudare ac ſuſpicere.

λαμπρῶς, vel, πολλὰ καὶ μεγάλα τὴν ἀρετὴν ἐπαινέσαι, Baſil. multis ac præclaris laudibus virtu-

tem afficere.

εὖ εἰπεῖν, καλῶς λέγειν, εὐλογεῖν, ἐγκωμιάζειν, εὐφημεῖν, idem quod ἐπαινεῖν. γλῶσσαν εὔφημον alicui χαρίσασθαι, Baſil. id eſt, εὐφημεῖν.

ἐν ἐπαίνῳ τίθεσθαι, laudi ducere, in laude ponere.

εὐφημίαν λέγειν εἰς βασιλέα, Chryſ. i. ἐγκωμιάζειν τὸν βασιλέα. εὐφημίαν ἀνενεγκεῖν τῷ δεσπότῃ, idē. id eſt, εὐλογεῖν τὸν δεσπότην.

ἐγκώμιον πλέκειν, encomium texere. οὐ μόνον αὐτὸν κατηγορίας ἀπαλλάττων, ἀλλὰ καὶ ἐγκώμιον πλέκων μέγιστον, idem. non modò eam (legem) ab omni reprehenſione vindicans, ſed ſummis etiam laudibus efferens.

Qui concionatoris quidem verba laudat, cæterum iis obtemperare minimè curat, is Chryſoſtomo μέχρι τῶν ἐπαίνων ἵσταται, καὶ οὐκ ἐπιτελεῖ τὰ λεγόμενα.

¶ *Laudare pro dignitate.*

ὑμνεῖν κατ᾽ ἀξίαν, Plat. in Phædr. id eſt, ἀξίως ἐπαινεῖν. ἀνυμνεῖν, idem quod ὑμνεῖν. Phil. τὸ μὲν οὖν κάλλος νοημάτων οὐδεὶς ἀξίως ἀνυμνῆσαι δυνήσεται, ſententiarum pulchritudinem nemo vlla ſatis digna laude complecti queat.

ἱκανῶς ἐγκωμιάζειν, Plat. in Tim. ἐμαυτοῦ μὲν αὐτὸς κατέγνωκα μή ποτ᾽ ἂν δυνατὸς γενέσθαι τοὺς ἄνδρας ἱκανῶς ἐγκωμιάσαι, illud quidem ſcio, me viris illis pro merito collaudandis nunquam parem fore.

ἀξίως τῶν ἐκείνοις πεπραγμένων εἰπεῖν, Iſocr. parem illorum rebus geſtis orationem afferre.

τοὺς ἐπαίνους ἐξισῶσαι ταῖς ἐκείνων ἀρεταῖς, idem. laudes eorum virtutibus exæquare. οὐδεὶς λόγος ταῖς τοῦ ἀνδρὸς ἀρεταῖς ἐξισούμενος. Suid.

μείζονα γάρ ἐστιν ἢ ὡς ὑπ᾽ ἀνθρώπου τινὸς ἐπαινεθῆναι,

θῆναι, Philo. majora quippe ſunt, quàm vt cujuſquam oratione ſatis dignè prædicari poſſint.

παραπολὺ τ᾽ ἀξίας τ̃ ἐπαίνων ἀπολείπεσθαι, Lucia. longè infra alicujus meritum dicendo ſubſiſtere. παραπολὺ τ᾽ ἀξίας ἐλθεῖν, Greg. longè inferiorem, quàm pro alicujus merito ac dignitate orationem habere.

ἐλάττω τ̃ ὑπαρχόντων εἰρηκέναι, Iſoc. Gall. *en avoir moins dit qu'il y en a.* vel, vt Græcè reddam, τ̃ ἀληθείας ἐλλείπειν. Greg.

τὴν δόξαν τοῖς ἐγκωμίοις ἐλαττῶσαι, idem. famã laudatione imminuere, vel, vt Horatiano verbo vtar, deterere.

μείζω λέγειν τ̃ ἐκείνῳ προσόντων, Iſocra. id eſt, ὑπαρχόντων, vt ſuprà.

ἐψευσμένοις ἐπαίνοις πλάττοντες αὐτόν, Baſ. falſis laudibus eum fingentes, falſas in eum laudes conferentes.

οὐδεὶς αὐτὴν κατ᾽ ἀξίαν ἀναγορεύσει λόγος, Chryſoſt. ἀνακηρύξει, ἐπαινέσει.

¶ *Laudari.*

ἔπαινον λαβεῖν, Plat. 1. leg. τοῦτον τ̃ ἔπαινον αὐτὸν εἰληφέναι, hanc laudem eum cõſecutum fuiſſe.

οὐδενὸς εὐδοκιμεῖ πρᾶγμα ἢ προαίρεσις, Demoſth. laudem habet.

εἰς τὸ κάλλος ἐπαινεῖσθαι, Lucia. de pulchritudine laudari. διὰ παντὸς στόματος ἐπαινεῖσθαι, Phil. omnium ore laudari.

ἔπαινον καρποῦσθαι, laude frui, idem. ἔπαινον, ἢ ψόγον καρποῦνται, laudem aut vituperationem ferunt.

θεῷ τυχεῖν ἐπαινέτου, idem. Deum laudum præconem habere, diuinitus laudari.

ἔπαινον ἔχειν οὐκ ὀλίγον πρὸς τ̃ πολιτῶν, Herod.

magn-

magnam apud ciues laudem obtinebat.

τὸν παρὰ τῶν πολλῶν ἔπαινον θηρώμενοι, Baſil. vulgi laudem captantes.

ἅπαντες σχεδὸν, ὧν λόγος τίς ἐστιν ἐπὶ σοφίᾳ, idem. οἱ ἐπὶ σοφίᾳ ἐπαινούμενοι, διαβεβοημένοι, περιβόητοι, ſapientiæ laude celebres.

εἰς ἔπαινον ἄδικον ἐλθεῖν, Plat. in Sympoſ. immerita laude affici, immeritã laudem cõſequi.

μάτην ἐπὶ τῷ φρονεῖν εὐλογεῖσθαι, Lucia. prudentiæ nomine fruſtra laudari, falſam prudentiæ laudem habere.

ἄξιος ἐπαίνου τυχεῖν, Demoſt. commendatione dignus.

ἄξιος ἐπαινεῖσθαι, Suid. πολλῶν καὶ ἄλλων ἐπιτηδευμάτων χάριν ἄξιος ἐπαινεῖσθαι, μάλιστα δὲ τῆς αὐταρκείας, cùm ob multas alias virtutes laudandus, ac prædicandus, tum præcipuè quia ſuis rebus contentus viuit.

ἀπολαύειν ἐπαίνων, idem quod τυχεῖν. Chryſoſt. μυρίων παρὰ πάντων ἀπολαύσῃς ἐπαίνων, infinitas ab omnibus laudes conſequeris.

ἐν στόμασιν εἶναι, Chryſoſt. 4. de Sacerd. αὐτὸς πᾶσαν τὴν οἰκουμένην πολὺς ἐν ἁπάντων ἐστὶ στόμασιν, in omnium ore verſatur.

¶ *Legatio.*

παρὰ μέγαν βασιλέα πρεσβεύων ἀφίκετο, Plat. in Charm. ad magnum regem legatus profectus eſt.

πολλὰς πρεσβείας ἐπρέσβευσαν, Æſch. permultis legationibus functi ſunt.

πρεσβευτὴς ἀπεστάλη, Suid. legationis cauſa miſſus eſt.

οἱ παραγενόμενοι διαλέξονται πρὸς τὸν Φίλιππον περὶ τοῦ ἀφεθῆναι, &c. Demoſth. qui cùm ad Philippum venerint, cum eo agent, &c.

πρέσβ

πρέσβεις ἑλέσθαι πρὸς Φίλιππον, idem. legatos creare, qui ad Philippum proficiſcantur. διαπρεσβεύσασθαι, idem quod πρεσβεύειν.

παραπρεσβεύεσθαι, legationis munere perperam fungi.

¶ *Legere.*

ἀναγνοὺς αὐτῷ τοῦτο μάλιστα τὸ χωρίον τῆς γραφῆς, Lucia. cùm hunc potiſſimum epiſtolæ locum ei legiſſet.

οἱ κἂν ἐπ' ἐλάχιστον τῇ Ὁμήρου ποιήσει ὡμιληκότες, qui in Homeri poëſi vel minimũ verſati ſunt, Luc. Et rurſus, εἰ τοιούτοις ἀναγνώσμασιν ὁμιλοίη, ſi huiuſmodi lectiones familiares habeãt. προσομιλεῖν ταῖς βίβλοις, Naz.

λύσας τὴν ἐπιστολὴν ἀνεγίνωσκον τὰ γεγραμμένα, idem. ſoluta epiſtola, quæ ſcripta erant, euoluebam.

τοῖς συγγράμμασιν ἀπαντᾶν, vel ἐντυγχάνειν, idem quod τὰ συγγράμματα ἀναγινώσκειν. Chryſ. ἐντυγχάνει διηνεκῶς ταῖς ἐκείνων γραφαῖς.

σιγῇ διὰ πάσης τῆς ἐπιστολῆς ἐλθεῖν, Liban. id eſt, σιγῇ πᾶσαν τὴν ἐπιστολὴν διελθεῖν, totam epiſtolam tacitè peruolutare.

ἀναλαβεῖν τὰς θείας γραφάς, Baſil. per diuinas ſcripturas lectione graſſari. diuinas litteras euoluere.

συνεῖναι τοῖς συγγράμμασι, Luci. συγγίνεσθαι, ὁμιλεῖν. Luc. οἱ μετὰ ταῦτα συνεσόμενοι τοῖς συγγράμμασιν, qui poſtea hos libros lecturi ſunt.

ὅτε τὴν Ἑξαήμερον μεταχειρίζομαι, Greg. cùm Hexaemerum in manus ſumo, vel, manibus verſo, ἐν χερσὶν ἔχω.

¶ *Lenocinium.*

γλίχεται τυχεῖν ἐραστοῦ, καὶ μαστροποὺς ἀναζητεῖ, δι' ὧν τούτου ἀγκιστρεύηται, Phil. amaſio frui geſtit,

ac

ac lenones exquirit, vt eorum opera ipſum irretiat.

προσαγωγῷ χρῆται οὐ γυναίῳ τινὶ παλαιῷ, Gregor. ad lenociniū adhibet non anum quandam.

μαστροπὸς, καὶ προσαγωγὸς συμπερατουμένη σοῦ τῇ ἁμαρτίᾳ, Baſil. lena, & perductrix, ſceleri tuo obſecundans, vel, tibi in peccato opem ferens.

¶ *Lex.*

νόμος εὖ κείμενος, Plat. in leg. lex præclarè conſtituta.

νόμος κάλλιστα ἔχων, Greg. lex optima. *νόμος ὡς τις μάλιστα εὖ ἔχων, καὶ ἐπαινούμενος*, idem. lex præclariſſimè condita, & laude digna.

θεῖναι τοὺς νόμους, Plat. 1. leg. leges inſtituere.

τὰ νόμιμα ἡμῖν συνεστήσατο, leges nobis ſanxit.

νόμον φέρειν, vel, *εἰσφέρειν*, legē ferre, inducere.

τοὺς νόμους ἐν βεβαίῳ διεσώσατο, Suid. legum auctoritatem firmam ac ſtabilem conſeruauit.

τὸν κατὰ τῶν μοιχῶν νόμον παρακαλυπτόμενος, καὶ τοὺς ἐπὶ πορνείᾳ κειμένους ἀναιρῶν, Phil. legem aduerſus adulteros latam abrogans, eaſq́; , quæ de ſtupro latæ erant, reſcindens.

τοὺς φύσεως θεσμοὺς ἀνατρέπειν, idem. naturæ leges euertere. *τὰ φύσεως νόμιμα παρακόπτειν*. adulterare, peruertere.

νόμιμα ἐκ παντὸς τοῦ χρόνου παραδεδομένα ἀναιδῶς ὑπερπηδᾶν, Demoſth. leges ex omni tempore traditas impudenter tranſgredi.

τὰ τῆς φύσεως δίκαια παρορᾶν, καὶ καθυβρίζειν. Luc. naturæ iura contemnere, ac proculcare, *καταπατεῖν*.

τοὺς ἐπὶ γάμοις θεσμοὺς παραβαίνειν, Philo. violare leges matrimonij.

τὸ δίκαιον ἐν τῇ χειρὶ ἔχεσθαι, Luc. ius in manu poſitum habere. Talem vno verbo *χειροδίκην*

vocat

vocat Heſiodus.

Διαγορεύειν dicitur ὁ νόμος τὰ πρακτέα, καὶ τὰ μὴ, Chryſo. præſcribere quæ facienda ſint, & à quibus abſtinendum.

γράφειν νόμον, αὐτὸ τὸ, θεῖναι. Chryſoſt. γράψον σεαυτῷ νόμον μὴ ὀργίζεσθαι, hanc tibi legem ſanci, vt ne iraſcaris.

¶ *Leuare dolorem.*

ἀποδυράμενος τὰ πλεῖστα πρὸς ὑμᾶς, ὥσπερ ῥᾶον ἴσομαι, Demoſth. cùm calamitates meas apud vos defleuero, quaſi leuiùs habebo. Gall. *I'en ſeray plus allegé.*

ῥᾶους γινόμεθα τὰς ἡμετέρας θλίψεις διηγησάμενοι. Greg. πραότερα κατασκευάζειν ἀῤῥωστήματα, ἢ ὅλως αἰρεῖν, Phil. morborum dolores mitigare, aut etiã omninò extinguere, ac profligare.

τὰ ἀτυχήματα τῶν πέλας εἰς ἐπανόρθωσιν ἄγειν, idem. proximorum infortunia emendare, hoc eſt, ſanare.

ὁ καρπὸς τῆς ἀμπέλου ποθεὶς μετρίως ἐπιχαλᾷ τὰς ὀδύνας τῆς ψυχῆς, idem. vinum modicè hauſtum animi dolores remiſſiores efficit.

ἐπικουφίζειν τὰς συμφοράς, Demoſthe. calamitates leuare. τὰς συνεχεῖς, καὶ ἐπαλλήλους κακώσεις ἐπικουφίζειν, Phil. τὸ πλεῖστον αὐτοῖς ἐπικουφίζει τῆς συμφορᾶς, Greg. calamitates eorum maxima ex parte ſedat. κουφίζεσθαι τῆς λύπης, idem. mœrore leuari. ἐπικουφίζειν τὰ δυσχερῆ, Procop.

ἐλπὶς τῆς ὁμονοίας ῥᾴους ποιεῖ, Greg. concordiæ ſpes animi mœrorem mitigat. οἶκτον λαβὼν ἐμετρίασε τὴν τιμωρίαν, Philo. miſericordia commotus mitiore ſupplicio eos affecit. Gall. *Il modera la peine.*

ἡμερῶσαι πρὸς τοὺς ἀνήμερα εἰργασμένους, idem. clementem ac facilem ſe præbere iis, qui ſæua

&

& crudelia facinora perpetrarunt.

ἐγείρειν τὰς ὠδῖνας, καὶ μαλθακωτέρας, ὧν ἂν βούλωνται, ποιεῖν, Plat. dolores excitare, & eoſdem, quibus libuerit, mitigare.

ἔχει τινὰ ῥᾳστώνην, Demoſt. leuationem quandam affert.

ὃ δυνάμενος εἰ καὶ μὴ τὸ πᾶν ἀνελεῖν τῶν πόνων, ἀλλὰ ἀφαιρεῖν μέρος, Procop. quod quidem ſi non prorſus, at certè aliqua ex parte ærumnas opprimere, ac de medio tollere queat.

ἔχει τι βουκόλημα τῆς λύπης, Suid. habet quoddã ægritudinis lenimentum.

ἀποσκευαζόμεθα τῆς λύπης τὸ βάρος δι᾽ ὧν πρὸς σὲ τὰς συμφορὰς διαγγέλλομεν, Baſil. dum tibi calamitates noſtras narramus, grauem mœroris ſarcinam excutimus. *διὰ στεναγμῶν κουφίζομεν τὰς ἀλγηδόνας*, vt idem alio loco dicit.

ἀναπαύεσθαι καὶ κακῶν ἐδόκει, Demoſth. id eſt, *κουφίζεσθαι*.

τὴν τιμωρίαν δουλείας ὁρίζειν ἀντὶ θανάτου, Phil. mortis loco ſeruitutis tantùm pœnam conſtituere, irrogare.

¶ *Leuitas animi.*

εὐχειρότητα, καὶ εὐχέρειαν ἐπιπλήττειν σεαυτοῦ, Phil. id eſt, *καταγινώσκειν*, leuitatem ac temeritatem tuam accuſare.

ἐδυσχέραινεν ἐπὶ τῷ τῆς γνώμης αὐτῶν ἀνιδρύτῳ, idem. eorum leuitatem, animiq; incõſtantiam ægrè ferebat.

ἀνὴρ νέος, καὶ πολὺ τὸ κοῦφον κεκτημένος, Suid. iuuenis, atque ingenti leuitate præditus.

μηδέποτε ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἑστάναι ῥημάτων, Baſil. nunquam in iiſdem verbis perſtare.

¶ *Liberare.*

ὁ μὲν ἀπὸ τῶν βαρβάρων ἠλευθέρωσε τὴν πόλιν, Plat. barb

barbarorum dominatu ciuitatem liberauit. τ͂ δυσυχίας ἐλευθερώθη, Syneſ. τ͂ πικροτάτης δουλείας, Baſil. τ͂ αἰτίας ἐλευθερῶν σε, Greg. culpa te liberans, innocentem te pronuncians.

πρὸς ἐλευθερίαν ἀφαιρεῖσθαι, Luc. in libertatem vindicare. εἰς τὴν ἐλευθερίαν ἐξαιρεθῆναι, Baſil. in libertatem aſſeri. εἰς ἐλευθερίαν ἐπανάγειν, Demoſth. ἴσασι γὰρ οὐδένας ἄλλους πάλιν εἰς ἐλευθερίαν τὰ πράγματ' αὖ ἐπανάξοντας, ſciunt nimirum nullos alios fore, qui remp. rurſus in libertatem reducant.

ἀπαλλαγῆναι πενίας, Demoſth. egeſtate liberari. ἐκείνου ἀπαλλάττεσθαι, Gregor. quod nos vernacula lingua dicimus, *eſtre deſpeſtré de luy*. μεγάλων ἐγκλημάτων ἀπαλλαγῆναι, id eſt, ἐλευθερωθῆναι. τ͂ πρόσθεν δουλείας ἀπηλλαγμένος, Suid. ἀπαλλαγέντες τ͂ τ͂ προγόνων πλάνης, Iuſtin. majorum ſuorum errore liberati. ἀπηλλαγμένος φθόνου, Chryſoſt. inuidia vacans. πονηρᾶς γυναικὸς ἀπαλλάττεσθαι, Plut. improba muliere defungi.

Hinc nomen ἀπαλλαγή. ἀπαλλαγὴ τ͂ ἐφυβρίστων τούτων καὶ ἀφορήτων ὀχλήσεων, Baſil. liberationem à contumelioſis hiſce atque intoleran dis moleſtiis & vexationibus.

διδόναι ὑπὲρ ἀπαλλαγῆς τ͂ ἐνοχλοῦντων Euſebio dicuntur, qui aliquid dant, vt moleſtia liberentur. vulgò dicunt, pro redimenda vexatione. Sic apud Lyſiam, ἵνα μὴ ἀπὸ τούτου πράγματα ἔχῃ, δοὺς ἀργύριον, ἀπηλλάγη, ne ab iſto negotium ipſi faceſſeretur.

λύειν & ἀπολύειν. λελυμένης τ͂ τυραννίδος, Plato. ſublata tyrannide. τοὺς οἰκείους τ͂ περιεστῶτα κινδύνους λυσάμενος, Suid. cùm à propinquis præſentiſſimum periculum depuliſſet. ἀπολύειν τ͂ ἀπορίας, Lucian. animi perplexitate liberare. τ͂

ἀνεύ

ἐνεστώτων κινδύνων, Diod. vrgentibus periculis: τῆς αἰτίας, crimine.: τῆς περὶ τὰ κοινὰ ἀσχολίας ἀπολυθῆναι, Plato. à rerum publicarum adminiſtratione immunitatem accipere. ἀπέλυσαν τῆς δουλείας, Plat. in Menex.

Διαλύειν τὸν κίνδυνον, idem quod τὸν κίνδυνον ἀπολύειν, vel, ἀπολύσασθαι. Demoſth. τὸν ἐφεστηκότα κίνδυνον τῇ πόλει διαλύειν, periculum vrbi imminens propulſare, atque amoliri.

Inde λύσις, vel, ἀπόλυσις, idem quod ἀπαλλαγή. Greg. παρ' ἐκείνου μόνου τῶν κατεχόντων ὑμᾶς κακῶν λύσιν ζητεῖν. Et rurſus, μία μοι τῶν κακῶν ἡ λύσις, ὁ θάνατος, vna mihi malorum fuga, mors: vel, mors ſola me ex his malis eripere poteſt.

ἐξαιρεῖσθαι. ἐκ τῶν κινδύνων ἐξαιρεῖσθαι τὴν πατρίδα, Diod. & Herod. è periculis patriam extrahere. Et ſine præpoſitione, οὐδεὶς ἂν ἐξαιρεθείη τῶν Ἀνδρονίκου χειρῶν, Syneſ. *nul ne pourroit eſtre arraché de ſes mains.* τῆς ποικίλης καὶ ἀπαραιτήτου δουλείας ἐξαιρεῖσθαι τῶν παθημάτων, Baſil. multiplici, ac ſæua calamitatũ ſeruitute liberari. ἢ τῆς μέμψεως ἀφαιρήσεται; idem. ecquid culpa liberabit? ecquid à reprehenſione vindicabit?

ῥύεσθαι. ἐρρύσατο ἐκ θανάτου τὸν ἄνθρωπον, Luc. hominem a morte liberauit. τοὺς ὑπαιτίους ῥύεσθαι τῆς τιμωρίας, Phil. ſontes ac facinoroſos ſupplicio eximere. Et cum præpoſitione, ἐκ τοῦ παρόντος κακοῦ ῥύσασθαι. Herod. è præſenti malo eripere.

σώζειν. ἐκ μεγάλων κινδύνων ὑπ' ἐκείνων σεσωσμένος, Luc. magnis periculis ab illis liberatus.

τοὺς ἐπικρεμασθέντας κινδύνους ἀπώσασθαι, Phil. impendentia pericula propellere. ἀπώσασθαι τὴν δουλοσύνην, Herod. ſeruile iugum depellere. Huic verbo finitima ſunt, ἀποσείσασθαι, & ἀπο-

σκιδ

σκιδάσαι ἐξ ἀνθρώπων ἐπικρεμασθείσας συμφορὰς ἀποσκιδάσαι, Philo. imminentes ab hominibus calamitates excutere ac propulſare. λυτρῶσαι. Inde nomen λύτρωσις. Grego. νυκτὸς καὶ ἡμέρας αἰτούμενοι λύτρωσιν τῶν κατεχόντων αἰνιαρῶν, id eſt, τῶν κατεχόντων κακῶν, ἢ δυσχερῶν τὴν ἀπαλλαγὴν ἐκζητοῦντες. αἰχμάλωτος γενόμενος, ἀφείθη, Suid. captiuitate ea, in quam inciderat, liberatus eſt.

ἀπορούμενοι τίνι χρὴ μηχανῇ τῶν παρόντων κακῶν ἀποτροπὴν εὑρεῖν, Plat. Alcib. 2. animi pendentes, ecqua arte atque conſilio vrgentia mala auertere queant. ἀποτροπὴ, idem quod διαφυγή: nam hac quoque idem dictione vtitur leg. 8. τοῦ τοιούτου κινδύνου διαφυγὴν εὑρήσει, tale periculum effugiet, τὸν τοιοῦτον κίνδυνον διαφεύξεται, διαδράσει, διαδύεται, à quo verbo fiuit quoque nomen διάδυσις, Gall. *eſchappatoire*. μία τῶν λυπηρῶν διάδυσις, θάνατος, id eſt, μία τῶν κακῶν λύσις, vt ſuprà.

διαφυγεῖν ἐκ τῶν παρόντων κακῶν, Luci. id eſt, διαδρᾶναι. διεκδύεσθαι. ῥύεσθαι.

ποίᾳ μηχανῇ, & ποίοις ποτὲ τρόποις, &c. Plato leg. 7. Gall. *par quel moyen.*

τοὺς πολυειδεῖ πλάνῃ κατεχομένους εἰς μίαν ἄγων τρίβον τῆς πίστεως, Greg. preſb. eos, qui multiplici errore tenebantur, ad vnam fidei ſemitam ducens, hoc eſt, πλάνης ἐλευθερῶν, vel, ἀπαλλάττων, errore liberans. ἀπὸ τῆς ἑλληνικῆς πλάνης μεθιστὰς εἰς σωτηρίαν, vt loquitur Greg. à Gentilium errore ad ſalutem traducens. χαλεπῆς ἐξήρπασε νόσου, Phala. è graui morbo eripuit.

καθαρίζειν, vel, καθαρὸν ποιεῖν. Chryſ. βασκανίας καθαρὸν ποιεῖ τὴν ψυχὴν, i. ἐλευθεροῖ, ἀπαλλάττει.

¶ *Liberalis, vel prodigus.*

ἐν ταῖς δαπάναις ἀφειδῶς, καὶ μεγαλοπρεπῶς

διαχ-

διακεῖσθαι, Iſocr. in impenſis effuſum ac magnificum eſſe.

ἀθρόον εἰς εὐεργεσίαν τῶν φίλων ἐκχέειν τὸν πλοῦτον, Luc. confertas opes effundere.

ἀνειμέναι δαπάναι, Philo. profuſi ſumptus.

τὰς δωρεὰς εἰς βελτίω σώματα, καὶ ἀξιολογωτέρους ἄνδρας ἀποθέσθαι, Æſch. in meliores ac præſtantiores viros beneficia collocare.

πρὸς χρήματα πόλεμον ἄσπονδον πολεμεῖν, Suid. cum pecunia perpetuum bellum gerere. ἀσώτως πρὸς τὰ χρήματα διακείμενοι, Iſocr. prodigi, profuſi, decoctores.

τοῖς δεομένοις ἐπαρκεῖν, egentibus opitulari, in pauperes liberalem eſſe. Apud Nazianzenum, μεγαλοψυχία, plurimis locis pro liberalitate ac munificentia accipitur. ἀντὶ τῆς μεγαλοψυχίας, id eſt, φιλοδωρείας, vel, μεγαλοδωρίας. πολυδάπανος, Xenoph. ſumptuoſus. Huic opponit τὸ εὐδίαιτον.

¶ *Lis*, vide, *Iudicio contendere.*

¶ *Litteræ.*

τὰ γράμματα, vel, τὴν ἐπιστολὴν λαβεῖν, δέξασθαι, κομίσασθαι, litteras accipere. ἐπιστέλλειν, γράφειν, ἐπιστολὴν πέμπειν, ſcribere, litteras mittere.

γράμματα εἰσεφοίτα αὐτῷ παρὰ τῆς γυναικός, Lucia. à muliere ad eum litteræ ventitabant.

γράμμασι ταῦτα καταπιστεύειν, Baſil. litteris hæc committere.

ἀπεστραμμένως ἔχειν πρὸς τὴν δι' ἐπιστολῶν κοινολογίαν. vel, ἀποστρέφεσθαι τὴν κοινολογίαν, epiſtolare colloquium auerſari.

διὰ γραμμάτων ἀσπάζεσθαι, per litteras ſalutare.

¶ *Licere, & licentia.*

ἐξεῖναι, licere. Cùm res præterita declaratur, verbo

verbo ἐξεγένετο vtuntur Græci. οὐ μὴν ἐξεγένετο πέμπειν τὸ νῦν ἔχον, Demoſth. non tamen in præſentia mittere licuit. Cùm autem rem futuram ſignificant, verbo ὑπάρξει vti ſolent. Syneſ. ὑπάρξει σοι κἀμοὶ, καὶ τοῖς νόμοις χαρίσασθαι, licebit tibi, vna eademq; opera, & mihi, & legibus ipſis gratificari.

ἐξουσία, licentia. Iſocr. τοῖς βουλομένοις εἶναι ἀδίκοις πολλὴν ἐξουσίαν καταςκευάσομεν, magnam licentiam afferemus.

ἑκάστῳ τῶν προσιόντων παρέχειν ἐξουσίαν, Baſil. hoc eſt, πᾶσιν δὲ πρόσιτον ἑαυτὸν παρέχειν, faciles aditus cuique ad ſe præbere.

ἄδεια quandoque αὐτὴ τῆς ἐξουσίας accipitur, vt apud Iſocr. ἐπειδὰν δὲ νομίζωσιν αὐτοῖς ἄδειαν εἶναι ποιεῖν, ὅτι βούλωνται, quoniam ſibi licere exiſtimant, quicquid libuerit facere.

κυρίους ἀφῆκε τοῦ πράττειν, ἃ βούλεσθε, Chryſoſt. liberum vobis voluit eſſe, facere quicquid velitis.

γενόμενον ἐφ᾽ ὑμῖν τιμωρεῖσθαι, Andocid. id eſt, ἐξὸν ὑμῖν, cùm vlciſcendæ iniuriæ poteſtas penes vos eſſet.

¶ *Lingua.*

τὴν Ἑλλάδα φωνὴν προΐεσθαι, Luc. Græcam vocem emittere.

ἄναυδος, mutus, tacitus. Luci. ἄναυδοι παρεστήκεισαν.

ἠσπάζοντο ἡμᾶς Ἑλληνικῇ φωνῇ, idem. lingua Græca nos ſalutabant.

παρὰ μέλος τι φθέγγεσθαι, idem. inconcinnè, atque ineptè aliquid dicere.

ἀχαλίνῳ γλώττῃ χρῆσθαι, idem. effrenata lingua vti.

πλείους ἀναμεμιγμένων διαλέκτους, Philo. plures

linguas addiſcere.

πρὸς τῇ πατρίῳ καὶ τὴν Ἑλληνικὴν ἐπαιδεύοντο γλῶτταν, ad patriam linguam Græcæ quoq; cognitionem adiunxerant, Philo.

κατήγορον γλῶτταν ἀκονᾷν, idem. maledicam linguam acuere.

τὸ στόμα ἀποφράττοντες, ὡς μηδὲ φωνὴν ῥῆξαι δύνασθαι, idem. os ita eis obſtruentes, vt ne vocem quidem mittere poſſent.

προπετεστέρῳ κακηγορῶν ἐντυχὼν, Phil. cùm in hominem procaciùs maledicum incidiſſet.

τῇ γλώσσῃ δεσμὸν ἐπιτίθησι, Greg. linguæ vinculum iniicit.

ἐν καιρῷ λόγου τιθέναι φυλακὴν τοῖς χείλεσι, idē. ſilentium indicere. ad verbum, labiis cuſtodiam ponere.

ἐγκόπτεταί μοι τὴν φωνὴν, idem. vox mihi intercidit.

εὔφημος γλῶττα, lingua ad benedicendum prompta. cui opponitur κακήγορος, apud Phil.

ἰσχνόφωνος, καὶ βραδύγλωσσος, linguæ gracilitate ac tarditate laborans: cui contrarium eſt εὔγλωττος.

ἱερόσυλος καὶ μεμιασμένη γλῶττα, idem. impura & execrabilis lingua.

φλυαρὸς, κενολόγος, φλύαρος, nugator.

τὰ ὦτα ἀποκναίειν, Greg. aures obtundere. τὰ ὦτα κόπτειν ἀηδείᾳ, Pollux. aures tædio afficere.

λάλος, ἀπεραντολόγος, γλώσσαλγος, loquax, ac linguæ intemperantia laborans.

γλωσσαλγία, linguę prurigo, vocabulum frequens Nazianzeno.

Qui ex tempore orationem habet, hic ἐκ τοῦ προχείρου, vel, ἐκ τοῦ αὐτοσχεδίου, vel, ἐκ τοῦ αὐτομάτου, vel, ἐκ τοῦ παραχρῆμα, vel, ἐκ τοῦ παραυτίκα verba

verba facere dicitur. αὐτοσχεδιάζειν etiam, & αὐτοσχεδιάζειν, apud Alcidamantem in Orat. aduerſus eos, qui orationes ſcribunt.

εἰπὼν παραχρῆμα, πάντας ἐξέπληξεν, in vit. Ariſti. extemporali oratione omnes in ſtuporem traxit. De Adriano ſophiſta loquitur auctor huius vitæ, qui σχεδιάζων ἤλεγχε. Quod quidem ἐμεῖν eſſe, id eſt, vomere, ait idem Ariſtid. rogatus enim à Marc. Antonino, imperatoris filio, vt orationem aliquam in prõptu haberet. ἡμεῖς, inquit, τῶν ἐμούντων οὐκ ἐσμὲν, ἀλλὰ τῶν ἀκριβούντων, καὶ ἀρεσκόντων, non ſumus ex eorum numero, qui verba velut euomunt, ſed qui accuratè dicunt, & placent.

¶ *Locupletari malis artibus.*

ἀπὸ μοχθηρῶν καὶ αἰσχρῶν πραγμάτων ἀργύριον αὐτοῖς πορίσασθαι, Plato. fœdis ac flagitioſis rebus pecuniam comparare.

ἐξ ἁρπαγῆς καὶ λῃστείας τὸν πλοῦτον ἑαυτῷ ἀθροίζειν. Baſil. ex rapina & latrociniis diuitias cumulare.

τὰ χρήματα ἐξ ἀδικίας συνειλεγμένα, idem. opes iniuſtè collectæ.

ἐκ τῶν συμφορῶν τοῦ πένητος προσόδους ἑαυτῷ, καὶ εὐπορίας συνάγειν, ex pauperis incommodis ſua commoda comparare.

τὰς συμφορὰς τῶν ἀθλίων ἀφορμὴν πόρων ποιεῖν, idem. miſerorum calamitates opum materiã facere. miſerorum afflictionibus locupletari, iuxta illud ſapientis, paſcua diuitum ſunt pauperes.

τοῖς τῶν ἄλλων κακοῖς ἑαυτοῖς ἡδονὰς παρασκευάζειν. Iſoc. id eſt, πορίσασθαι. Eodem modo dicere licet, τοῖς τῶν ἄλλων ἀπορίαις πόρους ἑαυτοῖς παρασκευάζειν.

¶ *Lugere.*

βαρυτάτῳ πένθει κατέχεσθαι, Philo. in grauiſſimo luctu verſari.

ἐν πένθει μεγάλῳ κάθητο, τοῦ παιδὸς ἐστερημένος, Herod. in magnò mœrore erat, filio orbatus.

μέγα πένθος ἐποιήσατο, idem. Gall. *Il fit grand deuil.*

πένθεα μεγάλα τοὺς Αἰγυπτίους καταλαμβάνει, idē. luctus magnus Ægyptios inuadit.

οἱ δέ μιν ἐπόθεον, καὶ ἐπένθεον ὡς τεθνεῶτα, idem. eum quaſi mortuum lugebant, ac deſiderabāt.

πένθος ἀμύθητον καταλιπεῖν, Baſil. luctum qui nullis verbis exprimi poſſit, relinquere. *δάκρυα καταλιπεῖν*, Syneſ. *πένθος πρόωρον ἀναδέξασθαι*, Phil. præmaturo luctu affici.

ἄρασθαι πένθος, Gall. *porter deuil.* Demoſth. *δι' οὓς συνέβη τὴν πόλιν δημόσιον ἄρασθαι πένθος*, quorum interitum ciuitas publicè luxit.

πένθος πάντας κατεῖχεν, Herodi. id eſt, *πάντες πένθει κατείχοντο*, vt ſupra.

πενθικῶς ἔχειν, in luctu verſari. Xenoph. *πενθικῶς ἔχουσαν τοῦ ἀδελφοῦ τεθνηκότος*, ob fratris mortem lugentem.

ὀδύρεσθαι. Baſil. *μὴ τοίνυν ὀδυρώμεθα τὰς ἐντεῦθεν ἐξόδους τῶν ὁσίων ἀνδρῶν*, proinde nihil eſt, quòd piorum virorum diſceſſum ex hac vita luctu ac lacrymis proſequamur.

θρηνεῖν idem, *θρηνεῖν ἄτακτα, καὶ ἀπέραντα*, præpoſterè, ac ſine vllo fine lugere.

πένθος προτίθεσθαι, Herodo. *πένθος μέγα προεθήκαντο*, id eſt, *ἐποιήσαντο*.

Σικελίαν περιβαλεῖν πένθει μυρίῳ, Plat. in epiſt. Siciliam in magnum luctum coniicere.

κατακόπτεσθαι, in planctu verſari. Chryſoſtomus hoc verbum iis tribuit, qui homines vita funct

functos immoderatiùs lugent.

¶ *Lugentis ſigna.*

τὰς κεφαλῆς τρίχας τίλλειν. Luc. capitis pilos vellere. ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ ἀμύττεσθαι τὸ πρόσωπον, idem. vtraque manu faciem diſcerpere.

ἀποκείρασθαι τὴν κεφαλὴν, Herod. præ luctu caput radere, capillos laniare.

τίς οὕτω περὶ πολλοῦ ποιεῖται τὴν κόμην, ὅστις οὐκ ἀπεξύρησε; Luc. eccui tam chara fuit coma, vt eam non raſerit?

σπαράττειν τὰς κόμας, καὶ τὰ στέρνα τύπτεσθαι. idem. comam vellicare, ac pectus ferire. οὐ σπαράξομαι κόμην, οὐ διαῤῥήξω χιτῶνα, οὐ ξανῶ σάρκας ὄνυξι, Gregor. non comam laniabo, non veſtem concerpam, non carnes vnguibus lancinabo.

κατεσπαραγμένη τὴν ἐσθῆτα, καὶ τὴν κόμην, Luc. veſtibus, & coma lacerata.

περιεῤῥηγνύμεναι τοὺς πέπλους, καὶ δρυπτόμεναι, Xenophon. amictus ſuos frangentes ac lacerantes.

καταῤῥήγνυσθαι. τοὺς χιτῶνας κατεῤῥήξαντο πάντες, Herodo. id eſt, διέῤῥηξαν.

σχῆμα πενθικὸν περικεῖσθαι, Baſil. veſtem lugubrem geſtare. πενθικὸν ἔνδυμα, idem. id eſt, ἐσθὴς πενθική.

ἄνω καὶ κάτω καθάπερ ἐμμανὴς ἐφέρετο τὰς χεῖρας κροτῶν, Phil. ſurſum deorſumq; quaſi furore percitus, ferebatur, manus feriens. Et rurſus, τὰς χεῖρας συνεκρότει, τοὺς μηροὺς ἔπαιε, κατέβαλεν εἰς τοὔδαφος ἑαυτόν, manus feriebat, femur tundebat, in terram ſeſe prouoluebat.

πλήττειν τὴν κεφαλὴν, Herodo.

M

¶ *Magnanimitas.*

Μέγας τὴν ψυχὴν, μεγαλόψυχος, ἀνδρεῖος, εὔψυχος.

τὰ φρονήματα μεγάλα πάντῃ ἐκέκτηντο, Plat. in Crit. ſingulari animi magnitudine præditi erant.

τὸ παράστημα τῆς ψυχῆς, Chryſ. animi præſentia, animus erectus & intrepidus.

¶ *Maiores.*

οἱ ἔμπροσθεν, οἱ πρὸ ἡμῶν, οἱ πάλαι, οἱ παλαιοὶ, οἱ πρόγονοι, οἱ κατὰ τοὺς ἔμπροσθεν χρόνους.

¶ *Mala, pro calamitatibus.*

κακῶν Ἰλιὰς περιέστηκε Θηβαίους, Demo. & Syneſ. κακῶν Ἰλιὰς περιέστη τὴν πόλιν, malorũ Ilias ciuitatem circumſtat, vndique premit.

ἐν τούτῳ τῷ κακῷ ἐχόμενος, Herod. in hoc malo hærens, verſans. τοῖς παροῦσι κακοῖς συνέχεσθαι, Demoſth. id eſt, κατέχεσθαι, teneri.

εἰς τὸ ἔσχατον τοῦ κακοῦ ἀφικέσθαι, vel, ἐλαύνειν, Herod. ad extremum mali venire.

τοσούτοις κακοῖς ἐμπλέκεσθαι, Iſocr. tot malis implicari. ἀλγεινῷ τούτῳ συμπλέκεσθαι, Iulian.

ἀθλίως ἔχειν, Luc. miſerè ſe habere.

κακοῖς ἐνειλεῖσθαι, inuolui.

¶ *Malis afficere.*

ἀθρόαις ἀνηκέστοις περιέπειρε κακοῖς, Phil. grauiſſimis malis transfixit.

πάσας κακῶν ἰδέας ἐπιφέρων τῷ ἔθνει, idem. omne genus calamitatum genti noſtrę inferens.

περιπείρασθαι. idem, οἷς μεῖζον οὐδὲν ἂν περιπεί-ρειε κακὸν, quibus nullum acerbius malum inflig

infligere queat.

ἀπαραιτήτοις συμφοραῖς περιβαλεῖν τοὺς Σιδωνίους. Diod. id eſt, εἰς αἰσχίστας συμφορὰς ἐμβαλεῖν, in maximas calamitates coniicere.

πολλὰ κακὰ ἡμᾶς ἐποίησαν, Xenoph. multis malis nos affecerunt.

πάθη συνάπτειν πάθεσι, Procop. calamitates calamitatibus copulare.

τοὺς πολεμίους ὡς πλεῖστα ἐργάσασθαι κακά, Plat. in epiſt. quàm plurimis malis hoſtes mulctare.

κἀκεῖνόν τι διαθεῖναι κακόν, Greg. eumq; malo aliquo afficere.

¶ *Manere.*

ἐφ' ἑστίας μένειν, Baſil. domi manere.

οἴκοι καθείργων ἡμᾶς, καὶ μένειν κατὰ χώραν ἀναγκάζων, idem. domi nos incluſos tenens, ac loco noſtro manere cogens.

κατὰ χώραν μένειν, Gall. *ne bouger d'un lieu, s'arreſter en place.*

καταμένειν. Plat. in epiſt. οὐδὲν με τὸ καταμένειν προσιέμενον ὁρῶν, cùm me nullo modo adduci cerneret, vt manerem. οἴκοι τὰ πολλὰ καταμένειν, Phil. domi vt plurimùm ſe continere.

ἔνθα θερίζειν καὶ ἐαρίζειν λέγεται βασιλεύς, Xenop. vbi vere atque æſtate degere dicitur rex.

οἴκοι συγκλεισάμενος ἐφώλευε, μηδὲ τὴν αὔλειον ὑπερβαίνειν θαρρῶν, Phil. domi incluſus deliteſcebat, ne veſtibulo quidem pedem efferre audens. Gall. *Il ſe tenoit enclos en ſa taniere.* φωλεύειν enim propriè ferarum eſt, in luſtris ſuis latitantium.

διατρίβειν. Demoſth. ἐν ὅσῳ γὰρ διετρίβομεν ἐν Πέλλῃ, tātiſper quippe dum Pellæ morabamur. διατριβόντων γὰρ ἡμῶν πολλὰς ἡμέρας ἐν Ἰλίῳ, Æſchin. nam cùm dies multos Troiæ manere-

mus, exigeremus.

τὴν χρονίαν ἐν τῇ ἐρήμῳ διατριϐὴν ποιησάμενος. Baſil.id eſt, χρονίως ἐν τῇ ἐρήμῳ διατρίψας, vel, χρονίσαντας, diu in deſerto commoratus.

τρεῖς ἡμέρας ἐπὶ τ' πόλεως ποιήσας, idem.id eſt, διατρίψας.

μηδὲ αὐτὸν ὑπερβῆναι τ' οὐδὸν, Chryſoſt.ne limine quidem pedem efferre.

πολὺν χρόνον πεποιηκέναι εἰκὸς παρὰ τῷ Παύλῳ, idem. veriſimile eſt eum diu apud Paulum manſiſſe.

οἰκουρεῖν, domo ſe tenere. Inde οἰκουρὸς, Gall. caſanier.

¶ Manifeſtum.

δῆλον τοῦτό γε ἤδη καὶ παιδὶ, Plat. in Symp. hoc quidem iam vel puero perſpicuum eſt. καὶ παιδικῇ διανοίᾳ δῆλά ἐστι, Baſil.id eſt, καὶ παιδὶ. δῆλα γὰρ καὶ τυφλῷ, Plat. 5. Politic.hæc vel cæco clara ſunt. καὶ μὴν ἅπαντί που κἀκεῖνο δῆλον, Philo. illud vel cuilibet perſpicuum eſt.

εὔδηλος, ἔκδηλος, φανερόδηλος, ἀρίδηλος, idem quod πάνυ δῆλος. ὡς καὶ αὐτῷ σοι ῥᾷστον ἂν γένοιτο πρόδηλον. Baſil. vt tu quoque facillimè perſpicere queas. ἵνα αὐτοῦ τὴν μοχθηρίαν ἀριδηλοτέραν παραστήσω, Philo.vt ipſius improbitatem magis ob oculos ponam,apertiuſq; declarem.

δῆλον cum cauſæ adjunctione. ὅτι μὴ κόμπος τὸ διήγημα δῆλον ἐξ ὧν,&c.Greg. quòd non merus faſtus,atque inanis jactantia ſit,quod dico, ex eo perſpicuè declarari poteſt,quòd,&c.

δῆλος cum verbo ſubſtantiuo ac participio eleganter jungitur, vt δῆλος εἶ με μισῶν.non eſt dubium,quin tibi ſim inuiſus, vel, odium mei præ te fers. Atque etiam frequenter participium reſoluitur per ὡς cum verbo. ὡς οὐ πρόθυμος

μῶ εἶ με διδάξαι, δῆλος εἶ, Plat. in Eutyph. *Il eſt tout clair, que tu n'as enuie de m'enſeigner.*

ἐναργὴς, idem quod δῆλος. Plato in Phædon. ἐναργὲς τῷ καὶ σμικρὸν νοῦν ἔχοντι, dilucidum eſt, vel parua mente prædito.

γνώριμος, Demoſth. γνώριμον τὴν ἑαυτῶν φύσιν πᾶσι κατέστησαν, Demoſth. naturam ſuam omnibus notam reddiderunt. πᾶσιν, εἴπερ, γνώριμον, idem. id eſt, δῆλον.

φανερὸς, idem. τὴν ἀπὸ τῆς ψυχῆς πικρίαν, καὶ κακόνοιαν φανερὰν καθιστάς, Demoſth. animi acerbitatem ac maleuolentiam declarans.

ἐμφανὴς, περιφανὴς, καταφανὴς, idē quod φανερὸς. ἐμφανίζειν, patefacere. ἐμφανὲς, vel, καταφανὲς ποιεῖν. Demoſth. τῆς οὐσίας τὸ πλῆθος οὐ βουλόμενοι καταφανὲς ποιῆσαι, opum ſuarum amplitudinem declarare nolentes.

ἀποφαίνειν μοι δοῦναι τῆς οὐσίας τῆς αὐτοῦ, Demoſth. Gall. *me donner ſon bien par declaration.*

δημοσιεύεσθαι, καὶ εἰς τοὐμφανὲς ἐλθεῖν τῷ χρόνῳ μακρῷ κεκαλυμμένα, Gregor. diuturno tempore occultata patefieri, atque in lucem venire.

ἐπιδείκνυτε γὰρ, καὶ ποιεῖτε πᾶσι φανερὸν, Iſocr. perſpicuum omnibus facitis.

¶ *Martyrium.*

μαρτυρίας πλέκεσθαι, Suid. martyrium obire. cruenta, Chriſti cauſa, morte defungi.

τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἀναδήσασθαι, idem. martyrij coronam conſequi.

τὸ τοῦ μαρτυρίου βραβεῖον ἀπενέγκασθαι, idem. martyrij palmam referre.

ὑπὲρ τῆς εἰς Χριστὸν μαρτυρίας παντοίοις εἴδεσι τιμωρημάτων ἑαυτοὺς παραδοῦναι, Baſi. pro Chriſti cōfeſſione omnibus tormentorum generibus ſeſe offerre.

τοῖς μαρτυρίας στεφάνοις καλλωπίζεσθαι, idem. martyrii coronis exornari.

ὑπὲρ τοῦ χριστοῦ τὸ αἷμα ἐκχέειν, id eſt, θάνατον ὑπομένειν, ſanguinem fundere, mortemq́; perferre.

¶ *Mederi.*

ὑγιᾶ ποιεῖν τὴν κεφαλήν, Plat. in Charmid. caput ſanare.

τὰ πρόσφορα τῇ νόσῳ φέρειν, Demoſt. congruentia morbo medicamenta afferre.

νοσοῦντα ἀνιστᾶν, incolumitati reſtituere. Gall. *remettre ſus.* Luci. διότι σε νοσήσαντα χαλεπῶς οὕτως ἀνέστησα. Et rurſus, ἀνίστησιν ἐκ τῆς νόσου.

ἀπαλλάττειν, idem. ταύτην ἀπάλλαττε τῆς νόσου, hanc morbo libera, ἀπήλλαξε τῆς νόσου τὸν Ἀλέξανδρον, Diod.

τῇ ἀσιτίᾳ τὸν πυρετὸν ἀποσείσασθαι, Luc. inedia morbum depellere. τὴν βαρεῖαν νόσον ἀπώσασθαι, Philo.

ἀκέσασθαι τὸ τραῦμα τοῦ Διονίκου, Luc. Dionici vulneri mederi.

ἰάσασθαι multo vſitatius eſt, quàm ἀκέσασθαι, tribuiturq́; tam morbo, quàm ægrotanti. Dicunt enim Græci & ἰάσασθαι τὸν ἀρρωστοῦντα, & ἰάσασθαι τὴν ἀρρωστίαν. ἐξιᾶσθαι idem quod ἰᾶσθαι. Greg. λιμὸν ἄρτων ἐξιᾶσθαι, panis fami mederi.

τὰς νόσους αὐταῖς ταῖς ῥίζαις ἐκτεμεῖν, Phil. morbos radicitus amputare.

ὑγείαν ἀπελθοῦσαν ἀνακαλέσασθαι, Greg. ſanitatem amiſſam reuocare.

φάρμακον ἐπάγειν τῷ ἀρρωστήματι, idem. adhibere. ταχεῖαν ἐπάγειν τῶν ἀλγημάτων τὴν ἴασιν, Baſil. celerem morbis medicinam facere. προσάγειν, idem.

ἱδρὼς δὲ ἐπιγενόμενος ἔλυσε τὸν πυρετόν, Lucia. ingens ſudor cohortus febrem ſuſtulit.

νόσον

νόσον ἀπελᾶν, καὶ ἀνατρέψαι, Iuſtin. morbum tollere, atque euertere.

τοῦτο ἐποίησε μηκέτι λοιμώττειν αὐτοὺς, Luci. hoc effecit, ne ampliùs peſte laborarent. Gall. *cela fit, que plus ils ne furent frappés de peſte.*

ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ ὑγιᾶ αὐτὸν ὄντα ἀπέδειξεν, Herodi. ſanitati reddidit.

ἐκφυγεῖν νόσον, Herodot. morbum effugere.

ἄκος σοι τῆς λύπης ὑποθήσομαι, Luc. mœroris medicinam tibi proponam.

παύω σε ἀῤῥωστοῦντα, morbo te libero. Et in paſſiua voce, Demoſt. τὰ σωμάτων ἀῤῥωστήματα τοῖς τῶν ἰατρῶν εὑρήμασι καταπαύεται, corporum morbi medicorum inuentis ac ſolertia ſedantur.

τὰ πρὸς τὸ ὑγιαίνειν συντελοῦντα, Lucian. quæ ad tuendam ſanitatem conferunt.

προοδοποιῆσαι τῇ πόσει, καὶ προπαρασκευάσαι ῥᾴδιον εἰς ἴασιν τὸ σῶμα, Luc. viam ſternere potioni, & corpus medicamentis quibuſdam præparare, facilem curationem reddit. Gall. *prendre des preparatifs.*

ἐμπειρίᾳ τῶν θεραπευόντων χρησάμενοι, τὰς σφαλερὰς νόσους ἀπέφυγον, Phi. doctorum medicorum opera vſi, è periculoſis morbis emerſerunt.

πανταχόθεν ἐπιζητεῖν ἐπικουρίαν τῷ παιδὶ, καὶ τῶν ἰατρῶν τοὺς ἀρίστους ἐκλέγεσθαι, Greg. vndecumque opem filio cõquirere, ac præſtantiſſimos quoſque medicos accerſere.

δυσχερῶς ἔχειν πρὸς τὴν θεραπείαν, Diod. ægrè curari.

τὰ δριμέα καὶ ἐπίπονα φάρμακα, Baſil. acria & acerba medicamenta.

καταντλήμασι καὶ ἐπιπλάσμασι πειρᾶται καταστέλλειν τὸ οἴδημα, Baſi. fomentis atq; cataplaſmatis tumẽtes corporis partes reprimere conatur.

τὰ ἀσθενέστερα τῶν σωμάτων ταῖς προφυλακτικαῖς ὑποθήκαις ἀσφαλίζεσθαι, idem. præceptis ad præcauendos morbos ſpectantibus imbecilla corpora munire.

προφυλακτικαὶ ὑποθῆκαι, Gall. *regimes de ſanté, preſeruatifs.*

μηδένα τῶν εἰς θεραπείαν ἡκόντων καταμελεῖν, idē. nullum remedij genus contemnere, omne remedij genus adhibere.

Διακεκινδυνευμένοις φαρμάκοις χρῆσθαι, Iſocr. periculoſis vti medicamentis.

τὸ φάρμακον ἐγχέαι, Luc. infundere, hoc eſt, propinare.

καθαρσίου δεῖσθαι, idem. purgante medicamento opus habere.

κάμνον σῶμα ἰατρικῆς καθάρσεως τυχόν, &c. Plat. 1. Leg. poſtquam corpus ægrum purgatum eſt, &c.

βοηθεῖν τοῖς κάμνουσι, Baſil. ægrotis opem ferre, ἐπικουρεῖν.

ἰατρεύειν, idem quod ἰᾶσθαι, θεραπεύειν.

ἀναῤῥωννύναι, ἀναζωπυρεῖν, περισώζειν.

πρὸς ὑγείαν ἐκ τῆς χαλεπῆς ἀῤῥωστίας ἀποκαταστῆσαι, Baſil. ex graui ac moleſto morbo in ſanitatem aſſerere.

φαρμάττειν τὴν φαρμακείαν τοῖς χρηστοτέροις, [illegible]g. Orat. de Spiritu ſancto. medicamentum dulcore aliquo temperare.

¶. *Mederi malè.*

τὸ ἀλγεινὸν αὐτῶν καθορᾶν, πρὸς δὲ τὸ ὠφέλιμον τυφλῶς ἔχειν, Plato in Gorgia. dolorem quidem ipſius perſpicere, cæterum in medendi ratione cæcutire.

ἅμα τῷ νοσήματι καὶ τὴν ζωὴν ἀφελέσθαι τὸν ἄνθρωπον, Gem. vitam vna cum morbo homini

aufer

auferre.

αὐτὶ δὲ τὴν ὑγείαν αὐτῷ ἐπαναγαγεῖν, καὶ τὸ μικρὸν λείψανον τῆς δυνάμεως προσαφείλετο, Baſi. tantum abfuit, vt eum ad ſanitatem reduceret, vt exiguas quoque virium ipſius reliquias inſuper abſtulerit.

ἐκδότον ἀφεῖναι τῇ ἀῤῥωστίᾳ τὸν κάμνοντα, idem. Gall. *abandonner le malade.* Cùm medicina morbo cedit, verbo ἐλέγχειν eleganter vtuntur Græci: dicitur enim morbus, *τὴν τῶν ἰατρῶν τέχνην ἐλέγχειν*, cùm medici arte & induſtria profligari nequit. *τὴν ἐκείνων βοήθειαν ἤλεγξε πολλάκις ἡ ζωότης τρυφῆς*, Chryſoſt. de helluonum cruditate loquens, quæ omnem medicorum opem ſæpe vincit.

¶ *Medicus.*

οἱ τῶν ἰατρῶν παῖδες, medici.

οἱ τὴν ἰατρικὴν μετιόντες, vel, *μεταχειριζόμενοι*, qui medicinæ artem conſectantur, eamq; tractant ac profitentur.

τὴν ἰατρικὴν τέχνην ἐπιστάμενος, Baſil. artem medicinæ callens.

εἰσήγαγον ἰατρὸν, ᾧ πολλὰ ἔτη ἐχρώμην, Demoſthe. medicum, quo multis iam ante annis vtebar, introduxerunt.

ὁ ἰατρὸς Ἀντίγονος παρῆν, κατὰ χρείαν τῆς νόσου ἐπικληθεὶς, Lucia. aderat medicus Antigonus, morbi cauſa accitus.

ἀπότομος ἰατρὸς, ἓν τοῦτο μόνον εἰδὼς, τὴν καῦσιν, καὶ τομὴν, Greg. rigidus medicus, nihilq; præter vſtiones ac ſectiones ſciens.

αὐτὶ δὲ βοηθεῖν τοῖς κάμνουσιν, αὐτὸς τῶν νοσημάτων ἀναπιμπλάμενος, Baſil. hoc eſt, vt loquitur Greg. *ἄλλους ἰατρεύειν ἐπιχειρῶν, αὐτὸς βρύων ἕλκεσιν*, aliis mederi tentãs, cùm ipſe vlceribus ſcateat.

τὰ ἰατρικὰ παραγγέλματα, Baſil. medicorum præcepta.

μικρὸν τι τ̃ πρὸς ἡδονὴν ἐνδιδόναι τοῖς ἀῤῥωςοῦσι, dicitur medicus,cùm nonnihil indulget ęgrotanti, nec impedit, quominus interdum cibi aliquid minùs quidem probi, cæterùm gratioris, capiat. phraſis hæc eſt Greg.

¶ *Mediocritas, vel infra, aut ſupra mediocritatem.*

μετριάζειν δεῖ ἐν τοιούτοις, in huiuſmodi rebus mediocritas tenenda eſt.

μέτρια περὶ ἑαυτοῦ φρονεῖν, Greg. modicè de ſe ſentire. μετριοφρονεῖν.

μέτρια ἁμαρτεῖν, dicitur, qui in aliquod peccatū non ita graue lapſus eſt. εἰς ὅσον εἶχε καλῶς, Demo. αὐτὸ τὸ, μετρίως, quantum ſat erat.

ἡ δὲ συμμέτρως ἔχουσα τ̃ ἀγωγίμων, Baſil. quę autem modicas merces geſtat.

πέρα τ̃ μέτρου, vel, τ̃ μετρίου, immòdicè. παραπέρα τ̃ καλῶς ἔχοντος, τ̃ δέοντος, τ̃ προσήκοντος. πλέον ἢ καλῶς εἶχεν, vel, ἢ προσῆκε. plus quàm decebat.

οἱ καὶ μικρὰ λογίζεσθαι δυνάμενοι, Iſocr. qui vel paruo iudicio prædititi ſunt, οἱ δὲ μικρὸν τ̃ λογισμοῦ μετέχοντες.

κατὰ μικρὸν ἀρετῆς ἀντιποιεῖσθαι, Iſocr. in virtutis ſtudium leuiter incumbere, haud admodum ſtudioſum eſſe virtutis.

εἰ καὶ μικρὸς λογισμὸς ἐνῆν αὐτοῖς, idem. etiamſi parùm animo ac mente valerent. παιδεία κἂν ἐπ' ἐλάχιστον ὡμιληκώς, Luci. in litterarum ſtudiis quamlibet exiguè verſatus.

ἵνα μή τις ὑπερβολὴν καταγνῷ τ̃ λόγου, Chryſoſt. hom. 7. in epiſt. ad Rom. ne orationem nimiæ prolixitatis damnet.

τὴν

τὴν συμμετρίαν, vel, τὸ σύμμετρον, vel, τὸ μέτρον τιμᾶν, Chryſ. mediocritatem colere.

¶ *Medium.*

μέσος δύο φόβων ἱστάμενος, Grego. in Apolo. inter duos metus poſitus.

σοφίας καὶ ἀμαθίας ἐν μέσῳ ἐστί, Plat. in Symp. in meditullio doctrinæ atque inſcitiæ. ἐν μεθορίοις ζωῆς, καὶ θανάτου καθίστασθαι, Baſil. in confinio vitæ ac mortis ſitum eſſe. οἱ τὸν μέσον βίον ἄνθρωποι, Thuc.

ἡμιμόχθηροί ὄντες, καὶ μέσως ἔχοντες ἀρετῆς, καὶ κακίας, Greg. inter virtutem ac vitium mediũ quendam locum tenentes.

¶ *Memoria.*

μεμνῆσθαι. εἴπερ μεμνήμεθα τὰ κατ' ἀρχὰς λεχθέντα, Plat. in Sophiſt. ſi quidem non exciderunt, quæ principiò diximus. οἶδά τε καὶ μέμνημαι, Demoſt. ſcio, ac memini. ὧν εὐεργετηθεὶς μεμνῆσθαι, idem. beneficiorum acceptorum meminiſſe. δὶς μοι ἔσται μεμνῆσθαι τὴν χάριν, Luc. Gall. *fay moy vn plaiſir, dont ie me ſouuiendray toute ma vie.* οὐκ ἠθέλησα εἰπεῖν, διὰ χρόνου γὰρ οὐχ ἱκανῶς ἐμεμνήμην, Plat. dicere recuſaui, quoniam ob temporis interuallum haud ſatis memineram.

μνημονεύειν. κάλλιστα μνημονεύω, Plat. in epiſt. optimè memini. ὧν ἔτι καὶ νῦν οἱ πολλοὶ μνημονεύουσι, Greg. quę nunc quoque multi meminerunt. παλαιᾶς συνηθείας τῆς πρὸς αὐτοὺς μνημονεύσας, Lucia. μνημονεύειν τὴν ὑπόσχεσιν, Dinarch. μνησικακεῖν, injuriarum memorem eſſe. μνησικακεῖν ὧν ἐπεπόνθειν ὑπ' αὐτοῦ, Lucia. acceptarum injuriarum memoriam retinere. οὐδ' ἐμνησικάκησα τῆς ἀπανουργίας, idem.

μνήμη, memoria. μνήμῃ χαρίζεσθαι, Plat. in Phædr. memoriæ commendare.

ὡς ἐγὼ μνήμης ἔχω, idem in Hipp. quantum meminiſſe poſſum.

μνήμῃ φυλάττειν τὰ λεχθέντα, idem leg. 6. memoria conſeruare.

διὰ μνήμης ἔχειν, id eſt, *μεμνῆσθαι*. Luc. *ἔτι γοῦν διὰ μνήμης ἔχειν. ἐπὶ μνήμης ἔχειν τινὰ*, Chryſoſt. aliquem memoria circumferre.

ἔχειν τὴν μνήμην, Phil. *τὴν θεοῦ μνήμην ἄληστον ἕξουσι*, Deũ perpetuò in memoria habituri ſunt. Dei ſempiternam memoriam colent.

ὑπόγυιον ἔχειν τὴν μνήμην, Hetodia. recentem memoriam habere. *ἀνδρὸς ἐκείνου ἀεὶ νεαρὰν τὴν μνήμην ἔχειν* Baſil.

διὰ μνήμης ἄγειν, idem quod *ἔχειν* Baſil. *δι᾽ εὐφημίας μνήμης τὴν σὴν ἄγοντι σεμνοπρέπειαν.*

διὰ μνήμης εἶναι, paſſiuè, de eo, cujus memoria cum beneuolentia vſurpatur. Luc. *διὰ μνήμης εἶναι τοῖς ἀρίστοις*, apud optimos viros in memoria eſſe.

φέρειν διὰ μνήμης, memoria ferre, hoc eſt, tenere. Herodi. de Pertinace loquens, *τὴν περὶ τῶν ἔργων αὐτοῦ φέρουσι διὰ μνήμης.*

μνήμῃ τὰ παραδοθέντα ταμιεῦσαι, Phil. memoriæ tradere, mandare.

μνήμῃ διασῶσαι, idem. memoria retinere.

ἐν μνήμῃ λαβεῖν, Plat. *οὐκ οἶδα εἰ δυναίμην ἅπαντα ἐν μνήμῃ πάλιν λαβεῖν*, haud ſcio, an omnia denuò memoria repetere queam.

τεθῆναι εἰς μνήμην. Demoſth. *οὐ τίθεται ταῦτα παρ᾽ ὑμῖν εἰς μνήμην*, hæc apud vos memoriæ non inſiguntur. Gall. *vous ne mettez point ces choſes en memoire.*

ἐν μνήμῃ ποιεῖσθαι τὸν ἀδελφόν, Syneſ. fratrem memoria complecti, fratris memoriam colere.

πρεσβυτάτη τῶν ἐν μνήμῃ πόλις, Ariſtid. vrbs poſt

hom

hominum memoriam antiquiſſima.

ἀνανεοῦσθαι τῇ μνήμῃ, memoria renouare. Bud. *ἀναπεμπάζεσθαι* & *ἀναπολεῖν*, memoria reputare, ac reuoluere.

ἐμφιλοχωρεῖν τῇ μνήμῃ, Luci. *ἐπὶ πολὺ ἐμφιλοχωρούσης τ᾽ Ἀνδρομέδης τῇ μνήμῃ αὐτῶν*, Lucia. diu illis ac libēter memoriæ inſidente Andromeda.

μνήμης ἀξιῶσαι. *οὐκ ἠθέλησαν αὐτὸν μνήμης ἀξιῶσαι οἱ παρ᾽ Ἕλλησι λόγοι*, Phil. mentionem ejus facere noluerunt.

μνήμην ἀφανίζειν, delere. *ὧν ἡ μνήμη μήκει χρόνου οὐκ ἠφανίσθη*, idem. quorum memoria temporis longinquitate haudquaquam extincta eſt.

ὦ πῶς ἀδακρυτὶ τὴν τούτων ἐνέγκω μνήμην, Greg. heu, quî potero harum rerum ſine lacrymis meminiſſe.

οὗ τ᾽ ἀνδρείας, καὶ τ᾽ χρηστότητος ἐπὶ ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν μνήμη ἐνέστηκται Herodia. cujus virtutis ac benignitatis memoria adhuc in animis veſtris inhæret.

τῇ μνήμῃ κατέχειν, vel, *συγκατέχεσθαι*, Baſil. memoria tenere.

τὴν μνήμην εἰσελθεῖν, idem quod *εἰς μνήμην ἐλθεῖν*. Baſ. *πόσου ἄξιον τῶν τοιούτων τι εἰσελθεῖν τὴν μνήμην*; quanti æſtimandum eſt, vt aliquid huiuſmodi rerum in memoriam ſubeat?

τ᾽ μνήμης ἐκβάλλειν. idem, *οὐδέποτε τ᾽ μνήμης ἡμῶν ἐκβάλλομεν τὴν μέριμναν*, è memoria eiicimus.

ὧν ἀθάνατος ἡ μνήμη τῷ χρόνῳ παραδέδοται, idem. quorum ad omnem poſteritatem memoria conſecrata eſt.

εἰς μνήμην ἀναλαμβάνειν, Plat. leg. 8. reminiſci, memoria repetere.

οὐ λυπεῖ ζῶσί σε, ὑπὸ μνήμην ἰόντα; Lucian. non te hæc diſcruciant, cùm memoriæ occurrunt?

τῇ μνήμῃ τῶν παρεληλυθότων προσοίσειν τὴν ψυχὴν, Luc. in præteritarum rerum recordatione animum defigere.

ἐπιέναι τῇ μνήμῃ, idem. ἃ εἶπε πρὸς ἡμᾶς, ἀναπεμπαζόμενος, ἐπιὼν τῇ μνήμῃ ἕκαστα, quæ ad nos dixit, repetebam, ſingula mente peruoluens.

ἀναπεμπάζεσθαι, recolere, Gall. *ruminer*. ἀναμιμνήσκεσθαι.

ἀνακινεῖν τὴν μνήμην τῶν λυπηρῶν, Greg. rerum moleſtarum memoriam refricare.

ἐπὶ τὴν νεότητα τῇ μνήμῃ ἐπανελθεῖν, Baſil. ad iuuenilem ætatem animo & cogitatione redire, iuuenilis ætatis recordari, Cic.

ἡμᾶς ὅτι μάλιστα ἐπὶ τὴν νεότητα μνήμῃ ἐπεγείρειν, Plat. 2. leg. id eſt, ἐπανάγειν, memoriam nōſtram ad iuuentutem quàm maximè reuocare, atque excitare, vel, animos noſtros ad adoleſcentiæ memoriam quàm maximè reuocare.

ἡμῖν ἀεὶ, καὶ ἀπὼν, ἐπιδημεῖς τῇ μνήμῃ, Syneſ. nobis ſemper, etſi corpore abſens, animo tamen ac memoria præſens es.

ὀλίγους ἀπὸ πλειόνων, οὓς πρώτους ἡ μνήμη ὑπέβαλε, διηγησάμην σοι, Luc. paucos è multis, qui mihi primi in mentem venerunt, tibi narraui.

παλαιὰ εὐεργεσία ἀεὶ νεάζει, dicitur Philoni, cuius memoria in dies magis ac magis effloreſcit, tantum abeſt, vt tempore marceſcat, & intereat.

ἐν καιρῷ φαιδρότητος ἀναξαίνειν τὴν ἀηδίαν, Greg. lætitiæ tempore præteritorum moleſtiã renouare. Gall. *renoueler les vieilles douleurs*. obductam cicatricẽ refricare, vulneribus manus afferre. Cic.

τοῦτον ἐκδιδάσκονται παῖδες, ὥστε ἀπὸ τοῦ στόματος λέγειν, Plat. hunc pueri ediſcunt, adeò vt etiam memoriter recitent.

τὰ σωτήρια μαθήματα ἐγχαράψαι τῇ καρδίᾳ, vel, τῇ μνήμῃ, Baſil. ſalutares diſciplinas in pectore inſcribere, vel inſculpere.

ἀνάγραπτον ἐσαεὶ τὴν ὑμετέραν εὐεργεσίαν ἕξω. Procop. inſcriptum, ac penitus inſculptum in pectore veſtrum beneficiũ ſemper habiturus ſum.

εἰς νοῦν ἐλθεῖν, idem quod εἰς μνήμην ἐλθεῖν, Luc. ἐπεὶ καί μοι εἰς νοῦν ἦλθεν ἡ σκυτάλη.

ἀναμιμνήσκειν, in memoriam redigere. ἀνάμνησον σεαυτὸν εἴ ποτε, &c. reminiſcere num aliquando, &c. ἀνεμίμνησκον ἀλλήλους τῆς ἐν ταῖς Λεύκτροις εὐημερίας, Diod. Leuctricæ victoriæ alij alios ſubmonebant, alij aliis in memoriam redigebant. ἀναμιμνήσκεσθαι, reminiſci.

εἰς ἀνάμνησιν ἔρχεσθαι, recordari. Phil. ὁ γὰρ ὧν ἐπελάθετο εἰς ἀνάμνησιν ἐρχόμενος, eorum quæ oblitus fuerat, in memoriam rediens.

ὑπόμνησιν φέρειν, commonefacere. Baſil. ὑπόμνησιν φέροντα τοῦ μάρτυρος, martyris memoriam nobis afferentem.

στρέφειν διαπαντὸς ἐν ἑαυτοῖς τὴν τοῦ Θεοῦ δωρεάν, Chryſ. Dei beneficium perpetuò apud ſe verſare, id eſt, perpetua memoria colere.

¶ *Mendicare, vide paupertas.*

προσαιτεῖν τοὺς ἐντυγχάνοντας, Iſoc. ab obuio quoque ſtipem petere.

τὴν ἐφήμερον τροφὴν μεταιτεῖν, Luci. quotidianum cibum mendicare.

μεταίτης, mendicus. Phil. τὴν μεταιτῶν τύχην ἐκτρέπεσθαι, mendicorum fortunam auerſari.

αἰτῶν, pro μεταιτῶν. Baſil. ἐφίσταται ταῖς θύραις ὁ αἰτ

ὁ αἰ τῶν, adſtat pro foribus.

Βραχέα ζωῆς ἐφόδια παρὰ τῶν τρυφώντων συλλέξασθαι, Greg. exiguam ſtipem ab iis, qui luxu diffluunt, colligere.

πικρῶς ἀποπέμψασθαι τὸν πτωχόν, idem. acerbè amandare. Gall. *renuoyer rudement.*

ἄρτον αἰτῶ μόνον, καὶ λιμοῦ παραμυθίαν μικράν, Chryſ. panem duntaxat peto, atque exiguum famis ſolatium.

¶ *Mentiri.*

εἰ ψεύδομαι, ἐξέλεγχε, Plat. in Symp. ſi mentior, refuta. Et Demoſt. ἐὰν ἐξελέγχηται μὴ λέγων τἀληθῆ, ſi falſa locutus fuiſſe conuincatur.

τοῦτό γε ψευδόμενος ἑάλωκα. Xenoph. hîc quidem mendax deprehenſus ſum.

ἑκὼν μὴ εἶναι οὐδὲν ψεύσομαι, Plat. in Symp. ſpõte mea nihil falſi dicam. Gall. *Ie ne mentiray en rien à mon eſcient.* Atque hoc loco εἶναι elegantiæ tantùm cauſa ponitur. περιφανῶς ψεύδεσθαι, Demoſt. perſpicuè mentiri.

ἐπιψεύδεσθαι. Luc. ἐπιψευδόμενος ἔργα μείζω τῆς ἀληθείας, res veritate maiores confingens.

καταψεύδεσθαι, mentiri aduerſus aliquem. Suid. πολλὰ καταψεύδεσθαι τοῦ δυνάστου, multa crimina principi affingere, multa aduerſus principẽ mentiri. ἀληθὲς οὐδὲν εἰρήκασι, Plat. in Apol.

εἰ δέ τις ἀκριβῶς ἂν ἐξετάσειε, ψεῦδος ἂν ὂν φανείη Demoſt. quòd ſi quis rem accuratè perpenderit, falſum eſſe conſtabit.

ψευδῆ μαρτυρεῖν, Demoſthe. falſum teſtimonium dicere.

ἐπὶ ψεύδεα ὁδὸν τρέπεσθαι, Herod. ad mendacium ſe conuertere.

ψευδῆ περὶ ἐμοῦ δόξαν ἔχειν, Iſoc. falſam de me opinionem habere.

ψεῦδ

ψεῦδος ψεύδεσθαι, Demo. ἐψεύσατο πρὸς ὑμᾶς ὑπερμεγέθες ψεῦδος, Demoſth. impudentiſſimè apud vos mentitus eſt.

ψεῦδος εἰπεῖν, id eſt, ψεύδεσθαι, Luc. οὐδὲν γὰρ ἐμαυτῷ ψεῦδος εἰπόντι συνηπιστάμην, haud mihi conſcius eram quicquam falſi dixiſſe.

ψεῦδος λέγειν: idem, ἑαλώκασι ψεύδη λέγοντες, id eſt, ψευδόμενοι.

ψευδηγορία, idem quod ψεῦδος. οὐκ ἄν ποτε ἐκεῖνος εἰς ψευδηγορίαν ὠλίσθησεν, Alciph. nunquam in mendacium prolapſus fuiſſet.

Κριτίαν τόνδε ψευδῆ ἐπιδείξω. Plat.in Charm. Critiam hunc mendacij conuincam, mendacem eſſe commonſtrabo.

βραχύ τι διαφέρει τῶν μύθων, idem in Timæo. haud multum à fabulis differt.

ταῖς προϋπαρχούσαις βασιλεῖ τούτῳ κακίαις, ἄλλας πολλὰς παρ' ἑαυτοῦ προστιθεὶς ὁ συγγραφεύς, Suid.ad ea vitia,quibus rex hic laborat,alia pleraque à ſeipſo auctor adjungens.

προδεδωκέναι τὸ φιλάληθες τῆς ἱστορίας ἰδίας ἕνεκα ἔχθρας, καὶ φιλονεικίας, idem. priuatæ amicitiæ, ac ſimultatis cauſa, hiſtoriæ veritatem ac fidem prodere.

λοιδορίας ψευδεῖς ἐμοῦ λοιδορεῖσθαι, Æſch. falſa in me maledicta coniicere.

τὸ παράπαν ἀληθείας μέλει οὐδενί, Plat. in Phædr. nemini prorſus veritas curæ eſt.

τἀληθὲς διαστρέφειν, Demoſth. verum peruertere.

παρατρέπειν τὴν ἀλήθειαν, id eſt, διαστρέφειν.

παρατρέπεσθαι τῆς ἀληθείας; Baſil. à veritate deflectere.

ἀλήθειαν ῥημάτων εὐπρεπείᾳ περιστέλλειν, idem. verborum elegantia veritatem obuoluere.

ψεύδ

ψεύδους καὶ ἀπάτης ὀνείδη περιβληθέντες, idem. mendacij atque impoſturæ probris cooperti.

ἔξω τῆς ἀληθείας τοῦτο, idem. hoc falſum eſt.

πλάττειν, fingere, comminiſci. Luc. εἴγε μὴ ἐπλάσω ταῦτα, niſi tu hæc confinxiſti.

ἐπάρατοι οἱ ταῦτα συνθέντες ἐπὶ σοί, Syneſ. execrandi ſunt qui hæc in te commenti ſunt.

¶ *Mercator.*

χρηματισμοῦ χάριν ἐμπορεύεσθαι, Demoſth. quęſtus cauſa negotiari.

πολὺν χρόνον ἐπὶ τῆς ἐργασίας ὢν τῆς κατὰ θάλατταν, idem. iampridem maritimam mercaturam faciens. Gall. *faiſant le traffic de mer.*

οἶνον Ἀθήναζε κατ' ἐμπορίαν εἰσάγοντες, Demoſt. mercaturæ cauſa vinum Athenas comportantes.

πολλὰ κερδαίνειν χρήματα ἀπὸ τῆς ἐμπορίας, Dion. magnum ex negotiatione quæſtum facere.

ἐφ' ἑτέρας ἀποδημῶν ἐμπορίας, Demoſth. ad alia loca negotiationis ergò proficiſcens.

πολλὰ χρήματα ἐργάζεσθαι, Demoſth. id eſt, πολλὰ χρήματα ἀπὸ τῆς ἐμπορίας κερδαίνειν, vel, συλλέγειν.

¶ *Meretricia vita.*

ἑταιρίζειν, & ἑταιρίζεσθαι, meretriciam vitam profiteri. Phil. εἴκοσιν ὅλοις ἔτεσιν ἑταιρίσασα, viginti totos annos ſcortata, quod etiam de cinædo dicitur apud Æſch.

ἐργάζεσθαι τῷ σώματι, Demoſth. quæſtum corpore factitare. ἡ ἀπὸ τοῦ σώματος ἐργασία οὐχ ἱκανὴν εὐπορίαν παρεῖχεν αὐτῇ, idem. vita meretricia haud ſatis amplas opes ei afferebat.

περιφανῶς, καὶ ἀκριβῶς ἐν ἁπάσῃ τῇ Ἑλλάδι πεπορνευμένην, idem. id eſt, ἑταιρίσασα.

περιφανῶς πορνεύεσθαι, palam ſe in meretricia vita collocare. Cic.

συγκαθεύδειν ἀνδράσιν ἐπὶ μισθῷ, mercede cum viris concumbere, Luc.

μισθαρνεῖν ἐπὶ τῇ ὥρᾳ τοῦ σώματος, Phil. id eſt, τῷ σώματι ἐργάζεσθαι, corpore merere.

μισθαρνεῖν ἐπὶ τῇ τοῦ σώματος αἰσχύνῃ. Æſch.

τὸ τῆς ὥρας αὐτοῦ καπηλεύειν, idem. ætatis florem quæſtui habere.

παραρρίπτειν ἑαυτὴν τοῖς ἐπιτυχοῦσι, τὴν δὲ ὥραν, ὥσπερ τι ὤνιον ἐπ᾽ ἀγορᾶς, πιπράσκειν, idem. quibuſuis ſeſe proſtituere, ac pulchritudinem ſuam, quaſi forenſes quaſdam merces, venalem habere. παρέρριψεν ἑαυτὴν ἐπ᾽ αἰσχύνῃ, idem.

παραδοῦναι τὸ σῶμα εἰς ὕβριν, καὶ παροινίαν ἑταιρικήν, Diod. quod tametſi de præpoſtera venere, quã ἀνδρομανίαν Greg. nuncupat, eo loco dicat, tamen ad meretricem quoque aptiſſimè accommodari poteſt. παροινία ἑταιρική, venerea contumelia.

τοῖς ἐθέλουσι τὴν ὥραν ἐμπαρέχεσθαι, Phil. id eſt, παραδοῦναι, vel, παραρρίπτειν.

ὥραν ἀργυρίου πωλεῖν τοῖς βουλομένοις, Xenophon. pulchritudinem corporis pretio addictam habere.

πράττειν, vt apud Phil. πέπρακε τὴν ὥραν, corporis pulchritudinem vendidit.

χαρίσασθαι τὴν τοῦ σώματος ὥραν, Suid. copiam ſui facere.

Λυδῶν γυναῖκες ἄφετοί εἰσι τοῖς ἐντυχοῦσιν, Athe. Lydorum vxores cujuſuis libidini patent, expoſitæ ſunt.

τῶν βουλομένων ἔρωτας ἑτοίμως προσδέχεσθαι, Diod. quorumlibet amores promptè admittere.

μεγίστους μισθοὺς πράττεσθαι τοὺς βουλομένους πλησιάζειν αὐταῖς, Demoſth. maximam ab iis mercedem exigere, qui ſecum congredi cupiunt.

ἀκόλ

ἀνώλαςος μαχλὰς, τριοδῖτις, τὸ τῆς ὥρας ἄνθος ἐπευωνίζουσα, Phil. impudicum ac vulgare ſcortum, ætatis florem viliſſimo pretio addicens.

χαμαιτύπαις, καὶ πόρναις λαγνίστερον ὁμιλεῖν, idem. cum ſcortis ac meretricibus petulãtiùs coire.

εἰς τὸ σῶμα ἑαυτοῦ ἀμαρτάνειν, Æſch. de pathico.

τὸ σῶμα τὸ ἑαυτοῦ καταισχύνειν, de eodem. *ἐφ' ὕβρει πεπρακέναι*, idem. corpus ſuum alicui ad libidinem pretio addicere.

γυναικεῖα ἁμαρτήματα ἁμαρτάνειν, idem, de cynædo.

¶ *Minari.*

ἀπειλεῖν, minas intendere, vel iactare, minis inſequi. Herod. *πολλὰ ἀπειλήσας εἰ μὴ ταῦτα ποιήσαιμι*, multa minatus niſi hæc feciſſem.

οὐκ ἐψεύσαντο τὰς ἀπειλὰς τὰς ἐπεπειλήκεσαν αὐτοῖς, idem. quod minati fuerant, præſtiterunt. *ἀπειλεῖν* etiam infinito perſæpè iungitur. Plat. in epiſt. *καί μοί τινες ἠπείλουν, εἴ που λήψοιντο, διαφθερεῖν*, mortem mihi ſicubi me reperirent, minabantur.

ἠπείλει τὰ μέγιστα ἐργάσασθαι, Suid. me peſſimè mulctaturum iactabat.

γυμνὸν τὸ ξίφος ἐπανατείναντες, ἀποσφάττειν ὅλως ἠπείλουν, Æneas. diſtrictos gladios intentantes, haud dubiè necem ei allaturos ſe eſſe minabantur.

μεγάλας ἀπειλὰς ἐπανατείνασθαι τοῖς ὑπερόπταις, Philo. contemptoribus graues minas intentare.

πολλὰ ὑπερηφανῶς, καὶ ἀπειλητικῶς διαλεχθεὶς, Herod. multa arroganter ac minaciter prolocutus.

ἔπεμπον εἰς τὰς ἄλλας νήσους ἀπειλητηρίους λόγους, idem.

idem. minaces ſermones ad alias inſulas mittebant.

Nonnunquam τὸ ἐπαγγέλλεσθαι, αὐτὶ τοῦ ἀπειλεῖν vſurpatur, vt apud Baſil. ὅταν ἀκούσῃς τινὸς ἀπειλοῦντος, καὶ ἐπαγγελλομένου σοι παντοδαπὰς ἐπάξειν κακώσεις, cùm quēpiam audieris multa tibi minitantē, ſeq; nullo non malo te affecturum pollicentem. Quod quidem loquendi genus apud noſtrates vſitatiſſimū ac frequentiſſimum eſt. Sic autē interdum Græci ἐπαγγέλλεσθαι accipiunt, quemadmodum contrà Latini quandoque minari, pro polliceri, atque iactare. Quale eſt illud Horatij, Multa & præclara minantem.

ἐπανάτασις, αὐτὶ τῆς ἀπειλῆς. Phil. διὰ τὰς σὰς ἐπανατάσεις, ob tuas comminationes.

προσειπεῖν etiam ſæpe idem apud Græcos ſignificat, quod ἀπειλεῖν. Plat. 3. leg. θάνατον αὐτῷ προειπὼν, μὴ πράξαι τοῦτο, id eſt, θάνατον αὐτῷ ἀπειλήσας, εἰ μὴ τοῦτο ποιήσει, vt ſuprà, mortem ei denuncians, niſi hoc faceret.

φείδεσθαι ἀπειλῶν, Luc. minis parcere, vel, abſtinere.

¶ *Minuere, vel minui.*

ἐλαττῶσαι τοῦ λόγου, Greg. verbis extenuare, ac deprimere.

ἐλαττουμένης ἠρέμα θαλάττης, Philo. conſidentibus ſenſim fluctibus.

μικρὸν ὑπανέντος τοῦ κλύδωνος, Greg. paulùm remittente tempeſtate. μικρὸν ἐλαττωθείσης τῆς τρικυμίας.

μεῖοῦσθαι. Phil. τὸ γὰρ πάθος ἐλώφει, καὶ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐμειοῦτο, dolor quippe in dies cedebat ac langueſcebat.

τὴν σὴν χώραν αὐξανομένην, τὴν δὲ τῶν πολεμίων μειουμένην, Xenoph. regionem tuam augeſcentem,

 tem,

tem, at contrà, hoſtilem decreſcentem.

τ͂ πόλεως ἡμῶν πολὺ νῦν καταδεέστερον πράττούσης, ἢ κατ᾽ ἐκεῖνον τ͂ χρόνον, Iſocr. ciuitate noſtra multo nunc abjectiore, quàm tunc erat.

τ͂ οἶκον τ͂ ἑαυτῦ ἐλάττω κατέλιπεν, ἢ παρὰ τ͂ πατρὸς παρέλαβεν, idem. rem domeſticam minorem reliquit, quàm à patre acceperat.

τ͂ πραγμάτων πρὸς τὸ χεῖρον ὑποῤῥεόντων, Baſil. rebus in pejus ſenſim labentibus.

μοχθηροτέρους ἀπέπεμπεν, ἢ παρελάμβανε, Plat. in Meno. flagitioſiores dimittebat, quàm accepiſſet.

ἀκρωτηριάζεσθαι, tranſlatè, ἀντὶ τ͂ ἐλαττοῦσθαι, Chryſoſt. de Deo loquens, οὐδὲ ἠκρωτηριάσθη τι τ͂ δόξης αὐτῦ, neque quicquam mutilata eſt ipſius gloria, id eſt, imminuta.

χρόνου προϊόντος καταμαραίνεται πᾶσα σπουδὴ, & ἐκλύεται, Chryſoſt. elangueſcit ſtudium, atq; induſtria debilitatur.

παρασπᾶν τι τ͂ δόξης τ͂ ἐμῆς, Chryſoſt. nonnihil de gloria mea detrahere.

ὑποτέμνειν τ͂ τρυφῆς μέρος μικρὸν, idem. de deliciis nonnihil ſuccidere.

¶ *Mirari.*

ὑπερφυῶς αὐτὸν ἐθαύμαζον, Luci. maiorem in modum eum admirabantur ac ſuſpiciebant.

Cũ cauſæ adiunctione, ἐπὶ σοφίᾳ ἐθαύμαζόν σε, Plat. in Symp. ſumma ſapientiæ tuæ, atq; doctrinæ admiratione afficiebantur. Et in paſſiua voce, ἀνὴρ τ͂ ἐπὶ σοφίᾳ θαυμαζομένων, Philo. admirabili ſapientia præditus.

θαυμάζεσθαι, in admiratione eſſe, admirationem mouere.

θαυμάζω cum accuſatiuo & genit. Luci. θαυμάζοντες καὶ εὐδαιμονίζοντές σε τ͂ τ͂ λόγων δυνάμεως,

ον, vbi ſubauditur ἕνεκα. eloquentiæ ergò te admirantes, ac beatum exiſtimantes.

θαυμάζεσ ἔχω, pro θαυμάζω, idem. ὃν ἐγὼ πάντων μάλιστα θαυμάζεσ ἔχω ἐπὶ σοφίᾳ, quem præ omnibus mortalibus ob ſapientiam admirationi habeo.

οὐκ ἐξήρκουν τῷ θαύματι, Demoſth. ſatis admirari non poterant.

πρᾶγμα μέγιστον, καὶ παντὸς θαύματος ἄξιον, Iuſtin. res maxima, atque omni admiratione digna.

πάντας εἰς θαῦμα κινεῖν, Herod. omnibus admirationem excitare, afferre, mouere.

ὃ δὲ ἁπάντων θαῦμα μέγιστόν ἐστί μοι τῆς χώρης, ἔρχομαι φράσων, idem. quod autem mihi in hac regione præ cæteris admirabile videtur, iam dicam.

ἡμᾶς δὲ τότε μέγα θαῦμα εἶχεν, idem. magna tūc admiratio nos tenuit. θάμβος αἰφνίδιον ἡμᾶς εἶχε τοῦ κάλλους, Luci. ſubaudi ἕνεκα, ſubita nos tantæ pulchritudinis admiratio cepit.

θαυμαστὸν, vel, ξένον οὐδὲν ἔπαθον ὑπὸ νεότητος, Plat. in epiſt. non mirum eſt hoc eis accidiſſe, ſi iuuenilis eorum ætas ſpectetur.

ἄξιον δὲ θαυμάζειν, Iſocra. operæpretium eſt mirari.

θαυμάσιον ἔργον ὀφθῆναι, Philo. res viſenda, conſpectu mira.

ἐκπλήττεσθαι, vel, ὑπερεκπλήττεσθαι, admiratione defigi, atque obſtupeſcere.

σφόδρα σε θαυμάζω, καὶ λίαν ἐκπλήττομαι τῆς ὑπερφαλιότητος, Greg. vbi etiam ſubauditur ἕνεκα, vel, χάριν. ὑπερεκπεπληγμένος τὸ κάλλος, Lucia. pulchritudinis excellentiam ad ſtuporem vſq; admiratus. ὡς ἐπὶ μεγάλοις, ἐκπεπληγμένος τοῖς κοσμικοῖς, Baſ. πῶς ἄν τις ἐκπλαγείη τὸ ἔλεον, Chryſoſt.

Q 2

ſoſt. id eſt, θαυμάσιοι. ἄγασθαι, admirari. τίς γὰρ οὐκ ἂν ἀγάσαιτο τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τὴν ἀρετήν, Demoſ. quod etiam inuerſo modo dici poteſt: τίς οὐκ ἂν ἀγάσαιτο τοὺς ἄνδρας ἐκείνους τῆς ἀρετῆς; ecquis virorum illorum virtutem non ſuſpiciat?

πτοεῖσθαι interdum idem ſignificat, quod aliquid admirari atque expetere, Gregor. περὶ ἃ οἱ ἄνθρωποι ἐπτόηνται. Horat. Quæ vulgus miratur & optat. πρὸς τὰ παρόντα ἐπτοημένοι Chryſoſt. rerum præſentium admiratione perculſi, id eſt, προσπαθῶς διακείμενοι, vt alibi ait.

ἔκθαμβος γενόμενος ἐπὶ τῷ παραδόξῳ τοῦ πράγματος, rei nouitate perculſus ac ſtupefactus.

θαυμάζω cum genit. reprehenſionis cujuſdã ſignificationem habet. ὑμῶν μέντοι θαυμάζω, Xenoph. vos tamen miror: vt Cic. te miror, Antoni, &c. *Ie m'eſmerueille de toy.*

ᾔδειν ὅτι ξενιεῖ τὴν ἀκοὴν τῆς σῆς τελειότητος, Baſil. non dubitabam hoc tibi nouum ac perinirum viſum iri. Noſtri verbum Græcum expreſſius referunt, *Ie ſçauoy bien que tu trouuerois cela eſtrange.*

οἱ πλοῦτον ζηλωτὸν εἶναι νομίζοντες, Chryſoſt. qui diuitias eximiam quandam rem, & in primis expetendam arbitrantur.

κεχηνέναι, inhiare, & interdum admirari, Chryſoſt. οἱ πρὸς τὸν πλοῦτον κεχηνότες.

¶ *Miſcere, vel coniungere.*

ἀνακεκρᾶσθαι, Phil. ἵνα τὸ σωτήριον ἔλεον ἀνακεράσηται τῇ κρίσει, vt ſalutarem miſericordiam iudicio temperet. διαφόρως ἀνακεκραμένοι κατηγορίαις, idem.

πειθοῖ βίαν ἀνέμιξε, Grego. verborum blanditiis vim admiſcuit. παρέμιξε, Phil.

εἰς ἓν ἄγειν, συνάπτειν, συζεῦξαι, συμπλέκεσθαι. vt illud

lud Syneſij, κλώθειν τὰ ἀσύγκλωστα, ea, quæ connexionem non admittunt, connectere velle.

¶ *Miſericordia.*

γυναῖκας ἐλεεῖν, Demoſt. mulierum miſereri.

οὐκ ἦν ὅστις οὐκ ἂν ἠλέησε τὰς τύχας τῶν ἀκληρούντων, Diod. ἡμᾶς οὐκ ἠλέησαν, οὐδὲ ἀνθρωπίνως ἐχρήσαντο. Syneſ. nulla noſtri miſericordia permoti ſunt, nec humanè nobiſcum egerunt.

ἔλεος εἰσελθέτω σε γήρως ἀνδρός, Phil. ſenectutis illius te miſereſcat.

οὐ γὰρ ἔλεος εἰσῄει με τοῦ ἀνδρός, Plat. in Phædon. nulla enim ipſius miſericordia afficiebar.

τρέπειν τὸν θυμὸν αὐτοῦ πρὸς ἔλεον, idem, animum illius ad miſericordiam inflectere.

ἑλκύειν τῇ ἐθελοκακώσει τὸν ἔλεον, Gregor. voluntaria ſui afflictatione diuinam miſericordiam elicere.

ἀναφέρειν τὸν ἔλεον, idem. miſericordiam afferre, adhibere.

πάντας εἰς ἔλεον προκαλεῖσθαι, Herodiā. omnes ad miſericordiam prouocare.

τοῖς δάκρυσιν εἰς ἔλεον προσάγεσθαι τοὺς δικαστάς, Antiph. iudices lacrymis ad miſericordiam adducere.

τοῖς ἀτυχοῦσι τῶν συγγενῶν τὸν ἔλεον ἀποκλείειν, Greg. propinquis aduerſa fortuna laborantibus, miſericordiam præcludere.

συγκεκλεικέναι τὸν ἔλεον, Demoſt. dicitur, ὁ τὸν ἔλεον ἑαυτῷ ἀποκλείσας, qui ob eam, qua in alios vſus eſt, crudelitatem, omnes miſericordiæ aditus ſibi præcluſit.

εἰς δάκρυα καὶ συμπάθειαν ἄγειν, Diod. ad fletum & miſericordiam adducere.

τοὺς ὁρῶντας ἐποίει συμπάσχειν τοῖς ἠτυχηκόσιν, idē. id eſt, εἰς συμπάθειαν ἦγε, vel, εἷλκε.

τῇ κοινῆς τύχης εἰς οἶκτον ἐλθεῖν, idem. publica calamitate commoueri.

οἶκτος ἐλάμβανε τοὺς παρόντας, idem. miſericordia mouebantur, qui aderant. οἶκτον λαβεῖν, & φείδεσθαι, ferè pro eodem ſumuntur apud Euſeb. l. 8. Hiſt. Eccleſ. παρακαλοῦντος τοῦ δικαστοῦ ὡς ἂν ἑαυτῶν οἶκτον λάβοιεν φειδώ τε παίδων καὶ γυναικῶν ποιήσαιντο, monente iudice, vt ſe ipſos miſerarentur, filiisq́; & vxoribus parcerent. φείδεσθαι παίδων, vel, φειδὼ ποιήσασθαι παίδων, eſt, quod ait Cælius ad Ciceronem ſcribens, filiorum fortunas non conturbare.

οἰκτείρειν, idem quod ἐλεεῖν, Suid. ὃν θεασάμενος ὁ θεῖος ᾤκτειρε, quam vt auunculus aſpexit, miſeratus eſt. ἐς τόδε ἡλικίας ἥκοντα οἰκτείρας, Herodot. ætate vſque adeò prouectum miſeratus.

τὴν δυστυχίαν ἐπικουφίζουσιν αὐτοῖς, Ariſtid. id eſt, δυστυχίας ἀπήλλαξεν αὐτούς.

ἐλεεῖσθαι dicitur is, cui miſericordia impertitur. ἐλεεῖσθαι μᾶλλον ἄξιοί ἐσμεν, ἢ μισεῖσθαι, Plato. miſericordia potius, quàm odio digni ſumus.

οἴκτου, vel, ἐλέους τυχεῖν, miſericordiam conſequi, ἐλεεῖσθαι. Iſocr. μηδὲ καταμικρὸν οἴκτου δυνηθῆναι τυχεῖν.

Apud Æſchinem ἐλεεῖν tranſitiuè accipitur in hoc loco, ἡ συμφορὰ καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἐλεεῖ, calamitas ipſos etiam hoſtes ad miſericordiã propenſos reddit.

τοῖς ἀτυχοῦσι συναλγεῖν, miſerorum vicem dolere, miſerorum fortunis miſericordiam adhibere.

ἐπικάμπτεσθαι εἰς ἔλεον, Chryſo. ad miſericordiam inflecti.

κατακλᾶσθαι, & ἐπικλᾶσθαι, idem. καὶ πρὸς τὴν φύσιν

φύσιν αὐτὴν ἐπιλάθηται, ſaltem animum tuum frangat & emolliat ipſa natura. τοῖς τῶν ἑτέρων καταχλᾶται συμφοραῖς, idem.

¶ *Miſericordia erga pauperes, vel contrà.*

περὶ τοὺς πτωχοὺς σπουδαῖος, εἰ καί τις ἄλλος, ἐγένετο, Suid. erga pauperes ſtudioſus atq; propenſus, ſi quiſquam alius, fuit.

ἐπὶ τῶν ἀδελφῶν χρείας ἐπανορθοῦσθαι, Baſil. fratrum inopiæ mederi, ac ſubuenire.

τὸ περιττεῦον τοῖς ἐνδέεσι καταμερίζειν, idem. ſuperuacaneas & redundantes opes egentibus impertire.

ἐπαρκεῖν τοῖς δεομένοις, id eſt, ἐπικουρεῖν, βοηθεῖν.

ὀβολὸν ἕνα μὴ προΐεσθαι τοῖς θλιβομένοις, Baſ. ne vnum quidem obolum oppreſſis proiicere.

ἀδάπανον εὐσέβειαν ἀσκεῖν, dicitur Baſ. qui cæteris quidem in rebus pietati dat operam, verùm in iuuandis, ac pia largitione ſubleuandis pauperibus, ſui diſſimilis eſt. Qui etiam, non ineptè fortaſſe, μέχρι τοῦ βαλαντίου εὐσεβής, dici queat.

λύειν τὴν πενίαν τοῖς δεομένοις, Chryſoſt. egentes paupertate liberare.

προΐεσθαι τοῖς δεομένοις ἐκ τῶν ὄντων τὴν πλείονα μοῖραν, idem. maiorem bonorum partē in pauperes effundere.

τὰ ἑαυτοῦ ἀποκτᾶσθαι, idē. de eo, qui opes ſuas in pauperes effundit. Propriè eſt, opibus labi.

¶ *Moderatio.*

κόσμιος, καὶ εὐσταλὴς ἀνήρ, Plat. in Menon. vir modeſtus ac frugi.

μετρίως φέρειν τὰς εὐτυχίας, Iſocr. res ſecundas moderatè ferre, vel, ſi Græcè mauis, μετριάζειν ἐπὶ τοῖς εὐτυχήμασι, Luc.

ὐδὲ κατέχειν ἑαυτοὺς ὑφ' ἡδονῆς οἱ ἄνθρωποι δύναν), idem. homines præ voluptate animis ſuis moderari nequeunt, vel, animi ſui compotes eſſe nequeunt.

μετριάζειν, καὶ κατεσάλθαι, moderatum & compoſitum eſſe, Chryſoſt.

¶ *Moderatus in vtraque fortuna.*

μήτε ἐπαίρεσθαι ἐν ταῖς εὐθυμίαις, μήτε καταπίπτειν ἐν ταῖς συμφοραῖς, Baſil. nec rebus lætis animo efferri, nec funeſtis & acerbis conſternari.

ἐν ταῖς δυσκολίαις τῶν πραγμάτων ἀταπείνωτον διασώσασθαι τὴν ψυχὴν, καὶ ἐν ταῖς περιφανείαις τοῦ βίου μὴ ἐπαρθῆναι πρὸς ὕβριν, idem. in rebus aduerſis conſtantem & erectum animum retinere, contraq; in ſplendore vitæ, ampliſſimisq; dignitatibus, ab elatione animi atque inſolentia ſeſe cohibere.

¶ *Mœror.*

λυπεῖσθαι. Demoſth. θαυμαστὸν ὡς ἐλυπήθην, mirum quanta mœſtitia affectus ſim. λυπεῖσθαι λύπην. Baſil. ἐλυπήθην λύπην οὐκ οἰστὴν, intolerabilem mœrorem hauſi.

τὰς ἐσχάτας λυπεῖσθαι λύπας, Plat. in Gorg. ſummo mœrore affligari.

θηλυπρεπῶν λύπην ἐργάζεσθαι, Dion. muliebriter mœrere atque angi.

ἐπὶ τῇ λύπῃ συμπίπτειν, mœrore conſternari, Baſil. ἐπὶ τῇ λύπῃ συμπιπτωκυίας τῆς ψυχῆς ἡμῶν, animo noſtro mœrore fracto, atque collapſo.

λύπῃ καταποθῆναι, Paul. mœrore confici, abſorberi, obrui.

λύπη τὴν διάνοιαν ἐκνέμεται, Luc. mœſtitia animum exeſt, depaſcitur.

ὑπὸ λύπης κάμπτεσθαι, Phil. mœrore curuari ac deprimi.

εἰς λύπην καταπεσεῖν, in mœrorem incidere. τῇ ἀθυμίᾳ καταπεσεῖν, Baſil.

μέσης ἥψατο μου τῆς καρδίας ἡ λύπη, Baſil. medium pectus mœror attigit, intimum pectus inuaſit.

εἰς λύπην καταφέρεσθαι, Cteſias. ἐφ᾽ ᾧ ἡ στρατιὰ εἰς λύπην κατηνέχθη, id eſt, κατέπεσεν, in mœrorem prolapſa.

τὸ πολὺ τῆς λύπης τὴν σὴν περιίσταται πληθότητα, Baſ. magna mœroris pars te circunſtat, magnā mœroris partem ſuſtines.

λυπηρῶς ἔχειν, & λυπηρῶς διακεῖσθαι, in mœrore eſſe.

ἀθυμίας πληροῦσθαι, Baſi. mœrore perfundi, atque animo prorſus debilitari.

ἀθυμεῖν, deſponſionem quandam animi ſignificat, nimio luctu fracti, ac profligati. τὴν ψυχὴν ἀνίαις καὶ λύπαις κατατήκειν, Suid. animum luctu ac mœrore conficere.

ὑπὸ τῆς λύπης τὴν ψυχὴν κεκακωμένος, Baſil. mœſtitia afflictus.

ἐκδότους αὐτοὺς τοῖς λυπηροῖς ποιῆσαι, Idem. totos ſe triſtitiæ dedere, rebus aduerſis ac moleſtis prorſus cedere.

ἀηδῶς διατίθεσθαι. Plat. in Phæd. τοῦτο ἀκούσαντες ἀηδῶς διετέθημεν, moleſtiam contraximus.

μυρίαις ἀνίαις συνεῖναι, Luci. in infinitis mœroribus verſari.

ταῖς ἀνίαις τετρυχωμένος, Phil. mœroribus confectus.

ἐν ἐσχάταις ἀνίαις εἶναι, idem. grauiſſimè angi. ἐφ᾽ οἷς ἀνιαθεὶς καὶ περιαλγήσας, idem. ob quæ mœſtitia ac dolore affectus.

ἀνίαις πιέζεσθαι, idem. luctu, ac mœrore opprimi. ἀνιᾶσθαι, καὶ δυσχεραίνειν, Baſ. angi, per-

 moleſtè

moleſtè ferre.

σκυθρωπάζειν, idem. ἐγὼ δὲ θρηνῶν, καὶ σκυθρωπάζων, καὶ παρειμένος πάντοθεν, idem. ego autem lugens ac mœrens, atque vndique fractus ac debilitatus.

οὐδέποτε δυσθυμίαι τὸν βάσκανον ἐπιλείπουσιν, idē. mœrores inuidum nunquam deſerunt. δυσθυμεῖν, animo angi, ἀθυμεῖν.

ἀηδίαν ἐξαρύσασθαι, Bud. tædium exhaurire.

κατηφεῖν, mœſtum eſſe, præ mœſtitia oculos demittere. σφόδρα κατηφῶ καὶ ἄχθομαι, id eſt, λυποῦμαι. κατηφὴς, mœſtus. κατηφείας γέμειν, Philo, id eſt, λύπης πληροῦσθαι. βίος πολυστένακτος, καὶ κατηφείας πλήρης, Baſil. vita miſera & luctuoſa, ac mœroris plena.

ὑπὸ συννοίας καὶ κατηφείας ἐσταλμένος, mœſtitia contractus.

ὤδινεν ἐν ἑαυτῷ καὶ τὸ πάθος οὐ χωρήσας, Philo. intimis ſenſibus angebatur, doloremq; haud continens, &c.

ἄλεκτον, καὶ ἀπαρηγόρητον εἰσδύεται πένθος, τὴν ὅλην πυρπολοῦν ψυχὴν, idem. luctus omnem ſermonem & conſolationem excedens, animum ſubit, eum omni ex parte incendens ac populans.

σφόδρα ἔχειν ὀδυνηρῶς, idem. id eſt, λυπηρῶς. nã plerumque in eadem ſignificatione reperitur.

ἄχος αὐτὸν ἔλαβε, Xenoph. animum ipſius mœſtitia inceſſit.

ἄχθεσθαι, ægrè ferre, λυπεῖσθαι.

οὕτω βεβάπτισται ὑπὸ συμφορῶν ἡ ψυχή. Greg. id eſt, καταπεπόντισται, vſqueadeò calamitatum fluctibus depreſſa atque obruta eſt anima.

ἀδημονεῖν, grauiſſimo mœrore confici. τῆς ἀδημονίας ἀπαλλάττειν, Chryſ. mœrore leuare.

ἀλύειν, in graui mœrore verſari.

ἀποπνίγεσθαι ὑπὸ τῆς ἀθυμίας, mœrore præfocari.

λύπης ἀσώτερος, idem. de eo, qui mœrore frangi minimè ſe ſinit.

¶ *Mærentis ſigna*, vide *Lugentis ſigna*.

τοὺς τόνους ὑπὸ λύπης ἐκλυθεὶς, ἀναπίπτωκε, Philo. viribus grauiſſimo mœrore fractis, cõcidit.

¶ *Mollire*.

ἡμερῶσαι, ἐξημερῶσαι, ἡμερώτερον ποιεῖν, Grego. τίς οὐκ ἂν ἤλπισε ταῖς τιμαῖς ποιῆσαι αὐτὸν ἡμερώτερον; ecquis non ſperaſſet ſe mitiorem eum honoribus effecturum?

πραΰνειν, Diod. πραΰναι τὴν ὀργὴν τοῦ Παυσανίου, iram Pauſaniæ ſedare, mitigare.

ἐνόμιζον πράους αὐτοὺς ποιῆσαι τῇ μακροθυμίᾳ, Greg. exiſtimabam me eos potentia mea leniturum.

μαλάσσειν τὴν ἀδάμαστον καρδίαν, Baſil. cor durum & indomitum mollire.

θυμὸν ἐγείρειν, χαλᾶν καὶ μαλάττειν, contraria.

αὐξηθεὶς πρὸς τὸ μαλακώτερον, Phil. mitior factus.

ὅσοις οἱ ἄνθρωποι κάμπτονται πρὸς τὸ ἥμερον, Grego. omnibus iis rebus, quibus homines ad clementiam & facilitatem inflecti ſolent.

¶ *Monaſtica vita*.

τὴν μονήρεις διατριβὰς ἀσπάζεσθαι, Lucia. ſolitaria vita delectari.

ἐν μοναστηρίῳ ποιεῖσθαι τὰς διατριβάς, Philo. in ſolitudine verſari.

τὸν μονήρη βίον ἀσπάσασθαι, Syneſ. ſolitariam vitam amplexari. τὸν θεωρητικὸν βίον ἀσπάσασθαι, Phil. contemplationi ſe dare.

εἰς μοναδικὸν βίον πλεῖν, Syneſ. monaſticam vitam profiteri.

ἐπὶ τὸν ἀσκητικὸν βίον τρέπεσθαι, Baſil. ad monaſticam vitam ſe conferre.

ἐπιμιξίας ἀνθρώπων ἀπαλλάττεσθαι, idem. ab hominum cœtu atque cõmercio ſeſe abſtrahere.

τῷ βίῳ ἀποτάσσεσθαι τῷ κοσμικῷ, Suid. mundanæ vitæ nuntium remittere.

πολλὰ χαίρειν φράσαντες ταῖς ἄλλαις πραγματείαις, ὅλον ἀνέθεσαν τὸν οἰκεῖον βίον θεραπείᾳ θεοῦ, Phil. ſummotis aliis omnibus ſtudiis, totam ſuam vitam cultui Dei conſecrarunt.

οἱ κόσμου χωρίσαντες ἑαυτοὺς, καὶ τῷ θεῷ τὸν βίον καθιερώσαντες, Greg. qui à mundo ſe remouerunt, vitamq; ſuam diuino cultui deuouerunt.

τῶν τοῦ κόσμου φροντίδων ἑαυτὸν ἔξω ποιεῖν, Baſil. à mundi curis ſeipſum aſſerere, remouere.

¶ Monitio.

πρὸς ὕβρεως τὰς νουθεσίας λαμβάνειν, Phil. admonitiones injuriæ ducere, vel, pro contumelia ducere. δεῖ γάρ σοι νουθεσίας ἡμετέρας, Syneſ. præceptis ac monitis noſtris opus habes.

ποιεῖσθαι τὴν νουθεσίαν, idẽ quod νουθετεῖν. τὴν ἄλλως ποιεῖς τὴν πρός με νουθεσίαν, Alciph. incaſſum me admones.

πρὸς τὰς νουθεσίας ἀηδῶς ἔχειν, admonitionibus offendi. admonitionibus locum non relinquere. Cic.

ἐπεὶ δὲ ἅπαξ φιλικῆς παραινέσεως ἠρξάμην, Luc. id eſt, νουθεσίας, vel, συμβουλῆς.

ἀνυποκρίτοις καὶ πεπαρρησιασμέναις χρῆσθαι ταῖς νουθεσίαις, Phil. ſynceras ac liberas admonitiones adhibere.

νῦν δ' οὖν εὖ παραινέσαντος ἐπιλαβοῦ τοῦ λόγου, Herodo. optime conſulenti obtempera.

ὡς οἱ ὑπετίθετο τοὺς ὑπερόχους τῶν ἀστῶν φονεύειν, idem, quòd ei auctor erat nobiliſſimos quoſque

que ac præſtantiſſimos ciues obtruncaſti.

εἰσφέρειν τινὶ παραίνεσιν, Baſil. aliquem monere atque hortari.

¶ *Mons.*

λόφος ὑψηλὸς, Phil. tumulus altiſſimus. ὑψηλόταλος.

ὄρος ἄχρι πολλοῦ κᾶ ὀραντεῖνον, idem mons altiſſimè pertingens.

¶ *Mora.*

ἐφυγοδίκουν, καὶ χρόνος διετρίβετο συχνός, Demoſth. tergiuerſabantur, atque interim multum tẽporis terebatur. ἐνδιατρίβειν, immorari.

πολλαὶ, καὶ ἀναγκαῖαι διατριβαὶ ἐγένοντο ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ, idem. pleraque interim ac neceſſariæ moræ interceſſerunt.

διατριβὴν ποιεῖσθαι, Luc. οὐδεμίαν διατριβὴν ἐποιησάμην, nullam moram interpoſui.

οὐ πολλῆς, vel, οὐ μακρᾶς διατριβῆς τοῦτο δεῖται, idem. haud magna mora hoc opus habet, id eſt, hoc facillimè confici poteſt.

τὰ πράγματα μέλλησιν, καὶ διατριβὴν οὐκ ἀνέχεται, Phil. res cunctationem ac moram minimè ferunt.

τὴν ἐπὶ πλεῖον ἐν τούτοις διατριβὴν οὐκ ἐπιτρέπει, Baſ. non me diutius in hac oratione immorari ſinit.

διατριβὰς, καὶ μελλήσεις ἐμποιεῖν, Alciph. moras & cunctationes afferre.

ἀεὶ τι προὐφασίζετο, καὶ ἀναβολὰς ἐποιεῖτο, Demoſ. aliquid ſemper cauſabatur, ac moras nectebat.

ἀναβολαῖς ἐχρῆτο, tempus extrahebat. *Gall. ſoit de remiſes.*

ἐπὶ γὰρ τὸ πρᾶγμα ἐς μήκιστον ἐπεμήκυνε, Luc. in longum ducebatur.

ἐπὶ μήκιστον ἐκτείνειν, Alciph. in longum pro-

trahere.

μέλλειν ἀεὶ καὶ βραδύνειν, Phil. cunctari, ac procraſtinare.

χρονίζειν, Diodo. *κεχρονικότος τοῦ βασιλέως περὶ τὰς κατασκευάς*, cùm Rex in apparatu longiorem moram feciſſet. *ἐγχρονίζειν τῷ πυρί*, Chryſ. de pueris Chaldæis.

ὁρμήσαντα πρὸς κατάλυσιν τῆς τυραννίδος ἤμβλυνον αἱ παρὰ Καίσαρος τιμαί, Plut. ad euertendam & extinguendam tyrannidem properantem, honores, qui ei à Cæſare habebantur, retundebant, ac reprimebant.

παρέλκειν, apud Socrat. *αὐτὸ τοῦ χρονίζειν. παρέλκοντος αὐτοῦ κατὰ τὴν Ἔφεσον*, diuturniorem moram eò Epheſi trahente. Hinc nomen *παρολκὴ* apud eundem lib. 7. *λυπεῖν αὐτὸν οὐκ ἰσχύειν τῇ ἀναβολῇ*.

¶ *Morbus.*

μαλακῶς ἔχειν, morbo languere. *μαλακῶς ὑπὸ τῆς ὠδῖνος ἔχειν*, Luc.

χαλεπῶς ἔχειν ὑπὸ τῆς χθὲς πότου, Plato in Sympoſ. ab heſterna crapula laborare.

μεγάλα, καὶ σφόδρα νοσεῖν, idem Polit. 3. grauiter ægrotare.

πάνυ πονηρῶς διακεῖσθαι, Demoſt. mala admodum eſſe valetudine.

κάμνειν, καὶ μοχθηρῶς διακεῖσθαι, Plat. in Gorg. idem quod *πονηρῶς διακεῖσθαι*, graui admodum morbo vexari.

κακῶς ἔχειν ὑπὸ τῆς τρυφῆς, Luc. præ luxu malè ſe habere.

χαλεπῷ νοσήματι παλαίειν, Luc. moleſto ac difficili morbo conflictari. *νόσῳ χαλεπῇ παλαίειν*, Syneſ.

νόσῳ μάχεσθαι, Chryſo. idem quod *παλαίειν*.

κάμνω

κάμνειν ἀῤῥωστίᾳ, καὶ πονηρῶς τοῦ σώματος ἔχειν, Greg. morbo laborare, corporeq; ægro eſſe.

ὑπὸ τῆς νόσου δαπανᾶσθαι, idem. morbo abſumi, confici.

εἰς ἀσθένειαν ἐμπεσεῖν, idem. in morbum incidere. νόσημα δεινὸν ἐμπέπτωκεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, Demoſth. grauis morbus Græciam inuaſit. νόσῳ δεινοτάτῃ περιπεσεῖν, Suid. in acerbiſſimum ac periculoſiſſimum morbum delabi. πολλοὶ ἐς νόσους πεπτώκασιν. Herod.

πολλῷ ἤδη χρόνον κάμνειν ἐξ ἀῤῥωστίας, Grego. id eſt, κάμνειν ἀῤῥωστίᾳ, vt ſuprà.

νόσοις περιβάλλειν, Chryſoſt. morbis inuoluere, in morbos coniicere. νόσῳ περιβάλλεσθαι, idē. morbo implicitum teneri.

μεγάλοις νοσήμασι κατὰ τὸ σῶμα συνέχεσθαι, Plat. in Gorg. magnis corporis morbis teneri. χαλεποῖς πάθεσι συνέχεσθαι, Diod. νόσῳ κατεχόμενος, Phil.

ἔκαμνεν αὐτῷ τὸ σῶμα, καὶ διέκειτο πονηρῶς, Gregor. id eſt, ἔκαμνε τὸ σῶμα, in accuſat. vt apud Philonē, οἱ τὰ σώματα κάμνοντες ἐπισφαλῶς, qui periculoſo morbo affecti ſunt.

ὑπὸ νόσου πιέζεσθαι, Diod. morbo vexari, premi.

νόσῳ βαρύνεσθαι, id eſt, πιέζεσθαι. καθ' ἡμέραν ἀεὶ μᾶλλον βαρύνεσθαι. Diodo. vehementiùs in dies afflictari.

ἀσθενεῖν πυρετῷ βαρυτάτῳ, Baſil. grauiſſima febre laborare. τῷ Εὐκτήμονι ἀσθενῆσαι ἐξαίφνης συνέβη, Demoſth. Euctemoni confeſtim ægrotare contigit. εἰ τῶν φίλων τις τῶν σῶν τύχῃ ἀσθενήσας, περὶ ὃν μεγάλην σὺ σπουδὴν ἔχεις. Plat. ſi quis caſus ita tuliſſet, vt amicorum tuorum quiſpiam, quem cariſſimum haberes, in morbum incurriſſet: vel, ſi quis fortè amicorum tuorum in morb

morbum incidiſſet.

ἀσθενῶς ἔχειν, Plat. leg. 2. κάμνουσί τε, καὶ ἀσθενῶς ἔχουσι τὰ σώματα.

μεγίστοις νοσήμασιν ἐνέχεσθαι, Plat. in Gorg. maximis morbis vrgeri.

ἐπιγινομένου μοι νοσήματος, Iſocra. oborto mihi morbo.

ἐν μεγάλαις, καὶ ἐπισφαλέσι νόσοις εἶναι, Phil. in magnis ac periculoſis morbis eſſe.

κατασκήπτει βαρεῖα νόσος Γαΐῳ, idem. grauis Caio morbus ingruit.

ὡς μὲν μεγάλη νόσος ἔλαβε, Luc. quamprimum eum atrox morbus inuaſit.

νόσῳ ληφθείς, morbo correptus: αὐτὸν κατέλαβε νόσος, Herodo.

ἐν ἐσχάτῃ ἀρρωστίᾳ διάγειν, Gregor. in extremo morbo verſari.

νόσοις περιπλέκεσθαι, morbis implicari. μεγίστοις ἀρρωστήμασι περιπλακέντες, ἀπέθανον οἰκτιστά, Suid. maximis morbis impliciti, miſerrimè interierunt.

ἐκ πολλῆς ἀρρωστίας οὐδὲ φθέγγεσθαι τρανῶς δύνασθαι, Baſil. præ morbi acerbitate ne planè quidem ac perſpicuè loqui poſſe.

νόσῳ συντετριμμένος, Gregor. morbo fractus & exhauſtus, morbo confectus.

τὸ γὰρ πάθος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ μᾶλλον ἐπετείνετο, Luc. oculi dolor ingraueſcebat.

πύρωσις ἀθρόα παντὸς τοῦ σώματος, Greg. ſubita atque conferta totius corporis inflammatio.

μεγάλῃ νόσῳ χρήσασθαι, Dion. id eſt, μεγάλως νοσεῖν, vt ſupra.

μονονουχὶ ἐφ᾽ ἑκάστης ὥρας τὸ θανατηφόρον πέρας τῆς ζωῆς ἐκδέχεσθαι, Baſil. modò non ſingulis horis fatalem vitæ terminum expectare.

ἐν μεθορίοις εἶναι ζωῆς, καὶ θανάτου, idem. in vitæ ac mortis confinio eſſe.

ἐξίζειν σχεδὸν μέχρις αὐτῶν τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου, idem ad ipſas, vſque fermè portas mortis accedere.

νοσεῖν μέχρι πλεύσεως. Dion. ad mortem vſque ægrotare.

τοιαύτη νόσῳ, ἐξ ἧς εἰς τοὔσχατον ἦλθον, Demoſth. ejuſmodi morbus, ex quo in extremum vitæ diſcrimen veni. ἐξ ἧς παρὰ μικρὸν ἦλθον ἀποθανεῖν, Iſocr.

νόσον κτήσασθαι, Plato in Hipparch. morbum contrahere.

σφαλερῶς ἔχει τὸ σῶμα, Philo. id eſt, ἐπικινδύνως, ἐπισφαλῶς.

τοῖς σώμασι νόσους ἐμποιοῦσι, Lucia. corporibus morbos afferunt.

πυρετοῖς ἐνοχλεῖσθαι, Chryſ. infeſtari.

ἐπίνοσος, valetudinarius, νοσερός.

Morbus leuis.

ἂν δὲ ἀρρώστημά τι συμβῇ, Demoſt. quòd ſi quis morbus acciderit.

νοσήματα εὐίατα, καὶ πρὸς τὴν θεραπείαν ἀναπεπταμένα, Luc. morbi ſanatu faciles, & curationi patentes.

εἰ δὲ νόσος ἐπιψαύσειεν αὐτοῦ, idem. id eſt, ἅψαιτο, ſi morbus eum attingat. ἀπαντῶ κἀκείνης ἀρρωσίας, Greg.

τὰ μικρὰ νοσοῦντι, Baſil. leuiter ægrotare.

ἀσθενέστερον διακεῖσθαι, Bud. imbecilliorem aliquanto eſſe.

νόσος εὐαπόθετος, Chryſoſt. leuis, quiq; facilè excuti poſſit, εὐίατος, vt ſuprà. ἴασιμος ille Antiphonti dicitur, qui haudquaquam incurabili morbo tenetur.

Morb

¶ *Morbus lecto affigens.*

ἓξ μῆνας συνεχῶς ἐν τῇ κλίνῃ κεῖσθαι, Iſocr. ſex totos menſes in lecto jacere.

ἐκ τῆς κλίνης οὐκ ἐδύνατο κινεῖσθαι, idem. lecto pedem mouere non poterat.

ἀνελθὼν ἐς τὸ οἴκημα, ἔνθα κατεκείμην, Lucian. cùm in cubile illud aſcendiſſet, in quo decumbebam.

τὸ σῶμά μου ὑπὸ χρονίας νόσου κατηνάλωται, ὡς μηδὲ ἀπὸ τῆς κλίνης δύνασθαί με καταβαίνειν, Baſil. corpus diuturno morbo ita mihi abſumptum eſt, vt ne è lecto quidem deſilire queam.

κλινοπετὴς ὑπηγόρευσα τὴν ἐπιστολὴν, ἣν ὑγιαίνουσα κομίσαιο, Syneſ. lecto affixus, hanc epiſtolam dictaui, quam vtinam ſana & incolumis accipias.

ἐπὶ κλίνης καταχεῖσθαι, Baſil. id eſt, ἐν τῇ κλίνῃ κεῖσθαι.

ἐπὶ τῆς κλίνης στρέφεσθαι οὐδαμῶς ἔχω, idem. ita ſum affectus, vt ne corpus quidem in lecto verſare queam.

ὑπὸ τῆς ἀῤῥωστίας πεπεδημένος ἐκείμην, idē. morbo quaſi compedibus aſtrictus jacebam.

τῇ κλίνῃ προσδεδέσθαι ἀεὶ ὑπὸ πολλῆς ἀῤῥωστίας, Chryſoſt.

¶ *Morbus lethalis.*

πονηρῶς καὶ ἀνηκέστως ἔχειν, Luc. grauiſſimo atque incurabili morbo vexari. ἀνιάτῳ νόσῳ πιέζεσθαι, Phil. id eſt, ἀνηκέστως ἀῤῥωστεῖν.

ἀῤῥωστήματα ἀνθρωπίναις ἐπινοίαις ἀνίατα, morbi humanæ ſolertiæ incurabiles.

ὡς ᾔσθετο τὴν νόσον οὐκ ἀποφευξόμενος, Demoſthe. vt ſe ex morbo haud euaſurum ſenſit. περιφεύγειν aliquando idem ſignificat, quod ἀποφεύγειν τὴν νόσον. ὥστε πολλῶν χρόνον μήτε τοὺς οἰκεί-

ϖς, μήτε τ̃ ἰατρῶν μηδένα ϖροσδοκᾶν μ' ϖεριγενήσεσθαι, Demoſthe. adeò vt perdiu nec propinqui, nec medici vlli ſpem haberent fore, vt ex eo morbo conualeſcerem. Gall. *ils ne s'attendoyent que i'en deuſſe reſchapper.*

ὡς ἠσθόμην, ὅτι ὐχ' οἷός τε ἔσομαι ϖεριγίνεσθαι, idem. id eſt, ϖεριφεύγειν, ſuperſtes eſſe.

πονηρῶς εἶχε, ϗ ὐ πολλὴ ἐλπὶς ἦν αὐτὸν ϖεριγενήσεσθαι, idem. haud magna ſpes erat, eum è morbo emerſurum.

ὐ πολλοῖς ἔτεσιν ὕστερον ἀῤῥωστίᾳ ϖεριπεσὼν ἐτελεύτησε, Demoſth. non multis poſt annis in morbum lapſus, extremum vitæ diem obiit.

ἀκούσας ὅτι ἀσθενοίη, ϗ ὐδὲν ἐκείνῃ εἴη ἡ ἄνθρωπος, idem. cùm eam audiuiſſem ægrotare, déque ea actum eſſe. Gall. *que ce n'eſtoit plus rien que d'elle.*

ἐνόσει, ϗ ἐπιθανάτως ἦν, idem. lethali morbo laborabat.

πονηρῶς διέκειτο, ϗ ἀδήλους ἐλπίδας εἶχε ϖ̃ βίου, Iſocr. ſpem omnem vitæ deſpondebat. ἠσθένησε ταύτην τὴν νόσον, ἐξ ἧς ἐτελεύτησεν, idem. in eum morbum incidit, ex quo vitæ die extremo defunctus eſt.

νόσημα ἀνήκεστον, ϗ ὑπερβεβηκὸς τὺς ὅρους τ̃ τέχνης, Luc. morbus incurabilis, atque artis medicæ terminos excedens.

ἥττους εἶναι ὡμολόγουν τ̃ νόσου, idem. profligando morbo impares ſe eſſe fatebantur. ἡττᾶσθαι τ̃ νόσου, idem.

ποδαγρικὰ, ϗ ἀρθριτικὰ πάθη, ϖρὸς ἃ συμφέρον ὐδὲν ἐπινοηθῆ φάρμακον, idem. aduerſum quæ nullum adhuc ſalutare remedium excogitatum eſt.

ἐπεὶ δὲ ϖρὸς σωτηρίαν ἐλπίδας φαύλας εἶχεν ὑπόλοιπ

πτόδι. Herod. quandoquidem ſalutem ſuam miſera ſpe pendere coniectabat. Et Xenoph. ἐπεὶ δὲ ᾐσθάνετο ὁ Δάρειος, καὶ ὑπώπτευε τὴν τελευτὴν τοῦ βίου, finem vitæ adeſſe ſuſpicabatur.

ἀποφέρει ἡ νόσος τὸν ἄνθρωπον, vel, θανατοῖ, Liban. hominẽ aufert, ac de medio tollit. Gall. *la maladie l'emporte.*

¶ *Morborum certa genera.*

Σωκράτης τὴν περὶ τὴν κύστιν τὴν τῆς στραγγουρίας, Plat. in epiſt. Socrates veſicæ morbo laborabat.

φθόη ἔχεσθαι, Iſoc. tabe teneri.

φρενίτιδι ἁλίσκεσθαι, phreneſi capi, id eſt, mentis errore affici.

φθινάδι νόσῳ περιπεσεῖν, Diod. in phthiſin incidere.

ὑπὸ νόσου ἀρθρίτιδος ἐνοχλεῖσθαι, Herodi. articulari morbo infeſtari, vexari κάμνειν, idem. ἀρθρίτιδι συνέχεσθαι, Suid.

νεφρικῶς ἔχειν ἀπὸ νεφρίτιδος Bud. Nephritide laborare.

νοσεῖν τὴν περὶ τὸ ἆσθμα νόσον, Æſch. aſthmate, id eſt, ſpirandi difficultate laborare.

νόσῳ τῇ ὕδρωπι ληφθείς, Suid. hydropiſi correptus.

ὑπὸ τῆς κραυγῆς πόνηρῶς τὴν κεφαλὴν διατεθῆναι, Lucia. præ vociferatione capitis dolorem contraxiſſe.

ἀποθρώσκων τοῦ ἵππου, ἐστράφη τὸν πόδα, Suid. ex equo deſiliens, pedem torſit.

ὀφθαλμοὺς οὐχ ὑγιῶς ἔχων, Baſil. parum ſanos oculos habens.

φρενίτιδι κατέχεσθαι, Chryſoſt.

¶ *Morbo affectum curare.*

ἀρρωστοῦντα θεραπεύειν, Demoſth. ægrotantem

cur

curare. νοσήσαντα ἐπὶ μήκιστον ἐθεράπευσε, Luci. in longo ac diuturno morbo eum curauit.

τὴν τῶν καμνόντων θεραπείας ποιεῖσθαι, Plat. in polit. i. τοὺς νοσοῦντας θεραπεύειν ἐπιμελεῖσθαι, Plat. ἐπεμελεῖτό μου, καὶ ὑγιαίνοντος, καὶ ἀσθενοῦντος, curam mei gerebat, tam ſani, quàm ægrotantis. φιλοφρόνως ἐπιμελήθη καμούσης, Luc. eam in morbo amicè atque humanè curauit.

νοσηλεύειν, Iſocr. ὠνοσήλευον αὐτόν, i. ἐθεράπευον αὐτόν, vel, ἐπιμελοῦμαι αὐτοῦ, Gall. *ie le traictois en maladie.*

γυνὴ πολλοῦ ἀξία ἐν ταῖς νόσοις παροῦσα κάμνουσι ἀνθρώποις, Demoſthen. ægrotanti in morbis aſſidens.

ὑπ' ἀθεραπείας διαφθείρεσθαι, Antiph. de eo, qui ob incuratum vulnus moritur. Gall. *mourir par faute d'appareil.*

¶ *Morbus longus.*

ἀσθενῶς διέκειτο πολλὰ χρόνον, Demoſth.

τούτῳ (τῷ νοσήματι) διετέλουν τρία ἔτη μαχόμενος, Iſocr. cum hoc morbo tres annos integros pugnabam.

ἐκ νόσου μακρᾶς κατεσκληκώς, Luc. longo morbo fractus.

χαλεπῇ καὶ μηκίστῃ ἀρρωστίᾳ σύμφωνος, Phil.

πολυχρονίῳ νόσῳ νοσεῖν, Diod. id eſt, ἐπὶ πολὺ νοσεῖν.

πεντηκοστὴν τὴν ἡμέραν ἐν τῇ ἀρρωστίᾳ ἄγειν, Baſi. quinquageſimum iam diem in morbo verſari.

ἀρρωστεῖν μακράν, καὶ δυσαπάλλακτον ἀρρωστίαν, id eſt, δυσιάτως, Suid. longo ac difficili morbo laborare.

ὑπὸ πυρετοῦ πολλὰ χρόνον ὀχλεῖσθαι, Baſil. diuturna febre vexari.

νόσῳ μακρᾷ προσηλοῦσθαι, Chryſ. affixum eſſe.

Morb

¶ *Morbus guſtum cibi auferens.*

ἀπίκλεισέ με τῶ σιτίων ἡ ἀῤῥωςία, Baſil. à cibis me excluſit, ciborum appetentiam mihi ſuſtulit. τῶ σιτίων ἀποκλείεσθαι dicitur ægrotus Demoſth. cùm nihil cibi appetit.

τὴν γδυστικὴν αἴσθησιν ὑπὸ τῶ πάθους διεφθαρμθμος, Baſil. guſtandi ſenſum morbo corruptum habens.

τῶ βρωμάτων τὰ καθαρώτερα δυχεραίνουσι, καὶ διαπλύουσι, καὶ παραιτοῦνται, Plut. faſtidiunt ac reiiciunt & auerſantur. πρὸς τὴν τροφὴν δυχεραίνειν, Naz. cibos faſtidire.

πρὸς τὰ βρώματα ἀηδίζεσθαι, idem quod δυχεραίνειν.

κακόσιτος, faſtidio laborans.

αὐαιρεῖν τὴν περὶ τὰ σιτία ὄρεξιν, Orig. de Iobo loquens, cui metus ciborum appetitum tollebat.

¶ *Morbus tranſlatè ſumptus.*

τὰ περὶ τοὺς θεοὺς πάνυ νοσεῖν, Luc. graui impietate laborans.

φιλαργυρίαν νοσεῖν, Gregor. auaritiæ morbo teneri.

ἐπεὶ τὰ Οδρυσῶν πράγματα ἐνόσησε, Xenoph. peiùs habere cœperunt, Gall. *apres que leurs affaires commencerent à ſe porter mal.*

¶ *Morbo liberari, vel nonnihil leuari.*

τὴν ὑγείαν κτήσασθαι βουλόμενος, Plat. ſanitatem recuperare ſtudens.

τὴν ὑγείαν ἀπολαμβάνειν, Greg. id eſt, ἀνακτᾶσθαι.

ἐκ νόσου μακρᾶς ἀνίστασθαι, Luc. è diuturno morbo exurgere.

τῆ ἀῤῥωςίας ἀναφέρειν, Greg. è morbo emergere. Et cũ præpoſit. ἀναφέρειν ἐκ τῆ ἀῤῥωςίας, Baſil.

ἀπὸ

ἀπαλλάττεσθαι λύπης, Plat. in Phædr. dolore leuari.

ῥαΐζειν, Plat. in Axioch. ὀφθεὶς ἢ μόνον ῥαΐσει, te vel duntaxat conſpecto, melius habiturus eſt, vel, è morbo recreabitur.

ἐκ τῆς ἀσθενείας ἐμαυτὸν συνείλεγμαι, Demoſth. ex infirmitate memet collegi.

τὰς ἑαυτοῦ δυνάμεις ἀναλέξασθαι, Baſil. vires ſuas recolligere, recuperare.

ὑγιὴς καὶ σωθεὶς ἀπροσδοκήτως, Demoſthe. præter expectationem ſaluti redditus. ἐπαύσατο τῷ πυρετῷ ἐχόμενος, Lucia. febre vrgeri deſiit. Et cum genit. παυσαμένῳ μοι τῆς χαλεπῆς νόσου, Muſon. mihi graui morbo liberato, perfuncto.

ἐκ νόσου ἀναλαμβάνειν, ex morbo ſe recipere. Phil. τοῖς ἐκ μακρᾶς νόσου ἀρχομένοις ἀναλαμβάνειν, iis, qui ex longo morbo recreari incipiunt.

ἀποφεύγειν τὴν νόσον, Demoſt. è morbo euadere.

ἐκ τῆς νόσου ἀνακομίζεσθαι, Bud. id eſt, ἀναλαμβάνειν.

κεκακωμένην ἕξιν ἀναῤῥωννύναι, idem afflictam valetudinem confirmare.

ὑπὸ φιλανθρωπίας τοῦ θεοῦ ἀνακληθείς, Baſil. Dei benignitate à morbo reuocatus.

ἀνασφῆλαι, Dion Chryſ. ἀνασφήλαντες ἐκ νόσου, morbo leuati, è morbo elapſi.

εἰς τὴν ὑγείαν ἐπανελθεῖν, Cteſ. ad ſanitatem redire, conualeſcere.

ὅταν ἤρξατο λωφᾶν ἡ νόσος, Phil. cùm mitior eſſe morbus cœpit.

λωφᾶν etiam morbus dicitur, cùm planè abſcedit. λωφᾶν ἐκ τῆς νόσου, morbo leuari.

χαλᾶν. idem, ὅταν ἡ παθῶν νόσος χαλάσῃ, cùm perturbationũ morbus remiſerit, ſedatus fuerit. Gall. *quand le mal aura calé.*

πρὸς ὑγείαν ἐκ τῆς χαλεπῆς ἀῤῥωστίας ἀπαναγαγεῖν,

ναι, Baſ. ex graui morbo in ſanitatem reſtitui.

πυρετὸς ἐσβέσθη, Chryſ. febris extincta eſt.

ῥᾷον ἔχειν, Luc. καὶ ῥᾷον ἤδη ἐδόκει ἔχειν ὁ Εὐκράτης, meliori iam aliquantò valetudine eſſe videbatur Eucrates. ῥᾷον ἡ νόσος γίνεται, Greg. miteſcit morbus. ἔστι σοι ῥᾷονι γενέσθαι, παρ' ἡμᾶς ἐλθόντι, ἀπαλλαγέντι τοῦ ἀέρος διεφθορότος, potes melius valere, ſi ad nos, relicto iſto corrupto cælo, te contuleris.

ἐνδοῦναι. μικρὸν ἐνδούσης τῆς νόσου, Greg. nonnihil remittēte morbo. οὐκ ἐνδίδου ἡ νόσος, Æſch.

ἤδη μὲ ἐτύγχανον ἀνειμένος τῆς νόσου, Iul. morbo laxatus, liberatus.

¶ *Mores in laudem.*

πάνυ χαριέντως ἔχων, Plat. ſcitus & elegans.

οὐκ ἄχαρίς ἐστιν ἐντυχεῖν, οὔτε κακοήθει ἔοικεν; idē in epiſtolis. aditu non illepidus eſt, nec malignis ac præpoſteris moribus.

τὸ ἥμερον τοῦ τρόπου, Lucian. morum facilitas, & manſuetudo.

εὐπροσήγορος ἐν ἐντεύξεσι, γλυκὺς ἐν ὁμιλίαις, Baſil. in congreſſibus affabilis, in colloquiis ac vitæ conſuetudine iucundus.

χρηστὸς ἀνὴρ καὶ προσομιλῆσαι δεξιός, Luc. vir probus ac benignus, atque in hominum congreſſibus, colloquiiſq; ſcitus, ac dexter.

εὐπρόσιτον, καὶ εὐέντευκτον ἑαυτὸν παρέχειν, Philo. faciles ad ſe aditus cuiuis præbere.

πᾶσιν εὐπρόσοδος, Thucyd. id eſt, εὐπρόσιτος. οὕτω δὲ πρᾷον, καὶ εὐπρόσοδον ἑαυτὸν παρεῖχε τοῖς ἐντυγχάνουσι, Suid. vſqueadeò ſe placidum ac facilem præbebat iis, à quibus adibatur.

τὸ ἦθος χρηστὸς ὤν, Herod. benignus erat moribus.

οὐδὲ ἀλαζὼν, οὐδὲ σκαιὸς, οὐδὲ σοβαρὸς, οὐδὲ δύσκολος

λος τὴν ἔνδειξιν, Suid. in congreſſu nec oſtentator, nec præpoſterus, nec inſolens, nec moroſus erat.

πρὸς τὰς ὁμιλίας ἐπιδέξιος, Suid. id eſt, προσομιλῆσαι δεξιός, vt ſuprà.

τὸ μεγαλοφυὲς ὁμοῦ καὶ πρᾶον. τὸ φαιδρὸν, καὶ δι-ασῶζον τῇ σεμνότητι κεκραμένον, Baſil. animi magnitudo cum clementia & facilitate conjuncta, hilaritas & affabilitas grauitate condita.

ἅτε τοσοῦτον ἡμερότητος καὶ πρᾳότητος ὑπῆρχεν εἰς ἅπαντας, Suid. cui quidem tantum erga omnes humanitatis & clementiæ inerat.

τῆς ἐπιεικείας εἰς ἄκρον ἥκων, idem. ſumma probitate & facilitate præditus.

ὑπῆρχε δὲ αὐτῷ φυσικὸν ἦθος πρᾶον καὶ ἥμερον, ἔς τε τὸ φιλάνθρωπον πάνυ ἐπιρρεπές, idem. ita erat à natura comparatus, vt lenis ac placidus eſſet, mireq; ad humanitatem ac beneuolentiam propenſus.

πρὸς ἅπαντας χρηστὸς καὶ ἤπιος ἦν, idem.

τὸ ἦθος ἐπαγωγὸς ἦν, ὡς καὶ πολλοῖς κεχαρισμένος εἶναι, idē. illecebroſis moribus erat, ob idq; multis gratus & acceptus.

ἦν ἱκανὸς ἁρμόσασθαι καὶ χρόνῳ, καὶ τόπῳ, Suid. Gall. *Il ſe ſçauoit fort bien accommoder & au temps & au lieu.*

ἦν δὲ ἐς τὰ πάντα φύσιν ἀξιάγαστον κεκτημένος, Suid. admirabili prorſus natura prędirus erat.

¶ *Mores in vituperationem.*

τρόπων χαλεπότης, Plat. Leg. 10. morum aſperitas, moroſitas.

ἐνδεέστερον τοῦ προσήκοντος θεραπευτικός, idem in epiſt. minus, quàm par ſit, officioſus, *il ne careſſoit pas aſſez les perſonnes.*

ἀκράχολοι, καὶ ὀργίλοι, καὶ δυσκολίας ἔμπλεοι, Plut.

adımodum iracundi ac moroſi.

γαυρὸς ἀνήρ, καὶ ἀγέρωχος, Suid. ſuperbus & inſolens.

ἀνὴρ τὸν τρόπον τῶν στρυφνοτέρων ἀνθρώπων, Xenop. vir rigidioribus moribus.

σολοικότερος ἄνθρωπος τῷ τρόπῳ, ineptis ac vitioſis moribus.

τὸ πρᾶον, καὶ φαιδρὸν οὐκ ἐπῆν αὐτοῦ τοῖς τρόποις. Suid. clementia & lepos in eo deſiderabantur, vel, ab eius moribus aberat lenitas ac feſtiuitas.

πικρὸς, καὶ χαλεπὸς ἦν, idem. grauis, & acerbus erat.

τραχὺς, καὶ ἄγροικος τὸ ἦθος, Baſ. agreſtibus & aſperis moribus.

δυσχερὴς ὢν, καὶ ἀπρόσιτος, Suid. moroſus, acceſſuq; difficilis.

σκυθρωπὸς δὲ ἦν τὸ ἦθος, καὶ ἀμειδὴς, καὶ φεύγων τὰς συνουσίας, idem. moribus inamœnis erat, & à riſu alienus, atque hominum cœtus fugiens.

αὐστηρὸς ἀνήρ, auſterus, ac tetricus.

τὸ σκαιὸν τοῦ τρόπου κατάλυσον, Ælian. iſtam morum ſiniſteritatem comprime, ac de medio tolle.

πᾶσι τραχὺς, καὶ φορτικὸς, Suid. omnibus aſper, ac moleſtus, & importunus.

πρὸς οὐδένα ἡδέως ἔχειν, Chryſ. omnibus inſuauem ſe præbere, nemini comem ac benignum ſe exhibere.

¶ *Mori.*

βίον ἀπαλλάττεσθαι, Plat. leg. 8. vita fungi. *ἀπαλλάττεσθαι τῆς ἐν σώματι ζωῆς*, Phil. corporea vita defungi. *ὅταν τις ἀπαλλαχθῇ τοῦ σώματος*, Plat. in epiſt.

ἅμα γὰρ τὰ τούτων πυθόμεθα ἀπαλλαγὴν τῆς οἰκείας

σωμ

σωμάτων, Demo. quamprimum eorum animi è corporibus exceſſerunt. ἐξ ἀνθρώπων ἀπαλλάξασθαι, Chion. humanis rebus eximi.

μεταλλάττειν, Plat. è vita migrare. τὸν βίον μεταλλάττειν, Herod. vitam cum morte commutare. μεταλλάττειν ἐξ ἀνθρώπων, Diod. idem quod ἀπαλλάττειν ἐξ ἀνθρώπων, vt ſuprà.

τὸ χρεὼν ἀπολύειν, morte fungi. ἐς τὸ χρεὼν ἀστενακτεὶ ἰέναι, Plat. in Axioch. ſine gemitu mori. Et rurſum ibidem, εὐθύμως, μονονουχὶ παιανίζοντας εἰς τὸ χρεὼν ἀπιέναι, alacri animo, ac modò nõ pæana canentes in fata concedere. μετὰ τὸ ἀποπλῆσαι τὸ χρεών, Greg. Nazianz. id eſt, μετὰ τὸ ἀποθανεῖν.

τελευτᾶν & τελευτᾶν τὸν βίον. Demoſt. Σόλωνι συνέβη τελευτῆσαι τὸν βίον, Soloni vitam finire, vel, extremum vitæ diem claudere contigit.

τὴν ψυχὴν ἀφεῖναι, idem. ἰδοῦσά με, καὶ προσειποῦσα, τὴν ψυχὴν ἀφῆκε, confeſtim vt me vidit, ac ſalutauit, animum emiſit.

βίον προέσθαι, Suid. mortem oppetere, vitam abiicere.

ἐκ τοῦ βίου ἀπελθεῖν, Luci. è vita diſcedere. ἐξ ἀνθρώπων ἀπελθεῖν, Ariſtid. res humanas relinquere.

ταύταις συναπελθεῖν ταῖς φωναῖς, Greg. ſimul cum his vocibus excedere.

ἐκλιπεῖν, vel, καταλιπεῖν τὸν βίον, idem. vitam relinquere.

τὸν βίον καταστρέφειν, idem. extremũ diem morte conficere, vel, claudere.

τὸν βίον καταλύειν, idem. id eſt, θνήσκειν, vel, ἀποθνήσκειν, è vita diſcedere. μετὰ χρηστῆς καταλύειν ἐλπίδος, Chryſoſt. ſubaudi, τὸν βίον. Euſebius etiam Hiſtor. lib. 3. cap. 44. ἀναλύειν τὸν βίον dicit, pro

καταλύειν.

μεταναστεύειν τοῦ βίου, Philo. è vita migrare. πρὸς τὴν ἀμείνω μεταναστεῦσαι ζωήν, Greg. Preſb.

πρὸς τὸ τέλος ἀφικέσθαι τοῦ βίου, Luc. id eſt, τελευτῆσαι.

δεινοῖς θανάτοις περιπίπτειν, Diod. horrenda morte interire.

τοῦ ζῆν στερίσκεσθαι, idem. id eſt, ἀποστερεῖσθαι, vita orbari.

ἀναπαύεσθαι, & ἀναπαύεσθαι τοῦ βίου. Herodi. ἐν βρόχῳ τοῦ βίου αὐτὴ παύσασθαι, laqueo vitam finiit.

ἀποθνήσκειν, παύσασθαι τοῦ ζῆν, Theano.

τοῦ τῇδε βίου χωρίζεσθαι, Greg. preſb. ab hac vita ſeiungi. τὸ ἀπὸ τοῦ σώματος χωρισμὸν ποιεῖσθαι, Diod. id eſt, σώματος χωρίζεσθαι.

ἀπαλλαγῆναι τῶν δεσμῶν τοῦ σώματος, Baſil. corporis vinculis liberari, ex corporis vinculis, tanquam ex carcere, euolare, Cic.

ἐξ ἀνθρώπων ἀφανίζεσθαι, Iſocr. ex hominum numero deleri. ἐξ ἀνθρώπων ἀφίπτασθαι, Memn. euolare.

τὴν πρὸς τὸ σῶμα κοινωνίαν διαζεύγνυσθαι, Phil. id eſt, χωρίζεσθαι. πρὶν τὴν ψυχὴν διαζευχθῆναι τοῦ σώματος, Baſil. priuſquam animus à corpore diſiungatur.

τὴν ἀναγκαίαν καὶ πανυστάτην ὁδὸν πορεύσασθαι, idem. fatale ac poſtremum iter exequi.

θανάτῳ τῷ κατὰ φύσιν διαφθείρεσθαι, idem. naturali morte interire.

ἀποψύχειν, Philo. ſpiritum edere, vel, exhalare. ἐν ταῖς χερσὶν ἐναποψύξαιμι, Greg. cujus in manibus vtinam mihi extremum vitæ ſpiritum edere contingat. μεθίστασθαι πρὸς τὴν ἀγήρω ζωήν, Greg. preſb. ad vitam ſenij expertem, & immortalem, transferri, vel, migrare. πρὸς ὑψηλοὺς

λοτέρᾳ ζωὴν μεταθέμενος τὰ παρόντα, Greg. commutatis rebus præſentibus cum ſublimiore vita.

πρὸς τὸν θεὸν ἐνδημεῖν, idem ex Paul. ἀντὶ τοῦ ἀποθνήσκειν.

κοιμᾶσθαι. ἐν γήρᾳ καλῷ κοιμηθῆναι, Gregor. in ſenectute bona obdormiſcere.

ἥδιον κατὰ γῆς δῦναι, Xenoph. lubentiùs emori.

μικροῦ δεῖν ἀφῆκεν αὐτὸν ἡ ψυχή, Luc. penè eum animus liquit.

αἱ ψυχαὶ ἔξω γενόμεναι τῶν σωμάτων, idem. id eſt, χωρισθεῖσαι, διαζευχθεῖσαι, ἀφεθεῖσαι, Phil.

τὴν ζωὴν ἀπορρηγνύειν, propriè de morte infauſta dicitur. Philo, μέχρις ἂν τὴν ἀθλίαν, καὶ ἐπάρατον ζωὴν ἀπορρήξῃ, quouſque miſeram & execrabilem vitam abrumpat. Hac etiam phraſi vtitur Ioſephus de morte Herodis loquens.

τοῦ βίου μεθίστασθαι, Iuſti. idem quod ἀπανίστασθαι.

ἐνθένδε μεταχωρεῖν, Greg. hinc excedere.

ἐκχωρεῖν τοῦ βίου, & ἐξίστασθαι, idem quod ἀπαλλάττεσθαι.

ἁρπαγεὶς ἀπῆλθε, Chryſ. præmaturo funere abreptus eſt, ἄωρος ἡρπάγη, idem. Sæpe Græci hac locutione vtũtur, εἴ τι πάθοι, pro eo quod ait Cic. Philipp. 1. ſi quid ipſi humanitus acciderit. frequensq́; eſt hoc loquendi genus apud Iſæum.

τὴν ζωὴν ἀποδύσασθαι, Chryſ. homil. 14. ad Rom. vitam exuere, abiicere: de eo loquitur, quod ſempiternæ beatitudinis cauſa, non ſit dubitandum vel vitam ipſam deponere.

¶ *Mors.*

ὁ θάνατος, ἡ τελευτὴ, ἡ ἐνθένδε μετανάστασις, vel ἐκδημία, Phil.

ἡ τοῦ βίου καταστροφή, Diod. τοιαύτης ἔτυχε τῆς τοῦ βίου

καταστροφῆς, huiuſmodi vitæ finem eſt conſecutus.

μέχρι τῆς ἐσχάτης αὐαπνοῆς, idem. ad extremum vſque vitæ ſpiritum.

τὸ χρεών, mors, fatum. τὸ χρεὼν αὐ κατέλαβε, Bud.

ἡ ἀπαλλαγὴ τοῦ βίου, Plat. 6. Polit. diſceſſus è vita.

ἡ βίου διέξοδος, Phil. idem quod ἀπαλλαγή.

¶ *Morti propinquus.*

ἐν δυσμαῖς τοῦ βίου εἶναι, Plat. 6. leg. in occaſu vitæ eſſe.

ἀδυνάτως ἔχει, καὶ πρὸς τῷ τέλει τοῦ βίου ἐστίν, idem in Axioch. viribus caret, atque in vitæ fine eſt. Gall. *il n'en peut plus.* πρὸς αὐτῷ σχεδὸν ἐν τῷ θανάτῳ εἶναι, Dion.

πρὸς αὐτῷ δὴ τῷ Αἰακῷ γίνεσθαι, καὶ μονονουχὶ τὸν ἕτερον πόδα ἐν τῷ πορθμείῳ ἔχειν, Luc. apud ipſum jam Æacum eſſe, atq; alterum pedem in cymba habere.

τὸν ἕτερον πόδα ἤδη ἐν τῇ σορῷ ἔχειν, idem. alterum pedem in tumulo habere.

ὀλίγον ἐμπνεῖν, idem. exiguos ſpiritus ducere.

αὐαπνεῖν τὰ τελευταῖα, Gregor. extremos ſpiritus trahere.

ἐν ἐσχάτοις εἶναι, καὶ παμπονήρως ἔχειν, Demoſt. extrema, ac deploratiſſima valetudine eſſe.

οἷον ἤδη πρὸς λιμένι εἶναι τοῦ κοινοῦ τῆς ζωῆς πελάγους, Gregor. iam maris huiuſce vitæ velut in portu eſſe.

πνέειν μικρά, καὶ ἀπεγνωσμένα, idem. exiguum ac deploratum anhelitum ducere.

νεκρὸς γὰρ ἤδη σχεδὸν ὤν, καὶ ἄπνους. καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ βίου καταλελοιπώς, Grego. nam cùm penè iam mortuus, atque extinctus eſſet, magnaq; ex parte

parte vita orbatus.

ἐπὶ ταῖς τελευταίαις, vel, ἐσχάταις ἀναπνοαῖς εἶναι, idem. in extremo vitæ ſpiritu eſſe, extremo vitæ ſpiritu conflictari.

ἐσχάτως διακεῖσθαι. Diod. in extrema ac perditiſſima valetudine eſſe.

ἐγγύς ἐστι τῆς τοῦ βίου τελευτῆς, Alciph. morti propinquus eſt.

τὰ ἐξόδια, vel, τοὺς ἐξιτηρίους λόγους φθέγγεσθαι, vel, τὰ ἐξιτήρια φθέγγεσθαι, Greg. extremum loqui, extremam orationem habere.

οὕτως ὑπογήρω μοι τῆς τελευτῆς οὔσης, Iſoc. id eſt, ἐγγὺς οὔσης.

εἰ προσπελάσειε τὸ χρεών, Syneſ. ſi fatum appropinquaret, impenderet.

ἐν προθύροις ἡ τελευτή, Baſil. pro foribus eſt mors.

γηραιὸς εἶ, καὶ τῆς ἀναγκαίας ἐγγὺς προθεσμίας, Greg. ætate grandis es, præſtitutóque mortis diei propinquus.

πρὸς τῷ τέρματι τοῦ βίου εἶναι, Xenoph. id eſt, πρὸς τῷ τέλει.

¶ *Mortis diuerſa genera.*

τῷ λιμῷ ἀποθανεῖν, Plat. in Menon. τῷ λιμῷ ἀπόλεσθαι, Demoſthen. fame interire. λιμῷ ἐλέγετο ἀποσκληκέναι, Lucian. fame confectus fuiſſe ferebatur.

κεραυνῷ βληθεὶς, ἀπέθανεν, idem. fulminis ictu interemptus eſt.

δηχθεὶς ὑπὸ ἀσπίδος ἀπέθανε, Suid. morſu aſpidis interiit.

ἀπεχόμενος σιτίων ἐτελεύτησεν, idem. inedia mortem ſibi conſciuit. ἐνδείᾳ τροφῆς τελευτᾷ, Suid. id eſt, ἀσιτίᾳ. τελευτᾷ ξυντακεὶς γενόμενος, idem. tabe extinctus eſt.

ἐτελεύτησε γηραιὸς ὑπὸ ποδάγρας παραλυθεὶς, Suid. ſenex deceſſit, podagra diſſolutus.

τείχους αἰφνίδιον ὑπενεχθέντος πνιγῇ τελευτῶσι, Phil. ſubita muri ruina opprimuntur. ἐκ τῆς ἀ-θισμοῦ βίας, καὶ συνελονήσεως ἀποθανεῖν, Greg. protruſionis & compreſſionis vi mori.

Διὰ πολλὴν ἀδοξίαν, καὶ αἰσχύνην λυπηθεὶς μετέστη τοῦ βίου, Iuſtin. dedecoris atque ignominiæ mœrore migrauit è vita.

καὶ πλευρίτης ἀνάρπασεν ἐξ ἀνθρώπων ἀπῆλθε τὸν ἄνθρωπον οἴχεται, Baſil. atque lateris dolor abrepto, ac de medio ſublato homine abſceſſit, id eſt, ἀνήρπασεν. ἀπαγαγοῦσα οἴχεται, idem quod ἀπήγαγε.

λιμῷ τὴν ζωὴν ἀπήλλαξαν, idem. id eſt, λιμῷ ἀπέθανον, vel, λιμῷ τῆς ζωῆς ἑαυτοὺς ἀπήλλαξαν. rariſſimè enim hoc verbum iungitur cum accuſatiuo rem ſignificante.

καταστρέφει τὸν βίον ἀποκαρτερήσας, idem. mortem ſibi conſciſcit.

ἐξαγαγεῖν ἑαυτὸν τοῦ βίου, διὰ τῶν σιτίων ἀποσχέσθαι, Plat. inedia ſeipſum à vita educere.

¶ *Mors laudabilis.*

θνήσκειν καλῶς, Plat. in Epinom. præclarè mori.

τελευτῆς ἀρίστης τε, καὶ καλλίστης τυχεῖν, idem ibid. pulcherrimam, ac præſtantiſſimam mortem obire, conſequi.

ἀμείνονι βίου διεξόδῳ χρήσασθαι, Phil. id eſt, ἀμείνονος τελευτῆς τυχεῖν.

ὁσίῳ τέλει τὸν βίον καταλύειν, Greg. ſancto, ac pio fine vitam claudere.

μὴ ἀσήμως, μηδὲ ἀδόξως τελευτῆσαι, Herodia. non obſcurè, atque ingloriè mori.

ἀλυπότατα τὸν βίον ἀφῆκατο, Suid. æquiſſimo animo.

animo mortem oppetiit.

τελευτὴ τοῦ βίου λαμπροτάτη ἐπεγένετο, Herod. luculentiſſimus ei vitæ finis obtigit.

διέπλευσε τὸν βίον εὖ, idem. præclarè vitæ pelagus enauigauit, præclarè vitæ curriculũ confecit.

ἀποδεξάμενοι ἔργα γενναῖα ἀπέθανον, idem. egregiis rebus geſtis occubuerunt, eximiis facinoribus editis mortem obierunt.

¶ *Mors turpis.*

ἐπονειδίστως τὸν βίον ἐτελεύτησεν, Iſoc. cum dedecore atque infamia vita functus eſt.

αἰσχίστῳ μόρῳ τὸν μιαρὸν καὶ βέβηλον κατέλυσε βίον, Suid. fœdiſſima morte ſceleſtam & impuram vitam clauſit.

¶ *Mulcta.*

τίμημα ἐπιθεῖναι, Æſch. de falſa legat. mulctam irrogare. τίμημα ἐπέθηκεν ἑκατὸν τάλαντα. τίμημα ἐπήχθη, & ἐπεγράφη, idem.

τίμημα ἐκτῖσαι, &, δίκην καταβαλεῖν, mulctam perſoluere, iudicatum ſoluere.

τιμᾶσθαι θανάτου, niſi Demoſthenem merum ſycophantam eſſe certiſſimis argumentis oſtẽdero, inquit Æſch. orat. de falſa legat. τιμῶμαι θανάτου, capitalem mulctam mihi irrogo. Gall. *à peine de ma vie ie prouueray cela.* ἀποθνήσκειν ἕτοιμός εἰμι, Dinarch. κατ' ἐμοῦ θάνατον τὴν ζημίαν γράφω, idem.

πρόστιμον ὁρίσασθαι, idem quod τιμᾶσθαι. πρόστιμον ὁρίζεις, ἐὰν μὴ δείξῃ, de Æſch. qui ingenti pecuniæ ſumma ſe mulctauerat, niſi Cteſiphõtem violatę legis conuinceret. μετρίῳ τιμήματι περιπεσεῖν, Æſch. mediocrem mulctam ſubire.

τιμᾶσθαι χρημάτων, Dinarch. pecuniis mulctare. huic opponitur θανάτῳ ζημιῶσαι.

¶ *Multitudo.*

πάντων συῤῥεόντων εἰς τὰ βασίλεια, Phil. id eſt, συντρεχόντων, omnibus ad regiam confluentibus. οἱ ἐπὶ τὴν θέαν ἠθροισμένοι, idem. qui ſpectandi cauſa confluxerant.

συνδεδραμήκει σχεδὸν ἅπασα ἡ πόλις, Lucia. totius pene ciuitatis concurſus factus fuerat.

τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ πελάγους κατεσόρεσε, Philo. maris ſuperficiem cooperuit. ὄχλος πολὺς, οὐκ ὀλίγος, παμπληθής.

ὅμιλος ἄφθονος συνελέγη, Thuc. innumerabilis multitudo collecta eſt.

εὑρίσκουσι πολλὴν ἀφθονίαν οἰομένων μὲν εἰδέναι τι τῶν ἀνθρώπων, εἰδότων δὲ ἢ ὀλίγα, ἢ οὐδέν, Plat. in Apol. magnam copiam inueniunt. &c. πολὺ τὸ πλῆθος.

¶ *Munitus locus.*

αἵ τε πόλεις πολλαί, καὶ χαλεπαὶ λαβεῖν, Demoſt. atque vrbes multæ captuq; difficiles, Gall. *difficiles à prendre.*

χωρίον ἐχυρόν, Iſoc. locus munitus. ἐρυμνόν, Phil. καρτερόν, Greg.

ταῖς ἔκτοσθεν περιβολαῖς ἐς τὸ ἀσφαλέστατον περιπεφραγμένον, Luc. externo ambitu quàm tutiſſimè ſeptum.

ὀχυρωτάτη πόλις, Philo. vrbs firmiſſimo muro cincta.

τὴν πόλιν τάφροις τρισὶ μεγάλοις, καὶ τείχεσιν ὑψηλοῖς περιειλήφασι, Diodor. ciuitatem triplici vallo magno, ac ſublimibus muris cinxerant. φρούριον δυσπρόσιτον καὶ δυσάλωτον, acceſſu captuq; arduum ac difficile. δυσπρόσοδος, Thucyd.

πόλις τάφρῳ βαθεῖ καὶ ταῖς ἐκ τοῦ ποταμοῦ πελάγεσιν ὠχυρωμένη, Greg. vrbs tum alta foſſa, tum fluminis

minis eluuie munita.

πόλις ὀχυρωτάτη διαφέρουσα, Diodor. vrbs mirè firma ac munita.

ἀνάλωτον ἐκ βίας ὑπάρχειν, idem. nulla vi expugnari poſſe.

περιεχόμενον φάραγξι βαθείαις, καὶ κρημνοῖς ἀπροσίτοις, idem. id eſt, περιλαμβανόμενον.

καὶ τὴν ἐρυμνότητα θαυμαστὸν, idem. mirè firmũ ac munitum. τὰ μὲν ὑπὸ τῆς φύσεως, τὰ δὲ ὑπὸ τῆς ἐκ τῶν χειρῶν κατασκευῆς θαυμαστῶς ὠχύρωτο, idem. partim natura, partim manibus atque arte eximiè firmum erat.

ὃ συνειλθοῦσα τέχνη καὶ φύσις εἰργάσατο, idem. ad quod efficiendum natura cum arte conuenerat.

πόλις ὀχυρὰς καὶ μέγαν ἔχουσα περίβολον, Gregor. magno vallo cincta.

ἣν διώρυξι ὠχυρωκὼς ἦν, Gemiſt. quam foſſa firmauerat.

χάρακι καὶ τάφρῳ τὴν στρατοπεδείαν ἀσφαλίσασθαι, Diod. vallo ac foſſa caſtra munire.

τείχει μεγίστῳ, καὶ γωνιαίῳ περιβεβλημένην, Herodia. id eſt, περιειλημμένην.

τεῖχος αἱρέσιμον, Xenoph. Gall. *vne muraille prenable.*

περιβάλλεσθαι τὴν τάφρον, vel τὰ ἐρύματα τῇ πόλει, operibus, munitionibusq; vrbem ſepire. τεῖχος περιβαλέσθαι τὴν πόλιν, Herod.

¶ *Mutatio.*

τὴν φύσιν μεταβάλλειν, Iſocr. naturam mutare. idem, τὸν τρόπον, idem.

μεταποιεῖν, Lucian. εἰς ὅσα ἑαυτὸν μετεποίησα, quot formas indui.

τροπὴ τῆς τύχης, idem, fortunæ mutatio. τρέπειν, mutare, vertere.

ἔγνων εἰς ἑτέραν ἰδέαν τραπέσθαι βίου, Gregor. ad aliud vitæ genus me conuertere conſtitui.

ἀλλάττεσθαι. Luci. τοσοῦτον ἤλλακτο ὑπὸ τῶν δεινῶν, vſqueadeò periculis immutatus erat: μεταλλάττεσθαι, idem.

τροπὰς καὶ μεταβολὰς δέχεσθαι, Phil. id eſt, τρέπεσθαι, & μεταβάλλεσθαι, mutationes ſuſcipere.

τὴν ἀπέχθειαν μετενεγκεῖν εἰς εὔνοιαν, Greg. inimicitiam atque odium in beneuolentiam commutare.

τοσαύτης ἐπειράθη τῆς μεταβολῆς, Diod. tantam mutationem expertus eſt.

καιροῖς συμμεταβάλλεσθαι, Baſil. vnà cum temporibus mutari.

ἄλλας ἄλλοτε χρόας μεταλαμβάνειν, Grego. alios aliosq; ſubinde colores ſuſcipere, colores ſubinde inmutare.

ἀλλοιοῦσθαι, idem quod μεταβάλλεσθαι.

τὸ εἶδος εἰς ταῦρον ἀμείψασθαι, Lucian. formam ſuam in taurum vertere.

τοσαύτην πεποίημαι τὴν μεταβολὴν, Iſoc. tantam mutationem feci.

¶ *Mutatio, pro permutatione.*

ἐγὼ δὲ καὶ τῆς βασιλείας τῶν τοῦ Λυκείου γυμνασίων οὐκ ἀλλάττομαι, Alciph. ego verò ne cum ipſis quidem regnis atque imperiis Lycei ſtudia commutarim. οὐκ ἂν ἀλλαξαίμην πρὸς αὐτὴν τὸν ἐμαυτοῦ βίον, idem. eas vitæ meæ jacturâ non emerim.

τὸν μαργαρίτην πάντων, ὧν εἶχον, ἀντηλλαξάμην, Greg. præclarum illud margaritum omnibus meis fortunis ac facultatibus commutaui. οὐκ ἀντάλλακτον εἶναι τὴν πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμίαν οὐδενὸς κέρδους, Demoſth. nullo quæſtu commutandam.

Mut

¶ *Mutatio ſententiæ.*

ἄλλην εὐθέως ἔλαβε γνώμην, Demoſth. ſententiam confeſtim mutauit.

μεταποιεῖν τὴν κρίσιν, Luc. id eſt, μεταβάλλειν.

βελτίονα γνώμην μεταλαβεῖν, Baſil. melius ſibi conſulere. εἰ γὰρ τὴν ἐναντίαν γνώμην μεταλαβεῖν. μεταστραφεῖσαν, Diod.

μεταβάλλων, Proc. pro μεταβάλλων τὴν γνώμην.

μεταθέσθαι τὴν προτέραν γνώμην. Herod. à priori ſententia deſciſcere. τὴν γνώμην μεταπήγνυμι, idem. ſententiam retexo. μεταθέσθαι περὶ τῆς ἐξαρχῆς ἐγνωσμένων, Ariſtid. μεταπεισθεὶς. τυχὸν μὲν ἴσως καὶ μεταπεισθείητε, Demoſt. de ſententia fortaſſe deceſſeritis. τοὺς μέντοι πολίτας οὐδαμῆ οὐδαμῶς μεταπείσας αὖ μὴ οὐχὶ τῶν ἁπάντων βδελυρώτατόν σε ἡγεῖσθαι, Luc. ciues certè nunquam omninò ab ea opinione deduxeris, quin te mortalium omnium ſceleſtiſſimum, maximeq; execrandum exiſtiment.

τοσοῦτον μετῆλλαξας τὴν τῶν ἀνθρώπων διάνοιαν, Demoſth. id eſt, μετέβαλες.

μεταδόξαν αὐτοῖς μὴ ἐκεῖσε πλεῖν, idem. cùm poſteà mutato conſilio, ipſi conſultius viſum fuiſſet, illuc minimè nauigare. δείσαντα δὲ μὴ σφι μεταδόξῃ, Herodo. verita autē, ne ipſi ſententiam mutarent.

¶ *Mutatio in melius.*

ἀμείνους ἐκ χειρόνων ἀποτελεῖν, Plat. in Polit. id eſt, ποιεῖν, ἀποφαίνειν, ἀπεργάζεσθαι. ἐξ ἀνάνδρων πολεμικοὺς, ἐξ ἀδόξων ὀνομαστοὺς γενέσθαι, Iſocr. ex ignauis fortes ac bello præſtantes, ex ignobilibus & obſcuris, claros ac celebres fieri.

τὸν δὲ ἁμαρτόντα μεταβαλεῖν πρὸς ἀνύπαιτιον ζωήν, Phi. eum autem, qui ſceleratè vixit, ad honeſtam & inculpatam vitam migrare. Et rurſus,

πρὸς σεμνότερον τὴν δίαιταν παρακαλῶν μεταβαλεῖν, admonens, vt meliùs deinceps, ſanctiusq́; viueret.

ἐκδύεσθαι τὸ ἄγριον καὶ χαλεπόν, Plut. moroſitatem atque immanitatem exuere.

διόρθωσίν τινα τοῦ ἤθους ποιήσασθαι, Baſ. vitam, ac mores nonnihil emendare.

ὕστερον γὰρ ἐξέσται ἡμῖν, καὶ μεταθέσθαι, ἢν μή τι ἀρέσκῃ, Thuc. poſtea integrum vobis erit ſententiam mutare, ſi quid minus placuerit. τοὺς ἐναντίους ἐποίησαν μεταθέσθαι τῆς οὕτω δεινῆς τιμωρίας, Gemiſt. effecerunt, vt hoſtes tam graui atque horrendo ſupplicio ſibi temperarent, vel, à tam grauis ſupplicij ſententia decederent.

ἐξαίφνης ἀπὸ τοῦ φαυλοτέρου βίου πρὸς εὐσέβειαν μετεπήδησε, Chryſoſt. repentè à flagitioſa vita ad pietatem tranſiliit.

μεταπίπτειν, etſi ſæpius in malam partem accipitur, tamen in bonam quoque interdum vſurpatur, vt apud Aphrod. de Fato, μεταπεσούσης δὲ τῆς τύχης αὐτοῖς ἐπὶ τὸ βέλτιον, id eſt, μεταβληθείσης.

¶ *Mutatio in peius.*

ἐκ τούτων εἰς πᾶν προελήλυθε μοχθηρίας τὰ πράγματα, Demoſth. in omnem improbitatem proruperunt.

μεγάλῃ μεταβολῇ χρῆσθαι. Iſocr. πολλαῖς καὶ μεγάλαις χρῆσθαι ταῖς τοῦ βίου μεταβολαῖς, Diod.

πολλοὶ ἀσκητοὶ γενόμενοι ἀρετῆς, ἐπὶ τέλους μετέβαλον, Phil. multi cùm virtutem coluiſſent, ad extremum ab ea deſciuerunt.

τὴν ἐπιμέλειαν καὶ προστασίαν εἰς τυραννίδα μεθαρμόσασθαι, Phil. μεταλλάξαι, μεταβαλεῖν, τρέπειν.

ἐξίστασθαι τοῦ ῥᾳδίου ἤθους, Bud. à morum facilitate deficere.

πάντα ἐπὶ τὸ χεῖρον ἐτέτραπτο, Xenoph. omnia

in

in deterius mutabantur.

καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἐπὶ τὸ χεῖρον ἀεὶ φέρεσθαι, Iſocr. in pejus ferri.

μιᾶς ἡμέρας πλοῦτοι μεγάλοι ἀπερρύησαν, τὰ πρεσβεῖα τῶν ἐν ταῖς ἀξιώσεσι τιμαῖς ἐνηλλαγμένοι μυρίοι πρὸς ἠμελημένων καὶ ἀφανῶν ἀδοξίαν μετέβαλον, Phil. vnius dieculæ momento magnæ opes dilapſæ ſunt, ac ſexcenti homines, qui ſummos honores adepti fuerāt, in abjectiſſimorum ac contemptiſſimorum ſortem delapſi ſunt.

ὡς πολὺ μεθέστηκ' ὢν πρότερον εἶχε τρόπων, Ariſto. quàm valde à priſtinis moribus degenerauit.

νῦν δὲ τοσοῦτον μεταπεπτώκασιν, Iſoc. Gall. *ils ſont tant decheus*.

παρὰ πόσον τοῦτα ἐκείνων ἐξήλλακται; Baſ. quantum hæc ab illis mutata ſint?

ἐκ τῆς πάλαι σπουδῆς εἰς ῥαθυμίαν μεταστῆναι, Procop. è veteri ſtudio ac diligentia ad inertiam deficere.

νῦν ἕτερος γέγονεν ἐξ ἑτέρου, Baſil. id eſt, ἠλλοιώθη, μετεβλήθη.

ἐκ μεγάλου πλούτου εἰς τὴν ἐσχάτην πενίαν καταπεσών. & καταπεσόντες, idem. prolapſus.

νοσεῖν res dicuntur, cùm in peius fluunt. Xenoph. ἐπεὶ τὰ Ὀδρυσῶν πράγματα ἐνόσησε, poſteaquam Odryſorum res malo in ſtatu fuerunt.

¶ *Mutabilis.*

τὸ εὐμετάβολον τῶν τρόπων, Baſ. morum inconſtantia & leuitas.

τὰ τῶν νέων ἤθη πολλὰς μεταβολὰς ἐν τῷ βίῳ μεταβάλλειν ἑκάστοτε πέφυκε, Plat. 10. leg. iuuenum mores ita natura cōparati ſunt, vt multas quotidie vitæ mutationes ſubeant.

οἱ μεταβαλλόμενοι τὰς ἐργασίας, πρὸς ὧν τῶν ἐργαν-

ἀκριβ

ἀμείβοντες ἔχουσιν, Iſoc. qui vitę ſtudia ſubinde mutant, nullum omninò opus exactè atque abſolutè tenent.

τὸ τρεπτὸν, καὶ ἀλλοιωτὸν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως. Greg. humanæ naturæ mutabilitas. πρὸς τὰς ἑκάστοτε χρείας μεθαρμόσασθαι Baſ. ad quotidianos rerum vſus atque commoditates ſeſe concinnare atque accommodare.

ἄλλους καὶ ἄλλους ῥᾳδίως γίνεσθαι, idem. alios atq; alios ſubinde effici: ῥᾳδίως ἀλλοιοῦσθαι.

πρὸς τὴν ἑκάστου ἀρέσκειαν τὰς γνώμας μετατίθεσθαι. idem. ad cujuſque arbitratum ac libidinem conſilia ſua accommodare, pro cujuſque arbitrio nunc hoc, nunc illud ſentire.

σάλῳ καὶ κλόνῳ, καὶ ἀδοκήτοις μεταβολαῖς ὑποκεῖσθαι, idem. jactationi ac tumultui, mutationibusq; inopinatis obnoxium eſſe.

τὴν διάνοιαν πρὸς τὰς τῶν συνόντων γνώμας μεταβάλλεσθαι, id eſt. μετατίθεσθαι, idem. μετὰ τῶν καιρῶν ἀλλοιοῦσθαι, idem.

ποτὲ μὲν ἐπιμέμηνε τῇ γυναικὶ ποτὲ δὲ αὐτὴν ἀποστυγεῖ; nunc vxorem ad inſaniam amat, nunc eam odit & auerſatur.

μεταβολῆς κρείττων, Chryſoſt. conſtans ac firmus in ſententia,

¶ *Mutuare, vel, mutuari.*

οἷς αὐτὸς ἔχρησα τὸ ἀργύριον, Demoſth. quibus ego pecuniam commodaui. ἃ ἔχρησεν, ὡς περὶ δανείου ἀπέλαβεν, Philo. quæ commodauit, tanquam mutuum recepit.

παρ᾽ ἄλλων χρήσασθαι, Lucian. ab aliis mutuari. ἃ πρὸς ὀλίγον ἐχρήσαντο ἀποδιδόντες, idem. quę ad breue tempus commodatò acceperunt, reddentes.

N

¶ Narrare.

Ἐγὼ ὑμῖν ἐκφράσω τὸ πᾶν, ὡς ἐγένετο, Lucia. rem omnem, vt geſta eſt, vobis narrabo.

διηγεῖσθαι. Greg. ὃ δ' οὖν νεωστὶ συνέβη, τοῦτό σοι διηγήσομαι, quod autem nuper accidit, hoc tibi exponam. τίς ἐξαρκέσει χρόνος πάντα διηγήσασθαι, Baſil. ecquod tempus omnibus narrandis ſufficerit. διαβεβοημένα ἐπιδιηγούμενος, nota & peruulgata narrans.

διελθεῖν, Plat. in Tim. δεόμενος τῶν ἱερέων πάντα δι' ἀκριβείας οἱ τὰ περὶ τῶν πάλαι πολιτῶν διελθεῖν, à ſacerdotibus petens, vt veterum ciuium hiſtoriam diligenter ſibi exponerent. πῶς ἄν σοι πάντα δι' ἀκριβείας ἐπέλθοιμι, Baſ. id eſt, διέλθοιμι. τῷ λόγῳ διεξελθεῖν, oratione perſequi, verbis complecti. πειράσομαι δὲ ἐξ ἀρχῆς αὐτὴν ἐγὼ πρὸς ὑμᾶς διεξελθεῖν, Demoſth. id eſt, διηγήσασθαι.

ἐπεξελθεῖν, Baſil. οὐκ ἐπεξελθεῖν τῷ λόγῳ ῥᾴδιον πᾶσι τοῖς ἐκ μέθης δεινοῖς, verbis comprehendere haud facile eſt omnia mala, quæ ex temulentia oriuntur.

διεξιέναι, idem quod διελθεῖν, vel, διεξελθεῖν, Luc. καὶ αὐτὸς ἐν μέρει τὰ καθ' αὑτὸν διεξῄει, atque ipſe viciſſim rerum ſuarum ſtatum exponebat.

ἐπεξιέναι, idem. κατὰ τὸ ἀκριβὲς ἐπεξειμί σοι, commemoro; διέρχομαι.

οὐδὲ εἰπεῖν ἐστὶ λόγῳ τῆς ἡμέρας ἐκείνης τὴν ἑορτήν, Herodi. ne verbis quidem vllis explicari poteſt diei illius lætitia.

ἐκλαλῆσαι τὴν συμφοράν, Baſi. calamitatem efferre, exponere.

λόγῳ

λόγῳ δηλωθῆναι πρὸς ἀξίαν ἀδύνατον, idem. fieri non poteſt, vt vlla ſatis digna oratione declararetur.

οὐδεὶς ἂν δύναιτο τὸ δεινὸν παραστῆσαι τοῖς ἀκούουσιν ὡς ἐπὶ τῆς ἀληθείας ἐστί, Demoſt. nemo eſt, qui mali atrocitatem, vt re vera eſt, auditorum animis ſubiicere queat. τῷ λόγῳ παραστῆσαι, eſt rem velut ob oculos ponere.

ὡς μὲν ἐλυπήθην οὐκ ἂν δυναίμην εἰπεῖν, Iſocr. quanto mœrore affectus fuerim, nullis verbis conſequi queam.

ἐκτραγῳδεῖν, tragicè exponere, vel amplificare. Greg. τίς ἂν τὰ τότε κακὰ πρὸς ἀξίαν ἐκτραγῳδήσοι; ecquis eſt, qui tempeſtatis illius calamitates ſatis lugubri oratione cõplecti poſſit?

λόγῳ ἐφικέσθαι, oratione conſequi. ποῖος λόγος ἐφικέσθαι τῆς αἰσχρότητος τῶν γινομένων δύναται; Baſil. quænam oratio eorum, quæ perpetrantur, fœditatem aſſequi poſſit?

τῷ λόγῳ παρέχεσθαι, Herod. referre, διηγεῖσθαι, quod etiam διδόναι τῷ λόγῳ dicit Greg.

τῇ μνήμῃ παραδοῦναι, idem. memoriæ prodere.

¶ *Natare.*

νεῖν. Luc. ὁπόσοι νεῖν οὐκ ἐπίστασθε, quotquot natandi ignari eſtis.

νήχεσθαι, Baſil. ἀπείρως ἔχων τοῦ νήχεσθαι, natandi imperitus.

ναυτίλλεσθαι, Philo. οἱ μὲν ἄπειροι τοῦ ναυτίλλεσθαι, διαφθείρονται, qui natandi artem ignorant, in vndis pereunt.

κολυμβᾶν, Diod. οἱ δὲ ἄπειροι τοῦ κολυμβᾶν ὄντες, id eſt, τοῦ νήχεσθαι.

ἐκνήχεσθαι, enatare. ἐξενήξαντο γυμνοί, Luc.

δύτης, & κολυμβητής, natator, vrinator.

Nau

¶ *Nauigare.*

ἢ ἐνθένδε ποι πλέοντες, ἢ ἑτέρωθεν δεῦρο, Demoſthe. aut hinc aliquò, aut aliunde huc nauigantes. πολλάκις πέπλευκε, καὶ πλεῖστα πελάγη ἐκπεραιώσατο, Phil. perſæpe nauigauit, ac plurima maria tranſmiſit.

διαπλεῖν. Luc. μέχρι Σικελίας εὐτυχῶς διεπλεύσαμεν, vſq; in Siciliam proſperè nauigauimus.

ἀποπλεῖν, nauigationem inire. idem, τὸ ἀγκύριον ἀνασπάσαντες, ἀποπλεῖν, ſubducta anchora, oram ſoluere. εἰς Πελοπόννησον ἀποπλεῖν, Syneſ. in Peloponneſum nauigare.

τὸ πλεῖν ποιήσασθαι εἰς τὴν Αἶνον, Antiph. id eſt, πλεῖν.

εἰς τὰς ναῦς εἰσβαίνειν, Xenoph. in naues aſcendere. ἐκ νεῶν ἐκβαίνειν, Herod. è nauibus deſcendere. σκάφους ἐπιβαίνειν τῶν μάλιστα ταχυναυτούντων, Philo. ſcapham vnam ex iis quæ ſumma celeritate præditæ ſunt, conſcendere. ἐπιβὰς πορθμείου τινὸς τῶν κατέργων ἀνδρῶν, id eſt, ἐσβὰς εἴς τι πορθμεῖον.

ἀνάγεσθαι, nauem ſoluere. ἐμβάντες ἀνήχθημεν, Luc. conſcenſis nauibus, è portu ſoluimus. Huic contrarium eſt ὁρμίζεσθαι. ἐν λιμέσιν εὐδίοις ὁρμίζεσθαι, Pollux. ad tranquillum portum appellere. ἐξορμίζειν, idem quod ἀνάγεσθαι. Luc. τῇ ἕκτῃ ἐξορμισάμενοι, ſexto die è portu ſoluimus.

ἀπαίρειν quandoque pro ἀνάγεσθαι accipitur. idem, ἀπὸ τοῦ Φάρου ἀπάραντες, id eſt, ἀναχθέντες, vel, ἐξορμίσαντες.

ἅψασθαι γῆς. Syneſ. ἐπειδὰν τῆς φιλτάτης ἡψάμεθα γῆς, poſtquam chariſſimam terram attigimus.

λύε τὰ ἀπόγεια, τὴν ἀποβάθραν ἀνελώμεθα, τὸ ἀγκύριον ἀνασπάσθω, πέτασον τὸ ἱστίον, εὔθυνε τὸ πηδάλιον, Lucia. rudentes ſolue, ſcalam tollamus,

retr

retrahatur anchora, velum expande, clauum dirige.

τὴν ἀναγωγὴν ποιεῖσθαι, idem quod ἀνάγεσθαι, Demoſth. τὴν ἀναγωγὴν ἐποιεῖτο ὡς τοὺς στρατηγούς.

διαπορθμεύειν, tranſuehere. Lucia. αὐθ' ὧν σε διεπορθμευσάμην, pro eo, quòd te traieci.

καρηβαρεῖν ὑπὸ τοῦ σάλου, idem. ex iactatione capitis vertigine laborare.

πρὸς τὴν εἰρεσίαν ὀξέως κινεῖσθαι, idem. omnem celeritatem ad remigandum adhibere.

ὀξείαις ταῖς εἰρεσίαις χρῆσθαι, Diod. celerrimè remigare.

πυρσεύειν τοῖς ναυτιλλομένοις, vel, πλοϊζομένοις, Luc. nauigantibus prælucere.

ἐσβάντες εἰς τὰ πλοῖα ᾤχοντο πλέοντες, Herod. id eſt, ἔπλεον. τὸ ἐσβῆναι, vel, ἐμβῆναι, opponitur τῷ ἀποβῆναι. ἐνταῦθα ἀποβάσης ἀπὸ τῶν πλοίων, &c. idem. πλοίοις ἀφικνεῖσθαι πρὸς τὴν Σικελίαν, Thuc. nauibus in Siciliam venire.

οἱ ἐν πελάγει ναυτιλλόμενοι, Baſil. id eſt, πλοϊζόμενοι, vel πλέοντες.

ἐμπόρους ποιεῖ τῆς θαλάσσης καταθαρρεῖν idem. efficit, vt mercatores mari ſeſe committere minimè dubitent.

ἡ ἄγαν περὶ τὸ πλεῖν ἐμπειρία, idem. inſignis nauigandi peritia.

ἐξ οὐρίας αὐτῆς τῆς νηὸς φερομένης, Baſil. cùm ipſius nauis ſecundo vento ferretur.

τριήρης ἄριστα πλέουσα, Demoſth. triremis optimè, id eſt, celerrimè nauigans.

γεγεμισμένης γὰρ τῆς νεὼς μᾶλλον τοῦ δέοντος, idem. onuſta quippe plus æquo naui.

εὐπλοίᾳ χρῆσθαι, Philo. proſpera nauigatione vti. κάλλιστα πλῷ χρήσασθαι, Antiph. feliciſſimè nauigare.

¶ *Naufragium.*

διακόπτειν τ͂ πλοίου τὸ ἴδαφος, Demoſth. nauis imam partem excindere, perfringere. ναυαγεῖν. ὁ δ' Λάμπις ἐναυάγησεν ὁ μέγιστος ἀπὸ τ͂ ἐμπορίου, naufragium fecit. Dicitur etiam apud eundem ἡ ναῦς ναυαγεῖν. ναυαγῆσαι τὸ πλοῖον παραπλεῖον, &c.

ναυαγίᾳ χρῆσθαι, Luc. idem quod ναυαγεῖν, naufragio perire.

ἀνατρέπειν τὴν ναῦν, euertere. πολλάκις αὐτοῖς τοῖς πλωτῆρσι, καὶ φορτίοις ἀνατραπῆναι νῆες. Phil. naues ſæpe vnà cum vectoribus ac mercibus euerſæ. Et rurſus, ὁλκάδα ἐξαίφνης ἀνέτρεψε, καὶ κατέλυσε.

περιτρέπειν, idem quod ἀνατρέπειν. Luc. σκαφίδιον ὑπόσαθρον οἴχεται περιτραπέν, id eſt, περιτραπῆναι, Gall. *s'en va à la renuerſe.*

καταδύειν τὸ σκάφος, idem. ſcapham deprimere. περὶ Μαλέαν καταδύσης τ͂ ὁλκάδος, idem. oneraria naue vndis obruta. καταδυσομένης τ͂ νεὼς αὐτίκα μάλα, Demoſth. naui jam jamq; peſſum itura. καταδύεσθαι μετὰ τ͂ ἀγούσης ὁλκάδος, Luc. mari obrui ſimul cum naue.

περιρρηγνύναι τὴν ναῦν, idem. πρὸς πέτραν τινὰ ὕφαλον, ἢ σκόπελον ἀπόκρημνον περιρρήξαντες τὸ δύστηνον σκαφίδιον, ad rupem aliquam ſub vndis latentem, aut abruptum ſcopulum miſeram nauiculam effringere. διαρρήγνυσθαι, idem. πρὸς αὐτοῖς τοῖς λιμέσι διαρραγέντος τ͂ πλοίου. Baſil.

διαλύειν τὴν ναῦν, Lucia. idem quod περιρρηγνύναι. χειμὼν σφοδρὸς ἐπιπεσὼν, καὶ προσαράξας τῷ αἰγιαλῷ τὸ σκάφος διέλυσεν, idem. Luc. vehemens tempeſtas oborta ratem littori alliſam fregit. κατέλυσε, Phil.

αὔτανδροι νῆες ὑφάλοις προσαραχθεῖσαι διεφθάρησαν,

ρησων, Baſil. naues vnà cum vectoribus ad ſcopulos alliſæ perierunt. περσοκείλασαι.

καταφέρεσθαι etiam nauis dicitur, cùm deprimitur. παρ᾽ ὀλίγον ἐλθοῦσα καταφέρεσθαι, Luc. id eſt, καταδύεσθαι.

καταποντίζεσθαι. Phil. trãſlatè de mente loquens, ὑπέραντλος γενόμενος ὁ νοῦς καταποντίζεται, mens quaſi fluctibus obruta ſubmergitur. Atq; hoc verbum non minùs hominibus, quàm nauibus tribuitur. ἐν τῇ ἐρυθρᾷ καταποντισθέντες θαλάσσῃ, Suid. Et in actiua voce apud Demoſt. αὐτὸν καταπόντισαν, eum in mare præcipitem egerunt.

ναυαγίῳ πάντα ἀποβαλεῖν, Baſil. naufragio omnia amittere.

ἐπικλύζειν, vndis inuoluere, atque obruere. πολλαμοὶ μετεωρισθέντες ἐπικλύσαι τὰς ἐν τῇ Πελοποννήσῳ πόλεις, Phil.

ἀφανίζειν, Diod. χειμὼν ἐξαίφνης ἐπιπεσὼν ξ΄ τριήρεις ἠφάνισε, ſexaginta triremes perdidit. Atq; hoc verbum non modò de nauibus, ſed etiam de integris inſulis dicitur, cùm mari abſorbentur. Ῥόδος καὶ Δῆλος ἠφανισμέναι ὑπὸ τῆς θαλάττης ἐδεδύκεσαν ἐπικλυζόμεναι, idem. Rhodus ac Delus maris alluuie obrutæ, ac de medio ſublatæ erant. Et rurſus, θαλάττης ὑπερχυθείσης πολλὰς ἠφανίσθαι πόλεις καταποθείσας, redundante æquore, multas vrbes abſorptas ac deletas fuiſſe.

εἰς βυθὸν φέρεσθαι, pro καταδύεσθαι, vel, καταφέρεσθαι, Baſil. νηὸς εἰς βυθὸν φερομένης, naue peſſum eunte, τῷ βυθῷ παραδιδομένης, vt idem alio loco loquitur, σὺν αὐτανδρῳ τῷ σκάφει τῷ βυθῷ παρέδωκε.

ὑπομένειν τὸ ναυάγιον, Pollux. naufragium pati. ὑποβρύχιον ἄγειν, idem quod καταδύειν. Baſ. οἷον

κύματα ταῖς συνεχέσι, καὶ ἐπαλλήλοις ἐπιδρομαῖς ὑποβρύχιον ἡμῶν τὸν λόγον ἤγαγε, quaſi fluctus quidam aſſiduis ac denſis incurſionibus mentem noſtram depreſſerunt, peſſumdederunt. ὑποβρύχιον δῦναι, demergi, peſſum ire. Lucia. ἔνθα δὴ παρὰ μικρὸν ὑποβρυχίους δῦναι ἅπαντας, vbi parum abfuit, quin omnes peſſum iuerint. βρύχιον χωρεῖν, pro eodem apud Phil. κινδυνεύοντα πολλάκις καταχλύζεσθαι βρύχιον οὐκ εἴασε χωρεῖν, id eſt, καταδύεσθαι, ἐς βυθὸν φέρεσθαι.

ἀφεῖναι εἰς τὴν θάλατταν, Luc. mittere in mare. καταδῦσαι, καταποντίζειν.

ῥίπτειν. Demoſth. ῥίπτει ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλατταν, καὶ ἀπεπνίγη, ſeipſum in mare projecit, ac prӕfocauit.

ναυάγιον χαλεπώτατον ὑποστήσασθαι, Chryſoſt. id eſt, ὑπομένειν.

¶ *Naualis pugna, aut victoria.*

αἱ δὲ συμπλεκόμεναι καρτερῶς διηγωνίζοντο, Luc. hæ autem inter ſe conſertæ fortiter dimicabant.

ἀπ' ἰσχυροτέρων νεῶν μάχεσθαι, idem. è firmioribus nauibus pugnare.

ναυμαχίᾳ κρῖναι τὸν πόλεμον, Diod. nauali pugna bellum decernere.

ἑκατέρωθεν ἀντεφορμῶντα στόλον, Baſil. claſſem vtramque in alteram impetum facientem.

καταναυμαχεῖν, prӕlio nauali vincere. Demoſt. κατεναυμάχησε τοὺς Λακεδαιμονίους, ναυμαχίᾳ νικήσας τοὺς Πέρσας, Suid. id eſt, καταναυμαχήσας.

Naues αὐτοῖς τοῖς ἀνδράσι λαμβάνειν, Lucia. vel αὐτάνδρους λαμβάνειν, cum vectoribus ipſis capere.

¶ *Neceſſitas.*

ἐὰν ἄρα ποτὲ γίγνηται ἀνάγκη ἀποδημεῖν, Plat.

leg.

leg. 5. ſi quando ita res nata fuerit, vt peregrè proficiſci neceſſe ſit.

ποία ἀνάγκη συμπλέκεσθαι τοῖς πολεμίοις, παρὸν ἄνευ συμπλοκῆς στῆσαι τὸ τρόπαιον, Chryſo. quid neceſſe eſt manum cum hoſte conſerere, cùm ſine pugna victoriam adipiſci liceat, ad verb. trophæum ſtatuere.

φύσει κεκληρωμένον ἐστὶ, τὸ ἅπαξ ἀποθανεῖν, idem. hæc nobis à natura ſors data eſt, vt ſemel moriamur.

εἰς ἀνάγκην ἐλθεῖν, Demoſt. in neceſſitatem venire. *ὅθεν καὶ ἡμεῖς πρὸς τὴν ἀνάγκην ἤλθομεν τῆς ἀπολογίας ταύτης*; Baſil. vnde etiam ad hanc purgationem neceſſitate adducti ſumus.

κατὰ πᾶσαν ἀνάγκην ἀπιτέον Ἄβδηρά μοι, Hipp. omnino Abderam mihi abeundum eſt.

μηδεμία ἀνάγκη ἐστὶν, Herodi. nihil neceſſe eſt.

τὴν τῆς ἀναγκαίων μεταδιώκειν, Greg. id eſt, *ἀναγκαῖον τὴν*.

πανταχοῦ τῶν ἀναγκαίων εἶναι χρὴ, καὶ τῶν ἐν χρείᾳ, καὶ οὐ τῶν περιττῶν, id eſt, *ἔχεσθαι*, Chryſ. homil. 10. ad Philipp. vbique neceſſaria ſequi debemus, eáque, quæ opus ſunt, non autem ſuperflua. Interpres hoc loco lapſus eſt, quia non ſatis animaduertit quid ſignificet *τὸ εἶναι. τῶν ἀναγκαίων εἶναι*, id eſt, *σκοπεῖν τὰ ἀναγκαῖα*, ſpectare tantùm ea, quæ neceſſaria ſunt, iiſq; contentum eſſe. Sic *τοῦ καιροῦ εἶναι* dicitur, qui pro temporibus ſe gerit. Et rurſus Chryſoſt. homil. 12. ad Philipp. *ἑνός εἰμι μόνου, τοῦ* (lego *τοῦ*) *τοῖς ἔμπροσθεν ἐπεκτείνεσθαι*, in hoc vno totus ſum, vt ad ea, quæ à fronte ſunt, me extendam.

ἀναγαγεῖν εἰς ἀνάγκην, Baſil. neceſſitatem afferre.

θάτερον τοῖν δυοῖν ἀνάγκη ποιεῖν, Suid. duorum alterum faciendum eſt.

ἐξ

ἐξ ἀνάγκης ἦν ὁρᾶν ἡμῖν ταῦτα ταῦτα. Demoſth. nobis hæc omnia oculis haurire neceſſe erat.

μᾶλλον εἵλοντο εἰ τι δέοι πάσχειν, &c. idem. potius habuerunt, ſi quid patiendum eſſet, ſi quis caſus ſubeundus eſſet.

τῆς χρείας ἀπαιτούσης, Herodi. re ita poſtulante. τῆς χρείας ἐπιστάσης, Lucia. re ita nata. καὶ αὖθις, εἰ γένοιτο τις χρεία, λεχθήσεται, Philo. ac denuò, ſi opus fuerit, dicetur.

οὐδενὸς δεινοῦ ἐπειγοντος, Lucia. nullo periculo vrgente.

ἀλλ' εἰς τοῦτ' ἀνάγκης ἧκεν αὐτῷ, ὥστε, &c. Æſch. eò redactus erat, vel, in eum caſum venerat, vt, &c.

λέγειν δ' οὐδὲν δέομαι, idem. nihil attinet dicere, nihil neceſſe habeo commemorare. σφοδροτέρας ἐδέησεν αὐτῷ τῆς πληγῆς, vehementius vulnus infligere neceſſe habuit. Actiuam enim hoc loco ſignificationem habet. Chryſ. hom. 8. ad Phil. δέον, imperſon. ἀνακαλύπτειν τὰ τῆς γνώμης ἀπόρρητα συγκρύπτειν δέον, Gregor. mentis arcanum aperire, quod tegere atq; occultare operæpretium erat. τί πρὸς τὰς ἀναιδεῖς γλώσσας ἑστήκαμεν, δέον θρασύτητα φεύγειν τοὺς λογισμούς; &c. idem. ecquid aduerſus hoſtiles linguas in procinctu ſtamus, cùm contrà oporteat? &c.

ὃ τῆς ἀνάγκης ἐστὶ, ποιῶμεν τῆς προαιρέσεως εἶναι τῆς ἡμετέρας. Chryſo. demus operam, vt voluntatis noſtræ ſit id, quod eſt neceſſitatis. Gall. *Faiſon de neceſsité vertu.*

ἀνάγκην ἐφιστᾶν, neceſſitatem afferre. Chryſoſ. μείζονα τοῖς Ἰουδαίοις ἀνάγκην ἐπέστησε τῇ χάριτι προσδραμεῖν, majore eos neceſſitate conſtrinxit ad gratiam accurrendi.

¶ *Negare.*

ἀρνεῖσθαι, Demoſth. οὐκ ἐδυνάμην ἀρνηθῆναι διὰ

 τὸν

τὴν ἀπαρνεῖσθαι, Demoſt. ita perſpicua res erat, vt inficiari nequiuerit.

ἐπὶ τὸ ἀρνεῖσθαι ἀπῆλθον, idem. ad negationem confugerunt.

ἀπαρνεῖσθαι. ἔτε ἀπαρνοῦμαι τὸ ὄνομα, idem. nomen haud inficior.

ἔξαρνον εἶναι. Plat. in Protag. ὁμολογεῖν μᾶλλον, ἢ ἔξαρνον εἶναι, idem quod ἐξαρνεῖσθαι.

ἔξαρνον γίνεσθαι. Luc. τοσούτου δέω ἔξαρνος γενέσθαι, ὡς οὐκ εἶπον ταῦτα, tantum abeſt, vt inficias eam me hæc dixiſſe. μηδὲ αὐτῶν ἐξάρνων γινομένων, ὡς οὐχ' οὕτω ταῦτα ἔχει, Ariſtid. Et cum accuſat. Demoſth. ἃ οὐ δυνήσονται ἔξαρνοι γενέσθαι, quæ inficiari haud poterunt. Et cum gignendi caſu; ὡς ἂν μὴ ἔξαρνοι γένωνται τῆς περὶ τὸν Θεὸν εὐσεβείας, Euſeb. id eſt, ne fidem negarent.

οὐδ' ἄρνησίς ἐστιν αὐτοῖς τὸ μὴ ταῦτ' ὑπὲρ Φιλίππου πεπρᾶχθαι, Demoſth. nec vllo modo negare poſſunt, quin, vt Philippi commodis conſulerent, hæc fecerint.

οὐδεμία ἄρνησις αὐτοῖς καταλείπεται, Baſil. nulla ipſis negationis anſa reliqua eſt.

ἀποφήσαι, Xenoph. ἀποφήσαντος μου καὶ τοῦτο, cùm id quoque pernegaſſem.

ἐξομνύμενος τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, Baſ. fidem in Chriſtum eiurans. ἐξαρνούμενος.

ἐξόμνυσθαι ἃ οἶδε, Iſæus. id eſt, cum iureiurando ea, quæ ſcit, inficiari.

¶ Negligentia.

ἀργίᾳ ἑαυτὸν παραδιδόναι, Luc. deſidiæ ſe dare.

παντελῶς ἀργῶς ἔχεις, Demoſth. omnino deſidia langueris.

ὀκνηρῶς διάγεσθαι, idem. pigritia laborare, pigrum & inertem eſſe.

νωθρός ἐστι, καὶ ὄκνου πλήρης, Baſil. ignauia & ſegn

ſegnitie torpet.

ὄκνον ἐμποιεῖν. Baſil. εἰκότως ὄκνον ἐμποιεῖ πρὸς φθέγξιν ὑμᾶς, meritò mihi cunctationem parit ad vos alloquendos, meritò me deterret, ne vos alloquar.

μέλλειν, ὀκνεῖν, ῥαθυμεῖν, ὀργεῖν, ἀμελεῖν, & ἀμελῶς ἔχειν, negligentiæ atque incuriæ ſignificationem habent.

ἐκ παρέργου aliquid facere, id eſt, negligenter ac defunctoriè, ἀφοσιωμένως. Huic opponitur σπουδαίως, vel, κατὰ σπουδὴν, & ἐντεταμένως. Herod. ἀντέχεσθαι τοῦ πολέμου ἐντεταμένως, in bellum omni animi contentione incumbere. προσέχειν τῷ πολέμῳ ἐντεταμένως, idem.

οὐδὲ πάρεργον ἡμᾶς ποιῇ, Chryſoſt. hom. 28. ad Rom. paruam noſtri curam habes, οὐδὲ πάρεργον, Gall. *par acquit.*

¶ *Negotia.*

πολλὰ πράγματα ἔχειν, Demoſth. multa negotia habere. Atque hoc vocabulum moleſtiæ ſignificationem quandam habet, quemadmodum etiam cùm Latini dicunt, non parum negotij habere: & noſtri, *auoir beaucoup d'affaires a venir à bout de quelque choſe.* vnde etiam apud Lucianum, αὐτὸ τὸ ἔχειν, ὑπομένειν vſurpatum reperio in hoc loco; ὅσα πράγματα φιλοσοφίας ἕνεκεν ὑπέμεινε.

τοσαῦτα πράγματα περιέσηκε τοὺς Ἕλληνας, Demoſth. tot negotia Græcos vndique vrgent.

ὄχλος πραγμάτων, Syneſ. negotiorum turba, vel, moleſtia.

προσελθὼν εἰς ἀγορὰν ἕνεκα πραγματείας ἐπειγούσης, Phil. in forū ingreſſus vrgentis negotij cauſa.

¶ *Negotium vel moleſtiam exhibere.*

ὄχλον παρέχειν, Plat. in Phædon. ὀκνεῖν δὲ ὄχλον παρέχ-

παρέχειν, vereri autem ne moleſtiam afferat. πολλὺν ὄχλον ἐμαυτῷ ἂν παρέχοιμι, Iſoc. plurimum moleſtiæ mihi exhiberem.

ὀχλεῖν. εἴ μοι ἐπὶ πλέον ὀχλήσαις, Lucia. ſi mihi diutiùs moleſtus eſſe pergas. Et διοχλεῖν. ἵνα μὴ μακρηγοροῦντες ἐπὶ πλεῖον διοχλεῖν δοκῶμεν, Phil. ne longiorem orationem habentes, graues ac moleſti videamur.

ὀχληρός, grauis, faſtidioſus, importunus, moleſtus. ἴσως ὀχληρὸς ὑμῖν ποιεῖν εἶναι δοκῶ, Demoſthe.

πολλὰ τὰ δυσχερῆ ἀναγκάζειν, Luci. multas difficultates moleſtiasq; perferre.

πολλὴν μοι δυσκολίαν παρέχει, Phil. id eſt, πολλὴν δυσχέρειαν, vel, πολλὰ πράγματα. μυρίας τὰς ἀηδίας ἀνέχεσθαι, Luc. mille moleſtias ſuſtinere.

πολλῷ ταράχῳ ἐνειλῆφθαι, Greg. preſb. multis tumultibus inuolutum & implicitũ teneri.

ἀποκναίουσιν ἡμῶν τὰ ὦτα, ἀποφαίνοντες, &c. Philo. aures noſtras obtundunt.

πραγμάτων ἀφεῖσθαι, Plut. moleſtia liberari.

¶ Nocere.

χαίροντας τῶν ἐδεσμάτων τοῖς τὸ σῶμα βλάπτουσιν, Iſocr. iis epulis gaudentes, quæ corpori officiunt.

οὐδεμία τοῖς θεοῖς ἀπὸ τούτου βλάβη γίνεται, Lucia. nullum hinc diis detrimentum affertur. οὐδεμία ἐντεῦθεν βλάβη περιγίνεται, Damaſc. in hiſt. id eſt, ἐπιγίνεται.

αἱ πονηραὶ τροφαὶ τὰ σώματα λυμαίνονται, Luc. praua alimenta corpora labefactant, corporibus perniciem afferunt. τὴν δόξαν αὐτοῖς λυμαίνεται. Chryſ. λυμαίνεσθαι etiã datiuo iungitur, ὁ γὰρ ταύτῃ χαίρων τὰ λυμαινόμενα αὐτῇ καταλύσει, idem. qui hac (pace) delectatur, omnia, quæ

ei

ei peſtem afferunt, abiiciet, ac delebit.

βλάβλω φέρειν, idem quod *βλάπτειν*. idem, *πολλὰ δοκοῦντα λυσιτελεῖν ἐστὶν ὅτε βλάβλω ἤνεγκε πολλήν*, multa, quæ vtilitatem afferre videbantur, nonnunquam detrimentum inuexerunt.

ἀνατρέπειν. Andoc. *ἀνατέτροφεν ἐκεῖνος τὸ πλῆθος*, id eſt, *ἐλυμήνατο*.

φθείρειν, Dinarch. *λελυμασμένος, καὶ ἐφθαρκὼς τὴν τῆς πόλεως εὐδαιμονίαν. παραβλάπτεσθαι*, Chryſ. *οὐδὲν ἐκ τῆς δουλείας παραβλαβήσονται*, nihil detrimenti ex ſeruitute capient.

ζημίαν ἐργάζεσθαι. idem, *τὸ πᾶν ἐπανορθῶσαι σπεύδοντες πρὸ καιροῦ προσήκοντος, περὶ τὰ καίρια ζημίαν ἐργάζονται*, omnia ante congruum tempus corrigere maturãtes, in rebus ſummi momenti grauiſſimum damnum afferunt.

¶ *Nomen.*

Ἐπιθεῖναι ὄνομα, Plat. in Theæt. *Εἰ γάρ ἄν τις ἄλλο θεῖτο ὄνομα, ὅταν*, &c. ecquod enim aliud nomen quiſpiam imponere poſſit? &c. Et Demoſth. *Εἰ ἄλλο τις ἔχει ὄνομα θέσθαι τοῖς τοιούτοις*; ecquo alio nomine huiuſmodi homines quiſpiam appellare queat?

ἢ γνώριμον, ἢ μαθητὴν, ἢ ὅ, τι πότε χρὴ θέμενον ὄνομα καλεῖν αὐτόν, Phil. aut familiarem, aut diſcipulum, aut quocunque tandem alio nomine ipſe nuncupandus eſt.

τὸ πάππου τὸ ἑαυτοῦ ὄνομα ἔχων, Demoſt. aui ſui nomen gerens.

ὡς ὑμῖν καὶ καθ' ὄνομα, ἐὰν βούλησθε, ἐροῦμεν, idem. quas vobis nominatim quoque, ſi ita libuerit, proferemus.

τὸ μὲν ὄνομα ἐν ἀφανεῖ κείσθω, Lucia. ac nomen quidem in obſcuro iaceat, id eſt, taceatur, nomini parcatur.

τοῦτο γὰρ ὁ φιλόσοφος ἐκαλεῖτο, idem. hoc enim nomine philoſophus ille vocabatur.

ἢ ὅπως ὀνομάζειν ἐστὶ φίλον, Phil. vel quocunque tandem alio nomine id quiſpiam appellare malit.

ὄνομα Α'δμητος, Diodo. nomine Admetus. ἦν δὲ ὄνομα αὐτῷ Α'δμητος, idem. Admeto nomen erat.

ἄστακτος τὴν κλῆσιν, Memn. id eſt, τοὔνομα.

ὧν μίαν ἕκαστον ὀνομαστὶ δεικνύμενος, Dion. quorum vnumquemque nominatim indicabo.

τὴν ἰδίαν προσηγορίαν παραιτεῖσθαι, Suid. nomen ſuum repudiare, deprecari.

ἀπὸ Ῥωμύλου τὴν ἐπωνυμίαν λαβόντες, idem. à Romulo nomen conſecuti.

τῆς ἐπωνυμίας τυχόντες. Sic enim loquitur Demoſt. ἐκ τοῦ πάντα πάσχειν, καὶ ποιεῖν τῆς ἐπωνυμίας τυχοῦσαν. Dicunt etiam Græci, ἐπώνυμον cum genit. in eadem ſignificatione.

ὁ Γρηγόριος ὁ τῆς θεολογίας ἐπώνυμος, Gregorius, qui à theologia cognomentum accepit, vel cognomento Theologus. ὁ ἐπίκλην θεόλογος, nam eodem redit hæc locutio. ἐπικλήσεως etiam vocabulo vtitur Memn. τὸ χρηστὸς ἐπίκλησιν ἐκ τῶν ἠθῶν ἐνεγκάμενος, ea morum ſuauitate præditus, vt inde benigni cognomentum tulerit.

ἐπικαλεῖσθαι & ἐπονομάζεσθαι, cognominari. Κορβῖνος γὰρ δὲ τεντεῦθεν ἐπεκλήθη, Suid. Coruini quippe cognomentum hinc traxit.

χρηματίζειν interdum appellari, ac nuncupari ſignificat. vt apud Paulum Rom. 7. ſi mulier viuente marito alij nupſerit, μοιχαλὶς χρηματίζει. νέα Ἶσις ἐχρημάτιζε, Plut. noua Iſis vocabatur.

Nomen, pro fama & exiſtimatione.

μέγα ἦν αὐτοῦ ὄνομα ἐν Πειραιεῖ, Luci. magnum in Piræo nomen eius erat.

τὸ ὄνομα Κυπριανοῦ πολὺ παρὰ πᾶσιν ἦν, Greg. Cypriani nomen apud omnes vigebat.

οὗ μέγιστον ἐστι παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ἐπὶ σοφίᾳ ὄνομα, Baſil. cujus ob ſapientiam celeberrimum apud omnes mortales nomen eſt.

μέγα παρ' ἡμῖν ἔλαβεν ὄνομα ἐπὶ τῇ ὀρθότητι τοῦ βίου, idem. magnam apud nos ob vitæ integritatem & ſanctimoniam, nominis celebritatem aſſequutus eſt.

οὗ διαῤῥεῖ πολὺ, καὶ κλεινὸν ὄνομα, Suid. cujus illuſtre nomen longè lateq; manat.

ὀνομαστὸς, clarus, nobilis. ὀνομαστοὶ παρὰ πᾶσιν ὄντες δι' ἀρετὴν, Baſil. Gall. *renommés.*

ἐπὶ σεμνότητι τοῦ βίου μαρτυρούμενος, idem. teſtatæ vitæ integritatis.

Nota.

βαθεῖς τοὺς τύπους δέχεται, καὶ ἀναμαξαμένη τὰς σφραγῖδας, ἀκριβῶς διαφυλάττει, τὰ ἐνσημανθέντα ἤδη ἀνεξάλειπτα, Philo. formas altè excipit, atq; impreſſas notas deinceps jam indelebiles retinet.

βαθεῖς τύπους ταῖς διανοίαις ἐγχαράττειν ὁσιότητος, idem. id eſt, ἐνσημαίνειν, vel, ἐνσφραγίζειν, ſanctimoniæ notas altè in pectoribus inſculpere.

ἐν τοῖς σώμασι καταστίζοντες αὐτὴν σιδήρῳ πεπυρωμένῳ πρὸς ἀνεξάλειπτον διαμονὴν, idem. candente ferro eam, ne quando obliterari poſſit, inurentes.

στηλιτεύειν, notare, tanquam in columna inſculpere : quod tametſi in malam partem accipi ſoleat, pro infamare, ac dedecoris notam inurere, tamen interdum in meliorem partem

 vſurp

vſurpatur, vt apud eundem Philonem, ἤθους ἀδελώτου ἐςηλίτευσε τύπους ἀριδήλους, perſpicuas animi liberi notas impreſſit.

¶ *Nouare.*

νεωτερίζειν, Æſch. nouare, nouas res moliri.

νεωτέρων πραγμάτων ἐπιθυμεῖν, Iſocr. rebus nouandis inhiare.

νεωτέρων πραγμάτων ἀντιποιεῖσθαι, nouis rebus ſtudere.

νεώτερα ἐς ἐμὲ πεποιηκέναι πρήγματα, Herodot. res nouas in me admiſiſſe.

νεωτέροις πράγμασιν ἐγχειρεῖν, Demoſth. res nouas aggredi, moliri, tentare.

καινότατον, καὶ μηδέπω πραχθὲν εἰσηγούμενοι παρανόμημα, Philo. nouum omninò, nec vnquam ante admiſſum flagitium ſuadentes.

καινοτέρων ἅπτεσθαι πραγμάτων, Æſchi. nouas res capeſſere. νεωτερίζειν.

καινοτομεῖν, noui aliquid deſignare ac perpetrare. καινοτομίας ἐρᾶν, Greg. preſbyt. id eſt, νεωτέρων πραγμάτων ἐπιθυμεῖν, vt ſuprà.

πρὸς τὸ καθεστηκότα τῶν πραγμάτων ἀπεχθάνεσθαι, Iſoc. quieto ac tranquillo rerum ſtatu offendi.

μηδὲν κινεῖν, ὧν αὐτοῖς οἱ πρόγονοι παρέδωκαν, idem. nihil eorum, quæ à maioribus acceperunt, mouere, ac perturbare. μηδὲν παρακινεῖν, Demoſthe. nihil omninò immouere, nihil prorſus conuellere, ac labefactare. τοῖς καθεστηκόσι ἀγαπᾶν, καὶ ἐφησυχάζειν.

¶ *Noua res.*

Τί νεώτερον γέγονεν, ὅτι σύ, &c. Plato in Euthyp. quid noui accidit, quòd tu, &c.

Τί γὰρ καλὸν ἀπὸ Σικελίας ἔχεις λέγειν ἡμῖν, idem in Eraſt. quid boni dicere habes è Sicilia? vel, ecquid boni è Sicilia ad nos adfers?

βέλ

βούλομαι δή σοι κἀγὼ φήμας καινὰς ἐναγχος ἐκ τῆς Ἠπείρου διακομισθείσας ἀπαγγεῖλαι, Syneſ. volo ego tibi quoque rumores nouos ex Epiro allatos nunciare. *ξενίζειν*, quandoque idem eſt, quod re aliqua, vt inſueta, atque inopinata, angi. Chryſ. hom. 5. ad Philipp. *οὐ ξενίζῃ τιμώμενον ὁρῶν*, non ægrè fers, eũ in honore haberi conſpiciens. lingua noſtra hæc vox aptiſſimè exprimitur: quod enim Græci *ξενίζειν* dicunt, nos dicimus, *trouuer eſtrange*. *ξενίσει ὑμᾶς τὰς ἀκοὰς τὸ λεγόμενον*, *vous trouuerez eſtrange ce que ie diray.*

¶ *Nubilis.*

θυγάτηρ ἐπίγαμος, Demoſt. nubilis.

ἐοῦσαν ἤδη ἀνδρὸς ὡραίαν, Herod. iam viro maturam.

τὰς θυγατέρας ἐν ὥρᾳ γενομένας, Herodia. id eſt, *ἐπιγάμους*.

ἤδη δὲ εἰς ἀνδρὸς ὥραν ἡκούσης τῆς κόρης, Plato in Crito. cùm iam in eam ætatem puella veniſſet, vt virum admittere poſſet, vel, cùm iam per ætatem viro poſſet copulari.

ἐς γάμου ὥραν ἀφικέσθαι, Herod. ad annos nubiles perueniſſe.

θυγάτριον ἤδη ὡραῖον γάμου, Lucian. idem quod *ὡραῖον ἀνδρός*.

τὴν ἡλικίαν ἔχουσαι γάμου, Diod. id eſt, *ἐπίγαμοι οὖσαι*, vel, vt Iſocr. verbis vtar, *πρὸς τὸ μνηστεύεσθαι λαβοῦσαι ἡλικίαν*.

ἁπαλός, καὶ οὐ πάνυ καθ' ὥραν γάμου, Luc. tener, ac præmatura admodum ad ineundum matrimonium ætate.

τὴν ἐκδῦναι μήπω ἡλικίας ἡμμένην, idem. quæ nondum eam ætatem attigit, vt nuptui dari poſſit. Gallicè, *qui n'auoit pas encor atteinct l'aage d'eſtre mariee.*

¶ *Nuptias alicuius ambire.*

τ῀ ῀τ πλησίων γάμον διώκειν, Plat. leg. 6. appetere, conſectari, perſequi.

αἰτεῖν πρὸς γάμον, Phil. in matrimonium poſtulare.

μνηςεύειν, Diod. idem quod πρὸς γάμον αἰτεῖν.

πρὸς γάμον ἕλκειν ἀπαξιοῦσαν, Greg. inuitam ac recuſantem ad nuptias pertrahere.

μνηςεύειν γάμον, nuptias ambire. Plato. quod etiam μνᾶσθαι γάμον dicitur Luciano.

γάμον παραιτεῖσθαι, nuptias deprecari, vel, à nuptiis abhorrere.

ἀναίνεσθαι γάμον, nuptias recuſare. ἀνανομένην τούτῳ γήμασθαι, Phalar. ei nubere recuſantem.

¶ *Nuptiæ.*

ἑτέραν λαβεῖν γυναῖκα, Demoſth. alteram vxorem accipere.

ἀδελφὰς ἔχομεν γυναῖκας, idem. ſorores in matrimonio habemus.

νέον καὶ καλὸν ὄντα κόρῃ αἰσχρᾷ συγκαταζευγνύμενον, Luci. iuuenem præſtanti forma, cum fœda ac deformi puella matrimonio iunctum.

συνοικεῖν. Herodia. συνῴκει τῇ πρεσβυτάτῃ τ῀ Κομόδου ἀδελφῶν, ſororem Commodi maximam natu in matrimonio tenebat.

αἱ τινες γεγαμημέναι, vel, πρόσφατως γεγαμημέναι, Alciph. quæ recens in matrimonium collocatæ fuerant.

ἔπω τοῖς δεσμοῖς τ῀ γάμου συνεζευγμένος, Baſil. nondum matrimonij vinculis aſtrictus. Huis opponitur apud eundem, ὁ κατειλημμένος ὁμοζύγῳ, coniugio mancipatus. αἱ τοῦ γάμου κατεχόμεναι, idem. hoc eſt, ὁμοζύγῳ κατειλημμέναι, nuptiis alligatæ. οὐκ ἔφη προαιρεῖσθαι γαμεῖν, Demoſt. negauit ſibi in animo eſſe nubere.

τὰ νενομισμένα ἔργα τοῦ γάμου, Baſil. vſitata, ac legitima matrimonij opera. τὰ τῶν ἀνδρῶν πράττειν, Herod. cum vxoribus rem habere.

ἀπόλειψιν γράψασθαι. Plut, libellũ repudij dare.

χρήσασθαι γάμῳ, Chryſ. tam de viro, quàm de muliere dicitur.

¶ *Nuptui dare.*

ἐκδιδόναι, Plat. in epiſt. ταύτας ἐκδοτέον ἐστί μοι, has in matrimonio locandas habeo. τὴν θυγατέρα ἐξεδίδου τῷ Εὐκρίτου, Luc. filiam Eucriti filio collocabat. Et Herodianus de Marco Aurelio verba faciens, τὰς θυγατέρας ἐξέδοτο ἀνδράσι τῆς συγκλήτου βουλῆς ἀρίστοις, optimis quibuſque viris ex ſenatorio ordine filias locauerat. Inde nomen ἔκδοσις. Demoſth. συμβαλέσθαι εἰς ἔκδοσιν τῇ τῆς Νεαίρας θυγατρί, Gali. *ayder à la marier.* ad conciliandum filiæ Neæræ matrimonium pecuniam conferre.

γυναῖκα αὐτῷ ταύτην ἐγγυῶν, idem. hanc ipſi deſpondens.

συνοικίζειν, nuptui dare. τὴν μὲν ἐμοὶ συνοικίσας, Iſocr. id eſt, ἐκδούς.

συζευγνύναι, matrimonio copulare. ταύτην τὴν θυγατέρα συζεύξας τῷ υἱῷ, Herodi. id eſt, συνοικίσας.

εἴπατε ἀνδρί τινι ταύτην ζεῦξαι ἐφίεται. Phalaris.

ἁρμόζεσθαι. Chion, ἥρμοσται τὰς ἄλλας τοῖς χαριεστάτοις, elegantiſſimis viris alias nuptui collocauit.

διδόασιν αὐτῷ γυναῖκα τῶν εὖ γεγονότων, Suid. filiam nobili loco natam ei in matrimonium dat. δίδωσιν αὐτῷ τὴν καλλιστεύουσαν τῶν θυγατέρων γυναῖκα, Philo. filiam eam ſuam, quæ pulchritudine cæteris præſtabat, ei locat.

διδόναι πρὸς γάμον, idem ſignificat quod διδόναι γυναῖκα. ἐπιχειρούμενος δοῦναι πρὸς γάμον. Lu-

cian. pollicens ſe eam ipſi in matrimonium daturum.

συνάπτειν τὸν γάμον. idem, τῷ Ἀετίωνι συνάψασθαι τὸν θυγατρὸς τὸν γάμον, gnatæ nuptias Aëtioni conciliare. ἐμὲ συνῆψας σοι γάμῳ, Alciph.

γαμβρὸν ποιεῖν. idem, γαμβρὸν ἐποιήσατο τὸν Ἀετίωνα, Aëtionem ſibi generum aſciuit.

ἄγεσθαι γυναῖκα τῷ παιδί, idem. vxorem filio conciliare, vel aſciſcere.

¶ *Nuptias cum aliqua contrahere.*

παρθένον γαμεῖν, Demoſt. virginem in matrimonium accipere. ἐπιμεμισθωμένην ἑτέρῳ ἀνδρὶ γαμεῖν, idem. vel, ἀνδρὸς ἑτέρου πεῖραν ἤδη λαβοῦσαν, Baſil. viduam vxorem ducere. γαμεῖν γυναῖκα πλουσίαν, καὶ χρυσίον ἐπιφερομένην πολύ, Æſch. mulierem copioſam, ac plurimum auri ſecum afferentem, in matrimonium ducere.

παραλαμβάνειν, Luc. ἣν οὐδ' ἄν τις ἠξίωσε τῶν εὐγενῶν παραλαβεῖν, quam nec nobilium quiſquam vxorem aſſumere dignatus fuiſſet, vel, ſuſtinuiſſet.

γαμετὴν ποιεῖσθαι, idem quod γαμεῖν. idem, ὅτι νόμῳ σε τὴν γαμετὴν ποιήσεται. Ἄμαστριν ποιεῖσθαι γυναῖκα, Memn.

ἄγεσθαι γυναῖκα. ἠγάγετο γυναῖκα ἐπὶ γνησίων παίδων σπορᾷ, Philo. vxorem procreandæ ſobolis legitimæ cauſa duxit. ἤγαγες με. οὐκ ἀπερριμμένην γυναῖκα, οὐδὲ μίαν τῶν ἀσήμων, Alciph. vxorem me tibi adjunxiſti, mulierem haud abjectam, atque ignobili loco natam.

γάμῳ γαμεῖν, idem quod ſimpliciter γαμεῖν. Demoſth. γάμῳ γεγαμηκὼς τὴν ἐμὴν μητέρα, matrimonio cōiunctus cum matre mea. ἔγημε τὴν θυγατέρα Μελιτέως, idem.

συνοικίζειν. Greg. ταύτην σοι συνῴκισεν, hanc tibi

tibi vxoris loco aſciſce.

μνηστεύειν aliquando idem ſignificat quod *γαμεῖν*, vel, certè deſpondere. Diodo. *ἣν αὐτὸς ὁ Περδίκκας ἦν μεμνηστευκώς*, quam Perdiccas ipſe ſibi deſponderat.

¶ *Nubere.*

ἀνδρὶ συγκαταζεύγνυσθαι, cum viro matrimonio iungi.

ἁρμόζεσθαι. Phil. *ἀνδρὶ ἡρμοσμένη*, id eſt, *συνημμένη κατὰ γάμον, συγκαταζευγμένη, συνοικοῦσα*.

γαμεῖν non minus fœminæ tribuitur, quàm viro. *ἡ μὲν Σπευσίππῳ γαμεῖται*, Plat. in epiſt. *ἀναινομένην τούτῳ γήμασθαι*, Phalar. huic nubere abnuentem.

δευτέροις ὁμιλεῖν γάμοις, & *δευτέρῳ ἀνδρὶ ὁμιλεῖν*, Chryſoſt. ad ſecunda vota conuolare. *δευτέρῳ προσιέναι γάμῳ*, idem. *δευτέροις συνάπτεσθαι γάμοις*, idem.

¶ *Nupta grauida.*

κύειν, vterum ferre. *κύειν ἐξ αὐτοῦ σκήπτεσθαι*, grauidam ſe ab eo factam ſimulat. *κύω μῆνα ἤδη ὄγδοον*, idem. octauum iam menſem vterum gero.

κύουσαι βαρυτάτοις ἄχθεσι δέκα που μῆνας πιέζονται, μέλλουσαι δ' ἀποτίκτειν πολλάκις ὠδῖσιν αὐταῖς ἀποθνήσκουσι. Phil. mulieres prægnantes decem fermè menſes grauiſſima ſarcina premuntur, cumq; ad partum ventum eſt, ſæpe inter ipſos dolores extinguuntur. *κυοφορεῖν*, idem quod *κύειν*. Lucian. *ἢν γὰρ αὕτη κυοφορήσῃ ἐκ σοῦ*, nam ſi ea ex te grauida fuerit. *κυΐσκειν*, ſæpe idem quod *κυοφορεῖν*.

ἐν γαστρὶ φέρειν, Plat. Leg. 6. & *ἐν γαστρὶ ἔχειν*, Herod. prægnantem eſſe, *κύειν*.

βαρύνεται τὴν γαστέρα, καὶ χιόνιν ὡς ἐπίπαν ἐστί,

Luc. vtero premitur, jamq; haud longè à partu eſt.

ἐγκύμονα γενέσθαι, idem. grauidam factam eſſe. ἐγκύμονα ἀπεργάσασθαι, grauidare. Phil. καὶ ἐπιβὰς, καὶ εἰς ὁμιλίαν ἐλθὼν, ἐγκύμονα ἀπεργάσατο, cum ea congreſſus, grauidam reddidit, vel, vt idem Græcè ex Luciano dicam, ταύτῃ συνελθὼν, ἐγκύμονα ἐποίησεν.

ἔγκυον ποιεῖν, idem quod ἐγκύμονα ποιεῖν Diodor. ἐμπλακεὶς δὲ τῶν ἐγχωρίων τινὶ γυναικὶ, καὶ ποιήσας αὐτὴν ἔγκυον, cùm autem cum muliere quadam ex illius loci incolis congreſſus fuiſſet, eamq; grauidam reddidiſſet.

συμπατουμένας γυναῖκας, ἐστὶν ἃς καὶ μετὰ τοῦ φόρτου τῆς φύσεως, Greg. mulieres pedibus protritas ac proculcatas, & quidem nonnullas grauidas. ad verbum, cum naturæ ſarcina.

¶ *Nuptiæ fœcundæ, vel contrà.*

γυναῖκα παραλαβεῖν ἐπ' ἀρότῳ παίδων γνησίων, Demoſt. vxorem ſerendæ legitimæ prolis cauſa aſſumere.

παῖδας ἐξ αὐτῆς διδύμους ἀνελέσθαι, Plut. gemellos ex ea filios ſuſcepiſſe.

παῖδας ἐξ αὐτῆς ποιεῖσθαι, Dion. id eſt, ἀναφῦσθαι, liberos ex ea procreare.

ἡ πρότερον χρόνον ἄτοκος οὖσα τότε ἐκύησε, Herod. quę prius ſterilitate laborauerat, tum grauida eſſe cœpit.

βουλόμενος παῖδας ἐξ ἐμοῦ γενομένους ἐπιδεῖν. Demoſt. liberos ex me ortos conſpicere cupiens.

ἄπαις τελευτήσας ἀρρένων παίδων, idem. nulla maſcula prole edita, fato functus. τοῦτον χρόνον διαφέροντας, ὃν ἂν μήπω παῖδες αὐτοῖς ὦσι γεγονότες, Plat. 6. Leg. hoc præſertim tempore, quo nondum ipſi filios ſuſceperint.

ἄπαιδες

ἄπαιδα τ̃ βίον τῇ γυναικὶ συμβεβίωκε, Suid. ita cum vxore vixit, vt nullos ex ea liberos procrearet.

ἀπέθανεν ἄπαις θυγατέρα μόνην λιπών, Herodo. maſculæ prolis expers, vnica tantùm filia relicta, mortem obiit.

γημαμένην ἐκ πολλοῦ χρόνου μὴ κυΐσκειν, Philo. iam diu in matrimonio collocatam minimè parere, vel prægnantem fieri.

γεννᾶν, liberos gignere: tribuiturq; non ſolùm viro, ſed etiam fœminæ. αὕτη τ̃ πρὸς τ̃ ἄνδρα ὁμιλίας γεννήσασα. Lucia. ſine mariti ſui congreſſu peperiſſe.

ὅταν τ̃ γεννᾶν ἐκβῶσι τὴν ἡλικίαν, Plato. cùm gignendi ætatem exceſſerint.

μοιχίδιος dicitur, qui ex adulterio natus eſt, Luc. μοιχίδιός εἰμι, ἐξ ἔρωτός σοι γενόμενος, ſpurius atque adulterinus ſum, ex amore à te progenitus. Gall. *par amourettes.*

νόθος υἱός, nothus, illegitimo thoro ſatus.

¶ *Nuptijs alligati.*

οἱ γεγαμηκότες, οἱ ἐν συζυγίαις. Baſil. οἱ δεσμῷ γάμου συνδεδεμένοι, οἱ ἐν τῷ ζυγῷ τ̃ γάμου κατεχόμενοι.

Cùm de muliere ſola fit ſermo, ἡ ὑπὸ ζυγὸν dicitur Greg. vel, ἡ τῷ ζυγῷ τ̃ γάμου κατεχομένη. Baſil. ἡ γημαμένη, Phil. ἡ κατειλημμένη ὁμοζύξ, Baſil. vxor, σύζυγος, vel, ὁμόζυγος dicitur, quemadmodum & maritus. γαμετὴ item, & συνοικοῦσα.

¶ *Numerare, pro aſcribere, & exiſtimare.*

ζητεῖν. Phil. οὐκ ἐν ἠμελημένοις, καὶ ἀφανέσι ζητεῖται παρὰ θεῷ, non inter abiectos & obſcuros apud Deum cenſentur.

κατατάττειν. Diod. κατέταξεν αὐτὸν εἰς τοὺς δυνατωτάτους τῶν φίλων, eum in ſummorum amicorum numero repoſuit. ὡς μηδὲν αὐτῶν κατατάξαι ἐν τῇ τῶν ἀγαθῶν μερίδι, Philo. ita vt nihil horum in bonis duceret.

τοῖς ἱερεῦσι κατετάγη, id eſt, ἐγκατετάγη, Suid. inter ſacerdotes aſcriptus eſt.

ἐγκαταλέγειν. idem quod ἐγκατατάττειν. φίλων χορῷ ἐγκαταλέγειν, Procop. in amicorum cœtum allegere, ταῖς παλλακίσιν ἐγκαταλεχθήσεται, Luc. inter pellices cenſebitur, in pellicum numerum aggregabitur. Et ſimpliciter καταλέγειν. Chryſoſt. εἰς τὴν τοῦ κλήρου τάξιν καταλέγονται, inter clericos cooptantur.

τίθεσθαι, αὐτὸ τοῦ ἀριθμεῖν. θείμην ἂν ἐμαυτὸν οὐκ ἐν τοῖς ἀπολελειμμένοις, Demoſthe. me vtique non inter extremos numerarem. εἰ μὴ ἄρα ἐν ἁμαρτήματι θετέον, Philo. niſi forte criminis loco poni debet.

ἀναγράφειν. ἡμᾶς μὲν ἐν τοῖς δειλοῖς ἀνάγραφε, Lucian. inter ignauos ac timidos aſcribe. ἀναγράφεται δὲ οὐκ ἐν πλημμελείαις, Phil. non inter delicta cenſetur.

ἀριθμεῖν ἐν τοῖς φίλοις, Greg. id eſt, τοῖς φίλοις ἐγκαταλέγειν, in amicorum album referre, inter amicos recenſere. ἐξαριθμεῖσθαι, Baſil. καὶ ἄλλα ὅσα οὐδ' ἂν ἐξαριθμήσαιτό τις, quæ ne numero quidem complecti quiſquam poſſit.

ἐξετάζειν etiam nonnunquam eandem ſignificationem habet. καὶ τῶν ἐχθρῶν τῶν νῦν εἷς ἐξητάζετο, id eſt, ἠριθμεῖτο.

τὰ ἀκούσια οὐδὲ ἀδικημάτων λόγον ἔχει, Phil. id eſt, οὐδὲ ἐν τοῖς ἀδικήμασι θετέον ἐστὶ τὰ ἀκούσια. quæ ſponte minimè fiunt, ne injuriæ quidem rationem habent, hoc eſt, ne injuriæ quidem nomen obtinere

tinere

tinere debent.

ἀποκλείειν ἐκ καταλόγου τῶν ὀνομάτων, Lucia. è nominum catalogo excludere, expungere.

αὐτὸν ἐναρίθμητον εἶχον τοῖς περιφανεστάτοις κατ' ἀρετὴν, Baſil. inter viros præſtantiſſima virtute præditos, eum numerandum ducebam. αὐτὸν ἠρίθμουν ἐν τοῖς, &c.

ἐν τάξει θεῖναι τῶν ἐγκλημάτων, Chryſ. id eſt, τάττειν ἐν τοῖς ἐγκλήμασιν, in criminum loco, ac numero habere.

τοῖς νεκροῖς ἐναρίθμιος, Grego. Nyſſ. de homine vitæ auſteritate penè confecto.

Numerus.

κακὰ ἐπὶ κακοῖς ἀμύθητα, Phil. innumerabilia mala, alia aliis ſuccedentia.

ἀπέραντος ἀριθμὸς ἀνθρώπων, Plat. in Crit. infinitus hominum numerus. ἄπειρος. θᾶττον ἂν θαλάττης κύματα, καὶ πυκνὰς ἀπ' οὐρανοῦ νιφάδας ἀριθμήσαις, ἢ τοὺς ἐμοὺς ἔρωτας, Luc. fluctus maris, denſaſq; niues è cælo labentes citiùs numeraueris, quàm meos amores.

ὁ δὲ ἄλλος ὅμιλος οὐ ῥάδιος ἀριθμηθῆναι, Phil. reliquum autem vulgus tantum, vt vix numero comprehendi poſſet, vel, vt Græcè ex Baſilio exponam, ὁ δὲ ἄλλος ὅμιλος πολὺς, καὶ ὃν οὐδὲ ἀριθμῆσαι ῥάδιον.

ἀριθμὸν ὑπερβαίνειν, Baſil. numerum omnem excedere.

αἱ τοσαῦται μυριάδες εἰσὶ τὸ πλῆθος, ὡς καὶ ἀριθμὸν διαφεύγειν, idem. id eſt, ὑπερβαίνειν. quarum tanta eſt multitudo, vt numerum omnem effugiat.

βοσκημάτων ἑσμοὶ πλείους ἢ ἀριθμῆσαι, idem. pecudum, atque armentorum greges tanti, vt eorum numerus iniri non poſſit.

ὅμιλος ἄφθονος συνελέγη, Thuc. infinita multitudo

titudo collecta eſt.

οὐδ᾽ ἂν ἔχοι τις εἰπεῖν, τοσοῦτο τὸ πλῆθός ἐστι, Demoſt. ne oratione quidem complecti quis poſſit, tanta eorum eſt multitudo.

ὧν μήποτε γενοίμην ἐγώ, Chryſ. quorum in numero eſſe nolim.

¶ *Numerus certus.*

τὸ πλῆθος οὐ πολὺ ἐλείπετο τῶν τρισμυρίων, Diodo. multitudine haud multum aberat à triginta millibus, vel, triginta millibus haud multò pauciores.

οὐκ ἐλάττους πλῆθει τῶν κατ᾽ ἐνιαυτὸν ἡμερῶν, idem. numero haud minores, quàm quot dies annus habet.

ὁπλῖται ὀλίγῳ δισχιλίων ἀποδέοντες, id eſt, ὀλίγῳ ἐλάττους.

¶ *Numerus cum numero comparatus.*

τὸ γὰρ Μυρμιδόνων πλῆθος πόσον τι πρὸς τὴν σύμπασαν στρατιάν; Dion. nam Myrmidonum copiæ quantula tandem pars erat totius Græcorum exercitus?

πολλοστὴ γὰρ ἦν μοῖρα τῶν παρὰ τοῖς βασιλεῦσι, Philo. perexigua pars erat.

πρὸς πολλὰς μυριάδας ὀλίγος ἀριθμὸς ἀντιταχθέντες, idem. exiguæ copiæ cum numeroſiſſimo exercitu pugnam conſerentes.

καίπερ πολλῷ λειπόμενος τὸ πλῆθος, Diod. etſi hominum numero longè impar.

τὸ πλῆθος ἡμῶν πολὺ ἐνδεέστερον τῶν ἑαυτῶν, Xenoph. copias noſtras ſuis numero longè inferiores.

¶ *Nunciare.*

ἀπαγγέλλοντες τὰ παρὰ σοῦ, Plat. in epiſt. de tuis rebus certiorem me facientes.

διαγγελείσης οὖν τῆς ὅτι νοσεῖ φήμης, μετέωρος πᾶ-

σα

στι ἡ πόλις ἦν ἀκοῦσαι σὰ περὶ αὐτοῦ βελτίον⊙, Philo. cùm ergo aduerſæ valetudinis ipſius nuncius allatus eſſet, ſuſpenſa erat vniuerſa ciuitas, lætiora de eo audire mirificè cupiens.

ἐπειδὴ δὲ καὶ περὶ Ὀρχομενοῦ ἠγγέλλετο ἑαλωκέναι, Thucyd. ac quoniam de Orchomeno quoque nunciabatur, oppidum id captum eſſe. καί μοι τοῦτ᾽ ἐξαγγέλλεται σαφῶς, vel, σαφῶς, Baſi. mihiq; hoc pro certo atque explorato nunciatur.

ἀγγελίαν φέρειν χαλεπὴν καὶ βαρεῖαν, Plat. in Crit. grauem & acerbum nuncium afferre.

κομίζειν περὶ ὑμῶν ἐπαγγελίαν ἐπαχθῆ, Dion. id eſt, ἀγγελίαν χαλεπὴν φέρειν. ἀκουσμάτων βαρυτέρων ἀκηκοέναι, Alciph. grauem ac moleſtum nuncium accepiſſe.

¶ *Nuncius, vel, tabellarius.*

ὁ γραμματοφόρ⊙, ὁ τὰ γράμματα κομίζων. Alciph. ἐπειδὰν τάχιστα τύχω τοῦ γράμματα κομιοῦντ⊙, quamprimùm nactus fuero, qui litteras ferat.

ἐὰν μέ τινι ἢ τινὸς ἐπιτυχεῖν ταχέως πρὸς ἡμᾶς ἀφικνουμένου, Baſ. ſi quempiam nanciſci contigerit, qui celerrimè ad nos veniat. ἐὰν εὕρῃς ἐν τύχῃ τοὺς πρὸς ἡμᾶς ἀφικνουμένους, idem. ſi homines aſtutum inueneris, qui ad nos iter habeant.

O

¶ *Objurgare.*

Πολλὰ πολλάκις τοῖς παισὶν ἐπιτιμᾶν, Gregor. filios grauiter ac ſæpe increpare.

ἐπιπλήττειν. Plato, ὀρθῶς μοι ἐπέπληξας, rectè me obiurgaſti.

καθικέσθαι τοῦ ἀκούοντ⊙, & καθάψασθαι, Chryſoſt. perſtringere animum auditoris.

δάκνειν τῇ ἀκροατὴν, idem. mordere, vellicare.

καταφέρεσθαι. nonnunquam inuehi ſignificat. Chryſoſt. homil. 5. in 1. ad Cor. σφοδρῶς κατηνέχθη κατὰ τῆς τῶν Ἑλλήνων σοφίας, in Græcorum ſapientiam vehementer inuectus eſt. καταφορικοῖς λόγοις χρήσασθαι, & καταφορᾷ χρήσασθαι, acri atque obiurgatoria oratione vti.

πληκτικὸς λόγος, oratio acris, ac vehemens, & obiurgatoria.

πρὸς τοὺς Ἰουδαίους ἀποτείνεται, idem. in Iudæos inuehitur.

¶ *Obligare ſibi aliquem.*

τοὺς φίλους ταῖς εὐεργεσίαις ὑφ᾽ ἑαυτῷ ποιούμενος, Iſocr. amicos beneficiis ſibi deuinciens.

ἰδίους τοὺς Ἕλληνας ταῖς εὐνοίαις ἐποιήσατο, Diodor. quod etiam vnico verbo idem auctor dicit, ἐξιδιοποιεῖσθαι. τοὺς ἡγεμόνας δωρεαῖς ἐξιδιοποιούμενος, duces muneribus ad ſuas partes trahẽs, vel, ſibi concilians.

μεγαλόφρονι ἐπιδόσει τὸ στράτευμα οἰκειώσασθαι, Herodi. id eſt, ἐξιδιοποιεῖσθαι, ampliſſima largitione exercitus beneuolentiam ſibi compararare.

¶ *Obliuio.*

μνήμην μὴ ἔχειν. Demoſth. τῶν μὲν γεγενημένων μηδεμίαν μνήμην ἔχειν, *n'auoir aucune memoire des choſes qui ſe ſont faictes.* οὐδεμίαν ἔχων μνήμην τῶν ἐξ ἀρχῆς συγκειμένων, Baſil.

τὰ πλεῖστα γὰρ ἤδη μου τὴν μνήμην διέφυγε, Luc. memoriam meam jam fugerunt. Quintil. fugiet memoriam judicis.

ὃ μικροῦ παρέδραμέ τὴν ἐμὴν μνήμην, Gregor. preſb. quod me penè præteriit.

ἀποῤῥεῖ τῆς μνήμης, καὶ λήθῃ ἀμπίσχεται. Syneſ. è memoria effluit, atque obliuione inuoluitur.

τῆς μνήμης ἐκπεσεῖν, Baſil. è memoria excidere.

Luc.

Lucia. τῆς μνήμης ἐκβάλλειν, idem. è memoria eiicere.

οὐ γὰρ εἰς λήθην τῶν οἴκοι περιέστημεν, Lucia. neque enim apud me obſoleuit rerum domeſticarum memoria.

λήθην ποιήσασθαι τῆς πατρίδος, idem. patriæ obliuionem capere. λήθην ἐκείνων ποιεῖσθαι, Herodo. ea obliuione conterere.

λήθῃ παραδιδόναι, Phil. obliuioni dare. τοῦτο καλῶς ἔχει διδόναι τῇ λήθῃ, Bud. λήθης βάθεσι συγκάμπτειν, vel potius συγκαλύπτειν, ſic enim legendum cenſeo apud Greg. τὸ συμπεσὸν ἡμῖν τραῦμα λήθης βάθεσι συγκάμπτουσα, vbi non dubito, quin ſubſtituendum ſit, συγκαλύπτουσα. calamitatem nobis obortam altiſſima obliuione obruens, vel obſcurans.

μήποτε πρὸς λήθην ἔλθῃς τῆς φύσεως, Procop. nunquam tibi accidat, vt in naturæ obliuionẽ venias, nunquã tibi naturę obliuiſci contingat.

καὶ αὐτῆς τῆς φύσεως λήθην λαμβάνει, Baſil. naturæ quoque ipſius obliuione capitur, vel afficitur. καὶ αὐτῆς τῆς φύσεως εἰς λήθην ἔρχεται.

καὶ τοσοῦτον ὕπνον, καὶ λήθην ἅπαντας ἔχειν, ὥστε οὐ μεμνῆσθαι τοὺς λόγους, &c. Demoſth. atque omnes tam graui ſomno & obliuione teneri, vt ſermones eos non meminerint, &c.

φιλία τῇ διαστάσει μὴ δεχομένη τὴν λήθην, Procop. id eſt, μὴ λαμβάνουσα, vt ſuprà, amicitia ob locorum intercapedinem obliuionem nõ admittens.

εἰς λήθην κατηγορίας ὑμᾶς ἐμβάλλειν ἐθέλει, Æſc. criminis illius, cujus arceſſitur, obliuionem vobis afferre, vel, iniicere ſtudet.

ἀμνημονεῖν, obliuiſci. σὺ δὲ τούτων ἠμνημόνησας, Suid. at hæc tibi ex animo exciderunt. διηγοῦ

μήτε

μήτε ἀμνημονεῖν τῶ, &c. Luc.

ἐπιλανθάνεσθαι. ἀναστρέψαι πρὸς ἡμᾶς ἐπιλέλησται, Luc. ad nos reuerti oblitus eſt.

ὑπὸ τῶ χρόνου ἐπιλαθόμεθα, Baſil. ob longam temporis intercapedinem obliti ſumus.

ἐκλανθάνεσθαι, idem quod ἐπιλανθάνεσθαι, Luc. μηδὲ οὕτω μαίνοιμι, ὡς ἐκλαθέσθαι Μυρτίου, nec verò ita mente deſerar vnquam, vt Myrtij obliuiſcar.

διαφεύγειν, αὐτὶ τῶ ἀμνημονεῖν. Plat. παντάπασι θαυμάσαιμ' ἂν εἴ τί με αὐτῶν διαπέφευγε, proculdubio mirabor, ſi quid horum me fugerit, mihi exciderit.

οὐδενὸς τῶν εἰρημένων διαμεμνῆσθαι, Phil. nihil eorum, quæ dicta ſunt, meminerunt.

εἰς ἀμνηστίαν καθίστασθαι. Bud εἰς ἀμνηστίαν ἐμοῦ κατέστην, id eſt, ἐμοῦ ἠμνημόνησαν.

ἀπομαθεῖν, Æſch. dediſcere, obliuiſci.

ἀμνημονεῖσθαι, in obliuione jacere.

οὐχ οὕτως Ἀθηνῶν ἐπιλήσμων ἐγώ, Baſil. Athenarum non vſqueadeò ſum immemor.

¶ Obliuionem afferre.

λήθην ἐμποιεῖν, Iſocr. ὥστε μηδὲ τὸν ἅπαντα χρόνον δύνασθαι λήθην ἐμποιῆσαι τῶν ἐκείνοις πεπραγμένων, adeò vt ne vniuerſum quidem tempus rerum ab iis geſtarum famam delere queat. Et Baſil. τί γὰρ ἂν γένοιτο τοσοῦτον χρόνου διάστημα, ὃ τῇ ἐμῇ ψυχῇ λήθην τῶν τηλικούτων εὐεργεσιῶν ἐμποιῆσαι δυνήσεται; ecquod enim tantum temporis interuallum eſſe queat, vt talium beneficiorum obliuionem animo meo afferre poſſit? Quod autem in priore exemplo habetur, λήθην ἐμποιῆσαι τῶν ἐκείνοις πεπραγμένων; poteſt ex Herodoto quoq; ita reddi, ἐξίτηλα ποιεῖν τὰ ἐκείνοις πεπραγμένα, ducta metaphora à picturis, quæ vetu-

ſtate

ſtate obſoleſcunt & euaneſcunt. Demoſth. ὥστε μηδέπω ἐξιτήλους εἶναι τὰς συμφορὰς τὰς δι' ἐκείνους τῇ πόλει γεγενημένας.

ὧν οὐδ' ὁ χρόνος τὴν μνήμην ἀφελέσθαι δύναται, Demoſth. quorum memoriam ne vlla quidem temporis longinquitas vnquam eripere poterit. ἀφανίσαι τὴν μνήμην, idem. delere, extinguere, opprimere.

ὧν οὐδ' ὁ χρόνος τὴν λύπην ἀνάλωσε, Greg. quorum mœrorem ne diuturnitas quidem temporis abſumpſit, hoc eſt, quibus ne tantum quidem temporis quod interceſſit, mœroris obliuionem induxit.

καὶ φίλων καὶ συγγενῶν ἐπιλησμένας ἀποδείκνυσι, Syneſ. id eſt, ἀπεργάζεται. & amicorum & propinquorum obliuione afficit.

τῶν πραγμάτων ἀφελκόντων ἐς λήθην, Dion. negotiis me ad obliuionem abſtrahentibus, memoriam mihi adimentibus.

ὧν οὐδὲν οὐδεὶς ἀμαυρώσει χρόνος, Ariſt. quorum nihil vnquam vlla obſcurabit obliuio, Cic.

ἀμνήμονα καθιστάναι. Antiph. ἡ ἐπιθυμία τῆς τιμωρίας ἀμνήμονα τῶν κινδύνων αὐτὸν κατέστησε, fecit, vt periculorum immemor eſſet.

¶ *Obliuioſus.*

ἐγὼ τυγχάνω ἐπιλήσμων τις ὢν ἄνθρωπος, Plat. in Protag. ego memoria parum valeo, ego obliuione quodammodo laboro.

μνήμην μηδὲ ἥντινοῦν κεκτημένος, idem in Phileb. nulla prorſus memoria præditus.

οὐ τοσαύτην λήθην ἔχω, ὥστε οὐ μεμνῆσθαι τοὺς λόγους, &c. Demoſth. non me tanta tenet obliuio, vel, non vſqueadeò ſum obliuioſus, vt, &c.

¶ *Obſes.*

ὁμήρους δοῦναι, Luc. obſides dare.

τοὺς παῖδας ὁμηρεύειν εἰς ἀσφάλειαν πίστεως ἐξέδωκεν, Herodi. filiis ſuis obſidibus datis, ipſis cauit.

¶ Obſidio.

περικαθίζεσθαι. Demoſth. περικαθεζόμενοι αὐτῶν τὸ τεῖχος πολλῇ δυνάμει, ingentibus copiis eorum mœnia circumſedentes. περικαθημένῳ δὲ οἱ Θάσον ἦλθε ἀγγελίη. Herod. Thaſum autem circumſedenti allatus eſt nuncius. πολλῇ δυνάμει περιεκάθητο τὴν Σαμάρειαν, Baſil.

πολιορκεῖν, Demoſth. ἐπολιόρκουν αὐτοὺς διπλῷ τείχει περιτειχίσαντες, obſidebant eos duplici muro circundatos. βαλόμενοι δὲ χάρακα, καὶ τὴν παρεμβολὴν ὀχυρώσαντες ἐπολιόρκουν τοὺς Σαλαμινίους, Diod. caſtris vallo ac foſſa munitis, Salaminios obſidebant.

στρατοπέδῳ κυκλῶσαι Ἱερουσαλήμ, Greg. Hieroſolymam militaribus copiis vndique cingere.

προσκαθέζεσθαι τῇ πόλει, idem quod περικαθέζεσθαι τὴν πόλιν. Et ſæpe vtrumque ponitur, προσκαθέζεσθαι & πολιορκεῖν. Herodia. προσκαθεζόμενος τὸ ἔρυμα ἐπολιόρκει, caſtris poſitis, arcem obſidebat. τὴν πόλιν προσκαθήμενος ἐπολιόρκεε, Herodot. συστήσασθαι πολιορκίαν, pro πολιορκεῖν, Diod.

εἰς πολιορκίαν αὐτοὺς συνέκλεισε, Gemiſt. id eſt, ἐπολιόρκησεν, obſidione cinxit. πολιορκεῖσθαι, obſidione premi. κλείεσθαι etiam, vel ἐγκλείεσθαι dicuntur, qui obſidione premuntur. Iſoc. τοὺς πολιορκοῦντας ὑπὸ τῶν κεκλεισμένων διαφθαρέντας, obſidentes ab obſeſſis obtruncatos. τῇ ἐνδείᾳ καταπολεμεῖν τοὺς ἐγκεκλεισμένους ἐν τῇ πόλει, Diodor. obſeſſos fame opprimere ac debellare.

ὅλον ἔτρεπε τὸν σκοπὸν εἰς τὸ τὰς ἐπὶ ταῖς χρείαις ἐξόδους εἴργειν τῶν πολιορκουμένων, Memn. huc operam omnem ac ſtudium contulit, vt exitus omnes

mines ad importanda neceſſaria obſeſſis præcluderet.

¶ *Obſeßi in magna rerum anguſtia, vel contrà.*

τῇ σπανεῖ τῶν ἀναγκαίων δεινῶς πιέζεσθαι, Diod. graui rerum neceſſariarum inopia conflictari.

εἰς ἔνδειαν δεινὴν ἄγειν τοὺς ἐγκεκλεισμένους, idem. in ſummam rerum penuriam obſeſſos adducere.

τῆς σιτοδείας ἤδη τὴν πόλιν ἐχούσης, idem. ciuitate jam rei frumentariæ inopia laborante: vel, vt Græcè ex Baſilio reddam, ἐκλειπόντων ἤδη τῇ πόλει τῶν ἀναγκαίων.

ἀπειρήκεισαν οἱ Πλαταιεῖς, καὶ ἐνδεεῖς ἦσαν ἁπάντων, καὶ ἠπορήκεσαν τῆς σωτηρίας, Demoſth. animis defecerant Platæenſes, atque omnium rerum penuria premebantur, deq; ſalute anxij erant.

οὐδὲ ὅλως ὑπομένει ἔξω τοῦ τείχους προελθεῖν, Lucian. nec mœnibus quoquomodo excedere ſuſtinebat.

ἐπολιορκεῖτο, καὶ κατ' ἑκάστην ἡμέραν ἐπίδοξος ἦν ἁλῶναι, Æſch. Gall. *on n'attendoit tous les iours autre choſe, qu'elle fuſt prinſe.*

εἰς τὴν ἀκρόπολιν συστέλλεσθαι, Gemiſt. id eſt, συγκλείεσθαι, in arcem cogi, Gall. *eſtre rembarré dedans la citadelle.*

εὖ παρεσκευασμένοι εἰς πολιορκίαν, idem. omnibus rebus, quę ad ſuſtinendam obſidionem requiruntur, egregiè inſtructi. σῖτον, καὶ τ' ἄλλα ὁκόσα πρὸς φευγάς ἐπιτήδεια παρεσκευασμένος, idem. datiuo vtitur Herodot. σίτοισι καὶ πότοισι εὖ παρεσκευάζεσθαι.

¶ *Obſeſſæ vrbis oppugnatio.*

τῇ πόλει προσβάλλειν, vi bem adoriri. Dicitur etiam, πρὸς τὴν πόλιν προσβάλλειν, minus tamen

T freq

frequenter. Thucyd. πρὸς τὴν πόλιν προσβαλόντες εἰς ἐλπίδα ἦλθον τοῦ ἑλεῖν, ciuitatem aggreſſi, in ſpem venerunt ea potiendi.

προσβολὰς ποιεῖσθαι, idem quod, προσβάλλειν, Phil. ὅταν ποιῆται τὰς προσβολάς, cùm oppugnationi inſiſtit. Et cum datiuo Gemiſtius, τῇ πόλει προσβολὰς πυκνὰς ποιούμενος, συχνοὺς ἀπέβαλε τῶν ἰδίων, vrbe crebris oppugnationibus tentata, multos è ſuis amiſit. προσβολὰς ποιούμενοι τῷ τείχει, Thucyd. impetum in muros facientes, muros oppugnantes.

ταῖς προσβολαῖς χρῆσθαι, idem quod τὰς προσβολὰς ποιεῖσθαι, Diod. ἐνεργῶς αὐτοῦ ταῖς προσβολαῖς χρωμένου, eo ſtrenuè in oppugnationem incumbente.

τῷ παρρηγνυμένῳ τοῦ τείχους εἰσπίπτειν, Greg. qua parte perruptus ac diſiectus eſt murus, irrumpere. εἶτα μέρη τειχῶν παραρρήξαντες, ἐπιχείσθωσαν ἀθρόοι, Philo. deinde perruptis quibuſdam muri partibus conferto agmine ſeſe in vrbem effundant.

πολλοὺς στρατιωτῶν ἀπέβαλεν ἐν ταῖς τειχομαχίαις, Diod. in murorum oppugnatione, permultos milites amiſit.

τοῖς ὀξυβελέσιν εἶργεν τοὺς ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων ἐφεστῶτας, idem. ſagittis eos qui in turribus ac propugnaculis ſtabant, prohibere. Vbi non eſt omittendum frequentiùs apud Græcos dici, τοὺς ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων, quàm τοὺς ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων ἐφεστῶτας.

προσβολὴν ὑπομένειν, Herodi. οὓς γὰρ ἤλπιζον μηδὲ μιᾶς ὑπομένειν προσβολήν, nam quos ne vni quidem oppugnationi ſuſtinendæ ac propulſandæ pares futuros ſperauerant.

προσανίστασθαι, αὐτὸ τοῦ προσβάλλειν, Thucy. προσ-

προσιὼν αἰφνιδίως τοῖς τείχεσι, repente in muros impetu facto, vel, repentino impetu mœnia adortus.

ἐπιβαίνειν τοῦ τείχους, in murum aſcendere. Herod. προεῖπε τῷ στρατῷ ἐπιβαίνοντι τοῦ τείχους δῶρα δώσειν, edixit ſe eum, qui primus murum conſcendiſſet, muneribus affecturum.

πρῶτον καθάλλεσθαι εἰς τὸ ἐντὸς τοῦ τείχους, Lucia. primum intra murum deſilire: vel, primum è muro in vrbem deſilire.

μηχανὰς προσφέρειν, Thuc. μηχανὰς προσέφερον, καὶ παντὶ τρόπῳ ἐπειρῶντο ἑλεῖν, machinas admouebant, ac quouis modo oppidum capere contendebant.

¶ *Obſeſſorum defenſio.*

ὑπομένειν ἐρρωμένως τὴν πολιορκίαν, Diod. magno ac firmo animo obſidionem ſuſtinere.

ὑποστῆναι τὴν πολιορκίαν, idem. id eſt, ὑπομένειν, ſubire.

διαφέρειν τὴν πολιορκίαν, Pauſan. perferre.

λόγον ἔχειν τῆς πολιορκίας οὐδένα, Herodi. obſidione nihil moueri. οὐδὲν φροντίζειν τῆς πολιορκίας, idē.

πολιορκῶν τὴν πόλιν, καὶ πάσας μηχανὰς προσάγων, ἐπέραινεν οὐδέν, Gemiſt. nihil conficiebat, operam ludebat.

ἀντέχειν. ἀντίσχον χρόνον Ἁρπάγῳ, καὶ πρήγματα παρέσχον πλεῖστα, Herodot. aliquantiſper Hatpago reſtiterunt, ac multum ei negotij faceſſiuerunt.

ἡ ἐπὶ πλεῖστον χρόνον ἀντίσχε ὧν ἡμεῖς ἴδμεν, quæ omnium, quas nouimus, diutiſſimè reſtitit. ἐρρωμένως ἀμύνασθαι τοὺς πολιορκοῦντας. Diod. obſidentium impetum fortiſſimè propulſare. τὸν Κλεαρίδαν ἠμύναντο δὶς ἢ τρὶς προσβαλόντα, Thucyd. Clearidem ſemel atq; iterum ac tertiò vrbem

capere aggreſſum propulerunt.

τὰς προσβολὰς ἀποκρούσασθαι, Procop. id eſt, τὰς προσβάλλοντας ἀμύνασθαι.

τὰς προσβολὰς ἀπείργειν, idem. id eſt, ἀποκρούσασθαι.

ἀπομάχεσθαι, Herodi. γενναίως ἀπομαχομένων τῶν ἐφεστώτων ταῖς ἐπάλξεσι τοῦ τείχους, ſtrenuè, atque audacter reſiſtentibus iis qui in murorum pinnis collocati erant. ἱκανή ἐστι πάντας ἀνθρώπους ἀμύνασθαι. Andoc. Gall. *faire teſte à tout le monde.*

¶ *Obſeſſorum deditio.*

τὴν πόλιν παραδοῦναι. Demoſthe. vrbem tradere. Diod. κατισχυόμενοι συνηναγκάσθησαν παραδοῦναι τὴν πόλιν τῷ βασιλεῖ, ὥστε ἀπελθεῖν τοὺς πολίτας ἔχοντας ἓν ἱμάτιον ἕκαστον, hoſtilibus viribus oppreſſi, deditionem facere coacti ſunt, hac tamē cōditione, vt cuiq; ciuium veſtem vnam ſecum efferre liceret. Et rurſus, τοῦ Λακράτους αὐτοῖς διὰ τῶν ὅρκων πίστεις δόντος, ὅτι παραδόντων αὐτῶν τὸ Πηλούσιον ἀποκομισθήσονται πάντες εἰς τὴν Ἑλλάδα μεθ' ὧν ἂν αὐτοὶ ἐξενέγκωσι, παρέδωκαν τὸ φρούριον, cùm Lacrates interpoſito iureiurando facturum ſe ipſum recepiſſet, vt ſi Peluſium traderent, cum omnibus rebus, quas ſecū extuliſſent, in Græciam deportarentur, præſidij deditionem fecerunt.

ἐγχειρίζειν, idem quod παραδοῦναι. ἑκόντες ἐγχειρίζειν ἐκείνῳ τὰς πόλεις, Demoſth. vltrò ei vrbes tradere. Et Luci. ἑκόντες αὐτούς τε καὶ τὰς ἀκροπόλεις ἐγχειρίσασιν. ἐνδιδόναι σφᾶς, Iſoc. idem quod παραδιδόναι. ἐνδιδόναι etiam vnico verbo apud Phil. ἵνα σπάνει τῶν ἀναγκαίων πιεσθέντες ἐνδῶσι, vt rerum neceſſariarū penuria oppreſſi, deditionem faciant.

τὰ καθ' ἑαυτοὺς ἐπιτρέπειν αὐτῷ, Diod. ſalutem ſuam

ſuam ipſius arbitrio permittere. Gall. *ſe ſouſmettre à ſa mercy.*

δι' ὁμολογίας παραλαβεῖν τὴν πόλιν, idem. conditionibus vrbem accipere. Gall. *prendre la ville par compoſition.*

συνεχώρησεν ἀπελθεῖν ἔχοντας τὰ ἑαυτῶν, idem. cōceſſit eis vt fortunas ſuas ſecū efferrent. Gall. *il leur permit de s'en aller leurs bagues ſauues.*

¶ *Obſeſſæ, vel non obſeſſæ vrbis captio.*

κατακράτος αἱρεῖν, Plat. 3. Leg. τοὺς Ἐρετριέας ἐν τινι βραχεῖ χρόνῳ παντάπασι κατακράτος εἷλε. Eritrienſes paucis diebus obſeſſos vi cepit. εἷλον τὴν μὲν κατακράτος, τὴν δὲ ὁμολογίᾳ. Thucyd. alteram vi ceperunt, alteram conditione. ἑλεῖν etiam ſimpliciter dicitur. Diod. τὸ Ὄλυνθον εἷλεν. Et Thuc. αὐτὸς δὲ προσβαλὼν τῷ διατειχίσματι, ἐξαπιναίως οὐ προσδεχομένων αἱρεῖ, ipſe autem repentino atque inopinato impetu munitionem adortus, ea potitur. ἐξελεῖν, ἀντὶ τοῦ ἑλεῖν. Gregor. φρούριόν τι τῶν καρτερῶν ἐξελεῖν.

βίᾳ κρατεῖν, idem quod κατακράτος ἑλεῖν. Diod. πᾶσαν εἰσεφέρετο σπουδὴν βίᾳ κρατῆσαι τῆς χωρίου, omni ſtudio ac diligentia oppidum vi expugnare contendebat. Et rurſus, τοῖς βίᾳ κρατηθεῖσι τὴν αὐτὴν ἀπονέμειν τιμωρίαν ἠπείλει, ἣν περὶ τοὺς Σιδωνίους ἐπέστησεν, eos, qui vi capti forent, eodem, quod in Sidonios conſtituiſſent, ſupplicio ſeſe affecturum denunciabat. τὸ φρουρᾶς κρατεῖν, Gregor. præſidio, vel, arce potiri.

βίᾳ χειρώσασθαι, vel, διὰ τῆς βίας, Diod. vi ſubigere. Huic opponitur, πειθοῖ προσάγεσθαι.

φιλοτιμούμενος αὐτὴν διὰ τῆς βίας χειρώσασθαι, id eſt, πᾶσαν σπουδὴν εἰσφερόμενος ταύτης βίᾳ κρατῆσαι, vt ſuprà.

ἁλίσκεσϑαι πολιορκίᾳ. Demoſth. μηδεμίαν τῶν πόλεων ἁλῶναι πολιορκίᾳ, μηδ᾽ ἐκ προσϐολῆς κατὰ κράτος, nullam ciuitatem nec obſidione captam, nec vi expugnatam fuiſſe. ἅλωσις τῆς πόλεως, vrbis expugnatio, Luc. αἵρεσις etiã, vt apud Thucyd. ἐλπίζοντες ταχίστην αἵρεσιν ἔσεσϑαι τῆς πόλεως, ſperantes ſe confeſtim vrbe potituros.

πόλεις λαμϐάνειν, Iſocr. πόλιν δορυάλωτον λαμϐάνειν. idem. vi, atque armis vrbem capere. βίᾳ ἑλεῖν.

πόλιν παραστήσασϑαι, Greg. idem quod χειρώσασϑαι, in ditionem ſuam redigere.

πόλιν καταστρέψασϑαι, ſubigere, Demoſt.

ἐξαπίνης τὴν πόλιν καταλαμϐάνειν, idem. vrbem repente occupare. Gall. *ſe ſaiſir d'vne ville par ſurpriſe, la prendre d'emblee.*

φρουρὰν εἰσάγειν, præſidio vincere, præſidium imponere, ὅσαι μὲν ἑκουσίως προσεχώρησαν ἡμῖν τῶν πολισμάτων, φρουρὰν εἰσαγηοχότες, in eas vrbes, quę vltro ad nos ſe adiunxerant, impoſito præſidio.

¶ *Obſidio ſoluta.*

τῆς πολιορκίας ἀφίστασϑαι, Diodor. obſidione abſiſtere.

λύειν τὴν πολιορκίαν. idem, ἄπρακτος γενόμενος ἔλυσε τὴν πολιορκίαν, re infecta, obſidionem ſoluit, infectis rebus caſtra ab vrbe mouit.

καταλύειν τὴν πολιορκίαν, Bud. idem quod λύειν.

Θάσον μὲν ἀπόρϑητον λείπει, Herodot. Thaſum inexpugnatam linquit.

πολιορκίας ἀπαλλάττειν, obſidione eximere, obſidionis periculo liberare.

ἢν δὲ μὴ ἐκδιδῶσι, μὴ ἀπανίστασϑαι τῆς πόλιος πρότερον, ἢ ἐξέλωσι, Herodot. quòd ſi deditionem facere recuſarint, ſe non antè vrbe abſceſſuros, quàm eam ceperint.

Obu

¶ *Obuiam ire.*

ἀπαντᾷν. inde nomen ἀπάντησις.

ὑπαντᾷν, idem. Philo, ὑπαντησόμενος ἐξήει, καὶ τὸ πρῶτον ἦσαν φιλοφρονούμενοι, καὶ δεξιώσεις, obuiam ei exibat, atq; ad primum congreſſum amiciſſimè atq; humaniſſimè inter ſe conſalutarunt. δεξίωσις, Gall. *careſſe.* δεξιώσασθαι, *careſſer.* ὑπήντα τοῖς πολεμίοις μετὰ δυνάμεως, Diod. hoſtibus cum exercitu obuiam procedebat.

ἀντία ἰέναι, in eadem ſignificatione dicit Herod. ἢν ἀντία ἴωσι τοῖσι Πέρσῃσιν ἐς μάχην, id eſt, ὑπαντήσωσιν.

ἐν πολέμῳ δεξελεύσομαί σοι εἰς συνάντησιν, Phi lo. id eſt, ἀπαντήσομαί σοι ἐς μάχην. ἀντιπαρεξάγειν τοῖς πολεμίοις, Diodor. hoſtibus cum exercitu occurrere.

ὁμόσε τοῖς ἐναντίοις ἰέναι, Xenoph. idem quod ἀντιπαρεξάγειν τοῖς πολεμίοις, vel, τοῖς ἐχθροῖς ὑπαντᾷν μετὰ δυνάμεως.

ὁμόσε χωρεῖν, idem quod ὁμόσε ἰέναι. Luc. ὁμόσε χωρήσας τῷ ἐπιφερομένῳ ἐγκλήματι, objecto crimini occurrens. ὁμόσε χωρεῖν τοῖς κινδύνοις, pericula libenter atque alacri animo adire.

ἀντιάζειν & ὑπαντιάζειν, Lucia. honoris cauſa obuiam prodire.

¶ *Occaſio.*

ἀφορμὴν παρέχειν, Lucian. παρέξομεν ἀφορμὰς τοῖς κακηγορεῖν ἐθέλουσιν, obtrectatoribus maledicendi occaſionem ſuppeditabimus.

ἀφορμὴν ἁρπάζειν. idem, ἀσμένως τὴν ἀφορμὴν ἥρπακα, libens occaſionem arripui.

ἀφορμὴν ἔχειν. Phil. ἐλάττους εἶχε τὰς εἰς τοῦτο ἀφορμάς, minores ad eam rem occaſiones habebat.

ἐξωρμήσης εὐθὺς ἀφορμῆς, Bud. offerente ſe ſtatim occaſione.

ὅταν τ̃ πραγμάτων ἀφορμὴ τοῦτο ἐνδέχη), idem. cùm per rerum occaſionem id licuerit.

μὴ τηλικαύτην παρῆς ἀφορμὴν, Luc. ὅτι ἂν τὸ ἐνδόσιμον παραχέσης τ̃ ἐπιστολῆς, tum igitur cùm anſam epiſtola præbuiſſet. Sic ἐνδιδόναι apud Iſocratē, pro ἀφορμὴν παρέχειν. μηδὲν ἂν ἐνδῶμεν τοῖς εἰθισμένοις ἡμᾶς κατηλογεῖν, nullam anſam iis porrigamus, qui nobis obtrectare conſueuerunt.

ὕλη, pro materia, ſeu occaſione. Baſil. ὕλην ψυχῆς καυχήματος τοῦ διαβόλου, id eſt, ἀφορμὴν, ὑπόθεσιν.

πρόφασις. Plat. πρόφασιν αὖ τὴν ἄλλην ζαύτην τ̃ πρὸς ἐμὲ διαφορᾶς ποιούμενος, hanc quoque aliam rurſus ſuæ aduerſum me ſimultatis occaſionem nactus.

ἐκκόπτειν πρόφασιν, amputare. πᾶσα αὐτοῖς κατηγορίας ἐκκόπτεται πρόφασις, Chryſoſt. omnis maledicendi occaſio ipſis præciditur, ἀφαιρεῖται.

τ̃ καιρὸν ἁρπάζειν εἰς νουθέτησιν, Greg. occaſionem arripere, ad obiurgandum temporis cōmoditate vti.

ὁ δεῖ παραπεπτωκότα καιρὸν ἀφεῖναι, Demoſth. oblatam occaſionem omittere.

τοῖς πολέμου καιροῖς ἀκολουθεῖν, idem. belli gerēdi occaſiones è veſtigio ſequi. in omnes belli gerendi occaſiones intentum eſſe.

τῇ γνώσει τ̃ βλαπτόντων πρὸς κακίαν ἐφοδιάζεσθαι. Baſ. hoc eſt, τ̃ βλαβερῶν γνῶσιν ἐφόδιον, vel, ὕλην, aut, πρόφασιν κακίας ποιεῖσθαι, perniciosarum rerum cognitionem pro vitij materia, atque inſtrumento habere.

ἐὰν που ὁ καιρὸς, ἢ χρεία παρέσῃ, Demoſth. hoc eſt, ὅπη αὖ παρείκῃ, vbi ſeſe occaſio obtulerit.

ὁσάκις αὖ ἐμπίπτῃ καιρὸς, Greg. quoties obtigerit

tigerit occaſio.

ἐπειδὰν τάχιστα ἐγχωρῇ ἡ ὥρα τοῦτο ποιεῖν, Bud. quamprimum id per temporis opportunitatem facere licuerit.

Qui fauenti fortunę ſeipſum dare detrectat, occaſioniq; offerenti deeſt, is Iſocr. ἑαυτὸν εἰς ἃ βέλτιστα αὐτὸν προαγαγεῖν ἡ τύχη, μὴ παρέχειν, dicitur.

τῆς εὐκαιρίας τυχεῖν τῆς προσηκούσης, Bud. commodam occaſionem nanciſci. καιροῦ τυχεῖν εὐκαίρου, idem.

εἰς καλὸν ἥκεις, ὅπως συνδειπνήσῃς, Plat. in Sym. commodùm ades, vt nobiſcum cœnes.

καί μοι δοκῶ εἰς δέον ἐντετυχηκέναι σοι, Luci. opportunè in te incidiſſe mihi videor.

προσευκαιρεῖν, idem quod εὐκαιρίας τυχεῖν, Phil. τῆς ἡμετέρας ὑποθέσεως ἀκούσομαι προσευκαιρίας.

λαβὴ, anſa, occaſio. Chryſoſt. οὐδεμίαν λαβὴν καθ' ἑαυτοῦ δίδωσιν ὡς ἀτιμάζων τὸν νόμον, nullam aduerſum ſe anſam præbet, quaſi legem aſpernans. λαβὴν παρέχειν, vel, παρέχεσθαι, idem.

οὐκ ἔχετε ἀθυμίας ὑπόθεσιν, Chryſoſt. cauſam, argumentum.

ὄχημα πορνείας αἰσχρολογία, idem hom. 17. ad Epheſ. ſtupri vehiculum, eſt ſermonis obſcœnitas, hoc eſt, verborum turpitudo, ad libidinē gradus eſt.

¶ *Occidere*, vide *cades*.

¶ *Occupationes*.

εἰ μή τις σοι ἀσχολία τυγχάνει οὖσα, Plat. in Phædon. niſi quid es occupatus.

ἀσχόλως ἔχειν, Demoſth. τότε δὲ ἀσχόλως εἶχε, περὶ τὴν ἀναγωγὴν ὤν, tum autem occupatus erat, nimirum nauem è portu ſoluere parans.

ἀσχολία τις προσέπεσεν αὐτῷ, Luc. negotium aliquod ei contigit.

ἐν μυρίαις ἀσχολίαις εἶναι, idem. ſexcentis negotiis impeditum teneri.

ὑπὸ ἀσχολιῶν περισπώμενος, Baſil. variis occupationibus diſtractus.

ὅσοις δι᾽ ἀσχολίαν αὐτηκόοις γενέσθαι τῶν λόγων συμβέβηκε, Procop. quibus per occupationes intereſſe orationi minimè contigit.

μήτε ἄλλην μηδεμίαν ἀσχολίαν ἔχειν, Dion. nec vlla alia occupatione diſtineri.

πολλαῖς ἀσχολίαις ἐνειλεῖσθαι. Bud. multis occupationibus inuolui. *περιέχεσθαι*, *ἀπασχολεῖσθαι*, Bud. *ταῖς κατ᾽ οἰκονομίαν φροντίσιν ἀπησχολημένος*, domeſticis curis diſtentus.

καταγχολεῖσθαι, Baſil. *περὶ ταῦτα καταγχολεῖσθαι*, in his rebus occupari, in his occupationibus verſari.

οὐδὲ ὅσον κνήσασθαι τὸ οὖς, φασί, σχολὴν ἄγων, Luc. ita occupatus, vt ne aurem quidem, vt aiunt, ſcalpere vacet. *οὐκ ἄγεις σχολὴν ὑπὸ τῶν τῶν πραγμάτων ὄχλου γράμμασι τιμᾶν τοὺς φίλους*, Syneſ. à negotiorum turba ne tantulum quidem tibi otij eſt, vt ad amicos ſcribas.

οὐδεμίαν εἶχε σχολὴν πρὸς φιλοσοφίαν, Suid. nullum ei philoſophandi otium erat, nullum ei vacuum tempus erat, quod Philoſophiæ ſtudiis impenderet.

διὰ τὸ τὸν νοῦν ἔχειν ἐν ἑτέροις μείζοσι, Diodo. eò quòd mente & cogitatione in aliis maioribus rebus defixus eſſet.

καὶ οἱ μὲν ἦσαν πρὸς τούτοις, Syneſ. atque hi quidem his rebus vacabant.

ἀμφὶ τὴν συσκευασίαν ἔχειν, Xenoph. in colligendis vaſis occupatum eſſe. Gall. *trouſſer bagage*

gage pour partir.

εἰ, ἐ πολὺ πλῆθος τῶ περιεχόντων ἡμᾶς πραγμάτων, Baſ. Etſi magna negotiorum multitudine implicitι tenemur.

¶ *Oculi.*

ὑπὸ γήρως ἀμβλυώττοντες, præ ſenectute cæcutientes.

ἀεὶ τ̃ θάνατον πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχοντες, Luc. mortem ſemper præ oculis habentes.

τὸ δεινὸν ἔχοντες ἐν ὀφθαλμοῖς, Diodor. id eſt, πρὸ ὀφθαλμῶν, periculi grauitatem ſibi ob oculos proponentes.

ὧν ἐν ὄψει οἱ φίλτατοι ἀπώλοντο, Herodi. quorum in oculis atque conſpectu chariſſima pignora interierunt. ἐπεθύμησεν εἰς ὄψιν ἐλθεῖν αὐτῷ τ̃ Ἀκακίου, Socra. deſiderium cepit Acacium videndi.

Αὐτολύκου τὸ κάλλος πάντων εἷλκε τὰς ὄψεις πρὸς αὐτόν, Xenoph. Autolyci pulchritudo omnium oculos in eum conuertebat.

μηδενὶ ἐπιβάλλειν τὸ ἀτενὲς ὄμμα, Baſil. de virgine loquens, neminem defixis oculis intueri.

οἱ ἐρρωμένοι τὰς ὄψεις, idem. firmiſſima oculorum acie præditi.

μύειν, oculos claudere. Xenoph. κἂν μύων βάλῃς, οὐκ ἂν ἁμάρτῃς ἀνδρὸς ἀγαθοῦ, quamlibet clauſis oculis telum miſeris, à bono viro minimè aberraueris.

τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπιμύειν, Baſil. oculos comprimere: quod etiam καμμύειν interdum dicitur.

ὃ δὴ καὶ αὐτοῖς ὀφθαλμοῖς παρέλαβον, Euſeb. quod ego his oculis accepi.

τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξορύττειν, Cteſias. oculos effodere, euellere.

ὀξύτερον βλέπει, Plat. in Sophiſt. opponitur τῷ

ἀμβλύτερον βλέπειν.

ὀξὺ ὁρᾷν, & τυφλὸν ὁρᾷν, contraria apud eundem 6 Polit.

περιέπτειν τὴν ὄψιν, Chryſoſt. oculorum aciem perſtringere. De Moſe loquitur.

ὀφθαλμοὶ γαλήνην βλέποντες, Baſil. placidus oculorum obtutus.

αὐτοψίᾳ μαθεῖν, Luc. oculis compertum habere.

¶ *Odium, actiuè*

ἀντοφθαλμεῖν, vel, ἀντωπεῖν, contrà intueri, id eſt, reſiſtere. πρὸς ἐκεῖνον οὐδὲ ἀντοφθαλμεῖν δυνάσαι, quod etiam de eo vſurpatur, qui cum aliquo minimè comparandus eſt.

μισεῖν. Luc. μισοῦσι, καὶ ἀποστρέφονται, oderunt atq; auerſantur. τὸ ἄδικον μῖσος ἐμίσησαν ἡμᾶς, Baſil. ex Pſalmiſt. iniquo odio oderunt nos, iniquum in nos odium geſſerunt.

φαίνῃ ἔχειν πρὸς ἐμὲ τραχύτερον τοῦ δέοντος. Plato in Clitiph. aſperiùs, quàm par ſit, in me affectus eſſe videris.

πρὸς τοὺς ἐπιτιμῶντας ἀηδῶς ἔχειν, Demoſth. in eos, qui vos objurgant, infenſo animo eſſe, ἀηδῶς τινὰς τῶν παρόντων διατεθεικὼς πρὸς ἡμᾶς, Iſoc. id eſt, ἀηδῶς ἔχειν ἵνα ἐν αὐτῷ μικροψυχίαν ἢ πρὸς αὐτὸν ἀηδίαν ἐνεωρακὼς εἴη; Demoſth. ecquam in ſe maleuolentiam atque inuidiam, aut offenſi in eum animi ſignificationem perſpexiſſet?

δυσκόλως ἔχειν πρὸς τοὺς λόγους, Iſocr. à litterarum ſtudiis abhorrere.

δυσκόλως πρὸς σε διετέθησαν, idem. inimico atque infeſto in te animo erant.

δυσχερῶς διακεῖσθαι. idem, τῶν πολιτῶν πρὸς αὐτὸν δυσχερῶς διακειμένων, id eſt, δυσκόλως ἐχόντων, ἀηδῶς διατεθειμένων.

μισηλικῶς διάγουσι πρὸς τὸ δίκαιον, Baſil. id eſt, *μισοῦσι.*

μυσάττεσθαι, καὶ βδελύττεσθαι, deteſtari atque execrari.

μῖσος ἄλεκτον ἔχειν πρὸς τοὺς Ἰουδαίους, Phil. capitali odio à Iudæis diſſidere, incredibili Iudæorum odio flagrare. *ἄκρατον μῖσος πρὸς αὐτὸν εἶχον*, Chryſoſt. immane in eos odium gerebant.

ἔχθραν ἀκήρυκτον ἔχειν πρὸς αὐτούς, idem. implacabili in eos odio flagrare.

φύσει διέκειντο πρὸς τοὺς Ἰουδαίους οὐκ εὐμενῶς, idem: ſuapte natura haudquaquam amico ac beneuolo erga Iudæos animo erant.

ἔτι μᾶλλον ἐξετραχύνθη, τὸ καθ' ἡμῶν μῖσος ἐπιτείνων, idem. vehementiùs adhuc exacerbatus eſt, odium noſtri, quo flagrabat, adaugens.

ἀλλοτρίως ἔχων πρὸς τοὺς ἱερέας, Diod. *δυσμενῶς, ἀηδῶς, δυσχερῶς.*

οὐκέτι μετ' εὐνοίας τὸν Κόμμοδον ἐπέβλεπεν, Herodia. non jam æquis oculis Commodum intuebatur.

διαφέρεσθαι πρὸς αὐτόν, Pollux. ab eo diſſidere, cum eo ſimultatem gerere. *ἐπὶ τοσοῦτον μίσους ἡμᾶς τοῦτο κατέστησε*, Iſocr. tantum nobis odij hoc facinus conciliauit.

ἐχθραίνειν αὐτῷ, Chryſoſt. illi inimicum eſſe, illum odiſſe.

οἷς ἀδιάλλακτον ἐκ φύσεως συνυπάρχει πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τὸ μῖσος, Baſi. quibus implacabile aduerſus homines odium à natura inſitum eſt.

¶ *Odium, paſſiuè.*

ὑπὸ πάντων μισεῖσθαι, Luc. omnibus odio eſſe, communi apud omnes odio laborare. *ἀπεχθάνεσθαι* Plat. in Apol. *τούτῳ ἀπηχθόμην*, in ipſius odiū

& offenſionē incurri. *εἰ καί τισι μέλλω ἀπεχθήσεσθαι*, Demoſthe. etiamſi nonnullorum odium atque inuidiam ſubiturus ſum.

παρὰ γνώμην πλείονα ἀπέχθειαν ἤνεγκον, Demoſth. præter opinionem meam maius inde odium atque offenſionem tuli.

ἐτοίμως οὕτως προάγειν ἐμαυτὸν εἰς ἀπέχθειαν, idem. ita cupidè ac libenter in hominum odia atque inimicitias incurrere, hominum odia appetere ac ſubire.

ἐκ πάντων οὗτοι μάλιστα αὐτῷ δι' ἀπεχθείας ἐγένοντο, Philo. ex omnibus mortalibus hi apud ipſum maximo odio flagrarunt, hos omnium mortalium maximè exoſos habuit.

μῖσος παρὰ πάντων ἔχεις ἐπὶ τῇ βδελυρίᾳ, Luc. odio es apud omnes ob immanem improbitatem.

μῖσος παρὰ τοῖς πλήθεσι ἐκτήσατο, Luci. vulgi odium ſibi conflauit.

ταχέως πρὸς ἁπάντων μῖσος ἐφείλκυσατο, Suid. de Domitiano loquens. breui mortales omnes ad ſui odium pertraxit, vel. confeſtim omnium hominum in ſe odia concitauit.

τῇ μητρὶ πρὸς ὀργὴν ἦλθε τῇ τούτων, Demoſth. horum matri in odium venit. *ἦν μὲν ἐκ πλείονος ἐν ὀργῇ τοῖς Ἀρεθουσίοις*, Greg. iam pridem infeſtiſſimo odio erat Arethuſiis.

προσκρούειν ἀνθρώπῳ πονηρῷ, Demoſth. improbi hominis animum offendere.

μέγιστα καὶ ἐπὶ μεγίστοις τῷ βασιλεῖ προσκεκρουκέναι, Greg. maximis de cauſis in maxima offenſa eſſe apud Imperatorem. Cic.

προσκόπτειν τινὶ τῶν μισθοφόρων, Diod. idem quod *προσκρούειν*. militum aliquem offendere.

εἰς Θηβαίων ἔχθραν πίπτειν, Æſch. in Thebanorum

norum odium atque inuidiam incidere.

ἐντεῦθεν αὑτὸν ἔχθιστον ἅπασιν ὁ τάλας ἀπέφηνε, Suid. hinc ſeipſum miſer inuiſiſſimum cunctis reddidit, hinc omnium mortalium odia in ſe incendit.

¶ *Officium.*

ἤδη σὸν ἔργον, Plat. in polit. tui iam muneris eſt, vel, tuæ iam ſunt partes. *λελοιπέναι τὴν τοῦ δικαίου τάξιν*, Demoſt. iuſti viri locum atque ordinem deſeruiſſe. Sic Horatius, perdidit arma, locum virtutis deſeruit.

πράττειν ἕκαστον ἐπιμελῶς ἐφ' οἷς ἐφέστηκε, Iſocr. ſedulò quemque, quæ ſui ſunt muneris, obire.

τὰ καθήκοντα ἀποτελεῖν, munere ſuo fungi. *ἔργον, καὶ καθῆκον ἀποτελέσαι ἐξέχοντος ἀνδρὸς, καὶ δεξιοῦ στρατηγοῦ*, Bud. præſtantis atque egregij ducis munus explere.

φιλοπραγμόνως τὸ καθῆκον θεραπεύειν, Bud. officium colere, quod officij eſt, pręſtare.

τὸ νενομισμένον τῇ φιλίᾳ ἀπονέμειν, vel, *ἀποδιδόναι*, idem. jus ſuum amicitię tribuere, amicitiæ officio fungi.

οὕτω γὰρ καὶ τὸ δέον ἔσῃ πεπληρωκώς, Procop. ſic enim officio quoque ſatisfeceris, vel, quod tui muneris eſt, præſtiteris.

τὸ γιγνόμενον ἀποτελεῖν, vel, vt apud Ariſtid. *πληρῶσαι*, idem eſt quod *τὸ καθῆκον ἀποτελεῖν*, munus ſuum exequi.

τοῦ γιγνομένου καὶ μικρὸν ἐλλείπειν, Iuli. officium vel tantillum deſerere. Gall. *manquer tant ſoit peu en ſon deuoir.*

τὸ καθῆκον ἐγκαταλείπειν, Bud.

πρὸς τοῦ καθήκοντος τοῦ ἐμοῦ ᾠήθην εἶναι, idem. officij mei eſſe duxi.

ἦν γὰρ πρὸς ἡμετέρας φιλίας γνωρίσαι σοι ὅπως εἶ-

κατὰ σὲ ἐμοί, idem. ad amicitiam enim noſtram attinebat, te de rerum mearum ſtatu certiorem fieri, vel, hoc enim amicitia noſtra requirebat. Et rurſus, πρὸς τῶν ἐχομένων τῆς φιλολογίας τοῦτο εἶναι οὐχ ἡγούμενος, hoc litterarum ſtudiis addictos minimè decere exiſtimans. Et Greg. οὐ πρὸς αὐτοῦ τὸ μάχεσθαι ἦν, illius non erat pugnare, ac confligere, ab eius moribus alienum erat pugnare.

οὐδὲν τῶν εἰς αὐτὸν ἡκόντων παραλιμπάνει, Chryſo. nihil quod ſui ſit muneris, prætermittit. τὰ εἰς αὐτὸν ἥκοντα ποιεῖν, quod officij eſt, præſtare. idem.

¶ *Officia diuerſa.*

τὰ ὄψα τῷ δεσπότῃ ἐσκεύαζε, Luc. cibos hero ſuo apparabat, coci munere fungebatur.

τὴν τοῦ κατακοιμιστοῦ τεταγμένος τάξιν, Phil. cubicularius.

οἷς ἐχρῆτο κατακοιμισταῖς, quibus cubiculariis vtebatur.

ταμιεύειν βασιλεῖ τὰ χρήματα, καὶ τῶν θησαυρῶν ἔχειν τὴν ἐπιμέλειαν, Greg. quæſtoris vice fungi.

οἱ πρὸς ταῖς κύλιξι, Herod. pincernæ.

προσόδων ἀποδεχθῆρες, Xenoph. quæſtores.

φροντίδα βασιλικῶν χρημάτων ἐγχειρισθείς, vel, ἐμπιστευθείς, Baſ. regiis pecuniis præfectus.

¶ *Onus.*

μεῖζον φορτίον, ἢ κατὰ τὴν ἐμὴν δύναμιν ἄρασθαι, grauius onus, quàm pro viribus meis ſuſtinere. Demoſth.

μεῖζον φορτίον, ἢ καθ᾽ αὐτὸν ἀράμενος, id eſt, ἢ κατὰ τὴν αὐτοῦ δύναμιν, vel, κατὰ τοὺς αὐτοῦ ὤμους.

τὰ πάντα φορτία ἐπὶ τοὺς ἐμοὺς ὤμους ἀναβαίνειν ἀνάγκη, Syneſ. onera omnia humeris ſuſtinere mihi neceſſe eſt.

ἁπάντων φροντίδας κατωμαδὸν ἀράμενος φέρω, idem.

idem. omnium curas ac ſolicitudines humeris meis impoſitas fero.

ὑπὸ βάρους συνθλίβεσθαι, Baſil. onere opprimi.

μεῖζον τῆς οἰκείας δυνάμεως ἀναδέξασθαι πρᾶγμα, Chryſoſt.

τὸ ἄχθος, vel, φορτίον ἀποσκευάζεσθαι, ἀποτίθεσθαι, ἀποσείεσθαι, onus abiicere, deponere, excutere.

ἀποφορτίζεσθαι τὴν ναῦν, nauem exonerare.

τὸν γόμον ἐκεῖσε ἐξελόμενος ἀπέδοτο. Demoſthe. merces illic è naui extractas vendidit.

¶ *Operando victum quaerere.*

ἐργάζεσθαι τὸν βίον ἐκ τῶν δικαίων, καὶ τῶν χειρῶν. Andocid. honeſtis & iuſtis artibus, ac manuum labore victum ſibi comparare.

πολλὰ τῷ σώματι πονῶν, καὶ ἐργαζόμενος συνειλέξαμεν, Demoſt. non ſine magnis corporis laboribus collegi.

ζῶντες ἐντεῦθεν, Iſoc. hinc victitantes.

ἱκανά, καὶ διαρκῆ ἔχω τὰ ἄλφιτα παρὰ τῆς δικέλλης, Luci. ſatis ſupérque, vnde viuam, mihi ligo ſuppeditat.

πονοῦντες καὶ κάμνοντες, ἕωθεν εἰς ἑσπέραν ἐπικεκυφότες τοῖς ἔργοις, καὶ μόγις ἀποζῶντες ἐκ τῆς τοιαύτης μισθαρνίας, idem. grauiſſimis laboribus noſmet fatigantes, atque à prima luce, ad veſperam vſque, operibus incumbentes, ac vix etiam ex hujuſmodi operæ locatione vitam tolerantes. ἀποζῆν enim eſt parcè ac duriter viuere. γλίσχρως ζῆν, παρατρέφεσθαι, vt apud Philonem, σκάπτοντες, καὶ γεωπονοῦντες, βαναύσους ἐπιτηδεύοντες τέχνας, ἕνεκα τοῦ παρατρέφεσθαι, terram fodientes & excolentes, ac mechanicis artibus operam dantés, vt vel tenuiſſimè victitemus. ἀποζῆν & παρατρέφεσθαι, Gall. *viuoter.*

ἀπὸ τούτων τὴν ζωὴν ποιεῖσθαι, Herod. id eſt,

ἀπ

ἐντεῦθεν ζῶ.

τὴν ζωὴν καταστήσασθαι ἀπ᾽ ἔργων ἀνοσιωτάτων, idem. ex nefariis ac ſceleſtiſſimis flagitiis victum ſibi colligere.

τὸν βίον ἔκ τινων ἐπιτηδευμάτων πορίζειν, Philo. quibuſdam ſtudiis & artibus victum quęrere.

τὴν ἀναγκαίαν εὐπορίαν ἐκ τῆς καθημερινῆς ἐργασίας τῶν χειρῶν πορίζόμενος, Alciph. quotidiano manuum labore neceſſaria ſibi ſuppeditans.

κατὰ ποιητικὴν ἐπιτήδευσιν τὰ ἀναγκαῖα τῷ βίῳ πορίζόμενος, Suid. ex poëtico ſtudio, quæ ad vitam neceſſaria erant, ſibi comparans.

κέρδη πορίζεσθαι, idem quod *ἐργάζεσθαι*. *αἴσχιστα κέρδη ἐκ ταύτης διεπορίζετο τῆς ἐργασίας*. idem. turpiſſimos quęſtus ex hujuſmodi opera & labore factitans. *στήμονα κλώθουσα ἐπορίζόμην τὰ σιτία μόλις*, Luc. ſtaminibus ducendis ægrè cibos mihi parabam.

τὰ καθ᾽ ἡμέραν ὅπως δύνανται πορίζόμενοι, Demoſth.

πόνους, καὶ ταλαιπωρίας, καὶ συνεχεῖς ἱδρῶτας ἐνδέχεται ἕνεκα τοῦ πορισμοῦ τῶν ἀναγκαίων, id eſt, *ἕνεκα τοῦ τὰ τῷ βίῳ ἀναγκαῖα πορίζεσθαι*, labores & afflictiones, ac perpetuos ſudores ſuſcipit, vt, quæ ad vitam degendam neceſſaria ſunt, ſuppetant.

χειροβίωτος, Xenoph. & *χειρῶναξ*, opifex, qui manibus ſibi victum quærit.

οὐκ ἰσχύουσιν ἐκ τῆς τῶν χειρῶν ἐργασίας ἐπαρκέσαι ἑαυτοῖς, Chryſ. manuum labore ſibi victum ſuppeditare nequeunt.

οἱ ἀπὸ τῶν χειρῶν ζῶντες, idem. id eſt, *χειροβίωτοι*, vt ſuprà, *οἱ ἀπὸ τῶν χειρῶν τρεφόμενοι*, idem.

¶ *Opere, vel, re ipſa aliquid oſtendere.*

ἔργοις ἐλέγξαι τὰς Διονυσίου μηχανάς, Plat. in epiſt. rebus ipſis Dionyſij aſtus ac verſutias con-

ſut

futare.

ἔρ[illegible] γνώσεσθε, idem ibid. re ipſa comperietis.

ὡς αὐτὰ τὰ πράγματα δεδήλωκεν, Æſch. vt res ipſæ planum fecerunt, liquidò declararunt.

δεῖξαι τῷ ἔργῳ τὴν εὔνοιαν, idem. beneuolentiam re ipſa demonſtrare.

ὡς ἔργῳ φανερὸν γέγονε, Demoſth. δῆλον, καταφανὲς, πρόδηλον.

ἐξέβη τὰ ἀπειλημένα, Chryſ. euenerunt, contigerunt.

¶ *Opinio, paſſiuè.*

ἀπειρίας καὶ ἀγροικίας δόξαν ὀφλεῖν, Luc. imperitiæ ac ruſticitatis opinione laborare.

δόξαν ἔχει ἀνδρὸς βεβηκότος, καὶ στερρὰν τὴν διάνοιαν, Greg. viri grauis, atque animi firmitate prędiri opinionem obtinere. παρὰ πᾶσιν ὁμοίως τὴν αὐτὴν εἶχε δόξαν, ὡς οὐδένα ἴδοιεν καλλίονα, Dion. omnes prorſus eandem de eo opinionem habebant, neminem vnquam præſtantiori forma ſeſe conſpexiſſe. Et cum infinitiuo. Plat. in Menex. δόξαν εἶχον οἱ Πέρσαι ἄμαχοι εἶναι κατὰ θάλατταν, Gall. *ils auoyent la reputation.* ἐπιεικῆ δόξαν ἔχειν, Demoſth. in optima exiſtimatione eſſe, hominum exiſtimatione florere. εἶχε δόξαν μεγάλην παρὰ πᾶσι καὶ ὑπόληψιν, ὡς λαμπρότατα πεπολιτευμένος, Auctor argum. in orat. Æſch. in magna apud omnes exiſtimatione atque gloria erat, vt qui præclariſſimè in Repub. gerenda verſatus eſſet.

αὐτοὶ μὲν γὰρ δοκεῖν τοῦ λέγειν δόξαν ἐκφέρονται, Demo. eloquentiæ opinionem ac laudem referunt.

καθεῖλον τοὺς ἐν ὑπολήψει ὄντας ἀνδρείας μείζονας, Herodi. eos oppreſſerunt, qui fortitudinis laude præſtare videbantur, qui majorem virtutis ac fortitudinis laudem obtinebant.

τῷ Σκιπίωνι τοῦτο ὑπερηφανίας ἐπῆλθε δόξαν, Plut. hoc Scipioni faſtus atque arrogantiæ opinionem intulit.

δόξα ἦν τῶν ἐν Ἀσίᾳ πραγμάτων ὡς μεγάλων, Dion. magna rerum Aſiæ opinio erat, vt ampliſſimarum ac florentiſſimarum.

φιλονείκων λαμβάνειν δόξαν, Chryſoſt. contentionis ac pertinaciæ famam ſibi contrahere.

πονηρᾶς δόξης εἶναι, idem homil. 1. ad Tit. ſiniſtra opinione laborare.

κολακείας δόξαν ἑαυτῷ περιτρίψασθαι, Chryſoſt. ſibiipſi aſſentationis famam inurere.

¶ *Opinio, actiuè.*

ὥς γε ἐμαυτῷ ἐδόκουν, Plat. in Menon. vt quidem mihi videbar.

ἡγεῖσθαι, νομίζειν, ὑπολαμβάνειν, ſynonyma. exiſtimare, opinione augurari.

ὡς ἕκαστος γνώμης εἶχε, Lucia. vt quiſque ſentiebat.

οὐκ ὀρθῶς δοξάζουσι, idem. non rectè ſentiunt.

ὥς γέ μοι φαίνεται, Philo. id eſt, *ὥς μοι δοκεῖ*, vt mea fert opinio.

ταύτην τὴν ὑπόληψιν ἐνσφραγίζειν τῇ διανοίᾳ, idem. hanc opinionem in animo inſculpere, ac penitus imprimere.

ἐμοὶ δοκεῖν, ἵνα, &c. Grego. quod quidem mea ſententia eo fit, vt, &c.

ἀπῆλθε τοιαύτην τινὰ δόξαν εἰληφώς, Æſch. cum hujuſmodi quadam opinione abſceſſit. *οὐδεὶς τὸ πρῶτον ἐντυχὼν οὐκ ἀπῆλθε δόξαν λαβὼν ὑπὲρ αὐτοῦ ὡς εἴη*, &c. Luc. nemo eſt, qui quo primùm die cum ipſo congreſſus eſt; non eam de ipſo opinionem ſecum abſtulerit, &c.

τὴν χείρω περὶ αὐτοῦ δόξαν ἔχειν, Greg. pejus de eo ſentire, minùs honorificè de eo exiſtimare.

mare.

ὀνειροπολεῖν τὴν ἡγεμονίαν, Ariſt. de Græcis loquens, qui opinionis errore, ac velut per inſomnium ſibi principatum fingebant, eo quòd inſulis quibuſdam potirentur.

¶ *Opinionem afferre.*

ὡς μὴ δόξαν ἀμαθίας παράσχωμεν, Luci. ne imperitiæ opinionem ac famam contrahã. δόκησιν αὐτοῦ παρέχων ὡς δεδούλωται, Nicet.

τοῖς νέοις δόξαν παρασκευάζειν, Plat. in Sophiſt. in eam opinionem iuuenes adducere. ἐγέννησε περὶ αὐτοῦ διάληψιν ὡς οὐκ ἀντιποιουμένου τῆς ἀρχῆς, Herodi. eam de ſe opinionem procreauit, imperium à ſe minimè affectari.

δόξαν παρέχειν, Chryſo. ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ στερεᾶς γῆς παρέχει δόξαν, firmæ ac ſolidæ terræ ſpeciem in ſuperficie præbet.

¶ *Opinione falli.*

εἰ μή με ὑμῶν διαμαρτάνω τῆς γνώμης, Baſi. niſi me mea de vobis opinio fallit.

πλεῖστον δ' ἦν ἄρα ἐψευσμένος, Demoſth. multum autem opinione falſus erat.

πλεῖστον δὴ ἐν ὑμῖν ἐψεύσθημεν, Grego. opinionem de vobis noſtram multùm fefelliſtis. πλεῖστον τῆς δόξης ψεύδεται, Ariſtid.

οὔτε ἡμᾶς τῆς ἐπὶ σοὶ γενομένης ὑπολήψεως ἐψεύσω (ἐλπίδος eſt in Euripidis epiſtola, ſed eadem eſt conſtructionis ratio), noſtram de te conceptam opinionem haudquaquam eluſiſti, fefelliſti.

¶ *Opportunitas*, vide *Occaſio.*

¶ *Optandi formulæ.*

κατῄει δὲ εἰς τι τῶν ἀδύτων, ὡς ὄφελόν γε καὶ τὴν εἰς ᾅδου φέρουσαν, Greg. deſcendebat autem in quandam ſpecum, atque vtinam in orcum quoque deſc

deſcendiſſet. Sæpe etiam in perſonas deducitur hoc vocabulum, vt primæ perſonæ tribuatur ὤφελον, ſecundæ ὤφελες, tertiæ ὤφελε, quorum exempla apud bonos auctores paſſim occurrunt.

εἴθε. εἴθε με καὶ ἐξεμέσαι δυνατὸν ἦν, Luc. atque vtinam euomere quoque poſſem. εἴθε ὥσπερ τὴν γλῶτταν εὔστροφον ἔχουσιν, οὕτω καὶ περὶ τὰς πράξεις ἠσχολοῦντο, Grego. vtinam vt linguam volubilem habent, ita etiam in actionibus ac moribus excolendis ſeſe occuparent. εἴθε ἦν περὶ τῆς γεέννης πανταχοῦ διαλέγεσθαι, Chryſ. homil. 31. ad Rom. vtinam de gehenna vbique verba facere liceret.

εἴη. Luc. εἴη δέ με ἤδη σοι τὸν Θηβαῖον τοξότην ἐπιφανῆναι, ac vellem iam tibi Thebanus ſagittarius appareret.

γένοιτο. γένοιτο δὲ πάντας ἡμᾶς τῶν ἀγαθῶν ἐκείνων τυχεῖν, phraſis Chryſoſtomo familiaris.

δώη ποτὲ ὁ Θεός, Greg. vel, παράσχοι ὁ κύριος, idem valet quod γένοιτο.

τοῦτο ἄριστον, καὶ εὐχῆς τῆς μεγίστης ἄξιον, Baſ. hoc præclariſſimum eſt, ac ſummopere exoptandum.

πολλὰ κἀγαθὰ γένοιτο ὑμῖν, Demoſth. hac phraſi vti licet, cùm cuipiam bene precamur, vel gratulamur.

ἄπιθι πᾶσι τοῖς θεοῖς ἀγαθῇ τύχῃ, Alciph. abi ſecundo numine.

Θηβαίοις τοσαῦτα γέγονεν ἐξ εἰρήνης, ἃν οὐδ᾽ ἂν εὔξαιντο δήπου μείζονα, Demoſthe. Thebanis tanta ex pace commoda profluxerunt, vt maiora ne votis quidem vllis ſibi fingere queant.

ὅπερ ἦν εὐκταιότατον αὐτοῖς, Luci. quod votis omnibus exoptabat.

ἐπεύχεται αὐτοῖς ὥστε εἶναι ἐν ἀφθονίᾳ, Chryſoſt. rerum copiam illis precatur.

ἐπεύχεσθαι εὐορκοῦντι εἶναι πολλὰ καὶ ἀγαθά, Andocid. multa bona ei precari, ſi fidem datam præſtaret.

εὔχομαι πρὶν ταῦτα ἐπιδεῖν, μυρίας ἐμὲ κατὰ τῆς ὀργυίας γενέσθαι, Xenoph. Gall. *eſtre cent pieds ſous terre.*

¶ *Optandi formulæ, negatiuè.*

ἀπεύχεσθαι μὴ γενέσθαι, Demoſth. deprecari, optare ne accidat. τοῦτο ἀπεύχομαι, hoc deprecor. οὐ μόνον τοῦτο οὐκ ἐπιζητεῖ, ἀλλὰ καὶ ἀπεύχεται, Chryſoſt. εἰ δὲ, ὃ μὴ γένοιτο, idem. ſinautem, quod ſuperi auertant. μηδὲ γὰρ γένοιτο τι τοιοῦτο παθεῖν ἡμᾶς, Baſil. abſit enim, vt nobis quicquam ejuſmodi accidat. μὴ γένοιτο τι τοιοῦτο παθεῖν ἡμᾶς, ὥστε ἐπιλανθάνεσθαι τῆς φύσεως, id eſt, μὴ γένοιτο ἡμᾶς λήθην λαμβάνειν τῆς φύσεως, idem. ὑμῖν δὲ τοιοῦτο μὲν οὔτε ἦν ποτὲ, μήτε γένοιτο τοῦ λοιποῦ, Demoſth. vobis autem nihil vnquam hujuſmodi extitit, ac ne exiſtat, ſuperos precor.

μηδέποτε τοῦτο ἐργασαίμην, ὡς ἀπάγειν τοσούτους, Philo. nunquam vtinam committam, vt tot homines abducam.

ὃ μηδεὶς ποιήσειε θεῶν, Dion. quod vtinam nullus deorum faxit.

μετέσχον γὰρ, ὡς μήποτε ὤφελον, Demoſth. particeps quippe fui, quod vtinam mihi nūquam contigiſſet. ὡς οὐκ ἂν ἐβουλόμην, idem. quod nollem.

μηδαμῶς, Gregor. μηδαμῶς, ὦ θαυμάσιε, μὴ οὕτως ἔχε, ne quæſo, vir præclare, ne ita affectus ſis. μὴ σύγε, ὦ θαυμάσιε, idem. μὴ γὰρ τοσαύτη κατάσχοι τὸν ἡμέτερον λογισμὸν ἀσέβεια, ὡς ὑπολαβεῖν, Philo. neque enim tanta mentem noſtram impietas

tas teneat, vt exiſtimemus.

μὴ γδ᾽ ἔτι μαινοίμην, ὡς ἐκλαθέσθαι Μυρτίου, Lucia. non enim eo inſaniæ veniam, vt Myrtij ſim immemor.

μὴ γδ᾽ δὴ καὶ τῆς γνώμης ἡμῶν ὁ δαίμων κατισχύσῃ, Syneſ. abſit enim, vt dæmon ſententiam noſtram ſuperet, eamq; infringat.

ἔμοι γε εἴη μηδὲν τοιοῦτον σφαλῆναι, Lucian. mihi velim nunquam accidat, vt in nullum ejuſmodi errorem incidam.

μὴ γδ᾽ τοσαύτης ἀτοπίας ἀναπλησθείημεν, ὥστε νομίσαι, &c. Phil. non enim tanta ſtultitia, atque animi abſurditate compleamur, vt exiſtimemus, &c. *οἰωνίζεσθαι* apud Chryſoſt. homil. 20. ad Rom. idem ſignificare videtur, quod *ἀποδύρεσθαι*. *οἱ πολλοὶ ταῦτα* (loquitur de luctu ac paupertate) *καὶ οἰωνίζονται, τοσοῦτον ἀπέχουσι νομίζειν εἶναι τὰ συμφέροντα*, plerique hæc etiam, vt infauſta, deprecantur: tantum abeſt, vt conducibilia eſſe exiſtiment.

¶ *Orbitas.*

ὥσπερ πατρὸς στερηθέντες διάξουσι ὀρφανοὶ τὸν ἔπειτα βίον, Plato in Phædone. tanquam parente ſpoliati reliquum vitæ tempus orphani ducent. *τῆς γυναικὸς ἐστερημένος*, Baſ. vxore orbatus.

τοῦ πατρὸς ἀποξενωθέντες, Plat. in Phæd. id eſt, *στερηθέντες*.

ἐὰν δὲ πατρὸς ὀρφανὴ τυγχάνῃ, Phil. quòd ſi patre careat.

τὴν τρυγόνα φασὶ, διαζευχθεῖσαν ποτὲ τοῦ ὁμόζυγος, μηκέτι τὴν πρὸς ἕτερον καταδέχεσθαι κοινωνίαν, Baſil. turturem ferunt à conjuge ſemel diuulſam, non jam poſthac cum altero copulari ſuſtinere.

πατέρας τοὺς ἐν αὐτῇ τῆς ἡλικίας υἱοὺς ἀπολέσαντες, Baſil.

Baſil. parentes amiſſis in ætatis flore liberis, &c.

ταύτην ἀποβαλὼν τὴν κοινωνὸν τοῦ σύμπαντος βίου. Phil. amiſſa hac totius vitæ ſocia.

¶ *Ordo.*

εἰς παράταξιν τὸν στρατὸν καθιστῶντες, Baſil. aciem inſtruentes.

ἐκτάξαι τὴν δύναμιν ἡρμοσμένως πρὸς τὸν ἀγῶνα, Diodor. exercitum ad pugnam ritè atque concinnè ordinare, exercitum pugnæ componere, Tacit.

παρῆγε τὴν δύναμιν συντεταγμένην ἐπὶ τοὺς βαρβάρους, idem. inſtructa acie aduerſus barbaros contendit, aciem aduerſus barbaros eduxit.

κατέταξε τὴν στρατιὰν, ὡς ἐδύνατο, κάλλιστα, Xenoph. τὸν στρατὸν ἔταξε.

διακοσμεῖν, idem quod διατάττειν. Diodor. τὸν τρόπον τοῦτον διεκόσμησε τὴν δύναμιν ἰδίαν, ad hunc modum milites ſuos ordinauit, agmen ſuum compoſuit.

τηρεῖν τὰς τάξεις ἐπιμελῶς, idem. ordinem ſedulò ſeruare.

τῆς πρώτης τεταγμένος ἐμάχετο τοῖς πολεμίοις, Lyſias. in primo agmine cũ hoſtibus dimicabat.

προεῖπεν ὡς μηδεὶς κινήσοιτο ἐκ τῆς τάξεως, Xenoph. edicto cauit, ne quis ordine ſuo ſeſe moueret.

λιποτακτεῖν, locum in acie deſerere.

¶ *Oriri.*

γίνεσθαι, φύεσθαι, τίκτεσθαι.

ὀργῆς, καὶ θυμοῦ ἔκγονά ἐστι, Baſil. ab ira, atque excandeſcentia oriuntur.

ταύτης τῆς κακίας ἐστὶν ἀποβλαστήματα, idem. ex hoc vitio pullulant. φυτήματα, idem.

τὸ διπλοῦν τοῦ ἤθους ἐκ φθόνου μάλιστα τοῖς ἀνθρώ-

ποις ἐσ͂γίνετ), morum verſutia ex inuidia potiſſimùm hominibus innaſcitur.

¶ *Oſculari.*

τοῖς στόμασι φιλεῖν, Luc. ore oſculari. ἐφίλησεν οὕτω προσφυῶς, ὥστε μόλις ἀπέσπασε τὰ χείλη, idem. arctè adeò exoſculatus eſt, vt ægrè labra abſtraxerit.

ὅταν περιπλακεὶς μέγα φιλῇς, Alcip. cùm eum toto corpore complexus exoſcularis.

νύκτωρ καὶ μεθ᾽ ἡμέραν ἐμοὶ περικείμενος, idem. id eſt, περιπλακείς.

τὴν δεξιὰν καταφιλεῖν, Lucia. dextræ oſculum admouere. ἢν τὴν δεξιὰν προτείνων δοίη καταφιλεῖν, idem. ſi porrectam dextram exoſculãdam dederit, ſi ad dextræ manus oſculum te admiſerit.

προὔτεινέ μοι κύσαι τὴν δεξιάν, idem. id eſt, καταφιλεῖν.

πολυχρονίων ἀσπασμάτων ἀπλήστως ἐνεφορεῖτο, Phil. perdiu ita inter ſe complexi ſunt, vt mutuis oſculis ſatiari nequirent.

τὰ τελευταῖα κατασπάζεσθαι, extremùm ſalutare; extrema oſcula dare, vel, figere.

φιλήματα ἐγίνοντο καὶ περιπλοκαί, Luc. id eſt, ἀλλήλους ἐφίλουν, mutua oſcula jungebant, atque inter ſe complectebantur.

δέχεται τοῖς χείλεσι τὸν προδότην, Chryſ. proditorem ad oſculum admittit.

¶ *Oſtendere*, vide *ſpecimen.*

ἐναργέστατα ἐπιδεῖξαι, Lucia. dilucidiſſimè oſtendere.

μάλιστα ἔδειξε τὴν εὔνοιαν, ἣν εἶχε πρὸς αὐτόν, idem.

πᾶσιν ἐδείξατε ἐκ τούτων, ὅτι, &c. Demoſth. ex his rebus perſpicuum omnibus feciſtis, &c.

ὁ δὲ λ

ὁ εὐλογῶν, πολλὴν ἐμφαίνει τὸν ἔρωτα, Chryſo. magnam vim amoris præ ſe fert.

τὸ ὠφέλιμον διαδείκνυται, vel, ἀναφαίνεται, Baſil. elucet.

¶ *Otium.*

ἐμοὶ πρὸς ταῦτα οὐδαμῶς ἐστὶ σχολή, Plat. in Phædro. mihi his rebus operam dare nullo modo vacat.

εἰ ἐμοὶ τοσοῦτον περιῆν σχολῆς, ἵνα σοι δείξω, Baſil. ſi mihi tantum otij ſupereſſet, vt tibi oſtenderem.

οὔτε τι τῶν τῆς πόλεως πρᾶξαι σχολή μοι γέγονε, Plat. in Apol. neque quicquam publici muneris capere mihi vacauit.

σχολὴν ποιεῖν, vacare, otioſum eſſe, Plato in Theag. κἂν ἀσχολία μὴ πάνυ μεγάλη, ὅμως ἐμοῦ ἕνεκα ποιήσει σχολήν, vt etiam occupatione aliqua, modò non magna, diſtineatur, mei tamen gratia otium ei fore. ποιήσομαι σχολὴν ἀκροάσασθαι σοῦ, Plat. ibidem. mihi vacabit te audire. otium mihi imperabo, vt te audiam.

οὐ σχολὴ κάμνειν, idem Polit. 3. ægrotare non vacat.

σχολῆς ἀπολαύειν, idem leg. 6. otio frui, in otio eſſe.

σχολὴν ἄγειν, idem quod σχολάζειν. τῶν ἄλλων ἐπιτηδευμάτων ἄγοντες σχολήν, Plat. in epiſt. ab aliis ſtudiis feriati. ἐάν ποτε ἀγάγῃ σχολὴν ἀπὸ τῶν θορύβων τῶν ἐν ποσί, Luc. ſi quando à tumultibus, in quibus nunc verſatur, vacuum ei tempus fuerit.

σχολὴν ἱκανὴν ἦγον, Bud. ſatis mihi otij erat.

τυγχάνω σχολάζων, Plat. in Theag. id eſt, σχολάζω.

δοκεῖς οὖν μοι ἐν καλῷ τῆς σχολῆς εἶναι, Luc. commodùm mihi otiari videris.

ἐπισκέπτεσθαι ἐπὶ χολῆς, idem. per otium conſiderare.

βαθείᾳ τινὶ ἐναλινδεῖσθαι χολῇ, alto quodam otio inuolui, otio languere, torpere. ὁπηνίκα ὁ ζητεῖ ἡ χολὴ τοῦ ἐγχωρῇ, Bud. cùm primùm per otium licuerit. χολὴν ἡμῖν ὁ πόλεμος οὐ δίδωσι τοῦ καὶ πρὸς ἐκεῖνον ἐπιστεῖλαι, Sineſi. nam ad illum quoque ſcribendi ſpatium nobis bellum minimè ſuppeditat.

P

¶ *Pactum.*

ΤΑῦτα ξυνεθέμεθα τότε, καὶ ξυνωμολογήσαμεν, Plat. in epiſt. hæc tum inter nos pepigimus. συνεθέμην πρός σε κοινῇ πράξιν, &c. Demoſthe.

συμβόλαια πολλοῖς συμβάλλοντες, Demoſth. contractus cum multis ineuntes.

οὐδὲν συμβόλαιον ἐμοὶ πρὸς τοῦτον γέγονεν, idem. nullus mihi cum eo contractus interceſſit, nihil vnquam cum eo contraxi.

ποιήσασθαι συνθήκας, ἂν ἡ ἑτέρα νικᾷ, μετέχειν τι καὶ τῇ ἡττηθείσῃ, Iſæus. hoc inter ſe paciſci, vt ſi altera vinceret, in partem aliquam veniret ea quę victa eſſet. διομολογεῖσθαι etiam hoc dicitur, & διομολογίας ποιήσασθαι, apud eundem Iſæum.

¶ *Pactis ſtare.*

κατὰ τὴν χθὲς ὁμολογίαν ἥκομεν, Plat. 10. in Sophiſt. huc adſumus, quemadmodum heri inter nos conuenerat.

πάντα πληροῦν τὰ συμπεφωνημένα, Baſil. pactis cumulatè ſatisfacere.

Ἀθηναῖοι οὐκ ἐπιτελέει τὰ συνθήκα, Herod. Athen

thenienſibus pacta præſtare.

¶ *Pacta violare.*

οὐ κατὰ τὰς ὁμολογίας, Plat. in epiſt. non vt inter nos conuenerat.

παρὰ τὰ χθὲς ὡμολογημένα ποιεῖν, idem. præter ea, quæ heſterno die pacta atq; conſtituta fuerant, agere.

οὐδὲ οἷς ὥρισται δικαίοις ἐμμένειν, Demoſth. ne iure quidem à ſe fixo & conſtituto ſtare.

τῶν ὡμολογημένων οὐδὲν συντελεῖν, idem. eorum, quæ pacta fuerant, nihil omnino conficere.

ἀποδημεόντων δὲ αὐτῶν πλέω χρόνον τοῦ συγκειμένου, Herod. cùm autem diutiùs peregrè abeſſent, quàm promiſſum fuerat. Et rurſus, ὑστέρησαν ἡμέρῃ μιῇ τῆς συγκειμένης, ſeriùs vno die venerunt, quàm condictum fuerat.

παραβαίνειν τὴν πρὸς τὸν νυμφίον συνθήκην, Baſi. pactum cum ſponſo initum frangere, vel, vt Demoſthe. τὴν αὐτῇ γεγενημένην πρὸς τὸν νυμφίον συνθήκην.

παραβαίνειν εἰς τὰς συνθήκας τῆς παρθενίας, Baſil. virginitatis votum violare.

¶ *Paratus.*

ἑτοιμάζειν, parare. ἕτοιμον εἶναι, paratum eſſe.

τὰ πρὸς πόλεμον ἕτοιμα ποιεῖν, Herodi. i. ἑτοιμάζειν.

δεῖπνον εὐτρεπίζειν, Luc. cœnam inſtruere, epulas apparare.

τὰ τῆς στρατείας εὐτρεπῆ ποιεῖν, Demoſth. id eſt, τὰ πρὸς πόλεμον εὐτρεπίζειν. τὸν πρὸς βασιλέα πόλεμον σκευάζειν, Herod. ad bellum cum Rege gerendum ſeſe comparare.

τὰ πρὸς πόλεμον παρασκευάζειν, idem. παρεσκευασμένους ἐφ᾽ ἡμέραν εἶναι πρὸς τὴν ἐνθένδε ἀποδημίαν, Baſ. in ſingulos dies paratos eſſe ad mi-

grandum ex hac vita, vel ſingulis diebus mortem in procinctu habere, vt loquitur Fabius.

ἑτοίμως ἔχειν, pro, ἑτοίμον εἶναι, Chryſ. ἀποθανεῖν ὑπὲρ τοῦ χριστοῦ ἑτοίμως ἔχω, pro Chriſto mori paratus ſum, pro Chriſto non dubitanter occidā.

¶ *Parentare.*

ἐπὶ τὸ κῆδος οὐκ ἠξίωσε παραγενέσθαι, Iſocr. funeri intereſſe noluit.

τῆς ἐπιβαλλούσης κηδείας ἀξιῶσαι τοὺς τετελευτηκότας, Diod. congruenti ſepulturæ honore afficere eos, qui mortem oppetiuerunt. κηδεύειν τὸν πατέρα, paterno funeri iuſta ſoluere, Cic. περὶ τὴν κηδείαν τοῦ πατρὸς ἀσχολούμενος, Herodi. in concelebrando patris funere, vel, in cohoneſtandis patris exequiis occupatus.

πολυτελῶς ἐκήδευσα, καὶ τῶν νομιζομένων οὐδὲν παρέλιπον, Philo. magnificum ei funus confeci, iuſtaq; cumulatè perſolui.

τὰ νομιζόμενα ποιεῖν, Æſchin. parentare, iuſta ſoluere.

τοὺς τεθνεῶτας προπέμπειν, funus proſequi. προπομπαὶ τῶν ἐξοδευόντων, Baſil. τοὺς τεθνηκότας ἐκφέρειν, mortuos funere efferre. ἐπὶ τὴν ἐκφορὰν οὐκ ἔστιν ὅστις οὐκ ἀπήντησε, Lucian. ad funus nemo fuit, qui non affuerit.

γίνεται αὐτῷ τιμὴ περιπεμπτήριος, ὥστε πᾶσαν ἐπ' αὐτῷ ἐκχυθῆναι τὴν βασιλίδα, Greg. preſb. adeò honorifico funere eſt elatus, vt regia ciuitas ad condecorandas ipſius exequias tota ſe effunderet.

τῆς ταφῆς τοῦ γονέως τὴν ἐνδεχομένην ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι, Diod. id eſt, τῆς ἐπιβαλλούσης κηδείας τὸν πατέρα ἀξιοῦν, vt ſupra. ad patris ſepulturam, quam poterat, curam adhibere.

ἀποκηδεύειν. Herodo. ὡς ἀπεκήδευσε Μασίστιον,

ſim

ſimulatque Maſiſtio parentauit. τ̃ νομίμων ὀ τυχὼν, vel, ϛερέσϑαι, Dinarch. de eo, cui iuſta minimè perſoluta ſunt.

¶ *Parentes.*

οἱ γονεῖς, οἱ γεινάμενοι, οἱ τεκόντες, οἱ γεννήσαντες, οἱ φύντες, οἱ γεννησάμενοι, Chryſoſt.

¶ *Parere.*

καί μοι ὀδὲ τῦτο ταχὺ ὑπήκουσεν, ὅμως δ᾽ ὖν χρόνῳ ἐπείσθη, Plato in Symp. ac mihi ne in hoc quidem ſtatim obſecutus eſt, ſed tamē tandem eò eſt adductus.

τοῖς ὑμετέροις πείθεσθαι βουλήμασι, Demoſth. veſtris ſententiis ac voluntatibus parere. πάντα πειθόμενός κελδύοντι σοι, Luc. in omnibus rebus, quas iuſſeris, tibi morem gerens.

ὃς δ᾽ ἂν μὴ παρέχηται ἑαυτὸν τοῖς νόμοις εὐπειθῆ. Plat. Leg. 10. qui autem legibus minimè ſeſe obedientē prębuerit, minimè obtemperauerit.

καταπειθεῖς γενόμενοι τῷ προστάγματι, Phil. id eſt, εὐπειθεῖς γενόμενοι, vel, ὑπακούσαντες.

ὑπουργητέον καὶ τοῦτό σοι, Luc. in hoc quoque tibi mos gerendus eſt.

ἅπασιν ἐμμένειν τοῖς ὑπὸ τ̃ ἀρχόντων παραγγελλομένοις, Iſocr. id eſt, πείθεσθαι. ὅτω γιγνέσθω, ἐπειδή σοι δοκεῖ, Luc. ita fiat, quoniam tibi placet.

ταῖς ἐπισκήψεσι πειθαρχεῖν τ̃ πατρός, Philo. extremis patris mandatis parere, πείθεσθαι.

χρήσασθαι τῇ τ̃ Δημαράτου ὑποθήκῃ, Herod. Demarati conſilio vti, obtemperare.

ταῖς ὑποθήκαις σου ἀκολουθεῖν, vel, ἕπεσθαι, Baſil. conſilium tuum ſequi.

τοὺς ἀπ᾽ αὐτῶν παραινέσεις μὴ ἀργῶς προσίεσθαι, idem. id eſt, ταῖς παραινέσεσιν αὐτῶν πείθεσθαι.

τὰ παραγγελλόμενα ὀξέως δέχεσθαι, Thucyd. imperata celeriter arripere, id eſt, exequi. oppo-

 nitur

nitur τῆς ἀρχῆς προσίσασθαι.

¶ Particeps.

συνεργὸς τῆς ἐπιβουλῆς, Baſil. inſidiarum ſocius ac particeps.

κοινωνὸν λαβεῖν ἐθέλουσι τοῦ τολμήματος, Alciph. ad facinoris ſocietatem me aſciſcere cupiunt.

πᾶν δὲ προεκινδύνευσε παθεῖν πρὶν ἀνοσίων αὐτοῖς ἔργων γενέσθαι κοινωνός, Plat. quoduis periculum ſubire maluit, quàm impiorum facinorũ ipſis particeps ac ſocius eſſe, ἢ ἀνοσίων ἔργων αὐτοῖς μεταχεῖν.

οἱ τῶν ἀδικημάτων κοινοπραγήσαντες, Phil. κοινωνήσαντες, qui ſcelerum ſocietatem coïerunt, vel, qui ſcelerum participes fuerunt.

¶ Participem facere.

μεταδιδόναι, Demoſth. τῶν ὄντων ἁπάντων μετέδωκα, bona omnia mea cum eo communia habui. μεταδιδόναι τοῖς πένησι, impertire egentibus.

καλεῖν ἐπὶ μετουσίαν πλούτου τοὺς ἀξίους χάριτος, Phil. id eſt, κοινωνοὺς ποιεῖν, vel, μεταδιδόναι, ad opum ſuarum conſortium viros probos, ac beneficio dignos vocare, in bonorum ſuorum partem vocare.

κοινὴν τοῖς ἐθέλουσι χρῆσθαι τὴν ἀπ' αὐτῶν παρασκευάζουσιν ὠφέλειαν εἰς μέσον προθέντες, Phil. vtilitatem, quę ex ipſis capi poteſt, omnibus iis, qui ea vti volunt, communiter propoſitam habent.

ἀπομερίζεσθαι, Grego. εἰ πᾶσαν αὐτῷ τὴν βασιλείαν ἀπεμερίσατο, ſi totũ imperium cum eo partitus eſſet, vel participaſſet.

μερισμὸν ποιεῖσθαι, idem quod μερίζειν. Diod. τῶν δὲ θησαυρῶν, οὓς παρέλαβε, ποιήσασθαι μερισμόν.

εἰς τὸ κοινὸν τὰ κέρδη καταθεῖναι, Memn. i. κοινὰ ποιεῖν.

ἐκ ὠφιλείας ἅπασιν εἰς τὸ κοινὸν ἀποδίδως, Iſocr. id eſt, κατατίθης.

¶ *Participem fieri.*

κοινωνεῖν καμάτων, Baſil. laborum participem eſſe. ἐκοινώνει αὐτῷ τῆς θλίψεων, Chryſoſt.

ἄλλοις ἀπ᾽ ἄλλων διαδίδοται εὐκόλως ἡ ἀρρωστία ἐν ταῖς λοιμικαῖς νόσοις, Xenoph. in peſtilentibus morbis facilè ab alio ad alium lues manat.

τῷ γὰρ ὑγιὲς εἶναι τῶν νοσούντων, πολλάκις δὲ οἱ σφόδρα ὑγιαίνοντες ἐνδεξάμενοι τὴν ἐκείνων νόσον ἐτελεύτησαν, Phil. ſæpenumero etiam qui optima valetudine erant, propterea quòd ægrotantibus propiùs ſeſe coniunxerant, morbi contagione vitam amiſerunt.

μετέχειν & μεταῖναι. Xenoph. τῶν ἀγαθῶν, καὶ μαλακῶν, καὶ εὐφροσυνῶν πασῶν ἐμοὶ τὸ ἴσον μετεῖχε, φροντίδων δὲ οὐ μετῆν αὐτῷ, in ſuauibus omnibus, ac iucundis rebus ex æqua parte mecum communicabat, curarum autem particeps haud erat, vel, expers prorſus erat. τῶν κινδύνων τὸ πλεῖστον μέρος μεθέξουσι, Iſoc. μεταλαμβάνειν. τῆς κακίας μεταλαβεῖν, Greg. vitium contrahere, vitij participem fieri. μεταλαμβάνειν & μεταδιδόναι contraria inter ſe ſunt. Nomen μετάληψις, id eſt, μετουσία, vel, μετοχή.

μερίζεσθαι τῶν ἀδικημάτων, Ariſti. id eſt, μετέχειν, ſcelerum conſortem eſſe.

οὐδὲν ἐστί μοι κοινὸν πρὸς τοὺς ἐκεῖνο λέγοντας, Baſil. nihil mihi commune eſt cum his, qui hoc aſſerunt.

διανέμεσθαι πρὸς τοὺς Ἀποστόλους τοὺς ὑπὲρ τοῦ κηρύγματος πόνους, Chryſoſt. hom. 31 ad Rom. cum Apoſtolis prædicationis Euangelicæ labores partiri.

ὥστε μερισαὶ γενέσθαι τῶν ἐμῶν πόνων, idem. vt in

 lab

laborum meorum partem veniatis. ὥστε κοινωνὰς γενέσθαι τῶ ἐμῶν πόνων.

¶ *Paupertas.*

ἐν πενίᾳ μυρίᾳ εἶναι, Plat. in Apol. in extrema paupertate verſari, ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἐνδείᾳ, Demoſth.
ἐν ἀπαίᾳ τῶ ἀναγκαίων, Luc ἐν χρείᾳ, Demoſth.

ἐν πενίᾳ διαγενέσθαι, Dion. in paupertate vitam tolerare.

τῶ ἀναγκαίων ἀπορεῖσθαι, Luc. rerum neceſſariarum penuria laborare.

πένης, καὶ ἄπορος, καὶ βίου δεόμενος, idem. pauper & egens, ac victu carens.

πάνυ μικρὰ κεκτημένος, Xenoph. paruis admodum opibus ac facultatibus præditus, Cic.

πενίᾳ συζῆν ἐσχάτῃ, Chryſ. in extrema paupertate viuere.

τῶ ἀναγκαίων ἐνδεεῖς ὄντες, Demoſth. id eſt, βίου δεόμενοι.

πενίᾳ βαρυτάτῃ συνέχεσθαι, Procop. graui paupertate conflictari, teneri.

ἐνδεῶς, vel, ἀπόρως πράττειν, Pollux. id eſt, ἐνδεᾶ καὶ ἄπορον εἶναι.

ὑπερεώρων τοὺς καταδεέστερον πράττοντας, Iſocr. tenuiores aſpernabantur, ac pro nihilo putabāt.

μηδ᾽ εἰς μίαν ἡμέραν τροφῆς εὐπορεῖν, Gregor. ne in dieculam quidem vnam alimenti ſatis habere.

ἐν πολλῇ καταληφθεὶς πενίᾳ, Baſil. magna inopia circumuentus atque oppreſſus.

τοὺς ἀπόρους τῶ πολιτῶν ἐπιτρίβουσι, Demoſt. pauperes ciues obterunt.

οὐδὲν πλέον τῆς ἐφημέρου τροφῆς κεκτημένος, Baſil. opum haud plus habens, quàm quod in quotidianum victum ſatis ſit.

εἰς τὴν ἐσχάτην ἀπορίαν κατέστησε, καὶ ἔνδειαν ἁ-

πάντ

πάντων, Demoſth. in extremam egeſtatem, ac rerum omnium inopiam redegit. εἰς πενίαν καθίσαται, paſſiuè.

περιιστᾶν, idē quod καθιστᾶν. Herodi. τοὺς πολλοὺς τῶν ἐνδόξων εἰς πενίαν περιέστησε, multos claros & illuſtres viros ad paupertatem adegit.

ἐκ πολλῶν καὶ εὐδαιμόνων ἐκπεσὼν ἐς πτωχείαν ἀφῖκτο, Herodot. ex ampliſſimis opibus lapſus, ad ſummam paupertatem venit.

πλεῖστον τῶν ἄλλων τοῖς χρήμασιν ἀπολειπόμενος, Baſil. opibus multò aliis inferior.

πενίᾳ περιβαλεῖν, Chryſoſto. in paupertatem coniicere.

βραχεῖαν οὐσίαν κεκτημένος, Iſæus, id eſt, ἔχων.

¶ *Pax.*

εἰρήνη βαθεῖα πρὸς ἐκείνους ἦν, Diodo. altiſſima pax cum iis erat.

εἰρήνης οὔσης, vigente pace.

εἰρήνης ἀπολαύειν, pace atque otio frui. Suid. οὐδέποτε μακρᾶς καὶ βεβαίας εἰρήνης ἀπολελαυκυῖα, nunquam diuturna ac certa pace potita.

εἰρήνη τὸ νῦν ἐπέχει τὴν Φρυγίαν. Luc. hac tempeſtate pax in Phrygia floret, Phrygiam tenet.

¶ *Pacem, vel fœdus, vel inducias facere.*

εἰρήνην ἐποιήσαντο, Plato in Menex. pacem inter ſe ſanxerunt.

εἰρήνην εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον συνεγράψαντο πρὸς τὸν βασιλέα, Iſocr. ſempiternam pacem cum Rege fecerunt. Et cum datiuo, Gemiſt. καλὴν αὐτῷ εἰρήνην ποιεῖσθαι.

εἰρήνην πρὸς αὐτὸν συνέθεντο, Diodor. pacem cum eo pepigerunt. ἐφ' οἷς ἂν δυνατὸν συνθέσθαι τὴν εἰρήνην, idem, quibus conditionibus fieri poterit, pacem conſtituere. quibuſlibet condi-

tionibus cum hoſte tranſigere.

ἀσμένως ἐπὶ τὰς διαλλαγὰς τὰς πρὸς βαρβάρους ὥρμησαν, Iſocr. lubenter ad componendam cum barbaris pacem animos adiecerunt.

μὴ προπετῶς ὑμᾶς ἐμβάλλεσθαι εἰς αἰσχρὰς ὁμολογίας, idem. non temerè vos in fœdas pacis conditiones iniicere.

συμβάσεις, καὶ σπονδὰς πρὸς αὐτὸν θέσθαι, vel, ἄγεσθαι, Philo. fœdus cum eo ferire.

τοὺς συμβατηρίους λόγους προτείνειν, idem. de conciliãda pace ſermones proponere.

συμβατικοὺς λόγους ποιεῖσθαι, Thucyd. de pace agere, verba facere.

σπένδεσθαι, Gemiſt. τοῖς Ἕλλησιν ἐσπείσατο, cum Græcis fœdus percuſſit.

σπείσασθαι πρὸς τοὺς βαρβάρους, Herodia. σπονδοποιεῖσθαι, Thuc. εἰρήνην σπείσασθαι πρὸς αὐτούς, Suid. pacem cum ipſis paciſci.

διαλύεσθαι, idem quod σπένδεσθαι, vel καταλλάττεσθαι. διαλύσασθαι πρὸς τοὺς Ῥοδίους, Diod. Et cum adjectione nominis, οὐ γὰρ διαλυόμεθα τοὺς πολέμους, Iſocra. bella non dirimimus.

αἰτεῖται εἰς διαλλαγὰς ἐλθεῖν, Suid. pacem petit.

τὴν εἰρήνην χρήμασιν, οὐχ ὅπλοις ἐκτήσατο, idẽ. pacem pecunia, non armis redemit. τοῖς χρήμασι τὴν εἰρήνην ἐξωνεῖσθαι, idem. pecunia pacem paciſci, κτήσασθαι.

πράττειν πρὸς ὑμᾶς εἰρήνην, Demoſt. ποιεῖσθαι.

τὸν πόλεμον καταλῦσαι, Gemiſt. bellum comprimere, atque extinguere.

¶ *Peccare.*

πολλὰ μὲν εἰς θεοὺς, πολλὰ δὲ εἰς ἀνθρώπους ἁμαρτάνειν, Plat. 2. Alcib. multa in Deos atq; homines peccare.

μέγιστα καὶ ἀνοσιώτατα ἁμαρτήματα ἁμαρτάνειν, Plat.

Plat. in Gorg. grauiſſima ac nefaria crimina admittere.

ἁμαρτήματα ἁμαρτήμασι συμβάλλειν, καὶ ἀνάπτειν, Phil. peccata peccatis attexere.

δυσαποσπάστως ἔχειν τῆς ἁμαρτίας, Baſil. à peccato ægrè abſtrahi, ac diuelli poſſe.

πρὸ πάντων ἁμαρτωλῶν ἑαυτὸν ὁμολογεῖν, idem. principem inter omnes peccatores locum ſibi aſſumere.

οἱ ἐν ἁμαρτίαις ὄντες, idem. οἱ ἁμαρτωλοί.

εἰς ἁμαρτίαν ὑπολισθεῖν, vel, παρολισθεῖν, idem. In peccatum labi. καταπεσεῖν.

ζέουσαν ὁρμὴν opponit μεμελετημένῃ κακίᾳ, Chryſ. hom. 16. ad Epheſ. 1. feruentem animi impetum, meditato ſceleri.

ἀκρατῶς πλημμελεῖν, Plat. Leg. 5. immaniter & effrenatè peccare. τὴν ψυχὴν ὑπὸ πλημμελείας ἁπάσης ἀνάπλεων ἔχοντες. idem. animũ omni ſcelere contaminatum habentes.

ἀδικημάτων γέμειν, idem in Gorg. flagitiis ſcatere.

ἀνιάτως ἔχειν εἰς πονηρίαν, idem Polit. 10. deploratæ improbitatis eſſe. δυσίατα, καὶ ἀθεράπευτα πλημμελεῖν, Phil.

κουφότερα ἀδικεῖν, idem. leuiùs ac tolerabiliùs peccare.

ὁ βίος ὁ ἐμὸς πλήρης ἐστὶ μυρίων ἐλαττωμάτων, vel, σφαλμάτων, Baſil. vita mea innumeris erratis ac vitiis referta eſt.

Qui non animi deſtinatione, nec de induſtria, ſed vel naturæ humanæ imbecillitate, vel tentatione aliqua perculſus, in peccatum labitur, Chryſoſtomo παρασυρείς, καὶ συναρπασθείς, vel, ἐκ συναρπαγῆς ἁμαρτάνειν dicitur, οὐκ ἐκ μελέτης. ἀλλ᾽ ἐξαιφνιαστὸς λυθεὶς συναρπαγείς, οὐκ ἀπὸ

μελέτης, τῇ κατὰ πονηρίαν ταῦτα εἰργάσατο, idem caſu quodam abreptus, ac non improbitatis ſtudio, & meditatione hæc perpetrauit, hom. 16. ad Rom.

μυρία σοι εἴργασται δεινὰ, καὶ πεπλημμέληται, idem. innumera ſcelera commiſiſti.

¶ *Peccata aliena cernere, ad ſua conniuere.*

ἀκριβῶς τοῖς τῶν πέλας ἐλλείμμασιν ἐπεξιέναι, Iſoc. aliorum errata ſedulò perſequi, inſectari, vlciſci, ἐπεξελθεῖν.

τοῦ δήμου ἁμαρτήματα λίαν ἀκριβῶς ἐξετάζειν, idẽ. populi peccata ſeuerè expendere, excutere.

ὁ νοῦς ἡμῶν ὀξέως τὸ ἀλλότριον ἁμάρτημα καταβλέπων, βραδύς ἐστι πρὸς τὴν τῶν οἰκείων ἐλαττωμάτων ἐπίγνωσιν, Baſil. mens noſtra cùm ad aliena peccata perſpicienda mirè acuta ſit, tamen ad cognoſcenda ſua vitia hebes ac tarda eſt. Et alio loco, *τὸ ἀλλότριον κακὸν ἐμμελῶς καταβλέπεις, τὸ δὲ σεαυτοῦ αἰσχρὸν οὐδαμοῦ τιθεῖς*, perſpicaci tu quidem oculorum acie alienum peccatum cernis, tuam autem deformitatem nullo loco ponis, nihili pendis.

ὀξὺ περὶ τὰ μάταια βλέποντες, ἑκόντες πρὸς τὴν τῆς ἀληθείας σύνεσιν ἀπετυφλώθησαν, idem. in rebus vanis acuti ac perſpicaces, vltro ac ſponte ad veritatis intelligentiam caligarunt.

τούτων διάνοια ὀξυτάτη ἐστὶ πρὸς τὴν τῆς ματαιότητος θεωρίαν, πρὸς δὲ τὴν τοῦ ἀληθινοῦ φωτὸς κατανόησιν ἐξημαύρωται, idem. quorum verborum idem planè ſenſus eſt, qui præcedentis locutionis.

πικρῶς κατηγορεῖ τῶν πέλας ἐπὶ τούτοις οἷς ἔνοχος αὐτός ἐστι, Suid. acerbè atq; amarulenter ob eadem ipſa, quibus ipſe obſtrictus tenetur, vitia alios inceſſit.

οἷς

οἷς γὰρ ὑμῖν ἐπιπέπληξας, τούτοις ὤφθης αὐτὸς ἁλισκόμενος, Procop. in iiſdem culpis ipſe deprehenſus es, de quibus me objurgandū duxiſti.

¶ *Pecunia.*

χρήματα συλλέξασθαι, Plat. in Sympoſ. ἀθροίζειν, cumulare.

ἐργασάμενος χρήματα μεγάλα, Herodot. id eſt, κτησάμενος, vel, κερδήσας.

χρημάτων εὖ ἥκοντες, idem. copioſi ac locupletes, pecunioſi.

χρήμασιν ἄτρωτος, Plat. in Sympoſ. qui pecunia corrumpi nequit, cujus fides ac probitas nullis muneribus labefactari poteſt.

χρημάτων ὑπερορᾶν, idem Polit. 8. ὑπεριδεῖν, καταφρονεῖν.

πλῆθος ἄφθονον χρημάτων, Herodot. pecuniæ vis immenſa, immenſi aggeres.

χρήματα εἰς τὸν πόλεμον παραπορίσαι, Gemiſt. pecuniam ad bellum ſuppeditare.

¶ *Peierare.*

ὀμνύειν, καὶ ἐκβαίνειν τῶν ὅρκων, Plat. in Symp. jurare, ac fidem datam violare.

παραβαίνειν τοὺς ὅρκους, idem.

ἐπιορκεῖν, falſum jurare, pejerare. Atque hoc verbum non ſemper neutrum eſt: quandoque enim in actiua ſignificatione reperitur, atque accuſandi caſum poſtulat. Plato in Alcib. μὰ τὸν φίλιον, ὃν ἐγὼ ἥκιστ' ἂν ἐπιορκήσαιμι, non per Iouem amicitiæ præſidem, quem ego falsò teſtari minimè vellem. ὅρκους ἐπιορκεῖν, idem quod ſimpliciter ἐπιορκεῖν.

τοὺς σεμνοὺς θεοὺς ἐπιορκεῖν, Dinarch. & Demoſt.

ὃν περιφανῶς ᾔδειν πολλοὺς καὶ μεγάλους ὅρκους ἐπιωρκηκότα, quem ego multis ac magnis perjuriis ſeſe obſtrinxiſſe perſpectiſſimū habebam.

ὅρκους παραβαίνειν, Antiph. vel, ὅρκους ψεύδεσθαι, vt Ariſtid. idem quod ἐπιορκεῖν.

οὔτε γὰρ ὅρκια ἐφύλασσον, Lucia. neque enim fidem datam ſeruabant.

μάρτυρας καλεῖν ἐπὶ ψεύδει τὸν θεόν, Philo, & Chryſoſt. hom. 2 in epiſt. ad Rom. Deum in re falſa teſtari, vel, teſtem accerſere. ἐπιορκεῖν.

θεοὺς ἔχοντες βοηθοὺς, εἰς οὓς ἐπιορκήσας ἠσέβησεν, Herodia. Deorum ope ac præſidio freti, quos ille impio perjurio offendit.

ἐναντίαν τοῦ πράγματος τὴν διαμαρτυρίαν ποιεῖσθαι, Demoſth. teſtimonium, contra ac res ſe habet, dicere, vel, afferre.

ἐξόμνυσθαι ἃ οἶδε, τὰ δὲ μὴ γενομένων πίστιν ἐθέλειν ἐπιθεῖναι ἢ μὴν εἰδέναι γενόμενα, Iſæus. ea, quæ nouit, interpoſito iureiurando inficiari, quæ autem haudquaquam contigerunt, interpoſita fide affirmare velle, ea contigiſſe.

¶ *Peregrinari.*

μὴ ἀποδημεῖν τὸ παράπαν, Luc. peregrè omninò nuſquam proficiſci.

ἕνεκα τοῦ φιλοθεάμονος, καὶ φιλομαθοῦς ἀποδημεῖν, Phil. videndi ac diſcendi cauſa exteras regiones adire.

ἀποδημία διαπόντιος, peregrinatio maritima.

μακρὰν ἀποδημίαν στείλασθαι, Chryſ. longam peregrinationem inire. ἀποδημίαν μακρὰν ἀναγκασθεὶς στείλασθαι, peregrinationem longam ſuſcipere coactus. αἰτία δέ μοι τῆς ἀποδημίας, ἡ τῆς διανοίας περιεργία, Luc. cauſa autem mihi peregrinationis fuit animi curioſitas.

πρὸς τὰς μακρὰς ἀποδημίας ἀπαίροντες, Baſili. peregrè in longinquas terras abeuntes.

ἐπιδημεῖν, peregrè eſſe, vel agere. Plato in Criton.

ὅτι ἐπιδημίᾳ σε τ̃ ἄλλης ἔλαβε, nec tu in aliam vrbem profectus es. ſuſpicor tamẽ in hoc Platonis loco mendum ineſſe, ac pro ἐπιδημίᾳ, legendum ἐπιθυμίᾳ. ἐπιδημίαις πολλάκις χρησάμενος, καὶ πράγμασιν ἐντυγχάνων πλείοσι, Baſil. peregrè ſæpe profectus, atque in multis negotiis verſatus, ὁμιλήσας.

Διὰ τὸ ἀφῖχθαι πολλαχόσε, Demoſth. id eſt, περιοδεῦσαι, ἀποδεδημηκέναι.

ἐν Αἰγύπτῳ διῆγον ὑπὸ τ̃ πατρὸς ἐπὶ παιδείας προφάσει ἀποσταλείς, Lucia. in Ægypto peregrè degebam, eò ſtudiorum cauſa à patre miſſus.

πλέοντες κτ̃ θέαν τ̃ ἐπὶ τ̃ ἀλλοδαπῆς, Phil. viſendarum exterarum regionum cauſa nauigantes.

Διαβαίνειν τὰ πελάγη, καὶ τὴν οἰκουμένην ἐν κύκλῳ περιϊέναι ἅπασαν, idem. vaſtiſſima maria peragrare, atque vniuerſum terrarum orbem circumire.

ἐν τριάκοντα ἔτεσιν Ἀσίαν τε, καὶ Εὐρώπην διὰ πολλὴν ἀκρίβειαν περιελθεῖν, καὶ αὐτόπτην τ̃ πλείστων γεγονέναι, Iuſti. triginta totos annos Aſiam atque Europam perluſtraſſe, ac permultarum rerum ſpectatorem extitiſſe.

διελθεῖν, ἀντὶ τ̃ περιελθεῖν. ἐνδόξους πόλεις διελθεῖν, celebres vrbes percurrere.

πολλὴν ἐπελθεῖν γῆν τε καὶ θάλασσαν, Baſ. multas terras, ac multa maria obire, peragrare.

Ἄπον ἐκ τόπου μετάβαινον ἀόκνως, Baſ. ex alio loco ad alium impigrè migrans.

ξένην οἰκεῖν, Chryſ. peregre agere, in aliena terra ſedem habere.

¶ *Perficere.*

εἰς δύναμιν ἐπιχείρησε τοῦτο ἐπιτελεῖν, Plat. hoc efficere pro viribus adnixus eſt.

ὅσα

ὥστε ἐπιτελέσαι τὰ ὧν ἐβούλετο. Dion. & Baſil. καὶ μὴ τῷ ἔργῳ τὴν μοιχείαν ἐπιτελέσῃ, tametſi re ipſa adulterium minimè perpetrarit, compleuerit.

ἐπιτελῆ ποιεῖν, Herodo. idem quod ἐπιτελεῖν.

ἐπιτελὴς γίνεσθαι, idem quod ἐπιτελεῖσθαι, Grego. μὴ ἐπιτελῆ γενέσθαι, μηδὲ εἰς ἔργον ἀχθῆναι τὴν τοῦ ἀνδρὸς ἐγχείρησιν, id eſt, ἀτελῆ, id in cauſa fuit, quominus ille quod conabatur, expleret, ac perficeret. εἰς ἔργον ἄγειν, *mettre en execution*. Baſ. εἰς ἔργον ἄγειν τὰς ἐντολὰς τοῦ κυρίου, domini iuſſa faceſſere, exequi. Gall. *mettre en œuure*. εἰς ἔργον προελθεῖν, idem quod εἰς ἔργον ἄγεσθαι. Procop. προῆλθεν εἰς ἔργον ὁ λόγος, quod dixerat, re præſtitit, nec vanus fuit ſermo.

ἀναπληροῦν, Plat. in Sympoſ. εἴ τι ἐξέλιπον, ἀναπληρώσω, ſi quid à me omiſſum eſt, explebo.

ἀναπληρῶσαι τὰ λειπόμενα, Baſil. quæ deſunt, vel, quæ reſtant, explére.

διαπράττειν. διαπράττεσθαι ὃ προθυμοῦμαι, Plato in Phædr. efficere quod propono.

διαπρήξαντες τὰ ἄλλα ὧν εἵνεκεν ἀφίκοντο, Herodo. confectis aliis rebus, ob quas venerant.

διανύειν, Greg. διανύειν τὸ σπουδαζόμενον, efficere quod ſtudebat vel contendebat.

ἤδη ἐξανύσαι τῶν λόγων δύναμαι, Chryſ. inchoatum ſermonem abſoluere.

συμπεραίνειν. συμπεραίνειν τὰ τῇ βουλῇ δεδογμένα, ſenatus decreta conficere.

εἰς πέρας ποιεῖς, ἃ ἐπινοεῖς, Plat. in Ciit. id eſt, διαπράττεις.

¶ *Periculum.*

κατέχει κίνδυνος τὴν Σικελίαν, καὶ νῦν πᾶσαι κινδύνων ἐστὶ μεσταὶ ἐν ταῖς πορείαις, Plat. in epiſt. in diſcrimine Sicilia verſatur, ac nunc itinera omnia infeſta, ac periculorum plena ſunt.

ὅτε

ὅτι ὁ περὶ τ̃ Περσικ̃ κατελάμβανεν αὐτοὺς κίνδυνος, Demoſt. cùm Perſico bello periclitarentur.

κίνδυνος οὐχ ὁ τυχὼν ἐνέπεσε, Baſil. periculum non vulgare incidit.

τοῦτο ποιεῖν οὐκ ἀσφαλές, Greg. id eſt, ἀκίνδυνον, periculo non vacat.

ὅσῳ ἡλίκον ἔχει κίνδυνον, ἴστε πάντες, Baſi. quod quanti periculi ſit, neminem veſtrûm fugit.

τούτῳ δὲ περὶ τῶν ἐσχάτων ὁ κίνδυνος ἐὰν μὴ διαβαστάζηται, Chryſ. huic autem extremum periculum impendet, niſi à te perferatur.

ἀγὼν, & τὸ δεινὸν, ſæpè idem ſignificant quod κίνδυνος. Dinarch. οὐδενὸς δεινοῦ τὴν πόλιν περιεστηκότος, id eſt, κινδύνου.

¶ *Periclitari.*

κινδυνεύειν, & διακινδυνεύειν, Demoſt. περὶ τῶν ὅλων διακινδυνεύειν, de rerum ſumma periclitari. κινδυνεύειν τὸν ἔσχατον κίνδυνον, Plat. in Apol. in extremo vitæ diſcrimine verſari. περὶ τῶν ἐσχάτων κινδυνεύειν, Chryſoſt.

ἐν κινδύνοις εἶναι οὐ σμικροῖς, Plato in epiſt. in periculis haud exiguis eſſe.

ἐν τοῖς ἐσχάτοις κινδύνοις εἶναι, Demoſth.

ἐν κινδύνῳ καθεστάναι, Demoſt. εἰς κίνδυνον καθέστηκα τ̃ μέγιστον, Demoſth. in maximo periculo collocatus ſum. ἐν ἀγῶνι μεγίστῳ καθεστηκὼς περὶ τοῦ σώματος, idem. in ſummo vitæ diſcrimine poſitus. εἰς κινδύνους τοὺς ἐσχάτους κατέστημεν ὑπ᾽ αὐτοῦ, in extrema pericula ab eo adducti ſumus. οἷ κινδύνῳ καθέστηκα, Baſ. quo in periculo verſer. ἐν κινδύνοις μεγάλοις γέγονεν ὑπὲρ τῆς θεοσεβείας, Euſe. id eſt, κατέστη.

εἰς τοὺς ἐσχάτους κινδύνους περικλεισθῆναι. Diodo. in extrema pericula redigi, concludi.

μεγ

μεγάλοις κινδύνοις συνέχεσθαι, idem. magnis periculis implicari.

ἀποκυβεύειν, idē. μὴ προπετῶς ἀποκυβεύσαι περὶ τ̃ βασιλείας, id eſt, διακινδυνεύειν. non temerè regias fortunas in diſcrimen adducere, vel, de regno aleam pugnæ ſubire. Gall. *ne mettre point en chance ſon royaume.*

ὁρῶν εἰς ὅσον ἥκει κινδύνου, Herodi. id eſt, οἷ κινδύνου, vt ſup. Sic etiam Baſil. οὐκ ἐνθυμῇ, πηλίκον ἦλθον κινδύνου, non animaduertis, quantum in periculum venerim. ἀφικνεῖσθαι, Plat. εἰς τοὺς ἐσχάτους ἀφικέσθαι κινδύνους, ἥκειν, ἐλθεῖν.

πᾶν ὑπομένειν δεινὸν ἕνεκα τ̃ τούτου σωτηρίας, Demoſthe. pro hujus ſalute quoduis periculum ſuſtinere.

περιέστη. μέγιστος κίνδυνος περιέστη τὴν πόλιν, Thuc. maximum periculum ciuitatem obſedit, in grauiſſimum periculum ciuitas venit. μέγιστος κίνδυνος περιέστησε τοὺς Καρχηδονίους, inceſſit, inuaſit.

εἰς κίνδυνον καταγκαλεῖσθαι, in periculum vocari. Demoſth. τ̃ πόλεως ὑπὲρ τ̃ ἐδαφῶν εἰς κίνδυνον μέγιστον καταχεκλημένης.

κινδυνεύειν ἐπὶ μηδεμιᾷ προφάσει δικαίᾳ, Luci. nulla juſta de cauſa in periculo eſſe, vel periculum adire.

ἐπεὶ τὸ δεινὸν ἥπτετο αὐτῶν, Æſch. cùm periculo vrgeri cœpti ſunt, cùm periculum ad eos vſque graſſari cœpit.

ἐκινδύνευσε πᾶσα διαφθαρῆναι, Thuc. parum abfuit, quin funditus euerteretur.

εἰς κίνδυνον ἐμπίπτειν, Baſil. in periculum incidere.

περὶ τῶν χιλίων ὑπὲρ ὑμῶν ἐστὶν ὁ κίνδυνος, Demo. de mille drachmis veſtra cauſa periclitor.

Peric

Periculum ſuſcipere.

πάντας κινδύνους κινδυνεύειν, Plat. 7. leg. pericula omnia ſubire, exantlare.

εἰς κινδύνους ἑαυτὸν ῥίπτειν, Chryſoſt. in pericula ſeſe coniicere.

ὑπὲρ τῶν ὅλων κίνδυνον ἄρασθαι, Demoſth. de ſumma rerum periculum ſubire, vel, rempubl. totam in diſcrimen committere. ὑπὲρ τῆς ἁπάντων ἐλευθερίας κίνδυνον ἄρασθαι, idem.

οὐδένα πώποτε κίνδυνον ἐξέστησαν, Demoſt. nullum vnquam periculum defugerunt.

παραβάλλεσθαι, intrepido animo periculis ſeſe obiicere. τοῖς δεινοῖς τολμῶντες παραβάλλεσθαι. Suid. pericula audaciſſimè adire. multi ἐκ τοῦ παραβάλλεσθαι, luculentam victoriam adepti ſunt, vt eſt apud Plut. in Pericle. Hinc nomen παράβολος, de homine præcipitis audaciæ.

μηδεὶς ὀῤῥωδείτω μετὰ τοῦ δικαίου ποιούμενος τοὺς κινδύνους, Iſocr. id eſt, κινδυνεύων. μέγαν κίνδυνον ὑφίστασθαι, Luc. ſubire.

ἐπὶ ἐπαίνῳ πάντα πόνον καὶ κίνδυνον ὑποδύεσθαι, Xenoph. ὑφίστασθαι, nullum laudis cauſa laborem ac periculum recuſare.

οἷ κινδύνου προβέβηκα, Bud. quò periculi progreſſus ſum.

προκινδυνεύειν τῆς πατρίδος, Baſil. pro patria in periculum ſe inferre.

ὑπὲρ εὐδοξίας τοῖς δεινοῖς ἑαυτὸν ἐνδιδόναι, Demoſth. gloriæ cauſa periculis ſe offerre. ὑπὲρ εὐκλείας τοὺς κινδύνους ὑποστήσασθαι, dare ſe in diſcrimen.

εἰς πρόὔπτον κίνδυνον ἑαυτοὺς ἐμβάλλειν, Baſil. in apertum diſcrimen ſeipſos coniicere.

κίνδυνον ἀναιρεῖσθαι, ſuſcipere. ἀναλαμβάνειν, Demoſth.

μέγ

μέγαν ἀναῤῥιπτεῖν ἐπὶ μεγάλοις κέρδεσι τὸν κίνδυνον, Greg. id eſt, *ἀναιρεῖσθαι*, magnum ob magnos quæſtus periculum ſuſcipere. *πάντα κίνδυνον ἀναῤῥίψαι μᾶλλον, ἢ ἰδιωτεύειν*. Herodia. quoduis potiùs periculum ſuſcipere, quàm priuatum viuere. *ἀναῤῥίπτειν*, & *ἀναῤῥιπτεῖν*, Græci dicunt. Quod autem dicit Cicero, periculum fortunarum, vitæ, pro mea ſalute neglexit, id Græcè dici poteſt, *τῶν ὑπαρχόντων, καὶ τοῦ ζῆν κίνδυνον ὑπὲρ τῆς ἐμῆς σωτηρίας ἀνέῤῥιψε*.

τοὺς ἐσχάτους κινδύνους ὑπὲρ τῆς νίκης ἀναδέξασθαι, Diod. id eſt, *ἀναλαβεῖν*.

ἑκουσίως ἐπὶ τοὺς κινδύνους χωρεῖν, Gregor. vltrò pericula adire, pericula ipſa occupare.

ὁμόσε χωρεῖν τοῖς κινδύνοις, Euſeb. periculis occurrere, obuiam prodire.

τὰ σώματα παραβάλλεσθαι, Æſch. corpora periculis obiicere.

περιττοὺς κινδύνους ἀνέχεσθαι, Chryſoſt. pericula minimè neceſſaria ſufferre, *ὑποδύεσθαι*.

¶ *Periculum alicui creare.*

πνεῦμα ἐξαίσιον τὸν περὶ ψυχῆς ἔφερε κίνδυνον, Greg. preſb. ventus vehemens & grauis, vitæ periculum afferebat.

δελεάσας ἐλευθερίας ἐλπίδι τὸν χαλεπώτερον περὶ τοῦ ζῆν ἐπικρεμάσας κίνδυνον, Phil. ſpe libertatis illectum in grauius vitæ periculum adduxiſti, grauius vitæ periculum mihi intentaſti.

τίσι τὸν περὶ ψυχῆς ἐπηγάγομεν κίνδυνον; Xenop. ecquibus vitæ periculum creauimus, conflauimus?

τοῖς ἐσχάτοις κινδύνοις περιέβαλλε, Diodo. in extrema pericula conijciebat.

ἄγειν εἰς κινδύνους, idem quod *κίνδυνον ἐπάγειν*, in diſcrimen adducere. idem, *εἰς τοὺς ἐσχάτους κινδύνους*

δωύεις ἤγαγε τὰς Σαλαμινίους.

εἰς τ ὑπὲρ τ ζῶ κίνδωον καθιςῶντες, Baſil. id eſt, τ περὶ ψυχῆς κίνδωον ἐπάγοντες. εἰς κίνδωον καθιςᾶν, Gall. *conſtituer en danger.* περὶ τ μεγίςων εἰς κίνδωον καθιςαίναι, Iſæus.

¶ *Periculum propulſare*, vide *liberare*, & *excutere*.

τ ἐφεςηκότα τῇ πόλει κίνδωον διαλύειν, Demoſthe. periculum, quo ciuitas vrgebatur, amoliri, remouere, ἀπώσασθ.

ἐκ τ κινδωύου περισώσασθ, Grego. diſcrimine eripere, è periculo extrahere.

τ προσιόντα ἀπὸ τ ἐναντίων κίνδωον εὐρώςως ὑπομένειν, Demoſt. illatum ab hoſtibus periculum fortiter ſuſtinere, ac depellere.

¶ *Periculum redimere.*

ὀυδείς ἐςιν ὅςις ὀυκ ἂν ἐδέξατο τρία τάλαντα τ κίνδωον ἀνέμδυ, Demoſth. nemo eſt, qui hoc periculum, vel tribus talentis, non redemiſſet.

εἰ μὴ ἐγὼ ταλάντου ὠνησάμλυ τὸ πλημμέλημα παρὰ πένητ⊙ ἀνδρός, Luci. niſi ego à pauperculo homine culpam hanc talento redemiſſem.

μειράκιον διαφθείρας, τρισχιλίων ἐξωνήσατο παρὰ τ γονέων τ παιδὸς, μὴ ἐπὶ τ ἁρμοςὴν τ Ἀσίας ἀπαχθῆναι, Luc. adoleſcente corrupto, tribus drachmarum millibus ab ipſius parentibus emit, ne ad Aſiæ præfectum in iudiciū adduceretur.

τῇ τ Ἡρακλεωτῶν ἀπωλείᾳ τὴν ἰδίαν σωτηρίαν ἀλλάξασθ, Memn. Heracleotarum exitio ſibi cauere, vel, ſalutem ſuam redimere.

¶ *Permittere.*

τριάκοντα ἡμέρας πενθῆσαι αὐτῇ ἀνεῖναι, καὶ ἐπιτρέπειν, Phil. luctum triginta dierum ipſi concedere. καὶ ἔτ⊙ μόνοι δι' ἔτους ἐπιτέτραπ πάπαξ εἰσιέναι, Phil. atque huic etiam quotannis non

niſi

niſi ſemel ingredi licebat.

βία μὲν, συνεχωρήθη δ' ὅμως τὴν ἐκδημίαν, Greg. ægrè quidem & illibenter, ſed tamen facta eſt illi abeundi poteſtas.

ἐν Διονυσίοις ἐφεῖτο τοῦτο δρᾶν, Luc. in Bacchanalibus hoc facere liberum erat, *ἐξῆν*, licebat.

τούτοις ἐγχειρίζων ἐμαυτόν, Lucia. his me totum tradens, vel committens.

ἰατροῖς ἑαυτοὺς ἐπιτρέπουσι, Phil. medicis totos ſe permittunt, medicorum fidei ſalutem ſuam committunt.

ἐκδότως ἑαυτοὺς πιστεύουσι, ſeſe penitus credere.

¶ *Perſequi.*

διώκειν. quod tamē in bonam quoque partem accipitur, vt *διώκειν τὴν ἀρετήν*, & apud Plato. in Theag. *διώκειν τὰς συνουσίας τῶν χαριεστάτων ἀνδρῶν*, elegantiſſimorum, ac lepidiſſimorum hominum ſocietatem auidiſſimè conſectari.

καταδιώκειν, perſequi. *τροπὴν αὐτῶν ποιησάμενοι, καταδιώξαμεν ἄχρι πρὸς τοὺς φωλεούς*, Luci. in fugam verſos ad ipſa vſque latibula perſecuti ſumus.

ὀξεῖ διώξεως χρήσασθαι, Diodo. id eſt, *ὀξέως διώκειν*, celerrimè inſequi.

οὐ ῥᾴδιόν ἐστι καταλαβεῖν τοὺς προεξεληλυθότας, idem. eos qui tantum anteuerterunt, haud facile eſt conſequi.

βουλόμενοι δὲ τῇ παρούσῃ τύχῃ ἐπιπλεῖστον ἐπεξελθεῖν, Thucyd. Gall. *pourſuyure leur fortune.*

¶ *Perſecutio.*

διωγμὸς κατὰ χριστιανῶν ἐκινήθη, Suid. commota eſt perſecutio aduerſus Chriſtianos.

διωγμὸν κατὰ τῆς Ἐκκλησίας ἐπανατείνασθαι, idem. perſecutionem aduerſus Eccleſiam intentare.

διωγμὸν ἐγείρειν, excitare.

Perſeu

¶ *Perſeuerare.*

μέχρι τ̃ πλδυτῆς τοῖς ἁμαρτίαις παραμένειν, Baſ. ad extremum vſque vitæ diem peccatis inhærere.

ἐπιμένειν, idem. μὴ ἅπαξ πεσόντες ἐπιμείνωμεν τῷ πτώματι, ſemel lapſi, ne in lapſu immoremur.

μὴ ἐναπομένης τοῖς κακῶς βελδυθεῖσιν, idem. in malè conſultis ne perſtes.

ἐν ἐκείνῃ τῇ προαιρέσει μένειν, ἣν ἐξ ἀρχῆς ἐνεστησάμην, Lucia. idem inſtitutũ tenere, quod principio cepi. Dicunt autem Græci μένειν ἐν τῇ, ἐμμένειν τῇ, & ἐμμένειν ἐν τῇ. Plat. μένων ἐν τοῖς ἤθεσιν, οἷός περ ἦ μένεις, hoc eſt, vt idem ibidem loquitur, ἐν τοῖς ἤθεσιν ἐμμένων, οἷς πρότερον εἶχεν, in priſtinis moribus atque inſtitutis perſeuerans.

ταῖς πρώταις τ̃ φιλίας ὁμολογίαις ἐμμένειν, idem leg. 8. In primo amicitiæ fœdere manere. Et Luc. ἐμμενετέον οἷς ἅπαξ προὐλόμην, manendum in his,quę ſemel propoſui, vel, amplexus ſum.

ἀεὶ φίλ☉ τῷ δήμῳ τ̃ Ρ'ωμαίων διέμενε,Gaz. ex Cicer.

τὴν τ̃ εὐνοίας τάξιν ἐν τοῖς δεινοῖς οὐκ ἔλιπον, Demo. beneuolentiæ gradum in periculis minimè deſeruerunt.

μηδὲν τ̃ καλῶς ἐγνωσμένων παρακινεῖν, Baſil. nihil eorum , quæ rectè conſulta atque conſtituta ſunt, mouere, ac labefactare.

Ρ'οδίων μόνων τὴν πρὸς τὰς Ρωμαίυς στεργόντων φιλίαν, Memn. Rhodiis ſolis in fide, atque amicitia Romanorum manentibus.

ἐπὶ τ̃ αὐτῆς ἵστασθαι κρίσεως, vel, μένειν, Greg. in eadem ſententia manere.

τὴν γνώμην εἰς τέλ☉ διαφυλάττειν, idem.ſententiam eandem conſtanter tenere.

διαφυλάττειν τὴν πρὸς αὐτὸν εὔνοιαν,Diod. τὴν

πρὸς αὐτὸν εὔνοιαν βεβαίαν τηρεῖν, idem. quod etiam διατηρεῖν alio loco dicit, πρὸς μόνον Διοκράτην διετήρησε τὴν φιλίαν μέχρι τελευτῆς, cum Diocrate ſolo amicitiæ fidem, quandiu vixit, conſeruauit.

προσκαρτερεῖν, idem quod ἐμμένειν. τῇ προσευχῇ προσκαρτερεῖν, in precibus aſſiduum eſſe. ἀναποσπάστως ἔχειν τῆς προσευχῶν, ab oratione diuelli non poſſe.

τῆς αὐτῆς γνώμης ἔχεσθαι, Baſi. & Gregor. id eſt, ἐπὶ τῆς αὐτῆς γνώμης ἵστασθαι.

τῇ αὐτῇ γνώμῃ ἐναπομένειν, in eadem ſententia hærere.

τῆς ἐνεστηκυίας σπουδῆς ἔχεσθαι, Bud. in ſuſcepto ſtudio perſtare.

ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἀεὶ προαιρέσεως βεβηκότες, Baſil. id eſt, ἱστάμενοι.

ἀμετάθετον φυλάττειν τὴν ὀργὴν, Diodo. τηρεῖν, ταμιεύειν, obſtinato animo in iracundia perſeuerare.

ἀεὶ αὐταὶ διαμένουσι, Baſ. eædem ſemper manent.

πίστεως βεβαιότητι διαφέρων, Diod. præſtanti, atque eximia fidei conſtantia præditus.

¶ *Perſuadere, vel, diſſuadere.*

ὥς γε δὴ ἐμαυτὸν πείθω, Plat. in Alcib. vt quidem ipſe mihi perſuadeo.

πείθομαι σοφῶν λόγοις, Greg. ſapientum virorum ſermonibus adducor, vt credam.

ἐπεπείσμην αὐτὸν, ὅτι οὐκ ἐὰν γαμηκώς, Demo. certò mihi perſuaſeram, eum matrimonium haudquaquam inijſſe.

μεταπείθειν, diſſuadere. Philo, τὸ μεταπείθειν τοὺς προκαταληφθέντας ἐναντίαις δόξαις ἀργαλέον, difficile eſt eos, qui opinionibus quibuſdā antè imbuti

buti atque occupati ſunt, in contrariam ſententiam inflectere, vel, difficile eſt anticipatas opiniones ex animis hominum euellere.

παραπείθειν, pro μεταπείθειν, Luci. παραπείσας αὐτήν.

¶ *Pertinere.*

τρυφῶν ἐν τοῖς αὐτῷ μηδὲν προσήκουσιν. ἐν τοῖς μάλιστα ἑαυτῷ διαφέρουσι κολάζεται, Chryſoſt. in iis quæ ad eum nihil attinent, voluptatem capiēs, in iis quæ ipſius magnopere interſunt, cruciatur.

πρᾶγμα αἰτῶν οὐκ εἰς αὐτὸν ἀνῆκον, ἀλλ' ὑπὲρ ἑτέρου, Chryſo. rem petens haud ad ſe attinentem, ſed alterius nomine, id eſt, non pro ſe, ſed pro altero petens.

προσήκει μοι μᾶλλον ἢ τούτῳ τὰ Κύρωνος, Iſæus. Cyrōnis bona ad me potiùs, quàm ad hunc attinent. Gall. *ils m'appartiennent pluſtoſt qu'à luy.* οὐ τούτῳ, ἀλλὰ ἡμῖν προσήκει κληρονομεῖν τῶν τοῦ Κύρωνος χρημάτων, vt idem paulò poſt dicit, ἐρῶ ὅθεν ἐμοὶ προσήκει τοῦ κλήρου, idem. cur hæreditas ad me pertineat, exponam.

ἁρμόζειν, interdum idem eſt quod προσήκειν. Iſæus, φάσκων ἐξ ἴσου τὰ τῆς κληρονομίας ἁρμόζειν αὐτῷ.

¶ *Perturbatio.*

τὴν ψυχὴν ταράττεσθαι, Diod. animo commoueri, perturbari. σφόδρα τεταραγμένος, magno animi motu perturbatus, Cic.

ὑπὸ πλήθους τῶν παρόντων διατετάραγμαι τὴν γνώμην, καὶ ὑπότρομός εἰμι, Luc. præ eorum, qui adſunt, multitudine, animo conturbor, ac tremore afficior.

θορύβου καὶ ταραχῆς τὴν γνώμην ἐμπεπλησμένος, idem. γέμων, ἀνάπλεως, animi perturbatione ac

tumultu plenus, Cic.

θορυβεῖν. Plut. ἐθορύβει τὰ Γάλβαν ἐθορύβει, id eſt, ἐξέταττεν, hæc Galbæ animum conturbabant.

¶ *Perturbationes animi.*

ὑπὸ τῶ πάθους κρατεῖσθαι, Baſil. perturbatione teneri, vel, ſuperari.

τῶ ἰδίου πάθους μὴ περιγίνεσθαι, idem. id eſt, μὴ κρατεῖν, animi morbum minimè vincere.

ὑπὸ τῶν παθῶν ἐξανδραποδισθῆναι τὸν λογισμόν, idem. rationem a vitiis, atque animi affectibus, in ſeruitutem abſtractam eſſe.

πρὸς τὰ πάθη ἀγεννῶς διακεῖσθαι, idem. aduerſus animi perturbationes ignauè ſe gerere.

παντὸς πάθους ἀπηλλαγμένος, idem. ab omni perturbatione remotus.

τὰ τῆς σαρκὸς πάθη δοῦλα ποιῆσαι τῷ λογισμῷ, idem. efficere, vt corporis affectiones rationi ſeruiant atque obtemperent: vel, corporis motus rationis imperio ſubiicere.

ἂν μὴ τὰ πάθη καταστορέσῃς, Baſil. niſi perturbationes animi ſedaueris.

¶ *Petitio,* vide *preces.*

ἐκέλευσε αὐτὸν αἰτῆσαι ὅ, τι βούλεται οἱ γενέσθαι τῶν αὐτῷ ὑπουργημένων, πάντα γὰρ τεύξεσθαι αἰτήσαντα. Herodo. eam, pro ipſius erga ſe obſequiis, quicquid vellet, petere iuſſit: quicquid enim petierit, obtenturam.

παραιτοῦμαι τοὺς ἰδίᾳ πρὸς αὐτὸν ἔχοντας δυσκόλως, ὑπομεῖναι, &c. peto autem ab iis, qui priuatim ei infenſi ſunt, &c. Et rurſus, παραιτοῦμαι δ᾽ ὑμᾶς μηδὲν ἀχθεσθῆναί μοι, illud autem exorandos vos habeo, ne mihi ſuccenſeatis.

αἴτημα θέλω ποιήσασθαι τοῦτο παρ᾽ ὑμῶν, καὶ χαρίσασθέ μοι, Dion. hoc à vobis poſtulare cupio, quod mihi quæſo concedite. οὐ δικαίαν ποιεῖσθαι τὴν

τὴν αἴτησιν, Iſocr. haud æquam poſtulationem afferre, haud æquè poſtulare.

ὅ, τι βούλοιτο αἰτεῖν ἐκέλευσε, καὶ δώσειν ὑπέσχετο, Luc. idem cum eo, quod ſupra ex Herodo. produximus. quicquid vellet, poſtulare juſſit, daturum pollicitus.

¶ *Pietas.*

παρέχεσθαι πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσέβειαν, Plat. in Symp. ad Deos pietatem adhibere.

τὸ θεῖον μὴ ἐν παρέργῳ σέβειν, Luc. Deum minimè negligenter colere. Gall. *par acquit.*

θαυμαστὸς εἰς εὐσέβειαν, Gregori. mira pietate præditus. θερμὸς εἰς εὐσέβειαν, idem. pietate flagrans.

τὰ πρὸς θεοὺς ὁσίως διακείμενος, Alciph. id eſt, εἰς θεοὺς ὅσιος.

τῆς εὐσεβείας ἀντέχεσθαι, Baſil. pietatem arctiſſimè retinere, complecti.

οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, Phil. pietatis amantes, ac ſtudioſi.

μηδαμοῦ ἀναχωρεῖν τῆς εὐσεβοῦς διανοίας, Baſ. nuſquam à pia mente ſecedere.

¶ *Pignus.*

οὔτε γὰρ ἐπ' ἐνεχύρῳ ἔδωκε, Demoſth. neque enim pignori dederat, oppignerauerat.

πρὸς οὓς οὔτε τοιαῦτα ἡμῖν φιλίας ἐνέχυρα, Baſ. cum quibus nec nobis hujuſmodi ſunt amicitiæ pignora.

ἐνεχυριάζειν, pignori ponere, vel, accipere.

¶ *Pinguedo.*

φόβων δὲ, καὶ φροντίδων ἐλευθεριάζας, καὶ ταῖς καθημεριναῖς τρυφαῖς ἐνδιαιτηθεὶς, ἐξωγκώθη τε τὸ σῶμα, καὶ τὴν κατὰ φύσιν πολὺ πλέον ἐλιπάνθη, Memn. cùm autem metu & cura liberatus, quotidie in luxu ac deliciis viueret, corpore intumuit,

ac multò majorem, quàm natura ferebat, obeſitatem contraxit.

τρυφαῖς ἐπιμελεστέραις εἰς εὐσαρκίαν πιαίνειν, Phil. exquiſitioribus cibis corpus ſaginare.

οἱ πρὸ μικροῦ πίονες καὶ εὔσαρκοι, καὶ εὐεξίᾳ θάλλοντες, idem. qui paulò ante craſſi ac corpulenti erant, belliſſimaq; valetudine. His opponit τοὺς ἐκτετηκότας, καὶ ῥικνοὺς, καὶ μόνον λεπτὴν δορὰν ἔχοντας.

ὑπὸ τρυφῆς, καὶ τῆς καθ᾽ ἡμέραν ἀδδηφαγίας ἔλαθεν ὑπερσαρκήσας, Athen. dum plus æquo corpus alit, ac quotidie ſe cibis ingurgitat, in obeſitatem imprudens incidit.

¶ *Pirata.*

λῃστρικὸν ἔχων πλοῖον, ἐλῄζετο τοὺς ὑμετέρους συμμάχους. Demoſth. piraticum myoparonem habens, ſocios noſtros ſpoliabat, & expilabat.

δώδεκα λῃστρίσι τὴν θάλατταν λῄζεσθαι, Diodo. duodecim piraticis nauigiis mare infeſtũ habere.

λῃσταὶ, καὶ καταποντισταί, Demoſt. prædones ac piratæ. καταποντισταὶ τὴν θάλατταν κατέχουσιν, Iſocra. prædonibus mare infeſtum eſt.

καθαρὰν λῃστῶν ἀπέδειξε τὴν θάλατταν, Diod. mare prædonibus purgauit.

τὴν θάλατταν πειρατικῶν σκαφῶν κενὴν ἐργάζεσθαι. Phil. id eſt, καθαρὰν ἀποδεικνύειν.

¶ *Placare.*

δώροις ἐξαρέσασθαι, Demoſth. donis mitigare.

λιταῖς, καὶ ἱκεσίαις τὸν Θεὸν ἐξευμενίζεσθαι, ſupplicationibus atque obſecrationibus Deum placare. λιπαρέσι θεραπείαις ἐξευμενίζεσθαι idem.

τὸν δεσπότην ἐκμειλίξασθαι, Baſil. mitem ac propitium reddere.

ἵλεως, propitius ac beneuolus. αὐτὸν ἱκετεύεις ἵλεως γίνεσθαι, Phil. & Luc.

ὥστε

ὥστε τοὺς Ἀθηναίους ἤδη λίθους ἐπ' αὐτὸν ἔχοντας, πρᾴους αὐτῷ, καὶ ἵλεως γενέσθαι αὐτίκα, adeò vt Athenienſes,qui lapidibus eum jam jamq; petituri erant, ſtatim ei placati fuerint.

εὐμενείας τεύξονται τῆς ἐκ τοῦ σωτῆρος, καὶ ἵλεω Θεοῦ, Philo. id eſt, εὐμενοῦς τοῦ Θεοῦ τεύξονται, vel, τὸν Θεὸν ἐξευμενίσονται.

ἂν μεταλάβῃ γε τῆς εὐμενείας ἡ ἐμὴ πατρίς, idem: ἂν μετέχῃ, ἂν τεύξηται, ſi tu patriæ meæ facilem te ac placidum præbueris.

ἱλάσκεσθαι, idem. ἱλασκόμενοι τὸν πατέρα ταῖς εὐχαῖς αἰσίοις. Et Diodo. ἐξιλάσασθαι τὴν τοῦ Θεοῦ μῆνιν, Dei iram mitigare, ſedare.

ἐξιλεοῦσθαι, idem quod ἱλάσκεσθαι. τὸν δεσπότην ἐξιλεώσασθαι, Baſil. id eſt, ἐξευμενίσασθαι.

ὀργιζομένους κηλεῖν, iratos blandis verbis lenire, ac demulcere.

τοὺς θυμοειδεῖς τῇ μουσικῇ πραΰνειν, Athen. iracundos ac feroces muſica mitigare.

τιθασὸν ἀποφαίνειν, Luci. hoc eſt vnico verbo, τιθασσεύειν, mitem ac cicurem reddere.

¶ *Placere.*

οὕτω σοι διαφερόντως τῶν ἄλλων ἤρεσε, Plato in Crito. ita tibi præ cæteris placuit. οὐκ ἠπίστατο τοῖς τοῦ Φράστορος τρόποις ἀρέσκειν, Demoſth. Phraſtoris moribus obſequi neſciebat.

ὅρα δὲ ταῦτα, εἴ σοι ἀρέσκει, Plat. ſi tibi placent.

τῷ βασιλεῖ Λέοντι ὑπερφυῶς ἤρεσκε, Suid. incredibilem in modum placebat. Et in paſſiua voce, οὐδαμοῦ ἠρέσκοντο τοῖς δρωμένοις, Lucia. quæ fiebant, nullo modo ipſis placebant. οὐ σφόδρα ἀρεσθεὶς τοῖς εἰρημένοις, Iuſtinus. his ve bis non admodũ delectatus, vel, ea, quæ dicta erant, non admodum probauit. ἀρέσκεσθαι & ἀπαρέσκεσθαι, contraria.

ἀρεσκόντως γέ μοι ταῦτα ποιεῖς, Xenoph. in Oecon. grata mihi ſunt quæ facis.

πρὸς ἀρέσκειαν τὴν ἐμήν, Phil. Gall. *Pour me complaire*, vt à me gratia ineatur.

πρὸς χάριν λόγους ποιεῖν, ad gratiam loqui.

ἢ ὅπως οἱ λόγοι χάριν ἕξουσι, Demoſt. quàm quomodo eorum oratio in præſens oblectet, auresq; deliniat.

οὐδὲ λιπαρῶς ἔχω παρὰ τά σοι δοκοῦντα, Plat. in Protag. id eſt, ἀρέσκοντα.

ὅσα δ' ἡδονῆς ἐστί μοι, πρᾶττε, Phil. quæcunque mihi placent, facito. *ὅσα βουλομένῳ μοι ἐστί.*

φίλα ποιῶν ἡμῖν, καὶ κατὰ γνώμην, Grego. id eſt, *ἀρέσκοντα.*

μὴ βουλόμενός τι τῶν πρὸς ἡδονὴν τοῖς ὑπηκόοις ἐργάσασθαι, Philo. hoc eſt, *τῶν δ' ἡδονῆς ὄντων*, nihil omninò obſequi volens ſubjectis.

διάρεστος, Phil. *ὡς διάρεστόν ἐστί σοι, χρῶ*, vt placet, vtere. *συνθέμενος εἶναι κυρίας τὰς συνθήκας ἐὰν ἄσιν διάρεστοι τῷ πατρί*, ita demum fœdera rata fore pactus, ſi ea pater comprobaſſet. Et ſine compoſitione, *ἡ δ' ἂν τῷ βασιλεῖ ἀρεστὴ γένηται, ὑπὸ τούτου διαπαρθενεύεται*, Herodot. quæ autem regi placuerit, eius virginitatem ipſe delibat. Hinc verbum *διαρεστεῖσθαι*, in ſacris auctoribus vſitatiſſimum.

τά τε ἀπαρέσκοντα τῷ Θεῷ, καὶ οἷς διαρεστεῖται, Baſ. tum quibus offenditur Deus, tum quibus delectatur, *οἷς ἀρέσκεται.*

αὐθάδη ἔχειν ταύτῃ τὰ καθ' ἡδονὰς πράττειν, Baſi. id eſt, *ὅσα δ' ἡδονῆς ἐστὶν αὐτῇ. ἡδέως ἔχειν*, id eſt, *ἥδεσθαι, ἀρέσκεσθαι. ἡδέως ἔχειν ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις*, Hoc quod etiam *πρὸς τὰ εἰρημένα* dici poteſt.

ἡμῖν ἡδέες γίνονται οἱ λόγοι, Herod. id eſt, *ἀρέσκουσι, διάρεστοί εἰσιν.*

αὕτη

αὕτη τὶ μοι κα̣ὶ νόον κάρτα τυγχάνει ἐῦσα, idem. hęc mihi valde arridet. *εἰ μὲν νῦν ὁ λόγος ὑμῖν ὅτος*, Plat. ſi vobis hæc oratio placet.

εἰ τῦτό σοι προσφιλὴς, Liban. id eſt, *εἰ βύλει*, ſi hoc tibi gratum eſt.

¶ *Plorare.*

ἐπιπολὺ δακρύειν, Luc. diu multūmq; in lacrymis verſari.

δακρύειν τὺς ὀφθαλμὺς ὑπόπλεως, Luc. Et rurſus, *ὑποπίμπλαμαι τὺς ὀφθαλμὺς δακρύων*, lacrymis implentur oculi, vel, vt Græcè Plato in Axiocho, *δακρύων ἐμπίπλανταί μυ οἱ ὀφθαλμοί.*

προχέειν θερμὰ καὶ ἐπάλληλα δάκρυα, idem. denſas ac calentes lacrymas fundere. *ἀποχεῖ τὴν δακρύων φορὰν*, Phil. vim lacrymarum profundit. Et rurſus, *δῆλος ἦν ὡς οἰκειοτάτῳ συμπαθῶν, ἔκ τε τῆς συνεχῦς κατηφείας, καὶ τῆς τῶν δακρύων φορᾶς, ἃ καθάπερ ἀπὸ πηγῆς ἀπαύστως ἐξεχεῖτο*, perſpicuum erat eum vt amiciſſimi hominis vicem dolere, tum ex perpetua triſtitia, tum ex ingenti vi lacrymarum, quæ velut ex fonte quodam perennes manabant.

τὴν ἐσθῆτα δάκρυσι φύρειν, idem. veſtes lacrymis conſpergere.

δάκρυσι ῥεῖν, lacrymis diffluere. idem, *τῶν γυναικῶν, καὶ τέκνων αὐτοῖς ἐμπλεκομένων, καὶ ῥεομένων δάκρυσιν*, vxoribus ac liberis eos amplectentibus, lacrymiſq; colliqueſcentibus. Gall. *fondans en larmes.*

δάκρυα κατὰ τῶν παρειῶν ἐκχέειν, idem. genas lacrymis perfundere. Sic Xenoph *δάκρυα κατὰ παρειῶν ἐλείβετο αὐτῇ*, manabant.

πολλὰ δάκρυα καταχαγεῖν, Gregor. preſbyt. id eſt, *χέειν.*

εἰς ἀκατάσχετα προπεσεῖν δάκρυα, Diodo. in la-

crymas effundi.

ὑπὸ δακρύων κρατεῖσθαι, Xenoph. lacrymis teneri, vel ſuperari.

δάκρυα αὐτῇ καταστάζοντα κατὰ πέπλων, καὶ κατὰ πόδας, id eſt, καταχεόμενα, καταλειβόμενα. ὁ διαλείπει στάζων τὸ δάκρυον ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν, Baſi. lacrymas ob peccata fundere nunquam intermittit.

πρὸς θρήνους ἐκφέρεσθαι καὶ δάκρυα, Baſ. in luctus & lacrymas precipitem ferri.

κατηφεῖς, καὶ οὐ πόρρω τῶν δακρύων τὴν ὄψιν ἔχοντες, Hippocr. mœſti, nec longè à lacrymis remoti.

μέλλων ἀπαγγέλλειν, ἀνεχέθη, δακρύων ἀθρόας φορᾶς ἐνεχθείσης, Phil. cùm triſti nuncio defungi pararet, oborta repente magna vi lacrymarum inhibitus eſt.

ἔτι θερμὸς ἐν δάκρυσιν, idem. adhuc lacrymis madens, calens.

ἐμοῦ γε καὶ αὐτοῦ βίᾳ καὶ ἀστακτὶ ἐχώρει τὰ δάκρυα. Plato in Phæd. ac mihi quidem ipſi quoque, quamlibet inuito ac repugnanti, guttatim lacrymæ fluebant.

δάκρυα καταχέειν, idem ibidem.

στεναγμοὺς ἱέναι σὺν δακρύοις, καὶ κρότῳ τῶν χειρῶν, idem. cum lacrymis, ac manuum verberatione, ingemiſcere, gemitus mittere.

δακρύων ἀφῆκα πηγάς, Greg. ἀνῆκα, Phil. totos fontes lacrymarum emiſi.

ἐφ' αἷς οὐδεμίαν ἡμέραν ἀδακρυτὶ διάγομεν, Iſoc. ob quas nullum diem ſine lacrymis ducimus. πῶς πῶς ἀδακρυτὶ τὴν τούτων ἐνέγκω μνήμην; Greg. heu, quomodo hæc ſiccis oculis commemorare potero? τὰ οἰκεῖα πλημμελήματα ἀδακρυτὶ παρέρχεσθαι, Chryſo. peccata ſua ſine lacrymis præterire, quod etiam ἀναλγήτως πταίειν dicit, id eſt, ſine doloris ſenſu peccare.

ἐπιπω-

ἐπισπάσασθαι ἐμπλησθῆναι δακρύων τὰ ὄμματα. Xenoph. vim ſibi adhibuit, vt oculos lacrymis opleret, lacrymas ſibi per vim expreſſit.

ἐπιδακρύειν τῇ τῶν πλακούντων μνήμῃ, Luci. id eſt, δακρύειν ἐπὶ τῇ. &c.

δακρυῤῥοεῖν ὥσπερ τὰ βρεφύλλια, idem. infantulorum inſtar collacrymare. Et alio loco ὀλολύζειν ὥσπερ βρέφος, infantis ritu ejulare. κλαυθμηρίζεσθαι. Greg.

κλαίειν, στένειν, ἀναστενάζειν. Phil. βαρύτατον ἀναστενάζων, grauiter ingemiſcens, στενάξαι πικρὸν, Chryſoſt. amaros gemitus edere.

θρηνεῖν, ἀνακλαύσασθαι, ὀλοφύρεσθαι, οἰμώζειν, & ἀνοιμώζειν, ποτνιάζειν, ὀδύρεσθαι.

θρῆνος, κλαυθμὸς, στεναγμὸς, ὀλολυγμὸς, οἰμωγὴ, (vt apud Herod. οἰμωγῇ ἀφθόνῳ ἐχρέοντο, vberrimè flebant) ὀδυρμός.

ἔκδοτον ἑαυτὸν τοῖς δάκρυσι ποιεῖν, dedere ſe lacrymis, Cic.

¶ *Ad plorandum inducere.*

πολλὰ πᾶσι κινεῖν δάκρυα, Greg. multas omnibus lacrymas mouere.

εἰς δάκρυα ἄγειν, Xenoph. ad lacrymas cogere, lacrymas afferre.

κλαίειν σε ποιεῖν ἐπειρώμεθα, lacrymas tibi exprimere tentabamus. Gall. *nous taſchions de te faire pleurer.* ἐπισπάσασθαι δακρύων ἐμπλησθῆναι, id eſt, ἐποίησεν ἐμπλησθῆναι.

¶ *Ploratum, ſeu lacrymas cohibere.*

κατέχειν τὸ δάκρυον, Diodor. vel, τὸ δακρύειν, lacrymas compeſcere, comprimere, cohibere. Plato in Phæd. καὶ ἡμῶν οἱ πολλοὶ τέως μὲν ἐπιεικῶς οἷοί τε ἦσαν κατέχειν τὸ μὴ δακρύειν, ac plerique noſtrûm tantiſper quidem haud ægrè lacrymas tenere potuerunt.

γελώτων εἴργεσθαι, καὶ δακρύων ἐξαισίων. idem leg. 5. immodico riſu ac fletu prohiberi, interdici.

τῶν ὀδυρμῶν ἀπαλλάττειν, Diodor. fletu ac lamentis liberare.

ἀπονίπτειν dicitur & ἀπομάξασθαι, qui genas lacrymis conſperſas abſtergit. Phil. ἀποχεῖ τὴν τῶν δακρύων φορὰν, εἶτα ἀπονιψάμενος, vim lacrymarum profundit, ac poſtea abſterſa facie, &c. Et rurſus, προχέας θερμὰ δάκρυα, καὶ τὴν ὄψιν ἀπομαξάμενος, &c. οὐδὲν τῶν συμβαινόντων δακρύων ἠξίωσε, Baſil. id eſt, ἐπ' οὐδενὶ τῶν συμβαινόντων δακρύειν ἠξίωσε, nihil eorum, quæ contingebant, lacrymis dignum duxit.

¶ *Pluuia.*

λάβρον ὕδωρ ἐκ νεφῶν καταῤῥηγνύμενον, Baſil. copioſiſſima aqua è nubibus cum impetu cadens.

ἄφνω πολὺς ὄμβρος κατεῤῥάγη, Diod.

οὐχ ὑετὸς, οὐ λεπτὴ ψεκάς, Phil. non imber, nõ tenuis aquæ guttula. οὐ βραχεῖα λιβὰς, οὐ δρόσος, non exigua gutta, non ros, idem.

ἐπιπίπτει χιὼν ἄπλετος, Xenoph. infinita niuis copia cadit. Eodem modo dici poteſt, πολὺς ὄμβρος, vel, ἐξαίσιος ἔπεσε.

¶ *Pœnam ſtatuere.*

τοῖς ἀδικοῦσι δεσμὸν ἔταξε τοὐπιτίμιον, Demoſt. in eos, qui iniuriam inferunt, carceris pœnam ſanxit, vel eos vinculis mandari iuſſit.

τῶν προσιμημάτων τῶν ἐπὶ τοῖς ἀδικήμασιν ἐκ τῶν νόμων ὡρισμένων, idem. pœnis, quæ vindicandis flagitiis conſtitutæ ſunt.

νόμοι τὰ ἔσχατα ἐπιτίμια προστεθείκασιν, idem. vltima ſupplicia impoſuerunt.

ταῖς αὐταῖς ἐνέχεσθαι κελεύουσι τοὺς ὑποδεχομένους idem. iiſdem pœnis affici, coërceri.

προὐπηπόντος τοῦ Λυσάνδρου θάνατον τὴν ζημίαν, εἴ

τις

τὸν εἰσάγοντα σῖτον εἰς ὑμᾶς, Iſoc. cùm Lyſander capitalem in eum pœnam propoſuiſſet, qui frumentum vobis importaret.

ἐπὶ τοῖς μεγίστοις ἀδικήμασιν ὡς χαλεπωτάτην ἐπιβεβλήκασι τὴν φυγὴν τιμωρίαν, Luci. exilium, tanquam grauiſſimam pœnam, maximis criminibus inflixerunt, indixerunt.

τιμωρία κατὰ τῶν μὴ πειθαρχούντων ὁ αὐθαίρετος προκείσεται θάνατος, Phil. id eſt, προσεστήσεται, qui huic edicto minimè paruerint, his fraudi capitali erit, vel, hi capite luent.

κατὰ τοῦ ἠδικηκότος τὴν αὐθαίρετον τιμωρίαν ὥρισας, idem. extremum ſupplicium conſtituiſti.

ἀνόμοια τοῖς ἀδικήμασι ὁρίζειν τὰ ἐπιτίμια, idem. id eſt, ὁρίζειν, diſpares criminibus pœnas irrogare.

ἐφ' ᾧ τοῖς ἄλλοις θάνατον τὴν ζημίαν ἐτάξατε, Demoſth. quod quidem ob crimen alios morte mulctaſtis.

τιμᾶν αὐτῷ τῶν ἐσχάτων, idem cont. Mid. extremum ſupplicium in eum ſancire.

¶ *Pœna afficere.*

δίκας ἀπαιτεῖν, Chryſ. 6. de Sacerd. πολλῷ πλείονα τῶν ἀρχομένων ἀπαιτεῖ τῶν ἀρχόντων τιμωρίαν, multò grauiorem ab eo, qui præeſt, quàm ab iis, quibus præeſt, pœnam expetit.

τοῖς βίᾳ κρατηθεῖσι τὴν αὐτὴν ἀπονέμειν τιμωρίαν ἥνπερ τοῖς Σιδωνίοις ἐπέστησε. Diodor. his, qui vi, atque armis capti eſſent, idem ſupplicium inferre, quod in Sidonios adhibuiſſet.

κολάζειν τοῖς ἐσχάτοις, Plat. in Politic. θανάτῳ, Diod. ταῖς μεγίσταις τιμωρίαις, Iſocra. extremo ſupplicio afficere, vel mactare.

ζημιοῦν. θανάτῳ πολλοὺς τῶν ἐπισήμων ἐζημίωσε, Suidas. permultos illuſtres viros morte mulctauit.

θανάτῳ ζημιοῦν, καὶ πᾶσι τοῖς ἐσχάτοις, Plato in Polit.

ὀλίγου δὲ καὶ θανάτου ἐτίμησαν, Plat. in Gorg. id eſt, θανάτῳ ἐζημίωσαν, parum abfuit, quin eum capitis damnarent.

καταψηφίσασθαι, καὶ τιμᾶν αὐτῷ τῶν ἐσχάτων, Demoſth. extremo ſupplicio eum mulctare.

ἀπάγειν τινὰ ἐπὶ θανάτῳ, ſubaud. ὁδόν. Grego. ad mortem ducere.

τὴν τιμωρίαν ποιεῖσθαι, Demoſth. εἰς τὰ σώματα τὰς τιμωρίας ἐποιήσατο, id eſt, τὰ σώματα ἐτιμωρήσατο, corporibus cruciatum intulit.

μεγίστῃ ζημίᾳ περιβαλεῖν, Iul id eſt, θανάτῳ ζημιῶσαι. κολάσει περιβαλεῖν, Lucia. τιμωρίᾳ παραδοῦναι, Suid. ad ſupplicium dedere. κολάζειν, τιμωρήσασθαι. ῥαβδίσας ἐπελέκισε, Diodor. verberibus affectum ſecuri percuſſit.

ζῶντα ἐκδείρειν, Suid. viuum excoriare.

τοῦ κλέπτου συγκλᾶν τὰ σκέλη, idem. furis crura perfringere.

ἐπεξιέναι τοῖς φανεροῖς ἁμαρτήμασι, Chryſoſt. aperta peccata perſequi ac vindicare. Sic etiam apud eundem, ἡ δίκη aliquem ταχέως μετελθεῖν dicitur, cùm vis numinis ſcelerum vindex eũ ſtatim perſequitur.

δίκας ἐπιθεῖναι, Plat. 1. leg. in aliquem legibus vindicare, in aliquem animaduertere. τοῖς μὴ πειθαρχοῦσι τὴν προσήκουσαν ἐπιθεῖναι τιμωρίαν, Diodor.

πολλὰς τιμωρίας ἠξίωσε. Diod. id eſt, πολλὰς ἐτιμωρήσατο.

δίκην λαμβάνειν, Iſocrat. μείζω γὰρ δίκην οὐκ ἂν δυναίμην λαβεῖν παρ' αὐτῶν, nullum majus ſupplicium de iis capere queam. τιμωρίαν λαβεῖν τῶν ἀδικησάντων, Diod. pœnas ſumere.

τιμω

τιμωρίαν εἰσπράττειν, pœnas expetere. Atque hoc verbum duos accuſatiuos poſtulat, vel vnum cum genit. & præpoſitione. *πρὶν παρὰ τῶν ἀδελφοκτόνων εἰσπράξηται τιμωρίαν*, id eſt, *τοὺς ἀδελφοκτόνους*, priuſquam à fratricidis pœnas expetat.

ταύτας ἡμῖν ὁ θεὸς πληγὰς ἐνίησι, Baſil. has nobis deus plagas immittit.

παρηλλαγμένας τιμωρίαις τιμωρήσασθαι, Phil. nouis & inuſitatis ſupplicijs excruciare.

τοῖς ἀφηνιάζουσι ἰμβριθῶς καὶ ἐντόνως προσφέρεσθαι, Philo. ſummam aſperitatem in contumaces adhibere. *ἰμβριθῶς τιμωρεῖσθαι*.

τίνι χρὴ τιμωρίᾳ τοὺς ἀνθρώπους τούτους μετελθεῖν; Æſch. quo ſupplicio hos homines afficere oportet?

¶ *Pœna affici.*

δίκην τίνειν, Plat. in Phæd. pœnas pendere. *δίκας τελεῖν, καὶ τίνειν τὰς μεγίστας τιμωρίας*, ibidem. pœnas dare, atque extrema ſupplicia luere. *ἱκανὴν ἤδη τὴν δίκην ἐκτέτικα*, Luc. ſatis jam pœnarum perſolui. *τῷ δαιμονίῳ τὰς προσηκούσας δίκας ἐξέτισε*, Diodo. *παλαιῶν ἁμαρτημάτων δίκας ἐκτιννύειν*, veterum peccatorum ſupplicia expendere, vt Vergil. loquitur.

δίκην, vel, *τιμωρίαν δοῦναι* Philo. *ὁ κακοδαίμων εὐνοίας περιττῆς ἔδωκε τὰς ἀνωτάτω τιμωρίας*, eximiæ beneuolentiæ grauiſſimas pœnas dedit. *δοῦναι παρὰ πόδας δίκην*, Chryſoſ. quamprimum pœnas luere.

δίκην ὑπέχει. Dion. *ἵνα με βούλεσθε δίκην ὑποσχεῖν αὐτὸ τούτου ἁμαρτήματος*; Ecqua pœna me hoc peccatum luere vultis? *τιμωρίαν ὑποσχεῖν*, Luc. ſupplicium ſubire.

παρανόμου ἐπιθυμίας δίκας ὑπέχειν, Baſil. flagitiolæ

tioſæ cupiditatis pœnas dare.

τιμωρίαν ὑφίστασθαι, Baſil. id eſt, *ὑπέχειν δίκην ὑφίστασθαι*, Chryſoſt. idem.

ἐν χαλεπωτέρᾳ εἶναι τιμωρίᾳ, Chryſ. in grauiori pœna verſari.

ταῖς παρὰ πόδας κολάζεσθαι τιμωρίαις, Chryſo. admiſſo crimine confeſtim pœnas dare.

τῆς ἀνωτάτω τιμωρίας τυγχάνειν, Phil. vel, *ἀξιοῦσθαι*, extremo ſupplicio affici. *τοσούτῳ πλείονος ὀργῆς δικαίως ἂν τυγχάνοιεν*, Demoſt. id eſt, *τιμωρίας*. *ἄξιός ἐστι τιμωρίας τυχεῖν παρ' ὑμῶν*, Antiph. dignus eſt, in quem animaduertatis.

ἀπαιτεῖσθαι δίκην, dicitur is, à quo pœnæ expetuntur, Gregor. *ὑπὲρ τῆς τῶν παίδων παρανομίας ἀπαιτεῖσθαι δίκην*. De Heli ſacerdote loquitur, qui filiorum flagitia luit.

εἰσπράττεσθαι τιμωρίαν, idem omninò quod *ἀπαιτεῖσθαι*.

ἀρετῆς ὑπέμειναν πρόστιμον, Diodo. eorum virtus ſupplicio mulctata eſt.

τὴν ἐφ' οἷς ἔδρασαν τιμωρίαν ἀναδέξασθαι, Herodian. id eſt, *ὑπέχειν*, vel, vt Xenophon loquitur, *ὧν ἠδίκησαν ποινὰς τίνειν*.

ἀξίαν εἰληφὼς τιμωρίαν, Suid. merita pœna mulctatus.

θανάτῳ ζημιοῦσθαι, καὶ πᾶσι τοῖς ἐσχάτοις, Plat. grauiſſimis quibuſq; ſuppliciis excruciatum necari. *θανάτῳ κολάζεσθαι*, idem.

θανάτῳ δίδοσθαι, idem Polit. 8. id eſt, *ζημιοῦσθαι*.

ἄξια τοῦ δοῦναι τὴν ἐσχάτην δίκην ποιεῖν. Demoſt. extremo ſupplicio digna perpetrare.

τοῖς ἐπιτιμίοις ἐσχάτοις ἐνέξεσθαι, Demoſth. capitali crimine obſtrictus erit.

ἔνοχος ἔσται τοῖς τῶν προδοτῶν ἐπιτιμίοις, ibid. *ἐκ καταδίκης ἀποθανεῖν*, Luc. morte damnari, Gall.

mourir

mourir par ſentence.

ἐπὶ τὸ σταυρὸν ἀπάγεσθαι, idem. ad crucem trahi, vel, ſupplicium cruce luere, Iuſtin.

ταῖς αἰωνίαις τιμωρίαις κολάζεσθαι, Phil. κολάζεσθαι κεφαλικαῖς, Herodi. capitali pœna affici.

κατελεύσθη ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων, Suid. lapidibus obrutus eſt ab incolis.

τὸν τῶν κακούργων θάνατον ἀποθνήσκειν, Baſ. facinoroſorum mortem obire.

μεγίστῃ ζημίᾳ περιβάλλεσθαι, Iul. id eſt, μεγίστῃ τιμωρίᾳ κολάζεσθαι.

κρίσει αἰωνίᾳ ὑπεύθυνον ἑαυτὸν καθιστᾶν, Suid. ſempiternæ pœnæ obnoxium ſe reddere, ſempiternis ſuppliciis ſeſe addicere.

καὶ μηδὲ τοὺς ἀδικήσαντας ἀναγκάζων τὴν αὐτὴν ἀναδέχεσθαι συμφοράν, Diod. id eſt, τιμωρίαν. eandem calamitatem ſuſcipere.

κολαστηρίοις, vel, τιμωρίαις, ἀξιοῦσθαι, Baſ. ſupplicio mulctari.

¶ *Pœna capitis.*

εὐθέως ἀπεκεφάλισε, Suid. ſtatim ei caput abſcidit.

τὴν κεφαλὴν ἀπέτεμον, Herodi. id eſt, ἀπεκεφάλισαν. ἀποτέτμητο αὐτοῦ τὴν κεφαλήν, Luc. caput ei amputatū fuiſſet. ξίφει τὴν κεφαλὴν τμηθείς, vel, ἀποτμηθείς. ὅστις δ᾽ ἂν μὴ ταῦτα ποιήσῃ, αὐτίκα τῆς κεφαλῆς στερηθήσεσθαι ἐκήρυξε, Xenoph. qui ſecus fecerit, ei protinus caput ademptum iri per præconem denunciauit.

τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεῖν. Suid. τὴν κεφαλὴν ἀφελόντες αὐτοῦ Φαρναβάζῳ κομίζουσι, truncatū ipſius caput ad Pharnabaſum ferunt. Et apud Herodi. συλλαβόντες, καὶ τῆς κεφαλῆς ἀφελόντες, &c. correptum, & obtruncatum, &c.

ἀποβαλεῖς τὴν κεφαλήν, καί σε ὅτι ἐγὼ διωνήσο-

μαι

μοι ῥύσασθαι, Herodo. capite mulctaberis, nec ego diſcrimine hoc te eripere potero. κολασθήσῃ κεφαλικῶς, Herodi.

τοῖς τῶν προδότων ἐπιτιμίοις ὑπαχθείς, in vita Antiphontis, id eſt, κολασθείς.

Pœna digna.

δίκην ὑπέχειν καὶ ἀξίαν τῶν τετολμημένων, Lucia. dignam pro talibus auſis (vt loquitur Vergil.) pœnam ſuſtinere.

τὴν κατ' ἀξίαν τῶν πεπραγμένων δίκην λαβεῖν. Demoſth. dignum ſceleribus ſupplicium ſumere.

τίνα ἂν πρὸς ἀξίαν τῶν πεπραγμένων ὑπόσχοι δίκην; Iſocrat. ecquo ſatis graui ſupplicio, quę admiſit, luere queat? ἵνα ἂν ἀξίαν ὧν δέδρακε δίκην ὑπόσχοι; Luc.

δίκην ἀξίαν κομίσασθαι ὑπὲρ ὧν εἰς ἡμᾶς εἰργάσαντο, Syneſ. id eſt, δίκην ἀξίαν λαβεῖν ὑπὲρ ὧν εἰς ἡμᾶς ἔδρασαν.

ἀξίως τῆς πονηρίας τιμωρεῖσθαι, Demoſth. οὐδένα γὰρ ἀξίως αὐτῶν τῆς πονηρίας τετιμώρησθε, in eorum neminem pro ſcelerum merito animaduertiſtis.

οὐδὲ πολλοστημόριον τοῦτ' ὧν σε δεῖ πάσχειν, Lucia. ne minima quidem hoc pars eſt ejus ſupplicij quod promereris.

ἰσόρροπον ἐπινοῆσαι πρὸς τὴν αὐτῶν ἀσέβειαν κόλασιν ἄνθρωπος οὐκ ἂν ἴσχυσε, Phil. parem tantæ impietati pœnam excogitare mortalium nemo potuiſſet.

σκοπεῖτε τοίνυν τί τίμημα ἐστὶ, ὃ τοῦτον ἕξει τὴν ἀξίαν, ὥστε τοσούτων ἀδικημάτων ἀξιόχρεων φαίνεσθαι, Demoſthe. Conſiderate itaque, quodnam tam graue ſupplicium adhiberi poſſit, quod tantis criminibus reſpondere queat, vel, quod cum tantis ſceleribus paria facere queat.

τίς ἐξαρκέσει δίκη πρὸς τὸ, &c. Lucia. quæ tam

grauis

grauis pœna excogitari poteſt, vt tantis criminibus vindicandis ſufficiat?

δίκην αὐτοὺς εἰσπράξασθαι τῆς θράσους ἀξίαν, Greg. preſb. dignas eorum temeritate atque audacia pœnas ab iis exigere, expoſcere.

κατὰ τὴν ποσότητα τῶν σφαλμάτων ὁρίσει τὸ ἐπιτίμιον τῷ ἐξαμαρτάνοντι, Baſil. pro erratorum numero pœnas peccatori conſtituet. ὅμοια τοῖς ἀδικήμασι τάξει τὰ ἐπιτίμια, Philo.

¶ *Pœnam effugere.*

τούτων δίκην μηδενὸς δεδωκέναι, Demoſt. nullius horum pœnam vllam pependiſſe.

τὸ, δίκην ὧν ἐμὲ ὕβρικε, δοῦναι, διακρούσασθαι, idẽ. illatæ mihi contumeliæ pœnam effugere.

τὸ δίκην δοῦναι διαδύς, idem. id eſt, διαφυγών, διακρουσάμενος, pœnæ elapſus.

εἰ τούτους ἀζημίους ἐάσαιμι, Phal. ſi hos impune abire ſiuero.

ὧν τὸ ἁμάρτημα οὐκ ἀνεκδίκητον ἀφῆκεν ὁ θεός, Baſil. quorum peccatum impunitum, inultúmque minimè reliquit Deus.

οὐ τίνων ποινὰς ὧν ἡμᾶς ἐπιχείρησεν ἀδικεῖν, Xenoph. injuriæ, quam nobis inferre molitus eſt, nullas pœnas pendens.

τούτῳ τὸ δίκην δοῦναι διακρούσεται. Demoſth. con. Mid. hac re id aſſequetur, ne pœnas det. vel, ita pœnam effugiet.

¶ *Pœnitentia.*

μετεμέλειν αὐτῷ ἤδη τῆς ὁδοῦ, Luci. jam ſuſceptæ viæ eum pœnitebat. ὥστε μεταμέλειν τοῖς πολλοῖς, διότι, &c. adeò vt multos pœniteret, quòd, &c.

πειράσομαι ποιεῖν μήποτε μεταμελῆσαι τῆς πρὸς ἐμὲ ὁδοῦ τῷ Γωβρύᾳ, Xenoph. dabo operam, ne Gobryam ad me ſe contuliſſe vnquam pœniteat. μεταμελήσασθαι. Baſil. σὺ δὲ οὐδέποτε μεταμελήσῃ τῆς

ἀρετ

ἀρετῆς, homil. aduerſus iraſc. nunquam te virtutis pœnitebit.

μεταμέλεια γίνεται τῶν πεπραγμένων, Plat. leg. 8. pœnitudo oritur.

οἷς ἁμαρτημάτων εἰσέρχεται μεταμέλεια, Phil. quorum animum ob admiſſa peccata ſubit pœnitentia, vel quos peccaſſe pœnitet.

εἰς μεταμέλειαν ἐμπίπτειν, idem.

μετανοεῖν ſæpe nihil aliud ſignificat, quàm μεταμέλειν. Luc. δέδια μὴ ὕστερον μετανοήσῃ, vereor, ne poſtea eum pœniteat. πάνυ μετανοῶν ἐπὶ τῷ καταλιπεῖν τὴν παρά σοι δίαιταν, καὶ τὴν ὑπὸ σοῦ προτεινομένην ἀθανασίαν, idem. magna eo nomine pœnitudine affectus, quòd genus illud vitæ, quo apud te fruebatur, reliquerit, atque oblatam immortalitatem repudiarit. Et rurſus, αὐτὸν ἀνανήψαντα οὕτω μετανοῆσαι ἐφ' οἷς ἐποίησε, eũ autem, cùm à temulentia ſeſe recepiſſet, tantum ob ea, quæ perpetrarat, doloris accepiſſe, tanta pœnitentia ductum eſſe.

μέμφεσθαι ἑαυτῷ pro eodem ſumitur, quod μεταμέλειν. Ariſtid. οὐκ ἐμέμψατο ἑαυτῇ τῆς ἀποκρίσεως, ſubaudi ἕνεκα, id eſt, οὐ μετεμέλησεν αὐτῇ τῆς ἀποκρίσεως. μεταγινώσκειν, idem quod μετανοεῖν. μεταγνοὺς ἐπὶ τῷ πεπραγμένῳ id eſt, μετανοήσας. μεταγινώσκειν ἐφ' οἷς ἥμαρτεν, Iuſtin. μεταγνώσεται ἐφ' οἷς ἐφθέγξατο, Baſil. eum huiuſmodi verbis vſum eſſe pœnitebit. Et cum genit. apud Ariſtid. οὐ μετέγνω ἂν ἐβουλεύσατο.

τοῖς πρότερον ἁμαρτηθεῖσιν ἐπιτιμᾶν, Demoſthen. priſtinis peccatis ſuccenſere, id eſt, angi, excruciari.

μετακλαιόμενοι, καὶ μεταστενόμενοι τῆς παλαιᾶς διαίτης ἑαυτοὺς. Phil. veteris vitæ flagitia deploramus.

τοὺς ματαίους πόνους δακρύειν, Baſ. vel, τοῖς ματαί-

εἰς πόνοις ἐπιδακρύειν, ob labores fruſtra ſuſceptos lacrymas fundere.

πολλὰ τὴν ἐλεεινὴν μου ζωὴν ἀνακλαύσασθαι, vel, ἀπολοφύρεσθαι, idem. miſerandam vitam meam diũ, multumq́; deflere ac deplorare, vel, multis lacrymis & lamentis proſequi.

μισεῖν τὸν ἑαυτοῦ κατεγνωσμένον βίον, καὶ τὴν μνήμην αὐτὴν βδελύξασθαι, idem. improbam & flagitioſam ſuam vitã odiſſe, ac memoriam quoque ipſius horrere, & execrari.

τοῖς ἁμαρτήμασιν ἡμῶν ἐπιστενάζειν, idem. peccatis noſtris ingemiſcere.

ἐξαλείφειν τοῖς δάκρυσι τὰ προημαρτημένα, idem. peccata priùs admiſſa lacrymis delere.

οὐκ ἀπαιτεῖ δίκην ἡμᾶς αὐθέως, ἀλλὰ δίδωσι προθεσμίαν τῆς μετανοίας ἡμῖν, Chryſo. non è veſtigio pœnas à nobis exigit Deus, ſed pœnitentiæ tempus indulget.

τὰς ἁμαρτίας ἀπονίψασθαι, idem. eluere, abſtergere.

ἀπολούσασθαι τὰ ἁμαρτήματα, idem.

¶ Polliceri.

ὑποσχόμενος εἰ περισωθείη τοῦ πελάγους, Greg. preſb. pollicitus, ſi ex maris periculo ſaluus & incolumis euaderet.

ποιεῖσθαι τὴν ὑπόσχεσιν, Iſocrat. οὐχ οὕτω τολμηρὰν ἂν ἐποιησάμην τὴν ὑπόσχεσιν. οὐχ οὕτω τολμηρῶς τοῦτ' ὑπεσχόμην. Noſtri eodem modo dicunt, quo Græci, *ie n'euſſe pas faict vne ſi temeraire promeſſe.* Nam promiſſa facere apud Latinos aliud ſignificat, hoc eſt, explere. μέμνησο δὲ καὶ λόγων, ἐν οἷς ὑπισχνοῦ ἡμῖν, ἢ θᾶττον ἐλθεῖν εἰς ἡμᾶς, ἢ γράμμασι πυκνοῖς ἀντιπαρέχειν τὴν ἀπουσίαν ποιεῖν, Procop. fac quoque memor ſis eorum ſermonum, quibus promittebas te, aut quamprimùm ad

nos

nos venturum, aut certè crebris litteris perfecturum, vt abſentiam tuam minimè ſentiremus. ὑποσχέσεις ὑποτείνειν. Demoſth. ἐκ τῶν ὑποσχέσεων ἃς ὑπέτεινεν, ex pollicitationibus, quas intendebat, id eſt, quas proponebat.

ἐπαγγέλλεσθαι. ἀπαιτεῖν τὰ πάλαι ἐπηγγελμένα, Baſil. vetera promiſſa expoſcere, exigere, flagitare.

ἐπαγγελίαις μετεωρίζειν, Diod. promiſſis ſuſpendere, vel, ſuſpenſos tenere. ὁμολογεῖν. Plat. in Symp. ὡμολόγησα γὰρ εἰς τήμερον παρέσεσθαι, profeſſus ac pollicitus ſum, me hodierno die affore, vel, in hodiernum diem condixi.

ὤμοσα γὰρ, καὶ συνεθέμην πρὸς σε κοινῇ πράξειν ἅπαν ὅ, τι ἂν δοκῇ ἐμοί καὶ σοὶ βουλευομένοις βέλτιστον εἶναι, fide data tecũ pactus ſum, vel, tibi promiſi, &c. διεβεβαιώσατο πᾶν ὅ, τι αἰτήσῃ χαρίσασθαι, Diodor. ei pollicitus eſt, ſe quicquid petiiſſet, conceſſurum.

ἐγώ σοι ἀναδέχομαι ἥξειν τὸν ἐμὸν ἄνδρα. Xenoph. ego hoc tibi promitto, ac recipio, venturum virum meum.

συνθῆκαι, plerumque idem omninò, quod ὑποσχέσεις, & ἐπαγγέλματα. Baſil. εἰ γὰρ κατὰ τὰς ἀρχαίας συνθήκας τὰ πολλὰ τοῦ ἐνιαυτοῦ μετ' ἀλλήλων διάγομεν, id eſt, ὡς πάλαι συνεθέμεθα, καὶ συνωμολογήσαμεν, ſi enim bonam anni partem, vt olim inter nos promiſſum atque conſtitutum fuerat, vnà degeremus.

ὑποδέχεσθαι, idem ſæpe quod ἐπαγγέλλεσθαι. ἡ μὲν ὑπεδέξατο ταῦτα τῷ πατρὶ κατεργάσασθαι, Herodi. patri ſe hæc confecturam recepit, ſpopondit.

¶ *Pollicitationem implere.*

πειρῶ τὴν ὑπόσχεσίν μοι ἀποδοῦναι, Plat. in Men. da operam, vt quod mihi promiſiſti, præſtes.

ποιεῖν

ποιεῖν πάντα, ὅσα περ ὑπισχνεῖτο, καὶ ἀνεδέχετο, Demoſth. omnia, quæ promiſerat, ac receperat, efficere.

τὴν ὑπόσχεσιν ἐπιτελεῖν, Lucia. conficere munus promiſſi, Cic. promiſſa perficere.

ἐναργῶς ἐπιτελεῖ τὰς ἐπαγγελίας, Diodor. ἐπιτελῆ ποιεῖ, vel, εἰς τέλος ἄγει.

ἀναπληροῦν, Luc. καὶ τὴν ὑπόσχεσιν ἀνεπλήρωσε τῇ Ἀρσεκόμᾳ, quæ Arſecomę promiſerat, expleuit. πληροῦν αὐτοῖς τὰς ὑποσχέσεις, Chryſoſt.

οὐκ ἀπολείψομαί σου πρὶν ἢ τὴν ὑπόσχεσιν ἔργον σοι γενέσθαι, idem. ne latum quidem vnguem abs te priùs abſcedam, quam promiſſa præſtiteris, quàm promiſſis ſatisfeceris.

ἔργοις τὰς ὑποσχέσεις βεβαιώσασθαι, Phil. rebus ipſis promiſſa ſancire, firmare.

πράττειν τὰ καθωμολογημένα, Diodo. promiſſa exequi. διαπράξασθαι, Baſil.

τοῖς ἔργοις κυρῶσαι τὴν διὰ τῶν λόγων ἐπαγγελίαν, Diod. id eſt, βεβαιώσασθαι.

παλαιᾶς ὑποσχέσεως ἐκτεῖναι χρέος, Baſil. vetus promiſſum ſoluere, veteris promiſſi debito defungi.

ὑπόσχεσιν παρέχεσθαι ὁλοκλήρως, ἣν ἂν ὑπεσχήσω αὐτῷ, Bud. quod ei pollicitus es, plenè prębere.

τῆς ὑποσχέσεως ἀπαλλάττεσθαι, idem. promiſſi munus explere.

ἔργοις τὰς τῶν λόγων ὑποσχέσεις ἐπιστώσατο, Lucian. quod verbis pollicitus erat, re præſtitit.

¶ *Pollicitationem non implere.*

πολλὰς ὑποσχέσεις καταισχύνειν, Plato in Sympo. multis promiſſis probrum afferre, multa incaſſum promittere.

ἢ πᾶσαι νῦν ἐκεῖναι ὁμολογίαι ἐκκεχυμέναι εἰσί, Plato in Crit. aut omnes illæ pollicitationes

nunc

nunc effluxerunt.

παρὰ τὴν ὑπόσχεσιν μηκυνῶ, idem in Axioch. contra promiſſum cunctari.

πολλὰ ἔχων εἰπεῖν, ὧν ὑποσχόμενος οὐδὲν ἐποίησας, διὰ τὸ πλῆθος αὐτῶν συντέμνω, idem in epiſt. cùm multa tua promiſſa commemorare queã, quorum tu nullum expleuiſti, &c.

λόγῳ μὲν ὑπεσχόμην, ἔργῳ δὲ οὐκ ἐποίησα, Demoſt.

μείζους ποιεῖσθαι τὰς ὑποσχέσεις, ὧν ἔμελλον ἐπιτελεῖν, Iſocrat. majora polliceri, quàm quæ confecturi erant.

ὑποσχόμενος ἐψευσάμην, Luc. promiſſi fidem fefelli. ψεύσασθαι τὴν ὑπόσχεσιν, Greg. promiſſis non ſtare.

ἐξ ἡμισείας ἀνακαλέσασθαι τὴν ὑπόσχεσιν, Luc. dimidia ex parte pollicitationem reuocare.

ἀναδύεσθαι. idem, τοῦτο μὲν ἤδη ἀναδύῃ, καὶ ἀνακαλεῖς τὴν ὑπόσχεσιν, iam hoc retractas. μικροῦ δεῖν ἀναδυόμενον τὴν ὑπόσχεσιν, Procop.

οὐδὲν ἠδυνήθησαν, ὧν ἐπηγγείλαντο, διαπράξασθαι, Baſil. nihil eorum, quæ promiſerant, efficere quiuerunt.

ἀμελεῖν τῆς τῶν ὑποσχέσεων ἀποπληρώσεως, Bud. de promiſſis explendis parum laborare.

σφάλλεσθαι ὑποσχέσεως, idẽ. promiſſis fruſtrari.

ἐπαινήκειν πρὸς ἡμᾶς ἐπηγγείλω, καὶ διέψευσαι τὰς συνθήκας, id eſt, τὴν ὑπόσχεσιν, Theoph.

ἐπαγγέλλεις πολλὰ, ἃ πράττεις ὀλίγα, καὶ τὴν γλῶτταν ἔχεις ὑψηλοτέραν τῆς πράξεως, idem. multa tu quidẽ polliceris, ſed pauca præſtas, linguamq; actione ſublimiorem habes.

¶ *Portus.*

νήσῳ μικρᾷ προσενέχθημεν, Luci. in paruam inſulam appulſi ſumus.

χειμῶνι ἐς Λιβύην κατενεχθείς, Herodo. tempe-

ſtate

ſtate in Africam delatus.

ὁρμίζεσθαι, portum ſubire, vel, ingredi. προσενεχθέντες δὲ αὐτῇ καὶ ὁρμισάμενοι ἀπέβημεν, Luc. ναυλοχωτάτοις ὑποδρόμοις ἐνορμίζεται, Philo. ad commodiſſimam ac tutiſſimam quandam ſtationẽ appellitur. Et rurſus, ὃς ἐνορμιζόμενόν σε ῥαδίως ὑποδέξεται. ἐνορμίζεσθαι, Gall. *aborder*. In actiua voce apud Syneſ. τὴν ναῦν ἐνορμίζει λιμενίσκῳ χαρίεντι, καὶ ἡμᾶς ἐπὶ χιόνος ἀπεβίβασε, nauem ad amœnum littuſculum appellit, ac nos ſuper niuem demiſit.

λιμέσιν εὐδίοις καὶ ἀχειμάστοις ἐγκαθορμίζεσθαι, Baſil. in tranquillum ac tutum portum inuehi.

καταίρειν, Phil. πλησίστιοι μέχρι λιμένων αἱ νῆες καταίρουσι, naues paſſis ad portum vſque velis deferuntur. χειμασθεὶς δὲ ἀνέμῳ καὶ ἀναγκασθεὶς, καταίρει εἰς τὴν Ἴκαρον, Herodot. vento autem ac tempeſtate jactatus, in Icarum appellere coactus eſt. σῶς ἐς τὴν Κύρραν κατῆρε, Lucia. ſaluus & incolumis in Cyrrham deuectus eſt.

ὑπόδρομον ἀσφαλῆ τοῦ πολυπραγμόνος καὶ ταραχωδεστάτου βίου ζητοῦντες, Philo. tutam quandam ſtationem quærentes, in quam ex negotioſa ac turbulenta hac vita ſe conferant, vel, vt Lucia. ἐκ ζάλης καὶ κλύδωνος τοῦ βίου εἰς εὔδιόν τινα λιμένα ἐσπλέοντες.

νυκτὸς τοῖς λιμέσι προσχεῖν, Philo. id eſt, ἐνορμίζεσθαι.

ὀλίγαις ἡμέραις πρὸς τοῖς λιμέσι γίνεται τῆς Ἀλεξανδρείας, idem. paucis diebus ad Alexandriæ portum peruenit.

χρωμένης εὐπλοίας πεμπταῖοι ταῖς Συρακούσαις νύκτωρ προσεπέλασαν, Diod. ſecunda tempeſtate vſi, quinto die prope Syracuſas noctu venerũt.

ἄκων προσαχθεὶς ὑπὸ τοῦ ῥεύματος ταῖς ἐπέκεινα

ὄχθαις, Herodian. inuitus ad vlteriorem ripam vi fluminis abductus.

ἀπόβασιν ποιεῖσθαι, idem. id eſt, ἐκ τῆς νεῶν ἀποβαίνειν, Gall. *faire deſcente.*

καθάγεσθαι εἰς λιμένα, idem quod κατάγειν, ὁρμίζεσθαι, vel etiam ἀποβαίνειν ἐκ τῆς νεώς, Herodot. καταγομένους ἔβαλλον, καὶ οὐκ εἴων τῇ γῇ προσίσχειν, è nauibus deſcendere parãtes telis impetebant, nec terram attingere, atque appellere ſinebant.

καταντᾶν, ἀντὶ τοῦ κατάγειν, vel, κατάγεσθαι, Grego. ἐκ χειμῶνος δεινοῦ καὶ τραχέως, εἰς εὔδιόν τινα ὅρμον καὶ ἀσφαλῆ καταντήσαντες, ex graui ac periculoſa tempeſtate, in tranquillum ac tutum portum appulſi. καθέρξαντες, ὁρμισάμενοι.

¶ *Poſſidere.*

Δίωνα ἐᾶν τὰ ἑαυτοῦ κεκτῆσθαι, καὶ καρποῦσθαι, Plat. in epiſt. Dionem ſinens bonis ſuis frui.

τὰς ἐξ ἁπάσης Μακεδονίας προσόδους ἀδεῶς λαμβάνειν, Demoſth. id eſt, καρποῦσθαι.

¶ *Poſſe, vel, pro viribus.*

ὡς ἂν οἷοί τε ὦμεν, Baſil. vt poterimus. καθόσον οἷός τέ εἰμι ἔργῳ καὶ λόγῳ, Plato. ἐὰν δυνατῶς ἔχῃ, Greg. id eſt, ἐὰν οἷός τε ᾖ. ἐὰν ἄρα δυνήται, idem.

τοῦτο ποιήσω κατὰ δύναμιν, hoc pro viribus faciã. κατὰ τὴν προσοῦσαν ἡμῖν δύναμιν, Baſil. pro virium noſtrarum modulo.

καθόσον δυνάμαι, Plat. ἤμυνον μὲν καθόσον ἠδυνάμην, σμικρὰ δ' οἷός τ' ἦν, ſuccurrebam quidem quantùm poteram, parùm autem poteram.

κατὰ τὰ δυνατὰ βλάπτειν, Grego. id eſt, κατὰ δύναμιν, vel, κατὰ τὴν ἡμετέραν δύναμιν, vel, vt apud Baſilium, ὅση δύναμις ἡμετέρα.

ὅσα γε δύναμαι, id eſt, ὅσα γε κἀμὲ γινώσκειν, Greg. quantum quidem ego cognoſco.

κατὰ τὸ ἐνὸν ὑπεθέμεθα, Baſ. vt licuit, vt potuimus.

ὅσῳ ἐπ' αὐτοὺς ἧκεν, idem. vel τό γε ἐπ' αὐτοῖς, vel, τό γε ἐπ' αὐτοὺς ἧκον μέρος, quantum in ipſis fuit, quod quidem ad ipſos attinuit.

καθόσον ἐμοὶ ἐφικτὸν, Baſil. quantum conſequi poſſum.

οὐκ ἔχουσα, ὅπως διαφύγῃ τὴν τυραννίδα, Greg. id eſt, οὐ δυναμένη διαφυγεῖν.

οὐδὲ ἤρκεσεν Ἀαρὼν πρὸς σωτηρίαν αὐτοῖς, Greg. ne Aaron quidem ipſis ſaluti eſſe potuit.

πειρατέον εἰπεῖν, ἄν πῃ δυνώμεθα, Plat. enitendum eſt dicere, ſi modò queamus.

σὺ κύριος εἶ ποιῆσαι τὴν ὕβριν ταύτην ἐγκώμιον σὸν, Chryſ. id eſt, δύνασαι ποιεῖν, tui eſt arbitrij, vel, in te ſitum eſt hanc contumeliam in laudem tuam conuertere.

¶ *Poſsibile, vel, Impoſsibile.*

ἐβουλόμην ἂν χαρίσασθαί σοι, εἰ μου δυνατὰ δέοιο. Plat. in Protag. gratificari tibi vellem, ſi ea à me peteres, quæ mearum virium eſſent.

καθόσον μετέχειν αὐτῆς πάντη φύσις ἀθανασίας ἐνδέχεται, id eſt, δύναται, idem in Eraſiſt. quantum mortalis natura immortalitatis particeps eſſe poteſt.

τὴν ἐνδεχομένην ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι τοῦ νοσοῦντος, ægrotantis curam, quoad ejus fieri poteſt, gerere.

ὑπάρχειν. οὐδὲ βουλομένοις ὑπάρχει τυχεῖν τῆς δωρεᾶς, Greg. id eſt, ἐνδέχεται, vel, δυνατόν ἐστι, ne cupientibus quidem beneficij hujuſce compotes eſſe licet. de baptiſmo loquitur. οὐκ ἂν ὑπῆρξέ μοι, &c. Lucia. vel, οὐκ ἂν ἐξεγένετο, non mihi licuiſſet.

εὐξαίμην ἄν, εἴπερ ἦν ἐν δυνατῷ, idem. opta-

 rem,

rem, ſiquidem fieri poſſet.

ὡς ἐφικτὸν τῇ ἀνθρωπίνῃ φύσει, Greg. vt mortali naturæ aſſequi datum eſt. *ἀρχῆς ἐπιθυμοῦμεν ἧς οὐδὲ ψαῦσαι δυνατῆς*, Iſocrat. imperium expetimus, quod ne contingere quidem poteſt.

ταῦτα μὲν οὐχ οἷόν τε ἄλλως ἔχειν, idem. hæc quidem fieri nequit vt aliter ſe habeant; aliter ſe habere non poſſunt.

τὸ Ὀδυσσέα μὴ οὐχὶ μισεῖν οὐκ ἂν δυναίμην, Lucia. quin Vlyſſem oderim, facere nequeo.

ὡς δὲ ἔγνω ἀδύνατον ὂν πεῖσαι, idem. vt autem cognouit id ei perſuaderi non poſſe.

ἐν τῷ ἀδυνάτῳ τοῦτο, Demoſth. & Chryſoſt. id eſt, *ἀδύνατόν ἐστιν*. *ἀδυνατεῖν*, idem quod *μὴ δύνασθαι*. Baſil. *πρὸς τὴν θεομαχίαν ἀδυνατῶν, εἰς ἀδελφοκτονίαν μετέπεσε*, cùm Deo bellum inferre nõ poſſet, ad fraternam cædem ſeſe conuertit. de Cain loquitur.

οὐκ ἔστι γεγονέναι, Æſchin. fieri non poteſt, vt hoc contigerit.

τῇ διανοίᾳ περιλαβεῖν ἀμήχανον, Greg. id eſt, *ἀδύνατον*. *ὅθεν γίνεσθαι ψυχῇ ἀπὸ βασκανίας μὴ καθαρευούσῃ ἀμήχανον*, Baſil. *τοῦτο τῶν ἀμηχάνων ἐστί*, Nyſſ. de Virg. id eſt, *ἀμήχανόν ἐστιν*. *οὐδεμία μηχανὴ τὸ διαφυγεῖν με*, Luc. id eſt, *ἀμήχανόν ἐστι*, nulla arte effugere poſſum. *εἰ ἀληθῆ τὰ εὐύπνια, τίς μηχανὴ μὴ οὐχὶ πάντως ἐκβῆναι τὰ προῤῥηθέντα*; quî fieri poteſt, quin omnino eueniant, quæ prædicta ſunt? Baſil.

τοῦτο τῶν ἀνεφίκτων ἐστί, Greg. id eſt, *ἀνέφικτόν ἐστιν* hoc ejuſmodi eſt, vt nemo id conſequi poſſit.

οὐκ ἔστιν ὅπως ἡ πόλις ἔσται ὑμῖν ὑποχείρια, Plat. in Eraſt. fieri non poteſt, vt hæc ciuitas ſub imperium noſtrum redigatur. Et in Apol. *οὐκ ἔστ' ὅπως ἡμεῖς ὀρθῶς ὑπολαμβάνομεν*, fieri non poteſt,

vt

vt rectè exiſtimemus.

πολλοὺς μὲν ἀπιστῆσαι ὡς μείζοσιν ἢ δυνατοῖς, Demoſt. multos quidem iis, vt impoſſibilibus, fidem abrogaſſe.

ἀδυνάτοις ἐπιθέσθαι πράγμασιν, Iſocra. impoſſibiles res aggredi.

οἷς πᾶσι δι' ἀκριβείας ἐπεξελθεῖν ἴσον ἐστί, καὶ κύματα πελάγους ἀπαριθμεῖσθαι, ἢ ταῖς κοτύλαις πειρᾶσθαι τὸ ὕδωρ τῆς θαλάττης ἀπομετρεῖν, Baſil. quæ omnia accuratè perſequi velle, perinde eſt, ac ſi quis pelagi fluctus enumerare, aut maris aquam caua manu metiri tentet.

ἆθλα οὕτω θαυμαστὰ πλήθει τε καὶ μεγέθει, ὥστε ἀδύνατα εἶναι ῥηθῆναι λόγῳ, idem. vel, ὥστε λόγῳ τούτων ἐφικέσθαι ἀδύνατον εἶναι, præmia tum copia, tum magnitudine vſque adeò eximia, & admiranda, vt nullis verbis explicari queant.

Poſteritas.

οἱ ἔπειτα ἐσόμενοι, Plat. poſteri, οἱ μετέπειτα, Phil.

τοῖς τε νῦν οὖσι, καὶ τοῖς ὕστερον ἐσομένοις, Lucia. tam iis, qui nunc ſunt, quàm qui poſtea futuri ſunt.

οἱ μεθ' ἡμᾶς, οἱ μεταγενέστεροι, qui poſt nos futuri ſunt.

οἱ ὕστερον, Baſil. ὧν οὐδεὶς πρὸς τοὺς ὕστερον διεπέμφθη λόγος, quorum nullus ad poſteros ſermo manauit.

οἱ ἐξ ἡμῶν γιγνόμενοι, Iſocr. id eſt, οἱ ἀπόγονοι, nepotes.

Poſtponere.

ἐν δευτέρῳ τοῦ καλῶς ἔχοντος ἡγεῖσθαι τὸ τερπνόν, Luci. voluptatem poſt honeſtatem ducere. vel, voluptatem minoris, quàm honeſtatem ducere, Salluſt. τἆλλα πάρεργα πρὸς τὸ λαβεῖν νομίζειν, Demoſth. omnia alia lucro poſthabere.

τῇ ἰδίων φιλονεικιῶν τὸ τῆς πίστεως πάρεργον ποιεῖσθαι, de iis, qui contentionibus ſuis fidei zelum prætexunt.

ὕστερον ποιεῖσθαι, Demoſth. οὓς ὑστέρους ἐπεποίητο τῶν Θρᾳκῶν, quos Thraci poſtpoſuerat.

ὕστερον ἡγεῖσθαι, Pauſan. τὴν ὠφέλειαν εἰς τὰ χρήματα ὑστέραν θέμενος τῆς παρὰ τοῖς πολλοῖς δόξης, id eſt, ποιησάμενος, ἡγησάμενος, poſteriorem arbitratus.

ἐν δευτέρᾳ τάξει ἡγεῖσθαι. Philo, τὴν βασιλείαν τῆς ἱερωσύνης ἐν δευτέρᾳ τάξει ἡγεῖσθαι, inferiori loco habere.

δευτέραν ἡγεῖσθαι ψυχὴν τῆς εἰς Θεὸν ἀγάπης, Chryſoſt. ἐν τῷ δευτέρῳ ἡγεῖσθαι, idem. Dei amori vitam poſthabere.

¶ *Potentia.*

μέγα ἐδύνατο ἐν τῇ πόλει, καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις Ἕλλησι, Plat. de Virt. in vrbe, atque apud alios Græcos plurimùm pollebat.

ἐπὶ μέγα τῆς δυνάμεως προελθεῖν, Baſil. ad magnam potentiam peruenire.

τηλικαύτην δύναμιν κεκτημένος, idem. tantas opes adeptus, tanta potentia præditus.

ἀνὴρ μέγα ἐν Συρακούσαις ἰσχύων, Gemiſt. id eſt, δυνάμενος.

μεγάλην δύναμιν περιβεβλημένος, Baſil. id eſt, κεκτημένος.

¶ *Poteſtatem dare, vel habere.*

πλουσίῳ καὶ πένητι παρέχω ἐμαυτὸν ἐρωτᾷν, Plato in Apol. diuitibus æquè ac pauperibus me interrogandi poteſtatem facio. ὅσα ἐμοὶ βούλοιτο χρῆσθαι, παρέχον αὐτῷ. Demoſth. ei me, quacumque in re opera mea vti vellet, obtuli, vel, mei cópiam feci.

ἐξουσίαν ποιεῖσθαι τῷ βουλομένῳ, vel, πᾶσι τοῖς βουλομένοις,

μένοις, Plat. in Criton. liberum facere, permittere.

τοῖς στρατηγοῖς αὐτοὺς, ὅ, τι ἂν βούλωνται ποιεῖν, ἐνδίδομεν. Iſocr. ducibus arbitratu ſuo cum ipſis agendi poteſtatem facimus.

ἐξουσίαν ἐφεῖναι. Luc. εἴ τις αὐτοῖς τοῦ λέγειν ἐξουσίαν ἐφῆκεν, id eſt, πεποίηκε.

αὐτοκράτορας τῆς κολάσεως καταπέμψωμεν ἐπ' αὐτούς, idem. homines ad eos demittamus, penes quos conſtituendi ſupplicij ſumma ſit auctoritas.

τὴν ἐξουσίαν ταύτην συγχωρήσωμεν, idem. hanc poteſtatem concedamus.

τὸ πλῆθός ἐστι κύριον τῆς ἡμετέρας σωτηρίας, Lyſ. in populi arbitrio ac poteſtate ſita eſt ſalus noſtra.

¶ *Præcidere.*

περιαιρεῖσθε τὰς πονηρῶν ἀνθρώπων περὶ πανουργίας, Demoſthe. improborum hominum verſutias præcidetis.

ὑποτέμνειν τὴν εἰς τὴν στρατοπεδείαν ἀποχώρησιν τῶν πολεμίων, Diod. hoſtium in caſtra receſſum intercipere, Gall. *coupper la retraitte.*

¶ *Præcipitium.*

ἄφες αὐτὸν κατὰ κεφαλὴν ἀπὸ τῆς πέτρας, Luc. eum è rupe demiſſo capite præcipitem da.

ἐκ τῆς πέτρας ῥιπτεῖν, idem.

ἑαυτὸν κατακρημνίζειν, Diod. ἑαυτὴν τοῦ τείχους ἀποκρημνίζει, Cæſ. è muro ſeipſam præcipitem egit.

ἀπὸ κρημνοῦ ὠθεῖν, idem. id eſt, ἀποκρημνίζειν. εἰς κρημνοὺς ὠθεῖν, Chryſo. præcipitem agere.

ἀφῆκεν ἑαυτὸν ἐπὶ κεφαλὴν φέρεσθαι ἀπὸ τοῦ πύργου κάτω, Herodo. ſeipſum è turri prono capite in præceps demiſit.

ἑαυτὸν κατὰ τοῦ τείχους κάτω ῥιπτεῖν, καὶ διαφθείρειν. idem. id eſt, ἑαυτὸν τοῦ τείχους ἀποκρημνίζειν καὶ ἀπόλλυσθαι.

μὴ μόνον μὴ ὠθῶμεν, ἀλλὰ καὶ ἀνέλκωμεν ἐκ τοῦ βαράθρου τῆς πονηρίας, Chryſo. non ſolùm in vitiorum voraginem eos non impellamus, ſed lapſos quoque retrahamus. κατὰ τῆς θαλάττης ἑαυτὸν ὠθεῖν, Plut.præcipitem ſe in mare dare.

οὕτω πρηνεῖς κατὰ τῆς κακίας ἐφέροντο, Chryſoſt. ita præcipites in vitium ruebant.

¶ *Prædicere.*

ἑώρα γὰρ τὰ ὑπ' αὐτῆς πάλαι προειρημένα ἔργοις πληρούμενα, Iuſtin. videbat enim ea, quæ ab ipſa olim prædicta erant, re ipſa expleri.

ὥσπερ γὰρ ἐκ τρίποδος τινὸς Πυθικοῦ τὰ μέλλοντα διηγήσω μοι, Teoph.tu enim non ſecus atque ex Pythico tripode, quæ mihi euentura erāt, prædixiſti.

περὶ τῶν μελλόντων τὴν ἀλήθειαν εἰπεῖν, Suid. futura verè prædicere.

τὴν ἀτυχίαν ἐμαντευόμην, εἰς ἣν οὐ κατὰ μικρὸν ὕστερον ἀλίσκομαι, Demoſth. calamitatem eam, in quam haud multo pòſt incidi, diuinabam.

πάντα γὰρ ἐκβέβηκεν ἃ προείπατε αὐτοῖς, idem. omnia, quæ ipſis prædixiſtis euenerunt.

προειπεῖν αὐτῷ τὸ συμβησόμενον, Baſili. vel, τὸ μέλλον συμβαίνειν.

¶ *Præfectus*, vide *Adminiſtrare.*

ὁ ἡμῶν ἐπιστατῶν, Greg. qui nobis præeſt.

ὁ ἡμῶν προεδρεύων, idem. vel, προστατεύων.

ὁ τῆς ἐκκλησίας ἐξηγούμενος, vel, καθηγεμὼν, πρόεδρος, προστάτης, idem. οἱ λαχόντες τὴν ἐπισκοπὴν διοικεῖν, Chryſ. quibus epiſcopatus gubernatio obtigit.

Præferre.

¶ *Præferre.*

προτιθέναι. Lucian. προτίθημι ἐμαυτὸν τῶν ἄλλων, meipſum aliis antepono.

τὸ σὺν Χριστῷ εἶναι, πάντων προὐτίθει τῶν ὑπὲρ γῆς, Greg. eſſe cum Chriſto, terrenis omnibus rebus prçponebat. πθέναι πρό. Phil. συγγνώμην πρὸ ἡμαρτίας ἀεὶ τίθησι, id eſt, προτίθησι. μή ποτε πρὸ ταύτης θείην ἀσχολίας, Grego. abſit, vt quicquam vnquam huic ſtudio atque occupationi prçuertam.

τιθέναι ὑπέρ. Luc. ὁ σωφρονεῖν ἦν, ὑπὲρ πάσας τὰς νῦν ἐλπίδας θεῖτο ἄν, id eſt, προθεῖτο ἄν.

προτιμᾶν, Baſil. τὸ σεμνὸν τῆς σωφροσύνης τῆς ἀσχήμονος ἡδονῆς προτιμήσας, pudicitiæ honeſtatem turpi atque obſcœnæ voluptati prætulit. οὐδὲν προτιμητέον τῆς παιδείας τῆς διγλώσσου, Bud. vtriuſque linguæ doctrinæ nihil anteponendum eſt.

τιμᾶν πρό, Plat. Polit. 10. ἀλλ᾽ οὐ γὰρ γε πρὸ τῆς ἀληθείας τιμητέος, id eſt, προτιμητέος. Et Baſil. τὸ ἡδὺ πρὸ τῆς σωφροσύνης, καὶ τὸ πλεῖον ἔχειν πρὸ τοῦ δικαίου τιμῶν, voluptatem temperantiæ, atq; auaritiam æquitati præponẽs. hinc nomen προτίμησις. Baſ. ὁμολογουμένην παρὰ πάντων ἔχει τὴν προτίμησιν, omnium conſenſu præcellit.

προτιμότερον τίθεσθαι, idem quod προτιμᾶν, idẽ. προτιμότερον ἡγεῖσθαι. Iuſtin. τιμιώτερον τίθεσθαι, Baſ.

ἔμπροσθεν ἄγειν. Gregor. ἔμπροσθεν ἄγειν τῆς βασιλείας, id eſt, προτιμᾶν. μὴ προσοῦσαν ἔμπροσθεν ἄγειν τῆς ἀληθείας, idem. ἄγειν πρό. Baſil. τὸ ἡδὺ πρὸ τῆς σωφροσύνης ἄγειν.

πρότερον ἡγεῖσθαι. Iuſtin. μηδεὶς προτέραν ἡγείσθω τῆς ἑαυτοῦ σωτηρίας τὴν τούτων διγλωττίαν, nemo eorum facundiã ſaluti ſuæ anteponendam putet.

προτάσσειν, Baſil. τὰ πρόσκαιρα τῶν αἰωνίων προτάσσων, id eſt, προτιμῶν, ἔμπροσθεν ἄγων. πρεσβύτερον

ποιεῖσθαι, vel, ἡγεῖσθαι. Herodo. τὰ γὰρ τοῦ θεοῦ πρεσβύτερα ἐποιεῦντο, ἢ τὰ τῶν ἀνδρῶν, res diuinæ antiquiores apud ipſos erant, quàm humanæ: vel, antiquiorem rerum diuinarum curam habebant, quàm humanarum.

προκρίνειν. τῶν κοινῇ συμφερόντων τὸ ἴδιον λυσιτελὲς προκρίνειν, Diod. publicis commodis priuatas vtilitates anteferre, potiores ducere. κρίνειν πρὸ, Plat. κρίνοντες τὸν πολὺ πρὸ Μαρσύου, id eſt, προτιμῶντες, προκρίνοντες.

πονηρὰ τῶν ἀγαθῶν ἀνθαιρεῖσθαι, &, πονηρὰ ἀντὶ τῶν ἀγαθῶν αἱρεῖσθαι, vel, ἐκλέγεσθαι, Baſil. mala bonis potiora habere. τὰ χρήματα ἀντὶ νόμων αἱρεῖσθαι, legum fidem pecunia commutare.

ἀλλάττειν, vel, ἀντικαλλάττειν. τὸν ἔνδοξον θάνατον τῆς ἀγεννοῦς φιλοζωΐας ἠλλάξαντο, Diodorus. illuſtrem mortem cum turpi vitæ cupiditate commutarunt.

ἀντὶ τῆς ἥττης ἀλλάξασθαι τὸν εὐκλεῆ θάνατον, idem. malle præclarè mortem oppetere, quàm vinci. δόξαν δὲ, ἧς ἀντικαταλλάττονται πάντα οἱ ἄνθρωποι, Phil. gloriam autem, quam rebus omnibus præferunt homines. τὴν κοινὴν σωτηρίαν ἀντικαταλλάξασθαι τῶν Δημοσθένους λόγων, Dinarch. δουλείας καταλλάξασθαι τελευτὴν, ſeruitutem morte commutare.

ἔμπροσθεν τίθεσθαι. Dion. πάντα ἔμπροσθεν τούτου τιθέντες, id eſt, προτιμῶντες.

παιδείαν περὶ τοῦ κάλλους ἐπαινεῖν, Luci. id eſt, ἔμπροσθεν ἄγειν, προτίθεσθαι.

φιλίαν πλέον διδόναι ἢ εὐσεβείᾳ, Phil. antiquiorem habere amicitiam pietate, plus amicitiæ tribuere, quàm pietati. πλέον νέμειν.

οὐδὲν γάρ μοι δοκεῖ τοιοῦτον, οἷον, &c. Gregor. nihil mihi cum eo conferendum videtur.

περὶ πλείονος ποιεῖσθαι τὴν τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίαν, ἢ τὴν ἰδίαν πατρίδα, Demoſth. Græcorum libertatem patriæ ſuæ anteferre.

ποιεῖσθαι περὶ, apud Chryſoſt. idem eſt, quod περὶ πλείονος ποιεῖσθαι. τῶν ἀλόγων γένος περὶ τῶν ἀνθρώπων ποιούμενος, id eſt, προτιμῶν.

προὐργιαίτερον ἡγεῖσθαι. Iſeus, προὐργιαίτερον ἡγεῖται εἶναι τὸ χρηματίζεσθαι, ἢ τὴν ἐμὴν συγγένειαν, id eſt, προκριτέον, pluris faciẽdum eſſe cenſet quæſtum, quàm noſtram propinquitatem.

προὐργιαίτερον ποιεῖσθαι τὸ δίκαιον τῶν τοῦ Δημοσθένους λόγων, Dinarch.

¶ *Præmium.*

ἀκόλουθα τῆς ῥᾳθυμίας τἀπίχειρα παρ' αὐτῶν κομίζεσθαι, Lucia. conſentanea ſocordiæ præmia ab ipſis referre. καρποῦσθαι τῆς ἀσεβείας τὰ ἐπίχειρα, Philo.

οὐ γὰρ δὴ σῶστρα ἡμῖν τοιαῦτα ἐκτίνειν αὐτὸν ἐχρῆν, Luc. non enim eum oportebat, pro accepta ſalute talem nobis mercedem perſoluere.

τῆς καλοκαγαθίας ἆθλον ἀρέσθαι, Philo. probitatis præmium ferre. ἆθλον, de virtutibus dicitur, vt τὸ ἐπίχειρον, de vitiis: tametſi id non perpetuò obſeruatur. ἐπίχειρον enim quandoq; pro victoriæ præmio accipitur, & de rebus honeſtis ac laudabilibus dicitur, vt apud Demoſth. ἐπίχειρα τῶν ὑπὲρ ὑμῶν πεπονημένων ἔχω, laborum, quos pro vobis pertuli, præmium habeo.

ἔπαθλον, idem quod ἆθλον, Diodo. ἄξια τῶν κινδύνων ἆθλα προκείμενα, digna periculis præmia propoſita.

μεγάλοις μετὰ τοὺς πόνους στεφάνοις ἡμᾶς δωρήσεται, Chryſoſt. inſignibus coronis nos poſt labores donabit.

¶ *Præmia pro mercede.*

μισθὸν πράξασθαι, Plato in Apol. mercedem exigere.

μισθὸν ἀποτίνειν, Luc. ἦν τινα μισθὸν ἀποτίσεις; ecquam tu mercedem perſolues?

μισθοὺς οὐκ ὀλίγους τελεῖν, idem. mercedē haud exiguam pendere. Quod etiam ὑποτελεῖν dicitur Baſ. τοῖς διδασκάλοις μισθοὺς ὑποτελεῖν. μισθὸν τελεῖν τῆς κηδεμονίας, Chryſoſt. curæ pro ſe ſuſceptæ mercedem pendere.

μισθὸν ἀπολαμβάνειν. Luc. τὸν ἄξιον μισθὸν τῆς θαυμαστῆς ταύτης τέχνης ἀπολάμβανε, dignam eximia iſta arte mercedem cape.

μισθὸν κομίζεσθαι, idem quod ἀπολαμβάνειν. idem, οὐδὲ ἐντελῆ τὸν μισθὸν ἐκομίσατο παρὰ τοῦ Φρυγὸς, ne integram quidem mercedem à Phryge tulit. τίνα μισθὸν τῆς ἀσεβείας κομίζεται; Greg.

μισθὸν τῆς ἀθεΐας ἐνέγκασθαι, Gregor. impietatis mercedem referre. τῆς ἀθεΐας τὰ ἐπίχειρα κομίσασθαι. ἐπὶ ῥητορικῇ μεγίστας μισθοφορὰς ἐνέγκασθαι, Luc. id eſt, μεγίστους μισθοὺς ἀπολαβεῖν.

πρέποντας τοὺς μισθοὺς τῇ γεννησαμένῃ ἀποτιννύναι, Baſ. dignam matri mercedem perſoluere.

μισθοὺς ἐκλέγειν. Aphrod. μισθοὺς οὐκ ὀλίγους ὑπὲρ τῆς βιαιότης κακοτεχνίας ἐκλέγοντες, legentes, corradentes.

¶ *Præſentia.*

τούτων ἐναντίον διηρώτησας, Plat. in epiſt id eſt, τούτων παρόντων.

εἰ παρὼν ἐτύγχανεν, ἡνίκα ἐξειλκόμην, Demoſth. ſi præſens erat.

ὅτι τολμῶ λέγειν ὡς ἀκριβῶς εἰδὼς περὶ πραγμάτων οἷς οὐ παρῆν πραττομένοις, Iſoc. quod de rebus mihi compertiſſimis, quibus ipſe, cùm gererentur, minimè interfui, verba facere audeo.

ἐπὶ

ἐπὶ τοσούτων μαρτύρων, Luc. coram tot teſtibus.

ἐν ὀφθαλμοῖς ἐκείνου τοῦ ἀνδρὸς, idem. idq; ob oculos illius viri. ἐν ὀφθαλμοῖς δὲ τῶν Ἑλλήνων τοῦτο πέπρακται, idem. in oculis atque conſpectu Græcorum.

οἵᾳ δίκῃ δικαζομένῃ παρεγενόμην, idem. cujuſnam cauſæ diſceptationi interfui. Huic contrarium eſt, οἵας δίκης δικαζομένης ἀπελείφθην.

οὐκ ἔστιν ὅστις οὐκ ἀπήντησεν, idem. nemo eſt, qui non adfuerit. atque in hac ſignificatione ἀπαντᾶν jungitur cum accuſat. & præpoſit. πρὸς, vel εἰς.

ἔτυχε δὲ τῇ θέᾳ ταύτῃ παρών, idem. huic porrò ſpectaculo intererat.

τοῖς δεινοῖς μὴ ὑστερίζειν, Phil. idem quod τοῖς δεινοῖς παρεῖναι, vel, παραγίνεσθαι, minimè poſt pericula venire.

τὰ μὲν δεινὰ ἐν χερσὶ, τὰ δὲ χρηστὰ ἐν προσδοκίᾳ, Chryſoſt. afflictiones iam vrgent, res ſecundæ in ſpe atque expectatione poſitæ ſunt. τὰ ἐν χερσὶν, idem quod τὰ παρόντα.

παρατυγχάνειν, idem quod παραγίνεσθαι. Xeno. καὶ οἱ ἄλλοι οἱ παρατυγχάνοντες ἑώρων, id eſt, οἱ παρόντες. προστυγχάνειν etiã idem quandoque quod παρατυγχάνειν.

ὡς δὲ ἴδοι, καὶ προστύχοι τῷ πράγματι, ἔλεγεν, Andocid..

¶ *Præſidium.*

εἰς τὰς Θήβας φρουρὰν ἐγκαταστῆσαι, Diod. præſidium Thebis conſtituere.

τὸν λογισμὸν φρουρὰν ἐπιστῆσαι ταῖς τῶν αἰσθητηρίων ὀπαῖς, Baſ. rationem præſidij loco, in organorum ſenſus foraminibus collocare.

φρουρᾷ διαζῶσαι. Phil. ἐπειδὴ τὰς κατὰ τὴν χώραν ὁδοὺς ἁπάσας φρουραῖς διεζωσμένας εἶδε, poſtquam

 om-

omnes regionis vias præſidiis cinctas, & intercluſas vidit.

τὰς πόλεις φρουραῖς ἀξιολόγοις διαλαβεῖν vel, περιλαβεῖν, Diod. vrbes non contemnendis præſidiis comprehendere, διαζώσασθαι.

τὰς πόλεις ἐμφρούρους ποιεῖν, idem. præſidia vrbibus imponere.

τὰς πόλεις φρουραῖς ἀσφαλίσασθαι, idem. præſidiis munire.

τὴν πόλιν παραλαβὼν, φρουρὰν τὴν διαφυλάξουσαν εἰς αὐτὴν εἰσήγαγεν, idem. vrbe potitus, præſidium in eam introduxit. ἐξαράκωσε, καὶ φρουρὰν εἰσήγαγεν. Æſch.

τοὺς εὐκαιροτάτους τόπους ἀσφαλέσι φυλακαῖς προκαταλαμβάνειν, Diod. commodiſſima quæque loca firmis præſidiis occupare.

φρουρὰν καταλιπὼν τοῦ ἐρύματος αὐτάρκη, Herodi. cùm quantum ad arcem defendendam præſidij ſatis eſſet, reliquiſſet.

κρατύνασθαι φρουραῖς, Plut. firmare præſidiis.

φρουραῖς τοὺς τόπους τούτους κατέχει, Demoſt. hæc loca præſidiis tenet. τὴν Καδμείαν ἐν φρουρᾷ κατέχειν, Herodot.

τὴν φυλακὴν, ἣ ἐφρούρει, κατεφόνευσαν, idem. præſidium, quod oppidum tuebatur, interemerunt.

¶ *Prætermittere.*

οὔτε ἀνοίας οὐδὲν ἐλλείπειν, οὔτε ἀναισχυντίας, Plat. 8. Polit. nihil amentiæ atque impudentiæ prætermittere. nihil ſibi ad omnem amentiam impudentiámque reliqui facere.

ἀσελγείας, καὶ ὕβρεως οὐδὲν ἀπέλιπον, Demoſt. nullum libidinis & contumeliæ genus omiſerunt.

οὐδεμίαν ἀκολασίας ἰδέαν παραλέλοιπε, Lucia. ὁ-

δὲν

ἦν εἶδος ἀσεβείας ἐνέλειπεν, idem.

οὐ γὰρ ὁ θεὸς ἐνέλιπέ τι τῶν εἰς κατόρθωσιν ἡκόντων τῶν ἐκείνου, Chryſo. neque enim Deus quicquam, quod ad ipſius emendationem facerer, omiſit.

¶ *Prætermitto dicere.*

καὶ ἄλλα γε δὴ μυρία ἐπιλείπω λέγων, Plat. in Phileb. ſexcenta alia mitto dicere.

ἐῶ τὰ ἄλλα σιωπῶ πολλὰ ἂν ἔχων εἰπεῖν, Demoſth. alia taceo multa, licet commemorare queam.

οὐδὲν τῶν λεκτέων παρήκατε, Luc. nihil eorum, quæ dicenda erant, omiſiſtis.

ὃ γὰρ μάλιστα ἐχρῆν εἰπεῖν, τοῦτ' οὐκ οἶδα ὅπως παρέλιπον, idem. quod potiſſimum dicendum erat haud ſcio quo pacto prætermiſi.

τοὺς λοιποὺς ὑπερβήσομαι, Greg. reliquos tranſiliam, id eſt, tacebo.

ἐῶ λέγειν τοὺς πόνους, idem. mitto labores, mitto dicere.

ἀφίημι τοὺς διωγμούς, idem. nihil dico de perſecutionibus.

¶ *Prætextus.*

σεμνοῖς ὀνόμασι τῆς ἀρχῆς, καὶ ἡγεμονίας ἐπικρύπτειν λῃστείαν, Phil. ſpecioſo imperij nomine latrocinium occultare. σεμναῖς κλήσεσι πειρώμενοι κατακρύπτειν τὰ αἴσχη, Gregori. bellis atque honeſtis vocabulis res turpes atque obſcœnas obtegere conantes. ἐν τῷ προσχήματι τῆς εὐλαβείας βαθείας κατεσκευασμένην τὴν πονηρίαν κατακρύπτειν. Baſil. ſub pietatis obtentu altè conditam improbitatem celare.

αἴσχιστα ἔργα εὐπρεπέσι, καὶ σεμναῖς κλήσεσιν ἐπαμπίσχοντες, Phil. res turpes honeſtis nominibus conuenientes.

εὐπρεπέσιν ὀνόμασι τὰ αἰσχρὰ ἐπικοσμεῖν, vel, ἀποσεμνύνειν, Phil. ornare, illuſtrare.

πράγ

πράγματι κακῷ καλὸν περιτεθείκασιν ὄνομα, Greg. rei malę pulchrum nomen impoſuęrunt.

καλλίστοις ὀνόμασιν αἰσχίστας πράξεις γράφειν, Æſch. pulcherrimis nominibus fœdiſſimas actiones depingere, fucare. Gall. *coulorer.*

τὴν τῆς πορνείας ἁμαρτίαν ὀνόματι γάμου περιστέλλειν, Baſil. ſtupri ſcelus matrimonij nomine obuelare. Gall. *couurir.* περικαλύμματι γάμου συσκιάσαι, idem. matrimonij velo obumbrare.

ἐπισκιάζειν ὀνόματι εὐσεβείας, idem. id eſt, εὐσεβείας προκαλύμματι συσκιάζειν.

πρόσχημα μὲν ποιούμενος ὡς ἐπ' Ἀθήνας ἐλαύνει, eo quidem prætextu, quaſi Athenas contenderet. πρόσχημα ποιεῖσθαι, idem quod προσποιεῖσθαι.

ὑποκορίζεσθαι, eſt rem turpẽ ſpecioſo nomine appellare, quemadmodum Cicero dicebat, Atticum turpiſſimam Pompeij fugam ὑποκορίζεσθαι, cùm eam peregrinationem appellaret.

προθυμίας τὰς ἐπιθυμίας ὑποκορίζονται, Plut. de mor. virt. cupiditates ſpecioſo nomine alacritates animi appellat.

τοὔνομα μὲν τῆς εἰρήνης προβάλλεται, τοῖς δὲ ἔργοις τοῦ πολέμου χρῆται, Demoſth. nomen quidem pacis obtendit, ſed re ipſa bellum gerit.

¶ *Præuenire.*

ἂν ἕτεροι τῷ λόγῳ προλάβωσιν ὑμᾶς, οὐδὲν αὐτῶν ἑτέρων ἀκούσετε, Demoſth. ſi alteri vos dicendo occuparint, alteros rurſus minimè audietis.

ἐάν τις ἄφνω τὸν λογισμὸν φθάσας ἐξαχθῇ τι πρᾶξαι, ſi quis repentè rationem anteuertens, ad perpetrandum aliquod facinus impulſus ſit.

φθάνειν ταῖς προστάξεις ὀξύτητι τῆς ὑπηρεσίας, Phil. officij atque obſequij celeritate juſſa præuenire.

ἐθελουσίῳ γνώμῃ φθάνοντες μετ' αἰδοῦς, καὶ προ-

θυμως

θυμίας καὶ ἐπικελεύσεως, voluntario ſtudio, atque alacri diligentia imperia ipſa præuertere. Sic etiam apud Greg.preſb.Deus τοῦ μελλητέου τῆς φύσεως φθάνειν dicitur καὶ αἰτήσεως, quòd nondum precibus noſtris euocata ipſius miſericordia ſeſe exerat, vltroq; offerat.

φθάνειν τὸν θάνατον, diem fati occupare. Curt.

καταταχεῖν τοὺς ἀπὸ τῆς τροπῆς φεύγοντας, Diodor. fugientes ex acie hoſtes aſſequi, ac celeritate vincere.

Qui jam jamq; ab aliquibus malo aliquo mulctandi, ipſi anteuertunt, hi eos, ἃ παθεῖν ἐμέλλησαν, διαπρήθεσθαι, dicuntur Philoni, id eſt, eo malo,quod ſibi imminebat, illos afficere.

¶ *Preces.*

δεῖσθαι. πάρειμί γε ἐπ' αὐτὸ τοῦτο, δεησόμενος ὑμῶν, Plat.in Parmenid. ob hoc ipſum adſum,vt vos orem. προσελθόντες ἐδέοντο λιπαρῶς, Lucian.etiam atque etiam orabant.

οἶμαι οὐδὲν δεήσεσθαι Ἱππίαν τῆς ἡμετέρας δεήσεως, Plat. 2. Hipp. opinor Hippiam haud neceſſe habiturum,vt eum orem. συντεταμένως ἐδεῖτο ἡμῶν, Plato. intentiſſimis precibus à nobis petebat.

δέομαι, καὶ ἱκετεύω, καὶ ἀντιβολῶ, Demoſth. ſupplex rogo, atque obteſtor. δεήσομαι δὲ ὑμῶν δικαίαν καὶ ὑμῖν γε ῥᾳδίαν χαρίζεσθαι, καὶ ἐμοὶ ἀξίαν πολλοῦ τυχεῖν παρ' ὑμῶν, Andocid. æquam poſtulationem ad vos afferam, quamq; & vos perfacilè concedere queatis, & ego magni æſtimaturus ſim, ſi à vobis impetraro.

ἱκετεύειν, καὶ καταλιπαρεῖν, Luc.ſupplicibus verbis orare. πάλαι ἐμοῦ γε λιπαροῦντος, Plat. me iampridem eum rogante, atque obteſtante. καὶ σὲ πρὸς αὐτῆς ἀντιβολοῦμεν Ἀφροδίτης, idem. ac te

per

per ipſam Venerem obteſtamur.

παραιτήσομαι δ' ὑμᾶς μηδὲν ἀχθεσθῆναί μοι, Demoſth. à vobis petam, ne mihi quicquam ſucceſeatis.

προσπεσὼν αὐτῷ, λαβόμενος τῆς χειρὸς, ἐδάκρυσέ τε, καὶ ἱκέτευε μηδὲν τοιοῦτον ποιεῖν, Plat. abjectus ipſi ad pedes, prehenſaq; manu collacrymabat, atque obſecrabat, ne quid hujuſmodi faceret.

ἐξαιτεῖται λιπαρῶς βασιλέα περὶ τῆς αὐτῶν σωτηρίας. Cteſ. pro eorum ſalute obnixè regem orat, atqué implorat.

ἱκετηρίας, καὶ δεήσεις ποιεῖσθαι, Iſocr. id eſt, *δεῖσθαι, καὶ ἱκετεύειν. νομίζετε δὲ τὸν παῖδα ἱκετηρίαν ὑμῖν προκεῖσθαι*, Demoſth. exiſtimate puerum ſupplicis cujuſdam libelli loco vobis propoſitum eſſe.

ἐπὶ τὴν ἱκεσίαν ἐλθεῖν, Phil. ad preces venire.

ἐπισκήπτω ὑμῖν πρὸς τῶν πατέρων διαναστῆναι, Baſil. vos per patres rogo & obteſtor, vt excitemini: *ὑμῖν δὴ ἐπισκήπτω λιπαρῶς μὴ διασύρειν*, &c. vos etiam atque etiam rogo.

ἐγὼ μὲν ταῦτα πρεσβεύω πρὸς σε, Grego. hæc à te poſtulo. *τὴν πρεσβείαν ποιεῖσθαι*, id eſt, *δεῖσθαι. ἱκετείαν ποιεῖσθαι*, vt apud Thucyd. *πολλῷ δικαιοτέραν ὑμῶν ἱκετείαν ποιοῦνται*.

ἀξιοῦν. αὐτοῖς ἀξιοῦντες δοθῆναι τὴν χάριν ταύτην, Demoſth: petentes hoc ſibi beneficium dari.

ἠξίωσε τὸν βασιλέα κατασκευάσαι, &c. Diod. à rege petiit.

ἱκεσίας ἅπτεσθαι. Lucia. *ὁ δὲ ἱκεσίης δευτέρης ἅπτεται, δοῦναί οἱ χρόνον ἑπτὰ ἡμερῶν*, at ille ſecundò ab eo precibus contendit, vt ſeptem dierum ſpatium ſibi concedat.

τοῦτον προσίεσθαι θέλησον εὐμενῶς, Greg. id eſt, *δέομαί σου τοῦτον εὐμενῶς προσδέξασθαι*, hunc comiter

ac

ac benignè excipere velis.

¶ *Preces diuinæ.*

θεοὺς εὐσεβῶς ἐπικαλεῖσθαι, Iſocr. ſuperorum opem piis precibus implorare.

δεήσεις καὶ δάκρυσι τὸν θεὸν λιπαρεῖν. Greg. preſb. cum lacrymis Deum orare.

ἐν ὑπαίθρῳ πληροῦν τὰς προσευχάς, Baſil. ſub dio precandi munus obire.

παρακαλῶν ἐκτενεῖς ὑπὲρ ἐμοῦ ποιεῖσθαι ὑμᾶς δεήσεις, idem. orans atque obſecrans, vt intentiſſimas pro me preces ad Deum adhibeatis.

τὸν θεὸν ἱκετεύειν, idem. Deo ſupplicare.

δόξαν ἀναπέμπειν τῷ κτίσαντι, idem. creatorem celebrare.

ὑπὲρ ἐμοῦ χεῖρας ἱκετίδας ἄρατε πρὸς θεόν, Syneſ. ſupplices manus pro ſalute mea ad Deum tendite.

ἀφωσιωμένως ἄκροις τοῖς χείλεσι φθέγγεται τὰ ῥήματα, Baſil. defunctoriè, atque extremis dumtaxat labiis verba pronunciat.

τὴν εὐχὴν ἐν συλλαβαῖς ἀναπληροῦν, idem. ſyllabis tenus orare.

νυκτὸς καὶ ἡμέρας προσμένειν ταῖς δεήσεσι, Baſil. προσλιπαρεῖν, προσδιατρίβειν, προσκαρτερεῖν, noctu atque interdiu in orationibus perſtare.

εὔπλοιαν ἡμῖν ἐπευξάμενοι, Luci. fauſtam nauigationem nobis diuinitus precati. ἐὰν θεάσωνται ἥλιον ἀνίσχοντα, εὐημερίαν ἐπεύχονται, Philo. quoties exorientem Solem cernunt, piis votis fauſtum ac felicem ſibi diem precantur.

πρὸς τὸν μόνον σωτῆρα θεὸν ἐκβοᾶν, Phil. ad ſolum ſeruatorem Deum clamorem tollere, Deum ſolum precibus inclamare.

ἱκέτευε τὸν θεὸν ὑπεραγωνίσασθαι, καὶ κράτος προσεπιθεῖναι τοῖς Ἑβραίοις, Phil. verbis ſupplicibus Deum

orab

orabat, vt ſuppetias ferret, ac victoriã Hebræis compararet. πρὸς ἱκεσίας, καὶ λιτὰς ἐτράπετο, συγγνώμην δεόμενος ἁμαρτιῶν, idem. ad preces ac ſupplicationes ſeſe conuertit, à Deo peccati veniã petens. πρὸς παντοίαν ἱκεσίαν τρέπεσθαι τοῦ θεοῦ.

προσεύχονται τῷ θεῷ θυμήρη γενέσθαι, καὶ κατὰ νοῦν ἀπαντῆσαι τὴν εὐωχίαν, idem. precibus à Deo petunt, vt lætum ac iucundum ſit conuiuium, atque ex eorum animi ſententia.

τὰς ὄψεις, καὶ χεῖρας εἰς οὐρανὸν ἀνατείνειν, idem. id eſt, ἄρασθαι, oculos ac manus in cælum tendere.

ἡ προσευχὴ, καὶ ἡ ἀπὸ τῆς δεήσεως βοήθεια, Chryſ. orationis præſidium.

Preces exauditæ.

ἔτυχον παρὰ τοῦ πατρὸς τοῦ ἐμοῦ ὅσων ἐδεήθην, Demoſthe. quæcunque à parente meo poſtulaui, obtinui. δεηθεὶς καὶ καθικετεύσας, μόλις ἔτυχον παρ' αὐτοῦ ἐφ' ὅτῳ βούλοιτο μισθῷ καθηγήσασθαί μοι τῆς ὁδοῦ, Luc. obnixis ac ſupplicibus precibus vix ab eo impetraui, vt mihi, quanta vellet perſoluta mercede, viam præire vellet.

μόλις εὑρόμην πολλὰ ἱκετεύσας τό σοι τὴν δίκην φυλαχθῆναι, idem. multis precibus ægrè hoc conſequi potui, vt tibi cauſæ diſceptatio ſeruaretur.

κάμπτειν ταῖς ἱκεσίαις τὸν θεόν, Greg. preſb. precibus Deum flectere.

ταῖς ἡμετέραις λιταῖς ἐπινεῦσαι, Philo. ſupplicationibus noſtris annuere.

ἐγὼ μὲν ταῦτα πρεσβεύω πρὸς σε, σὺ δέ μοι προθύμως ἐπίνευσον, Greg. πρὸς τὴν αἴτησιν ἐπινεῦσαι, Baſil.

πλήρωσον ἡμῶν τὴν εὐχήν, Baſil. precem noſtram exple.

προσίεσθαι τὴν ἱκεσίαν, Philo. admittere.

τῶν ἐφικτῶν οὐδενὸς ἀμοιρήσεις, idem. quicquid à me poſtularis, modò arbitrij mei ac poteſtatis ſit, repulſam minimè feres.

δέομαί σου τὴν δέησιν ταύτην· σὺ δὲ ταύτην οὐκ ἂν βαρυνθείης αἰτουμένῳ μοι συγχωρεῖν, Baſil. hoc à te peto : tu verò petenti mihi concedere, quæſo, ne graueris.

ἐμοῦ δὲ δέησιν ἵνα ἰσχυρὰν ἐδεήθη, μὴ παραλιπεῖν, &c. Æſchin. me majorem in modum rogauit, ne prætermitterem.

ἐνδιδόναι ταῖς ἱκεσίαις, & εὐχαῖς, idem. precibus cedere.

κάμπτεσθαι πρὸς δέησιν, Greg. preſby. precibus flecti ac permoueri.

εἰς πέρας ἄγειν τὰ αἰτήματα, Greg. id eſt, πληρῶσαι.

τῆς πρεσβείας ἡττᾶσθαι, idem. id eſt, τῇ πρεσβείᾳ εἴκειν, vel, ἐνδιδόναι.

ἀσμένως τὴν αἴτησιν προσδέξασθαι, Diod. id eſt, προσίεσθαι, vt ſuprà.

ὁμολόγησιν συντελέσειν περὶ ὧν ἠξιωκὼς ἦν, idem. id eſt, ὑπίσχετο.

συμπληρῶσαι, vel, εἰς τέλος ἄγειν περὶ ὧν ἐτύγχανε δεόμενος, ὑπίσχετο, recepit ſe ea, de quibus cum eo precibus egeram, confecturum.

ἔδωκεν αὐτῷ ὁ θεὸς τὴν αἴτησιν, Diodor. quod à Deo petebat, eſt conſecutus.

πληροφορεῖν τὰς εὐχάς, Philo. id eſt, συντελεῖν, & συμπληρῶσαι.

τῆς Ἀβραὰμ ἱκετηρίας δυσωπεῖσθαι, Chryſo. Abrahami precibus permoueri. Et 1. de Sacerd. οὐκ ἐδυσωπεῖτο τοῖς ῥήμασι τούτοις, non mouebatur.

¶ *Preces irritæ.*

ἀπαρνεῖσθαι τὴν δέησιν, Plat. in Sophiſt. μὴ τοίνυν

ἡμῶν,

ἡμῶν, ὦ ξένε, τὴν γε πρώτην αἰτησάντων χάριν ἀπαρνηθεὶς γένῃ, ne igitur, ô hoſpes, primam hanc gratiam, quam vnquam à te poſtulauimus, denega.

τούτων οὐδενὸς τυγχάνων, ἠξίουν ἀπιέναι, idem in epiſt. cùm nihil eorum impetraſſem, petebam, vt mihi abire liceret. *τυγχάνων οὐδενὸς ὧν ἐδέετο*, Herodot.

πολλὰς δεήσεις ὑπομένειν, Demoſth. multas preces ſuſtinere, id eſt, multis precibus reſiſtere.

ἀποτυγχάνειν τῆς δεήσεως, idem.

οὐδενὸς πώποτε ὧν ἐδεήθη ἕτερος ἐμοῦ, ἀπέτυχεν, hic nihil vnquam à me fruſtrà poſtulauit. *τίς ἐμοῦ δεηθεὶς οὐκ ἔτυχε;* Lyſ. quis à me aliquid petiit, quod non impetrarit?

ὑπεριδεῖν δέησιν, Lucia. *μὴ ὑπερίδητε δέησιν ἐρωτικήν*, amatorias preces ne aſpernemini.

ἀνανεύειν πρὸς τὴν δίκην. idem, *ἐγὼ δὲ τά γε δυνατὰ οὐκ ἀνανεύσω πρὸς τὴν δίκην*, ego verò, quantum quidem potero, preces tuas non rejiciam.

πρὸς δέησιν ἐναντιοῦσθαι, Phil. *σκαιὸς οὐδεὶς οὕτως ἂν γένοιτο, ὡς ἐναντιωθῆναι πρὸς λιπαρεστέρας δεήσεις*, nemo adeò læuo ac præpoſtero eſt animo, vt obnixis precibus obluctari queat.

τὴν δέησιν ἀποστρέφεσθαι, preces rejicere, atque auerſari. Baſil. *μηδὲ ἀποστραφῇς μου τὴν δέησιν*.

ἀξιῶ δὲ μηδέ σε τὴν ἱκεσίαν αὐτῶν παριδεῖν, Syneſ. id eſt, *ὑπεριδεῖν*, vt ſupr.

ἔξαρνον εἶναι, vel, *ἵστασθαι*, idem quod *ἐξαρνεῖσθαι*, vel, *ἀπαρνεῖσθαι*, vt ſuprà. *μή πως ἔξαρνος στῇς πρὸς τὴν αἴτησιν*, Liban. id eſt, *μὴ ὑπερίδῃς τὴν αἴτησιν*.

καὶ τοῦ λαοῦ μετὰ δακρύων ἱκετεύοντος, οὐ κάμπτεται πρὸς τὴν δέησιν, ἀλλ' ἔμενεν ἀκλινής, Greg. preſb. ac licet plebs eum cum lacrymis rogaret at-

que

que obſecraret, haud tamen ad preces ejuſmodi animum inflexit, verùm fixus ac rigidus manſit.

οὐχ ἧττον ἢ δρῦς τὰς πρὸς ἀνέμων ἐμβολὰς ἀπίνακτος ἔμεινεν, idem ibid. eorum precibus non magis concuſſus eſt, quàm quercus vi atque impetu ventorum.

διαμαρτάνειν τῆς δεήσεως, Greg. idem quod ἀποτυγχάνειν, precibus ſuis fruſtrari, preces fruſtrà fundere.

ἀπολέγεσθαι τὴν δέησιν, Plut. preces reiicere, repudiare.

ἀπελῆ ἱκετείαν ποιεῖσθαι dicitur Philoni, qui repulſam patitur.

¶ *Primas ferre, vel ſecundas.*

ἐχέτωσαν ἐκεῖνοι τὰ πρῶτα τῆς εὐδαιμονίας, Luc. beatitudinis illi primas habeant. τοῖς βασιλεῦσι, καὶ ὅσοι τὰ πρῶτα μετ' ἐκείνους ἔχουσι, Greg.

τῆς σοφίας τὸ πρωτεῖον καρποῦσθαι ἐκ κοινῆς συγχωρήσεως, Baſ. omnium conceſſu primariam ſapientiæ laudem obtinere.

τὰ νικητήρια φέρεται τῶν ἐν ἡδοναῖς φίλτρων ἡ ἀνδρὸς πρὸς γυναῖκα συνουσία, Philo. viri cum fœmina congreſſus cæteras omnes voluptates vincit. Eodem modo difficile eſſe cenſet Gregorius ἐν τῷ περὶ φιλοπτωχίας ſtatuere ex omnibus virtutibus, cui τὰ πρεσβεῖα καὶ τὰ νικητήρια potiſſimùm dari oporteat, hoc eſt, quænam ex virtutibus principem inter omnes locum, & quaſi palmam obtineat.

τὰ πρῶτα πάντων εἰς εὐδαιμονίαν ἐφέρετο Σαρδανάπαλος, Baſ. feliciſſimus cenſebatur.

τὸ πρωτεῖον τῆς ἀνδραγαθίας ἀπηνέγκατο, Diodor. ſtrenuitatis primas tulit. πρωτεύειν, Diodor. τῷ πρωτεύοντι τῶν ῥητόρων τῇ τῶν λόγων δεινότητι, oratorum

rum omnium eloquentiſſimo. Et rurſus, τῶν μὲν ἄλλων ἐπεπρώτευε, τούτου δὲ ἐφαίνετο καταδεέστερος, aliis quidem præſtabat, &c. Et in malam partem apud Æſchinem, πρωτεύειν τῇ κακίᾳ.

τὰ δεύτερα μετ' Ἀλέξανδρον ἐν στρατηγίαις ἐνέγκασθαι, Luc. in re militari ſecundas ab Alexandro ferre.

τὰ δεύτερα μετὰ θεὸν τιμᾶσθαι, idem. id eſt, τὰ δεύτερα τῶν τιμῶν ἐνέγκασθαι.

τεταγμένος τὴν μετὰ βασιλέα τάξιν, Phil. à rege ſecundus.

ὥστε παρὰ πολλοῖς ἀριθμεῖσθαι τῶν κατὰ τὴν οἰκουμένην τὴν πρώτην, Diod. id eſt, ὥστε παρὰ πολλοῖς αὐτὴν τὰ πρωτεῖα φέρεσθαι.

Dicitur etiam τὰ πρεσβεῖα διδόναι, vt apud Greg. qui primas cuipiam defert, vel etiam νέμειν, iuxta illud Luciani, τοῖς δὲ δεύτερα, ἢ τρίτα ἔνεμον τῆς θεότητος, his autem ſecundas, aut tertias diuinitatis tribuebant.

δευτέρων μεταποιεῖσθαι, Phil. ſecundas ſibi arrogare.

κορυφαίους εἶναι τῶν μαθητῶν. Chryſ. primas diſcipulorum tenere.

πόλις κρατοῦσα τῆς οἰκουμένης, idem. de Roma loquens.

¶ Priuare.

στερεῖσθαι, vel, ἀποστερεῖσθαι, Demoſth. τῆς πατρίδος καὶ τῶν ὄντων ἀποστερεῖσθαι, patria atque fortunis priuari. οἵας ἀπεστερήθην θυμηδίας; Baſil. qua animi voluptate carui?

ἀφαιρεῖσθαι. Phil. μὴ τὸν σοφὸν ἀφέλῃ τὰ πρέποντα ἐγκώμια, ne ſapientem meritis laudibus fraudes.

ταύτην τὴν ὠφέλειαν ἀφελέσθαι τοὺς φιλολόγους, Muſon. hac vtilitate priuare litterarum ſtudioſos.

τ̃ τιμῆς καθεῖλε, Suid. dignitate atque ornamentis priuauit, exauctorauit. *il le demit de ſon eſtat.*

παρώσασθαι τ̃ τιμῆς, Lucia. idem quod καθελεῖν, omni dignitate exturbare, vel, vt Cicero loquitur, ſpoliare.

τ̃ τ̃ βασιλέως εὐνοίας ἐκπεσεῖν, idem. regis beneuolentia excidere, in offenſionem regi venire. τ̃ βασιλείας ἡδέως ἐκπεσεῖν. Chryſ.

τηλικαύτης ὠφελείας χηρεύειν, Theoph. id eſt, στερηθῆναι, tali vtilitate carere.

εἴ τις ὑμᾶς βούλοιτο παῦσαι τ̃ ἀρχῆς, Xenoph. id eſt, ὑμᾶς ἀφελέσθαι τὴν ἀρχὴν, vt ſuprà.

παραλύειν τ̃ ἡγεμονίας, Suid. id eſt, καθελεῖν τ̃ ἀρχῆς. ὃν παραλύσας τ̃ ἀρχῆς Πέτρον ἐπέστησε.

καθῃρέθη τ̃ τιμῆς, idem. honore dejectus eſt.

τοὺς στρατιώτας γυμνῶν τ̃ ἑαυτοῦ βοηθείας, Chryſ. milites ſuo auxilio nudans, deſtituēs, ἀποστερῶν.

¶ *Probatio.*

ὅταν τις ψιλῷ χρησάμενος λόγῳ, μὴ παράσχηται περὶ ὧν λέγει, Demoſth. cùm quis nudis verbis vſus, nullam probationem adhibet.

κακίαν γὰρ καὶ πονηρίαν ἐμοὶ προσοῦσαν οὐ δείξει, idem. non enim me improbitatis ac nequitiæ coarguet atque conuincet.

μηδεμιᾶς ἀποδείξεως τοῖς ἐγκλήμασιν ἐπενεχθείσης, ταῖς τιμωρίαις ἐκδίδονται, Baſil. nullius criminis comperti atque conuicti, deduntur ad ſupplicia.

πρὸ ἐναργῶν ἀποδείξεων, idem. priuſquam certa ac perſpicua argumenta adhibita fuerint, vel, nullis adhibitis certis ac luculentis probationibus.

ἔλεγχος, αὐτὴ τ̃ ἀποδείξεως. idem, τ̃ δὲ τ̃ λεγομένων ἔλεγχον μὴ ἐπάγων, id eſt, τὰς ἀποδείξεις. ἐναργέ-

σιν ἐλέγχοις μοιχείαν πιςῶσαι, Phil. perſpicuis argumentis adulterium confirmare.

Vtrumque jungitur apud Demoſthenem, οὐδεμιᾶς ἀποδείξεως φανερᾶς, οὐδ' ἐλέγχου γιγνομένου.

οὐκ ἔχοντες ὅτι οὐκ ἀδικοῦσι δεῖξαι, Demoſthen. cùm nullam cauſam afferre queant, quin iniquè agant.

ἐλέγχειν ψευδεῖς οὔσας τὰς διαθήκας, Iſæus, i. ἀποδεικνύειν.

¶ Proditor.

οἱ πεπρακότες ἑαυτοὺς εἰς τὰ ἐναντία τοῖς τῇ πατρίδι συμφέρουσι, Demoſth. elegans periphraſis proditorum.

¶ Proficere.

μεγάλην εἴληφεν ἐπίδοσιν τὰ πράγματα, Demoſt. res magnopere auctæ, atque amplificatæ ſunt, magnum incrementum acceperunt.

ἐπιδιδόναι, Plat. in Theag. πάμπολυ ἐπιδεδώκει ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ, breui multum profecerat. ὡς θαυμαστὸν, ὅσον Διονύσιος ἐπιδεδωκὼς εἴη πρὸς φιλοσοφίαν. idem in epiſt. quòd Dionyſius mirabiles in philoſophia progreſſus feciſſet.

ὥστε μηκέτι ἐπίδοσιν ἔχειν εἰς τὸ κάλλιον φαίνεσθαι. Plat. Leg. 6. adeò vt nihil ad eorum pulchritudinem addi, vel accedere poſſe videatur.

ἀνὴρ ἐν φιλοσοφίᾳ μεγάλην ἔχων προκοπὴν, Diodo. id eſt, ἐπίδοσιν, magnos in philoſophia progreſſus habens, vel, in philoſophia magnopere progreſſus.

προκόπτειν ἐν ἀρετῇ, in virtute procedere, & progredi. Cic. οὐδὲν προκόψω, nihil proficiam. προκόπτειν ἐν τοῖς μαθήμασι, Luc.

¶ Prolabi.

ἐπ' ἔσχατον ἐλθεῖν ἀναιδείας, Plat. in Phædr. ad extremam impudentiam venire.

Digitized by Google

ἐς τοσαύτην ὑπερβολὴν τόλμης ἐληλύθασι, Demoſth. eò extremæ temeritatis venerunt, vel proruperunt.

ἐς τοῦτο ἥκειν ἀπαιδευσίας, Plat. in Gorg. idem quod *ἐλθεῖν*.

ὅποι προῆλθεν αὖ; Demoſth. quò tandem progreſſus fuiſſet? *ὁρᾶτε οὗ προελήλυθεν ἀσελγείας*, Diod. videte quò petulantiæ ac libidinis proceſſit.

ὀλισθαίνειν, ἐξολισθαίνειν, παρολισθαίνειν. Lucian. *ῥᾳδίως ἐς τὸ πάθος τοῦτο κατολισθαίνουσι*, facilè in hoc vitium delabuntur. *εἰς ὑπερημερίαν ἐξώλισθον*, Bud. in procraſtinationem incidi.

ἐξοκέλλειν, Herodi. *εἰς τοσοῦτον ἐξώκειλε παροινίας*, eò petulantiæ, amentiæq; proruit.

εἰς ἀνοσίους πράξεις ἐξώκειλε, Suid. in nefaria facinora ſeſe prouoluit. *πρὸς τὴν ἀλλόκοτον ταύτην λύσσαν ἐξώκειλαν*, in prodigioſam hanc rabiem impegerunt. de præpoſtera Venere loquitur.

προχωρεῖν & *προβαίνειν*, idem quod *προελθεῖν*. *εἰς τοσοῦτον παροινίας προεχώρησεν*. Herodia. *εἰς τοῦτο προβέβηκεν ἀσελγείας*, Bud. eò ſtultitiæ proceſſit.

προσπεσεῖν. Suid. *εἰς τοσαύτην μανίαν προσέπεσεν*, eò furoris lapſus eſt.

προάγεσθαι. *οὐκ εἰς τοῦτο προαχθήσομαι ὕβρεως*, Phalar. non eò contumeliæ proueh ar. *ἐξάγεσθαι*, idem.

ἐκφέρεσθαι. *εἰς τοσαύτην ὠμότητα, καὶ ὀργὴν ἐξωλίσθη*, Suid. id eſt, *ἐξήχθη*, in eam crudelitatem præceps actus eſt. *πρὸς τὰ τοῦ πατρὸς ἁμαρτήματα καταφέρεσθαι*, idem. in paterna flagitia prolabi.

ἀφικέσθαι. *εἰς τοῦτο ἀφῖχθαι μωρίας, ἢ παρανοίας*,

Demoſth. id eſt, ἦλθε.

παρελαύνειν, Chryſ. hom. 5. in 1. ad Corin. εἰς τοῦτο παρήλασε μανίας. proceſſit, prorupit, καὶ εἰς ἐσχάτην ἐλάσῃ κακίαν, idem.

¶ *Prolixitas.*

μακροὺς λόγους ἀποτείνειν, Plat. in Protag. ſermones in longum extendere.

μακρολογεῖν, vel, μακρηγορεῖν, prolixa oratione vti, prolixitate laborare. Plat. leg. 2. ἵνα δὲ μὴ μακρολογία τις γίγνηται πολλὴ περὶ τούτων ἡμῖν, id eſt, ἵνα δὲ μὴ περὶ τούτων μακρηγορῶμεν.

μακρὰ λέγειν, idem quod μακρολογεῖν, Demoſthe. ἵνα μὴ μακρὰ λέγων λίαν ἐνοχλῶ, ne prolixa oratione vobis moleſtus ſim. μακρός μοι λόγος γενήσεται, εἰ μέλλοιμι πρὸς τὸ ἕκαστον τῶν ἐπεσταλμένων παρὰ τῆς σῆς συνέσεως ἀποκρίνεσθαι, Baſ. longa mihi oratio comparanda eſſet, ſi ad epiſtolam tuã ſingulatim reſpondere velim.

ἵνα δὲ μὴ καθ᾽ ἕκαστον ἐπιὼν πολὺ τὸ πλῆθος ἐπάγωμαι τῶν λόγων, Dion. verùm ne ſingula perſequens, ſermonem in longum producam.

μηκύνειν τὸ δεῖ, Plat. in Menex. longiorem aliquantò orationem habere neceſſe eſt.

ἐφεῖναι, καὶ χαλάσαι τὰς ἡνίας τοῖς λόγοις, idem in Protag. habenas orationi permittere atque laxare.

μακρὸν ἂν εἴη διεξιέναι, idem in Axioch. longum foret commemorare.

φυλαττόμενος μὴ μῆκος ἄκαιρον ἐγγένηται τῷ λόγῳ, Demoſth. cauens ne oratio intempeſtiuam longitudinem contrahat.

ἐμπίπτειν εἰς λόγους ἡμερησίους, Iſocrat. in ejuſmodi ſermones incidere, qui diem totum deſiderarent.

ἐπιὼν δέ τις ἕκαστα, μῆκος ἂν ἄπειρον διώκοιτ᾽ ἂν

περὶ

περιθεῖναι τῷ λόγῳ, quæ ſi quis ſigillatim perſequi vellet, infinitam orationi longitudinem afferre poſſet.

ὑπερεκπίπτειν τοῦ μέτρου, Baſil. mediocritate excidere, modum in dicendo non tenere.

ἀλλὰ γὰρ αἰσθάνομαι τοῦ λόγου τὴν συμμετρίαν ἐκβαίνοντος, idem. enimuerò ſentio me orationis modum excedere.

ἔξω ἐμαυτὸν ὁρῶ τοῦ μέτρου φερόμενον, idem. id eſt, τοῦ λόγου τὴν συμμετρίαν ἐκβαίνοντα, video me extra mediocritatis lineas ferri.

μέχρι τοῦδε παρεξέτεινα τὴν ἐπιστολήν, Bud. huc uſque epiſtolam extendi.

¶ *Propenſus ad aliquid.*

ἐρωτικὸς δὲ ὤν, καὶ εἰς τὰ ἀφροδίσια κεχυμένος, Luc. ad amandum procliuis, atque ad res venereas profuſus.

ὀξὺς πρὸς ἀφροδίτην, idem.

πρὸς τὰ ἀφροδίσια καταφερής, Athen. in venerem pronus. Cui opponitur ἀναφρόδιτος apud Lucianum.

ἐσκόπει πρὸς πότερον ἐπικλινῶς ἔχει. ὡς δὲ εἶδε ῥέπουσαν πρὸς πανουργίαν, Philo. expendebat, vtram in partem inclinatior eſſet. Vt autem eam ad verſutiam propendentem vidit.

ἐπιρρεπεστέρας τὰς γνώμας εἶχον πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον, Herodi. propenſioribus animis erant in Alexandrum.

¶ *Proſperitas*, vide *Succeſſus felix.*

ὁπότε μικρά τις αὔρα μόνον αὐτῷ καταπνεύσειεν εὐπραγίας, Phil. quando vel perexigua quædam felicitatis aura ipſi afflauerit. Et rurſus κἂν μόνον αὔρα τις εὐτυχίας προσπνεύσῃ, φυσῶσι μέγα, καὶ πνέουσι μεγάλα.

προσαναστήσης αὐτοῖς παραδόξου, καὶ παντελῶς ἀ-

παρὰ πᾶσαν ἐλπίδα εὐτυχίας, Diod. oborta ipſis præter omnem opinionem ac ſpem proſperitate.

οἱ δὲ Θρᾷκες εὐτυχήσαντες τοῦτο τὸ εὐτύχημα, Xenoph at Thraces ſecundo hoc vſi ſucceſſu.

ἀθυμῶν ὅτι οἱ τὰ ἐς ἀφροδίτην ἀτυχῶς ἔχει, Lucia. grauiter mœrens venerea negotia parum proſperè ſibi ſuccedere.

ἐξουσίας τῶν πραγμάτων φερομένων, Chryſoſt. rebus ad voluntatem fluentibus, Cic. εὖ φέρεσθαι, idem quod ἐξουσίας, vel, κατ' οὖρον. Dionyſ. Alexand. apud Euſeb. εὖ φερομένης αὐτῷ τῆς βασιλείας, καὶ κατὰ ῥοῦν χωρούντων τῶν πραγμάτων, cùm ipſius imperium proſperè ſe haberet, ac negotia ei ex animi ſententia ſuccederent. εὖ φερομένων τῶν πραγμάτων. Gall. *les affaires ſe portans bien.*

εὖ πράττειν, εὐθυνεῖσθαι, εὐπραγεῖν, εὐημερεῖν, vel, ἐν εὐημερίαις εἶναι, pro eodem apud Chryſoſtomū.

¶ *Prouehere.*

προάγει τοὺς υἱοὺς ἐπὶ μέγα δυνάμεως σπουδάζει, Phil. ad magnas opes filios promouere ſtudet. εἰς τοσοῦτον ὑπ' αὐτοῦ τιμῆς, καὶ ἐξουσίας προήχθη, Herodian. ad tantum honorem ac potentiam ab eo prouectus eſt.

πλούτῳ ὑπερβάλλοντι ἐκόσμησε, idem. ampliſſimis opibus ornauit.

ἐκ τῆς μεγίστης εὐτελείας εἰς τὸ μέγιστον ὕψος ἆραι, καὶ πάλιν τὴν ὀρθὴν ῥίψαι, idem. ex infima ſorte ad ſummum cacumen euehere, euectumq; rur ſus deiicere.

χειραγωγούσης αὐτὸν τῆς τύχης ἦλθε διὰ πάσης τάξεως στρατιωτικῆς εἰς στρατοπέδων ἐπιμέλειαν, idem. fortuna eum velut manu ducente, per omnes militiæ gradus ad exercitus imperium peruenit.

εἰς μεγάλας ἐξουσίας ἀναβιβάζειν, Diod. id eſt,

ἀνάγ

ἀνάγειν. vel, προάγειν.

εἰς ἕω τῆς ταξιάρχων χώρας ἐπαναβαίνειν, Xenoph. ad tribuni militaris gradus aſcendere.

μεγίστων ἀρχῶν ἐπιβαίνειν, Suid. id eſt, εἰς μεγίστας ἀρχὰς ἀναβαίνειν.

¶ *Prouocare ad ſuperiorem iudicem.*

ἐὰν τις ἱκανὴν κρίσιν μὴ λαμβάνῃ, πρὸς ἄλλο δικαστήριον ἴτω, Plato Leg. 6. ſi quis haud ſatis æquam ſententiam acceperit, ad aliud judicium ſe conferat.

ἐφεῖναι, appellare. Luc. ἐφίημι ἐπὶ τὸν Δία ad Iouem prouoco. ἐφιέναι δίδωσιν ὁ νόμος εἰς ἕτερον δικαστήριον, idem. legis beneficio ad alterum judicem appellare. Et rurſus, εἰ δέ τις ἄδικον οἴηται γνῶναι τὴν κρίσιν, ἐξεῖναι ἐφίεναι ἐπ' ἐμὲ δικάζεσθαι, quod ſi quis iniquo ſe judicio circumuentum exiſtimet, licere ad me prouocare, cauſámq; diſceptare. Hinc nomen ἔφεσις, appellatio. Gregor. μετὰ ταύτην τὴν ψῆφον οὐκ ἔφεσις, οὐ κρίτης ὑψηλότερος, hoc eſt, vt loquitur Ariſtid. in laude vrbis Romanæ, μετὰ ταύτην τὴν ψῆφον ἐνεχθεῖσαν οὐκ ἔξεστιν ἐλθεῖν ἄλλοσε, οὐδ' ἐπ' ἄλλους δικαστάς, ἀλλὰ στέργειν ἀνάγκη τοῖς ἐγνωσμένοις, id eſt, poſt hanc ſententiam latam, non licet alio proficiſci, nec ad alios judices, ſed rei judicatæ acquieſcendum eſt.

ἐκκαλεῖσθαι τὴν δίκην, idem quod ἐφεῖναι.

¶ *Prouocare ad certamen*, vide *Laceſſere*.

προκαλεῖται γάρ με, καὶ ἀναδύεσθαι παντως αἰσχρόν. Luc. me prouocat, ac certamen detrectare, plane turpe eſt.

εἰς μονομαχίαν προκαλεῖσθαι, Suid. ad ſingulare certamen laceſſere.

προκαλουμένου τοῦ βουλομένου Περσῶν μονομαχῆσαι,

στη, Δαρεῖος ὑποστὰς τὸ κίνδυνον, τὸ προκαλεσάμενον ἀπέκτεινε, Diodor. id eſt, προκαλεσαμένου ἐς μονομαχίαν.

ὥστε ἄλλα μεγαληγορούμενος, καὶ προσεῖναι οἱ τὸ ἄρισον τὸ Ῥωμαίων ἐς διαγωνίζεσθαι συμπλοκὴν προκαλούμενος, Suid. cùm alia multa jactans, tũ etiã præſtantiſſimum quemque Romanorum ad ſingularem pugnam appellans.

ἐκ προκλήσεως φονεύειν, ex prouocatione interficere, Plin.

¶ *Pudor, paßiuè.*

καὶ οὐδ᾽ αἰδεῖται κακὸς εἶναι, Plat. 8. Polit. quin ne eum quidem pudet malum eſſe.

λύειν τὴν αἰδῶ, frontem perfricare. Greg. ἔλυσα τὴν αἰδῶ, πάντα χρόνον αὐτῇ συνῳκισμένος, pudorem, ſemper mihi antè familiarem, excuſſi.

αἰδοῦς ἐμπίμπλασθαι ὥστε ἐρυθραίνεσθαι, Xenoph. pudore oppleri vſque ad ruborem.

ὧ μηδὲ ἀνθρώπων, μηδὲ θεῶν αἰδώς τις ἔρχεται, Philo. cujus animum nec hominum nec deorum pudor afficit.

αἰσχύνεσθαι λέγειν, pudore à dicendo refugere, Cic. οὔτε ἥλιον αἰσχύνονται οἱ ταῦτα ποιοῦντες, Demoſth. nec Solem verentur. οὐκ αἰσχύνονται ταῦτα τολμῶντες, idem. οὐδὲ αἰσχύνθη τοῖς πεπραγμένοις, Æſch. αἰσχύνην φέρειν. Chryſ. οὐ φέρει μοι αἰσχύνην τὸ ἀποθανεῖν, haud mihi probro ducitur mori.

καταδύεσθαι, pudore ſuffundi, & quaſi terræ gremio ſeſe occultare. οὐ καταδύεται τοῖς πεπραγμένοις, Demoſth. οὐκ αἰσχύνεται. καταδῦναι ὑπὸ τῆς αἰσχύνης, Xenoph.

κατὰ γῆς δῦναι ηὐχόμην, Lucia. terram præ pudore ſubire optabam, vel, terra abſorberi. κατὰ γῆς δῦναι, idem quod vno verbo καταδῦναι. dicitur

etiam

etiam κατὰ γῆς καταδῦναι, Xenoph. κατὰ γῆς καταδύομαι ὑπὸ αἰσχύνης· ἀκούων ταῦτα διαρραγῆναί μοι τὴν γῆν ηὐξάμην, Baſ. in epiſt. & Chryſoſt. tantus me pudor inuaſit, vt dehiſcere mihi terram optauerim.

ἐρυθριᾶν, vel, ἐρυθραίνεσθαι, erubeſcere, ἐρυθριᾶν καὶ κάτω νεύειν. Luc. πάνυ ἐρυθριᾶν, idem. ἐρυθριᾶν κατ᾽ αἰδῶ τῶν πεπραγμένων, idem. hoc eſt, ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις ὀλίγου δεῖν ὑπ᾽ αἰδοῦς ἐκθανεῖν (vt Lucianus dicit ὑπὸ δέους) pudore penè emori.

ποίοις ὀφθαλμοῖς εἰς ἕκαστον τούτων ἀντιβλέψεσθε; Demoſt. quibus oculis vnumquemque horum aſpicietis? id eſt, an præ pudore eos intueri poteritis?

αἰσχύνην ὀφλισκάνειν, idē quod αἰσχύνεσθαι, Nyſſ. lib. de Virg. οὐδεμίαν αἰσχύνην ὀφλήσει, εἰ φανερὸν γένοιτο ὅπως αὐτῷ τὰ κατὰ τὴν οἰκίαν ἔχοι, non erit, cur erubeſcat, ſi perſpicuum fiat, quonam pacto res ejus domeſticæ ſe habeant.

ἐν αἰσχύνῃ δεινῶς ἔχειν, Xenoph. id eſt, σφόδρα αἰσχύνεσθαι.

ἐπανθεῖ μοι κατὰ τῶν παρειῶν ἐρύθημα, Syneſ. mihi per genas ſeſe diffundit rubor.

ἐντρέπεσθαι. Chryſ. οὐδείς ἐστιν οὕτως ἀναίσχυντος, ὡς συνεχῶς ἀκούων κακιζόντων αὐτὸν τινῶν, μὴ ἐντρέπεσθαι, nemo ita perfricta fronte eſt, qui quoſdam aſſiduè ſe vituperantes audiens, non erubeſcat.

αἰσχυντηλότερος μᾶλλον τοῦ δέοντος, Plato. pudentior quàm par ſit. δυσωπίᾳ ὑπόχειρος. δυσωπεῖσθαι, præpoſtera verecundia laborare, prę pudore oculos attollere non ſuſtinere. Contrà, οὐδὲν μετέχειν τοῦ αἰσχύνεσθαι dicitur Demoſthen. qui pudorem omnem perdidit.

περιστέλλειν τὰ ἀσχήμονα, Baſil. pudenda tegere,

atque obuoluere.

τὸ ἐρυθριᾶν τοῦ προσώπου παντελῶς ἀποξύειν, Luc. pudorem omnem à fronte abſtergere, frontem prorſus perfricare. λύειν τὴν αἰδῶ, vt ſuprà, ἀποσείεσθαι, ἀποτινάσσειν.

ἐγκαλύπτεσθαι, ἀντὶ τοῦ αἰσχύνεσθαι, Æſch. ἐφ' οἷς οἱ πρέσβεις ἐνεκαλύψαντο, ob quæ legati pudore ſuffuſi ſunt. & Chryſ. οὐκ ἐγκαλυπτόμενοι, ἀλλὰ καὶ καλλωπιζόμενοι, non modò, non erubeſcentes, ſed etiam gloriantes. Et rurſus, καυχώμεθα δι' αὐτὸ τοῦτο, δι' ὃ νομίζει ἡμᾶς ἐγκαλύπτεσθαι. Et rurſus, ἀπὸ τῆς μνήμης μόνης τῶν ἁμαρτιῶν ἐγκαλύπτεσθαι, vel ad ipſam duntaxat ſcelerum recordationem pudore ſuffundi.

πορνεία ἀναφανδὸν, καὶ ἀπηρυθριασμένως γινομένη, Baſil. ſtuprum in omnium oculis, ac ſine vllo pudore perpetratum.

¶ *Pudor actiuè.*

ἐρυθριᾶν ἐποίησας τὸν Ἀδείμαντον, Luci. ruborē Adimanto incuſſiſti, vel, expreſſiſti.

τοὺς ἀσχημόνως ζῶντας δυσωπεῖν, Philo. turpiter viuentibus pudorem afferre: iis, qui fœde, atque obſcœnè viuunt, pudorem inücere.

ἐντρέπειν, καταιδοῦν, Chryſoſt. pudorem incutere.

¶ *Pugna.*

μάχη πάνυ ἰσχυρὰ γέγονε, Plat. in Charm. acris pugna commiſſa eſt.

αἱ μάχαι αἱ ἄξιαι μνημονευθῆναι, Iſoc. memorabiles pugnæ.

μηδεμίαν μάχην μαχέσασθαι ἀξίαν λόγου, idem. nullum memorabile prælium inire, nullo memorabili prælio decertare, Gall. *digne d'en parler.*

συνάπτειν τὰς χεῖρας, Plat. in Menex. manus

con

conſerere. ἐπὶ τοῖς Γαλάταις συνάπτειν ἔμελλε, Lucia. ſubaudi, τὰς χεῖρας. συνάπτειν τὰ ςρατόπεδα ἐς μάχην, Herodot.

πρὸς ἅπαντας συμπλέξατο, Demoſth. cum omnibus conflixit.

πρὸς ἐκείνους ἐκ τῆς φανερᾶς διαγωνίσασθαι, Iſocr. aperto prælio cum iis dimicare.

συμβάλλειν, idem. ὥσπερ ἂν εἰ γυναιξὶ συνέβαλον, perinde ac ſi cum mulieribus certaſſent.

εἰ μή γε ὁ Ζεὺς διέςησεν αὐτοὺς, καὶ ἄχρι χειρῶν προεχώρησε τὸ πρᾶγμα, Lucian. niſi Iupiter eos direniſſet, etiam vſque ad manus res proceſſiſſet.

συμφέρεσθαι, idem quod μάχεσθαι, vel, συμβάλλειν, δειλοῖς ἀεὶ συνηνέχθης, idem. ſemper cum ignauis congreſſus es.

οὐδὲ ἐς χεῖρας ἐλθεῖν ὑπέμειναν, idem. ne ad manus quidem venire ſuſtinuerunt.

συμπλέκεσθαι, congredi. idem, συμπλέκεσθαι, καὶ εἰς χεῖρας ἰέναι.

διὰ μάχης ἐλθεῖν, id eſt, μάχεσθαι. idem, ἄριςον ἂν ἔχοι διὰ μάχης ἐλθεῖν αὐτοῖς, conſultiſſimum fuerit cum iis pugnam inire. διὰ μάχης ἐλθεῖν τοῖς Ρ'ωμαίοις οὐ λυσιτελὲς ἡγησάμενος, Suid. συμμίγνυσθαι, Lucia. πρὶν συμμῖξαι καὶ συμπεσεῖν εἰς χεῖρας, antequàm pugnam miſcerent, ac manus conferrent, Gall. *auant que ſe meſler.* καὶ αὐτίκα συνέμισγε τὰ ςρατόπεδα πεζῇ καὶ νηυσί. Herodo. ac ſtatim exercitus terra & mari conflixerunt.

ἐς μάχην καθίςασθαι. Phil. ἤδη δὲ μελλόντων ἐς μάχην καθίςασθαι, cùm iam iámque prælium commiſſuri eſſent. ἐς μάχην Α'ντίοχος Ρ'ωμαίοις κατέςη, Memn. Antiochus cum Romanis certamen contraxit.

νεανικῶς ἀγωνίσασθαι περὶ τῆς βασιλείας, Grego.

pro imperio fortiter ac ſtrenuè pugnare. λαμπρῶς, ὀκνηρῶς, γενναίως, ἀξίως λόγου, Herodot.

μετὰ πολλῆς βοῆς συνέρραξαν εἰς μάχην, Diod. cum magno clamore in pugnam ruerunt. Græcia barbariæ lento colliſa duello, Horat. Gr. συνερραχθεῖσα πρῶτος ἐπιρράξας τοῖς πολεμίοις ἠγωνίσατο περιβλέπτως, idem. primus, impetu in hoſtes facto, inſigniter dimicauit: vel, primus, hoſtibus illiſus. Gall. *ayant premier enfondré les ennemis.*

ὡς ἐφ' ὁμολογουμένην νίκην πρὸς τὸν ἀγῶνα ἴεντο, Phil. ad certamen, velut ad certam & exploratam victoriam, ferebantur.

καρτερὰν μάχην συνίστασθαι, Diod. acerrimum prælium committere.

τὴν μάχην ἐν χερσὶ συνίστασθαι, manu pugnam capeſſere, Tacit.

συμπίπτειν, Xenoph. ἀκμῆτας τοῖς κεκμηκόσι συμπεσεῖσθαι, recentem ac vegetū in fatigatos fractosq; impetum facturum. συμπίπτειν εἰς χεῖρας, id eſt, συμβάλλειν.

μάχην πειράσασθαι ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, id eſt, μάχεσθαι, idem.

μεγάλη παράταξις οὐδεμία συνετελέσθη, idem. nullum magnum prælium perpetratum eſt, Liuius. id eſt, confectum. πράξεις ἄξιαι μνήμης οὐ συνετελέσθησαν, id eſt, πράξεις ἀξιομνημόνευτοι ἀξιόλογοι.

τοὺς Λυδοὺς ἐξάγειν εἰς μάχην, Herod. Lydos ad pugnam educere.

διαμάχεσθαι περὶ τῆς χώρας τοῖς ἐπιοῦσι, idem.

κατὰ τὴν πρώτην ἔφοδον τοῖς ξυστοῖς ἀγωνισάμενοι τούτων τὰ πλεῖστα συνέτριψαν, ἔπειτα εἰς τὴν ἀπὸ ξίφους μάχην ὥρμησαν, Diodo. ad primam impreſſionem haſtis præliati, magnam eorum partem

contr

contriuerunt, mox cominus ad gladios venerunt.

προσμιγνύναι, idem quod *συμμιγνύναι*, Herod. *τοῖσι δὲ ἡ ἵππος πρώτη προσέμιξε*, cum his autem equites primi conflixerunt, pugnam conſeruerunt.

οὐδεὶς ἀντιάθη ἐς μάχην, idem. hoc eſt, vt alio loco dicit, *οὐδεὶς αὐτοῖς ἐς μάχην κατίστη*.

μαχέσασθαι οὐκ ἐποιεῦντο βουλήν, idem. non erat illis in animo pugnare. Gall. *ils n'eſtoyent d'adun de combattre.*

πρὸς ἄνδρας ἀρίστους προσφέρεσθαι, idem. id eſt, *ἀνδράσιν ἀρίστοις συμφέρεσθαι*.

οὐ βουλόμενοι μάχῃ διαγωνίσασθαι, Thucy. prælio decertare nolentes.

μάχη μὲν οὐδεμία ἐγένετο ἐκ παρασκευῆς, ἐνέδραι δὲ καὶ καταδρομαί, idem. nullum ex comparato prælium extitit, ſed inſidiis tãtùm, ac percurſationibus res geſta eſt. *μάχαις μὲν πανδημεὶ πρὸς Ἀθηναίους οὐκέτι ἐβούλοντο διακινδυνεύειν*, idem. non iam amplius omnibus copiis cum Athenienſibus prælij aleam ſubire volebant.

γενομένης δὲ ἐπὶ πολὺ μάχης καρτερᾶς ἐνεδίδου ἤδη τὰ ἡμέτερα, καὶ παρερρήγνυτο. Luci. conſerta autem acri ac diuturna pugna, cedebat iam noſtra acies, ac perrumpebatur.

πρῶτος τὸ συνεχὲς τῆς τῶν πολεμίων τάξεως ἔρρηξεν, idem. primus confertum hoſtium cuneum rupit.

ταχὺ δὲ τῶν βελῶν ἐξαναλωθέντων, καὶ πάντων εἰς τὴν ἀπὸ ξίφους μάχην συμπεσόντων, idem. id eſt, *ὁρμησάντων*, vt ſuprà.

ἰθυμαχίαν μὲν μηδεμίαν ποιέεσθαι ἐκ τοῦ ἐμφανέος, Herod. nullo quidem iuſto atque aperto prælio dimicare.

παρατάξει κρίνειν τὸν πόλεμον, Diodor. bellum pugna decernere. πᾶσαν φιλονεικίαν σιδήρῳ κρίνειν συνειθισμένοι, καὶ αἵματι τὰς μάχας λύειν δεδιδαγμένοι, Baſ. contentiones omnes ferro diſceptare aſſueti, ac pugnas cruore diſſoluere edocti.

ἀφίστασθαι τῆς μάχης, pręlio abſtinere, abſiſtere.

μάχη, ἀγὼν, παράταξις, συμβολὴ, συμπλοκή, prælium. ἐν τῇ ἐπὶ τοῦ Ἀράξη πρὸς τὸν Καππαδόκην συμπλοκῇ, Luc. σύστασις, Herodo.

τοῦ πολέμου βαρήπνυτος ἀναχωρεῖν, Chryſoſt. ingraueſcente certamine ſecedere.

¶ *Pugna anceps.*

ἐπὶ πολὺν χρόνον ἰσόρροπος ἦν ἡ μάχη, καὶ πολλῶν μὲν ἀναιρουμένων, πλειόνων δὲ τιτρωσκομένων, ὁ κίνδυνος δεῦρο κἀκεῖσε τὰς ῥοπὰς ἐλάμβανε. Diodor. perdiu anceps pugna erat, multiſq; occumbentibus, pluribus etiam vulnera accipientibus, periculum nunc huc, nunc illuc propendebat. Et Herodia. ἰσορρόπου γινομένης ἐπιπολὺ τῆς μάχης ἑκατέρωθεν ἱκανοὶ ἔπεσον.

ἀμφισβητήσιμος μάχη, dubium vel anceps prælium, Plat. in Menex. ἀμφισβητησίμου δὲ τῆς μάχης γινομένης.

ἀμφίδοξος, idem quod ἀμφισβητήσιμος. Gemiſt. μάχη τε συνέστη καρτερὰ, καὶ τῆς νίκης ἀμφιδόξου γινομένης, cùm dubia fortuna pependiſſet victoria. μέχρι μὲν οὖν ὁ ἀγὼν ἀμφιδοξουμένας εἶχε τὰς ἐλπίδας τῆς νίκης, incerta ſpe victoriæ prælii pendebat.

ἀγχώμαλος, idem quod ἰσόρροπος. Lucia. τὰ μὲν πρῶτα ἀγχώμαλα, τὸ δὲ οὖν τέλος τῆς νίκης καθ᾽ ἡμᾶς γέγονε, primum quidem æquo certamine pugnatum eſt, ad extremum tamen victoria à nobis ſtetit. ἀγχωμάλου τῆς μάχης γενομένης, νὺξ τὸ ἔργον ἀφείλετο, Thucyd. cùm ęquo marte pugnatum

tum eſſet, nox prælium diremit. ἰσοκρατῶς ἀπομάχεσθαι, Phil. id eſt, ἰσοῤῥόπως, ἀγχωμάλως.

μάχης καρτερᾶς γενομένης, καὶ πεσόντων ἀμφοτέρωθεν πολλῶν, τέλος οὐδέτεροι νικήσαντες διέστησαν, νυκτὸς ἐπελθούσης, Herodot. commiſſo acri prælio, multiſq; ex vtraque parte trucidatis, tandem neutra ex parte victoriam adepti, noctis interuentu dirempti ſunt.

ἐμάχοντο ἐξ ἠοῦς ἀρξάμενοι μέχρι δείλης ὀψίας· ἐπὶ τοσοῦτον γὰρ λέγεται ἑλκύσαι τὴν σύστασιν, idem. diluculo certamen aggreſſi, ad veſperam vſque dimicarunt: nam tamdiu pertractam pugnam narrant.

¶ *Purgare, vel contrà.*

καθήρασθαι τὰς δυσεκπλύτους κηλῖδας, ἃς προσετρίψατο, maculas, quas impreſſit, eluere.

ὧν τὰ μιάσματα οὐδεὶς ἀπονίψει χρόνος, Phil. quorum execranda ſcelera nulla vetuſtas eluet.

ἐκνίπτειν. οὐκ ἐκνίψῃ τὰ ἁμαρτήματα, καὶ ὅσας ἐν ἅπαντι τῷ βίῳ κηλῖδας ἀνεμάξω, idem. non elues peccata, neque eas omnes maculas, quas toto vitæ curriculo tibi inuſſiſti.

ἀπορρίψασθαι τὰς ἐκ παθῶν κηλῖδας, idem. id eſt, ἐκνίπτειν. ſordes ex fœdis animi perturbationibus ac vitiis contractas abſtergere.

ῥαθυμίας ἔγκλημα ἀποδύσασθαι, Chryſ. ſegnitiei crimen à ſe remouere.

ἑαυτὸν καταῤῥυπαίνειν, idem. ſeipſum inquinare.

Q

¶ *Quærere.*

ΕΠιζητεῖν, vel, ἀναζητεῖν, ἀνερευνᾷν. πολυπραγμονεῖν, nonnunquam in bonam

partem accipitur, nec quicquā aliud ſignificat, quàm ἐπιζητεῖν. τὴν αἰτίαν πολυπραγμονεῖν, cauſam inueſtigare. τὴν ῥίζαν πολυπραγμονεῖν τῶν νοσημάτων, Chryſo. morborum radicem indagare.

¶ *Quæſtus.*

ἕρμαιον ἂν εἴη ἡ τῆς κεφαλῆς ἀσθένεια τῷ νεανίσκῳ, Plat. in Charm. percommodè adoleſcenti ceciderit capitis infirmitas, vel, quæſtui deputanda erit.

κέρδους ἕνεκα μηδὲν ὀκνεῖ ποιεῖν, Demoſth. lucri cauſa nihil facere cunctatur.

ἐπὶ τῷ κερδαίνειν πᾶν ἂν οὗτος ποιήσειεν, idem. quæſtus cauſa nihil non faceret.

πολλὰ χρήματα ἐργάζεσθαι, id eſt, κερδαίνειν. πολλὰ χρήματ' εἰργασμένοι παρὰ τὴν σιτηγίαν εἰς Ῥόδον.

πρᾶγμα κέρδος φέρον, Chryſ. id eſt, κερδαλέον, ἐπικερδὲς, ὠφέλιμον, quæſtuoſum, compendioſum.

¶ *Querela.*

δεινὰ ποιεῖν, καὶ σχετλιάζειν, Lucia. ægrè ferre, & quiritari.

ἐμέμψω τῆς τύχης, ὡς οὐδὲν περὶ σοῦ βεβουλευμένης φιλανθρωπότερον, Syneſ. de fortuna queſtus es, vt tibi dura atque aſpera. Vſitatius eſt compoſitum καταμέμφεσθαι in hoc conſtructionis genere. πολλὰ ἔχων τῆς τύχης καταμέμψασθαι, cùm multa habeam, quamobrem fortunam accuſem. τὴν ἀτυχίαν αἰτιάσασθαι, Syneſ. idem ferè quod τῆς τύχης καταμέμψασθαι.

¶ *Quies*, vide *relaxare.*

ἐν ἡσυχίᾳ καὶ ἀπραγμοσύνῃ τὸν βίον διατελεῖν, Suid. ἡσυχάζειν.

ἀταραξία, καὶ ἡσυχία, Plut.

Rapina,

R

¶ *Rapina*, vel, *præda*.

Διαρπάσαι μὲν οὖν αὐτοῖς ἐφεῖναι τὴν πόλιν οὐ βούλομαι, Xenoph. vrbem ipſis diripiendam permittere nolo. πόλιν διαρπάζειν ἐδίδου τῷ στρατῷ, Herod. vrbem exercitui diripiendam dabat.

ἔδωκε τοῖς στρατιώταις πόλιν εἰς διαρπαγήν, Diod. idem quod ἔδωκε διαρπάζειν, vel, ἐξέδωκε τοῖς στρατιώταις διαρπάσαι.

δοὺς ἐξουσίαν στρατιώταις ἁρπάζειν ὃ δύναιντο, Herodia. licentia data militibus diripiendi quicquid poſſunt.

ἐφ' ἁρπαγὴν τετράφθαι, Xenoph. ad prædam ſe conuertere.

τὰ λάφυρα συγχωρήσειν ἐπαγγειλάμενος, Diod. id eſt, τὴν πόλιν εἰς διαρπαγὴν δώσειν ὑποσχόμενος. Hinc verbum λαφυραγωγεῖν. Suid. πᾶσαν τὴν πόλιν λαφυραγωγήσας, id eſt, διαρπάσας.

ληΐζειν, prædari. λείαν ἄγειν, Xenoph. agere prædam.

ληηλατεῖν, prædas agere. τὴν πόλιν ληηλατεῖν, id eſt, διαρπάζειν. ληηλασία, præda, populatio. πολλὰς ἁρπαγὰς καὶ ληηλασίας ποιεῖσθαι, Suid. ληηλασίαις πορθεῖσθαι dicitur regio Herodoto, quæ latrociniis infeſtatur atque opprimitur.

ἐξαλαπάζειν. ταύτην ἐξαλαπάξομεν, Xenoph. hanc diripiemus ac vaſtabimus. Hujus tamen verbi vſus rariſſimus eſt in oratione ſoluta.

¶ *Ratio*.

οἱ λόγου μετειληφότες, Baſil. & οἱ λόγου μετασχόντες, ratione præditi.

χαλινῶσαι καὶ δοῦλα ποιῆσαι τῷ λογισμῷ τὰ τῆς σαρ-

κὸς

κὸς πάθη, Baſil. carnis motus rationis fræno coërcere ac ſubigere.

¶ *Rationes reddere.*

λόγον ὑπέχειν, Demoſth. λόγον σοι ὑπέχομεν ἡδέως τῶν ἡμετέρων, Greg. rerum noſtrarum rationem tibi libenter reddimus.

λόγον διδόναι, idem quod ὑπέχειν. Demoſth. λόγον δώσεις ὧν μετεχείρισας χρημάτων, pecuniarũ, quas tractaſti, rationem referes.

ἐπὶ τοῖς μηδὲν προσήκουσι μὴ λόγον ἔχειν δίδωσι, Baſil. id eſt, μὴ λόγον ὑπέχειν, de rebus nihil ad me attinentibus cauſam non dicere.

εὐθύνας ὑπέχειν, Greg. δημοσίᾳ ὑπέχειν ὑμῖν τὰς εὐθύνας, ὧν διῳκήκαμεν, palàm vobis earum rerum, quas adminiſtrauimus, rationem reddere. κρίνεσθαι περὶ ὧν διῳκήσαμεν εὐθύνας δοῦναι τῶν πεπραγμένων, Chryſoſt. idem quod ὑπέχειν. εὐθύνας διδόναι τῆς ἀρχῆς, ἧς ἦρξεν, Andoc. muneris ſui rationem reddere.

τὸν λόγον ἀπαιτεῖσθαι, idem quod εὐθύνας ὑπέχειν. Greg. διοικήσεως χρημάτων λόγον ἀπαιτεῖσθαι, adminiſtratæ pecuniæ rationem repoſci.

ἀνυπεύθυνος, vel, ἀνεξέταστος ἀρχή, apud eundem eſt magiſtratus, vel imperium rationibus reddendis minimè obnoxium.

ἀπαιτεῖν τὰς εὐθύνας, rationes exigere. Chryſoſt. μηδέποτε τὸν θεὸν ἀπαιτεῖν εὐθύνας τῶν γινομένων, nunquam à Deo eorum quæ fiunt, rationem expoſcere.

οὔπω ἡ λογιστικὴ ἐφέστηκεν ἡμέρα, idem nondum referendarum rationum dies aduenit.

¶ *Reconciliatio; actiue.*

εἰς ὁμόνοιαν καταστῆσαι, Baſi. in concordiam reſtituere. εἰς τὴν προϋπάρχουσαν εὔνοιαν αὐτοὺς ἀποκατέστησε, Diod. priſtinæ beneuolentiæ reſtituit.

ὑμᾶς

ὑμᾶς ἐπειρώμην παύειν τῆς διαφορᾶς, Plat. in Eraſiſt. ſimultatem veſtram conabar ſedare.

συμφῦσαι, καὶ συνδῆσαι πάλιν εἰς τὴν προϋπάρχουσαν φιλότητά τε, καὶ κοινωνίαν, idem in epiſt. priſtinam amicitiam ac ſocietatem rurſus inter vos coagmentare.

διαφόρους ὄντας πειρᾶσθαι φίλους ἀλλήλοις ὅτι μάλιστα ποιεῖν, idem ibid. à ſimultate abſtrahere conari, amicitiamq; inter ambos quàm maximè ſancire.

λόγοις συμβατηρίοις τοὺς διαφερομένους κατήλλαξε, Philo. pacificatoria oratione contendentes inter ſe reconciliauit.

τὰς οὔσας ἔχθρας καταλύειν, Gregor. vigentes inimicitias extinguere, abiicere.

ἐπειρᾶτο συνάγειν τοὺς παῖδας εἰς φιλίαν, Herodi. adnitebatur inter filios amicitiam conciliare.

τοὺς διαφερομένους εἰς εὔνοιαν πεπιστευμένην προσάγεσθαι, Brut. id eſt, εἰς εὔνοιαν ἀποκαταστῆσαι, diffidentes ad certam beneuolentiam adducere.

διαλλάττειν. ἀξιοῦντα Ἀρίσταρχον ὅπως ἂν διαλλάξῃ αὐτῷ Δημοσθένην, Demoſth. petentem ab Ariſtarcho, vt ſe cum Demoſthene in gratiam reduceret.

τὰς γινομένας διαφορὰς πρὸς ἀλλήλους θέσθαι καλῶς, Andocid. mutuas ſimultates componere.

¶ *Reconciliari alicui.*

διαλύεσθαι τὴν ἔχθραν, Demoſt. inimicitias deponere. διαλύσασθαι πρὸς τούτους, Æſchin. cum ipſis in gratiam redire. τὰς ἔχθρας καταλύειν, Greg. vel, καταλύσασθαι, Brut. idem quod διαλύειν.

διαλλάττεσθαι. Lucia. ἤδη τῆς Ἑλένης αὐτῷ διηλλαγμένης, Helena iam ipſi reconciliata.

μηδὲ πρὸς τελευτήσαντας διαλλαγήσονται, ἀλλὰ καὶ τοῖς παισὶ τὴν ἔχθραν διαφυλάξουσι, Demoſth.

ne

ne cum mortuis quidem in gratiam redibunt, verùm filiis quoque ipſorum inimicitiam ſeruabunt.

ἀποςῆναι τῆς ἔριδος, Dion. à contentione abſcedere.

τὴν ἔχθραν ἀποθέσθαι, Suid. deponere.

καταθέσθαι τὴν φιλονεικίαν, idem quod ἀποθέσθαι. Bud. συνήδομαί σοι τὴν πρὸς τὸν Μῶρον φιλονεικίαν ἀποθεμένῳ, gratulor tibi qui inimicitias, quæ tibi cum Moro erant, depoſueris.

τοῖς ἐχθροῖς σπένδεσθαι, Phil. idem quod καταλλάττεσθαι, cum hoſtibus amicitiæ fœdus percutere. τοῖς αὐτὸν ἢ διατεθηκόσι κακὸν ἐσπείσατο, Gregori. cum his, à quibus malo aliquo affectus fuerat, reconciliatus eſt.

δυσδιάλλακτος, in iracundia perſeuerans. Cic. ὡς οὕτω βαρύμηνις, καὶ δυσδιάλλακτος τῷ λελυπηκότι; Baſil. ecquis ita infeſtus atque implacabilis eſt ei, à quo læſus eſt?

τὴν ἀλλοτριωθεῖσαν θεοῦ, ταύτην οἰκειωθῆναι αὐτῷ, idem. eam, quę à deo auerſa erat, ipſi conciliari.

ὥστε ἐκ τοῦ λοιποῦ χρόνου φίλους εἶναι ἀλλήλοις, καὶ μὴ μνησικακεῖν, Demoſth. adeò vt deinceps amicitiam inter ſe colerent, extincta omni offenſionum memoria.

¶ *Recuperare.*

τὴν δόξαν τῶν προγόνων ἀναλαβεῖν, Iſocr. maiorum gloriam ac decus recuperare.

ἀναλαμβάνειν ἑαυτόν, pro eo, quod noſtri dicũt, *ſe recouurer*, vel, *ſe rauoir de ſa perte.* Demoſth. εἰ μηδένες τῶν δυστυχησάντων ἀνέλαβον ἑαυτοὺς, ſi nulli eorum, qui duriore fortuna conflictati ſunt, è calamitate emerſerunt. ad verbum, ſe recuperauerunt. Cice. Reſpublica adhuc ſe vlta eſt, nondum recuperauit.

ἀναλ

ἀναλαμβάνειν ἐν τῇ μάχῃ τὴν ἐπενεχθεῖσαν οἱ αἰτίαν, Herodot. ſtrenuè pugnando crimen objectum eluere. ἀναλαμβάνειν τὴν προτέραν κακότητα, idem. contractam labem ſarcire.

ἀναλαβεῖν καὶ ἀναμαχέσασθαι (ſic enim lego, non, vt corruptè legitur, μαχέσασθαι) βελτίονι τὴν ἧτταν, Diod. cladem acceptam ſecundiore pugna compenſare.

Διὰ τῆς ἰδίας ἀγχινοίας ἀναμάχεσθαι τὸ μέγεθος ἐλάττωμα, idem. ſua ſolertia detrimẽtum acceptum ſarcire. τὸ τοῦ παιδὸς πταῖσμα κρείττοσιν ἔργοις ἀναμάχεσθαι, Suid.

ἀνακαλέσασθαι, Greg. τὴν προτέραν ἧτταν ἀνακαλεσάμενος, id eſt, ἀναμαχεσάμενος. ἃ δὲ ὄκνος ἀπώλεσεν, ἀνεκαλέσατο ἐπιμέλεια. idem. quæ ſegnities perdiderat, cura & diligentia recuperauit, τὰς ἁμαρτίας ἀνακαλέσασθαι.

δευτέροις κατορθώμασι διαλύειν τὴν αἰσχύνην, Baſil. inſequentis vitæ rectè factis priorem infamiam delere, præteritam culpam redimere, Cicero.

τὴν οἰκείαν δύναμιν ἀνακτᾶσθαι μέχρι παντελοῦς ῥώμης, Phil. vires ſuas pleniſſimè recuperare, recolligere.

ἀναφέρειν. Λακεδαιμόνιοι ἐν Λεύκτροις ἀτυχήσαντες οὐκ ἀνήνεγκαν, Ariſtid. Leuctrica clade ita oppreſſi ſunt, vt nunquam emerſerint. Gall. *iamais depuis ne ſe releuerent.*

ἀνακτήσασθαι τὴν πόλιν, idem. Rempublicam recuperare.

¶ *Recuſare.*

ἀναδύομαι. Baſil. τὸν πόνον οὐκ ἀναδύομαι, laborem non recuſo. μηδεὶς τὸν ὅρκον τοῦτον ὀμνύναι ἀναδυέσθω, Phil. nemo iuramentum hoc inire detrectet. οὐχ οἷόν τε ἀναδύναι πρὸς τοῦ Διὸς κεκελευσμένα,

ϛρθεία, Luci. Iouis imperia detrectare nefas eſt, Liuius. διαδῦναι τὰς λειτουργίας, Lyſ. munus defugere, Cic.

ἀπείπασθαι παντελῶς τὰς διαλλαγάς, Suid. pacem prorſus abnuere.

παραιτεῖσθαι. Herodi. πατρῴαν προσηγορίαν παραιτήσασθαι, paternam appellationem repudiare, atque auerſari. οὐ παραιτήσομαι πρὸς τὴν σὴν ἐξθεῖν ἀγάπην, Baſil. tibi exponere non recuſabo.

ἀναίνεσθαι, renuere. τὰ δῶρα ἀναίνεσθαι, munera reiicere, repudiare.

ἀνανεύειν, petenti aliquid negare. cui opponitur ἐπινεύειν.

διδομένας τιμὰς ἀποκρούεσθαι, Chryſ. oblatos honores repellere. ἀπωθεῖσθαι.

¶ *Redemptio.*

ἀπαιτεῖν ἐπὶ λύτροις τοὺς συνειλημμένους, Luc. petere, vt captiui redimantur.

χωρὶς λύτρων ἀποστέλλειν τοὺς αἰχμαλώτους, Suid. captiuos gratis dimittere.

τοὺς ἁλόντας πολλοὺς ὄντας ἀπολύειν ἄνευ λύτρων. Diodor. magnum captiuorum numerum ſine pretio dimittere.

¶ *Redire, vel reuerti.*

ἀναχωρεῖν ἐπ' οἴκου, Demoſt. domum recedere.

ἀναστρέφειν οἴκαδε, Greg. domum reuerti. ἐπὶ πόδας εὐθὺς ἀνέστρεφον, Luc. ſtatim pedem reflectebam. ὑποστρέφειν εἰς οἶκον, ὅθεν ἐπανεχώρησε, Grego. πάλιν εἰς τὸ, ὅθεν ἐξῆλθεν, ἐπαναστρέφει, Baſil. τῷ προϊέναι, τὸ ἀναστρέφειν opponit Diod. οὔτε προϊέναι πορρώτερον, οὔτε ἀναστρέφειν ἐδύνατο, nec porro progredi, nec pedem referre poterat.

ὀπίσω χωρεῖν. Luc. ἐδέδοκτο ἰδόντα Ἀθήνας μόνον ἐπὶ πόδα εὐθὺς ὀπίσω χωρεῖν, mihi conſtitutum erat, viſis tantùm Athenis, ſtatim recedere.

ἐπαν

ἐπανέρχεσθαι. Philo, ἐπανέρχονται πάλιν, ὅθεν ὡρμήθησαν, eò redeunt, vnde egreſſi ſunt.

ἐπανήκειν οἴκαδε, domum redire. ἐπανήκοντος δὲ σου καὶ ἔχοντος τὴν πατρίδα, Liban. te autem in patriam reuerſo.

ἀνατρέχειν. Luc. ἐπὶ τὸ ἀρχαῖον μῖσος ἀνατρέχεις, ad vetus odium recurris, reuolueris. πάλιν εἰς τὴν συνήθη κακίαν ἀνέδραμεν, Phil.

ἐπὶ τὸν αὐτὸν τόπον ἀφικέσθαι, ἀφ' οὗ τὸ πρότερον ὡρμίσθη, idem. ad eundem locum reuerti, vnde primùm exceſſiſti. legendum puto ὡρμήθη.

μικρὸν ὅσον ἀνεθέντες ἐπὶ τὴν αὐτὴν ὠμότητα καὶ παρανομίαν ἵεντο, idem. cùm aliquantulum ſeſe mitiores præbuiſſent, ad eãdem rurſus immanitatem proruperunt.

ἐπανάγειν. Diodor. ἐπανάξωμεν ἐπὶ τὰς Φιλομήλου πράξεις, id eſt, ἐπανέλθωμεν.

ἀνακάμπτειν. idem, ἀνέκαμψεν εἰς τὴν παρεμβολὴν, ad caſtra ſe retulit. εἰς τὴν Αἴγυπτον ἀνακάμπτει, Chryſoſt.

μικρὸν διαλιπὼν χρόνον, ἧκε φερόμενος εἰς τὴν ἑαυτοῦ φύσιν, Æſch. id eſt, μικρὸν ὅσον ἀνεθεὶς, ἐπανῆλθεν εἰς τὴν ἑαυτοῦ φύσιν, perexiguo tempore intermiſſo, ad mores ſuos, vel, ad ingenium rediit.

ἐπιδημεῖν, aliquando idem quod ἐπανελθεῖν. Syneſ. τῇ πατρίδι ἐπιδημήσας ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου, id eſt, εἰς τὴν πατρίδα ἐπανελθών.

ταχυτέραν ποιήσασθαι τὴν ἐπάνοδον, Euripid. id eſt, τάχιον ἐπανήκειν.

ὅθεν ἐξέβην, ἐπανίημι, Greg. id eſt, ἐπανέρχομαι.

¶ *Redire ad propoſitum.*

ἐπανέλθωμεν δὴ πάλιν, ὅθεν δεῦρο μετέβημεν, Plat. in Cratylo. redeamus iam, vnde huc deflexi-mus.

πάλ

πάλιν ἐπαναχωρήσωμεν ἐπὶ τὰ πρῶτα λεχθέντα, Plat. leg. 6. redeamus ad ea, quæ primum diximus.

ἴωμεν δὴ μετὰ ταῦτα ἐκεῖσε, ὁπόθεν ἐξέβημεν, idem Leg. 8. eò iam, vnde exceſſimus, reuertamur.

ἀναλαβεῖν τὸν λόγον, Herod. ſermonem repetere. Gall. *r. prendre ſon propos.*

ὅθεν ἐξέβημεν, ἔνθ᾽ ἐπανίωμεν, Greg. eò reuertamur vnde digreſſi ſumus.

ὅπερ ἐξ ἀρχῆς ἔλεγον, πάλιν εἰς ταυτὸ ἐπανίωμεν, Baſ. orationem eò, vnde deflexit, referamus.

ἀλλ᾽ ὅ μοι λέγειν ὁ λόγος ὥρμηται, Greg. verùm, vt ad inſtitutam orationem redeamus.

¶ *Reditus, id eſt, prouentus.*

οὔτε γὰρ ἀπὸ πολιτείας προσῆν Στεφάνῳ ἄξιον λόγου, Demo perexiguum omninò erat illud quod ex publico munere ad Stephanum redibat. Gall. *le proffit que faiſoit Eſtienne de ſon office, ne valoit pas le parler.*

διπλασίας, ἢ νῦν, τὰς προσόδους ἐλάμβανεν. Iſoc. duplo majores, quàm nunc, reditus carpebat.

ὁπόσον ἀποφέρει ἡ ναῦς τῷ δεσπότῃ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ κατ᾽ ἔτος ἕκαστον; Lucia. quantum vt plurimum lucri ſingulis annis domino ſuo affert nauis? Gall. *combien rapporte elle à ſon maiſtre?*

ἄλλη μὲν ἀποτροφὴ τοῦ βίου οὐκ ἔστιν, idem. non ſuppetit aliud, vnde vel parciſſimè viuam. ἀποτροφὴ enim tenuem victum ſignificat.

προσιόντων ἑξακοσίων ταλάντων φόρου κατ᾽ ἐνιαυτόν, Thucyd. vectigalibus annuis ad ſexcenta talenta promanantibus.

¶ *Regio.*

χώρα εὐθαλής τε καὶ πίων, καὶ ἔνυδρος, καὶ πολλῶν ἀγαθῶν μεστή, Luci. regio florida, & opima, humidaq́; ac plurimis bonis referta.

ἡ γῆ

ἡ δὲ χώρα πᾶσι μὲν αὔθεσι, πᾶσι δὲ φυτοῖς ἡμέροις τε, καὶ σκιεροῖς ἔθηλεν, idem. regio autem omnis generis floribus mitibusq; atque vmbroſis arboribus abundabat.

χώρα πάμφορος, δαψιλέσι ὕδασι διαρρεομένη, καὶ πολλοὺς καὶ παντοδαποὺς ἐκφέρουσα καρποὺς, Diod. feraciſſima regio, vberrimis aquis diffluens, ac multos omnis generis fructus ferens.

χώρα πλήρης ἁπάντων τῶν πρὸς ἀπόλαυσιν ἀνηκόντων, idem. plena omnium, quæ ad vitæ vſum ſpectant.

ὕδασι ναματιαίοις διαρρεῖται, δένδρων τε παντοδαπῶν, καὶ μάλιστα καρπίμων πληθύει, idem. ſcaturientibus aquis irrigatur, omnisq; generis arboribus, ac præcipue frugiferis, abundat.

¶ *Relaxare.*

ἑαυτὸν ἀνιέναι. Luc. δοκεῖς δέ μοι οὐδ᾽ ὄναρ ἀνιέναι σαυτόν, videris mihi, ne per ſomnum quidem, animum relaxare. μετὰ τὴν πολλὴν τῶν σπουδαιοτέρων ἀνάγνωσιν ἀνιέναι τὴν διάνοιαν, καὶ πρὸς τὸν ἔπειτα κάματον ἀκμαιοτέραν παρασκευάζειν, Luc. mentem remittere, atque ad ſequentem laborem, vegetiorem reddere: τὴν διάνοιαν ἀπειρηκυῖαν ἀνιέναι, Bud: fractum laboribus animum recreare.

τὴν ἄγαν συντονίαν ἀνιέναι, καὶ χαλᾶν, Bud. de contentionis acrimonia remittere.

τὴν Λακωνικὴν σκληραγωγίαν ὑπανιέναι, Phil.*

ἀνειμένης αὐτῷ τῆς περὶ τὰ πολεμικὰ φροντίδος, Herod. cùm bellicis curis animum relaxaſſet.

φροντίδων ἀνεθέντες, αἷς ἐκ πρώτης ἡλικίας καταζεύγνυνται, καὶ πιέζονται, Phil. curis, quibus iam inde ab ineunte ætate conſtricti atque oppreſſi fuerant, relaxati ac releuati.

τὸ σφοδρὸν τῶν ἐπιταγμάτων ὑπανίεται καὶ χαλᾶν, idem. remittere, ac relaxare.

διαφειμένους πάσης ἐπιπόνου φροντίδος, idem. id eſt, *ἀνεθέντας.*

ὑφίεσθαι. τῆς περὶ λόγους σπουδῆς οὐδὲν ὑφίεσαι, Iſoc. de litterariis laboribus nihil remittis.

ἄνεσις, animi relaxatio. Phil. *εἰς ἃ πολλάκις ἀνέσεως, καὶ εὐθυμίας ἕνεκα προσέρχονται*, ad quæ perſæpe leuandi atque oblectandi animi cauſa ſe conferunt.

ἄνεσιν πόνων, καὶ ῥᾳστώνην δοῦναι, idem. laborum relaxationem ac quietem concedere.

εἴωθα τοὺς πόνους ἀεὶ ταῖς τοιαύταις διαλύειν ἀνέσεσι, Greg. laborum moleſtiam hujuſmodi oblectamentis diſcutere ſoleo.

τῶν ἐπακτῶν φροντίδων χαλασθέντες εἰς ἡδονὰς ἀνίεσθαι, Luc. moleſtis curis leuati, jucunditati ſe dare. Cic. *χαλῶντες τοῦ τόνου*, idem. id eſt, *τῆς συντονίας ἀνεθέντες*, vel, *τὴν συντονίαν ἀνέντες.*

ἐκ μακροῦ καμάτου ἀναπαύεσθαι, Luci. ex longo labore ſe in otium & quietem recipere.

τὸ συνεχὲς τοῦ πλοῦ διαναπαῦσαι πρὸς ὀλίγον ἐκρίναμεν, idem. à continua nauigatione animum pauliſper recreare conſtituimus. *τὸ σύντονον τῆς ψαλμῳδίας διαναπαύειν*, Baſil. id eſt, *ἀνιέναι. Ἰταλιώτας πόνων ἀνέπαυσεν*, Herodia. Italos laboribus leuauit.

διαναπαύεσθαι τὰς ἱερὰς ἑβδομάδας, Phil. ſacris hebdomadis interquieſcere.

ἀνάπαυλα, idem quod *ἀνάπαυσις. ἀναπαύλας τῶν πόνων ἐτάξαντο*, Plat. leg. 2.

οὐδεμίαν ἔχοντες ἀνάπαυλαν, Phil. nulla quiete ac relaxatione fruentes.

τοῖς καμάτοις ἀνάπαυλαν δοῦναι, Herodi. *καιρὸν εἰς ἀνάπαυλαν δοῦναι.* Phil. *ἀναπνεῖν*, Greg. *ἵνα μικρὸν ἐκ τῶν πόνων ἀναπνεύσωμεν*, vt à laboribus nonnihil reſpiremus. *οὐδένα χρόνον ἀναπνεῖν δίδωσι τῷ*

ἀνδρὶ

ἀνδρὶ ἐκ τῶν συνεχῶν αὐτοῖς ἐπιταγμάτων, Baſil. inde nomē ἀναπνοή. βραχείας ἀναπνοῆς ἐκ τῶν κατεχουσῶν ἡμᾶς ἀσχολιῶν ἐπιτυχεῖν, idem. nonnihil requietis, animiq; leuationis ab occupationibus, quibus diſtinemur, conſequi. χαρίσασθαι ἡμῖν τινὰ τῶν μακρῶν πόνων ἀνάπαυλαν, idem. id eſt, ἀνάπαυσιν, vel, ἄνεσιν.

ἀστραγάλοις παίζειν, talis ludere, Dion.

διαπνεῖν, καὶ συλλέγεσθαι τὸ πνεῦμα, Phil. ſpiritus reſumere, recolligere.

λωφῶντος τοῦ κακοῦ, idem. id eſt, χαλῶντος, relaxante malo, langueſcente.

ἀναλαβεῖν τὴν δύναμιν ἐκ τῆς προγεγενημένης ταλαιπωρίας, Diod. id eſt, ἀναπαῦσαι. ἀναλαβεῖν τὸ στρατὸν, καὶ διαναπαῦσαι, Plut.

διαγωγὰς ἀεί τινας καὶ τέρψεις ζητῶν καινοτέρας, noua quædam animi oblectamenta quotidie conquirens.

θεραπεύειν τὸν ἐκ τῆς κακοπαθείας κόπον, Diodo. contractam laboribus fatigationem curare, id eſt, ἀναπαύειν.

ἀσθενὴς ἡ ψυχὴ διηνεκοῦς σπουδῆς ἀνέχεσθαι, Lucia. imbecillior eſt animus, quàm vt continuis ſtudiis ac laboribus perferendis par ſit.

¶ *Relinquere.*

τούτων ἀφέμενοι τῶν λόγων, ἀνέλθωμεν, Lucia. his verbis miſſis factis.

τὴν ἀλήθειαν τῶν γεγενημένων ἀπολείπειν τοῖς ὕστερον, idem. veram rerum geſtarum hiſtoriam poſteris relinquere. καταλείπειν.

ἀφεὶς τὴν ἐγκεχειρισμένην τάξιν, idem. id eſt, καταλείπων.

τάξιν οὐ λείποντες, ἣν αὐτοὺς ἔταξεν ὁ πατήρ, Phil. gradum atque ordinem, in quo à patre collocati ſunt, minimè deſerentes.

τὴν ἐργασίαν ἀπειπεῖν, idem. καταλιπεῖν.

¶ *Reliquiæ.*

τοὺς πρώτους δὴ περιλιπεῖς γενομένους τῆς φθορᾶς, Plat.3. leg. qui exitio ſuperfuerunt, vel, ſuperſtites fuerunt. τοὺς διασωθέντας ἐκ τῆς φθορᾶς. καὶ ἔχε τὰ σκεύη τὰ τῇ προτεραίᾳ περιγενόμενα, Demoſt. quæ pridie ſuperfuerant.

ἡ Νῖνος ἀπόλωλεν ἤδη, καὶ οὐδὲ ἴχνος ἔτι λοιπὸν αὐτῆς, Luc. Nini vrbs jam periit, & quidem ita vt ne veſtigium quidem ipſius reſtet.

ὁπόσον ἔτι μοι λοιπὸν τὸν βίον καταβιῶναι, idem. quod mihi reliquum eſt vitæ traducere, conficere.

τὰ ἐρείπια, καὶ λείψανα ἰδεῖν, Herod. parietinas, ac reliquias conſpicere. ἐν ἐρειπίοις μόνοις νῦν τὰ τῆς παλαιᾶς σεμνότητος τὰ σύμβολα φέρειν, Baſil. in ruderibus ſolis nunc priſcæ nobilitatis, ac ſplendoris inſignia ferre.

¶ *Renouare.*

τὴν παλαιὰν ἔχθραν τοσαύταις γενεαῖς ὕστερον ἐκαίνισε, Phil. veterem inimicitiam tot poſt ſeculis renouauit.

τὸ κακὸν πάλαι μὲν κινηθὲν, ἀποσβεσθὲν δὲ πάλιν ἐπιχειροῦσιν ἀνανεοῦσθαι, Baſil. malum olim excitatum, extinctum tamen atque obrutum, rurſus exſuſcitare conantur.

τὴν ἔριδα ἀποσβεσμένην ἀναζωπυρεῖν, Bud. id eſt, πάλιν ἀνάπτειν.

¶ *Renunciare.*

ἀπείπατο τὴν πρὸς ἡμᾶς κοινωνίαν, Baſ. ſocietatem mihi renunciauit.

ἀποποιήσασθαι ἡμᾶς, idem. reiicere, repudiare amicitiam noſtram.

ἀποτάξασθαι τῷ κόσμῳ, καὶ πάσαις ταῖς βιωτικαῖς μερίμναις, idem. extremam ſalutem dicere mũdo,

do, ac vitæ hujuſce curis nuntium remittere.

¶ *Repellere.*

λογισμοὺς ἀσελγείας διακρούσασθαι, & ἐξώσασθαι, Chryſ. libidinoſas cogitationes propellere, ac propulſare, πόῤῥω βάλλειν, ἔξω ποιεῖν, ἀποπέμψασθαι, ἀποδιοπομπεῖσθαι, ἀποσκορακίζειν.

¶ *Repetere.*

δὶς τό γε καλῶς ῥηθὲν οὐ βλάπτει, Plat. 6. leg. quod bene dictum eſt, repetere nil nocet.

περὶ τὸ αὐτὸ πταῖσμα πάλιν καλινδεῖσθαι, Bud. in eandem culpam relabi.

παλιλλογεῖν οὐ δίκαιον, Philo. minimè æquum eſt repetere.

διὰ βραχέων ἐπάνελθε αὐτά, Plat. in Tim. paucis ea repete.

οὐδὲ παθεῖν ταυτὸν ὅπερ πολλάκις πρότερον πεπόνθατε, Demoſth. nec idem facere, quod ſæpe feciſtis.

Reprehendere.

προσηκόντως ἐπιτιμᾶν τοῖς γιγνομένοις, Iſoc. meritò ea, quæ fiunt, reprehendere.

κατηγορεῖν, ψέγειν, μέμφεσθαι, κακίζειν, vt illud Greg. ἃ σήμερον ἐπῃνοῦμεν, αὔριον ἐκακίσαμεν, quæ pridie laudibus efferebamus, hodie reprehendimus.

ἐν ψόγῳ τίθεσθαι, idem quod ψέγειν, Lucia. οὐ γὰρ ἂν τὰ κάλλιστα τῶν ἐπῶν ἐν ψόγῳ ἐτίθεσο, neque enim pulcherrima inſtituta in vitio ac reprehenſione poſuiſſes.

οὐκ ἔχω μέμφεσθαί με τῆς δειλίας ταύτης, id eſt, κατηγορεῖν. Greg. non habeo, cur mihi hujus timiditatis nomine ſuccenſeam.

μέμψεως ἂν ἦμεν ἴσως παρά τισιν ἄξιοι, Baſi. quibuſdam fortaſſe reprehendendi videremur.

μέμψεως δικαίας τυγχάνειν, Dion. in juſtam re-

prehenſionem incurrere.

οὔπω μέμψεως ἄξιόν τι πεποιηκὼς φαίνεται, Baſil. nondum quicquam vituperatione dignum admiſiſſe videtur. ἔχει μὲν οὖν καὶ πολλάκις μέμψιν ἡδονή. Phil. plerumque reprehenſionem habet voluptas. μέμψεις ὑπομένειν ἀλόγους, Chryſoſt. 5. de Sacer. iniquè carpi. τοῦτο κατηγορίας ἄξιον, Baſil. id eſt, μέμψεως. ἄτοπον νῦν ἐν κατηγορίας μέρει ποιεῖσθαι, Demoſth. criminis loco ponere, κατηγορεῖν. κατηγορίας ἂν δεόντως τυγχάνοι, Phil. juſtam reprehenſionis notam fortaſſe non effugeret. κατηγορίαν ὑποστῆναι, reprehenſionem ſubire. Chryſ. ἵνα οὐκ ἂν ὑποσταίη κατηγορίαν.

οὓς οὐκ ἀφετέον ἀνεπιτιμήτους, Iſocr. qui non ſine objurgatione dimittendi ſunt.

λαμβάνεσθαι. Greg. λαμβάνονταί σου τινὲς, ὡς φιλεργοῦντος ἐν τοιαύτῃ καταστάσει τοῦ σώματος, carpunt te nonnulli, vel, ſunt qui tibi eo nomine obtrectent, quòd in hoc valetudinis ſtatu plus æquo laboribus deditus ſis.

καθάπτεσθαι, idem quod λαμβάνεσθαι, vel, κατηγορεῖν, verbis perſtringere. Inde καθαπτικὸς λόγος, mordax oratio, *vne parolle piquante.*

τοῦτο ἐμοὶ κατηγορίαν οὐ φέρει, Chryſ. reprehenſionem non affert.

ἔγκλημα περιβάλλεσθαι, idem quod κατηγορίαν φέρειν. οὐ περιβάλλεται ἔγκλημα τῷ θεῷ ἡ ἀπιστία ἡμῶν, Chryſo. incredulitas noſtra reprehenſionis labem Deo minimè aſpergit.

τοῦτο ἔγκλημα οὐκ ἔχει, idem. id eſt, ἐγκλήματος ἄξιον οὐκ ἔστι.

¶ *Reprehenſa in aliis admittere.*

μὴ πάθωμεν, ὃ πολλοῖς ἐπιτιμῶμεν, Plat. in Phæd. ne in eam fraudem incidamus, ob quam pleriſque ſuccenſemus. πειρώμεθα φυλάξασθαι, ὃ τούτοις

ἐπιτιμ-

ἐπιτιμῶ, μὴ παθεῖν αὐτός, Demoſth. cauere conabor, ne idem mihi accidat, quod in his reprehendo.

οἷς αὐτοὶ τυγχάνουσιν ὄντες ἔνοχοι, ταῦτα τῶν ἄλλων τολμῶσι κατηγορεῖν. Iſoc. hæc aliis obiicere non verentur quibus ipſi obnoxij ſunt.

μηδὲ ἃ τοῖς ἄλλοις ἂν ἐπιτιμήσαιτε, τούτοις αὐτοὶ φαίνεσθε περιπίπτοντες, idem. nec committite, vt in ea incidatis, ob quæ aliis ſuccenſeretis.

οἷς Ὁμήρῳ μέμφεται, τούτοις αὐτὸς περιπίπτειν ἐλέγχεται, Iuſtin. vbi tamen περιπίπτων legendum puto.

εἰμὶ νῦν τοιοῦτος ποῖος σοι τυγχάνοντι πρότερον ἐνεκάλουν, Syneſ. nunc talis ſum qualis cùm priùs eſſes, tibi ſuccenſebam.

¶ *Reprimere.*

κατέχειν. κατέχει μου τὴν ὁρμὴν, καὶ ἀπαμβλύνει τὴν προθυμίαν, Baſ. impetum animi retinet atque alacritatem obtundit. μόγις αὐτὸν κατεῖχον. Plat. in Charm. vix eum cohibui. κατέχειν τὴν ὀργὴν, Gregor. iram tenere. μόλις οἱ στρατηγοὶ κατεῖχον ὥστε μὴ ἐς τοὺς ἀνθρώπους διαφθεῖραι, Thucyd.

ἐπισχεῖν, idem quod κατέχειν. καὶ τἆλλα οἷς ἄν τινας ᾤετο ἐπισχεῖν τοῦ τοιοῦτόν τι ποιεῖν. Demoſth. cæteraq; , quibus nonnullos compeſci ac deterreri poſſe putabat, ne quid tale committerent. τὴν ὁρμὴν ἐφέξει, καὶ στήσει. Philo. ſiſtet ac comprimet. τῷ λογισμῷ τὴν ὀργὴν ἐπισχεῖν, idem. εἴπως δυναίμην ἐπισχεῖν σε τῆς φλυαρίας, Gregor. ſi fortè queam importunam iſtam tuam loquacitatẽ compeſcere. Eodem quoq; modo Plat. in Hippia, οὐκ ἂν οἴει αὐτὸν τοῦ θράσους ἐπίσχοιμεν, in paſſiua voce apud Gregor. οὐ μὴν ἐπισχέθη τῆς ὁρμῆς, non tamen incœpto deſtitit, vel, à propoſito

auerſus eſt, Liu.

μόλις ἢ ἀπεχόμενος τοῦ μὴ παίσαι αὐτόν, Dion. vix ſibi temperans, quin eum feriret.

ἐκκόπτεσθαι, vel, ἀνακόπτεσθαι. Plat. in Charm. καί μου ἡ πρόσθεν θρασύτης ἐξεκέκοπτο, ac mea priſtina audacia compreſſa erat. τῶν ἄλλων ἀνεκόπησαν αἱ ὁρμαί, Luc. ἀνεκόπην τῆς ὁρμῆς, Baſil. ab eo, quod intendebam, ſum inhibitus.

ἀφίστασθαι τῆς ὁρμῆς, Plat. Leg. 3, incœpto abſiſtere. τοῦ κακόν τι ποιεῖν ἀποστῆναι, Demoſth.

κολάσασθαι τὴν ὑπερηφανίαν ὅλης τῆς Ἀσίας, Plat. in Menex. totius Aſiæ inſolentiam coërcere.

ἀναχαιτίζειν. Philo, μήτε φόβος τὰς ἐπὶ τὰ σπουδαῖα τῶν ἔργων τὰς ὁρμὰς ἀναχαιτίσῃ, id eſt, ἐπίσχῃ.

ἐλώφησε τῆς ὁρμῆς, Greg. preſb. id eſt, ἀνεκόπη.

τοῦτο καὶ τοῦ βασιλέως τὴν ὁρμὴν ἔστησεν, idem. id eſt, ἐπέσχεν.

ἀναστέλλειν. Diodor. οὐ μὴν ἡ πόλις ἀναστεῖλαι τῆς ἐπὶ τὴν προδοσίαν ὁρμῆς ἐδυνήθη τοὺς πολίτας, haud tamen potuit ciuitas perditos ciues à proditionis ſcelere reuocare.

ἀναστέλλων σε τῆς ἐπὶ τὰ κάτω φορᾶς, idem. reprimens te, ne ad inferiora præceps ruas. τὴν περιεργίαν ἀναστέλλειν, idem. curioſitatē compeſcere.

καταστέλλειν τοὺς ὑπερηφάνους, idem. arrogantium faſtum retundere. καταστέλλειν τὴν ἀπόνοιαν, ſedare, vel, comprimere arrogantiam, idem.

τῷ φόβῳ τούτῳ τὰς ὁρμὰς τῶν ἀφίστασθαι μελλόντων ἐπιστρέψαι, idem. id eſt, ἀναχαιτίσαι, ἀναστεῖλαι, ἐπισχεῖν, ἀνακόπτειν, hujus ſupplicij metu eos, qui defectionem parabant, deterrere, atque ab hujuſmodi conſilio auertere.

τοῦ Πευκέστου τὸν ὄγκον ταπεινῶσαι, idem. id eſt, τὸ θράσος ἀναστεῖλαι, faſtum atq; inſolentiam Peuceſtæ comprimere. ταπεινοῦν αὐτῶν τὸ φρόνημα, Chry

Chryſoſt.

ἀμβλυνέειν αὐτοῦ τὰς πρὸς ἀνδρείαν ὁρμάς, Herodia. alacres ipſius ad virtutem ſpiritus retundere, frangere, hebetare, vel ipſius neruos virtutis incidere, vt Cic. loquitur.

ὥστέ με τὸ πρότερον μεστὸν ὄντα ὁρμῆς ἰλιγγιᾶν, Plat. adeò vt ego, qui priùs animo eram maximè alacri, quaſi vertigine æſtuarem. ἰλιγγιᾶν, hoc loco idem eſt, quod παντελῶς ἀνακόπτεσθαι τῆς ὁρμῆς.

τὸ Ἰουδαϊκὸν φρόνημα ὑποτέμνεσθαι, id eſt, ἀναστέλλειν, *rabbatre l'orgueil des Iuifs*. Chryſ.

τῶν ἐξ ἐθνῶν τὰ φρονήματα καθαιρεῖν, idem. Gentilium arrogantiam deiicere. καθσπᾶν, idem. καθσπᾶν τὴν ὀφρύν, ſupercilium deprimere, ἀναστέλλειν, vt ſuprà.

Reſcribere.

ἐπεὶ δὲ οὐδὲν ἀντεπέστειλας, Lucianus. id eſt, ἀπεκρίθης.

τίνι τῶν πρὸς ταῖς ἐπιστολαῖς ὑπέβαλες τὰ πρὸς Πετρώνιον ἀποκρίσεις, Philo. eccui eorum, qui tibi ab epiſtolis ſunt, reſponſum ad Petronij litteras dictaſti?

ἀντιγράφειν. Diod. πρὸς μὲν Ὀλυμπιάδα παραχρῆμα ἀντέγραψε, συμβουλεύων, &c. Olympiadi extemplo per litteras reſpondit, ſuadens, &c.

οἷς ἔγραψας λίαν ἡσθεὶς ἀντιδίδωμι καὶ αὐτὸς τὴν σήν, Iul. id eſt, ἀντιγράφω.

γράφω, καὶ ἀντιτυχεῖν ἀξιῶ τῶν ἴσων, idem. id eſt, τυχεῖν ἀξιῶ τῆς ἀποκρίσεως. ſcribo, atque, vt mihi vicem rependas, poſtulo.

μήπω ἀμείψάμενός σε ἀνθ' ὧν ἔφθης ἐπιστείλας μοι, Bud. id eſt, μήπω ἀντεπιστείλας σοι.

μήπω ἀντικομισάμενος γράμματα, ἀνθ' ὧν ὑπῆρξας σὺ γράφων, idem. nondum receptis litteris pro iis, quas priùs ad me dediſti.

¶ *Reſipiſcere.*

οὐ νήψεις ποτὲ ἀπὸ τῆς μέθης ταύτης, οὐ σεαυτῷ γενήσῃ; Baſil. non hanc crapulam edormies? non ad te redibis? οὐκ ἀνανήψομεν, οὐχ ἡμῶν αὐτῶν γενησόμεθα; idem. non expergiſcemur? ὥσπερ ἐκ μέθης ἀνανήφων, Lucia. velut è crapula expergefactus. ἐκνήφειν, Grego. οὐκ ἐκνήψομεν, οὐ τῶν ὀφθαλμῶν τὴν λήμην περιαιρήσομεν; non expergiſcemur? non hanc lemam ab oculis ſubmouebimus?

ὥσπερ ἐκ μέθης βαθείας ἀναφέρεσθαι, Luc. velut è profunda temulentia emergere.

ἑαυτὸν ἀναλαβεῖν, vel, vt Baſilij verbo vtar, ἑαυτὸν ἀνακαλέσασθαι, ſeipſum recipere.

σωφρονέστερος πρὸς τὸ λοιπὸν τοῦ χρόνου ἐγένετο, Demoſth. modeſtior in poſterum fuit.

μεταχωρεῖν πρὸς τὸ βέλτιον, Lucia. ad meliorem frugem ſe conferre.

μεθορμίζειν πρὸς ζωὴν ἀνυπαίτιον, Philo. ad inſontem vitam migrare. καταλιπεῖν τὴν ἀδικίαν καὶ μεθορμίζειν πρὸς σωφροσύνην, idem.

ἀφίστασθαι τῶν ἁμαρτημάτων, Iuſtin. à peccatis abſtinere.

οὐ παυσόμεθα φλυαροῦντες; οὐ σωφρονήσομεν ποτέ; Baſil. non nugari deſinemus? non tandem aliquando ad meliorem mentem redibimus?

ἐπὶ σεαυτοῦ καὶ τῶν σῶν λογισμῶν γενοῦ ἄνθρωπε, idē. ad te, atque ad bonam mentem redi, ô homo.

τούτοις βελτίω τινὰ νοῦν καὶ φρένας ἐνθεῖτε, Demoſth. his meliorem mentem iniicite.

ὅστις φερόμενος ἀλόγως, ἔπειτα ἑαυτοῦ λαβόμενος εἰς τὸ δέον ἐπεστράφη. Greg. quicumque pręceps in vitia actus, mente poſtea recepta, ad virtutem ſe confert.

βελῇ δ' οὖν τινα θεραπεῦσαι τὴν περιλαβοῦσαν, idē.

melio

meliore conſilio prius ſanare.

διόρθωσιν ἵνα τοῦ ἤθους ποιήσασθαι, Baſil. id eſt, τὸ ἦθος διορθώσασθαι.

καὶ τὸ παντελὲς ἀπονίψασθαι τὴν ῥυπωθεῖσαν, καὶ κεκηλιδωμένην ψυχὴν, Philo. animam ab omni labe ac macula prorſus abluere.

μεταγινώσκειν ἐφ' οἷς ἥμαρτε, Iuſtin. reſipiſcere, peccatorum pœnitudine affici.

ἀπὸ τῆς Ἑλληνικῆς πλάνης μεθίστασθαι εἰς σωτηρίαν, Gregor. id eſt, μεταχωρεῖν.

κἂν ὑπὸ περιστάσεώς τινος ἁμάρτῃ, ταχέως ἑαυτὸν ἀνακτήσει), Chryſ. quòd ſi caſu aliquo peccarit, ſtatim ſe colliget.

ἀνανῆψαι καὶ ἀνακτήσασθαι ἑαυτούς, idem. expergiſci, ac ſeſe colligere.

βελτιόνων διατριβῶν ἅψασθαι, Æſch. ad meliora ſtudia ſe conferre.

τὰ ἁμαρτήματα ἀνακαλέσασθαι, Lyſ. Gall. *reparer ſes fautes.*

¶ *Reſiſtere.*

ὑπομένειν τὰς εἰσβολὰς ἡμετέρας, Iſocrat. impetum noſtrum ſuſtinere.

δέξασθαι. Luc. δρόμῳ ἐπιφερομένους ἐδέξαντο, irruentium impetum exceperunt. τὴν τῶν βαρβάρων δύναμιν δέξασθαι, Plat. in Menexen. δέξασθαι τὴν ἐπιφορὰν τῶν πολεμίων, Diodor. id eſt, τὴν ἔφοδον, τὴν εἰσβολὴν, vel, ἐμβολὴν, vt apud eundem. δέχεσθαι τῶν πολεμίων τὰς πρώτας ἐμβολὰς, τὴν ἐπιδρομήν. Dicitur etiam ὑποδέχεσθαι. Baſil. τὰς προσβολὰς τοῦ διαβόλου ὑποδέξασθαι.

ἀμύνασθαι τὰς προσβολάς, Luc. impetus propulſare. ἐπιόντα ἐκεῖνον ἀμυνούμεθα, Demoſth. cum impreſſionem facientem propellemus. Interdum autem abſolutè ponitur hoc verbum, vt apud Herodotum, ἠμύνοντο καὶ οὐδὲν εἶχον τῇ μά-

ζει ἔλασσον.

ὑπέχειν. θράσει πολλῷ ῥίονζας ὑπαυλίας ὑφέξει, Philo. id eſt, ὑπομένει.

ἀποκρούσασθαι. ἐφορμῶντα τῷ σώματι τῆ λιμῷ ἀπεκρούσατο, propulit ac propulſauit. τοὺς ἐπιχειροῦντας ἀδικεῖν ἀποκρούσεται, Philo.

ὑφίστασθαι. Diod. τοὺς πολεμίους ὑπέστη τεθαῤῥηκότως, fidenti animo inimicorum impetum ſuſtinuit. μηδένα τῶν ἐπιφερομένων ἐῤῥωμένως ὑφίσταντα, Syneſ. ὥστε μηδένα δύνασθαι τῷ σώματι τὴν βίαν ὑποστῆναι, Diod. noſtri dicunt, *ſouſtenir en barbe*. ὑφίστασθαι ὁρμὴν λέοντος, Baſil.

ἅπασαν προσβολὴν ἀνδρείως καὶ γενναίως ἀποσείσασθαι, Greg. id eſt, ἀποκρούεσθαι.

πρὸς δύο οὐδὲ ἡρακλῆς οἷός τ᾽ ἐστι, Plato in Phædon. id eſt, δύσιν ἀνθίστασθαι οὐκ ἂν δύναιτο. ἀντιτάττεσθαι, Diod. ἐῤῥωμένως ἀντετάττετο τοῖς σατράπαις, ſatrapis fortiter reſiſtebat.

ἀποστελῶ στρατιὰν, ἣν ὑμεῖς οὐ δυνήσεσθε ἀντιτάσσεσθαι, Herodot. μηδενὸς ἀντιπαρατάττομένου, μηδὲ ἀμυνομένου τὰς προσβολάς, Luc. nemine contrà in acie ſtante, vel aciem inſtruente.

ἀνταίρειν τὰς χεῖρας, Greg. id eſt, ἀνθίστασθαι, ἀντιφέρεσθαι. Luc. οὐδὲ εἷς ἀντιφερομένου αὐτῷ, nemine ipſi reſiſtente. ἀντιφέρεσθαι τῷ Δαιμόνι, idem.

ἀντέχειν, Herod. ἐπ᾽ ὀλίγον ἀντέχοντες εἶξαν, poſteaquam aliquantiſper reſtitiſſent, ceſſerunt. οὐδεμίαν γὰρ ἀνθέξειν πόλιν πρὸς τοσαύτης δυνάμεως ἔφοδον, Phil. neque enim vllam ciuitatem tantis copiis reſtituram. τίς οὕτως ἀδαμάντινος, ὥστε ἀντέχειν; Baſil. quis vſque adeò firmo atque adamantino pectore, vt reſiſtere queat?

τῶν πολεμίων ἀνυποστάτων οἰομένων εἶναι διὰ τὸ πλῆθος, Iſoc. hoſtibus ob multitudinem ita exiſtimantibus, vim ſuam à nemine ſuſtineri poſſe.

ἐὰν ἐπιχειρῇ βιάσασθαι, ἐπιμένει, Plat. in Sympo. ſi vim inferre conetur, ei reſiſte.

τηλικαύτης ἐπ' αὐτοὺς ἐλθούσης δυνάμεως, οὔτε τὴν πόλιν, οὔτε φρούριον οὐδὲν ἀπώλεσαν, Demoſth. tanto aduerſus eos exercitu profecto, nec ciuitatem vllam, nec arcem amiſerunt.

ἀπομάχεσθαι. Phil. ἀπεμάχοντο μὲν ἐφ' ὅσον οἷοί τε ἦσαν δυνατῶς, forti animo, quoad potuerunt, ſe defenderunt. εἰς ὅσον ἐνεδέχετο, ἀνδρείως, Herod.

ἀνθίστασθαι, Baſil. μηδενὸς ἀνθισταμένου τοῖς αὐτοῦ βουλήμασι, nemine ipſius voluntati obluctante. λογισμοῦ ἀνθίστασθαι τοῖς πάθεσιν, idem.

ἀντιτείνειν. idem, φιλονείκως ἀλλήλοις ἀντιτείνειν, id eſt, ἀνθίστασθαι, præpoſtera æmulatione inter ſe contendere, contra niti, Cic.

πρὸς πᾶν εἶδος ἡδονῆς καρτερῶς ἵστασθαι, idem. id eſt, πάσῃ ἡδονῆς ἰδέᾳ ἀνθίστασθαι, id quod etiam ἀντικαθίστασθαι dicitur. μέχρι θανάτου πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἀντικαθίστασθαι, idem. aduerſus peccatum ad extremum vſque diem velut in acie ſtare.

ἀντιβαίνειν, idem. ἀντιβαίνειν τῷ βουλήματι αὐτοῦ, id eſt, ἀντιτείνειν, ἀνθίστασθαι.

ἵστασθαι, pro ἀνθίστασθαι. Chryſ. οὐδεὶς ἂν ἔστη πρὸς τὴν ἰσχὺν ἐκείνου, nemo vim illius ſuſtinere potuiſſet. καὶ πρὸς οὐδὲν στῆναι δυνήσεται, idem.

¶ *Reſonare.*

ἐν ἐμοὶ αὐτὴ ἡ ἠχὴ τούτων τῶν λόγων βομβεῖ, Plat. in Criton. in me ſonus horum verborum bombilat, perſtrepit.

ἐμβομβεῖ μου ταῖς ἀκοαῖς ἡ γλυκεῖα τῶν ἱερῶν σου λόγων ἠχώ, Syneſi. dulcibus tuis ſermonibus aures meæ perſonant. πᾶσα ἀγορὰ περιβομβεῖται τοῖς τούτων λόγοις, Grego. horum vocibus fora omnia circumſonant.

ἔναυλος, inſonans. οὕτως ἔναυλος ὁ λόγος τι,

καὶ ὁ φθόγγος παρὰ τοῦ λέγοντος ἐνδύεται εἰς τὰ ὦτα, Plat. in Menex. vſqueadeò inſonans ſermo ab ore dicentis in aures immeat. ἡ φωνὴ τῶν ἀκουσθέντων ἔναυλος, Luc. οἷς ἔναυλα τὰ λεχθέντα ἐστηκεῖ, Phil. quorum auribus adhuc inſonant, quæ dicta ſunt. ἔτι τὴν μνήμην ἔναυλον ἔχω. idem. Luci. adhuc recentem memoriam habeo.

καὶ τῆς φωνῆς ὁ ἦχος ἐν ταῖς ἀκοαῖς παραμένει, idem, id eſt, ἔναυλός ἐστιν.

ἡ φωνὴ τοῖς ἐμοῖς ὠσὶ, vel, ταῖς ἀκοαῖς ἔνηχος, Greg. id eſt, ἔναυλος, inſonans.

¶ *Reſpondere.*

ἀποκρίνειν, & ἀποκρίνεσθαι, Lucia. ἀπόκριναί μοι πρὸς ἓν τι οὐ χαλεπὴν ἐρώτησιν, reſponde mihi ad quæſtionem haud difficilem.

οὐ πάνυ ἔχω πρὸς ταύτην ἐρώτησιν προχείρως ἀποκρίνασθαι, Plat. in Symp. haud admodum in promptu habeo, quid ad hanc quæſtionem reſpondeam.

καλῶς ἐρωτῶσι χαίρω ἀποκρινόμενος, idem in Protag. his qui bellè interrogant, lubens reſpondeo.

οὐδενὶ ὅτῳ οὐκ ἀποκρίνεσθαι, idem in Menon. nulli non reſpondere. εὐθυβόλως πρὸς τὸ πύσμα ἀποκρίνεσθαι, Phil. rectiſſimè atque appoſitiſſimè ad interrogationem reſpondere. οἵαν ἀπόκρισιν ἀπεκρίνατο; Luci. quale reſponſum dedit? οὐκ ἔχω, ὅ,τι σοι ἀποκρίνωμαι, idem. non habeo, quid tibi reſpondeam.

ἀπόκρισιν δοῦναι. Diod. τοῖς πρεσβεύουσιν ἀπόκρισιν ἔδωκεν, ὡς &c. legatis reſpondit.

πάσαις ταῖς πρεσβείαις φιλοτιμηθεὶς κεχαρισμένας δοῦναι τὰς ἀποκρίσεις, διαρεσαμένους ἀπέλυσε κατὰ τὸ δυνατὸν, idem. ἀποδιδόναι τὰς ἀποκρίσεις, Baſ.

σύντομον τὴν ἀπόκρισιν παρέχεσθαι, idem. bre-

ue

ue reſponſum dare.

ἀποκρίσιος ἀξιοῦν. Herodot. οὐδὲ ἀποκρίσιος ἠξίωσε τὸν φέροντα τὴν ἀγγελίην, ne reſponſo quidem dignatus eſt eum, qui hunc nuncium afferebat.

¶ *Retia.*

δικτύοις περιβάλλειν, Chryſ. laqueis implicare, irretitum tenere.

παγιδεύειν, illaqueare.

ἐντὸς τῶν ἀρκύων ἔχειν, Greg. irretitum tenere.

¶ *Retribuere.*

ἀμείβεσθαι. ἀμείψομαί σε τῆς δικαιοσύνης, Lucia. ſubaudi ἕνεκα, iuſtitiæ tuæ vices tibi rependam.

πῶς ἂν ἀμείψασθαι ἀξίως σε δυναίμην τῆς φιλίας, Budæus.

ἀμείβεσθαι δωρεαῖς, Phil. muneribus afficere, munera rependere. ὀφλεῖς γὰρ ἐμεῦ προποιήσαντος χρηστὰ ἐς σε, χρηστοῖσί με ἀμείβεσθαι, Herodo. Et alio loco, ἵνα σε ἀντὶ χρηστῆς συμβουλίας χρηστοῖσι ἔργοις ἀμείψωμαι, vt te pro bono conſilio bonis rebus remunerer.

ἀμείψασθαι τοὺς προειληφότας εὐεργεσίας, Herodi. vicem rependere iis, à quibus priùs beneficium acceperis. ὁμολογῶ τῷ ἀνδρὶ μεγίστην χάριν, καὶ ἀμείψασθαι αὐτὸν τοὺς θεοὺς εὔχομαι, Suid. magno me ipſi beneficio deuinctum profiteor, quod vtinam ipſi dij immortales rependant.

καλῶς ἡμᾶς ἀντὶ τούτων ἠμείψατο. Alciph. ἀμείβεσθαι τοῖς ἐναντίοις, dicitur tã de eo, qui malã gratiam homini de ſe bene merito rependit, quàm qui pro injuriis beneficium refert. τοὺς ἀδικοῦντας τοῖς ἐναντίοις ἀμείβεσθαι ἐκέλευσε, Chryſ.

τὴν ἀμοιβὴν ἀποδοῦναι. Luc. ταύτην μοι τὴν ἀμοιβὴν ἀποδεδώκατε τοῦ βουλεύματος, hanc mihi pro conſilio dato gratiam tuliſtis. τὴν ἴσην ἀποδοῦναι, Chryſ. idem quod τοῖς ἴσοις ἀμείβεσθαι,

τὴν

τὴν ἀμοιβὴν ἀπαιτεῖν. Luc. ὡς ἂν καὶ προδανείσας τῷ Ἀγαμέμνονι τὴν χάριν, ἀπαιτεῖ τὴν ἀμοιβήν, perinde atque commodato Agamemnoni beneficio, gratiam ſibi referri poſtulat. εὖ παθόντες μὲν ὁσάκις ἐδεήθησαν, ἀμοιβὴν δὲ αἰτηθέντες οὐδεμίαν, Apollon. Quod etiam per ἐπιζητεῖν dicitur Baſil. τῶν καμάτων, καὶ κατορθωμάτων ἐπιζητεῖ τὰς ἀμοιβάς, laborum ac rectè factorum mercedem expoſcit.

οὐ δίκαιον τοιαύτην ἀντ' ἐκείνων γενέσθαι μοι τὴν ἀμοιβήν, Lucia. minimè æquum eſt, hanc mihi pro illis officiis gratiam rependi.

ἀμοιβὰς ἐκτίνειν, vel ἀντεκτίνειν, gratiam perſoluere, Plin. ἀμοιβὰς ἀντεκτίνειν ἀνθ' ὧν εὖ πεπόνθασι, Phil.

ἀμοιβὰς ἀντιλαμβάνειν. idem, τῆς περιττῆς εὐνοίας ἀμοιβὰς τὰς ἀνωτάτω τιμωρίας ἀντιλαβεῖν, pro eximiæ beneuolentiæ vice extrema ſupplicia referre.

ἀμοιβὰς ἔχειν. Greg. ἔχεις ἀμοιβάς, ὧν ἐπ' ἐμοὶ ἐμόχθησας πόνων, id eſt, ἀντέλαβες. ἱκανὰς ἔχω παρ' ὑμῶν τὰς ἀμοιβάς, Æneas. ſatis amplæ mihi à vobis vices repenſæ ſunt.

ἀμοιβὰς ἀπολαμβάνειν. Greg. κατ' ἀξίαν ἀπολήψεσθαι ἕκαστον τῶν αὐτοῦ ἔργων τὴν ἀμοιβήν. χάριτος τυγχάνειν, idem quod χάριν ἀπολαμβάνειν. Lyſ. οὐ τοὺς τῷ πλήθει ἀγαθοῦ τινὸς αἰτίους γεγενημένους χάριτος παρ' αὐτῶν ἠξίουν τυγχάνειν, id eſt, ἀντευεργετεῖσθαι.

τὸ ἀμοιβῆς ἐστερῆσθαι dicitur, cui in aliqua re minimè reſpondetur.

ἀμείβεσθαι τοῖς ἴσοις, Grego. ὅτι μὴ τοῖς ἴσοις μέτροις ἀμείβεσθε τῆς ἀγάπης ἡμᾶς, quòd charitatem erga vos noſtram hand æqua lance nobis rependitis.

τὴν

τὴν ἴσην ἀπέλαβεν, Luciano dicitur, cui æqua menſura beneficium rependitur.

τῶν ἴσων τυγχάνειν, idem quod τὴν ἴσην ἀπολαβεῖν. ἐὰν δὲ τῶν ἴσων μὴ τυγχάνης μὴ δυσφόρει. Et Procop. εἰ δὲ καὶ τῶν ὁμοίων τύχοιμεν παρ' ὑμῶν.

ἀντεξισάζειν, vel, ἀντεξισῶσαι τὴν εὐεργεσίαν, ἢ κακουργίαν, beneficium, vel, injuriam retaliare.

τῶν ἴσων ἡμᾶς ἀξιῶν, Syneſ. id eſt, τὴν ἴσην ἀμοιβὴν ἡμῖν ἀποδούς.

οὐ δικαίαν οὐδὲ γιγνομένην χάριν ἀξιοῦσι κομίζεσθαι παρ' ὑμῶν, Demoſth. id eſt, οὐ δικαίαν ἀμοιβὴν ὑμᾶς ἀπαιτοῦσι. κομίσασθαι, vel, ἀπολαμβάνειν, viciſſim beneficio affici. χάριν κομίσασθαι παρ' ὑμῶν τῶν πεπραγμένων, Lyſ. τὰ τροφεῖα κομίσασθαι, Ariſt.

χάριν ἀποδοῦναι, idem quod ἀμείβεσθαι, gratiã referre.

χάριν ἐκτείνειν, perſoluere, rependere. Ariſtid. χάριν ἐκτείνειν τροφεῦσιν ὅση δυνατή, gratiam educatoribus exoluere, quanta maxima exolui poteſt. τῶν εὐεργεσιῶν ἐκτίνειν τὰς χάριτας, Chryſ. beneficiorum gratiam referre.

ἀπολείπεσθαι περὶ τὴν χάριν, inferiorem eſſe in referenda gratia. τῶν δὲ ὑπὲρ αὐτῆς ταῦτα γνόντων ἀπολειφθῆναι περὶ τὴν χάριν. Ariſtid. in Panath. id eſt, ἐλάττους φαίνεσθαι, ἡττηθῆναι.

δικαίως ἂν ταύτην τὴν εὐεργεσίαν ἀπολάβοιμεν, ὥσπερ αὐτοὶ τυγχάνομεν εἰς ὑμᾶς ὑπάρξαντες, Iſocr. æquum fuerit nos hoc beneficium à vobis recipere, quo vos ipſi priùs affecimus.

τοὺς εὐεργέτας ἀντευποιεῖν, Lucia. bene meritis gratiam referre.

καλὰς δωρεὰς ἀντιπαρέχειν ταῖς πεπραγμέναις χάρισι, Phil. accepta beneficia præclarè remunerari, Cicero. καλῶς τοὺς ὑπάρξαντας τῆς εὐεργεσίας ἀμείβεσθαι.

δόξης

δόξης ἀϊδιότητα τῶν προσκαίρων ἀντιλαβεῖν ἀγαθῶν. Greg. pro tēporariis bonis gloriam ſempiternam recipere.

ἀντευποιεῖν, idem quod ἀντευεργετεῖν. Iſæus, ὧν πέπονθεν εὖ, ἀντευποιεῖν ἠξίου τοὺς εὐεργετήσαντας, iis, à quibus beneficia accepiſſet, referendam eſſe gratiam exiſtimabat.

τῶν ἐντεῦθεν μόχθων ἀντιδιδόναι τὰ ἐπουράνια, Greg. pro hujuſce vitę laboribus cæleſtia bona remetiri. ὀλίγα ἀντὶ πολλῶν ἀποδοῦναι, Suid.

εὐεργεσίας καὶ δωρεὰς διασπείρων, ἐκομίζετο τοὺς μισθοὺς πολλαπλασίους τῆς χάριτος, Diod. beneficia & munera ferens, mercedem ferebat longè illis ampliorem, atque vberiorem.

νομίζοντες μεγάλας δωρεὰς ἀντὶ ταύτης τῆς χάριτος ἀντιλήψεσθαι, idem. exiſtimantes ſe pro hoc beneficio maxima dona percepturos.

καὶ τῆς νίκης οὐ τῷ πλούτῳ οὕτως, οὔτε τὴν δόξαν, ὡς τὴν διάλυσιν τοῦ φιλανθρωπεύματος ἐκείνου ἠγάπησε, Plut. victoriaq; non tam propter opes, nominiſq; ſplendorē delectatus eſt, quàm quòd per eam ipſi humanitatem illam, qua hoſtis erga eum vſus fuerat, quaſi æs quoddam alienum diſſoluere licuiſſet.

τὴν ἀξίαν ἀντίδοσιν τοῖς βεβιωμένοις ἐπάγειν, Baſ. æquam rebus in hac vita geſtis mercedem rependere.

ἀντίδοσιν ζημιώσεσθαι τοῖς ἡμαρτηκόσιν ἀξίαν τῶν πεπλημμελημένων, idem.

τοῦδε εἰς ὕστερόν ποτε βαρεῖαν αὐτοῦ καὶ ἀλγεινὴν τὴν ἀντίδοσιν οἴσει, idem. mercedem feret.

οἷς δυνατὸς ὁ Θεὸς ἀντιδοῦναι πολλαπλάσια, ὧν νῦν ἐπιδώσεται, Greg. quibus procliue eſt Deo, pro iis, quę nunc oblaturi ſunt, multò ampliora tribuere.

δωρ

δωρεὰς, ὧν ἔνιαι δι' ὑπερβολὴν οὐδ' ἀμοιβὰς ἐνδέχονται, Phil. beneficia, quorum nonnulla ea ſunt magnitudine, vt nullæ iis vices rependi poſſint.

τὸ δανεισθὲν τῆς μακροθυμίας ἀποτίνειν, Chryſoſt. hom. 16. ad Epheſ. lenitatem, quaſi æs quoddam alienum, perſoluere.

¶ *Reuelare.*

ἐκλαλεῖν. Greg. ἐκλαλήσω γὰρ πρὸς ὑμᾶς πᾶν τὸ ἀπόρρητον, totum enim animi arcanum ad vos efferam. ἀπολαλεῖν, garrire, ac temerè aliquid effutire. πόσα δ' ἂν οὐκ ἐχέλω, ἀπελάλησαν, idem.

ἐξαγορεύειν. φοβηθεῖσα μὴ αὐτὸς ἐξαγορεύσῃ τὸ αἶσχος αὐτῆς, idem. verita, ne ipſe probra ſua proderet.

ἐξειπεῖν, idem quod ἐξαγορεύειν.

τὰ κρυπτὰ ἀπαμφιέσει, καὶ ἀπογυμνώσει, Philo. occulta deteget, ac denudabit.

γυμνοῦν τὴν νόσον τοῖς θεραπεύουσι, Grego. morbum medicis aperire.

μηνύειν, & καταμηνύειν. ἐὰν δέ τις ἐπιορκοῦντα εἰδὼς μὴ καταμηνύσῃ, Phil. quòd ſi quis hominem falſum juraſſe compertum habuerit, nec eum detulerit. μὴ μηνυτὴς αἰσχρῶν ἔργων, καὶ κακῶν αὐτοῦ γίγνηται. Plat. 8. Leg. id eſt, μὴ τὰ αἰσχρὰ ἔργα αὐτοῦ μηνύσῃ, ne indicet.

τῷ λόγῳ διέδωκε τῶν ἱερέων τὴν ἀσέλγειαν, Lucia. in vulgus ſparſit ſacerdotum impuram libidinem.

ἐκφέρειν τὸ ἀπόρρητον, efferre, enunciare, exportare. οὐκ ἐκαρτέρησας σιγῇ κατασχεῖν, ἀλλ' εἰς πάντας ἐξήνεγκας, Chryſoſt. ſilentio tenere non ſuſtinuiſti, ſed omnibus prodidiſti.

ἔκπυστα ποιεῖν τὰ ἀνέκφορα, Dionyſ. arcana ſacra euulgare. idem, τὰ ἀνέκπυστα ῥιπτεῖν εἰς βεβήλους,

λυς, id eſt, τὰ μὴ ἐκφορα, Greg. τὰ ἀνέκφορα, vel ἀνέκφαντα. ἐκφαίνειν enim haud rarò eſt, præ ſe ferre. Herodi. τὴν εἶχον γνώμην λανθάνουσαν ἐξέφηναν, voluntatem, quam priùs occultam habebant, patefecerunt.

δημοσιεύειν. Greg. ἵνα ῥᾷους γένωνται, τοὺς ἑαυτῶν θρήνους δημοσιεύοντες, id eſt, ἐξαγορεύοντες, ἐξειπόντες, ἐξηγησάμενοι, vt enunciatis ſuis calamitatibus mœrore nonnihil leuentur.

¶ *Rex.*

ὁ τὸ διάδημα περικείμενος, Chryſ. diademate cinctus, ὁ τῷ διαδήματι κεκοσμημένος. ὁ βασιλεύς, vel, ὁ βασιλεύων, ὁ τὴν βασιλείαν διέπων.

¶ *Ridere.*

οὐκ οἶδα, εἴ τις οὕτω κατηφής ἐστι καὶ λελυπημένος, ὅστις οὐ γελάσεται, Luc. haud ſcio, an quiſquam ita triſtis ac mœſtus eſſe queat, vt riſum continere queat. μάλα ἡδὺ καὶ ἐς κόρον γελᾶν, idem. ſuauiter ſanè, atque ad ſatietatem vſque ridere. Dulce Venus riſit, Vergil. ἐπιπολὺ ἐγέλα, καὶ δῆλος ἦν νειόθεν αὐτὸ δρῶν, idem. perdiu ridebat, perſpicuumq; erat id eum ex imo pectore facere.

οὐ γὰρ ἡμῶν οὐδένα γέλως ἔλαβε, Demoſth. neque enim quemquam noſtrûm riſus cepit.

οὐδὲ κατέχει τὸν γέλωτα, compeſcere, vel comprimere riſum. οὐκ εἶχον ὅπως καταπαύσω τὸν γέλωτα.

πολλὰ πάνυ δακρύειν ὑπὸ τοῦ γέλωτος, idem. præ riſu lacrymas mittere.

πάντας ὁ γέλως κατεῖχεν, idem. omnes riſus tenebat, omnes riſu geſtiebant.

ἐς γέλωτα τραπέσθαι, Herodot. id eſt, γελᾶν.

οἱ δὲ σὺν γέλωτι ἔφησαν, Luc. illi autem non ſine riſu dixerunt.

μὴ προάγειν γίνεσθαι πρὸς γέλωτα, Baſil. ad riſum

min

minimè promptum ac procliuem fieri.

γέλωτι ἀκράτῳ καὶ ἀσχέτῳ κατέχεσθαι, idem. effuſo atque effrenato riſu teneri.

ἰδόντα δὲ τὸν Κροῖσον γέλως εἰσῆλθεν, Herodot. quo perſpecto, Crœſum riſus ſubiit.

γέλως ἐκ τῶν ἀντιδίκων κατερράγη τοσοῦτος, Philo. tantus ab aduerſariis riſus excitatus eſt.

ἄσβεστον γελᾶν, Luc. profuſiſſimè ridere.

ἀνακαγχάζειν, cachinnum edere, cachinnari. ἐφ' οἷς μοι πολλάκις καγχάζειν ἐπέρχεται, idem. ob quæ mihi ſæpenumero in cachinnum effundi ſubit. ἡ δὲ μέγα καὶ ἥδιστον ἀνακαγχάσασα, idem. id eſt, γελάσασα. οἱ δὲ ἀνεκάγχασαν ἅπαντες ὡς ἀποπνιγέντες ὑπὸ γέλωτος, idem. cachinnum omnes ſuſtulerunt, penéq; riſu oppreſſi ſunt.

μειδιᾶν, leuiter ac placidè ridere. γλαφυρόν τι, καὶ προσαγωγὸν ἐμειδίασεν, idem. lepidum quiddam atque illecebroſum arriſit. προσμειδιᾶν χείλεσιν ἄκροις, idem. extremis tantùm labiis ridere. monachos ſui temporis deſcribens Gregorius, ea fuiſſe grauitate narrat, vt μειδιᾶν quidem aliquando cernerentur, cæterùm à riſu prorſus abhorrerent.

ἔχω γελᾶν, id eſt, γελῶ. Luc. ὡς καὶ αὐτὸς ἀκούσας ἔχω συγγελᾶν.

ἃ δὲ καὶ μεταξὺ λέγοντος αὐτοῦ προήχθην γελᾶν, idem. ob quæ ad ridendum adductus ſum.

τί παίζεις ἐν οὐ παικτοῖς; Chryſ. homil. 31. ad Rom. quid iocaris in ſeriis rebus?

ὅταν σε παιδίον λοιδορήσῃ, γέλωτος ἀφορμὴν ποίη τὰ λοιδορήματα, Baſ. in riſus occaſionem trahis hujuſmodi conuitia.

¶ *Ridere, pro deridere.*

καταγελᾶν, vel, διαγελᾶν. κἀκεῖνα διεγέλα. Luc. hæc ridebat.

χλευ

χλευάζειν, Plat. in Axioch. χλευάζων τοὺς μορμολυττομένους τὸν θάνατον, καὶ πράως ἐπιτωθάζων, ludibrio habens, ac leniter cauillans eos, qui mortem formidabant.

πόσον τινὰ γέλωτα τοὺς θεοὺς καταγελᾶν ὑμῶν οἴεσθε; Diod. quanto ludibrio voſipſos diis eſſe cenſetis?

ὅσοις ἐν γέλωτι τὸ πρᾶγμα εἶναι δοκεῖ, Greg. id eſt, ὅσοι τοῦ πράγματος καταγελῶσι, vel, ὅσοις καταγέλαστον τὸ πρᾶγμα εἶναι δοκεῖ, qui rem hujuſmodi ludibrio habent.

ἐν γέλωτι ποιήσασθαι, Luc. id eſt, καταγελᾶν.

ἀποσκώπτειν εἴς τινα τῶν παρόντων, idem. cauillis impetere, inſectari.

γέλωτα τίθεσθαι τὰς ἀνθρώπων σπουδάς, Phil. hominum ſtudia riſui ducere, vel, in ridiculo habere. πάντα ταῦτα ἐν γέλωτι, καὶ παιδιᾷ τίθεσθαι, Luci. omnia hæc riſui ac ioco ducere.

γέλωτα ἡγούμενοι τὰς ἐκείνων συμφοράς, Phil. illorum calamitates riſui deputantes, vel, ex illorum calamitatibus riſum ſibi fingentes.

χλεύην τίθεσθαι τὰ ἐπίγεια, idem. id eſt, γέλωτα ἡγεῖσθαι τὰ ἐπὶ τῆς γῆς. εἰς δοξομανίαν αὐτοὺς σκώπτειν, Chryſ. inſanum eorum gloriæ ſtudium cauillis inceſſere.

τάχα γελάσεσθε τὸ εἰρημένον, Chryſo. fortaſſe id, quod dicam, riſu proſequemini.

τῆς ἀμαθίας αὐτὸν βάλλουσι σκώμμασιν, idem. in eum, vt indoctum, dicteria jaciunt.

¶ *Ridiculus.*

καταγέλαστον τὴν πόλιν ποιεῖν, Plat. in Apol. ciuitatem ludibrio obiicere.

καταγελάστως ἔχω, idem in Theag. id eſt, καταγέλαστός εἰμι.

γέλωτα ὀφλεῖν, idem in Sympoſ. ὀφλισκάνειν, in

Theæ

Theæth. idem quod καταγέλαστον εἶναι. Hora. ad Græcorum imitationem dixit, Tu, niſi ventis debes ludibrium, caue.

τῇ ἀληθείᾳ γελοῖον αὖ φαίνοιτο, idem Plat. in Polit. ridiculum ſanè videatur.

ἀσχημονεῖ τε καὶ φαίνεται σφόδρα γελοῖος, idem Polit. 7. τὸ δὲ πρᾶγμα παγγέλοιον ἦν, Lucia. res autem hæc prorſus ſtulta ac ridicula erat.

ἔχεαξ τοῦ γελοίου, idem quod γέλωτα ὀφλισκάνειν. Luc. εἰχόμην ἂν τοῦ γελοίου, ridiculus vtiq; eſſem.

γελάσιμον ἔδοξε τὸ εἰρημένον εἶναι, Luc. id eſt, καταγέλαστον.

χλεύης ἄξιος, id eſt, καταγέλαστος. καὶ τὸ πρᾶγμά σοι δοκεῖ χλεύης ἄξιον, idem.

γέλωτος ἄξιος, Æſch. πᾶσιν ἀνθρώποις καὶ γέλωτος, καὶ μίσους ἄξιος εἶναι δοκεῖ.

παίγνιον προὔκειτο τοῖς παιδαρίοις τῶν ἀλλοφύλων, Baſil. ludi inſtar pueris barbarorum propoſitus erat, id eſt, ludibrio patebat pueris Philiſtinorum.

γέλωτός ἐστιν ἀφορμὴ τοῖς κατ' ἀγορὰν παιδίοις, idem. riſus materiam ſuppeditat pueris in foro verſantibus.

αἰσχύνη, καὶ γέλως πάντων ἐγένοντο, Luc. probro ac riſui omnibus erant. πάντες αὐτοὺς διὰ γέλωτος ἐποιοῦντο, Gall. *Ils ſeruirent à tous de riſee.*

γέλως αὖ ὁ μέγιστος γένοιτο τῶν, &c. Plat. in Polit.

νοσεῖν νόσον, πολλοῦ τοῦ γέλωτα ἔχουσαν, Chryſ. ridiculo admodum morbo laborare.

¶ *Riſum mouere.*

τί δὲ ἦν ὅ σε μάλιστα ἐκίνει γελᾶν; Luc. quid autem erat, quod te potiſſimum ad ridendum excitabat? κινεῖν γέλωτα, riſum mouere. ὅ τι σοι κινητικὸς εἴη τοσοῦτον γέλωτα, idem. quod tibi tantum riſum concitaſſet. ἵνα σοι πλατὺν κινήσω γέλωτα,

Liban. vt ingentem tibi riſum moueam, ἵνα σε κινήσω γελᾶν.

γέλωτα ἐπάγειν, ridendum aliquem propinare. Chryſo. κενοδοξία μετὰ τῆς ἀπωλείας πολὺ τὸν γέλωτα ἐπάγει, inanis glorię ſtudium, pręterquam quod animæ exitioſum eſt, plurimum etiam riſum mouet.

ποιεῖν γέλωτα, idẽ quod κινεῖν. Plat. in Charm. ἐποίησε γέλωτα πολύν, riſum amplum fecit. οὐδὲ ὅσον γέλωτα ποιῆσαι δυνάμενος. Lucian. ne tantillum quidem riſus ciere valens.

ποιεῖν γελᾶν, id eſt, ποιεῖν γέλωτα. οὐ πάνυ γέ με νῦν δὴ γελασείοντα ἐποίησε γελᾶν, Plat. in Phædon. mihi, haud admodum nunc ridendi auido, riſum expreſſit.

γέλωτα παρέχειν, Lucia. γέλωτα παρέξουσι τοῖς θεωμένοις, ridendi materiam ſpectatoribus præbebunt. γέλωτα καὶ χλεύην παρέξει τοῖς ὁρῶσι, Phil.

γέλωτα μηχανᾶσθαι, Xenoph. riſum moliri. γέλωτα μηχανώμενοι τοῖς συνοῦσι.

πολὺν γέλωτα καταχέουσιν ἡμῶν, Baſ. effuſiſſimo riſu nos afficiunt.

S

¶ *Sæpe*, vel, *rarò*.

ΟΥκ ὀλιγάκις, Plat. leg. 6. συχνάκις, Luc. ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, Phil. vt plurimùm, ferè. σπανίως μέν, γίνεται δ᾽ ὅμως, rarò id quidem, ſed tamen contingit.

¶ *Salus*.

εἰ μὴ τελέως οὗτος ἀπέγνωστο, ἀλλά τις ἔτι σωτηρίας ἐλπὶς ὑπεφαίνετο, Lucia. niſi prorſus hic deſperatus eſſet, verùm aliqua adhuc ſalutis ſpes eluceret.

Διὰ ταύτης τῆς εὐεργεσίας περιεποιήσαντο τὰς ἰδίας σωτηρίας, Diod. hoc beneficio ſalutem ſibi pepererunt. οὐ πεζικὴ φάλαγξ, οὐχ ἱππικὴ δύναμις τῷ βασιλεῖ τὴν σωτηρίαν περιποιεῖ, Baſ.

τῆς ἐπὶ τὰς ναῦς καταφυγῆς ἀποκοπείσης ἐν μόνῳ τῷ νικᾶν ἕξουσι τὰς ἐλπίδας σωτηρίας, Diodor. præciſa in naues fuga, in ſola victoria ſalutis ſpem poſitam habebunt.

ἐν μόνῳ τῷ νικᾶν κειμένης τῆς σωτηρίας, idem. in ſola victoria ſita ſalute.

ἐν τῇ φυγῇ τὴν σωτηρίαν τίθεσθαι, idem. ſalutem in fuga collocare, ſalutem fugæ mandare.

τὴν σωτηρίαν ἰδίᾳ πορίζειν, idem. priuatim ſalutem quærere, priuatæ ſaluti conſulere.

μίαν ἐλπίδα λοιπὸν κατεῖδε τῆς σωτηρίας, Æſch. vnam reliquam ſalutis ſpem conſpiciebat.

ἔχεσθαι σφοδρῶς τῆς σωτηρίας, Chryſoſt. in ſalutis ſtudium vehementer incumbere.

¶ *Salutare.*

προσειπεῖν, ἀφικόμενος παρά σε ὡς προσείποιμι τὸ ἑωθινόν, Luc. ad te ſalutandi cauſa manè profectus. τὸ ὕστατον ἀλλήλους προσειπεῖν, idem. extremam ſalutem inter ſe dicere.

προσαγορεύειν. βούλεται προσαγορεῦσαι αὐτάς, Diod. eas vult ſalutare.

Εὐχάριστον χαίρειν κέλευσον παρ' ἐμοῦ, Syneſ. Euchariſtum à me iube ſaluere, vel, Euchariſtum meo nomine ſaluta.

φιλοφρονητικὴ πρόσρησις, amica ſalutatio. Bud.

ἀσπάσασθαι, Iſoc. μήτε προσερεῖν, μήτε ἀσπάζεσθαι. nec alloqui, nec ſalutare.

¶ *Salutare per litteras.*

πρόσειπέ μοι τὸν Βάρμαν. Bud. ἅπασά μου οἰκία κατεδεήθη προσειπεῖν σε ὑπὲρ αὐτῆς, Syneſ. tota familia mea me rogauit, vt te ſuo nomine ſalutarē.

προσαγορεύει σε δι' ἐμοῦ ἀνήρ σοι πάλαι προσφιλής, Bud. προσαγορεύσω σοι, οὓς προσειπεῖν με ἀπὸ σοῦ ἐκέλευσας. προσαγορεύσω ἀπὸ τοῦ στόματος σου, idem. προσαγορεύω πάντας τοὺς ἅμα σοι, Syneſ.

προσφθέγγομαι τὸν δεῖνα, Syneſ. id eſt, ἀσπάζομαι, προσαγορεύω.

¶ *Sanitas.*

φύσει, καὶ διαίτῃ ὑγιεινῶς ἔχοντες τὰ σώματα, Plat. Polit. 3. tam natura, quàm proba victus ratione ſani.

ἐὰν ἐῤῥωμένως ᾖ τις, Demoſth. ſi quis firma valetudine præditus ſit.

μετεσχηκὼς τῆς ὑγιείας οὐχ ὡς ἔτυχεν, ἀλλ' ἐφαμίλλως τοῖς μάλιστα περὶ τοῦτο ηὐτυχηκόσι, Iſocrat. valetudine non vulgari vſus: ſed adeò firma & integra, vt de ea in certamen cum iis venire poſſet, qui quod ad hanc rem attinet, feliciſſima ſorte nati ſunt.

ὑγιαίνεις, καὶ ἔῤῥωσαι τὸ σῶμα, καὶ καρτερεῖς πρὸς τὸ κρύος, Lucian. ſano ac robuſto es corpore, algoriſq; patiente.

τὰ εὐεκτικὰ τῶν σωμάτων, Philo. id eſt, εὐεκτοῦντα σώματα, vel, εὐεκτικά.

εὖ ὑμῖν ἔχει τὰ σώματα, idem. id eſt, εὐεκτεῖ.

πάντα τὸν χρόνον ἀπείρατος γέγονεν ἀῤῥωστίας, Diod. omni tempore morbi expers fuit.

ὑγιεινῶς ἔχειν τῷ σώματι, Greg. vel, τὸ σῶμα.

ἐμμοχθηρῶς διατίθεσθαι τὸ σῶμα, Euripid. id eſt, ἔχειν.

τὴν ἕξιν ἐῤῥωμένος, Suid. robuſta valetudine præditus.

μέτριοι πόνοι εὖ ποιοῦσιν ἔχειν τὰ σώματα, Plat. de Philoſ. labores moderati bonam valetudinem corpori conciliant.

τὰ μέτρια γυμνάσια τὴν εὐεξίαν ἐμποιεῖ τοῖς ἀν-

θρώπ

θράπων σύμμαϲι, idem eod. dialog.

¶ *Sapiens.*

εὖ καὶ ἐχόντως νῦν σὺ πάντα εἶπες, Plat. leg.3.commode ac prudenter omnia dixiſti, νουνεχόντως σοι πάντα εἴρηται. Vſitatius tamen eſt vnica voce νουνεχόντως.

ἀνὴρ οὐκ ἀνόητος δοκῶν εἶναι, Demoſth.

βελτίων τε, καὶ ἄμεινον φρονῶν πρὸς ἅπαντα, idem. melior & cordatior.

συνετὸς ἐν τοῖς μάλιστα, Phil. in primis ſagax & intelligens.

φρενῶν εὖ ἥκειν, idem quod ἐμφρόνως ἔχειν.

τοῦτον εἰς τὰ ἔσχατα μάλα σοφὸν ἡγοῦμαι, Xenoph. hunc ſummè ſapientem exiſtimo.

οὐδεὶς τῶν καὶ μικρὸν τοῦ φρονεῖν μετεχόντων ἀμφιβάλλει, Baſil. nemo vel exigua prudentia præditus dubitat.

συνέσει καὶ προνοίᾳ πάντας προέχειν, Demoſt. prudentia ac proſpicientia omnibus præſtare.

ὁ τὸν νοῦν κεκτημένος, Plat. id eſt, ὁ νοῦν ἔχων.

οἱ ἐλλόγιμοι καὶ φρένας ἔχοντες ἄνδρες, Suid. prudentes & cordati viri.

νοῦν ὑγιῆ ἔχων, Baſ. mente ſana præditus.

καὶ ἐπὶ πλεῖστον ἐξίκηται συνέσεως, Greg. etiam ſi plurimum ſagacitate proceſſerit.

νοῦν ἔχει πολλοῦ οἰκονομεῖν, Syneſ. magnæ prudētiæ eſt, priuatā rem agere. Gall. *vacquer à ſes affaires particulieres.*

πλεῖστον ἁπάντων ἀνθρώπων εἶχε νοῦν, Demoſthe. contra Mid. mortalium omnium prudentiſſimus erat.

¶ *Satietas.*

σίτου ἡ μείζονος πλησθῶμεν, Plat. 8. Polit.

εἴθε γε καὶ ἐκεῖνος ἐς κόρον ἦν πιεῖν, Luci. atque vtinam ex eo quoque ad ſatietatem bibere li-

ceret.

ἐπειδὴ ἱκανῶς ἐκορέσθημεν, idem. poſtquam abunde ſatiati ſumus.

τῶν πολυτελῶν πίμπλασθαι σιτίων, idem. exquiſitis cibis impleri. ἐμπίμπλασθαι etiam dicitur, & ὑπερεμπίμπλασθαι. τὸ γὰρ ὑπερεμπίμπλασθαι τὴν γαστέρα, καὶ καταβαρύνεσθαι τῆς τροφῆς, Baſil.

ἐμφορεῖσθαι σιτίων, idem quod ἐμπίμπλασθαι. ἀμέτρως ἐμφορηθέντες τῶν προκειμένων, Greg. propoſitis epulis immodicè ingurgitati. πέρα τοῦ καλῶς ἔχοντος ἐμφορεῖσθαι, Luc. id eſt, ἀμέτρως σιτίων ἐμπίμπλασθαι. noſtri dicunt *fourrer au goſier*. ἐς' ἂν ἀπαγορεύσῃ ἐμφορούμενος, Luc. quouſque ita exaturatus fuerit, vt cibos iam admittere nequeat.

ἐπειδὰν γὰρ ὑπέρπλεω γένωνται, οὐκέτι τοῦ φάρυγγος παραδέχεσθαι δυναμένου τὰ σιτία, idem.

διακορὴς ἐδωδῆς ἐπειδὰν γένηται, Phil. id eſt, σιτίων κορεσθῇ.

εἰς κόρον ἐλθεῖν, πέρα κόρου προελθεῖν, καὶ κατακόρως ἔχειν, ἐν πλησμονῇ εἶναι, Pollux. ſaturum eſſe.

τὰς γαστέρας ἄχρι φαρύγγων πεπληρωμένοι, Philo. qui ventrem ad fauces vſque cibis plenum habent.

διὰ τὴν ὑπερβολὴν τοῦ κόρου εἰς τὸ ψιν ἀναγαγεῖν τὰ παραπεμφθέντα μὴ δυνάμενος, Baſil. id eſt, τὰ παραδεχθέντα σιτία πέπτειν.

χορτάζεσθαι, κορέννυσθαι.

¶ *Satietas tam aliarum rerum quàm cibi & potus.*

οὕτως ἐνέπλησεν αὐτοὺς τοῦ πολεμεῖν, Iſoc. ita eos bello exaturauit. Gall. *il leur fit tant manger leur ſaoul de la guerre.*

εἰς τοῦτο ἀπληστίας ἦλθον, ὥστε οὐκ ἐξήρκεσεν, &c. idem. vſqueadeò inexplebiles extiterunt, vt parum habuerint, &c.

οὕτως εἰς τὰ ἀφροδίσια ἐτοίμη, καὶ τῆς ἀπὸ τῆς συνουσίας ἡδονῆς ἀκόρεστος, Luc. adeò in venerem prona, & voluptatis illius, quæ ex concubitu capitur, inexplebilis.

ταῖς γαστρὸς ἡδοναῖς ἁπάσαις εἰς κόρον χρήσασθαι, Phil. omnibus corporis voluptatibus ad ſaturitatem vſque frui.

σοφίας, καὶ ἐπιστήμης ἄπληστοι, idem. id eſt, ἀκόρεστοι.

ἐὰν δὲ πληρωθεὶς ἐπιθυμίας, καὶ διακορὴς γενόμενος, idem. quòd ſi libidine expletus ac ſatiatus, &c.

δογμάτων ἀπλήστως, καὶ ἀκορέστως ἔχων, idem. id eſt, δογμάτων ἀκόρεστος ὤν.

περὶ τὰς ὁμιλίας ἀψίκοροι, idem. qui libidinis faſtidium citò contrahunt, ac nouos amores conſectantur.

κόρον οὐκ ἔχουσι πλημμελεῖν οἱ πονηροί, idem. nullis flagitiis ſatiantur improbi ac peſtiferi homines. κόρον οὐκ ἔχουσα τῆς περὶ τὸ εὖ ποιεῖν προθυμίας, Grego. inexplebili bene de omnibus merendi cupiditate flagrans.

εἰς κόρον ἀπολαύειν, Phil. ad ſatietatem frui.

τάχιστα τοῦ καλοῦ κόρον λαμβάνειν, Greg. virtutis faſtidio celerrimè affici.

ὅσῳ πλειόνων ἐμφορεῖται, πλειόνων ἐφίεται, Baſ. quo pluribus expletur, plura appetit.

τῆς τοῦ βίου στροφῶν κεκορέσμεθα. Greg. vitæ hujus mutationibus ſatiati ſumus, vel, inconſtantis hujuſce vitæ faſtidio tenemur.

οὐδὲν τὴν πλεονεξίαν χωρεῖ τοῦ ἀνθρώπου, Demoſth. nihil hominis hujus auaritiam capere poteſt, id eſt. explere.

οὐδεὶς χρόνος ἐμποιήσαι μοι κόρον δύναιτο τῆς συνουσίας ὑμῶν, Chryſ. nulla temporis longinquitas

 veſtrî

veſtri contubernij ſatietatem ac faſtidium afferre poteſt.

¶ *Scire.*

οἶσθα γὰρ δήπου τάδε ἔπη, Plat. in Cratyl. nam tu ſcilicet hos verſus calles.

οἱ τὴν ἐπιστήμην εἰληφότες, idem in Polit.

ἐπιστάμενος δὲ γινώσκεις, idem in Siſyph. id eſt, εὖ οἶσθα.

ἴστε μὲν ἴσως ἄνευ τῶν παρ' ἐμοῦ λόγων, Demoſt. ſcitis quidem ipſi fortaſſe vel me tacente.

ὃ πάντες μᾶλλον ἐπίστασθε, idem. quod vos omnes melius noſtis. παντὸς ἀκριβέστερον αὐτὸς ἐπίστασαι, Baſil. certius ipſe noſti, quam quiuis alius.

ἀκριβῶς καταμαθεῖν, idem. id eſt, εἰδέναι.

εὖ γὰρ εἰδέναι χρὴ, ὅτι, &c. ſcire enim operæpretium eſt.

ὅσα τυγχάνω δι' ἐμπειρίαν εἰδὼς, Demoſth. quæcumque ego vſu comperta habeo.

οἶμαι γάρ σε οὐ λελαθέναι, ὅτι, &c. Plat. Polit. 7. te enim minimè latere exiſtimo.

οἷς πολλὰ συνίστε χρήσιμα πεπολιτευμένοις, Dinarch. quos multa reipub. conducibilia geſſiſſe noſtis.

¶ *Scopus.*

εἰς γὰρ τοῦτό που ὁ λόγος ἡμῖν ἔτεινεν, Plat. in Theæt. hic enim orationis noſtræ ſcopus erat, hoc nobis in dicendo propoſitum erat.

ἵνα ὅρον προθέμενος, παντὶ τρόπῳ με ἀνελεῖν, Demoſth. hoc vnum ſibi proponens, vt me quouis modo interimeret.

ἐπὶ τοῦτο τὰς πράξεις ἁπάσας ἀναφέρειν, Phil. huc actiones cunctas referre.

τὸ σπουδαζόμενον τῷ Παύλῳ τοῦτο ἦν, διδάξαι, ὅτι τοὺς ἀξίους μόνον οἶδε θεός, Chryſ. hoc vnum Paulo

lo ſtudio erat, vel, propoſitum erat, nempe docere, deum dignos tantùm noſſe.

¶ *Scribere ad aliquem.*

ὑπηγορεύσαμεν πρὸς τὴν ὑμετέραν ἀδελφότητα γράμματα, Syneſ. dictauimus.

αὐτ' ἐμοῦ τὴν ἐπιστολὴν στέλλω πρὸς σε, idem. vicariam pro me epiſtolam ad te mitto.

τοῖς γράμμασι πιστεύειν τὰ τοιάδε, idem. tales res litteris committere.

καλῶς ἐποίησας ἐπιστείλας, ἃ δοκεῖς ἡμῖν εἰδέναι διαφέρειν, Eurip. bellè feciſti, ea ſcribens, quæ noſtra intereſſe putas ſcire.

δίδου σαυτὸν μέχρι γοῦν γραμμάτων, Procop. da te nobis ſaltem ad litteras vſque, id eſt, ſaltem ſcribe.

γράμμασι προσομιλεῖν σοι, idem. litteris te alloqui.

¶ *Scribere*, pro *aliquid componere*, vel *in lucem edere*.

ἔστι γάρ μοι περὶ αὐτῶν πάγκαλος λόγος συγκείμενος, Plat. in Hipp. eſt mihi de iis rebus præclarus liber compoſitus.

συντιθέναι λόγους, idem in Menex. libros componere, contexere.

χιλιάδας βίβλων ἕκαστοι συγγεγράφασι, Luc. infinita volumina quiſque conſcripſit. συγγράψαντο μικρὸν βιβλίδιον, Iuſtin.

Μωσέως τὸν βίον ἀναγράψασθαι διενοήθην, Phi. Moſis vitam litteris mandare conſtitui.

οἱ τὰς Ἀλεξάνδρου πράξεις ἱστορήσαντες, Iuſtin. qui Alexandri res geſtas litterarum monumentis commendarunt, memoriæ prodiderunt, ſcriptis complexi ſunt.

ἐξέδωκε πολλὰ τεύχη, Suid. multa volumina edidit.

ἐξέδοτο ἐπιπλάς, idem. id eſt, ἐξέδωκεν.

ἐξενεγκεῖν εἰς τὸ φῶς, Plat. Leg. 4. in lucem extulit. ὥσπερ ἵνα τῆκον εὐγενῆ, καὶ ὥριμον εἰς φῶς προάγωμεν, Greg. velut nobilem quendam ac maturum partum in lucem proferamus.

Securitas.

τὸ σῶμα ἐπ' ἀσφαλείᾳ κατέστησεν, Iſoc. corpus in tuto collocauit.

οὐδὲ τοῖς εἰς τὰ τεμένη καταφυγοῦσιν ἡ τῶν θεῶν ἱκετεία παρείχετο ἀσφάλειαν, Diod. neque iis qui ad delubra confugerant, ſupplices ad deos preces ſecuritatem præſtabant, vel, eos à periculo vindicabant. πᾶσαν αὐτοῖς ἐν τῷ ὕπνῳ παρέχονται ἀσφάλειαν, Baſ. ἀφροντίστως, vel, ἀμερίμνως ἔχειν, Xenoph. cura vacare, in omni ſecuritate verſari.

ἐπ' ἄμφω καθεύδειν, καὶ μετὰ πολλῆς διάγειν ἀδείας, Baſil. in vtramque aurem dormire, atque in magna ſecuritate degere.

Secretò alloqui.

ὁ δέ με ἀπαγαγὼν, καὶ πολὺ τῶν ἄλλων ἀποσπάσας. Luci. ille autem cùm me abduxiſſet, ac longè ab aliis abſtraxiſſet. μικρὸν ἀπὸ τῶν ἄλλων ἀπαγαγὼν, πλησίον γὰρ ἑστὼς ἦν, Phil.

ἠρέμα πρὸς τὸ οὖς προσκύπτειν, Luc. in aurem inſuſurrare.

ἐπικλίνας πρὸς οὖς, ἵνα μὴ κατακούοι τις ἕτερος, Phil. ore ad aurem admoto, ne quis alius exaudire poſſet.

ἄκουσον ἅ σοι ἰδίᾳ μηδενὸς ἀκούοντος εἰπεῖν βούλομαι· ὑμεῖς δὲ ἀποστῆτε πρὸς ὀλίγον, Luc. quæ tibi priuatim nemine audiente dicere volo: vos autem aliquantiſper ſecedite.

Sedare tumultum.

καταϲβεννύναι τὴν ταραχὴν ἐπειρᾶτο, Xenoph. tumultum extinguere conabatur.

καταστορέσαι τὴν ταραχήν, Baſ. ſedare.

ἐπεὶ τε κατέστη ὁ θόρυβος, Herodia. poſtquam autem compoſitus, compreſſusq́; eſt tumultus.

ταῦτα μὲν ἐπὶ τοσοῦτον ταραχῆς ἐλθόντα τοιαύτης ἔτυχε τῆς καταστολῆς, Gemiſt. id eſt, οὕτω κατεστάλη, atque hi quidem tanti motus ita compreſſi ſunt, ita reſederũt.

κραυγὴν κοιμίζειν, Baſil. clamorem conſopire.

τοὺς ἐγγινομένους τῇ ψυχῇ θορύβους κοιμίζειν τῷ λογισμῷ, idem. exiſtentes in animo tumultus ratione compeſcere.

τοὺς ἔνδοθεν ἐκ τῶν παθῶν ἐπανισταμένους θορύβους κατασιγάσαι, idem. tumultibus internè ex perturbationibus animi ſurgentibus ſilentium indicere.

τὰ στασιώδη ἔθνη πρὸς ἡσυχίαν μετέβαλεν, idem. ſeditioſas ac turbulẽtas gẽtes pacatas reddidit.

¶ *Sedere, vel quieſcere.*

ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν βάθρων, Plat. in Protag. ſcabella capeſſere.

σμικρὸν γὰρ ἀπωτέρω τοῦ Ἀδειμάντου καθῆστο, Plat. 5. Polit. procul aliquantò ab Adimanto ſedebat, vel, ſeorſim.

ἦσαν δὲ ὑπὸ ταῖς ἄγαν παλινσκίοις ὕλαις ἱλαραὶ κλισίαι τοῖς συνεστιᾶσθαι θέλουσι, Luc. erant autem ſub vmbroſiſſimo nemore iucundæ exedræ iis qui epulari vellent.

καθίσωμεν ἐπὶ τῶν θώκων, idem. aſſideamus in cathedris.

καθέζεσθαι παρ' αὐτὸν ἐπὶ τῇ κλίνῃ, idem. propter ipſum in thoro ſedere.

ἀτρεμεῖν, καθησυχάζειν, ἠρεμεῖν, ἐφ' ἡσυχίας εἶναι, Pollux. quieſcere.

¶ *Seditio.*

στάσιν οὐ τὴν τυχοῦσαν ἐξέκαυσαν, Diod. haud le-

uem ſeditionē excitarunt. *ςάσιν ἐ μικρὰν ἐξῆψαν.*

Σύλλα καὶ Μαρίε περὶ τὴν Ῥωμαϊκὴν πολιτείαν διαῤῥιπιζόντων τὴν ςάσιν, Memn. cùm Sylla & Marius in rep. Romana ſeditionē excitaſſent.

πόλις νοσήσασα ἐς τὰ μάλιςα ςάσει, Herod. id eſt, *μάλιςα ςασιάσασα.*

τὰ πάθη πρὸς τὴν ψυχὴν ςασιάζοντα, Baſ.

ςάσεως ἐξεπλήρωσε τὴν Ἀρμενίαν, idem.

¶ *Semen.*

σπείρειν, ſemen ſpargere.

καταβαλεῖν τὸν σπόρον. Chryſ. ſementem facere.

¶ *Senectus decrepita.*

γήρα ὑπερμέτρῳ ξυνέχεσθαι, Plat. leg. 8. immodica ſenectute teneri.

τῷ γήρᾳ ἀπειρηκότες, leg. 10. ſenio confecti.

ἀδυνάτως ἤδη ἔχων, Demoſth. iam viribus cadutus. Gall. *eſtant ja impotent.*

γέρων ἤδη ἐς τὸ ἔσχατον, Lucia. homo iam vltimæ ſenectute.

ἀνὴρ πάνυ γηραιὸς, idem.

πρὶν ἢ τελέως τὴν ἐσχάτην ῥυτίδα τοῦ γήρως ἐπιδραμεῖν, idem. antequam extremæ ſenectutis rugæ prorſus accurrerint.

ἐς ἀκρότατον γῆρας ἐλθεῖν σὺν ὑγείᾳ παντελεῖ, idem. ad ſummam ſenectutem cum integerrima valetudine venire.

πόῤῥω ζάτω γήρως προβεβηκὼς, idem. ſenectute plurimùm progreſſus.

ἄχρι μακροτάτου γήρως προΐεσαν, Philo. ad longiſſimam ſenectutem proceſſerunt.

πολιᾷ βαρυνέσθαι, Greg. preſb.

ἐν πλουσίᾳ τῇ πολιᾷ κατέλυσαν, καὶ πολλὰς ἐνιαυτῶν περιόδους ἠριθμήσαν, Gregor. in locuplete canitie diem vitæ extremum clauſerunt, ac multos annorum orbes numerarunt.

μακρὸν βίον διελθεῖν χρόνον, idem. longum vitæ curriculum conficere.

ἐσχατόγηρως, καὶ ταῖς ὅλαις αἰσθήσεσι διὰ τὸ χρόνον ἤδη παραλελυμένος, Diod. homo extrema ſenectute, atque omnibus ſenſibus præ temporis longinquitate jam captus.

εἰς μακρὸν γῆρας ἐλάσας, id eſt, ἐλθὼν, προβεβηκώς, Herodian.

γραῦς ἤδη, καὶ ἔξωρος οὖσα, Luc.

παρηκμακὼς, παρηβηκὼς, ἀφηβηκὼς, παρῳδηκὼς, qui jam ætate defluxit.

πολιήτης, ὁ παλαιός, Phil. grandæuus.

εἶχε τοὺς ὀδόντας κραδαινομένους, Suid. cradabant ei dentes.

ἀποξῦσαι τὸ γῆρας, Chryſ. ſenectutem abradere, excutere. ἀποσείσασθαι.

¶ *Senſus.*

εἴ τινες τῶν τετελευτηκότων λάβοιεν τρόπῳ τινὶ τῶν νυνὶ γιγνομένων αἴσθησιν πράγματος, Demoſth. ſi qui eorum, qui vita functi ſunt, quopiam modo ejus rei, quę nunc contigit, ſenſu afficerentur.

τὴν αἴσθησιν ἀποβάλλειν τῶν ἁμαρτημάτων, Plut. peccatorum ſenſum amittere.

οὐδέπω καὶ νῦν τῆς ἑαυτῶν συμφορᾶς ἐπαισθάνεσθαι. Æſch. ne nunc quidem adhuc calamitatem ſuam perſentiſcere. μηδὲ τῶν παρόντων ἐπαισθόμενος, Greg.

ἀναισθήτως ἔχειν τοῦ καύματος, Luc. Solis ardorem minime ſentire.

ἐλαῦν τὴν ἡλικίαν ἀναισθητοῦσαν τῶν συμφορῶν, Baſil. id eſt, ἀναισθήτως ἔχουσαν.

οὐκ ἀφίησι τῶν ἐν χερσὶν ἡδέων αἰσθάνεσθαι, Chryſ. præſentium voluptatum ſenſu affici non ſinit.

λάβωμεν αἴσθησιν τῆς ἀτιμίας, idem. id eſt, αἰσθανώμεθα.

¶ *Senſibus corporis orbari.*

τοὺς ὀφθαλμοὺς διεφθαρμένος, Demoſth. oculis captus.

ὀλίγου δεῖν τὰ ὦτα ἐκκεκώφωται, Luc. parum abeſt, quin obſurduerit.

ὅσοι ὀφθαλμοὺς ἢ ὦτα ἐβλάβησαν, Phil. quicumque oculis aut auribus capti ſunt.

πολλοὶ τῶν τὰς ὄψεις ἀποβαλόντων, idem, id eſt, τὴν ὄψιν ἀπολωλότων.

διαφθαρῆναι τὴν ὅρασιν, Diodor. id eſt, βλαβῆναι, ἀποβεβληκέναι τὴν ὄψιν.

τὰς ὄψεις ἠμαυρωμένος διὰ τὸ γῆρας, Suid. id eſt, ἐσκοτωμένος, πεπηρωμένος.

ἀφανίζονται τὰς ὄψεις, idem. id eſt, διαφθείρονται.

ἐστερήθη τοῦ ὀφθαλμοῦ, Herod. oculo orbatus eſt.

τὴν ὄψιν τυφλοῦται, Suid.

τυφλὸς εἶ τὸν τῆς ψυχῆς ὀφθαλμόν, Lucia. mentis oculo cares.

¶ *Sententiam dicere.*

ἡδέως ἂν ἀκούσαιμι ἣν τινα δόξαν ἔχεις περὶ αὐτῶν, Plat. in Phædon. libenter audirem, quid tu de iis exiſtimes.

γνώμην συμβάλλεσθαι, idem Polit.

μόνοι ἔθεντο τὴν ψῆφον ὡς χρή, &c. Iſocr. ſoli cenſerunt, &c.

δηλῶσαί σοι τὴν ἐμὴν γνώμην, Luc. ſententiam meam tibi declarare.

καὶ τῶν μὲν πλειόνων ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἔφερον αἱ γνῶμαι, ἀδικεῖν Ἀθηναίους, Thuc. ac plures quidem in eandem ſententiam tendebant, nimirum cenſentes ab Athenienſibus illatam ciuitati injuriam.

τὴν δοκοῦσάν μοι βελτίστην γνώμην ἀποφαίνομαι, idem. ἀποδείκνυμι, Herodot. idem quod εἰσφέρομαι.

εἰσηγήσασθαι γνώμην ὅ, τι με δέοι ποιεῖν, Syneſ.

ſuad

ſuadere, quid mihi ſit faciendum.

ἔχομεν δὲ γνώμης οὕτως, Baſi. in hac ſumus ſententia.

ἠθέλησα χρῆσαι τὴν ἐμαυτοῦ γνώμην ὡς ἔχω περὶ τούτων, εἰς μέσον θεῖναι, Demoſth. faciendum putaui, vt quid de iis rebus cenſeam, in medium afferam.

ἄκουε δὴ ὡς ἔχει, καὶ πρὸς ὅ σε δεῖ τὴν γνώμην εἰσενέγκεῖν, Alciph. audi igitur, vt ſe res habet,& quid tibi in conſilio dando ſpectandum ſit.

¶ *Sepelire.*

τὸ μὲν σῶμα πολυτελεῖ κηδείᾳ καταθάπτουσι, Herodi. corpus quidem magnifico funere elatum humant.

γῇ κατακρύπτειν, Baſ. inhumare.

ἐκφέρειν τὸν ἀποθανόντα, Demo. mortuũ efferre.

ἐκκομίζειν νεκρόν, Baſil. idem quod ἐκφέρειν. ἐπὶ τὰ μνήματα τοὺς τετελευτηκότας ἐκκομίζειν, Phil.

οἱ ἐν τοῖς Χαλδαίοις κατορρωρυγμένοι μνήμασι, Phi. monumentis defoſſi, conditiq;.

οὐδὲ τῷ σώματι τοῦ πατρὸς γῆν ἐπαμήσασθαι, Baſil. ne paterno quidem corpori terram aggerere. id eſt, μηδὲ τὸ τοῦ πατρὸς σῶμα γῇ κατακρύπτειν. κόνιν ἐπαμήσασθαι τοῖς σώμασι, Phil.

ἐν τῷ πατρίῳ ἐδάφει ταφῆναι, in patrio ſolo humari.

τῷ τάφῳ τῷ πατρώῳ δίδοται, Gregor. in parentum ſepulchro conditur.

οἱ ἐν τῷ τάφῳ κείμενοι, Demoſth.

τοὺς τεθνεῶτας ταφῆς εἴργειν, Iſocrat. ſepultura prohibere, ſepulturam mortuis negare.

ἀτάφους ἀπορρίπτειν, Philo.inſepultos abiicere. quod qui faciunt, ij τὴν ἔχθραν καὶ πρὸς τοὺς νεκροὺς ἀποτείνειν eidem dicuntur. Quibus autem ea fit injuria, τὸ τελευταίας χάριτος ἀμοιρῆσαι τοῦ

νομιζομένων. τὰ νομιζόμενα quippe interdum ſunt juſta, quæ mortuis de more ſoluuntur.

κοινὸν ἀμφοτέροις ἐπιχῶσαι τάφον, Lucia. eodem ambos ſepulchro condere.

ὁ μὲν παραπέμπεται πανδήμοις εὐφημίαις. Gregor. de Conſtãtio loquens, cujus corpus Chriſtiani fauſtis orationibus, ac laudibus proſequebantur.

ἡ ἐκκομιδὴ τοῦ σώματος, idem. cadaueris elatio.

¶ *Sequi.*

ἐκείνῃ ἑπόμενοι, ᾗ ἐκείνη ὑφηγεῖται, Plat. in Phædo. eò ſequentes, quò illa præterit.

κατὰ πόδας ἕπεσθαι τῷ καλῶς ὁδηγοῦντι, Greg. rectè ducentem è veſtigio ſequi.

κατόπιν ἕπεσθαι, à tergo ſequi. τὴν θεράπαιναν ἰδοῦσα κατόπιν ἑπομένην, Luc.

κατ' οὐρὰν ταύτης ἀκολουθεῖν, Xenoph. Gall. *la ſuyuant à la queuë.*

κἂν λειφθῆτε, τῷ στίβῳ τῶν ἵππων ἕπεσθε, idem. quòd ſi à tergo linquamini, equorum veſtigiis hærete, *ſuyuez la piſte des cheuaux.*

ἐφέπομαι Plat. in Phædon. προάγοντός σου, ἐφεπόμην, præeunte te pone ſequebar.

εἱπόμην δ' ἐγὼ, κατόπιν ἐχόμενος αὐτοῦ, Luc. ego autem à tergo ſequens, ei hærebam.

πρεὶ δὲ τροφῆς ἐχόμενον αὖ εἴη λέγειν, Plut. i. ἀκόλουθον.

διελέγετο δὲ τῶν παρομαρτούντων τινὶ, Luc. cum quodam è comitibus confabulabatur.

κατ' ἴχνος τοῦ διδασκάλου βαίνειν, Chryſ. præceptoris veſtigiis ingredi.

τοὺς φεύγοντας διώκειν, fugientium veſtigia premere, Seneca. fugientes inſequi.

¶ *Seriò agere.*

παίζεις; καὶ ὁ Φεραύλας ὀμόσας εἶπεν, ἦ μὴν σπου-

δῇ

δῆ λέγει, Xenoph. ludiſne? cùm Pheraulas ſanctè dejerauit, ſe seriò loqui.

ἔοικε σκλαβεῖν ὡς ἐσπουδασμένα, idem. hæc accipere, vt ſeriò dicta.

ἃ μὲν πρότερον ἐπεστέλλομεν, παιζόντων ἦν, οὐ σπουδαζόντων· ἃ δὲ νῦν γράφω, καὶ λίαν σπουδαζόντων, Greg. quæ priùs ſcribebamus, iocantis erant, non ſeriò agentis: quæ autem nunc ſcribo, perquàm ſeriò ſcribo.

¶ *Sermo.*

ὁ λόγος, ὃν διεληλύθαμεν, Plat. in Crit. ſermo quem habuimus.

οὐ γὰρ ὀλίγος σου λόγος ἐστὶν ἐν τοῖς ἡμετέροις ἡλικιώταις, idem in Charm. non enim exiguus de te ſermo eſt inter æquales noſtros.

ἐπειδὴ δὲ περὶ τούτων ὁ λόγος ἐνέπεσε, Luc. quando de his rebus ſermo incidit.

περί σου οἱ πλεῖστοι τῶν λόγων, idem. de te maxima ex parte ſermones habentur.

πολὺς ἦν ὁ περὶ τούτων λόγος, idem. multus erat de his rebus ſermo. Quod autem ait Cicero, De noſtris libris multum ſermonem fluxiſſe video, Græci dicere poſſunt, περὶ δὲ τῶν ἡμετέρων συγγραμμάτων πολλοὺς λόγους ὁρῶ ῥυέντας.

λόγος αὐτὸς εἰς τοῦτο περιὼν ἡμῖν ἀπέβη, Lucia. progrediens noſtra oratio eò deuenit.

λόγους ἐπιεικεῖς πάνυ, καὶ χρηστῶν ἐλπίδων μεστοὺς ἐποιεῖτο πρὸς πάντας, Herodi. ſermones perquam lenes, atque optimæ ſpei plenos ad omnes habebat.

τραχυτέροις πρὸς αὐτὸν χρήσασθαι λόγοις, Greg. aſperioribus in eum verbis vti.

πολλοὺς λόγους τὰ ἄλλα διεξιὼν ἀνάλωσε, Demoſth. multos ſermones reliquis rebus commemorandis inſumpſit.

ἔλεγεν

ἔλεγε πρὸς αὐτὸν πολλοὺς καὶ φιλίους λόγους, Herodotus.

οἵας ἠφίει φωνὰς ὁ Φίλιππος, Demoſth. quales voces mittebat Philippus.

οὐχ ἵνα λυπήσω, τοῖς λόγοις κέχρημαι, Baſil. hæc non eò dixi, vt vos mœrore afficerem.

¶ *Seruitus.*

ἐν Αἰγύπτῳ πικρὰν δουλείαν ὑπέμενον, Phil. acerbiſſimam ſeruitutem ſuſtinebant.

δούλιον ὑποφέρειν ζυγόν, Plat. leg. 6. ſeruile jugum ferre.

ἑκόντα ὑποθεῖναι τὸν αὐχένα τῷ ζυγῷ, Luci. collum jugo ſponte ſubiicere, id eſt, voluntariam ſeruitutem ſubire.

αἰσχρὰν λατρείαν ἐπαναιρεῖσθαι, idem. turpem ſeruitutem ſuſcipere.

εἰς δουλείαν ἄγεσθαι, Æſc. in ſeruitutem abduci.

δούλας καὶ ὑποχειρίους τοῖς ἐχθροῖς ὑποθέσθαι τὰς αὐτῶν πατρίδας, Plat. in Politic. patriam ſuam hoſtibus in ſeruitutem addixerunt, hoſtium imperio ſubjecerunt.

αὐθαίρετον ἑαυτοῖς ἐπάγεσθαι δουλείαν, Demoſth. ſpontaneam ſibiipſis ſeruitutem aſciſcere.

ὑπ' ἀγνοίας σφᾶς αὐτοὺς εἰς δουλείαν ὑπάγειν, Lucian.

ἑκὼν ἑαυτὸν ἐς δουλείαν οὕτω περιφανῆ, καὶ περιβλεπτὸν ἐνῆκε, Lucian. vltro ſeſe in tam perſpicuam ſeruitutem immiſit.

τὴν ἐλευθερίαν ἀπολωλέναι, Demoſth.

ὑπὸ χειρόνων ἄρχεσθαι, Plat. 6. Leg. deterioribus parêre.

ἕνεκα χρείας ἀναγκαίων ὑποβαλεῖν ἑαυτοὺς ἄλλων ὑπηρεσίαις, Philo. ob rerum neceſſariarum penuriam, aliorum obſequiis ſeſe ſubmittere.

ὅτι πρὸς ὀξέως ἀνδρῶν πολυετῆ δουλείαν ἐκπληκό-

των,

των, Lucia. quia prælatus es iis, qui diuturnam ſeruitutem jam ſeruiuerunt.

τὸν Καλλίβιον ἐθεράπευον πάσῃ θεραπείᾳ. Xenophon. Callibium omni obſequij genere complectebantur.

πάντα ὑπηρετεῖν ἐκείνῳ, Demoſth. omnibus in rebus ipſi obſequi.

ἐν ἀνδραπόδων λόγῳ ποιούμενος εἶχε, Herodot. ſeruorum loco ac numero habebat. τοὺς ἅπαξ ἐλευθερωθέντας εἰς δουλείαν ἐνάγειν, Baſ.

κἂν τὸ ψυχῆς ἐπριάμην ὥστε μὴ λατρεύουσαν ταύτην, Xenophon. vel vita ipſa hoc emiſſem, ne ipſa ſeruiat.

¶ *Sic.*

οὕτωσὶ τυγχάνει ὄντα, Plat. ita ſunt.

καὶ ταῦτα μὲν οὕτως ἐγένετο, Demoſth. ita contigerunt, ita geſta ſunt.

ἔχει δ' οὐχ' οὕτω ταῦτα, οὐδ' ἐγγὺς, idem. plurimum abeſt, quin hæc ita ſe habeant.

ἄρχεται τῇ δέ πῃ, Phil. id eſt, τρόπῳ τοιῷδε, vt idem ait.

τὸ δ' ἀληθὲς οὐχ οὕτως εἶχε, Diod. at re vera aliter ſe res habebat.

ἐν ταύτῃ τῇ χώρᾳ διάγειν τὸν βίον, Demoſth. id eſt, τὸν δὲ τὸν τρόπον.

¶ *Significare internam animi affectionem externis ſignis.*

φροντιστικὸς τὴν πρόσοψιν, Lucia. vultu cogitabundus. Gall. *ſongeard à le voir.*

προσηνὴς τὸ βλέμμα, idem. vultu comis & humanus.

φοβερόν τι προσβλέπειν, idem. horrēdum quiddam intueri.

τῆς ὀδύνης τὰ κλαύματα δεῖγμα παρέχειν ἐναργέστατον, Philo. doloris apertiſſimum argumentum

tum præbuerunt fletus.

προσιόντι φίλῳ προδιαγγέλλεται τὸ τῆς εὐνοίας πάθος εὐδίῳ καὶ γαληνῷ βλέμματι· εἰ δὲ ἐχθρὸς τύχοι, τὸ δυσάρεστον τῆς ψυχῆς πάθος προμηνύει, idem. accedenti amico beneuolentiæ affectum ſereno ac tranquillo vultu pronunciat: quòd ſi inimicus fuerit, itidem quoque animi offenſionem vultu priùs indicat.

εὐμένειαν ἐξ ἱλαρᾶς τῆς ὄψεως προφαίνειν, idem. id eſt, προμηνύειν, clementiam, ac facilitatem vultus hilaritate præmonſtrare.

τῇ χαρᾷ δηλοῦσα τῆς εὐεργεσίας τὸ μέγεθος, Greg. accepti beneficij magnitudinem lætitia declarans.

οὐδέν τι καταπεπτηχότος, οὐδὲ καταδειλιῶντος σχῆμα ἐνδεικνύμενος, Herodi. nullam perterriti ac trepidi animi ſpeciem præ ſe ferens.

τῇ ἐπανθούσῃ φαιδρότητι, καὶ οἷς ἐφθέγγετο, τῆς ψυχῆς τὸ περιχαρὲς ἐμφαίνουσα, Baſil. diffuſa toto vultu alacritate, atque iis, quæ proloquebatur, animi lætitiam perſpicuè declarans.

τῷ θρόνῳ τοῦ καινοῦ τὸ βάρος ἁρμοδιώτως διασημαίνων, idem. id eſt, δηλῶν, ἐμφαίνων, ἐπισημαίνων, vt apud Greg. τὸ φαιδρὸν ἐπισημαίνων τούτοις.

¶ Silentium.

σιωπῇ παραπέμψασθαι, Philo. ſilentio tranſmittere, Tacit.

σιωπὴν ἐμποιεῖν, Baſil. πολὺν ἡμῖν χρόνον σιωπὴν ἐνεποίησε. diu nobis ſilentium indixit.

σιωπῇ παρελθεῖν. idem. ἀναγκαῖόν μοι σιωπῇ παρελθεῖν, ſilentio præterire.

σιωπῇ παραδραμεῖν, id eſt, παρελθεῖν. σιωπῇ παραδράμωμεν τὸν περὶ τούτων λόγον, idem. φέρειν σιωπῇ. idem, τὰς συμφορὰς ἔστεργε τῇ σιωπῇ, calamitates ſilentio tulit, Cic. κατέχων τὴν γλῶτταν μου σιωπῇ, idem.

idem.id eſt, *σιωπῶν*, linguam ſilentio coërcens.

ἔςωσαν σιωπῇ λιμάσθω, Greg. ſilentio commendentur, *σιγῇ σεβέσθω*, idem, de ſanctiſſimis religionis noſtræ myſteriis loquens.

σιωπὴν ἡμῖν ἐπιτάσσει ἡ ἑσπέρα, Baſil. ſilentium nobis indicit veſpera.

ἐπὶ πολὺν χρόνον σιγὴ ἐγένετο, Plat. in Phæd. diu fuit ſilentium.

σιγῇ κείσθω, idem 6. leg. in ſilentio iaceat.

αἰσχύνομαι διηγεῖσθαι. ὥστε, τόγε ἐπ' ἐμοὶ, ἀσαφὲς ἔτι ἔστω, Luc. commemorare me pudet. Itaque, quod quidem in me eſt, in obſcuritate ſanè iaceat.

τὸ γὰρ ὄνομα ἑκὼν ὑπερβήσομαι, Phil. id eſt, *σιωπήσομαι*, nomen enim conſultò præteribo.

τὸν δῆμον κατασιγάσαι, Herodian. populo ſilentium imperare.

ἀφωνίαν ἐμποιεῖν καὶ τοῖς δεινοῖς περὶ λόγους, Phil. diſertis quoque hominibus ſilentium afferre.

ἐχεμύθως ἔχειν, Bud. id eſt, *ἐχεμυθεῖν*. tacere, taciturnum eſſe.

τῆς γλώττης ἐπέχειν τὰ ῥήματα, Procop. linguæ fluenta reprimere, coërcere.

πάντα τὸν χρόνον ἐσίγησα, εἰ μὴ τὰ νῦν πεπραγμένα ἀναγκαίαν μοι καθίστη τὴν φανέρωσιν. Baſil. omni tempore obticuiſſem, niſi ea, quæ nunc contigerunt, rei declarandæ mihi neceſſitatem attuliſſent.

ἐμφράττειν τὰ στόματα τῶν διαβαλλόντων. idem. obtrectatorum ora obſtruere, id eſt, *σιωπὴν ἐμποιεῖν τοῖς διαβάλλουσι*.

χολὴ ταῖς ἀκοαῖς τῶν τοιούτων ἀκουσμάτων, Syneſ. ab hujuſmodi auditionibus aures feriantur.

πολλὴν σιγὴν παρέχειν, Chryſ. altum ſilentium præbere.

¶ *Similis, vel idem.*

ὅμοιος τούτῳ τῇ προαιρέσει τοῦ βίου, Demoſth. vitæ inſtituto huic ſimilis.

τὸν αὐτόν μοι βίου σκοπὸν διανύων, Baſil. id eſt, ὁμοιός μοι τῇ προαιρέσει τοῦ βίου, vel, τὴν προαίρεσιν τοῦ βίου. τὴν αὐτὴν αὐτοῖς δέξασθαι συμφορὰν ἡ γυνή, Phil. τὴν αὐτήν μοι γνώμην ἔχοντες; Luc. εἰ μὴ δόξαν τὴν αὐτὴν ἔχετε ἐκείνῳ, Plat. in epiſt.

ἐμοὶ γὰρ οὐδὲν ἐοικέναι δοκεῖ τοῖς ἄλλοις ὁ παρὼν ἀγών, Demoſth. id eſt, ὅμοιον εἶναι.

ἐφάμιλλον τὴν σαυτοῦ δόξαν καταστήσεις τοῖς προέχουσι, vel, πρὸς τὴν τῶν προεχόντων, Iſoc. parem excellentiſſimis quibuſque viris gloriam tuam reddes, vel, tibi conciliabis. ἐξάμιλλος ἀγγέλοις, Chryſoſt. par Angelis.

κἀμὲ ὁμόψηφον ἐν τούτῳ ἔχεις, Luc. i. ὁμογνώμονα.

ἂν δὲ ὕστερον τοιοῦτόν τι πλημμελήσῃ, idē. quòd ſi poſtea quicquam hujuſmodi perpetrarit.

ὁπόταν εἰς τὸ αὐτὸ συνδράμῃ ψυχῆς ἀρετὴ, καὶ διμορφία σώματος, idem. cùm in vnum coierint animi virtus, & corporis elegantia.

τὸν δ᾽ ἄλλον ὁμοιότροπος θάνατος κατέλαβε, idem. id eſt, ὅμοιος.

εἰ τὸ θαυμαστὸν τοῦ λόγου μύθῳ δοκεῖ προσφερές, idem. fabulæ ſimile videtur. quod etiam ἐμφερὲς dicitur. Phil. ἡ δ᾽ οὐδὲν ἐκείνου προσβλέπουσα ζῷον ἐμφερέστερον αὐτῇ, hæc autem nullum animal conſpiciens ſibi ſimilius. Hinc nomen ἐμφέρεια, Chryſoſt. 4. de Sacerd. πολλὴν τὴν ἐμφέρειαν πρὸς τὴν αἵρεσιν Παύλου τοῦ Σαμοσατέως ἔχειν, id eſt, ὁμοιότητα.

αἰνίγματι ὅμοιον λέγεις, Greg. ænigmati ſimile eſt, quod ais.

ὡς μηδὲν τῶν μεμηνότων διαφέρειν, Philo. id eſt, ὡς καὶ τοῖς μεμηνόσιν ἐοικέναι.

ἰσόρρ

ἰσόῤῥοπος λύπη τῇ πρὸ μικροῦ χαρᾷ, idem. par mœror lætitiæ paulò antè ſuſceptæ. *ἀντίῤῥοπος. οἳ ἐβούλοντ' ἂν ἅπαντας εἶναι καθ' ἑαυτούς*, Grego. qui omnes ſui ſimiles eſſe cuperent. *οἱ κατὰ Μωσέα τὴν ἀρετήν*, idem. qui Moſem virtute referunt. *κατὰ τοὺς πολλοὺς τῶν πλουσίων*, Luci. vt plerique diuites ſolent. *κατὰ Παῦλον οὐδείς ἐστιν ἀλλ' οὐδὲ κατὰ μικρὸν ἐγγὺς τοῦ μακαρίου ἐκείνου*, Chryſo. par Paulo nemo eſt, imò nec qui ad beati illius viri virtutẽ propè accedat.

εἰκότως ἐν τῇ ἴσῃ τῶν αὐτοχείρων κολάζοιτο, Baſili. iiſdem pœnis meritò mulctandus fuerit, quibus ij, qui ſibi mortem conſciſcunt.

μηδείς ἐστιν ὅτῳ μέλει τῆς σῆς εὐδοκιμήσεως ἐξ ἴσης ἐμοί, idem prim. de Sacerd. nemo eſt, cui pari curæ ſit nominis tui fama, vt mihi, vel, qui famæ tuæ tam ſtudioſus ſit. Et lib. 4. *ἐξ ἴσης τῶν τῶν κολαστηρίων αὐτοῖς*, iiſdem pœnis afficiuntur. Et lib. 6. *τῆς τούτων ὑγείας εἰ μὴ ἐκ πλείονος. ἀλλ' οὖν ἐξ ἴσης φροντίζειν τῆς μοίρας*, valetudinis eorum, ſi non majorem, at certè parem curam habere.

ἐβουλόμην τὴν δύναμιν τοῦ λέγειν ἐξίσου μοι καθεστάναι τῇ συμφορᾷ. Antiph. vellem calamitati meæ par dicendi facultas mihi ſuppeteret.

οὐ πόῤῥω τῶν ναυτιώντων ἐσμέν, Greg. nõ multùm diſſimiles ſumus iis, qui nauſea laborant.

τὰ ἐνθάδε παραπλησίως ἔχει, καθάπερ καὶ ὑμῶν παρόντων, Plat. in epiſt. res hujuſce ciuitatis eodem modo ſe habent, quo cùm hîc eſſetis, *αὐτῷ κατὰ πάντα παραπλήσιος*, Suid. ipſi omni ex parte ſimilis. *Λυκούργῳ παραπλησίαν ἔσχηκε καὶ φύσιν, καὶ προαίρεσιν*, id eſt, *τὴν αὐτὴν*, vt ſupra, *ὁμοίαν, ἴσην*.

παραπλησίαις ἀτυχίαις χρησάμενοι, ὥσπερ ἡμεῖς, Iſoc. iiſdem calamitatibus affecti quibus nos.

ὅμοιον ἐργαζόμενος ὥσπερ ἂν εἴ τις φανείη, idem. perinde faciens, ac ſi quis, &c.

ὁμοίως ὑμῖν πεφενακισμένοι, Demoſth. æquè ac vos in fraudem inducti. παραπλήσιον ποιεῖν, idē quod ὅμοιον ἐργάζεσθαι.

ταυτὸν πάσχειν τοῖς πολλοῖς, Naz. eodem modo, quo pleriq;, affici. πάσχω πρὸς τὰς τῆς πόλεως πράξεις, ὅπερ οἱ πρὸς τοὺς ἐν ὥρᾳ, Ariſtid. idem mihi in vrbis rebus geſtis accidit, quod iis, qui quoſdam homines corporis forma præſtantes intuentur. πάσχειν etiam οἷον Græci dicunt, vbi ſubauditur τοιοῦτον. Ariſtid. πεπόνθασιν οἷον οἱ ἀφυπνισθέντες, idem ipſis vſu venit, quod iis qui ſomno experrecti ſunt.

ἐπίσης ὑμᾶς ἀγαπῶν, Luc. vos æquè amans.

κατὰ τοῦτο, vel κατὰ ταῦτα, id eſt, ὁμοίως, παραπλησίως, Luc. κατὰ ταῦτα δὴ καὶ σὺ πρᾶττε, eodem modo tu quoque facito.

τῷ ὁμοίῳ μίσει συμπεριλαμβάνειν, idem. eodem odio comprehendere.

ἐπάγεται ἡλικιώτην ἴσον ἔχοντα περὶ τοὺς λόγους σπουδὴν, Baſil. ſodalem ejuſdem ætatis ſecum ducit, pari litterarum amore flagrantem.

ἐνάμιλλα δὲ τούτοις καὶ σύζυγα, Plut. i. ὅμοια.

ἀναλογοῦσαν τῇ ἁμαρτίᾳ τὴν ἐκ τῆς μεταμελείας κάκωσιν, Baſil. pœnitentiam peccato parem, vel, proportione reſpondentem. ἰσόμιλλον, vt idem alio loco ait, ὡς δή τι ποιήσαντες ἰσάμιλλον τῇ κακίᾳ, perinde atque aliquid fecerint, quo admiſſa prius vitia penſentur, ἀντίρροπον, Chryſ.

ἄγειν ἐν ἀδελφοῖς, Syneſ. id eſt, ἴσα τοῖς ἀδελφοῖς ἀγαπᾶν, vel, ἴσα τοῖς ἀδελφοῖς φιλεῖν, ἐν ἀδελφῶν χώρᾳ ἔχειν, loco fratrum habere.

Δίων εἶχε τὴν ἡλικίαν, ἣν τὰ νῦν Ἱππαρῖνος, Plato in epiſtol. Dion erat ea ætate, qua nunc eſt

Hipp

Hipparinus.

πρὸς τὸ τῶν παραπτωμάτων μέτρον καὶ ἐπιτιμίας ἐπάγειν, Chryſ. 2. de Sacer. id eſt, *ἀναλόγως τοῖς παραπτώμασι καὶ τιμωρίας ἐπάγειν*.

προσοικὼς τὸν τρόπον id eſt, *παραπλήσιος*, Suid. par moribus.

εἰς τὴν ὁμοίαν αὐτοῖς ἀδολεσχίαν ἐμπεσούμεθα, Baſi. in eandem cum ipſis futilitatem incidemus.

ἆρ' οὖν σὺ τὸ τῶν πολλῶν πέπονθας, idem. num igitur tibi idem, quod pleriſq; accidit. id eſt, *ταυτὸν τοῖς πολλοῖς ἔπαθες*, Syneſ.

ἅπερ ἂν αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ διέθηκαν, ταῦτα ἑαυτοῖς κατειργάσαντο, Chryſ. homil. 3. in epiſt. ad Rom. Quæ verba non ſatis commodè reddidiſſe videtur interpres, ſic enim vertit: eadem aduerſum ſe ipſos patrarunt, ad quæ ab inimicis inuitari, & componi poſſent. Sic enim potiùs transferenda ſunt, Ea in ſeipſos admiſerunt, quæ ab hoſtibus pati potuiſſent. idem Chryſ. hom. 14. ad Philip. *αὕτη ἅπερ ἂν ἐχθροὶ διέθηκεν, ἡμᾶς διατίθησιν*, hæc hoſtilem in modum nos afficit, vel tractat.

τοιοῦτον πεποίηκεν ὁ θεὸς, οἷον ἄν τις παῖδα ὀρφανὸν λαβὼν τῆς αἰχμαλωσίας ἀπαλλάξειεν, idem. perinde fecit Deus, ac ſi quis, &c.

¶ *Similia verba operibus.*

εἶπε λόγους, ὧν οὐκ ἀκόλουθα πο.εῖ τὰ ἔργα νῦν, Demoſt. iis, quæ dixit, minimè conſona ſunt quæ nunc facit. *λόγοις ἔργα ἀκόλουθα*, Phil. opera ſermonibus conſentanea.

ἔργα οὐκ ἀπῳδὰ τοῖς λόγοις, Lucia. non abſona vel diſſona, id eſt, *συνῳδά*. *ἔργοις τὰς τῶν λόγων ὑποσχέσεις ἐπιστώσατο*, idem. promiſſa verbis concepta rebus ſanciuit, firmauit.

λόγοις ἐπαινετοῖς σπουδαῖα ἔργα συνυφαίνειν, Phil. præc

præclaris ſermonibus honeſta opera conjungere.

πληρῶσαι τοὺς λόγους ἔργοις ἐπαινετοῖς, idem. ſermonum fidem honeſtis actionibus explere.

ἔπεσι τὰ ἔργα παρέχεσθαι ὅμοια, Herodo. verbis conſentanea opera præbere.

τοῖς λόγοις ὁμολογοῦντα τὸν βίον παρέχεσθαι, Baſil. id eſt, ἀκόλουθον, συνῳδὸν, verbis congruentem vitam præbere.

αἱ μὴ συμφωνῇ τῷ μεγέθει τῆς ὑπολήψεως αὐτοῦ τὰ λεγόμενα, Chryſoſt. 5. de Sacerd. id eſt, συνᾴδῃ, niſi ipſius verba conceptę de eo opinioni conſonent, reſpondeant.

¶ *Simulare*, vel *diſſimulare*.

ἐπιμειδιῶν, καὶ προσποιούμενος τὸν ἡδόμενον, Phil. arridens, ac lætitiam ſimulans.

προσεποιοῦντο μηδὲ ὁρᾷν αὐτὸν, Dion. diſſimulabāt eum videre. οὐ προσεποιεῖτο ἀκηκοέναι τοῦ σκώμματος, Luc. diſſimulabat ſe hoc ſcomma audiiſſe.

οὕτω ταῦτα ὁρῶσιν, ὥστε μὴ δοκεῖν ἑωρακέναι, Demoſt. ſic ita cernunt, vt cernere minimè videantur.

σιέλῳ χρίσασα τοὺς ὀφθαλμοὺς, ὡς δακρύσασα ἐπ' ἐμοί, Luci. ſaliua vnctis oculis, quaſi lacrymas mea cauſa profudiſſet.

ψεύδεται ὡς τεθνηκὼς ἐν ταῖς πληγαῖς, idem in Aſino. plagis confectum & enectum ſe ſimulat.

νοσῶν τὸν ὑγιαίνοντα καθυποκρίνεται, Phil. æger ſanum ſimulat.

καθυποκρινόμενος τὸν δυσχεραίνοντα, idem. id eſt, προσποιούμενος, indignantis ſpeciem præbens.

ὑποκορίζεσθαι tametſi ferè de eo dicitur qui rem turpem ſpecioſo nomine appellat, quemadmodum hoc verbum vſurpauit Tullius in epiſt.

piſt. ad Attic. cùm ille turpiſſimam Pompeij fugam peregrinationem appellaret, (τὴν γὰρ αἰσχίστην φυγὴν, vt Ariſtid. verbo vtar, εὐφήμως προσεῖπεν ἀποδημίαν,) tamen interdum ſimpliciter pro fingere accipitur, vt apud Euſeb. lib. 1. de vita Conſt. τὴν φιλίαν ὑποκριζόμενος δόλῳ, καὶ ἀπάτῃ πάντα ἐπεχείρει, id eſt, ὑποκρινόμενος. Et rurſus, τῆς συνθήκης προσθύμως ὑπακούειν ὑπεκρίζετο.

ἄχρι καιρῶν τὸ εἴκαστον ἐπεσκίαζεν, idem. id eſt, καθυποκρίνετο, grauem iracundiam ad tempus occultabat.

κλέπτειν τὸν διωγμὸν ἐν ἐπιεικείας πλάσματι, Greg. ſub clementiæ ſpecie perſecutionem celare.

κρύπτειν ἐν ἐπιεικείας πλάσματι τὸν διωγμόν, idem.

πλάσμα καὶ χρῶμα ἔχει τὴν ἐπιείκειαν, ἵνα κλέπτῃ τῷ φαινομένῳ, pro larua ac prætextu habet humanitatem ac facilitatem, vt per externam ſpeciem fallat.

τὸ κακόηθες ἀποκρυπτόμενος, idem. peruerſitatem animi obtegens, id eſt, diſſimulans.

τοὔνομα μὲν τῆς εἰρήνης προβάλλεται, τοῖς δὲ ἔργοις τῷ πολέμῳ χρῆται, Demoſth. nomen quidem pacis obtendit: cæterùm, rebus ipſis bellum gerit, atque hoſtem profitetur. πατρὸς στοργὴν τῷ προσωπείῳ τοῖς περὶ Κλέαρχον προβαλλόμενος, Memn. paternæ beneuolentiæ laruam Clearcho prætendens, obiiciens.

τὸ πλάσμα σωφροσύνης ἔξωθεν περικείμενος, Baſ. περιβεβλημένος, temperantiæ laruam externè gerens.

ἀρχαίαν φιλίαν πρὸς τοὺς περὶ Κλέαρχον τῷ σχήματι ἐπιδεικνύς, Memn. veterem amicitiam Clearcho in ſpeciem oſtentans.

σκήπτεται. Plat. ἐσκήψατο τὴν ἔκστασιν τῶν λογισμῶν,

εμᾶν, inſaniam ſimulauit.

πρόσωπεῖον φιλίας ὑποδύεσθαι, Chryſ. amicitiæ perſonam ſubire, induere.

ὕπουλοι, καὶ νόθοι χριστιανοί, idem. ficti atque infidi Chriſtiani, 25. hom. ad Rom.

οὐ περιτίθησιν ἑαυτῷ σχῆμα, idem. perſonam ſibi non addit. Gall. *Il ne fait point de l'hypocrite.*

περιέθεσθαι προσωπεῖον, idem. Et Chryſ. 3. de Sacerd. *τὸ ταπεινοφροσύνης τὸ μὲν σχῆμα πολύ, ἡ δ' ἀλήθεια οὐδαμοῦ*, humilitatis ſpecies quidem multa præfertur, vera autem humilitas nuſquam eſt.

τὸ διπλοῦν τοῦ ἤθους, Baſil. morum duplicitas, id eſt, vafrities, verſutia, *διπλόν*, vt apud Nazian. *οὐ παύσεται τῆς ἑαυτοῦ διπλόης*. Duplicem etiam hominem vernacula lingua eum appellare ſolemus, qui ſubdolo eſt animo, *τὸ ὕπουλον*.

κατειρωνεύεσθαι τοῦ καιροῦ, Euſeb. de iis loquens, qui Conſtantini tempeſtate pietatis Chriſtianæ laruam gentilitiæ ſuæ ſuperſtitioni prætexebant.

τὸ μῖσος ἐν τῷ βάθει κατέχοντες, ἀγάπην δεικνύουσι καταχρωσμένην τὴν ἐπιφάνειαν, Baſil. odium in imo pectore continentes, vultus ſuperficiē beneuolentia illitam ac coloratam oſtendunt.

κρυψίνους dicitur, qui animi arcanum diſſimulat.

σκηνὴν καὶ ὑπόκρισιν περικεῖσθαι, Chryſoſt. probitatis laruam geſtare.

¶ *Societas.*

συμμαχίαν αὐτῷ, vel, *πρὸς αὐτόν, ποιοῦνται*, Xenoph. ſocietatem cum eo ineunt. *κοινωνίαν φιλίας οὐδεμίαν ποιήσασθαι*.

κοινωνοὺς ἡμᾶς παρελάβετε εἰς τὴν τῶν ἀναγκαίων ἐπιμέλειαν, Baſil. ad rerum neceſſariarum procurationem ſocios nos aſciuiſtis.

ἀφίς

ἀφίστασθαι κοινωνίας τῆς πρὸς τοὺς ἀποτρόφους αὐτῆς. Syneſ. id eſt, κοινωνίαν ἀπείπασθαι τοῖς ἀποτρόφοις αὐτῆς, nullum commercium cum his, qui ab ea alieni ſunt, habere.

κοινὰς ποιεῖσθαι τὰς διατριβὰς, Chryſ. vnà morari.

¶ *Sol.*

Sol ἀνατέλλειν, ἀνίσχειν, ἀναβαίνειν, προφαίνεσθαι, ἀναλάμπειν dicitur, cùm oritur, ac lucet, Pollux.

ὅταν ὁ ἥλιος καταλάμπῃ, Plat. Pol. 6.

ὁ ἥλιος πολὺς, κατὰ μεσημβρίαν γὰρ ἤδη μάλιστα, Luc. viget ſol, circa meridiem quippe eſt.

ὁ ἥλιος ταῖς μαρμαρυγαῖς τὰς ὄψεις ἐπισκιάζει, Phil. oculorum aciem perſtringit.

ἀμυδρωθεῖσα ἡ ὄψις ταῖς μαρμαρυγαῖς τῶν ἀκτίνων, idem. radiorum ſplẽdore viſus obſcuratus.

ταῖς μαρμαρυγαῖς τὸ τῆς διανοίας ὄμμα σκοτοδινιῶν, idem. mentis oculus nimio ſplendore caligans.

ἐφ' ἡλίου ἀνιόντος ἄχρι δυσμῶν, Æſch. ab ortu ſolis vſque ad occaſum.

ἐπιλάμψαντος δὲ τοῦ ἡλίου, καὶ τὸν οἰκεῖον δρόμον ἀνύοντος, Herodot. cùm autem illuxiſſet ſol, & curriculum ſuum perageret.

πρὶν ἥλιον ἐξέχειν, Demoſth. id eſt, ἀνίσχειν, ἀνατέλλειν.

¶ *Solis occaſus.*

οἶμαι ἥλιον οὔπω δεδυκέναι, Plat. in Phæd. ſolem nondum occidiſſe exiſtimo.

ἐὰν μὴ πρὸ ἡλίου δυόντος ἀπαλλάττωσι, κρίνειν πολεμίους, Demoſth. niſi ante occaſum Solis abſceſſerint, hoſtium loco eos habere.

οὔπω γὰρ ἐδεδύκει ἥλιος, καὶ προσελαύνουσιν ἡμῖν, Luc. nondum ſol occubuerat, cùm ad nos equis aduecti ſunt.

ἤδη γὰρ ἐπὶ δύσει ἡλίου κλίνοντος, idem. ſole iam in occaſum vergente.

πρὶν τοῦ ἡλίου δύσεως, vel, καταδύσεως, Phil. id eſt, πρὶν ἡλίου δυόντος, vt ſup. vel, πρὶν τὸν ἥλιον δύειν, vel, δύεσθαι.

κάτω ῥέπειν, & κατακλίνεσθαι, apud Polluc. idem quod δύειν, vel, πρὸς δύσιν κλίνειν.

¶ *Solitudo.*

ἐσχατιά, ἐρημία, ſolitudo. ἐρημίας ἐραστής, ſolitudinis amans.

κωμηδὸν οἰκοῦσι, τὰς πόλεις ἐκτρεπόμενοι, Phil. vicatim habitant, vrbes auerſantes.

μένειν ἐφ᾽ ἑαυτοῦ, καὶ τὰς τῶν πολλῶν ὁμιλίας ἐκτρέπεσθαι, Chryſ. domi ſe continere.

πολλαχοῦ μόνος διέτριβε, μηδένα ἐπισυρόμενος, Chryſ. pleriſque locis ſolus verſabatur, neminem ſibi comitem aſciſcens.

¶ *Somnus.*

ὕπνοι κοῦφοι, καὶ εὐαπάλλακτοι, Baſi. ſomni lèues, quiq; facilè excuti queant.

εὕδειν, καθεύδειν. dormire. ὅλην εὕδειν τὴν νύκτα, Plat. tota nocte dormire.

ὅτε νυκτὸς δύναται καθεύδειν, idem in Phæd. τὸν βαθὺν τοῦτον ὕπνον καθεύδοντες, Chryſo. alto hoc ſomno depreſſi.

καταδαρθάνειν, idem quod καθεύδειν. Luci. ἐπεὶ νὺξ ἐπῆλθεν, κατέδαρθον.

κοιμᾶσθαι. Diod. οὕτως ἐκοιμήθη βαθέως, ὥστε τῆς ἡμέρας γενομένης μὴ δύνασθαι διεγερθῆναι, tam alto ſomno conſopitus eſt, vt orto die expergeſieri non poſſet.

ὕπνος, ſomnus. ὕπνον λαβεῖν, καὶ καταδαρθάνειν, Plat. in Symp. ſomnum capere.

ἡδέως ὕπνους καθεύδειν, Luci. idem quod ἥδιον καθεύδειν, iucundiore ſomno frui.

εἰς

εἰς ὕπνον καταπᾶαι, idem, μόλις ἀνοίγων τὰ βλέφαρα, εἰς ὕπνον αὖθις καταπασάμενοι, vix palpebras aperiens, in ſomnum rurſus ſeſe deprimentes.

εἰς ὕπνον τρέπεσθαι, idem. ſomnum petere. ὁπότε πρὸς κοῖτον καιρὸς εἴη τραπέσθαι, Philo.

εἰς ὕπνον καταφέρεσθαι, Lucia. in ſomnum labi, ſomno deprimi. ὑπνωσθεὶς εἰς ὕπνον ἠρέμει, Philo. in ſomnum lapſus quieſcebat.

ὕπνῳ βαθεῖ πιέζεσθαι, Philo. alto ſomno premi.

προσηνῶς μεταλαμβάνειν τ̃ διὰ τ̃ ὕπνου ἀνέσεως, Greg. dulci ſomno corpus recreare, amœnam quietem in ſomnis carpere.

ὁ δ᾽ ὕπνος συνεῖχε τ̃ βασιλέα, Diod. id eſt, κατεῖχε, ſomnus regem tenebat. ὕπνῳ κατέχεσθαι, Baſil. ſomno teneri.

ἐν ὕπνῳ καθίστασθαι. Diod. διὰ τ̃ κόπον ἐν ὕπνῳ καθεστώτων, id eſt, ὕπνῳ κατεχομένων.

ὕπνῳ καταλαμβάνεσθαι, ſomno capi, hoc eſt, ſomnum inire. ὕπνος αὐτὸν κατέλαβε, ſomnus eũ complexus eſt. πάντων ὕπνῳ κατειλημμένων, Herodia. cunctis ſomno oppreſſis.

ὑπὸ τ̃ ὕπνου καταληφθέντες, Baſil.

ὕπνου λαγχάνειν, Xenoph. 2. exped. μικρὸν δ᾽ ὕπνου λαχὼν, εἶδεν ὄναρ, id eſt, ὕπνου μεταλαβὼν, cùm aliquantulum obdormiiſſet, ſomnium vidit.

γιγνομένης ἀπολαύειν τ̃ ἀναπαύλης, Bud. juſta quiete frui.

εἶναι ἐν ὕπνῳ, Herodot. id eſt, καθεύδειν, ὑπνοῦν.

ταχινὸν ἑλεῖν ὕπνον, ἢ μερίμνης ἀπηλλαγμένον, Baſ. celerem ſomnum capere, & cura ac ſolicitudine liberum.

βαθεῖ κάρῳ κατακρατεῖσθαι, idem. graui ſopore teneri. κατέχεσθαι.

ἐπεὶ ἐδόκεεν ὥρη τ̃ κοίτης εἶναι, Herod. quoniam petendi lecti tempus eſſe videbatur.

πάντων ἐν τοῖς ὕπνοις ὄντων, Philo. id eſt, πάντων κεκοιμημένων.

δυσυπνεῖν, ægrè obdormiſcere, Plat.

ὕπνῳ παραδοῦναι τὰ σώματα, Baſil. corpora ſomno dare.

ὡς βαθὺ ἐκοιμήθης, quàm altum dormiiſti.

τῷ κάρῳ τῆς ἀσελγείας κατέχεσθαι, Chryſoſt. libidinis veterno torpere.

ἐξ ἐπιπολῆς ἐπίκειται ὁ ὕπνος, idem. de leui ſopore loquens.

ὕπνου ἅπτεσθαι, Chryſ. ſomnum capere, obdormiſcere.

¶ *Somnum afferre.*

τοὺς μὲν ὕπνου λαγχάνειν ποιεῖ. Plat. 7. Leg. & Herodot. his ſomnum inducit.

ἐγρηγορότας εἰς ὕπνον ἔτρεψε, Phil. vigilantes in ſomnum conuertit.

ἡνίκα γὰρ βουληθῶσι κατακοιμίζειν τὰ δυσυπνοῦντα τῶν παιδίων, Plat. 7. Leg. nam cùm infantes ægrè dormientes conſopire volunt.

ἀνάπαυσιν φέρειν, Baſ. quietem afferre.

¶ *Somno carere.*

ὦ, πόσας νύκτας εἰκῆ ἠγρυπνήσατε, Baſil. ô, quot noctes incaſſum vigilaſtis.

διηγρύπνησε τὴν νύκτα, Diod. noctem inſomnē duxit.

ἐπαγρυπνεῖν ταῖς μερίμναις, Baſil. curis inuigilare.

ἄγρυπνος. Luc. τὰ πολλὰ ἄγρυπνος ὑπὸ φροντίδων διεκείμην, præ curis inſomnem plerumque noctem agebam. πολλὰς ἀγρύπνους νύκτας διενέγκεῖν, Baſ. multas inſomnes noctes traducere.

ἀγρυπνία. Herodot. ἐφ' ἑπτὰ ἡμέρας, καὶ ἑπτὰ νύκτας ὑπὸ τοῦ παρεόντος κακοῦ ἀγρυπνίῃ συνείχετο, id eſt, ἄγρυπνος διετέλει, ſeptem dies, totidémque noct

noctes vigiliis cruciabatur.

νυκτερεύειν ἐν ὑπαίθρῳ, Phil. ſub dio noctem agere. διανυκτερεύειν ἐν ταῖς προσευχαῖς, Baſil. in orationibus pernoctare.

πολλὰς ἀύπνους νύκτας ἰαύειν, Luc. id eſt, ἀγρύπνους διενεγκεῖν peruigiles noctes ducere. verbum tamen ἰαύειν rarò apud oratores inuenitur.

ὕπνου λαχεῖν οὐ δυνάμενος, idem. id eſt, τυχεῖν, ἀπολαύειν. ſeu, vno verbo, καθεύδειν.

ὁ ὕπνος ἀπηλήλατο, Gregori. faceſſiuerat ſomnus.

ἀπεδίωξε τῶν ὀμμάτων τὸν ὕπνον, Baſil. id eſt, ἀπήλασε, ſomnum ab oculis propulit.

ὥστε πᾶσαν τὴν νύκτα ἐπὶ τοῖς ῥήμασι τῆς ἀγάπης σου, ὀλίγου δεῖν, ἄυπνον διαμεῖναι, idem. adeò vt ob verba tua totam fermè noctem peruigilem exegerim.

οὐ νύκτες αὐτῷ ἀνάπαυσιν φέρουσιν, idem. non noctes quietem afferunt.

πᾶσαν ἀνάπαυσιν παντελῶς ἀπηλαύνει, idem. id eſt, ἀποδιώκει.

ἐν ψαλμῳδίαις τὴν νύκτα διενεγκεῖν, vel, παραπέμπειν, idem. in Pſalmorum cantione noctem tranſmittere.

ὕπνου καταρκρατεῖν, idem. ſomnum domare, frangere, vincere.

φροντίσι καὶ μερίμναις ἐκκόπτουσα τὸν ὕπνον, Plutar. ſomnum interrumpens.

¶ *Somno excitare.*

ἐξυπνίζειν τοὺς καθεύδοντας, Baſil. dormientes excitare.

ἐπεγείρειν. Plat. in Crito. πῶς οὐκ εὐθὺς ἐπήγειράς με; quin tu me ſtatim expergefeciſti?

τὸν νυστάζοντα, καὶ ἀμαθῆ φύσει ἐγείρει, idem leg. 5. dormitantem, & natura tardum excitat.

τοὺς κοιμωμένους αἰωρεῖν, Philo. id eſt, τοὺς καθεύδοντας ἐξυπνίζειν. ὥσπερ ἐκ βαθέος ὕπνου ἀνεγρόμενος, Luc. velut alto ſomno experrectus.

ἐξ ὕπνου διαναστάς, Baſil. id eſt, διεγερθείς.

τὸν ὕπνον ἀπώσασθαι, Plat. Polit. 8. ſomnum depellere, abiicere.

τὸν βαθὺν τοῦτον ὕπνον ἀποσείσασθαι, profundũ hunc ſomnum excutere. μόλις ὀφθαλμοὺς ἀνοίγων, καὶ τὸν ὕπνον οὐ ῥᾳδίως ἀποσειόμενος.

ἀφαιρεῖσθαι. ὡς ἀφεῖλον τὸν ὕπνον, idem. vt ei ſomnum ademi.

νύξας ὁ λόγος, ἀπὸ τοῦ ὕπνου ἐκθορεῖν ἐποίησεν, idẽ. hæc oratio ita eum lancinauit, vt ſomnum ei excuſſerit. ad verb. vt eum è ſomno ſurgere fecerit.

βεβαρημένους τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπὶ βραχὺ μόλις διοίξας, Phil. depreſſis ſomno oculis, vix aliquantiſper adapertis.

τὸν ὕπνον διακρούεσθαι, Chryſ. propulſare.

τὸν βαθὺν ὕπνον ἀποθέσθαι, idem. deponere. id eſt, abiicere.

ἀνίστασθαι ἐξ ὕπνου, Chryſ. expergiſci.

ὕπνου ἀπαλλάττεσθαι, idem. τὸν ὕπνον ἀποτινάξασθαι, idem. ſomnum excutere.

διυπνίζειν, καὶ διανιστᾶν, excitare.

νωθρὸν καὶ ὑπνηλὸν ἀνορθῶσαι, Chryſ. ſegnem, ac ſomnolentum excitare.

¶ *Somnium.*

οὔτε ἐν ὕπνῳ ποτὲ ἐτόλμησας, Plat. in Theæt. ne per ſomnum quidem vnquam auſus es, οὔτε ὄναρ, vel, κατ' ὄναρ ἐτόλμησας.

ἐν ὀνείρῳ. Greg. προετιμᾶτο γὰρ ἡμῖν ἄλλο οὐδ' ἐν ὀνείρῳ, neque enim quicquam alius nobis, ne per ſomnum quidem, præferebatur.

ὄναρ ἦν πεπαιδευμένος τοιόνδε, Suid. tale ſpectrum vid

viderat.

ἥδιστα ὀνείρατι συνεῖναι, Lucia. jucundiſſimo ſomnio frui.

ἐνύπνια ὁρᾶν, Herodot. ſomnia videre.

καὶ οὐδὲ τῆς μεθημερινῆς ἀφροσύνης ἐν τοῖς καθ' ὕπνον φαντασίαις ἀφίστανται, Baſil. ac ne per nocturnas quidem rerum ſpecies à diurna ſtultitia abſcedunt.

τῆς μεθημερινῆς εὐφροσύνης καὶ καθεύδοντες ἀπολαύουσιν, idem. diurna oblectatione dormientes quoque fruentur.

ὄναρ, pro *κατ' ὄναρ*, frequenter reperitur. Chryſoſt. *οἱ πλουτοῦντες ὄναρ*, qui per ſomnium diuitiis affluunt, qui ſomnij errore diuites ſibi videntur.

ποίοις προσδοκᾷς ὀνείρασιν ὁμιλῆσαι; Chryſoſt. quæ tibi occurſura inſomnia expectas?

¶ *Somno excuſſo, è lecto ſurgere.*

νυκτὸς ἐξανίστασθαι μέσης, Luc. media nocte, vel, intempeſta nocte ſurgere.

ὄρθριος ἀναστὰς ἐκ τῆς κοίτης, idem. cùm ante lucem è lecto ſurrexiſſet. *τῆς κλίνης ἀπανίστασθαι*, Chryſoſt.

ὑπὸ δὲ ᾠδὴν ἀλεκτρυόνων ἀνεγρόμενος, idem. ſub gallorum cantum expetrectus, vel, exurgens.

τῶν ἀλεκτρυόνων δ' εὐθὺς ᾀσάντων ἀνεγρόμενος, idem.

ἐγρόμενοι, καὶ ἀναθορόντες, idem ad eſt, *τῆς κοίτης ἀνιστάμενοι*.

μικρὸν δὲ κατέδαρθον· ἕωθεν δὲ διαναστάς, idem. parumper dormiuit: matutino autem exurgens.

ὡς μὴ ἐν ὕπνῳ, καὶ κοίτῃ ὑπὸ τῆς ἡμέρας καταληφθῇ, Baſil. vt ne in ſomno ac cubili à die deprehenderetur.

προφθάνειν τὸ ὄρθρον, idem. diluculum occupare, anteuertere.

ἐπειδὰν τάχιστα ἐκ τῆς κοίτης ἐξέλθοι, Bud.

¶ *Specimen edere*, vel *oſtendere.*

ἀποδείξασθαι. Plat. in Hipparcho, πολλὰ σοφίας ἔργα ἀπεδείξατο, multa ſapientiæ documenta edidit. ἀποδείξαντες μάλιστα τὴν ὕβριν ἑαυτῶν, Demoſt. διὰ τῶν ἔργων ἀποδείξασθαι τὴν ἰδίαν φιλανθρωπίαν, Diod. humanitatem ſuam rebus declarare. Et in voce actiua, εὔνοιαν ἡμῖν ἀποδεῖξαι οὐ τὴν τυχοῦσαν, Bud. id eſt, ἀποδείξασθαι.

ἐνδείξασθαι. νυνὶ ὁ καιρὸς ἐνδείξασθαι τὴν ἀεὶ θρυλλουμένην πρὸς σὲ σοφίαν, Plat. in Axioch. Gall. *Il eſt ores temps de faire paroiſtre.* αὐτὸς ὑπὲρ τοῦ δήμου θέμενος τὰ ὅπλα, τῷ σώματι τὴν εὔνοιαν οὐ λόγοις ἐνεδείξατο τῇ πατρίδι, Demoſt. ipſe armis populi cauſa ſumptis, beneuolentiam ſuam erga patriam non verbis, ſed corpore declarauit. εὔνοιαν ἐνδείξασθαι τῇ πόλει, Æſchin. beneuolentiæ ſpecimen patriæ dare.

ἐπιδείξασθαι. ἐν αὐτοῖς γὰρ τούτοις τὴν σοφίστερον ἐπιδειξάμενον τὴν εὔνοιαν, τὴν εἶχον εἰς ἐκεῖνον, Iſocr. id eſt, ἐνδειξάμενον. ἀνδρῶδες οὐδὲν ἐπιδείξασθαι, Luci. nullum fortitudinis ſpecimen præbere.

ἣν ἐν πᾶσι τοῖς πράγμασιν ἡμῶν σπουδὴν ἐπεδείξω, καὶ νῦν εἰσενέγκασθαι παρακλήθητι, Baſ. quam tu curam ac diligentiam in omnibus rebus noſtris præ te tuliſti, eandem nunc quoque, quæſo, adhibe.

πάσης ἀρετῆς πολλὰ ὑποδείγματα παρέχειν. Baſil. multa omnis generis virtutum exempla præbere. βαρείας ὀργῆς δείγματα παρεῖχεν, ὅσα τῷ ἰδεῖν, Phil. grauis iracundiæ argumenta præbebat, quantum quidem ex vultu colligi poterat. ἀπονοίας ἐσχάτης παρέχειν ἀπόδειξιν, Chryſ. extremæ

tremæ feritatis ſpecimen dare. τῆς ἑαυτῶν μεγαλοφροσύνης ἐναργὲς σύμβολον ἐκφέρειν, Suid. magnificentiæ ſuæ luculentum argumentum exhibere. τεκμήριον ἐκφέρειν. Lucia. ἐλελήθει δὲ καθ᾽ αὑτοῦ τὸ ὕστατον τεκμήριον ἀπαιδευσίας ἐκφέρων, nō autem animaduertebat, ſe perſpicuum extremæ inſcitiæ argumentum aduerſum ſe præbere. Dicunt etiam Græci μαρτυρίαν ἐκφέρειν. Demoſth. τηλικαύτας μαρτυρίας ἐξενήνοχως τῆς ὕβρεως τῆς αὐτοῦ, id eſt, τηλικαῦτα τεκμήρια, vel, ὑποδείγματα. δείγματα ἐκφέρειν. Philo, ἐν ἀρχῇ μυρία καλοκαγαθίας, ὅσα γοῦν δοκεῖν ἐξενεγκὼν δείγματα, qui infinita probitatis argumenta primùm edidiſſet. σημεῖον ἐκφέρειν. Chryſ. σημεῖον μέγιστον ἐκφέρων τῆς εἰς Χριστὸν ἀγάπης.

ἐκφαίνειν, τὸ ἐνδείξασθαι. Philo, ἤδη τελειοτέρας τῆς ψυχῆς ἐξέφαινεν ἀρετάς, jam plenioris virtutis ſpecimen edebat. πᾶσαν κακότητα ἐξέφαινεν ἐς τοὺς πολίτας, Herodot. id eſt, ἐνεδείκνυντο.

στομάργῳ κατεχόμενοι λύττῃ τὰ δείγματα τῆς ἐνιδρυμένης ἀδικίας εἰς μέσον προφέροντες, Philo. loquacitatis rabie perciti, inſitæ, ac penitus in animis defixæ iniquitatis argumenta depromētes. τῆς αὐτῶν πονηρίας ἐπίδειξιν ποιεῖσθαι, Demoſth. id eſt, τὴν ἑαυτοῦ πονηρίαν ἐπιδείξασθαι. ἐπίδειξιν ποιήσασθαι εὐσεβείας, Philo. pietatis ſpecimen edere.

ἔλεγχον δοῦναι. Iſocr. οἱ μέγιστον, καὶ σαφέστατον ἔλεγχον ἔδοσαν τῆς αὑτῶν ἀρετῆς, qui maximum atque apertiſſimum virtutis ſuæ argumentum dederunt.

ἀπόδειξιν δοῦναι, idem quod ἔλεγχον δοῦναι. Phil. ἱκανὰς ἀποδείξεις ἔδωκα τοῦ φιλοτιβέριος εἶναι, ſatis multis argumentis probaui, me Tiberij amantem eſſe. ἔλεγχον καὶ ἐπίδειγμα δοῦναι τῆς εὐφυΐας αὐ-

γμα, Bud. id eſt, τεκμήριον, καὶ ἀπόδειξιν.

δεῖγμα, καὶ γνώρισμα ἐνδεῖναι παιδεύσεως οὐ τῆς τυχούσης, Bud. haud vulgaris eruditionis ſpecimen atque argumentum exhibere.

σημεῖον, idem quod δεῖγμα. τεκμήριον μέγιστον ἐγένετό μοι σημεῖον τῆς εὐνοίας τῆς πρὸς ἡμᾶς, Iſocr. maximum mihi tuæ erga me beneuolentiæ ſignum fuit. σημεῖον οὐ σμικρὸν ἐκφέρεις ἀρετῆς, idē. non paruum virtutis argumentum edis. βασιλικῆς ἀρετῆς δοκίμια μακρῷ ἐδεδώκει χρόνῳ, Euſeb. id eſt, δείγματα.

¶ *Spernere.*

παρορᾶν, deſpicere, aſpernari. Demoſt. παρεωρᾶσθαι, καὶ ἐν οὐδενὸς εἶναι μέρει, contemni, ac pro nihilo putari, nullo loco haberi. ἡγήσεται γὰρ Εὐκράτης ὑπερεωρᾶσθαι πρὸς ἡμῶν, Luci. exiſtimabit Eucrates, ſe à nobis contemptum. καταφρονεῖν. σωτηρίας καταφρονεῖν, ſalutem nihili pendere. περιφρονεῖν. Baſi. περιφρονοῦμεν τοὺς χαμαὶ κειμένους, humi jacentes contemnimus.

ἐν καταφρονήσει ἔχειν, Herodi. id eſt, καταφρονεῖν.

ἐν οὐδεμιᾷ μοίρᾳ ἄγειν. Herodo. τὰ μὲν πρῶτα Αἰγύπτιοι ἐν οὐδεμιῇ μεγάλῃ μοίρῃ ἦγον, ἅτε ἐόντα οἰκίης οὐκ ἐπιφανέος, principio Ægyptij Amaſim haud magni pendebant, vt qui familia minimè illuſtri natus eſſet. τὰ μὲν πρῶτα οὐδεμίαν ὤρην ἐποιέετο, idem. Gall. *Elle n'en faiſoit compte.*

καταπτύειν. Luc. πλούτου, καὶ ἡδονῆς καταπτύουσιν, opes ac voluptatem aſpernantur. διαπτύειν. Herod. διαπτύει, καὶ μηδὲν ἡγεῖταί σε, te contemnit, ac pro nihilo ducit. καταφρονητικῶς ἔχειν, id eſt, καταφρονεῖν, Baſil. καταφρονητικῶς ἔχοντες πρὸς τὰς ἐντολὰς τοῦ κυρίου, Domini juſſa contemnentes. ὑπερορᾶσθαι, vel, ὑπερορατικῶς ἔχειν πρός τινα, faſtidire, atque aſpernari. φίλων ὑπεροψία, amico-

rum.

rum contemptus. οὐκέτι κρίνομεν ὑπεροψίαν τὴν πρὸς ἡμᾶς σιωπήν, Syneſi. non jam ſilentium tuum noſtri contemptum interpretamur.

ἡ δὲ ἡμετέρη εὐδαιμονίη οὕτω τοι ἀπέρριπται εἰς τὸ μηδέν, ὥστε ἰδιωτέων ἀνδρῶν ἀξίους ἡμᾶς ἐποίησας, Herodo. noſtra autem beata fortuna ita abs te contempta atque abjecta eſt, vt ne nos quidem priuatis homunculis conferendos duxeris. De Solone loquitur, qui Crœſi fortunam priuatorum quorundam hominum ſorti poſteriorem habuit. οἱ ἀπερριμμένοι dicuntur homines abjecti atque contempti.

πῶς ἐπιφυλλὶς ἡμῖν τὰ σά; Greg. quomodo viles nobis tuæ res? ἐπιφυλλὶς, exilis eſt racemus, ob idq; à vindemiatoribus relinqui ſolet. Vnde per tranſlationem accipitur pro vili ac futili quaque re, atque contemnenda.

οὐδένα λόγον ποιεῖσθαι, Luc. haudquaquam curare. ἐν οὐδενὶ λόγῳ, vel, ὑπολόγῳ τίθεσθαι, Bud. ἐν μηδενὶ ὑπολόγῳ τιθέμενος μηδέποτε τὸ εὔρωστον τοῦ σώματος, nulla vnquam valetudinis corporis habita ratione.

ὀλιγωρεῖν τῶν ἐκείνου τὸ παράπαν πραγμάτων, Plat. in epiſt. ejus negotia prorſus negligere. ὀλιγώρως ἔχειν τῶν οἰκείων, Bud. id eſt, ὀλιγωρεῖν.

οὔτε, ἐὰν δυσμεναίνῃς, ἐπιστρεφόμεθα, Phil. vel, ἐπιστροφὴν ποιούμεθα, neque, ſi quid propterea offenderis, quicquam curamus.

τῶν περὶ τὸ σῶμα σκεπασμάτων ἀμελεῖν, Phil. quibus integumentis corpus obuoluatur, ſuſq; deq; habere.

ἠμελημένως διατίθεσθαι πρὸς τὴν τροφήν, id eſt, τροφῆς ἀμελεῖν.

ἀμελῶς ἔχειν Plat. 10. Leg. ἐάν τις ἀμελέστερον ἔχῃ γονέων τοῦ δέοντος, ſi quis parentum minorem

 curam.

curam gerat, quàm oporteat.

εἰς ἀμέλειαν καθίστασθαι τῶν φίλων, Bud. id eſt, τῶν φίλων ἀμελεῖν, ἀμελῶς ἔχειν.

ὡς παρημελημένος δῆθεν ὑφ' ἡμῶν, idem. vt ſcilicet contemptus à nobis. ὡς καταφρονηθεὶς ὑφ' ἡμῶν.

ὀλίγον αὐτῷ μέλει τῶν μαθημάτων, Lucia. litterarum ſtudia parum curat.

οὐδὲν φροντίζειν σοῦ, Plat. in epiſt. nihil te curare, id eſt, tete aſpernari. Eleganter verba contemptus à Græcis vſurpantur, cùm ſignificare volunt opem in periculis minimè allatam, aut rem aliquam ſusq; deq; latam, quam diſſimulari minimè oportuit. ἐκείνην περιορῶν ῥακοδυτοῦσαν, Chryſoſtom. eam pannis obſitam eſſe ſinens.

λιμῷ τηκόμενον αὐτὸν περιορᾶν, idem. Et rurſus, περιορᾷ πολλοὺς ἀσελγεῖς μὴ διδόντας δίκην, multos impudicos ac libidinoſos homines impune abire ſinit.

καταγελᾶν. Chryſ. οὐ τοῦ θανάτου οὐ καταγελᾷς, id eſt, καταφρονεῖς, ludibrio habes. τοῦτον κατεγέλασαν τοῦ σοφίσματος, Ariſtid.

κατατολμᾶν τοῦ θανάτου, idem. mortem contemnere, ad mortem intrepidum eſſe.

οὐδὲν ἡγεῖται τὴν νόσον, idem. morbum nihili facit. διαπτύει, καὶ τὸ μηδὲν ἡγεῖταί σε, Baſil. te deſpuit, ac nihili pendit.

ὁ τοῦ θανάτου φόβος οὐδὲν ἦν αὐτοῖς, Chryſ. *la mort ne leur eſtoit rien.*

διαπτύειν. τοὺς παρὰ τῶν πολλῶν διαπτύειν ἐπαίνους, idem 6. de Sac. vulgi laudes reſpuere.

οὐδὲν διαφέρειν. Andocid. οἷς οὐδὲν διαφέρει εἰπεῖν τε, καὶ ἀκοῦσαι τὰ μέγιστα τῶν κακῶν, qui nihil curant, vel, fúſque déque habent.

Sper

¶ *Sperare.*

ἐλπίζειν. χρηστὰ ἐκ μακρῶν πόνων ἐλπίζειν, Luci. fauſta ex diuturnis laboribus ſibi polliceri.

ὅσην οὐδ᾽ ὄναρ ἤλπισαν πώποτε, Demoſt. quantam ne per ſomnum quidem ſibi vnquam ſpe finxiſſent.

ἐλπίδας ἀνεφίκτους ἐλπίζειν. Luc. ea ſperare, quæ aſſequi nequeas.

ἐλπὶς, ſpes. εἰς τίνα ἐλπίδα βλέπων ἐνοχλεῖς μοι; Plat. in Alcib. ecqua ſpe propoſita mihi moleſtiam exhibes?

πληροῦσθαι ἀμηχάνου ἐλπίδος, idem 6. Pol. immenſa ſpe compleri. ἀγαθῶν ἐλπίδων, Leg. 1. ἐλπίδων μεστοῦσθαι, ibidem. id eſt, πληροῦσθαι. ἐν ἐλπίδι μεγάλῃ γέγονα, idem in epiſt. in ſpe magna fui, Cic.

μεγάλας ἐλπίδας ἔχω, idem. magnam ſpem habeo, Cic. χρηστὰς εἶχον ἐπ᾽ ἐμοὶ τὰς ἐλπίδας, ὡς ἐν βραχεῖ μαθήσομαι τὴν τέχνην, Luc. bonam ſpem habebāt fore, vt breui artem addiſcerem. πολλὰς ἐλπίδας ἔχω φανήσεσθαι, Iſoc. ἐλπίδα ἔχειν, paſſiuam etiam ſignificationem interdum habet, vt apud Chryſo. hom. 6. ad Tit. τοὺς ἐλπίδας ἔχοντας παρορᾶν, eos deſpicere, quorū ſalus minimè deplorata eſt, vel, quos ſpes eſt ſanari poſſe.

ἐλπίσιν ἐξ ἐλπίδων ἀναρτᾶσθαι, Demoſth. alia atque alia ſpe ſubinde pendere. θεῷ τὰς ἑαυτῶν ἐλπίδας ἀναρτᾶν, Euſeb. ſpes ſuas in Deo ſuſpenſas habere.

ἐκκρέμασθαι, vel, ἀνακρέμασθαι, idem quod ἀναρτᾶσθαι. Philo, ἀρτηθεῖσαι, καὶ ἐκκρεμασθεῖσαι ἐλπίδος χρηστῆς, læta ſpe pendentes.

ταῖς ἐλπίσιν ἐπαιωρεῖσθαι, Luc. ſpe erigi, ἀναρτᾶσθαι. κούφοις, καὶ ἀδήλοις ἐπαιωρούμενος ἐλπίσιν, Herodia. leuibus atque incertis expectationibus

bus pendens.

αἴρεσθαι. ζώσαις ἀρθέντες ταῖς ἐλπίσιν, idem. hac ſpe elati. ἐπαιωρηθέντες.

ἰδὼν τὸν πατέρα ἔτι ἐντὸς τῆς ἐλπίδος, Luc. patrem nondum deplorata valetudine conſpicatus.

κἀγὼ μὲν ἦν ἐπὶ τῆς ἐλπίδος ζώσης, idem. in hac ſpe eram.

ὁ μὲν ἤλαυνεν ἀγαθαῖς ἐλπίσιν ἐποχούμενος, Æneas. optima ſpe ducebatur. metaphora ducta ab iis, qui equis inſidentes, celerrimè iter faciunt. Atque ad hanc phraſim accedit illa Platonis in Phædo. ἀπὸ θαυμαστῆς ἐλπίδος ᾠχόμην φερόμενος, mira ſpe ferebar.

καὶ οὐκ ἂν ἀπεδόμην πολλοῦ τὰς ἐλπίδας, idem ibidem. neque has ſpes vel magnis pecuniis commutaſſem, vendidiſſem.

ταῖς χρηστοτέραις ἐλπίσιν ἐπερείδεσθαι, Baſ. meliori ſpe niti.

χρησταῖς ἐλπίσιν ἐφιδρυμένος, Phil. id eſt, ἐπερειδόμενος.

προβάλλεσθαι τὴν καλὴν ἐλπίδα. Greg. ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ περιστάσει προβαλώμεθα τὴν καλὴν ἐλπίδα. μήτε ἐν τοῖς λυπηροῖς ἀποβάλλωμεν τὸ εὔελπι, in omni tempore atque calamitate bona ſpe nos muniamus, neq; in rebus aduerſis ac moleſtis fiduciam abiiciamus. εὔελπις, bona ſpe præditus. Diod. εὔελπις ἐγένετο τῇ ψυχῇ bonam animo ſpem concepit. ὅθεν εὐέλπιδες ἦσαν περιγενήσεσθαι. Dion. vnde de victoria in magna ſpe erãt. ὑμᾶς χρὴ εὐέλπιδας εἶναι πρὸς τὸν θάνατον, Plat. in Apol. bono animo vos ad mortem eſſe oportet. τῷ εὐέλπιδι, opponitur δύσελπις.

περιβάλλεσθαι ταῖς ἐλπίσι τὴν τῶν ὅλων ἡγεμονίαν, Diod. totius orbis imperium ſpe amplecti.

βασιλείαν ταῖς ἐλπίσι περιλαμβάνειν, idem. id eſt,

περιβάλλεσθαι. ἀναλαβεῖν ἑαυτοὺς ταῖς ἐλπίσιν, idem. ſpe ſe recipere, ac recreare.

ἐκ τοῦ κατὰ τὴν ἀπόγνωσιν πτώματος πρὸς τὴν ἐλπίδα τῶν χρηστοτέρων διανιστάμεθα, Baſil. ex deſperationis voragine ad rerum meliorum ſpem erigimur.

ἡμᾶς ἐλπὶς χρηστοτέρα θάλπει, idem. nos ſpes melior fouet.

ἀγαθὴ ἐλπὶς οὐδεμία ἀποφαίνεται, vel, ὑποφαίνεται, idem. nulla ſpes bona elucet, oſtenditur. σωτηρίας οὐδεμιᾶς ἄλλης αὐτῷ φαινομένης, Iſoc. ὑποφαινομένης, Luc. ἐν χερσὶν ἔχειν τὴν σωτηρίαν, Greg. victoriam in manibus habere.

περιαιρεθείσης τῆς κατὰ φυγὴν ἐλπίδος, Diod. præciſa atque ſublata ſpe fugæ.

ζῶντος γὰρ τοῦ μειρακίου, τὰ ζώπυρα τῆς ἰδίας σωτηρίας οὐκ ἀπεγίνωσκε, Phil. nam dum adhuc viueret adoleſcens, ſalutis ſuæ ſpem, exiguam quidem illam, ſed tamen haud prorſus abiiciebat.

καθαιρεῖν τὴν ἐλπίδα, ſpem præcidere. ἀκαθαίρετος ἡ πρὸς τὸν σωτῆρα θεὸν ἐλπίς, Philo. ſpes in Deo fixa ejuſmodi eſt, vt euerti nulla ratione queat.

ἀπόγνωσιν ἔλυσας, Baſi. ad ſpem me reuocaſti, deſperationem ſuſtuliſti.

ἐπὶ σαθραῖς ἐπαίρεσθαι ἐλπίσι, Chryſoſt. imbecilla ſpe gloriari.

ταύτῃ τρέφεσθαι ἐλπίδι, idem. hac ſpe ali.

¶ *Spe maius.*

ἐν τῷ παρόντι τηλικαύτην γενομένην, ὅσην οὐδεὶς ἔσεσθαι πώποτε προσεδόκησεν, Iſocr. id eſt, ἤλπισεν. quantam nemo, ne expectatione quidem ac ſpe ſibi finxiſſet vnquam fore.

κρείττων ὀφθεὶς τῆς ἐλπίδος, Luc. ſpem hominum vicit. τῆς ἐμῆς ἐλπίδος κρείττων γενήσῃ, Procop.

cop.ſpe mea præſtantior futurus es.

τὴν ἐμὴν ἐλπίδα νικᾶν τοῖς ἔργοις, idem.

ἐὰν δὲ σωθῶσιν, ὡς ἤδη τι καὶ παρ' ἐλπίδας ἐξέβη, Demoſth. quòd ſi periculo liberentur, vt jam nonnulla ex parte præter ſpem contigit.

κακοῖς προσδοκήσας ἀγαθοῖς ἐνέτυχον, Phil. mihi nil, niſi triſte, expectanti fauſta obuenit.

τὰ πεπραγμένα ἐλπίδος μεῖζον ἦν προκεχωρηκότα, Herodi. quę geſſerat, ſupra ſpem proceſſerant.

μείζονα κατορθώσας ὧν ἤλπισεν, idem. id eſt, διαπραξάμενος.

Θηβαίοις ταῦτα γέγονεν ἐξ εἰρήνης, ὧν οὐδ' ἂν εὔξαιντο δήπου μείζονα, Demoſth. Thebanis ea ex pace commoda contigerunt, quibus ne optare quidem majora potuiſſent.

¶ *Spem afferre.*

ἐλπίδα ὑποφαίνειν. Lucian. μηδὲ ἰάσεως τινα ἡμῖν ὑποφαίνῃς ἐλπίδα. neque nobis ſpem vllam ſanationis oſtēdis. τίνα σοι ἐλπίδα ὑποφαίνει; idem. quam tibi ſpem oſtentat?

ἐλπίδα ὑποφαίνει τοῦ αὐτὸν ὄψεσθαι, Chryſo. ſpem affert, ſe eum viſurum. ἀπόλωλε παιδίον χρηστὰς ὑποφαῖνον ἐλπίδας, idem. interiit puer optimæ ſpei.

ἐπ' ἐλπίδος ἀεὶ τὸν ἐραστὴν ἔχουσι, Lucia. amantem ſpe ſemper alunt. Gall. *elles le tiennent touſiours en eſperance.*

διαβουκολεῖ αὐτοὺς, καὶ διελπίζει, idem. inani ſpe eos lactat ac decipit.

θαυμαστῆς ἐλπίδος ἐνέπλησε τοὺς θεατὰς, idem. mirifica quadam ſpe compleuit animos ſpectatorum.

ἐλπίδων κενῶν ἐμπλήσας, ὡς αὐτίκα δὴ μάλα τῶν ῥητόρων προστάδιον τι ἀποφαίνων, Æſch. cùm inani eum ſpe impleuiſſet, quaſi jam jamq; oratorum

rum omnium præſtantiſſimum redditurus eſſet.

κενῶν ἐλπίδων τὰ ὦτα πληρῶσαι, Philo. id eſt, ἐμπλῆσαι.

χρηστὰς ὑπογράφεις ἡμῖν ἐλπίδας περὶ τῶν λειπομένων ἐπανορθώσεως, lætas nobis de eorum, quæ reſtant, emendatione ſpes proponis.

πτερῶσαι ταῖς ἐλπίσιν, id eſt, αἴρειν, ἐπαιωρεῖσαι, Diod. ταῖς ἐλπίσιν ἐπτέρου, μεμνημένους τῶν ὑποσχέσεων, ſpe animos eorum efferebat, ac velut additis alis erigebat.

εἰς ἐλπίδας ἄγειν, idem. in ſpem adducere, ad ſpem excitare. παράγειν αὐτὸν ἐπὶ τὰς ἀμείνονας ἐλπίδας, in ſpem meliorem erigere.

ἀνακρεμάσας ἀπὸ τῶν ἐλπίδων, Æſch. id eſt, ἐλπίσιν ἐπαιωρήσας, ἀναρτήσας, ſpe ſuſpendens.

ἐλπίδα τῆς ἐπανόδου παρέχειν, Phil. ſpem reditus afferre. ἐλπίδας παρεῖχεν ὡς οὐ πολὺ ἀπολειπόμενος τούτου, Suid. ſpem afferebat, foré, vt ab hoc non longè à tergo linqueretur.

χρηστὴν ἐλπίδα ὑποτείνειν, Chryſ. id eſt, ὑποφαίνειν, vt ſuprà, ſpem lætam afferre, oſtendere.

μεγάλας τοῖς Ἰουδαίοις ὑφαίνων ἐλπίδας, εἰ βουληθεῖεν, idem. magnas ſpes texens, proponens. ὑποφαίνων.

ἐλπίδας αὐτοῖς ὑποθεὶς νίκης, Chryſoſt. ſpem illis victoriæ obiicere, proponere.

δι' ἐλπίδα ποιεῖν, idem. in ſpem erigere.

¶ Spem in aliquo, vel in aliqua re ponere.

εἰς αὐτὸν πάσας ἡμῶν τείνειν τὰς ἐλπίδας, Gregor. ad eum omnes ſpes noſtras tendere.

πάσας εἰς οὐρανὸν ἀνατείνειν τὰς ἐλπίδας, idem.

ἐν τῇ τῆς πονηρίας ὑπερβολῇ τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας ἔχει, Demoſth. in improbitatis immanitate,

te, ſalutis ſpem poſitam habet. μὴ πᾶσαν ἔχειν ἐλπίδα πρὸς τὴν τῶν λυπηρῶν παραμυθίαν ἐν τῇ ἰατρικῇ, Baſil. ad dolorum ſedationem non omnem ſpem in medicinæ ſubſidiis fixam habere.

μὴ πρὸς ἀνθρωπίνας ἐλπίδας ἀποτρέχειν, μηδὲ ἐκεῖθεν ἑαυτοῖς θηρᾶσθαι τὰς βοηθείας, idem. ad ſpes humanas minimè confugere; atq; illinc opem aucupari.

ὥστε περιστῆναι αὐτῷ μηδαμόθεν ἄλλοθεν τὴν σωτηρίαν γενέσθαι, ἀλλ' ἢ ἐκ ταύτης τῆς πόλεως, Plat. in Menex. adeò vt in eum caſum venerit, vt nulla alia ex parte, quàm hujus vrbis ope ac præſidio ſalutem ſit conſequutus.

τὰς τῆς σωτηρίας ἐλπίδας ἐν τῷ Μέντορι κειμένας ὁρῶν, Diodor. omnes ſalutis ſpes in Mentore poſitas cernens.

ἐλπίδα τίθεσθαι, ſpem collocare. καὶ τούτῳ ἁπάσαν ἐλπίδα τοῦ βίου πεθεῖσθαι, id eſt, θεῷ.

πάσας ἵδρυσθαι ἐπ' αὐτῷ τὰς ἐλπίδας, Gregor. omni ſpe ſua in eo fixa ac poſita.

¶ *Spem fallere, vel ſpe falli.*

διαμαρτεῖν, vel ἀποτυχεῖν τῆς ἐλπίδος, ſpe falli. τῆς προσδοκίας, Iſocr.

σφάλλεσθαι, vel, ἀποσφάλλεσθαι τῆς ἐλπίδος, ſpe labi ἐνταῦθα πλεῖστον ἐσφάλη τῆς ἐλπίδος, Ariſtid. in voce actiua apud Gregorium, οὐδὲ σφάλλοντα τὰς τῶν πεπιστευκότων ἐλπίδας, nec ſpem eorum fallentem, qui hanc ipſi prouinciam commiſerant.

ἐκκρούειν τῆς ἐλπίδος, Plat. in Phædr. ἐκκέκρουκάς με τῆς ἐλπίδος, ἣν εἶχον ἐν σοί, hac ſpe me dejeciſti, quam in te habebam.

ψεύδειν τῆς ἐλπίδος, idem quod σφάλλειν. μὴ ψεύσαντες χρηστῆς ἐλπίδος τοὺς νόμους, Phil. id eſt,

σφάλ

σφήλαντες. in voce paſſiua, μηδὲ ψευσθῆναι ποιήσωμεν τῶν ἐλπίδων τοὺς εὔνους ἡμῖν ὄντας, Iſocrat. nec committamus, vt eorum, qui beneuolentia erga nos ducuntur, ſpes fruſtretur. διαψεύδεσθαι, ἀντὶ τοῦ ψεύδειν, ἢ σφάλλειν. Diod. τῶν ἐλπίδων αὐτὸν οὐ διεψεύσαντο, ſpes ipſius minimè fefellerunt. οὐ ψεύσομαι τὰς τῶν ἑλομένων με ἐπὶ τὴν πρεσβείαν τὰς ἐλπίδας. Æſchi. non fallam ſpem eorum, qui me ad hanc obeundam legationem elegerunt.

καταισχύνειν τὰς ἐλπίδας, hominum ſpei minimè reſpondere. Gregor. οὐδὲ κατῄσχυνε τὰς τῶν πεπιστευκότων ἐλπίδας, ſpei hominum de ſua virtute conceptæ haudquaquam probro ac dedecori fuit.

εἰς τὸ ἀνέλπιστον ἤδη ἀφιγμένος, Suid. eò, quò nunquam ſperauerat, adductus.

οὕτω γάρ μοι παρ᾽ ἐλπίδας ἐξέβη τὰ παρὰ σοῦ, Procop. ita enim præter ſpem mihi euenerũt, quæ tu in me admiſiſti.

τὸ πρᾶγμα εἰς τοὔμπαλιν τῆς ἐμῆς ἐλπίδος περιετράπη, contrà omninò, ac ſperabam, negotium ceſſit.

μὲν αἱ ἐλπίδες αἱ ἀνθρώπιναι διαπίπτουσι πολλάκις, καὶ καταισχύνουσι τοὺς τελευτήσαντας, Chryſ. ſpes humanæ mortuum perſæpe fruſtrantur, &c.

κεναῖς ἡμᾶς φυσᾷς ταῖς ἐλπίσι, Chryſoſt. inani ſpe nos inflas.

τὰ παρ᾽ ἐλπίδας συμπτώματα, Plutarch. caſus inopinati.

¶ *Spondere, pro fideiubere,*
vel, *in ſe recipere.*

οὕτω γε πράττοντας ὑμᾶς ἐθέλω ἐγγυήσασθαι ἦ μὴν εὐδαιμονήσειν, Plat. in Alcib. quod ſi ita feceritis, ſpondere vobis non dubitabo, vos beatam vitam acturos. Gall. *faiſans cela, ie vous reſpons, que*

vous

vous viurez heureuſement.

ἔπεισα αὐτὸν δανεῖσαι τὰ χρήματα, λαβόντα με ἐγγυητήν, Demoſth. ipſi perſuaſi, vt pecuniam ei mutuam daret, me fidejuſſore accepto. τοσούτων χρημάτων ἐγγυητής μοι κατέστη, Iſocr. tantæ enim pecuniæ vadem ſe mihi obſtrinxit. in voce actiua apud Luci. εἰ δέ τις οὐκ ἔχει παραυτίκα τὸ ἀργύριον καταβαλέσθαι, εἰς τὰ νέωτα ἐκτίσει καταστήσας ἐγγυητήν, quòd ſi quis extemplo pecuniam illam numerare nequeat, anno inſequente pendet, fidejuſſore interim conſtituto. ἐγγυητὰς καταστῆσαι τοῦ ὀφλήματος ἢ μὴν ἐκτίσειν.

ἐγγυητὰς παρέχειν. vel, παρέχεσθαι. Lucia. ἐγγυητὰς ὑμῖν παρασχέσθαι τοῦ τάχους, id eſt, καταστῆσαι, fidejuſſores præbere.

τὰ τῆς ἀγχιστείας ἔργα ἐφ' ἑαυτοὺς ἀναδέξονται, Demoſth. in ſe recipient, præſtabunt.

ἀναδέχεσθαι ἐπὶ τῇ οὐσίᾳ, καὶ πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσι, Bud. Gall. *prendre celà ſur ſon honneur, & ſur tous ſes biens.*

¶ *Status rerum.*

πῶς ἔχει τὰ ὑμέτερα, vel, τὰ καθ' ὑμᾶς; vt ſe res veſtræ habent? τῷ Σολομῶνι τὰ πράγματα κακῶς ἔσχε, Suid. malè ſe habuerunt. ἣν ἐμοὶ ἐπείθου, τάχ' ἂν βέλτιον τῶν νῦν γεγονότων ἔσχε καί σοι, καὶ τοῖς Συρακουσίοις, Plat. in epiſt. ſi conſiliis meis paruiſſes, meliùs fortaſſe, quàm nunc, & tuæ, & Syracuſanorum res ſe habuiſſent. Interdum elegantiæ cauſa omittitur τὸ ἔχειν, vt apud Grego. πῶς ὑμῖν τὰ ἡμέτερα; vbi ſubaudiendum ἔχει.

τὰ μετ' ἐμὲ, ὃν τίνα ἕξει τρόπον; Lucian. id eſt, πῶς ἕξει; quis, me mortuo, rerum ſtatus futurus eſt?

τὰ περὶ τὴν Σικελίαν τοιαύτην ἔσχε τὴν κατάστασιν, res Siculorum hoc ſtatu fuerunt.

φράζειν

φράζων ἐν οἷς τυγχάνω, Plat. in epiſtol. exponens quo ſim ſtatu. *πῶς ἔχω.* ſic Lucia. *ἐγγράφειν, δηλῶν ἐν οἷς εἴην*, per litteras quo ſtatu eſſem expoſueram.

αἰσθόμενος ἦ, οὗ ἦν κακοῦ, Demoſth. quo in periculo verſarer.

τὰ αὐτῶν οὐκ ἐπὶ τὸ βέλτιον χωρεῖ, Thucy. res eorum parùm ſecundo curſu feruntur, vel, parùm proſperè fluunt.

τὰ περὶ τὴν οἰκίαν κομιδῇ φαύλως διακείμενα, Dion. id eſt, *σφόδρα κακῶς ἔχοντα. ὡς τὰ πρὸς διδαξίαν εὖ ἔχειν αὐτῷ ὑπέλαβε.* Luc.

ἠρώτα ὅ, τι ἂν πράττοιμι, idem percontabatur, ecquid rerum agerem, vt valerem.

ἃ δ' ἂν διανοηθέντες μάλιστα εὖ πράττοιτε, Plat. in epiſt. quæ autem animo agitantes, proſperrima omnia habituri eſtis.

εἰς τοῦθ' ἡ τύχη περιέστησε τὰ πράγματα αὐτῶν, Iſoc. eò res eorum fortuna redegit.

εὐρωστεῖ σοι τὰ πράγματα, Phil. valent, vigent, florent.

ἐν ταῖς σκυθρωποτέραις καταστάσεσι τῶν πραγμάτων, Baſilius.

οὐδὲ ἴσασιν ἐν οἷς εἰσί, Chryſoſt. nec, quo ſtatu ſint, perſpectum habent.

ἐπεὶ γὰρ τὰ καθ' ἑαυτὸν καλῶς διάκειται, ἕως ἂν τὰ σὰ μὴ καλῶς ᾖ διακείμενα, ἐναγώνιός ἐστιν, idem. quamdiu res tuæ haud rectè ſe habent, ſolicitus eſt, vel animi pendet.

¶ *Studium litterarum.*

παιδείας ἔχεσθαι, Luci. doctrinę ſtudium arctiſſimè amplecti.

τῆς τῶν Ἑλληνικῶν λόγων σπουδῆς προσέχεσθαι καὶ προστετηκέναι, Bud. litterarum Grecarum ſtudio hærere, atque intabeſcere.

παιδ

παιδείας ἀντιποιεῖσθαι, litterarum ſtudium capeſſere. λόγων τε καὶ παιδεύσεως ἀντιποιεῖσθαι, Bud. ad eruditionem omni ſtudio niti.

παιδείας ἐρᾶν, idem. doctrinæ amore flagrare.

κατατρίβειν τοῖς βιβλίοις τὸν βίον, Syneſ. vitam in litteris conſumere. περὶ τὰ μαθήματα ἐπιμελῶς διατρίβειν, Philo. in litterarum ſtudiis ſumma cura ac diligentia verſari. τοῖς συγγράμμασιν ἐνδιατρίβειν, vel, προσδιατρίβειν, Bud.

προσκεῖσθαι τοῖς βιβλίοις, Syneſ. libris penitus deditum atque affixum eſſe.

περὶ τὴν παιδείαν σπουδάζειν, Hipp. in litteris ſtudium atque operam ponere.

οἱ περὶ τοὺς λόγους ἐσπουδακότες, Greg. & οἱ περὶ τοὺς λόγους ἔχοντες, vel ſimpliciter, οἱ περὶ τοὺς λόγους, ſtudioſi. ἐπὶ τοῖς οὐδενὸς ἀξίοις σπουδάζειν, Syneſ. in rebus inanibus, nulliúſque pretij laborare.

παιδείᾳ παρ' ὅλον τὸν βίον συγγίνεσθαι, Luc. in litteris per omnem vitam verſari, totius vitæ curriculum in litteris exigere.

τὴν μαθηματικὴν ἐπιστήμην διαπονεῖν, Philo. in mathematicis artibus elaborare.

τῶν ἄλλων ἀνθρώπων ἐκπεπονηκέναι διαφερόντως δοκοῦσιν ἀστρονομίαν, idem. præ cæteris mortalibus Aſtronomiam excoluiſſe videntur. πονεῖν περὶ τὰ τῶν παλαιῶν ἀναγνώσματα, Suid. in legendis veterum monumentis laborare.

ἑκατέρᾳ τῶν γλωττῶν ἐμφιλοπονεῖν, Bud. πολλὰ ἐπὶ μαθήσει λόγων ἱδρώσας, Baſil. id eſt, πολλοὺς ἱδρῶτας ὑπομείνας. τοῖς θείοις λόγοις ἐνίδρωσαν, Greg. diuinarum rerum ſtudiis inſudarunt.

πρὸς τὰς παιδείας τὰς καλλίστας ἀπερισπάστως διακεῖσθαι, Bud. id eſt, ἀνεπισπάστως ἔχειν, à pulcherrimarum litterarum ſtudiis abſtrahi non poſſe.

τῶ

τ̃ περὶ τὰ μετέωρα καὶ τοὺς ἀστέρας ὅλον βίον καταναλίσκειν, Suid. vel, vt Baſ. πᾶσαν τὴν ἐν τῷ βίῳ σχολὴν καταναλίσκειν εἰς τὰ μετέωρα, in cæleſtium rerum, ſiderumq; ſpeculatione, totam vitam inſumere, conterere. πολλὰ ἔτη προσαναλώσαντες τῇ ἀναλήψει τ̃ φθειρομένης σοφίας, Baſil. multis annis in fluxæ ac perituræ ſapientiæ perceptione conſumptis. Sic enim in epiſtolis profanarum artium ſcientiam appellat, quemadmodum eandem quoque, iuxta Paulum, κατὰ θεὸν μεμωρανθεῖσαν σοφίαν idem vocat. quod tamen intelligendum eſt de immodico ac præpoſtero externarum litterarum ſtudio, præ quo nonnulli litteras diuinas in totum reiiciunt & aſpernantur.

τοῖς βιβλίοις ἐντετικύπτειν, Bud. libris incumbere.

παιδείας ἐπιμελεῖσθαι. Phal. doctrinę curam habere. λόγων οὐκ ἀμελεῖν, Suid. doctrinæ ſtudium haud negligere.

φιλολόγος ἦν ἐν ἑκατέρᾳ τῇ γλώσσῃ, Suid. vtriuſquo linguæ ſtudioſus erat. λογομανεῖν, inſano quodam litterarum amore teneri.

καὶ ταῦτα εἰς οὐδενὸς διδασκάλου ποτὲ φοιτήσας, Xenophon. idq; nullo vnquam magiſtro vſus. cùm quis aliquid ſuopte ingenio ac labore addiſcit.

οὐ πάρεργον ἦγε τὸ παιδείαν ἀψικόρῳ ῥαθυμίᾳ, Phil. haudquaquam ille negligenter, ac faſtidioſa quadam deſidia in doctrinę ſtudiis eſt verſatus.

τοῖς κατὰ Παλαιστίνην ἐνσχολάζειν παιδευτηρίοις αὐθοῦσι τότε, Greg. in Palęſtinæ gymnaſiis tum florentiſſimis morari.

τοῖς μαθήμασιν ἐνασκεῖσθαι, idem. ἐναθλεῖν, ἐμφιλοπονεῖν, in litteris exerceri.

οὐδένα τοῦ μαθήματος τούτου ὑφηγητὴν αὐδυρίσκω, Phil. id eſt, διδάσκαλον.

τοῖς νόμοις ἐμβαθύνειν, vel, ἐμβατεύειν, legum ſcientiam penitus perſcrutari. in legum adyta penetrare. Phil. τοῖς νόμοις ἐμβαθύναντες ἐπὶ πλέον, id eſt, ἐνασκηθέντες, ἐνδιατρίψαντες.

ἐκ πρώτης ἡλικίας ἐπιμελῶς δεδιδαγμένος τὴν τέχνην, Phil. ἐκμαθών.

πρὸς τὰ μαθήματα εὐφυής, Luc. ad litterarum ſtudium optimè à natura comparatus.

φιλομαθὴς τῶν Ἑλληνικῶν μαθημάτων, idem. diſciplinarum Græcarum ſtudioſus.

ἐπὶ τὰ μαθήματα, καὶ τὴν παιδείαν ὁρμᾶν, Iſocr. animum ad litteras ac doctrinam appellere.

δυσχερῶς παντὸς μαθήματος γεύεσθαι, καὶ ἀσμένως ἐπὶ τὸ μανθάνειν ἰέναι, καὶ ἀπλήστως ἔχειν, Plato Pol. 5. inexplebili doctrinæ cupiditate teneri.

συνεχῶς ἔχεσθαι τοῦ Παύλου, Chryſoſt. à Pauli lectione nunquam diſcedere. μετὰ προθυμίας προσέχειν τῇ ἀναγνώσει, idem. id eſt, ſedulam lectioni operam impendere.

βίβλοις προσηλῶσθαι, idem. libris affixum eſſe.

¶ *Studium, pro labore atque opera.*

ὡς ἐπὶ φαύλῳ πράγματι μεγάλην σπουδὴν ποιούμενος, Lucia. id eſt, ὡς ἐπ' οὐδενὸς ἀξίοις σπουδάζων, vt Syneſ. πολλὴν αὖ ἐποιησάμεθα σπουδὴν ὥστε αὐτὸν ἀνελεῖν, Chryſoſt. ſummo ſtudio in ejus necem incubuiſſemus.

μηδὲν ἀπολείπειν σπουδῆς ὑπὲρ τοῦ νεανίσκου, Philo. adoleſcentis cauſa nihil ſtudij ac diligentiæ omittere.

ὅσην περὶ τὸ πρᾶγμα σπουδὴν τῷ Βασιλείῳ συνεισεφέρετο, Greg. preſb. quantam in hanc rem vnà cum Baſilio operam nauabat.

σπουδὴν ἀποτίνειν, Chryſ. τοσαύτην ἀπαιτήματι σπουδὴν

σπουδὴν τῇ τῶν λεγομένων ἀκροάσει, tantum ſtudij impertiiſtis, adhibuiſtis.

σπουδὴν ποιεῖσθαι, Chryſoſt. ὁ τοσαύτην σπουδὴν θέμενος ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ γενέσθαι ἡμᾶς, id eſt, πεποιημένος, à quo tantopere laboratum eſt, vt ipſius eſſemus.

¶ *Stultitia, vel, inconſiderantia.*

οὕτω σφόδρα ἔχουσιν ἀλογίστως, Demoſt. tam ſtulti ſunt, ac ſenſus expertes.

παντελῶς ἀλογίστως ἔχουσιν, idem. id eſt, ἀλόγως ἔχουσι.

τῶν κοινῶν ἔξω λογισμῶν εἶναι, Greg. communi ſenſu carere.

οὐ σωφρονούντων οὐδὲ λελογισμένων ἐστί, Lucia. hoc non eſt hominum cordatorum, ac ſenſu præditorum.

οὐχ οὕτως εἰμὶ ἄφρων, οὐδὲ ἀπόπληκτος ἐγώ, Demoſth. non ita demens ſum, ac vecors.

ἀπερισκέπτους ὀνομάζομεν, Demoſth. inconſideratos atque incircumſpectos appellamus, Gall. *indiſcrets.*

εὐήθης ſæpe in malam partem accipitur, pro ſtulto, ac ſtolido. εὐήθεις παντελῶς εἶναι ἡμᾶς, εἰ ὑπολαμβανόμεθα, &c. Demoſth. nos plane fatuos ac ſtupidos eſſe, ſi exiſtimamus.

πολλὴν ἀσυνεσίαν ἑαυτοῦ καταγνώσεσθαι, Grego. magnæ ſtoliditatis ſeipſum notare, ingentis ſtultitiæ ſibi conſcium eſſe.

σοφὸς δ' οὐδ' ὁπωστιοῦν, Xenoph. ne tantillum quidem ſapiens.

οὕτως ἀναισθήτως διακείμεθα, Iſoc. id eſt, οὕτως ἀλογίστως ἔχομεν. οὕτω σκαιὸς εἶ, καὶ ἀναίσθητος, Demoſt, ita ſtolidus es, ac ſenſus expers.

οὐχ οὕτως ἠλίθια φρονοῦμεν, Brut. id eſt, οὐχ οὕτως

θυμένων, Grego. poſtquam autem res ipſius omnes ex animi ſententia ſe habueriит, nec quicquam deerat ex iis, quæ cupiebat. κατὰ νοῦν αὐτῷ τὰ πράγματα ἀπήντησε, Diod. res ipſi ad voluntatem ceſſerunt.

ἀπέβη μοι τὰ τῆς εὐχῆς, Luc. euenerunt, quæ optabam.

ὅταν ὁ θεὸς τὰ καταθύμια αὐτῶν ἅπαντα ἐπιχορηγήσῃ, Greg. cùm Deus omnia, quæ ipſis grata erant, ſuppeditarit.

πάντα ὅσα εὐχόμεθα, κατὰ πεπράχαμεν, Xenoph. id eſt, κατωρθώσαμεν.

ὅταν ἴδω τὸ σπουδαζόμενον αὐτοῖς κατορθούμενον, Baſil. cùm video eos, quod cupiunt, conſequi, vel, quicquid intendunt, conficere.

εἰ κατὰ γνώμην χωρεῖ σοι τὰ πράγματα, Baſil. ſi ex animi tui ſententia tibi res fluunt.

ἕως ἐξ οὐρίας αὐτοῖς ὁ βίος χωρεῖ, Gregor. id eſt, κατὰ γνώμην προχωρεῖν. τῶν ἐν Ἀρμενίᾳ προχωρησάντων κατὰ γνώμην, Herodi. id eſt, εὐοδούντων, vel, vt Gregor. κατὰ ῥοῦν φερομένων, rebus Armeniæ proſperè fluentibus, ſuccedentibus. τούτων δεξιῶς, καὶ ὑπὲρ πᾶσαν εὐχὴν προχωρησάντων, Herodia. cùm hæc fauſtè, ac ſupra omne votũ, proceſſiſſent. Aliquando προχωρεῖν idem quod κατὰ γνώμην χωρεῖν ſignificat. Luc. ταῦτα μὲν ἤδη προχωρεῖ τῷ Δάμιδι, id eſt, δεξιῶς καὶ καταθυμίως χωρεῖ.

ἢν ὁ πόλεμος ὅδε κατὰ νοῦν τελευτήσῃ, Herod. ſi hoc bellum eum, quem volumus, exitum nanciſcatur. ἐὰν τέλος καλὸν λάβῃ, Demoſth.

εὐοδία πραγμάτων, Plat. ſecundus rerum curſus.

εὐτυχεῖν περί τι dicitur, cui aliquid rectè ſuccedit.

εὖ πράττειν, & εὖ φέρεσθαι, idem quod εὐτυχεῖν, &

εὐημ

εὐημερεῖν. Andocid. νομίζουσι τῆς πόλεως εὖ πραττούσης, καὶ τὰ ἴδια σφῶν αὐτῶν ἄμεινον ἂν φέρεσθαι, exiſtimant florente Repub. priuatas quoque ſuas res meliore ſtatu futuras. Noſtri, ad imitationem Græcorum, *que leurs affaires particulieres s'en porteroyent mieux.*

¶ *Succeſſus parum felix.*

τοῦτο δὲ οὐκ εὐτυχές μοι ἀπέβη, Plat. in epiſt. hoc autem parùm ſecundè mihi ceſſit.

διαμαρτεῖν τῆς ἐπιχειρήσεως, conata non perficere. Demoſth. διημαρτηκὼς οἷς ἐπεχείρησεν, id eſt, ἀποτυχών.

μάλιστα μὲν βουλοίμην ἄν· εἰ δ' ἄρα τοῦτ' ἄλλῃ πῃ συμβαίνοι, idem. maximè quidem illud vellem; ſin autem hoc aliter fortè contigerit.

δυσφορῶν ἐπὶ τῷ μὴ ὡς ἐβούλετο τὰ τῆς πολιορκίας αὐτῷ προκεχωρηκέναι, Herodia. permoleſtè ferens obſidionem ipſi minimè, vt volebat, ſucceſſiſſe.

ἐὰν τοῦτο τὸ πρᾶγμα ἀτυχῶς περιτράπῃ, Bud. id eſt, ἀποβῇ.

ἐὰν τὸ πέρας τῆς παιδείας ἀποτυχόντως μοι περιέλθῃ, idem. id eſt, περιτράπῃ, ſi finis eruditionis infeliciter mihi ceſſerit.

ὁ δὲ τῷ [illegible] τῆς δίκης παροξύνεται, Alciph. ille autem ſe cauſa cecidiſſe indignatur, vel, ſe forenſis controuerſiæ parùm felicem exitum habuiſſe.

δυστυχεῖν περὶ τοὺς ἔρωτας, Luc. in amoribus infelicem eſſe.

ἂν τι μὴ κατὰ γνώμην ἐκβῇ, Demoſth. id eſt, ἀποβῇ, ἀπαντήσῃ. κἂν ἐν τῷ παρόντι μὴ ἐκβῇ κατ' ἐλπίδας τὰ σπουδαζόμενα, Baſil. tametſi in præſens iuxta ſpes noſtras minimè eueniant, quæ conamur atque expetimus.

bus pendens.

αἴρεσθαι. ζώσαις ἀρθέντες ταῖς ἐλπίσιν, idem. hac ſpe elati. ἐπαιωρηθέντες.

ἰδὼν τὸν πατέρα ἐπ᾽ ὀρθῆς τῆς ἐλπίδος, Luc. patrem nondum deplorata valetudine conſpicatus.

κἀγὼ μὲν ἦν ἐπὶ τῆς ἐλπίδος ζώσης, idem. in hac ſpe eram.

ὁ μὲν ἤλαυνεν ἀγαθαῖς ἐλπίσιν ἐποχούμενος, Æneas. optima ſpe ducebatur. metaphora ducta ab iis, qui equis inſidentes, celerrimè iter faciunt. Atque ad hanc phraſim accedit illa Platonis in Phædo. ἀπὸ θαυμαστῆς ἐλπίδος ᾠχόμην φερόμενος, mira ſpe ferebar.

καὶ οὐκ ἂν ἀπεδόμην πολλοῦ τὰς ἐλπίδας, idem ibidem. neque has ſpes vel magnis pecuniis commutaſſem, vendidiſſem.

ταῖς χρηστοτέραις ἐλπίσιν ἐπερείδεσθαι, Baſ. meliori ſpe niti.

χρησταῖς ἐλπίσιν ἐφιδρυμένος, Phil. id eſt, ἐπερειδόμενος.

περιβάλλεσθαι τὴν καλὴν ἐλπίδα. Greg. ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ περιστάσει περιβαλώμεθα τὴν καλὴν ἐλπίδα. μήτε ἐν τοῖς λυπηροῖς ἀποβάλλωμεν τὸ εὔελπι, in omni tempore atque calamitate. bona ſpe nos muniamus, neq; in rebus aduerſis ac moleſtis fiduciam abiiciamus. εὔελπις, bona ſpe præditus. Diod. εὔελπις ἐγένετο τῇ ψυχῇ. bonam animo ſpem concepit. ὅθεν εὐέλπιδες ἦσαν περιγενήσεσθαι. Dion. vnde de victoria in magna ſpe erãt. ὑμᾶς χρὴ εὐέλπιδας εἶναι πρὸς τὸν θάνατον, Plat. in Apol. bono animo vos ad mortem eſſe oportet. τῷ εὐέλπιδι, opponitur δύσελπις.

περιβάλλεσθαι ταῖς ἐλπίσι τὴν τῶν ὅλων ἡγεμονίαν, Diod. totius orbis imperium ſpe amplecti.

βασιλείαν ταῖς ἐλπίσι περιλαμβάνειν, idem. id eſt,

περι-

ἀναβάλλεσθαι. ἀναλαβεῖν ἑαυτοὺς ταῖς ἐλπίσιν, idem. ſpe ſe recipere, ac recreare.

ἐκ δὲ τῆς κατὰ τὴν ἀπόγνωσιν πτώματος πρὸς τὴν ἐλπίδα τῶν χρηστοτέρων διανιστάμεθα, Baſil. ex deſperationis voragine ad rerum meliorum ſpem erigimur.

ἡμᾶς ἐλπὶς χρηστοτέρα θάλπει, idem. nos ſpes melior fouet.

ἀγαθὴ ἐλπὶς οὐδεμία ἀποφαίνεται, vel, ὑποφαίνεται, idem. nulla ſpes bona elucet, oſtenditur. σωτηρίας οὐδεμιᾶς ἄλλης αὐτοῖς φαινομένης, Iſoc. ὑποφαινομένης, Luc. ἐν χερσὶν ἔχειν τὴν σωτηρίαν, Greg. victoriam in manibus habere.

περιαιρεθείσης τῆς κατὰ φυγὴν ἐλπίδος, Diod. præciſa atque ſublata ſpe fugæ.

ζῶντος γὰρ τοῦ μειρακίου, τὰ ζώπυρα τῆς ἰδίας σωτηρίας οὐκ ἀπεγίνωσκε, Phil. nam dum adhuc viueret adoleſcens, ſalutis ſuæ ſpem, exiguam quidem illam, ſed tamen haud prorſus abiiciebat.

καθαιρεῖν τὴν ἐλπίδα, ſpem præcidere. ἀκαθαίρετος ἡ πρὸς τὸν σωτῆρα θεὸν ἐλπίς, Philo. ſpes in Deo fixa ejuſmodi eſt, vt euerti nulla ratione queat.

ἀπόγνωσιν ἔλυσας, Baſi. ad ſpem me reuocaſti, deſperationem ſuſtuliſti.

ἐπὶ σαθραῖς ἐπαίρεσθαι ἐλπίσι, Chryſoſt. imbecilla ſpe gloriari.

ταύτῃ τρέφεσθαι ἐλπίδι, idem. hac ſpe ali.

¶ *Spe maius.*

ἐν τῷ παρόντι τηλικαύτην γενομένην, ὅσην οὐδεὶς ἔστιν ὅστις πώποτε προσεδόκησεν, Iſocr. id eſt, ἤλπισεν. quantam nemo, ne expectatione quidem ac ſpe ſibi finxiſſet vnquam fore.

κρείττων δὲ ἐφάνη τῆς ἐλπίδος, Luc. ſpem hominum vicit. τῆς ἐμῆς ἐλπίδος κρείττων γενόμενος, Procop.

cop.ſpe mea præſtantior futurus es.

τὴν ἐμὴν ἐλπίδα νικᾶν τοῖς ἔργοις, idem.

ἐὰν δὲ σωθῶσιν, ὡς ἤδη τι καὶ παρ' ἐλπίδας ἐξέβη, Demoſth. quòd ſi periculo liberentur, vt jam nonnulla ex parte præter ſpem contigit.

κακὰ προσδοκήσας ἀγαθοῖς ἐνέτυχον, Phil. mihi nil, niſi triſte, expectanti fauſta obuenit.

τὰ πεπραγμένα ἐλπίδος μεῖζον ἦν προεχωρήσαντο, Herodi.quę geſſerat,ſupra ſpem proceſſerant.

μείζονα κατορθώσας ὧν ἤλπισεν, idem.id eſt, διαπραξάμενος.

Θηβαίοις ταῦτα γέγονεν ἐξ εἰρήνης, ὧν οὐδ' ἂν εὔξαιντο δήπου μείζονα, Demoſth. Thebanis ea ex pace commoda contigerunt, quibus ne optare quidem majora potuiſſent.

¶ *Spem afferre.*

ἐλπίδα ὑποφαίνειν. Lucian. μηδὲ ἰάσεως ἵνα ἡμῖν ὑποφαίνῃς ἐλπίδα. neque nobis ſpem vllam ſanationis oſtẽdis. ἵνα σοι ἐλπίδα ὑποφαίνῃ; idem. quam tibi ſpem oſtentat?

ἐλπίδα ὑποφαίνει τοῦ αὐτὸν ὄψεσθαι, Chryſo. ſpem affert, ſe eum viſurum. ἀπόλωλε παιδίον χρηστὰς ὑποφαῖνον ἐλπίδας, idem. interiit puer optimæ ſpei.

ἐπ' ἐλπίδος ἀεὶ τὸν ἐραστὴν ἔχουσι, Lucia. amantem ſpe ſemper alunt. Gall. *elles le tiennent touſiours en eſperance.*

διαβουκολεῖ αὐτοὺς, καὶ διελπίζει, idem. inani ſpe eos lactat ac decipit.

θαυμαστῆς ἐλπίδος ἐνέπλησε τοὺς θεατὰς, idem. mirifica quadam ſpe compleuit animos ſpectatorum.

ἐλπίδων κενῶν ἐμπλήσας, ὡς αὐτίκα δὴ μάλα τῶν ῥητόρων προστρόπαιον ἀποφαίνων, Æſch. cùm inani eum ſpe impleuiſſet, quaſi jam jamq; orato-

rum

ſum omnium præſtantiſſimum redditurus eſſet.

κενῶν ἐλπίδων τὰ ὦτα πληρῶσαι, Philo. id eſt, ἐμπλῆσαι.

χρηστὰς ὑπογράφεις ἡμῖν ἐλπίδας περὶ τῆς τῶν λοιπῶν ἐπανορθώσεως, lætas nobis de eorum, quæ reſtant, emendatione ſpes proponis.

πτερῶσαι ταῖς ἐλπίσιν, id eſt, αἰρεῖσθαι, ἐπαιωρεῖσθαι, Diod. ταῖς ἐλπίσιν ἐπτέρου, μεμνημένους τῆς ὑποχέσεων, ſpe animos eorum efferebat, ac velut additis alis erigebat.

εἰς ἐλπίδας ἄγειν, idem. in ſpem adducere, ad ſpem excitare. παράγειν αὐτὸν ἐπὶ τὰς ἀμείνονας ἐλπίδας, in ſpem meliorem erigere.

ἀνακρεμάσας ἀπὸ τῆς ἐλπίδων, Æſchi. id eſt, ἐλπίσιν ἐπαιωρήσας, ἀναρτήσας, ſpe ſuſpendens.

ἐλπίδα τῆς ἐπανόδου παρέχειν, Phil. ſpem reditus afferre. ἐλπίδας παρεῖχεν ὡς οὐ πολὺ ἀπολειπόμενος τούτου, Suid. ſpem afferebat, fore, vt ab hoc non longè à tergo linqueretur.

χρηστὴν ἐλπίδα ὑποτείνειν, Chryſ. id eſt, ὑποφαίνειν, vt ſuprà, ſpem lætam afferre, oſtendere.

μεγάλας τοῖς Ἰουδαίοις ὑφαίνων ἐλπίδας, εἰ βουληθεῖεν, idem. magnas ſpes texens, proponens. ὑποφαίνων.

ἐλπίδας αὐτοῖς ὑποθεῖναι νίκης, Chryſoſt. ſpem illis victoriæ obiicere, proponere.

δι' ἐλπίδα ποιεῖν, idem. in ſpem erigere.

¶ Spem in aliquo, vel in aliqua re ponere.

εἰς αὐτὸν πάσας ἡμῶν τείνειν τὰς ἐλπίδας, Gregor. ad eum omnes ſpes noſtras tendere.

πάσας εἰς ἐκεῖνον ἀνατείνειν τὰς ἐλπίδας, idem.

ἐν τῇ τῆς πονηρίας ὑπερβολῇ τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας ἔχειν, Demoſth. in improbitatis immanitate,

te, ſalutis ſpem poſitam habet. μὴ πᾶσαν ἔχειν ἐλπίδα πρὸς τὴν τῶν λυπηρῶν παραμυθίαν ἐν τῇ ἰατρικῇ, Baſil. ad dolorum ſedationem non omnem ſpem in medicinæ ſubſidiis fixam habere.

μὴ πρὸς ἀνθρωπίνας ἐλπίδας ἀποτρέχειν, μηδὲ ἐκεῖθεν ἑαυτοῖς θηρᾶσθαι τὰς βοηθείας, idem. ad ſpes humanas minimè confugere, atq; illinc opem aucupari.

ὥστε περιστῆναι αὐτῷ μηδαμόθεν ἄλλοθεν τὴν σωτηρίαν γενέσθαι, ἀλλ' ἢ ἐκ ταύτης τῆς πόλεως, Plat. in Menex. adeò vt in eum caſum venerit, vt nulla alia ex parte, quàm hujus vrbis ope ac præſidio ſalutem ſit conſequutus.

τὰς τῆς σωτηρίας ἐλπίδας ἐν τῷ Μέντορι κειμένας ὁρῶν, Diodor. omnes ſalutis ſpes in Mentore poſitas cernens.

ἐλπίδα τίθεσθαι, ſpem collocare. καὶ τούτῳ ἁπάντων ἐλπίδα τοῦ βίου τεθεικώς, id eſt, θείς.

πάσας θέμενος ἐπ' αὐτῷ τὰς ἐλπίδας, Gregor. omni ſpe ſua in eo fixa ac poſita.

¶ *Spem fallere, vel ſpe falli.*

διαμαρτεῖν, vel ἀποτυχεῖν τῆς ἐλπίδος, ſpe falli. τῆς προσδοκίας, Iſocr.

σφάλλεσθαι, vel, ἀποσφάλλεσθαι τῆς ἐλπίδος, ſpe labi. ἐν τούτῳ πλεῖστον ἐσφάλη τῆς ἐλπίδος, Ariſtid. in voce actiua apud Gregorium, οὐδὲ σφάλλοντα τὰς τῶν πεπιστευκότων ἐλπίδας, nec ſpem eorum fallentem, qui hanc ipſi prouinciam commiſerant.

ἐκκρούειν τῆς ἐλπίδος, Plat. in Phædr. ἐκκεκρουκώς με τῆς ἐλπίδος, ἣν εἶχον ἐν σοί, hac ſpe me dejeciſti, quam in te habebam.

ψεύδειν τῆς ἐλπίδος, idem quod σφάλλειν. μὴ ψεύσαντες χρηστῆς ἐλπίδος τοὺς νόμους, Phil. id eſt,

σφάλ

σφήλαντες. in voce paſſiua, μηδὲ ψευσθῆναι ποιήσωμεν τῶν ἐλπίδων τοὺς εὔνους ἡμῖν ὄντας, Iſocrat. nec committamus, vt eorum, qui beneuolentia erga nos ducuntur, ſpes fruſtretur. διαψεύδεσθαι, ἀντὶ τοῦ ψεύδειν, ἢ σφάλλειν. Diod. τῶν ἐλπίδων αὐτὸν οὐ διεψεύσαντο, ſpes ipſius minimè fefellerunt. οὐ ψεύσομαι τὰς τῶν ἑλομένων με ἐπὶ τὴν πρεσβείαν τὰς ἐλπίδας. Æſchi. non fallam ſpem eorum, qui me ad hanc obeundam legationem elegerunt.

καταισχύνειν τὰς ἐλπίδας, hominum ſpei minimè reſpondere. Gregor. οὐδὲ κατῄσχυνε τὰς τῶν πεπιστευκότων ἐλπίδας, ſpei hominum de ſua virtute conceptæ haudquaquam probro ac dedecori fuit.

εἰς τὸ ἀνέλπιστον ἤδη ἀφιγμένος, Suid. eò, quò nunquam ſperauerat, adductus.

οὕτω γάρ μοι παρ' ἐλπίδας ἐξέβη τὰ παρὰ σοῦ, Procop. ita enim præter ſpem mihi euenerũt, quæ tu in me admiſiſti.

τὸ πρᾶγμα εἰς τοὔμπαλιν τῆς ἐμῆς ἐλπίδος περιετράπη, contrà omninò, ac ſperabam, negotium ceſſit.

μὲν αἱ ἐλπίδες ἀνθρώπιναι διαπίπτουσι πολλάκις, καὶ καταισχύνουσι τὸν τελευτήσαντα, Chryſ. ſpes humanæ mortuum perſæpe fruſtrantur, &c.

κεναῖς ἡμᾶς φυσᾷς ταῖς ἐλπίσι, Chryſoſt. inani ſpe nos inflas.

τὰ παρ' ἐλπίδας συμπτώματα, Plutarch. caſus inopinati.

¶ *Spondere, pro fideiubere,*
vel, *in ſe recipere.*

οὕτω γε πράττοντας ὑμᾶς ἐθέλω ἐγγυήσασθαι ἦ μὴν εὐδαιμονήσειν, Plat. in Alcib. quod ſi ita feceritis, ſpondere vobis non dubitabo, vos beatam vitam acturos. Gall. *faiſans cela, ie vous reſpons, que*

vous

vous viurez heureuſement.

ἔπεισα αὐτὸν δανεῖσαι τὰ χρήματα, λαβόντα με ἐγγυητήν, Demoſth. ipſi perſuaſi, vt pecuniam ei mutuam daret, me fidejuſſore accepto. τοσούτων χρημάτων ἐγγυητής μοι κατέστη, Iſocr. tantæ enim pecuniæ vadem ſe mihi obſtrinxit. in voce actiua apud Luci. εἰ δέ τις οὐκ ἔχει παραυτίκα τὸ ἀργύριον καταβαλέσθαι, εἰς τὰ νέωτα ἐκτίσει καταστήσας ἐγγυητήν, quòd ſi quis extemplo pecuniam illam numerare nequeat, anno inſequente pendet, fidejuſſore interim conſtituto. ἐγγυητὰς καταστῆσαι τοῦ ὀφλήματος ἢ μὴν ἐκτίσειν.

ἐγγυητὰς παρέχειν. vel, παρέχεσθαι. Lucia. ἐγγυητὰς ὑμῖν παρασχέσθαι τοῦ τάχους, id eſt, καταστῆσαι, fidejuſſores præbere.

τὰ τῆς ἀναισχυντίας ἔργα ἐφ' ἑαυτοὺς ἀναδέξονται, Demoſth. in ſe recipient, præſtabunt.

ἀναδέχεσθαι ἐπὶ τῇ πίστει, καὶ πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσι, Bud. Gall. *prendre celà ſur ſon honneur, & ſur tous ſes biens.*

¶ *Status rerum.*

πῶς ἔχει τὰ ὑμέτερα, vel, τὰ καθ' ὑμᾶς; vt ſe res veſtræ habent? τῷ Σολομῶνι τὰ πράγματα κακῶς ἔχει, Suid. malè ſe habuerunt. ἢν ἐμοὶ ἐπείθες, τάχ' ἂν βέλτιον τῶν νῦν γεγονότων ἔχει καί σοι, καὶ τοῖς Συρακούσαις, Plat. in epiſt. ſi conſiliis meis paruiſſes, meliùs fortaſſe, quàm nunc, & tuæ, & Syracuſanorum res ſe habuiſſent. Interdum elegantiæ cauſa omittitur τὸ ἔχειν, vt apud Grego. πῶς ὑμῖν τὰ ἡμέτερα; vbi ſubaudiendum ἔχει.

τὰ μετ' ἐμὲ, ὅν τινα ἕξει τρόπον; Lucian. id eſt, πῶς ἕξει; quis, me mortuo, rerum ſtatus futurus eſt?

τὰ περὶ τὴν Σικελίαν τοιαύτην ἔχει τὴν κατάστασιν, res Siculorum hoc ſtatu fuerunt.

φράζων

φράζων ἐν οἷς τυγχάνω, Plat. in epiſtol. exponens quo ſim ſtatu. πῶς ἔχει. ſic Lucia. ἐπιγράφειν, δηλῶν ἐν οἷς εἴην, per litteras quo ſtatu eſſem expoſueram.

αἰσθόμενος ὅτι, ὡς ἦν κακῶς, Demoſth. quo in periculo verſarer.

τὰ αὐτῶν οὐκ ἐπὶ τὸ βέλτιον χωρεῖ, Thucy. res eorum parùm ſecundo curſu feruntur, vel, parùm proſperè fluunt.

τὰ περὶ τὴν οἰκίαν κομιδῇ φαύλως διακείμενα, Dion. id eſt, σφόδρα κακῶς ἔχοντα. ὡς τὰ πρὸς δίδαξιν εὖ ἔχειν αὐτῷ ὑπέλαβε. Luc.

ἠρώτα ὅ, τι ἂν πράττοιμι, idem percontabatur, ecquid rerum agerem, vt valerem.

ἃ δ' ἂν διανοηθέντες μάλιστα εὖ πράττοιτε, Plat. in epiſt. quæ autem animo agitantes, proſperrima omnia habituri eſtis.

εἰς τοῦθ' ἡ τύχη περιέστησε τὰ πράγματα αὐτῶν, Iſoc. eò res eorum fortuna redegit.

εὐρωστεῖ σοι τὰ πράγματα, Phil. valent, vigent, florent.

ἐν ταῖς σκυθρωποτέραις καταστάσεσι τῶν πραγμάτων, Baſilius.

οὐδὲ ἴσασιν ἐν οἷς εἰσί, Chryſoſt. nec, quo ſtatu ſint, perſpectum habent.

ἕως γὰρ τὰ καθ' ἑαυτὸν καλῶς διάθηται, ἕως ἂν τὰ σὰ μὴ καλῶς ᾖ διακείμενα, ἐναγώνιός ἐστι, idem. quamdiu res tuæ haud rectè ſe habent, ſolicitus eſt, vel animi pendet.

¶ *Studium litterarum.*

παιδείας ἔχεσθαι, Luci. doctrinę ſtudium arctiſſimè amplecti.

τῇ τῶν Ἑλληνικῶν λόγων σπουδῇ προσέχεσθαι καὶ προστετηκέναι, Bud. litterarum Grecarum ſtudio hærere, atque intabeſcere.

παιδ

παιδείας ἀντιποιεῖσθαι, litterarum ſtudium capeſſere. λόγων τε καὶ παιδεύσεως ἀντιποιεῖσθαι, Bud. ad eruditionem omni ſtudio niti.

παιδείας ἐρᾶν, idem. doctrinæ amore flagrare.

καταστρίβειν τοῖς βιβλίοις τὸν βίον, Syneſ. vitam in litteris conſumere. περὶ τὰ μαθήματα ἐπιμελῶς διατρίβειν, Philo. in litterarum ſtudiis ſumma cura ac diligentia verſari. τοῖς συγγράμμασιν ἐνδιατρίβειν, vel, προσδιατρίβειν, Bud.

προσκεῖσθαι τοῖς βιβλίοις, Syneſ. libris penitus deditum atque affixum eſſe.

περὶ τὴν παιδείαν σπουδάζειν, Hipp. in litteris ſtudium atque operam ponere.

οἱ περὶ τοὺς λόγους ἐσπουδακότες, Greg. & οἱ περὶ τοὺς λόγους ἔχοντες, vel ſimpliciter, οἱ περὶ τοὺς λόγους, ſtudioſi. ἐπὶ τοῖς οὐδενὸς ἀξίοις σπουδάζειν, Syneſ. in rebus inanibus, nulliúſque pretij laborare.

παιδείᾳ παρ' ὅλον τὸν βίον συγγίνεσθαι, Luc. in litteris per omnem vitam verſari, totius vitæ curriculum in litteris exigere.

τὴν μαθηματικὴν ἐπιστήμην διαπονεῖν, Philo. in mathematicis artibus elaborare.

τῶν ἄλλων ἀνθρώπων ἐκπεπονηκέναι διαφερόντως δοκοῦσι ἀστρονομίαν, idem. præ cæteris mortalibus Aſtronomiam excoluiſſe videntur. πονεῖν περὶ τὰ τῶν παλαιῶν ἀναγνώσματα, Suid. in legendis veterum monumentis laborare.

ἑκατέρᾳ τῶν γλωττῶν ἐμφιλοπονεῖν, Bud. πολλὰ ἐπὶ μαθήσει λόγων ἱδρώσας, Baſil. id eſt, πολλοὺς ἱδρῶτας ὑπομείνας. τοῖς θείοις λόγοις ἐνιδρώσαντες, Greg. diuinarum rerum ſtudiis inſudarunt.

πρὸς τὰς παιδείας τὰς καλλίστας ἀπερισπάστως διακεῖσθαι, Bud. id eſt, ἀνεπισπάστως ἔχειν. à pulcherrimarum litterarum ſtudiis abſtrahi non poſſe.

τ

τὸ περὶ τὰ μετέωρα καὶ τοὺς ἀστέρας ὅλον βίον καταναλισκειν, Suid. vel, vt Baſ. πᾶσαν τὴν ἐν τῷ βίῳ σχολὴν καταναλίσκειν εἰς τὰ μετέωρα, in cæleſtium rerum, ſiderumq; ſpeculatione, totam vitam inſumere, conterere. πολλὰ ἔτη προσαναλώσαντες τῇ ἀναλήψει τῆς φθειρομένης σοφίας, Baſil. multis annis in fluxæ ac perituræ ſapientiæ perceptione conſumptis. Sic enim in epiſtolis profanarum artium ſcientiam appellat, quemadmodum eandem quoque, iuxta Paulum, κατὰ θεὸν μωρανθεῖσαν σοφίαν idem vocat. quod tamen intelligendum eſt de immodico ac præpoſtero externarum litterarum ſtudio, præ quo nonnulli litteras diuinas in totum reiiciunt & aſpernantur.

τοῖς βιβλίοις ἐνεπικύπτειν, Bud. libris incumbere.

παιδείας ἐπιμελεῖσθαι, Phal. doctrinę curam habere. λόγων οὐκ ἀμελεῖν, Suid. doctrinæ ſtudium haud negligere.

φιλόλογος ἦν ἐν ἑκατέρᾳ τῇ γλώσσῃ, Suid. vtriuſquo linguæ ſtudioſus erat. λογομανεῖν, inſano quodam litterarum amore teneri.

καὶ ταῦτα εἰς οὐδενὸς διδασκάλου ποτὲ φοιτήσας, Xenophon. idq; nullo vnquam magiſtro vſus. cùm quis aliquid ſuopte ingenio ac labore addiſcit.

οὐ πάρεργον ἔθετο παιδείαν ἀψικόρῳ ῥαθυμίᾳ, Phil. haudquaquam ille negligenter, ac faſtidioſa quadam deſidia in doctrinę ſtudiis eſt verſatus.

τοῖς κατὰ Παλαιστίνην ἐνακμαζόμενον παιδευτηρίοις ἀνθοῦσι τότε, Greg. in Palęſtinæ gymnaſiis tum florentiſſimis morari.

τοῖς μαθήμασιν ἐνασκεῖσθαι, idem. ἐναθλεῖν, ἐμφιλοπονεῖν, in litteris exerceri.

οὐδένα τ͂ μαθήματος τούτου ὑφηγητὴν αὐδυςλοκω, Phil. id eſt, διδάσκαλον.

τοῖς νόμοις ἐμβαθύνειν, vel, ἐμβατεύειν, legum ſcientiam penitus perſcrutari. in legum adyta penetrare. Phil. τοῖς νόμοις ἐμβαθύναντες ἐπὶ πλέον, id eſt, ἐνασχοληθέντες, ἐνδιατρίψαντες.

ἐκ πρώτης ἡλικίας ἐπιμελῶς δεδιδαγμένος τὴν τέχνην, Phil. ἐκμαθών.

πρὸς τὰ μαθήματα εὐφυής, Luc. ad litterarum ſtudium optimè à natura comparatus.

φιλομαθὴς τ͂ Ἑλληνικῶν μαθημάτων, idem. diſciplinarum Græcarum ſtudioſus.

ἐπὶ τὰ μαθήματα, καὶ τὴν παιδείαν ὁρμᾶν, Iſocr. animum ad litteras ac doctrinam appellere.

ἀπλήστως παντὸς μαθήματος ἰδιωτῶς, καὶ ἀσμένως ἐπὶ τὸ μανθάνειν ἰέναι, ἢ ἀπλήστως ἔχειν, Plato Pol. 5. inexplebili doctrinæ cupiditate teneri.

συνεχῶς ἔχεσθαι τ͂ Παύλου, Chryſoſt. à Pauli lectione nunquam diſcedere. μετὰ προθυμίας προσέχειν τῇ ἀναγνώσει, idem. id eſt, ſedulam lectioni operam impendere.

βίβλοις προσηλῶσθαι, idem. libris affixum eſſe.

¶ *Studium, pro labore atque opera.*

ὡς ἐπὶ φαύλῳ πράγματι μεγάλην σπουδὴν ποιούμενος, Lucia. id eſt, ὡς ἐπ' οὐδενὸς ἀξίοις σπουδάζων, vt Syneſ. πολλὴν αὖ ἐποιησάμεθα σπουδὴν ὥστε αὐτὸν ἀνελεῖν, Chryſoſt. ſummo ſtudio in ejus necem incubuiſſemus.

μηδὲν ἀνιέναι σπουδῆς ὑπὲρ τ͂ νεανίσκου, Philo. adoleſcentis cauſa nihil ſtudij ac diligentiæ omittere.

ὅσην περὶ τὸ πρᾶγμα σπουδὴν τῷ Βασιλείῳ συνεπεδάκνυτο, Greg. preſb. quantam in hanc rem vnà cum Baſilio operam nauabat.

σπουδὴν ἐπιδείκνυσι, Chryſ. τοσαύτην ἀπαιτήματι σπουδ

σπουδὴν τῇ τῶν λεγομένων ἀκροάσει, tantum ſtudij impertiiſtis, adhibuiſtis.

σπουδὴν πεποιηκε, Chryſoſt. ὁ τοσαύτην σπουδὴν θέμενος ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ γενέσθαι ἡμᾶς, id eſt, πεποιημένος, à quo tantopere laboratum eſt, vt ipſius eſſemus.

¶ *Stultitia*, vel, *inconſiderantia.*

οὕτω σφόδρα ἔχουσιν ἀλογίστως, Demoſt. tam ſtulti ſunt, ac ſenſus expertes.

παντελῶς ἀλογίστως ἔχουσιν, idem. id eſt, ἀλόγως ἔχουσι.

τοῦ κοινοῦ ἔξω λογισμοῦ εἶναι, Greg. communi ſenſu carere.

οὐ σωφρονούντων οὐδὲ λελογισμένων ἐστί, Lucia. hoc non eſt hominum cordatorum, ac ſenſu præditorum.

οὐχ οὕτως εἰμὶ ἄφρων, οὐδὲ ἀπόπληκτος ἐγώ, Demoſth. non ita demens ſum, ac vecors.

ἀπερισκέπτους ὀνομάζομεν, Demoſth. inconſideratos atque incircumſpectos appellamus, Gall. *indiſcrets.*

εὐήθης ſæpe in malam partem accipitur, pro ſtulto, ac ſtolido. εὐήθεις παντελῶς εἶναι ἡμᾶς, εἰ ὑπολαμβάνομεν, &c. Demoſth. nos plane fatuos ac ſtupidos eſſe, ſi exiſtimamus.

πολλὴν ἀσυνεσίαν ἑαυτοῦ καταγινώσκειν, Grego. magnæ ſtoliditatis ſeipſum notare, ingentis ſtultitiæ ſibi conſcium eſſe.

σοφὸς δ' οὐδ' ὁπωστιοῦν, Xenoph. ne tantillum quidem ſapiens.

οὕτως ἀναισθήτως διακείμενοι, Iſoc. id eſt, οὕτως ἀλογίστως ἔχειν. οὕτω σκαιὸς εἶ, καὶ ἀναίσθητος, Demoſt. ita ſtolidus es, ac ſenſus expers.

οὐχ οὕτως ἠλίθια φρονοῦμεν, Brut. id eſt, οὐχ οὕτως

ἠλίθιοί ἐσμεν, οὐχ οὕτω παραφρονοῦμεν, non tam deſipimus, non tam bardi ſumus.

φρενοβλαβὴς, παράπληκτος, vel, παραπλὴξ, mente captus, ac ſtupidus.

πάντως γὰρ οὐδεὶς οὕτως ἐλλείπων κατὰ τὴν φρόνησιν, ὡς, &c. Baſil. omnino enim nullus eſt ita mentis impos.

πᾶσαν ὑπερβολὴν ἀνοίας ἔχει, idem. nihil ſtultius fingi poteſt.

τοῦτο τῆς ἐσχάτης ἀναισθησίας ἐστί, Baſ. hoc extremi ſtuporis eſt.

¶ *Subjectus, pro, obnoxius.*

ἀνάγκη σοι τῶν τριῶν τούτων αἰτιῶν μιᾷ γε πάντως ἐνέχεσθαι, Lucian. ex his tribus criminibus, vno quidem certè conſtrictum teneri neceſſe eſt, ἔνοχον εἶναι.

δέδοικα μὴ ῥᾳθυμίας ἔγκλημα φεύγων, ἀπληστίας περιπέσω γραφῇ, Greg. vereor, ne negligentiæ culpam fugiens, in prolixitatis notā incidam.

ὑπόδικος θανάτῳ, Baſil. ἔνοχος.

μυρίοις σφάλμασιν ὑποκείμενος, vel, ὑποχείριος, idem. infinitis culpis obnoxius.

ἁλώσιμοι πᾶσι τοῖς πάθεσι, vel, εὐάλωτοι, Chryſ. id eſt, ὑποχείριοι, omnibus animi perturbationibus patentes. ad verb. captu faciles.

¶ *Succedere.*

τὸν κλῆρον οὐδὲν προσήκοντα διαδέχεσθαι, Phil. hæreditatem nihil ad ſe pertinentem accipere, adire, cernere. διαδέχεσθαι τὴν βασιλείαν, ſuccedere in imperio.

διάδοχος, idem quod κληρονόμος. Memn. τῆς ἀρχῆς καταστάντες διάδοχοι, imperij ſucceſſores conſtituti.

τῆς βασιλείας εἰς ἡμᾶς καθηκούσης, Diod. regno ad nos hæreditario jure deuoluto.

ἰσομ

ἰσομοιρεῖν πάντων, ὧν Κόνων καταλέλοιπε, Demoſt. in omnibus bonis, quæ Conon reliquit, æquam portionem capere.

τὸ τρίτον μέρος εἶναι κληρονόμον, idem. hęredem ex triente eſſe.

πρῶτος ἐπὶ τὸν κλῆρον ἐκαλεῖτο κατὰ τὸν νόμον, Luc. primus iuxta legem ad hæreditatē vocabatur.

ἀποθανόντος τοῦ πατρὸς κύριον ὄντα τῆς οὐσίας, idem. id eſt, κληρονόμον.

τῶν ὅλων δέσποιναν αὐτὴν καταλιμπάνει, Memn. rerum omnium dominam eam teſtamento reliquit.

ταύτῃ οὐδὲ μέρος λαχεῖν προσήκει, Iſæus. ad eam ne portio quidem vlla attinet.

ἀντιποιεῖσθαι τοῦ κλήρου, Iſæus. hæreditatem vendicare.

¶ *Succenſere*, vide, *obiurgare*.

τοῦ ψεύσασθαι μὲν οὐ σφόδρα τοὺς ἄνδρας ἐμεμψάμην, Luc. his quidem, quòd mentiti eſſent, haudquaquam ſuccenſui.

τὸν Ἀλέξανδρον εἶχον ἐν αἰτίᾳ, Herodi. id eſt, αἰτιῶντο, Alexandrum accuſabant.

πρὸς τὸν Ξενοφῶντα οἱ στρατιῶται πάντες χαλεπῶς εἶχον, id eſt, τῷ Ξενοφῶντι ἐχαλέπαινον.

¶ *Succeſſus felix.*

ἐπιτυχεῖν τοῦ ἀγῶνος, Demoſt. cauſam obtinere, cauſa ſuperiorem eſſe.

ἐπὶ τὸ πέρας ἀφικέσθαι τῆς εὐχῆς, Luci. voti compotem fieri.

ἐπὶ πέρας ἥκειν τῆς ἐλπίδος, idem. id eſt, τυχεῖν τῆς ἐλπίδος.

κατορθοῦν τὸν πόλεμον, bellum conficere. idem. ἣν δὲ καθωρθώσω τὸν πόλεμον κατορθοῦν τὴν ἐπιβολήν, Diod. conata perficere.

ὡς δὲ ἅπαντα εἶχεν αὐτῇ κατὰ νοῦν, καὶ οὐδὲν ἐνέδει τῶν πο-

θυμβμένων, Grego. poſtquam autem res ipſius omnes ex animi ſententia ſe habuerĩt, nec quicquam deerat ex iis, quæ cupiebat. κατὰ νοῦν αὐτῷ τὰ πράγματα ἀπηντηκει, Diod. res ipſi ad voluntatem ceſſerunt.

ἀπέβη μοι τὰ τῆς εὐχῆς, Luc. euenerunt, quæ optabam.

ὅταν ὁ θεὸς τὰ καταθύμια αὐτῶν ἅπαντα ἐπιχορηγήσῃ, Greg. cùm Deus omnia, quæ ipſis grata erant, ſuppeditarit.

πάντα ὅσα εὐχόμεθα, καταπεπράχαμεν, Xenoph. id eſt, κατωρθώσαμεν.

ὅταν ἴδω τὸ σπουδαζόμενον αὐτοῖς κατορθούμενον, Baſil. cùm video eos, quod cupiunt, conſequi, vel, quicquid intendunt, conficere.

εἰ κατὰ γνώμην χωρεῖ σοι τὰ πράγματα, Baſil. ſi ex animi tui ſententia tibi res fluunt.

ἕως ἐξ οὐρίας αὐτοῖς ὁ βίος χωρεῖ, Gregor. id eſt, κατὰ γνώμην προχωρεῖν. τῶν ἐν Ἀρμενίᾳ προχωρησάντων κατὰ γνώμην, Herodi. id eſt, εὐοδούντων, vel, vt Gregor. κατὰ ῥοῦν φερομένων, rebus Armeniæ proſperè fluentibus, ſuccedentibus. τούτων δεξιῶς, καὶ ὑπὲρ πᾶσαν εὐχὴν προχωρησάντων, Herodia. cùm hæc fauſtè, ac ſupra omne votũ, proceſſiſſent. Aliquando προχωρεῖν idem quod κατὰ γνώμην χωρεῖν ſignificat. Luc. ταῦτι μὲν ἤδη προχωρεῖ τῷ Δάμιδι, id eſt, δεξιῶς καὶ καταθυμίως χωρεῖ.

ἢν ὁ πόλεμος ὅδε κατὰ νοῦν τελευτήσῃ, Herod. ſi hoc bellum eum, quem volumus, exitum nanciſcatur. ἐὰν τέλος καλὸν λάβῃ, Demoſth.

εὔροια πραγμάτων, Plat. ſecundus rerum curſus.

εὐτυχεῖν περί τι dicitur, cui aliquid rectè ſuccedit.

εὖ πράττειν, & εὖ φέρεσθαι, idem quod εὐτυχεῖν, &

εὐημ

συνημερεῖν. Andocid. *νομίζουσι τῆς πόλεως εὖ πραττούσης, καὶ τὰ ἴδια σφῶν αὐτῶν ἄμεινον ἂν φέρεσθαι*, exiſtimant florente Repub. priuatas quoque ſuas res meliore ſtatu futuras. Noſtri, ad imitationem Græcorum, *que leurs affaires particulieres s'en porteroyent mieux.*

¶ *Succeſſus parum felix.*

τοῦτο δὲ οὐκ εὐαγές μοι ἀπέβη, Plat. in epiſt. hoc autem parùm ſecundè mihi ceſſit.

διαμαρτάνειν τῆς ἐπιχειρήσεως, conata non perficere. Demoſth. *διημαρτηκὼς οἷς ἐπιχείρησεν*, id eſt, *ἀποτυχών.*

μάλιστα μὲν βουλοίμην ἄν· εἰ δ᾽ ἄρα τοῦτ᾽ ἄλλῃ πῃ συμβαίνοι, idem. maximè quidem illud vellem; ſin autem hoc aliter fortè contigerit.

δυσφορῶν ἐπὶ τῷ μὴ ὡς ἐβούλετο τὰ τῆς πολιορκίας αὐτῷ προκεχωρηκέναι, Herodia. permoleſtè ferens obſidionem ipſi minimè, vt volebat, ſucceſſiſſe.

ἢν τοῦτο τὸ πρᾶγμα ἀτυχῶς περιτράπῃ, Bud. id eſt, *ἀποβῇ.*

ἢν τὸ πέρας τῆς παιδείας ἀποτυχόντως μοι περιέλθῃ, idem. id eſt, *περιτράπῃ*, ſi finis eruditionis infeliciter mihi ceſſerit.

ὁ δὲ τῷ ἀπολελεῖφθαι τῆς δίκης παροξύνεται, Alciph. ille autem ſe cauſa cecidiſſe indignatur, vel, ſe forenſis controuerſiæ parùm felicem exitum habuiſſe.

δυστυχεῖν περὶ τοὺς ἔρωτας, Luc. in amoribus infelicem eſſe.

ἄν τι μὴ κατὰ γνώμην ἐκβῇ, Demoſth. id eſt, *ἀποβῇ, ἀπαντήσῃ. κἂν ἐν τῷ παρόντι μὴ ἐκβῇ κατ᾽ ἐλπίδας ἃ σπουδάζομεν*, Baſil. tametſi in præſens iuxta ſpes noſtras minimè eueniant, quæ conamur atque expetimus.

ὡς οἱ παρὰ δόξαν ἔσχε τὰ πράγματα, ἢ ὡς αὐτὸς κατεδόκει, Herodot. poſtquam res ei, contrà quàm exiſtimabat, & expectabat, ſeſe habuerunt.

τοὺς ἄλλους πολέμους εὐτυχέοντες, οἱ Λακεδαιμόνιοι, πρὸς Τεγεήτας μόνους, προσέπταιον, idem. Lacedæmonij in cæteris bellis felices, in eo duntaxat, quod ipſis cum Tegeatis erat, offendebant.

κακῶς δὲ φερομένων Ἑλλήνων ἐν τῷ πολέμῳ, καὶ μηδενὸς ἀποβαίνοντος, ὧν ἤλπισαν, Dion. cùm autem Græci bellũ infeliciter gererent, nec quicquam eorum, quæ ſperauerant, eueniret. κακῶς φέρεσθαι, id eſt, δυστυχεῖν.

εἰς τὸ πρόσω δὲ οὐδὲν προεκόπτετο τῶν πραγμάτων, idem. id eſt, οὐδὲν προεχώρει τῶν πραγμάτων, vel, τὰ πράγματα οὐδαμῶς προεχώρει, Gall. *leurs affaires ne s'aduançoyent en rien.*

ὅταν μικρὸν αὐτοῖς τι κατὰ τὸν βίον προσκρούσῃ, Baſi. cùm aliquid eis incommodi in vita acciderit, vel, cùm vel tantillum quiddam ipſis offenſum fuerit. Cic.

ὡς δὲ οὐδὲν ἐπέραινον, Bud. id eſt, κατώρθουν προύκοπτον.

τοὐναντίον ἐξέβη ὧνπερ ἐπεδόκαζεν ὁ νόμος, Chryſ. contrà, ac lex ſibi proponebat, res ceſſit.

εἰς κακὸν τέλος αὐτῷ τὰ τῆς πλαστογραφίας ἀπέβη, Socrat. infeliciter ipſi ceſſit ſcripturam adulteraſſe.

¶ *Succumbere.*

κάμνειν, vel, ἀποκάμνειν. Baſil. κεκμηκὼς ἐπὶ σπουδαίοις ἔργοις, fractus, debilitatus.

ὑπείκειν. Plat. 5. Leg. ὅταν πόνους, καὶ φόβους, καὶ ἀλγηδόνας, καὶ λύπας μὴ διαπονῇ καρτερεῖν, ἀλλ' ὑπείκῃ, cùm labores, & metus, ac dolores, mœroreſq; tolerare nequiuerit, ſed animo fracto ſuccub

ſu●cubuerit.

ὑποπίπτειν, ſuccumbere, deiici. Philo, ὑπείκει, καὶ ὑποπίπτει ταῖς ἀλγηδόσι, doloribus cedit, ac ſuccumbit. οὐκ ἔπεσε τῷ φρονήματι, Diodo. haud quaquam animo conſternatus eſt. ὑπὸ τῆς ἐμφύτου μαλακίας τὰς ψυχάς, πρὶν ἢ δυνατώτερόν τι ἀντιβιάσασθαι, προκαταπίπτουσι, Philo. præ natiuo languore ac mollitie, priuſquam vis aliqua major accedat, animis concidunt. Vſitatius tamē eſt, τὸ τῇ ψυχῇ καταπίπτειν, quàm τὴν ψυχήν.

τοῖς πάθεσιν ὑποκύπτειν, id eſt, ὑποπίπτειν.

ἐκκακεῖν ἐν ταῖς θλίψεσι, Greg. fracto animo eſſe in afflictionibus.

ἀπαγορεύειν. Phil. ἵνα μὴ καμάτοις ἐπαλλήλοις ἀπαγορεύσῃ, ne continuis laboribus frangatur. Frequentiùs tamen jungitur hoc verbum cum accuſat. & præpoſit. πρός. ἀπαγορεύειν πρὸς τοὺς πόνους, laboribus debilitari, elangueſcere. ἀπαγορεύειν πρὸς τὰς συνεχεῖς τῆς τύχης ἐπηρείας, Baſ. id eſt, ἀποκαμεῖν.

ἀπαυδᾶν eandem ſignificationem habet, & eodem modo conſtruitur. Dicunt enim Græci, τοῖς πόνοις ἀπαυδᾶν, vt Plut. & πρὸς τοὺς πόνους ἀπαυδᾶν, laboribus fatiſcere. ὑπὸ λιμοῦ ἀπηυδηκώς, Luc. fame confectus. ἀπαυδᾶν tamen, vt & ἀπαγορεύειν, propriè de ſermone, non de re, vſurpatur: vt cùm quis in diſputatione ſic vincitur, vt jam, quid dicat, non habeat, is ἀπαυδᾶν, & ἀπαγορεύειν dicatur.

ἀδυνατεῖν, καὶ ἐξασθενεῖν, καὶ ἀπαγορεύειν, Philo. viribus defici, atque animo debilitari.

¶ *Sufficere, & ſufficiens.*

ἀρκεῖν. Gregor. οἷς ἀρκεῖ τὸ θελῆσαι πρὸς τὸ εἶναι σοφοῖς, quibus ad eruditionem conſequendam ſolum velle ſufficit. οὔτ' ἂν χρόνος τοῖς λεγομένοις

ἀρκέσειν, Iſocr. ne tempus quidem vllum his commemorandis ſufficeret. τοῖς παρὰ τοῦ Θεοῦ παρακεχωρηθεῖσιν οὐκ ἀρκεσθέντες, Suid. beneficiis diuinitus conceſſis minimè contenti. καὶ οὐδὲ μέχρι τούτου ἡ λύσσα καὶ βασκανία ἠρκέσθη τῶν ἀντιπάλων, idem. nec eo contenta eſt hoſtis rabies atque inuidia, id eſt, nec hîc conſtitit. οὐκ ἤρκεσεν αὐτοῖς Ἀαρὼν πρὸς σωτηρίαν. Greg. impar fuit exitio ab ipſis depellendo.

ἐξαρκεῖν, idem quod ἀρκεῖν. ὁ βίος δοκεῖ ὁ ἐμὸς τῷ μήκει τοῦ λόγου οὐκ ἐξαρκεῖν, Plat. in Phædon. ne vita quidẽ mea tã longę orationi ſufficere poſſe videtur. καὶ οὐκ ἐξήρκεσεν αὐτῷ τὸ ζῆν, καὶ τηλικαύτην τὴν πόλιν ἀδικῆσαι, Antiph. nec ſatis habuit ille, vrbem tot ac tantis injuriis affeciſſe. καὶ ταῦτα ἔχουσιν οὐκ ἐξήρκεσεν αὐτοῖς, Demoſth. ποῖαι πηγαὶ δακρύων κακοῖς τούτοις ἐξαρκέσουσι Baſi. ecqui lacrymarum fontes tantis malis pares eſſe potuerunt?

*ἀρκούντως ἔχειν Pollux. id eſt, ἀρκεῖσθαι, contentum eſſe. εἰ καί σοι δοκεῖ ἀρκούντως ἔχειν, Xenoph. αὐτάρκης, ſufficiens. Baſil. εἰ καὶ μὴ τυγχάνει αὐτάρκης πρὸς διαρκείαν τῆς αἰσχυνακίας, id eſt, μὴ ἐξαρκεῖ Et Greg. τὰ ἐνθάδε πρὸς ἐλευθέριον διαγωγὴν αὐτάρκη, res noſtra familiaris ejuſmodi eſt, vt ad vitam honeſtè ingenueq; degendam ſuppetere queat. οὐκ αὔταρκες ὑπολαμβάνει θρηνεῖν ἡσυχῇ τὸ πάθος, idem. non ſatis eſſe cenſet, calamitatem hanc tacitè deplorare. αὐτάρκως ἔχειν. id eſt, ἀρκεῖν. Baſil. οὐκ ἐδόκει σοι αὐτάρκως ἔχειν τὰ εἰρημένα, non tibi ſufficere videbantur, quæ diximus.

ἱκανός. πολλαὶ γὰρ ἂν ἡμέραι τε καὶ νύκτες οὐχ ἱκαναὶ γένοιντο τῷ τὰ πάντα μέλλοντι διαφέρειν, Demoſt. id eſt, οὐκ ἂν ἐξαρκέσειεν, εἴ τις τὰ πάντα διηγεῖσθαι

βούλ

βούλοιτο.

πολλὰ λέγειν ἔχων ἐάσω, ταῦτα ἱκανὰ εἶναι νομίζων, id eſt, αὐτάρκη, idem. οὐκ ἂν δὶς τοσοῦτον ὕδωρ ἱκανὸν διηγήσασθαι γένοιτο, idem. bis tantum aquæ nõ ſuffecerit ad cõmemorandum,&c. ſicq; Chryſ. ἱκανὸν τὸ προοίμιον ἅπαντας παιδεῦσαι καὶ ἔργων, καὶ λόγων ἀγαθῶν ἀπάρχεσθαι τῷ Θεῷ, ſatis eſt hoc exordium ad omnes erudiendos, tam operum, quàm ſermonum omnium primitias Deo offerendas eſſe. ἔνεστι μὲν εἰπεῖν πλείω τούτων, οὐ μὴν ταῦτα ἱκανῶς εἰρῆσθαι νομίζω. Iſocr. plura quidem his dicere in promptu mihi eſt: verùm hoc ſufficere exiſtimo. οὐχ ἱκανὸν ἐστὶν αὐτῷ, Æſch.

ἀπόχρη, ſufficit. Gregor. ἀπόχρη καὶ ταῦτα πρὸς τὸ δεῖξαι,&c. ſufficiunt hæc quoque ad demonſtrandum. οὐκ ἀπέχρησεν αὐτοῖς τοῦτον μόνον τὸν ὅρκον ὀμνύναι, Æſch. non eis ſatis fuit, hoc iuſiurandum adhibuiſſe. ἀποχρώντως ἔχειν, id eſt, ἱκανῶς, αὐτάρκως, ἀρκούντως ἔχειν.

ἐμαυτὸν ἐνδεέστερον παντάπασιν εὑρίσκω, ἢ ὡς ἁρμόσαι τῇ τῆς ἱερωσύνης σεμνότητι, Syneſ. id eſt, ἢ ὡς ἐξαρκεῖν, vel, ἱκανὸν εἶναι, me omnino inferiorem reperio, quàm vt aptus eſſe queam ſacerdotali dignitati, tamq; grauem atque auguſtã perſonam ſuſtinere.

ἀξιόχρεως, nonnunquam ἀντὶ τοῦ ἱκανοῦ accipitur, vt apud Diod. ὥστε γενέσθαι δύναμιν ἀξιόχρεων τηρεῖν τὴν φυλακήν, id eſt, ἱκανήν, καὶ ἀρκούντως ἔχουσαν πρὸς τὸ τηρεῖν τὴν φυλακήν.

μετρίως, vel, συμμέτρως ἔχειν, Pollux. id eſt, αὐτάρκως, ἱκανῶς. ἡ δὲ συμμέτρως ἔχουσα τῶν ἀγωγίμων, Baſ. quæ autem modicis mercibus onerata eſt.

ἅλις τούτων, de his ſatis. ἐπεὶ ἅλις εἶχε τῆς ἐπιθυμίας, Luci. poſtquam cupiditati ſatisfecit, id eſt, libidinem expleuit. quod etiã ἄδδην, vel, ἄδην dicitur.

dicitur. ἄλλίω τῆ φιύτων, Plato. ſatis ſuperq; de hujuſmodi rebus dictum eſt.

ἐπιλείποι δέ με τὸ λοιπὸν μέρος τῆς ἡμέρας, εἰ ἐξετάζειν ἐπιχειροίω, Iſocra. deficeret me reliquum diei ſpatium, ſi expendere conarer, &c. ἐπιλείποι με ὁ χρόνος πάντα διηγούμενον, vel, εἰ πάντα μέλλοιμι διηγεῖσθαι. deficeret me tempus, ſi omnia commemorare vellem; id eſt, οὐδεὶς ἐξαρκέσει χρόνος πρὸς τὰ πάντα διηγήσασθαι.

ἀγαπᾷν etiam ſępe idem ſignificat, quod contentum eſſe. οὐκ ἔτι ἀγαπᾷ τὸ ὁπωσοῦν εἶναι, Greg. in epiſt. ad Nectar. i. οὐκ ἀπόχρη αὐτῷ, οὐχ ἱκανόν ἐστιν αὐτῷ, non jam ſatis habet, quoquo modo eſſe. de Eunomio loquitur, cui parum erat peſtiferam doctrinam tenere, niſi alios quoq; ad partes ſuas pertraheret. οὐκ ἀγαπᾷν εἰ τὴν δίκην οὐ δέδωκεν, Æſch. non eo contentum eſſe, quòd pœnas minimè dederit. ὅτι μὲν τοιοῦτος οὐδέποτε τεύξεται, καὶ λίαν πεπεισμένος, ἀγαπῶν δ᾽ ἂν, εἰ καὶ μὴ παρὰ πολὺ χείρονος, Grego. id quidem pro certiſſimo habens, ſe talem paſtorem nunquam conſecuturum; præclarè vtique ſecum actum iri exiſtimans, ſi non multo deteriorem, id eſt, ſatis habiturus, ſi non longè deterior antiſtes ei contigerit.

καὶ οὐδ᾽ ἐνταῦθα ἔστη τῆς ὕβρεως, Demoſthe. neque hîc conſtitit iſtius petulantia, atque importunitas, vel, neque hac contumelia contentus fuit.

¶ *Summitas virtutis*, vel, *extremitas vitij.*

οὐκ ἔχει ὑπερβολὴν ἐπαίνου, Plat. in Min. ſatis laudari nequit, ſummum laudis gradum attingit. πᾶσαν ὑπερβολὴν ἀνοίας ἔχει, Baſil. καίτοι γε οὐχ ὅμως ταῦτα ἔχειν ὑπερβολήν, Chryſoſt. arqui hæc

hæc ejuſmodi eſſe putabam, vt his majora excogitari non poſſent. τοῦτο οὐκ ἔχον ἐστὶν ὑπερβολὴν ἀκαθαρσίας, Demo. cont. Mid. id eſt, οὐκ ἔχει.

ταῦτα οὐχ ὑπερβολὴ δεινῆς αἰσχροκερδείας; an non hæc ſingularis cujuſdam auaritiæ ſunt?

τίνα ὑπερβολὴν ἀδικίας ἀπολέλοιπε; Luci. quid reliqui fecit, quod ad tam grauem injuriam addi poſſit? id eſt, an nō extremæ eſt injuſtitiæ?

τοῖς ἐπιγινομένοις μηδεμίαν ὑπερβολὴν τῆς ἀνδραγαθίας ὑπολειψόμεθα, Iſocr. poſteris nihil relinquemus, quo virtutis noſtrę magnitudinem ſuperare queant.

ὅπερ ἦν ἐσχάτης ἀγνωμοσύνης ὑπερβολή, Chryſ. quæ quidem ſumma eorum erat ingratitudo.

πᾶσαν ὑπερβολὴν ἀποκρύπτει τὰ γεγενημένα, idē. talia ſunt ea, quæ contigerunt, vt ad eorum magnitudinem nihil accedere poſſit.

πρᾶγμα πράττοντες ἀναιδείᾳ ὑπερβάλλον, Iſæus. facinus extremæ impudentiæ admittentes, id eſt, ὑπερβολὴν ἀναιδείας οὐκ ἔχον.

φανερὰ μανία, καὶ παρανοίας ἐπίτασις, idem. id eſt, ἐπιτεταμένη παράνοια.

¶ *Superare alia re, quàm bello.*

ὑπερβάλλειν. χρήμασιν ὑπερβάλλειν, Plato in Phęd. opibus ſuperare. ὑπερβάλλουσα εὔνοια, Phil. eximia quædam & excellens beneuolentia. in voce paſſiua, apud Diodor. πολὺ τῶν Συρακουσίων ταῖς ἀρεταῖς ὑπερεβάλλοντο, Syracuſanos virtutibus longè anteibant. Et rurſus, ὑπερεβάλλετο τῷ μεγέθει τῶν ἔργων πάντας τοὺς ἐξ αἰῶνος τῇ μνήμῃ τῶν ἔργων παραδεδομένους βασιλεῖς, rerum geſtarum magnitudine ſuperabat, ὑπερβολὴν ποιεῖσθαι, ἀντὶ τοῦ ὑπερβάλλειν. Demoſth. οὗτος τοίνυν τὴν ταύτην ὑπερβολὴν ἐποιήσατο ἐκείνων τῇ αὐτοῦ βδελυρίᾳ, id eſt, τῇ ἑαυτοῦ βδελυρίᾳ ἐκείνους ὑπερέβαλε.

ὑπερβολὴν ἔχειν, idem quod ὑπερβάλλειν. Luci. ἂν ὑπερφυεῖς τὰς ὑπερβολὰς ἔχωσι, ſi magno interuallo ſuperiores ſint. τὰ σήμερον λεχθέντα τοσαύτην ὑπερβολὴν ἔχει πρὸς ἐκεῖνα, Chryſoſt. id eſt, τοσοῦτον ὑπερβάλλει.

ἀπολείπειν. idem. τοσοῦτον ἀπολέλοιπεν ἡ πόλις ἡμῶν περὶ τὸ φρονεῖν, καὶ λέγειν τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους, vrbs noſtra bene ſentiendi, ac dicendi laude tanto interuallo mortales omnes à tergo reliquit. πόσον ἀπολελείμμεθα τῶν καὶ ἐκεῖνον τὸν χρόνον γεγενημένων, Iſocra. tantum ab eorum, qui tum extiterunt, virtute abſumus. ἀπολείπεσθαι τῆς ἐκείνων ὁσιότητος, Phil. pietatē eorum haud aſſequi.

διαφέρειν. Luc. πάντων τῶν πρὸ ἐμοῦ φημὶ διενηνοχέναι τὰ πολεμικά, aio me omnibus, qui ante me fuerunt, rei bellicæ laude præſtare. συνέσει, καὶ ἀγχινοίᾳ πάντων κατὰ πολὺ διαφέρειν, Greg. prudentia, atque ingenio omnibus longè antecellere. πολὺ τῶν ἐν φιλοσοφίᾳ διαφέρειν, Plato. hinc nomen διαφορὰ pro præſtantia, atque exuperantia apud Chryſoſto. 2. de Sacerdot. ὅση πρὸς τὰ ἄλογα τῶν λογικῶν ἀνθρώπων ἡ διαφορά, τοσοῦτον τοῦ ποιμένος, καὶ τῶν ποιμαινομένων ἔσω τὸ μέσον, quantum ij, qui ratione præditi ſunt, brutis animantibus præſtant, tantum quoque inter paſtorē, & eos, quibus præeſt, interſit. Hoc enim loco διαφορὰ non tam diſcrimen, quàm virtutis præſtantiam ſignificat. Sic apud eundem, ὅσον ψυχῆς καὶ σώματος τὸ μέσον, τοσοῦτον ἐκείνης, καὶ ταύτης τὸ διάφορον. ὑπερέχειν. καὶ παραπολὺ ὁ πρεσβύτης ὑπερέχει, Luci. antecelluit. πλήθει, καὶ δυνάμει ὑπερέχειν, Phil. numero, ac viribus ſuperiores eſſe. τοὺς ἡλικιώτας ὑπερέχειν. Suid. æquales ſuperare. Hinc nomen ὑπεροχή, præſtantia, præcellentia. Chryſoſt. δεικνύναι τῆς καινῆς διαθήκης πρὸς τὴν

παλαιᾶν τὴν ὑπεροχὴν, oſtendere quantum nouum Teſtamentum veteri præſtantius eſt.

παρελθεῖν. Luc. παρελθεῖν πάντας εὐδαιμονίᾳ, id eſt, ὑπερβάλλειν. τοὺς ἄλλους παρεληλυθέναι λογιότητι, Baſil. eloquentia cæteros præterierunt, παρέδραμον. περιέχειν. Lucian. γνώμῃ, καὶ ἀξιώματι πολὺ περιέχοντες τῶν ἄλλων, id eſt, ὑπερέχοντες, διαφέροντες: κατὰ ἀνδρείαν, καὶ στρατηγίαν πολὺ περιέχων τῶν κατ' αὐτὸν Συρακουσίων, Diodo. magnitudine animi, ac rei militaris ſcientia omnes ſui temporis Syracuſanos longè antecedens.

πλεονεκτεῖν. Luci. ὅσον λειπόμεθα ἐν τοῖς περὶ φιλίας λόγοις, τοσοῦτον ἐν τοῖς ἔργοις πλεονεκτοῦμεν, quãto in iis ſermonibus, qui de amicitiæ laude habentur, inferiores ſumus, tanto in ipſis rebus ſuperiores obtinemus. τοῦτο γάρ ἐστιν, ὃ μάλιστα πλεονεκτεῖ καλοκάγαθίαν ἡ πονηρία, Greg. hoc enim eſt in quo meliore conditione eſt improbitas, quàm virtus. ἔτι καὶ τόδε πλεονεκτήσω τοῦ ἀποκινδυνεύειν, Xenoph, id eſt, κατὰ τόδε, atq; in hoc præterea ſuperiores partes obtinebo. πλέον φέρεσθαι. Chryſo. ἐν τοῖς πνευματικοῖς πλέον ἡμῶν φέρονται, id eſt, ἔχουσι. πλέον ἔχειν, idem quod πλεονεκτεῖν, Xenoph. τῶν ἡλικιωτῶν πλέον ἔχειν, καὶ τῶν πρεσβυτέρων μὴ ἐλαττοῦσθαι, æquales ſuperare, &c.

ὑπεραίρειν. Greg. τοσοῦτον ὑπερῆρεν ὡς καὶ αὐτὴν ἅπασας σωφροσύνῃ, pudicitiæ laude vſqueadeò omnes ſuæ ætatis ſuperauit. τοὺς δὲ ὑπεραίρων κατὰ πᾶν εἶδος παιδεύσεως, idem. αὐτῆς μακρῷ ὑπερῆρε. Suid. ὑπεραίρειν etiam τῶν κυμάτων, & τοῦ κατακλυσμοῦ nauis dicitur, apud Gregor. quæ nulla vi fluctuum atque tempeſtatis deprimi poteſt.

κρατεῖν & κατακρατεῖν. Gregor. preſbyt. ἐπὶ τοσοῦτον ἐκράτει τῶν ὁμηλίκων, id eſt, ὑπερεῖχεν. ὃς καὶ τὰ τῶν βιβλίων ὀψιμαθὴς ὤν, κατὰ πολὺ τῶν προειληφότων ἐκρ

ἐκράτει, Greg. qui, tametſi harum rerum ſtudiũ ſero amplexus, eos tamen, qui antè in his verſati fuerant, multis partibus ſuperabat. ὅταν τὴν ἐκ φύσεως εὔνοιαν ἡ ἐν ἐκείνοις μοχθηρία κατακρατήσειεν, Phil.

κατισχύειν, idem quod κατακρατεῖν. Diod. τῆς φύσεως κατισχυούσης τὴν διάθεσιν. πάντων τούτων κατίσχυεν ὁ τῆς πατρίδος ἔρως, Dion. omnia hæc ſuperabat. μᾶλλον ἰσχύειν, idem quod κατισχύειν. ἴσχυσε τὸ ψεῦδος τῆς ἀληθείας μᾶλλον, Dinarch. ἴσχυσε μᾶλλον τῆς ἀληθείας ἡ διαβολή, idem.

νικᾶν. Greg. νικῶντος τοῦ πάθους τὸν λογισμόν, affectu rationem vincente. φιλονεικῶν ταῖς εὐεργεσίαις νικᾶν τὴν ἐκείνων ἀπανθρωπίαν, Baſil. eorum ſæuitiam beneficiis vincere contendens. & Chryſ. 6. de Sacerd. κάλλει τῶν γυναικῶν ἁπασῶν τὸ φῦλον ἐκ πολλοῦ τοῦ διαστήματος νικᾶν, longo interuallo ſuperare. πολλῷ τῷ μέσῳ, vt ait Grego. Nazian.

παρευδοκιμεῖν. Luc. ἡ ἀλήθεια παρευδοκιμεῖται ὑπὸ τοῦ ψεύδους παρὰ πολύ, id eſt, νικᾶται, πλεονεκτεῖται.

παρευημερεῖν, felicitate ſuperare, meliore loco atque conditione eſſe, ſuperare. παρευδοκιμεῖν, vt ſup.

περιεῖναι, Greg. κατὰ πολὺ περιῆν τῇ δόξῃ, id eſt, ὑπερεῖχε, ὑπερέβαλλε.

παραφέρειν. Luc. πολλῷ τῷ μέσῳ παραφέρειν τὰς ἄλλας, id eſt, νικᾶν. μακρῷ πάντας παρεληλακότες τοὺς προτέρους καὶ ὑστέρους, Philoſtorg. apud Suid. minus tamen eſt vſitatum hoc verbum in hac ſignificatione, quàm διαφέρειν.

ὑπερβαίνειν. ἔστιν ὅστις ἐκείνην ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν ὑπερβεβηκέναι καυχήσαιτο; Greg. ecquis eſt tam virorum quàm mulierum, qui eam à ſe ſuperatam

ratam gloriari poſſit? παῖδας ἀνθρώπους ὑπερβαλεῖν ἀρετῇ, Demoſth.

ὑπερπαίειν. Demoſt. τοσοῦτον ὑπερπέπαικας πλούτῳ τοὺς ἄλλους, eóuſque alios opibus antecellis.

ὑπερφέρειν. Herodot. πλούτῳ καὶ γένει ὑπερφέρειν τῶν Ἀθηναίων, id eſt, διαφέρειν.

ἀνωτέρω εἶναι. Greg. ὅσοι τῶν πολλῶν ἀνωτέρω εἰσὶ κατ' ἀρετὴν, qui pleriſque ſuperiores ſunt virtute. ἱερωσύνη τοσοῦτον ἀνωτέρω βασιλείας ἕστηκεν, ὅσον πνεῦμα τοῦ σαρκὸς ἐστὶ τὸ μέσον, Chryſ. 3. de Sacerd. Sacerdotium regia dignitate tanto ſublimius eſt, quanto ſpiritus carnē antecellit.

κάτω ποιεῖν, idem. τοσοῦτον ἅπαντας ἀπολείπουσιν, καὶ κάτω τιθεῖσιν, id eſt, ὑπερβάλλουσιν, καὶ νικῶσιν.

ὑπερακοντίζειν, Grego. καὶ πρὸς ὃ παράδειγμα βλέπων, ὅσον ὑπερηκόντισεν, atque in quod exemplum intuens, quanto longiùs virtute præceſſerit. ad verbum, quanto longiùs iaculatus ſit. οὗτος καὶ τῶν θηρίων τὴν φύσιν ὑπερηκόντισε, Chryſ. hom. 7. Coloſſ. hic ferarum quoque naturam immanitate ſuperauit. & homil. 21. ad Rom. ἡ χήρα πολλὰ τάλαντα ὑπερηκόντισε διὰ δύο λεπτῶν, vidua multa talenta ob duos obolos ſuperauit.

κρείττω εἶναι, vel, γίνεσθαι. Plato in Phædr. καὶ χρήμασιν ὑπερβάλλει, καὶ συνέσει κρείττων γίνεται, ingenij ſagacitate præſtantior efficitur. κρείττων πάσης ἐλπίδος, Lucia. de eo, qui ſpem omnem de ſe conceptam vincit.

χρημάτων ὑψηλότερος, vel, κρείττων, qui pecuniis animum minimè addictum habet, qui pecuniis corrumpi nequit. παρέχειν αὐτὸν ὑψηλότερον χρημάτων, id eſt, ἀδωροδόκητον εἶναι.

ὑπερεκπίπτειν, Greg. πάσαν ὑπερεκπίπτων ἔννοιαν

ειν φύσεως, id eſt, ὑπερβαίνων, omnem naturæ cogitationem excedens, exuperans.

τῶν ἡλίκων μακρῷ τὰ πάντα πρῶτος, Herodot. æqualium longè primus. πρῶτος ἁπάντων τὴν ἰατρικὴν, idem. id eſt, τῇ κατὰ τὴν ἰατρικὴν ἐμπειρίᾳ πάντας ὑπερβάλλων. τούτων ἀμείνους τὰ πολέμια, idem. id eſt, κρείττους, ὑψηλότεροι, διαφέροντες.

παῖδα ἀποφαίνειν, vel, ἀποδεικνύειν, phraſis non infrequens apud Græcos, cùm aliquem longo interuallo ſuperatum ſignificare volũt. ἐν βραχεῖ παῖδας αὐτοὺς ἀπέφηνε, Lucian. breui hoc eſt conſecutus, vt illi præ eo pueri cenſerentur. ὡς παῖδα παρ' αὐτοῖς κριθῆναι τὸν Ἀθανάσιον, Philoſtorg. apud Suid. adeò vt præ ipſis puer Athanaſius exiſtimaretur. εἴς γε τακτικῶν λόγων παῖδας ἀνθρώπους πάντας ἀπέφηναν, Ariſtid. quod ad inſtruendã aciem attinet, mortales omnes infinito interuallo ſuperarunt. Cùm autem de rebus inanimis ſermo habetur, vocabulo παιδιᾶς vtuntur Græci. ἔγνω τὸν πρότερον στόλον ὥσπερ παιδιὰν ἀποφῆναι. Ariſt. vſque adeò ingentem claſſem comparare conſtituit, vt præ ea merus ludus prior eſſe videretur.

ὑπὲρ τὸν Λυγκέα δέδορκας, Luc. id eſt, τοῦ Λυγκέως ὀξυδερκέστερος εἶ.

ἀποκρύπτειν, quandoque pro ὑπερβάλλειν accipitur, vt apud Ariſtid. ἀπέκρυψε τοῖς ἔργοις τὰς ἀπειλάς, id eſt, ſuperauit. Et Chryſoſt. homil. 25. ad Rom. πάσας τὰς ἔμπροσθεν τραγῳδίας ἀπέκρυψαν τῇ τῶν οἰκείων ὑπερβολῇ συμφορῶν, omnes priores calamitates malorum ſuorum atrocitate obſcurarunt, id eſt, ſuperarunt. In eadem ſignificatione vtitur Euſebius verbo ἀμαυροῦν. τὰς δὲ τραγικὰς τὰς κατὰ τὸν οἶκον συμφορὰς ἠμαύρωσεν. Et verbo ἐπισκιάζειν. τραγικὴν ἅπασαν δραματουργίαν

ἐπισκ

[illegible], id eſt, ὑπερβάλλειν. tragœdiis omnibus obſcuritatem affert. Cic.

ἐκ περιουσίας ἂν αἰτήμεθα ποιεῖ, Chryſoſt. poſtulata noſtra ſuperat.

καθόπιν ἀφεῖναι. τοσοῦτον ἐφιλονείκησεν ἀφεῖναι κατόπιν ἐκείνους, Chryſoſt. 1. de Sacerd. vſqueadeò ſtuduit eos à tergo relinquere.

περιλαύνειν, Chryſoſt. πολύ σε περιλαύνει τῇ κόμῃ, καὶ τῷ ἄνθει, multo te, tum coma, tum flore antecellit. de pauone loquitur. ἐπειδὴ βούλεσθε περιλαύνειν παρὰ γυναικῶν, idem. ἐκ πολλοῦ διαστήματος περιλαύνειν, idem.

ὑπερφέρειν. Xenoph. in Apol. Socra. ἀνθρώπων πολλῷ ὑπερφέρειν, hominibus longè præſtantiorem eſſe. Iungitur etiam accuſatiuo. ὑπερφέρει πάντας μεγέθει, Plutarc. omnes magnitudine ſuperat. ἀρετῇ ὑπερφέρειν, χρήμασι δ' ἡττᾶσθαι, Ariſtid. virtute vincere, opibus vinci.

¶ *Superbia.*

διαφθείρεσθαι ὑπὸ τῶν εὐπραγιῶν, καὶ ἐξίστασθαι αὐτῶν, Iſoc. rebus proſperis corrumpi, ac mente alienari.

τύφον ἐπὶ τῇ εὐπραξίᾳ περιβάλλεσθαι, καὶ ὑπὲρ τὸ ἀνθρώπινον μέτρον ἐπαίρεσθαι, Lucia. faſtum ob res proſperas induere, atque ſupra humanum modulum aſſurgere.

ὄγκον πλείονα τῶν μετρίων περιβεβλῆσθαι. Phil. id eſt, τῦφον.

τὸν αὐχένα πλέον τῆς φύσεως ἐπαίρειν, idem. ceruicem plus, quàm natura ferat, attollere. τί τὸν αὐχένα αὐτὸ ἐπαίρεις; τί δὲ βαδίζεις ἐπ' ἄκρων τῶν ὀνύχων; τί τὰς ὀφρῦς ἀνασπᾷς; τί τὸ στῆθος φυσᾷς; Chryſo. quid ceruicem erigis? quid extremis vnguibus incedis? quid ſuperciliũ tollis? quid pectus inflas?

ἀναλαβεῖν φρόνημα μεῖζον τῆς ἀνθρωπίνης ἀσθενείας, Diod.

Diod. animos aſſumere humana imbecillitate ſublimiores.

ἐπικυδεστέρους οἰομένους εἶναι τῆς φυσικῆς ἀνθρώπων ἀσθενείας, Phil. exiſtimantes ſe naturali hominum infirmitate auguſtiores eſſe.

καὶ ὅλως ὑπερηπτικῷ τινὶ ἔοικας. Luci. atque omnino faſtidioſus & inſolens videris. βαρὺς καὶ ἀφόρητος ὑπεροψία, Herodia. ὑπερηφανία. graui, atque intolerabili faſtu præditus.

καὶ οὐδὲ ἐπ' ὀλίγον τύφῳ κάτεχος, Luc. id eſt, κατεχόμενος.

τὸ δυσχερὲς πρὸς τοὺς ἐντυγχάνοντας, Greg. inſolentia in admittendis hominibus.

ὑπέραυχος, Phil. τοὺς ὑπεραύχους καθῄρει, id eſt, ὑπερηφάνους.

ἔπαρσις, animi elatio. Greg.

χαυνοῦσθαι τῇ τιμῇ, Chryſo. honoribus intumeſcere. πρὸς ἐπαίνους χαυνοῦσθαι τοὺς ὑπὲρ τὴν ἀλήθειαν, Baſil. ob falſas laudes faſtu efferri.

ἀπόνοιαν innumeris locis accipit Chryſoſtomus αὐτὶ τῆς ὑπερηφανίας, ac potiſſimùm hom. 20. ad Rom. vbi de ea multa exempla affert. ἀπονενοημένος, ſuperbus, arrogans. μωρὸν εἶναι χρὴ, ἢ ἀπονενοημένον, idem. fatuū eſſe ſatius eſt, quàm arrogantem.

ὡς πάντων κρατῶν ἀεροβατεῖς, idem. per aërem incedis, id eſt, faſtu efferris.

¶ *Superlatiui*, vel *comparatiui gradus formulæ.*

τὴν τέχνην ἐπασκεῖν ἄριστα τῶν καθ' ἑαυτόν, Herodot. præſtantiſſimè omnium ſui temporis artem exercere.

ὅς μοι ξεῖνος μάλιστα τυγχάνει ὢν τῶν περὶ ἐκείνους τοὺς χώρους κατοικημένων, Herodot. qui mihi omnium eorum, qui illic degunt, hoſpitij neceſſit

ceſſitudine conjunctiſſimus eſt.

δεινότατος ὢν τῶν νῦν γράφειν, Plat. in Phæd. ſcribendi peritiſſimus omnium hujus tempeſtatis.

πολλῶν καλῶν, καὶ ἀγαθῶν ὄντων νέων ἐν τῇ πόλει χαριέστατος, Demoſth. iuuenum omnium, qui in hac vrbe multi ac probi ſunt, lepidiſſimus & elegantiſſimus.

πρὸς δόξης κτῆσιν ἔσπασεν, ὡς οὐδὲ πρὸς ἓν τῶν ἄλλων, Demoſt. ad comparãdæ gloriæ ſtudium ita pertraxit, vt ad nullam perinde aliam rem.

κάλλιστα γινόμενα ὧν ἐγὼ εἶδον, Lucia. omnium, quæ vnquam vidi, pulcherrima.

νομοθετῶν ἄριστος τῶν πανταχοῦ πάντων ὅσοι παρ' Ἕλλησιν, ἢ βαρβάροις ἐγένοντο, Phil. legiſlatorum omnium, qui tam apud Græcos, quam apud barbaros vſquam fuerunt, præſtantiſſimus.

οὐχὶ τῶν καθ' αὐτὸν μόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν πάλαι πώποτε γεγενημένων ἄριστος, idem.

λιμὸς τῶν πώποτε μνημονευομένων χαλεπώτατος, Greg. fames omnium, quæ vnquam memoriæ proditæ ſunt, grauiſſima.

μάλιστα λογιώτατοι ὧν ἐγὼ εἰς διάπειραν ἀφικόμην, Herodot. eloquentiſſimi omnium, quos ego expertus ſum.

νῦν δὲ ἐξ οὗ ἐγένετο Ἀθηναῖοι, εἰς κίνδυνον ἥκουσι μέγιστον, idem. nunc autem ex quo Athenienſes extiterunt, in maximum periculum veniunt.

πασῶν τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανὸν εὐπρεπεστέρα. Suid. omnium quæ ſub cęlo ſunt, formoſiſſimę, *πασῶν τῶν ὑφ' ἡλίῳ καλλίστη*.

καλλίστη μακρῷ τῶν ἐν Σπάρτῃ γυναικῶν, Xenoph. Spartanarum fœminarum longè pulcherrima.

πενέστατος ὧν ἴσμεν, καὶ ἀπορώτατος, Greg. omnium quos nouimus, pauperrimus, & egentiſſimus.

τῶν ἄλλων ἀνθρώπων ἐκπεπονηκέναι διαφερόντως δοκοῦσι τὴν ἀστρονομίαν, Phil. præ cæteris aſtronomiam coluiſſe videntur.

Cùm aliquid Græci ejuſmodi eſſe oſtendere volunt, vt nihil vel majus, vel melius, vel pejus fingi poſſit, his aut ſimilibus phraſibus vti ſolent. *καὶ μείζω ταύτης οὐκ οἶδ᾽ ἣν τίν᾽ ἂν εἴποι τις*, Demo. atque hac majorem haud ſcio an quiſquam dicere poſſit. *πρᾶγμα μιαρώτερον οὐκ ἀκήκοα πώποτε ἢ ὃ οὗτοι πεπραγμένοι εἰσὶ πρὸς ὑμᾶς*, idē. nunquam ſceleratius facinus eo audiui, quod in vos iſti perpetrarunt.

οὐκ ἔστιν ὅ,τι ἂν μεῖζόν σοι καλὸν χαρίσασθαι δυναίμην, Lucia. nullum à me beneficium majus accipere potes. *οὗ τελειότερον ἀγαθὸν οὐκ ἦλθεν εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον*, Philo. quo nullum perfectius, excellentiusq; bonum in humanā vitam venit.

ἐν τοῖς μάλιστα. σοφὸς ἐν τοῖς μάλιστα, cum primis ſapiens. *πόλις ἐν τοῖς μάλιστα θαυμάζεσθαι ἀξία*, Luci. ciuitas in primis admiratione digna.

Comparatiui gradus formulę his, atque hujuſmodi modis efferuntur. *οὐδεὶς τῶν ποιητῶν εὐδοκιμώτερος αὐτοῦ ἐγένετο*, nullus poëtarum eo clarior fuit. *τοσούτῳ τούτων ἀμείνων περὶ τὸν δῆμον ἐγεγόνει*, Iſoc. vſque eo meliore, quàm iſti, animo erga populum fuerat. *μείζονας τιμῆς καὶ εὐδοξίας ἔσχον ἢ οὗ προσεβέβληνται*, Philo. id eſt, *μείζονα ταύτης τιμὴν, καὶ εὐδοξίαν ἔσχον. οἱ μὲν βελτίονος, οἱ δὲ μείονος ἄξιοι*, Xenoph. illi majoribus, hi minoribus rebus digni. *μὴ φαυλότεροι φανῶμεν ἢ παρ᾽ ἐκείνοις περὶ λόγους*, Dion. ne doctrina atque eloquentia ſuperiores ipſis exiſtamus.

Cùm aliquid quapiam re multò excellentius oſtendunt Græci, *πολλῷ τῷ μέτρῳ* ſæpe dicunt, vt Chryſ. hom. 1. in epiſt. ad Rom. *τῆς Ἰουδαϊκῆς*

ὑψηλ

ὑψηλοτέρα πολλῷ τῆς μέτρου, Iudaica multis partibus eſt præſtantior. Plerumque etiam πολλῷ τῆς ϖϱοσόντι, vel, ἐκ πολλοῦ τοῦ ϖϱοσόντος, vel, ἐκ πολλῆς τῆς ϖϱουσίας. Chryſo. ἐκ πολλοῦ τοῦ ϖϱοσόντος ὑπερβάλλει πατρὸς φιλοστοργίαν, longo interuallo paternum amorem ſuperat.

¶ *Superuiuere.*

ἐπιβιῶναι. Luc. ἐπιβιῶναι ὀλίγον αὐτῷ χρόνον οὐκ ἠξίωσε, ne tantillum quidem temporis ipſi ſuperſtes eſſe voluiſſet. εἰ βραχὺ ἐπεβίω χρόνον ὁ Τιβέριος, Philo. ſi paulo diutius vixiſſet Tiberius. νυκτὸς καὶ ἡμέρας μιᾶς ἐπιβιώσας, ἀποθνῄσκει, Herodi. cùm noctem ac diem vnum ſuperuixiſſet, mortem obiit. ἐπιβιοὺς μετὰ ταῦτα πλέον ἢ πέντε ἡμέρας, Demoſth.

ὑπερβιῶναι. Suid. χρόνον οὐκ ὀλίγον ὑπερβιώσασα τοῦ ἀνδρός, id eſt, ἐπιβιώσασα τῷ ἀνδρί.

μετὰ ταῦτα οὐ πολλὸν χρόνον βιοὺς ἀπέθανε, Herod. id eſt, οὐ πολλὸν χρόνον ἐπιβιούς.

¶ *Supplicare, & ad genua prouolui.*

ϖϱοσπεσόντες τοῖς ἐκείνου γόνασι, Phil. illius genibus aduoluti.

ϖϱοσπίπτουσιν εἰς ἔδαφος, ὀλολυγὴν θρηνώδη τινὰ μεθ' ἱκετηριῶν ἀφιεῖσαι, idem. in terram ſe abiiciunt, lugubrem quendam ejulatum cum ſupplici oratione emittentes.

ϖϱοσπίπτειν aliquando idem quod τοῖς γόνασι ϖϱοσπίπτειν. Herodi. καὶ ϖϱοσπίπτουσα μετὰ δακρύων ἐδεῖτο, atque ad pedes accidens, cum lacrymis obſecrabat.

ὑποστρωννύουσιν αὐτοὺς τοῖς ἡμετέροις ποσίν, Herodot. id eſt, ϖϱοσπίπτουσιν, ad pedes noſtros ſeſe proſternunt.

τὴν δεξιὰν ϖϱοτείνων, καὶ στένων, καὶ κύπτων εἰς γῆν, Demoſth. dextram protendens, atque ingemiſcens,

ſcens, vultúmque in terram demittens.

χεῖρας προϊσχόμενος, Thucyd. id eſt, προτείνων.

καταχάμπτεσθαι πρὸ τῶν γονάτων, id eſt, τοῖς γόνασι προσπίπτειν. Baſil. καταχαμπτόμενον πρὸ τῶν γονάτων, ἱκετεύοντα, οὐδὲν ποιοῦντα ταπεινόν, ad genua ſe infle-ctentem, ſupplicantem, nihil denique non humile atque abjectum facientem.

καὶ τῶν γονάτων οὐκ ἂν παραιτησαίμην ἅψασθαι, Chryſo. nec ipſi ad genua accidere detrectem.

μετὰ δακρύων καὶ στεναγμῶν τὰς χεῖρας αἴρειν πρὸς τὸν δεσπότην, Baſil. id eſt, τείνειν.

καλινδεῖσθαι πρὸς τοῖς ποσὶ τῶν ἀνθρώπων, Grego. ad hominum pedes volutari.

ἱκετηρίαν προσαγαγεῖν, idem. ſupplicem libellum offerre. ἱκετηρίαν θεῖναι. Chryſoſt. ἱκετηρίαν τίθησι πρὸς τοὺς Φιλιππησίους.

ἱκετεύειν πρὸς τῶν γονάτων. Demoſth.

πολλὰ δακρύων ἱκέτευσέ με μὴ δοῦναι αὐτὴν τῷ τοῦ ἀδελφοῦ φονεῖ, Xenoph. multis cum lacrymis à me ſupplex contendit, ne eam fratris interfe-ctori collocarem.

¶ *Suſpendere.*

ἀπάγξασθαι, Luc. ἀπηγξάμην ἂν εἴ τι τοιοῦτο ἐγένετο, ſuſpendiſſem vtique me, ſi quid hujuſmodi accidiſſet. καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ Ἑλένη, μαθοῦσα τὸ συμβὰν ἀπήγξατο, Suid. atque ipſius vxor, vt reſciuit quod acciderat, laqueo ſe præfocauit.

ἔγνω κρεμάσαι ἑαυτὸν ἐκ τοῦ τραχήλου, Luc. è collo ſeſe ſuſpendere conſtituit.

βρόχῳ ἑαυτὸν ἀποπνίγειν, idem. id eſt, ἀπάγξασθαι, laqueo guttur præfocare. βρόχῳ τὸν βίον ἀνεπαύσατο, Herodia. laqueo ſibi mortem conſciuit.

βρόχου ἅψασθαι, Baſ. id eſt, ἑαυτὸν ἀπάγχειν, vt apud Suid.

τὸν δι' ἀγχόνης θάνατον ὑπομένειν, Philo. ſuſpendio interire, ſuſpendij pœnam ſubire. τῇ ἀγχόνῃ τὸ ζῆν ἐξέλιπον. Diod. laqueo vitam finierunt.

ἐξαρτήσας ἧς ἐπεφέρετο ζώνης τὸν τράχηλον, ἐν βρόχῳ τοῦ βίου αὑτὸν ἐπαύσατο, Herodia. religata ad collum zona, quam ferebat, laqueo mortem ſibi conflauit.

δι' ἀγχόνης τὸν βίον καταλύειν, Chryſ.

¶ *Suſpicio.*

ὑποπτεύειν, ſuſpicari. Chryſ. ὑποπτεύοντες καὶ φίλους, καὶ οἰκείους. γυναῖκα ὑποπτεύειν ἐπὶ μοιχείᾳ, idem. vxorem adulterij ſuſpectam habere.

ὑποπτεύεσθαι, in ſuſpicionem venire. Quod tamen verbum apud Chryſ. homil. 2. in epiſt. ad Tit. in bonam partem accipitur, ἀντὶ τοῦ δοξάζεσθαι. καθαρὸς εἶναι παρὰ πᾶσιν ὑποπτεύῃ, id eſt, vt paulo ſuperiùs ait, ἐπὶ καθαρότητι δόξαν ἔχειν.

ὑποψίαν ἔχειν, idem quod ὑποπτεύειν. Demoſt. οὐδ' ὑποψίαν ἔχειν εὔλογον, ὡς αὐτοὶ πράξουσιν αἰσχρόν. neque rationi conſentaneam ſuſpicionem habere, eos turpe aliquid facturos.

ὑποψίαν τιν' ἔχειν ὡς οὐκ ἦν ἀστός, idem. quodãmodo ſuſpicari eum minimè ciuem eſſe.

ὑποψίαν ἔχειν, paſſiuè, ἀντὶ τοῦ ὑποπτεύεσθαι, Chryſoſt. ἔδοξεν ἂν πολλὴν ὑποψίαν ἔχειν ὁ λόγος, ſuſpicione non caruiſſet oratio.

ὑποψίαν τοῖς ἄλλοις ἐνδιδόναι, vel, δοῦναι, idem. ſuſpicionem aliis præbere vel afferre, παρέχειν.

βουλόμενος ἐμαυτὸν ὡς πορρωτάτω ποιῆσαι τῶν τοιούτων ὑποψιῶν, Iſocr. meipſum quàm longiſſimè ab hujuſmodi ſuſpicionibus abducere cupiens. vel, hujuſmodi ſuſpiciones quàm longiſſimè à me remouere atque amoliri ſtudẽs.

ἔξω εἶναι πάσης ὑποψίας, Herodi. extra omnẽ ſuſpicionem eſſe. ἐκτὸς εἶναι πονηρᾶς ὑποψίας.

Baſilius.

ἐν ὑποψίᾳ ἔχειν τὸν διδάσκοντα, Chryſoſt. ſuſpectum habere.

ὑποψίας πονηρᾶς ἑαυτὸν ἀπαλλάττειν, idem. ſuſpicionem malam à ſe remouere.

πᾶσαν ὑποψίαν πονηρὰν ἐξορύξωσιν ἐκ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, idem. euellere.

καὶ οἰκέτας μετ' ὑποψίας ὁρᾷ, idem. de ipſis quoque ſeruis malè ſuſpicatur.

ὑποψίαν ἀνελεῖν, idem. eximere ſuſpicionem.

τὴν ὑποψίαν ἀποκρούεσθαι, idem. amoliri, propulſare.

ἐν ὑποψίᾳ ποιεῖσθαι, idem quod ὑποπτεύειν, Æſch. aduerſus Timarch. τὰς ἐρημίας καὶ τὸ σκότος ἐν πλείστῃ ὑποψίᾳ ποιούμενος, ſolitudines ac tenebras ſuſpectiſſimas habens.

ὑποψίαν ποιεῖν. Dion. τοῦτο γὰρ ὑποψίαν ποιεῖ, τοῦ μὴ παντάπασιν ἀδίκως τοὺς Μαλώτας ἄχθεσθαι, hoc enim ſuſpicionem affert, Malotas non omnino ſine cauſa iraſci.

πᾶσαν ὑποψίαν ἐξαιρῶν τῆς τυραννίδος, Gemiſt. omnem occupandæ tyrannidis ſuſpicionem præcidens, vel, ab omni tyrannidis inuadendæ ſuſpicione ſe aſſerens. πᾶσαν ἀπεχθείας ὑποψίαν ἀναιρεῖν, Chryſoſt.

τῆς φιλαυτίας τὴν ὑποψίαν ἐκφεύγειν, Baſil. philautiæ ſuſpicionem effugere.

ὑπόπτως ἔχειν. ὑπόπτως ἔχειν ἀλλήλοις, ſuſpectos inter ſe eſſe. ποιήσομεν ὑπόπτως ἔχειν πρὸς ὑμᾶς, Demoſt. efficiemus, vt vos ſuſpectos habeant.

ὑπονοεῖν & ὑπονοεῖσθαι, idem quod ὑποπτεύειν, & ὑποπτεύεσθαι, Demoſth.

καὶ αὐτὸς σχεδόν τι ὑπενόουν, atque egó propemodum ſuſpicabar. Et Greg. καλὸν γὰρ μήτε ἀμφοτερίζοντα, μήτε ὑπονοούμενον εἶναι πρόσκομμα τοῖς πολλοῖς.

λοῖς, præclarum enim eſt, nec peccantem, nec peccati ſuſpicione laborantem, offendiculum alijs ponere. vel, præclarè ſe res habet, cùm quis ita ſe comparauit, vt nec peccato, nec peccati ſuſpicione quenquam offendat.

ὑπόνοια, ὑποψία. τὴν ὁμοίαν περὶ πάντων ὑπόνοιαν ἔχουσι, Luci. οὐ μικρὰν ἔχοντες τῆς ὑπονοίας πίστιν, Suid. non paruum ſuſpicionis argumentum habentes.

εἰς ὑπόνοιαν ἔρχονται τῶν τολμημάτων ἐμῶν, Lucia. in ſuſpicionem facinorum meorum veniunt.

ὑπόνοιαν παρέχειν ἐκ τούτου, μὴ εἶναι Χριστιανόν, Suid. ex eo ſuſpicionem præbere, ſe minimè Chriſtianum eſſe, vel, ex eo ſuſpicandi anſam porrigere. ὑπόνοιαν παρέχει τοῦ συνειδέναι τοῖς λεγομένοις, Chryſ.

πρὸς τὴν τῶν ἀτόπων ὑπόνοιαν χωρὶς ἀποδείξεων ὑπαχθῆναι, Baſil. ad præpoſterè ſuſpicandum ſine vllis argumentis adduci.

δικαίως καθ' αὐτῶν αἰσχρὰς ὑπονοίας κινοῦσι, idem. fœdas ſuſpiciones meritò aduerſus ſe mouent.

τὴν ὑπόνοιαν ἀποσκεδάζεσθαι, Gregor. abiicere, excutere.

τὴν ὑπόνοιαν τῆς κατασκοπῆς ἰάσασθαι, Phil. explorationis ſuſpicioni mederi.

τῆς ὑπονοίας ὑπεξαιρεῖσθαι, idem. ſeſe ab omni ſuſpicione ſubducere.

πᾶσαν τὴν ὑπόνοιαν ἀπομόρξασθαι, Bud. abſtergere.

ἑαυτοὺς πονηρῶν ὑπονοιῶν ἀπολύειν, id eſt, ἐλευθερῶσαι, Baſil.

ὑποτοπεῖν, vel, ὑποτοπάζειν, conjectura, vel ſuſpicione aſſequi. Phil. ὑπετόπασεν, ὅπερ ἦν εἰκός, ſuſpicatus eſt, vt par erat. ὑποτοπήσαντες ἀληθῶς εἶναι στρατὸν πολὺν καὶ γενναῖον, κατεπλάγησαν,

 Socr.

Socr.lib.6, ſuſpicantes ingentem ac ſtrenuum exercitum vere eſſe, timore perterriti ſunt.

τεκμαίρεσθαι, idem. ἐκ τῆς φανερᾶς πρὸς τὴν οἰκείαν ὁμιλίας τὴν ἄδηλον πρὸς ἐμὲ ἀλλοτρίωσιν τεκμαιρόμενη, coniiciens, ſuſpicans.

τὸ κολακεύειν δοκεῖν ἐκπεφεύγαμεν, Greg. aſſentationis opinionem vel ſuſpicionem effugimus.

ὑφορᾶσθαι. Bud. οὐδὲν τοιοῦτον ὑπ' εὐηθείας καὶ χρηστότητος ὑφορώμενος, nihil tale ſuſpicans. τὴν οἰκείαν σωτηρίαν ὑφορώμενος, Chryſoſt. vitæ ſuæ metuens.

ὑπολαμβάνειν, interdum coniicere ac ſuſpicari ſignificat. Phil. εἰ δὲ ἑτέρως, ἢ ὡς ἐγὼ ὑπείληφα, διάκεισθε, quòd ſi aliter, quàm ſuſpicor, affecti eſtis.

διορθῶσαι τὴν ἐκ τούτων ὑπόνοιαν, Chryſo. huic ſuſpicioni mederi, occurrere. quod etiam θεραπεύειν τὴν ὑπόνοιαν, idem dicit.

T

¶ *Tabellarius.*

Ο Γραμματοφόρος, id eſt, ὁ τὴν ἐπιστολὴν φέρων. Plat. in epiſt. τὴν ἐπιστολὴν φέροντες, ἣν αὐτοῖς ἔδωκας, idem ibidem.

ὁ γράμματα κομίζων, Lucia. id eſt, φέρων. ἐπειδὰν ἔλθῃ ἔσται τύχῃ τοῦ γράμματα κομιοῦντος, Alciph. id eſt, τοῦ γραμματοφόρου. ſtatim vt erit cui dem. Cic.

ὤρεξε παρὰ τοῦ μοιχοῦ γραμμάτιον, Luc. litteras ab adultero porrexit.

¶ *Talio.*

τὰ ὅμοια ὑπομένειν οἷς ἔδρασαν, Phil. eadem pati, quæ fecerunt.

ἴσα ἐργάσεται σε, οἷα ϗ σὺ ἔδρασας τὸ Κρόνον, Lucian. eodem modo te mulctabit, quo tu Saturnum.

ἃ τοὺς ἄλλους ἐπεβούλευσε ποιῆν, ταῦτα παθών, Demoſth. ea paſſus, quæ in alios admittere conatus eſt.

τυχὼν τῆς σπονδῆς, ἐν ὁμοίοις καιροῖς, καὶ χρείαις τὴν ἀμοιβὴν ὑποσχόμενος, Memn. inducias impetrat, hac tamen conditione, vt, ſi quando hoſtis in eadem tempora, eaſdemq; rerum difficultates & anguſtias incideret, parem ei gratiam referret.

¶ *Tarditas.*

ὑστερεῖν, vel, ὑστερίζειν τῆς μάχης, Plutar. poſt commiſſum prælium venire, prælio non intereſſe, διὰ τοὺς χειμῶνας τῆς καθόδου Δίων ὑστερηκώς, Gemiſt.

ὕστερον ἀφίκοντο τῆς ἐν Μαραθῶνι μάχης γενομένης μιᾷ ἡμέρᾳ, Plat. 3. Leg. id eſt, μιᾷ ἡμέρᾳ ὑστέρησαν.

ὕστερον ἧκεν. Herodot. μαθόντες δὲ ὅτι ὕστερον ἥκουσι τῆς συμβολῆς, συμφορὰν ἐποιοῦντο μεγάλην, cùm autem ſe poſt commiſſam pugnam veniſſe cognouiſſent, magnæ id calamitati ducebant, id eſt, grauiter ac permoleſtè ferebant.

ὑπερήμερος. Greg. πολλοῖς γέ τοι τῶν λελυπηκότων οὐδὲ ὑπερήμερος ἀπήντησεν ἡ ἀντίδοσις, multis quidem eorum, à quibus offenſus erat, ne ſera quidem pœna conſecuta eſt. ad verbum, occurrit, quaſi dicat, confeſtim pœnas ipſi dederunt.

ὑπερήμερον εἶναι τοῦ ὀφλήματος, Luc. ad præſtitutum diem non ſoluere. μὴ δὴ νόμιζε σαυτὸν ὑπερήμερον εἶναι τῆς τούτων τῶν ποιητῶν ἀκροάσεως, Philoſt. caue igitur exiſtimes, tibi jam nimis ſerum eſſe hos poëtas audire. ὑπερήμερος τῆς προθεσμίας, Luc.

ἐκπρόθεσμος. Iuſti. ἐκπρόθεσμον μετάνοιαν μετανοεῖν, nimis ſeram pœnitentiam agere. ἐκπρόθεσμος τοῦ ὀφλήματος, Luc. id eſt, ὑπερήμερος.

ὀψὲ μὲν ἄλαν ἔγνωμεν, ἔγνωμεν δέ, Greg. ſerò quidem, ſed tamen aliquando intelleximus.

βραδύτερον μὲν, εἷλκε δέ με ὅμως ἡ περὶ τὸ πράττειν τὰ κοινὰ ἐπιθυμία, Plat. in epiſt. lentiùs quidem, ſed tamen me trahebat Reipubl. gerendæ cupiditas.

ἔκνηψον ὀψὲ γοῦν, Grego. ad meliorem mentem tandem aliquando redi.

χολαίῳ βαδίσματι ἀναχωρεῖν, Syneſ. lento gradu ſecedere.

σχεδὸν ἀμφὶ βουλυτὸν ἐστί, Luc. inſtat veſpera.

¶ *Temeritas.*

οἱ ὅ,τι ἂν ἐπέλθῃ, λέγουσιν, Iſoc. quicquid in mētem venerit, dicunt. ἐγὼ δὲ τὸ ἐπελθὸν ἀπεκρινάμην αὐτοῖς, Luc. quod mihi primum animo occurrit, ipſis reſpondi. μὴ προπετῶς πιστεύειν τοῖς τῶν κατηγόρων λόγοις, Iſocr. accuſatorum ſermonibus non temerè fidem arrogare. προπετῶς, καὶ ἀβούλως εἰς ὁμολογουμένην ἀπώλειαν ἑαυτὸν δοῦναι, Diodor. temerè atque inconſultè ſe in certam perniciem dare, ἀπερισκέπτως.

τὸ παριστάμενον ἐλευθέρως λέγειν, Luci. id eſt, τὸ ἐπελθών.

ὅ,τι κεν ἐπὶ γλῶτταν ἔλθῃ, Lucian, quicquid in buccam venerit.

θρασύτερον τοῦ καθήκοντος προπίπτειν εἰς τὸν κίνδυνον, Diodor. audaciùs quàm deceat periculo ſe obiicere.

οὐδὲν ῥιψοκινδύνως καινοτομεῖν, Muſ. id eſt, προπετῶς.

οὐδὲν ἁπλῶς ἐργάζεται καὶ εἰκῇ, Chryſoſt. nil fruſtrà ac temerè facit.

¶ *Temperantia.*

σωφροσύνῃ πρὸς τοὺς γέροντας ἁμιλλώμενος, Liban. de temperantia cum ſenibus certans.

ἐπὶ σωφροσύνῃ περιβόητος, Suid. pudicitiæ laude clarus.

κατὰ σωφροσύνην διαφανής, idem. vel, περιφανής. inſigni pudicitia præditus.

σωφροσύνης διὰ παντὸς τοῦ βίου ἐπιμελεῖσθαι, idem. temperantiæ perpetuò ſtudere.

πρὸς πάσας τὰς ἡδονὰς ἐγκρατής. vel, ἐγκρατῶς ἔχων, ab omni voluptate ſe continens.

κρατεῖν τῶν τοῦ σώματος ἡδονῶν, Suid. corporis voluptatibus ſuperiorem eſſe.

¶ *Tempeſtas.*

χειμών. Lucian. χειμὼν οὐ μικρὸς ἡμᾶς κατέλαβεν, haud parua tempeſtas nos inuaſit.

χειμὼν ἄφνω, καὶ γνόφος ὀλίγου δεῖν περιέτρεψεν ἡμῖν τὴν ναῦν, idem. repentina tempeſtas, atque caligo penè nauem noſtram euertit.

πλεῖν ἐν καιρῷ ταραχώδει, καὶ οὐκ ἐχούσῃ εὔπλοιαν, Gregor. preſby. aduerſa, ac turbulenta tempeſtate nauigare.

τῇ δ' ἐπιούσῃ ὅ τε ἄνεμος ἐπεδίδου, καὶ τὸ κῦμα ηὔξανεν, καὶ ζόφος συνεγίνετο, Luc. poſtero autem die ventus augebatur, ac fluctus increſcebant, atque oriebatur caligo.

μεγάλῳ πνεύματι κυμαίνεται τὸ πέλαγος, Plato. magno vento agitatur mare.

μαινομένη πολλάκις ἡ θάλασσα ἐξ ἀνέμων, καὶ εἰς ὕψος μέγιστον διανισταμένη τοῖς κύμασι, Baſ. ventorum flatu perſæpe furore percitum mare, fluctibusq; in ſummam altitudinem aſſurgens.

θάλασσα οἰδαίνουσα, καὶ ἀναστρεφομένη ἐκ τοῦ βυθοῦ, Baſil. mare intumeſcens, ac funditus ſeſe inuertens.

θάλασσα βίαις ἀνέμων τραχυνομένη, καὶ ἀγριαίνουσα, καὶ βρασσομένη τῷ κλύδωνι, idem. vi ventorum exacerbata, & efferata, ac tempeſtate exæſtuans.

λαῖλαψ ἀνυπόστατος, Lucia. ejuſmodi turbo, qui ſuſtineri nequit.

ἀτόλμητον πλωτῆρσι πέλαγος, Baſil. mare adeò tempeſtuoſum, vt ei ſe committere nautæ minimè audeant.

τὰ κύματα καταστέλλειν, Chryſoſt. tempeſtatem ſedare.

τοσούτῳ κλύδωνι βάλλεσθαι, idem. tanta tempeſtate jactari.

¶ Tempus.

ἠσπάζετό με ἀεὶ προϊόντος χρόνου μᾶλλον, Plat. in epiſt. in dies me magis ac magis amplectebatur.

παρὰ τὸν καιρὸν τῶν κινδύνων, Gregor. periculorum tempore. παρ' αὐτὰ τοῦ πάθους, flagrante iracundia.

ἐν τῷ παρόντι καιρῷ, Baſ. id eſt, νῦν.

αὐτοῦ δὲ νῦν ἐπιμέλειαν ἔχομεν, καὶ εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον ἕξομεν, Plat. in epiſt.

οὐκ ἔστιν ὅτε περὶ σοῦ πονηρὰς ἔσχον τὰς ἐλπίδας, Syneſ. nunquam de te malam ſpem habui.

δεδέσθω μηδὲν ἐνιαυτοῦ σμικρότερον, Plat. 8. Leg. totum annum in vinculis ſit.

χρόνῳ διαγνῶναι τὸ σπουδαζόμενον, Greg. Gall. *auec le temps.*

ἐν ἅπαντι χρόνῳ τῶν μνημονευομένων ἀνθρώπων, Demoſth. poſt hominum memoriam.

καί σφισι τρία ἔτη ἐν τῷ ἔργῳ ἐξεγλύετο, Herodo. fluxerunt, conſumpti ſunt.

¶ Tempus quod, poſtquam aliquid

fact

factum eſt, effluxit.

εἴκοσι γὰρ ἔτη ἐστὶν εἰς τὸν νῦν χρόνον, ἀφ' οὗ γέγραπται, Baſil. vigeſimus iam eſt hic annus, cùm hæc epiſtola ſcripta fuit. ὅπερ οὐδεπώποτε γενέσθαι συνέβη ἀφ' οὗ Νεοπτόλεμος, ὁ Ἀχιλλέως, ἐβασίλευσε τῆς χώρας, Diod. quod quidem nunquam, ex quo Neoptolemus, Achillis filius, regionis illius imperium tenuit, contigerat. ἀπὸ Σόλωνος διακόσιά ἐστιν ἔτη καὶ τετταράκοντα εἰς τὸν νυνὶ χρόνον, Demoſthe. à Solonis morte vſque ad hoc tempus ducenti quadraginta anni interceſſerunt. ἐτῶν ὄντων πλειόνων ἢ τριάκοντα, ἀφ' οὗ σὺ πολιτεύῃ, idem. exactis iam plus quàm triginta annis, ex quo tu in Republ. verſaris. ἔτη γὰρ οὐκ οἶδα εἰ πέντε διελήλυθεν ἀφ' οὗ ἀπέθανε, Luci. τρίτη ἡμέρα ἐστὶν ἀπὸ τῆς ταφῆς, Dion. tertius eſt hic dies ab ejus inhumatione. πόστην ἄγει τὴν ἡμέραν ἀπὸ τοῦ νοσεῖν; Galen. quotus iam dies eſt, cùm ægrotare cœpit? ἀφ' οὗ εἰμὶ, καὶ πνέω, Luci. ex quo ſum ac ſpiro. dicitur etiam ἐξ οὗ, vel, ἐξ ὅτου. Demoſth. οὔπω πάνυ πολὺς χρόνος ἐστὶν, ἐξ ὅτου, &c.

πολλῶν ἐτῶν ἐνθάδε οὐκ ἐπιδεδήμηκε, Plato in Symp. id eſt, πολλὰ ἔτη ἐστὶν, ἀφ' οὗ, &c.

τοῦτο μὲν ἤδη τρίτον ἔτος ἐξήκει μετὰ τὴν ἀμνηστίαν. Syneſ. effluxit, excedit.

¶ *Tempus præteritum tam breue, quàm longum.*

χρόνου δὲ οὐ πολλοῦ διελθόντος, Herodo. ἐπεὶ δὲ πολλαὶ διῆλθον ἡμέραι, Luci. poſteaquã autem multi dies fluxerunt.

οὐ πολλοῦ δὲ πάνυ ῥυέντος χρόνου, Memn. id eſt, διεληλυθότος χρόνου βραχέος, vt Demoſth. πᾶς ὁ ἔμπροσθεν παρεληλυθὼς χρόνος. Plat. in epiſt.

ἐν τοῖς ἄνωθεν χρόνοις, priſcis temporibus.

οὐχὶ νῦν πρότερον, ἀλλ' ἐξέτι πάλαι, Philo. non

nunc primùm, ſed iam inde à multis annis.

οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ, καὶ ὁ εἰρημένος μεθίστη, Greg. preſb. non multum temporis interceſſit, cùm is, de quo locuti ſumus, è vita migrauit. vel, ſi Græcè ex Luciano mauis, οὐ πολὺς διῆλθε χρόνος, καὶ ὁ εἰρημένος ἀπέθανε. βραχὺς διαγέγονε χρόνος, vel, ὀλίγου χρόνου διαδραμόντος, Greg. preſb. id eſt, ῥυέντος, διελθόντος.

ἐν τῷ κατόπιν χρόνῳ, vel, ἐν τῷ παραλαβόντι χρόνῳ, Greg. præterito tempore.

πολύπαις ἄχρι πρὸ μικροῦ νομισθείς, Phil. numeroſæ ſobolis pater haud pridem exiſtimatus.

ὃ πρὸ μικροῦ πρότερον εἶπον, idem. quod paulò antè dixi. μικρῷ πρὸ τῶν Κλαυδίου χρόνων, Suid. paulò ante Claudij tempora.

ἐτύγχανε δὲ νεωστὶ παρὼν ἀπὸ Σικελίας, Plat. in Eraſt. recèns è Sicilia venerat.

ταῦτα οὐ πάλαι ἐστὶ γεγενημένα, ὥστε ἀγνοεῖν ὑμᾶς. Demoſth. hæc non antiquitus facta ſunt, vt ea ignota vobis ſint.

ἔργον οὐ πρὸ πολλοῦ γινόμενον, Lucia. οὐ πάνυ πρὸ πολλῶν ἐτῶν, idem. βραχὺ πρὸ τούτων τῶν χρόνων, Diod. πρὸ πολλοῦ, &c. οὐ πρὸ πολλοῦ idem.

τοῦ πολλοῦ δὲ χρόνου παρῳχηκότος, ἀφ' οὗ, &c. id eſt, διαδεδραμηκότος, παρεληλυθότος, Greg. preſb.

ἐκ πολλοῦ, jampridem. ἐκ παλαιοῦ ἑταῖρος, Lucia. jam olim ſodalis. ἐκ πολλοῦ ζῶντα εἰδὼς, ἐθήρευεν αὐτούς, idem.

οὐ γὰρ ἑώρακα πολὺς ἤδη χρόνος αὐτὸν παρ' ὑμῖν, idē. jam diu eſt, quòd eum apud vos non vidi.

πολὺς δὲ χρόνος ἐστί σοι ἐρῶντι; idem. diú ne eſt, ex quo amore captus es?

ἐπὶ πλεῖστον αὐτοῖς τὸ τῆς φυγῆς παρετάθη, Grego. perdiu exularunt, in longum ipſis productum eſt exilium. τῷ μὲν ἡ ζωὴ παρατείνεται, τῷ δὲ αἱ ἡμέραι

συν

σιωπώμενοι), Baſil. illius vita in longum protrahitur, hujus dies contrahuntur.

μέχρι μὲ πολλοῦ ἀντέλεγε, Chion. diu recuſabat.

μακρὸν ἐσίγησας χρόνον, Procop.

διεξήλθομεν ἐν τοῖς ἄνω ῥηθεῖσι λόγοις, Plato in Tim. ſuperioribus ſermonibus diximus.

Συχνὸν ἤδη χρόνον ὄντος πολέμου, Demoſth. diu jam vigente bello.

ἡ μνήμη ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου μέχρι τῆς δε τῆς ἡμέρας ἀθάνατος ἔσαι διαμένει, Æſch.

¶ *Tempus idem.*

κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον Ηρακλεῖ γενόμενος, Iſocr. eodem tempore quo Hercules. καθ' ὃν δὲ καιρὸν τὰ προειρημένα ἐν Ῥώμῃ ἐπράττετο, Συρίας ἡγεῖτο πάσης, Herodi. quo tempore hęc Romæ gerebantur, totam Syriam cum imperio tenebat.

ἅμα τῷ τῆς γαςρὸς προελθεῖν, ἡ βασίλειος αὐτὸν ἐξεδέξατο πορφυρίς, Herodia. ſimulatque è materno vtero prodiit, imperatoria purpura eũ excepit.

ἅμα τῷ ἁλῶναι τέθνηκε, Diod. confeſtim vt captus eſt, mortem obiit. ἅμα τούτοις πραττομένοις, idem, dum hæc gererentur.

καὶ ἐκεῖνο τοῦ καιροῦ, Herodi. ſub illud tempus.

ὡς συνδραμεῖν τῇ γενέσει τὸ θανάτου, Philo adeò vt ortus cum morte concurreret, id eſt, ſtatim vt in lucem editus erat, interiret.

παρ' αὐτὰ τοῦ ἀδικήματος, flagrante delicto.

¶ *Tempus poſterum.*

μετ' οὐ πολὺν χρόνον, haud diu poſtea. οὐ πολλῷ μετέπειτα χρόνῳ ὕστερον, idem.

τέτταρσι μησὶν ὕστερον ἢ διελύσατο πρὸς τούτους, Demoſth. quarto poſt menſe quàm bellum cum ipſis diremit.

τὸ ἀπὸ τοῦδε, Herod. poſthac, in poſterum. τὸ μετὰ ταῦτα, ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα χρόνοις, Demoſth. εἰς τὸ

μετὰ πέντε χρόνον.

καὶ τὸ ἐφεξῆς ἔτος, Baſil. anno inſequente.

οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ, καὶ ταύτην δίδωσιν αὐτῷ, Greg. id eſt, non multo poſt. ὀλίγῳ ὕστερον.

μετὰ ταῦτα οὐ πολὺς διῆλθε χρόνος, Luc.

¶ *Tempus vtrumque.*

οὐδὲ γεγενῆσθαι νῦν, οὐδὲ εἰς αὖθις ἔσεσθαι, Plat. nec adhuc extitiſſe, nec vnquam fore.

καλλίω ταύτης εἰρήνην οὔτε πρότερον, οὔθ' ὕστερον οὐδεὶς ἂν εἰπεῖν ἔχοι πεποιημένην τὴν πόλιν, Demoſt. pulchriorẽ, commodioremq; pacem aut priùs, aut pòſt à ciuitate factam nemo eſt, qui commemorare queat.

οὔτε τῶν κατ' ἐκεῖνον εὐδοκιμησάντων, οὔτε τῶν ὕστερον ἐπιγενομένων, Iſocra. nec eorum, qui illius tempore floruerunt, nec eorum, qui poſtea extiterunt.

μέχρι δείλης ἐξ ἑωθινοῦ, Xenoph. à matutino ad veſperam. ἐξ ἑωθινοῦ εἰς ἑσπέραν ἐμαχέσαντο, Herodi. ἀπὸ βαθέος ὄρθρου μέχρι τῆς ἑσπέρας αὐτῆς, Baſil.

¶ *Tempus opportunum*, vide *Occaſio*.

ἡγούμενος ἁρμόττοντα εἰληφέναι καιρὸν τοῦ λέγειν, Demoſthe. exiſtimans ſe commodum tempus nactum eſſe dicendi.

ἡγησάμενος αὐτῷ κάλλιστον καιρὸν παραπεπτωκέναι, Iſocr. pulcherrimam occaſionem ſibi contigiſſe ratus.

ἥκειν οἱ νομίσας τὸν καιρὸν, οὗ μάλιστα ἐγλίχετο, Philo. arbitratus veniſſe tempus illud, quod maximè expetebat.

καιρὸν ἔχων ἀμύνης, οὐκ ἐμνησικάκησε, Luc. oblata vlciſcendi occaſione, injuriæ memoriam abjecit.

ἁρπάζειν καιρὸν εἰς νουθέτησιν, Grego. oblatam ad monendum occaſionem arripere.

τ̃ κερδῶν αὐτῷ πολλὰς ἀφορμὰς παρεχόντων εἰς ἐργασμὸν, Luci. oblatis ei permultis occaſionibus factitandi quæſtus.

¶ *Tenebræ.*

ἐν σκότῳ τὴν ψυχὴν κατέχει, Chryſ.

τ̃ ζόφον ἀπήλασε, idem. caliginem pepulit, diſcuſſit.

ἐπισκοτεῖν, tenebras offundere, luminibus officere.

ἀχλύς τις παχεῖα, καὶ ζόφος, καὶ νεφέλη κατακέχυται τ̃ γῆς ἁπάσης, Chryſoſt. craſſa quædam nubes & caligo per totam terram fuſa eſt.

¶ *Termini.*

ἐπεὶ δὲ ἐξέβη τοὺς ὅρους, τοὺς δεδομένους αὐτῷ, Baſ. poſtquam autem finibus ipſi conſtitutis exceſſit.

ἐκπεσεῖν τ̃ ὅρων τ̃ σωφροσύνης, idem. id eſt, ἐκβαίνειν.

ἔξω φέρεσθαι τ̃ ὅρων, efferri extra fines.

εἴσω τ̃ οἰκείων ὅρων μένειν, Chryſ. intra ſuos terminos conſiſtere.

τοὺς ὅρους ὑπερβαίνειν παρὰ θεοῦ τεθέντας, idem. fines à Deo conſtitutos tranſilire.

¶ *Teſtamentum.*

παρὰ τὸ βέλτιστον διατίθεσθαι, Plat. leg. 10. iniquum teſtamentum facere. μηδὲν διαθέμενος ἐτελεύτησεν, Iſæus. inteſtatò è vita diſceſſit. διαθήκας οὐ καταλιπών, idem. Ἀρισταῖον, εἰ προαποθάνοι, δεσπότην ἀφιεὶς τ̃ ἑαυτοῦ πάντων, Luc. Ariſteam, ſi priùs vita excederet, bonorum omnium ſuorum dominum teſtamento relinquens.

γράμμασι, καὶ διαθήκαις κυρίους αὐτοὺς τ̃ ἐμῶν ἀποδείκνυμι, Baſil. id eſt, ἀφίημι, καταλείπω, ἀποφαίνω.

τὰς διαθήκας ποιήσασθαι, Iſæus. idem quod διατίθεσθαι, teſtamentum condere.

διαθήκας ψευδεῖς κατασκευάζειν, idem. id eſt, ποιήσασθαι, Gall. *forger vn faux teſtament.*

ἄκυρος ἔστω τῶν αὐτοῦ καὶ τὸ σμικρότατον διαθέσθαι, Plat. leg. 10. ne de minima quidem bonorum ſuorum parte teſtaméti factionem habeat. Cic. Gall. *qu'il n'ayt pouuoir de diſpoſer de la moindre choſe qu'il ayt.*

ἀποκληρονόμους ἐργάζεσθαι, Chryſ. exhæredes facere.

ἀποκηρύκτους ποιεῖσθαι, idem. id eſt, ἀποκηρύττειν, exhæredare.

ἐπισκήπτειν dicuntur morientes, cùm extrema mandata dant. ἐπισκήπτειν ἐμοὶ τιμωρεῖν ὑπὲρ αὐτοῦ ἀγοράζων, Lyſ. & Chryſ. λαμπρὰ καὶ πᾶσαν αὐτῶν ἀναλίσκοντα τὴν οὐσίαν ἐπισκήπτουσιν αὐτοῖς αἰτοῦσιν, id eſt, κελεύουσι. loquitur de iis, qui ſplendida ac nimis magnifica ſepulchra ſibi extrui jubent. Et rurſus, σὲ ὁ θεὸς καὶ ἐπισκῆψαι τοῖς περιοῦσι, καὶ εἰπεῖν περὶ τῶν ὄντων, καὶ τὰ μετὰ τὴν οἰκίαν ἅπαντα διαθεῖναι ἐποίησε κύριον. Hom. 8. ad Rom. Hinc nomen ἐπίσκηψις. Naz. βελτίους αὐτοὺς ποιῆσαι ταῖς ἐπισκήψεσι. De Baſilio animam agente loquitur.

¶ *Teſtimonium.*

μαρτυρίαν παρέχεσθαι, teſtimonium perhibere, Colum. τούτου ἡ Πελίου θυγάτηρ ἱκανὴν μαρτυρίαν παρέχεται, Plat. in Sympoſ. hujus rei ſatis locuples teſtis eſt. σαφεστάτην μαρτυρίαν παρέχεται, Baſ. perſpicuum teſtimonium affert, præbet.

μάρτυρας παρέχεσθαι, teſtem adhibere. Demoſt. Λεπτίνην ἐγὼ παρασχήσομαι μάρτυρα.

πάντες γάρ μοι ὑπάρχουσι μάρτυρες, Plat. in epiſto. omnes mihi ſunt teſtes.

μάρτυς εἰμὶ τῷ Πέτρῳ τῆς περί σε διαθέσεως, Syneſ. teſtis ſum Petro de ipſius erga te affectu

ac

ac beneuolentia. ἵνα μοι μάρτυρες εἰπῶσι τ῀ λεγομένων, Demoſth.

διὰ μυρίων μαρτύρων πιςώσαϑαι, Euſeb. id eſt, διαβεβαιώσαϑαι.

ἀδήλους μάρτυρας παρέχεσϑαι, Baſ. id eſt, παρέχεσϑαι, dubios teſtes producere.

μάρτυρα καλεῖν, teſtem citare, laudare. καλῶ ἂν ἐρῶ τ῀ θεὸν μάρτυρα, Lucia. ὃν μάρτυρα καλῶ τ῀ συνειδότος, Phil. quem conſcientiæ teſtem cito.

ἐπιμαρτύρεσϑαι, idem quod μάρτυρα καλεῖν. Plat. in epiſt. ὁ ἢ τ῀ Δία ἐπιμαρτυρεῖ ἄρ᾽ος, Iouem teſtatus.

μάρτυρα ποιεῖσϑαι, idem quod ἐπιμαρτύρεσϑαι. πῶς μ῀ ἐφίλησά σε τοὺς θεοὺς ποιοῦμαι μάρτυρας, Lucian. quantum te amauerim, dij mihi teſtes ſunt.

ἀξιόπιςος, vel, ἀξιόχρεως μάρτυς, Demoſth. teſtis locuples, fide dignus. ἐν ἀξιόπιςον μάρτυρα ἔχομεν τ῀ ἡμετέρας ἀῤῥωςίας, Grego. quem morbi noſtri locupletem teſtem habemus. ἐγγυᾶται μου τ῀ λόγον Διονύσιος, Phil. confirmat.

τὰ ψευδῆ διαμαρτύρεσϑαι, Demoſth. falſum teſtimonium dicere.

οὔτε καταμαρτύρησάς τινος μαρτυρίαν ψευδῆ, Baſil. nec falſum teſtimonium in quenquam dixiſti.

ἀπὸ τ῀ προφητῶν πιςοῦται τ῀ λόγον, Σοφονίαν εἰς μέσον παράγων, Chryſo. à Prophetis fidem verbis ſuis conciliat, Sophoniam in medium adducens.

καταψευδομαρτυρεῖν ἐμοῦ, Xenoph. falſum in me teſtimonium dicere.

¶ *Timere.*

φοβεῖσϑαι, Plat. in Sympoſ. πάνυ ἐφοβούμην μὴ ἀπορήσωσι λόγων, magnopere timebam, ne eis oratio deeſſet. πάνυ ἐοικότως πεφοβημένοις ἀνθρώποις,

Xen

Xenoph. metu perturbatis hominibus perquam ſimiles. φοβεῖσθαι φόβον. Grego. οὐ τοῦτον ἐγὼ φοβοῦμαι τὸν φόβον μὴ, &c. non ego illud metuo, ne,&c.

ὀρθαὶ ἵστανταί μου αἱ τρίχες ὑπὸ φόβου, καὶ ἡ καρδία πηδᾷ, Plato in Symp. præ timore mihi crines horreſcunt, ac cor ſubſilit.

ἐν ποίῳ τινὶ φόβῳ οἴει γίνεσθαι αὐτόν; Plat. Pol. 8. quo timoris cruciatu eum affectum cenſes?

εἰ μή τις εἶχέ με φόβος, θαῦμα τοσοῦτον καταχρύψαι, Gregor. niſi mihi metus quidam inceſſiſſet.

φόβον ἔχειν, id eſt, φοβεῖσθαι. Chryſ. μέγαν ἔχει φόβον τὸ πρᾶγμα. loquitur de juramento. φόβῳ ἔχεσθαι, in timore verſari, metu teneri.

τούτῳ τῷ φόβῳ νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν σύνειμι, Greg. hic me timor dies noctesq; exagitat.

φόβῳ συζῆν διηνεκῶς, Chryſoſt. in perpetuo timore verſari.

εἰς μεγίστους φόβους ἐμπίπτειν, Diod. in grauiſſimos timores incidere.

ἐν φόβοις ἦν, καὶ δάκρυσιν, idem. in metu ac lacrymis verſabatur. ἐν φόβῳ ἦν ὁ Φίλιππος, καὶ πολλῇ ἀγωνίᾳ, idem. in timore, ac magna animi anxietate erat.

ἦν τοὔνομα τῶν Μήδων τοῖς Ἕλλησιν ἀκοῦσαι φόβος, Herodo. Græcis vel nomen ſolum Medorum audire formidoloſum erat.

φόβος ἡμᾶς κατέλαβεν οὐ μικρός, Baſil. metus haud paruus nos inuaſit.

ἀεὶ διὰ φόβου εἰσὶ, μή ποτε,&c. Thuc. ſemper metuunt,ne,&c.

τοῦ φόβου ἀπαλλάττειν,vel, τοῦ δέους, Iſocr. timore liberari.

περίφοβος,territus, metu trepidus. Diod. τῇ τούτων ἀπωλείᾳ περίφοβοι γενόμενοι,horum exitio atque

atque internecione attoniti. περίφοβοι καθεστήκεσαν, ibidem.

περιφόβως ἔχειν, id eſt, περίφοβον εἶναι· οὕτως ἔχει περιφόβως, Dion.

τὸν ἐπικρεμάμενον ἀεὶ τοῦ θανάτου φόβον ἀπώσασθαι, Phil. propellere. ἀπώσασθαι, πόῤῥω βάλλειν.

τοσοῦτος φόβος περιέστη τὴν πόλιν, Demoſth. circumſtitit, id eſt, inuaſit, obſedit.

δεδοικέναι, vel, δεδιέναι. δεδοικέναι τὸν θάνατον, Plato in Axioch. mortem extimeſcere.

ἰσχυρῶς δεδιέναι, Æſch. magnopere vereri. δεδιότες μή πως ἄρα, &c. Herodi. metuentes ne. μήτε τὴν θεῶν δείσας μῆνιν, Plat. Leg. 8. nec Deorum iram veritus. μήτε καταδείσας τὰς ἀπειλὰς, Philo. id eſt, φοβηθείς. καταδείσαντες τοῦτον, καὶ τὸ τούτου θράσος, Demoſth. δεδιὼς σφόδρα περὶ τοῦ παιδὸς, idem. filio valdè metuens. πάλαι μὲν ἐδεδίει περὶ τῆς οἰκίας, μὴ βιαίοις πνεύμασιν ἀνατραπῇ, idem. jampridem domui metuebat, ne ventorum impetu euerteretur. μηδὲν οὖν δείσῃς περὶ ἡμῶν τούτου γε ἕνεκα, Gregor. nihil igitur noſtri cauſa metuas, quod quidem ad hoc attinet. quaſi dicat, libero te omni metu.

δέος. Plat. in Axioch. οὐκέτι μοι θανάτου δέος ἔνεστι, non jam mortis metu afficior.

ἐνθυμηθέντι γάρ τι δέος ἐπέρχεται, Lucia. cogitanti quippe metus inceſſit.

ἐν μεγίστῳ δέει καθεστῶτες, Herodi. in maximo metu poſiti. ἐν δείματι μεγάλῳ καθεστῶτες, Herodot. δεῖμα tamen vocabulum eſt poëticum.

εἴ σοι δέος παρέστηκε, Plato in Phæd. id eſt, ἐπῆλθε.

ἔστι γὰρ δέος, μήποτε, &c. Thucyd. verendum enim eſt, ne, &c.

ἔξω δέους εἶναι, Suid. extra metum eſſe, metu vac

ξ,idem.à ſummo capite ad pedes vſque horrore tenebatur.

τρόμῳ τε, καὶ σφυγμὸς πάντα αὐτοῦ τὰ μέρη, καὶ τὰ μέλη συνεκύκα, idem.confundebat,concutiebat.

ἐξίστασθαι ὑπὸ τοῦ δέους,mente præ metu alienari.

ἐκπλήττεσθαι, metu obſtupeſcere.

τί δ' ὠχρίακας, καὶ συγκροτεῖς τοὺς ὀδόντας ὑπὸ τοῦ τρόμου; Lucian. quid expalleſcis, ac dentes præ tremore collîdis? *τί ὠχριᾷς, καὶ τρέμεις, καὶ ἀδελῆς ἕστηκας*; Chryſoſt.

φθάνων αὐώτερος ἕστηκεν,idem.de eo,qui hominum minis à recto dimoueri nequit.

ὑφορᾶσθαι aliquando *αὐτὶ τοῦ φοβεῖσθαι*. Chryſoſt. *μᾶλλον ἑλόμενος κινδυνεύειν ἐκ τοῦ φανερῶς εἰπεῖν, ἢ τὴν οἰκείαν ὑφορώμενος σωτηρίαν, σκιὰν γοῦν ὑμῖν καταλιπεῖν ἀγνωμοσύνης*, periclitari malens apertè loquendo, quàm dum vitæ ſuæ timet, vel tenuem vobis ingratitudinis vmbram atque occaſionem relinquere.

¶ *Timiditas.*

φόβου γέμων διὰ παντὸς τοῦ βίου, Plat. 8. Polit. *πλήρης, ἀνάπλεως*.

οὐδὲ πάνυ εὐθάρσης ὤν, Luci. neque animo admodum fidenti ac generoſo.

δειλότεροι τῶν λαγωῶν, idem. leporibus timidiores. *τοῦ δέοντος δειλότερος*. Greg. meticuloſior, quàm par ſit. *ἄνανδρος, καὶ δειλός*, Suid. ignauus, & timidus.

καταρρωδεῖν τοὺς κινδύνους, Diodor. ad pericula trepidare.

δειλίᾳ διενηνοχέναι ἅπαντας ἀνθρώπους, Suid. timiditate mortales omnes ſuperaſſe. Ac notanda eſt hæc phraſis. Rariſſimus enim in hac ſignificatione hujus verbi vſus eſt cum accuſandi

di caſu.

κατάδειλιᾶν περὶ τ̃ θανάτον. Plat. in Axioch. idem quod περιδεῶς, vel περιφόβως ἔχειν, timido ac fracto animo eſſe ad mortem ſuſcipiendam. ἀποδειλιᾶν περὶ τοὺς κινδύνους, Lucian.

δυσκατάπληκτος, Baſil. id eſt, δειλὸς, qui facilè metu conſternatur.

¶ *Timorem afferre.*

φοβεῖν. Lucian. οὐδέ με ταῦτα ἐφόβησαν, nec me hæc metu affecerunt. τούτους οὐ μετρίως ἐφόβησεν, idem. καταφοβεῖν. idem, ἀφελῆ παιδίσκην καταφοβήσας, ſimplicem ancillam perterrefeciſti. οἶδας πῶς ἐφόβησε, πῶς κατέπληξε, πῶς τρέμειν ἐποίησε; Chryſoſt.

ἔκπληξιν καὶ δέος τοῖς Ῥωμαίοις ἐνέβαλεν, Herodia. metum ac ſtuporem Romanis iniecit. φόβον ἄπλετον ἐμβάλλειν, Plat. Leg. 3. τρόμον ἐμβάλλειν, Baſil. εἰς φόβον καταβάλλειν, Plat. in Eutyph. id eſt, ἐμβάλλειν. μεγίστους φόβους ἔτι ἁπαλαῖς ψυχαῖς ἐπιβάλλειν, idem in Theæt. maximos terrores adhuc teneris animis inijcere.

δέος ἐνεργάζεσθαι τοῖς πολίταις, Demoſth. metum ciuibus afferre. τοσοῦτον τοῖς πονηροῖς φόβον ἐναπεργάσωνται, Iſocrat. ἄνοια περιδεεῖς ἡμᾶς ἀπεργάζεται, Theoph. ignorantia meticuloſos nos effecit.

δέος ἐμποιεῖν, Luc. id eſt, ἐναπεργάζεσθαι.

εἰς δέος ἄγειν, Lucia. καὶ μὴν ϗ τοῦτό με εἰς δέος οὐ μέτριον ἦγε, quin illud quoq; me in timorem haud mediocrem adduxit. εἰς φόβον καὶ ἀγωνίαν ἄγειν τοὺς Ῥοδίους, Diod.

εἰς δέος καθιστᾶν Cteſ. εἰς δέος κατέστησε τοὺς ἐνοικοῦντας, incolis timorem incuſſit.

εἰς μέγα δέος αὐτοὺς κατέστησε, Thucyd. in magnum timorem eos adduxit.

ἐκπρόθεσμος. Iuſti. ἐκπρόθεσμον μετάνοιαν μετανοεῖν, nimis ſeram pœnitentiam agere. ἐκπρόθεσμος τοῦ ὀφλήματος, Luc. id eſt, ὑπερήμερος.

ὀψὲ μὲν ἀλλ' αὖ ἔγνωμεν, ἔγνωμεν δὲ, Greg. ſerò quidem, ſed tamen aliquando intelleximus.

βραδύτερον μὲν, εἷλκε δέ με ὅμως ἡ περὶ τὸ πράττειν τὰ κοινὰ ἐπιθυμία, Plat. in epiſt. lentiùs quidem, ſed tamen me trahebat Reipubl. gerendæ cupiditas.

ἐκνήψον ὀψὲ γοῦν, Grego. ad meliorem mentem tandem aliquando redi.

σχολαίῳ βαδίσματι ἀναχωρεῖν, Syneſ. lento gradu ſecedere.

ἤδη ἀμφὶ βουλυτὸν ἐστί, Luc. inſtat veſpera.

¶ *Temeritas.*

εἰ ὅ,τι ἂν ἐπέλθῃ, λέγουσιν, Iſoc. quicquid in mẽtem venerit, dicunt. ἐγὼ δὲ τὸ ἐπελθὸν ἀπεκρινάμην αὐτοῖς, Luc. quod mihi primum animo occurrit, ipſis reſpondi. μὴ προπετῶς πιστεύειν τοῖς τῶν κατηγόρων λόγοις, Iſocr. accuſatorum ſermonibus non temerè fidem arrogare. προπετῶς, καὶ ἀβούλως εἰς ὁμολογουμένην ἀπώλειαν ἑαυτὸν δοῦναι, Diodor. temerè atque inconſultè ſe in certam perniciem dare, ἀπερισκέπτως.

τὸ παριστάμενον ἐλευθέρως λέγειν, Luci. id eſt, τὸ ἐπελθόν.

ὅ,τι κεν ἐπὶ γλῶτταν ἔλθῃ, Lucian. quicquid in buccam venerit.

θρασύτερον τοῦ καθήκοντος προπίπτειν εἰς τὸν κίνδυνον, Diodor. audaciùs quàm deceat periculo ſe obiicere.

οὐδὲν ῥιψοκινδύνως καινοτομεῖν, Muſ. id eſt, προπετῶς.

οὐδὲν ἁπλῶς ἐργάζεται καὶ εἰκῆ, Chryſoſt. nil fruſtrà ac temerè facit.

¶ *Temperantia.*

σωφροσύνῃ πρὸς τοὺς γέροντας ἁμιλλώμενος, Liban. de temperantiâ cum ſenibus certans.

ἐπὶ σωφροσύνῃ περιβόητος, Suid. pudicitiæ laude clarus.

κατὰ σωφροσύνην διαφανής, idem. vel, περιφανής. inſigni pudicitia præditus.

σωφροσύνης διὰ παντὸς τοῦ βίου ἐπιμελεῖσθαι, idem. temperantiæ perpetuò ſtudere.

πρὸς πάσας τὰς ἡδονὰς ἐγκρατής. vel, ἐγκρατῶς ἔχων, ab omni voluptate ſe continens.

κρατεῖν τῶν τοῦ σώματος ἡδονῶν, Suid. corporis voluptatibus ſuperiorem eſſe.

¶ *Tempeſtas.*

χειμών. Lucian. χειμὼν οὐ μικρὸς ἡμᾶς κατέλαβεν, haud parua tempeſtas nos inuaſit.

χειμὼν ἄφνω, καὶ γνόφος ὀλίγου δεῖν περιέτρεψεν ἡμῖν τὴν ναῦν, idem. repentina tempeſtas, atque caligo penè nauem noſtram euertit.

πλεῖν ἐν καιρῷ ταραχώδει, καὶ οὐκ ἔχοντι εὔπλοιαν, Gregor. preſby. aduerſa, ac turbulenta tempeſtate nauigare.

τῇ δ' ἐπιούσῃ ὅ τε ἄνεμος ἐπεδίδου, καὶ τὸ κῦμα ηὔξανε, καὶ ζόφος ἐνεγίγνετο, Luc. poſtero autem die ventus augebatur, ac fluctus increſcebant, atque oriebatur caligo.

μεγάλῳ πνεύματι κυμαίνεται τὸ πέλαγος, Plato. magno vento agitatur mare.

μαινομένη πολλάκις ἡ θάλασσα ἐξ ἀνέμων, καὶ εἰς ὕψος μέγιστον διανισταμένη τοῖς κύμασι, Baſ. ventorum flatu perſæpe furore percitum mare, fluctibusq; in ſummam altitudinem aſſurgens.

θάλασσα οἰδαίνουσα, καὶ ἀναστρεφομένη ἐκ τῶν βυθῶν, Baſil. mare intumeſcens, ac funditus ſeſe inuertens.

θάλασσα βίαις ἀνέμων τραχυνομένη, καὶ ἀγριαί-νουσα, καὶ θερμαινομένη τῷ κλύδωνι, idem. vi vento-rum exacerbata, & efferata, ac tempeſtate exæ-ſtuans.

λαῖλαψ ἀνυπόστατος, Lucia. ejuſmodi turbo, qui ſuſtineri nequit.

ἄβλεπτον πλωτῆρσι πέλαγος, Baſil. mare adeò tempeſtuoſum, vt ei ſe committere nautæ mi-nimè audeant.

τὰ κύματα καταστέλλειν, Chryſoſt. tempeſtatem ſedare.

τοσούτῳ κλύδωνι βάλλεσθαι, idem. tanta tempeſta-te jactari.

¶ *Tempus.*

ἠσπάζετό με ἀεὶ προϊόντος χρόνου μᾶλλον, Plat. in epiſt. in dies me magis ac magis amplectebatur.

παρὰ τὸν καιρὸν τῶν κινδύνων, Gregor. periculo-rum tempore. *παρ' αὐτὰ τοῦ πάθους*, flagrante ira-cundia.

ἐν τῷ παρόντι καιρῷ, Baſ. id eſt, *νῦν*.

αὐτοῦ δὲ νῦν ἐπιμέλειαν ἔχομεν, καὶ εἰς τὸν λοιπὸν χρό-νον ἕξομεν, Plat. in epiſt.

οὐκ ἔστιν ὅτε περὶ σοῦ πονηρὰς ἔσχον τὰς ἐλπίδας, Sy neſ. nunquam de te malam ſpem habui.

διδέσθω μηδὲν ἐνιαυτοῦ σμικρότερον, Plat. 8. Leg. totum annum in vinculis ſit.

χρόνῳ διαφεύγει τὸ σπουδαζόμενον, Greg. Gall. a-uec le temps.

ἐν ἅπαντι χρόνῳ τῶν μνημονευομένων ἀνθρώπων, De-moſth. poſt hominum memoriam.

καί σφισι τρία ἔτη ἐν τῷ ἔργῳ ἐξεληλύθεε, Herodo. fluxerunt, conſumpti ſunt.

¶ *Tempus quod, poſtquam aliquid*

facti

factum eſt, effluxit.

εἴκοσι γὰρ ἔτη ἐστὶν εἰς τὸν νυνὶ χρόνον, ἀφ' οὗ γέγραπται, Baſil. vigeſimus iam eſt hic annus, cùm hæc epiſtola ſcripta fuit. ὅπερ οὐδέπω πώποτε γενέσθαι συνέβη ἀφ' οὗ Νεοπτόλεμος, ὁ Ἀχιλλέως, ἐβασίλευε τῆς χώρας, Diod. quod quidem nunquam, ex quo Neoptolemus, Achillis filius, regionis illius imperium tenuit, contigerat. ἀπὸ Σόλωνος διακόσιά ἐστιν ἔτη καὶ τετταράκοντα εἰς τὸν νυνὶ χρόνον, Demoſthe. à Solonis morte vſque ad hoc tempus ducenti quadraginta anni interceſſerunt. ἐτῶν ὄντων πλειόνων ἢ τριάκοντα, ἀφ' οὗ σὺ πολιτεύῃ, idem. exactis iam plus quàm triginta annis, ex quo tu in Republ. verſaris. ἔτη γὰρ οὐκ οἶδα εἰ πέντε διελήλυθεν ἀφ' οὗ ἀπέθανε, Luci. τρίτη ἡμέρα ἐστὶν ἀπὸ τῆς ταφῆς, Dion. tertius eſt hic dies ab ejus inhumatione. πόστην ἄγει τὴν ἡμέραν ἀπὸ τοῦ νοσεῖν; Galen. quotus iam dies eſt, cùm ægrotare cœpit? ἀφ' οὗ εἰμὶ, καὶ πνέω, Luci. ex quo ſum ac ſpiro. dicitur etiam ἐξ οὗ, vel, ἐξ ὅτου. Demoſth. οὔπω τοίνυν πολὺς χρόνος ἐστὶν, ἐξ ὅτου, &c.

πολλῶν ἐτῶν ἐνθάδε οὐκ ἐπιδεδήμηκε, Plato in Symp. id eſt, πολλὰ ἔτη ἐστὶν, ἀφ' οὗ, &c.

τοῦτο μὲν ἤδη τρίτον ἔτος ἐξήκει μετὰ τὴν ἀμνηστίαν. Syneſ. effluxit, excedit.

¶ *Tempus præteritum tam breue, quàm longum.*

χρόνου δὲ οὐ πολλοῦ διελθόντος, Herodo. ἐπεὶ δὲ πολλαὶ διῆλθον ἡμέραι, Luci. poſteaquã autem multi dies fluxerunt.

οὐ πολλοῦ δὲ πάνυ ῥυέντος χρόνου, Memn. id eſt, διεληλυθότος χρόνου βραχέος, vt Demoſth. πᾶς ὁ ἔμπροσθεν παρεληλυθὼς χρόνος. Plat. in epiſt.

ἐν τοῖς ἄνωθεν χρόνοις, priſcis temporibus.

οὐχὶ νῦν πρότερον, ἀλλ' ἐξέτι πάλαι, Philo. non

nunc primùm, ſed iam inde à multis annis.

οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ, καὶ ὁ εἰρημένος μεθίσταται, Greg. preſb. non multum temporis interceſſit, cùm is, de quo locuti ſumus, è vita migrauit. vel, ſi Græcè ex Luciano mauis, οὐ πολὺς διῆλθε χρόνος, καὶ ὁ εἰρημένος ἀπέθανε. βραχὺς διαγέγονε χρόνος, vel, ὀλίγου χρόνου διαδραμόντος, Greg. preſb. id eſt, ῥυέντος, διελθόντος.

ἐν τῷ κατόπιν χρόνῳ, vel, ἐν τῷ προλαβόντι χρόνῳ, Greg. præterito tempore.

πολύπαις ἄχρι πρὸ μικροῦ νομισθείς, Phil. numeroſæ ſobolis pater haud pridem exiſtimatus.

ὃ πρὸ μικροῦ πρότερον εἶπον, idem. quod paulò ante dixi. μικρῷ πρὸ τῶν Κλαυδίου χρόνων, Suid. paulò ante Claudij tempora.

ἐτύγχανε δὲ νεωστὶ παρὼν ἀπὸ Σικελίας, Plat. in Eraſt. recèns è Sicilia venerat.

ταῦτα οὐ πάλαι ἐστὶ γεγενημένα, ὥστε ἀγνοεῖν ὑμᾶς. Demoſth. hæc non antiquitus facta ſunt, vt ea ignota vobis ſint.

ἴσασιν οὐ πρὸ πολλοῦ γενόμενον, Lucia. οὐ πάνυ πρὸ πολλῶν ἐτῶν, idem. βραχὺ πρὸ τούτων τῶν χρόνων, Diod. πρὸ πολλοῦ, &c. οὐ πρὸ πολλοῦ. idem.

πολλοῦ δὲ χρόνου παρῳχηκότος, ἀφ' οὗ, &c. id eſt, διαδραμόντος, παρεληλυθότος, Greg. preſb.

ἐκ πολλοῦ, jampridem. ἐκ παλαιοῦ ἑταῖρος, Lucia. jam olim ſodalis. ἐκ πολλοῦ ταῦτα εἰδὼς, ἐθήρευεν αὐτοὺς, idem.

οὐ γὰρ ἑώρακα πολὺς ἤδη χρόνος αὐτὸν παρ' ὑμῖν, idẽ. jam diu eſt, quòd eum apud vos non vidi.

πολὺς δὲ χρόνος ἐστί σοι ἐρῶντι; idem. diú ne eſt, ex quo amore captus es?

ἐπὶ πλεῖστον αὐτοῖς τὸ τῆς φυγῆς παρεμήκυνθη, Grego. perdiu exularunt, in longum ipſis productum eſt exilium. τῶν μὲν ἡ ζωὴ παρατείνεται, τῶν δὲ αἱ ἡμέραι

σωτέμνονται, Baſil. illius vita in longum protrahitur, hujus dies contrahuntur.

μέχρι μὲν πολλοῦ ἀπηνεῖτο, Chion. diu recuſabat.

μακρὸν ἐσίγησας χρόνον, Procop.

διεξήλθομεν ἐν τοῖς ἄνω ῥηθεῖσι λόγοις, Plato in Tim. ſuperioribus ſermonibus diximus.

συχνὸν ἤδη χρόνον ὄντος πολέμου, Demoſth. diu jam vigente bello.

ἡ μνήμη ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου μέχρι τῆς δε τῆς ἡμέρας ἀθάνατος ἔσται διαμένει, Æſch.

¶ *Tempus idem.*

κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον Ἡρακλεῖ γενόμενος, Iſocr. eodem tempore quo Hercules. καθ' ὃν δὲ καιρὸν τὰ προειρημένα ἐν Ῥώμῃ ἐπράττετο, Συρίας ἡγεῖτο πάσης, Herodi. quo tempore hęc Romæ gerebantur, totam Syriam cum imperio tenebat.

ἅμα τῷ τῆς γαστρὸς προελθεῖν, ἡ βασίλειος ὑποδέξατο πορφυρίς, Herodia. ſimulatque è materno vtero prodiit, imperatoria purpura eũ excepit.

ἅμα τῷ ἁλῶναι τέθνηκε, Diod. confeſtim vt captus eſt, mortem obiit. ἅμα τούτοις πραττομένοις, idem. dum hæc gererentur.

καὶ ἐκεῖνο τοῦ καιροῦ, Herodi. ſub illud tempus.

ὡς συνδραμεῖν τῇ γενέσει τὸν θάνατον, Philo adeò vt ortus cum morte concurreret, id eſt, ſtatim vt in lucem editus erat, interiret.

παρ' αὐτὸ τοῦ ἀδικήματος, flagrante delicto.

¶ *Tempus poſterum.*

μετ' οὐ πολὺν χρόνον, haud diu poſtea. οὐ πολλῷ μετέπειτα χρόνῳ ὕστερον, idem.

τέτταρσι μησὶν ὕστερον ἢ διελύσατο πρὸς τούτους, Demoſth. quarto poſt menſe quàm bellum cum ipſis diremit.

τὸ ἀπὸ τοῦδε, Herod. poſthac, in poſterum. τὸ μετὰ ταῦτα, ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα χρόνοις, Demoſth. εἰς τὸ

μετέπειτα χρόνον.

κατὰ τὸ ἐφεξῆς ἔτος, Baſil. anno inſequente.

οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ, καὶ ζωὴν δίδωσιν αὐτῷ, Greg. id eſt, non multo poſt. ὀλίγῳ ὕστερον.

μετὰ ταῦτα οὐ πολὺς διῆλθε χρόνος, Luc.

¶ *Tempus vtrumque.*

οὐδὲ γεγένηται νῦν, οὐδὲ εἰς αὖθις ἔσται, Plat. nec adhuc extitiſſe, nec vnquam fore.

καλλίω ταύτης εἰρήνην οὔτε πρότερον, οὔθ' ὕστερον οὐδεὶς ἂν εἰπεῖν ἔχοι πεποιημένην τὴν πόλιν, Demoſt. pulchriorē, commodioremq; pacem aut prius, aut pòſt à ciuitate factam nemo eſt, qui commemorare queat.

οὔτε τῶν κατ' ἐκεῖνον εὐδοκιμησάντων, οὔτε τῶν ὕστερον ἐπιγενομένων, Iſocra. nec eorum, qui illius tempore floruerunt, nec eorum, qui poſtea extiterunt.

μέχρι δείλης ἐξ ἑωθινοῦ, Xenoph. à matutino ad veſperam. ἐξ ἑωθινοῦ εἰς ἑσπέραν ἐμαχέσαντο, Herodi. ἀπὸ βαθέος ὄρθρου μέχρι τῆς ἑσπέρας αὐτῆς, Baſil.

¶ *Tempus opportunum*, vide *Occaſio.*

ἡγούμενος ἁρμόττοντα εἰληφέναι καιρὸν τοῦ λέγειν, Demoſthe. exiſtimans ſe commodum tempus nactum eſſe dicendi.

ἡγησάμενος αὐτῷ κάλλιστον καιρὸν παραπεπτωκέναι, Iſocr. pulcherrimam occaſionem ſibi contigiſſe ratus.

ἥκειν οἰ νομίζας τὸν καιρὸν, οὗ μάλιστα ἐγλίχετο, Philo. arbitratus veniſſe tempus illud, quod maximè expetebat.

καιρὸν ἔχων ἀμύνης, οὐκ ἐμνησικάκησε, Luc. oblata vlciſcendi occaſione, injuriæ memoriam abjecit.

ἁρπάζειν καιρὸν εἰς νουθέτησιν, Grego. oblatam ad monendum occaſionem arripere.

τοῦ

τῶν καιρῶν αὐτῷ πολλὰς ἀφορμὰς παρεχόντων εἰς ἀργυρισμόν, Luci. oblatis ei permultis occaſionibus factitandi quæſtus.

¶ *Tenebræ.*

ἐν σκότῳ τὴν ψυχὴν κατέχειν, Chryſ.

τὸν ζόφον ἀπήλασε, idem. caliginem pepulit, diſcuſſit.

ἐπιπροσθεῖν, tenebras offundere, luminibus officere.

ἀχλύς τις παχεῖα, καὶ ζόφος, καὶ νεφέλη κατακέχυται τῆς γῆς ἁπάσης, Chryſoſt. craſſa quædam nubes & caligo per totam terram fuſa eſt.

¶ *Termini.*

ἐπεὶ δὲ ἐξέβη τοὺς ὅρους, τοὺς δεδομένους αὐτῷ, Baſ. poſtquam autem finibus ipſi conſtitutis exceſſit.

ἐκπεσεῖν τῶν ὅρων τῆς σωφροσύνης, idem. id eſt, ἐκβαίνειν.

ἔξω φέρεσθαι τῶν ὅρων, efferri extra fines.

εἴσω τῶν οἰκείων ὅρων μένειν, Chryſ. intra ſuos terminos conſiſtere.

τοὺς ὅρους ὑπερβαίνειν παρὰ θεοῦ τεθέντας, idem. fines à Deo conſtitutos tranſilire.

¶ *Teſtamentum.*

παρὰ τὸ βέλτιστον διατίθεσθαι, Plat. leg. 10. iniquum teſtamentum facere. μηδὲν διαθέμενος ἐτελεύτησεν, Iſæus. inteſtatò è vita diſceſſit. διαθήκας οὐ καταλιπών, idem. Ἀρισταῖον, εἰ προαποθάνοι, δεσπότην ἀφιεὶς τῶν ἑαυτοῦ πάντων, Luc. Ariſteam, ſi priùs vita excederet, bonorum omnium ſuorum dominum teſtamento relinquens.

γράμμασι, καὶ διαθήκαις κυρίους αὐτοὺς τῶν ἐμῶν ἀποδείκνυμι, Baſil. id eſt, ἀφίημι, καταλείπω, ἀποφαίνω.

τὰς διαθήκας ποιήσασθαι, Iſæus. idem quod διατίθεσθαι, teſtamentum condere.

διαθήκας ψευδεῖς κατασκευάζειν, idem. id eſt, ποιήσασθαι, Gall. *forger vn faux teſtament.*

ἄκυρος ἔστω τῶν αὐτοῦ καὶ τὸ σμικρότατον διαθέσθαι, Plat. leg. 10. ne de minima quidem bonorum ſuorum parte teſtamēti factionem habeat. Cic. Gall. *qu'il n'ayt pouuoir de diſpoſer de la moindre choſe qu'il ayt.*

ἀποκληρονόμους ἐργάζεσθαι, Chryſ. exhæredes facere.

ἀποκηρύκτους ποιεῖσθαι, idem. id eſt, ἀποκηρύττειν, exhæredare.

ἐπισκήπτειν dicuntur morientes, cùm extrema mandata dant. ἐπίσκηπτεν ἐμοὶ τιμωρεῖν ὑπὲρ αὐτοῦ ἀδελφῶν, Lyſ. & Chryſ. λαμπρὰ καὶ πᾶσαν αὐτῶν ἀναλίσκοντα τὴν οὐσίαν ἐπισκήπτουσιν αὐτοῖς ἀνιστᾶν, id eſt, κελεύουσι. loquitur de iis, qui ſplendida ac nimis magnifica ſepulchra ſibi extrui jubent. Et rurſus, σὲ ὁ θεὸς καὶ ἐπισκῆψαι τοῖς προσήκουσι, καὶ εἰπεῖν περὶ τῶν ὄντων, καὶ τὰ κατὰ τὴν οἰκίαν ἅπαντα διαθεῖναι ἐποίησε κύριον. Hom. 8. ad Rom. Hinc nomen ἐπίσκηψις. Naz. βελτίους αὐτοὺς ποιήσας ταῖς ἐπισκήψεσι. De Baſilio animam agente loquitur.

¶ *Teſtimonium.*

μαρτυρίαν παρέχεσθαι, teſtimonium perhibere, Colum. τούτου ἡ Πελίου θυγάτηρ ἱκανὴν μαρτυρίαν παρέχεται, Plat. in Sympoſ. hujus rei ſatis locuples teſtis eſt. σαφεστάτην μαρτυρίαν παρέχεται, Baſ. perſpicuum teſtimonium affert, præbet.

μάρτυρα παρέχεσθαι, teſtem adhibere. Demoſt. Λεπτίνην ἐγὼ παρασχήσομαι μάρτυρα.

πάντες γάρ μοι ὑπάρχουσι μάρτυρες, Plat. in epiſto. omnes mihi ſunt teſtes.

μάρτυς εἰμὶ τῷ Πέτρῳ τῆς περί σε διαθέσεως, Syneſ. teſtis ſum Petro de ipſius erga te affectu

ac

ac beneuolentia. ἵνα μοι μάρτυρες εἶεν τῶ λεγομένων. Demoſth.

διὰ μυρίων μαρτύρων πιςώσασθαι, Euſeb. id eſt, διαβεβαιώσασθαι.

ἀδήλους μάρτυρας παρέχεσθαι, Baſ. id eſt, παρέχεσθαι, dubios teſtes producere.

μάρτυρα καλεῖν, teſtem citare, laudare. καλῶ δὲ ὧν ἐρῶ τὸν θεὸν μάρτυρα, Lucia. ὃν μάρτυρα καλῶ τὸ συνειδότα, Phil. quem conſcientiæ teſtem cito.

ἐπιμαρτύρεσθαι, idem quod μάρτυρα καλεῖν. Plat. in epiſt. ὃ δὲ τὸν Δία ἐπιμάρτυρα θέμενος, Iouem teſtatus.

μάρτυρα ποιεῖσθαι, idem quod ἐπιμαρτύρεσθαι. πῶς μὲ ἐφίλησά σε τοὺς θεοὺς ποιοῦμαι μάρτυρας, Lucian. quantum te amauerim, dij mihi teſtes ſunt.

ἀξιόπιςος, vel, ἀξιόχρεως μάρτυς, Demoſth. teſtis locuples, fide dignus. ὃν ἀξιόπιςον μάρτυρα ἔχομεν τῆς ἡμετέρας ἀρρωςίας, Grego. quem morbi noſtri locupletem teſtem habemus. ἐγγυᾶταί μου τὸ λέγειν Διονύσιος, Phil. confirmat.

τὰ ψευδῆ διαμαρτύρεσθαι, Demoſth. falſum teſtimonium dicere.

οὔτε καταμαρτύρησας τινὸς μαρτυρίαν ψευδῆ, Baſil. nec falſum teſtimonium in quenquam dixiſti.

ἀπὸ τῶν προφητῶν πιςοῦται τὸν λόγον, Σοφονίαν εἰς μέσον παράγων, Chryſo. à Prophetis fidem verbis ſuis conciliat, Sophoniam in medium adducens.

καταψευδομαρτυρεῖν ἐμοῦ, Xenoph. falſum in me teſtimonium dicere.

¶ *Timere.*

φοβεῖσθαι, Plat. in Sympoſ. πάνυ ἐφοβούμην μὴ ἀπορήσοι λόγου, magnopere timebam, ne eis oratio deeſſet. πάνυ ἐοικότας πεφοβημένοις ἀνθρώποις,

Xen

Xenoph. metu perturbatis hominibus perquam ſimiles. *φοβεῖσθαι φόβον*. Grego. *οὐ τοῦτον ἐγὼ φοβοῦμαι τὸν φόβον μὴ*, &c. non ego illud metuo, ne,&c.

ὀρθαὶ ἵστανταί μου αἱ τρίχες ὑπὸ φόβου, καὶ ἡ καρδία πηδᾷ, Plato in Symp. præ timore mihi crines horreſcunt, ac cor ſubſilit.

ἐν ποίῳ τινὶ φόβῳ οἴει γίνεσθαι αὐτόν; Plat. Pol. 8. quo timoris cruciatu eum affectum cenſes?

εἰ μή τις εἶχέ με φόβος, θαῦμα τοσοῦτον καταχρύψαι, Gregor. niſi mihi metus quidam inceſſiſſet.

φόβον ἔχειν, id eſt, *φοβεῖσθαι*. Chryſ. *μέγαν ἔχει φόβον τὸ πρᾶγμα*. loquitur de juramento. *φόβῳ ἔχεσθαι*, in timore verſari, metu teneri.

τούτῳ τῷ φόβῳ νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν συνειμι, Greg. hic me timor dies noctesq; exagitat.

φόβῳ συζῆν διηνεκῶς, Chryſoſt. in perpetuo timore verſari.

εἰς μεγίστους φόβους ἐμπίπτειν, Diod. in grauiſſimos timores incidere.

ἐν φόβοις ἦν, καὶ δάκρυσιν, idem. in metu ac lacrymis verſabatur. *ἐν φόβῳ ἦν ὁ Φίλιππος, καὶ πολλῇ ἀγωνίᾳ*, idem.in timore, ac magna animi anxietate erat.

ἦν τοὔνομα τῶν Μήδων τοῖς Ἕλλησιν ἀκοῦσαι φόβος, Herodo. Græcis vel nomen ſolum Medorum audire formidoloſum erat.

φόβος ἡμᾶς κατέλαβεν οὐ μικρός, Baſil. metus haud paruus nos inuaſit.

ἀεὶ διὰ φόβου εἰσὶ, μή ποτε,&c. Thuc. ſemper metuunt,ne,&c.

τοῦ φόβου ἀπαλλάττειν,vel, *τοῦ δέους*, Iſocr. timore liberari.

περίφοβος,territus, metu trepidus. Diod. *τῇ τούτων ἀπωλείᾳ περίφοβοι γινόμενοι*,horum exitio atque

atque internecione attoniti. περίφοβοι καθεστή-
κασιν, ibidem.

περιφόβως ἔχειν, id eſt, περίφοβον εἶναι. οὕτως ἔχει περιφόβως, Dion.

τὸ ἐπιχειρούμενον ἀεὶ τοῦ θανάτου φόβον ἀπώσασθαι, Phil. propellere. ἀποσείσασθαι, πόῤῥω βάλλειν.

τοσοῦτος φόβος περιέστη τὴν πόλιν, Demoſth. circumſtitit, id eſt, inuaſit, obſedit.

δεδοικέναι, vel, δεδιέναι. δεδοικέναι τὸν θάνατον, Plato in Axioch. mortem extimeſcere.

ἰσχυρῶς δεδιέναι, Æſch. magnopere vereri. δεδιότες μὴ πῶς ἄρα, &c. Herodi. metuentes ne. μήτε τῶν θεῶν δείσας μῆνιν, Plat. Leg. 8. nec Deorum iram veritus. μήτε καταδείσας τὰς ἀπειλὰς, Philo. id eſt, φοβηθείς. καταδείσαντες τοῦτον, καὶ τὸ τούτου θράσος, Demoſth. δεδιὼς σφόδρα περὶ τοῦ παιδὸς, idem. filio valdè metuens. πάλαι μὲν ἐδεδίει περὶ τῆς οἰκίας, μὴ βιαίοις πνεύμασιν ἀνατραπῇ, idem. jampridem domui metuebat, ne ventorum impetu euerteretur. μηδὲν οὖν δείσῃς περὶ ἡμῶν τούτου γε ἕνεκα, Gregor. nihil igitur noſtri cauſa metuas, quod quidem ad hoc attinet. quaſi dicat, libero te omni metu.

δέος. Plat. in Axioch. οὐκέτι μοι θανάτου δέος ἔνεστι, non jam mortis metu afficior.

ἐνθυμηθέντι γάρ τι δέος ἐπέρχεται, Lucia. cogitanti quippe metus inceſſit.

ἐν μεγίστῳ δέει καθεστῶτες, Herodi. in maximo metu poſiti. ἐν δείματι μεγάλῳ καθεστῶτες, Herodot. δεῖμα tamen vocabulum eſt poëticum.

εἴ σοι δέος παρέστηκε, Plato in Phæd. id eſt, ἐπῆλθε.

ἔστι γὰρ δέος, μήποτε, &c. Thucyd. verendum enim eſt, ne, &c.

ἔξω δέους εἶναι, Suid. extra metum eſſe, metu

vac

vacare.

δέ☉ περιαμύττον τ̃ νοῦν, εἰ στερήσομαι, &c. Plat. in Axioch. mentem vellicans. ἀδεὲς δέ☉ δεδιέναι, Plat. in Symp. inani metu affici.

περιδεῶς ἔχειν, id eſt, περιφόβως, vt ſup. Iſoc.

πρὸς δὲ τοῦτον οὕτως ἐκ πολλοῦ περιδεῶς εἶχεν, hunc autem iampridem ita pertimeſcebat.

εὐλαβεῖσθαι. Diodor. σφόδρα γὰρ εὐλαβεῖτο, μὴ, &c. id eſt, ἐδεδίει. εὐλαβουμένῳ, καὶ δεδιότι ἔοικας, μὴ, &c. Bud. id eſt, φοβουμένῳ ἔοικας, vt ſupra.

δεδίττεσθαι. Gregor. κομιδῇ παῖς ὢν εἴην τὰ τοιαῦτα μορμολύκεια δεδιττόμενος, puer admodum eſſem, ſi hujuſmodi laruas metuerem.

ἐλπὶς nonunquam pro metu ſumitur. πάσης νυκτὸς τὸ τέλος τοῦ βίου εἶχον δι' ἐλπίδος, Herodi. finem vitæ expectabant, extimeſcebant.

οὐδὲν τρέσας τὴν δόξαν, id eſt, δείσας. ἀπὸ τοῦ τρέω.

¶ *Timor grauis, & tremor.*

ὑπὸ τῶν ἐφεστώτων δεινῶν διαπεπλέγμαι τὴν γνώμην, καὶ ὑπότρομός εἰμι. Luc. præ vrgentibus periculis animo perturbor, ac tremore afficior.

ὑπερεκπλήττεσθαι. Demoſth. τοὺς ὑπερεκπεπληγμένους ὡς ἄμαχον τὸν Φίλιππον, id eſt, σφόδρα φοβουμένους.

ὑποπτήσσειν, vel καταπτήσσειν. Phil. θανάτου καταπτήσσειν, mortem reformidare. Et cum accuſat. λῃστῶν ἐφόδους ἀεὶ καταπτήσσειν, idem. latronum impetum exhorreſcere.

κατέπτηξε τὰ πάθη δεδοικότα καὶ τρέμοντα τὴν τοῦ χρόνου ἰσχύν, Chryſoſt.

ὀρρωδεῖν, & κατορρωδεῖν, trepidare, vehementer timere. ὀρρωδεῖν τὸν θάνατον, mortem expaueſcere. ἐς ὀρρωδίαν ἀφικέσθαι, Herodot. id eſt, ὀρρωδεῖν.

καταπλήττεσθαι, idem quod ἐκπλήττεσθαι. Baſil.

ἐδὲ τὸ ἐπηρτημένον κίνδυνον ἐξεπλάγη, nec ad impendens periculum animo conſternatus eſt. vel, nec imminens periculum pertimuit.

τεθνάναι ὑπὸ τοῦ δέους, Lucia. metu exanimari. μικροῦ μὲ ἐξέθανον ὑπὸ τοῦ δέους, idem. timore penè interij. τεθνεῶτα δέει ἐζωπύρησας, Phil. metu extinctum ad vitam reuocaſti, metu confectum recreaſti.

ἀπόλλυσθαι τῷ φόβῳ, vel, ὑπὸ τοῦ φόβου. Xenoph. πάλαι ἀπολώλει τῷ φόβῳ μὴ λυθείη ἡ στρατιά, iampridem in grauiſſimo metu erat, ne exercitus ſolueretur, *long temps auoit qu'il mouroit de peur.*

τρόμῳ εἴχετο, καὶ ἡ καρδία ἀνεπάλλετο, Lucia. id eſt, ἔτρεμε, καὶ ἡ καρδία ἐπήδα, tremore afficiebatur, & corde palpitabat.

ὑπὸ δέους ἐπεφρίκει, καὶ ἐπεπήγει, Philo. metu cohorreſcebat, ac rigebat.

φόβῳ ὑπότρομον εἶχε τὴν ψυχὴν, ἄσθματι καὶ παλμοῖς πιεζομένην, Philo. vbi tamen legēdum opinor, ὑπότρομον.

ἐν πολλῇ ἀγωνίᾳ εἶναι, Diodor. in magna trepidatione eſſe.

ἐν τῇ κεφαλῇ τρίχες ὀρθαὶ εὐθὺς ἐπανίσταν), Baſil. id eſt, ἵσταν), vt ſuprà.

εἰς φρίκην τινὰ καὶ ἔκστασιν καθίσταμαι, μή ποτε, &c. Baſil. quodammodo cohorreſco, atque à mente deferor, metuens, ne, &c.

καί με φρίκη τις ὑποτρέχει μεμνημένον τοῦ θαύματος, Greg. horror me ſubit.

φρίττειν ἐπέρχεται, idem. cohorreſcere mihi in mentem venit. πάντες πεφρίκαμεν τὸν θάνατον, Chryſoſt. mortem omnes exhorreſcimus.

φρίκη βύθιος κατέσχεν ἡμᾶς. Phil. profundus horror nos tenuit, vel, inuaſit.

ἀπὸ κεφαλῆς ἄκρας μέχρι ποδῶν φρίκη κατέχητο,

ζ,idem.à ſummo capite ad pedes vſque horrore tenebatur.

τρόμος τε, καὶ σφυγμὸς πάντα αὐτοῦ τὰ μέρη, καὶ τὰ μέλη συνεκίνει, idem.confundebat,concutiebat.

ἐξίστασθαι ὑπὸ τοῦ δέους,mente præ metu alienari.

ἐκπλήττεσθαι, metu obſtupeſcere.

τί δ' ὠχρίακας, καὶ συγκροτεῖς τοὺς ὀδόντας ὑπὸ τοῦ τρόμου; Lucian. quid expalleſcis, ac dentes præ tremore collîdis? τί ὠχριᾷς, καὶ τρέμεις, καὶ ἀσειδὴς ἕστηκας; Chryſoſt.

φόβου ἀνώτερος ἕστηκεν,idem.de eo,qui hominum minis à recto dimoueri nequit.

ὑφορᾶσθαι aliquando αὐτὶ τοῦ φοβεῖσθαι. Chryſoſt. μᾶλλον ἑλόμενος κινδυνεύειν ἐκ τοῦ φανερῶς εἰπεῖν, ἢ τὴν οἰκείαν ὑφορώμενος σωτηρίαν, σκιὰν γοῦν ὑμῖν καταλιπεῖν ἀγνωμοσύνης, periclitari malens apertè loquendo, quàm dum vitæ ſuæ timet, vel tenuem vobis ingratitudinis vmbram atque occaſionem relinquere.

¶ *Timiditas.*

φόβου γέμων διὰ παντὸς τοῦ βίου, Plat. 8. Polit. πλήρης, ἀνάπλεως.

οὐδὲ πάνυ εὐθάρσης ὤν, Luci. neque animo admodum fidenti ac generoſo.

δειλότεροι τῶν λαγωῶν, idem. leporibus timidiores. τοῦ δέοντος δειλότερος. Greg. mericuloſior, quàm par ſit. ἄνανδρος, καὶ δειλός, Suid. ignauus, & timidus.

καταῤῥωδεῖν τοὺς κινδύνους, Diodor. ad pericula trepidare.

δειλίᾳ διενηνοχέναι ἅπαντας ἀνθρώπους, Suid. timiditate mortales omnes ſuperaſſe. Ac notanda eſt hæc phraſis. Rariſſimus enim in hac ſignificatione hujus verbi vſus eſt cum accuſandi

di caſu.

καταδειλιᾷν πρὸς τὸ θάνατον, Plat. in Axioch. idem quod περιδεῶς, vel περιφόβως ἔχειν, timido ac fracto animo eſſe ad mortem ſuſcipiendam. ἀποδειλιᾷν πρὸς τοὺς κινδύνους, Lucian.

δυσκαταπληκτος, Baſil. id eſt, δειλὸς, qui facilè metu conſternatur.

¶ *Timorem afferre.*

φοβεῖν. Lucian. οὐδέ με ταῦτα ἐφόβησαν, nec me hæc metu affecerunt. τούτους οὐ μετρίως ἐφόβησεν, idem. καταφοβεῖν. idem, ἀφελῆ παιδίσκην καταφοβήσας, ſimplicem ancillam perterrefeciſti. εἶδες πῶς ἐφόβησε, πῶς κατέπληξε, πῶς τρέμειν ἐποίησε; Chryſoſt.

ἔκπληξιν καὶ δέος τοῖς Ῥωμαίοις ἐνέβαλεν, Herodia. metum ac ſtuporem Romanis iniecit. φόβον ἄπειρον ἐμβάλλειν, Plat. Leg. 3. τρόμον ἐμβάλλειν, Baſil. εἰς φόβον καταβάλλειν, Plat. in Eutyph. id eſt, ἐμβάλλειν. μεγίστους φόβους ἔτι ἁπαλαῖς ψυχαῖς ἐπιβάλλειν, idem in Theæt. maximos terrores adhuc teneris animis iniicere.

δέος ἐνεργάζεσθαι τοῖς πολίταις, Demoſth. metum ciuibus afferre. τοσοῦτον τοῖς πονηροῖς φόβον ἐναπειργάσαντο, Iſocrat. ἄγνοια περιδεεῖς ἡμᾶς ἀπεργάζεται, Theoph. ignorantia meticuloſos nos effecit.

δέος ἐμποιεῖν, Luc. id eſt, ἐναπεργάζεσθαι.

εἰς δέος ἄγειν, Lucia. καὶ μὴν καὶ τοῦτό με εἰς δέος οὐ μέτριον ἦγε, quin illud quoq; me in timorem haud mediocrem adduxit. εἰς φόβον καὶ ἀγωνίαν ἄγειν τοὺς Ῥοδίους, Diod.

εἰς δέος καθιστᾶν Cteſ. εἰς δέος κατέστησε τοὺς ἐνοικοῦντας, incolis timorem incuſſit.

ἐς μέγα δέος αὐτοὺς κατέστησε, Thucyd. in magnum timorem eos adduxit.

φόβ

φόβον παρέχειν τοῖς πολεμίοις, Diod. hoſtibus metum aſferre. πᾶσιν ἀνθρώποις φόβον παρέχειν τοῦ στρατεύεσθαί ποτε ἐφ' ἑαυτόν, Xenoph. omnes mortales deterrere, ne aduerſum ſe cum exercitu proficiſcantur.

φόβον παρασκευάζειν ταῖς γυναιξὶ τοῦ σωφρονεῖν, Demoſth. efficere, vt mulieres metu pudicitiam tueantur.

τοῖς πολεμίοις οὐ τὴν τυχοῦσαν ἀγωνίαν ἐπέστησε, Diod. id eſt, οὐκ εἰς τὸ τυχόντα φόβον ἐνέβαλε τοὺς πολεμίους.

φόβῳ κατασείειν, Gregor. metu labefactare, concutere.

καταπλήττειν. τῇ τούτων τιμωρίᾳ καταπλήξασθαι, vel, ἐκπλήξασθαι τὰς ἄλλας πόλεις, Diod. horum ſupplicio reliquis vrbibus terrorem afferre. δεινῶς ἠκίσατο, βουλόμενος καταπλήξασθαι τοὺς τῶν ὁμοίων ὁρμῆς ἀντεχομένους, idem. acerbiſſimis tormentis eos excruciauit, reliquos ab ejuſmodi conatibus deterrere cupiens.

καταδεῖσαι τοῖς λόγοις, Phal. id eſt, ἐκπλήττειν, δέος ἐμβάλλειν.

δεδίττεσθαι. Grego. τῷ τῆς ἐξουσίας ὄγκῳ τὸν ἀθλητὴν δεδιττόμενος, imperij faſtu pugilem territans.

τῷ φόβῳ κατέχειν ὥσπερ χαλινῷ τὴν ἐπὶ τὰ χείρω ῥύμην, Chryſoſt. terrore, quaſi freno quodam, impetum ad vitia cohibere.

τοῦτο κατασείει τὴν διάνοιαν, animum concutit, ac metu percellit, idem.

φόβον ἐνθεῖναι. Chryſ. τοσοῦτον αὐτοῖς φόβον ἐνέθηκεν. injecit, incuſſit.

ἐπισείειν τὸν φόβον, idem. inferre, incutere.

ἔκφοβον ποιεῖν, vel, καθιστᾶν. Chryſo. 4. de Sacer. ἔκφοβόν με καὶ ἔντρομον κατέστησας τοῖς ῥήμασι τούτοις, his verbis me metu ac tremore affeciſti.

τοῦτο

τούτου τοὺς ἄλλους δούλους ἐποίησεν, idem. huic opponit τὸ παραθαρρύνειν.

ἐκδειματοῦν. Chryſo. δαιμόνων ἐκδειματούντων σου τὴν ψυχήν, dæmonibus animum tuum terrore afficientibus, territantibus.

¶ *Tolerantia.*

μὴ μαλακίζεσθαι, μηδὲ κάμπτεσθαι πρὸς τὰ πάθη, Greg. aduerſus animi affectus minimè molliter, atque ignauè, abjecteq; ſe gerere.

διὰ μακροθυμίας περιγίνεσθαι τῶν πειρασμῶν, Baſil. per patientiam tentationes vincere.

φέρειν πάσας τὰς τοῦ ἀέρος κακοπαθείας σὺν πολλῇ τῇ μακροθυμίᾳ, omnes cæli injurias patientiſſimè ferre.

ἐγκαρτερεῖν τοῖς δυσφορωτάτοις πάθεσιν, idem. id eſt, καρτερῶς φέρειν. μέχρι θανάτου ἐγκαρτερῆσαι τοῖς ἀλγεινοῖς, idem. καρτερεῖν πρὸς καύματα καὶ ψῦχος, idem. æſtus atque algoris patientem eſſe.

¶ *Tormenta.*

στρεβλοῦσθαι, torqueri, cruciari. στρέβλη, tormentum, equuleus. βασάνοις, καὶ στρέβλαις τὰ σώματα κατατείνειν, Phil. tormentis atque cruciatu afficere.

κατατεινόμενος ὑπὲρ τοῦ τι τῶν ἀπορρήτων ἐκλαλῆσαι, idem. id eſt, στρεβλούμενος, tormentis vexatus, vt aliquid ex arcanis proderet. quod etiam συντείνειν dicitur. τινῶν καρκίνοις σιδηροῖς τὰ σφυρὰ πιέζων συνέτριβε, Diod. nonnullorum vngulis ferreis oppreſſos pedum malleolos contundebat.

βασανίζεσθαι, id eſt, στρεβλοῦσθαι. βασανισθεὶς πρότερον, καὶ ὁμολογήσας τὴν ἐπιβουλήν, idem. tormentis prius excruciatus, atq; inſidias confeſſus. Hinc nomen βάσανος. παντοῖα βασάνων εἴδη, Gregor. tormenta omnis generis, exquiſitiſſima quæque

que tormenta.

μεγάλαις βασάνοις συνέχεσθαι, Dion. in maximis cruciatibus verſari.

αἰκίζειν, Diod. *τὸν Βομίλκαν αἰκισάμενοι δεινῶς τοῦ ζῆν ἐστέρησαν*, Bomilcarem acerbiſſimis tormentis excarnificatum necarunt. *τὸν Λυκιανὸν σφαίραις μολιβδίναις ᾐκίσαντο κατὰ τοὺς τένοντας*, Suid. Hinc nomen *αἰκία*. *μετὰ πάσας τὰς αἰκίας ὅσας ἐδύναντο χωρῆσαι τὰ σώματα αὐτοῖς*, Phil. poſt omnes cruciatus, quos eorum corpora capere potuerunt. *πᾶσαν αἰκίαν προσφέρεσθαι, καὶ τὸ σῶμα κατὰ λεπτὸν συγκόπτειν*, Diod. omnes cruciatus adhibere, & corpus in minutas partes concidere.

δειναῖς αἰκίαις κατ' αὐτοῦ χρησάμενοι, μετὰ τῆς ἐσχάτης ὕβρεως ἀνεῖλον, idem. id eſt, *δειναῖς αἰκίαις αὐτῷ προσενεγκάμενοι*, grauiſſimis tormentis, atque extrema contumelia affectum trucidarũt. *πολλὰς αἰκίας, καὶ τιμωρίας ὑπομένειν*, idem. *ταῖς ἐσχάταις αἰκίαις περιπίπτειν*, idem.

κεκαινουργημέναις θανάτου ἰδέαις ἀποκτεῖναι, Phil. nouis, & inuſitatis mortis generibus afficere.

παραδοῦναι τοῖς ἐπὶ τὰς τιμωρίας τεταγμένοις, Diodo. tortoribus tradere.

ἐνίοις ἀστραγάλους περιθεὶς βιαιότερον, δειναῖς ἀλγηδόσι περιέβαλεν, idem. in graues dolores conjecit.

θάνατον ἀλγεινότατον, καὶ μακρότατον ἐξευρήμεθα αὐτῇ, Lucia. mortem acerbiſſimam, ac maximè lentam ipſi excogitauimus.

παντὶ κολάσεων εἴδει καταναλίσκεται, Suid. omni tormentorum genere conficitur.

βάσανον ἐργάζεσθαι, id eſt, *βασανίζειν*. Chryſoſt. *βάσανον ἐργάσῃ σεαυτῷ μεγάλην*.

¶ *Tormenta bellica.*

μηχανήματα, καὶ ἑλεπόλεις, Phil. machinæ, atque

que tormenta. μηχανήματα, ὅσα ἐπ' ἀνατροπῇ τειχῶν κατασκευάζεται. idem. machinæ omnes, quæ ad euertenda vrbium mœnia conſtruuntur.

τὰς ἑλεπόλεις τοῖς τείχεσιν ἐφιστᾶν, idem. tormenta mœnibus admouere. ἐπέστησε τὰς μηχανὰς ἐπ' ἄκρου τὸ χῶμα, καὶ τοῖς πετροβόλοις κατέβαλλε τὰ τείχη, Diod. machinas in ſummo aggere collocauit, ac balliſtis muros verberare, ac dejicere cœpit. μηχανήματα ἐπιστήσας ἐπολιόρκει, Demoſth. admotis machinis vrbem obſidebat, oppugnabat.

παντοίας μηχανὰς προσφέρειν, Herodo. ἐφιστᾶν.

μηχανήματα τοῖς τείχεσι προσαγαγεῖν, Demoſth. id eſt, προσφέρειν.

μηχανὰς πολιορκητικὰς συνεστήσατο. Diodo. obſidionales machinas.

ἐβιάζοντο τοῦ τείχους κἂν μέρος τι καθελεῖν, ἵν' ἐπεισέλθῃ ὁ στρατὸς, &c. Herodi. omnem vim atque contentionem adhibebant, vt muri vel perexiguam partem euerterent.

¶ *Tractare, pro, agere cum aliquo, vel humane, vel contra.*

προσφέρεσθαι. πρὸς τοὺς ἄλλους βέλτιον προσφέρεσθαι. Plato in epiſt. erga alios meliùs ſe gerere. Et cum dat. apud Chryſoſt. lib. 2. de Sac. πρᾳότερον προσφέρεσθαι τῷ πολλῆς ἀποτομίας δεομένῳ, mitiùs cum eo agere, qui magna aſperitate opus habet. Et ſimpliciter, μετὰ τοῦ χρήσασθαι. Demoſt. ἣ πρὸς τοὺς ἄλλους εἰώθατε προσφέρεσθαι φιλανθρωπίᾳ, quam erga alios adhibere ſoletis humanitatē.

Verbum χρήσασθαι in hac ſignificatione vſitatiſſimum eſt apud Græcos, ὑπερβαλλούσῃ φιλανθρωπίᾳ κέχρηται περὶ ἐμέ, Æſch. incredibili humanitate erga me vſus eſt. ἁπάσῃ ὠμότητι, καὶ ὕβρει κατὰ τῶν ἀθλίων πολιτῶν ἐχρήσατο, Lucia. crude-

litatem omnem atq; contumeliam in miſeros ciues adhibuit.

χρῆσθαι interdum ad homines refertur, non ad res. Philo. χρῆται τοῖς μὲν οἰκέταις ὡς θρέμμασι, ἐλευθέροις ὡς οἰκέταις, ſeruis vt pecudibus vtitur, liberis vt ſeruis, id eſt, ſeruos pro pecudibus habet, vel inſtar pecudum, &c. τοῦτον ἐχρήσατο τὸν τρόπον ὑμῖν, Demoſth. ita vobiſcum egit. βουλοίμην σε αὐτῷ καλῶς χρῆσθαι, Iſocr. velim cum eo benè ac commodè te geras. σφοδρῶς κέχρηται τῷ Πέτρῳ, Chryſoſt. Petrum vehementiùs adhibet, accipit. παντὸς θηρίου χαλεπώτερον αὐτῷ ἐχρήσατο, idem. quauis fera crudeliùs in eum ſæuiit. χρῆσθε ἐμοὶ ὅτι ἂν ὑμῖν δοκῇ, Andocid. arbitratu veſtro mecum agite. Gall. *faites de moy ce que vous voudrez*.

φιλανθρωπεύεσθαι πρὸς αὐτούς, Demoſth. id eſt, φιλανθρωπίᾳ χρῆσθαι, humanitatis officio erga eos fungi.

φιλανθρωπίας ἁπάσης ἀξιῶσαι, Syneſ. omni humanitatis ac beneuolentiæ genere complecti.

σκόπει δὲ, ὅπως αὐτὸν δέξῃ φιλοφρόνως, Æſch. vide, vt eum humanè, & comiter excipias.

ἀεὶ πρὸς αὐτὴν εἶχε θεραπευτικῶς, Ariſt. de Alexandro loquens, qui ſemper obſequiosè & comiter ſe geſſit erga Athenienſes.

¶ Tranquillitas maris.

εὔδια πάντα, καὶ λειοκύμων ἡ θάλασσα, Lucia. tranquilla ſunt omnia, & pacatum mare. ἀκύμων etiam dicitur mare, cùm nullis fluctibus agitatur. Luc. ἡ δὲ θάλαττα εὐθὺς ἀκύμων ἐγένετο, καὶ τὴν γαλήνην ἐπισπασαμένη λείαν παρεῖχεν αὐτήν, at mare ſtatim compreſſis fluctibus ſedatum eſt, acerſitaq; tranquillitate planum ſe præbebat.

καὶ γὰρ ἔτυχε γαλήνη οὖσα, καὶ διεστάθη τὸ πέλαγος, idem.

idem. nam erat tranquillitas, ac pacatum pelagus.

ὁ μὲ κλύδων αὐτίκα ἐλώφησε, Greg. preſby. ſtatim tempeſtas ſedata eſt.

ἡ πῶς ἀγρία καταστορέσθη θάλαττα, idem. mare antè tumidum, ac procellis furens, reſedit.

δύο ἐπιμείναι τὰς ἡμέρας ἕως ἀφυβρίσῃ τὸ πέλαγος, Syneſ. duos dies immorati, dum maris æſtus deferueſceret.

ὡς ἐπαύσατο ὁ ἄνεμος, καὶ τὸ κῦμα ἔστρωτο, Herodo. ſtatim vt ventus conquieuit, ac fluctus ſedati ſunt. ἤδη τὸ πολὺ τῆς ζάλης καταπαύοντος, Luc.

ἡ ναῦς ἀπεσαλευμένη, καὶ λείως ἐπ' ἄκρων ἠρέμα διολισθαίνουσα τῶν κυμάτων, idem. nauis leniter, ac planè ſummam vndam ſulcans.

γαλήνην ἔχειν ἀπὸ τῶν αἱρέσεων, Gregor. pacata omnia ab hæreſibus habere, nullis hæreſum fluctibus agitari.

¶ *Transferre de lingua vna in alteram.*

μεταφράζειν, interpretari, transferre. Inde nomen μετάφρασις.

μεταφέρειν. Plat. in Crit. εἰς τὴν αὐτῶν φωνὴν μεταφέρειν.

μεταλαμβάνειν. Phil. ταῦτα δ' εἰ μεταληφθείη τὰ ὀνόματα εἰς Ἑλλάδα γλῶτταν, hæc autem nomina, ſi in Græcam linguam traducantur. Ζέλφα μεταληφθεῖσα καλεῖται στόμα πορευόμενον, idem. Zelpha, ſi interpreteris, os ambulans vocatur. μεταλαβεῖν εἰς τὴν σφετέραν διάλεκτον, καὶ φωνήν, Suid. id eſt, μεταφέρειν εἰς τὴν ἰδίαν γλῶτταν. μεταβάλλειν. Phil. μεταβαλόντες εἰς τὴν ἡμετέραν διάλεκτον, id eſt, μετενεγκόντες, μεταφράσαντες.

¶ *Transferre alio.*

τὸν ὅλον πόλεμον εἰς τὴν Εὐρώπην μετάγειν, Dio-

 do

do. totum bellum in Europam tranſferre.

μεταθεῖναι τὸν πόλεμον ἐκ τῆς νήσου εἰς τὴν ἤπειρον, id eſt, μετάγειν, idem. ἐκ τῆς Ἀσίας εἰς Εὐρώπην μεταθεῖναι τὸν πόλεμον, idem.

¶ Transfodere.

διελαύνειν. Luci. ὃν σὺ τῷ δόρατι διελάσας ἐφόνευσας, quem tu lancea transfixum interemiſti.

διελαύνεται Ἀρσάκης τὸν βουβῶνα διαμπὰξ, idem. Arſaci inguen vtrinque traiicitur. Gall. *de part en part.* quod etiam διαμπερὲς dicitur, vt apud Xenophontem, ἐξωσθεὶς διαμπερὲς εἰς τὴν κεφαλήν. minùs tamen vſitata eſt hæc vox apud oratores, quàm apud poëtas. Et per διελῶ apud Baſilium, δι' ἀμφοῖν ἐλάσας τὴν στερνομάχαιραν, per vtriuſque pectus adacto pugione. διαπείρειν, idem quod διελαύνειν. Luc. αὐτὸν δὲ διαπείρει καὶ τὸν ἵππον, ipſum vnà cum equo transfigit, transuerberat.

μιᾷ πληγῇ ἀμφοτέρους διαπαρέντες ὑπὸ Θρᾳκός, idem. vno ictu ambo à Thrace traiecti.

¶ Tribulatio.

ὑπὸ τῶν συνεχῶν θλίψεων παντελῶς συντετριμμένος, Baſil. aſſiduis calamitatibus prorſus obtritus.

ἐν θλίψει πολλῇ καὶ λύπῃ διάγειν, idem. in multis calamitatibus ac mœroribus verſari, vitam ducere.

δειναὶ τινὲς κατὰ Λιβύην πόλεσιν ἐπέσκηψαν θλίψεις, Suid. ingruerunt.

¶ Tributum.

δασμὸν φέρειν, Plat. Leg. 4. Μίνως γὰρ δή ποτε τοὺς οἰκοῦντας τὴν Ἀττικὴν παρεστήσατο εἰς χαλεπήν τινα φορὰν δασμοῦ, vnus enim ille poſt hominū memoriam Attici agri incolas ad graue quoddam tributum pendendum adegit.

ἐπιθ

ἐπιθεῖναι τοὺς φόρους, imponere tributa. Luc. μέχρις ἂν ὑπαγάγωμαι Πισίδας, καὶ Λυδοῖς ἐπιθῶ τοὺς φόρους.

δασμοὺς τελεῖν, vectigal pendere. Plat. in Min. ἠνάγκασε τοὺς δασμοὺς τελεῖν, ad pendendum tributum coëgit. φόρον ὑποτελεῖν. Luc. οἰκτρὸν τοῖς ἐχθροῖς φόρον ὑποτελεῖν, miſerandum vectigal hoſtibus pendere. ὑποτελεῖς ποιήσασθαι, vectigales facere. Suid. τοὺς μὲν ἄλλους ὑποτελεῖς ἐποιήσατο φόρου.

φόρου συντέλεια, idem quod φορὰ δασμοῦ, Herodia. χειρώσασθαι, καὶ εἰς φόρου συντέλειαν ὑπάγεσθαι, in poteſtatem redigere, atque ad pendendum tributum adducere.

φόρων ἐπαγωγή, idem quod φόρου συντέλεια, vel δασμῶν φορά, Suid. κατεστρέψατο ἐς φόρου ἐπαγωγήν, id eſt, περιεστήσατο, vt ſuprà.

τὸ ἐτήσιον ἀποδιδόναι δασμὸν τῷ βασιλεῖ, Phil. annuum vectigal regi perſoluere.

τοὺς ἐτησίους δασμοὺς ἀπροφασίστως εἰσφέρειν, idē. id eſt, τελεῖν.

δασμοῖς τοὺς ὑπηκόους ἐκτραχηλίζειν, idem. tributis ac vectigalibus ſubditos opprimere.

ἀναπαύεσθαι τῶν εἰσφορῶν, Iſocr. tributis laxari. Quod etiam κουφίζεσθαι dicitur Luc.

ὑφ᾽ οὗ καὶ Ταρσέων πόλις φόρων ἐκουφίσθη, tributis leuata eſt.

ἡ ἐπέτειος σύνταξις, idem. annua penſio.

τέλη πάντα καταλύειν εἰς δὲ πορείαν χρημάτων ἐπινοηθέντα, Herodia. vectigalia omnia, quæ cumulandarum pecuniarū cauſa excogitata fuerant, abrogare, ac de medio tollere.

ἐκλογεὺς φόρων ταχθείς, Philo. legendis tributis præfectus.

φόρους ἀπαιτεῖν, vectigalia exigere.

¶ *Tumultus.*

ἀστικῶν θορύβων ἀφίσαϑαι, Theoph. ab vrbicis tumultibus abſiſtere. θορύβων ἀπέχεϑαι, vel, vt Baſil. ἀπαλλάτ]εϑαι.

παντοδαπαῖς ἀναςάσεσι, καὶ ταραχαῖς ἐνειλεῖϑαι, Baſ. inuolui, implicari.

τοὺς πολιτικοὺς κλύδωνας, καὶ θορύβους τοῦ ἄςεως ἐκφυγεῖν, Theoph. à forenſibus fluctibus, vrbisq; tumultibus ſe aſſerere.

αἰφνίδιος, καὶ ἀπροσδόκητος ταραχὴ ἡμᾶς καταλαμβάνει, Phil.

πάταγος, crepitus, ſtrepitus. πάταγος ἐξηχῶν πολύς, idem.

καϑιςάναι τὸν θόρυβον, ſedare. μικρὸν ἀπ' ἐκείνου καταςὰς τοῦ θορύβου τῆς ψυχῆς, Chryſoſt. 1. de Sacer. ab eo animi tumultu nonnihil ſedatus.

¶ *Turpe.*

αἰσχρὰ, καὶ ἐπονείδιςος, Demoſth. turpis & infamis. τοιαύτην εἰρήνην ἐποιήσαντο, ἧς οὐδεὶς ἂν ἐπιδείξειεν, οὔτε αἰσχίω ποτὲ γενομένην, οὔτ' ἐπονειδιςοτέραν, idem. ejuſmodi pacem fecerunt, qua nemo vllam aliam, vel fœdiorem, vel ignominioſiorem extitiſſe oſtendere poſſit.

ἀπρεπής, καὶ παντάπασιν ἀνελεύϑερον, Gregor. inhoneſtum, ac prorſus ſordidum.

αἰσχρὸν γὰρ ἂν, καὶ ἀτιμίας μεςόν, Baſil. id eſt, καὶ ἐπονείδιςον.

αἰσχύνην μεγάλην φέρει, Herodot. pudendum valde eſt.

οὐκ ἔχει εὐπρεπῶς ἐκλιπεῖν τὴν τάξιν, idem. id eſt, ἀπρεπές ἐςιν.

οὔτε γὰρ δίκαιον οὐδαμῶς, οὔτε κόσμον φέρον, id eſt, οὔτε εὐπρεπές, neque enim æquum eſt, nec honeſtum.

ἂν προδόντες φανῶσι Ἀθηναίους οὐκ ἂν εὖ ἔχοι, idē.

id

id eſt, *αἰσχρὸν αὖ εἴη*. Gall. *cela ne ſeroit pas beau*.

καθ' ὑπερβολὴν αἰσχυνῆς, Æſch. ignominioſiſſimè.

¶ *Tyrannis.*

τυραννίδι ἐπιβουλεύειν, Plat. in Gorg. tyrannidem appetere.

τὴν ἀρχὴν σφετερίζεσθαι, Suid. imperium occupare. *καττύειν*, idem. moliri.

καθιστάναι τυραννίδας εἰς τὰς πόλεις, Herodot. tyrannidem in vrbibus conſtituere.

τὴν τυραννίδα καθελεῖν, Lucia. deſtruere, Fab.

ἀποστῆναι τῆς τυραννίδος, Philo. tyrannide ſe abdicare.

καταθέσθαι τὴν τυραννίδα, deponere. Luc. *περὶ τοῦ καταθέσθαι τὴν τυραννίδα, ἐσκεπτόμην*, de imperio deponendo cogitabam.

ἀποθέσθαι τὴν δυναστείαν, Suid. idem quod *καταθέσθαι*.

V

¶ *Vacare, pro occupatum eſſe in re aliqua.*

ΠΡὸς ἱππικῇ τὰ πολλὰ διατρίβει. Plat. in Parm. in equitandi arte vt plurimùm ſe exercet. *οἱ περὶ τὴν φιλοσοφίαν διατρίβοντες*, Iſocrat. qui ſtudium ſuum, atque operam in philoſophia collocant. *τὸ πλεῖστον τοῦ βίου ἐπὶ τούτοις διατρίβετε*, Luc. bonam vitæ partem in his rebus ponitis.

περὶ φιλοσοφίαν ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι, Plato in Theæt. id eſt, *διατρίβειν*.

τοὺς περὶ τὴν διατριβὴν ταύτην ὄντας, Iſoc. id eſt, *τοὺς περὶ τοῦτο διατρίβοντας*.

οἱ περὶ τὰ δικαστήρια κυλινδούμενοι, idem. qui aſſiduè

duè in foro verſantur, volutantur.

περὶ ἄλλο ἔχειν. id eſt διατρίβειν. Luc. περὶ ταῦτα εἶχον, idem. in his rebus ſe exercebant. Qua in ſignificatione vtitur Philo verbo πραγματεύεσθαι. πραγματεύεσθαι τὰ περὶ σκηνὰς, id eſt, σπουδάζειν.

μὴ ἀπασχολεῖν τὸν νοῦν ἐπὶ τὰ μάταια, Baſil. mentem in rebus vanis minime occupare. τούτοις ἐπὶ πλεῖον ἐνασχολεῖσθαι, idem. περὶ ταῦτα ἀσχολεῖσθαι, idem. μηδεμίαν σχολὴν ἀπονεῖμαι τῷ μέρει τούτῳ τῆς ἐξετάσεως, idem. nihil temporis ac ſtudij impertire.

Qui totus in rem aliquam vel ſtudium incumbit, huic ἐπικύπτειν dicitur. προσίεσθαι, προσλιπαρεῖν, τούτου περιέχεσθαι, περὶ τοῦτο ἀπερισπάστως διακεῖσθαι, τοῦτο ἔργον ποιεῖσθαι, Bud.

¶ *Vagari.*

πόλιν ἐκ πόλεως ἀλλάττειν κατὰ θάλατταν καὶ πεζῇ, Plat. in Polit. ex aliis vrbibus in alias mari ac terra ſubinde commeare.

γῆν ἐκ γῆς ἀμείβεσθαι, Plat. ἀμείβειν, Gregor. id eſt, ἀλλάττειν.

ἀλώμενοι τὴν Ἑλλάδα περιΐιμεν, Iſocr. errantes Græciam peragramus.

πάνυ πολὺν ἐπλανήθημεν χρόνον, Luc. diuturno admodum tempore oberrauimus.

ἐπλανᾶτο ἄλλην ἄλλοτε ἀμείβων, idem. id eſt, ἄλλην ἐξ ἄλλης, ſcilicet γῆν.

οἰκίαν ἐξ οἰκίας περιέρχεσθαι, Chryſ. alias atque alias ſubinde domos obire.

¶ *Valedicendi formulæ in fine litterarum, vel colloquij.*

ζώης ἐπὶ μήκιστον, Luc. faxint dij, vt quàm diutiſſimè viuas.

ἐρρωμένως καὶ εὐδαίμων διαβιῴης, Syneſ. vtinam

nam corpore firmus ac beatus viuas. vel, incolumem ac beatam vitam degas.

χαῖρε, καὶ εὐδαιμονοίης εἰς πλεῖον γῆρας, Chion. vale, atque ad extremam vſque ſenectutem vtinam felix, ac beatus viuas.

¶ *Valedicere.*

τὰ ὕστατα ἀσπάζεσθαι, Lyſ. extremum oſculum præbere.

ἀποτάξασθαι, id eſt, valedicere. quod etiam συντάξασθαι nonnulli dicunt, vt Euſeb. in vita Conſtan. libr. 1. υἱοῖς ἅμα καὶ θυγατράσι συντάξασθαι. Et Maximus in principio ſcholiorum ſuorum in lib. Dionyſ. de diu. nom. ἔνθα συντάσσεται ταῖς ἐν Ἀσίᾳ ἐκκλησίαις. Sic etiam Gregor. eam orat. quam Conſtantinopoli extremam habuit, συντακτήριον λόγον vocat, id eſt, ἀποτακτήριον.

¶ *Validius eſſe, ſeu majorem vim habere, quàm aliquid aliud, vel contrà.*

παλαιὰς χάριτας μείζους καινῶν ἐγκλημάτων πεποιῆσθαι, Demoſth. veteres gratiæ, ſeu, vetera beneficia, plus apud eos valuerunt, quàm noua crimina. Ἀριστείδη δ' ὡς ἔοικεν, οὔτε δικαστήριον, οὔτε νόμος κυριώτερον ἐστι τῆς αὐτοῦ βουλήσεως, idem. apud Ariſtonē autem nec judicia, nec leges plus valent, quam ipſius voluntas. μηδὲ τὴν ἐν τῷ παρελθόντι πεῖραν τῆς οὕτως εὐτελοῦς διαβολῆς κυριωτέραν ἡγήσασθαι, Baſil. nec experimentum, quod toties antè cepiſtis, tam leui calumnia valentius ducere. κυριώτερον ποιῆσαι, idem quod ἡγήσασθαι, vel, ἡγεῖσθαι. κυριωτέρας ποιεῖσθαι τὰς τῶν τυχόντων λοιδορίας τῆς μακρᾶς ἡμῶν πείρας, idem. majoris ponderis exiſtimare cujuſlibet nebulonis maledicta, quàm longū noſtri experimentum, id eſt, plus fidei habere leuiſſimorum hominum conuitiis, &c. καὶ μὴ κυριωτέραν τὴν τύπων

ἔχθραν τῆς παρ᾽ ὑμῶν χάριτος μεῖζον ἰσχῦσαι ἀξιῶ, Demoſthe. atque à vobis poſtulo, ne majorem apud vos habeat vim odium illorum, quàm veſtra gratia.

ἰσχυροτέραν νομίζουσι τῶν νόμων τὴν αὐτῶν βδελυρίαν, Demoſt. id eſt, κυριωτέραν ἡγοῦνται, vt ſuprà. φθόνος δοκεῖ μεῖζον ἰσχύειν παρ᾽ ὑμῖν, ἢ αἱ τῶν εὐεργετησάντων χάριτες, idem.

τοὺς νόμους μᾶλλον ἔδεισε τῶν ἀπειλῶν τῶν τούτου, idem. ἰσχυροτέρους ἔθετο, ἡγήσατο.

τὰς αἰτίας τῶν ἠδικηκότων ἔμπροσθεν οὔσας τῶν δικαίων, idem. id eſt, κυριωτέρας οὔσας τοῦ ἰσχυροτέρου, vel, κυριωτέρῳ opponitur τὸ ἔλαττον, καὶ ἀσθενέστερον, Demoſth. σύμπαντα ταῦτα ἀσθενέστερα τῶν τούτου λόγων ἐγένετο, cuncta hæc iſtius oratione imbecilliora extiterunt. πῶς ἐν χρόνῳ τοσούτῳ ἡ πεῖρα ἐλάττων ἐφάνη τῆς οὕτω σαθρᾶς, καὶ ἀδρανοῦς ὑπονοίας; Baſil. quî factum eſt, vt tam diuturnum mei experimentum minùs valuerit, quàm tam infirma atque imbecilla ſuſpicio? πῶς ἡ οὕτω σαθρὰ, καὶ ἀδρανὴς ὑποψία κυριωτέρα ἐγένετο τῆς μακρᾶς ἡμῶν πείρας;

ἔλαττον ἰσχύειν. Demoſth. ἔλαττον παρά τισι τὸ δίκαιον ἰσχύει τῆς παῤῥησίας, minùs apud nonnullos jus valet, quàm dicendi libertas.

τοὺς ἐξ ἀπάτης λόγους ὑπὸ τούτου ῥηθησομένους πιστοτέρους ποιεῖσθαι τῶν νόμων, idem. fraudulentæ orationi, quam iſte eſt habiturus, plus fidei arrogare, quàm legibus. κρείττονες νόμων λόγοι, Æſch. id eſt, ἰσχυρότεροι, κυριώτεροι.

¶. *Vaticinari.*

οἱ θεομάντεις καὶ χρησμῳδοί, Plat. vates, & qui oracula edunt.

τὰ μέλλοντα προγινώσκειν καὶ προσημαίνειν, Aphrod. prænoſcere, ac prædicere.

ἐν οἷς προλέγουσιν, οὐ πάντα ἐπιτυγχάνουσιν, idem. ἔστιν ὅτε διαμαρτάνουσιν, id eſt, non ſemper euenit, quod prædicunt.

¶ *Venatio.*

κατατρέχειν νεβρῶν, θηρεύειν ἐλάφους, Greg. hinnulos curſu inſectari, ceruos venari.

κατὰ πόδας αἱρεῖν τὸν λαγώ, Xenop. leporem curſu aſſequi.

ὁ δὲ ἀνὴρ αὐτῆς λαγὼς ᾤχετο θηράσων, idem. lepores venatum abierat.

οἱ θηρατικοὶ τῶν σκυλάκων, Phil. canes venatici.

De venatione plures phraſes hoc loco congerere nihil neceſſe eſt, quoniam hunc locum Pollux lib. 5. fuſiſſimè eſt perſecutus.

¶ *Venditio & emptio.*

ἀποδίδοσθαι. τὰ ὑμέτερα ἀπέδοντο, Demoſth. pretio addixerunt, vendiderunt.

οἱ τὴν ἀρχὴν αὐτῷ χρημάτων ἀπέδοντο, Herodi. qui imperium ipſi pecunia vendiderunt.

ἀρετὴν χρημάτων ἀπέδοντο. Demoſth.

πωλεῖν. τῶν πόνων πωλοῦσιν ἡμῖν τὰ πάντα οἱ θεοί, Epich. dij nobis omnia laboribus vendunt.

τὰ εὐτελῆ ἱμάτια καὶ μηδενὸς πωλούμενα, viles veſtes, nulliusq; pretij. Chryſo. ἀπεμπολεῖν, idem quod πωλεῖν. Lucia. ἣν μόνην εἶχε πατρῴαν οἰκίαν ἀπεμπολεῖν, paternam domum, quam vnam habebat, vendere. μικρᾶς δυναστείας τὴν ἑαυτοῦ σωτηρίαν ἀπεμπολεῖν, Grego. ſalutem ſuam exiguo imperio, ac potentia vendere.

τὴν ἀρετὴν ὤνιον προθεῖναι, Luc. virtutem venalem proponere.

πιπράσκειν. Phil. πιπράσκειν τὰς ἀρχάς, magiſtratus vendere, pretio addictos habere.

ὅσοι ἄλλοις τὰ πρὸς τὸ ζῆν ὤνια πιπράσκουσιν, id eſt, πωλοῦσι.

ὠνεῖν, vel, ὠνεῖσθαι, emere. Demoſth. παρὰ τῶν πωλούντων ἐωνεῖτο, à vendentibus emebat. θανάτῳ τὴν σωτηρίαν ὠνῆσαι, Greg. morte ſalutem mercari. αἵματος ὀλίγου βασιλείαν οὐρανῶν ὠνήσασθαι, idem. exiguo ſanguine cælorum regnum emere. Cum datiuo, Herodia. οἰκείῳ θανάτῳ τὴν τῶν πολλῶν σωτηρίαν ὠνήσασθαι.

πρίασθαι. Luc. οὐκ ὀλίγων πόνων ἐπρίατο τὴν ἀθανασίαν, non exiguis laboribus emit immortalitatem. μεγάλης δ' εὐεργεσίας τὴν εἰς τὸ γένος ἐπάνοδον ἐπρίατο, idem. χρημάτων πρίασθαι τὴν πάροδον, Diod. pecuniis tranſitum emere. βραχύ τι χωρίον πριάμενος, Phil. exiguum quendam agellum emercatus. ὁπόσου ἂν πρίαιο ὥστε τὴν γυναῖκα ἀπολαβεῖν, Xenoph. quanti emeres, vt vxorem recuperares. ὥστε πολλῶν ἂν χρημάτων, εἰ ἔχοιεν δοῦναι, πρίασθαι, γενέσθαι τινὰ αὐτοῖς καιρὸν, &c. Demoſth. ἐξὸν αὐτῷ βελτίω πρίασθαι τῆς ἴσης τιμῆς, τοῦτον ἠγόρασεν. idem cont. Mid. cùm pari pretio meliorem emere poſſet, hunc emercata eſt.

ἀγοράζειν. Iſocr. δωρεὰς πολὺ πλείονος ἀγοράζετε παρὰ τῶν διδόντων, ἢ τῶν πωλούντων, munera multo carius emitis ab his, qui dant, quàm qui vendunt.

ἀλλάξασθαι. Herodi. ἀλλάξασθαι τὴν κοινὴν σωτηρίαν τῆς ἐμῆς σφαγῆς. id eſt, ὠνήσασθαι, πρίασθαι. τῆς ψυχῆς αὐτῆς τὴν ἡμετέραν ἀσφάλειαν οὐκ ἂν χαλεπῶς ἠλλάξατο, Greg. tranquillitatem noſtram, vel vita ſua libenter redemiſſet.

ὥστε ἀπλάσιαι τοὺς Χαλδαίους ἀπὸ τούτων τῶν ἄκρων, πολλαπλάσια ἂν ἔδωκα χρήματα, ὧν σὺ νῦν ἔχεις παρ' ἡμῶν, Xenoph. id eſt, πολλῷ πλειόνων χρημάτων ἂν ἐπριάμην, multo pluribus pecuniis emiſſem.

τιμὴν καταθέντες δούλους ἐκτήσαντο, Demoſthen.

pretio

pretio perſoluto ſeruos acquiſierunt.

¶ *Venenum.*

ὑπὸ τοῦ παιδὸς ἐκ φαρμάκων ἀποθανών, Luc. veneno à filio interemptus.

φαρμάκοις θανασίμοις, ἐδωδίμοις τισὶν ἀναμίξας, καὶ συνανακερασάμενος, μυρίους ἀναιρεῖ, Phil. mortiferis venenis, cibis quibuſdam admixtis, innumeros homines necat.

τοῖς βρώμασι καταμιγνῦσαι τὰ δηλητήρια, Grego. venena cibis admiſcere.

φαρμάκοις διεργάσασθαι τὸν ἄνδρα ἐπεχείρει, Herod. toxico hominem de medio tollere conabatur.

προσφέρειν τὰ φάρμακα, δι' ὧν μακραὶ κατασολυάζονται νόσοι, Phil. toxica offerre, quibus longi morbi efficiuntur.

προσίεσθαι ὡς σωτήρια τὰ πανώλεθρα σιτία, idem. exitiales ac peſtiferos cibos, tanquam ſalutares, admittere.

κώλυμα δηλητηρίων, Herodi. id eſt, *ἀλεξιφάρμακον*. Gall. *contrepoiſon*.

¶ *Venia.*

συγγινώσκειν. Gregor. *τῇ βραχυλογίᾳ συγγίνωσκε*, breuitati litterarum ignoſce.

συγγνώμην, ἐφ' οἷς ἥμαρτον, αἰτεῖσθαι, καὶ παραίτησιν, Phil. peccatorum veniam petere.

ἄφεσιν αἰτησόμενος ὧν ἐξήμαρτεν, idem. *ἀμνηστίαν παλαιῶν ἁμαρτημάτων αἰτεῖσθαι*, idem. petere, vt vetera peccata in obliuione iaceant, vel, obliuione conterantur. *συγγνώμην αἰτοῦμαι τῆς ἀπειθείας*, Greg. contumaciæ veniam poſco.

μηδεμιᾶς συγγνώμης τυγχάνειν παρ' ὑμῶν, Demoſthe. nullam à vobis veniam obtinere.

δῶμεν συγγνώμην ἀλλήλοις, Gregor. alij aliis ignoſcamus, *τῶν ἡμαρτημένων δοῦναι συγγνώμην αὐτοῖς*, Diod. quæ deliquerunt, ipſis condonare. *ἀ-*

μαρτημάτων πάντων αὐτοῖν δῦναι, Herodi. id eſt, συγγνώμην ἐδεῖν συγγνώμην δοτέον. συγγνώμην ἀπονέμειν αὐτῷ, veniam ipſi tribuere. συγγνώμης αὐτῷ μεταδοῦναι, vt ſuprà.

παραιτοῦμαι συγγνώμην ἔχειν μοι τοὺς ἐπιτιμῶντας, Luc. veiim mihi ignoſcant.

πρὸς ἱκεσίου φείσασθέ μου, Luci. per ſupplicem Iouem vos oro, atq; obteſtor, vt mihi parcatis.

ἐλέῳ ἀδικήματα αὐτῶν παρελθεῖν, Phil. noxas eorum miſericordia præterire, tranſiire.

παισὶ καὶ παρθένοις συνέγνωσαν, ἀμνησίαν τῆς ἡλικίας ἐφελκομένης. Philo. pueris ac puellis pepercerunt: ætate nimirum ad clementiam, injuriarumq; obliuionem eos alliciente.

ἀμνησίαν ἐνόρκως ἐπαγγέλλεται, Herodia. id eſt, συγγνώμην μεθ' ὅρκων ἐπαγγέλλεται. τῷ φθῆναι τὴν ἁμαρτίαν ὁμολογῆσαι, τὴν κόλασιν ἐξωνήσατο, Syneſ. eo, quòd confiteri peccatum anteuertit, pœnam redemit, vel effugit.

εἰ μεταγνοίης, ἀμνήμονα τῶν παρωχηκότων ἕξεις τὴν πρόνοιαν, Theoph. ſi reſipueris, prӕterita omnia obliuioni dabit prouidentia.

συγγνώμην ἔχειν, Plat. in Sophiſt. venia donari. συγγινώσκεσθαι.

¶. *Venia dignus.*

συγγνώμην ἔχειν, cùm de re, non de homine dicitur, veniam mereri ſignificat. Demoſth. πρᾶγμα πολλὴν συγγνώμην ἔχον διαπραττόμενος, facinus magna venia dignum edens. εἶχε γὰρ ἄν τινα συγγνώμην αὐτῷ τὸ πρᾶγμα, εἰ ἀμυνόμενος, &c. nõ nullam enim fortaſſe veniam ei attuliſſet hoc facinus, &c. id eſt, aliquid excuſationis fortaſſe habuiſſet. Et abſolutè apud Nazianz. ταῦτα γὰρ νέον ὄντα ποιεῖν, ἔχει τινὰ συγγνώμην. hæc enim cùm quis juuenili adhuc ætate facit, vtcumque ferend

rendum eſt.

φέρειν συγγνώμην, idem ferè quod ἔχειν. Demo. τοῖς μὲν γὰρ φέρει τινὰ συγγνώμην ἀνάγκη, illis enim veniam quandam neceſſitas affert, vel conciliat.

τοῖς δικάζουσι πολλὴν συγγνώμην οὖσαν εὑρίσκω, idem. id eſt, τοὺς δικαστὰς πολλῆς συγγνώμης ἀξίους ὄντας εὑρίσκω, judicibus ignoſcendum eſſe reperio.

συγγνώμης, ἢ ἐλέου, ἢ φιλανθρωπίας τῷ μιαρῷ μεταδοῦναι οὐδ' ὅσιον, οὐδὲ θέμις, Demoſth. veniam vllam aut miſericordiam ſceleſto homini impertire, nec fas, nec pium eſt.

τοῖς γὰρ μέτεστι συγγνώμης, idem. his enim venia dari poteſt, vel, hi venia digni ſunt.

οὐ πάνυ ἴσως ἐπιτιμητέον, ἀλλὰ συγγνώμη, εἴ τις, &c. Luc. non admodum fortaſſe reprehendendum, ſed ignoſcendum potiùs, ſi quis, &c.

συγγνωστὸν ἂν ἦν σοι πρὸς τούτους καταφεύγοντι τοὺς λογισμούς, Greg. venia fortaſſe tibi concedi poſſet, ad hujuſmodi rationes confugienti. συγγνώμης ἂν ἴσως ἄξιος ὢν ἐτύγχανες. συγγνωστὸς δ' ἴσως τῆς ἄγαν ἀπαιδευσίας, Philo. ignoſci fortaſſe queat huic tam craſſæ inſcitiæ.

πάσης αὐτοὺς συγγνώμης ἀποστερεῖ, Chryſ. omni eos venia priuat.

οὐ γὰρ δὴ τὸ ἑτέρου κατάρξαι ἱκανὸν εἰς παραίτησιν, Baſil. id eſt, εἰς τὸ συγγνώμης ἀξιοῦσθαι, ad culpæ deprecationem haud ſatis eſt, quòd alter laceſſiuerit.

¶ *Ventus.*

ἐπουριάζειν, ſecundo vento ferri. ἐπουριάζειν τὴν ὀθόνην, vela intendere. Luc. εἰ βλέποι τὴν αὔραν αὔραις ἐπουριάζουσαν τὴν ὀθόνην.

ἐξ οὐρίας πλεῖν. Greg. κατ' οὖρον φέρεσθαι, Baſ. οὐ-

ρίᾳ

ρίῳ ἀνέμῳ τὸ πλεῖν ποιεῖσθαι, Luci. ſecundo vento nauigare. ὅτε μὲν πνεῦμα οὔριον κατὰ τοὺς οἴακας ἐπιγένηται, Phil. cùm ſecundus ventus ad puppim exortus fuerit.

ἄνεμος ἐμπίπτει τοῖς ἱστίοις, Luc. in vela incidit.

δεξιοῦ πνεύσαντος ἀνέμου, Phil. id eſt, οὔριον πνεῦμα δεξιὸν κατ' οἰάκων ἔχοντες, idem.

αὖραι δέ τινες ἡδεῖαι διαπνέουσαι ἠρέμα τὴν ὕλην διεσάλευον, Lucia. ac ſuauis quædam aura ſpirans, nemus ſenſim agitabat.

πνεύματα τότε μὲν ἐπιεικῶς, ὅτε δὲ μετὰ βιαιοτάτου συρμοῦ ἐπιπνέοντα, Phil. venti nunc leniter ac remiſsè, nunc cum acerrimo tractu flantes.

ὑπολαβὼν ἄνεμος Βορέας ἀποφέρει ἐς τὴν Λιβύην, Herodo. exceptam nauem Aquilo in Africam defert. ὑπ' ἀνέμων ἐς γῆν τὴν σὴν ἀπηνέχθης, idem. delatus es.

ἀναρπασθεὶς ὑπ' ἀνέμων, φέρεται εἰς τὴν, &c. Thuc.

σκαιὸς γὰρ ἦν ἄνεμος, Æſch. aduerſus erat ventus.

ζάλη δὲ, καὶ ἄνεμος ἐξαίσιος ἀπλώϊσεν ἡμᾶς ὑπὲρ Κρήτην, Æſch. id eſt, τραχὺς, σκαιὸς, ἐξαίσιος βίαιος.

¶ *Verberare.*

πληγαῖς καὶ μάστιξι τὸ ἀκόλαστον σωφρονίζειν, Baſi. plagis ac verberibus libidinem coërcere.

παρὰ τῶν διδασκάλων πληγὰς λαμβάνειν, Luc. à magiſtris verberibus affici.

πληγὰς οὐκ ὀλίγας ἐντείνασθαι, idem. incutere, infligere.

πληγὰς ἐμβάλλειν, Dion. plagas imponere.

κατασπάσας τῶν τριχῶν, ἔπαιον, Luc. capillis arreptum, ac depreſſum, pugnis feriebam.

λίθον δραξάμενος ἔρριψε, Philo. acceptum lapi-
dem

dem jecit.

πρίνυ κλάδοις, καὶ δρυὸς τὴν κεφαλὴν ἄχρι θανάτου καταγνύναι, idem. fruticis ac quercus ramis ad necem vſque percutere, atque confringere.

ῥαπίζεσθαι ὑπὸ δυνατωτέρων, Luc. alapis cædi.

ἐπάταξεν αὐτὸν εἰς τὴν κεφαλὴν λίθῳ, καὶ αἷμα ἐῤῥύη, idem. ſaxo ejus caput percuſſit. κατὰ κόῤῥης παίειν, idem. alapam inſligere.

χεῖρας ἐπαφεῖναι τῷ παροξύναντι, Baſi. in eum, à quo læſus ſis, manus iniicere, id eſt, ferire.

¶ *Veritas.*

πολλὴν πρόνοιαν ἔχειν τῆς ἀληθείας, Suid. magnam veritatis curam gerere, antiquiſſimam veritatis curam habere.

ἐπιμελῶς τὴν ἀλήθειαν τιμᾶν, Alciph. veritatem ſedulò colere.

τῇ ἀληθείᾳ συνίστασθαι, καὶ ἀπελέγχειν τὸ ψεῦδος, Baſil. veritatem tueri, ac falſum confutare.

οὐκ ἄν ποτε ἐκεῖνος εἰς ψευδηγορίαν ὠλίσθησεν, Alciphr. nunquam ille in mendacium prolapſus eſſet.

εὐπρεπείᾳ ῥημάτων ἀλήθειαν περιστέλλειν, Baſil. verborum ornatu atque elegantia veritatem obuoluere.

τοιοῦτά ἐστι τὰ ἡμέτερα μετὰ πάσης ἀληθείας, idem. tales ſunt res noſtræ ſine vllo mendacio.

οὐκ ἔξω τῆς ἀληθείας τοῦτο φασι, Baſil. nec à vero aberrant, cùm hoc dicunt.

ἑκὼν μὲν εἶναι οὐδὲν ψεύσομαι, Plat. in Sympoſ. ſciens quidem nihil mentiar. ἑκὼν εἶναι, id eſt, ἑκουσίως, vel, ἑκόντι, vel, ἑκών.

τὸ παράπαν ἀληθείας μέλει οὐδενὶ, idem in Phæd. nemini prorſus curæ eſt veritas.

ἐπιεικῶς τἀληθῆ ἀπήγγελται, idem in Charm. veriſſimè narrauit.

ὑπερφυῶς ἐδόκει πᾶσιν ἀληθῆ εἶναι τὰ εἰρημένα, idem in Protag. id eſt, *ἐπιεικῶς, σφόδρα.*

ὡς τινὸς ἤκουον ἀνδρὸς ἐδαμῶς οἵου τε ψεύδεσθαι, Demoſt. vt è quodam audiebam, & quidem e-juſmodi viro, qui nullo modo mentiri poſſet, id eſt, qui plane à mendacio abhorreret.

ὁ σπουδαίου λόγος ὅρκος ἔστω ἀκλινής, ἀψευδὴς ἄπειστος, ἐρηρεισμένος ἀληθείᾳ, Phil. viri boni ſermo iuramenti inſtar conſtans ſit, à mendacio alieniſſimus, veritate nixus.

οἷς αὖ ὁ θεὸς αὐγὴν ἐπιλάμψῃ τῆς ἀληθείας, Phil. quibus veritatis ſplendor diuinitus illuxerit.

ἐπειδὰν ὥσπερ ἐκ σκότους βαθέος ἐδυνήθη βραχεῖαν αὐγὴν ἀληθείας ἐνιδεῖν, idem. poſtquam velut ex denſiſſimis tenebris emergens, exiguam quandam veritatis lucem perſpicere potuit.

ἐοικότα ἐστὶν ἀληθείᾳ, Herodo. veriſimilia ſunt, vero conſentanea ſunt.

ἀληθείᾳ χρήσασθαι, vera dicere. *διαχρήσασθαι*. Herodot. *ἐπειδὴ ἀληθείῃ κελεύεις με διαχρήσασθαι*.

ἀλήθειαν ἀσκεῖν, idem. veritatem colere, veritati ſtudere.

πᾶν μᾶλλον ἢ τἀληθὲς ἐρεῖ, Plat. quiduis potiùs, quàm quod verum eſt, dicet.

ῥημάτων πιθανότητι κλέψαι τὴν ἀλήθειαν, Baſil. verbis diſertis, atque ad perſuadendum appoſitis, veritatem ſuffurari, id eſt, veritati fucum facere.

τῆς ἀληθείας ἔχεσθαι à vero haud abhorrere. Chry. *κἂν μὴ σφόδρα τῆς ἀληθείας ἔχωνται οἱ ἔπαινοι* etiamſi hæ laudes non admodum veritate nitantur.

¶ *Veſtitus.*

δέρματα ἱκανὰ μὲν ἀμύνειν χειμῶνα, δυνατὰ δὲ καὶ καύματα, Plat. in Protag. veſtes ejuſmodi, quæ & frigoris & æſtus vim propulſare poſſint.

ἀμφ

ἀμφιέννυσθαι & ἀμφιέσθαι. στρατιώτου στολὴν ἠμφιεσμένος, Luc. militari veſte indutus.

ἐπαμφιέσας ἐσθῆτα, cùm veſtem induiſſet.

ἐνδύειν & ἐνδύσασθαι. Luc. οὐκέτι τὴν αὐτὴν ἐσθῆτα ἐνδεδυκότα, non jam eadem veſte amictum. τὴν ἐσθῆτα ἐνδεδυμένος.

ἀμπέχεσθαι. Phil. πολυτελεῖς ἐσθῆτας ἐπὶ τὴν θεομένας ἄκρως ἀμπεχομένην, id eſt, ἐνδυομένην. Hinc nomen ἀμπεχόνη, veſtis.

περιβάλλεσθαι. Luc. ῥάκη περιβεβλημένος, pannis indutus. φαιὸν ἱμάτιον περιβάλλεσθαι, atris veſtibus indutum eſſe. μελανειμονεῖν, Greg. μελαίναις ἐφεστρίσι χρῆσθαι. Herodia. περιβολὴ & ἀναβολή, amictus. Luc. κόσμιος τὴν ἀναβολήν, honeſtè veſtitus.

πενθικῶς ἐσκευασμένη, Luc. id eſt, ἠμφιεσμένη. *veſtus de deuil.*

τὰς ἐξωμίδας ἀναβεβλημένοι, Chryſoſt. id eſt, τὰ τριβώνια ἠμφιεσμένοι. de philoſophis enim loquitur.

καλλωπίζειν, aliquē pręclarè exornare, Chryſ. ἀποδύσας ἡμᾶς τῶν πονηρῶν ἱματίων, ἄκουσον ὅπως καλλωπίζει, ſordidis veſtibus exutos audi quēadmodum nos ornet. Gall. *comme il nous pare.* τῶν ἱματίων καλλωπισμός, idem. veſtium ornatus & elegantia.

περιζώσασθαι φιλοξενίαν, idem hom. 30. ad Rom. hoſpitalitate cingi, id eſt, hoſpitalitatem amplecti.

¶ *Veſtis egregia.*

λευκὰ ἱμάτια ἔχουσα, Plat. in Criton. candidas veſtes gerens.

ἐσθῆτα πάνυ λαμπρὰν φορεῖν, vel, ἀμπέχεσθαι, Luc. luculentam ac ſplendidam veſtem geſtare.

κατακοσμεῖν ἑαυτὴν εὐπρεπῶς, idem. ſcitè, atq;

eleg

eleganter ſeipſam adornare. ἐφεστρίδα περιπόρφυρον ἐμπεπορπημένος, idem. id eſt, ἐνδεδυμένος.

πολυτελεῖς ἐσθῆτας ἀμπεχόμενος, vt ſup. Philo.

οὐ χρυσὸς τέχνῃ πονηθεὶς εἰς κάλλους περιουσίαν αὐτὴν ἐκόσμησε, Grego. non aurum arte elaboratum ad ſummam elegantiā ipſam exornabat.

ἐσθὴς μαλακὴ, καὶ περιῤῥέουσα, idem. veſtis mollis, ac diffluens.

ἐσθῆτες χρυσοῖς ἐνυφάσμασι πεποικιλμέναι, Diod. veſtes auro intexto variegatæ.

χρυσοφορεῖν, καὶ περιδεῤῥαίοις χρῆσθαι, Herodia. aurum geſtare, ac monilibus vti.

ἁβροείμονες, ſplendidè ac molliter veſtiti.

τὰς θεραπαινίδας λαμπρᾷ περιβάλλειν στολῇ, Chryſoſt. ancillas præclaris veſtibus amicire, atque adornare. γυμνὸν ὄντα αὐτὸν περιεβαλόμεθα, idem. id eſt, ἐνεδυσάμεθα.

¶ *Veſtis vilis.*

τριβώνιον ἔχων πολύθυρον, ἅπασι τοῖς ἀνέμοις ἀναπεπταμένον, Luc. αἰωρούμενον, veſtem habens plerisq; locis laceram, atque omnibus ventis patētem. Gall. *ouuerte à tout vent.*

ἐν γωνιδίῳ τινὶ ἀκούμενος τὰ σαθρὰ τῶν ὑποδημάτων, idem. in exiguo quodam angulo laceras veſtes farciens. ἀκεῖσθαι τῶν ἱματίων τὰ διεῤῥωγότα, idem. ἱματίων ῥαγέντων ἀκεσταί, Xenoph. veſtium fractarum ſartores, Gall. *rapetaſſeurs.*

τριβώνιον πολύσαθρον, Luc. pallium detritum.

καὶ οἱ μὲν ῥιγῶσιν ἐν τρυχίνοις, καὶ διεσπασμένοις ῥάκεσι, Greg. atque hi quidem in aſperis & laceris pannis frigore obrigeſcent.

μονοχίτων, Luc. id eſt, μόνην ἔχειν ἐσθῆτα.

ῥάκια περικείμενος, vel, φορῶν, vel vnico verbo ῥακοδυτῶν, Chryſoſt. detritis veſtibus indutus, pannoſus. ἐπιτετριμμένον χιτωνίσκον περικείμενος, idem.

idem.

τὰ τραχύτερα τῶν τυχόντων περιθέσθαι ἑαυτῶν τοῖς σώμασι γεγυμνωμένοις, aſperrimis quibuſque pannis nudas carnes obuoluere, Chryſ.

¶ *Vicarius.*

ἐρῶ ἐν τῷ σῷ μέρει, Plat. in Sympoſ. dicam tuo loco.

πρεσβευτοῦ τάξιν ἐκπληρώσω, Phil. legati munere fungar, legati vices explebo.

ἑαυτὸν εἰς τὴν τοῦ λιποταξιαστήσαντος χώραν ἀντικατέστησε, Baſ. in illius, qui locum ſuum atque ordinem deſeruerat, ſe ſubſtituit.

¶ *Victus ratio.*

γαστρὶ γὰρ ἔξω τῶν ἀναγκαίων δασμῶν οὐδὲν ἐχορήγει, Philo. ventri etenim, præter neceſſarium tributum, nihil ſubminiſtrabat.

σώφρονα καὶ μέτριον χρὴ πεφυκέναι πρὸς τὴν καθ' ἡμέραν δίαιταν, Æſch. in quotidiana vitę degendæ ratione temperantem ac moderatum eſſe oportet.

τὸ πρὸς τὴν δίαιταν ἀκρατές, Baſil. intemperans vitæ ratio.

ἐκβαίνειν τῆς διαίτης, Plat. Politic. 4. *ἐκβῆναι πονηρᾶς διαίτης*, à mala victus ratione diſcedere. *ἐὰν μικρὸν ἐκβῶσι τῆς προστεταγμένης διαίτης*, idem Politic. 3. ſi à præſcripta viuendi ratione vel tantillum deflexerint. *εἴ τι τῆς εἰωθυίας διαίτης ἐκβαίη*, ibid. ſi quid ab vſitata & familiari victus ratione exceſſerit.

ῥαθυμότερον διαιτᾶσθαι, Lucia. negligentius vitam inſtituere. *μοχθηρὰν δίαιταν διαιτᾶσθαι*, Plato in epiſt. intemperanter viuere.

διαίτῃ τῇ ἐπιτηδειοτάτῃ πρὸς ὑγείαν χρῆσθαι, Luc. ſaluberrima victus ratione vti. vel, ad conſeruandam bonam valetudinem appoſitiſſima.

δίαι

δίαιτα ἠκριβωμένη, Phil. exquiſita atque accurata vitæ ratio.

μηδὲν τῶν εἰς ὑγείαν προσφόρων ἐπιτηδεύειν ἀξιῶν, idem. nihil eorum curare atque exercere ſuſtinens, quę ad tuendam ſanitatem conducunt.

τὸ σῶμα θεραπείας δεόμενον, καὶ πολλῆς προσοχῆς, Dion. corpus curatione egens, ac multa ſollicitudine ac diligentia.

καταβίωσις, tenuis victus. Diodor. μίαν λαβόντα τῶν πόλεων εἰς καταβίωσιν, ἡσυχίαν ἄγειν, vna vrbe accepta, ad vitam vtcumque ſuſtentandam, quieſcere.

βιοῦν δαψιλῶς, Herodot. copioſè ac ſplendidè viuere.

¶ *Vincere bello.*

νικᾶν. Diodor. παρατάξει ἐπιφανεῖ τοὺς βαρβάρους νικήσας, illuſtri prælio victoriam de barbaris conſequutus. κατακράτος νικᾶν, Suid. πρὸς τοῦτον συνάψας πόλεμον, κατακράτος νικᾷ, id eſt, ῥᾳδίως. νίκην νικᾶν, Suid. νικήσας τοὺς Ἀθηναίους τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ μάχην, quum in Chæronenſi prælio Athenienſes ſuperaſſet.

καλὰς μάχας νικᾶν, Plat. Leg. 3. egregias victorias adipiſci. Gall. *gaigner de belles batailles.* μάχας πολλὰς ἐκράτησαν, Demoſth. id eſt, ἐνίκησαν. καλλίστην μάχην νικήσαντες, Iſoc. νίκην αἱρεῖσθαι, Gemiſt. καὶ νίκην αἱρεῖται καλλίστην, πλείους ὀλιγίστοις στρατιώταις νικήσας, pulcherrimam victoriam refert. νίκην ἀναιρεῖσθαι καλλίστην, Herodot.

τὴν νίκην ἀποφέρεσθαι, victoriam reportare. Diod. περιβόητον νίκην ἀπενέγκασθαι, id eſt, ἀναιρεῖσθαι, Gall. *remporter vne belle victoire.*

κρατεῖν. κρατήσαντες τῶν ἐναντίων τρόπαια ἔστησαν, Plat. victis hoſtibus trophæum erexit.

τὸ δεξιὸν δι' αὐτῶν ἐκράτει τῶν ἐπὶ τῷ ἡμετέρῳ εὐωνύμῳ

νύμου, Luc. dextrum eorum cornu ſiniſtrum noſtri exercitus ſuperabat. κρατεῖν cum accuſat. Demoſth. κρατήσαντες τοῖς ὅπλοις τοὺς ἀντιβαίνειν προῃρημένους, id eſt, νικήσαντες. περικρατεῖν τῶν ἐχθρῶν, Phil. id eſt, κρατεῖν. περιγίνεσθαι. Demoſt. περιγίνεσθαι τῶν ἐχθρῶν, hoſtes ſuperare. ὀλίγοις στρατιώταις πολλαπλασίας δυνάμεως περιγινόμενος, Gemiſt. id eſt, κρατήσας. περιγίνεσθαι cum dat. Diod. παρατάξας πρὸς Γλαυκίαν, περιγινόμενος δὲ τῇ μάχῃ, &c. Et abſolutè apud Herodia. μάχης καρτερᾶς γενομένης πολὺ περιεγένοντο οἱ τοῦ Σεβήρου, acri prælio commiſſo, longè ſuperiores extiterunt Seueri milites. τέλος, οἱ Μασταγηνοὶ περιεγένοντο, Herod. ὑπερτερεῖν. Diod. γενομένης παρατάξεως, ὑπερτέρησαν οἱ Ῥωμαῖοι, id eſt, περιεγένοντο. Et rurſus, γενομένων δὲ πλειόνων συμπλοκῶν, καὶ ἀκροβολισμῶν, ὅτε μὲν οἱ Θηβαῖοι ὑπερτέρουν, ὅτε δ' Ἀθηναῖοι τὴν νίκην ἀπεφέροντο, commiſsis pluribus pugnis, ac leuibus certaminibus, nunc Thebani ſuperiores diſcedebant, nunc Athenienſes victoriam referebant.

ἀνελπίστους νίκας περιποιήσασθαι, Diod. inſperatas victorias adipiſci.

τὸ κράτος ἀναδήσασθαι, Greg. οὐ πρὶν ἀνῆκεν, ἢ πολέμους τρέψασθαι, καὶ τὸ κράτος καθαρῶς ἀναδήσασθαι. non prius certamine abſtitit, quàm eos in fugam vertiſſet, ac certam victoriã aſſecutus eſſet.

τὰ πρῶτα ἀγχώμαλα, τὸ δ' οὖν τέλος τῆς νίκης καθ' ἡμᾶς ἐγένετο, Luci. primùm quidem dubio certamine dimicatum eſt, tandem tamen à nobis victoria ſtetit.

φέρεσθαι τὰ νικητήρια, Plat. in Phædr. victoriam ferre, νικᾶν. τὰ νικητήρια ἔσται παρὰ τοῦ Θεοῦ, à Deo ſtabit victoria.

τὸ βραβεῖον αἴρεσθαι. Phil. τὰ κατὰ τῶν ἀντιπάλων αἴ-

ρεται

ρεται βραβεῖα, id eſt, τὰ νικητήρια φέρεται, palmam fert. καὶ τούτων ἄρασθαι νῖκος, Baſil. id eſt, νίκην ἀρέσθαι.

τρίαμβον καταγαγεῖν, Suid. triumphare.

οὕτως ἤρατο καὶ τοῦ πονηροῦ νίκης τρόπαια, idem. ſic de ſcelerato homine triumphum egit. καὶ Μήδων τρόπαιον ἄρασθαι, Alciph.

ὥσπερ ἐπινίκιόν τινα καθ' ἡμῶν ᾄδων, ὡς ἡττημένων. Gregor. quaſi triumphum quendam aduerſus nos canens, velut ſuperatos.

τοὺς ἐναντίους ῥᾷστα καθαιρεῖν, Phil. hoſtes nullo negotio delere.

ταύτην τὴν ἡμέραν ὑπερεβάλοντο τοὺς Φοίνικας, Herodot. ἐνίκησαν.

περιφανεστάτη, καὶ λαμπροτάτη νίκη, Greg. clariſſima atque illuſtriſſima gloria.

λαμπροὺς στεφάνους ἀναδήσασθαι. Chryſ. lucul&etilde;tas coronas reportare. στέφανον ἀναδήσασθαι καὶ τῆς ἁμαρτίας, de peccato triumphare.

στεφανοῦν, καὶ ἀνακηρύττειν, idem. pronunciare victorem.

διπλοῦν ἑαυτοῖς ὑφαίνειν στέφανον, idem. duplicem ſibiipſis coronam nectere, duplicem victoriam conſequi.

καταγωνίσασθαι. Chryſo. διὰ τοῦ πάθους τὸν θάνατον κατηγωνίσατο, deuicit.

κρείττους τῶν ἐχθρῶν κατέστημεν, Euſeb. ſuperiores extitimus.

μίαν μάχην διευτυχήσαντες, Ariſt. id eſt, νικήσαντες.

¶ *Vincere facilè.*

ἀσυγκρίτου ῥώμης ἄρασθαι τὰ πρωτεῖα, Phil. incomparabilis fortitudinis primas ferre. ἀναίμακτον νίκην οὐκ ἐλπισθεῖσαν ἤραντο, idem. incruentam victoriam contra ſpem adepti ſunt.

ἐκ πολλοῦ τοῦ περιόντος κατακρατεῖν ἀμάχους ῥώμαις, idem.

idem. inuictas copias perfacilè vincere. νικᾷ γὰρ τὸ πνεῦμα καὶ πολλῷ τῇ περιουσίᾳ, Gregor. vincit enim Spiritus, & quidem abundè. Id quod etiam ἐκ περιουσίας κρατεῖν dicitur: noſtri dicunt, *mener de haulte lutte*. βαβαὶ, ἐξ ὅσης ἐνίκησε περιουσίας, Chryſo. papæ, quàm abundè vicit.

τοσαύτῃ ῥώμης περιουσίᾳ ἐχρήσαντο, Phil. tanta virium exuberantia vſi ſunt.

μόνον ὀφθέντες ἀκονιτὶ περιέσεσθε, idem. vel tantùm conſpecti, citra puluerem, vt dici ſolet, hoc eſt facilè vincetis.

καταστροφὴν ἐπιπετῶς αὐτῶν ἐποιήσαντο, Herodo. id eſt, ῥᾳδίως αὐτοὺς κατεστρέψαντο, περιεγένοντο.

κατακράτος νικᾶν, id eſt, ῥᾳδίως, vt ſuprà.

¶ *Vinci.*

ἡττᾶσθαι. τὸ δίκαιον ἡττᾶται τοῦ φθόνου, Demoſth. jus ab inuidia ſuperatur.

ἥττημαι, καὶ τὴν ἧτταν ὁμολογῶ, Gregor. victus ſum, ac victum me eſſe fateor.

ἡττᾶσθαι μάχην, Iſocr. ἐπειδὴ δὲ τὴν μάχην ἡττήθησαν τὴν ἐν Λεύκτροις, poſtquam autē Leuctrenſi prælio ſuperati ſunt. μετὰ τὴν μάχην ἣν Ἀθηναῖοι περὶ ἄκανθον ἡττήθησαν. Dion.

ἡττᾶσθαι μάχῃ, Diod. περὶ Ὀρχομενὸν ἡττηθεὶς μάχῃ, πολλοὺς τῶν στρατιωτῶν ἀπέβαλεν, ad Orchomenum prælio fuſus, multos milites amiſit.

ἧττα, clades, offenſio bellica.

ἐν οἷς ἥσσους ἦσαν οἱ Ἀθηναῖοι, Thuc. id eſt, ἡττῶντο, inferiores erant.

θράσει τὴν νίκην διαφθείρειν, Greg. temeritate victoriam amittere.

περιπετεῖς μάχῃ, id eſt, ἡττηθεὶς, νικηθείς.

τηλικαύτης πληγῆς γεγενημένης, Æſchi. tanta plaga oborta.

καταχύνεσθαι ὑπὸ τοῦ θηρίου, Diod. ἡττᾶσθαι.

παρευημερεῖσθαι, παρευδοκιμεῖσθαι, πλεονεκτεῖσθαι, dicitur, qui in aliqua re ab aliquo ſuperatur.

ἐκ πολλῆς ἡττᾶσθαι περιουσίας, Chryſo. nullo negotio vinci.

¶ *Vincula.*

ἁλύσει σιδηρᾷ δεδεμένος, Demoſth. ferrea catena vinctus. τοῦτον εἰς εἱρκτὴν ἀπαχθέντα κελεύει δεθῆναι, Phil. hunc in carcerem abductum vinculis aſtringi jubet.

εἶχον ἐν φυλακῇ ἐς πέδας δήσαντες, idem. compedibus aſtrictum in carcere tenebant.

χαλεποῖς δεσμοῖς ἐπισφίγγειν, idem. grauibus vinculis coërcere, comprimere.

ἀποκλείουσιν ἐν εἱρκτῇ, καὶ σιδηροῖς πεδοῦσι, Suid. in carcerem includunt, eiq́; vincula injiciunt.

δέσμιος ἐς Νινευίτην πόλιν ἀπήχθη, Suid. vinctus Niniuem abductus eſt.

ὅστις ὑπὸ δεσμῶν ἔχεται, Dion. quiſquis vinculis coërcetur, vel, in vinculis eſt.

ἁλύσεσι, καὶ πέδαις ἐνδῆσαι, Suid. vincula, & compedes alicui indere.

δεσμῶν ἀνεῖναι, Eurip. ἀπαλλάττειν, Plat. Leg. 8. δεσμῶν ἐλευθέρους ἀφεῖναι, Herodi. vinculis ſoluere, liberare, eximere.

τὰ δεσμὰ ἀπορρῆξαι, Demoſthe. carcerem effringere, vincula abrumpere.

¶ *Vinum.*

οἶνος θᾶττον ἀναδιδόμενος, καὶ μὴ κεφαλαλγής, Phil. vinum citò ſe in totum corpus diffundens, nec caput offendens.

οἶνος εὐωδέστατος, πολλὴν ἀναδεχόμενος τὴν μεθ' ὕδατος κρᾶσιν, idem. vinum fragrantiſſimum, multamq́; aquæ admixtionem capiens. cui opponitur ὁ ὀλιγοφόρος.

Vires

¶ *Vires corporis.*

δύναμιν οὐ μικρὰν περιβεβλημένος, Luci. haud exiguis viribus præditus. ad verb. amictus.

τὸ σῶμα εὔρωστος, πολὺ μᾶλλον ἢ κατὰ τὴν ἡλικίαν, Diodor. corpore longè firmior, ac robuſtior, quàm ætas illa ferre videretur.

¶ *Pro viribus.*

ὅσον δυνάμεως παρ' ἐμοί γ' ἐστί, Plat. in Cratyl. pro virium mearum facultate.

καθ' ὅσον ἂν δύνωμαι πειράσομαι, idē in Theæt. pro viribus enitar.

καθ' ὅσον δύναμαι, idem in Gorg. εἰς δύναμιν, idem in Tim. κατὰ δύναμιν.

μέχρι τῆς δυνάμεως πάντες πολεμοῦσι, Demoſth. id eſt, εἰς δύναμιν.

ὁμοίως ἂν οἷός τ' ὦ πειράσομαι, Iſocra. id eſt, κατὰ δύναμιν.

ὡς ἕκαστος εἶχε δυνάμεως, Phil. vt quiſque poterat, vt cujuſque vires ferebant.

καθ' ὅσον δυνάμεως μετείληφε, idem. pro iis viribus quas ſortitus eſt, id eſt, pro virili ſua.

ἐφ' ὅσον ἡμῖν δύναμις, Diod. quantum poſſumus.

ἐς ὅσον δυνάμεως ἧκε, Pauſan. id eſt, ἐφ' ὅσον ἐδύνατο.

ὅσα εἰς ἀνδρὸς ἑνὸς δύναμιν, καὶ λογισμὸν ἧκε. Demo. quantum vnius hominis vires, & conſideratio conſequi poterant.

μείζω πράγματα ἢ δύναμαι φέρειν, ἐπάγεται, Demoſth. majora negotia, quàm ferre queam, mihi inuehere.

μείζονα φρονεῖν τῆς δυνάμεως, Iſocrat. majores, quàm pro viribus, animos ſumere.

ὅσον εἰς ἀνθρωπίνην ἥκει δύναμιν, Chryſ. quantum captus humanus fert.

τ̃ εἰς δύναμιν τὴν ἐμὴν ἐλλείψω οὐδὲν, idem. nihil, quod mearum ſit virium, prætermittam.

καθ' ὅσον ὑμῶν ἕκαστ@ τυγχάνει δυνάμεως, Iſæus. id eſt, καθ' ὅσον δύναται.

¶ *Virginitas.*

ἁγνεύσαι τ̃ πρὸς γυναῖκας ὁμιλίας, Phil. à muliebri congreſſu purum eſſe.

διατηρεῖν τὴν παρθενίαν ἄψαυστον, καὶ ἀνεπιβούλευτον, idem. virginitatem intactam, atque ab inſidiis tutam conſeruare.

διὰ βίου παρθενίαν ἀσκεῖν, Suid. toto vitæ curriculo virginitatem colere.

αἱ κατηναγκασμέναι ὑπελθοῦσαι τὴν παρθενίαν, Baſ. quæ coactæ virginitatem ſubierunt, i. vouerunt.

τ̃ γαμικῶν ἔργων ἀπέχεσθαι, idem. ab opere matrimonij abſtinere. ἀπέχεσθαι συνουσίας, Lucia. à coitu abſtinere.

ἐγκρατεύεσθαι ἀπὸ συντυχίας γυναικῶν, idem. id eſt, τ̃ γυναικῶν ὁμιλίας ἀπέχεσθαι. ὁ ἅπαξ γάμον ἀπαρνησάμεν@, Baſil. qui ſemel conjugium abjurauit, id eſt, repudiauit.

τοὺς ὑπὲρ τ̃ ἁγνείας ἀγῶνας ἀναλέσθαι, idem. virginitatis colendæ ſtudium ſuſcipere.

πρὸς τὰς μίξεις ἡδονῶν διὰ παρθενίας κρατεῖν, idem. venereas voluptates per virginitatem ſuperare.

ἡ δὲ παρθέν@ τ̃ πρὸς ἄνδρα ζυγὸν ἀπορρήξασα, idem. ἀποταξαμένη, ἀπαρνησαμένη. τ̃ παρθενικὸν βίον διώκειν, idem. cœlibem vitam conſectari, profiteri. ἀσκεῖν, ἐπιτηδεύειν. Χριστῷ διὰ τ̃ τ̃ τὴν παρθενίαν ὑποσχέσεως ἁρμόζεσθαι, idem. Chriſto per virginitatis profeſſionem nubere.

ἄσυλον τὸ τ̃ παρθενίας κάλλ@ φυλάττειν, idem. incolumem ab omni injuria virginitatis pulchritudinem cuſtodire.

οὐδέ τινος πώποτε γυναικὸς ἥψατο, Plat. Leg. 8. ἐφάπτεσθαι. Luc. ἐξότου ἐγεγόνειν ὄνος, συνουσίας ἀλλ' οὐδὲ τοῖς ὄνοις συνήθους ἔτυχον ἐφαψάμενος, ex quo tempore aſinus extiteram, nullam venerem, ne aſinis quidem familiarem, noram.

ἄπειρος ὢν γάμου, καὶ γυναικός. Baſ. id eſt, γάμου, καὶ γυναικὸς μὴ πεπειραμένος, vel, εἰς πεῖραν ἐλθών.

ἀγνεύω, καί εἰμι καθαρὰ, καὶ ἁγνὴ ἀπ' ἀνδρὸς συνουσίας. Demoſthen. virgo ſum, atque à viri congreſſu pura.

οὐδὲ γάμου τινὰ, οὐδὲ ὁμιλίαν καθάπαξ σώματος δεξάμενος, Baſil. id eſt, γάμου, καὶ γυναικὸς παντελῶς ἀπείρως ἔχων.

δι' ἔνδειαν ἀνέκδοτον γηράσκειν, Demoſth. ob egeſtatem in virginitate conſeneſcere, neu matrimonio collocari.

παρθενεύειν, Chryſ. in virginitate degere. παρθενίαν ἀνεδέξατο, idem. καθαρὸν, καὶ ἀνέπαφον σῶμα, purum corpus, nec attrectandum, Chryſ.

¶ *Virtus.*

πάσας ἔχων τὰς ἀρετὰς, ὅσας ἔχοι τις ἂν εἰπεῖν, Iſoc. omnibus virtutibus, quas quiſquam dicere poſſit, præditus.

ἀκριβῶς πρὸς ἀρετὴν ἐξειργασμένος, Luc. ad virtutem abſolutè elaboratus.

πανταχόθεν εἰς ἀρετῆς κάλλος ἐξησκημένος, Greg. ad virtutis elegantiam vndique exculptus. ἐξειργασμένος τὰ πρὸς ἀρετὴν ἢ ἠσκημένος, Suid.

ἐν ἁπάσαις ἀρεταῖς τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν ὑπερβάλλων, Phil. in omni virtutis genere naturam humanam exuperans, excedens.

πρὸς πᾶν ἀρετῆς κάλλος ἀπεξεσμένος, Greg. preſb. omni virtute perpolitus.

θαυμάσιος τὴν ἀρετὴν, Greg. mirifica virtute præditus.

ἀδεμιᾶς ἀρετῆς ἀπολείπων, Suid. nulla virtute carens.

παντὸς ἀρετῆς συνειληφὼς εἶδος, idem. omne virtutis genus complexus.

πάσῃ ἀρετῇ κεκοσμημένος, idem. omnibus virtutibus inſtructus & ornatus: τὴν ψυχὴν ἁπάσαις ἀρεταῖς κεκοσμημένος, Phil. & Diod.

πλῆρες πρὸς ἀρετήν, Lucia. omnibus virtutis numeris abſolutus.

ἀρετῆς ἐπὶ πλεῖστον ἐλθών, Suid. virtute longiſſimè prouectus.

πάντων ἀνθρώπων διαφέροντες πρὸς ἀρετήν, Plat. id eſt, πάντας ὑπερβάλλοντες ἀρετῇ.

πρὸς τὸ ἄκρον τῆς ἀρετῆς ἀφικέσθαι, Luc. ad arcem virtutis peruenire, vel, ad ſummum faſtigium. τῆς ἄκρας τῆς ἀρετῆς ἐπιβαίνειν, Grego. ad virtutis cacumen aſcendere. τοὺς ἀρετῆς ἄθλους καὶ πᾶσαν ἡλικίαν διαπονεῖν, Phil. in virtutis ſtudio per omnem ætatem laborare.

οὐχ ἡμίεργον ἐπιτηδεύειν ἀρετήν, ἀλλὰ πᾶσι τοῖς μέρεσιν ὁλόκληρον, Phil. non inchoatam, ſed ſuis omnibus partibus perfectam virtutē excolere.

τὴν ἀρετὴν ὑπὲρ τὴν ἡλικίαν προφαίνειν dicitur Diodoro, qui etiamnum adoleſcens illuſtrius virtutis ſpecimen edit, quàm ab ea ætate poſtulandum videretur. ἐπ' ἀρετῇ περιβόητος, Diod.

ἀφημαρτημένος, Suid. vide Clarus.

πρὸς ἄκρον ἀρετῆς μέτρον ἀφικέσθαι, Suid. id eſt, πρὸς τὸ ὅρον, vel, πρὸς τὸ ἄκρον. δικαιοσύνην ἀσπάσασθαι, Luc. iuſtitiam amplecti.

τῇ ἀρετῇ συζῆν, cum virtute viuere. ἐναρέτως ζῆν, vel, τὸν βίον διάγειν, probè atque honeſtè viuere. ἐνάρετος, vir probus, ac virtute præditus.

τῆς ἀρετῆς ἀκριβῶς ἐπιμελεῖσθαι, Suid. ſeriam virtutis curā habere. πολλὴν ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι πρὸς

ἀρετὴν, Plat. in Sympoſ. id eſt, τῆς ἀρετῆς σφόδρα ἐπιμελεῖσθαι.

ἀρετὴν ἐκ νέας ἀσκεῖν, Syneſ. ab ineunte ætate virtuti ſtudere.

τὸ ἐπιδεδωκότα ἑαυτὸν πᾶσι τοῖς μέρεσιν ἀρετῆς ἀπεργάσασθαι τέλειον, Baſil. omnibus virtutis numeris abſolutum reddere. pro τέλειον ſuprà ὁλόκληρον dixit Phil.

ἐκφέρεσθαι καρπὸν, Chryſ. præſtare, aſſequi.

μετ' εὐκολίας τὸν τῆς ἀρετῆς τρέχειν δρόμον, idem.

ἀρετὴν κεκλῆσθαι, id eſt, ἔχειν. idem, εἰ μὴ πολλὴν ἀρετὴν ἐκέκτητο, niſi magna virtute præditus fuiſſet.

ἀρετῆς ἐπιλαβέσθαι, idem. virtutis ſtudium capeſſere.

ἀρετὴν μετέρχεσθαι, idem. conſectari.

τὴν ἀρετὴν διώκειν, Baſ. expetere, μετέρχεσθαι.

θεοσεβείας ἀρετῇ διαπρέπειν, Euſeb. i. διακοσμεῖσθαι.

¶ *Viſitare.*

τοὺς ἐν φυλακαῖς ἀόκνως ἐπισκέπτεσθαι, Suid. eos, qui in vinculis ſunt, impigrè inuiſere. ἐπισκεψόμενος ἀφίκετο, Luc. id eſt, ἵνα ἐπισκέπτῃ.

ἥκεις ἡμᾶς ἐποπτεύσων, & ἐπιοψόμενος, Gregor. inuiſendi noſtri cauſa venis.

ἐπισκεψόμενος ὅπως ἔχει ἐκ τραύματος, Xenop. vt ſe ex vulnere habeat, inuiſurus.

¶ *Viſus.*

ὀξύτερον ἢ ἀμβλύτερον βλέπειν, Plat. in Soph. acutiùs, aut hebetiùs cernere.

εἴτε τυφλὸν εἴτε ὀξὺ ὁρᾶν, idem Polit. 6. τυφλὸν ὁρᾶν, id eſt, τυφλώττειν.

φίλων ἡδίστης καὶ ποθεινοτάτης ὄψεως ἀπολαῦσαι, Phil. jucundiſſimo ac deſideratiſſimo amicorum conſpectu frui.

¶ *Vita.*

τ̀ βίον διάγειν. Plat. Leg. 3. πῶς ἄν τις αὐτῶν βέλτιστα τ̀ αὑτοῦ βίον διαγάγοι; quonam modo quiſpiam ipſorum optime vitam duceret? τ̀ βίον διεξάγειν, Baſ. traducere.

τ̀ βίον διαδραμεῖν, idem Leg. 7. vitæ curriculum conficere. τὴν ὑποκειμένην ὁδὸν τ̃ βίου διαδραμών, Baſ.

οἱ εἰς τ̀ τ̃ βίου σάλον ἐ κλύδωνα παρεληλυθότες, Phil. qui in hujuſce vitæ fluctus ac tempeſtatem venerunt.

πολὺ τ̃ βίου κενώσας, idem. magna vitæ parte conſumpta, exhauſta.

τ̀ βίον ἀδίκως διελθεῖν, Plat. id eſt, διαδραμεῖν, vt ſuprà.

κἀκεῖ τ̃ βίου τὸ λοιπὸν διανύσαι, Memn. atque illic, quod ſupereſt vitæ, conficere.

σκληρῷ βίῳ ϗ τραχεῖ συνήθης, Suid. duro atq; aſpero vitæ generi aſſuetus.

βίος μάταιος, καὶ ὀνείρου παντὸς ϗ σκιᾶς ἀδρανέστερος, Baſil. vita vana, & quouis ſomnio atq; vmbra imbecillior.

τοῦτον τ̀ σκοπὸν τ̃ βίου συστήσασθαι, idem. hunc ſibi vitæ ſcopum proponere.

ὀδυνηρᾷ σαρκὶ συνεζεύχθημεν, idem. cum moleſta carne copulati ſumus.

ἡδέως καταβιῶναι τ̀ βίον ἄνευ λυπῶν, Plato in Protag. id eſt, διεξάγειν.

μακαρίαν, ϗ πανολβίαν ἔζη ζωήν, Suid. beatiſſimam vitam ducebat.

αὐτὸς δὲ ἐν ἡσυχίᾳ, καὶ ἀπραγμοσύνῃ τὸ λοιπὸν τ̃ βίου διετέλει, idem. ipſe autem quod reliquum vitæ habuit, in quiete, ac munerum omnium vacatione tranſigebat.

εἰ πέρα τ̃ καλῶς ἔχοντος φιλόζωοι, Lucia. vitæ cupid

cupidiores, quàm par ſit.

τοῦ ζῆν ἐρᾶν, Luc. γλίχεσθαι τοῦ ζῆν, Philo. id eſt, φιλόζωον εἶναι.

ἐκείνοις ἔρως πολὺς ἐνίδρυται τοῦ ζῆν, Phil. illorum animis magnus hujus vitæ amor infixus eſt, inſidet.

τοῦ ζῆν οὐδεμίαν ποιεῖσθαι φειδώ, Diod. vitæ nullo modo parcere.

ἐπιτάσει τοῦ φιλοψυχεῖν Diod. id eſt, τοῦ φιλοζωεῖν. φιλόψυχος, timidus, ignauus, vitæ nimium cupidus.

οἱ τὴν ὑπάρχουσαν πᾶσιν ἔμφυτον τοῦ ζῆν ὑπερεῖδον ἐπιθυμίαν, Demoſthe. qui inſitam omnibus viuendi cupiditatem contempſerunt.

ὧν αὐτοῖς ζῆν οὐκ ἄξιον, Demoſth. quibus ſublatis, non eſt, cur quiſquam viuere velit.

τὸν ἀπεσκληκότα βίον καὶ τραχὺν, καὶ ἀκριβῆ αἱρεῖσθαι, Chryſ. vitam duram, atque aſperam, & exactam ſuſcipere.

ἐν ἀδείᾳ ζῆν, καὶ μετ' ἀσφαλείας ἁπάσης, Chryſo. in omni tranquillitate ac ſecuritate vitam exigere.

βίος κακόμοιρος, vita acerba, idem.

Vita honeſta.

καθαρῶς, καὶ μετρίως τὸν βίον διεξελθεῖν, Plato in Phædon. purè ac modeſtè vitam exigere, traducere.

ὁσίως τὸν βίον διάγειν, idem in Gorg. piè ac ſanctè viuere.

κοσμίως μετὰ ἡσυχίας, καὶ ἡμερότητος ζῆν, Plato Polit. 6 honeſtè, & cum quiete & lenitate animi vitam agere.

ἀναμαρτήτως ζῆν, Iſocr. πειρώμενος ἀναμαρτήτως ζῆν.

ἐντίμως βεβιωκώς, Plat. 6. Leg. id eſt, ζήσας ἀ-

ἀνεγκλήτως μέχρι ταυτησὶ τῆς ἡλικίας βεβιωκώς, Iſocr. ἀνεπίληπτον βίον καὶ ὅσιον βεβιωκώς, Lucia. id eſt, ἀνέγκλητον, ἀνυπαίτιον, ἄμεμπτον.

ὀρθῷ καὶ ἀνεπιλήπτῳ βίῳ χρώμενος, idem. id eſt, ὀρθῶς, καὶ ἀνεπιλήπτως βιοτεύων, rectam, ac reprehenſionis expertem vitam ducens.

βίον ἄπταιστον δραμεῖν, id eſt, ἀναμάρτητον, vitæ curſum ab omni offenſione liberũ conficere.

βίος μηδὲν ἐπιφερόμενος τῶν εἰς κατηγορίαν, idem. vita nihil ſecum ferens, quod reprehendi poſſit. id eſt, βίος ἀνέγκλητος ἔχων, καὶ πάσης κατηγορίας ἀπηλλαγμένος, καὶ πάσης μέμψεως ἐκτὸς ὤν.

ἁγνὸν ἑαυτὸν ἀπὸ πάσης τῆς ἁμαρτίας τηρεῖν, Greg. purum ſe ab omni peccati labe præſtare, conſeruare.

κατὰ τὸν τῆς εὐσεβείας σκοπὸν τὸν βίον αὐτῶν διαξάγειν, Baſil. ad pietatis ſcopum vitam dirigere, ad pietatis normam exigere.

βίος ἀπηκριβωμένος, Chryſ. vita accurata, atque ad virtutis elegantiam expolita.

ὡς ἄγγελοι μετὰ τῶν ἀνθρώπων συμπολιτεύειν, idem. angelorum ritu inter homines verſari.

Vita lauta, vel tenuis.

πολυτελῶς ζῆν, Demoſth. magnificè ac profuſè viuere.

ἀπόνως, καὶ ἀταλαιπώρως ἐν ἀφθονωτάτῃ διαίτῃ, καὶ εὐπορίᾳ τῶν ἀναγκαίων διάγειν, Phil. ſine vllo labore atque ærumna in ampliſſimo apparatu, atque omni rerum neceſſariarum abundantia vitam degere.

βίος ἁβροδίαιτος, vita mollis ac luxu diffluens, vita delicata. βίος ἁβρὸς, Phil. πρὸς περιττὴν ἀπόλαυσιν ἁβροδιαίτου βίου, ad ſuperuacaneum vſum vitæ mollis ac delicatæ.

σιτίοις πολυτελέσι, καὶ πότοις, καὶ ὄψων περιέργοις

πικρα

παρεμτύσεσι χαίρειν, idem. exquiſitis cibis & potionibus, ac ſuperfluis obſoniorum condimentis delectari.

μὴ κακῶς ἔχειν τὰ ἐπιτήδεια, Demoſt. haud tenuiter ac ſordidè viuere.

μαγείρων μαγγανεύματα Gregorius vocat ſuperflua condimenta, quibus diuitum appetitus irritari ſolet.

τρυφᾶν, τρυφερῶς ζῆν, ἐν τρυφῇ διάγειν, luxu diffluere, in luxu ac deliciis viuere.

τὸ σῶμα τῇ τρυφῇ παραδοῦναι, Greg. corpus voluptatibus ac deliciis tradere. πρὸς τὸ ἁβροδίαιτον ἀποκλίνειν βίον, Phil. in luxuriam propendere.

εἰς σκληραγωγίαν ἑαυτὸν ἐμβαλεῖν, Chryſo. ad duram & aſperam vitam ſe conferre.

¶ *Vita longa.*

χρόνον ζῶσι πολὺ πλείω τῶν ἐνθάδε, Plat. in Phædon. longè diutiùs viuunt, quàm homines huius regionis.

πρόγονοι γηραιοὶ ζῶντες μέχρι τῶν ἐσχάτων τοῦ βίου, idẽ Leg. 10. majores noſtri ad vltimam vſq; ac decrepitam ſenectutem vitam propagantes.

ἐβίω δὲ πολλὰ ἔτη, καὶ ἦν πρεσβύτερος ὅτε ἐτελεύτα.

πλείονα χρόνον ζῆν τοῦ τεταγμένου, Iſocr. diutiùs, quàm præſcriptum erat, viuere.

ὀλίγον χρόνον ἐπιδημήσας τῷ βίῳ, Lucia. id eſt, βραχὺν χρόνον βιώσας.

τότε μὲν ηὐξάμην τοῖς θεοῖς ἐπὶ μήκιστον ὑμᾶς βιῶσαι, idem. tum deos precatus ſum, vt quàm diutiſſimè viueretis.

αἰῶνα πολὺν τρίβειν ἐν τῇ μετὰ σώματος ζωῇ, Phil. longum in corporea vita æuum terere.

ἐπὶ πλεῖον παραμεῖναι τῇ παρουσίᾳ τῆς σαρκός, Baſ. id eſt, πολὺν χρόνον βιῶναι. ἐπὶ πολὺ ἐλθεῖν τοῦ βίου,

Dion. ætate longè prouectus.

σύντομον ἔσχε τοῦ βίου τὴν τελευτὴν, Diodo. celerem vitæ finem habuit.

οὐκ ἂν οἱ θεοὶ τοῖς παισὶν αὐτοῦ ταχεῖαν ἐποίησαν τὴν τελευτὴν, Dion. haudquaquam dij feciſſent, vt ipſius liberi celeriter è vita migrarent.

¶ *Viuere cum aliquo.*

τὰ πολλὰ διημερεύομεν μετ' αὐτοῦ, Plat. in Phædon. cum eo dies ferè totos terebamus.

πάνυ πολλοῖς πεπλησίακα, idem in Theęt. cum multis mihi conſuetudo fuit.

οἱ εἰθισμένοι μοι συνδιατρίβειν, Plat. in Epiſtol. qui mecum verſari, vel, conſuetudinem habere conſueuerunt. μεθ' ἡμῶν συχνὸν διατετρίφασι χρόνον, idem ibid. nobiſcũ diutiſſimè vixerunt.

τὰ πολλά σε ἤδειν συνόντα αὐτῷ, Luc. id eſt, αὐτῷ συνδιατρίβοντα, compertum habebam, te quàm ſæpiſſimè cum eo verſari. τὸ πλεῖστον τοῦ βίου τούτοις ξυνών ἐστιν, idem. maximam vitæ partem cum illis exigit.

συγγίνεσθαι. τῷ Δημώνακτι καὶ ἐπὶ μήκιστον συνεγενόμην, idem. cum Demonacte perdiuturnam cõſuetudinem habui.

χρῆσθαί τινι, alicujus conſuetudine vti.

ἀπὸ τ' αὐτῆς σιτεῖσθαι. Syneſ. menſam cum aliquo communem habere.

τὰ πολλὰ τοῦ ἐνιαυτοῦ μετ' ἀλλήλων διάγειν. Baſil. bonam anni partem vnà morari. ποιεῖσθαι διατριβήν. Phil. ἐὰν ἐθέλῃς παρ' ἐμοὶ ποιεῖσθαι τὰς διατριβάς, id eſt, ἐμοὶ συνδιατρίβειν. τούτοις προσομιλεῖν, καὶ συνδιαιτᾶσθαι, idem. cum his verſari, ac vitæ conſuetudinẽ habere. συνδιαίτησις, vitæ conſuetudo. αἱ τῶν λογίων συνδιαιτήσεις, idem.

¶ *Vitare.*

τὸ βλαβερὸν φυλάττεσθαι, Baſ. à noxiis ac pernicio

tioſis cauere. τὸ βλαβερὸν ἐκκλίνειν, idem.

μόνῃ τῇ ψυχῇ, καὶ τῷ σώματι διαφυγεῖν τὸν κίνδυνον, Baſil. ſolo animo & corpore periculum effugere, id eſt, vita excepta omnia amittere.

ἀποφυγεῖν & ἐκφυγεῖν, idem. ἀποδιδράσκειν, Phil. τὰς ἀπὸ τῶν πολλῶν μέμψεις, καὶ κατηγορίας ἀποδιδράσκειν, multorum reprehenſiones vitare. ἔγνω δεῖν ἀπάτῃ τὸν κίνδυνον ἀποδρᾶναι, Herodo. aſtu periculum effugiendum eſſe conſtituit.

περιιστάμενος τὸν φθόνον, Demoſthe. inuidiam vitans.

¶ *Vitioſus.*

πᾶσαν ἀδικίαν ἐπιδείκνυσθαι, Suid. nullum non injuſtitiæ ſpecimen edere.

πρὸς τὸ ἔσχατον τῆς κακίας ὑποφέρεσθαι, Baſ. prolabi, deuolui.

βδελυκτοῖς πάθεσι, καὶ πάσαις κτηνώδεσιν ἐπιθυμίαις μολύνεσθαι, idem. execrandis vitiis, ac belluinis omnibus libidinibus inquinari.

πονηρότατος, καὶ ἐξώλεστατος, Demoſth. nequiſſimus, ac ſceleratiſſimus. ἀλιτήριος, Grego. homo exitioſus, ac nefarius.

ἁπασῶν τῶν πονηριῶν μετέχων, Iſocr. omni ſcelere præditus.

θράσει καὶ παρανομίᾳ διαφέρων, Dion. homo inſigni audacia ac ſcelere. Rariſſimè autem vti ſolent Græci hoc participio in malam partẽ.

ἐν φόνοις, καὶ μεγάλοις ἀσεβήμασι γεγονότος τὸ πλεῖον τοῦ βίου, magnam vitæ partem in cædibus, ac magnis impietatibus verſari.

ἦν γὰρ τὸν ἐπὶ βίῳ μὴ σώφρονι διαβεβλημένων, Herodi. ob vitam enim parum pudicam male audiebat.

ἀνιάτως ἔχειν εἰς πονηρίαν, Iuſti. inſanabili prauitate laborare.

ταῖς κακίαις ὑπερβάλλων, Iſocr. id eſt, *διαφέρων*, vt ſupr. *μικρῷ μὲν ἐπιεικέστεροι τῶν ὑπερβαλλόντων ταῖς πονηρίαις*, idem. paulo quidem meliores iis, qui immodica quadam ac projecta improbitate ſunt.

πᾶν εἶδος κακίας διεξελθόντες, Gregor. per omne vitij genus graſſati. *ἐπελθόντες*, Suid. *πλεονεξίαν καὶ ἀσέλγειαν νοσεῖν ἄμετρον*, Suid. immodico auaritiæ ac libidinis morbo laborare.

οἱ ἐν ἁμαρτίαις ζῶντες, Chryſ. qui flagitioſam vitam ducunt.

φιλαμαρτήμων ψυχή, idem. animus peccatis gaudens, libenter peccans.

εἰς αὐτὸν τὸν πυθμένα τῆς κακίας καταπεσεῖν, Chryſ. in ipſum vitiorum fundum prolabi.

κἂν εἰς ἐσχάτην ἐλάσῃ κακίαν, idem. etiamſi ad extremam improbitatem peruenerit.

πᾶσαν αἰσχρουργίαν διαπράττεσθαι, idem. quoduis turpe facinus perpetrare.

ἐκδιαιτᾶσθαι, καὶ νεότητος ὁρμαῖς ἄγεσθαι, Phil. luxurioſè viuere, ac juuenilis ætatis impetu temerè ferri. *ἐκδιαιτᾶσθαι*. Gall. *viure deſreiglement.*

τὴν ψυχὴν ὑπὸ πλημμελείας πάσης ἀκάθαρτον ἔχοντες, Plato. omni ſcelere contaminatam animam habentes.

ἄφετοι πρὸς ἀσέβειαν ὥρμησαν, Philo. effrenato impetu ad impietatem ruerunt, vel, proruperunt.

πᾶσαν κακίαν ἐπελθεῖν, Chryſoſt. per omne vitiorum genus graſſari.

πονηρίᾳ συζῆν, idem. improbam ac ſceleratam vitam ducere.

κακίας ἔχεσθαι, idem. vitio mordicus hærere, à vitio diuelli non poſſe.

τὴν πονηρίαν μετιέναι, idem. id eſt, *διώκειν, με-*

πλῆθ

πελθεῖν, conſectari.

ταύταις ἁμαρτήμασιν ὑπεύθυνοι ὄντες, idem. id eſt, ὑποχείριοι, ἔνοχοι, obnoxij.

μιαρὸς, ἀνόσιος, ἐξάγιστος, ἐπάρατος, ἐναγὴς, παλαμναῖος, ἀλιτήριος, προστρόπαιος, vel, ἀποτρόπαιος, κατάπτυστος, ἀλάστωρ, ἄγος, μίασμα, de impuris & conſceleratis hominibus.

¶ *Vlciſci.*

οὐδὲ ἀδικουμένους παρὰ τῶν ἀδικούντων καλόν ἐστι λαβεῖν ταύτην τὴν δίκην, Demoſthe. ne læſos quidem tales ab iis qui vos læſerunt, pœnas expetere decet.

παρὰ τῶν ἐχθρῶν τὴν δίκην λαβεῖν, Lyſ. hoſtes vlciſci.

τιμωρεῖσθαι. idem, οὐχ ὑπάρχων, ἀλλὰ τιμωρούμενος, non laceſſens, ſed injuriam vlciſcens. τιμωρήσασθαι Γερμανοὺς ἐπὶ τοῖς προτετολμημένοις, Herodia. Germanos ob ea, quæ prius auſi fuerant, vlciſci.

τιμωρίαν λαβεῖν, Demoſth. τιμωρίαν ὧν ἐπεπόνθει λαβεῖν, acceptas injurias vindicare.

ἐπὶ τιμωρίαν τραπέσθαι, ὧν ἐπάθομεν ὑπ' αὐτοῦ, idem. injurias ab eo nobis illatas vltum ire. πάσῃ τιμωρίᾳ μετελθεῖν τοὺς Θηβαίους, Diodor. omni vltionis ac ſupplicij genere Thebanos perſequi. ποιεῖσθαι τὰς τιμωρίας, Iſocra. ὑπὲρ τηλικούτων ἐγκλημάτων οὕτως ἀνόμους καὶ δεινὰς ποιεῖσθαι τὰς τιμωρίας, pro hujuſmodi culpis tam iniquam atque horrendam vltionem exigere. ἀτιμωρήτους περιιδεῖν τοὺς φίλους, Luci. inultos amicos relinquere.

ἀντιδρῶντες ἃ πεπόνθασι, Bud. rependentes, quæ perpeſſi fuerant.

ἀμύνεσθαι, Luc. ὡς ἀμυνοῦνταί σε ὧν ἔδρασας αὐτούς, vt te, ob ea, quæ in eos admiſiſti, vlciſcantur.

tur. ἀμύνεσθαι τ̃ πατέρα φαρμάκῳ, idem. veneno patrem vlciſci, ac de medio tollere. αὐ αὐτὸς μὴ ἀμύνῃ, ὁ θεὸς ἔςαι τιμωρός, Chryſo. ſi te ipſe non vlciſcaris, vindicem injuriæ tuæ deum es habiturus. τοῖς ἴσοις αὐτὸν ἀμύνεσθαι, idem. injuriam acceptam retaliare.

εἰς ἄμυναν ὁρμᾶν. Phil. ἀπέωσαν τὰς ἀδικουμένους εἰς ἄμυναν ὁρμῆσαι, coëgerunt eos, quos injuria affecerant, vt ſe ad vlciſcendas injurias accingerent.

ἀλόγῳ φορᾷ ἵεσθαι πρὸς ἄμυναν, idem. inconſultò, ac præcipiti impetu ad vltionem ferri.

ἀμύνειν, vel ἐπαμύνειν, eſt alicui ad vindicandas injurias opem ferre. τοῖς ἀδικουμένοις ἐπαμύνειν, Iſocr. ὅρα τίνι, ὦ θαυμάσιε, ὅπως ἐπαμύνῃς τῇ γυναικί, Syneſ. ἑαυτῷ ἀμύνειν, Chryſoſt. ſeipſum vlciſci.

μετελθεῖν, aliquando vlciſci ac vindicare ſignificat, vel, vt aptiùs dicam, perſequi. Diod. μετελθεῖν τ̃ φόνον αὐτοῦ, necem ejus perſequi. quẽadmodum ait Cic. injurias paternas, vel inimicitias perſequi. μετιέναι τ̃ φόνον τ̃ πατρός, Antiph. ἐπεξελθεῖν etiam Græci dicunt. ἐπεξελθεῖν τῷ τ̃ βασιλέως αἵματι, Herodi. fuſum imperatoris cruorem vlciſci. δέον ἐπεξελθεῖν, ὦ ἠμελήσθαι Γερμανούς, idem. ἐκδικεῖν. Heredia. εἰς τὸ ἐκδικηθῆναι τ̃ ἐκείνου φόνον, vt illius cædes vindicaretur. nomen ἐκδίκησις, & ἐκδικία ἐκδικίας ἀπολαῦσαι, Chryſoſt. vltione frui.

τίσασθαι. vel ἀποτίσασθαι, Demoſth. ἐγὼ αὐ σε τετιμώρημαι, ego te vltus fuiſſem.

ἆρά ποτε ἔςαι ἀποτίσασθαι τ̃ καὶ θεοῖς ἐχθρὸν καὶ ἀνθρώποις; Xenophon. ecquando vlciſcendi iſtius diis, hominibuſq; inuiſi nebulonis poteſtas fiet?

τίσις,

τίσις. vltio. ᾧ μεγίστη τίσις ἀδικηθέντι ἐγένετο πάντων ὧν ἡμεῖς ἴδμεν. Herodo. cui ex omnibus quos nouimus, maxima de injuriis acceptis vltio contingit.

ἐπεξιέναι, vel, ἐπεξελθεῖν. τὸν τοῦ πατρὸς φονέα ἐπεξιέναι, Antiph. id eſt, μετέρχεσθαι. κακῶς παθόντα μὴ ἀντεπεξελθεῖν, Chryſoſt. injuriam acceptam minimè vlciſci. μὴ μνησικακεῖν.

¶ *Vltro.*

αὐτόματοί μοι τὰ μέτρα ἐπὶ τὸ στόμα ἔρχεται, Luc. verſus mihi vltro in os veniunt.

αὐτοκέλευστος καὶ ἑκουσίῳ γνώμῃ πρὸς συμβάσεις ἐθελοντὴς ἀφῖγμαι, Phil. vltro, ac mea ſponte ad pactiones faciendas veni.

στρατεία ἐθελουργὸς, καὶ αὐτοκέλευστος, idem. exercitus vltro ac voluntariè collectus. Galt. *ſoldats volontaires.*

οὐκ ἐπίτηδες αὐτοὺς φοβῶν ταῦτα λέγει, Chryſoſ. non de induſtria, ac dedita opera, eos perterrefaciens, his vtitur verbis.

¶ *Voluntas.*

ὑπερφυῶς ὡς βούλομαι, Plat. in Phædo. maximopere volo.

εἰρήνης ἐτύχετε, ὁποίας τινὸς ἐβούλεσθε, Demoſth. pacem, qualem cupiebatis, conſequuti eſtis.

ὑπολαμβάνοντες ἐξεῖναι ποιεῖν αὐτοῖς ὅ, τι ἂν βουληθῶσιν, Iſocr. exiſtimantes ſibi licere quicquid velint facere.

σὺ δὲ ἀναγνοὺς ταῦτα, ὅπῃ βούλῃ δέξασθαι, δέχου, Plat. in epiſt. tu verò, quum hæc legeris, in quam partem volueris, accipe.

εἴ σοι βουλομένῳ ἐστὶν, idem in Cratyl. id eſt, εἰ βούλει. ποίει πᾶν ὅ, τι σοι ᾖ βουλομένῳ σοι, Gregor. fac quicquid tibi collibuerit, quicquid in animũ induxeris. ἐὰν ὑμῖν ἡδομένοις ᾖ, Antiph. id eſt, βου-

λουμβάνοις. θέλειν. Plat. in Gorg. τό γ' ἐμὸν ὐδὲν κωλύει, εἴπερ ἐθέλει Γοργίας, nihil quidem ipſe impedio, ſi modò vult Gorgias, vel, vt Cic. niſi quid aliud Gorgias, ſupp. mauult.

τὰ περὶ Δίωνα ὑπάρξει ταύτῃ γενόμενα, ὅσῃ περ ἂν αὐτὸς ἐθέλῃς, idem in epiſto. Dionis negotia ita conficientur, vt volueris.

δοκεῖν. Demoſth. Λακεδαιμονίους ἀναγκάσαι τοιαύτην οἵαν ὑμῖν ἐδόκει ποιήσασθαι τὴν εἰρήνην, Lacedæmonios cogere, qualem nobis videbatur pacem facere. καὶ ἐχρῶντο ὅ,τι ἐδόκει αὐτοῖς, Iſocr. atque vt libebat vtebantur. πράττειν τὰ αὐτοῖς δοκοῦντα, Gregor. facere quæ libet.

φίλον. Luc. οὗτοι μὲν ποιούντων ὅτι καὶ φίλον, atque hi faciant ſanè quod libuerit.

ὡς ἄν ᾖ σοι φίλον, διατίθεσο τὰ πράγματα, Greg. preſb. de rebus tuis, vt tibi gratum erit, conſtitue. τὰ ἡμέτερα, ὅπῃ τῷ θεῷ φίλον, ἀγέσθω, Greg. res noſtræ, vt Deo placuerit, gubernentur. γράφε, εἰ τοῦτό σοι προσφιλές, idem. id eſt, φίλον.

ἡδύ. Plat. 1. Leg. εἴπερ σοίγε ἡδύ, id eſt, φίλον, προσφιλές.

ἀπολαύνετε ὅπου ὑμῖν θυμός, Xenop. eiicite quò vobis placuerit.

ὕπνον μετρεῖν τῇ ἐπιθυμίᾳ, Luc. ſomnum cupiditate metiri, definire.

προαιρεῖσθαι aliquando nihil aliud ſignificat, quàm ſimpliciter ἐθέλειν. Diodor. καταστῆσαι βασιλέα ἔδωκεν ἐξουσίαν Ἡφαιστίωνι ὃν ἂν προαιρῆται, id eſt, ὃν ἂν βούληται, Hephæſtioni poteſtatem fecit, quem vellet, regem conſtituendi. Nomen προαίρεσις. Gregor. ἡ μὲν ἀκούσιος, ἡ δὲ ἐρρωμένη ἐκ προαιρέσεως, illa coacta eſt, hæc voluntaria.

ὁ παρὰ τὸ τοῦ θεοῦ δοκοῦν ἰσχύσας αὐτοῖς ἰδεῖν, Chryſ. id eſt, παρὰ τὸ τοῦ θεοῦ θέλημα.

Volup

¶ *Voluptates corporis.*

ἑαυτοῦ μὴ κρατῶν, ὑπὸ δουλείας τῆς πρὸς τὰς ἡδονὰς ἡττημένος, Plat.in Phædr. ſui haud compos, nimirum à voluptatibus victus, ac ſeruitute oppreſſus.

παραδοῦναι τὰς ψυχὰς ταῖς οὐ καλαῖς ἡδοναῖς, Baſ. turpibus voluptatibus animum addicere.

πρὸς τὰς τοῦ σώματος ἡδονὰς διολισθαίνειν, Suid. labi, prouolui.

ἐν πᾶσι τὴν ἡδονὴν ἀσπάσασθαι, idem.in omnibus rebus voluptatem amplexari.

τὸ τῆς γαστρὸς ἡδὺ ἐκ παντὸς τρόπου διώκειν, Baſil. ventris voluptatem quouis modo conſectari, conquirere.

ταύτην τὴν ἡδονὴν ἐξ ἅπαντος θεραπεύειν, Luc. colere,curare.

τὴν ἡδονὴν ὡς κακίαν ἀποστρέφεσθαι, Suid.voluptatem non ſecus ac vitium auerſari.

τρυφῇ, καὶ ἐκδεδιῃτημένῳ βίῳ τὰ καθ' ἑαυτὸν παραδοῦναι, idem.deliciis, ac vitæ luxurioſæ ſe tradere.

συμφύρεσθαι ταῖς τοῦ σώματος ἡδοναῖς, Baſ. id eſt, μαλακίζεσθαι.

ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας κρατεῖσθαι, Demoſth. à cupiditate vinci.

τὴν ἡδονὴν πρὸ ἁπάντων αἱρεῖσθαι, Lucia. voluptatem omnibus rebus potiorem habere.

καθηδυπαθεῖν, καὶ πρὸς τὸν ἁβροδίαιτον ἀποκλίνειν βίον, Phil. libidini inſeruire, atque ad mollem ac luxurioſam vitam declinare.

τὸ ὑγρὸν, καὶ διαθρυπτόμενον βίον ἀσπάσασθαι. Phil. id eſt, τὸν ἁβροδίαιτον βίον.

φιλογυναίοις συνουσίαις ἐπιμεμηνέναι, idem. fœmineis congreſſibus perditè delectari, vel, ad inſaniam.

αἰσχ

αὐχμηρὸν, καὶ αὐστηρὸν βίον μηδ' ὄναρ προσάψασθαι, idem. ſqualidam, aſperamq́; vitam ne per ſomnum quidem attingere.

εἰς ἔρωτας ἐγκυλίεσθαι, Xenoph. in amoribus volutari.

εἰς τρυφὴν ἐξώκειλεν, Athen. prorupit, διώλισθεν.

ἐκδοῦναι ἑαυτὸν ἔρωσιν ἀλογίστοις, Athen. id eſt, παραδοῦναι.

ἔκδοτον ἑαυτὸν ποιῆσαι ταῖς ἡδοναῖς, id eſt, ἐκδοῦναι, voluptatibus ſe dedere, ſe totũ permittere.

ἔκδοτος ἡδονῇ, Iulian. voluptati deditus, addictus, mancipatus.

ἐρωτικῶς περὶ τὴν συνουσίαν καὶ πάνυ σφοδρῶς διακεῖσθαι, Suid. venereæ voluptatis amore vehementer affici.

ἐν τρυφαῖς, καὶ ἡδυπαθείαις εἶναι, idem. id eſt, τρυφᾶν, καὶ καθηδυπαθεῖν.

εἰς ἀνδραποδώδεις, καὶ ἀκρατεῖς ἡδονὰς ἑαυτοὺς κρημνίζειν, Plutar. in ſeruiles & effrenatas voluptates ſe ipſos præcipites dare.

ἐν ἀκολασίᾳ, καὶ πορνείᾳ πάντα τὸν χρόνον βιοῦν, Chryſ. in intemperantia & libidine totum vitæ tempus exigere.

ταῖς ἡδοναῖς ἐγκαλινδεῖσθαι, id eſt, ἐγκυλίεσθαι, vt ſuprà. in voluptatum cœno hærere, ἰλυσπᾶσθαι, Pollux.

ταῖς ἡδοναῖς ἐφεῖναι, Grego. voluptatibus indulgere, χαρίζεσθαι ἔργοις ἀσελγέσιν ἀχολεῖσθαι, Suid.

πληρώσεις ἐκπορίζεσθαι ταῖς ἡδοναῖς, Plat. in Gorgia. voluptatibus, vnde expleãtur, ſuppeditare.

πλησίστιος ἐπὶ τὰς ἡδονὰς ὁ ἀκόλαστος φέρεται, Plut. lib. de mor. virt. expaſſis velis ad voluptates fertur, qui intemperantia laborat, id eſt, effrenato impetu fertur.

ἁπασῶν γυναικῶν σώμασιν ἐμφύρεσθαι, vel, συμφύ-

ρεσθαι

μιαξ. Chryſo. cum omnium mulierum corporibus volutari.

διαῤῥέων, καὶ διακεχαλασμένος ταῖς ἐπιθυμίαις, idem. cupiditatibus diffluens, & eneruatus.

πρὸς πᾶσαν ἡδονὴν ἀφροδισίων κεχυμένος, Alciph. in omnem veneream voluptatem profuſus.

λαγνὸς, καὶ θηλυμανής, libidinoſus, ac mulieroſus. τὸ λαγνὸς, καὶ θηλυμανὴς εἶναι ἀπόσχου, idem. à libidine, atque inſano mulierum amore abſtine.

τρυφερὸς, καὶ ἁβρὸς, καὶ ὑπὸ μαλακίας τοῦ σώματος κατεαγώς, Suid. luxu, ac mollitie fractus & eneruatus.

τὰς ἡδονὰς ἀκόλαστος, idem. in voluptatibus intemperans.

ἡδονῶν ἥττων, idem. voluptatibus ſuccumbens.

γαστρὸς ἥττων, καὶ ἀφροδισίων, idem.

πρὸς ἡδονὴν ἐπιῤῥεπής, vel, καταφερής, Baſil. in voluptatem pronus, & procliuis.

παντελῶς ὑπ' ἀκρασίας διεφθαρμένος, Demoſt. libidine, atque intemperantia prorſus corruptus.

μαχλὸς, καὶ γυναικομανὴς τὴν φύσιν, Luci. natura laſciuus, & mulieroſus, θηλυμανής.

ὁ περὶ ἡδονὴν βίος, Athen. id eſt, ὁ ἐφήδονος βίος, vita voluptaria.

ἀπέχεσθαι ἔχειν πρὸς ἔρωτα, Philoſtor. ab amore abhorrere.

παχὺς, καὶ πηλώδης βίος, καὶ ἀτόποις ἡδοναῖς ἐμπεπλεγμένος, Chryſ. craſſa & lutea vita, præpoſterisq; voluptatibus implicita.

ἡδοναῖς δουλεύειν, Chryſ. ἑαυτὸν ὑποβάλλειν, idem.

οἱ θρυπτόμενοι, οἱ τὸν ὑγρὸν, καὶ διαῤῥέοντα ζῶντες βίον, idem. qui mollem, ac deliciis diffluentem vitam ducunt.

τῇ πολλῇ βλακείᾳ διαλύειν τὴν σάρκα, Chryſ. nimia mollitie carnem ſoluere.

ἐν ἀνέσει ζῆν, καὶ τρυφῇ, Chryſ. molliter ac remiſsè viuere.

¶ *Vomitus.*

ναυτιᾶν, nauſea laborare. Luc. ναυτιάσας ἀπήμεσε τὰ πολλὰ τῶν ῥαψῳδιῶν, nauſea correptus magnam rhapſodiarum partem euomuit. οἶδα ἐν τοσούτῳ σάλῳ ναυτιάσαντα τὸν Δάμωνα ἐμεῖν, idem. Damonem, vt in tanta iactatione, nauſea correptum vomere.

βίασαι, καὶ καθὲς εἰς τὴν φάρυγγα τοὺς δακτύλους, idem. vim tibi affer, ac digitos in fauces demitte.

¶ *Vox.*

ἐξιόντι μοι εἰς Κυνόσαργες διῆξε φωνὴ βοῶντός τινος Σωκράτης, Plat. in Axioch. exeunti mihi in Cynoſarges, pertigit vox cujuſpiam clamantis, Socrates. φωνὴ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης διήκουσα, vox vſque ad ipſos orbis terrarum fines permeans.

μηδὲ φωνὴν ἀνασχέσθαι, Demoſt. ne vocem quidem ſuſtinere, id eſt, audire velle. ὥστε φωνὴν μηδ' ἡντινοῦν ἐθέλειν ἀκούειν ἡμῶν, idem.

φωνὴ ἐμμελὴς, ἐναρμόνιος, Phil. vox concinna, & modulata. Huic opponitur ἡ ἄπῳδος καὶ ἀνάρμοστος.

φωνὴν ἀφεῖναι, vocem mittere, ῥῆξαι.

ἀποφέρειν φωνὴν, vocem in altum mittere. Chryſ. μίαν ὑπὲρ αὐτῶν ἀπενέγκωμεν φωνὴν, vnam omnes pro ipſis vocem ad Deum mittamus.

¶ *Vrbs.*

πόλις μεγίστη, καὶ εὐδοκιμωτάτη εἰς σοφίαν, καὶ ἰσχύν, Plat. in Apol. vrbs maxima, ac ſapientia & opibus celeberrima.

πόλ

πόλις ἐν ταῖς μάλιστα θαυμάζεσθαι ἀξία, Luc. vrbs eximia, & in primis admiranda.

πόλις εὐανδροῦσα, vel, πολυάνθρωπος, Phil. vrbs frequentiſſima.

πόλις εὔνομος, ἐν ᾗ τὰ τῆς πολιτείας σφόδρα καλῶς κεκόσμηται, idem. vrbs præclaris legibus inſtituta, atque optima gubernationis ratione ornata. vrbs bene morata.

πόλις κάλλιστα τῶν Ἑλληνικῶν πολιτευομένη, Diod. vrbs Græcarum omnium pulcherrimè gubernata.

¶ *Vſura.*

χρεώστην ἐν καιρῷ μετὰ τῆς ἐπικαρπίας ἀποδώσοντα τὸ δάνειον, Greg. debitorem creditam pecuniam cum fœnore redditurum.

τόκον ἔδωκαν τῷ Δημοσθένει δραχμὴν τοῦ μηνὸς τῆς μνᾶς, ἕως τὸ κεφάλαιον ἀπέδωκαν, Æſch. pro quaque mina drachmam in ſingulos mēſes fœnoris cauſa Demoſtheni numerarunt, quoaduſq; ſortem perſoluiſſent.

¶ *Vtilitas.*

ξυμφέρον. Iſoc. παῤῥησιάζεσθαι πρὸς αὐτοὺς περὶ ὧν ἐκείνοις συνέφερε, de iis rebus, quæ ipſis conducebant, liberè cum ipſis agere. ἀλλ' ὅμως ἐκεῖνος εἴχετο τούτων ἃ συμφέρειν ἡγεῖτο τῷ δήμῳ, idem. nihilo ſecius tamen ille in his rebus perſtabat, quas populo profuturas exiſtimabat. ὃ μάλιστα ἐγὼ νομίζω συντελεῖν ἡμῖν, idem id eſt, συμφέρειν. τὸ κοινῇ συμφέρον, idem. publica vtilitas. ἀεὶ τῶν ἀρχομένων τὸ ξυμφέρον παραφυλάττειν, Plat. in Politico. ſemper eorum, qui ſubſunt, commoda tueri. πρὸς τὸ ἑαυτῶν συμφέρον πάντα ποιεῖν, & πρὸς τὸ ἴδιον συμφέρον ἀεὶ βλέπειν, Baſ. ad ſuam vtilitatem omnia referre. οὐ γὰρ τῶν ἐκείνῳ συμφερόντων ἀφίστηκε, τὸ μὴ ἐάσαι, &c. Diod. non enim ab illius

lius commodis alienum eſt, non ſinere, &c. id eſt, illius intereſt, τοῦ κοινῇ συμφέροντος χάριν, publicæ vtilitatis cauſa. ἐναντίος ἐστὶ τοῖς ἐμαυτοῦ συμφέρουσι, Demoſth.

πρεσβεύσων ἐπὶ ταύτας τὰς πράξεις, αἳ τῇ πόλει συμφερόντως εἶχον, Iſæus. id eſt, συμφέρουσαι ἦσαν.

ὠφελεῖν. Xenoph. πλεῖστα ὠφελεῖν τὸ κοινόν, Reipu. plurimùm prodeſſe. μήτε ἄλλου τινὸς φροντίζουσι πλὴν ὅ, τι ἂν ὑπολάβωσιν ὠφέλιμον αὐτοῖς εἶναι. Iſoc. nec quicquam aliud curantes, quàm quod ſibi vtilitati fore exiſtimant. τὸ ὠφέλιμον, vtilitas. Baſ. ὧν εἰ εἴδεις ὁπόσον ἐστὶ τὸ ὠφέλιμον, quorum quanta eſt vtilitas ſi perſpectum haberes. ἑαυτὸν ὠφέλειαν μεγίστην ὠφελεῖν, Chryſoſt. de ſe quàm præclariſſimè mereri. ὠφέλειαν φέρειν, vtilitatem afferre. μεγίστην ὠφέλειαν τοῦτο οἴσει, Antiphan. πλείστην παρέχειν ὠφέλειαν, Demoſth. plurimam vtilitatem afferre. πλείστην ὠφέλειαν καρπώσασθαι, Greg. preſbyt. maximam vtilitatem capere. τὸ ὄφελος, idem quod ὠφέλεια. Baſ. πρὸς δὴ τοῦτο μέγιστον ὄφελος ἡμῖν ἡ ἐρημία παρέχεται. & rurſus, εἰ ἐπὶ τοσαύταις παραινέσεσιν οὐδὲν γέγονεν ὄφελος, ſi tot admonitionum nullus fructus extitit. ἀνωφελέσι δαπάναις ἐνασχολεῖσθαι, Baſ. inutilibus ſumptibus occupari. ἐπωφελές, idem quod ὠφέλιμον.

λυσιτελεῖν. ᾧ πολὺ δήπου μᾶλλον ἐλυσιτέλει, Demoſth. cujus nimirum magis referebat.

τὸ λυσιτελές, vel, τὸ λυσιτελοῦν, idem quod τὸ συμφέρον. Baſ. πρὸς τὸ πᾶσι κοινῇ λυσιτελές, σκοπεῖν. καὶ οὐχὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἰδίας ὠφελείας, communem omnium vtilitatem, non priuatum commodum ſibi proponere. λυσιτελέστερον εἶναι τοῦ λόγου τὴν σιωπὴν ἐτιθέμην, Baſil. ſilentium ſermone conducibilius eſſe ducebam.

χρησιμεύειν, prodeſſe. χρήσιμος, vtilis. τῷ σοῦ

πατρὶ, καὶ σοὶ, ἐ ὅλως τοῖς ὑμετέροις πράγμασι γέγονε χρήσιμος, Demoſth. id eſt, ὠφέλιμος. μηδένα πώποτε ὑμῖν χρήσιμοι γεγενημένοι, nulla vnquam in re de vobis bene meriti. πολλάκις ἐπὶ τῶν καιρῶν ἐγενόμην σοι χρήσιμος, Syneſ. ſæpe in difficilibus temporibus præclaram tibi operam nauaui. ἑαυτὸν χρήσιμον παρέχειν, id eſt, χρήσιμον εἶναι. καὶ πόλεσι σφᾶς αὐτοὺς χρησίμους παρέχοντες, Lucia. bene de ciuitatibus merentes. πολὺ τὸ χρήσιμον παρέχεται, Baſ. id eſt, πολλὴν τὴν ὠφέλειαν. πολὺ τὸ χρήσιμον καρπώσασθαι, idem. τὸ χρήσιμον δρέψασθαι, vel, συλλέξασθαι, idem. vtilitatem colligere, decerpere. αἱ εἰς οὐδὲν χρήσιμον φέρουσαι λογομαχίαι, Greg. verborum concertationes nullam vtilitatem afferentes. χρησίμως ἔχειν, id eſt, χρησιμεύειν. ſic λυσιτελῶς, vel, ὠφελίμως ἔχειν. δυοῖν χρησίμοιν ὤμην διαμαρτήσεσθαι τὴν πόλιν ἡγούμην. Demoſt. id eſt, τεύξεσθαι διττῆς ὠφελείας, duplicem vtilitatem conſecuturam eſſe ciuitatem exiſtimabam.

ὄνημι & ἀπόνημι, iuuo, ὠφελῶ. τοὺς Ἀθηναίους ὀνήσεις, Plat. in Menon. Athenienſibus adjumento eris. ὧν οὐδὲν τοὺς ἐξειργασμένους, πλὴν δόξης ὀλίγης ὤνησε, Greg. quorũ nullum extructoribus quicquam, præter exiguam gloriam, vtilitatis attulit. οὐ πολύ σε ὀνήσει ἡ ἀθανασία, Luc. non magno tibi adjumento erit immortalitas. Paſſiuam ſignificationem quandoque habet hoc verbum, vt apud Greg. αὐτός τι ὀνήσῃ τὰ μέγιστα, tum ipſe præclariſſimè de te mereberis. τῶν πονηθέντων ἀπόνασθαι, Phil. laborum exhauſtorum fructum capere. τοῦτο μόνον ὤνημαι τῆς σῆς φιλίας, hoc ſolum emolumẽti ex tua amicitia cepi. εἴ τι τούτων Μαρτύριος ὤνατο τῆς δι' αὐτὸν γενομένης τῆς ἐπιστολῆς, Syneſ. ſi quid Martyrio profuit epiſtola, quam ipſius cauſa ſcripſi. Qua in ſignificatione vide-

h tur

tur viſus eſſe Lucia. τὸ πειρᾶσθαι. τοῦτο μόνον ἐπειράμην τοῦ σοῦ ἔρωτος, i. ἀπωνάμην. ὀνήσιμος, χρήσιμος, ὠφέλιμος, ἐπικερδής, ſynonyma.

ὄνησις, vtilitas. τί γὰρ ἡ σὴ δεινότης εἰς ὄνησιν ἥκει τῇ πατρίδι; Demoſth. ecquid vtilitatis ad patriam redit ex tua dicendi facultate?

ὄνησιν οὐδεμίαν φέρειν τῇ πατρίδι, idem. nullum patriæ commodum ferre.

ἀνόνητος, ἄχρηστος, ἀνωφελής, inutilis. Baſ. δεζὰ καὶ ἀνόνητα μετακλαίεσθαι, ὅταν οὐδὲν πλέον ἔσται μεταμελομένοις, incaſſum lugere, atque ingemiſcere, cū iam pœnitudine affici nihil proderit.

ἀπολαύειν. Luc. τοῦτό γε ἀπολέλαυκα τῆς ἐκείνου σοφίας. hunc ex illius ſapientia fructum cepi.

πάνυ καλὰ τῆς συνουσίας αὐτοῦ ἀπήλαυσε, Syneſ. ἀπώνατο.

κερδαίνειν. Grego. τοῦτο μόνον κερδανοῦμεν τῆς σῆς φιλίας, τὸ μὴ πιστεύειν τοῖς φίλοις, id eſt, ἀπολαύσομεν. hoc ſolùm vtilitatis ex tua amicitia capiemus, vt amicis minimè fidamus.

πολλὰ κέρδη ἐντεῦθεν καρπωσόμεθα, Chryſ. id eſt, πολλὰ ἐντεῦθεν κερδαίνομεν. & μεγίστην ὠφέλειαν καρπώσασθαι, capere. εἰ καὶ μηδὲν ἕτερον, τοῦτο γοῦν καρποῦται. Chryſoſt. ſi nihil aliud, hoc certè commodi capit. ἐπὶ ἀλλοτρίαις καρποῦσθαι συμφοραῖς, idem. ex alienis calamitatibus meſſem facere.

πλείστην μοῖραν εἰσενήνεχθ' αὐτῷ πρὸς τὸ τυχεῖν τῆς ἡγεμονίας, Philo. ad hoc vt imperio potiretur, maximam ei operam nauauit, ſummo ei adjumento fuit.

πρὸς γὰρ τὰς τοῦ βίου πράξεις οὐκ ἐλαχίστην ξυμβάλλεται μοῖραν, Plut. ad vitæ actiones non minimum confert. πρὸς τοῦτο δυνάμεθ' ἂν ἡμῖν οὗτος πολὺ συμβάλλεσθαι μέρος, Chryſ. id eſt, συνεισφέρεσθαι.

πλείστας καὶ μεγίστας χρείας παρέχεσθαι τοῖς στρα-

ςαιοις

χειροις, Demoſth. εἰς τὰ πολλὰ χρήσιμοι εἶναι τοῖς τυράννοις, plurima & maxima commoda tyrannis afferre.

πολλαχοῦ πολλοῦ ἄξιος ἐγένετο τῇ στρατείᾳ εἰς ταῦτα, Xenoph. id eſt, πάνυ χρήσιμος.

πλείστου ἄξιον ἑαυτὸν παρέχειν τῇ πατρίδι. Demoſthe. egregiam patriæ operam nauare. οὔτε τῇ ἑαυτοῦ πόλει, οὔτε τοῖς φίλοις, οὔτε αὑτῷ ἄξιος οὐδενὸς ἐγένετο, Xenoph. in Apolo. nec patriæ, nec amicis, nec denique ſibi ipſi vtilis fuit. πλείστου ἄξιοι τῇ πόλει καὶ τῷ ὑμετέρῳ πλήθει ἐγένοντο, Andocid.

πολλὰ βασιλεῦσι χρησιμεύων, Greg. id eſt, πλείστου ἄξιος γενόμενος, Gall. *ayant faict de grands ſeruices aux Empereurs.*

πολλάκις ἡμῖν, καὶ ἰδίᾳ, καὶ πόλεις εἰς δέον ἐχρήσαντο, Syneſ. ſæpe noſtra opera non incommodè & vrbes vſæ ſunt, & priuatim quiſque. πολλάκις καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ χρήσιμοι γεγόναμεν.

συντελεῖν, conferre. Baſ. πρὸς ἐξεργασίαν οὐ μικρὸν συντελεῖ, id eſt, συμβάλλεται, non paruum operæpretium affert. ἀσυντελὴς, id eſt, ἄχρηστος, qui nihil in publicam vtilitatem confert. Syneſ.

οὐκ ἀνθρώπους ἀσυντελῆ με πεποίηκεν ὁ Θεὸς, id eſt, ἄχρηστον, ἀνόνητον.

πλείστους ἂν εὕροι τις, οἷς πολὺ ἄμεινον εἶχεν, εἰ θᾶττον ἐτελεύτησαν, Dion. permultos quiſpiam reperiat, quibuſcum meliùs actum fuiſſet, ſi citiùs è vita exceſſiſſent, id eſt, quibus vtilius fuiſſet mortem citiùs obiiſſe.

ὁρᾷς ὅπως ἐμαυτοῦ μόνα σκοπῶ, Luci. id eſt μόνον τὰ ἐμοὶ λυσιτελοῦντα. vides, vt mea tantùm ſpectem.

ἡ συμφορὰ ἐπὶ καλῷ μοι γέγονε, Lyſ. id eſt, ἐλυσιτέλησεν, vt loquitur Ariſtid. in Panath. com-

modè mihi ceſſit.

Habent Græci præter ea, quæ ſuperiùs adduximus, certa loquendi genera, cùm ſignificare volũt quempiã ex aliqua re nihil lucri atq; vtilitatis percipere, quorũ nõnulla hîc afferemus.

οὐδὲν ἀνύειν. Demoſth. ὡς δὲ οὐδὲν ἤνυε τούτοις, vt autem his rebus nihil profici vidit. πολλάκις προσβαλὼν οὐδὲν ἤνυσεν, Herodi.

οὐδὲν πράττειν. ἐπειδὴ δὲ τειχομαχοῦντες οὐδὲν ἔπραττον, idem. id eſt, οὐδὲν ἤνυον, quoniam autem muri oppugnatio parùm procedebat.

οὐδὲν κερδαίνειν, Phil. θνησκέτω, μηδὲν παρ' ὅτι δεσπότης ἐστὶ, κερδαίνων εἰς τὸ σωθῆναι, morte afficiatur, nihil ex eo, quòd herus ſit, ad ſalútem lucrifaciẽs, Gall. *ne gaignant rien pour eſtre maiſtre.*

οὐδὲν ἐργάζεσθαι, idem quod οὐδὲν πράττειν, vel, ἀνύειν. ἔξω δὲ σφαδάζειν, οὐδὲν ἐργάσασθαι δυνήσονται, Philo.

πλέον οὐδὲν ἐστι, Demoſth. πλέον δ' οὐδὲν ἦν ἀγανακτοῦσι, Gall. *Ils ne gaignoyent rien pour ſe courroucer.* μηδὲν ἐκ τοῦ ἀλγεῖν εἶχον πλέον οἴσειν, Lucia. nullum ex animi dolore fructum conſequebantur. ὅταν πλέον οὐδὲν ἔσται μεταμελομένοις, Baſil. vt ſuprà. οὐκ αὐτῷ τι γίνεται πλεῖον ἐκ τῆς ἡμετέρας φιλανθρωπίας, ἀλλὰ τὸ πᾶν εἰς ἡμᾶς περιίσταται κέρδος, Chryſ. ex noſtra humanitate, ac largitione nihil ipſi accedit, verùm emolumentum omne ad nos redit.

πρὸ ἔργου, vel, προὔργου, Alexand. Aphrod. τοῦτο γὰρ φανερὸν γενόμενον πρὸ ἔργου, γενήσεται καὶ πρὸς τὰ ἄλλα ζητούμενα περὶ αὐτῆς, hoc enim ſi perſpicuum fuerit, operæpretium afferet ad alia, quæ de ea quæruntur.

¶ *Vulnerare.*

πληγὰς ἐντείνειν, plagas injicere. Luci. σὺ μοὶ

πολ

πολλάκις πληγὰς ἐνέτεινας οὐδὲν ἀδικοῦντι, ſæpe me plagis immerentem affeciſti. προστείνειν, idem quod ἐντείνειν. Demoſth. περὶ τῶν πληγῶν ἃς προσενέτεινέ μοι.

πληγὰς ἐντρίβειν, vel, προστρίβειν, inurere, imprimere. Luc. πληγὰς οὐκ ὀλίγας μοι χθὲς ἐντρίψαντος. ὀλίγου πληγὰς ἐνετρίψε αὐτῷ, idem. parùm abfuit, quin ei plagas incuſſerit.

πληγὴν ἐπιφέρειν καίριον, Philo. mortiferam plagam inferre. ἐπιφέροντος ἄλλην πληγὴν Ῥωσάκου, Diod. Rhoſace aliam plagam inferente, infligente. καταφέρειν πληγὴν, plagam demittere. κατήνεγκε τῷ ξίφει κατὰ τῆς κεφαλῆς ἐπικίνδυνον πληγὴν, Diod. periculoſum vulnus gladio in caput iniecit.

πληγὴν ἐργάζεσθαι. Luc. ἄκρων μὲν ἐπιλίγδην ἅπτεται. βαθεῖαν δὲ οὐκ ἐργάζεται πληγὴν, ſummam cutem ſtrictim attingit, non autem aliam plagam impingit, vel, vulnus haud altè adegit.

πληγὰς ἐμβάλλειν. Diod. plagas injicere.

παίει εἰς στέρνον, καὶ διήλασε, Luci. pectus ferro trajecit.

τιτρώσκειν. τύπτει αὐτὸν εἰς τὸν ὦμον καὶ τιτρώσκει, Xenoph. eum in humerum ferit, ac vulnerat.

τιτρώσκεσθαι πολλοῖς τραύμασιν εἰς τὰ φανερὰ τοῦ σώματος, Luc. multis vulneribus in conſpicuis corporis partibus affici, aduerſo corpore multa vulnera excipere. νοσῶν ἀπὸ τοῦ τραύματος ὃ ἐτέτρωτο κατὰ τὴν ὁδὸν ὑπὸ λῃστῶν, idem. æger ex vulnere quod ei per viam à latronibus impactum fuerat. ἐτρώθη λόγχῃ διὰ βραχίονος, Diod. τραυματίζειν, & κατατραυματίζειν, vulnus incurrere. Diod. οὐκ ὀλίγους κατετραυμάτισε. τραυματίζεσθαι ἰσχυρῶς, Cteſ. graui vulnere affici. Hinc nomen τραυματίας, vulneratus, ſauciatus. τραυματίαν ποι-

ειν, idem quod κατατιτρώσκειν. τοὺς δὲ τραυματίας ἐπί-ζεσι, Diod. τραυματίαι λιμοῦ per metaphoram apud Grego. fame ſauciati, atque confecti. ſic τραυματίαι ὀργῆς & κενοδοξίας dici poſſunt, qui his affectibus ſuccumbunt.

τραύματα λαβεῖν, Luc. plagas accipere.

τραῦμα παμμέγεθες ἔχειν ἐν τῇ κεφαλῇ, idem. ingens vulnus in capite habere.

πληγὴν ἔχων παγχάλεπον, καὶ δυσίατον, Phil. graui ac periculoſo vulnere affectus. Qui vulnus minimè lethale infert, is Xenoph. καιρίας πληγῆς ἁμαρτάνει. ἐπισκεψόμενος ὅπως ἔχει ἐκ τραύματος, idem. inſpecturus vt ſe ex vulnere habet.

ἐπιδεδεμένος τὸ τραῦμα, idem. vulnus alligatum habens.

τῶν τραυμάτων ἔτι τὰς οὐλὰς ἔχειν, Demoſth. vulnerum adhuc impreſſas cicatrices habere, vulnera minimè adhuc obducta habere. τῶν ἁμαρτημάτων οὐλὰς ἐξαλείφειν, Greg. ὠτειλή, quanquam poëtica potiùs, quàm forenſis eſt dictio, tamē apud Xenophontem quoque reperitur. τῶν τραυμάτων ὠτειλὰς φανερὰς εἶχε, perſpicuas vulnerum cicatrices habebat.

τὸ κρανίον διαπτύσσειν, Diod. cranium aperire.

τοῦ χρωτὸς βραχέος ἐπιψαῦσαι, idem. cutem leuiter attingere, ἄψασθαι.

διὰ τὸ πλῆθος τῶν τραυμάτων γενόμενος ἔξαιμος ἐλιποψύχησεν, idem. ob vulnerum multitudinem exanguis effectus, deliquium animi paſſus eſt.

τραύμασι πολλοῖς περιπίπτειν, Luc. id eſt, πολλὰ τραύματα λαβεῖν.

αἷμα ἐρρύη πολὺ ἀπὸ τῶν ῥινῶν, καὶ τὸ πρόσωπον ὅλον ἐξῴδηκεν αὐτοῦ, καὶ πελιδνόν ἐστιν, idem. multus ſanguis ex ipſius naribus fluxit, ac tota facies intumuit, liuidaq; eſt.

¶ *Vulnus lethale.*

ἐκ τῆς πληγῆς τοῦ τραύματος τελευτᾷν, Plat. leg. 8. ex vulnere interire.

καιρίας δὲ τῆς πληγῆς ἐνεχθείσης, Philo. lethali vulnere illato.

μαχόμενος Σελεύκῳ τραύμασι πολλοῖς περιπεσὼν ἐτελεύτησε, Luc. pugnans cum Seleuco, multis vulneribus affectus occubuit.

καιρίαν πληγὴν δέχεσθαι, Gregor. mortiferum vulnus accipere.

πληγεὶς πελέκει μέσην τὴν κεφαλὴν, παραχρῆμα κατέστρεψε τὸν βίον, Diod. ſecuri in medio capite percuſſus, confeſtim animam efflauit.

ἀπὸ τραυμάτων ἀποθνήσκειν, Herod. δίεργατι πληγεὶς τὴν πλευρὰν, ἀποθνήσκει, Suid. τραῦμα θανατηφόρον, Herodi. vulnus lethale.

πυρετὸς δὲ ἀπὸ τραύματος, καὶ ἡ τελευτὴ τοῦ βίου συνέβη, idem. febris ex vulnere, ac vitæ finis contigit.

τρίτη ὕστερον ἀπὸ τοῦ τραύματος ἡμέρᾳ ἐτελεύτησε, Cteſ. tertio poſt acceptum vulnus die deceſſit.

καιρίαν πληγὴν αὐτοῖς δίδωσι, Chryſoſto. infert.

Z

¶ *Zelus.*

Τοῦ νόμου περικαίεσθαι, Chryſo. ardere ſtudio legis.

διάπυρος περὶ τὴν πίστιν, idem. fidei ardore flagrans.

πεπυρωμένος, καὶ ζέων ὑπὲρ τοῦ κηρύγματος, Chryſoſt. zelo æſtuans prædicationis Euangelicæ.

Appendix quarundam particularum.

¶ *Cùm, tum.*

ΕΝ ᾗ τά τε ἄλλα, καὶ μάλα ἀπαιδεύτως διελέχθη, καὶ ἐπὶ τελευτῆς, &c. Æſch. in qua, cùm cætera alia admodum inſcitè diſputata ſunt, tum ad extremum, &c.

ἣν οὐδὲ ἄλλως πρέπουσαν τοῖς χριστιανοῖς, τῷ παρόντι καιρῷ ὁρῶ μὴ ἁρμόζουσαν, Baſ. quam cùm ne aliâs quidem Chriſtianis congruere, tum hoc potiſſimùm tempore minimè cõuenire cerno.

ἐν οὐδενὶ τῶν ἄλλων οὐδὲν ἐοικότες, ἐν τούτῳ πλεῖστον ἀλλήλων διαφέρουσι, Diodo. cùm in nulla alia re inter ſe ſimiles ſint, tum in hac re pluriimùm inter ſe diſſident.

ἀεὶ μὲν ἠγασάμην τὴν φύσιν τοῦ Γλαύκωνος, ἀτὰρ οὖν καὶ τότε πάνυ γε ἥσθην. Plat. cùm ſemper admiratus ſum Glauconis ingenium, tum eo præcipuè tunc ſum delectatus.

καὶ ἐν τῷ πρόσθε χρόνῳ τότε δὴ καὶ μάλιστα, idem. cùm antea, tum maximè eo tempore.

πολλάκις μὲν καὶ πρότερον, πολὺ δὲ μάλιστα ἐν τῇ νῦν παρεστώσῃ συμφορᾷ, ſæpenumero quidem etiam antè, longè tamen magis in hac præſenti calamitate.

πρὸς μὲν οὖν ἅπαντα τὰ τοῦ βίου πράγματα ἡ ἐγκράτεια λυσιτελής, πρὸς δὲ τὰ πόλεως καὶ διαφερόντως, Phil.

Etſi,

¶ *Etſi, tamen: vel, quidem, tamen.*

εἰ καὶ πολλῷ τῆς ἀληθείας ἔλαττον, ἀλλὰ οὖν κατὰ τὴν ἡμετέραν δύναμιν εἴρηται, Phil. etſi longè infra veritatem, tamen pro viribus dictum eſt.

εἰ καὶ τῆς ἀληθείας ἐνδεέστερον, ἀλλὰ τοῦ γε πρὸς δύναμιν οὐ λειπόμενον, Greg. *εἰ καὶ μὴ τῆς προθυμίας ἄξιον τῆς κοινῆς, ἀλλά γε τῆς δυνάμεως τῆς ἡμετέρας μὴ ἐνδεέστερον*, idem. etſi communi hominum alacritate nequaquam dignum, at certè viribus noſtris minimè inferius.

κἂν ὑπερβάλλῃ τῷ πλήθει, τῇ ἐπιθυμίᾳ ἐστὶν ἐλάττω, Baſil. tametſi copia excedant, cupiditate tamen minora ſunt.

εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο, οὐδενὸς γοῦν τῶν λιθογλύφων ἀδοξότερος, Luci. ſi nihil aliud, at certè nullo ſculptorum ignobilior, minusq; clarus.

μάλα μὲν ἄτοπον, παντάπασί γε μὴν ἀληθές, Plat. abſurdum quidem illud, ſed tamen veriſſimum.

¶ *Ita vt, vel, adeò vt.*

τὰ φυτευτήρια ἐλαιῶν κατέκλασεν οὕτω δεινῶς, ὡς οὐδ' ἂν οἱ πολέμιοι διαθεῖεν, Demoſth. oleas ita horrendè confregit, vt ne hoſtes quidem feciſſent.

εἰ μή τις οὕτω σφόδρα παραπαίει, ὡς οἴεσθαι, &c. Luc. niſi quis ita deſipit, vt putet, &c.

εἰς τηλικούτους περιέστη κινδύνους, ὥστε εἰ μὴ λαθὼν διέδρα, θανάτῳ περιέπεσεν ἂν ὑπὸ τοῦ πλήθους, Diod. in tantum diſcrimen redactus eſt, vt niſi clam effugiſſet, à plebe interfectus fuiſſet.

οὕτως ὥστε, Greg. *τίς οὕτως ἔξω τῆς καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης, ὥστε ἀγνοεῖν;* ecquis tam ab orbe noſtro remotus eſt, vt neſciat?

οὕτω παρωξύνθην, ὡς οὐδεπώποτ' ἂν ἐν τῷ ἐμαυτοῦ βίῳ, Æſch. ita incitatus ſum iracundia, vt nũquam perinde in vita mea.

¶ *Nedum, vel, non modò non.*

ἐδὲ μνημονεύσειν, εἰς τὴν ὑστεραίαν ἐπ᾽ ἐμὲ τὸν Δία, ἐχ ὅπως καὶ τηλικαῦτα ἐπ᾽ αὐτοῖς ἀγανακτήσειν, Luc. ne memorem quoque poſtridie fore Iouem exiſtimabam, nedum in tantam idcirco iram exarſurum.

ἐδὲ ἀνθρώπῳ προσήκειν, μὴ ὅτι δὴ τῷ Θεῷ, Plat. in epiſt. ne homini quidem conuenire, nedum Deo. ἐχ ὅπως τῷ Θεῷ.

Θεοῖς ἐχθρὸς, ἐ μόνον ἀνθρώποις, Demoſth. dijs inuiſus, nedum hominibus.

σὲ ἂν ἔτι ἐδὲ σε προσβλέψειέ τις, ἐχ ὅπως συμπίοι, Luci. jam ne intueri quidem te quiſquam ſuſtineat, nedum tecum menſam communem habeat.

ἔστιν ὅστις ἄνθρωπος (ἐ γὰρ θεὸν ἐρῶ) ὑπομένει ἂν καταφαγεῖν τὰ τέκνα; idem. quiſquámne mortalium eſt, (non enim Deum dicam) qui liberos ſuos deuorare ſuſtinuiſſet? id eſt, nedum Deus.

ἐχ ὅπως αἰδέμενοι, ἀλλὰ καὶ μέγα φρονοῦντες ἐπὶ τῷ πράγματι, Luc. non modò non erubeſcentes, ſed etiam hoc facinore gloriantes. ἐχ ὅπως ἀπέστρεψεν, ἢ διεκώλυσεν, ἀλλ᾽ αὐτοῖς ἡγεμὼν καὶ πρῶτος πάντων γεγένηται, Demoſth. tantum ab eo abfuit, vt eos auerteret, aut prohiberet, vt ipſe primus etiam ipſis dux extiterit.

ἐχ ὅπως ὁδοιπορεῖν δι᾽ ἐμαυτὲ, ἀλλ᾽ ἐδὲ προκύπτειν τὲ δωματίε. Baſil. non modò per me iter facere, ſed ne è cubiculo quidem prorepere. ἐχ ὅπως nonnunquam poſteriore loco ponitur. ἣν ἐδὲ προσβλέπειν ὑπέμενεν ἐχ ὅπως καταφιλεῖν, quam ne aſpicere quidẽ ſuſtinuit, nedum oſculari. ἐ μόνον σὲ ἠξίωσα, ἀλλὰ καὶ, &c. Demoſth. id eſt, ἐχ ὅπως.

μὴ ὅτι, & ἐχ ὅτι. μὴ ὅτι ἑκόντα, ἀλλὰ μηδὲ βιασθέντα,

σιν, Gregor. nè coactam quidem, nedum vltro ac libenter.

ἐφ᾽ οἷς οὐχ ὅτι φίλος, ἀλλὰ καὶ παντελῶς ἐχθρὸς, μέτριός γε τὴν ψυχὴν, οὐκ ἔστιν ὅστις οὐκ ἂν ἠλέησε τὴν τύχην. Diod. quorum fortunam nemo eſt non dicam amicus, ſed prorſus etiam hoſtis & inimicus, modò non planè ſæuus & crudelis, qui non miſeraretur.

μὴ ὅτι τοῖς κάτω μένουσιν, ἀλλὰ τοῖς λίαν ὑψηλοῖς, Gregor. id eſt, *οὐ μόνον.*

τοσαύτην οὐδ᾽ ἂν ἄνθρωπος ἐργάσαιτο τὴν σύγχυσιν, μήτοι γε Θεός, Chryſ. nedum Deus.

ὅπου, idem quod multo minus. Andocid. *ὅπου ἐγγράφῳ* (ſic enim legendum, non *ἀγράφῳ*) *νόμῳ οὐκ ἔξεστι χρήσασθαι, ἦπου ἂν ἀγράφῳ γε ψηφίσματι οὐ δεῖ χρήσασθαι.* Et rurſus, *ὅπου αὐτοῖς τοῖς τριάκοντα ὠμνύετε μὴ μνησικακήσειν, ἦπου χολῇ τῶν γε ἄλλων πολιτῶν τινὶ ἠξιοῦτε μνησικακεῖν*, cùm ipſis quoque triginta tyrannis vos omnē injuriarum acceptarum memoriam abjecturos jurabatis, multo minùs in ciuium quenquam animum injuriarum memorem retinere, in animum inducebatis. *χολῇ* enim apud Græcos ſæpè pro nedum, aut multò minùs vſurpatur.

ὅσοι μηδὲν τῶν πολλῶν βελτίους ὄντες, μέγα μὲν εἰ καὶ μὴ πολλῷ χείρους, Greg. id eſt, *ὅσοι οὐχ ὅπως τῶν πολλῶν βελτίους ὄντες, ἀλλὰ καὶ παραπολὺ χείρους.*

ὅπις ἔτι οὐδὲν ἐξήμαρτον, ὅτι πολλῆς διδομένης ἐξουσίας, ἦπου νῦν σφόδρα πειθυμηθήσομαι χρηστὸς εἶναι. Lyſ. id eſt multò magis.

¶ *Nullus eſt qui non: vel, quin.*

οὐκ ἔστιν ὅτῳ τινὸς ἐμφανέστερον ἠγάπησεν ὁ δῆμος, Plut. nullus eſt, quem ardentiùs amarit populus.

οὐκ ἔστιν εἰπεῖν, ὃν ἵνα δὴ δοκιμώτερον ἐκείνου ἀπέδειξεν ὁ καιρός, Greg. nullum nominare eſt, qui

aduerſa tempeſtate illuſtrius, quàm ille, virtutis ſpecimen ediderit.

οὐδένα ἔφασαν, ὅν τινα οὐ δακρύοντα ἀποςρέφεσθαι, Xenoph. neminem fuiſſe ajunt, qui non flens abſceſſerit.

οὐδεὶς οὕτω κακὸς, ὅν τινα οὐκ ἂν ἔρως ποιήσειε μεγαλόψυχον, nemo tam ignauus eſt, quem non amor ſtrenuum reddiderit.

οὐδὲν οὕτως ἐπιθυμητὸν ὡς μὴ γίνεσθαι εὐκαταφρόνητον τῇ συνεχείᾳ τῆς ἀπολαύσεως, Baſil. nihil tam expetendum eſt, quod non in faſtidium veniat, ſi aſſiduè eo fruaris.

οὐδεὶς ὅστις οὐ γελῶν ἀπηλλάττετο, Luc. nemo non ridens abibat.

¶ *Tantum, quantum : vel, tale, quale.*

φρονῶν δὲ ἐφ' ἑαυτῷ τηλικοῦτον, ὅσον εἰκὸς ἄνδρα τῆς δόξης, καὶ τιμῶν τετυχηκότα, ὧν ἐκεῖνος ἠξίωτο παρ' ὑμῶν, Demoſt. de ſe tantùm ſentiens, quantum par erat hominem gloriam eam, eosq; honores conſecutum, quibus ille à vobis affectus fuiſſet.

εἰς τοῦτον καθέστηκα τὸν κίνδυνον, εἰς ὃν περ ἂν εἰ πάντας ἐτύγχανον ἠδικηκώς, Iſocr. in eodem periculo verſor, ac ſi omnes injuria affeciſſem.

καλὸς ὁποῖος οὐκ οἶδ' εἴ τις ἕτερος, Luci. pulcher, vt haud ſcio an quiſquam alius.

ἐπὶ τοσοῦτον συνέσει διαφέρων, ἐφ' ὅσον καὶ εὐτυχίᾳ, Phil. non minùs præſtanti ſagacitate, atq; prudentia, quàm felicitate.

μέμνηται γὰρ οὐδεὶς τοσαύτην χώρας γενέσθαι χαρὰν ἐπὶ σωτηρίᾳ ἡγεμόνος, ὅσην ἐπὶ Γαΐῳ συμπάσης τῆς οἰκουμένης, idem. nemo enim tantum vllius regionis ob principis ſalutem fuiſſe lætitiam meminit, quantam totus terrarum orbis ob Caium

Caium accepit.

οὐκ ὀλίγους, ἀλλ' ὅσους οὐδεὶς πώποτε μέμνηται πρὸς ἀγῶνα δημόσιον παραγενομένους, Æſch. tantã multitudinem, quanta nullius vnquam memoria ad publicum vllum judicium affuit.

FINIS.

A01 1463095

Digitized by Google

Excudebat
Ioann. Tornæſius
Lugdunenſis.

Digitized by Google

Digitized by Google

A01. 1463095

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

image
not
available